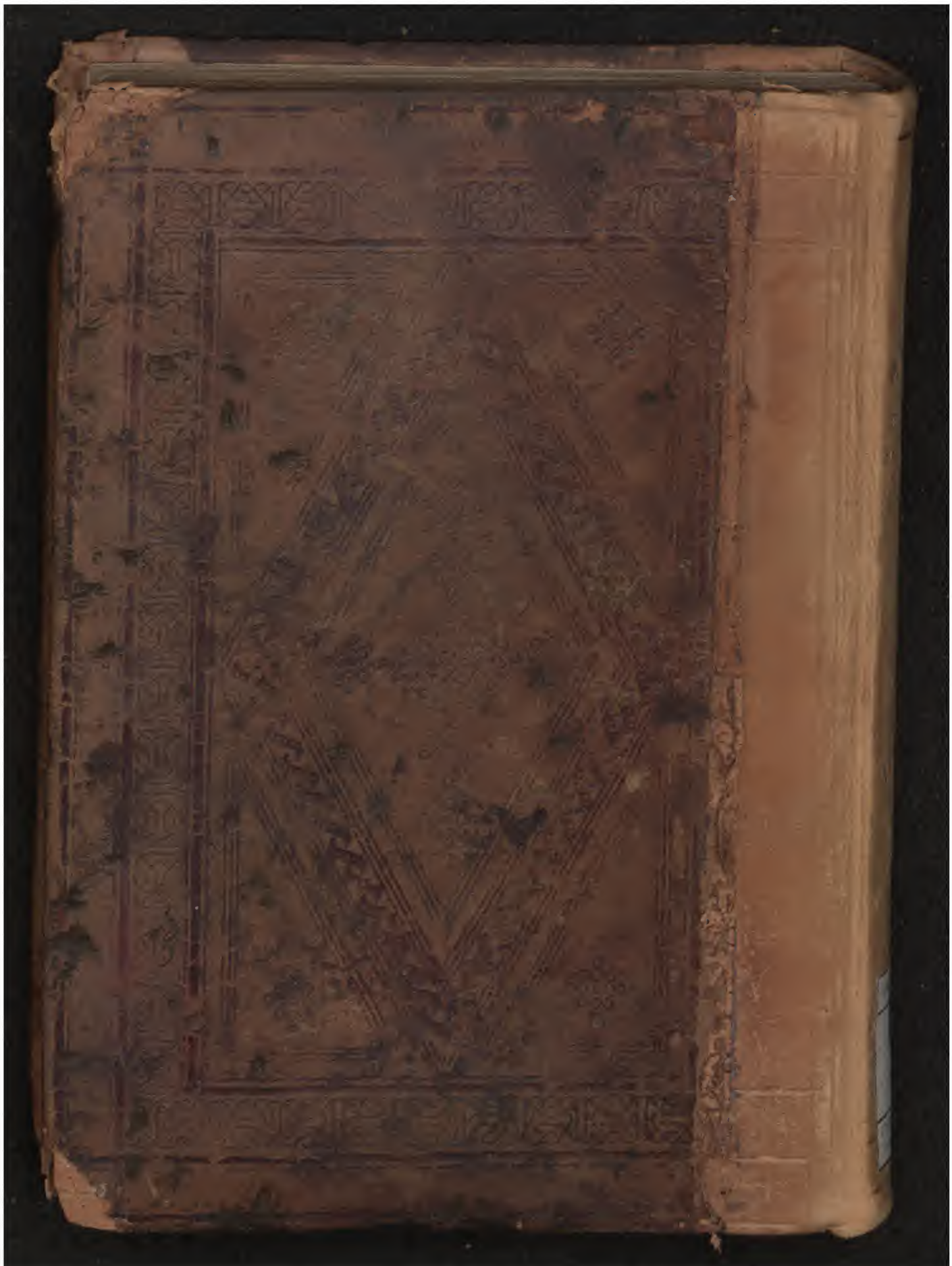

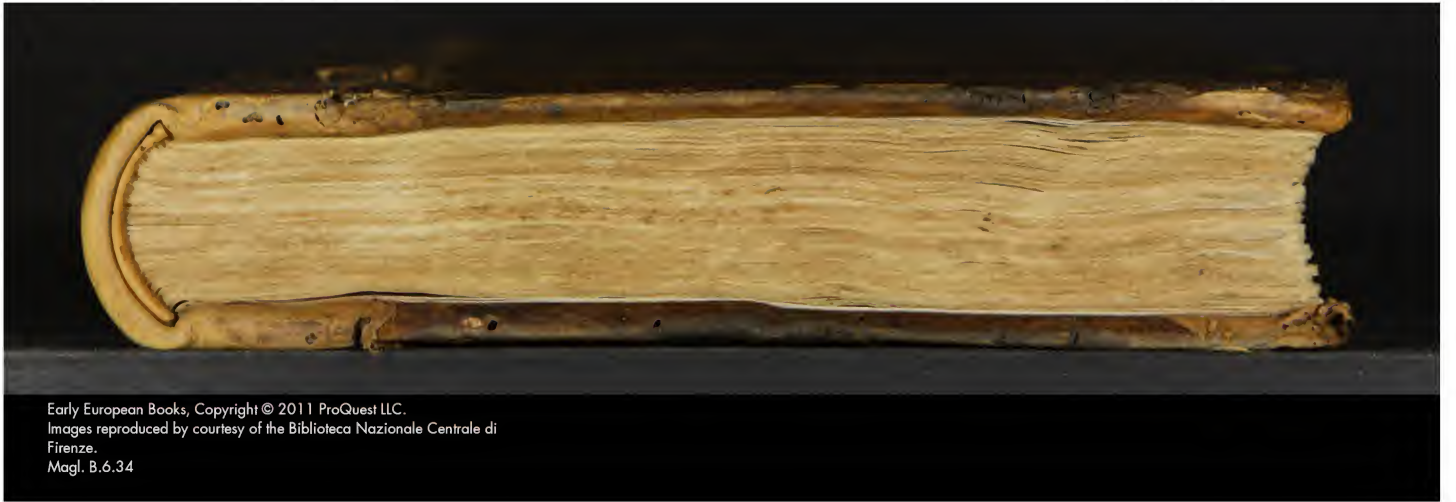

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.34

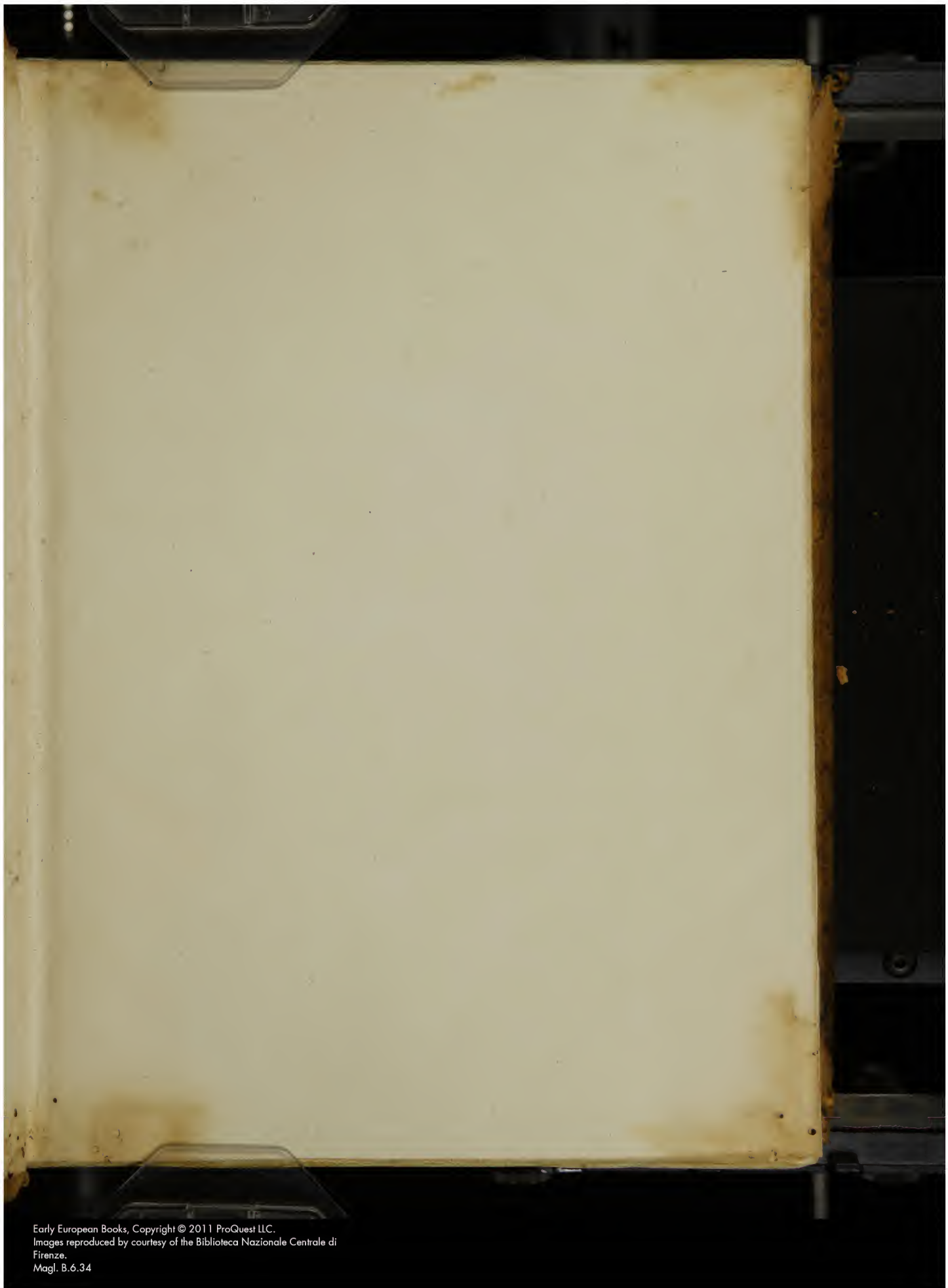
INCUNABULI

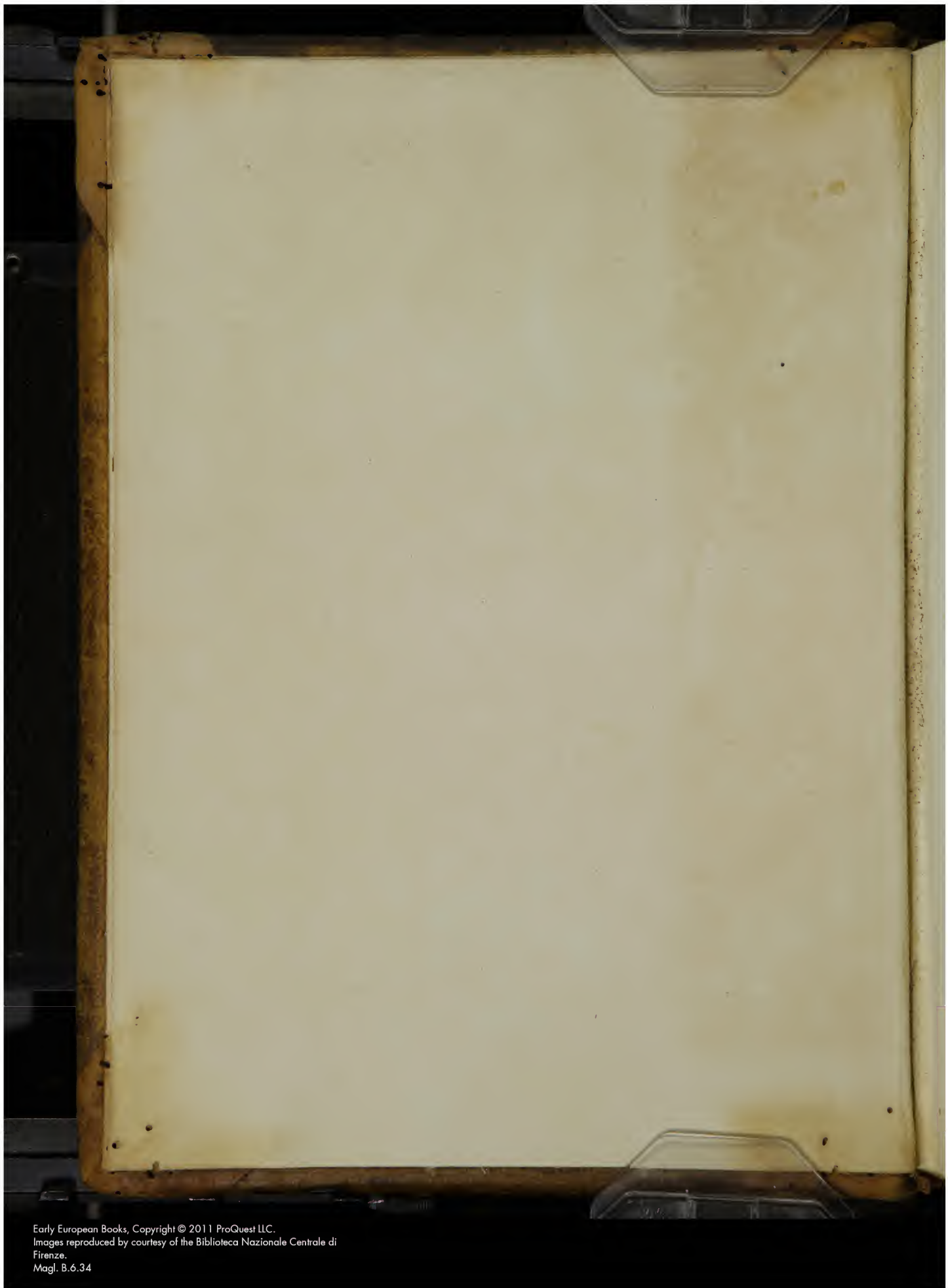
B

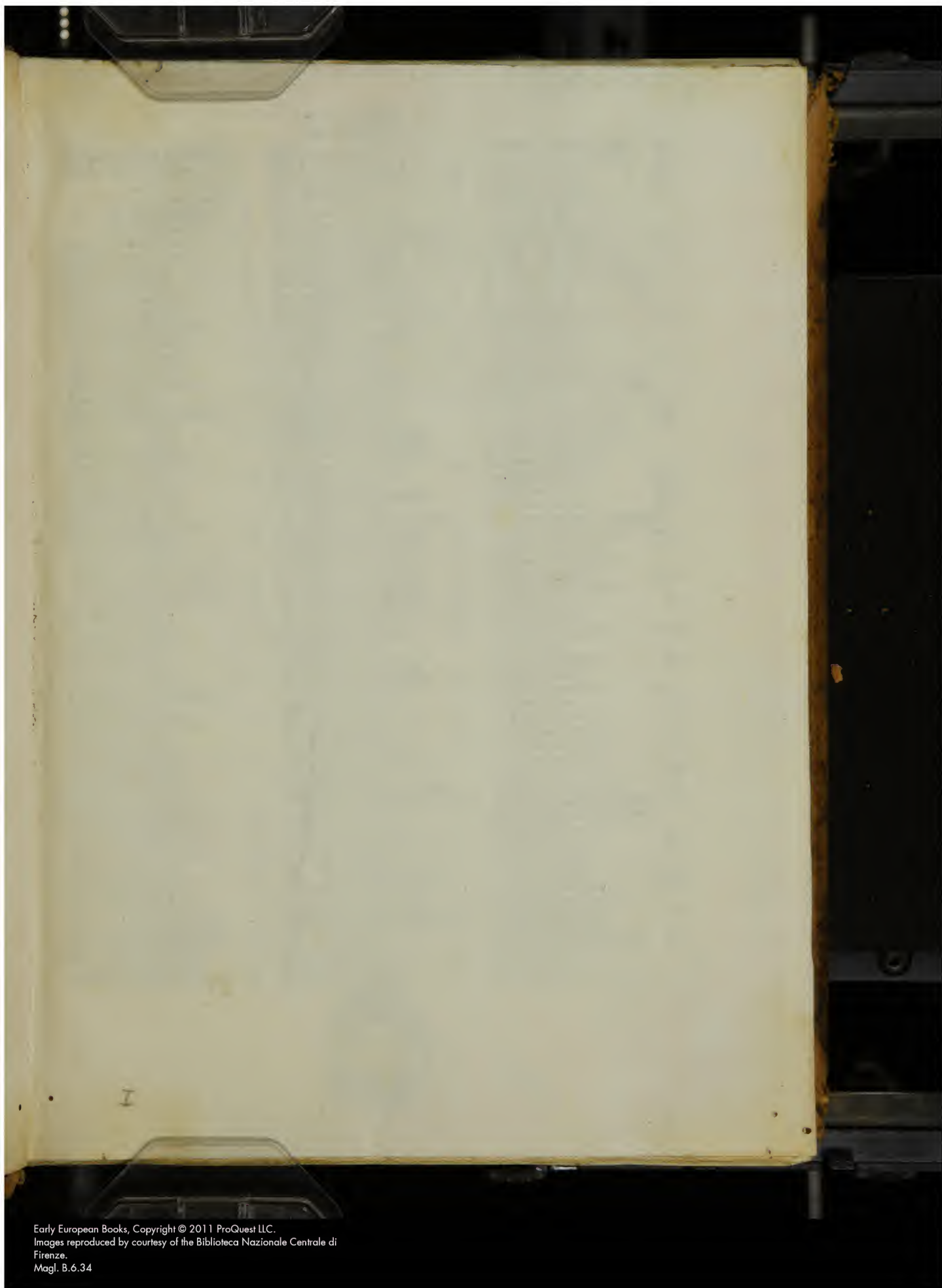
6

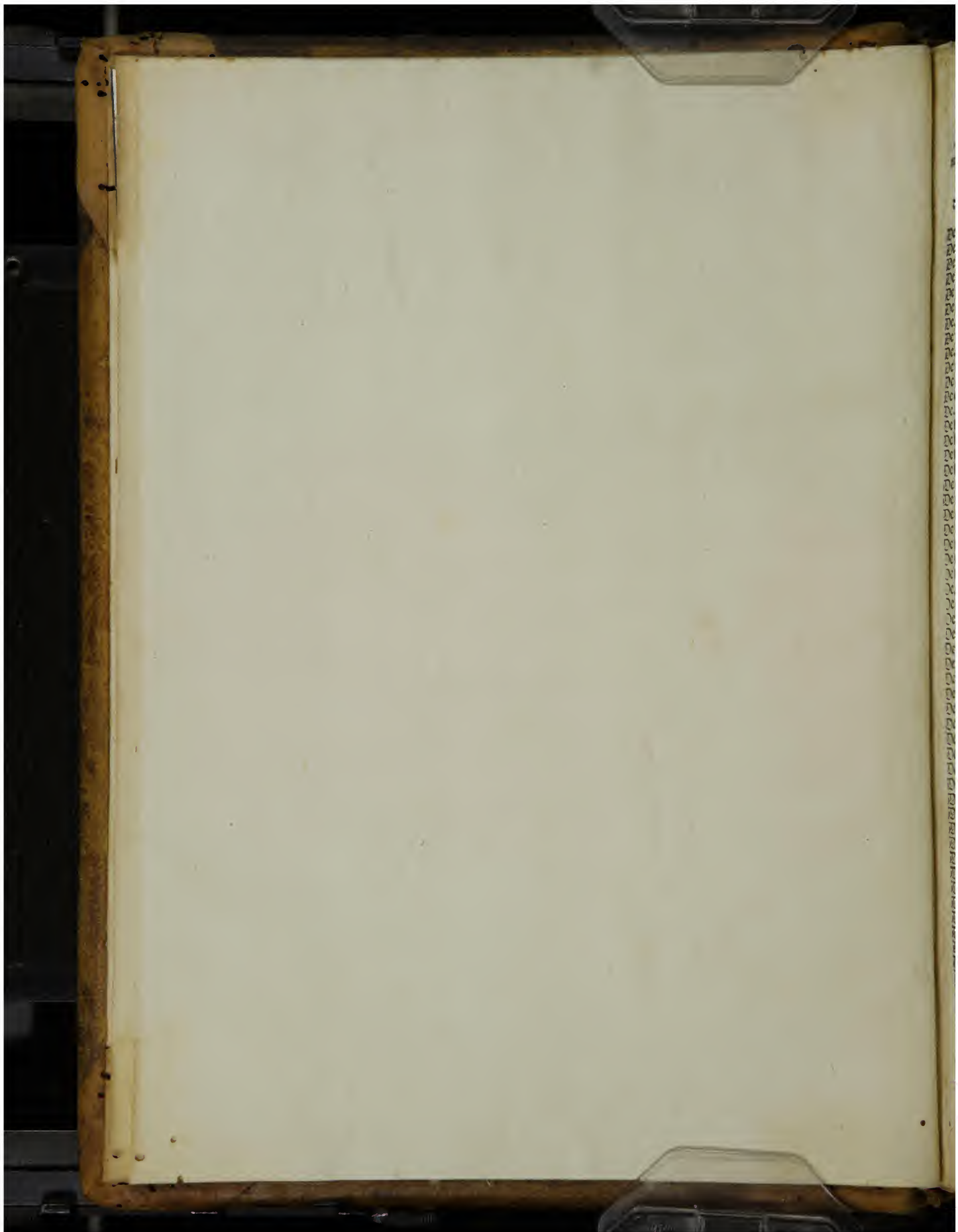
34

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Tabula

Tabula totius operis fin
numeri cartharum.

De adventu cartha.	1
De sancto andrea	2
De .f. nicolao con.	4
De sancto ambrosio	5
De .f. lucia vir. & mar.	6
De sancto thoma	7
De natiuitate dñi	8
De sancta anastasia	9
De sancto stephano	10
De .f. iohanne apostolo	11
De Innocentibus	12
De .f. thoma cantua.	13
De sancto siluestro	14
De circuncisione dñi	15
De epiphania	16
De .f. paulo pmo beremi.	17
De sancto remigio	
De sancto hylario	
De sancto machario	
De sancto felice	
De sancto marcello	18
De sancto antonio	
De sancto fabiano	
De sancto sebastiano	19
De sancta agnete	20
De sancto vincentio	
De sancto basilio	21
De .b. iohanne elemosy.	22
De cōuersione facti pauli.	23
De sancta paula	24
De sancto iuliano	25
De septuagesima	
De sexagesima	
De quinquagesima	
De quadragesima	
De quatuor temporibus	26
De sancto ignatio	
De purifi. be. Marie	27
De sancto blasio	29
De sancta agatha	
De sancto vedasto	
De sancto amando	
De sancto valentino	
De sancta iuliana	30
De cathedra sacri petri	31
De sancto mathia	
De .f. thoma de aquino	32
De sancto gregorio	33
De sancto longino	35
De sancto benedicto	36
De sancto patricio	
De .f. vincentio cōfessore	37
De dominica annūciatiōe	38
De sancto thimotheo	
De passione domini	39
De resurrectione domini	41

De sancto secūdo	
De .f. maria egyptiaca	43
De sancto georgio	44
De sancto marco	
De sancto marcellino	45
De sancto vitale	
De .f. dā virgine antiochie	46
De .f. petro martyre	47
De sancto philippo	
De sancto iacobo minore	49
De inuētiōe sancte crucis	51
De .f. iohāe an portā latinam	
De letanijs	52
De ascēsiōe dñi no stri	53
De spiritu sancto	54
De sancto gordiano	
De .f. nero & archileo	
De sancto pancratio	56
De sancto vrbano	
De sancta petronilla	
De sancto petro exorcista	
De sancto pmo & feliciano	
De sancto barnaba.	57
De sancto vito	
De sancto quirico & iulita	
De sancta marina	
De sancto gervasio & prasio	58
De .f. iohanne baptista	59
De sancto iohanne & paulo	60
De sancto leone papa	61
De sancto petro apostolo	63
De sancto paulo apostolo	
De .7. fratribus marty.	66
De .f. theodora.	
De sancta margarita	
De sancto alexio	
De sancta praxede. vir.	
De sancta maria magda.	67
De .f. apollinare	
De .f. christina	69
De sancto iacobo	70
De sancto xpofo	71
De .7. dormientibus	72
De sancto nazario & celfo	
De sancto felice	
De sancto simpliciō faustino & beatrice	73
De sancta martha	
De .f. abdo & senen	
De sancto germano	74
De sancto eusebio	
De .7. fratribus machabeis.	
De .f. petro ad vicula.	75
De sancto stephano pa.	
De inuētiōe corpis scī stephāi	76
De sancto dominico	77
De sancto cyriaco	
De sancto laurentio	80
De sancto hippolito	

De assūptiōe beate marie	83
De sancto sirto martyre	
De sancto donato	87
De sancto bernardo	88
De sancto timotheo	
De sancto simphoriano	
De sancto bartholomco	90
De sancto augustinio	91
De sancto iohanne baptista	94
De sancto felice presbytero	
De sancto faustino & sauina	
De sancto lupo	
De sancto mamertino	96
De sancto egidio	
De natiuitate beate marie	97
De sancto adriano	99
De sancto gorgonio & doro.	
De sancto priorbo & iacintibo	
De exaltatione crucis	100
De sancto iohāe chryso.	101
De sancto cornelio papa	
De sancta eupheimia	
De sancto lamberto	
De sancto matheo	103
De sancto mauritio	104
De sancta iustina	105
De sancto cosma & damiano.	
De .f. porseo episcopo	106
De sancto michael	107
De sancto hieronymo	
De sancto remigio	109
De sancto leodegario	
De sancto francisco	110
De sancta pelagia	
De sancta margarita	112
De .f. thayde	
De .f. neto dionysio	113
De .f. neto calixto	114
De sancto leonardo	115
De sancto luca	116
De sancto chrisanto	
De virginum passione	
De .f. symone & iuda	117
De sancto quintino	
De sancto eustachio	118
De festiuitate dñi & scōz	119
De cōmemoratiōe mortuoz	121
De cōditiōe .4. martyrum	
De sancto theodoro.	
De sancto martino.	123
De sancto bricio	
De sancta cecilia.	125
De sancto clemente.	126
De sancto chrisogono.	
De sancta catherina.	128
De sancto saturnino.	
De sancto iacobo iterciso	130
De sancto pastore.	
De sancto iohanne ab. n	

de sancto moyse
de sancto arsenio
de sancto agathone.
de s. barlaam
de sancto pelagio
de dedicatioe ecclesie.
de sancta helisabeth
de passioe decem milium mar.
de sancto indoco
de sancto ormaro
de sancto conrado.

131
132
134
137
139
142
143

de sancto islarione
de sancto turpino
de sancto guilielmo
de sancta otilia
de sancto bonifacio
de sancta sebolastica
de sancto roberto
de sancto floriano
de sancto erasmo.
de sancto culiano
de sancto henrico

144
145
146
147
148

de sancta barbara
de sancta brigida
de sancto gangolfo
de sancto ydalrico
de sancta affra
de sancto ofualdo.
de sancta tecla.
de s. eunegunde
de sancta dorothea
de sancto bosgango
de sancto bernardino

149
150
151
152
153
154

Registrum.

a	eo q	ponensq
C Reuerendi	in imperio	o
messiam:z	ditas	imperio z
pner accepta	b	statim
admirans	ecclesia ab	cum infirmiores
b	opere	angelo
Innocentius	his. Quem	p
C De noie	ad deum	sam celari
capiti	i	resurrexit
retur hanc	sed innumeros	frequentiam
c	nis:z	pius
pler ratio	ut ea decipe	q
aliqua oiret	abudaret	quando de
yudarum	k	verius
da mollescere	Iecireo	euolant:z
d	Bartha	statim
meum in	receptam	r
Septuagesima	humane	a temeritate
quatuor ele	l	benedicebant
quo ad	conuertit	quonia dignum
e	ranegudis	veller
mor orant	re charitatis	s
tifer	dei iacobus	ignei
andini:z	m	ut ad
credidit	ille eas	maxime
f	meditans	preedere
nis captus	inter se	t
de corruptioe	tra ecclesia	occisa
ambulabat	n	dulciter
gere non	gere festinaret	sus idem
g	er coningio	domine
z clericus	sit vos	v
		olei
		tumuo

Finis. Sans deo.

De aduentu

I.

Reuerendissimi fratris Jacobi de voragine
genuensis archiepi. ordinis predicatori. fecerunt
ac festorum per totum annum. Liber incipit.

Universus tempus

pius vite decursus in quatuor
distinguit. s. tps denotatōis: re-
nouatōis siue reuocatōis: recō-
ciliatōis: et peregrinatōis. Tē-
pus denotatōis fuit ab Adam
postq. s. a deo deniuit: et du-
rauit vsq. ad Noysen. Et illud tps representat
ecclesia a septuagesima vsq. ad pascha. Cui tunc
legitur liber genesis: i quo ponit denotatio p̄mōrū
parētiū. Tps renouatōis siue reuocatōis icipit a
moysē: et durauit vsq. ad natiuitatē dñi nři Jesu
xp̄m quo hoies p. pphetas ad fidē reuocati sūt
et renouati. Et illud tps rep̄ntat ecclesia ab aduentu
dñi vsq. ad natiuitatē xp̄i. vnde tūc legit̄ Isaias.
Vbi de hac renouatiōe apte agit. Tps recōcilia-
tionis est illud i quo p tps recōciliati sum⁹: et illud
tps rep̄ntat ecclesia a pascha vsq. ad penthecostē:
vñ tunc legit̄ apocalipsis vbi plene agit de myste-
rio huius recōciliatōis. Tps peregrinatōis est tps
pius vite i quo peregrini et i pugna semp sumus
Et istud tps rep̄ntat ecclesia ab octaua p̄tecostes
vsq. ad aduentū: vñ tūc legit̄ur libri regū et libri
machabeorū: in qbus de multiplici pugna agit: p
quā sp̄ialis pugna significat̄. Tps aut̄ id qd est a
natali dñi vsq. ad septuagesimā partim sub tpe p̄grina-
tiōis. s. ab octaua epiphaniē vsq. ad septuagesi-
mā. Et pōt hec accipi quadruplex tēporū varia-
tio. p̄mo penes quatuor tēporū distinctiōes vt
hyems referat̄ ad p̄mū. ver ad scd̄: estas ad ter-
tiū: autūnus ad quartū. Et ratio appropriatōis sa-
tis patet. 2. penes quatuor dici partes: vt nor re-
ferat̄ ad p̄mū. mane ad 2. meridies ad tertū:
vesper ad q̄rtū. Et fecit aut̄ p̄mū fuerit denotatio q̄
renouatio: tñ ecclesia potius icipit oīa sua officia in
tpe renouatōis q̄ denotatōis. i. i aduentū potius q̄
in septuagesimā: hoc duplici rōne. p̄mo ne vi-
deat̄ icipere ab errore. tenet. n. rē et nō sequitur or-
dinē tps: sicut euāgeliste sepius faciūt. Scdō quī
p aduentū xp̄i oīa renouata sunt: ppter qd tps id
dicat̄ tps renouatōis. Apoc. tertio. Ecce noua fa-
cio oīa. Cōgrue igit̄ in hoc tpe renouatōis ecclesia
oīa officia renouat. Et igit̄ ordo tps ab ecclesia di-
stinctus seruet̄ p̄mo agemus de festiuitatibus. q̄
occurrūt infra tps renouatōis: qd tps ecclesia rep̄-
ntat ab aduentu vsq. ad natiuitatē dñi. 2. de illis q̄
occurrūt infra tps qd partim p̄ntet sub tpe recōci-
liatōis. partim sub tpe peregrinatōis: qd tps rep̄-
ntat ecclesia a natiuitate dñi vsq. ad septuagesimā.
3. de illis q̄ occurrūt infra tps denotatōis: qd tps
rep̄ntat ecclesia a septuagesima vsq. ad pascha. 4.
de illis q̄ occurrūt infra tps recōciliatōis: qd tps
rep̄ntat ecclesia a pascha vsq. ad octauā p̄tecostes
5. de illis q̄ occurrūt infra tps peregrinatōis qd tps

rep̄ntat ecclesia ab octaua p̄tecostes vsq. ad aduentū
De tempore renouationis: et primo de aduen-
tu domini nostri Jesu christi.

Aduentus dñi
a significatū q̄ q̄tuor sunt aduentus. s. i car-
nē: in mēte: i mortē: et ad iudiciū. Ultima. n. septi-
mana nō finit̄: q̄ scd̄ū gloria q̄ dabit̄ in vltio ad-
uentū nunq. terminabit̄. Idē ē q̄ p̄mū n̄sōrū p̄i
me dñice aduentus cōputato Gloria p̄i. quatuor
vltus continet: vt p̄dictos quatuor aduentus desi-
gnet. Et aut̄ quadruplex sit aduentus: tñ ecclesia de
duplici. s. m carnē: et ad iudiciū: videt̄ memoriaz
facere: sicut i officio ipius tēporis p̄i. Adnc ē etiā
q̄ ieiuniū aduentus parti ē exultatiōis: et parti me-
roris. Nā rōne aduentus i carnē dicit̄ ieiuniū exul-
tatiōis: rōne aduentus ad iudiciū dicit̄ur ieiuniū
meroris. Et ad hoc innēdū ecclesia cātat tūc qdaz
cāntica letitiē: et hoc ppter aduentū misericordiē. q̄
dā vero deponit: et hoc ppter aduentū seuerē ius-
titiē et meroris. Circa aduentū igit̄ur i carnē dno
videri possūt. s. adueniēdi opportunitas: et aduen-
tus vilitas. Opportunitas veniēdi attrēdit̄ p̄mo
ex parte hoīs: qui p̄io i lege nāe cōuictus fuit de-
fectu diuine cognitiōis. vnde et tūc i pessimos er-
rores idolatrie cecidit: et iō coact̄ est clamare ac
dicere. Nō deest q̄ impleat: sed qui iubeat. Deide
lex aduenit iubens: in qua cōmēt̄ est de ipotētia.
ibi enī solūmō est erudit̄: s. nō a peccato libera-
tus: nec p aliquā gratiā ad bona adimē. Et iō co-
actus est mutare ppositū ac dicere. Nō deest qui
iubeat: sed qui impleat. Opportune igit̄ fili⁹ dei ve-
nit quādo hō de igno:ātia et ipotētia cōuict⁹ fuit:
ne si ante venisset hō suis meritis salutē ascribe-
ret: et ideo medicīne grat̄ non cēt. scdō ex par-
te tēporis qm venit in plenitudine tēporis. Gal.
7. At vbi venit plenitudo tēporis tē. Aug⁹. Adul-
ti dicūt q̄re nō ante venit Ch̄istus: qd nōdū vene-
rat plenitudo tps moderatē illo: p quē facta sunt
tēpora. Deniq. vbi venit plenitudo venit ille qui
nos liberaret a tpe. Liberati aut̄ a tpe v̄turi su-
mus ad illā eternitatē: vbi nullū est tēpus. Ter-
tio ex parte vulneris et morbi vniuersalis. Qñ enī
morbis erat vltis: opportunū fuit vltm̄ exhiberi
medicinā. vnde dicit̄ Augustinus. q̄ tūc magnus
venit medicus q̄sdo p totū mūdū magn⁹ iacebat
egrotus vnde ecclesia in. 7. antiphonis. q̄ cātant̄ aū
natiuitatē dñi oūdit multiplicatē sui morbi: et ad
quēlibet perit remediū medici. An siqdē aduentū
fili⁹ dei i carnem eramus ignorātes vt ceci: penis
eternis obligati: serui diaboli: mala peti cōsuetudi-
ne vincti: tenebris obnoluti: erules a p̄ia et expul-
si. Iōq. cū indigemus doctore: redēptore: liberato-
re: eductore illuminatore: et saluatore. Quia igit̄ur
ignorātes eramus. ideo idigebamus ab ipso doce-
ri. Et iō statim i p̄ma antiphona clamamus. O sa-
piētia q̄ ex ore altissimi p̄disti. tē. veni ad docēdū
nos viā prudētiē. Sz parū p̄desset si doceremur
cū nō redimeremur: et iō ab ipso redimī postula-
mus: cū sēda clamamus. O adonay: et dur dom⁹

israel tē. veni ad redimēdū nos i brachiō extēso. Sz qd pdeset si eēm? docti t redēpti: t adhuc p? redēptionē deficeremur captivi? Et iō liberari pe tim? cū i tertia clamam? O radix iesse tē. veni ad liberādū nos iā noli tardare. Sz qd pdeset capti nis: si esset redēpti t liberati si nōdū esset ab oī vi culo absoluti. vt. s. sue pīās esset: t libere quo vel lēt ire possēt: parū igit pdeset si nos redemisset t liberasset: si cōmicos teneret. t iō ab oīb? pcti vni cul? ednei petim? cū in q̄rta clamam? O clams da nīd tē. veni t libera: t edne victos de domo car ceris tē. Sz qd iū q diu fuerit i carcere hūt oculos obtenebratos: nec clare videre pnt: iō post abso lutionē carceris restat nos illuminādos: vt videamus quo ire debem? Et iō in q̄rta clamam? O onēs splēdo: lucē eterne tē. veni t illūia sedētes i tenebris t ymbra mortis. Sz si essem? docti cū ab inimicis penit? liberati t illuminati sumus: qd vale ret nisi deberem? saluari: t iō i duab? sequētib? saluari petim? cū dicim? O rex gētiū tē. veni t salua hoīes quē de limo formasti. Itē. O hemmanuel ve ni ad saluandū nos dñe de nī. In p̄ma at petim? salutē gētiū. vii dicat. O rex gētiū in sedā salutē in deonū qb? de? dederat legē. vii dicat. O hemmanu el dux t legifer nī tē. Utilitas aut ipsius aduēt? a diuersis scīs diuersimode assignat. Ipse nāq; dñs sicut pz Luce 4° p̄p̄t septē vtilitates se venisse t missus eē testatur dicēs. Spūs dei sup me tē. vbi p ordine dicit se missus esse ad pauperū cōsola tionē: ad cōtritorū sāctionē: ad captiuorū liberati onē: ad cecorū illuminatiōē: ad peccatorū remissio nē: ad totū humani gēis redēptionē: t ad merito rū retributionē. Augustin? aut ponit tres vtilita tes sui aduēt? dicēs. In isto seculo maligno quid abūdat nisi nasci: laborare: t mori? Idēc sūt merca monia negociatiōis nīe: t ad tales merces merca tor ille descēdit. Et q; oīs mercator dat t accipit. dat qd habet: t accipit qd nō hz: Chastus in hac mercatura dedit t accepit. Accepit qd hic abūdat scilz nasci: laborare: t mori. Dedit renasci: resur gere: t in eternū regnare. Iō aut venit ad nos ce lestis negociator accipe p̄miciā t dare honorē. Subire mortē: t dare vitā: haurire ignominia: et dare gloriā. Grego. aut ponit q̄mōr vtilitates si ne causas aduētus dicēs. Studebāt oēs supbi de Adā stirpe. p̄geniti p̄itis vite p̄spera appetere: aduersa deuitare: opprobria fugere: gloriā sequi. Venit iter eos dñs aduersa appetēs: gloriā fugiens: p̄spera sp̄nēs: opprobria aplectēs. Itē Grego. Expectat xps venit: venies noua docuit: docens mira exercuit: mira faciens p̄ana tolerauit. Veni. qnōq; alias vtilitates ponit dicēs. Tripli ci morbo miserabilē laboram? nā t faciles sum? ad seducēdū: debiles ad operādū: t fragiles ad re sistēdū. Si discernere volum? iter bonū et malū decipimur: si tēram? facere bonū deficiū: si cona mur resistere malo supamur. Necessari? est proin de saluator? aduēt? vt i nobis p fidē habitās illu minet cecitatē nostrā: t nobiscū manēs adiunet in firmitatē nostrā: t p nobis stās fragilitatē nīaz p

tegat t p̄p̄nnet. C. C. 2ª aduētū. s. ad iudici um: dñs vidēda sūt. s. antecēdētia iudiciū: t cōcom tāna. Antecēdētia autē sūt tria. s. signa terribilia: antichristi fallacia: t ignis vehemētia. Signa autē terribilia ponūt qnq; Luce. 21. Erūt signa i so le luna t stellis: t i terris pressura gētiū p̄e cōfusi one sonit? maris t fluctuū. Tria signa p̄ma de tēmi nant? Apoca. 6. Sol fact? est niger tanq; sacc? cili cin? t luna facta ē sicut sūgnis t stelle celi cecide rūt sup terrā. Relū autē dicit hic celū aerēū: t stel le q cadūt vocant? asub: q; habēt similitudinē stel larū. Et dicunt stelle cadere de celo s; vulgi opi monē qū asub descēdit. Unde t scriptura confor mat se cōi mō loquēdi. 2^a Luce aut marie fiet talis ipressio: q; ignea q̄litas abūda bit: t hoc faciet de? ad terrorē peccatorū. De q̄rto signo qd erit p̄su ra i terr? legat? Math. 24. Erit tūc tribulatio ma gna q̄lis nunq; fuit ab initio mūdi tē. Quātū sig? scilz cōfusione maris qdā cristimāt eē: q; mare euz magno fragore peribit a p̄stina q̄litate fin illud Apoca. 21. Et mare nō ē. vel fin alios ille sonit? erit: qū non sine magno murmure. 4°. cubit? sup mōtes elenabit. Augustin? in analib? hebreorū in uenit. 15. signa p̄cedētia iudiciū: s; vtrū cōtinue fir tura sint an it̄pellat? nō exp̄ssit. C. Signa autē die iudicij. p̄ima die eriget se mare. 4°. cubitis sup altitudines mōtiū stās i lo: o suo quāsi mur? Secūda die tātū descēdet: q; vir videri poterit. Tertia marine bellae apparētes sup mare dabūt mugit? vsq; ad celū: earū mugit? solus de? intel liget. Quarta ardebit mare et aq. Quia arbores t herbe dabūt rosē sāguinēz. In hac ē q̄rta die: vt alij asserūt: oia volatilia celi cōgregabunt i cā pis: vniūquodq; genus in ordine suo nō gūstantia neq; bibētia: sed vniū aduētū iudicis formidātia. Sexta ruēt edificia. In hac etiā sexta die vt dici tur: flumina ignea flūgēt ab occasu solis cōtra faci em firmamētū vsq; ad ortū cōcurrētia. Septia pe tre ad inuicē collident? t i quatuor partes sciden tur. Et vnaqueq; pars vt dicat? collidet alteraz: nescietq; hō sonū illū: sed tū de? Octaua fiet ge neralis terrēmor? qui adeo erit magn? q; nullus hō: nullū aīal stare poterit: s; ad solū oīa p̄ternē tur. Nonā equabit? terra t oēs mōtes t colles in puluēre redigēt. Decia eribūt hoīes de cauer nis: t ibūt valde amētes: nec muti loq poterunt. Undecima surgēt ossa mortuorū t stabūt sup se pulchra. Oīa enī sepulchra ab ortu solis vsq; ad occasū aperient? vt ide mortui exire valeāt. Duo decima cadēt stelle. Oīa enī signa errāna t statio naria spargēt ex se igneas comas: t iterū tūc val de degnabunt asub. In hac etiā duodecīa die di cit? q; oīa aīalia veniēt ad cāpos mugitētia nō gū stāna nec bibētia. Tertiadecīa die morient? vinē tes vt cū mortuis resurgāt. Quartadecīma arde bit celū t terra. Quīadecīma fiet celū nouū t ter ra noua: t resurgēt oēs. Secūdū qd p̄cedet iudici um erit antixpi fallacia. Ipse enī oēs conabif de cūpere quatuor modis. p̄mo p callidā suasionē. Nitec enī p̄suadere t ex scriptura firmare se esse

metu. et in lege pmissu. Unde et lege xpi destruet
et sua statuet. psalmi. Constitue dñe legislatorē su-
per eos etc. Glo. i. antixps legis p̄aue latorē. Da-
niel. ii. Et dabit abominatiōe et desolatiōe tē-
pli. Glo. Antixps i tēplo xpi sedebit qñ de? vt le-
gē dei auferat. Secdo p miraculorū opationem. z.
Thessa. 2. Qm̄ aduentus erit sz opationē sathane
in oī vntē et signis et p̄dicijs mēdacijs. Apo-
cal. 13. Fecit signa vt etiā ignē faceret de celo i ter-
rā descēdere. Glo. vt apostolus dat? est spūs san-
ctus i specie ignis: et ille dabit spiritus malignū in
specie ignis. Tertio p donorū largitiōem. Dan. 13.
Dabit eis ptatē i multis: et terrā diuidet gratuito.
Glo. Antixps deceptis multa donabit et terrā suo
exercitū diuidet. Quos enī suo terrore subinga-
re non poterit auaritia subingabit. Quarto p tor-
mentorū illationē. Dan. 8. Supra q̄s credi pōt vni-
uersa vastabit. Itē Grego. loquēs de antixpo ro-
bustos qdē iter facit: cū eos qui mēte iuncti sūt cor-
poralit vicit. Locomatiā aut iudiciū erūt plura.
primū ē discipatio iudicij. Index enī i vallē iosa-
phat descēdet. bonos a dextris et malos a sinistris
statuet: et credēdū ē loco emittēti cū futurū: vñ ce-
teri poterūt eū videre. Nec intelligēdū ē qdēs an-
illā vallē iosa phat descendat. qdē hoc ē puerile: vt dicit
Hiero. sz qd erūt ibi et i leas circūadiacēb. In
parua aut terra innumera bīa multa boiuz cō pos-
sūt: marie qñ cōstringunt. Et si necesse fuerit ele-
cti erūt i aere eleuati corpōū agilitate. Dānari et
ibi cō poterūt diuina suspēdēte vntē. Et tūc index
cū malis discipatib: et eos p operib: misericordiē
q nō habuerit obtingabit. Et tūc oēs sup se plā-
gēt sz qd oñdit chryso. dicens. plāgēt se sup se iudē
vidētes vntē et vniūcatē: quē qñ boiēz mortuū
exstingabāt. Et cōuicētes se corde vulnerato sce-
lus suū denegare nō poterūt. plāgēt et gētiles q
vanis disputatiōib: philosophorū decepti irra-
onabilē stultitiā putauerūt eē: deū colere crucifi-
xū. plāgēt se sup se christiani petōres: q magis di-
lexerūt mūdū qd christū. plāgēt se sup se heretici
q purū boiēz crucifixū dixerūt cū videāt ipsū esse
iudicē i quē cōpūxerūt iudē. plāgēt se sup se
oēs trib: terre: q nec resistēdi vntē ē cōtra deum:
nec facultas fugiēdi an facie ei. nec penitentie lo-
cus: nec satisfactiōis tēpus. Et angustia enī oīum
rerū nihil eis remaneat nisi luct. 2. est differētia
ordinis. Itā sicut dicit Grego. in iudicio erūt qtu-
or ordines: dno ex parte reproborū: et duo ex par-
te electorū. Alij iudicant et pereūt: qd dicit. Esu-
rim et nō dedistis mihi manducare etc. Alij enī nō
iudicant et pereūt: sicut hi de qbus dicit. Qui nō
credit iā iudicatur est: q nec iudicij vba pēpiūt qui
nec ei vba nec fidē q nō credūt fuare nolūt. Alij
iudicant et regnāt: sicut hi qd dicit. Esurim et de-
distis mihi manducare etc. Alij nō iudicant et regnāt
sicut viri pfecti qui alios iudicabūt. Itō q sniam
ferāt qd hoc solū iudicij erit: sz dicunt iudicare. i. in
cāti assistere. Et illa assistētia erit pmo ad factōrū
honorē. Adagn? enī honor erit cū iudice sessionēz
habere. iuxta qd p̄m sit dñs dices. sedebis super

sedes etc. Secdo ad snie cōfirmatiōē. Sniaz. n. iud-
icij approbabit. sicut aliqñ illi q iudicij assistūt: ei?
sniaz approbāt: et ad ipsū approbādū subscribunt.
psal. Ut fiat i eis iudiciū cōscriptum etc. 3. ad ma-
lorū cōdēnatiōē: quos qdē cōdēnabit ex vntē sue
cōparatiōē. Tertij ē signa passiōis. s. crux: clami: et
cicatrice i corpe xpi. Itē erūt pmo i oñsione sue
glorioso victorie: et iō i excellentia glorie appebūt.
Vñ Chryso. sup Adatth. Crux et cicatrice radi-
is solis erūt lucidiores. Itē cōsidera quā tā sit vntē
crucis. Sol obscurabit et luna nō dabit lunē suū vt
discas qñ crux et luna lucidior: et sole p̄clarior est.
2. i oñsione sue misericordiē vt ex hoc ostēdat qd mi-
sericordiē boni sint saluati. 3. i oñsione sue iustitie
vt ex hoc ostēdat qd iustissime reprobi sint dānati.
q. s. tātū p̄cū sui s̄gnis cōtēpserūt. vñ i bec vba
eis exprobat: vt dicit Chryso. sup Adatth. di-
ces. ego pp vos hō feci sū: pp vos alligat? sū et de-
lusus: et cecus: et crucifixus. Vbi ē tātarū iniuriarū
mearū fructus: ecce p̄cū s̄gnis mei quē dedi p re-
dēptiōē aīarū vīarū. Vbi seruit? vīa: quā mihi p
p̄cio s̄gnis mei dedistis? Ego sup gloriā meā ca-
ros vos habui cū esse de? apparet? hō: et vīorē me
oib: reb: vīs fecistis. Itā oēs rē vilissimā ēre am-
pli? dilexistis qd iustitiā meā et fidez. Itē Chryso.
Quartū ē scueritas iudicantis. nec fugiēdi facul-
tas erit. Itō enī flectet timore: qd oīpōtes ē. Chry-
so. nec resistēdi vntē ē cōtra cū: nec numere possit
corūp: qd iustissim? est. Berni. Veniet dies illa m.
q plus valebūt pura corda qd astuta vba et cōfētia
bona qd marisupta plena. Ille enī ē q nō fallēt ver-
bis nec flectet donis. Chryso. Tūc nec pecunie di-
nitib: nec parētes nulli pro parētib: itecedent.
Nec ipsi angeli sicut solebant p hominib: facient
verbi: qd nō recipit sentētia iudicij misericordiāz:
sicut nec tēpus misericordiē iudiciū. Itē Aug. Ex-
pectat dies iudicij et aderit ille equissim? iudex: q
nulli? potens psonā accipit: cui? palatū auro ar-
gētoq: nullus eps vel abbas vel comes corūpe-
re poterit. Iterū nec errore: qd sapiētissim? ē. Leo
pap. Itā ē snia sumi iudicij: iste tremēdus aspectus
cui pūiū ē oē solidū: et aptū oē secretū: cui obscura
clarēt: muta rūdēt: silentiū cōfiteat: et sine voce mēs
loquāt. Et iō cū ei? sapiētia sit talis et tāta qd ipsius
sapiētiā nihil valebūt allegatiōes aduocatorū: q
seilz p suas loqēs aduocatiōes possint cāz obtine-
re: nec sophismata philosophorū. q. s. per suas so-
phisticas argutiōes possint ei cōcludere: nec p̄cla-
rissima eloquia oratorū. q. s. p bec possint enade-
re: nec arguere: nec astute vsutorū. s. qd p suas v-
surtas vel astutias cū sal? ere po int. De his qtuor
sic dicit Hiero. Quāti illic eliques et multi felicio-
res loqētib: erūt: quo ad p̄mū. Quāti pastores phi-
losophis. quo ad 2. Quāti rustici oratorib: quo
ad 3. Quāti ebetes p̄fēdi sūt argutijs Cicero-
nis. quo ad 4. Quātiū ē accusator: hominib:
tres. n. accusatores tē q petōres stabūt. C. qd im?
ē diabolus. Aug. p̄fēso tē erit diabolus recitās
vba p̄fēsiōis nre: et obijciēs nobis qd qd fecim? et
qd boni tūc tēporē facere debum? Dicturus est

De sancto

enī ille aduersarius. Equissime iudex iudica istū meū esse et meū dānandū esse: ben heu nec poterit talis aperire os qui talis iuenit: vt iuste cū dia bolo depute. Equissime iudex iudica istū meū esse ob culpā: qui tuus ēē noluit p gratiā. Tuus ē per naturā: meū est p miserā. Tuus ob passionē: meū ob suasionē. Tibi inobediēs: mihi obediens. A te accepit immortalitātē stolā: a me hāc pānosaz qua idut est tunicā. tuā vestē dimisit: cū mea huc venit. vii Aug⁹ bec. C Secundus accusator: ppriū scelus. Peccata enī ppria vniūq; accusabūt. Sapie. 4°. Veniet i cogitatio de peccato: vī suozū tū mīdi: et traducēt illos ex aduerso iniquitates eozū. Bernardus. Tūc loquētia sunt ei⁹ opa dicēt. Tu nos egisti: opa tua sum⁹: nō te deferem⁹. mltisq; et mltiplicib⁹ criminib⁹ eū accusabūt. C Tertius accusator: erit tot⁹ mūdus. Grego. Si quis quis te accusat dico tot⁹ mūdus. Offenso enī creatore nro: offendit totus mūdus. Chyso. In illo die nihil ē qd respōdeam⁹: vbi celū: et terra: aq; et sol: luna: dies: noctes: et tot⁹ mūdus stabūt aduersus nos i testimoniu peccatozū nrozū et si oīa tacerēt: ipse tamē cogitatioēs nre et opa specialit⁹ stabūt aduersū nos an dñz nos foriter accusātes. C Sextus ē testis īfallibilis. Tres enī testes cōtra se tūc habebit peccator: vñū sup⁹ se. s. dñm qui erit iudex et testis. Iere. 39. Ego sum iudex et testis dicit dñs. Aliū itra se. s. cōsciētā. Aug⁹. Quisquis futurū iudicē times presentē cōsciētā corripce. sermo enim causē tue testimoniu cōsciētie tue. Tertiu iuxta se scilz ppriū angelū ad custodiā deputatū: qui tāq; cōsciūs oīz que fecit cōtra eū testimoniu pbiabit. Job. 20. Reuelabūt celi. i. angeli iniquitatem eius. C Septimū ē attractio pētoris. de hoc sic dicit Grego. O q; anguste erūt tūc vie reprobi. superi⁹ erit iudex irat⁹: inferi⁹ horredū calhos: a dextris peccata accusātia: a sinistris īfinita demonia ad suppliciu trahētia. itus cōsciētā vīs: foris mūdus ardēs: miser peccator: sic deprehēsus quo fugiet? Latere erit ipossibile: apparere ītolerabile: sustinere ipotabile. C Octauū erit snia irrenuocabilis. Illa enī snia nunq; poterit renocari: nec ab illa poterit appellari. Triplici enī de causa appellatio i causis iudicialib⁹ recipit. Pmo propter iudicis excellētiā. vii a rege ferēte sniaz appellari i regno suo nō pōt: q; i regno suo nullū suū se hz. Similiter ab iperatore vel papa nō potest appellari. Secdo propter criminis euidentā. quia qñ crimē notoriū est appellari nō potest. Tertio propter rē nō differēdā: q; si res nō recipit dilatioē: q; forsītā ex dilatioē patere⁹ detrimētū. similē nō appellat⁹. ppter hāc triplicē rōnē ab illa snia non poterit appellari. pmo propter iudicis excellētiā: qz iudex ille nullū sup⁹ se habet: s; ipse dēs excedit eternitate dignitate et ptāte. Vñ ab iperatore vel papa posset aliquo mō appellari ad deū. A deo aut ad nullū licet: q; sup⁹ se nullū habet. Secdo propter criminis euidentā. Oīa enī scelera et crimina reprobozū vñq; nota erūt et manifesta. Idcirco. Ade mltilla dīca i q facta nra qñ in quadā tabula picta

demonstrabunt. Tertio propter rē nō differēdā. Nihil enī qd ibi agit dilatioē patit⁹: s; oīa in momēto in ictu oculi peraguntur.

C Etymologia sancti andree.

a **Andreas** interpretat⁹ decorus. vi⁹ respondēs vel virilis: ab ando: qd ē vir. vel dicit⁹ Andreas qñ antro pos. i. hō ab ana qd est sursum: et tropos qd ē cōuerfio: qñ sursum ad celestia cōuerfus: et ad suū creatore erec⁹. C Fuit ergo decorus i vita: respōdēs i sapiēti doctrina: virilis i pena: et antropos in gloria. Eius passionē presbyteri et diacones sicut de his suis viderant cōscripserūt.

C De sancto andrea apostolo.

a **Andreas** et quidā alij discipuli tribus vicibus a dño sunt vocati. C Pmo vocauit eos ad sui notitiā: sicut qñ stāte andrea die qdā cū iōāne magistro suo et alio discipulo audiuit a iōāne. Ecce agn⁹ dei tē. et statū cū alio cōdiscipulo venit et vidit vbi mgnēbat iesus: et māserūt apud eū die illo. et cū inuenisset andreas fratrē suū Simōnē adduxit eū ad iesū. Sequēti aut die ad piscationis operā redierūt. Postmodū vocauit eos ad sui familiaritatē sicut cū die quadā turbis irrēctibus ad iesū iuxta stagnum genezaret: qd dicit⁹ mare galilee: nauī intrauit simonis et andree et capta mltitudine magna piscū: vocat⁹ iacobo et iōanne qui erāt i alia nauī secuti sūt eū: et iterū ad pōpū redierūt. Postea tertio et vltimo vocauit eos ad sui disciplinā. sicut qñ ambulāte iesus iuxta idē littus vocauit eos de piscationē dicēs. Venite post me faciā tē. Qui relict⁹ oībus secuti sūt eū: ei⁹ sē per postmodū adheferūt nec vltra ad pōpū redierūt. C Post affectionē dñi dimissis apostolis: Andreas apud Scythiā: Matthe⁹ vō apud murgūdiā pōticauit. Vñ autē illi pōticationes Matthei penit⁹ respūctes ei oculos eruerūt et viciū incarcerauerūt: post paucas dies cū occidere disponētes. Interea angelus dñi venit et serō Andree apparuit et murgūdiā ad factū Mattheū ire pcepit quo rēdēte se viā nescire: iussit vt ad ripas maris iret et primā nauē quā inueniret intraret. qui velo eius iussa cōplēs ad vrbē pōticā venit anglo ducēte et pspere vērō flante: et inuenito apto carcere. s. Matthei. eoq; viso fleuit plurimū et orauit. tunc dñs reddidit Mattheo visū duo: vñ luminū qbus eū pauerat nequitia peccatozū hoīz. Matthe⁹ igit inde secessit et anthiochiā puenit. Andrea vero murgūdie pmanēte: irātū illi de euasione Matthei Andream apostolū apphēderūt et p plateas ligatis manib⁹ ptabūt. Quis eius sāguis efflueret p eis orauit: ad xp̄s eos penitētiā ductos sua oīōne cōuertit ad anthiochiā pscificēs. Idcirco at qd dicit⁹ de huiusmodi orbatōe matthei et de restitatioē duo: rū luminū p Andream nō puto dignū fide ne i tāto euāgelista mīoratio īfima denotet qñ sibi nō potuit erūbrere qd Andreas etiā facilliter ipetrauit. C Quidā iuuenis nobil⁹ dñi iūit parētib⁹ Andree adhefisset: parētes ei⁹ domū in q morabat⁹ cū apostolo succederūt. ei⁹ iā i altū flāma succresceret:

viuentibꝫ ꝑcepit vt illuc irerꝫ nullꝫ hoies no
 cere possent: qꝫ stati enamerunt. Illi atꝫ viso hoc sta-
 ti fide rꝫ suscepꝫ. ⁊ cū venisset ad portā alteri
 us ciuitatꝫ ecce qꝫ dā iumentis mortuꝫ ferebatꝫ. qꝫ
 te autꝫ apostolo qd ei accidisset: dictū ē ei qꝫ septꝫ
 canes venerūt ⁊ cū i cubiculo nequaerūt: ⁊ lachꝫ
 mās apostolus ait. scio dñe qꝫ fecit demōes quos
 a nicea vꝫbe reppulit: dixitqꝫ pā. Quid dabis mi-
 hi si suffragator filii tuū: cū ille. illi cari? eo ꝑo-
 sideo: ipꝫ igit tibi dabo: ⁊ fca oīne surrexit ⁊ apo-
 stolo adhesit. ¶ Cū qdā viri numero. 40. ad ap-
 stollū nāgito venirēt: vt ab eo suā doctrinā acci-
 perēt: ecce a diabolo mare cōstit: ⁊ oēs pariter
 submergunt: cū atꝫ eo: nū ad litꝫ corꝫa delata fuis-
 sent: an apostollū deponentꝫ ⁊ ab eo cōtinuo susci-
 tantꝫ: qꝫ oīa qꝫ sibi acciderāt narrarentur. vi in quo-
 dā hymno ipꝫ legatꝫ. qꝫterdones iumentis merfos
 marꝫ flucibꝫ vite reddidit vꝫbꝫ. Vtū igit ādreas
 i Achaia cōsistēs totā ecclesiā eā impleuit: ea ꝑopu-
 los ad fidē xꝫi cōuertit: vꝫorꝫ. Egeꝫ ꝑꝫsolū fi-
 de xꝫi docuit: ꝫ facri baptisꝫi fore regnauit. Au-
 diēs hec Egeas ciuitate igreditꝫ cōpellens xpia-
 nos ad sacrificia idolorū. Cui respondēs ādreas di-
 xit. Oportebat vt tu qꝫ iuder hoīꝫ eē meruissit: tu
 dicē tuū qꝫ vel est cognosceres: ⁊ agniti coleres: ⁊
 colēdo eū qꝫ ceret deest: ab his falsis dijs aiꝫ ꝫ
 nūꝫ renouares. Cui Egeas. Tu es ādreas qꝫ sup-
 stiticiōsā sectā ꝫdicas quā i Romani ꝫncipes extꝫui
 nari iusserūt: ad quē ādreas. romani ꝫncipes nō-
 dū cognouerūt: quō docē filiꝫ veniēs docuerit idola
 eē demōia qꝫ hec docēt vꝫi offēdat deꝫ: vt offēsus
 ab eis auertat: ⁊ auerſus nō exaudiat: ⁊ nō exau-
 diēdo ipꝫ a diabolo capnientꝫ ⁊ capnatiꝫ tandem
 deludant donec nudi de corpꝫ creati nil secū ꝫef-
 ꝫta portantꝫ. cui egeas. Quid vana teſus vester
 ꝫedicās crucꝫ patibulo ē affixꝫ. cui ādreas. ꝫ re-
 stauratiōe nrā nō ꝫ culpa sua crucꝫ patibulū spō-
 te suscepit. Ad quē egeas dicit. Cū a suo discipulꝫ
 fuerit traditꝫ ⁊ a iudicis tētus: ⁊ a nulliꝫ ꝫrucifixꝫ
 quō diēs spōte subijſſe suppliciiꝫ. Tūc andreas. s.
 rōmbꝫ cepit ondere xꝫꝫ volūtarie passū fuisse. s. e-
 co qꝫ passiōe suā ꝫuidetꝫ discipulꝫ futurā ꝫdixit.
 Egeꝫ ingꝫ ascēdēti ꝫierosolymaz ꝫ. Et ex eo qꝫ
 iherro cū ab hoc auertere cupet dñe idignatꝫ fu-
 it dicēs. Vade ꝫ me sathanas tē. ⁊ ex eo qꝫ vꝫi-
 usqꝫ. s. ꝫatēdꝫ ⁊ reſurgēdꝫ se ꝫatē hic mās. s. tꝫmit
 iꝫatē hōc ꝫonēdi aiꝫ mea: ⁊ iterū sumēdꝫ. et ex
 eo qꝫ ꝫditōꝫ cognouit cū ꝫanē itictū ei dedit: nec
 ei qꝫ vitam. ⁊ ex eo qꝫ locū i quo vꝫtūꝫ. ꝫditōꝫ
 sciebat elegit: ⁊ his oībꝫ se infuisse assensit. Addi-
 dit ādreas qꝫ mysteriū crucꝫ magnū eēt. Cui ege-
 as. Mysteriū ꝫici nō ꝫōꝫ: s. suppliciiꝫ: verūtiꝫ nisi
 dicitꝫ meīs obteperantes: ipꝫi mysteriū te faciā ex-
 periri. Cui ādreas. Si crucꝫ patibulū exꝫauesce-
 re: crucꝫ gloriā nō ꝫdicare. audire te volo myste-
 riū crucꝫ vt sic forte credas ⁊ agnoscas credēdo: ⁊
 agnoscedo saluē. tē cepit ei mysteriū crucꝫ ꝫāde-
 re: ⁊ qꝫ cōtūꝫ ⁊ necessariū fuerit. s. rōmbꝫ ꝫuade-
 re: ⁊ qꝫ dñe qꝫ ꝫmꝫ ꝫ lignū mortē ituleratꝫ va-
 ꝫitādo: cōgruū fuitꝫ: ⁊ ꝫō ꝫ lignū mortē pellicere

De sancto

patiēdo. 2° q^o de immaculata fra fact^o fuerat plena
 ricato: 3° q^o Adā ad cibū vetitū icōtinent mā
 nus extēderat: cōgruū fuit vt sēds Adā i cruce i
 maclatas man^{us} extēderet. 4° q^o Adā suagē vetitū
 cibū gustauerat: 3° q^o fuit ad hoc vt 3° pellere
 tur 3°: vt xps eīca sella cibaretur. 5° ad hoc vt
 xps nobis suā imortalitatē 3° ferret: 3° fuit vt
 nra sibi mortalitatē assumeret. 6° fuit. n. de^o factus
 fuisset mortal: hō nō fieret imortal. Tūc egeas di
 xit. Illec vana tuis narra: tūbi obtepera: t dijs
 oipotētib^{us} sacrificia. Cui Andreas. Oipotēti deo
 agnū immaculatū quotidie offero: q postq^{uam} a toto po
 pulo comestus fuerit vnius manet: t ieger pscue
 rat. Egeas dixit. Quō pōt hoc fieri? Andreas rē
 dit. Si vis scire assume formā discipuli: vt possis
 doceri qd^o qris. Cui egeas. Ego i tormentis exigā
 bus rei notitiā. Tūc irat^{us} iussit eū i carcere reclu
 di. Māne at fēo tribunali sistit: t ad sacrificiū ido
 lorū egeas eū iuitat^{us} cepit dicēs. 7° fuit mibi obtepa
 uer^{is} i ipsa quā laudasti valde cruce faciā te suspē
 di. Cūq^{ue} ei mltā supplicia nūciaret nudit. Quicqd
 nbi mai^{or} vi i supplicijs excogita. tāto. n. regi meo
 ero acceptior: q^{uam}to fuero. p noīe ei^{us} i tormentis 3° t
 tior. ego crucē xpi sū fūns: t iō nō timeo penā cru
 cis. Tūc iussit eū a. zo. hoib^{us} cedi: t cesū manib^{us} t
 pedib^{us} cruci alligari vt sic lōgiorē recipet cruciatū.
 Cūq^{ue} duceret ad crucē facē^{te} 3° cursus p^{ro}p^{ri}ū di
 cētū. Innocēs ei^{us} signis sine cā dānat: quos tū ro
 gaunt apls ne suū martyriū ipe dīrēt. Vidēs at be
 atus ādreas a lōge crucē: salutauit eā dicēs. Sal
 ue crux q^{uam} corpi xpi dedicat^{us} es: t ex mēbris ei^{us} tā
 q^{uam} margaritis ornata: atē q^{uam} i te ascederet dñs tiorē
 trenū hūmili: mō vō amorē celestē obtines. p voto
 suscipiēs. Secur^{us} ergo t gaudēs vōio ad te: ita t tu
 exultās suscipias me discip^{lus} ei^{us} q^{uam} pepēdit i te: q^{uam}
 amator tu^{us} sp sui t dñderam āplecti te. o bōa crux
 q^{uam} decore t pulchritudinē de mēbris dñi mei iesu
 xpi suscepisti diu desiderata: sollicitē amata: sine i
 terminis q^{uam} sita: 3° cupiscēti aīo preparata. Accipe
 me ab homib^{us} t redde me magro meo: vt p te me
 recipiat: q^{uam} p te me redemit: t hoc dicēs se exiit: t
 vestimēta carnicib^{us} tribuit: sicq^{ue} eū i cruce vt ius
 sū fuerat suspēderit. i q^{uam} biduo viues. zo. milib^{us} ho
 minū astātū predicauit. iter quos stabat t Stra
 toeles ff egeas: t filr clamabat eū p^{ro}p^{ri}o iusto iudi
 cio factū virū pati. Scis vō ādreas 3° fortabat mē
 res credētū xpo t hortabat tolerātiā tpālē: docēs
 nihil eē dignū passiōis ad remūeratiōez cōpēfati
 onis etne: ita q^{uam} ifelices p^{ro}fē 3° uertebant: t p totā
 noctē nō fuerūt lassati eū suauit audiēdo. Sequenti
 die p^{ro}p^{ri}is eucurrit ad egeā clamās. Que ē ista snia
 tua: inīq^{ue} sūt iudicia tua. Biduo. n. suspēsus viues
 nō cessat q^{uam} bona sūt loq^{ue} et nos suis reſcit eloq^{ui}s.
 Dona ergo nobis sanctū māfuctū t piū. nō debe
 ret ista pati. Venit vt ipsū deponeret: quē vidēs
 ādreas exclamauit dicēs. Et qd^o ad nos egeas ve
 nisti? Si p pnia ipsam 3° q^{uam} qris. Si aut vt me de
 ponas: scias q^{uam} ego de cruce vnius nō descēdam:
 nōne ego video regem meū qui me expectat. t cū
 vellēt eū soluere. nullo modo poterāt ad eū per

tingere: quia statim corū brachia stupida redde
 bant. Vidēs at ādreas q^{uam} plebs volebat eū depo
 nere: hāc oīōnē i cruce fecē: vt dīc Aug^{ustinus}. i li. de pe
 nitētia. Ille me punitas dñe descēdere viū d^o cru
 ce: sed tps ē vt 3° mēdes tre corp^{us} meū. tā. n. diu tā
 portauit: tā diu sup gregē 3° mēdatū vigilauit t labo
 rauit q^{uam} vellē tā ab ipsa obediētia libari t ipso gra
 uissimo idmūto spoliari. Illecoror quō i portatio
 onerosū: i domādo supbiū: i fonēdo ifirmū: i exer
 cēdo letū laboram. Scis dñe quoties a puritate cō
 tēplatiōis retrahere me 3° tēdebat: quoties a dul
 cissime get^{is} tue sōno excitare 3° tēde: bar: q^{uam} tū t quo
 ties dolores igerebat. Quig^{ue} tādiu pi benignissi
 me pugnātū resistit: t tua ope sapauit: t vicia te ius
 to remūeratore t p^{ro}p^{ri}o p^{ro}scō ne mibi vlt illd 3° mē
 des. 3° depofitū reddo. 3° mēda alij q^{uam} illū vlt nō
 ipe diat t resurrectorū fuerit: t reddat: vt t ipz quo
 q^{uam} meritū sui laboris recipiat: tre illd 3° mēda vt me
 apli^{us} vigilare nō oporteat: t libe a te fōtē i deficiē
 tis gaudij tēdere anxiatē nō tā reſbat nec ipe diat.
 hec Aug^{ustinus}. 7° dīcē spīdeor nūm^{us} d^o celo vtiēs di
 midia hora eū circūdedit: ita vt nullus eū videre
 possz. t ascedēre lūie sū cū tpo lūie spz fūdit. Adā
 ximilla vō vxor egeas tulit corp^{us} apli et honorifice
 sepeliuit. Egeas vō eū domū rediſſet arreptus i
 via a dñe corā oib^{us} expirauit. Stratoeles ei^{us} ff
 eū hoc audisset nihil d^o reb^{us} ei^{us} accip^{ere} voluit dicēs.
 Que tua sūt tecū. p^{ro}ganſ egeas. mibi. n. sufficē vñ^{us}
 dñs iesus xps quē per famulū ei^{us} cognoui ādrea.
 Tāt^{us}. n. tior inasit vñmfero p^{ro}p^{ri}o vt nullus ibi re
 maneret q^{uam} nō crederet saluatori: dñō nro iesu xpo q^{uam}
 vult oēs saluos fieri: t ad agnitōez vitarū venire.
 Alit quozq^{ue} d^o seplebro bñ ādree māna i modū fa
 rine t oleū eū odore suauissimo emanare: a quo q^{uam}
 sit ām futuri fertilitas icol regis oīs onidē: nā sic exi
 gue. p^{ro}luit: exiguū fra exibz fructū: si copioſe: co
 pioſū. hoc fōtē ātiq^{ue} verū fuit: mō cor^{pus} p^{ro}p^{ri}o 3° t
 tinopoli trāſlatū eē phibet. C^{on}ſps qdā religioſā
 agēs v. tā. b. andrea inf cēfos t sup cēfos scōs in
 veneratiōe hēbat: ita q^{uam} i cūctis suis opib^{us} hūc sp^{iritus} ti
 tulū p^{ro}p^{ri}oebat ad honore dī t. b. ādree. Inuidēs igē
 viro scō hosti ātiq^{ue}: ad eū decipiedū tota callidi
 tate se 3° tulit: seq^{ue} i formā milier^{is} plebre trāſſo: ma
 nit. vñt q^{uam} ad palatiū epī afferēs se vellet 3° tū eide
 mādat eps vt suo pñali 3° tteat cui p^{ro}terudinē fū
 derat pñas: renūciat tūlā q^{uam} nulli n. sibi ſcēta sue
 3° ſcēte ſuelabit. Sicq^{ue}. d. eps eā ad ſe vñre p^{ro}cepit.
 cui i la obſec^{us} dñe mīſere mei. ego. n. i ānis puella
 rib^{us} vt cūctis 3° ſtituta: t a pueritā delicatē nutrita
 necnō ſgia ſturpe. p^{ro}gēta huc i pegrio bitu ſolave
 ni. nā p^{ro}p^{ri}o me^{us} rer vñq^{ue} valde potēs cūdā mag^{is} pñ
 eipi me volebat i 3° q^{uam} ſociat: cui mīdi q^{uam} oēs tho
 rū maritalē abhorrerē: q^{uam} vñgūtatē meā xpo i p^{ro}p^{ri}o
 tūū dīcanti: t iō nūq^{ue} poſſē i carnalē copiaz 3° tēti
 deniq^{ue} ſic artata q^{uam} oportebat me aut ei^{us} volūtatē
 obedir vñ diuerſa ſubire ſupplicia: latēſ fugā ar
 ripui mag^{is} eligēs exlar q^{uam} ſpōſo meo fidē ifrigere
 Audiēs vō vñ ſcitarū p^{ro}emū ſuū alas vñe. p^{ro}ctō
 nis 3° ſfugi ſpauſ me apd vos locū repire q^{uam} q^{uam} vbi
 poſſis carpe 3° tēplatiōis ſcēta ſilētiā pñtiſq^{ue} vñe vi
 tarū ſuffragia: t turbatiōis mūdi ſugere p^{ro}ſtrepēs.

Admiras in ea eps nobilitate gñis pulchritudine
corpi: tā inēssu feruore t tate venustate eloquē:
placida t benigna voce rīdit. esto secura filia nec
formides: qz ille ob e amorē te tuos t tua virilitē t
mirabilē pceptis tibi hōi pūti cumlū grē: t i futu
ro plenitudinē glie largiet: t ego hūc ei me t mea
tibi offero: vt eligas vbi tibi placuerit māsiōez. vo
lo ā vt hodie mēcū pnder deas. cui illa. noli mgt
pī: noli d hac re me rogā: ne forte ex hō aliq mala
suspicio pūerit: t nitor vīe fame dñigratōez aliqz
pateret. ad quā eps. nōles erim? t nō solit: t iō nul
lū male suspitiōis scriplū potit i aliq gñari. Elie
tes itaqz ad mēsa: eps t illa ex opposito sedet ce
terū sedētibz pīe t ide: itēdit i eā creb: cūsqz faciē
nō desinit itneri t plebitudine admirari: sicqz dū
oculū figit aīus fauciā: t dū ei faciē nō desinit itneri
ātiqz hostis cor ei pīu iaculo vīherant: pēdit d
hō gīpse diabolus: t plebitudine suā cepit magz
ac magz angere: iāqz eps erat pēfuit: vt eā d illi
to ope tēaret qñ possibilitas offerret. Tē subito q
dā pegrin vīt ad ostiū crebrz itibz: t magnis ex
clamabat clamoribz sibi postulās apiri: cūqz sibi apī
re nollēt t ille clamoribz nimis eis fieret iporum
inērogat eps mlierē si igressū illi pegrini hois ac
ceptaret. Cui illa dixit. pōdā ei aliq qō satz gra
uis: quā si enodare scuerit admitat. si āt nesciue
rit tanqz isā: t idignū epi pūtiā repellat: fauēt oēs
discubētes ei? nūc: t qz sufficiēs cēt hāc qōnē ppo
nere sciscitat: cūqz nlls sufficiēs inēget eps dixit.
qz nīz tā sufficiēs ē qz vos o dñā: q cētōs nos t elo
quia pcedit: t sapia apli rutlat: vos igr hāc p
pōite qōnē: tē illa dixit. Inēroget qd ē mā? mira
culū qd dīrūqz i pua re fecerit: inēroget d hoc p
nūciū pegrinū dixit. diuersitas t excellētia facierū
inē tot. n. hoies q fuerit ab litio mūdi t vsqz ad finē
futuri scilī duo repiri nō possēt: quorū facies siles ef
fēt: i ipa quoqz tā mīna facie dō oēs scūs corpz
collocant. audiētes oēs ei? nīsonē admirātes di
xerūt: vā t optia absolūtō qōntis. Tē mlier. pōdā
ei z qō grauior: i q meli? possim? ei? sapias expiri:
qrat ab eo vbi fra sit altior: oī celo: pūctat? d hoc
pegrinū mīdit i celo empyreo: vbi residet corp? xpi
corp? n. onleissimū dñi nri iesu xpi qd ē alti? oī ce
lo d carne nra formatū ē. Cū igr corp? dñi nri iesu
xpi sup oēs celos sit: t de nra carne origine duxit:
caro āt nra d fra sit formatā: qstat qz vbi corp? xpi
residet ibi penludio fra altior celo māet. ifert nū
ci? q mīderat pegrinū: ecce oēs eū mirabilē appo
bāt t magnifice sapias ei? laudāt: tē iterū illa dixit
fiat illi z qō grauiissima t oclta ad absolūedū dif
fidiūna t obscura: vt sic ei? sapia z pprobet: t di
gnū sit vt ad mēsa epi merito admitat. Queratur
igr ab eo qñ spatiū sit a fra vsqz ad celū. regit d
hoc pegrinū nūcio dixit. Glade ad eū q te mīst ad
me: t de hoc diligēter pūctare. Ipse enī me me
lī nouit hoc: t iō tibi de hoc meli? mīdebit. nā ipse
illd spaciū taliter mēsurauit qñ d celo i abyssū ceci
dit: ego āt d celo nūqz cecidi. t iō illd spaciū talr nī
mēsurauit. n. n. mlier: s; diabol? q se posuit i silitu
dinē mlieris: audiēs hec nūci? vehemēnē expauit:
t eā q audierat corā oib? fētauit. Aditātibz itaqz

oib? stupētibz ātiqz hostis d medio corū euauit
eps āt fides ad se amar fāarguit semetipsū t d p
pēsta culpa vīciā laimabiliū pēcabat: mīstqz nūciū
vt pegrinū introduceret: s; t neqz inenit apli? tē
eps pplz pūcās eis enident expōnit ordinē ge
ste rei: pēpitqz vt oēs ieiunij t oīomb? inisteret si
forte dñs inclar alicui dignaret qñā fuerit ille pe
grin? q cū a tāto piclo libauit. Reuelatū ē illa no
cte epo qz btūs ādreas fuit qz p libatōe ipi? epi se
posuit i bitu pegrini. Cepit igr eps i deuotiōe bti
ādreē magz crescer ac ēt cū exide i reuerētiā hie:
Cū ppositū cūiūsdā citat agrū scī ādreē abitu
lūz: t ob hō grauiissimis febribz orāte epo fuissz cor
rept: ille epz rogauit vt p se oraret: t agrū sibi red
deret s; cū orāte epo sanitatē reciper: iterū agrum
vsurpauit: tē eps oīoni se dedit t oēs lāpades ec
clesie fregit. d. lldoe lumē n accēdat donec dñs de
suo iūmicō vidicer t ecclia q amissit recuper. Tē ec
ce ppositū iterū grauiissimis febribz laborauit. mīst
qz nūcios epo vt p se oraret t agrū suūz t silez sibi
redderet: cū cū eps mīderet. Jā orauit t exaudiuit
me dñs: illē ad eū se portari fecit vt ecclia iniret ad
orādū coegit eps dū ecclia igredit ille subito mori
tur t ager ecclie rēstituit. De noie.

Nicolaus dī a nicos: qd ē victoria t
leos qd ē pplz: ide nicola
us qñ victoria ppli. i. victoriū q pplaria sūt t villa:
vl dī victoria ppli: qz mltos pplos vita t doctria
docuit petā vicer. vl nicola? a nicos qd ē victoria
t laus. qñ victoriōsa laus. vl a nitor t leos. qñ nitor
ppli. hūit. n. i se q nitorē t mūdiciā faciūt. nā s; am
bro. mūdāt fmo dñi: mūdāt vā pēflio: mūdāt scā
cogitatio t puerfatio: mūdāt opatio bōa: c? legēdā
doctores argolici pscripterūt. Alibi quoqz legif q
Hetherodi? nicoci? pīarcha eā grece scripsit: quaz
Jo. latin? diacon? i latinū trāstulit t pla addidit.

De factō nicolao pēflore.
Nicola? cuius patē vīb licie pūcie ex dñib?
t scis pētibz origine duxit. pī ei? Epiphya
ni? mī vō ioāna deā ē. quē cū i pmeno iūmentū sue
flore parētes genuissent deiceps pūnent vīuētēs
celibēvitā dñerūt: t hūc solū n tātū dñiarū qñtū et
morū flagitabāt herede: s; dō corū petitiōi n dñit
nā hō p? dū balnearē efet? vt dī stetit i peluī. i sup
4. t. 6. fer. nū sel vba fugebat. scūs āt iūcīs ali
orū mūcū dñitās lascīuias nē pētū comitabat ve
stigia: nē sol? eccliarū sebat limia: t qeqd d fac feri
pūira itelligit pofat mēonē retiebat. pētibz vō su
is dñūc? cogitat cepit qñ itātā dñiarū copīā n ad
laudē hūanā: s; ad dī gliaz dispēfaret. Tē qdā pū
cin? su? fatz nobil tres filias suas vgies ob iopiaz
pūstinet cogit vt sic ifami earū pūmercio alerēt: qd
vbi scūs cōpit scel? abhoruit: t massā auri pānis i
uolutā i domū ei? p fenestraz nocte clā licit: elāqz
recessit. mane surgēs massā auri hō reppit: t deo
gras agēs pūogūre nuptias celebravit. n. dō p? mī
to tpe dī famul? sile pegit op? Qd rñr fūsus ille repi
ens t i landes inēfās pūpēs: deccō vigilar. ppo
sūt vt seiret quis esset qui sue inopie subuenisset
pōst paucos dies duplicatā auri massā in do
mū p? oīecit: ad cuius sonitū ille exiens Nicolau

De sancto

fugieret insequi dices. Siste gradū teq; aspectui nie
subtrahas meo. sicq; accurrens velocius nicolaus
hūc cō cognouit: mox humi pstrat? osculari vole
bat pedes suos: quod ille remuens fugiebat et ab
eo exegit ne cum q̄dā vinceret publicaret. Post
hoc mirree ciuitatis defuncto ep̄o ueniūt ep̄i cū de
ricis illi? ecclie de ep̄o p̄fusi. Alderat inter eos
qdā magne auctoritatis ep̄s: ad cui? electōez oīuz
sentētia depēdebat. Cū igit̄ cūctos icinūps et oīo
nib? insistere monuisset: nocte illa vocē audiuīt di
cētē sibi: vt fores ecclie hora matutinali obfueret
et quē p̄mū ad eccliaz cui? nomē cēt nicola? veni
re cōspiceret: ipsū i ep̄s p̄secraret. Nec ergo alijs
reuelas ep̄s admonuit vt oēs oīomb? insisterēt: et
ipse p̄re forib? excubaret. mirū i modū matutina
li hora q̄si a deo missus aīoēs veniebat nicolaus
quē apprehēdēs ep̄s dīc. qd tibi nomē ē? Ille autē
vt erat colūbina simplicitate plen? icimato capite
nicola? i q̄r vīe scitāt sū? quē i eccliaz ducētes. liez
plimū renitētē in cathedra collocauerūt. p̄dōstifi
cali igit̄ cathedra sublimat? eadē q̄ pus humilita
tis i morū gravitate i oīb? spectātē i oīomb? pui
gilabat: corp? macerabat: mulieruz p̄dōstia fugie
bat: et ab ipso pueritie sue euo exhorruit: inde ex
hoc q̄si qdā pestē fugiebat. humilis erat i suscipiē
do oēs: efficax i loquēdo: alacer i exhortādo: seuer?
in corpiendo: viduāri ac pupillorū et orphānorū
sic negocia curabat: ac si p̄pā cēt: rapinā erecra
bat: potētes et arguebat violētōs. Et si quē quolq;
casu affēz cernebat mirabil? reficiebat: mirabilq;
solabat. Crescebat quoq; fama quotidie bōitāt
ei? hic potēs: hinc ipotēs illū uolabat. Gaudebat
p̄p̄s de tali p̄monō: letabant? gētes de tāto pōtē
fīe: q; ita se auctate et ḡa plenū exhibebat: vt oīuz
curā gereret: et ep̄i dignitatē nō amitteret. Cū āt
oīuz charismatū uenitē corroborearet: et nihil sibi: s;
tēnuz dei ḡe attribueret: cepit ita cōmūscare mira
culis vt nō tānq; sū: s; alieni q̄buslibet oppressi an
gustius inuocato ei? noīe statiz sentirent alleviatōez
E fere quozq; sicut i qdā legē chronica beatū ni
colāu niceno iterfuisse cōcilio. Quadā die dī qdā
maute piclitarēnsita cū lach: ymis orauerūt. Illico
lāe sue dei: si vā sunt q̄ de te audiui? nūc ea ex
pīamur. Ador qdā i ei? sūltudine apparuit dīcēs.
Ecce adsum: vocastis enim me et cepit eos in gu
bernaculis et rudētib? alijsq; innare nauis arma
ment: statiz cessauit tēpestas. Cū āt ad ei? ecclie
sūa uenissent quā nūq; viderāt sine indice eius co
gnouerūt imaginē. Tūc de sua liberatōe ḡas ege
rūt: deo patri et beato nicolao q nō suis meritis: s;
diuina mīa largiēte mort? piculuz euaserūt. Quo
dā tpe forā puincia sei nicolai fames valida pen
lit ita vt oīb? deficerent alimēta. Audiēs autēz vir
dei naues omīstas tritico applicuisse portum illuc
statiz p̄fiscit: rogans nautas vt saltē. 100. modi
is fame piclitarib? subuenirēt. Cui illi. nō aude
mus p̄: q; mensuratū alexādrīe oz in horreū ipa
toris nos reddere. Quib? factus dīc. Facite nunc
qd dico et ego vobis i dei vīte. p̄mitto q nullam
minoratōez hebēt apud regiū exactorē quod cum

fecissent et eadē mensurā quā alexādrīe acceperāt
reddidissent ministris ipatoris miraculū referunt
et deus i suo famulo maxima laude attollit. frumē
tuz autē secundū vniūscuiq; idigentia vir dei dī
stribuit ita vt miraculose duob? annis ad vicum
seminisq; vsq; abundaret. Cum āt nōnulli illi? re
gionis viri idolis et p̄cipue nefande diane defuis
sent: adeo vt vsq; tūc sub qdā arbore diane cōse
crata quosdā gentiliū ritus exercebant. At vir dei
p̄dictū rituz de oībus finibus expulit: ipsaq; arbo
re p̄cidi mādauit. Itaq; ex hoc q̄ cū hostis antiqu?
oleū midiatro vocatū q̄ nām in aqua et lapidib?
arderet cōfici fecit: seq; in formā cuiusdā mulieris
religiose trāfigurat? q̄busdā ad viruz dei nauigā
tib? i qdā sagēnula obuiuit: sicq; affata ē: vī qd
ad sanctū dei venire vobiscū. s; nequeo. Itogo er
go vt hoc oleū ad eius eccliaz deferat? et ob mei
memoriā exīde aule eius parietes lintat? et statim
euamuit. Et ecce aliā cernūt nauiculā euz honestis
p̄sonis: int quos vn? erat similis b̄to nicolao: q sic
ait illis. Mdeu qd mulier illa vobis locuta ē: vī qd
attulit? Illi autē cūcta p ordinē narrauerūt q̄b? ille.
Nec ē ipudica dīana. Et vt me vērū dīe cōprobe
ris oleū illud i mare p̄yete. q̄bus p̄yicētib? igēs
ignis in mari succendit? et nām dūti? i mari ar
dere cōspiciūt. Veniētes igit̄ ad suū dei aiebant.
Vere tu es ille q nobis i mari apparuisti: et ab iū
dijs diaboli liberasti. p̄der idē tps cū qdā gens ro
mano ipio rebellasset: q eā ipator: tres p̄ncipes mi
sit. i. nepotianū vsq; et arpilionem. Quos portui
adriatico ob ventū p̄mū applicatos beatus nico
laus vt secū comederēt iuhauit: volēs vt gēte suā
a rapin? p̄p̄secrēt: q̄s i nudatis exercebant. In
teri dū sanct? abesset cōsul corrupt? pecunia: tres
inocentes milites iussit decollari. Quod vt vir sa
crus audiuit rogauit p̄ncipes illos: vt secum illic
vsq; gradu cōcito p̄peraret. veniēsq; ad locū vbi
decollādī erāt inenit eos poplite flexo et facie iam
velata et spiculatorē supra eorū capita ensez iā vi
brasse. At nicola? zelo accēsus in hictorē se audacē
igessit et gladiū de manu ei? emm? p̄tulit: inocen
tesq; soluens eos secū duxit. Illico ad p̄uiciū. p̄pat
cōsulis et fores clausas vt referat. Ador illi cōsul
occurrēs salutauit eū. Aspicies hoc sanctus dixit:
Inimice dei legē puaricator: q temeritate p̄sūp
si t. itī cōsa? secler? vultū cōspicere nūz? Quem
quāq; obiurgauit plimū ad p̄ces postmodū illoū
duci penitētē benigne suscepit: Itcepta igit̄ b̄i
dictōe nūciū ipiales iter pagur? ipio sine sāguine
hostes subdūt. Rediētesq; ad ipatorē magnifice
sūt recepti. Quidā āt eorū felicitatib? iudicētes: p
fecto ipatoris p̄ce et p̄cio suggesserūt vt eos apud
ipatorē dolose maiestāt? cūinie accusarēt. Qui cū
ipatori suggessisset: nimio furore replet? eos icar
cerari p̄cepit. ac sine aliq; iterrogatōe illa eos no
cte occidi p̄cepit. Qui cū hoc a custode didicissent:
sciderūt vestimēta sua et gemere amare cepūt. Tē
vn? conz. s. nepotian? recolēs q̄lt nicolaus tres
inocētes liberauit. exhortat? ē alios vt ei? patro
cinia flagitarēt. Quib? orātib? sanctus. nicolaus

apparuit nocte illa. Cōstātinū īgatorī dīcēs. Cur illos pñcipes tā īuste pñbēdīstī: et mortī sine crimī ne abdīcāstī? Surge velox colq; qñctius dīmīttī īubeto. Sīn āt oro dēū: vt tibi sūscīter bellū ī quo tu corruas: et bestījs abus fīas. Cui īmpator. Quis es q ī hac nocte palatīū meū īgreffus es: et talia andes loq;? Cui ille. Ego sū īscōlā? mīrre cīuitatīs ep̄s. S; et pñfēm sibi p vīlū terruit dīcēs. Adhēte et sēu pēdīte. Cui ī necē īnocētiū pñfēstī. Pēge cito: et eos liberare stude. Sīn autē corpus tuū vīmbus scaturiet: et domus tua cīt? destruet. Cui ille. Quis es tu q nobis talia mīnarīs? Scito īngt me eē īscōlāū mīrre cīuitatīs ep̄m. Vtrīsq; īgīt cūgīlātīb; statī sōnīa sūa pādūt: et p illīs ī. carcerāz pñmo mīttūt. qbus aut īmpator. Quas magīcas nōstīs artes: vt tātis nos illudatī sōmīs? Cui rīderūt se magos nō eē nec mortī sūas mēru īsse. Tūc īmpator. Nōstīs īngt hōīez: cūī nōmē est īscōlāus? Et illī audīto hōc nōīe manus exēdūt ad celū rogātes dīs vt sē īscōlāī merītīs a pñtīpī culo liberaret. Et cū īmpator totā vitā eius et nīracula ab eis dīdīcīssēt dīxit eis. Ite et grās agite deo q vos eius pñcīb; liberauit. S; de nīs cīdē afferte gaudīolīs rogātes eū: vt vltīus īmībī mīnas nō īferat: s; p me et regno meo ad dīs pñces sūdāt. Pñst paucos dīs pñcī vīrī ad famulū dēī venūt: mōrg; ad pedes eī? se humīlī pñsternunt dīcētes. Clere dēī famulus es: vere cultor et amator chrīstī. Cūmq; sibi oīa p ordinem retulīssēt ille eleuatis ī celū manīb; īmēsas laudes retulīt: ac bñ īstructos pñcīpes ad pñpīa remīssīt. Cū āt dīs veller cū assūmere: angelos ad se venīētes vīdīt: et dīcēs pñsalmt. In te dñe spāu. et vīsq;. In manus tuas: tradīdīt spū: āno dñī. 343. q cū sepul? fūisset ī tūba marmoreā: a capite fōs oleī. et a pedīb; fōns aque pñfluit: et vīsq; hōdīe ex eī? mēbrīs resūdāt oleū valens ī salūtes multorum. Sūcessīt āt eī vīr qdā bonus q de sede sua ab īuīdis ē repulsus: quo cīecto oleūz desīstī: s; eo renōcātō pñtus emanauīt. C Pñst multū vō tps tur cī mīrreā defluētes tūbā sēī īscōlāī aperuerunt: ossaq; eius ī oleo natāria ī vībē barōā reuerentē detulerūt: āno dñī. 1087. C Vīr qdā ab vno īudeo quādā sūmā pecūīe īurāmēto accepīt īurās sup altare sēī īscōlāī: eūz alīū fīdīcīssōīe hīe neqret: q qñctius possēt redderet. Tēnēte īllo pecūnīā dñī īude? illā expostulat. S; īpse illā reddīdīssē affirmat: trahīt ergo cū ad īdīcīū et īurāmētū dīcē debītōz. Ille bacculūz cauātū quem auro mīnuto īmpleuerat: sēcūz detulerat ac sī eius admīnīculo īdīgeret. Volens īgīt facere īurāmētum īudeo bacculūz tradīdīt suandū. Iurauīt īlī q sibi reddīderat etīā plūs q; deberet. factō īurāmēto bacculūz sūū repetīstī: īudens īgnarus astutīe cū sibi reddīdīt. Rēdīēs āt domū q fraudē fecerat: ī quodā bīnīo sōno opprēssus corruīt. currusq; cū īpetu venīens cū necauīt: et plenū bacculū auro fregīt: et aurūz effudit. Audīens hōc īude? pñcit? īlluc vēīt: cūq; dolū vīdīssēt et a multis fūggeret: vt aurū oī no accīperet: reuīt nīstī q defūct? fuerat ad vitā bñī

īscōlāī merītīs redderet: afferēs sī hōc fīeret: bāpñsīna sūscēpturū et xpīanū se futurū. Cōtīnūo īgīt q defūct? fuerat resuscītāt et īude? ī xpī nōīe baptīzāt. Quidā īude? vīdēs beātī īscōlāī vīnōsā potētīā īmīraculī faciēdis īmagīe eī? sibi fīerī fēc. eāq; ī domū sūā collocauīt: cū res sūas: cū alīquo longī? īret: eūz mīnis cōmēdabat. hēc vel sīmīlīa vba dīcēs. Ecce īscōlāe oīa mea bona vobīs cū stodiēda cōmīto et nīstī eā bñ cūstodīerīs vltīonē expetā de vobīs vberīb; et flagellis. Quādā autē vīce dñs īlī abesset fures aduenīūt: cūctas eius substantīā rapīūt et solā īmagīe derelīnquūt. In dēus autē redīens et se spoliātū vīdēs īmagīe alio q? talīb; vel sībībus vībīs. Dñe īscōlāe nōne ī domo vos posuerā? vt res meas a latrōīb; fīaret? Cui hōc facere nolūstīs? Et latrones qre nō pñhibuīstīs? Igit dīra tōmēta recīpīes: et p latronīb; penā lues: sīc dānū meū ī tūīs recōpēnsābo tōmētīs et furozē meū ī tūīs refrigerābo vberīb; et flagellis. Arrīpīēs īgīt īude? īmagīe dīre eā vberat: dīre q; flagellat. Adīra res et pñstīs sūpēnda. Dīuīdēntīb; furīb; q rapuerāt: sanc? dēī tāq; ī se vbera exēpīssēt appūīt hēc vīlīa vba dīcēs. Cui tā dīre p vobīs flagellat? sūī? Cui tāz crudelī? vberat? Cui tot tōmēta passus? Ecce quō corp? meū līnet. Ecce qñtī effūsiōne sīgīs rubet. Pērgite cīt? et cūcta reddite q tulīstīs. Alīo: qn oīpōtēs dēī ī vos īra defēuēr: ita vt scelus vestrū ī medīū publicē et qz vīnī sūspēctū parat. Ad quē illī. Quis es tu q talia loqr? Et ille. Ego sū īscōlā? sūns īesu xpī: quē īude? īlī p reb? sūns qz tulīstīs crudelī? flagellauīt. Terrītī īlī ad īudeūz venīt: mīraculū referūt. Ab eo qd īmagīnī fecerāt audīūt: cūcta reddūt. Sīc q; et latrones redēunt ad vīā rectitudīnis: et īudens fīdē āplectī? saluator. C Vīr qdā p amorē filīz sūī lras adīscētīs festū sēī īscōlāī āmātī solēntī celebrābat. Quādā īgīt vīce pī puerī cōtūnū pparauīt: et mīltos clerīcos īnītānt. Venīt dīabolus ad īanuā ī hītu pcre grīnī petēs elynā sibi dārī. Subet qñctius pī filio vt det elynā pegrīno. pperat puer: s; pegrīnū nō īuenīēs īsequīt abēūtē. Cūq; ad quoddā cōpītūz puenīssēt appñbēdēs puerū dīabolus strāgūlauīt. Audīēs pat? vehēmētē īgemūt et ī thālamo collocauīt: cepītq; pñe dolore clamare et dīcere. Fīlī dulcīssīme quō ē vobīs. Sācte īscōlāe heccīne est merces honorīs: quā vobīs tādm exhibuīt? Et cūz hēc et hīs sīmīlīa dīceret statī puer qñ de sōno cūgīlās oculos apūīt ac surrexit. C Vīr qdā nobīlis rogauīt beātū īscōlāū vt sibi a dño sīlīū īpetrarer: pñtīssēs se sīlīū dūcturū ad eius ecclēsīā et scīphū aureū oblatūrū. Fīlīus ergo nascīt: ad etatē adultā pducīt: et scīphus fīerī īubet. Cui dū valde eēt pñlcher: sūns cū vībīs adaptauīt: et alīū equalēre fīerī pcepīt. Nāugātīb; itaq; ad ecc? esā bñī īscōlāī īubet pat? sīlīo: vt cū īllo scīpho quē pñmo fīerī fecerat: aquā sibi afferret. Pñuer autē cū veller aquā haurīre cū scīpho ī mare cecīdīt: et statīz dīspārit. Pñat cū amare fīēs: nīlōmīnus vōtū sūū pñcīt. Venīens īgīt ad altare sēī īscōlāī: cū obtē-

De sancto

lisset scdm scipbuz. tanq̃ pietus cecidit de altari
Luz aut̃ eleuasset euz rursus de altari longius est
piet̃. eleuās igit̃ iteruz tercio posuit: et adhuc ter
tio de altari longius est pietus. Adirantib⁹ oibus
ad tā grande spectaculū: ecce puer sanus et incolu
mis aduenit p̃mūz scipbuz i suis gestans manibus
Harranitzq; corā oibus q̃ qñ in mari cecidit statiz
beatus Nicolaus affuit: et euz illesū fuanit. Sicq;
pater eius letus effectus: vtrunq; scipbuz beato
Nicolaō obtulit. C Quidā vir diues meritis sancti
Nicolai filiū habuit: quez adeodatu vocant. Ille
igit̃ sancto dei capellā in domo sua p̃stituēs omni
anno eius festuz solēni celebrabat. Adeodat⁹ at̃
q̃daz vice ab agarenis capif: et i fuitur regi eozuz
deputat. Erat. n. locus ille situs in terra aga
renozuz. Sequēti anno duz festuz sancti Nicolai p̃
duote celebraret: puer tenēs preciosum scipbuz
regi assisteret: recolit suaz captōez: parētuz dolorē
et gaudiū qd̃ in illa die in domo sua fiebat: cepitq;
altius suspirare: Quorū suspitio: causaz duz rex
minis extorsisset: ait rex. Quicqd tuus Nicolaus
agat: tu hic manebis. Et subito ṽeto vehemētī do
mū deuitēte: puer euz scypho rapif: et an fores ec
clesie sancti Nicolai: vbi parētes agebant solēnia
collocat: et magnuz gaudiuz omnibus generatur.

C De nomine sancti ambrosij.

Ambrosius dicit̃ ab ambra q̃ ē
spēs valde redo
lens et preciosa. Ipse. n. ecclesie valde pre
ciosus extitit: et in dictis et factis suis redo
luit. Et dicit̃ Ambrosius ab ambra et sios qd̃ ē ds
qñ ambra di. Deus nāq; p̃euz qñ p ambraz vbiq;
redolēt. Fuit. n. et bonus odor christi in omni lo
co. Et dicit̃ Ambrosius ab abor: qd̃ ē p̃ luminis et
sion: qd̃ ē paruulus: qñ p̃ in multoz filioz spi
rituali gñatōe: luminosus in sacre scripture expo
sitione: et paruulus in sua humili conuersatione.

C De sancto Ambrosio.

Ambrosius fili⁹ Ambrosij prefecti Ro
me: cū i cunabulis i atrio pretorij cēt po
situs et dormiret examen apū subito ad
ueniēs facie ei⁹ et os ita p̃pleuit: vt qñ i
alueloz suū iterarent parit et erirent: Que postea
enolantes in tāā aeris altitudinē eleuate sunt: vt
humanis oculis minime viderētur. Quo pacto ter
rit⁹ pater ait. Si vixerit istatulus iste aliquid magni
erit. Postea cū adoleuisset et videret m̃ez et foro
rez sacrā ṽginē man⁹ sacerdotis osculari: ipse lu
dens foroz dexterā offerebat: asserēs sibi et id ab
ea fieri oportere. Rome igit̃ litteris erudit⁹ cū cās
pretorij splendide posaret. a Valētiāno impatore
ad regēduz liguriā emilianā puinciaz directus ē.
Quq; Mediolanū veniss⁹. et ibidē eps tūc decesset
p̃uenit p̃plus vt sibi de epō. pulderet. Sz cū iter
arrianos et catholicos d̃ eligēdo epō seditiō n̄ mo
dica oriret: illuc Ambro. cā sedāde seditiōis pre
viret statiz vor infans isonuuit dicēs. Ambrosium
epm. cui⁹ voca oēs vnamini⁹ p̃senserūt Ambro.
epm acclamātes. Quo ille cognito vt eos a se ter
rorib⁹ remoueret: ecclaz exies tribunal ascedit: et

et p̃suetudinē suā tormenta p̃sonis adhiberi iussit:
Qd̃ euz faceret: nihilominus p̃plus acclamabat.
Peccatū tuū sup nos. Tūc ille turbat⁹ domū re
dijt: et philosophiā p̃fiteri voluit. Quod vt ne fa
ceret renocatus: publicas mulieres publice ad se
adduci fecit: vt his visis ab ei⁹ electōe populū re
uocaret. Sz cū nec sic p̃ficeret: sz semp populū
peccatū tuū sup nos acclamare videret: media no
cte fugā petijt. Quq; ad ticiuū p̃gere putaret. ma
ne inuenit. Qui iuenit⁹ cū custodiēt a p̃plo. missa ē
relatio ad clementissimū ipatorē Valerianū q̃ sumo
gaudio accepit q̃ indices a se directi ad sacerdo
tiū peterent. Et erat etia q̃ ṽbū suū i eo fuerat
adimplētū. Dixerat. n. cū p̃fisceti mādāta daret.
Vade et age nō vt iuder: sz vt eps. p̃dendēte rela
tōe iterū abscōdit. Sz inuenit⁹ cū adhuc cēt cathe
cumin⁹ baptizaf: et octaua die i episcopālē cathe
drā sublinat. Euz aut̃ post ānos q̃mōz. Romanū
iussit: et foroz ei⁹ sicut virgo accedēs: vt ei⁹ dexte
rā oscularē: subridēs ait. Ecce vt dicebā tibi: sa
cerdos manū osculari. C Cū alij ad quādā ciuita
tē p̃ quodā episcopo ordinādo iussit: et ei⁹ electōi
Iustina ipatritz et alij heretici p̃hēt volētes vt de
sua secta aliq; ordinaret: vna ex arrianorū ṽgini
b⁹ ipudētio: ceteris tribunal p̃scdit: et btiz Amb.
p̃ vestimētū apprehēdit: volēs ip̃suz ad p̃tez mu
lierū trahere: vt ab eis cesus de ecclia euz iniuria
pelleret. Cū Ambro. ait. Et si ego indignus tāto
sacerdotio sū: te tū nō p̃uenit i quēcūq; sacerdotē
man⁹ iniicere: vū timere debuisti iudiciū dei. ne
tibi aliqd mali p̃tingat. Qd̃ deū erit⁹ p̃firmavit.
nā die alio mortuā vsq; ad sepulchrū deduxit: gra
tiā repēdēs p̃ gmmelia. Qd̃ fecit oēs valde p̃ter
ruit. Post hec Mediolanū reuersus immunitas
iustias a iustina ipatrice p̃tulit: munerib⁹ et hono
rib⁹ aduersus eū p̃p̃l⁹ excitāte. Cū ergo mlti eū i
exiliū pellere niterēt: ṽnus eoz ceteris iselicio: in
tātū furorē excitat⁹ ē vt iuxta eccliaz domū sibi lo
carer: ac i ea q̃drigā patā hēret: quo facili⁹ rapin⁹
ad exiliū deportaret. Sz di iudicio iste die quo eū
se rape arbitraf: i eadē q̃drigā de eadē domo i exi
liū pulsus ē. Cū tū Ambro. reddēs bona p̃ malis
sup̃e et ceta necāria ministravit. Cant⁹ et officiu⁹
i ecclia Mediolanē. p̃mū celebrari iussit. Erāt
et tūc t̃pis Mediolani mlti a demonib⁹ oppressi
q̃ se torq̃ri magnis vocib⁹ clamitabāt. Iustina at̃ et
mlti arrianorū cū sil hītarēt dicebāt. Ambrosium
peccāia hoies p̃pare q̃ se a spiritib⁹ imūdis verari
mētirēt: et ab Ambro. d̃cent se torq̃ri. Tūc subito
ṽn⁹ ex ill arrianis q̃ astabāt arrept⁹ a demonio in
mediū p̃siluit: atq; clamare cepit. Etia sic torq̃
ant⁹ vt torq̃or: q̃ n̄ credūt Ambro. At illi p̃fusi i pi
scinā demersū hoies necauerūt. Quidā heretic⁹
acerrim⁹ disputator et dū⁹ et icōuertibilis ad fidē
cū audiret Ambro. predicātē: vidit ad aures eius
angeluz loquētē ṽba: q̃ p̃plo predicabat: quo viso
fidē quaz p̃fēbat cepit defendere. Quidaz aru
sper demones aduocabat et ip̃sōs ad nocendum
Ambro. trāsmittēbat. Sz reuersi demones rēnū
ciabāt q̃ n̄ solū ad illū sz nec ad fores dom⁹ sue ap

propinquare valebāt: quā ignis insupabilis illud edificium amoveret: ut et lōge positi videret. Alii quā dā ei? cubiculū adiit ut gladio ipsū necaret prece ac precio a iustitia induceret: cōtinuo armis manibus eius uasserit ut ipsū penteret: cōtinuo armis manibus eius Cū viri thesalonice ciuitatē i ipatorē aliqd deliquisset: et eis impator: precibus indulgisset. clā agere curialiū malitia p missū impatoris nesciente ambrosio plūmī sunt occisi. Quōd vbi cōperuit ambrosio. ipatorē copiam intrādū ecclīaz denegauit: cui cū impator diceret quod dāuid adulterū et homicidiū cōmīssisset ridit. Qui secutus es erratē seque corrigēt. Quōd cū audisset clementissimū impatorē ita gratatē suscepit quod publicā pīaz agere nō recusauit: Quindā a domino arreptus acclamare cepit ab ambrosio. te torquē: cui ambrosius: Obmutescē diabole quod non te torquē: Ambrosio. s. inuidia tua: quod illuc homines ascendere aspicias vī turpē cōmīssi. Itā ambrosius nescit inflari: statimque ille obmutuit. Quādā vice cū brūs Ambrosius p ciuitatē pgeret: casu quā lapsus ē: in tra pstratus iacebat: quē vidēs aliter dēdere cepit. cui Ambrosius. Et tu q stas vidēne cadas: quōd cō statū lapsū doluit suū: q riserat alienū. Quādā etiā vice Ambrosius ad palatium Adācedonij magis offēdus ut p quā intēderet venit. S. cum fores clausas inuenisset: nec intrādū copiam hīe potuisset: ait. Et tu qdem ad ecclīaz venies: et nō clausis: s. aptis ianuis ingredi nō valebis. Elā pso aliquo tpe metus inimicos Adācedonius ad ecclīaz fugit: et patētib? ianuis adiū repire nō potuit. Cū autē tātē abstinentie ut quodidie nisi in subbō die dūico et festis precipuis ieiunabat. Tāte largitatis: quod oīa q hīe poterat celestis et pauperibus nihil sibi retinēs tribuebat. Tāte cōpassionis ut cū aliq lapsus suus sibi cōfiteret sic amarissime flebat: quod illuz flere sibi cōpellebat. Tāte humilitatis: et laboris. ut libros quos dictabat p pīa manu scriberet: nisi cū infirmitate corporis grauaret. Tāte pietatis et dulcedinis: ut cum alienus scī sacerdotis vel epī sibi obitus nunciaret sic amarissime fletet: ut vir cōsolari valeret. Cū autē introgaret cur viros scōs q ad glīaz p ficebant sic fletet: aiebat. Ne putetis me flere quod recesserit: s. quod me precesserit. et quod difficile inueni q tam dignus offō eius hēat. Tāte etiā cōstantie et fortitudinis quod impatoris vel dūcipum vitia nō palpabat: sed cunctos voce cōstantissime arguebat. Cū quā vir quā flagitius ppetrasset: et corā eo adductus fuisset. dixit Ambrosius. Oportet illuz tradi satbanē in interitū carnis: ne talia demceps ppetrare audeat. quō eodē momēto cum adhuc fmo cēt in ore ei? spūs imūdnus euz discerpe cepit. Cū Quādā vice cū brūs Ambrosius romā paret et in quā villa Tuscie apud quāda hoīez nūmū locupletē hoīez fuisset: hoīez illū de statu suo sollicitē regituit. cui ille ridit. Stat? me? dñe semp felix eritit et glīosus. Ecce. n. diuitijs īfinitis abūdo fuos et famulos q plures habeo: copiosū filiorū et nepotū turbam possideo: et oīa sp ad vota habui nec vnqz mihi aliquod aduersum accidit: vel quo contri-

starer euenit. Quōd audies Ambrosius vehemēter obstupuit: et his q secū erāt i comitatu dixit. Surgite et hinc qz citius fugiam? quod de? nō ē i loco isto. Festinate filij festinate: nec i fugiēdo morā facite: ne nos hic diuina vltio apphēdat: et petis istoz pariter nos inoluat. Cū ergo fugerent et aliqz tūlū pcessissent: tra subito se aperuit: et hoīez illū cū vniuersis q ad se pīnebat ita absorbit: ut nullū inde vestigiū remaneret. Quōd cernens Ambrosius dixit. Ecce frēs qz misericordis de? parit cū hic aduersa tribuit: et scene irascit: cui semp pspēra elargit. In eodē āt loco fouea quā pūndissima remāssisset: qz vīqz hodie i huius facti testimoniū pscenrat. Cū āt Ambrosius radicē oīum maloz auaritū magis ac magis crescere cerneret: et maxime in his q erāt i pīatibus cōstituti: apud quos et oīa pīcio vēdebant: nec nō et i his q erāt i sacris mysterijs deputati vehemēter igemuit: et se de eius seculi pīculo liberari īstātius exorauit quod euz se obitū sic gauderet: reuelauit sribus quod vīqz ad resurrectōis diuicā secū cēt. Aliqz paucos dies qz lectulo decubasset et detineret cū qdragesimū psalmū cū nocturno dēaret: subito ipso vidēte in modū scuti huius ignis caput ei? cooperuit: atqz paulatim p os ei? tanqz i domū bitato: intravit: tūc facies ei? cūqz nix effēa ē: s. postmodū ad spēs suā reuerfa. Ipso igit die scribēdi et dictādi finē dedit: fecit: nec illū psalmū expleare potuit. Post paucos itaqz dies īfirmare laborare cepit. Tūc comes Italie cū Adādiolani cēt nobiles quocauit dices: quod tāto viro recedēte pīculū cēne Italie iterit? īmineret. Roga uitz ut ad virū dei accederet rogātes ut sibi adhuc spaciū viuēdi a dño ipetraret. Quōd ille ut audiuit ridit. Itā ita iter vos viri ut me vincere pudeat: nec mori timeā cū bonū dñm hēam? Quō tpe quatuor ei? diaconiūcē pnerunt tractātes iter se qz post eius obitū bon? cēt. Cū ergo a loco i quo vir scūs Ambrosius iacebat lōge cēt et simpīcanū ita silentē noīassit ut vir iuicē se audiret: ille ab eis lōge posite tertio exclamauit. Sener est s. bonus. Quō audietes trīti fuerūt: et nō nisi illū post ei? obitū elegerūt. Itā dōnat? vō vrbis velleis epūs qui bti Ambrosij exitū expectabat cū se sopori dedisset vocē tertio se clamantē auduit. Surge quod mō ē recessur? qz surgēs Adādiolanū cōtinuo venit: et ei diuici corpis sacz dedit. Adorqz ille man? i modū crucis expandit: et vitimū spm i vba oīonis resanuit. Cū autē i nocte pasche corpus ei? ad ecclīaz fuisset delatū: plūmī infantes baptizati cū viderūt ita ut aliqz sedentē in cathedra in tribunali diceret aliqz ascendētē digito suis parētibus demfarent. Nonnulli vero stellas sup corp? eius se videre narrabant. Quidāz pīes byter cū in gūnio cum alijs multis cēt. et s. Ambrosio detrahēre cepisset: cū cōtinuo plaga pēssit et cōt nūo ad lectū adductus vitā finit. Itē i vbe Carthaginēsi cū tres epī sit pīuarēt: et vñ corū. b. Ambrosio dearrasset relatum ē illi qd illi pībrō q sibi dētraxerat accidisset: quod cū ille parupēderet subito letale vult? excepit: et extremū cōtinuo diē clausit. C De nomine.

De .s. lucia

Lucia dicitur a luce. *Lux*. n. h. pulchritudine in aspectu: q. ut dicit Ambrosius: lucis nā hec est: ut ois ei in aspectu gra sit diffusiōe hīs sine coingnatōe: q. p. q. cumq. i. mūda nō coingnat rectū inessū sine curuitate. *L* o gissimā lineā p̄rāsit sine morosa dilatoe: p̄der hoc dicit q. b. *L*ucia hūit decorē yūnitatis sine aliq. corruptōe. Diffusiōe castitatis sine aliquo diffu- so amore. Rectū inessū intentōis in deū sine aliq. obligate. *L* o gissimā lineā diurne opatiōis sine negligētie tarditate: vel dī *L*ucia q̄si lucis via.

De scā lucia martyre et vīgine.

Lucia vgo siracusana nobilis gñe au- diens famā scē Agathe p. to- tā Siciliā diuulgari: ad sepulchrū ei? adijt cū mīre sua eubicia: ānis q̄mō: flu- rū sāguinis patiente incurabilē. Int ipsa mīlariū solēnia cōgitit ut illud enāgelū legeret: i. quo dñs mulierē ab hac passione sanasse narrat: tunc *L*u- cia mīrī dixit. Si credis his q̄ legunt. crege. *A*ga- thā passiā p. noie Iesu hoc meruisse: ut illuz semp- beāt p̄it: p. cui? noie sustinuit passiōe. Si ergo ei? sepulchrū credens cōtigris: p̄fecta sanitate cō- tinuo gandeat. igit recedēb? cūctis: t. mīr? filia iuxta sepulchrū se p̄strauerūt t. ceperūt lachrymis rogare suffragiū. Intēa *L*ucia sōn? arripuit: vi- ditq. *A*gathā in medio angelorū gēmis ornatā stā- te: t. dicēte sibi. Soror mea *L*ucia vgo dei deuota qd a me petis? *P*otero. n. dñi mei Iesu xpi au- xilio cōtinuo prestare subsidū. nā ecce p. fidez tuā sanata ē mīr tua: t. sicut p. me ciuitas cathamēsum sublimat a *L*ibristo: ita p. te siracusana ciuitas de- corabit a dño Iesu christo: q. locū dñi i. tua vgi- nitate bitaculuz p̄pasi. Et bis auditis exp̄gecā surrexit: t. tremēs *L*ucia mīrī dixit. *A*h? mea ecce sanata es. *P*der ipsā ergo te deprecor: q. suis oīoni- bus te sanauit ne mihi decetero nomines sp̄suz: neq. velis de corporis mei posteritate fructū mor- talitatis acquirere: s. omnia q. mihi cūti ad cor- ruptōis auctōe: cras datura p. dote. da mihi cūti ad itēritatē auctōe dñs Iesus christus ut. v. pau- perib? tribuā. cui mīr. Omnia que fuerunt p̄ris tui defuncti an nouē ānos intacta custodiēs ampliaui poti? q. minui p̄monitūz. *A*h? ea vō omnia q. sunt vel esse p̄it: meli? ipsa tu nosti. *T*ege pus. oeu os meos: t. q̄qd volueris de facultatibus facito. ad quā *L*ucia. *N*on satis deo car? est q. illi hec dat q. secū ferre nō pōt: s. si vis grata eē deo: hec illi da q. b? posses vti. *A*h? dñs igit nībil poteris tecū fer- re. Qd mouēs das: iō das: q. tecū ferre nō potes. *D*a igit dñi vīnis xpo qd possides: t. mercedē ha- bebis t. q̄qd mihi daturā sp̄pōderas vel etiā co- gitāceras xpo incipe tradere. *C*ū ergo rediissent t. de his quotidie fabularent cū mīre: fit p̄mno di- stractio rerū: t. dant in nēcitatib? paup̄rū. *A*trūbi penē oīa distracta sūt: t. paup̄b? erogata. s. viduis t. orphanis: t. p̄grinis: t. deo funētib?. interea dñi p̄monitū q̄si distributū ad sp̄sū notitiā pueniret: requirit de his sp̄sūs a nutrice. *I*h? dñt illa caute q. viliore possessionē sp̄sa sua inen: s. t. q. mille soli

dos: t. eo ampli? in redditib? p̄staret: quā suo noie volebat cōparare: t. iō videbat aliquāta distrabe- re. credidit stultus carnale p̄merciū: t. cepit auctō- eē vēdētū. *V*ēdētis oib? t. paup̄ibus erogatis sp̄s- sus trahit eā corā *I*h?asacio p̄sulari dicēs eaz xpi- nā eē: t. p̄tra leges viuere augustorū. quā pascasi? p̄phēsiā corripis: iuitātē eā *I*h?asacio ad sacrificia idolorū ridit. *S*acrificiū deo placēs ē visitare pau- peres: t. eis i. nēcitatib? subuenire: t. q. iaz ampli? nō hēo qd offerā meipsā offero hostiā deo viuē- tē. *I*h?asaci? *I*sta vba tibi fili stulto xp̄iano narra- re poteris. mihi at q. p̄ncipū decreta custodio: ista frustra p̄fegris. *A*d quē *L*ucia. *T*u p̄ncipū decre- ta custodis t. ego dei mei legē custodiā. *T*u p̄nci- pes times t. ego timeo dñs. *T*u illos offēdere non vis t. ego deū offēdere caueo. *T*u illis placere dñi deras: ego ut xpo placeā p̄cupisco. *T*u ergo fac ti- bi qd vīle eē cognosceis: ego faciā qd mihi vīle p- sperero. *C*ui *I*h?asaci? *P*̄monitū tuū cum coru- ptorib? exp̄didisti: iō q̄si meretrix loq̄ris. cui *L*u- cia. *P*̄monitū meū i. tuto loco p̄stinui: corruptores at cor- p̄is t. mētis nunq. scini. *I*h?idit pascasi? *Q*ui sūt corruptores mentis t. cor- p̄is: ridit *L*ucia. *V*os estis q. suadetis ut aie suū deserāt creatorē. *C*orru- ptōres vō cor- p̄is sūt q. cor- p̄ale delectatōes p̄ponūt epulis t. delectatōib? sēpitnis. *I*h?asacius dixit. *C*essabūt vba cū puenit fuerit ad vbera. cui *L*u- cia. *D*ei vba cessare nō p̄it. cui *I*h?asaci? *T*u ergo es dñs? *L*ucia ridit. *A*ncilla dei sū: q. dixit. *C*ū ste- teritis aut reges t. p̄ncipes nolite cogitare. tē. *I*h?o. n. vos estis q. loquimini. tē. *I*h?asacius dixit. *I*n te ergo ē sp̄s scis: cui *L*ucia. *Q*ui caste viuūt tēplū sp̄s scis sūt: sp̄s scis hītat in eis. cui *I*h?asaci? *E*go faciā te ad lupanar duci: ut ibi violatōes ac- cipias t. sp̄m scis p̄das. cui *L*ucia. *I*h?o coingnatū cor- p̄is mī de p̄fē mētis. *I*h?a si me iuitā violari se- cer- castitas mihi duplicabit ad coronā. *A*unq. at- volūtātē meā ac p̄fē p̄teris puocare. *E*cce cor- pus meū ad eē suppliciu ē parū: qd moraris? *I*nci- pe fili diaboli desideria penarū marū i. me exerce- re. *T*ūc *I*h?asaci? lenones fecit venire dicēs. *I*nnui- tate ad eā oēs pplz: t. tā diu illudat donec mortua nūciēt. *V*olentes at eā trahere tāto pōdere sp̄s scis eā fixit ut oīno monere eā neqrēt. *A*ccedētes at filz ex offō iplētes deficiēbāt viribus: t. rpi vgo imobilis pmanebat. *T*ūc miserūt fumes i. manib? t. pedib? ei?. *F*ecitq. pascasi? mille viros accedere t. man? ei? t. pedes ligare: s. nullaten? poterāt eā mouere. *T*ūc t. cū viri mille paria bonū adhibuit. s. tū vgo dñi imobilis pmanit. *V*ocatis aut magis ut suis incātatōib? moneret oīno moueri nō po- tuit. *T*ūc dixit pascasi? *Q*ue sunt ista maleficia q. vna puella a mille viri? n. mouet? *L*ucia dixit. *I*h?o st ista maleficia. s. bñficia xpi. *I*h?o si adhuc de- eē milia adhibueris eque ut pus imobilem me vi- debis. *I*stās vō pascacius scōs quorūda figmētū q. lotio fugarent maleficia: iussit eā lotio p̄fundī. *C*ūq. nec sic moueri posset angustatus infimis: co- piofū ignem circa eā accēdi: picēq. t. rasimā: t. fer- uens oleum super eam fundi iussit. *D*ixitq. lucia.

Inductas ipetram martirij mei ut credentibus timorē auferā passionis. et nō credentibus vocē in-
sultationis. Vidētes autē amici pasceat in angu-
stia: i gutture eius gladiū iniserūt: q nequaqz lo-
quelā dimittens dixit. Annuncio vobis pacē ecclē
sic redditā. Maximo hodie mortuo et d regno
suo Diocletiano expulso: et sicut civitati cathanē-
si soror mea Agata data ē pectus. sic et ego civita-
ti siracuſana cōcessa sū iternitatis. Dū hoc virgo
loquitur ecce ministri romanorū veniūt. Ascensu
apprehēdūt: et vincit ad Cesarē secū ducūt. Audie-
rat. n. cesar q vinierat pūciā fuerat depdatus
Veniēs ergo Romā et senatui acensat pariter et
cōniet capitali sententiā punitus. Virgo vero
Lucia de loco i quo pēssā ē mota nō ē nec spiritū
tradidit quoadusqz sacerdotes veniūt et cor-
pū ei fiderent et oēs astātes amē dño riderēt. In eodē
aut loco sepulta ē et ecclēsia fabricata. Passa ē aut
tempore Cōstāntini et Maxentiū circa annū dñi. xio.

De nomine.

Thomas

interpretat abyssus vel ge-
minis: qd ē grēce didimi
dixit dñs Thomas qd ē dimisio
vel sectio. Dicit ergo abyssus eo q pfunditatem
divinitatis penetrare meruit qui ad sui iterrogatōem
Thomā sibi rēdit. Ego suz via vitas et vita. Dicit
geminus eo q resurrectōis xpi qst geminate et i du-
pū qz alij cognovit. Nā illi cognoverūt videndo.
iste vidēdo et palpādo. Dimisio aut sine sectio dñs q
mētē suā ab amore mudi dimisit: vel q ab alijs in-
fide resurrectionis dimissus et sectus fuit: vel dicit
Thomas quasi tor- meās i dei. f. amore et pēpla-
tōe. habuit. n. tria q i ipso indicaverūt fuisse amorē
dei de quibz dicit pēper i libro d vita pēplatina.
Quid ē deū diligere. nisi animo pēpe ferunde vi-
sionis dei effectū: peccati odiū: et mudi fastidiū.
Uel Thomas dñs a theos q ē deus: et me. vii tho-
mas quasi deus meus. et hoc propter illud quod di-
xit cum certificatus credidit: deus meus.

De sancto Thoma apostolo.

Thomas apostolus cū cēt apud Cesarē
appuit ei dñs dicens. Rex idie Bondonor
misit ppositū Abanē querere hoīez architectoria
arte eruditū. Veni igit et trāsmittā te ad eū. Qui
Thomas. dñe mitte me quo vis pter qz ad indos
Qui dñs. Vade secure quia ero custos tui. Cūqz
indos quertēs: ad me cū palma martirij venies.
Qui Thomas. Dominus meus es: et ego seruus tuus
fiat volūtas tua: Cūqz ppositus p foris ambularet
Dixit ei dñs. Quid pparare vis timentis? Qui ille
Dominus meus misit me ut conducā sibi seruos in
arte architectoria eruditos ut romano ope sibi pa-
latiū pstruat. Tūc tradidit ei Thomā. afferēs eūz
plurimū in tali arte peritum. Manigantes aut ad
quādā civitatē venerūt. i qua rex filie sue nuptias
celebrabat. Ille cū pconizari fecisset ut oēs nuptijs
iteressent: alias regē offenderēt: cōtigit illuc Aba-
nē et apostolū intrōire. Puella aut hebreā fistulaz
i manu gerēs vñū quēqz laude aliqua cōmēdabat.
Vidēs qz apostolū intellexit hunc ēē hebreum: eo q

nō māducaret: s; oculos ad celū fixos hēret. Cūqz pu-
ella corā eo hebraice caneret dicens. Unus ē deus be-
bendorū q creavit oīa: et fūdavit maria: apls hec ea-
dē vba repetere satagebat. Vidēs at picerna q nō
māducaret nec biberet: s; tñ oculos fixos ad celūz
hēret. aplūz dñi i maxillā pēssit. cui apls. Quid ē?
ut i futuro idulgētia tibi tradat: nō hic surgā do-
nec manus q me pēssit huc a canibz afferat. Ille
igit ad hauriendā aquā abiit. Leo ipz occidēs sāgu-
nē ei bibit. Laceratibz at canibz ei? corp? vñus
niger canis manū ei? dexterā i mediū gūniū ap-
portavit: quo viso oīs turba obstupuit: et puella ei?
vba referens. piceta fistula ad pedes apli se picē.
Ille at vtrōz scāz reprobāt Aug. i li. 3. sanctū
et asserit a pseudo hoc fuisse iū. Cū et legēda hec
quo ad plura suspecta hēret. pōssēt tñ dici q nō aio
ipetrādi s; nō pēccēdi deū sit. S; tñ si Augustini
vba diligēter inspicat nō penit? ista reprobare vidē-
tur. Aut. n. sic i eodē li. Legūt scripturas apocry-
phas manichei: et nescio a qbz futoribus fabularū
sub apostolorū nomine scriptas q suoz scriptozū
tēpōibz i auctoritatē sacre ecclēie recipi mererē-
tur si sci et docti hoīes q tūc in hac vita erāt et exa-
minare poterāt. alia eos nō vā locutos ēē cogno-
secrēt. Ibi tñ legūt apostolū Thomā cū cēt in quo-
dā nuptiarū cōiūio pegrin? pēsus incognit? a
quodā ministro palma pēssū impcatz fuisse hōi
cōtinuā scēnāqz vindictā. Nā eūz egressas cēt ad
fōrē vnde et aquā cōiūatibz mīstraret: in eū leo ir-
ruēs interemit: manūqz ei? qua caput apostoli le-
ui ictu pēsserat a corpore anulā secūdu vñū cūf-
dē apostoli id optāt atqz impant: canis manū i-
tulit mēsis: in qbus ipse apostolus discūbebat: qd
hoc videri crudeli? pōt. Cūqz ibi nisi tñ falloz:
hoc etiā scriptū ē q ei ventū in sclo futuro pene-
rit: scāqz ē cōpēratio bñficij maioris ut et apls qz ea-
rus deo cēt: p hūc timorē cōmēdare ignoz: et ille
post hāc vitā quāqz finiedā cōsolaret. Vtrū illa vā
sit an consuetā narratio nūbil mea nūc intēst. Cer-
te enī manichei a qbus ille scripture qz canō ec-
clēsiastice respicit: tanqz ve atqz sincere acceptant:
saltē hic cogunt fateri illaz patētie vītutē quā do-
cet dñs dicens. Signis te pēsserit in maxillā dex-
trā prebe ei sinistrā: posse ēē i preparatiōe cordis:
etiā si nō exhibeat gestu corporis et expressiōe ver-
borū. quādo qdē apostolus palma pēssus: petrus
dñs rogavit ut iniuriāso hōi in futuro seculo par-
ceret. I presenti aut sclo illa iniuria nō iusta relin-
queret: qz vel prebuit fericti alteri: aut ut iterū fe-
rict admouuit. Tenebat certe interi? dilectionis
affectū: et exteri? requirēbat cōrectiōis exēplum.
Sine hoc verū sit: sine cōfictū: cur nolūt credere
tali aio famuluz dei Alroy sen idoli fabricatores et
adoratores gladio pstrauisse? Si aut penas illas
cōparam? quid simile ferro interim et a feris truci-
dari atqz laniari: quādo qdē indices publici legibz
seruētes maioris criminis reos bestijs subdit qz gla-
dio pēti iubent. hec Aug. Tūc apostolus ad pe-
titionē regis spōsū et spōsā bñdixit. Da in gens ado-
lescētibz dñe his bñdictionē tue dextere: et in co-

ri mētib⁹ semina semē vite. Abecūte aut apostolo
in manu iuuenis ē rept⁹ plen⁹ dacta is palme ra-
mus. Comedētib⁹ vō spōso & spōsa de fructu ei⁹
ambo obdormiūt: & sōniū sile ambo cernūt. Uide
bat etenim eis q⁹ rex gēmar⁹ eos amplecteret: & di-
ceret. *Aplūs me⁹ bñdixit vos: vt etne vite pnci-
pes sitis. Enigilātib⁹ aut & mutuo sibi sōnia reue-
lātib⁹ apls ad eos igredit⁹ dicēs eis. Ihes⁹ me⁹ vo-
bis mō apparuit: & me clausis sanis hnc adduxit:
vt sup⁹ vos bñdictio mēa fructificet. Ihes⁹ carnis
integritatē q⁹ est oīum regina vītutū: & fruct⁹ salutis
ppetue: virginitas ē soror agelozū possessio oīum
bonozū: victoria libidiniū: fidei tropheū: expugna-
tio demoniū: & etnōzū securitas gaudiōzū. De libi-
dine at corruptio gignit⁹: de corruptōe pollutio na-
scit⁹: de pollutōe aut reat⁹ dñs: de reatu gñfio ge-
nerat⁹. Hec illo referēte duo angeli apparuerunt
dicētes eis. *Ihes⁹ sumus angeli vobis ad custodiā
deputati q⁹ si apli bñ suaueritis monita: offerem⁹
deo oīa vota v̄ra. Vos igit⁹ apls baptizauit: & de
fidē diligēt⁹ edocuit. Post multū vero tēpis spō-
sa noīe Delagie sacro velamine psecrata marty-
riū patit⁹: & sponsus noīe Dionysius illi ciuitati in
ep̄s ordinat⁹. Post hec aut apls & Abanes ad regē
Indie pueniūt. Designato vero ab aplō mirabi-
li palatio & copioso thesauro accepto: rex i alia p-
nunciā pficiscit⁹: & apls vniuersū thesaurū paupe-
rib⁹ elargit⁹. p totū aut biennū quo absuit rex apls
p̄dicatōi istitit⁹: & innumerabilē populū ad fidē con-
uertit. Rediens aut rex: & q⁹ Thomas fecerat dī-
scēs: ipsū cū Albane i una carcerē reclusit. vt post-
modū vinos exortatos vlticibus daret flāmis.
Interea Bad frater regis morit⁹: & ei sepulchrum
cū ambitōe nimia pparat⁹. Quarta aut die q⁹ mor-
tuus fuerat resurrexit: & stupefactis oib⁹ & cūctis
fugientib⁹ dixit frī suo. *Hic hō frater quē exortare
& scēdere disponis amice? dei est: & sei angeli famu-
lātū: q⁹ me in paradisu ducētes qdā mibi on-
derūt palatiū ex auro & argēto & lapidib⁹ p̄ciosis
mirabil⁹ fabricatū: & cū eius pulchritudinē admi-
rarer⁹ dixerūt mibi. Hec est palatiū qd fratri tuo
Thomas extruxerat. Cumq⁹ dicere vtinā ianitor
ei⁹ effem⁹: dixerūt mibi. frater tu illo se fecit indi-
cniū: si vis i illo manere: rogabimus dñs vt te su-
scitare dignet⁹: vt illud a frē tuo possis emere red-
dēs ei pecuniā quā se estimat pdidisse. Et hec di-
cēs cucurrit ad carcerē apli frī suo postulas idul-
gerit: abicētib⁹ viculis rogare cepit apls: vt vestē
acciper⁹ p̄ciosā. cui apls. Ignoras q⁹ nihil carnale:
nihil terrenū gēstuit⁹ q⁹ cupiūt bñe i celestib⁹ p̄tātē:
q⁹ crediti at aplō de carcere rex occurrit: & adno-
lūt⁹ ei⁹ pedib⁹ veniā postulabat. tūc apostolus ait.
Multa vobis p̄stitit dñs secreta sua vobis onde
re: credite i x̄p̄s & baptizabimini: & etnī regni p̄tici-
pes sitis. Dixitq⁹ ei frater regis. Uidi palatiū qd
frī meo fecisti: illud cōpare merui. cui apls. Hec
i p̄tate frīs tui ē. cui rex. Illud ē mēū: apls tibi fa-
biect⁹ asterūz. Qd si forte negerit: mibi & tibi hoc
vniū cōe erit. nūdit apls. Innumerabilia palatia
sūt i celo ab initio seculi pparata: q⁹ fidei p̄cio ab***

electis cōparant⁹. Diuinit⁹ aut v̄e ad illa vos an-
cedere pnt. seg vō oīno nō pnt. Post vniū at mē-
se fecit apls hoīes illi⁹ p̄uicie aggregari: qb⁹ agre-
gatis: debiles & ifirmos seorsū stare iussit: & super
eos orauit. Quis q⁹ docti fuerāt rñdissēt amē: cor-
ruscatio de celo veniēs tā aplm q⁹ ceteros fere p
horā dimidiā sic pstrauit: vt oēs se putarēt ictu ful-
guris iteriisse. Erigēs aut apls se dixit. Surgite q⁹
dñs me⁹ sicut fulgur v̄cit vosq⁹ sanauit. Surgē-
tes aut oēs santi: deū & apls glificauerūt. Tūc apls
cepit eos docere & duodeci gradus vītutū assigna-
re. *Ihes⁹ mē ē vt i deū credāt q⁹ ē vn⁹ i cēntia: trin⁹
i psonis. Deditq⁹ eis triplex exēplū sensibile quō
sint i vna cēntia tres p̄sone. Ihes⁹ mē ē: q⁹ vna est i
hoīe sapiā: & de illa vna pcedit itellē: memoria:
& igeniū. Illa igeniū ē inq⁹: vt qd didicisti inuenias.
Ad memoria vt nō obliuiscar⁹ q⁹ didiceris. Intellē
vt itelligas q⁹ ondi pnt & doceri. Scd⁹ est q⁹ i vna
vineā tria sūt. s. lignū folia & fruct⁹: & oīa tria vniū
sūt. & vna vinea sūt. Tertiū ē q⁹ caput vniū q̄tuor
scētib⁹ p̄tāt. In vno. n. capite sūt visus: gust⁹: au-
dit⁹: & odorat⁹: & hec plā sūt: & vniū caput sunt. 2^a
gradus ē vt baptisimū suscipiēt. 3^a ē vt se a font-
catōe p̄tinerēt. 4^a vt se ab auaritia tēparēt. 5^a vt
gallā refrigerēt. 6^a vt p̄nias tenerēt. 7^a vt i bis p-
seuerarēt. 8^a vt hospitalitatē amarēt. 9^a vt volūta-
tē dei i faciēdis q̄rerēt: ea ope cōplerēt. 10^a vt cā i
nō faciēdis q̄rerēt & ea vitaret. 11^a vt charitatē amī-
cis & inimic⁹ ip̄derēt. 12^a vt i custodiēdis his v̄gi-
lē curā hrent. Post p̄dicatōez vō baptizati sūt no-
uē milia virozū except⁹ p̄nulis & mulierib⁹. Post
hec aut i supiorē idia abiit. in q⁹ innumeris miracu-
lorū signis coruscavit. Syntice ēt amica migdo-
mie vxoris carisū cognati regis apls illuminauit.
Dixitq⁹ migdomia ad Synticē. Putas si pōdo cū
videre? Tūc migdomia d cōsilio ei⁹ hitū mutauit
& iter paupes mulieres vbi apls p̄dicabat adue-
nit. Apli at cepit de vite hui⁹ miseria p̄dicare:
dicēs iter cetera: qm̄ vita hec ē vita misera: casib⁹
subiecta: & adeo fugitiua: vt cū teneri credis fugi-
at labescā. Deinde cepit q̄tuor rōnib⁹ exhortari vt
vbi dei libēt⁹ audirēt: ipsū vbi dei q̄tuor rerū ge-
nerib⁹ cōparādo. s. collurio: ex eo q⁹ oculū n̄rī itel-
lect⁹ illuāt. Potid⁹: ex eo q⁹ n̄rī affectū ab oī carna-
li amore purgat & mūdāt. Emplastro: ex eo q⁹ pec-
catozū n̄rozū vulnera sanat. Libo: ex eo q⁹ os ce-
lestiū amore delectat. Et sic mgt hec egrito non
valēt: nisi ea i se receperit: sic nec anime l̄gienti
verbū dei p̄dest nisi illud deuote audierit. *Ihes⁹ c⁹
dicātē igit⁹ apostolo Migdomia credidit & dein-
ceps viri thozū abhorruit. Tūc carisus a rege im-
petrauit vt apostolū in carcere poneret. Ad quē
veniēns migdomia rogauit: vt sibi ignosceret q⁹
propter eam in carcere missus esset: quam ille be-
nignus cōsolans hec omnia pati se libenter asse-
ruit. Carisus autem regem rogauit: vt reginam
sororē suē vxoris ad eā mitteret: si forte eā renoca-
re posset. Absissa regina p̄uertit⁹ ab ea quas vole-
bat p̄uertē: visiq⁹ tot miraculis q⁹ apls faciebat
dixit. Adā edicti sūt a deo qui nō credūt his opi-**

bus. Tūc aplūs dēs qñ aderāt de tribus breuiter
instruit. s. vt ecclesiā diligerēt: sacerdotes honora
rēt: afflicte ad audiendū vbi dei cōuenirēt. Re
uertere autē regina dicit ei rex. Et quid tādū mo
rata es? Que sūdit: patabā in gdomiā stultā cē. s. s.
sapientissimā ē: et me ad apostolū dei duces viā ve
ritatis me cognoscere fecit. et nimis stultū sūt q rēz
nō credūt. Absolutq; regina regi deiceps copula
ri. Sumpsit autē rex dicit cognato suo. Dum
tuā vxorē recuperare vellem: meā pidi. et peior
mibi mea effecta est q; tua tibi. Tūc rex insit apo
stolus ligatus manibus ad se adduci pēpīs ei. vt
ad suos viros cōiuges reuocaret. Aplūs at tri
plici exēplo ei ostendit: q; dñs i errore pāsteret hoc
facere nō deberet: videlicet exēplo regis: et exē
plo turris: et exēplo fori. Unde dicit: in cū sis rex.
nō vis habere cōiūgnata seruita: s. mīdos ser
nos pariter et ancillas. Quāto magis credere de
bes deū amare castissimā et mīda seruita: Quid
ergo culpor: si deū amare pāico i suis suis quod
diligit et in tuis? fabricam turris exēctas et dicis
mibi vt ego q fabricam eā dītrūā? Fodi terrā. pū
dam: et edari fontē de abyssis: et dicis mibi vt obrui
am illū? Tūc iratus rex iussit afferri ardētes lami
nas ferreas: et apostolū stare nudis pedibz super
cas. Propterea autē nutu dei fons ibi erupit et eas
extinxit. Tūc rex pūlio cognati sui cū i fomaces
ardētē mīti fecit: que tū sic refrigerata ē: vt die
altero san? ide exiret et illesus. Dixitq; regi Vari
sus. Fac illū offerre sacrificiū deo soli: vt sic dei
sui irā incurrat: q ab his cū liberat. Cūq; ad hoc
virgeret dixit ei. Prestatio: es tu q; factura tua: et
quā tu verū deū negligis et picturā colis? Tu pu
tas q; sicut dicit carillus de? mens mibi irascet:
postq; adorauero deū tuū. Magis autē irascetur
deo tuo cūq; pūmūct. Adoro igit cū. Si ergo me
adorāte deū tuū de? mens nō euertit illū: sacrifi
cabo illi. Si autē sic tu credes deo meo? Tūc rex.
Adhuc meū qñ cū pare loq;: s. recepit igit aplūs
hebraice demoni q in eo erat: vt q; cito corā ido
lo genua flecteret: statim idolū cōmūneret. Fle
citēs igit apostolus genua dixit. Ecce adoro: s. nō
idolū: ecce adoro: s. nō metallū: ecce adoro: s. nō
simulacrū. Adoro autē dñz deūz meū iesū xp̄m
i cuius noie pēpīo tibi demō qui in eo latitas: vt
simulacrū illud pūmūct. Statq; sicut cera liq
factū ē. Tūc oēs sacerdotes idolorū mīgati de
derūt. Propter autē templi eleuans gladium apo
stolus: trāsfuerant dicēs. Ego vindicabo iniu
rias dei mei. Rex autē et carillus anfigerūt viden
tes q; populus vellet apostolū vindicare et pōtifi
cē vinū icedere. Christiani autē corpus apostoli
tulerūt: et honorifice sepelierūt. Propter lōgū tēpus
scilicet annos dñi ducentos et triginta corpus apo
stoli i edefaz ciuitatē que oliz dicebat rages me
dorū trāslatū ē Alexandro iperatore ad Syronz
peccēs hoc faciente. In illa autē ciuitate nullus he
retic: nullus iude: nullus pagan? pōt vincere.
nec tyrān? aliq; ibi nocere. Propterq; abagar? rex
illi ciuitatē epistolā manu saluatoris scriptā acci

pe mernit. Itā si quādoq; gens aliq; ciuitatē illā
inuererit itans baptizat? sup portā itās epistolā
illā legit et ea die tā saluatoris scriptū q; apli tho
me meritis hostes aut fugiūt aut pacant. Propter i
libro de vita et obitu scōrū sic d illo aplō dic. Tho
mas discipulū christi ac filis saluatori audiēdo iere
dulus: vidēdo fidel? fuit: hic enāgeiū p:edicant
p:his medis et p:his hyrehanis et braguias. Et i
trās oriētalē plagā: et iūtra gētū penetrās ibi pre
dicatōez suā vsq; ad titulū sue passiōis perduxit.
Hic lācis trāssit? occubuit. Nec Propter. Propter
so? quozq; ait q; dñi thomas ad regionē magorum
q ad chastiū adorādū venerāt denemiss? eos bap
tizant et facti sunt adiutores fidei christiane.

De natiuitate dñi nři iesu Christi.

Icto d festiuitatibz q currūt ifra tēp? re
nouatōis: q; d iēpit a Moyses et pphet:
et durant vsq; ad aduētū xpi i carnē: q; d
tēp? repitāt ecclā ab aduētū vsq; ad nati
tātē dñi iesu. Seq; videre de festiuitatibz q; eue
niūt ifra tēp? q; p:is gēitē sub tēpore recōcilia
tionis quod tēp? representat ecclesiā a natiuitate
vsq; ad septuagesimā: sicut sup i plogo dictū est.

Natiuitas dñi nři iesu xpi carnē vt quidā autē: cō
plet? ab adā q; q; milibz ducēt. viginti
octo annis. vel fm alios. 6. milibz: vel
secū dñe eusebiū cesariēse i cronice suis q; q; milibz
ducēt et vno mīn? tpe Octamianū ipator: facta ē
pntatio: mī ser mīlū annorū iūcta fuit a metho
dio pōt? mystice q; cronice. Veniēte at ipso filio
dei i carnē tāta pace vniuersis mūd? gaudebat:
vt toti orbi vnt? rom. morū ipator: pacifice p:esi
deret. Hic dicit? ē Octamian? a pma ipositōe. Le
sar a iulio cesare. Augustus ab augmēto republi
ce. Impator a dignitatē honorē: q; ad dñāz aliorū
regū fuit pmo hoc noie insignit? Nam sicut nasci
voluit vt nob pacē tēp? et pacē cūitatē tribueret:
sic nihilomin? voluit vt orū suū par tēp? illustra
ret. Cesar igit august? vniuerso p:esidēs orbi sci
re volēs quot puīcie: quot ciuitates: quot castra:
quot vi le quot hoīes i toto orbe eēt: iussit vt dñ
i historia scholastica: vt oēs hoīes ad vrbē viē fbe
bāt originē pgerēt et q; dñariū argētū q; valebat
decē nūmos vsuales: viē et denari? dicebat: p:esi
didi puīcie fides: se subditū rom. mo ipio p:iterē.
Itā et nūm? imaginē p:erebat cesar: et supscriptōz
noīs. Dicebat at p:essio et d:scriptio s. diuersa qñ
deratōe. Propter. n. dicebat. q; q; qñ reddebat
p:esidi puīcie cēsi capitalē. i. denariū illū: q; sic vo
cabat: ponebat sup caput suū: et ppo ore p:itebat
se cē subditū rom. mo ipio: viē dicebat. p:essio. i.
ppo ore fassio. et fiebat hoc corā oī pplō. Descri
ptō at dicebat: q; nūer? eorū q cēsi capis ferebāt:
certo determinabatur numero: et redigebat i scriptū
Hec at d:scriptio pma scā ē a p:ide syrie cyrino.
Propter. vt i eadē historia scholastica bñ qñtū ad
cyrinū. Qz. n. iudea i vmbilico nre b:itātōis cē dñ.
pūlū ē vt i ea ichorecē deinde p circumstātes re
giones et aliq p:esides p:sequēt. vt pma dñ. i. vñs

De natiuitate

q̄ alie p̄cefferūt particulares. Vel forte prima capiti i ciuitate fiebat a p̄side. Secda ciuitatū i regio ne a legato cesaris. Tertia regionū in vrbe corāz cesare. Ioseph at̄ cū cēt de gñe Dauid a nazareth in bethleē p̄fectus ē. Cū aut̄ brē Marie tps pariedū instaret: t̄ ipse de suo reditu nesciret: eā secū assūpsit: t̄ in bethleē secū duxit: nolens thesaurū sibi a deo cōmissū i aliena manu dimittere: s; ipse p se volēs illum cura p̄nigili custodire. Cum ergo bethleē appropinq̄sser: vt frater bartholomeus i sua cōpilarde testat̄. Et de libro infātie saluatoris est sūptū. Quid virgo brā partē ppli gaudēt m: t̄ partē gemētē: qd̄ sibi angelus exponēs ait. Pars ppli gaudēs est pplis gētilis: q in femine Ab: ahe eternā iudicia a deo suis meritis rep̄obata. Luz igit̄ ambo i bethleē venissēt: t̄ q: pauperes crāt t̄ q: oīa hospitia alij q ppter hoc ipsū venerāt oc cupauerāt nullū hospitū hīc potuerūt. Diuerterūt ergo in cōi trāsitu: q vt d̄r in historia scholasti ca: erat iter duas domos coooperimentū hīs q di uerforū d̄r sub quo ciues ad colloquēdū vel ad cō ueniendū in dieb⁹ dec: vel ppter aeris int̄perie diuerrebāt: vbi forte ioseph p̄sepe boni t̄ asini se cerat. Vel sedz quosdā rustici cū ad forū veniebāt aīalia sua ibidē ligabant: t̄ iō p̄sepe ibi p̄structum erat. Ipsa igit̄ nocte media diei diuice brā virgo si lūi suū peperit t̄ i p̄scipio sup̄ femm̄ reclinauit. Qd̄ senū: vt habet in historia scholastica: brā be lena postmodū romā attulit. A cuius seni come stione hos t̄ asinus: vt d̄r abstinebāt. Notādū aut̄ q natiuitas xpi fuit mirabilē scā: multipl̄ oīsa: t̄ vultū exhibita. Quē mirabilē scā ex parte generā tis: tū ex parte gētili: tum ex pte modi generandi. Ex pte generātis: q: ipsa fuit vgo an partū: t̄ vgo in p̄tur: t̄ virgo post partū. Et hoc. s. q vgo manēs peperit quinq; modis cūstū est. Primo p p̄phetiam p̄sa. 7. Ecce virgo cōcipiet t̄. Secdo p figurā. hoc n. figuratū fuit: t̄ p virgā Aaron: q sine oī huma no studio floruit: t̄ p portā Ezechielis q semp clau sa p̄māsit. Tercio p custodiam. Ioseph. n. ex eo q ipsā custodiuit testis sue v̄ginitatis extitit. Quarto p experientiā: cū. n. vt i cōpilarde bartholomei habet t̄ de libro infātie saluatoris sūptū fuisse vi det̄: beate Marie pariendi tps instaret: Ioseph: h̄z deū de virgine nasciturū nō dubitaret: moxem tū gerens p̄rie obstetrices duas vocauit. Quarū vna vocabat̄ zebel t̄ altera salome. zebel igit̄ p̄siderās t̄ ingrens t̄ ipsā virgine inueniēs exclamauit vir gine peperisse. Salome aut̄ dū nō crederet s; hoc p̄bare fili veller: p̄tinuo aruit manus eius. Inslu tū anaceli sibi apparētis puerū terigit: t̄ p̄tinuo fa mitatē recepit. Quinto p miraculi euidentā. Rome. n. vt testat̄ Inno. papa tertius duodeci ānis par fuit. Iac̄ romani tēplū pacis pulcherrimū p̄stru xerūt. Et ibi statuā Romuli posuerūt. Consulētes aut̄ Apollinē q̄tū duraret: acceperunt nūstū quo usq; vgo pareret. Hoc aut̄ audietes dixerūt ergo in eternū durabit: ipole. n. credebāt q vniq; pare ret: virgo: vni i scrib⁹ tēpli titulum hūc scripserūt.

Tēplū pacis in eternū. s; in ipsa nocte qua virgo brā peperit tēplū fundit̄: cornit: t̄ ibi ē mō ecclia scē Marie noue. Secdo fuit mirabilē scā ex parte gēnti. Nā sicut dicit Bernardus i eadem p̄sona eternū antiquū t̄ nouū mirabilē cōnenerūt. Eter nuz. i. diuinitas. antiquū. i. caro ab Adā tractata nouū. i. aīa d nouo creata. Sic sicut ibidē dicit. ho die tres mirtuas vel tria opera fecit deus: ita mi rabill singularia: t̄ talia nec scā sint nec ampli⁹ fa ciēda sint: cōiuncta q̄ppe sūt adiunicti: deus t̄ hō: mater t̄ virgo: fides t̄ cor humanū. Prima valde mirabilis: q: cōiuncta sunt linus t̄ dens: maiestas t̄ iūmritas: tāta vilitas t̄ tāta sublimitas. Nihil .n. deo sublimius: t̄ nihil limo vilius. Secda nihilo minus valde mirāda t̄ mirabilis. A seculo. n. non est auditiū q virgo cēt q peperit: t̄ mater esset que virgo p̄māsit. Tercia t̄ p̄ma t̄ scda iūrior: s; nō mi nus fortis. Admū. n. quō cor humanū fidē hīs duo bus accommodauit: quō credi ponit q deus hō cēt t̄ q virgo māserit q peperisset. Idē Bernardus. Tercio fuit mirabilē scā ex parte modi generādi. ei⁹. n. part⁹ fuit supra nāz: ex eo q virgo cōcepit. Supra rōnē: ex eo q deū genuit. Supra humanā cōditionē: ex eo q sine dolore peperit. Supra cō suctudinē: ex eo q de spū scō cōcepit. Nā. n. genuit virgo ex humano femine: sed mystico spiramine. nā spūs scūs de castissimis t̄ purissimis s̄gimib⁹ virginitis accepit t̄ inde corpus illud formauit. t̄ sic q̄rtū modū mirabilē faciēdi hōiez deus oīdit. Nā sicut dicit Anselm⁹ deus pōtātūor modis hōiem facere. s. sine hōie t̄ femina sicut fecit Adā de hu mo: sine femina de hōie: sicut fecit Eua. de hōie t̄ femina sicut cois pbat vsus: de virgine sine vi ro sicut hōdie mirabiliter factum est. Secdo eius natinitas fuit multipl̄ hōdie oīsa. Oīsa ē. n. per oēs gradus creaturā. ē. n. qdā creatura q tū h̄z cē sicut pure corporea vt lapides: qdā q h̄z cē t̄ vi nere sicut vegetabilia: vt arbores. qdā q h̄z esse t̄ vinere t̄ sentire sicut aīalia: qdā q h̄z cē vinere se tire t̄ discernere sic hō. qdā q h̄z cē vinere se tire t̄ discernere t̄ intelligere: sic angelus. Id̄er has oēs creaturas hōdie xpi natinitas ē oīsa. Prima aut̄ creatura. s. pure corporea triplex ē. s. opaca. trāspa res sine perita. t̄ lucida. Primo ergo oīsa ē p pure corporea opaca sic p destructionē tēpli romanorū: vt supra d̄m ē: t̄ p ruinā statue Romuli dei ro manorū q tunc cecidit t̄ cōmunita ē. t̄ p ruinā etiā aliarū statuarū q tūc i alijs locis plimis ceciderūt. Acit̄. n. in histo. seho. q. Idiere. p̄pheta i egyptū descēdēs post mortē Sodolie regib⁹ egypti signū dedit: q corū idola corruerēt: cū vgo sibi parturi ret. Quapp sacerdotes idolorū imaginē virginitis puerū i cernio bainlātis i secreto loco tēpli statue rūt: t̄ eā ibi adorabāt. S; a p̄tolemeo rege postea infrogati qd̄ hoc sibi veller dixerūt p̄rie traditōis hoc cē mysteriū: qd̄ a scō viro t̄ p̄pheta corū ma iores acceperāt: t̄ sic i reb⁹ futuris credebāt. Se cūdo p pure corporea trāsparete t̄ p̄mā. Nā i ipsa nocte natinitatis diuice obsecritas noctis i clarita tē diei diuerfa ē. Rome etiā vt attestat Orosius t̄

Innocenti? papa fr̃ius: s̃os aq̃ i liquore olei vsus ē: et erupens vsq̃ in tiberim pfluxit et toto die illo largissime emanauit. pphetauerat. n. Sibylla q̃ qñ erupet s̃os olei nasceret saluator. Tertia p puer corporeā lucidā sic p corporeā sup̃celestia. Itā i ipsa die natiuitas s̃m aliquoz relationez: vt ait Chrysos? mag̃ sup̃ quēdā mōte oratib? stella qdā iuxta eos apparuit q̃ formā pueri pulcherrimi habebat: et eius capite crux splendebat: q̃ magos allos qñs dixit: vt i indeā pgerent et ibi natū puerū inuenirent. In ipsa etiā die tres soles i oriente appuerūt q̃ paulatim in vnū corpus solare redacti sūt: p qd̃ signabat q̃ trini et vnius dei notitia toti orbi iminebat: vel q̃ natus erat ille i quo tria. s. aia: caro et diuinitas in vnā psonā conuerant. In histo. tñ scdo. dī q̃ nō ipsa die natiuitas tres soles apparuerūt: s̃ an p aliqd̃ tps. s. post mortē Iulij cesaris qd̃ ē Eusebi? i cronica sua asserit. Octavian? insup̃ ipator vt ait Innocenti? papa tertius vniuerso orbe ditioi romane subiugato intantū senatui placuit vt eū p deo colere vellēt. p̃ndēs aut ipator se mortale intelligēs imortalitatis nomē sibi noluit vsurpare. Ad illorū yō iportunaz istāriam. Sibylla pphetissimā aduocat scire volens p eius oracula si in mūdo maior eo aliqñ nasceret. Cum ergo in die natiuitas dñi cōsiliū sup̃ hac re cōuocasset et Sibylla sola in camera ipatoris oraculis insisteret: in die media circulus aure? apparuit circa solē. et in medio circuli virgo pulcherrima puerus gestans in gremio. Tunc Sibylla hoc Cēsari ondit. Quā aut ipator ad p̃dictā visionē plurimum admiraret audiuit vocē dicentē sibi. Idē ē gra ce li. Dixitq̃ Sibylla. Idē puer maior te ē: et iō ipm adora. Eadē ergo camera i honorē s̃acte Adarie dedicata ē. Un vsq̃ hodie dī scā Adaria ara celi. Intelligens igit ipator q̃ hic puer maior se erat: thura obtulit: et ds de ceto dici recusauit. De hoc aut Orosius ita dicit. Octavian? tpe hora creiter tertia repēte liqdo ac puro et sereno celo circulus ad spēm celestis arcus orbē solis abierat qñ ṽetur? eēt q̃ ipz solē solus mūdūq̃ totū et scissz et regecet. Idē Orosius. Idē ait Eutropius. Refert quoq̃ Thimothe? historiographus se in antiqs romanorū capitoliū ascendit. et qz post se republicā gubernaret: a dijs sollicitē regniuit. Et audiuit vocē sibi dicentē. p̃ner ethere? ex deo vinēte sine tpe genitus: nō multū post ex itemerata y gine. ds hō sine macula nascitur: hoc audito ibi aram edificauit cui hūc titulū inscripsit: hec ē ara filij dī viuētis. Scdo oīsa ē et manifestata p creaturā q̃ hz eēt et viuere sicut sunt plante et arbores. In hac n. nocte: vt Bartholome? i sua p̃pilatōe testat? ymēe engadi q̃ pferis balsamū floruerūt: fructū ptulerunt: et liquore dederūt. Tercio p creaturā q̃ hz eēt viuere et sentire: sicut sunt aīalia. p̃roficiēs. n. Ioseph in bethleē cum beata Adaria pregnantē: durit secū bouē: forte vt ipsuz venderet et censuz p se et p y gine solueret et d residuo viuēret: et vnū asinum forte vt beata virgo sup̃ eum veheretur.

Bos igit et asinus miraculose dñm cognoscentes flexis genib? ipsū adorauerūt. An ē christi natiuitatē p aliquos dies vt ait Eusebi? i cronica. cum qdā araret boues ad aratores dixerūt. boues deficiēt segetes p̃ficiēt. Quarto per creaturā q̃ habz eēt viuere sentire et discernere vt ē hō: sic p pastores. nā ipsa hora pastores sup̃ gregē suū vigilabāt sicut bis in anno i lōgiorib? et breuiorib? noctibus anni p̃suerāt. Ados. n. fuit antiquus gētilib? in viroq̃ solstitio scilicet estiuāli circa festū Joannis baptiste et hyemali circa natiuitatē dñi vigilas noctis custodire ob solis venerationē. q̃ forte mos ē apud indeos ex vsu cohabitātū inoleuerat. Ipsis igit angelus dñi apparēs et saluatorē natū nunciavit: et quō ineniret signū dedit. factaq̃ ē cū eo multitudo āgelorū dicētū. Gloria i altissimis deo et. Pastores ergo venientes totū sicut angelus dixerat inuenērūt. Sic iterū manifesta est p Cēsarem angustuz: q̃ tunc p̃ceptū dedit ne eū aliqs deum vocare auderet sicut Orosius testat. forte. n. cū visionē illā circa solē vidisset recoleus simul de ruina tēplū: et de fonte oler: et intelligēs q̃ i mūdo natus eēt q̃ maior se erat nec de? nec dñs vocari voluit. In q̃busdā quoq̃ cronie legīt q̃ appropinquante die natiuitas dñi Octavian? p mūdū vias publicas fieri p̃cepit et oīa debita romanis dimisit. Imperio igit eius ampliato p orbem. licet p̃mo violentus extiterit ingratus romanis: cū tñ i summa pace regnaret adeo se mansuetū exhibuit et benignuz vt nomen diuinū sibi rennueret vsurpare: hz sibi a romanis adulatoribus offerret: elegitq̃ mag̃ pacē q̃z dñs appellari. vñ romani i sua morte dixisse legunt. vñā te vñ nūq̃ habuissē? vt diuiti? hic meruissē? Sic ē manifesta ē p sodomitas q̃ oēs i toto mūdo illa nocte extincti sūt: sic dīcē. Idē. ro. sup̃ illd̃ lux orta ē eis. tāta. s. q̃ oēs laborātes illo vitio extiruit. Et hoc fecit xps vt oēs eradicares: ne in nā quā assūperat tāta de ceto imūditia inueniret. Itā vt dīcē Aug. Chides ds vñū q̃ nāz in humana nā fieri fere desijt incarnari. Quinto p creaturā q̃ hz eēt viuere sentire discernere et intelligere sic angelus. Angeli. n. ipsā christi natiuitatē pastores anūciauerūt: vt sup̃ius dēi ē. Tercio ei? natiuitas nobis ē vtilis exhibita pp̃ tria. p̃mo ad demonū p̃fusionē. Itā hosti? i nobis vt an p̃cua lere nō pōt. vñ legīt q̃ scūs Hugo abbas cluniacē. in vigilia natiuitas dñi vidit beatā y ginez in vlnis tenentē filiū et dicentē. Adest dies i q̃ p̃phetarū oracula renouāf. Ubi nūc ē hosti? q̃ an hūc diē hoib? p̃cua lebat? Ad hāc vocē diabolus d̃ hūuo prupit vt ṽbis dñe insultaret: s̃ mēnta ē iniquitas sibi: qm̃ dñi officinas frūm circūiret ipsū ab oratorio duotio: a refectōio lectio: a dormitorio stramēta vilia: a caplo patiētia reiecit. In libro quoq̃ petri cluniacē. legīt q̃ i vigilia natiuitas dñi scō Hugo abbat cluniacē. appuit brā ygo filiū i gremio tenēs: et cū eo ludēs: q̃ dicebat ei. Mosti mī q̃ diē natalis mei ecclā cū mag? landū tripudio celebrat. Et vbi ē nūc diabolus vñ? vñ qd̃ dīcē p̃fiteri faceret? Et ē diabolus videbat qñ d̃ atro surgere ac die. Et hī i

De. s. anastasia

ecclesia ubi laudes tue sunt intrare non possunt: tu capi-
tulum dormitorij et rectorij introibo. Quod ille atten-
tas invenit ostium capli nimis artu sibi grosso: ostium
dormitorij nimis depressu sibi elato: ostium rectorij
repagulatū impedimētis: charitate. s. fuerit: ani-
mitate audiendi lectiones: et sobrietate cibi et potus: et
sic gressus enavit. Secundo ad venie impetratōne. vii
legit i quodā libro exēplo: qd cū qdā mlier luba-
ca ad cor: tādē rediisset de vicia despatat. Nā cogi-
tas de iudicio reputabat se eē reā: de inferno repu-
tabat se ibi trucidādā: cogitans de paradiso reputa-
bat se eē inuādā: d passioe reputabat se eē igratā.
Cogitās vō qd pueri de facili placant xpm ipsū p
suā istā aduārit: et vocē de sua vicia audire me-
ruit. Tercio ad infirmitatū curationē. De hac etiā
natiuitas vilitate dicit Bernardus. Triplici mor-
bo laborat gen^{us} hūanū: i pncipio: i medio: et i fine.
idest natiuitate vita et morte. Natiuitas erat inuā-
da: vita pueria: et mors piculosa. Venit xps et con-
tra hūc triplicē morbum attulit triplex remediū.
Nā: Cū ē: vixit et obiit. Et natiuitas purgavit no-
strā. Et vita instruxit nras. Mors illi^{us} destruxit no-
strā. Hec Bernardus. De vilitate etiā ipsius na-
tuitatis xpi dicit Aug^{ustinus}. qd hūilitas filij quā nobis
i incarnatione exhibuit fuit nobis i exēplū in sacra-
mentū et i medicamentū. In exēplū cōueniētissimū:
qd hō imitaret: et altū sacramētū quo pcti nri vici-
lū solueret et simū medicamentū quo tumor nre su-
pbie sanaret. Hec Aug^{ustinus}. Supbia enī pimi hoīs
sanata ē p hūilitatē xpi. Et ē notādū qd cōueniēt
hūilitas saluatoris mīdet supbie pctoris. Supbia
enī pimi hoīs fuit ptra deū: vsqz ad deū: sup deū
fuit ptra deū: qd cōtra ei^{us} pceptū. Cōtēpit enī p
ceptū quo de^{us} pceptat ne de ligno seie boni et mali
comederet. Fuit etiā vsqz ad deū: qd vsqz ad appe-
titū diuinitatis: credēs qd diabolus dixerat. eris si
cut di. Fuit et sup deū: sic dicit Anselm^{us} volendo
qd de illū velle nolebat. Tūc enī suā volūtātē sup
dei volūtātē posuit. At fili^{us} dei sim Joāne damas-
cēnī fuit se pp hoies: nō p hoies: vsqz ad hoies: et
sup hoies. Propt^{er} hoies: qd pp corū vilitatē et sa-
lutē. Et qd ad hoies p nascēdi modū gsimilē. Sup
hoies p nascēdi modū dissimilē. Nā ei^{us} natiuitas et
fz aliqd nobis siml^{iter} fuit: qd. s. nat^{us} est ex muliere: et
p eādē portā pparat^{us}. Et fz aliqd dissimil^{iter}: qd de
spū scō ex maria vigne nat^{us} ē. C. De noie.

Anastasia dicit^{ur} ab ana qd ē sursum
et stasis qd ē stans siue
status: qd sursum stetit a vitijs et a pctis ad
virtutes. C. De sancta Anastasia.
Anastasia nobilissima romanorū filia pre-
rati illustis: sed pagani a mfe sua fausta
christiana: a beato Basilogono fide xpi
edocta est. Tradita aut^{em} publico i vxorē lā-
quorē simlās: semp se ab ei^{us} cōsortio abstinebat.
Qui audiēs eā cū vna tñ ancilla i vili habitu chri-
stianorū carceres circuire: et eis necessaria mistra-
re: fecit eā artissime custodiri: ita vt etiā alimonia
denegaret. Volebat enī sic eā perimere: vt posset
in p^{ro}latissimis possessiōib^{us} lasciuire. p^{ro}utans igit^{ur}

se mori: dolorosas litteras Basilogono mittebat: et
ille cōsolatorias remittebat. Interea vir ei^{us} moriē
et illa a carcerib^{us} liberat^{us}. Hec habebat tres ancil-
las pulcherrimas qd sorores erāt: quarū vna dice-
bat Agape: altera Thionia: et alia Hierene. qd euz
christiane essēt: et prefecti moniē nullaten^{us} obedi-
rēt: in cubiculū eas recluserūt: vbi cogne viciālia ser-
uabant. Prefect^{us} aut^{em} in earū ardēs amore ad eas
iuit: vt suā libidīe exerceret qui i amētiā versus
putās se tractare vginēs: cacabos: caldaria: patel-
las et similia amplectēs: osculabaf. Et cum ex hoc
satiat^{us} fuisset: foras exiit niger et desomnis et vesti-
mētis p^{ro}scissis: quē serui qd ei^{us} p^{ro}forib^{us} expectabāt
sic denigratū vidētes cogitabāt qd i demoniū ver-
sus esset: cū verbis affecerūt: fugiētes solū de
reliqrūt. Quqz iperatore adiret vt de hoc agnere
ref^{er}at: alij vrgis eū pcutiebāt: alij in facie ei^{us} cōspue-
bāt: et alij lutū et pulnerē i eū p^{ro}iciebāt: suspican-
tes qd i furiam xpus esset. Vtuli aut^{em} ei^{us} tenebant^{ur}: ne
sic se deformē videret. Quapropt^{er} mirabaf pluri-
mū cur sic eū oēs deridebāt: quē i tāto honore ha-
bere g^{er}uerāt. Videbat enī ei^{us} qd ipse et oēs albis
vestib^{us} essent iduti. Cū vero sic se deformē ab ali-
is didicisset putās qd puelle sibi p artē magicā hoc
fecissent: iussit eas corā se expoliari vt eas salti nu-
das aspiceret. Sed statū sic vestimēta earū corpo-
rib^{us} adheferūt: vt nullo mō erui valeret. Itēse
etus autē p^{ro} admiratiōe ita obdormiuit stertens
qd etiā a pulsantib^{us} nō poterat excitari. Tādē vir-
gines martyrio coronant^{ur}. Et anastasia ab ipera-
tore cūidā pfecto tradit^{us} vt si eā sacrificare faceret
postea eā i vxorē daret. Quqz in thalamū eā duxit
et eaz amplexari velle statū cec^{us} effectus deos
adiit quērēs si euadere posset. Respōderūt dicen-
tes: qd sanctā anastasiā cōstasti nobis tradit^{us} es et
āmōdo semp nobiscū i inferno torq^{ue}beris. Quqz do-
mū reducere iter man^{us} puerorū vitā finit. Tūc
anastasia alij pfecto tradit^{us} vt eā in custodiā dēte-
ret. Audiēs enī qd infirmitas possessiōes haberet pri-
uati dixit ei. Anastasia si vis eē christiana fac qd p-
cepit de^{us} tuus. Ille enī pcepit qui nō renūciaret
oibus qd possidet non pōt me^{us} esse discipulus. Dia-
igit^{ur} que habes mihi da: et vade quo volueris: et ve-
ra christiana eris. cui illa respōdit. Dns me^{us} prece-
pit. Vende oia que habes: et da pauperib^{us}: et nō di-
uitibus. Cū ergo diues sis cōtra pceptū dei fa-
cerē. si aliquid tibi dare. Tūc anastasia diro car-
ceri fame cruciāda traditur: sed a sancta theodora
que iā per martyriū coronata fuerat per duos mē-
ses esca celesti pascat^{ur}. Tādē cū duētis virginib^{us}
ad insulas palmatorias ducta est: vbi multi ppter
nomē christi fuerāt relegati. Post aliquos vero di-
es prefect^{us} oēs ad se vocauit: et anastasiā ad pal-
los alligatā ignibus p^{ro}cremavit: alios vō diuersis
supplicijs itereunit. Inter quos vn^{us} erat qui pluri-
es ppter xpm multis diuitijs spoliat^{us} semper di-
cebat. Christū salutē mihi non auferetis. Apolo-
nia autē corp^{us} sancte anastasiē in viridario: facta
ibidē ecclesia honorifice sepeliuit. Nāssa ē aut^{em} sub
dioeletiano qd cepit circa ānū dñi. 287.

Stephanus grece latine dicitur
corona: s3 hebraice
nomina. fuit e3 corona. i. pncipiũ mar-
tũ in nouo testamẽto: sicut abel i veteri.

fuit enī norma. i. epēpale et regula alijs patēdi.
 Uel Stephan? dī qñ strenue fans qđ pz i sui fmo-
 ne. Uel dī Stephan? qñ strenue fans an? .i. stre-
 nue siue laudabilē fans. i. instrūē et regēs anus
 .i. viduas qbus ab apostolis fuerat pfectus: que
 ad līas anus erāt. Est ergo corona ppter pncipa-
 tum martirij. norma ppter exemplum patien-
 di et bene viuendi. strenue fans ppter luculentā
 predicatōem. strenue fans anus, ppter viduarum
 laudabilem instructionem.

¶ De sancto Stephano protomartyre.

Stephanus? fuit vnus de septē dyaconib⁹
ab aplis i ministeriū ordinat⁹. Resectē
eiz numero discipulorū quēri ex gētib⁹
aduēsus cōuersos ex iudeis murmurā-
re cepit: vt eo q̄ vidue eorū i ministerio quoti-
diano cōtēnebant. ¶ Quis at̄ murmur⁹ cā duplex
pōtelligi: aut q̄ vidue eorū i ministerio n̄ admit-
tebant: aut q̄ p̄ ceteris in quotidiano ministerio
grauabant. Apli n. vt expedit⁹ p̄dicatōr̄ insistē-
rent: viduis ministratōr̄ cōmiserāt. Vidētes autē
apli murmuratōr̄ orat̄ p̄ administratōe viduarū
et volentes hūc murmur sedare: cōgregata omni
multitudine. dixerūt. Nō ē equū nos derelinquē
vb⁹ dei: et ministrare mēsis. Glo. q̄ meliora sunt
fercula mentis q̄ dapes corporis. Cōsiderate ergo
frēs viros ex vobis boni testimonij septē plenos
spū scō et sapientia: quos cōstitum⁹ spū hoc opus
Glo. vt ministrēt. Vl vt ministrantibus p̄sint.
Mos vō oīonī p̄dicatōr̄ instātes erim⁹: et placuit
his rōi p̄plo et militudini: elegerūt septē quorū
b. Stephanus p̄m⁹ et p̄miceri⁹ extitit: et adduxerūt
eos aīi aplos. et iposuerūt sup eos man⁹. Stephanus
aut plenus grā et fortitudine faciebat p̄dicia et
signa multa i p̄plo. ¶ Inuidēs igit̄ iudei et sup̄a-
re et cōmūere cupiētes: triplici mō cū vicerē ag-
gressi sūt. s. disputatōe: testij p̄ductōe: et tormen-
torū illatōe: eiz nī ipse disputantes sup̄ant: testes
falsos cōiicit: et de suis tortorib⁹ triūphauit: et i q̄s
pugna adiutorij sibi de celo datū ē. In p̄ma. n. da-
tus ē spūs scūs: q̄ faciūdiā ministraret. In secunda
vnū ē agēle: q̄ falsos testes terreret. et i etiā visus
ē x̄ps adiuvare parat⁹ q̄ martyre p̄fortaret. In q̄s
igit̄ pugna ponit tria. s. aggressus p̄clius: collatum
adiutorij: et adeptū triūphū. Hystoriā igit̄ breuē
p̄currentes hec oīa videre poterimus. Cū igitur
b. Stephanus mltā signa faceret: et frequētius po-
pulo p̄dicaret: indei p̄mū p̄clius cū eo intermūt:
vt cū p̄ disputatōr̄ cōuerterēt. Surrexerūt enīz
qdā de sinagoga libertinorū. i. filiorū libertorū
Libertini. n. dñi filij libertorū. i. eorū q̄ de fuitire
manumissi sūt et libertate donati: et sic d̄ stirpe fuili
fuerūt: q̄ p̄mo fidei reſiterūt: et cyrenensius a cy-
rene ciuitate: et alexandrinorū et eorū q̄ erat a ci-
licia et affia disputantes cū Stepha. Ecce p̄mū plū

deide subiūgit triūphū ⁊ nō poterāt resistere sapi-
entē. ⁊ doctremo pōit adiutorū. ⁊ spū q loqueba-
tur. Vidētes igit q per hūc modū pugnādi cū nō
possent supare: ad secūdu modū callide se cōser-
tūt: vt. f. cū falsis testib⁹ suparet. submiserūt. n. du
os falsos testes q eundē d qduplici blasphemia
accusaret. Audientes itaq: cū i zelū: falsi testes cū
de qtuor accusabāt. f. de blasphemia i deū: i moy-
sem: ⁊ in lect⁹ ⁊ in tabernaculū suū tēplū. Ecce plū-
rim⁹: ⁊ inuictes cū oēs qui sedebāt i cōsilio vide-
bāt faciē ei⁹ tanq⁹ faciē angeli. Ecce auxiliū. De-
i de ponit hui⁹ secūde pugne victoriā cū falsi testes
de his oib⁹ cōfutant. Dixit enī princeps sacerdotū
i hec ita se habēt. Tūc brūs stephan⁹ de illis qua-
tur: qñbi falsi testes iposuerūt se p ordinē excusa-
uit. Et pmo excusauit se de blasphemia in deū di-
cens deū q locut⁹ fuit p̄rib⁹ ⁊ pphetis deū glorie
fuisse: vbi deū tripliciter cōmēdat. Scd⁹ q hoc
vbi pōt tripliciter exponi. Est enī deus glorie. i.
collati⁹ glorie. i. ke. z. Qui enī honorificauerit
me glorificabit eū. Vel deū glorie. i. p̄titi⁹ glorie.
⁊ p̄uoc⁹. 8. Ad eū vbi diuinit ⁊ gloria. vel de⁹ glo-
rie. i. deus cui a creatura debet gloria. i. regi secu-
lorū immortali ⁊ c. cōmēdat igit deū tripliciter. f. q
sit gloriosus: glorificat⁹: ⁊ glorificādis. Deinde
excusat se de secūda blasphemia i Adoyse multi-
plicat eū cōmēdādo. cōmēdat enī p̄cipue a trib⁹. f.
a zeli fernore: q penitēte egyptiū iterfecit. a mirā
colorū operante que i egypto ⁊ i deserto fecit: ⁊
a dei familiaritate: q plures cum deo locut⁹ fuit.
⁊ cōfessmodū excusat se d tertia blasphemia q erat
in lege ipsā triplicit cōmēdādo. f. ex rōne dātis q
fuit de⁹: ex rōne ministrāns qui fuit Adoyfes ta-
lis ⁊ tātus. ⁊ ex rōne finis: q dat vitā. ⁊ cōfessmodū
cepit se purgare de quarta blasphemia q erat i ta-
bernaculū ⁊ in tēplū. Ip̄sū tabernaculū quadrupli-
citer cōmēdādo. f. q fuit a deo fieri p̄ceptū: i visho
nē offēdi: a Adoyse p̄sumat⁹: arce testimonij cō-
tentiū: tēplū autē dixit tabernaculo successisse. Sic
ergo brūs stephan⁹ de crimē sibi obiecto rōnabili-
ter se purgant. Vidētes igit iudei q nec i isto fe-
cūdo mō cū supare valerēt tertiu modū assumūt ⁊
tertiā pugnā incit: vt. f. saltē tormētis ⁊ supplici-
is cū suparet. Qd vbi vidit stephan⁹ volēs p̄ceptū
diuini d̄ fr̄atna correctiōe fuare: trib⁹ moīs eos co-
nat⁹ ⁊ corrigere: ⁊ a tāra malicia cohibere. f. p̄udo-
re: reitōre: ⁊ amore. ⁊ sp̄io pudore cis durtiā cordis
⁊ scōrū necē ip̄opando. Mira inqt cernice ⁊ icir-
cūcūsis cordib⁹ ⁊ aurib⁹ vos sp̄i scō resistit: sic
⁊ p̄ies vñ ita ⁊ vos. Quē cū qm p̄phetari patres ve-
stri non sunt p̄secuti: ⁊ occiderūt eos qui p̄nūcia-
bāt de aduētū infit: vbi sic glo. dicit. Tres gradus
malitie corū ponit. ⁊ cūm qd q spiritui scō resisti-
runt. Scāidus ē q prophetas p̄secuti sūt. Ter-
tius ē q crescere malitia corū eos occiderūt: f. q
frōs mulieris meretricē facta erat eis: ⁊ nefciēbāt
erubescere: nec sic a cōcepta malitia d̄stiterūt: imo
audientes hēc desiccabant cordib⁹ suis: ⁊ stridebāt
dētib⁹ in deū. ⁊ cōfessmodū ergo: erit eos timore:
p hoc. f. q ic̄sū sc̄are a dext⁹ dei se videre phibm⁹

De .s. stephano

qñ paratū se adiunare: et aduersarios condēnare. Cū enī cēt stephan⁹ plen⁹ spū scō itnēs in celū vīdit gloriā dei: et ait. Ecce video celos aptos: et filiū hoīs stāte a dextrīs vīntis dei. Et igit ī pudore et timore corruerūt eos: nō tñ adhuc defiterūt s; detiores q; pus fuerūt. exclamātes enī voce magna gūmuerūt aures suas. glo. Ne blasphemātē audirēt: et ipetū fecerūt vnanimī i cū: et piciētes eum extra ciuitatē lapidabāt. In hoc enī s; legē se agere arbitratēs q; blasphemū extra castra mādauerat lapidari. Et illi duo falsi testes q; in cū pmi lapides mittere debebāt s; legē dicētes. *Isotia man⁹ testū lapidabit eū: deposuerūt vestimēta sua ne illius tactu cōingnarent: v; vt ad lapidādū expeditiores redderent s; pedes adolefētis q; vocabat⁹ saulus: et postea vocat⁹ est paulus.* Qui cū lapidatū vestimēta custodiret ex eo q; ad lapidādū eos expeditiores redderet: qñ manu oīm lapidauit. Cū aut eos nec timore nec pudore posset a tanta neq̃a retrahere: tertū modū adhibuit: vt saltez eos amore coereret. An non eximius amor fuit: quē eis oīdit: qñ pro se et p ipsis orauit. *Isotia se q; dē orauit ne sua passio plogaret: et sic ipi rei nota maiorē tenerent.* *Isotia* ipsis autē orauit ne hoc eis i peccatū iputaret. Lapidabāt inq; stephanū inuocantē et dicentē. Dñe iesu accipe spiritū meū. *Isotia* autē genib⁹ clamauit voce magna dicens. Dñe ne statuas illis hoc peccatū. Vnde amorē mirabilē: q; orādo p se fecit: orādo p suis lapidatoribus genua flexit: qñ plus oīone quā p ipsis faciebat q; illā quā p se effundebat cupet exaudiri. p ipsis illā pot⁹ q; p se genua flexit: q; vt dicit glo. ibidē qñ maior iniq̃tas mai⁹ supplicadi remedium postulabat. In hoc etiā martyr christū imitat⁹ est qui in passione sua orauit dicēs. *Isotia* pater in man⁹ tuas cōmēdo spiritū meū. et pro suis crucifixorib⁹ dicens. *Isotia* pater ignosce illis etc. Et hoc cū dixisset obdormiuit i dño. glo. pulchre dictū ē obdormiuit. et nō mortu⁹ est: q; obtulit sacrificiū dilectiōis et obdormiuit in spe resurrectionis. Facta ē aut lapidatio beati stephani eodē āno quo dñs ascēdit i p̃ri mo mēse augusti: tertia die iūrate. Sact⁹ vero gamaliel et nichodem⁹ q; erāt p christianis iū oīb⁹ cōcilijs iudeorū sepelierūt eū in agro ipsius gamalielis et fecerūt plāctū magnū sup eū. Et scā est magna persecutio xpianorū qui erāt in hierusalē: q; deciso brō stephano vn⁹ ex principib⁹ alios granif psequi cepit: itantū q; oēs christiani p̃ter apoſtolos qui erāt ceter⁹ fortiores p totā iudeam sunt dispersi. Iuxta qd dñs precepit eis: si vos psecuti fuerit i vna ciuitate fugite i aliā. C Refert aug⁹ doctor egregi⁹ bñm stephanū inumer⁹ miraculis claruisse et mortuos sex suis meritis suscitasse: multos a varijs lāguorib⁹ curasse. *Isotia* p̃ter hec et alia refert miracula digne mēorie cōmēdāda. Aut enī q; flores q; sup altare bñi stephani ponebant et idē ablati sup infirmos ponebant et mirabilē curabantur. *Isotia* etiā de ei⁹ altari sup̃ti et sup egros impositi mult⁹ extiterūt ifirmitatib⁹ i medelā. nā sic ait augustin⁹. ibidē. i l. 22. de ciuitate dei. flores ipi de al

tari sci stephani assūpti cuiusdā milier⁹ ecce ocul⁹ i positi sūt illa gūmno lumē recepit. C Refert quoq; in eodē libro q; cū qdā vir p̃mar⁹ ciuitat⁹ noie marcial⁹ infidel⁹ cēt: et neq; cōuerſi vellet cū tamē plurimū egrotaret gener su⁹ valde fidel⁹ ad ecclesiā sacti stephani venit: et de ipsis florib⁹ q; sup altari erāt accipiens: ad caput sui soceri flores ipsos lateret posuit sup quos cū ille dormisset: p̃tin⁹ an diu luculū clamauit vt ad ep̃z mitteret. Cū autē ep̃s abeer⁹: sacerdos ad eū vēit: et ipsū cū se credere diceret baptizauit. Hic q; diu vixit hoc ṽbū sp i ore habuit. *Isotia* accipe spū meū. Cū tñ hec bñi stephani ṽbū fuisse nesciret. C Aliud silr i eodē libro refert miraculū q; qdā m̃fona noie petronia cū diu ifirmitate grauissima torq̃ret: et m̃ta adhibēs remedia nullū fētiret libatōis vestigiū. tandē quēdā indeū p̃tulit q; anulū quēdā: cū quodā lapide ei tribuit: vt ipso anulō cū corda ad nuda corporis cingeret: vt ex ṽtute illi lapidis bñficiū recipet sanitatē. S; dū hoc sibi nil valere cōspiceret ad ecclesiā p̃bomartyr⁹ pperauit: et p salute sua i statū bñi stephani exorauit: tūc subito ifoluta corda et illefo anulō remanēte annullus in trā p̃tulit: et p̃tinuo pfecte sanata ē. C Aliud silr i eodē nō minus mirabile refert miraculū. Apd nāq; cesareaz capadocie qdā nobil⁹ m̃fona erat viri qdē dñstituta solatio: s; nobili vallata m̃titudine filiorū. *Isotia* de cē pueros hūisse di: quorū septē mares et tres scie fuisse phibet. Quadā at vice dū m̃r ab eis offēdiū maledictionē suā filijs iprecat⁹: subito ṽo maledictionē m̃ris diuina vidēta subsequitur et oēs pena simili et horribili feriunt. *Isotia* oēs trēore mēbrozū oīm horribilē sūt p̃cussi: q; p̃p̃t nīmū dolētes: et suozū ciuitū oclōs nō ferētes: p totū orbē vagari ceperunt: quocūq; ibāt oīuz i se querebāt aspectū. Er his at duo fr̃ et soror: paulus et palladia: hipponiaz venerūt: ipi aug. ibidē ep̃o q; sibi p̃tigerāt narrauerūt. Cū ergo iā quidec dieb⁹ an pascha ecclesiā bñi stephani frequētes sanitatē ab ipso martyre multis p̃b⁹ postulasset i ipso die pasche cū frequēsp̃ pulus p̃ns cēt: vn⁹ ex eis paulus repēte cācellū in troiuit et an altare cū m̃ta fide et reuerētia se p̃strauit i oīone. Et cū astātes ei⁹ exitū expectaret: subito surrexit san⁹: a trēore corporis deinceps alienus: Cū at ad angustiniū fuisset adduct⁹: ipse eū ad pulū p̃tulit: et seq̃nti die libellū dē curatiōe illi⁹ eis ad recitādū p̃misit. Cū at sic ad ppl⁹ loq̃ret: et soror illi⁹ ibidē oīb⁹ mēbris tremēs assisteret surgens illa e medio bñi stephani cācellos itranit et statim velut obdormiēs subito sanata surrexit. Ipsa silr i mediū p̃ducit: et de ṽtriusq; sanitatē deo et bñi stephani imēse grē referunt. Quosius nāq; a lldiero nymo ad angustiniū rediēs qdā reliq̃as sci stephani detulit: ad q̃s predicta et pla alia miracula scā sūt *Isotia* adū at q; bñis stephan⁹ hac die passus nō ē: s; ea die vt dī q; ei⁹ inuētio celebrat. *Isotia* at inuētio hac die dī extitisse. S; q̃re festa mutata sunt dicet cū d inuētiōe age. Ad p̃ns aut hoc dixisse sufficiat: q; duplici de cā ecclesia hec tria festa q; sequuntur natiuitatē dñi sic voluit ordiāre. *Isotia* ē vt xpo sponso et

capiti oēs sui comites adiungant. Nam. n. xps sps
suis ecclesie: i hūc mūdū tres sibi comites adiūrit. d
qb^o comitib^o dicit i cāticis. Dilect^o me^o candidus
rubicundus elect^o ex milib^o. Candidus quātū ad iō
annē euāgelistā preciosū cōfessorē. Rubicundus qz
tū ad stephanū p^othomartyrē. Elect^o ex milib^o qz
tū ad turbā innocētū vīnalē. Sedā rō ē: vt sic ec
clesia oīuz martyrū gēa: s; gradū dignitatē i simul
adunaret: quodū qdē martyrū xpi natiuitas causa
fuit. Est enī triplex martyrū. Unū volūtate t ope
re. Secūdu volūtate: s; nō ope. Tertiū ope: s; nō
volūtate. Idmū fuit in bto stephano. 2° in bto iō
anne. Tertiū i innocēb^o. De nomine.

Dannes interpretat dei grā vel in
quo est grā: v^o enī dona
tūm: v^o cui donatio a deo facta ē. Ider
hoc itelligunt qmōr pūlegia q fuerūt in
bto iohāne. Idmū ē pāpua xpi dilectio. Xps enī
p ceteris aplis eū dilexit: t maiora dilectiōis et fa
militatē signa ei oīdit: t iō dicit dei grā: qz dno
gratiosus. Etā plus Idero ipsū dilexisse videt.
S; ē dilectio animi t signi: t illa q ē signi duplex ē
Una q cōstitit i familiaritatē ostēdē: alia i bñficio
rū exhibitiōe. Quātū ad pīmā vtrūq; cōstit dilexit.
Quātū ad scdāz plus iohāne qz petrū. Quātū ad
tertiā plus petrū. Secūdu ē carnis incorruptio: qz
vgo a dno ē elect^o: t ide dicit i quo ē grā: in ipo. n.
fuit grā pudicitie vīnalis. Unde t de nuptijs vo
lēb nubere a dno vocat^o fuit. Tertiū ē secretorū re
uelatio: t ide dicit cui donatū ē. Vidē enī donatū
est mltā secreta t pūda nosse: sicut de diuitate v
bi t cōsumatōe seculi. Quartū ē mat^o dei recom
mēdatio: t ide dicit enī donatio scā est. A daria
enī donatio a dno tūc eide scā est: qī mat^o dei i ei^o
custodiā donata ē. E^o vitā A drellus laoditē eps
scripsit: quā Iudonius i libro de ortu t vita vel obi
tu sanctorū patrū abbreviauit.

De sancto iohāne apostolo.
Dannes apostolus t euāgelista dilect^o a
dno: t vgo elect^o post pēthe. diuinitis apo
stolis i aīā ē pfect^o: vbi ceciliās mltas sū
dauit. Domitian^o igit^o iperato^o ei^o intelligēs famā
accerfuit eū in dolū fērnētis olei aī portā latinaz
mitti iussit. ille aut^o ide exijt illesus: sicut a corrupti
one carnis extiterat alien^o. Vidēs igit^o iperato^o qz
nec sic a pōlcatōe desisteret: eū i pathmos isulaz
in exiliū relegauit: vbi solus degens apocalypsim
scripsit. Eodē aut^o āno iperato^o pp sui nimā cru
delitate occidit: t a senatu qquid fecerat reuoca
tur. Sicqz factū est vt sāt iohānes q cū iniuria in i
sulā deportat^o fuerat: cum honore ephefū rediret:
occurrēte ei vniuersa turba et dicente. Vidit^o q
venit i noie dñi. Cū aut^o ingredere^o vībē Iudicia
na ei^o dilectrix: q suū plurimū desiderabat aduētū
mōrtua efferebat. Parētes igit^o ei^o vidue t orpha
ni dixerūt ei. Sācte iohannes ecce dūstianā efferi
mus q tuis semp monit^o obsecūdans nos oēs ale
bat: tuū quoq; plurimū desiderabat aduētū dicēs.
O si videā apostolū dei anteq; mori: ecce tu ve
nisti: t e videre nō potuit. Tūc iussit secretū depo

ni t corp^o resolui dicēs. Dñs me^o iesus xps susci
tet te dūstianā: surge t vade i domū tuā t para mi
bi refectiōē. Stati illa surrexit t cepit ire sollici
ta: de insidē apostoli ita vt sibi videretur qz nō de
morte: s; de sono extitasset eā. Altera aut^o die cra
thō philosoph^o in foro populū cōuocauit: vt ostē
deret quō hic mūdus cōtēdus ē. Duos enī di
tissimos iuuenes fratres preciosissimas gēmas di
stratto toto pūmonio emere fecerat: t eas i ppe
ctu oīuz pfrāgi iusserat. Cōtigit igit^o apostolū illic
trāsitu facere vocāsq; ad se philosophū: huiusmo
di mūdū cōtēptū triplici rōne cōdēnauit. I^o dno qz
ore hominū laudat^o: s; diuio iudicio pōdēnat. Secū
do qz ex tali cōtēptu vitū nō curat: t iō van^o est h
cui medicina vana dicit^o ex q morib^o nequaqs cura
tur. Tercio: qz pcept^o meritor^o est q sua paupibus
elargit^o: sicut dñs inueni dicit. Si vis pfect^o ēē va
de t vde oīa q habes: t da paupib^o. Cui crathō
dicit. Si ye de^o magister tu^o est: t vult vt harū gē
marū pūū paupib^o eroget^o fac vt reitegent^o: t ad
ei^o facias gloriā qd ego ad hominū feci famā. Tūc
bñs iohānes gēmarū fragmēta i manū suā recoli
gēs orauit: t facie sūt itegre sic pus. Statiq; phi
losoph^o t illi duo iuuenes crediderūt: t gēmas vē
dētes precū pauperib^o erogarūt. Dno itup iuue
nes honorati: bonū exēplo vedit^o oib^o t paupibus
erogatis apostolū sūt secuti. Quādā aut^o die vidē
tes seruos suos pēciosos idmētis fulgētes: in vno
vero pallio se egētes pstritari ceperūt. Qd cū san
ctus iohānes aduertisset eo q facie tristes esset: vir
gas t lapides minutos a lutto: e mar^o deferri fecit.
t eos in aurū t gēmas cōuertit. Qui iussu apostoli
vniuersos aurifices t gēmarios p septē dies qre
tes reuersi sūt dicētes: q illi nunq; tā purū aurū
t tā pēciosas gēmas se vidisse testati sūt. Viritoz
eis. Ire t redimite vobis terras quas vēdidistis:
qz celozū premia pdidistis. Estote floridi vt mar
cescant. Estote diuites tēporali^o: vt i ppetuū mēdi
cenis. Tūc apostolus ptra diuitias diuini cepit dis
putare ostēdēs qz ser sūt q nos debēt ab imōdera
to diuitiarū appetitu retrahere. Idmū ē scriptu
ra: vii recitauit historiā de diuite epulone quē dō
min^o reprobanit: t d lazaro paupē quē dñs elegit.
Secūdu ē natura: qz bō sine diuitijs nascit^o et mu
dus: t sine diuitijs morit^o. Tertiū ē creatura: qz sol
t luna: sidera: pluuia: aer: oib^o sūt cōia: t cōiter oi
bus sua bñficia largiūtur: sic iter hoies oīa cōia cē
debēt. Quartū ē fortuna. Dicit enī q diues seru^o
efficit nūm^o: t diaboli. Aūm^o: qz nō possidet diuiti
as: sed ipse a diuitijs possidetur. Diaboli: qz in tra
euāgelii amato^o pecunie seru^o ē māmone. Quirā
est cura: qz habēt curā t sollicitudinē diurnā t no
cturnā i acqredō t in custodiēdo. Itā i acqredō ha
bēt laborē: i custodiēdo timorē. Sernū ē iacmra: et
ostidit qz diuitie sūt cā iacture q ē i acqritōe dupli
cis mali. s. mali i present^o: qd ē elatio: t mah i futu
ro qd ē etna dānatio: t alteri^o qd ē in pditōe eter
na. s. duplic^o boni. s. boni i present^o qd ē grā: t bo
ni i futuro qd ē etna gloria. Cū igit^o sāt iohānes
cōtra diuitias talit^o dispntaret: ecce inuenis qdaz

Be. s. ioane apo.

mortu⁹ efferebat: q⁹ triginta dies habebat q⁹ vxorē
accepit: veniens igit⁹ mater vidua: & ceteri q⁹ cū fle
bāt ad pedes apostoli prociderūt rogātes q⁹ hūc
quoq⁹ sicut dūsiā nā i⁹ nomīe dñi suscitaret. Flēte
iat apostolo dūti⁹: & orāte p⁹ timo mortu⁹ surrexit.
p⁹cepitq⁹ ei vt illis duob⁹ discipulis enarraret
quātā i⁹curtisset penā & quātā gloriā p⁹didisset. Qui
multa de gloriā padisi & de penis inferni q⁹s viderat
enarravit dicēs. O miseri vidi āgelos v⁹os scētes
et demones gratulātes. Dixitq⁹ eis q⁹ p⁹didissent
eterna palatia q⁹ sūt gēmis conuēntib⁹ fabricata: deli
tiji plena: gaudijs gloriōsa: et i⁹ p⁹petuā p⁹ma⁹sura.
De inferno āt octo penas dixit q⁹ his v⁹ib⁹ cōtinen
tur. Uermes & tenebrę: flagellū frig⁹ & ignis. De
monis aspect⁹: scelerū cōfūsiō lucis. Tūc ille q⁹ fue
rat suscitatus et illi duo discipuli ad pedes apostoli
se p⁹strātes rogābāt: vt misericordias p⁹sequerētur.
Quib⁹ apostolus ait. triginta dieb⁹ penitentiā agite:
iter quos orate vt v⁹ge & lapides ad naturā p⁹stinā
reuerantur. Quod cū factū ēēt ait eis. Ite & vnde
nullitis v⁹gas & lapides deferat⁹. Qd cū fecissent &
virge & lapides i⁹ sui naturā reuer⁹si fuisset oīz vir
tutū grāz quā p⁹us habuerāt receperūt. Cū autēz
b⁹ti⁹s iōānes p⁹ totā a⁹siā p⁹dicasset: cultores idolorū
seditionē i⁹ p⁹p⁹lo p⁹citātes: iōāne ad templū diane
trahēbāt cogitātes cū sacrificiū offerre. Quib⁹ be
at⁹is iōānes hāc diffinitionē p⁹posuit. Ut aut ipsi
ad inuocationē diane ecclesiā xpi eniterent: i⁹pe
idolis sacrificaret: aut ipse ad inuocationē xpi templū
diane euerteret: i⁹pi in xpm crederēt. Idūc ergo
fuit cū maior pars p⁹p⁹li cōsensisset: exētib⁹ cūctis
de templo orant aplūs & fundit⁹ templū corruit: & dia
ne imago penit⁹ cōminuta ē. Aristodem⁹ aut pōn
ter idolorū i⁹ p⁹p⁹lo seditionē maximas p⁹citauit: ita
vt vna pars p⁹p⁹li p⁹tra a⁹siā ad plūz pararet. Cui
ap⁹lus: qd tibi vis faciā vt placeat⁹ cui ille. Si vis
vt credā i⁹ deū tū dabo tibi venenū bibere: si tibi
nullā lesionē intulerit ver⁹ de dñis tū appebit. cui
apostolus. fac vt loquar⁹ es. Et ille. volo vt aū ali
os monētes videas: vt sic apl⁹ p⁹timeas. p⁹der
gēs igit⁹ aristodem⁹ ad p⁹osulē: duos viros deca
pitādos petijt: eis corā oib⁹ venenū dedit: qui vt
mor venenū biberūt spiritū exalarūt. Tūc aposto
lus calicē accipiens & signo crucis se munies: totū ve
nenū bibit: nullā lesionē incurrit. Quapropter deuz
oēs laudare ceperūt. Aristodem⁹ āt dixit. Adhuc
mibi ict⁹ dubietas. Sz si veneno mortuos suscita
uer⁹: absq⁹ dubio v⁹ credā. Tūc apostolus ei tūc
cā suā tribuit. cui ille. Cur mibi tuā tunicā ddisti?
cui ap⁹lus. Ut vt sic p⁹usus a tua infidelitate disce
das. cui ille. Numquā tunicā tua credere me faciet?
Et ap⁹lus. Elade & mitte eā sup⁹ corpa defūctorū: di
cēs. aplūs xpi me misit ad vos: vt i⁹ xpi noie erur
gāt⁹. qd cū fecisset illico surrexerūt. Tūc aplūs pō
nit⁹ & p⁹osulē credētes cum oī parētela suā i⁹ xpi
noie baptizauit. Qui in honore b⁹ti iōānis ecclesiā
cōstruxerūt. C⁹ Refert b⁹ti⁹s Clemēs sic h⁹ 4⁹ libro
ecclesiastice historie in⁹it: q⁹ quodā tpe aplūs quē
dā iuuenē pulch⁹ & serocē quertit: cū eundē epo

sub depositi noie addēauit. p⁹ost aliqd aut tps i⁹u
uenis dereliquit epm & fact⁹ est princeps latronū.
Apostolus nāq⁹ ad epm venit. & sū depositū req⁹
sunt. Quq⁹ ille de pecunia itelligeret: & ex hoc ve
hemēter super: dixit ei aplūs. Iuuenē illū a te re
peto quē tibi iā studiose p⁹medani. cui ille. p⁹dat sū
cte i⁹ aia mortu⁹ ē: & in tali mōte cū latronib⁹ degit:
quorū i⁹pe p⁹nceps eris. Quib⁹ audis velle suam
scidit: caput suū pugnis ferēs bonū inq⁹ te custo
dē fratr⁹ aie dereliquit. p⁹festi igit⁹ equū parare in
sit: ad illū mōte itrepidus cucurrit. Quē cū iuue
nis i⁹perisset p⁹ pudore nimio statū equū ascēdit et
veloci⁹ aufugit. Aplūs aut erat oblit⁹: v⁹get calca
rib⁹ equū: post tergū clamit⁹ fugiētis. Et qd fili
dilectissime fugis p⁹es & i⁹ermē senē: ne timeas fili.
q⁹ p⁹ te rōnē xpo reddā: & certe p⁹ te libet⁹ moriar
sicut p⁹ nobis xps ē mortu⁹. I⁹uenerere fili reuer
tere: q⁹ dñs me misit. Qui audies cōpūer⁹ redijt:
amarissime fleuit. p⁹ost: hūc āt ad pedes p⁹cidit:
ei⁹ manū necis p⁹sciā tang⁹ p⁹ p⁹iaz i⁹az purgatam
ofelari cepit. Iuuenē igit⁹ & orāte p⁹ eo ap⁹lo veniā
ipetravit: ip⁹s postmodū i⁹ ep⁹s ordinauit. C⁹ Legit
quoq⁹ i⁹ cadē historia ecclesiastica. & habet i⁹ glo. sup
z. cāndica iōānis: q⁹ cū b⁹ti⁹s iōānes apud ep⁹b⁹esū
balnea lauadi grā i⁹troisset: ibidē eberitū hereti
cū vidisset: p⁹im⁹ide exili⁹ dicēs. fugiam⁹ hīc ne
balnea sup⁹ nos corruāt i⁹ q⁹ lauāt eberitus vitas
inimic⁹. C⁹ Cū autis q⁹ p⁹air dicit: vna b⁹ti⁹s iōanni
a quodā oblata fuisset: & ille eā q⁹st demulcēdo tan
geret & p⁹etaret: qdā adolefēs hoc videns i⁹ad coe
uos suos ridēdo dixit. Videte quō ille fener eum
amula sic puer ludit. Quod b⁹ti⁹s iōānes p⁹ spiritū
recognosces iuuenē ad se vocauit: & qd i⁹ manu te
neret i⁹quisiuit. Cui cū se arcūz diceret tenere ait.
Quid idē facis? Et iuuenis. Aues idē ac bestias
sagittam⁹. Cui aplūs. Qualit⁹ Tūc iuuenis arcūz
cepit tēdere: & tēsi i⁹ manu tenere. Sz cū aplūs in
ei⁹ diceret iuuenis arcūz dīstēdit. Cui iōānes. q⁹re si
li arcū dīstēdisti: Et ille. Q⁹ si dūti⁹ tēsus tenere
tur ad iaciēda iacula i⁹firmos redderet. & aplūs ad
hoc. Sic humana fragilitas ad cōtēplationē min⁹
valida fieret: si semp i⁹ suo rigore p⁹stēs: fragilita
ti sue iterdū p⁹descēdere recusaret. Nā & aqla cum
etis anib⁹ celsi⁹ volat: solē clari⁹ p⁹spicit: & tū natu
re necessitate ad ima descēdit. Sic & human⁹ ani
mus cū se modicū a p⁹teplatiōe retrahit: crebra in
nouariōe ardēt⁹ ad celestia tēdit. C⁹ B⁹ti⁹s igit⁹ iōā
nes: vt testat⁹ Hieronym⁹: cū i⁹pe v⁹sq⁹ ad ipsā suā
vltimā senectutē ep⁹b⁹esū moraret: vt vix iter disci
pulozū man⁹ ad ecclesiā deferretur: nec plura ver
ba dicere posset: ad quālibet causā hoc dicebat. Si
hōit diligite alterutrū. Tādē fratr⁹ q⁹ cū eo erant
admirātes q⁹ semp eadē diceret: dixerūt ei. Ad
gister q⁹re semp eadē loq⁹ris. Qui respōdit. Q⁹ p⁹ce
ptū dñi est: & si solū hoc fiat sufficit. Refert quoq⁹
elin⁹idus: q⁹ cū iōānes euāgelista euāgelistū scribe
re deberet p⁹ns indixit ichimū: vt orārēt se digna
scripturū. Fēf aut ipsū p⁹ illo loco secretissimo in
quo diuina scriptur⁹ secesserat orasse: vt nullas hu
ie i⁹stēs op⁹ri v⁹etorū ibi aut inuasiū iniurias pate

ref. hāc quoq; eidē loco vsq; hodie reuerētia ele-
mēta suare dicunt. hec Elinādus. Cū igit̃ cēt
nonagitanonē annorū: et a passione dñi sūm Iſidorū
anno sexagesimoſeptimo: apparuit ei dñs cū disci-
pulis suis dicēs. Veni dilecte mi ad me: q; tps est
vt i mēsa mea cū tuis fratrib⁹ epulē. Surgēs at̃
ioānes cepit ire. cū dñs. Dñica die ad me venies
Veniēte igit̃ dñica die vniuersus ppls puenit in
ecclesia q̃ fuerat ipsius noīe fabricata: q a pmo pul-
lorū cām pdicauit eiſdē hortās eos: vt i fide eſſent
ſtabiles: et i mādā dei ſernētes. Poſt hoc ſoneaz
q̃dratā iuxta altare fieri fecit: et terrā extra eccleſi-
āz eiactari. Deſcēdēs q; i ſoneā expās a deū mā-
nib⁹ dixit. Imitar⁹ ad q̃m iūm tū dñe iēſu xpc: ec-
ce venio grās agēs: q; dignat⁹ es me ad tuas epu-
las imitare: ſciēs q; ex toto corde meo deſiderare
te. Quq; oſonē fuiſſet tanta lux ſup eū emicuit: q
nullus i eū reſpicere potuit. Itecedēte at̃ luſe mā-
na ſonea plena inuenitur: qd in loco illo vsq; hodie
generat⁹: ita vt i ſudo ſonee iſtar minute arene ſea-
turire videat⁹: ſicut i ſontib⁹ fieri pſuēnt. C Scūs
Eadimādus rex anglie nulli petēti i noīe ſci ioā-
nis euāgeliste aliqd denegabat. Unde cōtigit q; q
dā peregrin⁹ abſente camerario i noīe ſancti io-
annis euāgeliste ipſortune a rege elemoſynā po-
ſtulare. Cui rex precioſū annulū: cū nil aliud i pō-
ptu haberet dedit. Sz poſt plures dies qdā miles
anglie in trāſmarinis partib⁹ cōſtitit⁹: ab eodē pe-
grino annulū regi referēdū in hec vba recepit. Ille
cū p cui⁹ amore annulū hūc ddiſti tibi remādat:
vū ligo patitur: q; brīs ioānes eidē i forma appa-
ruit pegrinū. C Iſidor⁹ i libro d ozturita vel obitu
ſcōm patrū ait. Mutauit ioānes i aurū ſilueſtres
frōdiū virgas: litoreasq; ſaxa in gēmas: gēmarū
fragmēta i ppriā reformauit naturā: pcepto ppli vī-
duā ſuſcitauit: et redimū iuuenis corp⁹ reuēcante
aſa reparauit: bibēs leniferū hauiſt euāſt piculū:
et eodē pſtratos poculo in vite reparauit ſtatim.
Iſdec Iſidorus.

C De nomine.

Inocētes dicti ſunt triplici rō-
ne. ſ. rōne vite: rati-
one vite: et rōne inocētie aſſecute. Iſdē
ne vite dicti ſūt inocētes: ex eo q; vitā in-
nocētē. i. nō nocentē habuerūt. Nulli vniq; nocere
rūt: nec deo p iobediētā: nec primo p iniuſticiā:
nec ſibi p alicu⁹ peccati malitiā: et iō dicat in pſal.
Innocētes et recti adheſerūt i fide. Iſdē pene qm
inocēter et iniuſte paſſi ſūt. Cui pſalmiſta. Eſtude-
rūt ſanguine inocētē. Iſdē inocētie aſſecute: qm i
ipſo mārtyrio aſſecuti ſūt baptiſmāle inocētā. i. ab
originali pctō mūditiā. de q inocētia dī i pſal. Cui
ſtodi inocētā et vide eqatē. i. cuſtodi inocētā ba-
ptiſmatis: poſtmodū vide eqatē bone opatiōis.

C De inocētibus.

Inocētes ab herode aſcalonita interfe-
cti ſūt. Tres. n. fuiſſe herodes ſacra ſeri-
ptura pmoat: quos ſamofos fecit eorū
infamis crudelitās. Iſprimus dictus eſt herodes
Aſcalonita ſub quo dñs nat⁹ ē: et a quo pueri occiſi
ſūt. Sed dicit⁹ eſt Iſderodes Agrippa: qui Iaco-

bim occidit. et Petrus iacecrauit. vñ de hoc ex-
tant vſus. Aſcalonita necat pueros antippa iō-
nē. Agrippa iacobū claudēs i carcere petri. Sed
pmo Iſderodis hitoria breuē videamus. Antipat
Idume⁹: vt i hitoria ſcholāſtica legi: neptē regis
arabū duxit vxorē: ex q filiū habuit: quē vocauit
Iſderodē: qui poſtmodū Aſcalonita dictus eſt. hic
a Ceſare anguſto regnū iudee accepit: et tunc pri-
mitus ablatum eſt ſceptrū de Iuda. Iſdne ſex filij
nati ſūt. ſ. Antipr. Alexander: Ariſtobolus: Ar-
chelauus. Iſderodes Antippas: et Philippus. Ale-
xandrus autē et Ariſtobolū ex eadē matre iudea ge-
nitos romā miſit liberalib⁹ artib⁹ iuēdoz. Poſt
hec a ſtudio redierūt: et erat Alexander acerrimus
porator. Iſq; licēt⁹ de ſuſceptione regni cū patre
diſceptabāt ob hoc pater offenſus antiprē illis p-
ponere ſatagebat. Quq; illi de morte priſ ſetate:
et ob hoc a pte relecti fuiſſet: Ceſarē adēūt de priſ
iniuria cōſturi. Interea magi hierlam veniūt: et
de oztu nom regis diligēter ſiſcitāt. Iſderodes hoc
audiēs pūrbatimēs ne d vorū regū gñe aliq; na-
tis eēt: q cū tanq; regni iuaſorē repelleret. Iſkoga
bat igit magos vt eo iūcto ſibi reuēciēt: ſimulās ſe
velle adorare quē volebat occidere. Verūtamen
magi p aliā viā reuerſi ſūt i regionē ſuā. Vidēs at̃
Iſderodes q; nequaq; ad ſe veniēt: ſtelle viſione
eos deceptos ad ſe redire erubuiſſe credidit. Et iō
ab ingitide pueri auz renocauit. Cū at̃ audiſſet q
paſtores dixerāt: et q Simeon et Anna pphetane
rūt vehemēter timuit: et ſe a magi turpiē illuſū pu-
tauit. Tē herodes de nece puerozū q erat i Beth-
leē tractare cepit vt cū eis ille quē ignorabat occi-
deretur. Ad monitōz at̃ angeli Ioseph cū puero
et mīre i egyptū in ciuitatē Iſdermopolis fugit: ibiq;
ſeptē annis vsq; ad obitū Iſderodis māſit. Ingreſſe
te igit dño egyptū ſz Iſaie vaticiniū vniuerſa idola
cōrnerūt. Tradunt quoq; q; ſicut in egyptū filioz
iſrael de egypto nō ſuit domus in egypto: i q; pua-
rātē dño nō iaceret mortu⁹ pmo genit⁹: ita nec tūc
fuit tēplū i quo nō corruſſet idolū. Iſrefert Caſſio-
dorus i hitoria tripartita: q; in hermopoli The-
baide dicat eē arbor: q vocat pſidis valens i ſalu-
tē multozū: ſi fruct⁹: aut ſolū aut ps corticis collo-
egrotantiū alligaret. Cū igit beata maria cū filio
i egyptū fugeret: hec arbor vsq; ad trā iclmatā ē.
Et Chriſtū ſuppl⁹ adorauit. Iſdec Caſſiodorus.
Cū igit Iſderodes de nece puerozū diſponeret: a
Ceſare Auguſto p epistolā ē citat⁹ filiozū accuſa-
tiōib⁹ ruiſi⁹. Qui cū p Tharſū iter faceret itelle-
xit q; magos naues tharſeſū trāſuerſiſſet: et iō oēs
naues tharſis cōburi fecit ſm q; pdictū fuerat. In
ſpū vehemēti pterez naues tharſis. Quq; p; cum
filij eoz Ceſarē di ceptaret: diſſimulū eſt vt filij
pū in oib⁹ obediret: et ipe cū veller regnū dimitte-
ret. Iſediēs igit Iſderodes et ex pfirmatōe ſeſis au-
dacio: mittēs occidit oēs pueros q erat i bethleē
a bimatu et infra ſm tps qd exſierat a magi. Iſdne
antem duplicē itelligentiam continet. Iſdmo vt
hec dictio infra dicat ordinē temporis et eſt ſenſus
A bimatu et infra. i. ab infātib⁹ dno: nō annorū vsq;

De. s. thoma mar.

ad pueros vnius noctis. Didicerat. n. Herodes a magis ea die q̄ stella apparuit eis diu natū esse. Et q̄ iaz annus fluxerat ex eo q̄ romā ierat & redierat diu anniculus & aliquorū insup dierū esse credebatur. Ideoq̄ supra etatē ei⁹ vsq; ad bimōs: & infra vsq; ad vnius noctis infantes deservit i pueros timēs pueri morphoseon. i. transformationē ne. s. puer cui sidera famulabant supra etatē suā: vel i fra faciē transformaret. Et hec sententia vsitator & verior habet & reputat. Alio mō exponitur fm Chasostomū. vt i fra dicat ordinē numeri. Et est scus a bimatu & i fra. i. a pueris duorū annorum vsq; ad pueros quinq; annorū. Dicit enī stellam p annū an ortū saluatoris magis apparuisse. Herodes at postq̄ hoc a magis didicit romā vadens et adhuc p annū distulit. Credebat at tunc diū natū fuisse qm magis stella apparuit. & iō diu duorū annorū esse credebat: vñ pueros bimos occidit & deiceps vsq; ad quinq; annos. s. nō minores bimōs. Cui assertioni fidē facere videt: q̄ qdaz offa innocentū habuit adeo grandia q̄ bimōrū eē non possunt. Idōt m̄ dicit q̄ longe maioris erant boies quātitas q̄ mō. Ipse autē Herodes statū ibidē punitus ē. Nā sicut ait Macrobi⁹: & in qdaz cronica legi. Unus puulus filius Herodis ibidez ad natriendū casu fuerat datus q̄ cū alijs a carnificibus ē occisus. Tūc adpletū ē qd̄ deū erat p. pphetaz Vox ploratus & vllatus piarū. s. matris audita ē in rama. i. in excelso. Deus autē iudex iustissimus: vt i eadē historia legi. scholastica nō ē passus tantā Herodis neq̄tā remanere ipunitā. diuino enī iudicio scū ē: vt q̄ multos gēbauerat filijs: ipse suis misabilibus orbaret. Nā Alexander & aristobolus iterū patri habiti sūt suspēcti. cōfessus ē aut vñus de eorū cōplicib⁹ q̄ Alexander multa sibi donaria pmisisset: si p̄i venenū ppinaret. Cōfessus ē etiā tonsor de pmisus sibi munerib⁹: si dñz patris barbā raderet: cū continuo iugularet. Addiditq; Alexandrū p̄asse nō eē ponendā spem in sene q̄ sibi capillos tingeret. vt iuuenis apperet. Ob hoc pater ipse eos occidi fecit. antipatrē at futurū regē instituit: s. & ipsi antip̄i Herodē antip̄ā i regnū substituit. Insup Herodē agrippā & herodia dē vxorē philippi: quos ex aristobolo susceperat paterna dilectōe fouebat: hac duplici de cā antip̄i tolerabile & p̄ez cōcepit odiū intātū q̄ eū attentaerit occidere pvenenū. qd̄ Herodes iā p̄tēs eū in carcere posuit. Augustus autē cesar audiēs q̄ Herodes filios occidisset: dirit mallex eē herodis porcus q̄ filius: q̄ cū sit p̄fetus porcū parit & filios occidit. Ipse autē herodes cū iā annos septuaginta haberet i grauiissimā egritudine cecidit. Nā febre valida purgine corporis: colli cōtinuis tormentis: pedū istatōe: vmescentib⁹ testiculis. itolerabili setore: crebro anhelitu: & interruptis suspirijs torq̄bat. A medicis vō i oleo positus: inde qm mortu⁹ ē allatus. Audiēs autē iudeos mortē suā cū gaudio expectare. nobiliores iuuenes ex oi iudea collectos in carcere posuit. Dixitq; salome sorori sue. Scio iudeos de morte mea gauisuros: sed potero

hic multos lugētes & nobiles exequias funeris si meis volueris parere mādā: vt cū spm emisero. cunctos occidas quos i custodia fno: vt sic ois iudea me dñeat licet inuita. Idēbat autē i p̄suetudine vt post oēm cibū pomū per se purgaret & comederet. Cūq; gladiū manu teneret: nulliq; violēta distenderet: circūspiciēs ne se aliq; ipediret seipsaz p̄cussurus manū dexterā sustulit. s. cōsobrinus ei⁹ sustinēdo dexterā ipedivit. Idōt autē quasi rex mortu⁹ eēt i aula regia vllulāt i sonuit. Quo audito exultat antip̄i multaq; si solū custodib⁹ pollicet. Quod cū cognouisset herodes: grauis filij exultatōes q̄ p̄p̄ā tulit mortē: mittēsq; satellites eū occidi fecit: & Archelau post se regnaturū instituit. Sicq; post dies. s. mortu⁹ ē: in alijs fortissimus i reb⁹ domesticis iselissim⁹. Salome at soror ei⁹ oēs absoluit: quos rex occidi mandauerat. Remigius at in originali sup Math. dicit q̄ herodes gladio quo pomum purgabat se pemit. et q̄ salome eius soror omnes vinceros put cum fratre ordinauerat interfecit.

De noie.
Thomas interpretat abyssus geminus vel fecit. Abyssus. i. p̄fūd⁹ & humiliatōe: qd̄ p̄z i cilio & pedū pauperū lotionē. Geminus i platione quia geminate p̄fuit. s. verbo & exemplo. Sectus in passione.

De sancto Thoma cāturienſi.
Thomas cāturienſis dū i curia regis aglie p̄sisteret & qdā ibidē fieri p̄ia religioni videret: curiam ipaz dñuit. & cāturienſi archiep̄o se pmisit. A quo archidiacon⁹ scūs ē: ad p̄es tñ ip̄i archiep̄i regis cācellariā suscepit. vt p̄uidentia q̄ erat p̄ditus malignorū i ecclesijs p̄hiberet isult⁹: quē rex adeo dilexit vt post decessū archiep̄i cū i cathedralē honore p̄curauerit sublimari. Qui licet plimū resisteret. tādē ob obediētē p̄ceptū humeros supposuit ad portādū. Subito at i virū alterū p̄mutat: & caro ei⁹ cilio & ieiunijs macerat. Nō solū ciliis p̄ camisia d̄ferebat: s. & semoralia cilia vsq; ad p̄litē baiulabat. Scitātē at suā ita subtilis occultabat: vt saluo sp̄ honestat⁹ rigore sub decētia vestitū & apparatū v̄filiū p̄cordaret morib⁹ singulorū. Tredecim paup̄z pedes quotidie curuāt genib⁹ abluebat & refectos dat⁹ euilz. 4. argenteis remittebat. Rex at ad volūtatē suā i detrimētū ecclie ip̄z islectere nitēbat: volēs vt p̄suetudines q̄s i libertatē ecclie p̄decessorē suū hūerāt ab eodē sūt firmaret. Qui dñ oio assētre noller: s. se i rā regis & p̄ncipū p̄nocaui. Quadā at vice sic ip̄e cū alijs ep̄is a rege aretat⁹ ē vt et sibi mortē suāz minaret: magnorūz viroꝝ decept⁹ p̄silis vboten⁹ assēsu p̄buit voto regis: verū ex hoc vidēs aiarū piculū imminere seipsz postmodū p̄p̄ia graui cruciavit: & ab altaris offō se suspendit quousq; a sumo p̄fice restitui mere ref. Requirit deniq; rex vt qd̄ vbo dixerat scripto p̄firmaret. Qui viri l̄ dicit & a curia erectā sibi baiulās crucē discessit: exclamāb⁹ ip̄is & cū capite fure. suspēdite p̄ditore. et ecce duo magni p̄ceres & fideles ad eū fufis lachrymīs veniēs sub iura-

mento asseruit qd i ei morte mlti pecceres pcurarunt. Vir igit dei ecclesie magis sibi metens fugam inijt. et senonis a papa Alexandro susceptus: et in monasterio pontiniacensi quiescit: postmodum vsq; i fracia denenit. Rex vō dū Romā misisset vt legati veniret qd hoc negotiū diffiniret oīno repulsus parit. Et ob hoc in iras contra archiepiscopos amplius concitat. Vbi oīa qd erant archiepi et suorū diripuit et totā eius pgenie exilio gdenavit: nequaquā defrens cōditioni: vel serui ordini vel etati. Ipse aut p rege anglie quotidie exorabat. Henricus autē archiepiscopo: qd ad suā eēt ecclia regiturus: et ad xpm cū palma martyrii migratur. Septimo igit anno sui exilij redire cōcedit: et a cunctis cū honore suscipit. Per aliquot dies ei martyriū inuenis qdā de corpe exiens et postmodū miraculose rediens aiebat qd vsq; ad supremū sanctorū ordinē ductus fuit et inter aplos sedē quādā vacuā vidit. Ipercū erantū at cū? esset hec sedes angelus ridit qd cū dā magno sacerdoti anglieonū suabat. C Sacerdos qdā missā de bta virgine celebrabat quotidie. Qui archiepo accusat ab eo accessit: et tanq; idio ta et inscius ab officio suspendit. Cū aut būs Thomas ciliū suū gnuere deberet: et sub lecto ipz abscondisset vt ad pfuendū horā captaret: bta maria sacerdoti apparuit dicens. Vade ad archiepiscopū: ei qd dicas: qd illa dñā ob cuius amorē missas dicebas: ei? ciliū qd ē i tali loco gsuat: et scia rubeā de qua illud cōfuit ibidē reliq. Illa igit sibi mittit qd inter dñm qd tibi fecerat debeat relaxare diuinitus. Qd ille audiens et ita inueniens stupuit et interdictū relaxans sacerdoti hoc secretū hie precepit. Defendit igit vt pns iura ecclesie: nec a rege flectit vi vl pcece. Cū ergo nullatenus flecti posset: ecce milites regis armati veniūt cāturā: et vbi archieps sit vociferando inquirunt. Quibus ille occurrens dicit. Ecce ego quid vultis: et illi. Venimus vt occidaris: et vltra vincere non valebis. qbus ille dixit. Ego p deo mori parat: sū: p defensione iusticie et ecclesie libertate. Si igit me qritis ex pte dei oīpo tēis: et sub anathemate pbiuo ne me omnia cuiq; alij tēu? noceat. Deo at et bte marie et scis oib? et bto Dionysio cāz ecclesie et meipm cōmēdo. Quib? dictis venerādū caput gladijs ipiorū ipenit: sacra capis corona pēdit: cerebrū p ecclesie paninētū dispergit: et sic martyr dño cōsecrat: āno ab icarnatiōe dñi. iij. 4. Dū igit clerici. Requie etnā inciperēt: et p co missā agerēt defūctorū: subito vt aiunt angelorū chori astātes. voces cātātū interrūpūt: et martyrs missā incipiūt. Et abis iustus et ceteri clerici psequuntur. Nec ē tenera mutatio dextre ex celis: dū cāt merorū vti i cātū laudis: cū illū cū defūctorū suffragia ichoauerāt: martyriū postmodū hymnū laudat. Renera erimū cōpobāt scitate p dicit? martyr dñi glōsios: quē tāto honore angelū pueniūt et sedū martyriū cathalogo ascripserūt. Passus ē at scūs iste p ecclia i eccliarū loco sacro: tpe sacro iter man? sacerdotū et religiosorū: vt patiētis scitas: et psequētū crudelitas oīdā. Ad ita isup et alla miracula p factū suū dñs opari digna

tus ē. qd Heris. n. ei? cec? visus: furdīs audiet? claudis gressus: vita mortis restituta sunt. Porro aq qua pāni gspū ei? sanguine lanabant: mltis extitit i medelā. Quedā dñā de angla varios oculos hie ob lasciniā et maiore pulchritudinē affectabat: sup hoc vōnēs vōnū mdīs pedibus sepulchrū bti thome visitant: que cū i oīone pstrata iaceret surgēs inuenit se penit? excecātā: statūq; penitēs cepit rogare beatū thomā: vt iā nō varios: s; saltē suos oculos sibi redderet: qd tādē cū magna difficultate vi? valuit obtinere. C Quidā at illuso: aquā simpli? cē p aq scī thome dño suo i picide obrulit gūmāti cui dñs ait. Si nil mihi vnq; furat? fūisti scūs thomas aquā suāz huc te deferre pmittat. Si at rēus furti es: aq ipā ptn? euanescat. Idmē igit dicto ipe gssit scīs qd picide aq nup iplēt. Mira res piri dē cōtinuo apuerit: et vacuā inenerūt. Sicq; sermēs i mēdacio dephēdit et furti re? enidēt? cōpobat. C Quis qdā scīs et docta loq cū ihsus cā i segrēt: sic didicerat: cepit clamare: scē thoma adiuua me: et statū ihsus cecidit mortuus: et illa enasit. C Quidā quē scūs thomas adhuē vnēs valde dilexerat: cū grātū ifirmare fuit ad ei? tūbā: et p sanitate sua rogauit: ad libitū ipēuit. Sz cūz sanar? rediret: cepit cogitare qd illa sanitas aie sue foris nō expediret. Cū iterū rediēs ad sepulchrū orauit: vt si nō eēt vtile aie sue ptnuo ifirmitas ipā rediret: statūq; ifirmitas sic pns redijt. In ei? aut iter: sectores itantū vltio de seuit: vt alij digitos dētib? suis frustati discerpētes: alij fame dñuctes: alij palis dissoluti: alij amētes effci mīablr iterirēt. J

C De nomine sancti siluestri pape.

Siluester dī a sil. le qd ē lux et ira: qñ lux tre. i. ecclie. q istar bone tre bz pignedine bone opatōis: nigredinē humiliatōis et dulcedinē deuotōis. Iper ista tria cognoscit bona fra: vt ait i Palladi. Vt siluester dī a silua et trabēs qz hoies siluestres et cultos et duos ad fidē traxit. vl sic dī i glosario. Siluester dī viridis: agrestis: vmbrosus: nemorosus. Viridis celestia gteplādo. Agrestis scīp; excolendo. Vmbrosus ab oī cupiscētia refrigerat. Nemorosus int arbores celi plātat. Vt legēdā pplanit enseb? cefariēsis: quā būs gelasi? i cōcilio septuaginta epōrū a catholice legēdā gmemorat: sic i dēret. hī.

C De sancto siluestro papa.

Siluester a mīre et nomie iusta genit? et a cyrino pfbro eruditus: hospitalitatē sumope exercebat. Timothe? aut qdā rpināssim? ab eo i hospitū suscepit q tū ob pscutōez ab alijs vitabat. Idie post annū coronā ē affecutus martyriū dū p dīcare? gstantissime fidē xpi. Iduas at Tarāmi? pēus Tino. multū abūdasse diuitijs: eas a siluestro expetijt: iherēs ei minas mortis. Sz cū vere Timotheū huiusmodi diuitias nō habuisse pperit. siluestrum idolis inolare pcepit: atq; i crastinūz diuersa reciper gñā tormētōrū. cui siluester. Stulte hac nocte morieris: et scīptūa tormēta recipies: et velis nolis verūz deū cē quē colim? recognosces

De sancto

Siluester igitur carceri traditur: et Targuius ad praedium
iurat. Dum ergo comederet os piscis in ei gutture
sic viat: ut nulla de reiectione poterit: vel glutire
sicq; media nocte desinit: ad tinnitum cu luctu du-
cit: et siluester cu gaudio a carcere liberat: q nō so-
lū a xpianis: verū etiam a paganis miro diligebat
affectu. Erat. n. aspectu angelic⁹: fūone mirand⁹.
iteger corpore: fact⁹ ope: p̄silio magn⁹: fide catho-
lic⁹: spe p̄anctissim⁹: charitate diffus⁹. Adornus
igit⁹. Addebat e po vrbis Rome. Siluester ab
oi plebe plurimū reuētēs: i sūmū p̄sūmē ē elect⁹.
Idic oīz orphanorū: et viduarū: et pauperū noīa
i matricula scripta habebat: et oib⁹ necessariā p̄ui
debat. Idic qrtū et sextū diē et sabbatū euz ieiunij
istitut obseruādū: qntū vō qst dñiū celebrādū.
Greec vō xpianis dicētib⁹ sabbatū qnto diē poti⁹
celebrādū. Ikūdit hoc fieri n debere: et q hoc ē fdi
tōis aplice: et q dñice debet. p̄passio sepulture: cui
illi. Unū ē sabbatū sepulture i quo semel ē i anno
ieiunij exhibēdū: qb⁹ siluester. Sicut oīs diē dñi
euz resurrexeris gloria: sic oē sabbatū decorat do-
minica sepulture: igit⁹ de sabbato aqescent: s; de
qnta feria vehemētē cōtendit: asserētes nō de-
bere xpianorū solēnitatib⁹ sociari. Siluester autē
ei⁹ dignitatē p̄cipue i trib⁹ oīdit. Qm hac diē dñs
celū ascēdit: et corporis sui et sanguinis sacramētū
instituit: et sacru christina ecclia cōstitit. Oēs igitur
rōm⁹ ei⁹ aqescent. Persequēte autē cōstantino
xpianos siluester de vrbe extraxit: et quodā monte
cu suis clericis mansit. Ipse autē cōstantin⁹ merito
p̄secutōis tyrānice: in incurribilē iēcurrit plagā le-
pre. Tandē ad cōsiliū pontificū idolorū adducta
fuit tria milia puerorū: vt eos occidi faceret: et in
eorū sanguine recētū et calido balnearet. Egredi-
ente at eo ad locū vbi balneū parari debebat. ma-
tres puerorū eidē occurrūt: q resoluti erim⁹ mi-
serabilē vllulabāt: et lachrymās cōstantinus iussit sta-
re currūt: et erigēs se dixit. Audite me comites et cō-
militones et oēs populi q astat. Dignitas Ikoma-
ni iperij de fonte nascit pietas: q hāc etiā legem
ddit: vt capitali snia subderet qeūq; i bello aliqūē
occidisset infāntē. Quanta ergo erit crudelitas: si
hec nostris faciem⁹ filijs: qd fieri prohibuim⁹ alic-
nis. Quid sonat barbaros supasse: si a crudelitate
vincamur. Itā vicisse extraneas nādes: virtus ē
bellatū p̄pōnē: vincere autē vicia et petā virtus
ē morū. In ill ergo p̄ijs foriores nos existim⁹ illi.
i his vō nobis ipis foriores sum⁹. Qui. n. fuerit in
isto certamine supar⁹: victoriā obtinet vict⁹: victor
n. post triūphū vicit⁹: si pietas ab ipietate supar⁹.
Vincat ergo pietas in isto congressu. Vbi. n. oīm
aduerfantū poterim⁹ esse victores si sola pietate
vincamur. Oīm. n. se esse dñm cōprobat q seruū
se mōstrauerit pietatis. Adeli⁹ ē ergo me mori sal-
ua vita innocentiū q; p corū interitū vitā recupa-
re crudelē: quā tū recuperare iēctū ē: cū tū certū
sit: q sic recuperata crudelis ē. Iussit igit⁹ vt mib⁹
suis pueri redderent: et dona plurima et īfinita ve-
hicula p̄berent. Sicq; matres que flecto venerāt
ad loca sua cū gaudio redierūt. Ipse autē ipator ad

palatiū suū reuersus ē. Sequenti vō nocte Pet⁹ et
Paulus apostoli apparuerūt ei dicētes. Quoniam
exheruisti effusione sanguinis innocētis misit nos
dñs iesus xps dare tibi recupande p̄siliū sanitatē.
Siluester igit⁹ ep̄m q apud montē siraprim latitat
accerit. Idic tibi piscinā oīder i qua imersus tertio
ab oi curaberis lepre morbo. Tu vō xpo hāc vicē
similitudinē reddas vt idolorū tēpla diruas: xpi restau-
res ecclias: et eius deinceps cultor fias. Quicquid
igit⁹ cōstantin⁹ statiz milites misit ad siluesterū. Vi-
des autē siluester milites statiz ad palmas martirij
credidit se vocari: deo autē se recomēdas et socios
secū adhortis. Cōstantino itrepid⁹ p̄sentat. cū Cō-
stantin⁹ assurgens ait. Vbi te venisse gratulamur.
q a Siluestro resalutat. Narravit at ei p̄ ordinem
sui somnij visionē. Percontanti vō Cōstantino
q esset illi dñs dñ q sibi apparuerat. Siluester rē-
dit illos ēē xpi apostolos et non deos. Tūc ad pre-
ces imperatoris Siluester apostolorū imagines
sibi iussit asserri: quos vt ipator aspexit talē esse
qui sibi apparuerūt declamauit. Siluester igitur
euz cathecuminiū fecit: et vniū hebdomadē sibi
ieiunij indixit et carceres aperire monuit. Quq;
in aquam descendisset baptismatis: mirabilis ibi
emēuit splendor lucis: sicq; mundus inde exiit: et
xpm se vidisse asseruit. Prima autē diē sui bap-
tismatis hanc legem dedit: vt xps ab vrbe romana
tanq; verus deus coleretur. Secunda vt si quis
christus blasphemaret puniretur. Tertia vt qui-
cūq; christiano fecisset iniuriā bonorū suorū par-
te dimidia p̄maretur. Quarta vt sicut imperator
Ikome: sic romanus pontifex caput ab vniuersis
episcopis habeatur. Quinta vt quq; in ecclias
confugerit ab omnibus seruetur inimicis. Sexta
vt nullus nisi de licentia sui antistitis ecclias
edificet intra muros ciuitatis. Septima vt ad edi-
ficationē eccliarū decime possessionū regalūz
tribuant. Octava imperator ad ecclia sancti pe-
tri venit et de suis culpis se lamentabiliter acensa
uit: postmodum arrepto bidente ad fundamētum
basilice vel ecclesie cōstruēde terrā p̄mū apuit
et duodecim cophinos in suis scapulis foras eiecit.
Idic vbi Iklena mater cōstantini Augusti i Be-
thania cōsistēs audiuit: p litteras laudat filium: q
abrenūciasset simulacris idolorū: s; dure iēcepit
q relicto deo indeorū crucifitū hoīz deum colat.
Ikrescribit at August⁹ vt indeorū magistros secūz
adducat. et ipse xpianorū doctores p̄ferret. vt sic ex
disputatōe vniū apparet fides vā. Dixit igit⁹ scā
Iklena cētū qdraginta annū doctissimos indeorūz.
iter quos duodecim erant q sapientia et eloquētia
pre ceteris rutlabant. Quz igitur Siluester cum
suis clericis: et p̄dicti indei ad disputādū corā ipato-
re in simul cōuenissēt de cōmuni consensu duos in
dices gentiles sapientissimos et probatos nomine
Craton et zenophilū statuerunt. ad quos p̄mneret
sententia dicēdo: nūq; licet gētilēs erāt: tū in-
fissim⁹ et fideles: talisq; iter eos snia ē firmata: vt
vno stante et loquente alius nō loquat⁹. Incipiens
igitur p̄mū de illis duodecim noīe Abiathar ait.

Quinti tres deos dicat pater & filius & spiritus sanctus. manifesti est eos per legem agere quod dicit. Videte quod ego solus: & non est alius deus pater me. denique si dicit Christus esse deum: quod multa fecit signa in terra etiam lege multi fuere quod miracula plurima fecerunt & tamen nunquam ex hoc deitatis nomen sibi usurpare ausi sunt: sicut iste Iesus Christus quem isti adorant. Ad quem Siluester. Istos unum deum colimus: sed non in tanta sollicitudine cum dicimus: ut gaudium filii non habet. Ex vris autem libris vobis trinitatem personarum demonstrare valemus. Nam primum dicimus de quo propheta ait. Ipse invocant me per meos tuos. Filius de quo idem. Filius meus? ex hoc ergo hodie gemitu te. Spiritus sanctus de quo idem. Spiritus omnis est? omnis virtus eorum. In hoc etiam quod dicit. Faciamus homines ad imaginem & similitudinem nostram: et personarum pluralitatem: & divinitatis unitatem demonstrat. Licet autem sint tres persone: unum tamen deus est quod exemplo visibili aliquem demonstrare valemus. Et accipiens purpuram imperatoris tres ibi plicatas fecit dicens. Ecce videtis tres plicatas: & explicans ait. Ecce videtis ut tres plicae sint unus pannus: ita tres persone sunt unus deus. De hoc autem quod dicit ex miraculis deus credi non debet: cum alij plures sancti miracula fecerunt nec tamen se deos dixerunt: sicut noster Christus deus per hoc se asserere voluit. Certe deus supplex per se nunquam passus est sine pena acerrima preterire: sicut patet in dathan & abiron aliisque plurimis. Quod ergo meriti potuit se deum dicere quod non erat: cum deus diceret nulla pena secuta fuerit: sed virtutum efficacia comitabatur? Tunc indices dixerunt. Constat Abiathar a Siluestro superatum. Nam & ro hoc docet quod si deus non esset se deum dixisset: asserere vitam mortuis non valeret. Tunc illo amore sedes quod Jonas dicebat ad piscem accedens ait. Abiathar a deo circumcisio non accipies iustificat? fuit & deus filij Abiathar per circumcisionem iustificabatur. Igitur quod non fuerit circumcisus non erit iustificatus? Ad quem Siluester. Constat Abiathar ante circumcisionem deo placuisse: & amicum dei appellatum esse. Igitur non circumcisio ipsum sanctificavit: sed fides & iusticia ipsi deo placere fecit. Non igitur accepit circumcisionem & iustificationem: sed iustificationem. Isto superato tertius. I. Godolias accedens ait. Quod Christus vester pater esse deus: cum asseratis cum consensu: tunc traditus felle potant: ligatus: & sepultus cum hoc oia in deo esse non possint? Ad hoc Siluester. De vris libris hec oia probamus de Christo dicta fuisse. Nam de eius nativitate dixit Isaias. Ecce ego percipiet. De eius temptatione zacharias. Vidi Iesum sacerdotem magni status coram angelo: & subditabat a dextris eius. De eius traditione psalmista. Qui edebat panes meos magnificavit super me supplicationem. De eius nudatione idem. Dimiserunt sibi vestimenta. De eius fellea potatione idem. Dederunt eis acem meam. De eius ligatione & sepultura Iheremias. In sepultura eius reclinasset mortui. Cum ergo Godolias quod nideret non haberet data sua remor? est. Quartus quod Amas vocabat accedens ait. Ea quod de alijs dicta sunt Sil-

vester iste de suo Christo dicta fuisse affirmat. Unde superest ut probet hec de suo Christo dicta fuisse. Ad quem Siluester. Dabis ergo alio quod virgo peperit: quod felle sit cibum? spiritus coronat? crucifixus? mortuus: & sepultus? quod surrexit a mortuis: & ad celos ascendit. Tunc Iustinus ait. Stultum non dederit seiat se superum. quod cum facere non posset: sic amovet. Quam? quod Doctus producit quod ait. Si ex semine David Christus natus esset: sanctificaret. ut dicit. ergo baptizari non debuit ut iterum sanctificaret. Ad quem Siluester. Sicut crucifixio in Christi crucifixione sine accepit: ita noster baptizatus in Christi baptismate initium sanctificationis habuit. Non ergo baptizatus est ut sanctificaret: sed ut sanctificaret: quod cum taceret ait Iustinus. Non taceret Doctus si haberet contraria quod preterret. Tunc & sextus quod Christus ait. Uel lemmis ut Silvester iste casus huius virginis partus nobis exponeret. Ad quem Silvester. Terra de qua adam formatus est corrupta erat & virgo: quod nec se ad bibendum humanum sanguinem aperuerat: nec maledictionem spirituum acceperat: nec hominis mortui sepulturam habebat: nec serpenti data fuerat ad edendum. Oportuit ergo ex Maria virgine novum fieri: ut sicut serpens natum ex virgine vicerat: sic qui nato ex virgine vinceret. & qui Adam vicerat: erant in paradiso: ipse tetrator factus est dominus in deserto: ut qui Adam vicerat manducantem: vinceretur a domino ieiunante. Hoc superato septimus qui & beniamin ait. Quod Christus vester dei filius esse potest qui a diabolo tentari potuit: ut modo in fame per me ex lapidibus facere videret: modo in templi celsitudine lena retur: modo ad adorandum ipsum diabolum induceretur. Ad quem Silvester. Si diabolus ergo vicit quia ab Adam manducante est audimus: constat ideo enim fuisse superatum quia est a Christo ieiunante ceteris personis. Istos autem non in quantum deus: sed in quantum homo cum tentatum esse fatemur. Ideo autem tripliciter est tentatus: ut a nobis omnes tentationes excluderet: & formam vincendi daret. Sepe namque in homine victoria abstinentie sequitur tentatio humane glorie: & tentatione humane glorie appetitus dominij & excellentie comitatur: ideo a Christo de his vincitur: ut vincendi nobis forma donet. Isto superato octavus quod & arael ait. Constat quod deus summe perfectus est & nullius indiget. Quid ergo ei opus fuit ut nasceretur in Christo? Quomodo iterum Christum verbum appellatis? Sed & hec constat: quia deus antequam haberet filium pater dici non potuit: ergo si pater Christi postea dicitur est: mutabilis factus est. Ad hec Silvester. Filius ante tempora ex patre est genitus: ut faceret que non erant: & in tempore est natus: ut resciceret que perierant: qui & si solo verbo rescicere poterat: per passionem tamen nisi homo fieret redimere non valebat: quia in sua deitate ad patiendum aptus non erat. Nec hoc erat imperfectionis. si in sua non erat deitate passibilis. Porro filium dei verbum dici ex eo patet quia propheta ait. Eructavit cor meum verbum domini. Deus quoque semper pater fuit: quia semper ei filius exstitit. Filius enim eius est verbum eius. sapientia eius. virtus eius. In patre autem

De circuncisione

semper fuit vobis iuxta illud. Eructavit cor meum. etc. Semper sapia iuxta illud quod ait sapia. Ego ex ore altissimi pateri pateri a me ovis creatura. Semper virtus iuxta illud. An oves colles ego parturiebar nec dum fortes. etc. Cum ergo per nomen fuerit sine verbo sapia: et virtute quod putas hoc nomen sibi ex tempore advenisse. Hoc ergo amoto non? quod et iabal dixit. Quare ergo de pinguia non dantur nec eis maledixit. Quare ergo de pinguia nati denegatis hunc esse quem colitis: nisi ut offuscare pinguia studeatis. Kursus quod terat quod potes. patet quod virtus est: moris quod vita est. Denique ad hoc cogitis ut duos filios esse dicatis: vnum quem pater genuit: alterum quem virgo generavit. Kursus quod fieri potest ut patet hoc quod assumptus est sine lesione ei? a quo assumptus est. Ad hoc Silvester. Nos Christum non ideo natum de virgine dicimus ut pinguia prodemus: sed eas virginis partus rationabiliter acceptamus. Nec hac assertio offuscatur: nisi omnia tunc pinguia: quoniam hoc virgo qui Christum peperit de coingio nata est. Et ait autem Christus ut oves teratodes diaboli vinceret: patitur ut universas passiones sibi subiiceret: moris ut mortis imperium sibi subiugaret: dei quoque filius? vnum in Christo est. Qui sicut vere est dei filius? invisibilis: ita visibilis est Christus. Est ergo invisibile hoc quod est deus: et est visibile hoc quod est homo. Ita vero posse homines assumpti sine passione eius qui assumptus exemplo doceri potest. Nam ut pueri purpura regis vtamur exemplo. Lana enim fuit: et huius lane sanguis accedens color: purpureum punit. Cum ergo teneret digitis et torqueret in filo: quod torquens hic: quod regie dignitatis color: est: an hoc quod lana extiterat autem quod purpura fieret. Lane ergo assimilatur homo: color purpureus deus qui simul in passione fuit dum pateret in cruce: et passioni in nullo subiuguit. Decimus qui et thara dixit. Non mihi placet istud exemplum: quod simul color torquetur cum lana. Cui cum oves tradideret. Silvester dixit. Accipe ergo aliud exemplum. Arbor huius in se solis splendore: cum scidit ictu quod suscipit: splendor autem ab icisione immis extitit: sic hominem patiente divinitas nulli passioni subiuguit. Undecimus qui sileon ait. Si de christo tuo propheta ista vaticinati sunt. Tunc irrationis: passionis: et mortis eas scire vellemus. Silvester. Esurivit christus ut nos reficeret. Sitiivit ut ariditati nostre vitalia pocula ministraret: tentatus est ut nos a tentatione liberaret. Tectus est ut nos a demonum captiva dimitteret. Irritus est ut nos ab irratione demonum liberaret: ligatus est ut nos a nodo ligationis et maledictionis absolueret: humiliatus est ut nos exaltaret. Expoliatus est ut nuditate prime pueritatis indulgentia tege- ret. Spinarius coronam accepit ut flores paradisi predictos nobis redonaret. In ligno suspensus est ut genus piscentium in ligno genitum daret: felle et aceto potatus est ut hominem ad terram fluentem lac et mel introduceret: et fontes nobis mellifluidos aperiret: mortalitatem suscepit ut suam immortalitatem donaret: sepultus est ut secundum sepulturas benediceret: surrexit ut mortuis vitam redderet: ascendit ad celum. ut celi portam aperiret: sedet a dextris dei ut peccata credentium expanderet. Nec Silvester prosequente vnum est

ipator: quod indices: et indei in laudem Silvestri prouenerunt unanimiter. Tunc indignatus duodecimus qui et zambri indignatione magna dixit. Adiro: vos sapientissimos indices verborum ambagibus credere: et dei omnipotentiam existimare humana ratione concludi: sed iam cessent verba: et veniamus ad facta. Stultissimi namque sunt qui crucifixum colunt: cum ego nomen dei omnipotentis sciam: cuius virtute nec sufferunt saxa: nec audire valet quilibet creatura. Et ut me verum dicere comprobetis: taurus ad me ferocissimus ad duceat: et dum in eius aure nomen istud sonnerit: taurus ilico morietur. Ad quem Silvester. Et tu quod hoc nomen non audies didicisti: zambri dixit. Non est tamen hoc nomen mysterium: quod indeorum inimicus es. Adducit autem taurus ferocissimus vir a ceteris hominibus fortissimis tractus. At ubi zambri in aure eius verbum tulit: continuo taurus mugiens oculisque eiecit exspiravit. Oves igitur indei vehementer acclamant: et Silvestro insulant: quibus Silvester. Non dei nomen tulit: sed nomen pessimi demonis noiauit. Deus enim mens Iesus Christus non solum viuentes mortificat: sed etiam mortuos viuificat. Nam occidere posse et viuificare non posse est leonum serpentium et ferarum. Si ergo vult ut credam quod nomen demonis non fuerit: dicat iterum et viuificet quod occidit. Nam de deo scriptum est. Ego occidam: et ego viuere faciam: quod si non poterit: nomen demonis penultimo noiauit: qui viuente occidere potest: mortuum viuificare non potest. Cumque zambri ad suscitandum taurum a iudicibus irgeret dixit. suscitetur enim Silvester in nomine Iesu galilei: et oves in eum credemus. Nam et si penitus posset volare: non istud non valeret perficere. Oves igitur indei si suscitauerit taurum se credituros promittunt. Tunc Silvester oratione facta ad aurem tauri se applicans dixit. O nomen maledictionis mortis egredere iussu domini nostri Iesu christi: in cuius nomine tibi dico taure surge: et ad armatum tuum mansuetus recede. Statim igitur taurus surrexit et cum omni mansuetudine abiit. Tunc regina indei indices et ceteri oves conuersi sunt ad fidem. Post aliquos vero dies idolorum pontifices ad imperatorem venerunt dicentes. Sacratissime imperator: ille draco qui est in fontana postquam fide christi recepisti plusquam trecentos homines quotidie interficit flatu suo. Consilium super hoc constantino Silvestrum respondit. Ego per christi virtutem eum ab omni lesione cessare faciam. Promittunt pontifices se: si hoc faciat: credituros. Orante autem Silvestro sanctus Petrus ei apparuit dicens. Securus ad draconem descende tu et duo per bytheri qui sunt tecum. Cumque ad eum veneris eum taliter alloqueris. Dominus noster Iesus Christus de virgine natus crucifixus et sepultus qui resurrexit et sedet ad dexteram patris: hic venturus est indicare viuos et mortuos. Tu ergo sathana cum in hac fouea donec veniat expecta: os autem eius ligabis filio. et annulo signum crucis habite sigillabis. Postea ad me fani et columbes venietis: et panem quem vobis preparauero comedetis. Descendit itaque Silvester cum duobus per bytheris in foueam per gradus centumquingenta: duas secum ferens lanternas. Tunc draconi predicta verba dixit: et os ipsius stridit et sibilans ut iussus fuerat alligauit

et ascēdēs inuenit duos magos q̄ eos secuti fuerāt: ut viderēt si vsq; ad draconē descēderet: ex draco nis fetore pene mortuos et eos secū adduxit in colu mes atq; sanos: q̄ statī cū multitudine īfinita p̄uer si sūt. Sicq; romanoū ppl̄s a duplici ē morte li beratus. s. a cultuta demonis et veneno draconis. Tādē bñs Siluester morti appropinqs clerū d tribus admonuit. s. ut iter se caritatē haberēt: ec clesias suas diligētius gubernarēt: et gregem a lu porū moribus custodirēt. Post hec in dño felici ter obdormiuit: circa annū dñi. 420.

C De circūcīfione dñi nři Iesu christi.

a Circūcīfionis

duice diē q̄ tuor celebē faciūt et solēnt. Prīmū est octaua natiui tatis dñi. Scd̄ ipso nōi et salutiferi nois. Tertū effusio sāguinis. Quartū signaculū circūcīfionis. Prīmū ē octaua natiuitatis dñi. Si n. aliorū scōū octaua solēnt sūt: q̄to magis octa ua dies scī scōū solēnt erit? S; nō videt q̄ nati uitas dñi debeat p̄re octanā: q̄ ei? natiuitas tēde bat ad mortē. Obi? aut scōū ideo octauas hnt q̄ ipsi tūc nascūtur ea natiuitate q̄ est ad vitā eternā: ut postea resurgāt i corponib; gl̄iosis. Eadē rōne videt q̄ nō debeat hīc octauā natiuitas bñc Ada rie virginis nec bñi Joānis baptiste: sūt nec resur rectio dñi: q̄ iā scā erat ipa resurrectio i re. S; nō tādū q̄ sicut dicit p̄positus sūt octauae suppletio nis: ut ē octaua natiuitatē dñi i qua supplemus qd̄ minus i festo scām fuerat. s. offm̄ de parturiēte. Uñ etiā olim i missa p̄fuerat cātari ad honorem bñe virginis. Vultū tuū. etc. Itē sūt octauae venerationis ut pasche: p̄tecostes: bñe virginis: bñi Joānis bap tiste. Itē deuotiōis: ut cuiuslibet scī p̄nt fieri octa ue. Figuratiōis: ut sūt octauae institutē de scīs q̄ si gnificāt octanā resurrectōis. Scd̄ est ipso nōi no uū et salutiferi nois. hodie. n. ipso nōi est ei nomē no uū qd̄ os dñi noiauit. Nomē p̄ter qd̄ non est aliud sub celo i quo oporteat nos saluos fieri. Nomē qd̄ fm̄ Ber. est mel i ore: melos i aure et iubilus i cor de. Nomē qd̄ sicut dicit idē Ber. instar olei lucet: predicatū pascit. recogitatū lenit: et vngit iuocatū. Hāuit aut triplex nomē sicut exenāgelio manife stat. s. fili? dei: Christus: et Iesus. Vocat aut filius dei inq̄tū ē de deo deus. Christ? inq̄tū ē hō a p̄so na diuina ad humanā nāz assūpt?. Iesus inq̄tū ē deus humanitati vnīt?. De hoc triplici noie dicit Bernardus. Vos q̄ in puluere estis exp̄giscimini et laudate. Ecce dñs venit cū salute: venit cū yn guētis: venit cū gl̄ia. Neq; n. sine salute venit Je sus: neq; Christ? sine vinctōe: neq; sine gl̄ia venit filius dei. Siquidē ipse salus: ipse vinctio: ipse gl̄ia. Quātū aut ad hoc triplex nomen an passionē p̄fē notus nō erat. Nā q̄tū ad p̄mū ab aliqbns cognō scebat? spectatualiter: sicut a demonibus q̄ dicebāt ipsū esse filiū dei. Quātū ad scd̄z particulariter. ab aliqbns. n. licet paucis cognōscebat? esse christus. Quātū ad tertū vocaliter: q̄ quo ad hāc vocē Je sus licet nō quo ad rōnē nois: qd̄ ē salutare. Post resurrectionē aut hoc nomē triplex clarificatū est.

C Prīmū nomen quo ad certitudinē. Scdm̄ quo ad diffusionē. Tertū quo ad nois rōnē. Prīmum igit nomē est filius dei. Et q̄ hoc nomē sibi recte pueniat sic dicit Hilarius i libro de trinitate. Ve re dei filiū vnigenitū dñm nostrū Iesū Christū eē: multis modis cognitū est. Dū de eo testat pa ter: dū de se ipse p̄fiter: dū apostoli predicāt. dū re ligiosi credūt: dū demones cōfiteantur: dū iudei ne gāt: dū gētilēs in passione cognōscūt. Itē dñs n̄m iesū Christū his modis cognōscimus: noie: natiui tate: nā: p̄tate: et p̄fessione. C Scdm̄ nomē est chri stus: qd̄ interpretat vinctus. Ipse. n. fuit vinct? oleo leticie p̄re participibus suis p̄ hoc aut q̄ dicit vinctus īfinitatē q̄ ipse fuit. p̄pheta. pugil. sacerdos. et rex. Ipse. n. q̄tuor p̄fōne oliz p̄fuerāt inungi. fuit enī p̄pheta i doctrine eruditōe: pugil i diaboli de bellatione: sacerdos i p̄is recōciliationē: rex in pre miorū retributione. Ab hoc scdō noie denotamur q̄ a christo dicimur christiani. De quo noie sic di cit Augustinus. Christianus iusticie bonitatis: in tegratis: patētie: castitatis: pudicitie: humanita tis: inocētie: pietatis est nomē. Et tu istud quō tibi defendis et vēdicas. cui de tam plurimis reb; nec paucis subistit? Christianus est ille q̄ nō noie tāū sed etiā opere. hec Augustinus. C Tertū nomē est iesus. hoc aut nomē iesus scd̄z Ber. dicit cib? sōns. medicina. et lux. Primo cib? hic aut cib? mul tiplīcē bz effm̄. Est. n. cibus cōfortatiōis: īpingua tiōis: roboratiōis: et vegetatiōis. De his sic dicit Ber. Est cibus hoc nomē iesus. An nō toties cō fortaris quoties recordaris? Quid ita eque mentē cogitāris īpinguat? Quid ita exercitatiōis reparat sensus: virtutes roborat: vegetat bonos mores: at q̄ honestas et castas fouet affectiones? Scdō dicit sōns. Uñ dicit idē bernardus. Iesus est sōns vite signatus: q̄ in quanto: riuos se diffūdīt in plateas. Unde q̄ factus est nobis sapiētia: iusticia: scīficatio et redēptio: sapiētia i predicatōe: iusticia in p̄tōū absolutōe: scīficatio i cōuersatōe vel in cōuersione redēptio i passione. hec Ber. Alibi quoq; sic dicit Tres rui fluxerūt iesu vbi doloris in quo est cō sessio. Sāguis asphōnis in quo est afflictio. Aqua emūdātōis in qua ē cōpūctio. Tertio est medicina vñ sic ait: est etiā hoc nomē iesus medicina. Inuibil .n. ire ita īpetū colibet. supbie tumōrē sedat: sanat liuoris vulnus. restringit luxurie fluxum: extinguit libidinis flāmam: sitim tēperat auaricie: ac totius decoris fugat puriginē. Quarto est lux. Unde ait Ber. vnde putas in toto orbe tāta et tā subita fidei lux nisi de predicatōe vel predico iesu hoc ē no me qd̄ Paulus portabat corā gētibz tanq; lucer nā sup candelabū. hoc iterū vñm nomē iesus est multe suauitatis. Uñ Ber. Si scribas nō sapit mī bi nisi legero ibi iesū. Si disputes ac cōferas. non sapit mibi nisi sonnerit ibi iesus. Itē Ricardus de scō victore. Iesus nomē dulce: nomē delectabile: nomē cōfortas p̄tōrē et bñc spei. Ergo iesu esto mī bi iesus. Scdō est multe virtuositatis: vñ Petrus rauēti. Vocabis nomē eius iesū. Hoc est nomē qd̄ dedit cecis visum: surdis auditū: claudis gressum

De circūcissione

sermonē mū: vitā mortuū: totāq; diaboli prāte
de obfessis corpiū virt? huīus nominis effuga
uit. Tercio ē multē excellētie et sublimitatē. vnde
Ber. Nomen saluatoris nri: ffrs mei carnis mee
sanguinis mei nomen ē a seculis absconditū: s; in fi
ne seculorū reuelatū: nomen mirabile nomen ineffa
bile: nomen inestimabile: immo eo mirabili? quo cū
inestimabili? eo magis gratū quo gratuitū. hoc at
nomen iesus ipositu est ei ab etno: ab angelo: et a
pīe putatino. i. a Joseph. Iesus. n. saluator: inter
pretat. Dī aut saluator: triplr. Vel a potentia sal
uandi. Vel ab habitu. vel ab actu. fin q; dī a potē
tia saluadi gneuit ei hoc nomen ab eterno: et sic di
cī ei ipositu ab eterno: fin q; dī ab habitu saluan
di sic fuit ipositu ab angelo: et cōuenit ei a pnci
pio conceptionis. secundum q; dicitur ab actu sal
uandi: dicitur ipositu a Joseph ratione futu
re passionis. Et hūe glo. super illud: vocabis nomen
eius iesum. dicit nomen impones: qd ab angelo vel
ab eterno ipositu ē. Et tangit hec glo. hanc tri
plicem denominationem predictam. Cum enim
dicitur nomen impones: tangitur denominatio fa
cta a Joseph. Cū dicitur q; ab angelo vel ab eter
no ipositu est: tanguntur alie due. Recte igitur
in die capitis anni cōstitutā a roma capite mū
di et insignita capitali littera alphabeti Christus ca
put ecclēie circūcidit: nomen imponit et ei? natiuita
tis octauus dies colit. Terciu ē effusio sanguinis
christi. Hodie enī sanguinē suū p nobis fun
dere cepit: q; ipsū postmodū plies effudere voluit.
Quāq; enī vicibus sanguinē suū p nobis effudit.
Primo i circūcissione. Et hec effusio fuit nre redē
ptionis initiū. Scdo i orōne. Et hec ostendit nostre
redēptionis desideriu. Tercio i flagellatōe. Et hec
fuit nostre redēptōis meritū: q; luore eius sanati
sum? Quarto i crucifixiōe: et hec fuit nre redēpti
onis preciu. Tūc. n. q; nō rapuit exoluebat. Quinto
in lateris aptōe. Et hec fuit nre redēptōis facim.
inde enī exiuit sanguis et aq; quo figurauit nos p
aquā baptismi debere mundari: q; qdē baptismus
habuit? erat efficacā a sanguine christi. Quartū et
vltimū ē signaculū circūcissionis qd qdē christ? ho
die accipe dignat? est. Voluit at dñs circūcidi pp
multas rōes. Primo rōe sui vt verā carnē huma
nā se assūpisse ostenderet. Sciebat enī non defutu
ros q; dicerēt ipsū nō corp? verū s; fantasticiū assū
pisse. Et ideo vt errorē corū cōfuteret voluit cir
cūcidi et sanguinē ibi emittere. Corpus enī fātasti
cū sanguinē non emittit. Scdo rōne nostri vt nos
spīritualr debere circūcidi mōstraret. Duplex. n.
est circūcissio fm Ber. q; dī fieri a nobis. s. exterior
in carne. et interior in mēte: Circūcissio exterior: q; si
fit in trib? s. in habitu ne sit notabilis: in actiōe ne
sit rep: ebēscibilis: et in sermone ne sit cōtēptibilis.
Interior: at sīl in trib? cōsistit. s. in cogitatōe vt sit
scā. in affectōe: vt sit pura. in intētiōe vt sit recta.
Hec Ber. iterū rōe nri vt nos saluaret quēadmo
dū n. sit canteriū i vno mēbro vt totū corp? sanet:
sic christus voluit portare canteriū circūcissionis
vt sic totū corpus mysticū saluaret. Ad colof. 2.

Circūcissio enim estis circūcissione nō manifesta su
expoliatiōe carnis: sed circūcissione christi. Ter
tio ratione indeorum vt inexcusabiles essent. Si
enim circūcissus non fuisset potuissent se indei ex
cusare et dicere. Ideo te non recepinus quia diffi
milis es patribus. Quarto ratione demonum ne
scilicet incarnationis mysteriū cognoscerent. Cū
enim circūcissio fieret contra originale peccatum:
credidit diabolus et hunc qui circūcidebatur si
militer peccatorem esse qui circūcissionis reme
dio indigeret. Propter eandē causam voluit vt
mater sua virgo ppetua esset desponsata. Quinto
rōe pfecte iusticie adimplēde: Sicut. n. baptizari vo
luit vt pfectā iusticiā. i. pfectā humilitatē q; est sub
dere se minorē ipleret: sic etiā voluit circūcidi: vt
eandē nobis humilitatē ostenderet: dū aucto: et dñs le
gis voluit se subdere legi. Sexto rōne legis mo
saxe appobāde que erat bona et scā et cōplēda: q;
nō venerat legē solvere s; adimplere. Iko. 15. Dico
n. iesū ministrū fuisse circūcissionis ppter verita
tē dei. Quare aut circūcissio octaua die fiebat: mul
tiplex pōt rō assignari. Prima sumit penes itelle
ctū historici sine lralē. Nā sicut dicit Rabi Ador
ses maxim? philosophus et theologus: licet iude
puer in septē diebus tāte adhuc teneritudinis est
quāte est adhuc i vtero mris crīs. In octaua aut
die fortificat et solidat. Et ideo vt dicit noluit dñs
parvulos an octauū die circūcidi ne ob nimia te
neritudinē nimis lederētur. Ultra octauam vero
die ipsū circūcissionē noluit plōgari ppter tres cās
quas philosophus idē assignat. Prima vt pericu
lū euitet: ne si nimis differret sine circūcissione eos
morti pgeret. Scda vt dolor parvulorū pvideat
Cū enim in circūcissione maximus dolor sit: voluit
eos dñs circūcidi dū parua adhuc imaginationes
haberēt vt minorē ibi dolorē fēteret. Tercia vt pa
rētū tristitie pūlat. Nā cū ex circūcissione pleri
q; parvuli morerētur. Si circūciss fuisset tā magni
et ex hoc mortui: maior dolor fuisset parētibus q; si
morerent octo tantū dies hītes. Scda rō sumit pe
nes itellectū anagogicū sine celestē. Ideo enī octa
ua die fiebat vt daret itelligi q; i octaua resurre
ctionis ab omni pena et miseria circūcidemur. Et
s; hos octo dies erāt octo etates. Prima ab Adā
vsq; ad Noe. Scda a Noe vsq; ad Abrahā. Ter
tia ab Abrahā vsq; ad Adorfen. Quarta a Ador
se vsq; ad David. Quinta a David vsq; ad Xpm.
Sexta a xpo vsq; ad finē mūdi. Septima moriē
tiū. Octaua resurgētū. Vel p octo dies itelligunt
octo q; in eterna vita possidemus q; enumerat Au
gustinus dicēs. Quid aliud est: ego ero illorū deus
nisi ero eis vnde satietur: ero q; q; honeste desi
derātur. s. vita: salus: victus: copia: gloria: honor
et par: et omne bonū. Vel aliter p septē dies itelli
git hō pstās ex corpore et aia. Quatuor. n. dies sūt
quatuor elemēta ex qbus corpus pstitit: et tres sūt
tres potētie q; sunt i aia. s. pncipalibilib: irascibilis
et rōnalis. Admo igit nūc habet septē dies quādo
vmitati eterne icōmutabiliter pūgetur: tunc octo
dies habebit: et in illo octauo die ab oī pena et etiā

culpa circūcidet. Tertia rō sumit penes intellectu tropologicū sine moralē: et in hoc octo dies diuer-
simode possunt accipi. Primus potest esse peti cognitio. psal. Quomaz iniquitate meaz ego cognosco. Se-
cundus propositus deferendi malum et faciendi bonū quod notat in filio p̄digo. q. dixit. Surgā et ibo
ad patrem meum. Tertius pudor d. petri: unde ait
apostolus. Quem enim fructum habuistis tunc in
quibus nunc erubescitis. Quartus timor de futu-
ro iudicio. Job. Quasi timentes super me fueris
timui deum. Hieronymus. Sine comedā sine bi-
bam: sine aliquid aliud faciam semper videtur in
auribus meis illa vos insonare. Surgite moriui
venite ad iudicium. Quintus contritio. Unde Je-
remias. Uctum vniuenti fac tibi et. Sextus co-
fessio. psal. Dixi confitebor tibi aduersum me et.
Septimus spes venie. Mat. et si Judas petiui suus
confessus fuerit: tū nō in spe venie: et id nō ē miām
confessio. Octavus est satisfactio: et in hac die hō
spiritualit circūcidit nō solū a culpa: sed etia ab oī
pena. Vel duo p̄mi dies sūt dolor de peccatiōe
peccati et desiderii emendādi. Alij duo confiteri
mala q. fecim⁹ et bona q. omisimus. Alij quatuor sūt
oīo: lachrymarū effusio: corporis afflictio: elemo-
synarū elargitio. Alīi octo dies possūt esse octo.
quorū diligēs consideratio oēm voluntatē peti a no-
bis circūcidit. Ita q. q. vniū diligent consideraverit
vniā magnā dietā faciet. Quorū septē enumerat
Bernardus dicens. Septē sūt de centia hōis q. si
hō consideraret in eternum nō peccaret. materia
vilis: operatio turpis: exitus flebilis: status insta-
bilis: mors tristabilis: dissolutio miserabilis: et dā-
natio detestabilis. Et. 8. potest esse consideratio glorie
ineffabilis. Quarta ratio sumit penes intellectu
allegoricū sine spiritualē et scdm hoc. 8. dies erunt
libri Moysi in quibus continetur lex. duo erūt. p̄phe-
te. et psalmi. 8. dies erūt doctrina euāgelica. Sz in
septimis p̄mis diebus nō fiebat p̄fecta circūcisio.
In octavo autē p̄fecta circūcisio fit ab oī culpa et ab
omni pena. nunc in spe: sz tandem in re. Quare at
data fuerit circūcisio sex sūt cause q. notant in his
v̄sibus. Cauterū. signū. meritū. medicina. figura.
Exemplū fuit olim circūcisio dura. De carne autē
circūcisionis dñi dicit q. angelus eā Carulo ma-
gno attulit: et ipse eaz aggrani in ecclia scē Ma-
rie honorifice collocavit. Carulus vero postea fer-
tur Caroliū trāstulisse. Anne autē dñi ēē rome in ec-
clesia q. dñi s̄cta factorū. Unī et ibidē scriptū legit.
Circūcisio caro chasti: s̄adalia clara ac vmbelici vi-
get hic p̄cisio cara. Unī et ea die fustatio scā san-
ctorū. Sz si verū ē valde vtiq. mirabile ē. Cū enī
caro ipsa sit de veritate humane nature: credim⁹
q. resurgere chusto redijt ad locū suū glorificatus.
Alij dixerūt q. hoc verū sit iuxta opionē illoz q.
dicunt illud verū ēē de veritate humane nature:
quod ab Adā traductū est: istud solū resurgere.
C. Morādū q. oliz a paganis et gētilibus in his calē-
dis multe supstitiōes observabant: quas facti etiā
a ch:stianis vir extirpare potuerūt: q. Augustin⁹
in quodā sermone cōmemorat. Credentes. n. vt di-

cit ianuariū ducē quēdā deū ēē in his calēdis p̄li-
mū venerabant et et duas facies figurabāt: vnam
post se et alia an se: q. erat timor? an p̄terit et p̄nci-
piū sequē. Rursus in his calēdis formas monstruo-
sis assumebāt. Alij vestientes se pelib⁹ pecudū: alij
assumebāt capita bestiarū ex quo idicāt nō tā hū-
se beluiniū h̄re q. s̄cū. Alij tunicis muliebrib⁹ ve-
stiebāt nō erubescētes iserere tunicis muliebrib⁹ mi-
litares lacertos. Alij ita auguria obfuebāt vt focū
de domo sua vel aliud quēcūq. bñficiū cuius petēti
nō tribuāt. Diabolicas et strenas: et ab alijs acci-
piūt: et alijs tradūt. Alij in nocte mēsas laute p̄pa-
rāt: et sic tota nocte manere sinūt credētes q. p totū
annū quiniā in tali sibi abundātia p̄senerēt. Et sub-
dit Aug. Qui de paganorū consuetudine aliqd ob-
servare voluerit: timēdū ē ne nomē xpiani ei p-
desse nō possit. Qui etiā stultis hōibus ludentibus
aliq. humanitatē ipenderit: peccatis corū partici-
pem se esse nō dubitet: vobis autē fratres nō suffi-
ciat q. nō hoc malū facitis: sed vbiq. fieri vide-
bitis arguite: compite: castigate: hoc Augustinus.

De epiphania dñi.

Epiphania dñi quadruplici decorat mi-
raculo: et id quadruplici vocabulo nūciat.

Hodie enim magi Christum adorant. Joannes
christum baptizat. aquam in vinum Christus mu-
tat: et quinq. milia hominum de quinq. panibus
satiat. Cum enim iesus esset tredecim dierum ma-
gi ad eum stella duce venerunt. Et inde dicitur
epiphania ab epi quod est supra et phanos appa-
ritio: quia tunc desuper stella apparuit: siue ipse
Christus per stellam que desuper visa est magis
verus deus demonstratus est. Eadem die reuo-
lutus vigintinovem annis cum iam annum trig-
simum attigisset quia habebat vigintinovem an-
nos et tredecim dies. Erat enim incipiens qua-
si annorum triginta. vt dicit Lucas. Vel secun-
dum Bedam habebat triginta plenos: quod et
romanam ecclesiam tenere asserit tunc inquam
quando in iordane baptizatus est. Et ob hoc vo-
catur theophania a theos quod est deus: et pha-
nos quod est apparitio: quia tunc tota trinitas ap-
paruit: pater in voce: filius in carne: spiritus san-
ctus in columbe specie. Ipso iterum die reuoluto
vno anno: cum esset triginta vel trigintannus
annorum: et tredecim dierum aquam in vinum
mutavit. Et ob hoc vocatur bethphania a beth qd
est domus: quia miraculo facto in domo verus
deus apparuit. Ipso similiter die reuoluto anno
et cum esset annorum trigintannus vel triginta-
duorum: quinq. milia hominum de quinq. pa-
nibus satiavit: sicut dicit Beda: et sicut dicitur in
illo hymno qui in multis ecclesijs cantatur. et sic
incipit. Illuminans altissimus. et. Et ob hoc vo-
catur phagiphania: a phage quod est bucca siue
manducare. De hoc autem quarto miraculo vtrū
hac die contigerit dubitatur: tū q. in originali bede
non sic expresse legit: tū q. ioā. s. 6. vbi de hoc
miraculo agit dñi. Erat autem primus pascha et.

De epiſtania

diebus p̄ tanta fratrū sp̄ata ventre potuerūt. sab
orientē vsq; i hierosolē. q̄ in medio mundi dī esse
sita. Dicēdū ē fm̄ Ikemigū: qm̄ talis puer ad quē
pp̄bāt eos in tā breui sp̄atio pducere potuit. Al
pōt dici scdm̄ Hieronimū q̄ sup̄ dromedarios ve
nerūt: q̄ sūt aīalia velocissima: q̄ tantū currūt vna
die: q̄ tūz equus in tribus. Un̄ dī dromedarius a
dromos qd̄ ē cursus: t̄ ares qd̄ ē vītus. Cum ergo
hierlymā venissent: interrogauerūt dicētes. Ubi ē
q̄ natus ē rex iudeorū? Nō. n. interrogauerunt an
natus sit: q̄ hoc credebāt: v̄ q̄runt vbi natus sit: t̄
q̄si aliq̄s interrogasset eos: v̄ sc̄itis hunc regē natus
ē. rīderūt. Vidimus stellā eius in orientē: t̄ veni
mus adorare eū: hoc ē nos exītes in oriēte vidim⁹
stellaz eius. i. natiuitatē onisūaz. Vidimus inq̄az
sup̄ iudeā posītā: vel nos exītes in nr̄a regione v̄
dimus stellaz eius i oriēte. i. in oriētali pte. Hīs v̄
bis sicut dicit Ikemigius in originali. verus homi
nem t̄ verum regem t̄ veruz deum confessi sunt.
Verum boiem cū dixerunt. Ubi ē q̄ natus ē. verū
r̄ gē cū aiūt. rex iudeorū: verū deū cū subiūgūt. ve
nimus adorare eū. p̄ceptū. n. fuit vt nullus ni
si solus deus adoraret. S; Herodes hoc audiens
turbatus est: t̄ oīs hierlymā cū illo. Triplici de cā
rex turbat⁹ est: t̄ aīs hierlymā cū illo. p̄mo ne
iudei regē natū tanq̄ suū reciperēt t̄ se tanq̄ alie
nigenā expellerent. Un̄ ch̄ryostomus sicut ramū
arboris in excelsō posītū: leuis etiā aura monerē: sic
t̄ sublimē hoīes in culmine dignitatū exītes: le
uis etiā fama p̄turbat. Secdō ne a romanis culpa
ri posset: si aliq̄s ibi rex vocaret quē augus⁹ nō cō
stituit. Sic. n. ordinauerāt romani: vt nullus deus
vel rex sine sui licētia t̄ ip̄erio diceret. Tercio qm̄
sicut dicit Grego. Celi rege nato: rex fr̄e turbat⁹
est: q̄ nimirū altitudo terrena pfundis: dū celsitu
do celestis ap̄i. Oīs etiā hierosolyma cū illo tur
bata ē triplici de causa. p̄mo q̄ ip̄i gaudere ne
lameretur. per hoc q̄ se filiter turbatos ostenderēt:
Tercio q̄ sicut se v̄ētis p̄cutitib⁹ vna p̄cutit: sic t̄
regib⁹ sese adinnicē certātib⁹ ppl̄us cōturbat. Et
iō ex hoc timuerūt: ne. s. p̄ite t̄ futuro rege adiū
cē certātib⁹ si p̄turbatiōibus inuoluerent. hec ē rō
Ab̄yso. Tunc herodes oīs sacerdotes t̄ scribas
quocunq̄ sciscitabat ab eis vbi christus nasceret.
Tū autē ab eis didicisset q̄ i Bethleē inde: voca
tis ad se clā magis diligenter ab eis didicit tēpus
stelle: vt videlicet sciret qd̄ faceret si ad se magi
nō redirēt. Dixitq; eis vt inuito p̄uero cū renūcia
rēt simulās se velle adorare quē volebat occidere.
T̄ nota q̄ cū magi hierlymaz ingressi fuissent
stelle quacūq̄ amiserūt: t̄ hoc p̄pter tres rationes.
T̄ p̄ma vt de loco natiuitatis christi q̄rere coge
rent vt sic de ip̄i ortu testificarent: tā p̄ stelle ap̄ari
tōez q̄z p̄phetie asserit em: sicut t̄ factum est.
T̄ Scdā qm̄ auxilij q̄rētes. humanū inste pdere
meruerūt diuinū. T̄ Tercia qm̄ signa infidelibus
data sūt fm̄ apl̄m: s; p̄phetia fidelibus: t̄ iō signū
datū iūstis dū adhuc cēt infideles nō debuit appa
rere dū adhuc cēt inter iudeos fideles. Hec tri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.34

plex rō tangit in glosa. Cū at hietim egressi fuisset stella antecedeat eos vsq; dū venissent sup: a vbi erat puer. De hac stella cuiusmodi fuerit: tres sūt opinionēs q̄s ponit Ikemig⁹ i originali. Quidā dicūt fuisse spm sc̄m vt ille q postmodū descendit sup dñs baptizātū i spē colūbe apparuerit etiā magi i spē stelle. Alij vt Lb: yso⁹ dicunt q fuerit angelus: vt ipse q apparuit pastoribus appuerit et magi: s; ipse pastorib⁹ iudeis tanq; rōneytenib⁹ apparuit in originali forma. Venilibus vō tanq; irrōnabilib⁹ i spē irrōnabili. Alij: qd veni⁹ credidit: q fuerit stella d nouo creata: q pacto suo ministerio rediit in piacentē materiā. Ista aut stella scdm q dicit fulgentius: differebat ab alijs i trib⁹. s. in situ. q: nō erat localit sita i firmamēto s; pēdebat i meridiano aeris proximo terre. In fulgore q: ceteris erat splēdidior: qd inde pz. q: splēdore ei⁹ nō poterat splēdo solis ofuscare. imo i meridie lucidissima appebat. In motu quia pēdebat imagos more viatoris. Itē. n. mouebat motu circulari. s; qm motu aiali et pēssino. Aliē tres differētie tanq; i glosa Ath. scdm q icipit sic: Idec stella do minice natiuitatē: pma i origine. q: aliē i principio mūdi sūt facie: hec nō. Scdm i officio q: aliē facie sūt vt sūt i signa et tēpora: vt dicit Genesim pmo Idec aut vt magis viā pberet. Tertia i duratione q: aliē sūt ppetue: hec cōpleto officio suo rediit in mām piacentē. Cū aut stella vidissent. gaudiū sūt gaudio magno valde. C. Floridus q: qntuplex ē stella quā isti magi viderūt. s. stella malis: stella spiritualis: stella intellectualis: stella rōnalis: et stella supsubstantialis. C. pma. s. mālēm viderunt in oriente. C. Scdm. s. spūalē q ē fides viderunt i corde. Ipsi. n. hec stella. s. fides pns i corū corde irradiasset neq; ad visionē pme stelle venisset. b. b. b. n. fide ē ei⁹ humanitate: cū dixerūt. Ubi ē q nar⁹ ē. Et de eius regali dignitate: cū dixerunt. rex iudeorum: et de eius deitate eum dixerunt. venim⁹ adorare eū. Tertia. s. intellectualē q ē angelus viderūt in sōno qm p angelū sūt admoniti ne redirent ad herodē. S; fm quādā glosā: nō angelus sed ipse dñs eos admonuit. Quarta. s. rōnalis q fuit beata virgo viderūt i diuersorio. Quinta. s. supsubstantialē q fuit xps viderūt i psepio. Et de hac duplici dī. Intrātes domū iuenerūt puerū et. Quēz at istarū dī stella. de pma. psal. Una ē stel las q tu fundasti. De scda ecclīastici. 43° Species celi. i. celestis hois gloria stellarū. i. virtutū. De. 3°. Baruch. 3°. Stelle aut dederūt lumē i custodijs suis. De 4°. Aue marī stella. De 6°. Apoc. vlt^o. Ego sū radix et gen⁹ danid: stella splendida et matutina. Propter visionē pme et scde stelle magi gaudiū sūt. Propter visionē tertie stelle gaudiū sūt gaudū. Propter visionē q̄te: gaudiū sūt gaudū magno. Propter visionē q̄te gaudiū sūt gaudū magno. valde. Vel sicut dicit glo. Ille gaudet gaudū q de deo gaudet. Et addit magno: q: eo nihil ē maius. et valde q: de magno pōt alius plus ali⁹ min⁹ gaudere. Vel p horū vborū exaggeratōez voluit ostēdere eū angelis q homines plus gaudēt de rebns

pāitis: et iterū iuentis q̄ de semp possessis. Cūq; domunculā intrassent et puerū cū matre iuvenisset flexis genib⁹ singuli hec munera obtulerūt. s. aurū: thuris: et myrraz. Idec exclamauit Augustinus dicens. O stupenda infantia cui et astra subdant. Cuius ē ille magnitudinis et supne glorie: ad cui⁹ pānos et āgeli excubāt et sidera obsecrāt: et reges trepidāt: et sectatores sapientie geniculant. O beatū tuguriū. O sedes dei scda post celū: vbi nō lucerna s; stella. O celeste palatū: in quo habitat nō rex gematus: s; de⁹ incorporat⁹. Cui p mollib⁹ thoris dura psepia p laqarib⁹ anreis fumigata cū minū terra: s; sideris obsequio decorata Stupco cū video pānos et intueor celos. Etuo cū aspicio in psepio mendicū et sup astra pclarū. Itē Bernar. dū. Quid facitis o magi qd facitis? Acten tē puerū adoratis i tugurio vili: in vilib⁹ pānis. Ergo ne de⁹ ē iste? Quid facitis q amrūz offertis. Ergo rex est iste? Erybi aula regia: vbi thronus: vbi curie regalis frequentia: nūq; aula ē stabulū. thronus psepū: curie frequentia Jos. ph: et maria? Isti insipientes facti sūt. vt fierent sapientes. De hoc ē sic dicit Hilarius in libro scdo de trinitate. Parit virgo s; parit a deo ē. Infans vagit: laudātes angeli audiunt: pām sordēs dōs adorāt. Itaq; pātis dignitas nō amittit dū carnis humilitas pdicat. Ecce qm i xpo puerō: nō tantū fuerūt humilia: et infirma: s; etiā diuina sublimia et excelsa: de hoc etiam dicit Hieronimus sup epistolā ad hebreos. Respiciēti nas xpi: vide parit et celū. vagietē i psepio intueris infātē: sed angelos auscultā laudātes. Hieron. des psepū: s; adorant magi: ignorant pharisei: sed stella demonstrat. Baptizata fno: s; vox dei desup tonantis audit: aquis mergit sed columba descendit: imo spūs in colūba. Quare aut magi huiusmodi munera obtulerunt multiplex est ratio. pma. qm traditio antiquorū sūt: vt dicit Ikemigius: vt nullus ad deū vel ad regē vacu⁹ introiret. pder. se at et caldei talia munera pfuenerāt offerre. Isti. n. vt dicit in historia scholastica: venerūt a finib⁹ pfarum et chaldeorū: vbi ē flumini sabba: a quo et sabbea dicit regio. Scda q est Bernar. qm beate virginis aurū obtulerūt ppter iopie subleuatōez. thuris ppter stabuli fetore: mirrā ppter pueri mē. b. b. b. cōsolatōez et malorū vniū expulsiōne. Tertia qm aurū ad tributū: thuris ad sacrificium: mirra ad sepulchrā p̄tinet mortuorū. pder hec tria ergo itimat regia potestas: diuina maiestas: et humana mortalitas. Quarta qm aurū significat dilectionē: thuris oīonez: mirra carnis mortificationez. Et hec tria tpo debem⁹ offerre. Quinta qm p hec tria significānt tria q crāt i xpo. s. diuinitas p̄ciōssima: aia denotissima. et caro integra et incorrupta. Idec tria significabānt p illa q erant in archa. Itā vca q floruit caro ē Christi q resurrexit. psalmista. Et resurrexit caro mea et. Tabule vbi crāt scripta p̄cepta ē aia i qua sūt oēs thesauri scientie et sapientie dei absconditi. Adama: deitas q hz oēs sapores et oēs suauitātē. pder aurū ergo ad ē p̄ciōss⁹ oib⁹ metallis elligit diuinitas p̄ciōssima. pder thuris aut

De. s. pau. here. 7 remigio

antima deuotissima: q: thus significat deuotionē & oionē. psal. Dirigat oio mea &c. Per mirra q: cōseruat a corruptione: caro iconrupta. Admoniti aut magi i sōnis ne rediret ad herodē p aliā viā reuer si sūt i regionē suā. Ecce quō magi pfeceūt. Itaz stella duce venerūt. p hoies imo p pphētā edocti sūt: āgelo duce redierūt. Hōm corpā mediolāi i eclesia q nūc ē sūm p̄dicatōrū gesebāt: s; nūc colōie regescūt.

Aulus primus heremita ut testatur Hieronymus qui et vitam descripsit: feruente Deum psecutōe heremū vastissimā adiit: ubi i quadā spelūca. 60. annis hoibz icognitū p̄uāsit. Itē at de cōtici tū fuisse galienū: q: fuit binomū: q cepit āno dñi 356. Vidēs enī sēns paulus xpianis tot tormēto rū gīa t̄rogari i heremū aufugit. Eo siquē tēpore duo iuuenes christiani cōprehendunt: quorum vnus toto corpore melle pungit: et sub ardore solis aculeis muscarū: & scabionū: & vespariū lacerādus exponit. Alter vō molliſſimo colloca: ubi aeris tēperies: riuulorū sonitū: auiū cātus: & florū olia. Simibz tū florēis coloribz oblectat sic iuuenis cigit: ut manibz vlt pēdibz se iuuare nō posset. Adest qdā immēcula corpe pulcherrima & ipudica: ac ipudice tractat iuuenē dei amore repletū. cū aut ille i carne morē cōtrarios rōmē sensisset nō habēs armā qbus ab hoste se eruat: lignā ppriā dētibz suis icidit & i facie ipudice expuit: & sic tērationē dolo: fugauit: & tropheuz laude dignū p̄meruit. Hōm et aliorū penis territus facit paulus heremū petijt. Cō tēpore euz Antoniū primū se inter monachos heremicolā cōgitaret: in sōnis aliū se multo meliorē heremū icōlere edoceat. Qui dū cū per siluas ingreret: obuiū habuit hyppocentaurū hoies equo mixtū q ei viāz dextra demōstrauit. Postmodū obuiū habuit animal ferēs fructū palmarū supra imagine hois insiguitū: deo sū vero capre formā habēs. Qui dū ipz per deū cōiuraret ut sibi diceret qd esset: Respōdit se esse satyrū deū silvarū s; errorē gētiliū. Ido streuo obuiant ei lupi: qui cū ad cellā sancti pauli perduxit. Paulus aut Antoniū presentēs ostiū ferz clausit. Antoniū vero rogat ut sibi aperiat: asserēs se nunqz inde recessurū: s; potius moriturū. Eluctus paulus ei aperuit: statiqz auiho in amplexus ruit. Cūqz hora p̄adij adeēt corū duplicatā panis partē attulit. cūqz de hoc Antoniū miraret respōdit paulus q de sibi oī die taliter mīstrabat et anonā ppter hospitiū duplicauerat. Ista lis oī tur quis magis dignū esset panē diuidere. Desert paulus hospiti: et antonius senior. Tādey vterqz manū apponūt: & in equas partes panē diuidunt. Cū autē antoniū rediēs iam celle sue appropinqret: vidit angelos pauli animā deferētes. Qui velociter rediēs iuenit corpū pauli flexis genibus in modū orantē erectū: ita ut ipsū viuere estimaret. S; cū ipsum mortuū didicisset ait. O sācta anima que gerebas in vita morte mōstrasti. cū aut nō haberet vnde sepulturā faceret: ecce duo leones ad

uenerūt et foueā parauerūt: sepultorū eo ad siluā redierūt. Antoniū autē tunica pauli ex palinis cōtextā assūpsit: qua postmodū solēnitantē vtebat. Obijt autē circa ānū. 386.

Remigius dicit a remi qd est pascēs: & geos qd est ter: remigiū dicit a remi qd est pastor: & geon qd est luctatio: quasi pastor & luctator. Paulus enīz gregē suū verbo p̄dicatōis: exēplo cōuersationis: suffragio oionis. Est etiā triplex genū armōiū. s. defēdiōis ut sentū: purgatiōis ut gladii: inuictiōis ut lorica siue galea. Luctatū ē iāqz diaboliū sentū fidei: gladiū vbi: et galea spei. Vita Ignatij re mēsis archieps scripsit.

De s. Remigio. Remigius doctor: egregius cōfessor: domini gloriosus: a quodā heremita nasci taliter ē p̄uissus. Cū enī vadalorū psecutio totā franciā deuastasset: quidā reclusus vir factus qui lūmē oclorū amiserat p pace ecclesie gallicane crebris oionibz dominū exorabat: & ecce angelus dñi in visu ei affuit: eiūqz dixit. Scito q mulier illa noīe Cilina: filiū noīe Remigij gñabit: q gentē suā a malorū incurſibz liberabit. Cūqz cuiqz lasset statū ad domū Ciline venit: & quod viderat enarrauit. Cūqz illa nō crederet: eo q annis iā cēt ille nūdit. Scias q cū puerū ablactaueris oclōs meos de lacte tuo punget: & p̄tinuo mihi visu restituet. Cūqz p ordinē hec oīa cōgissent: Remigij nū dū fugit: & reclusorū itram. Prescete autē eius fama cū esset viginti duorū annorū: ab oī populo reuēntis archieps ē elect. Tāte aut mānitudinis fuit: q etiā ad mensā eius passerēs veniebāt: & de manu ei reliquias ciborū comedebāt. Cūquā tēpore cū in domo cūctā matrone hospitaret fuisset & illa modicū vini haberet: Remigij celariū in troinū & sup deliū crucē fecit. Cūqz ibidē orasset: mox desuper vinū egrediet: ita q per mediū celariū effūdebat. Cū aut Loduicus rex frācie gētilis eēt: nec ab vxore sua christianissima conuerſi posset: vidēs q infinitū exerat alamanorū sup se vēisset: dño deo quē vxor sua colebat votū vouit: q si de alamanis sibi victoriā cōcederet: mox fidē xpi reciperet: quod cū fecisset: ad libitū p̄secutū bñū remigij adiit: & se baptizari poposcit. Cūqz ad fontē baptisinalē aduenisset: nec ibidē sacrū chrīstma haberet: ecce colūba quēdā ampullā cū chrīsmate in rostro demisit: de quo regē pōtifer limunt. Hec aut ampullā i remēs ecclesia cōseruat: & inde vsqz hodie reges frācie inungunt. Cūqz lōgū tēpus cū Genebaldus vir puidus neptē bñi remigij in vxorē haberet: & se religiōis cā mutuo absolūisset predictū Genebaldū bñs remigij laudmēse episcopū ordinauit. At Genebaldus cū vxorē suā in ſtrūcti cāsa ad se sepi venire pmitteret ex frequēti colloquio animū eius i cōcupiscentiā inflāmur: & vsqz in peccatū secū plābif. Que cōcupiscentia et filiū un paries hoc episcopo itimauit. Et ille cōfusus ad eā remiſit dicēs. Quoniā p̄ncr de latrociniō ac quisiū est: volo ut latro vocē. Ne autēz suspitio

aliq̄ oīret v̄xorē suā sicut p̄us ad se venire p̄misit. Verūtamē post p̄mī peccati flētū secū ruit iterum in peccatū: que cū filiā peperisset et hoc ep̄o retinisset: ille respōdit. Illā filiā vulpeculā noīate. Tā dē ad se reuersus Remigius adiit: ⁊ ad pedes suos. p̄cides stolā de collo suo deponere voluit: qd̄ euz sanct⁹ remigius prohibuisset ⁊ ab eo qd̄ acciderit au diuisset: blāde cū p̄solās ipsū in quadā cellula par uā per septē ānos reclusit: ⁊ ipse interi ei⁹ ecclesiā gubernauit. Septimo igit̄ āno: cū in cena dñi in oīo ne p̄stiteret: angelus dñi eidē astitit et peccatū suū sibi dimissū phibuit: ac vt foris extire debeat impe ranit. Cui cū respōdisset nō possum: qm̄ dñs meus remigius ostiū hoc clausit ⁊ sigillo suo munivit. An gelus ait. Ecce vt scias celū tibi apertus esse. hoc etiā ostiū saluo sigillo nunc aperiet. Statimq; vt di xerat est apertū. Tūc genebaldus iactās se i me dio ostij in modū crucis ait. Enā si dñs me⁹ iesus x̄ps ad me veniret huc: hinc nō egrediar nisi dñs me⁹ remigius huc veniat qui me reclusit. Tūc s̄a ctus remigius ad admonitiōē angeli laudatū ve nit ⁊ ipsū i locū suū restituit: qui vsq; ad obitū i s̄a ctis operib⁹ perseuerauit. et lauro fili⁹ eius in ep̄a tu eidē successit: qui etiā s̄a ct⁹ fuit. Tādē s̄a ct⁹ re migius multis claris virtutib⁹ in pace quicuit cir ca annū dñi quēctesimū. C De nomie.

Hylarius dictus est quasi hylaris: q̄ in seruitute dei valde hylaris fuit. vel hylari⁹ q̄si alari⁹: ab al⁹ ⁊ ares v̄tus: q̄ fuit al⁹ in sciētia: ⁊ virtuo sus i vita. vel hylari⁹ dicit̄ quasi habile: qd̄ ē quasi p̄mordialis materia: q̄ obscura fuit: ⁊ t̄pe i dict⁹ su is magnā habet obscuritatē ⁊ profunditatē.

C De sancto Hylario abbate.

Hylari⁹ pictanogū vrbis ep̄s regiois equi tane orlūdus q̄si lucifer resurgens inter astra p̄cessit. Hic v̄xorē p̄mit⁹ hui⁹ i filiā i laicali habitu monasticā vitā ducebat. Tādē in vita ⁊ scia p̄ficiēs in ep̄m est elect⁹. Cum igit̄ br̄s Hylari⁹ nō solū ciuitatē suā s̄z etiā totaz franciā ab hereticis desēaret ad suggestiōē duo rū ep̄orū q̄ heresi fuerāt dep̄auati ab ip̄atore q̄ hereticorū fautor erat: cū br̄o Eusebio vercellēsi ep̄o est i exiliū relegat⁹. Deniq; cū vbiq; arriana heresis pulularet. ⁊ ab ip̄atore licentia data cēt: vt oēs ep̄i p̄uenirēt ⁊ de vitate fidei disputarēt. Cū sanctus Hylari⁹ aduenisset: ad petitiōēz dē dñi ep̄orū qui eius eloquentiā ferre nō poterant: p̄di ctantam redire cōpelliē. Cū aut̄ ad insulā galinariā que tota erat plena serpentib⁹ appropinquasset: ⁊ i ipsā descēdisset: oēs serpētes ex sui visioē fugabat ⁊ in medio isule palū fixit: nec amplius libertas da tā ē illi occipare qd̄ veniūt tāq; ps isule nō sit fra s̄z pelag⁹. Cū ergo pictanis esset: quēdā isatē sine baptismo defunctū suis orationibus ad vitā resti tuit. Nam tādū iacuit i puluere donec surgerent parit̄ senex de oīone ⁊ infans de morte. Cuz filia ei⁹ Apia maritū vellet accipe. Hylari⁹ p̄i eius ei predicauit ⁊ in sacre virginis p̄posito p̄firma uit. quā dū ille firmam considerans: ⁊ ne aliquādo

flexeretur formidās dominū instātius exorauit vt eā ad se reciperet: nec vltra viuere p̄mitteret: qd̄ ⁊ factū est. Illā post paucos dies ad dñz migravit: quā ipse p̄p̄is manibus sepeliuit. Qd̄ m̄r beate Apie p̄siderans ep̄m rogauit vt sibi quod ⁊ fille ip̄etraret: qd̄ ⁊ fecit: ipsā oīone sua ad regnū p̄mi sit. C De tpe Leo papa hereticorū p̄fidia dep̄a nat⁹ oīuz ep̄orū p̄ciliū p̄uocauit: qb⁹ cōnocat⁹ Hylari⁹ nō vocat⁹ aduenit: qd̄ audies papa p̄cepit ne aliq; sibi assurgeret: nec aliq̄ locū daret. Cū g⁹ igressus fuisset dixit ad eū papa. Tu es hylari⁹ gal lins: ⁊ ille. Mō sū gallus. s̄z de gallia. i. nō sū i gallia nat⁹: s̄z d̄ gallia ep̄s. eni papa. Et si tu es hylarius de gallia: ego sū Leo romane sedis ap̄lic⁹ ⁊ iudex. eni hylari⁹. Et si sis Leo nō de tribu iuda: ⁊ si indi cas residens. s̄z nō in sede maiestatis. Tūc papa cū indignatōē furrexit dicens. Mō dicū p̄stolare do nec redeā: ⁊ tibi qd̄ mereris reddam. cui hylarius. Si nō redieris qs̄ mihi p̄ te respōsur⁹ erit: ⁊ ille. cōcit⁹ redibo: ⁊ tuā sup̄biā humiliabo. Cū ergo pa pa ad secreta sue nature inisset dissenteria perijt ⁊ oīa itelina ibidē p̄p̄cēs miserabili vitā finiuit. Interea vidēs Hylarius q̄ nullus sibi assurgeret patiēter ferēs i terrā se posuit dicens. Dñi est terra Statimq; nutu dei terra quā isederat surrū se ex tulit: ⁊ vsq; ad equalitatē aliorū ep̄orū se leuauit. Cū igit̄ papa mirabiliter nūciaret defūctus: assur gēs Hylarius oēs ep̄os i fide catholica cōfirmavit ⁊ cōfirmatos ad p̄pria remisit. Hic aut̄ miraculū de morte Leonis pape dubitationē h̄z. tū q̄ histo ria ecclesiastica vel tripartita nihil de hoc loq;: tū q̄ aliq̄ue papā talis noīs tūc fuisse cronica nō te stat: tū q̄ hieronym⁹ dicit. Scā romana ecclia sp̄ imacualta p̄māsit: ⁊ futuro manebit sine vlla he retico: nō isultatōē. Possēt tū dici q̄ tūc fuisset aliq; papa sic vocat⁹: nō qd̄ canonice elect⁹: s̄z tyrānice intrusus v̄l forte Liberij papa q̄ cōstāntio heretico fanebat alio noīe dicit̄ ē leo. Tādē m̄tis miraculis p̄petrat⁹ cū br̄s Hylari⁹ ifirmat⁹ obitū suū imine re cognosceret. Cōstū p̄s h̄z quē maxie diligebat ad se vocauit: ⁊ nocte iminēte vt foras ereat admo nuit: ⁊ si qd̄ audiss̄ vt renūciēt ip̄auit. Ille iussa cō plēs voces adhuc citat⁹ tumultuāt̄ se audisse reuer tēs exposuit: ⁊ cū circa eū vigilaret sinē ei⁹ expe ctās media nocte iterū iubeē exire: ⁊ qd̄ audiret ia cēti referret. Qui euz se nihil audisse renūciasset: mor nimia claritas quā etiam p̄dictus p̄f̄ byter sufferre nō poterat ad euz intrauit. ⁊ sic paulatim recedēte lumine ad dñm migravit. Floruit autem circa annū dñi. 340. sub cōstāntino. C De noīe.

Macharius dicit̄ a macha qd̄ est m̄ Vel d̄: a macha qd̄ ē p̄cussio: ⁊ rio maḡ fuit enī ingeniosus p̄tra demonis falla ciā: v̄nosus quātū ad vitā: p̄cussio i domatiōē cor porū. maḡ i regimie p̄latiōis. v̄l machari⁹ i. br̄s.

C De sancto Machario abbate.

Macharius abbas descēdit de seiti: et in trauit dormire in monimēto vbi sepul ta erat corpora paganorū: ⁊ extraxit v̄nū

De s. felice

corp⁹ sub caput suū tanq³ plumatiū puluinar. De mones aut volētes eū trere vocabāt qñ vñā mulierē: dicētes. Surge: veni nobiscū ad balneū. Et alter demō sub ipso tanq³ ex mortuo illo dicebat. Peregrinū quēdā habeo sup me: et nō possū venire. Ille aut nō expauit: s; tōdebat corp⁹ illud dicēs. Surge et vade si potes. Et audiētes demones fugerūt: voce magna clamātes: viciisti nos domine.

C Dū aliqui abbas machari⁹ a paludē ad cellā suā p⁹triret: occurrit ei diabolus cū falce messoria et volēs eū cum falce pcutere nō potuit: et dixit ei. Multā violētiā pando a te Machario: qz nō possū pualere aduersū te. Ecce enī quicquid tu facis et ego facio: ieiunas tu: et ego penit⁹ nō comedo: vigilas tu: et ego oīno nō dormio. Unū ē solū i quo me superas: et dixit abbas. Quid ē illud? Cui ille. Multitas tua p quā nō pualco aduersū te. C Dū tēratōnes ipsū nūmū molestārēt surgēs et magnū faccū barene humeris suis supipōnēs: dieb⁹ mults sic p desertū ibat: quē Theosebi⁹ iueniēs dixit. Abba eū tātū omnis portas: et ille. Vero verātem me.

C Abbas machari⁹ vidit sathanā trāscurrē i hītu bois: et habētē vestimētū lineū laceratū: et p oīa foramina depēdebat āpule: et dixit ei. Quo vadis: et ille. Vado potionare fratres. cui machari⁹ Quare tot āpulas portas: ridit. Vultū fratrib⁹ porto: et si vñū alicui nō placebit: offerā aliud: vltimū: et sic p ordinē vt aliqd placeat: et cum rediret dixit ei machari⁹. Quid fecisti: ridit. Oēs scī sūt: et nemo mihi aeguit nisi vñ⁹ qui vocat Theocistus. Surgēs āt machari⁹ illuc iuit: et fratrē tēratū iueniens suā eū exhortatiōe quertit. C Post hoc iterū eūz machari⁹ iueniēs dixit. Quo vadis: cui ille. Ad fratres vado. Reuertenti occurrit senex et dixit. Quid faciūt fratres illi: cui diabolus. Male. et dixit. Quare: qz oēs scī sūt: et qd ē maius malū vñūz quē habebā amisi: et oib⁹ factio: fact⁹ est. Audiens hoc senex egit grās deo. C Quadā die sanct⁹ machari⁹ caput defūcti reppit: et dū orasset interrogauit illud cui⁹ caput fuerit: et ridit se fuisse paganiū: et dixit ei machari⁹. Vbi ē aīa tua: ridit i inferno. Quis reqreret si multū i pfūdo cēt: ridit q tātū i pfūdo erat: quātū distaret terra a celo. cui machari⁹ Sūt ne aliq te pfūdiōres: ridit. Et nā iudei. cui iterū ille. Et vltra iudeos sūt ne aliq pfūdiōres: cui ille. Pfūdiōres oib⁹ sūt falsi xpiani: qui xpi sagnie redēpti tātū pccū parrupēdūt. C Dum per quādā solitudinē pfundissimā pgeret machari⁹: ad quodlibz militare arūdinē fugebat: vt post modū redire scī: et. S; dū tā nouē dietas fecisset: et i quodā loco qesceret diabolus oēs arūdines collegit: et ad caput ei⁹ posuit. vnde ad redeūdū plurimū laborauit. frater quidā plurimū cogitatiōibus suis molestabat: qz scilz in cella sua mutuit et set. S; si iter boies bitaret mlt⁹ pdesse possz. Qui cū cogitationes suas machario retulisset: ille ait. Fili sic illis respōde. Ille saltē facio: qz ppter xpy parietes ist⁹ celle custodio. C Dū quēdā culicē se pūgētē manu occidisset: et multum de illo sanguinis emanasset: reprehēdēs se qz ppiā vidicasset inia-

riā: nudus sex mētib⁹ in deserto māsit: et inde a sca bromb⁹ tor⁹ lacerat⁹ exiuit. Post hoc mult⁹ clarus virtutib⁹ in pace genit.

De scō felice

C Anū cū q cū magister puerorū extiterit: et eis nūmū rigidus fuerit: tētus a paganis cū xpistū libere psteret: tradit⁹ fuerit i māt⁹ puerorū: quos ipse docuerat: q cū i schis et subulis occiderūt. Ec-

clesia tamē magis tenere videt q nō martyr extitit s; cōfessor. Ille ad quodcūqz idolum ducebatur vt ei sacrificaret: in illud exultabat et pūmo corruerat. C Legit aut i quadā legēda q dū Machari⁹ mas nolant⁹ eps persecutionē fugiēs fame et gelu afflic⁹ solo comisser: felix ab āgelo ad eū mittit⁹: et cū nihil ibi cibi haberet de sente prima pēdētē vidit racemū de quo i os ei⁹ expressit vinū humerisqz iposuit secū detulit. Ipso igit defūcto felix m episcopū eligē. Qui dū pūicaret et psecutor: eū qre ret iter parietes dirutos p modicū aditū se occultauit. Statimqz nūmū dei p aditū illuz telas arancee texuerūt. Quas dū psecutores conspiciūt nem: nē illic esse putātes abscedūt. Inde autē ad aliū locū sanct⁹ felix pergēs a quadā vidua p tres menses alimētā suscepit: nūmūz tamē ei⁹ facie vidit. Tādē pace reddita: ad ecclesiā suā rediit: et ibi i pace requieuit. Sepult⁹ autē iuxta vibē i loco q dicit pin cis. C Illic et alius erat frater q felix similē dicebat. Cūqz etiā ipse idola adorare cogere⁹ dixit: inimici estis deorū vestrorū: qz si me ad illos dure ris i eos sicut frater me⁹ exultabo et corruet. Excolebat aut scūs felix hortū. Quadā vō olera eius rapere cupiētes: dū furtū se facere cogitabāt tota nocte hortū diligēt⁹ excolebat: mane aut a scō felice salutari peccatū suū cōfiteres ad ppiā redierūt. Veniētes āt gētilēs vt factū felice tenerēt: manus eorū dolor nim⁹ apphēdit. Qui cū vllularent dixit eis. Dicite: xps est de⁹: et dolor cōtinuo vos dimittet. Quib⁹ dicētibz sanati sunt. C Pōnifex idolorū qd eū venit dicēs. Vne ecce de⁹ me⁹ vt te veniēte vidit: pūmo fugā arripuit. Cui cū dice re qre fugis: ait. Vntē hui⁹ feliciis ferre nō possūz. Si ergo de⁹ me⁹ ita te timer: qto magis ego te timere debeo? Quē cū felix in fide istruxisset baptizari se fecit. Adorātibz autē apollinē dixit felix. Si vere de⁹ est apollo tleat mihi qd est qd in manu nūc clausi teneo: Id habebat autē in manu cedulā i qua oratiō diuica erat scripta: quo nihil respon dētē gētilēs cōnerfi sunt. Tādē missa celebrata: et populo data pace in paupimēto i oratiōe se proijci ens inigravit ad domū.

C De noīe sancti Marcelli.

Marcellus

dictus ē qñ arcēs mālū a se. vel dicat marcellus quasi maria percellēs. i. mūdanas aduersitates penitēs et cōuicās. Assimulat enim mūdus mari: qz sicut dic⁹ Chrys⁹ sup⁹ Math⁹. In mari est son⁹ cōfusio: timor cōtinu⁹: imago mortis:

indarū cōtentio insatigabilis: inconstātia iugis.

De sancto Marcello.
m Arcellus cū rōme sūmus pontifex cēt: et maximianū imperatōre de nimia i xpianōs sentētia iēreparet: et in quadā domo cuiusdā matrone i ecclesiā psecrata missā ageret: irat' iperato: domū istā fecit stabulū iumentōrū: et eisdē marcellū ibidē ad seruiciū cū custodia aialū deputauit. In quo seruiciū post multos ānos in domino requieuit: circa annū dñi. 287.

De nomie sacti Antonij.
a **Antonius** dicit ab ana qd est sur na tenēs: et mūdāna despiciēs. Despicit aut mūdū: q: mūdus: ingens: trāstion': decepto rias: amar'. de his dicit Bernar. O mūde imūde qd pītrepis: quid auertere nos conar': tenere nos vis fugiēs. qd faceres si maneres: quē nō deciperes dulcis: qui amar' dulcia alimēta mētis'. Eius vitā arthanasius scripsit.

De scō Antonio.
a Antonius cū cēt viginti annorū: et audiret legi i ecclesia. si vis pfer' esse: vade et vē de oīa q habes: et da pauperib'. oīa sua vēdēs paupib' erogauit: et heremiticā vitam duxit. Hic innumerabilia tēramēta demonū sustinuit. Quadā vice dū spiritū fornicatiōis vir tute fidei superasset: diabolus i specie pueri nigri ante eū prostrat' apparuit: se ab eo victū pfectus est. At hoc pab' ipetranit: vt videret fornicatiōis demonē iuuenib' insidiat': quē eus in pōicta forma vidisset dixit. Ulissima mihi apparuiti specie. te vitra nō timebo. Alia vice dū in quodāz tūmō latitaret multitudine demonū cū adeo lacerauit: q: minister ei' quasi mortuū eū ppijs humeris asportauit. Quis eū oēs qui cōnenerāt quasi mortuū plorassent: dolētib' eunctis subito antoni' reuē uisit: et a ministro ad pōictū tūmōlū se iterū portari fecit. Qui cū ibi ex dolore vulnerū pstrat' iaceret ex r' tute animi ad cōflectū demones excitabat. Tūc illi in formis varijs ferarū apparuerūt: et eū iterū dētib' cōnib' et vnguib': crudelissime lacerauerūt. Tūc subito splēdo: mirabilis ibi apparuit: et demones cūctos fugauit. Antoni' aut centi fimo sanar' est: ibiq: chāstū adesse itelligēs ait. Ubi eras bone iesu: ubi eras? Quare a pncipio n' affuisti: vt me adiuares: et vulnera mea sanares? cui dñs. Antoni' hic erā: sed expectabā videre certamen tuū. Nūc autē q: vīrilitē dimicasti: in toto ore te faciā nomiari. Tūc autē seruons erat: q: euz Maximian' iperato: xpianos occideret: ipse martyres sequebāt: vt cū eis martyr fieri mereret: et vebemētē tristabat: eo q: sibi martyriū nō daretur. Cū aut in alterū heremū pgeret argētēz discū repperit: et ita se sic dicere cepit. Unde hic argētē disc'?: vbi hominū vestigia: nulla vidētur. Si enī viator cecidisset vtiq: pie sui magnitudie latere nō posset. Hoc diabole artificū tuū est: vōlūtate tamen meā nunq: poteris imutare. Et hoc dices discus vt fuim' enauit. Postmodū ingentē massā veri auri repperit: sed vt icēdū aurū fugit.

Sicq: ad mōtē fugiēs. 20. āntis ibi pmasit: innum' ris cōnscans miraculis. Quadā vice dū in spī ritu raptus esset. totū mūdū laqueis sese inuicē cōnectētib' plenū vidit: qui exclamās ait. O qs istos euadet: et audiuit. Idumilitas. Aliquādo dum ab angelis in aere eleuaret: affuit demones: et ei' transitū prohibēt: peccata ei' ab exordio natiuitas eius obijcētes. quib' angeli. nō debet illa narrare q: christiana pietate sūt deleta. Si qua aut scis ex quo fact' est monach' illa pferre. Et cū i pbatōne deficeret: liber Antoni' in sublime tollit: et li ber deponit. Narrat antoni' de se dices. Quid aliquādo diabolū cellū corpore: q se dei virtutē et sapiētā ausus ē dicere. et ait. Quid vis vt a me tibi detur Antoni'? At ego spūta i os ei' cōgenūas totū me in eū chāsti nomie armar' ingessi: et statim euauit. Hūc diabolus aliqñ in tāta pceritate apparuit: q: celū capite tāgere videret: quē euz antoni' quis esset iterragasset: et ipse se sathanā ēē dixisset: addidit sathanas. Cur me sic ipugnāt monachi: et maledicūt christiani? cui ātoni'. Iuste hoc faciunt: q: tuis sepe sidijs molestauit. Et ille. ego nequaq: molestus: s: ipi iuicē se cōturbāt. Ego. n. ad nihilū redact' sū: q: iā in cūct' pñb' regnat christus. Quidā sagittari' bñm antoniū gaudētē cū fratrib' qdā vice cōspexit: et ei displicuit. cui antoni'. Donec sagittā i arcū et trahere: qd et fecit. Quis sedo et tertio hoc fieri mādasset: dixit sagittarius. Tātūz trahere poterō: q: de ei' fractione dolebo. cui antoni'. Sic ē in ope dei: qm si sup' mēsurā tēdere vellem' cū frāgeremur. Expedit ergo rigore aliqñ relaxari. Hoc audiēs ille edificat' recessit. Interrogauit qdā antoniū dices. qd custodiēs. placebo deo: et respōdēs dixit. Quocūq: vadis: spū deū p ocul' hēas. In his q agis testimoniū sacrarū scripturarū adhibeas. i quocūq: loco sederis. nō in de cito recedas. Nec tria custodi. et saluus eris. Abbas qdā iterragauit Antoniū dices. Quid faciā: cui Antoni'. Nō cōfidās i tua iustitia: vērū et ligue sit tibi cōmētiā: et ne penitear' de re trāsacta. Dixit antoni'. Et sicut pisces si i sicco tardauerit moriunt: ita et monachi extra cellā tardātes: aut cū vīs secularib' morātes a getis pposito resoluuntur. Iterū dixit ātoni'. Qui sedet i solitudine et qesit a trib' bellis eripit. s. audit: locutiōis: et visus: et cōtra vniū tūmō pugnā hēbit. s. cordis. Quidā frēs cū quodā senē ad abbātē ātoniū vīstādū venerāt. Dixitq: ātoni' frīb'. Bonū cēmitē hūisus senē hūc: deū dixit seni. Bonos frēs. i. uenisti tecū abbas: cui ille. Bonos qdē iueni: s: habitatio eorū nō hz ianuā. Quicūq: n. vult intrā in stabulū: et soluit asinū. hoc aut dicebat qm oīa que erāt i corde eorū statī erāt i ore. Dixit abbas ātoni'. Scire cōuenit qm tres sūt mor' corpales: vñ qdē nature: al' ex ciborū plenitudine: tert' ex demone. Frā qdā renūciauerat sēbo: s: nō plene: q: qdā adhuc sibi retinebat. cui ātoni'. Vade et eme carnes: q vadēs emit carnes: et portās eas dū veniret lacerabāt cū canes. cui ātoni'. Qui renūciāt sēbo: et volūt hic pecūias ita ipugnati a demonib'.

De sanctis

discerpunt. **C** Antonius dñi i heremo tedio affice-
ret dixit. Volo dñe salu fieri et nō pmittit me co-
gitandis mee. Et surgens erunt foras: et vidit quē
dā sedētē atq; operatē: et deinde surgentē et orantē.
Erat autē angelus dñi. et dixit ei. Sic fac et salu eris.
C Quāquā vice frēs dñi statū atarū ab antonio qñs
sent sequenti nocte vox vocauit eū dicens. Surge et
erit et vide. Et ecce vidit quēdā lōgū et terribile ca-
put vsq; ad nubes tollentē: q quosdā pēnatos ad
celū volare cupiētes extēns manib; phibebat: et
alios libere puolātes retinere nō poterat et mari-
mū gaudiū mixtū cū nimio dolore audiebat. Et i-
tellerit atarū illū cē pscētū et diaboli phibētē: q qñ
dā obmōras retineret: et d scōrū volatu quos retie-
re nō poterat sic doleret. **C** Aliquā dñi cū frīb; opa-
ret atoni; suspiciēs i celū cū tristē visionē vidisset
puolūt an dñi rogantē vt futurū scel; auerteret.
Frīb; vō sup hoc eū iterrogātib; cū lachrymis et
singultib; dixit: q ianditū scel; scētis imineret. Vi-
di inq; altare dei a multitudinē circūdātū equorū
q calcib; oīa discerpēbant. Magno enī turbine si-
ges catholica subuerteret: et hoīes inuēntis filios xpī
sacra diripiēt. Scāq; ē vox dñi dicens. Abomiabi-
litate mēti. Post duos atē ānos erupēt; arrianis
ecclēsie vnitatē sciderūt: baptisimū et ecclēstias pol-
luerūt: et sup altaria xpianos ad instar omīū macta-
uerūt. **C** Vix qdā egypti arrian; noīe Ballachi-
us: cū ita ecclēstias dei iustaret vt vgiēs et mōachos
nudatos publice vberaret: sic ei scripsit atoni;. Vi-
deo irā dei sup te veniētē: tā desine psequ xpianos
ne ira dei te occupet: q pxiimū tibi minas iteritoni.
Infelix legit epistolā: irrisit: et cā execrās ad terrā
piccit: portatores vberib; multis afficiēs. Antonio
at talia remādant. Quā tibi ē tāta cura de mona-
chiis: ad te quosq; perueniet nri disciplina rigoris.
Post quq; at dies equū suū māfucissimū iudens
mo: in ipsius eq ad irā pijat: corosis atq; lacerat;
erunt; ira triditū expirant. **C** Quāquā frēs vbu
silur; ab atono qñuisset ait ille. Audistis dñs dicē
tē. Si quis te perussit i vna maxillā: pbe ei alterā
dicūt ei. Hoc iplere nō possum. Et ille. Salte de
vna pancter ferte: et illi. Etā nec hoc possumus.
qb; atoni;. Salte ne velit; pertere mag; q; pcuti.
et illi. Nec hoc ēr possum. Tūc atoni; dixit disci-
pulo suo. Succos ppara frīb; istis: q; nimis delica-
ti sūt. Sola oīo necessaria ē vobis. hec i vīs patrū
legim. Tāde; btis atoni; cētesimoquinto āno v. te
sue frēs deosulās i pace genuit sub Lōstātino: qui
cepit circa annū domini. 340.

C De nomie sancti Fabiani.

Abianus dicit qñ fabrian; fabri-
cās britudinē supnaz.
idest eaz sibi acqrens triplē iure. s. iure
adoptiōis: et debellatiōis.

C De sancto Fabiano.

Abian cūis roman; fuit: et cū papa dñi
cto p alio eligēdo pplis cōcūsser: int eos
et ipe venit: ei eritū et ipe scire volēs. Et
ecce colūba cādidā descendit sup caput ei;. Qd euz
oēs mirarent: ab eis i papā eligi. Idic vt ait Da-

maſcen; papa p oēs regiōes septē diacones misit:
et eisde; septem subdiacones tradidit: q oīuz gesta
martyrū collegerit. Idic vt ait Aimō: ipator; pñi
lippo volētū itereſſe pasche vigilijs et cōicare in-
sterijs restitit. nec quonq; pctā pñteret: et iter pe-
nitētes staret itereſſe pmisit. Passus ē at circa an-
nū dñi ducētēsimū quāgesimū tertiu. Tādē pñtifi-
ficat; sui āno tredecio inſi Decij capis ob truca-
tione martyrio coronat.

C De nomine sancti Sebastiani.

Sebastianus dicit; est a sequēs
qñ ē ciuitas: et ana qñ ē surſū: qñ sequens
britudinē ciuitas sume et superne glorie
hoc ē cā possidēs et acqrens. Et hoc qñtuplici dñā
rio s; Augu. pauprate regnū. dolore gaudiū: labo-
re reges: ignominia gloria: morte vitā. **C** Vō seba-
stian; a bāsto. nā miles xps: equ; ecclēstia: bāstū sue-
sella Sebastian;: quo mediāte xps i ecclēstia milita-
uit: et de multis martyrib; victoriā obtinuit. Uel se-
bastian; iterptat; valla;: vt circūcīs. q; sa-
gittis tanq; herici; fuit circūdat; Circūcīs: q; oēs
martyres circūbat: et oēs cōſortabat.

C De sancto Sebastiano.

Sebastian vir xpianissim; narbonēsis ge-
nere: ciuis mediolanēsis: Diocletiano et
Maximiano ipatorib; adeo car; erat vt
pncipatū ei pñe cohortis traderet: et suo aspectū
iuberent sp; astare. Idic militare eblamydē ad hoc
tm; ferebat: vt xpianorū aīas qñ i tormēt; videbat
dñficere qfortaret. Vū at pclarissimū viri Maxicelli-
an; et Maxe; gemi frēs p fide xpī decollari dberet;
ad eos parētes aduēiūt: vt a suo pposito rñocarēt
aduēit qm; et soluto capite scissiq; vestib; vber-
busq; oñsis aiebat. O pñules filij cūcūdat me in-
audita misia: et itolerabil; luct;. Idem me miseram
amitto filios meos ad mortē vltro tēdētēs: quos si
mibi hostes auferret: p mediā seqr bella raptorēs
Si violētā iudicia geluderet: carcerē irūperē mo-
ritura. nouū h; pēdi gen; ē i q; carnifex rogat vt
feriat: vitā optat vt pcat: mors inuitat vt veniat.
Non; hic luct; noua misia i q; natorū iunēt; spōte
amittit et parētū miserāda coqit senect; vt viuat.
Idic dicētē mīe pī senior māib; adducit; fūulo;:
et capite aspo pñluer; h; voces dabat ad celū. Ad
mortē vlt; pñficētib; filijs vale dictur; aduēi: vt q
mee septuā panerā i filiorū septuā; iselir expēdā
o filij mee bacculū senectutis: et genitū meorum
viscerū lumē: cur sic mortē dilatis. Venite huc
iuuenes: flete super iuuenes spōte percutēs. Ve-
nite huc senes: et meū super filios meos plangi-
te. Idic accedāt patres: et prohibete ne talia pa-
triamini. Deficite plorādo oculi mei: ne videā fili-
os meos gladio cedi. Idic dicētē patre aduēiūt cō-
iuges aspēb; eorū ppos filios afferētēs atq; eimlā
do clamātes. Quib; nos dimitt; Qui est horū isā-
tiū dñi? Quis nras largas dīder possēdēs? Idem
q; ferrea pectora: q; parētes dñpiciēs: amicos spū-
it; vīores abijcēs: filios abdicat; et vos spontane
os carnificib; exhibēt. Inf; hec at cepest viroū cō-

da mollescere. Tūc scūs sebastian⁹ qui aderat erh
pēs in mediū dixit. O fortissimi milites xpi nolite
p misera blādmēta coronā deponere sēpiternā. s; et
parentibus dixit. Nolite timere nō separabun
tur a vobis: sed vadūt in celum vobis parare fide
reas mansiones. Itā ab initio mūdi hec vita in se
sperātes sefellit: se expectātes decepit: de se psu
mētēs irritit: ita nullū oīo certū reddidit: vt oib⁹
pbeť cē mēta. Elita hec admonet furē vt rapiat
iracūdiū vt seuiat: mēdacē vt fallat. Ipsa ipe rat cri
mina: iubet facinorā: suadet iusta. Hec at pscen
tio quā hīc patimur hodie exādesceit: et cras ena
nescit: hodie exardescit: et cras refrigescit: sub vna
hora iducit: et sub vna hora excludit. Delor at ef
fus renouat vt seuiat: augmētāť vt exurat: iustitia
tur vt puniat. In amore ergo martyri nōs iā su
scitem⁹ affūis. Vbi. n. diabolus se vicere existimat:
q dū capit capr⁹: dū tenet vicē: dū torqť torqitur:
dū vigilat oculus ē: et dū iulcat irasus ē. Igit dñ
bñs Sebastian⁹ hec ex ore pferret: subito p vna
fere horā a splēdore nimio d celo dscēdere illuiat⁹.
Et sub illo splēdore pallio cāgidissimo amict⁹: et ab
angelis septē clarissimis circūdat⁹. Iuuenis at ap
paruit iuxta eū dās ei pacē et dices. Tu sp meuz
eris. Cū at bñs Sebastian⁹ hec et his filia pdica
ret: ioe vxor: Niccolitani in cui⁹ domo scī custodie
bātur q loqlā amiserat puoluta pedib⁹ ei⁹ nutib⁹
venia postulauit. Tē sebastian⁹ ait: Si ego xpi sū
sū: si vera sūt oīa q ex ore meo hec mulier andi
uit et creditit apiat os ei⁹ q apuit os zacharie. p
phete erat. Elir at ei⁹ hoc audiēs peidit ad pedes
scī sebastiani: sibi postulās indulgeri: statiq; absol
uēs martyres rogabat vt liberi abiret. Qui dire
rūt nullatū: se dñturos victoriā quā cepisset. Tā
tā igit grās et vntē vbis scī sebastiani dñs gule
rat: q nō solū dñs dārellian⁹ et dñs arcū in martyri
gītāta roborauit: s; et piez eorū noie Trāqlinū et
mīrez cū multis alijs ad fidē quertit: quos oēs dñs
carp⁹ p bñ baptizauit. Trāqlin⁹ at morbo grauif
simo laborās mox vt baptizat⁹ ē sanitatē recepit.
Idescūs at vñ Rome: q et ipe morbo grauissimo
laborabat: rogauit Trāqlinū: vt ad se adduceret
eū q sibi sanitatē dederat. Cū ergo ad eū venisset
dñs dārellian⁹ p bñ et Sebastian⁹: et ipse eos rogaret:
vt et sanitatē reciperet: dixit ei Sebastian⁹ vt pus
idola abnegaret: et pfrigēdi ea sibi prātē traderet: et
sic sanitatē reciperet. Cū cū Romani pscūs dñer q
vui sui hoc faceret et nō ipse: dixit Sebastian⁹. Ti
midi deos suos pfringere formidat: s; si diabolus
ea occasione eos lederet diceret infideles eos cē ob
hoc lesos q deos confrigerēt. Sicq; dñs dārellian⁹ et
Sebastian⁹ accitū plūsq; .200. idola pfrigerūt.
Post hoc aut dixerūt Romani. Cū nobis idola
pfrigētib⁹ sanitatē recipe debuisti: nec recepisti cer
mē: q; aut infidelitatē nōdū obicisti: aut aīq; idola
resernasti. Tūc idicauit se hīc thalamū i quo erat
dñs disciplina stellarū p quo pater suus plūsq; du

centa pondera auri expenderat: et per que futura
omnia pendeat. Cui Sebastian⁹. Quādiū hoc
integrū habueris: teipsum integrū nō habebis.
Quq; ad hoc ille assēteret Tiburti⁹ ei⁹ fili⁹ iuuenis
egregi⁹ dixit. Nō patiar op⁹ dñm tā pelari: s; ne
pīne: sanitati videar eē pī: vno cibari accēdant:
vt si destructo ope pī me⁹ sanitatē nō recepit abo
viri cōcrement⁹. Cui sebastian⁹. Sic fiat vt locu
tus es. Dū igit illa pfrigerent: āgelus pfecto appa
ruit: et sibi a dño iesu sanitatē reddita nūciauit: ita
tiq; san⁹ effect⁹ incurrit post eū: vt ei⁹ pedes oscu
laret q eū phibuit ex eo q baptisimū nōdū recepe
rat. Sicq; ipe et Tiburti⁹ fili⁹ ei⁹ et .400. dñs fami
liā baptizati sūt. Ioe at ab infidelib⁹ tēta et diu crucia
ta emisit spm. Qd cū audisset Trāqlin⁹ prupit et di
xit. Semie nos ad corēnā pcedūt: vt qd vinumq;
Ipe at post paucos dies lapidat⁹ ē. Sāct⁹ autē Ti
burti⁹ sup pūas allatas ire iubet: aut iesu dñs i
ponere. Qui sibi signū crucis facies pñter sup ip
sas nudis igrēssus ē plāris dicēs. Videt mibi q su
per roseos flores icēdaz i noie dñi nri iesu xpi. Cui
sebian⁹ pfect⁹ dixit. Quis ignorat magicā artē xpi
vos docuisse: Cui Tiburti⁹. Obmutescē iselir: q;
nō es dign⁹ nomē tā sanctū et tā mellissimū noiare.
Tūc irat⁹ pfect⁹ iussit eū decollari. dārellian⁹ at
et dñs arc⁹ stupite affigunt. Quq; fuisset affiri pfallē
tes dicebāt. Ecce q; bonū et q; iocundū ē. q; pfe
c⁹. Infelices dñponte amictiā et vos ipsos liberate.
cui illi. Nūq; tā bñ epulati sumi. Vtā tādiū nos
cē pmitas: qdū corpus tegimur idumēto. Tūc p
fect⁹ iussit eos lācis p latera trānsuerberari. Et sic
martyriū psumauerunt. Post hoc pfect⁹ diocletia
nō ipatori d Sebastian⁹ suggestit. Quē ad se vo
cās dixit. Ego te iter pmos i palatio meo p hūi: et
tu p salutē meā et in deorū iuriā hactenus latuisti.
Cui sebastian⁹. Pro salute tua xpi sp coluit: et p
statu romani ipi deū q i cel⁹ ē sp adorauit. Tūc dio
cletian⁹ iussit eū i mediū capū ligari: et a milib⁹ sa
gittari. Qui cū ita sagitt⁹ ipulerūt vt qñ herit⁹ vi
deret: et extimātes illū mortuū abierūt: q itra pan
cos dies liberat⁹: itās sup gradū palatij impatores
venientes de malis q xpianis ierebāt dure redar
guit. Dixerūtq; ipatores. Ille ne ē sebastian⁹ quez
diu sagitt⁹ interfici iusseram⁹? Cui sebastian⁹. Ad
hoc me dñs suscitare dignat⁹ est vt cōueniā vos et
redarguā vos de malis vñs q chasti famulis iro
gatis. Tūc ipator: tandiū eum iustigari iussit: do
nec spm exalaret: fecitq; corp⁹ ei⁹ in cloacā proijci
ne a xpianis p martyre coleret. Sāctus aut seba
stian⁹ sequētī nocte sātē lucie apparuit et corpus
ei⁹ sibi reuelauit: et vt iuxta vestigia apostolorū illū
sepeliret pcepit. qd et sem ē. pñstus ē at bñs seba
stian⁹ sub diocletiano et maximiano ipatorib⁹ q ce
perūt circa ānū dñi .287. Refert Grego. i pmo li
bro dialogorū q qdā mlier i tuscā nup nupta eū:
ad dedicationē ecclie scī sebastiani ab alijs iuitata
cēt i ipa nocte q sequētī die ire debebat: carnis vo
luptate stūnlata a viro suo se abstinere nō potuit.
Scō at mane magis erubescēs vultū hoīs q; dei il
luc pfecta ē. Ador aut vt oratorū vbi erat relige

De. s. agnete

sancti Sebastiani igrēssa ē: diabolus eā arripuit et corāz oibus verare cepit: tñ p̄s byter illius ecclesie palliū altaris arripēs eā operuit: s; diabolus statim ipsū p̄s byteri inuāsit: Duxerūt aut eā amici sui ad icantatores vt suis incantatōib; diabolū effugaret: s; mox dū incantaret indicio dei legio demonū. 6666. i eā igrēssi ipsi acri; verare cepit. Quidāz aut vir noīe fortunat; sanctitate conspicuus suis p̄cib; eam sanauit. Legit quoq; in gestis lōgobar dōrū q̄tēpe Sūperū regē: italia tota tāta pestē p̄cissa ē: vt vir vn; alterū sufficeret sepelire: et hec pestis maxime Rome ac papie crassabat. Tē visibilr bon; angelus multis apparuit: malo āgelo sequit; et venabulū ferentū p̄cipēs vt p̄uenter: ac eadē faceret: quotiēs aut aliq; domū p̄uicabat. tatiens mox tñ inde efferebant. Tūc eundē diuinitus reuelatū ē: q; nequa; hec pestē cessaret donec scō Sebastianō altare papie p̄strueret quod qdē cōstructū ē in ecclesia scī Petri qui dīr ad vincula. Quo facto statim cessauit illa q̄statio: et illuc a roma reliq; scī Sebastiani martyris sūt delate. Ambrosius aut i p̄fatione sic ait. Beati martyris Sebastiani p̄ confessione noīs tui dñe venerabilis sanguis effusus: simul et tua mirabilia manifestat. q; p̄fecti i infirmitate vtutē: et nris studijs dat. p̄fecti infirmis apud te p̄stat auxiliū.

De noīe.
Agnes dicta est agna: q; mins et humilis tāq; agna fuit. Vel a greco quodāz agno quod ē piū: q; pia et misericors extitit. Vt agnes ab agnoscēdo. q; viā vitatis agnouit. vitas aut fin Augustinū opponitur vanitati: et falsitati. et duplicatū: q; tria a se remouit p̄ vtutem quā habuit.

De scā Agnete.
Agnes Ambrosius q; eius passionēz cōscripsit. i; āno etatis sue mortēz p̄didit et vitā inuenit. Infanta qdē cōputabā vt testat; ēz erat senectus mētē inenfa: corpore inuencula: sed aīo cana: pulchra facie: sed pulchrior fide. q; dū a scholis reuertit; a p̄fecti filio adamat. Cui ille gēmas et diuitias innumerabiles p̄misit si cōsensuz eius cōiugio nō negaret: cui Agnes rēdit. Disceda me fomes peccati. nutrimētū facinorū. pabulū mortis: q; iā ab alio amatore p̄uēta suz. Lepitq; ipm suū sponsū et amatore a qnq; cōmendare: que sponse i spōsū p̄cipue regunt. s. a nobilitate gñis: a decore pulchritudinis: a diuitiarūz abundantia: a fortitudie et potētie efficacia. et ab amoris excellētia: sic dicēs. Illū amo q; lōge te ē nobilior et gñe et dignitate: cuius mater vgo ē. cui; pater feminam nescit: cui angeli sūt: cui; pulchritudinē sol et luna mirant;: cuius opes nūq; deficiūt: cui; nūq; diuitie decrescūt: cuius odore reuincūt mortui: cuius tactu cōfortant infirmi: cuius amor castitas ē: tactus sanctitas: vno v̄ginitas. Nec aut qnq; ponit i qdā auctate dicēs. cui; gñositas celsior: possibilitas fortior: aspectus pulchrior: amor suauior: et oī gñā elegantior. Deinde ponit qnq; bñficia q; sibi sponfus cōtulit: et alijs spōsū cōfert. s. q; eas fidei annulo subarrat: multiplici vtutum varietate eas

vestit et ornat: passionis sue sanguine eas signat: vinculo amoris eas sibi copulat: et thesauris celestis gl̄ie eas dāt: sic dicēs. Qui annulo suo subarravit me: dexterā meā et collū meū cinxit lapidib; p̄ciosis: induit me cyclade auro terta: et inēis molib; ornavit me. P̄posuit signū i facie meā. vt nullū p̄ter eū amatore assumā: et sāguis ei; ornavit genas meas. Iā āplerib; ei; cast; astricta sū. Iā corpus ei; corpi meo sociatū ē. Quidit mihi thesauros icōparabiles: quos mihi se daturū si in eo p̄scerāuero repromisit. Audiēs hec isanus iuuenis leto p̄sternit; et q; amore egrotet p̄ alta suspiria a medicis aperit. Cumq; p̄ iuuenis eadē v̄gini rephicaret. et illa p̄oris spōsi federa se violare nō posse assentiret: cepit p̄fect; ingreere: q; eēt ille spōsus de cui; se agnes potestate iactaret: cū ergo qdam assereat q; ipm sponsum suū diceret: blādis prius s̄momb; dēmiū terroribus eas pulsat. cui Agnes qdā vis age: q; qd q̄ris nō poteris obtinere. Ip̄z n. terrentē vt blandientē sūr deridebat. cui p̄fect; Tñ tibi de duob; elige: aut cū v̄ginit; dec veste sacrificia si tibi v̄ginitas placeat: aut cum meretricib; scortaberis: q; n. nobilis erat: vinū sibi iherere nō poterat. Et iō titulū sibi xpianitatis iposuit cui illa. nec sacrificabo di; i tuis nec sordib; polluar alienis: meū. n. hēo custodē corpis mei angelū dñi. Tunc p̄fectus iussit eas expoliari: et nudā ad lupanar duci. Tanta aut densitate capillis ei; diis contulit: vt melius capillis q; vestibus tegeretur. Ingressa aut turpitudinis locū āgelū dñi pparatū inuenit: q; locū claritate nimia circūfulsit. sibi; stolam candidissimā pparauit. Sicq; lupanar. locus sit oīomnis. adeo vt mundior exiret q; fuisset igrēssa: q; inenfo lumini dabat honore. P̄fecti autēz filius cū alijs iuuenib; ad lupanar venit: et eos p̄us ad ipsaz inuitauit q; ingre sūt: s; ex miraculo territi p̄puncti redierūt quos ille miseros appellans et ad eā furēs iurās: cū eā veller cōtingere in ipm lumē irruat: q; cū deo nō dedisset honore p̄focatus a diabolo expirauit: quod p̄fect; audies cū ingēti ploratu ad eū venit: et eāz mortis eius diligentius nscitat; cui Agnes. Ille cuius voluntatē volebat p̄ficere potestate in eū accepit et occidit. Itaz socii eiusdē viso miraculo territi redierūt illesi. cui p̄fectus. In hoc apparebit q; nō magicis artib; hoc egisti: si iperare poter; vt resuscitē. Vt agnetē inuenis resuscitat; et xp̄us ab eo publice p̄dicat. Ad hec tēplo: si p̄fices seditōez excitātes i pplo exclamauerūt. Tolle magaz: tolle maleficam que mētes mutar; et aīos alienat. P̄fect; at viso tāto miraculo eā liberare voluit: s; p̄scriptionē metuens vicariū dereliquit: et q; eā liberare non potuit tristis abcessit. Tunc vicarius aspasius noīe inssit eā i copiosū ignē iactari. S; in duas ptes flamma diuisa: seditōsū populū exurebat. Tunc aspasius i gutture eius gladiū imergit p̄cepit et sic xp̄s sponfus eius candidus et rubicundus ipsā sibi sponsaz et martyre cōsecrauit. Passa ē aut vt credit tpe Lōstantini magni: q; cepit circa annum domini. 306. Cū igit; cor; ei; xpiani et parētes ipsi; cū gaudio

sepeliret: vir a paganis i eos lapides mittētibz
euaferūt. Emēritana aut eius collactanea virgo
sacissima licet adhuc cathedram dū iuxta sepul
chrum eius staret: et constanter gētilēs argueret.
ab eis lapidata est. Statimq; terremotus conu
sationes: et tūgura extiterunt adeo q; ex paganis
plurimu pierunt: ita q; ipsi decetero venientes ad
sepulchru virginis nō leserūt. Corpus aut sancte
Emēritane iuxta corpus sancte agnetis positū ē.
Quq; perentes ei octauo die iuxta tumulu vigila
rēt viderunt chorū virginum vestibus aureis ra
diantē: iter q; viderūt brāz agnetē simili veste ful
gentē: et a dextris ei agnū cādidu ē mne stātē. Qui
bus illa. Videte ne me qm mortuā lugeat: s; con
gaudere mecu et pgratulari: q; cū his oibz luci
das sedes accepi. Et post hāc visionē celebrat se
stū agnetē scdo. Cōstātia aut vgo filia Cōstāti
ni lepra gravissima laborās: cū hāc visionē audissz:
tumulu ei adiit. Et ibi vū i orōne psteret obdor
minit: viditq; brāz agnetē sibi dicēte. Cōstānt age
Cōstātia. Si i xpē credideris: cōmūo liberaberis.
Ad hāc vocē emiglas perfecit se sanātā iuenit.
Que baptisimū recipiēs sup corp' sacte agnetis ba
ptisicā fecit: et ibi vgmitate degēs: multas exēplo suo
ibidē vānes aggregavit. Cū quidā vir noie pauli
nus i ecclesia scē agnetis sacerdotij fungēs officio:
mira cepit carnis tētatōe verari. S; cū deū offē
dere nollet: a sumo pōtifice licētiā petijt etrahēdi
Cū simplicitatē et bonitatē papa pñderās anulū
ei cū smaragdo dedit: et iussit vt formose brē agne
tis imaginē que i sua ecclesia depicta erat ex par
te sua pēperet: vt se pmitteret desposari. Cumq;
hoc sacerdos imaginē iperaret: illa cōmūo dignū
annullare pōngēs: et anulū suscepto dignū retra
hēs dēz tētatōe a sacerdote fugavit. Et dicitus
aut anulū adhuc dicit i ei' digito apparere. Ali
bi m legit: q; cū ecclesia brē agnetis mueret: papa q
dā sacerdoti dicit se sibi velle quādā spōsā custodi
endā et nutrēdā. s. eccliāz sacte agnetis cōmittere.
Dānsq; ei anulū iussit vt dictā imaginē desposā
ret: quā illa extēdēte et rethēte dignū desposāmit.
De hac vgiē dicit Ambro. i libro de vgiō. Hanc
scēas: hāc iuuenēs: hāc pñeri canāt. Nemo ē lan
dabilior: q; q ab oib' laudat. Quor hoies tot pecc
nes q martyre pñcāt dū loquūt. Stupet vni
uersi: q; iā dūitāt testis exuerit: q adhuc arbitra
sui per etatē esse non posset. Fecit deniq; vt ei de
deo credet: cū de hoie adhuc non crederet: q;
qd vltra nām est hoc de auctore nature est. Nonū
martinij gen' nōdū idonea pene et iā nata victorie:
certare difficil: habilis corōnari. magisteriū vtut
ipleuit: que nōdū iudiciū habebat etatis. Non sic
ad thalamū nupta pperaret vt ad supplicij loen
lecta succēssit: gradu festina vgo pcessit. Itē ambro.
i prefatōe. Beata agnes generositatē oblectamē
ta despiciēs: celestē meruit dignitatē societatis. In
mane vota cōtemnens: eterni regis est sociata cō
sortio: preciosam mortem pro christi cōfessione su
scipiens simul est ei facta cōformis.

C De nomie sancti Vincentij.

Incenti' dicit qm viciū incedēs vt vicēs
icēdia: vt victoriā tenēs. Ipse enī icēdit
a. cōsūpsit vicia p carnis mortificatiōem
vicit icēdia suppliciorū p pñtē penarū
pñfidez. Victoriā tenuit mūdi p ipi' despectōez.
Dicit. n. tria que erant in mundo. s. falsos errores:
imūdos amores: mundanos timores. quos vicit p
sapiaz mūditiā et pñtā: de qb' dicit Augustin'. vt
cū oib' erroris amoribus et timorib' vicit hic mū
dus: scdū martyria docent et docuerūt. Et passio
nem quidam beatum augustinum asserunt cōpil
lasse: quā pudenti' versibus luculenter exequit.
C De sancto Vincentio.

Incentius nobilis gñe: s; fide
ac religioe nobilis:
bū Val' erij cpi diacon' fuit Qui epō: q;
ipeditiōis erat lingue vices suas pñse
rat et ipse oīom et cōtēplatiōi vacabat. Iussu igitur
Datanij pñdis valētiā trahūt: et dīro carceri māt
pāt. Quq; eos p fame pena dēfuisse crederet: eos
suo aspectui iussit astare: quos cū sanos cerneret et
gaudentes iratus i hāc vocē pñcipit. Quid dic
tu Valeri: q sub noie religionis p decreta pñcipū
facis: Cū aut brīs valeri' lenius rīderet dixit ei
Vincēti'. Noli pī venerabilis qm mēte timēda sub
murmurare: s; libera voce exclamā. Si g' iubes
pī scē nīhis indicē aggredior. cū ille. Jandudū tibi
fili carissime loqundi curā cōmiserā: et nūc p fide q
astam' nīsa cōmitto. Tūc vincentius cōuersus ad
Datanū. hacten' inq; a te sermo de negāda fide
perorant: s; nefariū apud xpianorū pudentiā cō
cognosce dīrāt cultū abnegādo blasphemare. Tē
iratus Datan' epō i exiliū mūti pcepit. Vincentiū
vō tanq; pñmācē et pñmptuosū inuenē vt ei' exē
plo alij terreatur: i cenleo distēsi mēbris oib' disti
pari. Quq; corpore tēnis dissiparet ait Datanus
Dic mihi vincēti vbi nūc tuū miserrimū corpus
cōspicis: At ille subidēs ait. Hoc est qd sp opram
et vōs oib' pñpim. Tūc irat' pñes cepit ei oīa ge
nera tormētōū minari: nisi ei assensū preberet. cū
Vincēti'. O felicē me: quo mihi irasci graui' putas
i eo meli' incipis misereri. Insurge ergo miser: et
toto malignitatis spū debachare: videbis me dei
vitate plus posse dū torqor: q; possis ipse q torques.
Ad hoc pñes cepit clamare: et carnificēs virgis et
fustib' vberare: et ait Vincēti'. Quid dicis Da
tane? Ecce tuipse me vidicas de apparitiōibus
meis. Tē pñes amēs scūs dixit carnificib'. Admiser
mini nīhil facitis: cur deficiūt man' v're? Adulte
ros et patricidas vincere potuistis: vt nīhil iter il
lata supplicia celare possēt: et nūc solus Vincētius
vīa potuit supare tormēta. Tūc carnificēs pecti
nes: scire eos vsq; ad itima costarū fixerūt ita vt de
toto ei' corpore sanguis efflueret: et solut' costarū
cōpaginib' viscera i fra paterēt: et ait Datanus.
Cōmiserere tui Vincēti vt possis tā pulchriā recu
pare inuētū: et ea q supersūt lucrari tormēta. Et ait
Vincēti'. O venenosa diaboli ligna. tormēta tpa
nō timeo: s; hoc solū valde metuo: q; te mihi fūg
velle miseri. Itaz quo te magis iratum video: cō

De sancto

amplius et magis exulto. Nolo ut aliquid minus de supplicijs ut reuictu i oib' faceretur. Tunc ex oculis deperit ad ignis patibulum e' rapti' moras carnis; cu' atque ad pena' alacriter pperabat. Praterquam ergo spore cōcedēs ibidē affat: exurit: et cremat. mēb'isq; oib' vni ferrei et ardētis lamine ifiguntur. Dūq; fūguine flāma respicit: vulnera vulnerib' iprimuntur. Sal isup i igne spargit: vt i corpus ei' vndiq; vulneratū resiliēs: si idētib' flāmis erideli' cōburat. Iāq; nō ad artus s; ad viscera tela iaciunt. Iāq; itima viscera de ei' corpore extra la bant. iter hec ille manet immobilis: et sursum erectis luminib' diu pcat. Quq; ministri hec datiano retulissent: heu ait datiano' vicimini: s; iā nūc vt i pena diuini' viuat ipm teterrimo carceri clud: te. et ibi testas acutissimas cōgente: pedes eius ligno afigit: sine oī humano solatio extensū sic sup testas relinqt: et cū defecerit nūciate. Fauēt q̄tori' ministri crudelis dño crudeliori. S; ecce Rex p quo miles patit: pena cōmutauit i gloriā. Nā te nebe carceris ab imēsa luce expellunt: restatū aspi tas i oīum flōrū suauitate mutat: pedes dissoluit. et angelorū solatio venerādo pfruit. Quq; sup flores cū angelis psallēs icederet: modulatio dulcis i mira suauitas fons pcul diffunditur. Deterriti custodes cū p rimas carceris qd int' erat vidissent ad fidē querū sūt. Nec audies datiano' amēs scūs ait. Et qd ei apit' faciem? Ecce n. victi sumus. Trāsserat ad lectulū et stramēt. molliorib' reponat: ne plus eū gloriofū faciam? si forte defecerit in tormētis: s; poti' recreat' nomis iterū supplicijs pū nāt. Et nūq; ad strātū moliorē dponat' eēt. et ibidē palulū quēisq; statū ipm tēdidit: circa annū dñi. 387. sub dioclitiano et maximiano. Quo audito datiano' vehemēter expanit: et sic victi dolēs ait. Si nō potui eū supare viuētē pūia' vt defūctū: sic satia bo: d pena: et sic poterit nūbi pūire victoria. Infu ergo datiano' corp' ei' i capū ab aub' et bestijs ducendū exponit: s; statū āgelorū custodia pūmūt et itactū a bestijs pūat. Deniq; corū igluuici de die' alias aues se maiores ipetū alarū abegit: et lupū occurrētē morib' et clamorib' effugauit. Qui re flecto capite i aspectu corpis sacri fir' cernit: vtpote q ibidē āgelorū custodia mirabat. Qd audiens datiano' ait. vt puto nec defūctū potero supare. Iu ber ergo co: pi ei' igētē molā alligari et i pelago. pū ci: vt qd i tra a bestijs psumi n potuit saltē i pelago a marinis belluis denoret. Nante igi' corp' ei' i pelag' deferētēs submergūt: s; ipis nautis vclō ci' littora corp' peti. Qd a qdā matrona et qbusdā alijs ipso reuelate inuenit et eis honorifice sepelit. C De hoc martyre sic diē Augustin'. Beat' vicē n' vicit i vbi: vicit i penis: vicit i cōfessione: vicit i tribulatio: vicit exult'. vicit sumersus: vicit or': vicit mortu'. Itē torq̄tur vincēt' vt exerceat: flagellat' vt erudiat: tūdit' vt soludet: exurit' vt purget Ambrosi' i pstatōe quēq; de ipso sic ait. Torquet' vincēt' tūdit' flagellat: et exurit: s; inuit' p sancto noie anim' nō gunt' plus ardēs igne celi q; ferri: plus necit timore dei q; seculi: plus voluit place

re deo q; foro: plus dilexit mori mūdo q; dño. Itē Augustin'. An oculos nostros mirādū spectaculū pstitūtū ē. Index iniquus: tortor: cruent': martyr i. uict': crudelitatis pietatisq; certamen. Prudenti' quoque q claruit tpe theodosij semōis: qui cepit anno dñi. 387. ipm datiano rēdisse ait. Tormentar' carceres: vngule: stridēsq; flāmis lamia: atq; ipa rū penarū vltima mors: christianus ludus ē. Tūc datianus. vinctū retor: tū brachijs sursum ac deorsū extendite: donec p pago ossū diuulsa mēbrat; cre per: vt p lacunas vulnerū iecur resectum palpitet. Videbat hic miles dei manus cruciat' iecrepans: q' fixa n pūdi' itaret art' vngula. Tū cēt i carce re āgelus dixit ad eū. Exurge martyr ielyte erurge secur': exurge et alius cētib' n' sodalis addere. O miles iuētissime fortissimorū fortior. Nā tēpfa et aspa tormentar' victorē tremūt. Exclamat prudēt'. Tu solus orbis ielyte: solus brauij duplicē palmā tulisti: tu duas sūt patti laureas. C De. f. Basilio.

Basilus venerabilis eps et doctor papmus: cui' vitā scripsit amphiloti' Iecomi eps. q̄nte sanctitatis extiterit cuiā heremite noie. Effre i visu monstratū ē. Cum n. dictus Effre in extasi posset eēt vidit colūna ignis cui' caput vsq; ad celū ptingebat: et vocē desup audire dicente. Talis ē magn' basilus: q̄lis hec colūna ignis quā cernis. Vlenēs igi' i ciuitatē i die epiphantie vt tātū virū videre posset cū vidisset nola cādida idutū cū ele ric' suis venerabilr pcedēt: ait itra se. Et video i vacuū laborant. Iste n. cū i tali honore sit positus nequaq; talis pot' eē quēadmodū cogitabaz. Nos n. q portant' pōdus dici et cētus nūbū tale pscutū sum': et hic cū i tali honore et cōspatōe posit' sit colūna ignis ē. Affiror ista: Basilius igi' in spū hoc vidēs fec ad se cū itroducti. Qui cū introduct' esset vidit linguā ignēā p os eius loq̄ntes. Et ait Effre. Vere magn' basili': vere colūna ignis basilius: vere spūs scūs loq̄ p os ei'. Dixitq; ei grece loquar. cui Basilius. Rem difficile postulasti. Isero eo tamen orauit et cōtinuo grece loq̄t cepit. Quidam alius heremita videns Basiliū alias i ponti ficali habitu pcedēt eū desperit: indicans eum in corde suo: q in tali pompa delectaretur. Et ecce vox facta est ad eū dicens. Tu ampli' delectaris in palpādo carie tue candā q; delectetur Basili' in apparatu suo. C Valēs iperato: fautor arrianorū: ecclesiā quā daz a catholicis abstulit et arrianis dedit. Ad quē accedēs Basilius ait. Impator: scri ptū ē. Ille donor regū iudiciū diligit. Et iterū. Iudiciū regis iusticia. Et cur cor tuū iperauit: vt catho lici eijcerentur de ecclesia et daretur arrianis? Qui imperator. Iterum ad contumelias reuertēris. O basili' si decet te. ille. decet me p iusticia et mori Tūc demōsthenes pfect' epistolā ipatoris: fau tor: arrianorū et loq̄ns p eis fecit barbarissimū. Qui ait basili'. Tūc est de pulmentarijs regē cogitare: nō dogmata diuina decoq̄re. Qui mox cōfusus ta cuit. Dicit imperator: basilio. Vade et iudica inter

eos s; non fm imoderatū amorē pop. ali. Abiēs g^o
dixit corā catholicis et arrianis vt fores ecclie clau
derent et vtriusq; p^{ri}us sigillo munirent: et ad quorū
dones apirent: sua cēt. Qd cū oib⁹ placuisset: orā
tibus arrianis trib⁹ dieb⁹ et noctib⁹: et venientes ad
fores ecclie nō sūt ap^{te}. Tūc Basili⁹ p^{re}ssione or
dinata venit ad ecclia et scā oratione: leui icu de
baculo pastoralī fores tetigit dicēs. Tollite por
tas principes v^{re}s et eleuamini porte et^{er}nales. tē. et
g^{ra}tia sunt aperte. Et intrātes deo g^{ra}as reddide
runt: et reddita est ecclia catholicis. C^ofecit autē
operato: p^{re}mitti multa Basilio: vt iⁿ hystoria tripar
tita legat: vt sibi p^{re}staret. et ille. p^{re}dictis ista cōse
munt. Ad q^{uod} diuinis assignant eloquijs corripe in
diuinis dogmatib⁹ nec vnā syllabā patunt. Tūc
ipato: idē g^{ra}t^{ia}: vt ibidē dicit: dū de ei⁹ exilio sūā
vellet scribere: p^{ri}m⁹ sedē tert⁹ calamus fract⁹ est.
Deinde tremor magn⁹ eius manū inuasi: vñ idi
gnat⁹ cartā fregit. C^oUr qdā venarabil⁹ noie Era
dius filiā vnica hēbat: quā p^{re}ferre dño dispone
bat. S; diabolus humani g^{ra}is inimic⁹ hoc aduer
tens: vñ de seruis p^{re}dicti Gradij in amorē puel
le plurimū iⁿstāuit. Uerū cū ipole cerneret: vt
ipse q^{uod} seru⁹ erat iⁿ amplexib⁹ tā nobilis puelle acce
dere posset: ad vñ de maleficiis accessit: p^{re}mitēs
ei multa pecunie quantitatē si ad hoc eū inuare vel
let. cui dixit malefic⁹. Ego hoc agere nō possū. S;
si vis miti⁹ te ad diabolū meū dñz et si feceris ea q^{uod}
ipse tibi dixerit: tūc desiderium obtinebis. et dixit
iuuenis. Quocūq; dixeris mihi facia. Ille ergo ma
lefic⁹ eplaz ad diabolū fecit: et ea per dñm inuenēz
in hoc yba trāsmisit. Cui qdē mi dñe oz me festina
ter et sollicite quoscūq; xpianorū religioe abstra
here: tūc adducere volūti: vt ps tua quotidie
multiplicet: nisi tibi hunc iuuenē cupiditate iⁿ talē
puellā exarsit: et postulo vt suū desiderium assequat:
vt et iⁿ isto glier: et alios tibi de cetero valeā aggre
gare. Et dans ei eplaz dixit. Uade et tali hora no
ctis sta supra monimū gentilis: et ibidē demones
acclames: et hanc chartā in aerē exalta et statū ade
runt tibi. Qui vadens demones iuocabat: et char
tā p aerē ei⁹ dabat. Et ecce adest pnceps tenebra
rū vallat⁹ multitudinem demoniorū: q^{uod} cū eplaz ple
gisset ait ad iuuenē. Credis i me vt tuā cōpleā vo
luntatē: q^{uod} ait. Credo dñe. cui diabolus. Abnegas
christū tuū: q^{uod} ait. Abnego. dixit diabolus. p^{re}stidi
estis xpiani: q^{uod} qdē mei opus hētis ad me veni
tis: q^{uod} qdē desiderium vestrū assecuti estis statū me ne
gatis: et ad xpū vestrū acceditis: ille at q^{uod} elemētissi
mus ē suscipit vos. S; si vis vt tuā cōpleā volun
tatem fac mihi manu tua scriptū: quod p^{re}stearis te
abrenūciare xpo: baptizari: et xpiane p^{re}ssioni: et
me⁹ sis seru⁹: et mecu i iudicio g^{ra}denādis: q^{uod} statim
manū ppia scriptū fecit q^{uod} xpō abrenūciaret: et se
seruitutē diaboli māciparet. Q^{uod} tūc diabo
lus accersit spūs q^{uod} erant sup fornicatōes iⁿbens
eis vt ad p^{re}dictā puellā accederēt: et cor ei⁹ i amorē
iuuenis iⁿstāmarēt. Qui accedētes cor ei⁹ adeo accē
derunt: vt puella se i terrā p^{re}iceret: et ad p^{re}z suū
laimetabil⁹ exclamaret: misere mihi p^{re} misere mi

hi: q^{uod} dire torqueor pp amorē talis pueri nūi. Ad
fere viscēb⁹ tuis et paternū amorē mihi onde: et
puero quē amo: et p quo crucior me g^{ra}uge. Sin at
post modicū me mōituraz videbis: et p me in die
iudicij rōnē reddes. p^{re}di at euans dicebat. H^{oc} eu
me miserū qd p^{re}git misere filie mee. Quis meuz
thesaurū furat⁹ est: Quis dulce oculorū meorū lu
men extirpit: Ego te volebā celesti spōso cōiungere
et p te saluari putabā: et tu i amo: et lasciuie iⁿsaniti.
Sine filia vt te sicut disposui dño g^{ra}ugā: me ducas
senectatē meā cū dolore ad iⁿferos. Illa autē clama
bat dicēs. p^{re}di mi aut cito desiderium meū cōple aut
mōiturā post modicū me videbis. Cū illa iⁿgrāma
rissime fletet et q^{uod} iⁿsaniret: p^{re} ei⁹ i magna desolati
one posuit: et amicorū cōsilijs decept⁹ suā volūtatē
cōpleuit: et eā puero i vxorē dedit: ac vniuersā sub
stātiā sibi tribuit dicēs. Uade filia vere misera.
Cū ergo iⁿimal pmanerēt: iuuenis ille ecclia nō i
trobat: nec sibi crucis signaculū faciebat: nec deo
se recōmēdabat. Ubi hic notat⁹ Ea nōnullis q^{uod} vxo
ri sue dixerit. Scis q^{uod} vir tu⁹ quē tibi elegisti xpia
nus nō ē: nec eccliaz iⁿgredit⁹. Qd illa audies vehe
ment⁹ extimuit: et humo se p^{re}sternēs vngulis seip^{re}sā
discepēs: pect⁹ suū p^{re}ndere cepit et d^{re}. H^{oc} eu mi
hi misere: cur nata sū aut p^{re}mo rapta nō sū: Cū
ergo viro suo q^{uod} audierat retulisset: et ille neq^{uod}q^{uod} rē
sic eē assereret: s; oio falsū qd ipa audierat affirmā
ret. Illa ait. Si vis vt credā tibi ego et tu eras ce
lestiā iⁿgrediamur. Uidēs ille q^{uod} latere nō posset: nar
rauit ei totū ordinē geste rei. Qd illa audies vehe
ment⁹ iⁿgemuit: et ad bñm basiliū ppauit: ei⁹ oia q^{uod}
viro suo et sibi p^{re}gerāt enarrauit. Basili⁹ at pue
rū vocās et oia q^{uod} eo audies dixit ei. Uis fili reuer
ti ad dñz: q^{uod} ait. Utiq^{uod} dñe: s; nō valeo: q^{uod} diabolo sū
p^{re}stus: et xp^{re}s abnegant: et abnegatōis mee scriptū
feci: et diabolo ip^{re}s dedi. cui basili⁹. Ad ē tibi cure
benign⁹. n. ē dñs et te penitēte suscipiet. Et p^{re}tinuo
apphēdēs puerū signū crucis ei⁹ frōte fecit: et tres
dies eū reclusit: postea eū visitauit: et dixit. Quō te
hēs fili: q^{uod} ait. In magna sū dñe defectōe: nec suffe
ro clamores corū nec frores seu dilapidatōes. Te
nētes. n. manu scriptū meū cānt me dicentes. Tu
venisti ad nos: et nō nos ad te: et dixit scūs basili⁹.
Noli timere fili tātimō crede. Basili⁹ ei modicam
escā faciēs: signū crucis iterū eū reclusit et p^{re} exora
uit. p^{re}st aliquor dies eū visitauit et ait. Quō te ha
bes fili: Qui ait. p^{re} a longe clamores corū et minas
audio: s; eos nō video. Et dās ei iterū escā et signās
et claudēs ostiū abiit et p^{re} eo orauit: et q^{uod} dragefimo
die rediēs dixit. Quō te hēs: R^{es}pondit. Vñ hēo fē
dei: vidi. n. te hodie i visu pugnātē p me et diabo
lū viciētē. p^{re}st hec eū educēs: oēs clerū et religio
sos et pplū p^{re}uocauit: et oēs p^{re} eo orare admonuit.
Tenēs: manu pueri ducebat ad eccliaz. Et ecce
diabolus cū multitudine dmonū ad eū vēit et visibil⁹
apphēdēs puerū conabāt eū rape d manu ei⁹. Et
cepit clam⁹ re puer. Scē diadima me. Et tāta eū
iprob⁹ ostātia aggressus ē: vt et sem ipelleret hēs
puerū. Qui ait ad eā. Improbissime nō sufficit tibi
p^{re}stio tua nūi et dñi mei tēres plasma: Diabolus at

dixit ad eum multis audientibus. Preiudicas mihi
 o basili. Tunc oēs clamauerunt chryseleison. Dixitq;
 ad eum basili. Incepit te dñs diabole. q ait. pñci-
 cas mihi basili. Nō abij ego ad eum s; ipse ad me.
 Abnegavit xpm suū & pñsus est mihi. Ecce scri-
 ptā ei in manu habeo. q ait. Nō cessabim⁹ orare
 donec scriptū reddas. Et orāte basilio & tenente i
 celū manu: ecce charta p aere delata & ab oib⁹ vi-
 sa venit & iposita est in manib⁹ basili. Quam ille
 suscipiens dixit puero. cognoscis has lras frater?
 Et ille. etiā manu mea scripte sūt & frāgēs basilus
 scriptū pdixit eū ad ceciliā & dignū eū fecit scō mi-
 nisterio: & bñ iūruēs & regulā sibi dans reddidit eū
 vxori sue. C Mulier qdā pctā multa bñs & ea in
 charta pñscribēs i fine qdā grani⁹ pñscripsit & scri-
 ptū ipz bñs basilio tradidit: rogās vt p ea oraret &
 suis orantib⁹ ipsa pctā deleteret. Qui eū orasset & mu-
 lier chartā apuisset oia pctā pter istud grani⁹ dele-
 ta inuenit. Que ait ad basilū. Adserere mei serue
 dei: & hoc mihi indulgētiā ipetra: sicut p alijs ipe-
 trasti. q ait ad illā. Recede a me mulier q; hō pctō:
 ego sū idigēs indulgētiā sicut tu. Cū aut illa iūaret
 dixit ei. Vade ad scū virū Efrē & ea q postulas ti-
 bi poterit ipetrare. Que cū abiisset ad scū virum
 effrē: & cur ad eū & scō basilio missa sit itimasset: ille
 ait. Recede q; hō pctō: ego sū. S; redi f. lia ad ba-
 silij: & q tibi p ceteris veniā ipetrauit: p isto quo-
 q; ipetrare valebit. Festina cito vt eū viuū inueni-
 as. Que eū i ciuitate venisset ecce basili⁹ ad tumu-
 lū ferebat. Illa aut post eū clamare cepit & dicere.
 Videat dñs & iudicet iter me & te: q; nolens placare
 deū p me: ad aliū trāsmisisti me. Tūc picat char-
 tā sup feretrū & post modicū illā recipies & aperies
 illud pctū penit⁹ deletū inuenit. Sicq; ipsa & oēs q
 aderāt deo inēfas grās reddiderūt. C Ante at q;
 vir dei migraret a corpore posu⁹ i infirmitate q &
 mortu⁹ ē: quēdā indeū noie ioseph medicinali ar-
 te valde pitū: quē vir dei multū diligebat: eo q se
 illū puer furū pñdebat ad fidē: q; opa ei⁹ idigeret
 vocant. Ille vero eius pulsū tāgēs & ex tactu mor-
 tē in ianuis eē cognoscēs: dixit familie. Que ad se-
 pulchraz necessaria sūt pparate: q; pñmo moriet⁹.
 Qd basilius audiēs dixit ei. Mefas qd dicis. Cui
 ioseph. Crede dñe q; sol cum sole occidet hodie.
 Id est tu sol eū sole occides hodie. Cui dixit basili⁹
 qd dicēs si nō moriar hodie: cui ioseph. nō est pos-
 sibile dñe. Et basili⁹. Et si i crastinū vsq; ad horāz
 sextā supuiero qd facies? Et ioseph ait: si vsq; ad
 illā supuieris horā vtiq; ego moriar. Et basilius
 etiāz moriaris pctō: viuas aut xpo. & ille. Scio qd
 dicis. si vsq; ad illā horā supuieris faciā qd hor-
 taris. Tūc bñs basili⁹ licet s'm nāz ilico moritur⁹
 cēt: a dño tñj mortis iducias ipetrauit: & vsq; cra-
 stinū in horā nonā viuit. Qd ioseph vidēs & stupēs
 in xpm credidit. Basilius aut virtute animi libe-
 ritate corporis superās de cubili suo surrexit: &
 ecclīā igrediēs cū suis pprijs mamb⁹ baptizauit.
 Postea vero ad lectulū suū redijt: & statiz spm deo
 feliciter reddidit. Floruit circa annū dñi. 370.
 C De bñs iōāne elemosinario.

Dannes elynari⁹ pñarcha ale-
 rādrin⁹ quadā nocte in
 orone pñstēs: vidit quādā puellā pulcher-
 rimā sibi affistētē & coronā oliuari i capi-
 te bairātē. Quā ille videns nimū stupescēs q cēt
 exq̄uit: & illa. Ego sū mīa q dei filiū de celo addu-
 xi: me spōsā accipe & bñ tibi erit. Intelligēs ergo p
 oliuā mīaz designari ab illa die scūs est sic miseri-
 cors vt elemōiā. elynari⁹ vocaret. Paupes aut
 suos dños sp appellabat: & ide hospitalarij bñt ēt
 vt paupes dños suos vocēt. Oēs igit suos famu-
 los pducant eisq; dixit. Eūtes p totā ciuitatē cō-
 scribite mihi vsq; ad vñū oēs dños meos. Illis vō
 nō itelligētib⁹ dixit. Ques vos egenos vocatis:
 istos ego dños & auxiliatores pñcio. Isti. n. nobis
 vere auxiliari & celeste regnum donare poterunt.
 C Volēs hoies ad elynā iutare narrare cōsuevit
 q paupib⁹ semel se ad solē calefaciētib⁹ ceperunt
 iuicē de elynatorib⁹ cōferre & bonos collaudare: &
 malos vitupare. Erat aut qdā theloneari⁹ noie
 pñct⁹ dñes valde: & pñctēs: s; nimis paupib⁹
 imisericors: q; ad domū suā accedētes cū idigna-
 tione nimia repellebat. Cū ergo nullus illorū iue-
 tus fuisset q elynā i domo sua recepisset: vn⁹ illo-
 rū dixit. Quid vultis mihi dare si ego hodie ab eo
 elynā accipis? Et facies cū eis pactū: domū ei⁹ ve-
 nit: & elynā postulauit. At ille domum reuertēs:
 paupē p forib⁹ vidēs: cū mīcipiū ei⁹ panes fili-
 ginis i domū deferret: ille lapidē nō inueniēs panē
 vñū filiginis arripuit: & cū furore euz inde pēssit:
 quē pñm⁹ accipiens paup ad socios redijt: & q de
 manu ei⁹ elynā accepit indicauit. Post duos dies
 isfirmat⁹ ad mortē vidit se an iudiciū stare: & mau-
 ros quosdā sup staterā ei⁹ mala appēdere: ex alte-
 ra aut parte statere qdā dealbatī tristes stabant eo
 q nihil qd ibi apponerēt inuenire valebāt: tūc vn⁹
 eorū dixit. Vere nihil hēm⁹ nisi vñū panē filiginis
 quē an duos dies xpo dedit coactus. Quē dū sup
 staterā ponerēt eq̄litas vt sibi videbat scā ē. Dire-
 rūt ergo ei. Adange ad filiginē hāc: aliogn te mau-
 ri apphēdet. Suigilās aut & liberat⁹ dicebat. Pa-
 pe. Si vna filigo quā p furore iactauī ita pñuit: q;
 to magis oia sua idigētib⁹ clargiri. C Quadā igit
 die cū optimis vestib⁹ idur⁹ p viā pgeret qdā nau-
 frag⁹ ab eo vestimētum postulabat. Cōtinuo aut
 ille peioso vestimēto se expoliavit: & illi dedit. Qd
 ille accipies statī vēdidit. Cū at theloneari⁹ redi-
 ret: & vestimētū suspēdū videret cōtristat⁹ ē valde
 adeo vt nec cibū sumere vellet dicēs. Qm non fui
 dign⁹ vt mei memoriā hñet egen⁹. Et ecce dū doi-
 miret vidit quēdā sup solē fulgētē: & sup caput cru-
 cē ferētē: & hñt indutū vestimētū qd dederat ege-
 no: & dicebat sibi. Quid ploras petre? Qui cū cām
 sue tristitie sibi dixisset: ille ait. Cognoscis hoc? Et
 ille. Et iā dñe: & dñs ad eū. Illo ego vestior: ex quo
 mihi dedisti: et grartias ago bone voluntati me:
 quonīaz frigore affligēbar: & cooperuisti me. In se-
 ergo reuersus cepit egenos beatificare ac dicere.
 Vniuit dominus: non moriar donec fiam vnus ex
 eis. Dans ergo pauperibus q habebat: & accersito

notario suo dixit ei. Secretū volo tibi cōmittere: qđ si p̄palancris: aut si me non audieris barbaris vēdā te. Vāsq; ei decē libras auri dixit ei. Vade i scāz ciuitatē ⁊ merces tibi eme. ⁊ me alicui xp̄iano vēde: ⁊ pauperib⁹ p̄cū tribue. Illo autē recusante dixit ei. Si me nō audieris ego barbaris vēdā te. Ducēs ergo eū vt dixerat cuiusdā argētario vestib⁹ fordidis idutū tanq; suū sūū vēdidit ⁊ trigita nūmismata idē accipies pauperib⁹ erogauit. P̄ter ergo oīa officia vilia faciebat: itaq; ab oib⁹ p̄tēne bat ⁊ ab alijs suis frequēter p̄ueniebat: ⁊ etiā iam quēs appellabat. Vñs autē sibi frequēter appare bat: ⁊ vestimēta ⁊ alia dōdēs ip̄m p̄solabat. Vñs i peratore ⁊ vniuersis de amissione tāti viri dole ntb⁹: qđ i vicini ei⁹ a p̄stātinopoli ad vñstādū loca scā venerūt ⁊ a dñō ip̄s iustitiat: cū p̄aderēt sibi adiucē i aure dixerūt. qđ filius ē puer iste dñō petro thelonario. Et curiosē respiciētib⁹ vñs dixit. Ve re dñs petrus ē. Surgā ⁊ tenebo eū. Qđ ille adue tēs latēter fugit. Erat autē ostiari⁹ surdus ⁊ mutus qđ p̄stāntū ostiū aperiebat. Cui petrus vt sibi aperi ret nō signis: s; vñs i perauit. Et ille p̄tinuo audi ens ⁊ loq̄lam recipies sibi⁹ nides ei aperuit: ⁊ do mū regrediēs cūctis de ei⁹ loq̄la mirātib⁹ dixit. Ille qđ cognā faciebat erit ⁊ fugit: s; videre ne dei sit fms. Vñ. n. mihi dixit. tibi dico aperi: moy ex ore ei⁹ scāma erit qđ lingua ⁊ aures meas tēgit: ⁊ p̄tinuo auditū ⁊ loq̄lā recepi. Et exiliētes vñuersi ⁊ p̄uēntes post eū: ip̄s ampl⁹ inuenire nō potue rūt. Tūc oēs de domo illa p̄nāz egerūt: eo qđ talē virū sic vñlter tracterant. Et Adonachus qđāvi talis nose volēs scā Joānē tētare si posset sibi ver bis p̄suaderi ⁊ ad scādālū facile idinari. Ingre di ens ergo ciuitatē oēs publicas meretrices p̄tri p̄st. Intrauit ergo ad illas p̄ ordinē dicēs cūlibet Dona mihi noctē istā ⁊ noli fornicari. Ip̄se autē do mū ei⁹ it̄rās i angulo flexis genibus tota nocte in orōne stabat ⁊ p̄o illis orabat ⁊ postea mane eribat cūlibet p̄cipies ne alicui reuelaret. Vñs autē vitā ei⁹ manifestauit. Que statī orante sene a demone verari cepit. Cui oēs dicebāt. Rēddidit tibi deus qđ merebaris: qm̄ mēta es. Et fornicet. n. ingredi tur pessim⁹ iste ⁊ nō p̄pter aliud. Despere autē scō dicebat pessim⁹. Vñs autē cūctis audiētib⁹. Volo ire qđ talis dñā expectat me. Multis vero illū crimi nantib⁹ rīdebat. Aliquid ego nō habeo corpus vt oēs: aut monachis solū irat⁹ ē dñs. Elere ⁊ ip̄i ho mines sūt vt ceteri. Dicebāt autē qđā. Accipe tibi mulierē vñā abba: ⁊ muta habitū vt nō scādālizes hoies alios. Ille autē fingēs se iratū dicebat. Elere nō audīā vos ire a me: qđ vult scādālizare scādāli zet ⁊ der de frōte i parietē. Alūqđ iudices p̄stū ti cñis sup me a deo: ite ⁊ de vobis curāz habete: vos p me nō reddetis rōnē. hec cū clamore dice bat. Cūq; ad bñm Joānē gr̄monia deferret: cor ei⁹ dñs indurauit ne his fidē adhiberet. Depcebat autē deū vt post mortē suā opus suū alicui reuelaret vt nō iputaret in p̄ctm̄ his qđ de eo scādāliza bant. Multas igif de p̄dictis mulierib⁹ ad p̄uer sionē p̄duxit: ⁊ in monasterio plurimas collocauit

Quodā mane dū ab vna illarū egredere ob maut ei qđā ingrediēs ad formicādū cū ea. Vāsq; ei alapā dixit. Vñs quo pessime non emēdas te ab his tuis inimicis: Et ille. Crede mihi accipies a me talē alapā vt tota Alexandria p̄geget. Et ecce postmodū diabolus in sp̄e mauri sibi alapas dedit dicēs. Idē alapa quā mittit tibi abbas Vñs talis ⁊ statiz a demonio verat: ita qđ ad voces ei⁹ oēs cur rebant. S; tñ penitēs p ei⁹ orōnē liberatus ē. Vñs autē dei mortī appropinquās hāc scripturā reliq̄t. Nolite aū ip̄s iudicare. Mulierib⁹ autē p̄stētib⁹ qđ faciebāt oēs gl̄ficabant deū: ⁊ p̄cipue. b. Joānes dicēs. Vñs alapā quā ille accepit: accepisse ⁊ ego C Quidā paup̄ in habitu p̄grini ad Joānē venit ⁊ ab eo elemosynā postulauit. At ille vocato dis p̄satore dixit. Vñs ei sex nūmismata. Quēlle acci p̄ies ⁊ abiēs habitū mutauit ⁊ iterū ad p̄iarcham rediēs ab eo elemosynā postulauit. Ille autē disp̄ satore vocato dixit. Vñs ei sex aureos: quos cū sibi dedisset: ille abissit dixit ei disp̄sator. P̄ter oīo nes tuas pater iste idē hodie mutato habitu bis ac cepit. Vñs autē Joānes qđ hoc nescire dissimulauit Iterū ille tercio habitū mutās ad. b. Joānē venit ⁊ elemosynā postulauit: tūc disp̄sator. b. Joānē tēgit inuēns qđ ille cēt. Cui bñs Joānes rīdit. Vade ⁊ da ei duodecim nūmismata: ne forte sit dñs me⁹ iesus xps qđ tētare me velit: vñm posuit hic plus accipere qđ ego: dare. C Quadā vice euz patria⁹ qđā pecuniā ecclēsie in mercationibus ponere vellet ⁊ patriarcha nullaten⁹ cōsentiret: s; pauperib⁹ eā disp̄sare vellet aūbo plurimū cō tēdētes irati abinuitē recefferūt. Adueniēte hora vñdecima mādāt patriarcha p archip̄s byterū pa trinio dicens. Vñs sol ad occasum est. Qđ ille au diēs lachrymis infusus ad eū venit ⁊ veniā postu lauit. C Vñs qđā suus nepos a quodā taberna rio grauē iniuriā audiuisset ⁊ ex hoc patriarche la mētabilitē conq̄res nullatenus cōsōari posset: pa triarcha rīdit. Et quō est ausus alijs tibi cōtradi cere: ⁊ os suū cōtra te aperire? Crede fili mee par nitati qm̄ faciā i eo hodie talē rē vt tota alexādr̄a miret. Qđ audiēs ille cōsolationē recepit: putans qđ cū faceret vehemētē vberari. Vñs Joānes qđ cōsolationē recepisset pedes ei⁹ osculatus ē dicēs. Fili si vere nepos mee humilitatis exstis p̄para te ⁊ flagellari ⁊ cōmitia pati ab oibus. Vñs n. co gnatio nō ex carne ⁊ sanguine: s; ex virtute mēris agnoscat. Cōstetūm igif p̄ illo hoīe misit ⁊ ab oī p̄ sione ⁊ tributo liberi ēē fecit ⁊ oēs audiētes mira ti sūt ⁊ itellerūt hoc ēē qđ dixerat: faciā i cū talē rē vt tota alexandria miret. C Audiēs p̄iarcha cōsuetudinē ēē qđ mox vt i perator coronat⁹ ē cōse stūm monumētō: ū edificatores sumūt quatior vel qnq; minutias marmorū pusillas diuersi coloris: ⁊ igrediētes ad imp̄atorē dñt. De q̄li marmore vel metallo iubet imp̄m tñū sibi fieri monumētū: imi tat⁹ hoc monumētū fieri p̄cepit: s; tñ vsq; ad obitū suū illud imp̄m manere p̄cepit. Ordinatūq; ali quos qđ ad eū celebra festiuitate cum clero p̄stere accederēt: sibi⁹ dicerēt. Vñs monumētum tuum

De uersione sci pauli

ipsum ē: p̄cipe vt consume: eo q̄ nescias q̄ hora
fur veniat. C Dines qdā cū vidisset bñm Joānē i
stratu viles p̄anos h̄re: eo q̄ ceteros pauperibus
erogasset: qdā valde p̄ciosū coopimētū emit & b̄o
ioānē tradidit. Qui cū istud nocte sup se h̄set tota
nocte dormire nō potuit: cogitās q̄ 300. dñi sui de
tāto p̄cio coopiri possēt. Tota igit nocte lamentabat
& dicebat. Quāti icenati: q̄ti i foro plurijs in ade-
sci: quāti p̄re frigore dētib⁹ stridētes hodie dormie-
rūt. Tu vero grādes p̄fices deuorans & i thalmo
requecēs cū oib⁹ malis tuis: isup te cooptorio. 36.
mūnifragū te calefacis. Mūnifragū Joānes alia vi-
ce hoc nō vestiet. Statimq̄ scō mane illud vēdi fe-
cit & p̄ciū pauperib⁹ erogauit. Qd̄ audiens ille di-
ues ip̄z coopertoriū secūdo emit: & b̄o Joānē tradi-
dit: rogās vt ip̄z decēto nō videret: s̄ sup seip̄z te-
neret. At ille istud accipiēs insit iterū vēdi: & dñis
suis p̄ciū erogari. Quod ille dines audiēs iterum
abiit & ip̄z redemit ac b̄o Joānē detulit: etq̄z gratū
labūdus dicit. Videbun⁹ q̄s deficiet: aut tu vēde-
do: aut ergo redimēdo. Et sic suauiter q̄i dūitē il-
lū videbūbat dicens: q̄ possēt aliq̄s intentione
dandi paupib⁹ diuites talr expoliare nec peccat.
Quo. n. lucrat talis: vñ q̄ aīas illorū saluat. alte-
rū q̄m ex hoc mercedē nō modicā accipiet. C Uo-
lens b̄us Joānes hoīes ad elemosynāz p̄uocare
narrare p̄fuevit de scō Serapione q̄ cū amictum
sūū pauperi tribuisset: & alteri obuiās q̄ frag⁹ patie-
bat tunicā filr tribuisset: & euāgelii tenēs nudus
federet interrogauit cū qdā dices. Abba q̄s te expo-
lauit. Et demōstrās euāgelii ip̄m dicit. Iste me
expoliuit. Alias autē alii paup̄rē vidēs euāgelii
ip̄z vēdidit & pauperi p̄ciū dedit. Qui dū interroga-
ret ybi ip̄z euāgelii h̄ret. Rūdit. Euāgelii p̄cepit
dices. Vade & vende oīa q̄ habes & da pauperib⁹.
Seip̄z ergo habebā & seip̄z vēdidi & tradidi vt mā-
dabat. C Uū cuiusdā elemosynā petēti dari p̄cepis-
set. b. Joānes quq̄ nūmos: idignat⁹ ille q̄ maio-
rē sibi elemosynā nō fecisset p̄tinuo ad p̄uincias
ip̄s⁹ p̄rupit ac i ei⁹ faciē quiciari cepit. Qd̄ ei⁹ fa-
muli audietes etiā in cū voluerūt irruere ac ipsūz
grauit cedere. Qd̄. b. Joānes oīno phibuit dices.
Sinite fr̄es: sinite vt mihi maledicat. Ecce. n. ha-
beo seragita annos blasphemās p̄ opera mea xp̄z
& vñū dūciū nō portabo ab isto. Iussitq̄z sacculus
afferrī: & corā ip̄so apponi: vt ide tollerēt q̄tū vel-
let. C Uū populus lecto euangelio ecclesiā exiret
& foris ociosis v̄bis vacaret: quadā vice post euā-
gelii p̄fereba cū eis exiret: & medio corū sedere
cepit. V̄bis vero de hoc mirātib⁹ dixit ad eos.
Filij ybi ones ibi pastor. Aut igit itrate: & ego vo-
bis cū itabo & igrediar: aut manete hic: & ego pa-
riter manebo. Semel igit & bis hoc fecit: & sic pplz
stare i ecclesia erudiuit. C Uū qdā inuenis scimo-
niale quādā rapuisset: & clerici talē inuenē corā b̄o
ioāne exp̄obarēt: & ip̄sū excomunicādū esse dice-
rēt: vtputa q̄ dñas aīas p̄siderat. i. snā & illius: cō-
pescuit eos b̄us ioānes dices. Nō sic filij: non sic.
Quido vobis q̄ & vos duo petā cōmittitis. Primo
q̄z p̄ceptū dñi facitis: q̄ ait. Nolite iudicare &

nō indicabimini. Scōdo q̄: nescitis p̄ certo si vsq̄
hodie peccet & non peniteat. C Freq̄nt aut exire.
b̄o ioāne in oīone & in extrā mētis post talibus
v̄bis cū deo disputare audire ē. Sic sic bone iesu:
ego disp̄gēdo & tu ministrādo videam⁹ q̄s vincat.
C Uū febre concepit⁹ se mori appropinquare cerne-
ret dixit. Grās tibi ago de⁹: q̄m exaudisti miserā
meā rogātē bonitatē tuā ne inueniret morietī mihi
nisi vñū mūnifragū remāsisse. Hoc igit pauperibus
dari iubeo. C Iussit igit v̄bis dñorū ep̄orū fuerāt tumula-
ta: & corpa illa mirabilr scō Joānē cesserūt & locum
mediū vacuum dimiserūt. An aut paucos dies q̄z
moreret: cū qdā mulier qdā flagitiosissimū petm
cōmisset & nūq̄z p̄fiteri anderet: dixit ei scūs Joā-
nes vt saltē illud scriberet eo q̄ scribere sciebat: &
figillatū ei afferret: & ip̄se p̄ ea oraret. Qui illa affe-
sit: & petm scribēs diligenter figillauit & b̄o Joānē
tradidit. S̄ post paucos dies b̄us ioānes iherusa-
lus i dño regenit. Illa vt audiuit illū defunctū se
v̄itup. itā & p̄fusa putauit: credens q̄ scriptū alicui
cōmisset & ad man⁹ alteri⁹ deuēnisset. Ad tumu-
lū igit scī ioānis accessit: & ibi yberrime flēs clama-
bat dices. Iden ben purās p̄fusionē vitare p̄fusio
scī sū oib⁹. Quq̄z amarissime fleret & b̄m Joānem
rogaret vt sibi dīderet ybi nā scriptū suū dimi-
sisset. Ecce b̄us ioānes i h̄m p̄otificali de tumu-
lo p̄cessit dñob⁹ ep̄is q̄ secū q̄seebāt hic ide val-
latus: dixitq̄z mulieri. Cur nos tātū iestas & me &
scōs istos q̄ meū sūt q̄scere n̄ p̄mittis. Ecce flo-
le n̄se lachrymis tuis madescē sūt. Iussitq̄z sibi
scriptū suū figillatū vt p̄us fuerat dices ei. Vide
figillū hoc & aperi scriptū tuū & lege. Qd̄ illa ap̄ies
petm suū oīo deletū inuenit: & ibi talr scriptū reppe-
rit. Iussit Joānē suū meū deletū ē petm tuū. Sic
q̄ illa inētas. deo grās rettulit: & b̄us ioānes cum
alijs duobus. ep̄iscopis i monimētum redijt. Cla-
ruit circa annū dñi. 205. tpe f̄oce ip̄eratoris.

C De cōuersione scī pauli apli.

Cōuersio scī Pauli apli scā est
eodē anno quo xp̄us
passus ē. & Stephan⁹ lapidat⁹: anno non
nālī s̄z emergēt. Nā xp̄s. 8. cal. aplis pas-
sus ē. Stephan⁹ eodē āno. 3. die augusti a iudeis
lapidat⁹ ē. Paulus vo. 8. cal. february cōuersus
ē. Quare aut ei⁹ cōuersio poti⁹ q̄ aliorū scōzū cele-
brať triplex rō solet assignari. Primo pp̄ exēplū vt
nullus q̄sticiq̄z petōr desperet de venia: q̄ tñ in
culpa postmodū cōspicit fuisse in gratia. Scōdo p̄-
pter gaudiū. Sicut. n. ecclesia magnā tristitiā h̄uit
i eius p̄secutōe. ita maximā letitiā habuit i eius cō-
uersione. Tercio pp̄ miraculū qd̄. s. dñs p̄eo ondit:
dū de scūssimo p̄secutore fecit fidelissimū p̄dicato-
rē. Et etiā cōuersio fuit miraculosa rōne efficien-
tis: disponētis & patientis. Rōne efficientis. i. xp̄i
q̄ eū cōuertit. Ibi. n. ondit suā mirabilē potentia in
hoc q̄ dixit: Durū est tibi cōtra stimulū recalcitra-
re: & i hoc q̄ ip̄sū tā subito immutauit. Uñ continuo
imutat⁹ ridit. Dñe qd̄ vis me facere? Augustinus
super hoc verbo ait. Occisus agnus a lupis fecit

agnos de lupis. Jā parat se ad obediēdū q pūis
seuiebat ad psequēdū. Scdo ei? mirabilē sapiētiāz.
Mirabilis. n. sapiētia fuit in hoc q ipsū a timore
supbie deiecit oñdēdo infirma humilitatē n subli-
mia maiestaz. Ego inq? sum iesus nazarenus &c.
Glo. n. se deū v? dei filiū vocat: s? humilitatē inq?
mee suscipe infirma & superbie tue squāmas depo-
ne. Tertia ibi oñdit suā mirabilē elemētā q nota-
tur ex hoc: q ipm existerē i actu & voluntate psequē-
di cōuertit. Icer. n. hēret deformē effectū: q spi-
rās minarū &c. Peruerfū conatū q accessit ad p-
cipēs scerdotū &c. qñ se ingerēs. Peruotofū actū.
q ibat vt vinctos pduceret i hierlm: & iō eius iter
pessimū erat. ipm tñ mīa diuina quertit. Scdo fuit
miraculosa rōne disponētis. i. lucis q ipm ad puer-
fionē disposuit. Ipsa. n. lux dicē fuisse subita imen-
sa & celica. Et subito inq? circūfulsit. i. circūquaqz
fulsit eū lux de celo. Paulus. n. tria vicia in se ha-
bebat. psumū erat audacia. qd notat i hoc qd dī.
Accessit ad pncipes sacerdotū &c. Glo. nō vocat?
s? ipōte zelo cōcitate cū. Scdm erat supbia. quod
notat i hoc qd dī. spirās minarū &c. Tertium erat
carnalis itelligētia. quā. s. i lege habebat. Cū glo.
sup illud. Ego sū iesus &c. Ego de? celestis loquor
quē mortuū putas sensu iudaico: Ipsa igit lux di-
uina fuit subita vt audacē terreret. inēsa vt subli-
mē & supbiū in ima humilitatis psterneret fuit ce-
lica vt carnalē ei? itelligētiā in celestē mutaret.
Vel pōt dici q illud disponēs fuit in trib? s. in vo-
ce acclamatē: i luce fulgētē: & i virtute potētē. Ter-
tio fuit miraculosa rōne patētis. i. ipsius Pauli i
quo facta ē cōuersio ipsa. In eo. n. hoc tria miracu-
lose exteri? facta sūt. s. pstratio: obsecratio: & tridu-
ana ieiunatio. Est. n. pstrat? vt erigat qñ ad de-
pñ affū: Augu. pstrat? ē paulus: vt cecaret.
cecat? ē vt mutaret: mutat? ē vt mitteret: missus
ē vt p vitate pateret. Itē Augu. Elusus ē senēs:
& fact? ē credēs: elusus ē lup? & factus ē agnus. eli-
sus ē psecutor & factus ē pducator: elusus ē filius p-
ditōis erect? ē vas electōis. Est obsecrat? vt illu-
straret qñ ad tenebrosū itellēm: Cū & i illo triduo
quo ināsit cecat? dī q docet? fuerit euāgelīū. Non
n. accepit illd ab hoīe neqz p hoīem: vt ipse testat?
s? p reuelatōēz iesu xpi. Augu. Paulus dico verū
athletā xpi doctū ab illo: vinctū de illo: crucifixum
cū illo: & gloriosum i illo. Est i carne macerat?. vt
ipsa caro disponat ad bone opatōis effectū. Opti-
me. n. deiceps cor? eius ad oē opus bonū disposi-
tū ē. Nā cūrire & abūdare sciebat: & vbiqz & i oib?
istitur? erat: & oia aduersa ac ppos? spirātes furore
sostom?. Seculi tyrānos ac ppos? spirātes furore
velut quosdā esse culices cūstibat: mortē vero
atqz cruciat? & mille supplicia qñ ludū putabat cē-
pnerorū. Hec āplectabatur libent? & magz decorabat
cathena vincit? qz diademate coronat? ac libētius
recipiebat vulnera qz alij mūera. Vel ista tria di-
cunt? fuisse i eo qñ q fuerūt i pmo parēte. In ipō
n. fuit q deū erectio: & e? i paulo ad frā pstratio.
In ipō oclorū aptio & e? i paulo oclorū obsecratio.
In ipso fuit māducatio cibi veniti. & e? in Paulō

abstinētia cibi liciti.

C De. f. paula.

Paula fuit nobilissima matrona ro-
manorū: cū? vitā. b. Hicor.
cōposuit i hec vba. Si cūcta corpis mei
mēbra vterent i linguas & oēs art? huma-
na voce resonarēt: nihil dignū fācte ac venerabi-
lis p?aulē vntib? dicere. Nobilis gñe: s? mltō nō
bilio: fāctitate. pōtēs quondā diuicijs: s? nūc xpi
pauprate insignio. Testor & iesus & fāctos angelos
eius: ipsiqz ppos? āgelū q custos fuit & comes ad-
mirabilis femine: me nihil i gñā: nil dīe more lau-
dātiū: s? quod dicitur? sū p testimonio minus eius
cē merit. Quid lector breuif scire vntes. Oēs su-
os paupes paupior: ipa dimisit: & sic int mltas gē-
mas piosa gēma imicat & iubar sol pnos ignicōs
stellarū obuiat & obsecrat: ita cunctozum virtutes
sua humilitate supant: minaqz sunt infōes: vt oi-
uz maior: eēt. Et qto plus se deiebat tāto magz
a xpo sublimabat: latebat & n latebat: fugiēdo glā
gloriā merebat. qvntē qñ vmbra segē appetito-
res suos deserēs appetit grēpores. Hec cū qnqz
liberos edidit: basiliā sup eū? mortē cārome pfo-
lat? sū. Paulinā q sem? & admirabilē virū & ppositū
rerū suarū pāmachū reliq? herede: ad quē sup ei?
obitū parū libellū edidit. Eustochiū q nūc i fā-
ctis loc? & vgnitat? & ecclie monile piosissimū ē.
Rufinā q imaturo funere piū matris aiūm cōster-
nanit: & thorociū. postqz pere desit: vt itelligeres
eā nō fuisse voluisse officio cōingali: s? maritū desē-
derio: q mares obrabat liberos edidisse. postqz vir
mortu? ē ita cū plārit: vt ppe ipsa moreret. ita se
cōuertit ad dei fuiturē: vt mortez ei? videret op-
tasse. Quid ergo referā ample: & nobilis domus &
quondā opulētissime pene oēs diuitias i paupes
erogatas: Hec paulinē epi antiocheni: & epiphani
q romā venerāt accensa vntib? p monēta patriā
deserere cogitabat. Quid vltra deferor? Descēdit
ad portū: fratre cognat? affimb? & qd his mai? ē
liberis psequētib? Jā carbasa tēdebant: & remorū
ductu nautis i altū ptrabebat. Paulū? thorocius
supplices man? tēdebat i littore. Rufina iā nubi-
lis vt suas expectaret nuptias tacēs fletib? obse-
crabat: & tñ secos oculos tēdebat ad celū: ipietatē i
filios: pietatē i dno spās. Hec sciebat se mrez vt xpi
se pbarēt ācillā: torqbat viscera qñ a suis mēbris
distabere: cū dolore pugnabat hic pñ nāc ple-
na fides patiebat: imo gaudēs aiūis appetebat et
amorē filiorū maiorē i deū amore grēnēs: i sola cu-
stochio: q & ppositi & nauigatōis ei? comes erat ac-
gescebat. Sulcabat iteri nautis mare & cūct? q euz
ea vehebāt littora respiciētib? illa vfos tenebat
oclos: ne videret qd sine tormento videre n poterat.
Cū ad loca frē fācte vēssit: & pēcul palestine q fa-
miliā ei? optime nouerat pmissis apparitorib? ius-
sisset parari pñorū: elegit humilē ācillā q cūcta lo-
ca xpi vestigio: nō tāto ardore ac studio circūbat: &
nisi ad reliq? festinaret a primis nō posset abduct.
pstrataqz an cruce qñ pēdēt dñz cerneret ado-
rabat. Ingressaqz sepulchrū resurrectōis oēcula-
batur lapidē: quē ab ostio monumenti amouerat

De. s. paula

angelus: et ipsi corporis locum quo dominus iacuerat: quasi
fictus desideratas aquas fidei ore labebat. Quid ibi
laci: mara: quantum gemitu: quod doloris effunderet te
stis est cuncta hierla: testis est ipse dominus quem rogabat.
Deinde preterit bethleem: atque in specu saluatoris ingre
diens: vidit sacrum virginis diuersorum: et me audire
iurabat cernere se fidei oculi infante panis involutum
vagrantem in presepio: dominus magos adorantes. stellas
fulgentes desuper. mures virginis. nutritium sedulum. pa
stures nocte venientes: ut videret verbum quod factus
erat: quasi tunc etiam euangeliste idem principium dedi
carunt. In principio erat verbum: et verbum caro factum est:
parvulus inter sanctos. Herodote seniente. Ioseph et beatus
virginis fugientes in egyptum. mixtisq; gaudis lachry
mis loquebatur. Salve bethleem domus panis in qua na
tus est panis qui de celo descendit. Salve effrata regio
vberima cuius fertilitas deus est. Danid loquitur et fide
ter. Introibim? in tabernaculum eius adorabimus in lo
co ubi steterunt pedes eius. Et ego misera et pecca
trix digna sum indicata deosculari psepse in quo dominus
puulus vagari orare in spelunca in qua vgo puerpera
deum fudit infantem. Nec reges mea: quod domini mei pita est
hic habitabo quam saluator elegit eam. Tanta se humi
litate deiecit: ut quod ea vidisset. et per celebritate nois
videre gestisset: ipsa esse non crederet: sed ancillarum
vltima. Et cum frequentibus choris virginum cingeret:
veste voce ac habitu: et icesu minima oium erat.
Annus post viri mortem usque ad diem dominitionis sue
cum villo comedit viro quous cum sacrum et pontificali
culmine positus seiret. Balnea nisi piclitans non
adijt: mollia etiam nisi in grauissima febri lectuli stra
ta non habuit: sed super durissimam humum stratus ciliolus
quiescebat: si tamen illa quies dicebatur: quod iugiter pene oio
nibus dies noctesq; iugebat. ita lenia peccata plan
gebat. ut illa grauissimorum criminum crederes esse re
am. Quis a nobis crebris? moneretur ut parceret
oculis: eos finaret euangelice lectio aiebat. Tur
bada est facies quam dei preceptum purpuris et ceru
sa et stibio sepe depinxi. Affligendum corpus quod multum
vacauit delictis. Quod risus perpetuo copelandus
est. Mollia linteamina et serica preciosissima aspi
rate ciliis commutata. quod viro et mundo placui nunc christo
placere desidero. Si inter tales tantasq; virtutes casti
tate in illa voluero predicare superfluum videar: in quo etiam
cum secularis esset oium rome matronarum exemplum fuit
quod se ita gessit: ut nunquam de illa etiam maledicorum quous
auderet fama confingere. Fateor errorem meum cum in
largiendo esset perfusor. arguebam illud perferens de aplo
non ut alijs refrigerium sit: nobis autem tribulatio sed ex
eqlitate in hoc tpe ut nostra abundancia sit ad illorum
ioptia: et pmdendum esse ne quod libenter faceretur: se facere
non possent. Multaq; huiusmodi quod illa mira vere
cudia et fmonie per arduissimo soluebat: teste innocas
domini: se per illius noie cuncta facere: et hoc hinc voti ut
medicis ipsa moreretur ut vnu nuntium filie non dimitt
teret et funere suo aliena syndone involueret. Ad
extremum iherabat. Ego si petiero multos inueniam qui
mihi tribuant. Iste medicus si a me non accepit quod ei
possum et alieno tribuere si mori fuerit a quodam
et regret? Molebat in his lapidibus effundere pecu

nia quod fra et seld transiret: sed in vitiis lapidibus qui
volunt sup terram de quibus in apocalypsi Joannis. et
uitas magni regis extitit. Exceptis festis diebus
vix oleum in cibo accipiebat: vix hoc vno estimaret:
quod d vno et d lumine: et piscibus: et lacte: ac melle:
et ouis: et reliquis quod gustu suauissima sunt indicaret.
In quibus sumedis quod se abstinentissimos putant: si
his vetre igurgitauerint tuta pndicta suspicant.
Mou susurrone quedam quod gen? boius ut quasi beni
uolu nunciasse. ut p nimio sermone vtutus videret
quodnsa isana ut cerebri illi? diceret confouendum.
Cui illa ridit. Theatrium sacri sum? mundo et angel
et hoibus. Mos stulti per christum: sed stultum dei sapiens est
hoibus. Post viro: in monasterium quod viris tradide
rat gubernasium plures vgenes quod ex diuersis puncijs
gregauerat tam nobiles quam medicos et infirmi gnis
et tres turmas et in monasteria diuisit: ita duxerat
ope et cibo separate: psalmis et oionibus iugerent.
Iurgantes inter se fimonie leuissimo federabat: lasci
niere adolescentularum carne crebris et duplicat frage
bat ieiunij malens cum stomachum dolere quod merem
dicet. Audiam corporis atque vestium aie se imi
ditia: et quod iter scilicet hoies vel leue putat vel nihil in
monasterio grauissimum dicebat esse delictum. Cum
alijs languentibus large pberet oia: et suis quoque cybi
beret carniui: cum ipsa qui egrotasset sibi non indulge
bat: et eo lequalis videbat: quod alijs clementia in se
duritia commutabat. C Refert quod exprimis. Ad
se iulio seruetissimis estibus incidit in ardore febris et
post desperationem cum diuina miseratione respirasset
et medici suaderet ob refectionem corporis vno esse
opus tenui et paruo ne aqua bibes in bidropisq; v
teret: et ego claz bini epm Ephiphaniū rogare ut
eam moneret: imo compelleret vinum bibere: ut erat
prudens et solert ingenij: statim sensit infidias: et subri
des meum esse quod ille diceret intinuit. Quid plura?
Cum bini potius post multa hortamenta crisset foras
quod mihi quod egisset: ridit tantum pceci ut seni homi
ni pene puaferit ne biba vinum. In luctu meum erat
et suorum moribus fragebat marie liberorum. Illa viri
et filiorum dormitio piclitata est. Et cum os stomachus
quod signaret: et matris dolore cruc miteret ipressione
lenire supabat affectum et credula mentem parens vi
secra osternabat. animosq; vicis fragilitate corpo
ris vicebat. Scripturas sacras meoiter tenebat:
et cum amaret historia et illa vitatis diceret sudamen
tum magis sequebat intelligentia spualis: et hoc culmine edi
ficatione aie vtegebat. Loquor et aliud quod forsitan
emul videat incredulum. Debeat lignum quod ego ab
adolescencia multo labore et sudore ex pie didici et in
fatigabili meditatione non desero ne ipse ab ea deserer
discere voluit. et psecuta est: ita ut plasmios hebraice
caneret: et fmonie absque vlla latine lingue ppetate
psonar. Quod quod usque hodie et scia filia ei? Enst
chis cernim? Inducitque p se nauigantem pspicis
veteris: et crispata maris equora labes caria sulcane
nunc in scopul incutit oio. Quis in oculis facis posset
Paula narrare morietem? Incidit in grauissimam va
litudinem: imo quod optabat iuenire: ut nos desereret et
dno plenius iugeretur. Quid diu differo et dolore

meū in alijs imorādo facio lāguio: Sēriebat pū
dētissima femiārū adeē morte: frīgescēte alia par
te corpīs atq; mēbrozū solū aie teporē i scō & sacro
corpore palpitare: & nūllominus q̄si ad suos pge
ret: alienosq; despiceret: illos vīculos susurrabat.
Dñe dilexi decore domus tue: & locū habitandis glo
rie tue. Et q̄ dilecta tabernacula tua dñe. Elegi
abieci: ecce i domo dei mei. Quā a me interrogaret
cur taceret: cur nollet rīdere clamant: an doleret
aliquid greco smone rīdēt nūllū se hīe molesti: sed
oīa geta & trāgilla respicere. Post hoc obmutuit: &
clausis oculis q̄si humana despiceret vīq; ad expira
tione aie eosdē repeteret vīculos: vt vix audirez
qd diceret. Quē monachozū latentiū i heremo cel
lula sua tenuit: Quā vīnū cubilozū secreta tenu
erūt: sacrilegiū putabat: q nō tali semie vltimū tē
didisset officiū donec subter ecclesiā & iuxta specū
deo cōdiret. Venerabilis filia ei? vgo Eustochiū
q̄si ablactata sup matrē suā abstrahi a parēte n po
terat deosculari oculos: herere vultui: totum cor
pus āplexari & se cū mīre velle sepeliri. Testis ē ie
sus nec vñū qdē nūmū ab ea filie derelictū sz ma
gis tribus egenis: qd ita difficili? ē fratri & foro
rū imēsa multitudinē: quā & suscitare arduū & subij
cere ipsū ē. C Vale Paula: & cultorū tui vltimaz
senectutē orationibus iuna.

De nomie sācti Iuliani.

Iulianus q̄si iubilus & ana qd est
iubilus: qz cū iubilo supna petijt. vel a
iuli? qd ē sapiēs & an? Alia i dei seruitio fuit senex
lōganimitate: sed insipiens sui reputatione.

De sancto Iuliano.

Iulianus cenomanēsis eps fuit. Idie Si
mō ille leprosus dī fuisse: quez dñs a lep
santuit: & dñm ad cōmuniū inuitauit: qui
post ascēsiōē dñi ab aplis cenomanēsis eps ordi
nat? ē. Idie mults vītibz clar? tres mortuos suscita
uit. Iste dī: ē ille iulian? q ab itinerantib? p inueniē
do bono hospitio inuocat: eo q i domo ei? dñs fue
rit hospitāt? sz veri? vī ē ali? iulian? q. s. vītrūq;
parētē ignorāter occidit. C fuit & ali? Iulian? de
aluernia: nobilis gñe: sed fide nobilio: q desiderio
martyrii se vltro psecutorib? offerebat. Tādē Cri
spin? pfular? misit mīlitrū: & cū occidi mādauit. Qd
senties iulian? spōte foras pshijt: furētīq; & qren
ti itrepidus se opponēs pūm? icū ferētis excepit
Qui? caput lenātes ad sāctū ferreolū Iuliani? so
cū detulerūt: & eidē mortē similē minabant nisi p
tūm? imolaret. Quib? cū affectu nollet cū occiderūt
& caput scī iuliani cū corpe scī ferreoli i vno tūmu
lo posuerūt. Et post multos ānos scūs Adamert?
viēns eps inenit caput scī iuliani iter man? san
cti ferreoli ita illesū & itegru ac si eodē die fuisset se
pultū. C Inter cetera hui? scī miracula solet referri
q cū qdā diacon? oues ecclesie scī iuliani raper: & pa
stores eidē ex parte scī iuliani piberēt: ille rīdit.
Iulian? nō comedit arietes. Et ecce post modicu
sebre vehemētissima purget: et inalefcere febre q
a martyre icēdit cōstet. Fecitq; sup se iactari aqz

vt refrigeraret. Sz statū tā? sum? & fetor de corpo
re ei? exijt: vt cūcti q aderāt fugerēt: & ipse post mo
dicū expiraret. C Quā qdā rustic? vt ait Grego. tu
ronēsis i die diuica arare vellet pūm? & cū digitis
manubziū securū cū qua vomerem mūdare vole
bat ei? dextre adhesit. Sz post duos ānos i ecclesia
sancti iuliani ad ei? pces curat? est. C fuit isup ali
us Iulian? frat? bti Julij. Idie duo frēs ad Theodo
siū iperatore xpianissimū venerūt: petētes vt tem
pla idolozū vbiq; iuenirēt destruerēt: & xpi eccle
sias edificaret. Qd ipator libēter faciēs cōscripsit:
vt oēs eis debeāt obedire: & eos i oib? sub pena ca
pitis adiunare. Cū igit bti Iulian? & Iulius i loco
q dicit gaudianū: ecclesiā fabricaret: & cūcti trāscū
tes eos i ope ob iperatozū iperū adiunaret: pūgit
vt qdā cū carro ide trāstū faceret. q dixerūt ad in
micē. Quā excusationē pēdere poterim? vt liberi
trāscam? & i opere isto nō occupemur: dixerūtq;
pūgitiam? vñū ex nobis i planstrū supinū: et euz
pānis coopiam? dicemusq; q hoiez mortuū i ve
hiculo habem? & sic liberi trāscire poterim?. Alri
piēresq; hoiez vñū sup planstrū piecerūt: eiq; di
xerūt. file & oculos clande: & quousq; trāserim? q̄si
mortuū iace. Quā hoiez tāq; mortuū coopulserūt:
& vīq; ad famulos dei Iulianū & Iulū venissēt di
xerūt eis serui dei. filioli parūper substite: & nos
i hoc ope modicu adiunare. q rīderunt. Idie postu
mus hic stare: qm hoiez mortuū in planstro habe
mus. Quib? scūs iulian? dixit. Et qd ita mētini si
ly? & illi. Idie mētiniur dñe: sz sic est vt loquimur. Et
scūs iulian? dixit. Sedz vitare dicti vestri ita volū
ptigat. Et illi bones pūgētes pūstulerūt. Quā p
cul pūstulerūt accedētes ad carrū ceperūt collegaz
sui vocare ex nomie dicētes. Surge āmodo et sti
mula bones vt celer? trāscam?. Cū aut nullaten?
se moueret: cū ceperūt pulsare dicētes. Et qd de
liras? surge & stimula bones. Sed cū nullaten? ille
surgeret nec rīderet accedētes ad cū discopuerūt
& mortuū inenerūt: tātusq; tior ipos & cētos inasit
vt nullus de ceto famlō dei mētiri auderet. C Fu
it etiā ali? iulian? q vītrūq; parētē nesciēs occidit.
Cū enī Iulian? pūct? inuenis ac nobil? qdā die ve
natiōi iūstiteret: & quēdā ceruū reptū insecrēt: sub
ito ceru? vsus cū diuino nutu se vītrūq; dixit. Tu
me iseqns q pīs & mīs tue occiso: eris. Qd ille au
diēs vehemēter extimuit: & ne sibi forte cōtingeret
qd a ceruo audierat: reliet oib? clam discessit: & ad
regionē valde remotā pūct? ibiq; cūdā pūcipi ad
beht: & tā strenue vbiq; & i bello & in palatio se ha
buit q pūcipē militie cū fecit: & quādā castellanaz
viduā i iugē ei tradidit: & castellū p dote accepit
Intea parētes iuliani p amissioē filij nimū dolē
tes vagabūdi vbiq; pgebat: & filiū suū sollicitē req
rebāt. Tādē ad castrū cui iulian? perat duenerūt.
Tunc at iulian? a castro casu recesserat: quos cum
vītrūq; iuliani vidisset: & nā esset inqūississet. Et illi
oīa q filio suo acciderāt enarrasset: itellerit q vītrūq;
sui parētes erāt: vītrūq; q hoc a viro suo fo: te fre
qut audierat. Ipōs igit benigne suscepit & p amo
re vītrūq; lectū suū eis dimisit: ipa sibi alibi lectū

De. s. Juliano

collocavit. sed at mane caestiana ad ecclesiam prexit:
et ecce iulianus? mane venies in thalamum? si videret suam
excitatur? irruit: et inveniens duos pariter dormientes
vixit cum adulto suo suspicatus? sileter effecto gladio
ambos pariter iterum. Et ecce at domum vidit viros
et ab ecclesia reuertente: et admirans interrogavit quid nam
esset illi qui in suo lecto dormiret. At illa ait. Pariter
vixi sunt qui vos dulcissime quicquid et eos in vtro thala
mo collocavi. Quod ille audiens pene exaltatus esse
et amarissime flere cepit: ac dicere. Non mihi quod
facias: qui dulcissimos meos pariter occidit? Ecce im-
pleti sunt vbi cerui: quod dum vitare volui miserrime? ad
pleti. Nam vale soror dulcissima: qui decessit non gessit
donec sciat quid pernam? mea acceptaverit. Cum illa.
absit dulcissime frater te dicit et sine me abeas. Sed
qui fuit tecum princeps gaudij ero princeps et doloris. Et
similiter recedentes in quoddam magnam flumem ubi multi
piculabant quoddam hospitale maritum statuerunt: ut
ibi pernam facerent: et oes qui vellet transire fluvium ices-
ter transiret et hospitio vinerosos panes reci-
peret. Post multum vero tempore media nocte dum iulianus
fessus quiesceret et gelu grane ceteri audirent vocem se mi-
serabiliter lamentante: ac iulianum ut se traduceret voce
luguibundam innotuit: quod ille audientes perterriti: et iam ge-
lu ipsi officere incientes in domum suam portavit et ignem
accendens ipsi calefacere studuit. Sed cum calefieri non
posset: et ne ibi officeret timens: ipsi in lectulum suum por-
tauit: et diligenter cooperuit. Post paululum ille qui infir-
mus? qui lepiorum appuerat splendidus? scendit ad ethe-
ra et hospiti suo dixit. Juliane. Vis misere me ad te
maddas tibi quid pernam? acceptavit: et ab eo per modum
cum in domo quiesceret. Sicque ille discessit: et iulianus? cum viro
re sua per modum plenius bonis opibus et elynis in domo
regebat. Cuius et alii? iulianus? non quod scis: sed cele-
ratissimus. s. iulianus? apostata. hic iulianus? per fuit mo-
nachus? magne religionis simulator. Quod at mulier
vi referat magis beate? summa de officio ecclesie: hinc
tres ollas pleas annu: aurum illud in officijs: ollarum ci-
nere ne apperet opus: et perdas ollas iuliano que si-
cassum hinc etiam abbat coram quibusdam monachis sua-
das edidit. quod at aurum ibidem esset? alii idicavit. Iulia-
nus igitur perdas ollas accipiens: et tam copiosum aurum ibi
de incientes totum illud aurum furat? et ollas implevit cine-
re. Post aliqd tempus cum mulier depositum suum regerere
ille ollas cum cinere sibi reddidit. Cum vero aurum regere-
t: quicquid illud non potuit: quod aureo testes non fuerat: quoniam
monachi coram quibus hoc sibi ediderat nil in eis nisi cine-
re viderat: et sic aurum obtinuit: cum quo romam fugit. per
illud aurum sequenti tempore romae obtinuit consulatum: deinde in
imperium sublimatus. Qui cum ista? esset a pueritia in
arte magica et multis sibi placeret magis ideis plures
seu habebat. Cuius die at quidam hic in historia triptita ha-
bet: cum puer adhuc esset: et recedente magistro suo solus
remansisset: et admirationes demonum legere incepisset:
aut cum maxima multitudo demonum istarum ethiopum nigro-
rum advenit. Tunc iulianus? hoc videns et metuens signum
crucis? primum fecit: et ois illa multitudo demonum evanuit.
Quod cum magistro reuertente quod sibi accideret retulisset:
dixit ei magister suus. hoc signum crucis maxime demones
odit et timet. Sublimatus igitur in ipsum huius? rei memorans

cum per artem magicam operari vellet apostatavit: et signum
crucis? ubique destruxit: ac christianos ignati potuit per-
cutere? percutas qui alii demones sibi mime obediret. De
secedens at iulianus? in phid? sic legat? vixit patri: misit
demonem in occidentem: ut sibi ideis deportaret in suum. Cum at
demonem ad quendam locum venisset per decem dies ibidem imo-
biliter stetit: quod quidam monachus? ibidem die ac nocte orabat:
et ei sine effectu regresso dixit iulianus? Quare tam
tardasti? Qui respondit. Sustinui per decem dies publicum
monachum si forte ab oratione cessaret et transire posset
Lugum? cessaret prohibere? si transire: et redi nihil agens
Tunc indignatus iulianus? dixit quod cum illuc veniret videtur
de illo monacho faceret. Cum ergo de phis victoriam sibi
demonem? promitteret sophista suus? dixit cuiusdam christiano.
Quid putas nunc facis? fabi? ille. Septem pa-
rat iuliano. Dum igitur ut in historia sci Basilij legitur:
Fulbertus? carnalis episcopus testat? Desarea cappado-
cie deuenisset: scis basilij? eadem occurrunt: et quatuor pa-
nes ordeaceos per munere ei misit. At iulianus? indi-
gnatus? eos recipere? percutit: et per panibus? senu sibi misit
dicens. Israhel? nobis irrationabili? aial? obtulisti: re-
cipe quod misisti. ridit basilij. Nos quidem quod cedimus?
unum? tu vero didisti nobis vi bestias tuas nutrire. Ob
hoc iratus? iulianus? respondit. Cum peras subegero hanc? be-
destruam? et arabo: ut famular magis? hanc? noceat.
Sequenti at nocte vidit basilij? in ecclesia sancte marie in vi-
su multitudinem angelorum? in medio eorum quidam femina?
in throno sedere? et ascribunt dicens. Locare mihi cito
mercurium? iulianus? apostata? occidat: qui me? filium
meum? superbe blasphemavit. Erat at mercurius? miles qui
ab ipso iuliano per fide christi fuerat infectus: et in eadem
ecclesia erat sepultus. Statimque scis mercurius? cum armis
suis qui ibi suabant affuit: et inissus ab ea in pluu se pre-
paravit. Propterea itaque basilij? ad locum ubi sanctus
mercurius? cum armis suis quiescebat iuit: et monumentum
suum aperuisse: nec corpus? ibidem repperit: nec arma iuit.
Tunc confusus? quod arma asportaverit? ignovit. Ille vero
cum invincto affirmabat eodem vespere ibidem fuisse:
ubi perpetuo servabant. Inde igitur basilij? recedens:
et mane illuc rediens invenit ibidem corpus? ei? et arma:
et lacera sanguine cruciata. Et ecce quidam de exercitu
rediens dixit. Cum iulianus? ipator? exercitu moraret:
ecce quidam miles ignotus? cum armis suis et lacera veniens
et calcari? magis equum: audaci mente iulianum ipa-
toris? ipetijt: et lacera foris? vixit ipsi valide per me-
dium? peroravit: subito abscedens? missus? copavit. Il-
le vero iulianus? dum adhuc speraret sanguine suo ma-
num suam implevit: sic dicit in historia triptita: et aera
piecit dicens. Vicisti galilee? vicisti? sicque in his vo-
cab? miserabiliter expiravit. Ab oibus autem suis insepul-
tus relinquitur: et a phis creonatur: et de cono suo regi
persarum substratum efficitur.

Secundo de festinationibus? que occurrunt infra re-
pus quod parti continetur sub tempore recedi-
lationis: parti sub tempore peregrinationis:
quod tempus repetit ecclesia a nativitate christi usque
ad septuagesimam. Sequitur videre de festinationibus? que ene-
miste infra tempus denationis quod incipit ab Adā et dura-
nit usque ad Adorfen: quod tempus repetit ecclesia a septu-
agesima usque ad pascha. Cuius septuagesima.

Septuagesima

signat temp⁹ denariis. se
 ragefima tps viduatis: quāq; sefima tps
 remissiois: qdragefima tps penitentie spi
 ritualis. Inchoat aut septuagesima a dnica i qua
 cantat. Circūderūt me rē. et terminat i sabbato
 post pasca. Instituta aut ē septuagesima ppter
 tres rōes sic inuit i officio magis Joānis bel: rō. f.
 pp redēptōez: qm̄ fci ptes statuerūt vt pp venera
 tōez diet ascēdōis i q nā nra celos ascēdit. et super
 choros āgelorū sublimata ē sēp ipsa qnta dies so
 lēnis et celestis hēret: et i ea ieiunū nō obfuares:
 q: i pmitina ecclia eque solēnis erat sic pma feria.
 Alii tūc solēnis pectio fiebat ad repitādū pces
 sionē discipulorū vlt iporū āgelorū: id i vulgare p
 uerbiū vlt ē: vt diet diuice dicat cognata dies io
 uis: q: antiq; fuit eque solēnis: s; festa scōū supa
 uerūt: et celebrare tot festa erat onerosū: id solēni
 tas illa cessauit. In redēptōez ergo illorū dietū fci
 ptes vnā septimanā qdragefime i abstinentia addi
 derūt: et septuagesimā vocauerūt. Alia ē pp signi
 ficatōez: qm̄ p hoc tps significat denotio: exilium
 et tribulatio totū humani gēis ab Adā vsq; ad fi
 nē mūdi. Qd qd exiliū sub reuolutōe septē dietū
 pagis et sub reuolutōe septē milii annorū icludat.
 Per septuagita. n. dies. 70. cētenas ānorū itelligi
 m⁹. Ab initio āt mūdi vsq; ad ascēsiōē sex milia
 ānorū pputamus. Ex tūc vō qeqd tps seqt vsq;
 ad finē mūdi sub septimo millenario pphēdim⁹.
 cui⁹ finitū solus dñs nouit. Hos igit xps i sexta eta
 re mūdi ab hoc exilio nō i tpe eterne retributiōis
 reddita inocētie scola p baptisimū eripuit. sed p su
 mato tpe nri exilij vtrāq; nos decorabit. Hic ē q
 i hoc tpe denariis et exilij cātica lēntie dponim⁹
 s; tū i sabbato pasche vnū allā decātā: tūq; i tpe
 etne prie gratulātes: et solā inocētie iserta mūdi
 etate p xpm̄ recupātes. Qui ē tract⁹ subiicit per
 quē significat labor: quē adhuc ad iplerōez mādā
 torū dei hēre dēim⁹. In sabbato post pasca i quo. vt
 dñi ē terminat septuagesima duo allā cātā: q
 cōpleto hnt⁹ mūdi finitū duplicē solā glie pseq
 mur. Alia rō ē pp repitātoez qm̄ septuagesima re
 pntat septuagita ānos: qb⁹ filij israel sub captiui
 tate babylonica fuerūt. Et quēadmodū illi depo
 fuerūt organa sua dicētes. Quō cātābim⁹ cāticam
 dñi: rē. Sic et nos cātica laudis dponim⁹. Postea
 vō data cis licētia redeūdi a Tyro sexagesimo an
 no cepūt letari. Et nos quoq; i sabbato pasce tūq;
 i sexagesimo āno allā cātā: eorū repitādo leti
 tiā. S; tū illi i apparatu redit⁹ et i colligēdo sacri
 nulas mltū laborauerūt. Et nos post allā tractus
 statz subiūgim⁹: q laborē significat. Sabbato aut
 quo septuagesima terminat duo allā cātā: eorū
 plenā letitiā p quā puenerūt i pias figurātes. Hic
 ē tps captiuitatis et exilij filiorū isrl repitāt tps nre
 pegrinatōis. q: sic tū i i sexagesimo āno sūt liberati.
 sic nos i sexta mūdi etate. Et sic adhuc i colligēdo
 sacri nulas laborauerūt: sic et nos ēt liberati i cōple
 tōe mādatorū laborāim⁹: s; cū ad priā puētū fuerit
 labor: ois cessabit: et glia pfecta erit et duplex allā i

corpe et aia cātābim⁹. In hoc igit tpe exilij ecclēsia
 mltz triblatōib⁹ pñat: et fere i baratro despatōis po
 sita ab alto trabēs suspīria clamat i officio et dicit.
 Circūderūt me gemit⁹ moris rē. Et oñdit ecclēia
 mltiplicē sui tribulatōez quā bz: et p misia gēta: et
 p duplici pena iſicta: et p culpa quo ad aliquos cō
 missa. S; tū ne despet. pponit ei i euāgelio et i epi
 stola triplex salubre remediū: et triplex pñmū. Ite
 mediū ē vt si ab illis vult pfecte liberari in vinea
 aie sue laboret abscedēdo vitia et peccā: postea i sta
 dio pñs vite currat p penitētie opa: deinde virilit
 i agone pugnet q oia diaboli tentamēta. Et si hoc
 fecerit triplex pñmū hēbit: q: laborāti dabit dena
 ri⁹: currēt brantiū: pugnatū corona. Quia ēt septua
 gesima significat tps nre captiuitatis. pponit nobis
 remediū p quod a captiuitate possumus liberari.
 scilicet per cursum fugiēdo: p pugnā pñiādo:
 p denariū redimēdo.

Sexagesima

choat i dnica: i q
 cātā. Exurge q
 re obdormis dñe et terminat i qta feria
 post pasca. Instituta ē āt pp redēptōem:
 et ppter repitātoez. Idē ppter redēptōez: quomaz
 Adēlpiades papa et bñs Siluester statuerūt: vt
 bis i oī sabbato comedēt ne pp abstinentiā qnāz
 hoies sustinerāt i sexta feria: i q oī tpe ieiunādūz
 ē nā debilitaret. In redēptōe g⁹ sabbatorū illi⁹
 tps vnā septimanā qdragefime addiderūt: et sexa
 gesimā vocauerūt. Alia rō ē pp significatōez: qm̄
 sexagesima significat tps viduitatis ecclēie et mero
 re illi⁹ p absentia spōsi: qm̄ fruct⁹ sexagesim⁹ debet
 viduis. In consolatione autēz p absentia spōsi.
 qui ad celos raptus ē datur ecclēie due ale. f. sex
 operūz misericordie exercitatio: et decalogi imple
 tio. Unde sexagesima sonat sexdeciz: vt per sex i
 telligātur sex opera misericordie: per decēz decal
 ogus itelligat⁹. Tertia ratio ē ppter redemptio
 nem. Nam sexagesima nō solū significat tempus
 viduitatis: sed etiā mysteriū nostre redemptionis
 representat. Nam per decē itelligitur homo q est
 decima dragma: eo q factus sit vt ruinā nonē or
 dinū repararet. Vel itelligit per decē: eo q con
 stat ex quatuor humorib⁹ qstuz ad corpus: et habet
 tres potentias in aia. f. memoriā: intelligentiam: et
 voluntatē: que facit sūt vt seruāt beatissime tri
 nitati: vt in ipsā fideliter credamus: ipsā seruēt
 diligam⁹ et semp memoriā teneam⁹. pder sex intel
 ligunt sex mysteria p que homo decim⁹ ē redem
 ptus: que sūt: incarnatio: natiuitas: passio: descēsiō
 ad inferos: resurrectio: et in celū ascēsiō. Et pñdē
 sexagesima vsq; ad quartā feriā post pasca in qua
 cantat. Venite benedicti patris mei. q: illi q i ope
 rib⁹ misericordie se exercent audierūt: Venite
 benedicti. vt ipse xps testat⁹. vbi tūc sponse ia
 nua aperiet⁹ et amplexu spōsi fruetur. In episto
 la p̄pauli admonetur vt imitar pauli tribulatio
 nom de absentia spōsi patienter toleret. i euāge
 lio: vt seminatiōi bonorū operam semp inſistat
 et que quasi desperās clamauerat: Circūderūt
 me rē. Hūc quoq; ad se rediens petit in officio in
 d z.

De quinquagesima 7. xl.

tribulationibus adiungitur: ab ipsis eripi dicens. Exurge domine 7c. Et ponit ibi triplex exurge. Quidā. n. sūt i ecclia q aduersis p̄munt s; nō deijciunt. Quidā q p̄munt 7 deijciunt. Quidā q nec p̄munt nec deijciunt: tū q aduersa nō tolerāt periculū ē ne p̄spera ipsos frangāt. Clamat ergo ecclia vt exurgat quātū ad p̄mos ipsos cōfortādo. cū dormire videant ipsos nō eripiendo. Clamat vt exurgat q̄m ad secūdos ipsos cōuertēdo a quib; videt facie auertisse ipsos quodāms repellendo. Clamat vt exurgat q̄m ad tertios: vt p̄speris adiunādo 7 liberādo.

De quinquagesima.

Quinquagesima durat a dominica in qua cantat. Esto mihi i deū p̄tectoꝝ 7c. 7 terminat i ipso die pasce. Instituta est aut ppter suppletōes: 7 ppter significatiōes: 7 ppter rep̄itaciōes. P̄p̄t suppletōes: qm cū debeamus q̄dragita dieb; ieiunare ad similitudinē xpi: 7 nō sūt ibi nisi triginta sex dies ieiunabiles: q in diebus nō ieiunant q̄nāl: tū ppter letitiā 7 reuerentiā resurrectiōis: tū exēplo xpi: q ipa die resurrectiōis bis comedit. s. qm itrauit ad discipulos iannīs clausis: 7 illi obtulerūt ei p̄tē piscis assi 7 fauū mellis: 7 iterū cū discipulis eūtib; i emans s; quosdā: id p suppletōe dīcarū additi sūt q̄tuor dies. Et iterū clerici vidētes q sicut p̄cedebāt populū ordinerit p̄cedere deberēt scitātē. C̄ p̄ter duos iterū dies ante illos q̄tuor abstinere 7 ieiunare icipiūt. 7 sic vna septimana addita ē: q 7 quinquagesima nominat. Et hoc papa Thelephorus ordinauit: vt ait. Ambro. Alia rō ē. ppter significatiōes. qm quinquagesima significat tps remissionis. i. penitēcie in q oīa remittunt. Quinquagesim; .n. ann; erat iubilus q erat ann; remissionis: q tūc debita remittebant: sui liberabant: 7 oēs ad suas possessiones reuertebant. P̄ter qd significabat q p penitētiā dimittit debita peccatorū. liberant oēs a fuitute demonū 7 reuertunt ad possessiones celestīū māsonū. Tertia rō. ppter rep̄itaciōes: nā quinquagesima nō solum tps remissionis significat. s; ē status beatitudinis rep̄itac. Nā in quinquagesimo anno fuit efficiebant liberi. In quinquagesimo die a die agni imolati lex data ē. In quinquagesimo die a pasce dat; ē spirit; scūs. Et id hui; numer; beatitudines rep̄itac: vbi erit adeptio libertatis: cognitio veritatis: 7 perfectio charitatis. Tria aut sūt necessaria q pponunt nobis i epistola 7 i euāgelio ad hoc q opa penitēcie sint p̄fecta. s. charitas q pponit epistola: memoria dñice passionis: 7 fides q intelligit p illuminatiōes cecī: 7 hec ponunt i euāgelio. Nā fides ipa opa facit acceptabilia. q sine fide impole ē placere deo. Ad memoria dñice passionis facilia. Vñ Grego. Si passio xpi ad memoriā reducat nihil ē qd nō equo aīo toleret: charitas facit eē cōtinua. q sicut dicit Grego. Amor dei nō pot eē ociosus. opa. n. magna sūt. Si aut opari negligit amor nō ē. Et sicut in p̄ncipio ecclia q̄s desperās clamauerat. Circū dederūt me 7c. 7 postmodū ad se rediēs adiungi petebat: ita hec ias 7 cepta fiducia 7 spe venie p.

pter penitētiā orat 7 dicit. Esto mihi i deū 7c. vbi q̄tuor petit. s. p̄tectoꝝ: firmamētū: refugīū: 7 ducātū. Dēs. n. filij sui aut sūt i gĩa: aut s; i culpa: aut i aduersis: aut i p̄speris. Illis q sūt i gĩa petit firmamētū: vt. s. i ipa gĩa cōfirmēt. Illis q sūt i culpa petit vt dā sit eorū refugīū. Illis q sūt i aduersis petit p̄tectoꝝem vt i ipsis tribulatiōib; p̄tegitur. Illis q sūt i p̄speris petit ducātū: vt. s. in ipsis a deo inoēter ducant. Terminat aut quinquagesima: vt dēn ē i die pasce. q p̄nā ad nouitatē vite facē resurgere. In hoc tēpe psalmus p̄nē et remissionis plurimū frequat.

De quinquagesima.

Quadragesima incipit a dominica in qua cantat. Esto mihi i deū p̄tectoꝝ 7c. Innocentius incipit: vbi ecclia q tot tribulatiōib; p̄ssa clamauerat. Rediēderūt me 7c. postmodū resp̄itauerat inoēdo adiutorū dīcēs. Exurge dñe 7 esto mihi i deū p̄tectoꝝ: nūc oñdit exauditi dīcēs. Innocentius incipit. Notandū autē q quadragesima p̄tinet. 42. dies cōputatis dñis dieb; ex qbus dñs 7 dies dñicales subtrahuntur remanēt. 36. dies i abstīnētia: q sūt decima totius anni. Ann; .n. h; trecentos sexagintaquinq; dies triginta sex sūt decima. S; q̄tuor dies p̄cedentes addunt vt faciat numer; q̄draginta dierū impleat. quē saluator suo ieiunio cōsecrauit. Quare autē i hoc numero q̄dragenario ieiunū obseruam; triplex rō assignari pot. Prima ē Aug. quoniam Math. 40. gilaōes xpi possint. Ad hoc igit dñs suo q̄dragenario numero ad nos descendit: vt nos ad eū nro q̄dragenario ascedam; . Aliam assignat idē dīcēs. Ad hoc vt habeam; q̄dragenariū q̄dragenario addēd; ē denari; q ad hoc vt ventam; ad btāz reges oz nos toto p̄ntis vite tpe laborare. Vñ 7 dñs q̄draginta dieb; cū discipulis mansit. 7 post decima die spū scti paracletū misit. Tertiā assignat magister ppositi; i sūma de officio dicens. Mandus in q̄tuor partes: 7 ann; in q̄tuor tpa: cōniti; 7 hō ex q̄tuor elementis: 7 q̄tuor p̄plexionib; cōstituit: 7 nouā legē q i q̄tuor euāgelistis cōstituit 7 veterē q̄i decē mādatis trāsgressi sum; . Oportet igit vt denari; p q̄ternariū multiplicet vt sic q̄dragita faciam; . i. mādata veteris 7 noue legis toto tpe vite hui; impleam; . Cōstituit qdē corp; nrm. sic dixi m; ex q̄tuor elementis: q 7 q̄si q̄tuor sedes i nobis habent. Nam ignis i oculis: aer in lingua 7 auribus: aqua in genitalibus: terra i manib; 7 alijs mēbris dominat. In oculis igit curiositas: i lingua 7 auribus scurrilitas: i genitalib; voluptas: i manib; 7 alijs mēbris ē crudelitas. Hec q̄tuor p̄stet publicanus q. n. a lōge stat p̄stet luxurā: q ē fetida: q̄si dicat. nō audeo appropinquare dñe ne i narib; tuis feteā q nō audeat oculos ad celū laiare: cōstitet curiositas: q manu peccat peccat; cōstitet crudelitates: q dicit p̄piti; esto mihi peccatori scurrilitatē. Vñ scire p̄stenerūt vocari peccatores: vel poti; lectores. Hec p̄positi; . Grego. quoq; i omelia tres ponit rōnes dīcēs. Cur i abstīnētia q̄dragenarius numer; custodit: nisi q; virt; decalogi p liberos q̄tuor: scī euāgelij impleat: in hoc .n. mortali corpore ex

quatuor elemētis subsistunt: et p voluptates eius. de corpis pceptis dicitur. Quia ergo p carnis desideria decalogi madata cōtēpim⁹: dignū ē vt eādē carnem q̄terdecies affugiam⁹. A pūi quoq; die vsq; ad pasca sex hebdomade. i. q̄dragita duo dies veniūt: ex q̄b⁹ dū sex dies dñici de abstinentia abstrahunt: trigita sex de abstinentia remanēt. dū vō p treccos seragitagnos dies an⁹ ducit: q̄si an⁹ nū decimas deo dam⁹. Idec⁹ h̄ic. Quare at nō obseruam⁹ nūm ieiunij eodē tpe quo xps ieiunauit: q̄ statū post baptismū istud ichoauit: s; euz pasca potū istud cōtinuam⁹: q̄druplex rō assignat in summa de officio magri iōānis beletb. C⁹ Prima est vt si volum⁹ cū xpo resurgere cū p nobis xps ē passus: et nos cū eo pati debem⁹. C⁹ Secda cā ē: vt p hoc filios israel imitemur: q̄ sicut pmo eo tpe erit de egypto post eo tpe de babilonia. Qd inde pbat: qm̄ tā isti q̄ illi q̄ egressi sūt celebrauerunt pascha: sic et nos imitātes eos hoc tpe ieiunamus: vt de egypto et babilonia. i. hoc mūdo: i. terrā eterne hēditatē ingredi mereamur. C⁹ Tercia cā ē: qm̄ feruor libidinis tpe vtrūq; magis solet nos accēdere. Et ergo refrenem⁹ corpis estū i hoc tpe maxie ieiunam⁹. C⁹ Quarta ē q̄ statū post ieiunū debem⁹ corp⁹ dñi accēpere. Sicut ergo filij israel pūq; comedēt agnū se affugiebāt: et comedebāt agrestes laetias et amaras: ita nos debem⁹ p pnia pūss affūgi: vt digni valeam⁹ comedere agnū vite.

C De quatuor tēporibus.

Ieiunia quatuor tēporū a Lixito papa instituta sūt. sūt autē hec ieiunia quat⁹ i āno: s; q̄tuor tpa ipsius anni. Et hūi multiplex ē rō. C⁹ Prima ē qm̄ ver est calidū: i. humidū: estas ē calida et sicca: autūnis frigidus et sic⁹: h̄yems frigidus et humida. Ieiunam⁹ igit⁹ i vere: vt notū hūmōi. i. luxuriā nobis tēpe rem⁹. In estate vt notū calōre. i. auaritiā i nobis castigem⁹. In autūno: vt castigem⁹ ariditatē supbie. In h̄yeme vt castigem⁹ frīg⁹ infidelitatē et malitē. C⁹ Secda rō ē q̄re. s. q̄ter i āno ieiunam⁹: qm̄ pma hūiūscemodi ieiunia sūt i martio. s. i pma septimana q̄dragime: vt i nobis marcescāt vitia. nō enī oīno pūst extingui. vel pot⁹ vt i nobis vtutū germia oriant⁹. In estate sūt secūda et i septimana pēthecostes: q̄ tūc veniūt spūs sct⁹: et nos debem⁹ esse feruētes i spū scō. In septēbri sūt q̄i festū sancti Michaelis. i. tertia ieiunia: qm̄ fruct⁹ tūc colligūtur: et nos debem⁹ deo reddere fruct⁹ bonorū operū. In decēbri sūt q̄ta: qm̄ tūc moriūtur herbe: et nos debem⁹ mortificari mūdo. C⁹ Tercia ratio est vt iudeos imitemur. Iudei qdē q̄ter i āno ieiunia bāt: an pascha: an pēthecostē: an scenopbegia. i. an ifitionē tabernaculi i septēbris: an encenia. i. dēdicationē: in decēbris. C⁹ Quarta rō est: qm̄ hō cōstat ex q̄tuor elemētis q̄tū ad corp⁹: et trib⁹ potētis. s. rōnabili: pcupisibili: et irascibili q̄tū ad animam. Et ergo hec moderem⁹ i nobis q̄ter i āno p tres dies ieiunam⁹: vt q̄ternari⁹ referat⁹ ad corp⁹: ternarius vō ad animam. Et he rōnes sūt magri iōānis beletb. C⁹ Quinta rō ē: qm̄ vt dicit iōānes damascen⁹: i ve

re augmētāt sāguis: i estate colera: in autūno melacolia: i hieme phlegma. Ieiunam⁹ igit⁹ i vere: vt i nobis obilitet sāguis pcupiscētie et septe letitie. Sāguis enī ē libidinosus et let⁹. in estate: vt obilitet colera iracūdie et fallacie. Coleric⁹ enī ē naturalit⁹ iracūdis et vsur⁹. in autūno: vt obilitet melacolia cupiditatē et tristitie. Melacolic⁹ enī est cupidus et tristis. i. h̄yeme: vt debilitet phlegma hebētudis et pigritie. Ibi phlegmatic⁹ nāl⁹ ē hebes et piger. C⁹ Sexta rō ē: qm̄ ver pparat aer: estas igit⁹ autūm⁹ tre: h̄yēs aq̄. Ieiunam⁹ igit⁹ i vere: vt i nobis edomet aer elatōis et supbie: in estate vt edomet ignis cupiditatē et auaritiē: in autūno vt edomet terra spūal frigiditatē et tenebrosē igno: atie. i. h̄yeme vt edomet i nobis aq̄ lenitatē et icōstātie. C⁹ Septia rō est: qm̄ ver refert⁹ ad pueritiā: estas ad adolecētiā: autūm⁹ ad maturitatē sine virilitate: h̄yēs ad senectutē. Ieiunam⁹ igit⁹ i vere: vt sum⁹ pueri p inocētiā: i estate: vt efficiamur iuuenes p q̄stātiā: i autūno vt efficiamur maturi p modestiā: in h̄yeme vt efficiamur senes p pndētiā et bonētiā vitā. vel pot⁹ vt satisficiam⁹ q̄cūq; p illas q̄tuor etates deū offēdim⁹. C⁹ Octaua rō ē magis stri Guilhelmi alafiodorēis. Ideo enī i q̄tuor ān tpiibus ieiunam⁹: vt emēdem⁹ q̄ in ill q̄tuor ān tēporib⁹ deliquimus. Et sūt p tres dies: vt satisficiam⁹ in die qd deliquim⁹ in mēse. Et sūt in feria q̄ta: q̄ tūc dñs a iuda tradit⁹ sūt: in sexta feria: q̄ crucifixus sūt. sabbato q̄ in sepulchro iacuit: et q̄ tristes erāt apli de nece sui dñi.

Ignatius

Ignatius fuit discipul⁹ bti iōānis et epi scop⁹ antiochen⁹. Idec⁹ eplaz ad brāz vā nē direxisse dī i hec vba. Cōsistēte Mārie suū ignat⁹. Ad neopbitū tui iōānisq; discipulū pfortare et consolari debueras. De iesu enī tuo percepim⁹ mira dicta: et stupefact⁹ sū ex auditu. At te at que spū fusti ei familiarit⁹ q̄uicta et secretorū ei⁹ pscia de sidero ex aīo fieri certior ex audis. Valeas et neopbitū q̄ meū sūt: ex te: et p te: et te cōfortent⁹. Strā aut⁹ vgo dei genitrix Māria in hec vba sibi mīdit. Ignatio dilecto q̄discipulo humilis acilla xpi iesu. De iesu q̄ a iōāne audisti vā sūt: illa credas: et illis adhecas: et xpianitatē votū firmē teneas: et mores: et vitā voto pformes. Veniā āryna cū iōanne ad te: qui tecū sūt visere. Strā et virilit⁹ age i fide: nec te cōmoneat psecutionis austeritas: s; valeat et exulter spūs i deo salutari tuo. Tāte at auctoritatis bti ignat⁹ extitit: q̄ etiā Dionysius p̄auli apostoli discipul⁹: q̄ sūt i philosophia tā sūm⁹: et in diuina scia tā pfect⁹: verbū bti ignatij ad p̄firmationē dictorū suorū tāq; p auctoritate adduxerit. Cū enī vt ipse i libro de diuinis noib⁹ attestat⁹: qdā nomē amoris i diuinis rep̄hēderet dicētes i diuinis aliud esse nomē amoris q̄ dilectiōis: volens quide re hoc noīe amoris p oīa in diuinis esse vrēdū ait. Scribit aut⁹ diuin⁹ ignat⁹. Amor me⁹ crucifix⁹ est. C⁹ Legit⁹ i historia triptita: q̄ ignat⁹ auduit angelos cātātes antiphonas sup mōrē quēdā: et eride

De purificatione

insunt antiphonas cantari in ecclesia: et psalmos
in antiphonis sonari. Cui ergo beatus ignatius
pro pace ecclesie dominus exorasset non suum sed infirmorum
periculum metuens: Traiano imperatori: qui cepit anno
domini ceterisimo de victoria redeuntibus: et christianis omnibus
mortem minati occurrere: et libere se christianum esse asse-
ruit. Quae traianus ferro victi decem milibus tradidit
et romam adduci precepit: minas eidem quod traderet ibi-
dem bestiis deuorandus. Cui ergo romam duceretur: ad
omnes ecclesias epistolas destinabat: et eos in fide christi con-
fortabat. Inter quas una scripsit ad romanam ecclesiam
sicut legitur in historiis ecclesiasticis: rogans ne suum mar-
tyrum impediant: ubi sic dicit. A Syria usque romam cum
bestiis terra marique depugno: die ac nocte puerum
et colligat decem leopardis milibus: ducor ad custo-
diam datam: quae ex beneficiis nostris seniores sunt: ego coram
negotij magis erudior. O salutare bestie: quae propter
turmi ubi qui veniunt: qui emittunt: qui eis licet car-
nibus in eis frui: Inuitabo eas ad deuotionem meam
et deprecabor ne forte ut in nonnullis fecerunt: timeant con-
tingere corpus meum: quoniam et si cunctabunt: ego vi sa-
ciam: ego me igeram. Date quod veniat: ego noui quod mi-
hi expediat: ignes: cruce: bestie: dispositiones offitium.
discernentes diuini membrorum: tonitruum: corpus: et omnia pe-
ne in me martyrum supplicia diaboli arte quanta consue-
tur: dummodo iesum christum merear adipisci. Cui ergo
romam venisset: et ante traianum ductus fuisset: dixit ei
traianus. Ignati cur antiochia rebellare facis: et ge-
ntem meam ad christianitatem conuersis: cui ignati. Ultima et
te posses querere: ut semper obtineres principatum.
cui traianus. Sacrifica dijs meis: et sacerdotum omnium
pnceps eris. cui ignati. Nec dijs tuis sacrificabo
nec tua affecto dignitate. De me quicquid vis facere
poteris: sed nullatenus me imutabis. Traianus dixit
Indubat scapulas eius et addidit: et vngul latera eius
laniare: et duris lapidibus eius vulnera perficere. Quibus
omnia in eum fecisset: et ipse immobilis permaneret: dixit tra-
ianus. Carbones viuos afferte: et ipsi nudis plan-
tis desuper abulare facite. cui ignati. Nec ignis ar-
des: nec aqua bullies poterit in me christi iesu charitatem
extinguere. Cui traianus. Maleficia sunt quae tanta pati-
entis non possent. cui ignati. Illos christiani malefici non
sumus: sed in lege nostra maleficos viuere prohibemus: sed
vos malefici estis: quia idola adoratis. traianus dixit.
Dorsum eius vngulis laniare: et plagas sale perfundere.
cui ignati. Illos sunt condigne passionibus huius temporis
ad futuram gloriam. Traianus dixit. Illa nunc cum tollite:
vincti ferreis alligati: in cippo in imo carceris custodi-
te: et post triduum deuorandi bestiis date. Tertia igitur
die imperator: et senatusque populi conuenerunt: et vide-
rent episcopum antiochenum: qui erat cum bestiis pugna-
tur. Dixitque traianus. Quoniam ignati superbus et con-
tumax est ipsum alligat: et duo leones ad ipsum laxate
ut nullas reliquas ex eo reliquat. Tunc secus ignati
dixit ad populum qui astabat. Viri romani quod hoc certa-
me aspiciatis non sine mercede laborati: quod non propter
paupertatem: sed propter pietatem hoc patior. Deinde ce-
pit dicere sicut legitur in historia ecclesiastica. Frum-
tu christi sui bestiarum dentibus molar ut panis mundus
efficiatur. Ille autem imperator dixit. Gradis est to-

lerantia christiano. Quis grecorum toleraret tanta
pro deo suo? Respondit ignati. Pro hec mea virtu-
te: sed christi adiutorio toleravi. Tunc factus ignatius
cepit leones puocare: ut ad se deuorandi occurre-
ret. Accurrerunt igitur duo seni leones ipsum in modum
procanerunt: carne tamen eius nullatenus tetigerunt.
Traianus autem hoc videns cum nimia admiratione di-
scussit percipiens ut non prohiberet si quis vellet tolle-
re corpus eius. Quapropter christiani corpus eius tulle-
runt: et ipsum honorifice sepelierunt. Cui autem traianus
quasdam litteras receperat: in quibus iohanni secundus
christianos quos imperator occidi iusserat plurimum
comedebat: doluit de his que ignatio intulerat: et
precepit ut nullus christianum inquereret: si quis tamen inci-
deret puniret. Et egit autem quod beatus ignati iter tor-
to: metorum genera nunquam ab inuocatione nominis iesu
christi cessabat. Quae cum tortores requireret cur hoc no-
men toties replicaret: ait. Ille nomen cordi meo in-
scriptum habeo: et ideo ab eius inuocatione cessare non
valeo. Ipsi mortem igitur ei illi qui audierant volen-
tes curiosius experiri cor eius ab eis corpore auellunt
et illud sciendes per medium totum cor inscriptum hoc nomen
iesus aureis litteris inuenerunt: unde ex hoc plurimum
crediderunt. De hoc secundo dicit Berni. super psalmum. Qui
habitat. Magni ille ignati auditor: discipuli quae di-
legebat iesus: martyr et ipse cuius preciosis reliquiis non
sola dedicata paupertas: Maria quae in pluribus quae ad
eam scripsit epistolas christifera salutem. Gregorius plane ti-
tulus dignitatis et comedatio honoris in eum.

P De purificatione beate Marie virginis.
Purificatio beate Marie virginis
quadragesimo die post
natiuitatem domini facta est. Conuenit autem illud se-
stus tribus nominibus appellari. scilicet purificatio: bioppari: et
cadellaria. Purificatio autem dicitur ex eo quod quadragesi-
mo die a natiuitate domini beata maria ad templum ve-
nit ut secundum legis consuetudinem mudaretur: cum tamen sub
illa lege non teneretur. Preceperat autem lex et emi-
tici. id est quod mulier que suscepto semine filium peperisset:
inmunda esset septem diebus: inmunda scilicet a confortio
hominum: et ab ingressu templi. Sed completis septem
diebus: munda quidem efficiebatur quo ad confortium ho-
minum: sed adhuc usque ad 33. diem quo ad ingressum tem-
pli inmunda erat. Tandem completis quadraginta diebus
quadragesimo die templum intrabat: et puerum cum mune-
ribus offerebat. Si vero feminas peperisset duplicabantur
dies: et quo ad confortium hominum: et quo ad ingressum templi.
Quare autem dominus precepit ut quadragesimo die puer in tem-
plum offerretur triplex potest esse ratio. Una ut per hoc intelli-
gatur: quod sic puer quadragesimo die in matrem templum inducitur
sic et quadragesima die a conceptione ut septuaginta in corpus
tangit in suum templum ipsum: sic dicitur in scholastica histo-
ria: prophetici dicitur quod 46. diebus corpus perficitur. Secunda
ut sicut anima 40. die corpori infusa ab ipso corpore ma-
culatur: sic quadragesima die templum ingrediens per
hostias ab ipsa macula amplius expietur. Tertia ut per
hoc debet intelligi quod in templum celeste merentur ingredi. cum
decem precepta cum fide quatuor euangelistarum volumine
rit observare. In pariete vero feminam duplicatur
dies quo ad templum ingressione: sicut et duplicantur

quo ad corporis formatōes. Nā sicut i. 40. diebus
corp⁹ masculini organizata ē pñct⁹ i qdragesimo die
aia ifundit⁹ sic corp⁹ femine i octogita pñct⁹ octo-
gesima die aia vt sept⁹ inspirat. Quare aut duplo
corp⁹ femine tardit⁹ pñct⁹ i vtero q⁹ corp⁹ viri et
ei aia ifundit⁹ i omnis rōmib⁹ nālib⁹ triplex potest
assignari rō. Prima qm̄ xps assūptur⁹ erat carnez
i feta virilit⁹ iō vt sexū ipm̄ honoraret & aplozē si-
bi grāz faceret voluit vt puer citi⁹ formaret⁹ & mī-
cū mudaret. Seda vt qm̄ mulier plus peccauit
q⁹ vir & sic erūne ei⁹ ab erūnis viri duplicite sunt
exterius i mūdo: sic & duplicari debuerūt iterius
i vtero. Tertia vt p hoc defitelligi q⁹ mulier quo-
dāno plus fatigauit deū q⁹ vir ex eo q⁹ ap⁹ deli-
qt⁹ deus quodāno in nostris prauis opibus sati-
gat. Vñ ipe dicit Eia. 43. Seruire me fecistis in
iniquitatib⁹ vestris: idē Eia. p. 2. Aborauit iusti-
nēs. Beata igit⁹ vgo huic legi purificatōis nō tene-
bat⁹ q⁹ nō peperit suscepto femine: s⁹ mystico spi-
ramie. Vñ hōyēs addidit suscepto femine. Cū
tū necesse non erat q̄tum ad alias mulieres q⁹ oēs
suscepto femine parit. S⁹ ideo addidit: vt dicit
Bernard⁹ q⁹ timuit i matre dñi blasphemā iro-
gare. Vñ tū se in hoc subdere legi ppter q̄tuor
rōnes. Prima rō ē vt exemplū humilitatis daret
vñ dicit Ger. Vere beata vgo non habes cām nec
tibi op⁹ ē purificatōe. S⁹ nūqd filio tuo op⁹ erat
circūcisio: esto iter mulieres tanq⁹ vna illarū
Nā & fili⁹ tuus sic ē i medio puerorū. Hec aut⁹ hu-
militas nō solū fuit ex parte mris: s⁹ etiā ex parte
filij q⁹ similis voluit se i hoc subdere legi. Nā i nati-
uitate se habuit vt paup⁹ hōi circūcisioe vt paup⁹
& peccator hō. S⁹ hodie vt paup⁹ & peccator: & su⁹
hō. Et paup⁹ i eo q⁹ oblatōez paup⁹ elegit. vt pec-
cator: i eo q⁹ ipse cū mīse voluit expiari. vt su⁹ q̄tu
s. ad similitudinē i eo q⁹ voluit redimī: & etiā vo-
luit postmodū baptizari: nō pp culpā purgādā: sed
ppter ei⁹ humilitatē maxīmā ostēdēdā. Nā oia re-
media h̄ originale peccatū iustitū xps i se assumere
voluit: n̄ q⁹ aliq̄ten⁹ idigeret: s⁹ vt humilitatē suā
maximā nobis ostēderet: vt illa remedia p tpe
suo bona fuisse mōstraret. Quisq⁹ n. remedia h̄ ipz
originale peccatū p pcessū tps iustitū sūt. quorūz
triā sūt q⁹ dī. Hūgo de sancto victore i lege vete-
ri iustitū sūt. s. oblatōez: decimarōes: sacrificiō: u
imolatorōes p q⁹ maxime op⁹ nre redēptōis expme-
bat. Nā mod⁹ redimēdi expmebat p oblatōez: ipz
pctū p sacrificiū i quo erat sanguis effusus: ipz re-
dēptū p decimarōez: q⁹ hō significat p decimā dia-
gnā. Prīmū ergo remediū fuit oblatio. Vñ Laym
obtulit deo munera de frugib⁹: & Abel de gregib⁹
Secūdū fuit decimatio. vñ & Abrahā Melchise-
dech sacerdoti decimas obtulit. Nā secūdū aug⁹
decimabat quod curabat. Tertiū fuit sacrificiō: u
oblatio. Ipsa n. sacrificia sūt q⁹ dī Grego. erant
h̄ originale peccatū. Quia tū exigebat: vt ad mi-
nus alter parctū fidelis eēt: & aliqui vtrq⁹ ifideles
eē potest: iō aduēt. 4° remediū. s. circūcisio q⁹ siue
pctēs fideles eēt: siue ifideles valebat. s⁹ q⁹ illud
remediū n̄ potat. quēre nisi sol marib⁹: nec sanuas

padisi poterat apire: iō successit ei baptisū⁹ q⁹ ē cō-
munis oib⁹ & iannā celi apuit. Prīmū igit⁹ remediū
xps assūpsisse videt⁹ qm̄ dñs i tēplo a pctib⁹ ē oblat⁹.
Sed⁹ remediū quodāno assūpsit qm̄ qdragesima di-
eb⁹ & noctib⁹ ieiunauit. q⁹ n. i hēbat vt solueret d-
cias rex: salē deo obtulit decias diez. Tertiū assū-
psit qm̄ mī ei⁹ par turtur: aut duos pullos colūbar⁹
p eo obtulit vt ide sacrificiū fieret. Et qm̄ i cruce se
i sacrificiū obtulit. Quarto qm̄ se circumcidi pmiit.
Quito qm̄ a Joāne baptisina suscepit. Seda rō
ē vt legē iplēt. nō. n. venerat dñs legē solue: s⁹ adi-
plere. Nā si in hoc legē soluisset potuissent se inde
excusare & dicere. Quoniam doctrinā tuā non re-
cepimus ex eo q⁹ dissimilis es patrib⁹: nec legē
traditiones obseruas. Triplici autem legi se bo-
die xpus & virgo subiecit. Prīmū legi purificatio-
nis i significationem virtutis: vt postq⁹ omnia be-
ne fecerimus dicamus q⁹ serui iustles sum⁹. Sec-
cūdo legi redēptōis ad exēplū humilitatis. Tertiū
legi oblatōis ad exemplū paup⁹atis. Tertia rō
ē vt legem purificatōis terminaret. Sicut. n. adue-
niente luce cessant teneb⁹: & adueniente sole rece-
dit ymbra: sic & adueniente purificatione vera ces-
sant purificatio typica. Ibi. n. aduenit vera puri-
ficatio nostra. i. xpus qui actus dicitur purificatio
ex eo q⁹ nos per fidem purificat: secūdum q⁹ dicit⁹
in actibus. fide purificans corda eorūz. Hic. n. est
q⁹ nec decetero patres tenent ad solutionem: nec
matres ad purificatōez vel templi igressionē: nec
filij ad illā redēptōez. Quarta rō est vt nos pu-
rificandos iustret. Quinq⁹ aut⁹ modis fit purifi-
catio ab ifamia licet tres ibibeant⁹: sūt quos & nos
purgari debem⁹. s. iuramento qd⁹ significat pecca-
ti abrenūciatōez. Aqua que significat baptismalē
ablutōez. Igne q⁹ designat spūalis gratie ifusionē.
Testibus qui designant bonorum operum multi-
tudinem. Vello quod significat tentationez. Ale-
niens autē beata virgo ad templū filium suū ob-
tulit: & euz quq⁹ scelis redemit. Florādū. n. q⁹ qdā
p̄mogenita redimebant⁹: sicut p̄mogenita duode-
cim tribū que redimebant⁹ quinq⁹ scelis: quedaz
que redimebant⁹ sicut p̄mogenita leuitarum que
nunq⁹ redimebant⁹. S⁹ cū iaz ad adultā etatē pue-
riebāt semp i tēplo dño seruiebāt. & sicut p̄moge-
nita mūdōz aialū q⁹ iterū nō redimebant⁹: s⁹ dño
offerebant⁹. Quedā cōmutabant⁹. vt p̄mogenita
asunt qd⁹ cōmutabat⁹ i ouē. Quedaz occidebant⁹ vt
p̄mogenita canis. Cū igit⁹ fuerit xps de tribu iuda
q⁹ fuit vna d duodeci tribub⁹: p⁹ q⁹ & ebunt redimī.
Obtulerūt p eo dño par turturū aut duos pullos
colūbarū: Hec. n. erat oblatio paup⁹: s⁹ agn⁹ obla-
tio diuitū. Nō āt dixit: pullos turturū: s⁹ pullos co-
lūbarū q⁹ sep inueniunt⁹: nec dī par colūbarū sic par
turturū: q⁹ colūba ē anis libidinosa: & iō i sacrificio
suo dñs noluit offerre. s⁹ nōne vgo maria paulo aū
a magis multa pondera auri recepat. Vñ dēf ergo
q⁹ bñ potuerit agnū vñū emere. S⁹ dicēdū q⁹ sine
dubio sūt Ber. magi magna pondera auri obtu-
lerūt: q⁹ nō est verisimile q⁹ tales reges tali puero
vilia munera obtulissent. S⁹ tamē beata virgo vt

De purificatione

aliquo placet istud sibi non retinuit sed statim pauperibus erogavit. Vel forte in egyptum peregrinatus per septem annos inveniendi puerum reservavit: vel forte non imaginaria quietate talia obtulerunt: cum hec significantes mystica offerret. ponit autem expositio tres oblationes de dieo factas. Prima facta est de ipso a parentibus. Secunda pro deo a parentibus. Tertia fecit ipse in cruce pro hominibus. Prima ostendit eius humilitatem quod deus legem se legi subiecit. Secunda paupertatem quod pauperum oblationem elegit. Tertia charitatem quod se pro peccatoribus tradidit. Proprietates turturis habent his visibus. Alta petit turtur canendo gemit: veniens verum ascendit et caste vivit: solusque moratur. Pullos nocte fouet mortuorumque fugit. Proprietatesque columbe bis visibus nominant. Grana legit: volitat sociata. cadavera vitat. Felle caret: plagit: socium pro oscula tangit. Petra dat hunc nidum: fugit hostem in flumine visus. Hostro non ledit: geminos pullos bene nutrit. *purificatio* Dicitur sedo hec festivitas hippopotami quod idem est quod purificatio ex eo quod christus est in templo puratus. Vel hippopotamus quod idem est quod obnubilatio: quod Symeon et Anna obnubilaverunt domino cum offerret in templo. Et dicitur ab hippo quod est ire et anti quod est contra. Tunc autem accipit eum Symeon in vlnas suas. Et notandum quod triplex obnubilatio sive exinanitio hic de Salvatore nostro facta est. Prima est exinanitio vitaturus. Ille enim est vitaturus quod oves homines pro seipsum quod est via in seipsum quod est vita ducit. hodie ab alijs se duci permittit. Cum induceretur inquit puerum in templum. Secunda est exinanitio bonitatis: quoniam ille qui solus fectus et bonus est. tamquam imitatur voluit cum infirmis expiari. Tertia est exinanitio maiestatis: quoniam ille qui est portans omnia verbo virtutis sue: hodie in vlnis senis se recipi et portari permittit: quod tunc portabat portantes se in illud. Senex puerum portabat: puer autem senem regebat. Tunc autem Symeon benedixit eum dicens. Nunc dimittis mihi tuum dñe. Et appellabat eum Symeon tribus nominibus. scilicet salutarem: lumen: et gloriam plebi israel. Quod autem huiusmodi triplicis nominis potest adrupit summi. Primo penes nostras iustificatores ut dicat salutare remittendo culpam quod Iesus interpretatur salutare: ex eo quod saluum facit populum. scilicet a peccatis eorum. Et immen dādo gratias. Gloria plebi dādo gloriam. Secundo penes nostram regitatorum. Nam primo puer exoritur et baptizatur et sic a peccato mundatur quo ad primum. Secundo cādelas accendit ei datur quo ad secundum. Tercio ad altare offertur quo ad tertium. Tercio penes hodiernam processionem. Nam primo cādele benedictum et exorcizatum. Secundo accendunt et in manibus fidelium dant. Tercio ecclesia cum cādicis ingreditur. Quarto penes triplicem huiusmodi festi denominationem. Nam dicitur purificatio quo ad purgationem culpe pro hoc quod dicit salutare. Dicitur cādelaria quo ad illuminationem gratie pro hoc quod dicit lumen. Dicitur hippopotami quo ad collationem glorie: pro hoc quod de gloria plebi sue israel. Tunc enim occurrunt obnubilatio christi iactura. Vel potest dici quod laudat christus in hoc cāstico: ut par: ut salus: ut lux: ut gloria. Pax est autem mediator: Salus quod redemptor. Lux quod doctor. Gloria quod premiator. Dicitur tertio hoc festum cādelaria. ex eo quod cādele accendit in manibus portant. Quare autem ecclesia hoc ordinaverit: ut scilicet hac die cādele accendit in manibus

portent. prout assignari quatuor rationes. Primo propter remotionem erronem consuetudinem. Romanum enim olim in cal. february. ad honorem februe maris quod erat deus belli viri dicitur in quatuor annis cum cereis et facibus tota nocte illustrabatur: ut filiis suis victoriam de inimicis concederet: cum matrem tam sollemniter honoraret. Et illud spatium dicebatur lustrum. Romanum et in february sacrificabatur februo. id est Plutoni et ceteris diis infernalibus: et hoc propter antecessorum suorum. Et ergo propitiare eos: id est eis solennes hostias offerebant et tota nocte eorum laudibus insistentes cum cereis et accensis facibus vigilabant. Mulieres et romanorum: ut ait Innocentius papa: his diebus festis luminaria exercebant: quod a quibusdam fabulis poetarum originem traxit. Ait enim quod Proserpina fuit adeo speciosa quod Pluto deus infernalis eam concupiscens ipas rapuit: et dea eam fecit. Parentes autem sui pro filias et memoriam cum facibus et luminaribus eam multo tempore quaesierunt. Et istud mulieres romanorum repitantes cum facibus et luminaribus circumbabant. Et quoniam difficile est consuetudinem relinquere christiani de gentilibus ad fidem conversi difficile poterant relinquere huiusmodi consuetudines paganorum. Ideoque Sergius papa hanc consuetudinem in melius commutavit. ut scilicet christiani ad honorem sancte marie maris domini omni anno in hac die totum mundum cum accensis candelis et benedictis cereis illustrarent. ut sollemnitas quod statueret: sed alia intentio fieret. Secundo propter ostendendam virginis puritatem. Alii enim audientes virginem purificatam possent credere ipas purificationem idem quod. Et vero ostendat quod tota fuit purissima et splendida: id ordinavit ecclesia ut luminosos cereos bānlemus ac si in ipso seculo dicat ecclesia. Virgo beata purificationem non indiget: sed tota rutilans: tota splendens. Tercio enim purificationem non indiget: quod non suscepto semine concepit: et in matris utero perfectissime mundata et sanctificata erat. Adeo autem fuit in matris utero: et in aduentu spiritus sancti sanctificata et mundata: quod non solum aliquod inclinatum ad peccatum in ea penitus non remanserat. sed et virtus sanctitatis et castitatis eius usque ad alios extendebatur et transfundebatur ita quod in alijs oves mortis carnalis concupiscentie extinguebat. Cui dicitur iudei quod cum Adaria pulcherrima fuerit. a nullo tamen potuit vniquam concupisci. Et ratio est. quia virtus sue castitatis cunctos aspicientes penetrabat: et omnes eius concupiscentias expellebat. Cui comparatur cedro: quia sicut cedrus serpentes suo odore interfecit. ita eius sanctificatio in alijs irradiabat: et oves motus in carne serpentes occidebat. Comparatur etiam myrrhe quod sicut myrrha interfecit vires sic eius sanctas concupiscentias carnales: Et hanc progeniā habuit pro ceteris sanctis in utero et in vniuersis: quod eorum sanctas et castas in alios non transfundebatur nec carnales motus in alijs extinguebat. virtus autem castitatis virginis nunc contra impudicorum corda medullis penetrabat et ea quo ad ipsas primum casta reddebat. Tercio propter repetitionem hodiernam processionem. Nam beatus virgo Adaria: et Ioseph: et Symeon: et Anna hodie venerabilem processionem fecerunt et puerum Iesum in templum portauerunt. sic et nos processionem facimus et cereis accensum per quem significatur Iesus in manibus bānlemus et usque in ecclesias deferimus. Tria enim sunt in cereo. scilicet cinis

cera: et ignis. Per hec significant tria que fuerunt in christo. Illa cera significat carnem christi que nata est de virgine maria sine corruptione carnis. sicut apes cera gignit sine alterutrum commixtione. Et item? in cera lateres significant aliaz candidissimam in carne latere. Ignis vero sine lumine significat divinitatem: quod deus in ignis est sumus est. Qui quidam sic ait. Pater bonorum pie candelam porto mane. Accipe per ceram carnem de virgine veram. Per ignem nunc manifestatis atque cacumem. Et item? et alia sub carne lateres optima. Quarto per instructionem fratrum. In hoc enim instrumur quod si volumus esse ante deum purificati et mundi tria in nobis habere debemus. scilicet fide veram actionem bonam: intentionem rectam. Illa candela in manu accensa est fides cum operatio bona. Et sicut candela sine lumine dicitur esse mortua: et lumen per se sine candela non lucet: sed mortuum esse videtur sic et operatio sine fide: et fides sine bono opere mortua esse dicitur. Et item? et in cera occultatus est intentio recta. Qui gregorius. Sic sit opus in publico ut tibi in occulto intentio maneat. C. Quedam matrona nobilis in beatam virginem maximam deorationem habebat. Hec quandam capellam iuxta domum suam construxerat: et per ipsam capellam huius omni die missam de beatam virginem audire volebat. Appropinquante autem festo purificationis beate marie virginis: sacerdos ob quoddam suum negotium locum fecisset: et die illa missam habere non poterat. Vel ut alibi legitur: oia que beate poterat etiam vestimenta per amorem virginis dabat. Qui cum dimidius dedisset et ad ecclesiam ire non posset sine missa illa eam die manere oportebat. De quo cum plurimum doleret ecclesia per ipsam seu cameram intravit et ante altare virginis se posuit. Tunc subito in excessu mentis facta videbatur sibi se in ecclesia pulcherrima et spaciola collocatam esse: et respiciens vidit turbam magnam virginum in ecclesia venientem: quas quidam virgo pulcherrima diademate coronata pibat. Quibus deus per ordinem confederavit: ecce turba alia invenit quod ipsi iuxta ordinem confederavit. Et ecce quidam maximus cereorum fassus deferens: cereum primo virginum quod ceteras anteibat dedit: et postea alijs virginibus et mulieribus tribuit. Deinde ad illam matronam venit et ce reum ei obtulit quod illa libere accepit. Tunc per chorum respiciens vidit duos ceroseros: subdiaconum: diaconum et sacerdotem: sacris indutus vestibus ad altare procedentes: tamque missam solenniter celebrare volentes. Qui debat autem sibi quod accoliti essent Vincenti? et aureatus: diaconus et subdiaconus duo angeli: sacerdos autem christus. Scilicet autem confederavit duo pulcherrimi iuvenes in mediis choris ierunt et officium misse alta voce et devotissime ceperunt et ceteri qui in choro erant prosecuntur. Tunc autem ad oblationem ventum fuisset: regina virginum et ceterae virginibus cum alijs qui erant in choro cereos suos sacerdoti ut moris est flexis genibus obtulerunt. Tunc autem sacerdos illam matronam expectaret ut sibi cereum suum offerret: illa ire nolle: misit ad eam reginam virginum per nuncium quod rusticitatem faceret: quod sacerdos tam diu expectare permitteret. Illa autem respondit quatenus sacerdos in missa sua procederet: quod cereum suum sibi non offerret. Tunc iterum regina alium nuncium misit. cui similis illa misit. quod cereum sibi datus

nulli penitus daret: sed illum ex devotione teneret. Regina autem virginum nuncio precepit dicens. Uade et iterum eam roga ut cereum offerat: si autem ipse de manibus eius violenter auferas. Quibus nuncius misisset et illa rogante audire recusat: dixit se in mandatis habere ut ipse ab ea violenter auferret. Tunc ille cum magna violentia cereum cepit: et ipse auferre conabatur. Illa autem fortiter tenebat: et se viriliter defendebat. Quibus longa fieret altercatio: et hic idem cereus violentum trahebatur subito cereus fractus est: et medietas in manu nuncij: et alia medietas in manu ipsius domine remansit. Ad hanc igitur vehementem fractionem illa subito ad se rediit: et se iuxta altare ubi se posuerat invenit. Cereum fractum in manu sua recepit. De quo valde admirans inefas gratias beate virginis reddidit que eam sine ulla illa die remanere non permisit: sed tali officio interesse fecit. Illa autem cereum diligenter reposuit: et per maximis reliquis reservavit. Sed et deus: ut dicitur: qui tunc agebant de eo quod quicunque detinebant infirmitate per ipsum liberabantur. C. Quedam alia matrona dum esset gravida quidam nocte in somnis vidit se portare quoddam vespillum quod colore sanguineo erat tinctum. Euigilans autem continuo sensum ammisit: quam diabolus addo ludis cabaret: videre sibi quod christianam fidem quam hactenus habuerat iterum mamillas haberet et tamen continuo exiret. Que cum nullatenus curari posset in quidam ecclesia beate virginis in festo purificationis prodierat: et integram sanitatem recepit.

C. De nomine sancti Blasij.

Blasius quoniam blandus: vel blasius quoniam bellus: a bella quod est habitus et sicut parvulus: blandus per dulcedinem sermonum: humilis per habitum virtutum: parvulus per humilitatem morum.

C. De sancto Blasio.

Blasius cum omni infirmitate et scilicet citate polleret christianam cum in sebastie civitate cappadocie in episcopum elegerunt. Qui episcopatu suscepto ob dioclitianam persecutionem speluncam petijt et ibi heremiticam vitam duxit. cui aures pabulum afferebant: fere ad eum unanimiter confluebant: et dum virisq; imponeret manus eis benedicentes non recedebant ab eo. Denique si qui infirmabant ad eum continuo veniebant et sanitatem ad integrum reportabant. Prodesse igitur illi? regibus dum milites suos ad venandum misisset et illi in vanum alibi labores ad antrum sancti blasij permississent: magnam ibidem bestiarum multitudinem ante ipsos stantem reperi erunt. Quas cum nullatenus capere possent attoniti suo domino nuntiaverunt. Qui statim milites plures misit: et ut ipsi cum omnibus christianis ad se adducerent precepit in ipsa autem nocte ter christus ei apparuit dicens. Surge et offer mihi sacrificium. Ecce autem advenierunt milites dicentes. Egredere vocat te preses. Quibus respondit sanctus blasius? Bene venistis filij. nunc video quod deus non est oblitus mei. Prodesse vero cum eis nunquam predicatio cessavit: et coram eis mirabilia multa fecit. Tunc mulier quendam filium suum morientem in cuius gutturo os piscis transversum erat ad pedes eius attulit et ut sanaret eum lacrymis postulabat. Sanctus vero Blasius super eum manum imponens oravit: ut puer ille et

De .s. agatha

des q i ei? noie aliqd peteret sanitas: bñficiū obtri-
neret: statī sanat? ē. C. Mulier qdā paupcula vñū
solū porcū hñs quē tñ violent lupus rapuerat: scñ
blasū depcabat vt sibi reddi faceret suū porcū. Qui
subridēs dixit. Mulier noli cōmīstari reddet tibi
porcū tuū. Cōtinuo lupus venit & porcū reddidit.
Ingredies vō Blasū ciuitatē iussu pncipis carceri
mācipat. Alia vō die iussit pñes ipsū sibi pñari.
Quē vidēs blādis s'monib? salutauit dicēs. Gaude
Blasū amice deorū. Cui Blasius. Gaude & tu
amice pñes: s; ne dicas eos deos s; demones: q; et
no igni cū his q eos honorāt idmē. Irat? pñes cū
fustib? cedi iussit: & carcerē retrudi fecit. Cui Bla-
sius dixit. Infestate speras p penas tuas dei mei a
me auferre amorē: q ipm i me hēo corroboratorē?
Audies hec vidua illa cui porcū recupauerat: porcū
cū ipm occidit & caput cū pedib? cādela & pane ad
scñ Blasū deportauit. Ille vō grās agēs comedit
fibiāz dixit. Sigulīs ānis cādela i cecilia nois mei
offerat: & tibi & qñq; hoc fecerit bij erit. Qd semp
egit: & sibi pñitas multa fuit. Post hoc cū eductū
pñes a carcere ad deos inclinare nō posset iussit cū i
ligno suspēdi & carnes ei? cū ferreis pectinib? la-
niari: & sic iterū i carcerē reportari. Septem ergo
mulieres seqñtes guttas sūguis colligebāt: q mor-
tenent: & ad deorū sacrificia pñellunt. q dixerunt.
Si vis vt deos tuos adorem? cū reuerētia mitte
eos ad stagnū: & ibi facieb? ablutis mūdī? adorare
possum? & et? pñes efficit: & citius qd dixerāt ad-
plet. Ille vō deos arripuerūt & eos istagni mediū
piecerūt dicētes. Si dij sūt videbim? Qd pñes au-
diēs & pñra iñanēs & scipm pñtēs dixit ministris.
Cur nō tenuistis deos nros. vt nō mitterent i pñū
dū lacī? q dixerūt. Dolose tecū loente sūt mulieres:
& eos i stagnū piecerūt. cui mulieres. De? ver? do-
loē non pñit: s; si dij fuisset pñmisset vñq; qd eis
facere volebamus. Irat? pñes iussit plūbū liqsem &
pectines ferreos & septem loricas igne cadētes ex
vna pñe pari: & ex alia septē camīstas offerri line-
as. Quo dicte ex his qd mallēt eligerēt. Una illa-
rū duos puulos hñs audacē eucurrīt: & lineas ca-
mīstas accipies i cammū. picit: pueri vō mñi di-
xerūt. Nō nos mñ dulcissima post te relinqs: s; sic
nos replesti dulcedine lactis: sic nos reple dulcedie
regni celestis. Tūc pñes iussit eas suspēdi: & carnes
earū pectinib? ferreis laniari: qñ carnes vt nix al-
bissime erāt & p sūguie lac fluebat. Cū āt supplicia
iuite ferrēt: āgelus dñi ad eas venit & eas virilr cō-
fortauit dicēs. Nolite timere: bon? n. opari? ē q bñ
icipit & bñ pficit: & a pñcēte se bñdictōez meret. p
pñlo ope: & mercedē accipit p labore: & gaudiū
possidet p mercede. Tūc pñes iussit eas deponi: & i
cammū mñtr: q dñit? igne exictio exierūt illese: q-
b? pñes. Nūc artē magicā dñmīttite: & deos nros
adorate. q rñderūt. pñfice in nos qd cepistis: q iā
ad regnū celeste vocate sum? & ille data sūia eas
decollari mādauit. Que dū decollari deberēt fleris
genib? adorauerūt dicētes. De? q nos a tenebris
vocasti & i lucē dulcissimā adduxisti: q nos sacrifi-
ciū fecisti grās nras suscipe & ad vitā etnā facias p-
uenire. Et sic trūcatī caputib? ad dñs migrauerūt.

De hoc iussit pñes blasū sibi pñari & dixit ei. Nūc
adoras deos vñ nō: Cui blasū. Impie nō timco mi-
nas tuas. Age vt vis. corp? n. meū penit? tibi idō.
Tūc iussit mñtr i stagnū. Ipse vō signauit aquā: &
mor sic fra arida fixa pñāst. Dixitq;. Si veri sūt
di j vñ ondate vñtrē illorū & igredimini huc. Ingres-
siq; septuaginta viri stagnū pñūno sūt submersi. An-
gel? āt dñi descēdēs dixit ei. Egredere Blasū & co-
ronā tibi a deo parā suscipe. Tūq; exisset dixit ad
eū pñes. Oio decemisti adorare deos? Cui Blasū
cognosce miser q; xpī sū? sū nec demōes ado: &
statī iussit cū decollari. Ipse āt orauit ad dñs vt qñq;
p iñmītatē gutturis: vñ alia qñq; iñmītatē ei?
pñocina postularet: exaudiret & pñūno liberaret.
& ecce vox de cel? ad cū venit q sic ficeret vt orauit.
Sicq; cū duobus pueris decollat? est circa ānū
dñi. 288. C De noie scē Agate.

a Data dñ ab agnos qd est scūs & theos dñs
qñ scā det. Tria. n. sic dicit Chrysos. sūt q
scñ faciūt: & illa pñc fuerunt i ea. s. cordis
mūditia spūs scī pñtia: & bonorū opūz affluētia: vt
dñ ab a qd ē sine & geos fra: & theos dñs: qñ dea sine
fra. i. sine amore frenorū. vel ab aga qd ē loqñs: &
thau pñmatio qñ pñmate & pñc loqñs: qd pñ in
suis rñtis. vñ ab agar qd ē fuit? & thaus supior: qñ
fuit? supiorū & hoc pp illud qd dixit. Sūma igenū
tas ē ista &c. vñ ab aga qd ē solēnis & thau pñuma-
tio qñ solēne pñmata. i. sepulta. qd pñ i angelis q
eā sepelierūt. C De scā Agata.

a Batha vgo igenua: mēte & corpe
pulcherrima i vñe catha-
niēnū deū sp i oi scitate colebat. Quista-
n? āt pñular? scilicet cū cēt ignobil. libidinofus aua-
rus: & idol dñt? brāz Agathā pñhēdere nitebat:
vt q; erat ignobil? pñhēde nobilē timere. Q; libi-
dinofus ei? pulchritudie frneret: q; anan? ei? diui-
tias rapet: q; idolatra dijs faceret eā imolare. scēq;
eā ad se adduci. Que cū adducta cēt & ei? immobile
pñpositū cognouisset fādit eā euāda meretrici noie
affrodosie: & nouē filiāz ei? euāde turpitudinis vt
p triginta dies suaderēt ei quō ei? aīuz imutaret. Et
mō pñmittēdo leta: mō frēdo aspa spabāt eā a bono
pñposito reuocare. Quib? btā Agatha dixit. mens
mea sup petrā solidata ē: & i xpo fūdata. Verba vñ
vñtī sūt: pñmissiōes vñe plūie: fñores vñ flumina sūt.
Que qñtūis ipugnēt fūdamtū dom? mee cadē nō
valebit. Ildēu āt dicēs flebat quotidie & orabat siti-
ens ad martyrij palmā pñire. Vidēs igf affrodo-
sia ipfā immobile pñmanere dixit ipi qñtiano. Facili?
pñt fāra molliri & ferrū in plūbi moliciē querti: qñ
ab igfōde xpiana mēs isti? puelle querti seu renoca-
ri. Tē qñcian? fecē eā ad se adduci: & ait illi. Cui? cō-
dñtōis es? Cui illa. Nō solū igenua: s; ēt spectabil?
gñe vt oīs pñtela mea testat. Cui qñtiano? si igenua
es cur morib? te fūillē pñonā hñe ondis? Illa rñdit
Q; acilla xpī sū. iō fūillē exhibeo pñonā. Quician?
dixit. Si te igenuā dicē quō acillā asser? Illa rñdit
Sūma igēntas ē i q fuit? xpī pñobaf. Quician?
dixit. Elige qd voluer? aut. s. dijs sacrificare: aut
diuerfa supplicia sustinē. cui agatha. Sic tal? vñor
tua qñ ven? da tua: & tu tal? hñs qñ existit dñ tu? iupit.

Te quitan? inquit ea alapis cedi dicēs. In iurā in
dicis noli temerario ore garrire. agata ridit. Ad-
ros te viz pudentē ad tāta stiticiā dñolūtū: vñ illos
dicās dōs tuos cē quoz vitā n cupias tñā gīgē vñ
te imitari: vt dicās tñi iūritas fieri: si cor vñas cre
plo. nā si dij tñi fē bonū tñi optam si at eperarē eo
rū pfortia meā fēt. Quitan? dixit. Quid imbi v-
boz supflū? curfus? Aut sacrificia dijs: aut te faciā
diuersis supplicijs intire. Agata ridit. Si feras p
mittas audito xpi nōie māsuefuit. Si igne adhibe
as d celo mibi rore salutarē agl mīstrabūt. Si pla
gas vñ tormēta igeras hēo spm sēi p quē despicio
vñiuerfa. Tūc inquit ea trahi ad carcerē: q voce cū
publica pūdebat. Ad quē lenissime et gloriā ibat
q ūst ad epulas iūritas agone suū dñō cōmēdabat
Sequēti die dixit ei quitan? Abnega xps: t ad-
ra deos. Que cū remueret inquit ea i cenleo suspē-
di t torqñ. dixitqz Agata. Ego i his penis itz de-
lector sic q bonū mīcū audir: aut q vider quē diu
desiderant: aut q multos thesaurōs inuenit. Non
n. pōt tritici i hōuēu pōmīnī teca ei? facit for-
tiger: culcata t i paleas redacta. Sic aīa mea nō
pōt intrare i paradisu cū palma martyris: nisi dili-
genter feceris corp? meū a carnificib? attractari.
Tūc irat? quitan? inquit ei? mamillā torqñ: t totā
diutissime inquit abscidi. cui Agata. Impie crudel
t dire t rānc: nō es cōfusū apūtare in femia: qd
ipē i matre fuisse? Ego habeo mamillas itegras
itus i aīa mea: ex qb? nutrio oēs sensus meos: qz
ab ifātia dñō cōsecram. Tūc inquit ea i carcerē re-
cipi: pluribz ignibz mēdicorū t panē vel aquam
sibi ab aliquo mīstrari. Et ecce circa mediā noctē
vēr ad eā qdā senex quē auēdebat puer luminis
portitor: diuersa fecū fēcēs mēdicamēta: t dixit ei
Licet cōsularis ifan? tormētis te afflixerit: tu tñ
cū tuis rīstis apli? afflirist: lz vbera tua tōferit
tñ illi? vbertas i amaritudinē cōuertet. Et quā
ibi erā qū partebat: vidi q: mamilla tua pōt cu-
rā salutis suscipere. Cui Agata. Mediciā carnā
lē corpori meo nūqz exhibui: t turpe ē vt qdā diu
vnaui nūc pā. Dixit ei senex. Filia ego xpiānus
sū ne verecūderis. Cui Agata. t vñ verecūdari pos-
sū cū tu sis senex t grāden? ego vō ita crudelis lace-
rata q nemo possit de me cōcipere voluptatē. Sz
ago tibi grās dñe pr: q sollicitudinē tuā mibi ipen-
dere dignat? es: cui ille. Et qre n punitis vt curē
te? Agata ridit. q hēo dijs icēi xps: q solo vbo cu-
rat oīa: t sermōe restaurat vñiuerfa: hic si vult po-
test me cōtinuo curare. Et subridēs senior dixit.
Et ego apostolus ei? sū: t ipē me misit ad te t i no-
mine ei? scias te cē sanātā. t cōtinuo petrus apo-
stol? disparuit. Et pēdēs beata agata grās agēs
inuenit se vñdiz sanātā: t mamillā suā pectori re-
stitutā. Cū ergo ex inensō lumine custodes territi
aufugissent t apū carcerē reliqssēt rogabāt eā qui
dā vt abiret. Abst̄ iqt vt fugiā t coronā pāntie
pdā t custodes meos tribulationibz tradā. Post
dies qtuor dixit ei quitanus vt deos adoraret ne
gramora supplicia sustineret. Cui agata. Verba
ena fatua sūt t vana aerē maculātia t iniq. Adifer
sine itellecu quō vis vñ la pides adorē: t deū celi

q me sanauit dimittā? Quitan? dixit. t qs te sana-
uit? Cui agata. xps fili? dei. Quitan? dixit. Iterū
tu andes xps nōiare: quē ego nolo andire? Agata
dixit. qd u vñro xps corde t labijs inocabo. qu-
tan? dixit. Nūc videbo si xps te curabit. Et in-
st̄ testas fractas spargi t sub testas carbonēs igni
tos mitti t ipaz desup nado corpore volutari. Qd
cū fieret: ecce tremor? nūm? facit? ē q totā ciui-
tatē ita cōcussit: vt pars cōmēs duos cōsiliarios
quitan? opprimeret: t oīs pplis ad cū concurreret
clamās q pp mīstū Agate cruciatū talia patere
tur. Tūc quitan? ex vñā parte tremorū: ex alia
seditōes ppli metnēs: ipaz iterū i carcerē recipi
inquit: vbi sic orauit dicēs. Dñe iesu xpe q me crea-
sti t ab ifātia custodisti: q corpus meū a pollutione
seruasti t a me amorē seculi abstulisti: t tormēta
me vñcere fecisti: t i eis virtutē pāntie tribuisti
accipe spiritū meū t iube me ad tuā puenire mīse-
ricordiā. Idēc cū orasset cū igēti voce spiritū tradi-
dit: circa ānū dñi. 333. sub decio ipatore. Cū āt si-
deles cū aromantib? corp? ei? cōdirēt t i sarcōfago
collocarēt: qdā inuenis feris idur? cū pl isqz cen-
tū vñis pulcherrimis t ornatis ac albis idutis: q
nūqz i illis partib? vñ fuerāt ad corpus eius vēit
t tabulā marmoreā ad caput ei? pōnēs: ab oculis
oīz statū disparuit. Erat aut i pāntia tabula scri-
ptū. Adēte sancti spōtaneā honorē deo t patrie
liberationē. Qd sic itelligit. mētē sanctā habuit:
spōtaneā se obrulit: honorē deo dedit: t patrie li-
berationē fecit. Et hoc miraculo diuulgato etiam
gētilēs t indei sepulchrū ei? plurimū venerari ce-
perūt. Quitan? autē dū ad eius inuestigādas diuī-
tias pgeret duobus eqs inter se fremitū dñibz
calceqz tactantib? vñ cū morū appetit: alter cal-
ce pēssū i flumie picat: ita q corp? ei? nūqz po-
tuit inueniri. Itenoluto āno circa diē natalis eius
mōs qdā marim? circa ciuitatē ruyē? cructant i-
cēdūt: q ūst tormēs de mōte dscēdēs: t saxa terriqz
liqfaciēs ad vrbē cū magno ipetu veniebat. Tūc
paganorū multitudo dscēdit de mōte. t ad sepul-
chrū ei? fugiēs velū vñ cooptū erat sepulchrū ar-
ripuit: t cū statuit ptra ignē: Statiqz i diē natalis
ipī? vgis ignis stetit t vñtra vñlaren? n pcessit. De
hac vgc diē Ambrosi? i pñtōe. O felix t ictita v-
go q meruit diuī p lade martyris fidelis sanguine
clarificare suū. O illustis t gloriofa gemino illu-
strata decore: q iter tormēta aspā cūctis plāta mi-
raculis: t mystico pollēs suffragio apostoli meruit
visitationē curari. Sic nupta xpo suscepit ethe-
ra. Sic bunnādi arr? gloriofa fulgēt obseqa: vt an-
gelorū choz? sūctitatē mētis t patrie idicat libera-
tionē.

C De nōie sancti Vedasti.

Vedast? qñ vere dās est? q: vere sibi dedit
est? afflictōis t pēntie. Vñ veb distās
q: veb eternū ab eo distat. Vñ dānati sēp
dicēt veb. s. ga deū offēdi. veb. q: diabolo cōfēsi:
veb q nat? fui. veb q mori n valco veb q t āma
le torqor: veb q nūqz liberabor. C De. s. vedasto
Edast? a bñō remigio i trāiacēse epīf
copū ordiat? fuit. Qui cū ad
portā ciuitatē vēisset: t ibidē duos paupes

De sancto amado valentino et iuliana

vnū c'andū et aliū cecū petentes elynā repperisset dixit eis. Arcetū et aurū nō ē mibi: qd aut pēo hoc vobis do. Et scā oīone vtroq; sanauit. Cū aut in qdā ecclia derelicta repab⁹ opta lup⁹ bitaret ei, dē pcepit vt ide fugeret nec vltra illuc redire auderet. Qd et fecit est. Deniq; cū vbo et ope multos pueritisset qdragesimo anno sui epat⁹ vidit colūmā igneā a celo vsq; i domū suā descendēte. Qui tūc suū adesse cōsiderās postmodū in pace genti circa annū dñi. zso. Cū aut corp⁹ ei⁹ trāsseret aucto. mar⁹ p semo cec⁹ dolēs q corp⁹ epī videre nō poterat: mox lumē recepit: s; postmodū ad votū suū lumē amissi.

De noīe sci Amādi.
Amāndus dī ab amore q; amabilis fuit. hūit. n. tria i se que faciūt hoīes amabilē. Ammū est societas grata. puer. i. q. vir amabilis ad societate tē. Sed; ē pueri- tionis honestas. et sic dī bēst. 2° q omniū oculis amabilis videbat. Tertū ē pbitatis vtuositas. 3° Regū. 2° Saul et ionathas amabiles et decoi.

De sancto Amādo.
Amāndus ex nobilib⁹ parētib⁹ orū monasteriū itro- nit. Qui dū p mōasteriū ambularet quē- dā maximū pēntē inuenit: quē statū vntē crucis et oīone ad foueā nūq; ide exiturū redire coegit. Veniēs aut ad sepulchrū sci Martini: amīs quidei ibi māsit: cū scio idutū et aq ac pane oīdea- ceo sustētat. Post hoc dū romā inisset et in ecclia sci petri i oīone pnoctaret: custos ecclie ipz renerē ter foras eiecit. Qui dū ad admonitiōē sci petri q sibi an fores ecclie domiēti apparuit: ad gallias inisset: et ibidē regē dagobertū p suis criminib⁹ i- creparet: erat rē cū de suo regno eiecit. Deniq; cū rex filiū nō hiet: oīone scā ad dñs filiū hūisset cogitare cepit q quō isātem suū faceret baptizari. Veniēs i mēre ei⁹ vt ab Amādo eū baptizari face- ret. Quēto igit amādo et ad regē adducto rex ad pedes eius pstermī: rogauitq; vt sibi indulgeret et suū filiū quē sibi dñs dederat baptizaret. Ille vero p m.ā petitiōem benigne pcessit: s; secularib⁹ nego- cijs implicari metuens scōz renuit et abscēssit. Tā- dē vice⁹ pēib⁹ annuit voto regis. Quē cū baptiza- ret tacētib⁹ cūctis: isāns mīditāne. Post hoc rex ipz i traicēsem epz sublimari fecit. Qui cū a ple- risq; vbi p dīcatōis cōtēni videret i vase omā iuit: vbi cū qdā ioculator vbi ei⁹ irideret a demone arripit: et ppijs dētib⁹ se discerpēs q viro dei i- iuriā fecerit cōfiteat: et statū miserabl⁹ morit. Cū aut qdā vice manus sibi lanaret: qdā epz aquā illā seruari fecit de qua qdā cecus postmodū curatus fuit. Cū i quodā loco de volūtate regis mona- steriū cōstruere vālet: qdam epz prime ciuitatis moleste hoc sustinēs misit famulos suos vt aut ipz occiderēt vel ide eicerēt. Qui veniēs eidē dolo- se dixerūt: vt secū pgeret et sibi locū aptū ad mona- steriū dñderet. Ille aut maliciā illorū p cognoscēs vsq; ad cacumē mōtis vbi eū occidere cupiebāt: cū eis iuit: eo q multū martiriū affectaret: s; ecce tāta pluuia et tēpestas mōs regit vt se mutuo vi-

dere nō possēt: et iā se mori putātes pstrati veniās p. stulabāt et vt eos viuos abire pmitteret exora- bāt. q oīone effudit et serenitate marimā ipetrauit. Illi ergo ad ppria redierūt et scūs Amāndus eua- dēs et multa alia miracula faciēs i pace genuit. Flo- ruit circa annū dñi. 33. tpe eraclij.

De noīe sci Valentini.
Valēntinus qñ valorē tenēs: hoc est i scita- te pscuerās: et dī Valēnt⁹ qñ valēs tiro a. miles xpi: miles dī valēs: q nūq; ce- dit. fortiter ferit: se valētē de: endit: po- tēter vicit: sic valēntinus nō cessit martiriū viciē- do: pēssit idolatriā euacuādo: def: dicit fidē cōmu- niēdo: viciū patiēdo.

Valentinus reuerēdus p sbyter fuit quē claudij ipe rator ad se adduci faciēs interrogauit di- cēs. Quid est valēntine q amicitia nra nō frueris: vt deos nros adores: supstitionēq; abijci- as tue vnitatis? Qui valēntinus. Si grās dei sei- res ista nequaq; dicerēs: s; ab idolis aiūz renoca- res et deū q est i celis adorāres. Tūc qdā q claudij astabat dixit. Quid vis dicere valēntine de scitate deorū nforū? Qui valēntinus. Ego de eis nihil di- co nisi q fuerūt hoīes miseri omni inūditia pleni. Ad quē claudius. Si xps ver⁹ deus ē cur mibi nō dicis qd vere ē? Qui valēnt⁹. Vere xps solus est deus i quē si credideris aīa tua saluabit. res publi- ca augetib⁹ oīz inimicorū tuorū tibi victoria pce- det. Rūdes aut claudius astātib⁹ dixit. Qui ro- mani audite qz sapiētēz recte loqutur hō iste. Tūc dixit pfectus. Seduct⁹ est iperatoz: quō deferem⁹ qd ab ifantia nra tenam⁹? Et tūc cor claudij imu- tatū ē. Tradit aut euidā pncipi i custodiā. Et cū i domū ei⁹ ductus fuisset dixit. Dñe iesu xpe q es verū lumē illumina domū istā vt te verū deū co- gnoscāt. Qui pfectus. Dñe mea hoc facē nō timēā imortalē: fac qd vis q me decepe nō valebis. Tūc pfectus iussit eā grauissime vtrās ce- di et dimidia die p capillos appēdi et plūbū liqfem i capite ei⁹ fūdi. Qd cū nihil ei nocuisset ipsā cathēis ligauit et i cācerē recluist. Ad quā vēit diabol⁹ i spē āgeli dicēs. Iuliana ego sū āgel⁹ dñi q me ad te mi- sit vt te dñeā pmonere vt dñs sacrificēs. nē tā diu cruciētz et tā mala morte moriāz. Tē iuliana flets

De sancta Iuliana.
Iuliana dñi enlogio pfectō mīcome- dio dīspōsata est: et nollet sibi aliqñ copulari nisi recipet fidē xpi inssit eā p sū expoliari et grauissime ce- di ac ipi pfectō fādi. Qui pfectus ait. Dulcissima mea Iuliana cur me ita blussit: vt me si renuerēs? cui illa. Si tu adorauer⁹ deū meū: acquiescā tibi. aliqñ nūq; dñs me⁹ er⁹. Qui pfectus. Dñe mea hoc facē nō possū: q ipator āputari faceret caput meū. Qui Iu- liana. Si ita times ipatorē mortale quō vis vt ipa- torē nō timeā imortalē: fac qd vis q me decepe nō valebis. Tūc pfectus iussit eā grauissime vtrās ce- di et dimidia die p capillos appēdi et plūbū liqfem i capite ei⁹ fūdi. Qd cū nihil ei nocuisset ipsā cathēis ligauit et i cācerē recluist. Ad quā vēit diabol⁹ i spē āgeli dicēs. Iuliana ego sū āgel⁹ dñi q me ad te mi- sit vt te dñeā pmonere vt dñs sacrificēs. nē tā diu cruciētz et tā mala morte moriāz. Tē iuliana flets

orant dicēs. Dñe de? me? ne pmitas me perire. s; oñde nubi qd ē q mibi talia pñadet. factaq; ē ad eā vōr vt ipsū apprehēderet ⁊ qs cēt ipsū coge-
ret pñteri. Que cū cū tenuisset ⁊ qs cēt interrogasset dixit ei qd demon cēt qd ad eā decipiedā. pñ ei? mī-
fisset ipz. Cui iuliana. Et qs ē pñ tuus? Rñdit. be-
elzebub qd ad oīa mala nos dirigit: facit nos gra-
uiter uerberari: quoties a xpianis fuerim? supati
Et iō scio qd malo meo huc ueni: qd te supare nō
potui. Inter alia qd cōfessus ē dixit: qd tūc maxime
a xpianis elōgabatur qm mysteriū dominei corpōis
agebat: ⁊ qd oratōes ⁊ pñcatōes fiebāt. Tūc iu-
liana petrosū manibus ipm ligauit: ⁊ ad terrā cū
deiciēs cathēna cū qd erat ligata ipm durissime
vberauit. Diabolus autē clamās rogabat eā dicēs
Dña mea iuliana miserere mei. Tūc iussit pñct?
vt iuliana de carcere educeret: ⁊ exiēs trahēbat:
post se demonē alligatū. Demō autē rogabat eā
dicēs. Dña noli aplius de me ridiculū facere: nō
enī potero ultra i quēpiā pñalere: xpianī dicunt
misericores eēt: tu nullā de me misericordiā ha-
bes. Sicq; p totū forū traxit ⁊ postea i quadā la-
trinā ipm piecit: Cū āt ad pñctū puenisset i qua-
dā rota adeo ē extensa: qd oīa eius ossa usq; ad me-
dullarū eritū sunt cōfracta Angelus autē dñi rotas
cōtinuēns ipz i momento sanauit. Qd viden-
tes qd aderāt: crediderūt. Et statim decollati sunt
viri quingenti ⁊ mulieres 130. Deinde cū i quadā
olla plūbū liquefacto plena missa fuisset: sed plum-
bū velut temperatū balnei factū esset maledixit
pñfectus dñs suis: qd vnā puellā punire nō pote-
rant qd tantā iniuriā eis irrogabat. Tūc iussit eam
decollari: que dñ ad decollandū duceret demon
quē verberauerat in specie iuuenis apparēs cla-
mabat dicēs. Nolite ei parere qm deos vestros
vituperauit: ⁊ me hac nocte grauiter verberauit
reddite ergo quod meruit. Cūq; iuliana paululū
oculos apertuisset ⁊ videret qs cēt qd talia loqretur
demon aufugies exclamauit. Idē heu me miserū
adhuc puto qd me vult capere ⁊ ligare. Cū ergo
beata iuliana decollata fuisset pñfect? nauigās
i mari cū 34. viris orta tēpest āte submersus est.
Idorū āt corpora cū mare iactasset a feris ⁊ auib?
sunt comesta.

Expositio.
c Athedra triplex dī. s. regal. ⁊. Reg. ⁊. z.
David sedēs i cathedra tē. Sacerdota-
lis. pmo regū. i. Delī sacerdotē sedēte
sup sellā. Adagistralis. Adthei. ⁊. Sup cathe-
dra moysi tē. Vñs ergo petr? sedit i cathedra re-
gali: qd fuit pñceps oīuz regū. Sacerdotali qd fuit
pastor: oīuz clericorū magistrali qd fuit doctor: oīuz
christianorū.

De cathedra sci petri.
c **Athedra** festine recolit: qd tūc
beatus petrus apud antiochiā in cha-
thedrali honore sublimatus fuisse pñ-
betur. Idūis autē solēnitatis institutio quadrupli-
cem cām habere videt. C. pñma cā ē cū bñs pe-
trus apud antiochiā predicaret theophilus pñ-
ceps ciuitatis illius ei dixit. Petre qua rōne po-

pulū meū subueritis? Cū ergo petrus sibi fidē xpi
predicaret: ille eū vinculari fecit ⁊ sine cibo ⁊ potu
eū manere pñmisit. Sed cū petrus iā pene defice-
ret resumptis tamē viribus elenās oculos ad ce-
lū ait. Iesu xpe miserorū adiutor: adiuua me i his
tribulatiōibus deficiētē. Cui dñs respondit. Pet-
re credis te derelictū a me? Adde bonitati dero:
gas si talia cōtra me dicere nō formidas. pñctus
est qui tūc subueniat miserie. Audiēs autē pñctus
de icarceratiōe petri ad theophilum venit ⁊ se in
multis opib? ⁊ artib? summū opificem esse asseru-
it. Ligna ⁊ tabulas se scire sculpe: tētoria pingē-
re: ⁊ multa alia industrie opari dixit. Quia theophi-
lo obnixē rogat vt i eius curia secū cōstitat. Eū
litis paucis diebus paul? ad petrū abscōse i carce-
rem introiuit. Quem vidēs pene mortuum ⁊ con-
sumptū amarissime flere cepit ⁊ i aplēx? ei? quasi
fledō deficiebat: ⁊ pñps i vocē sic iquit. O petre
frater me? gloria mea: gaudiū meū: dimidiū aie
mee: meo intuitu resume vires. Tūc petr? oculos
aperiēs ⁊ ipz cognoscēs lacrymare cepit: s; sibi lo-
qui nō potuit. Et accurrēs paulus vix os ei? apuit:
⁊ ponēs cibū ipz refocillauit. Cū āt petr? cibo pñ-
tar? fuisset accurrēs i oscula pauli ruit. ⁊ abo pluri-
mū flēuerūt. Paulus āt oclē rediēs Theophilo
dixit. O bone Theophile magna ē glia tua: ⁊ curi-
alitas tua hōestā: aica: dhōestā mīta erigū mā-
lū. Remiscere qd fecisti illi dicole qd dī pñct? ve-
lut eēt aliqd magnū pñosus: dñm: macie pñ-
p? p oīa vilescit: solo fñmōe clarescit: ⁊ talē te dēet
i carcere pñere qd poti? si libtate solita fruēret: pos-
set tibi i aliquo vñlio: cē. Nā sic d illo hoīes qdaz
autē i firmos sanāt: mortuos suscitāt. Cui theophi-
lus. Fabulosa sūt ista paulē qd dicēs: qd si mortuos su-
scitare posset ēt scipz d carcere liberaret. Cui pau-
lus. sic xps su? a mortuis resurrexit vt dicūt: qd nō
cruce dñcedere noluit. sic petr? vt autē h? exēplo se
nō liberat: ⁊ pati p xpo nō formidat. Cui theophi-
lus. Dic qd ei vt filiū meū iā p qtuordecī ānos mor-
tū resuscitet ⁊ icollūcū eū reddat ⁊ liberū. Ingre-
diēs igr paulus dixit quōd resuscitationē filiū pñci-
pis spopōdisset. Cui petr?. Hē grādē paulē pñ-
sisti: s; dñi vñte facillimā. S; cū petr? educet? d car-
cere monumēto apto p eo orasset pñmōd resurre-
xit. hoc āt p oīa vñile nō videt. Et aut paulus hu-
mana astutia talia se fabulā scire pñonere finge-
ret. Aut vt sūta iuuenis p qtuordecī ānos suspen-
sa fuisset. Tūc theophil? ⁊ vñuersus pplis antio-
chie ⁊ alijs pplēs dñō crediderūt et glōsā ecclesiā
fabricauerūt. In cui? mediō excelā cathedrā col-
locauerūt: ⁊ petrū vt ab oib? videri ⁊ audiri posset
exaltauerūt. In q septe ānis sedit. S; postmodū
veniēs romā: i romana cathedra sedit vīgitiq; ānis.
De pñmo tñ honore ecclesiā celebrat: qd tūc p
mo plati eccleie ceperūt loco: pñte: ⁊ noīe sublima-
ri. Tūc q? ipletū ē qd legat i psal. Exaltēt eū i eccle-
sia. C. Et nōndū qd triplex ē ecclesia i q bñs petr?
exaltat? ē. s. ecclesia militātiū: malignātiū: ⁊ triūphā-
tiū. In hac triplicē ecclesiā exaltat? ē s; triplicē fe-
stinitatē quā d ipso ecclesiā celebrat. Et enī exaltat?

De cathedra sci petri

i ecclesia militantiu eide pcedendo: et ea i aio: i fide: et morib' laudabil' regedo: et hoc qd' ad solennitates bodierna q' dicit cathedra. Q' tunc sup' aethiocienas ecclesia p'ficienti accepit: et ea septē annis lauda bil' rexit. C' Secdo ē exaltat' i ecclia malignantiu ipsa. s. dissipado et ea ad fidē cōuertēdo: et hoc pti ner ad sedas festiuitatē q' dē ad vicula. Tūc. n. ma lignantiu ecclia dissipauit et multos ad fidē cōuertit. C' Tertio ē exaltat' i ecclia triuphantiu i ipsa. s. feli cit' itrocedo. et hoc qd' ad f'ia solennitatē q' ē pas sionis ei' q' tūc ecclia triuphantiu itroinit. C' Nota qu' ē q' p'lib' alijs rōib' ecclia ter i āno de eo festi uitatē facit. s. pp' p'mordiale pncipiū v' p'ilegiū pp' offiū et pp' bñficiū pp' debitiū: pp' exēplū. P'p' p'ile giū qm' bñs pet' ab alijs aplis i trib' fuit p'ile giat' pp' q' tria p'ilegia ecclia ter i āno eū honorat fuit. n. p' ceteris dignior: i aucte: qm' pnceps aplorū extitit: et clanes regni celorū accepit. Feruētior: in amo: e. n. feruore xpm' dilexit q' ceteri sicut i multis locis euāgelij manifestat. Et effica cior: in v'tute. nā qd' vmbra petri v' legi i acibus aplorū sanabant infirmi. Secdo pp' offiū. Ipse. n. of ficiū p'latōis sup' vniuersā eccliaz hūit. Et id' sicut pet' fuit pnceps et p'lat' tot' ecclie q' diffusa ē in trib' p'ib' mūdi. s. asia. africa. et europa: ita ecclia ter i āno celebrat festū ei'. Tertio pp' bñficiū: quia ipse q' p'atē accepit ligadi atq' soluēdi liberat nos a tribus anib' p'ctōū. s. cogitatōis: locutiōis et opa tiōis: q' i deū: v' q' i primū: v' q' i nos peccauim'. Vel istud bñficiū pōt eē triplex qd' v'tute clauium p'ctō: i ecclia p'sequit'. P'mū ē absolucōis a reatu onis. Secd' pene purgatorie i tpalem cōmutatio. Tertiu' pene tpalis s'z p're relaxatio. Et pp' hoc tri plex bñficiū s'us pet' ē tripl'r honoratus. Quarto pp' debitiū: q' n. ipse tripl'r paui et pascit nos. s. v'bo: exēplo: et tpali subsidio sine oionis suffragio: id' obligamur vt ipm' tripl'r honorē. Quinto pp' exēplū vt nullus p'ctō: desperet ēt si tertio sic pet' deū negauerit: si nō eum sicut ipse velit co: de: ore: ope p'serui. C' Secda cā institutōis ē hec q' qd' de iti nerario clemētis ē supra. Cū. n. pet' v'bu dei p'di cans anthiochia app'opināret oēs de citate illa ei obuiauerūt nudis pedib' p'gētes: cilijs iduētes: et caput puluere aspgētes agētes vniāz: q' o'tra enim Simoni mago p'sensisset. Pet' v'bo corū p'iaz vi dēs grās deo egit. Tūc illi obtulerūt oēs veratos ligauit et demonib' fatigatos. Quos dū petrus au se p'ui iussisset: et sup' eos nomē dñi inuocasset: i. mēsu lamē ibidē apparuit: et oēs. p'imus sūt sanati currētes et osenlāres vestigia scī p'etri. Tūc itra septē dies plusq' decē milia hoīuz baptisma susce perūt: ita vt Theophilus pnceps cimitas illi: do mū suū i basilicā fecerit p'fecari: vt ab oib' videret et au diref. Nec istud p'ui ē bis q' sup'ius deā sūt. potuit. n. fieri q' petrus p' opationē pauli a theop'ulo et i rato p'plo magnifice sit suscep' s'z recedēte petro Simō magus pplin puerit et o'tra petri grauiter igitauit. Postmodū v' p'iaz agēs iterū honorabi liter eū recepit. C' Hec aut' festū de cathedratōe

bri petri p'suevit appellari festū epularū bñ petri Et hinc f'ia rō sumit institutōis bñi festi. C' Osue tundo. n. antiq' fuit gētiliū: vt ait mag' Joānes be leth. singulis ānis mēse februario certo die epulas offerre sup' tumultos parentū suorū et eas de nocte demones p'sumebāt. Ip' aut' ab aiab' circa tumu los errātib' q's p'mbras vocabāt vastari putabāt. Solebāt. n. antiq' dicere: vt idē ait q' qm' i humanis corporib' sūt dñr aie: et in iferis manes: spūs v' vo cabāt qm' ad celos ascēdebāt: vmbas quādo recēs erat sepultura: sive qm' circa tumultos errabāt. Hec aut' p'suetudo de ipsis epulis vix a xpianis potuit extirpari. Qd' scī p'ies attēdētes et p'ent' hoc extir pare volētes festū de cathedratōe bñi petri: tūz de illa q' fuit rome: tū de illa q' fuit anthiochie statue rūt illo. s. eodē die quo t'alia fiebāt. Cū ab illis epu lis adhuc ab aliq'b' festū epularū bñi petri vocaf. C' Quarto instituta est p'pter reuerētā corone cle ricalis. Notādū. n. q' iuxta aliquorū traditionē co rona clericorū hic p'mo sup'it intū. Itā dū petrus anthiochie p'dicaret: i. g'mmelā nois xpiani sumi tatē ei' capitis abaserunt. Qd' qdē postmodū toti clero tradit i honorē: qd' p' p'po aplorū pncipi i g'm meliā fuerat irrogatū. Circa aut' ipsā coronā cleri ricorū tria attēdunt. s. capitis abasio: capillorū de trūcatō: s. forme circūlatio. Abasio aut' i superiori capite fit triplici rōe. q'ru' duas assignat Dionys' i eccliaistica hierarchia dices. Detōho capillorū si gnat mūdā et nō formabile vitā. Ad capillorum. n. detōhōne sive capitis abasione tria sequunt. s. mū ditiē p'suatio: deformatio: et denudatio. Mū ditiē cōsuatio: q' ex capillis sordes i capite aggregant. Deformatio q' capilli ad ornatū sūt: significat ergo tōfura mūdā: et nō formabile vitā. Hec. n. signifi cat q' clerici debēt h'fe mūditiā mēt' iterū: et nō so inabile. i. nō exq'sitū habitū exteri'. Denudatio it significat q' iter se et deū nihil d'z eē mediū: s'z ime diate deo debētyniri et reuelata facie dñi gl'ia spe clari. Capillorū detrūcatio fit: vt ex hoc deē itelligi q' clerici oēs cogitatōes sup'fluas a mente sua de bēt abscedere et ad v'bu dei sp' auditiū pati et expedi tū h'ie: et oia tpalia p'ierq' ad nēcitatē a se p'entus remouere. Fit at' circularis figura multipli rōne. C' P'mo qm' hec figura nō h'z finē neq' pncipiū. P'ter qd' dat' itelligi q' ministri dei sūt clerici: q' d's nec h'z pncipiū neq' finē. C' Secdo qm' hec figura nullū āgulū h'z: et significat q' clerici n' d'bet h're sor des i vita: qm' vbi āngulus ibi sordes: vt dicit B'er. et debēt h're vitatē i doctria: qm' vitas āngulos n' h'z: sic dicit I'diero. C' Tertio qm' hec figura ē oīuz fi gurarū pulcherrima. Cū i hac d's celestes creatu ras fecit: p' qd' significat q' clerici debēt h'fe pulchri tudinē iterū i mēte et exteri' i quersatōe. C' Quar to qm' hec figura est oīuz figurarū simplicissima. Nulla. n. figura vt dicit Augustin' ex vna linea cō sistit. sola circularis signata est que vna tantū linea clauditur. P'ter quod significatur q' clerici habe re debent simplicitatem columbarum iuxta illud. Et simplices sicut columbe. C' De nomine sancti Athabie apostoli.

Mathias bebræice latine dicitur donatus a domino vel donatio domini vel humilis sine paruis. Nam donatus a domino fuit qui ipse de mundo elegit et iter. 72. discipulos designavit. Donatio domini fuit qui sorte electus inter apostolos nominari pmeruit. Paruus fuit quia vera semper humilitate fruatur. Est autem triplex humilitas sicut dicit Ambrosius. Prima est afflictio qua quis dicit humilitatem. Secunda consideratio qua pcedit ex cognitione creatoris. Tertia denotatio qua pcedit ex cognitione creatoris. Tertia denotatio qua pcedit ex cognitione creatoris. Tertia denotatio qua pcedit ex cognitione creatoris.

De sancto Mathia apostolo.

Mathias apostolus locum inde substat. Et primo ostendit originem ipsius inde hinciter videamus. Legitur enim in quidam historia apocrypha: quod fuit quidam vir in hierusalem nomine ruben: qui alio nomine dicitur est Simon de tribu Dan. vel secundum Hieronymum de tribu Iudæ: qui habuit uxorem quodammodo nuncupata. Et quadam die nocte cum sibi in lecto cubaret exultasset: Libera obdormiens somni vidit: quod perterrita cum gemitibus et suspiriis viro suo retulit dicens: Videbas mihi quod filium flagitiosum parerem: quod totius gentis nostre causa peccatis existeret. Cui ruben nefarius inquit rem nec relatu dignum. peris: et spiritum ceu puto phitonico rapero. cum illa. Si me concipisse sero et filium peperero absque dubio non spiritus phitonicus extitit: sed revelatio certa fuit. Proinde tunc ita quod tunc filium peperisset parentes plurimum timuerunt: quod de eo faceret cogitare ceperunt. Quibus filium abderet occidere nec vellet destructorem sui generis enutrire ipsi in fucella positi mari expolunt. Quod marini fucus ad insulam propellerit: quod sebarioth dicitur. Ab illa igitur insula iudas sebariothis appellatus est. Regina autem illi loci caris liberis ad littus maris causa spaciandi pcessit: et fucella a marinis fucibus iactari videns ipse aperiri precepit. Inveniensque ibi puerum elegantis forme suspirans ait. O solatijs tante sublevarer sobolis ne regni mei pararer successore. Puerum igitur secreto nutrire fecit et se grandis humilavit. Tandem se filium pepisse mentis et p totum regnum fama hec celebris divulgata. Puerum cives p suscepta sobole vehementer exultant. Et in gaudiis plebs letatur. Ipse igitur secundum magnificentiâ regis educari fecit. Non post multum vero temporis regina a rege concepit et suo tempore filium parturit. Et cum autem pueri aliquantulum crevisset ad iuicem sepius colludebat. Et puerum regis iudas crebris molestis et insurijs molestabat. Regina autem hoc moleste ferens et iudam ad se non pertinere sciens: ipse crebris sberabat. Sed nec sic ad molestia pueri desistebat. Tandem res pādī et iudas non verus regis filius: sed inuentus aperit. Quod iudas ut concepit vehementer erubuit et fratre suum putativum filium regis latenter occidit. Ob hoc capitale sceleris timens cum

tribularijs in hierusalem aufugit: sequens eum pilatus et phidius macipavit. Et quoniam res similes sibi sunt habiles: pilatus iudam suis moribus invenit congruere: et ideo cepit ipse valde charum hunc. Universe igitur curie pilati iudas pfectus: et ad eius nutum omnia disponunt. Quadam igitur die pilatus de palatio suo in quoddam pomum aspiciens illorum pomorum tanto desiderio capitis est: ut penitus deficere videret. Erat autem illud pomum ruben prius inde: sed nec iudas preter neque ruben filium agnoscebat: quia ruben ipse a marinis fucibus percipisse putabat: iudas quod patet aut quod patria sua fuerit penitus ignorabat. Pilatus itaque accessit iudam ait. Tanto illorum fructum captus sum et desiderio quod si bis frustratus fuero spiritum exalabo. Tunc igitur iudas in pomum insiluit et velocius mala carpit. Interea ruben venit: et iudam mala sua carpit inuenit: fortiter igitur ab eo contempsit: et iurgia superaddidit: post iurgia surgit ad verbera et mutuis se in iurijs affecerunt. Tandem iudas ruben in ea parte qua ceruit collo connectit: lapide percussit preter parit et occidit. Pilatus igitur sustulit et pilato quod acciderit: enarrauit. Nam die ielinate et nocte supuente: ruben mortuus invenit et subitanea morte puctus esse putat. Tunc pilatus omnes facultates ruben iude tradidit et ciborem uxori ruben coniugem iude dedit. Quadam igitur die cum ciborem graniter suspiraret et iudas vir ei quod haberet diligenter interrogaret illa rudit. Deu iselastima assu oium seminarum: quod infantulum meum marinis fucibus immerit: et virum meum morte puentum inveni: sed et dolori inferre pilatus addidit dolorem: quod me mestissimam tibi coniugem copulavit. Quibus illa omnia de illo infatulo enarrasset et iudas illa quod sibi acciderat retulit: inuentum est quod iudas matrem suam in uxorem duxerit et quod preter suum occiderit. Penitentia igitur ducit suadente ciborem diuinum nram iesu xpo adiit et suorum delictorum veniam imploravit. Idcirco et predicta historia apocrypha legitur: quod verum recitanda sunt: lectoris arbitrio relinquunt: si sit potius reliquenda quam asserenda. Quis autem fecit cum suis discipulis et discipulo in suum elegit apostolum: quod adeo sibi familiaris extitit et dilectus. Ut cum faceret suum procuratorem quem postmodum pador: et portabat. n. loculos: et ea que xpo dabat furabat: dolens vero tempore diuice passiois: quod vnguentum quod trecentos denarios valebat non fuerat venditum: ut illos et denarios furaret: abiit et denis triginta denarijs vendidit: quorum vniuersum valebat de centis denarijs vsuales et damnum vnguenti trecentorum denariorum recopescavit. Et ut quidam autem dicit quod xpo dabat decimam parte furabat: et idem p decima parte quam in vnguento amiserat p. 30. denarijs denis vendidit: quos penitentia ductus retulit et abiens laqueo se suspexit: crepuit mediis: et diffusa sunt omnia viscera eius. In hoc autem clari est omne pos effunderet. Nam. n. dicitur quod erat ut os tam visum ignaret quod tam gloriosum os. s. xpi contigerat. Dignum. n. erat: ut viscera quod padoris conceperant: rupta caderent: et guttur a quo vox prodicionis exierat laqueo arceretur. In aere etiam misit ut qui angelos in celo et homines in terra offenderat ab angelorum et hominum regione separaretur et in aere cum demonibus sociaretur.

Cū igit iter ascensionē et pēthecostē apli i cenaculo
sumul eēnt: videns petrus qd numerus az. aploru erat
immutus quos dñs in hoc numero elegerat vt fidē
trinitatis i quatuor mūdū pnb' p'dicaret: surrexit i me-
dio fratru dicens: viri frēs oz vt aliquem loco inde
substituamus q testes nobiscū resurrexerēt xpi: qz
dñs dixit nobis. Eritis mihi testes i hierl'z i in oi
iudea i samaria: i vsqz ad vltimū tre. Et q: testis
nō nisi de his q videt dē testimoniū ferre eligēd' ē
vn' ex his viris q nobiscū scēp fuerūt i dñi miracula
vidērūt: ei' doctrinā audierūt. Et statuerūt duos
de septuaginta duob' discipulis. s. ioseph q cognō-
minat' est iust' p scitātē suā: q fuit frater iacobi al-
phai: i mathiā: de cui' laude subiect' ē: q sufficit ei
p laude q i apl'z est elect'. Et orātes dixerūt. Tu
dñe q nosti corda oīnz oīde quem elegeris ex his
duob' vnū accipe locū ministerij huius: i aplatus
quē iudas amisit. Et dat' illis sortib' cecidit fors
sup mathiā i amminerat' est cū. n. aplis. Et nō
cādū q exēplo hoc: vt ait h' dñero. nō ē sortib' vici-
dū: qz p uilegia paucoru cōes legē nō faciūt. Rur-
sus etiā sicut ait Beda. donec veniret veritas si-
gurā licuit obfcurare. Vera. n. hostia i passiōe fuit i-
molata: s. i pēthecostē psumata: i oī electōe ad a-
ctiōe sortib' vñ se ne a lege discreparēt: in q sumus
sacerdos sorte qrebat'. Post pēthecostē vō iā ve-
ritate p'palata. 7. diacones nō sorte: s. discipuloru
electōe: aploru vō oīone i man' ipositōe ordi-
nati sūt. Quinimodi aut' sortes fuerūt due scōrū pa-
tri erant sūte. h' dñero. n. z beda volūt qz be sortes
tales fuerūt: qles ille qm i veteri lege creberrimus
vsus erat. Dionys' aut' q fuit pauli discipulus re-
ligiosū existimat hoc arbitrari asserēs sibi videri q
illa fors nihil aliud fuerit nisi qdā splēdor: i radiū
diuini' sup mathiā emissus: p quē ipse oīdebat
i apl'z assumēdus. Aut. n. sic in libro ecclesiastice pie-
rarechie. De diuina aut' sorte q sup mathiā diui-
nit' cecidit. alij qdē alia dixerūt. nō religiose sicut
arbitro: adēā tibi ipse itēdēs dicā. Videtur. n.
mibi eloqa sortē noiare thearticu qdā donū de-
mōstrās illi theartico choro a diuina electōe susce-
pū. h' dñe igit mathias apl' iudeā i sortē accepit:
i p'dicatiōe ibidē iūstēs: i multa miracula faciēs in
pace genuit. In nōnullis codicib' legi' qz patibulū
crucis p'ulit: i tali martyrio coronat' celos ascēdit
h' dñi' corp' rome i ecclia scē marie maioris sub la-
pide porphiretico sepultū cē d' i ibidē caput eius
dēmōstrat. In qdā vō legēda alia q treueris iue-
nīt sic iter cetera legi'. Mathias de tribu iuda et
emitate bethleē: illustri p'sapia oīūdnus fuit. Qui
ssis tradit' oēs i breni legē pphetari' i sciaz app-
hēdit: lasciniā quoqz abhorēs pueriles ānos mo-
tū maturitate vicebat. Infirmabat quoqz ei' aius
ad vñtē vt eē ad itelligētiā habilis: ad mīaz faci-
lis i p'speris nō erat: i aduersis p'stās i irrepidus
satagebatur: vt qd vñ p'ceperat ope cōpleret: i oīs
doctrinā man' opatiōe mōstraret. h' dñe cū p iudeā
p'dicaret eccos illi uibat: demones expellebat: clau-
dis gressū: surdis auditiū: mortuis vitā restituebat
Qui cū corā pōtifice accusaret i multis tridit. De

obictris q crimina dicitis non opz memula dñe:
quā xpianū nomē nō est criminis s. glie. cui pōtifer
Si tibi dāt iudicē vis penitere: Et ille. Abiit vt a
vitate quā semel ineni p apostasiā digrediar. Igit
Mathias i lege erat doctissim': corde mūdus: aio
prudēs i soluedis qōnib' sacre scripture acutus: i
p'silio puidus: i finocinatōe expedit'. Qui cū vñ
dei p iudeā p'dicaret multos signis i p'digijs puer-
tebat. Cū inde i iudētes ipm i concilio statuerūt.
Duo ergo falsi testes fuerūt q ipz accusauerāt. h' dñi
p'mo i ipm lapides miserūt: quos lapides i testimo-
niū illis scēp petijt sepeliri. Qui dū lapidaret secu-
ri more romano pcutit: i cētēs i celum manibus
spm dñi reddidit: i subdit ibidē. Cū corp' de iu-
dea romā: i de treueri est trāslatū. In qdā vō alia
legēda legi': q dū Mathias i macedoniā aduenit
set: i fidē xpi p'dicaret qdā potiōne coratā q vi-
su cūctos puabat sibi dederūt: quā i noie xpi bibit
i nullā lesione iecurrit. Et cū illa potiōe plusqz. 25.
exceccasset: ille singulis manū iponēs oēs illumina-
uit. Diabolus aut' i silitudine iūantis eis apparet
suasit vt mathiā occiderēt: q corū cultū euacuaret
Et cū ipse i medio corū cōsisteret: trib' m dieb' cū
qretēs minime inuenerūt. Tertia aut' die eis mani-
festās se dixit. Ego sū. Quē manib' post tergū li-
gatis: i tunc collo iposito crudeliter affuxerūt: sic
in carcerē recluserūt: vbi demones apparētes dē-
tib' i eū fremebāt: s. appropinqre nō poterāt. Dñs
aut' cū multo lumine ad eū veniēs spz de terra le-
uauit: i vīcula solues: i dulciter p'sortans ostium
aperuit. Qui egressus vñ dñi p'dicabat. Dñz aut'
qdā obstinati p'sisterēt dixit eis. Denuncio vobis
q vñ i ifernū descēderis: morqz tra se p'puit: i cū-
ctos illos deglutit: reliq vō ad dñz sūt p'uerfi.

De sancto thoma de aquino.

Latus thomas de

ord-
nis fratru p'dicatorū doctor egregius: de
illustri p'sapia comitū agnorū i p'mibus
cāpante i regni sicilie originē duxit claraz. h' dñus
sci or' i vītē p'gressus anteqz ex vtero nasceret
fuit diuinit' p'mōstrat'. Enat. n. vir qdā scūs i cā-
pante partib' re bon' i noie: q cū plurib' alijs be-
renitis anacoreticā vitā dūces opūione celebris
hēbat. h' dñe spū scō afflat' nūciant mī ei' cū gau-
dio: qz filiū p'ceperat: cū illa se granidā fore ignora-
ret dices ei. Gaude dñaz: q tu paries filium i tho-
mas vocabit nomē ei'. h' dñe erit magn' i toto orbe
i scia i vita: eritqz frater ordinis p'dicatorū. Que
oīa sicut scūs p'dixerat sūt cōplera. i latus est itaqz
puer nobilis thomasqz vocat' q sp'eta seculi vani-
tate p'dicatorū ordinē est igressus. Qui postea a tri-
bus carnalib' rapit' i qū p biennū turris custodie
mancipat'. Cūqz nec mīns nec blāditijs posset ab
ordinis p'posito renocari: p sp'etoz puelle ad eum
itroducere subuertere qrit aium iocēss'. Qui mor-
digne titiōne arripies suggestrice ignite libidinis
et camerā effugant: i facto signo crucis in oīone
humili se p'sternens cū lachrymis a deo sibi dari
petijt p'prie cōtinentie castitatē. h' dñi in modum

mor orant duo angeli affuerunt dicentes ipse fore a deo clemens et exaudiri. Qui etiam ipse circa renes strigentes hec dixerunt. Ex parte dei te cigan? ciculo castitatis quod nullatenus decetero dissoluet. Qui? muneris fuit adeo efficax gratia: ut ex tunc nullum penitus stimulum fecerit veneree voluptatis. Tunc cogitate per uide mife sua quod deberet in filio adimpleri quod sibi fuerat diuinitus promissum: et ne videret non tam iuuenis constantia quam dei prudentia impugnare ipsa permittente per fratres ordinis ad ordinem reducere. Restituit itaque ordinis cepit non segnitudo studio iterare: velut apis argumetosa spiritualia mella colligere. Ut suo tempore mellita effunderet eloquia doctrinarum. Tunc etiam gaudium in contemplatione replebat mens eius: quod pluries dum in secreto loco ad adorandum deum totum spiritum suum recollegeret: visus est stare totaliter eleuatus a terra nullo prius suis in? corpore fulcramento. Felix doctor qui sic liber in deum eleuatus mentis profecit quasi nullum pondus carnis sustineret. Quoties autem sanctus dei disputare aut legere: scribere vel dictare voluit: prius ad orationis secretum accessit: et inde surgens inueniebat quod scriberet vel dictaret quasi in libro didicisset. Nam ut locio suo fratri reginaldo secreto reuelauit: et secretum quasi diu vixit seruari voluit: scias sua non tam humano ingenio et studio: quam orationis suffragio diuinitus percipit. Tunc quasi alter Moyses merito dici potest: quod de agnis mundi ne vanitatem et proprie natiuitatem educere: quod de agno rui nobilitatem per genie spectabili reddere: et vberem ecclesiasticam discipline ac luce diuine sapientie emurratur. Ille est moyses cui deus dum metallicum loquitur ad fratres suos mittit: non sine signis et mirabilibus prodigiis ductor et doctor populi delegatus. Ille doctor cum quadam vice orationis insisteret: sancti apostoli Petrus et Paulus ipsi de terribili dubio scripture prophetice plenissime instruxerunt. O felix doctor: cui diuine scripture celi clauicula aperuit ostium: et accessit celi paulus doctor: ille mirabilis docuit in veritate secretum. O felix doctor. O hospes mundi et ciuis celi qui cum celestibus ciuib? loquitur dum adhuc in corpore peregrinaretur. Cuius quoque vice cum apud neapoli in ecclesia deuoti orarent: visus est sanctus pater a terra quasi duobus cubitis eleuatus: super quo frater hoc videns et diu admirans: subito audiuit ab imagine crucifixi: ad quam conuersus sanctus orabat: platea clarus ista voce. Bene scripsisti de me Thomas: quam ergo per tuo labore recipies mercedem? Et respondit Thomas. Die non aliam mercedem nisi te ipsum. Et quod a domino facta fuit questio de mercede dabat intelligi de proprio labori suo fore finem imponendum. Cui enim ex mandato domini Gregorius papa decem dum iret ad concilium generale transiens per capuaniam: cepit languere ut pene perderet totaliter appetitum. Pertransiensque monasterium ad predictum monasterium declinavit. Cepit autem de die in diem languere: et incrementum nec sanctus doctor a doctrina sanctis sapientie se potest continere: rogatus ne per monachos exposuit eis cantica canticorum: ut in canticis celestis glorie transiret studium ecclesiasticæ discipline. Accidit autem ut quidam stellas ad modum comete tribus diebus ante doctoris obitum

super monasterium videret. Que cum ignoraret quid significaret cum apparuit: ostendit prefati doctoris transitum dum cessauit. Fuit autem felix transitus eius anno domini millesimo septuagesimo sexto. vite vero sue anno quinquagesimo octavo. Cui frater reginaldus predictus tale perhibuit testimonium veritati. Ego sancti istius frequenter et nunc confessionem et generaliter audiui et ipsum semper sic purum inueni sicut puerum quinquaginta annorum: quod nunquam sue carnis sensus pertraheret: nec habuit alium mortalis criminis in voluntate consensum. Nam defuerunt autem signa miranda que sancti doctoris indicaret exitum: et eterne felicitatis predicaret incrementum. Nam frater quidam deuotus vidit in hora transitus sui sancti doctoris in scholis legentem: et beatum paulum apostolum ad ipsum intrantem. A quo dum factus thomas peteret an in epistolis suis verum habuisset intellectum: respondit quod sic: quantum quis viuens in corpore potest habere. Et adiecit. Volo ut mecum venias et adducam te ad locum in quo clariore habebis de omnibus intellectum: videbasque per cappam ipsam extra scholas educere. Tunc predictus frater cepit fortiter clamare dicens. Succurrite fratres succurrite: quod frater thomas tollitur a nobis. Ad cuius clamorem fratres excitati inueniunt quod eadem hora qua predicta visio facta fuit sanctus doctor ex hac luce migravit. Et sic quæ habebat in hac vita scientie instructorem: dum ex hac vita migravit habere meruit ad celestem patriam conductorem. Post sepulturam sancti thome timuerunt monachi quod sancti corporis ipsius iunctis per fratres ordinis predictorum ab eis auferretur: prefertim quod predictus doctor mandauerat corpus suum apud neapoli congruo tempore deportari: quod sub deposito fuerat commendatum: sicut publicum docuit instrumentum. Post elapsus vero tempore de nocte sancti corporis ad alium locum translatus est. Super quo prius dicti monasterii a sancto thoma grauitate reprobis metuentis diuine vltionis indicium mandauit sancti corporis in loco pristino collocari. Aperto namque sepulcro tanta fragrans odoris suauitas emanauit: quod totum claustrum mira suauitate repleuit: ita quod non videret patuisse defecti corporis sepultura: sed multorum aromatum apotheca. Cuius hoc enim silentio est transcendendum: quod cum religiosus vir et deo deuotus frater albertus de britania: quadam vice ad altare beate virginis deuoti oraret: vigilanti in oratione apparuerunt due venerande persone splendore mirabili adornate. Una in pontificali habitu: alia in habitu fratrum predicatorum coronam auream habens in capite intertecta lapidibus preciosis. Habebatque circa collum duas aureolas quasi torques: unam argenteam. et aliam auream. In pectore vero gestabat magni lapidis qui splendore mirabili plures emittens ex se radios totam ecclesiam illustrabat. In cappa vero qua indutus fuerat: inserti erant per totum lapides preciosi. Tunica vero et scapulare splendore mirabili splendebar. Que frater admirans: audiuit illum in pontificali habitu dicentem sibi. Ego sum Augustinus missus ad te ut indicarem tibi gloriam fratris thome de aquino qui mecum est. Ipse mihi in gloria est equalis: sed virginitatis aureola me preclit: et ego ipsum in habitu pontificalis ordinis dignitate

De sancto

C De nomine sancti Gregorij pape.

Gregorius dicit a grex: et gregere. Ubi gregorius: qñ gregis p̄dicator. Uel dicit gregorius: qñ egregorius: ab egre gregis: qñ egregis p̄dicator et doctor. Uel gregorius i lingua nra vigilas sonat: qñ ipse vigilauit sibi: deo: et gregi. Sibi p̄ mūditiē p̄seruationē. deo p̄ i ternā p̄c̄plationē. gregi p̄ assiduā p̄dicationē. Et p̄ hec tria meret̄ dei visionē. Aug⁹ in libro de ordi ne. Is uidet deū q̄ bñ uiuit: bñ studet: et bñ orat. Eius vitā scripsit Paulus longobardorū historio graph⁹. Quā iōānes diacon⁹ maior: cū diligentia postmodū p̄p̄ulauit. **C** De sctō Gregorio papa. Gregorius senatoria stirpe p̄genit⁹. cui⁹ p̄i Gordian⁹ et mat̄ Siluina dicebat: cū sūmū philosophicē apicē i ip̄a sui adolefcentia attingisset: ac rerū et diuitiarū copia plurimū abūdaret: cogitauit tñ hec oīa deserere: et in religionē se trāsferre. S; dū loq̄r cōuersionē p̄ra beret et tūc se xpo famulaturū putaret: si sub p̄to ris vrbani hitū mūdo specieret⁹ deseruieret ceperūt multa contra eū ex seculari cura succrescere: ita ut nō tñ specie: s; i eo retinere et mēte. Tandē patre orbat⁹: sex monasteria i sicilia cōstruxit: septē i tra menia vrbis i honore scti Andree apostoli i p̄prio dogmate fabricauit. In quo relictis sericis au ro gēnūsq; radiātib⁹ vili monastico hitū tegebāt. Ubi ad tāā p̄fectionē i breui puenit: ut i ipso sue cōuersionis initio posset iā i p̄fectōrū numero p̄putari. Qui⁹ qdē p̄fectio ex vrbis suis q̄ i p̄logo sup dia logū ponit aliq̄l p̄pendi p̄or: vbi sic dicit. Infelix anim⁹ me⁹ occupatiōis sue pulsar⁹ vulnere meini mit qualis aliq̄ i monasterio fuerit: quomō ei labētia cūcta subter erat: quātū reb⁹ oib⁹ que volūntur eminebat: q̄ nulla nisi ecclesia cogitare p̄suerat q̄ etiā retētus corpore ip̄a iā carnis claustra cōtēplatiōē trāsibat: q̄ mortē quoq; q̄ pene cūctis pe na est: videlz ut ingressū vite et p̄miū laboris sui amabat. Tāta deniq; districtiōe corp⁹ suū afflixit: ut infirmato stomacho vir subsistē valēt: et icisionē vitali: quā greci syncopi vocāt paties crebris angustijs per horarū momēta ad extirgū propinq̄ret. **C** Quādā vice dū qdā i monasterio suo vbi abbas erat scriptitaret: āgelus dñi i specie naufragi affu it: et sibi misereri lachrymabiliter postulat. Cui cū gregorius ser argēteos dari fecisset: et abijisset: eadez die iter redijt: seq; multa p̄didisse p̄hibuit. Qui cū ab eo totidē argēteos recepisset: iterū die tertia re uersus: misereri sibi ip̄o: ruius clamorib⁹ postula bat. S; gregorius cū a p̄curatore sui monasterij di dicisset nil dādū p̄ter scutellā argēteā quas mī sua cū legumib⁹ mittere solebat i monasterio remāsis se illā statī dari p̄cepit: quā ille libentē accipies let⁹ abscessit. Idie at āgelus dñi fuit: sicut sibi postmo dū reuclauit. **C** Quādā die bñs gregorius p̄ for vrbis romane trāsiens: cernit quosdā pueros forma pulcherrimos: vultu venustos: capilloz nitore p̄spicuos: esse venales. Interrogat igit mercatores de qua illos patria attulisset. qui rēdit. De britā

nia: cui⁹ incole simili cādore resurgunt. Interrogat iterū si christiani sūt. Cui mercator. Nō: s; pagāis errorib⁹ implicati tenent. Tūc gregorius acriter igemī scēs: heu probdolo: inq̄t q̄ splēdidās facies prin cept tenebrarū nūc possidet. Interrogat isup qdē esset vocabulū gētis illi⁹. cui ille. Anglici vocant. Bene inq̄t anglici qñ angelici: qñ āgelicos vult⁹ habēt. Interrogatē iterū eo qdē nomē haberet illa p̄nīcia: ait mercator. P̄duiciales illi dei vocan tur. Et gregorius bene inq̄t dei: qñ de ira sūt crue di. Ikursus de noie regis interrogatē: ait mercator qñ Aelle diceret. Et gregorius. Bene Aelle: qñ alle luyā i partib⁹ illis decātari oportet. Qui mox ad sū mū p̄ntificē accedēs cū multa istātia et p̄cibus vix obtinuit ut ad illos cōuertiēdos mitteret. Cūq; iā iter arripuisset: romani de ei⁹ abinitia plurimū p̄ur bati papā adeūt: et eū taliter alloquunt. Petrus of fendisti: ikomam destruxisti. Gregoriū dimissi sti. Sicq; papa p̄terit⁹ ad eū reuocādū p̄tinuo nūci os destinauit. Cūq; gregorius iā iter triū diez pere gisset: et i quodā loco diuertiēs qdā ceter⁹ gēscitib⁹ lectitaret locusta supueniēs eū coegit a legēdo ge scere: et ex p̄sideratiōe sui nois docuit eū i eodē lo co stare debere. Qd ille spiritu p̄phetico discens: statī comites adhortat ut veloci⁹ debeāt p̄ficisci. S; supueniētib⁹ apostolicis nūcijs redire cōpellit l; de hoc plurimū tristaret. Tūc papa ip̄sū a mona sterio suo abstraxit: et suū diaconē cardinalē ordia nit. **C** Quodā tpe tyberis flum⁹ alucū suū egressus intātū exereuit: ut sup muros vrbis islueret: et plu rimas domos euerteret. Tūc etiā p̄ tyberi fluminis multitudo serpētū cū dracone magno i mare d̄scē dit. S; a fluctib⁹ p̄dicari et ad litē p̄iecti totū aē rē sua putredine corruerūt. Sicq; plaga pessima quā inguinariā vocāt secuta ē: ita ut et corpali vi su sagitte celit⁹ venire: et singulos quosq; p̄citerē vi derent. Que p̄mo diuz Delagū papā p̄culit: et si ne mora extirrit. Postmodū vō ita i reliquū vulg⁹ desecuit: ut subtractis hitatorib⁹ domos plimas va cuas i vrbē reliq̄rit. S; qñ ecclesia dei sine rectore esse nō poterat: gregorius l; totis virib⁹ renitentes: plebs oīs elegit. Cū ergo benedici deberet: et lucē populū deuastaret: sermonē ad populū fecit: p̄ef sionē faciēs letanias instituit: et vō oēs deū attēn⁹ exoraret admonuit. Cū igit deū omnis cōgrega tus p̄pls exoraret intātū ipsa desecuit: ut i vna ho ra. So. hoies spiritū exalarēt: sed nequaquā cessauit populū admonere ut ab oīone nūcijs desisterent: donec pestē ipsā diuina p̄pulsaret miseria. Fini ta p̄ocessione sugere voluit: sed nequāq; cessauit noctuq; portas vrbis propter eū vigiles obserua bant. Tandē mutato habitu a quibāsdā negocia torib⁹ obtinuit: ut in quodā delio super quadrigaz de vrbē educeret. Qui mox siluaz expetijt: caner narū latibula requisuit: ibiq; tribus diebus latit it. Veruntanē diuz sollicitē querecēt colūna lucis de celo fulgida dependens super locū in quo lati tabat apparuit: in qua colūna angelos descendē tes et ascendētes quidā reclusus aspexit. Adorq; ab ymnierfo populo capitur: trahitur et sūmus p̄o

uiter cōsecratur. Qd̄ vero ad hoc honoris culmen
inuitus ascenderit: qui vba sua legit patenter ad-
uertit. Nam epistola ad narsū patriciū sic ait. Dū
cōtemplatōis alta describit: ruine mee mihi gemi-
tū renouat: q̄ audiuī qd̄ itus p̄didi dum foras ad
culmē regiminis inierit? ascēdi. Tāto aut̄ me me-
rore p̄cussū cognoscite: vt vix loq̄ sufficiat. Nolite
ergo vocare noēm. i. pulchrū. s̄ vocate mara. i.
amarā: q̄ amaritudinē plen⁹ suz. Item alibi. Qd̄ me
ad episcopat⁹ ordinē cognoscit⁹ puenisse: si me di-
ligit plāgit. qd̄ ego incessantē desceo: atq; vt deū
p̄ me exorēt: rogo. In p̄logo quoq; sup̄ dialogū
sic ait. Ex occasione cure pastoralis aius me se-
culariū hōiūz negocia patit⁹: et post tā pulchrā sue-
getis spēm terreni actus puluere fedat. Perpen-
do itaq; qd̄ tolero: p̄pēdo qd̄ amisi. Dūq; itueor: il-
lud qd̄ p̄didi sit granius hoc qd̄ porto. Ecce. n. nūc
magnis maris fluctib⁹ q̄tor: atq; i nani mētis tem-
pestatis valide p̄cellis illidoz. cū poris vite reco-
lo q̄ post tergū ductis oculis viso litore suspiro.
S̄z qd̄ adhuc romā dicta pestis vastabat: more so-
lito p̄cellōne cū letanijs p̄ cimitatē circuitū quodā
tpe pascali ordinauit i q̄ imaginē beate marie sem-
p̄ virginis q̄ adhuc vt aut̄ ē rome i ecclia q̄ dī sacra
maria i ara celi: quaz lucas arte medicus et pictor
egregi⁹ formasse dī. et eidē v̄gini simillima p̄ oia p̄-
hibet: ante p̄cellōne portari fecit: et ecce tota aeris
isectio et turbulētia imagini cedebat ac si ipsā ima-
ginem fugeret: et ei⁹ p̄ntiam ferre nō posset. Sicq;
post imaginē mira serenitas et aeris puritas rema-
nebat. tūc i aere vt ferē iuxta imaginē audite sunt
voces āgeloz cātātū. Hūc brūs Gregorius
q̄ quē meruisti portare aleluja: resurrexit sicut di-
xit aleluja. Statimq; qd̄ seq̄ brūs Grego. adiūrit.
Oia p̄ nobis deū aleluja. Tūc brūs Gregorius
vidit sup̄ castz crescētū āgelū dñi: q̄ gladiū crue-
tati deterges i vaginam remittebat. Intellexitq;
gregori⁹ q̄ pestis illa cessasset: et sic cōt̄. Un⁹ et ca-
struz illud castz angeli deinceps vocatū ē. Tandē
vt desiderauerat Augustinū melliū et Joānē euz
q̄busdā alijs i angliā misit: et eos suis p̄cib⁹ et meri-
tis ad fidē cōuertit. Tāte etiā humilitatē brūs gre-
gori⁹ extitit: vt se laudari nullo mō p̄mitteret. Nā
stephano episcopo q̄ euz in suis eplis laudauerat
ita scripsit. Nā mihi: et vltra q̄ audire merui vt
debui idign⁹ fateor: i vestris eplis demonstratis:
et tū scriptū ē. Sic laudes hoīez q̄dū viuūt. Tū et si
audire talia dign⁹ n̄ fuit: oīonibus v̄is p̄cto vt di-
gn⁹ efficiat: vt si bona iō i me dixisset: q̄ nō sunt. iō
sunt q̄ dixisset. Itē i epla ad narsū patriciū: q̄ cāc
et noīs similitudinē faciēdo p̄ scripturas clausulas.
delamiat dēsq; format: certe frater carissime simiā
leonē vocas. q̄ cō mō hos agere aspiciū? quo sca-
biosos catulos sepe pardos vltigres vocam⁹. Itē
i epla ad anastasiū patriarchā Antiochenū. Qd̄ vos
me os dñi q̄ lucerna dicitis: q̄ loq̄ndo mults p̄des-
se multisq; posse lucere p̄hibet: extimatōez meā fa-
teor: mihi i dubitatōez maximā p̄duristis. Qd̄side-
ro nāq; q̄ sū et n̄bil me ex huiusmōdi boni signo de-
p̄hēdo. Qd̄sidero at̄ q̄ estis et vos mētiri posse non

arbitror: Cū ergo credē volo qd̄ dicit⁹. J̄dicit mihi
ifirmitas mea: cū disputare volo qd̄ in laude mea
dicit⁹. J̄dicit mihi sanctitas vestra. Sed queso vir
sancte nobis aliqd̄ de hoc certamine nostro conue-
niat: vt si n̄ qd̄ dicit⁹. ita ē: sit ita q̄ dicit⁹. Vocabla
et iactātia vlt̄ vilitatē sonāna oīno respuebat. Un⁹
Eulogio patriarche alexandrino q̄ cū vlt̄ papā vo-
cauerat ita scribit. In p̄fatione epistole quā ad me
dixeristis superbe appellatōis verbum vniuer-
sale me p̄papaz dicentes imprimere curavistis.
Quod peto vt dulcissima sanctitas vestra vltra nō
faciat: q̄ vobis subtrahit: qd̄ alteri plusq; rō cri-
gat p̄betur. Ego. n. verbis p̄sperari non quero
sed moribus nec honorē esse deputo in quo fra-
tres honorem suum perdere cognosco. Recedat
ergo verba que vanitatē inflāt: charitatē vulne-
rāt. Hūc ē q̄ cū ioānes episcopus constantinopo-
litanus hoc vocabulūz vanitatis sibi v̄surparet: et
se vniuersalē papā vocari fraudulenter a synodo
obtinuisset: iter cetera sic de eo scribit Gregorius
Quis ē iste q̄ cōtra statuta euāgelica: p̄ra canonū
decreta nouū sibi nomen v̄surpare p̄sumit: vt vel
sine minutione sit vnus q̄ esse appetit vniuersus?
Verbū ē iussione sibi a cōp̄sopis dici nolebat.
Un⁹ ait i epla ad Eulogiū episcopū alexandrino.
Vestra mihi charitas loq̄t̄ dicens. Sicut iussistis:
quod verbum iussione peto a meo auditu remo-
ueri: q̄ scio q̄ sum: et q̄s estis. loco. n. mihi fratres
estis: morib⁹ patres. Insup̄ ob nimīā humilitatem
q̄ erat p̄ditus nolebat q̄ matrone se ancillas suas
dicerēt. Unde rusticane patricie scribēs ait. Un⁹
i suis epistolis egre suscepit: quia qd̄ semel esse po-
terat sepius dicebat. ācilla vestra: et ancilla vestra.
Ego etz per episcopatus onera oīum seruus sum
factus: qua ratione te mihi ancillam dicis: cuius
ante episcopatū susceptū p̄p̄ius fui. Et iō rogo p̄
oīpotentē deū ne hoc v̄bū aliqui ad me in scriptis
tuis immenā. J̄d̄m⁹ in suis epistolis se suūz fuor
dei nominauit: et alios notari iussit. 2 libros suos
dum adhuc viueret ob nimīā humilitatem qua
erat p̄ditus publicari nolebat. et in aliq̄z com-
paratione suos nihil valere estimabat. Unde In-
nocētiō p̄fecto Africe sic scribit. Quod expositio-
nem sancti Job vobis transmitti voluistis vltro
studio congaudemus. Sed si delitioso cupitis pa-
bulo saginari. beati Augustini compatriote vestri
opuscula legite: et ad comparationem illius simila-
ginis nostrum fursurē non queratis. Itēq; enim
volo dum in hac carne sum: si qua dixisse me con-
tingit: ea facile hominibus immoresci. Cū egitur
quodq; in quodā libro de greco i latinū translato: q̄
quidam sanctus pater nomine abbas Joannes
enim romā ad visitanda apostolorū limina venisset:
et beatum Gregoriū papam per medium ciui-
tatis trāsire videret: voluit ei occurrere ac vt de-
cebat reuerentiā exhibere. Cernens vero beatus
Gregori⁹ q̄ se i terrā vellet p̄sternere festinavit: et
p̄mo se corā ipso i terram p̄stravit: nec idē surrexit
quoadūsq; abbas p̄mo surrexisset: i quo maxima
eius humilitas cōmendatur. Tāte autē largitatis

De sancto

elymarū extitit vt nō solū pñtib⁹: s; etiā lōge pos-
tiss: i mōtis synai monachis necāria ministraret.
Itā oīz idigētū noīa scripta hēbat: eis liberalit̃
subuenebat. Adonasteriū hierl̃ys īstituit: dei sa-
mulis illis degētib⁹ necia mittere peaurit. Tri-
bus quoq; milib⁹ ancillis dei p quotidianis stipē-
dijs octogita libras auri annuali offerebat. Quoti-
die etiā ad suā mensā peregrinos quoslibet inui-
tat. Cūq; quos die qdā vñ accēssit: cūq; manib⁹
dū ipse ex humilitate aquā fūdere veller quersus
vrcēū accepit: s; repēte cū i cūq; manib⁹ aquā fun-
dere volebat: nō inuenit. Cūq; hoc scū secū ipse mi-
rarē: eadem nocte dñs p visionē ei dixit. Ceteris
diebus me i membris meis. hesternū autē die me i
memetipso suscepisti. Alio quoq; tpe pcepit cācel-
lario: vt duodecim pegrinos ad pradiū iuaret: q
pgēs iussū cōpleuit. Dū autē secū discubrēt ituens
papa tredecī numerant. Et accersito cancellario
cur extra suā iussione tredecim iutare psumperat
inquisit. Quos cācellariū numerās: tūq; duodeci
inueniēs ait. Crede mihi p nō sunt nisi duodecim.
Animaduertit autē Gregori⁹ viz ppius discubē-
tē vultū crebro mutare: tūc adolēscētē: nūc vero
sibi vēmū venerādā qdā canitie simulare. Finito
igit quīto illū i cubiculū dixit: vehemētē adiu-
rās vt ei se nomēq; suū pdere dignaret. Qui mī-
dēs ait. Et cur interrogas de noīe meo: qd ē mira-
bile: verūtamē scito q: ego sum naufragus iile cui
scutellā argēteā tribuisti: quā tibi miserāt cū legu-
minib⁹ mī tū. Erit hoc tibi p certo sic cognitū q
ab illo die quo mihi dedisti destinavit te dñs fieri
ecclie sue pñlē: t; Petri apli successorē. Cui Gre-
gori⁹. Et tu quōd hoc nosti q tūc me dñs pesse sue
ecclie destinauerit. At ille. Quā angelus ei⁹ suz: t
me tibi dñs nūc misit: vt te sp debeā ptegere: t oē
qd petieris p me apud ipz valeas ipetrare: statiq;
ab eo disparuit. Cū tpe fuit qdā heremita vir
magne vītutis q oīa ppter deū reliquerat: t nihil
ppter vnā cattā possidebat: quā b'andies crebro qñ
cohab: tatricē i suis gremijs refouebat. Orant igit
ad deū vt sibi oīdere dignaret cum quo future re-
muneratōis mīssione sperare. debuisset: q illi amo-
re nil ex diuitijs huius seculi possideret. Quadam
igit nocte sibi sperare deberet. At ille fortiter
igēit scis parz sibi volūtariā paupertatē pñisse pu-
tabat: s; cū eo remuneratōez reciperet: q tātis mun-
dialib⁹ diuitijs abūderet. Cū ergo gregori⁹ diuiti-
as sue paupertati die noctuq; suspirādo cōferret:
alia nocte andiuit dñm sibi dicētē. Cū diuitē non
possessio diuitiaz: s; cupido faciat: cur audes paup-
tatē tuā gregori⁹ diuitijs cōparare: q magis illam
cattā quā hēs quotidie palpādo diligere cōproba-
ris q: ille tantas diuitias qd nō amādo s; ptenēdo
cūctisq; liberalit largiēdo dispñt. Itaq; solitarius
deo grās rettulit: t q meritū suū decreuisse puta-
uerat: s; Gregori⁹ pferret orare cepit vt cū eo mī-
ssione qñq; pape mereret. Cū apud Mauritiū
īperatōez t filios ei⁹ sup morte cuiusdā epi falso ac-
cusaret. sic ait i eplā quā apocryphario mittit. Unū

ē qd breuiter suggeras dñis meis: q si ego seruus
eor i mortē lōgobardoz: vell dñū me miscere vo-
luissē: lōgobardoz gēs nec regē nec ducē nec comi-
tes hēret atq; i sua pñsione cēt. S; q: deū timeo i
mortē cuiuslibet hoīs me miscere formido. Ecce
qñte humilitatis extitit: q cū cēt sūm⁹ pñtifer ipe-
ratoris se seruū vocabat: dñm suū cū appellabat.
Ecce quāte inocētie: q i mortē inimicor suoz pñ-
tē nōlebat. Cūq; mauriti⁹ īperatō: gregoriū t
eccliaz dei pñqret: iter cetera ei sic scripsit grego-
rius. q. n. pctō: sū: credo q oīpotētē deū tāto vos
ampli⁹ placatis qñto me ei male seruierē affligitis.
Quadā igit vice qdā monastico habitu idutus spa-
tā enaginātā dextra tenēs corā īperatore itrepid⁹
astitit: t extra cū vibās gladiū illū moituz pñxit.
Terri⁹ mauriti⁹ a pñcētoe gregori⁹ cessauit: t vt
p se orare deberet īstāter pcti: qñtus ipm i hac
vita de malis suis dñs puniret: t nō pñicēdū extre-
mo examini refuaret. Quadam igit vice vidit se
Mauriti⁹ an tribūal indicis stare: t iudicē pcla-
mare. Date mauritiū. Et capientes cū ministri ipm
an indicē posuerūt. Cui ille. Vbi vis vt reddā ti-
bi mala qñ hoc seculo ppetraisti: ille ridit. Hic po-
tius da diē mibi: t non in seculo futuro retribuē.
Statiq; diuina vox iussit tradi Mauritiū: vxorē
t filios t filias. Foce militi occidēdos. Qd t scū ē
Nō post multū. n. tpis focas qdā miles ei⁹ ipz cū
tota familia sua gladiū occidit: t ei i īperio succes-
sit. Cū apud scās Māriā maiōem i diē pasche
missā celebraret: t par dñi pñciaret: angelus dñi
alta voce rīdit. Et cū spū suo. Unū papa apud illā
ecclia i diē pasche statōez facit nec sibi cū dicit par
dñi: i hui⁹ miraculi testimonium ridet. Cū quadā
tpe Traian⁹ īperatō: roman⁹ ad qdā bellū vehe-
mentissime festinabat: cui vidua qdā flebilr occur-
rit dicēs. Obsecro vt sanguinem filij mei inocēter
perēpti vidicare digneris. Cūq; Traian⁹: si san⁹
reuertēret vidicare se testaret: vidua dixit. Et qd
mibi hoc pñtabit si tu i pñio mortuus fueris. Trai-
anus dixit. Ille q post me īperabit. cui vidua. Erit
bi qd. pderit si alter mibi iusticiā fecerit. Traian⁹
dixit. Vtiq; nihil: t vidua. Nōne iquit meli⁹ est tibi
vt mibi iusticiā facias: t p hoc mercedē accipias:
q vt alteri hāc trāsmittas. Tūc traian⁹ pietate
cōmot⁹ de equo descendit: t ibidē inocēte sangui-
nē vidicauit. Cūq; quoz q cū qdā fili⁹ Trai-
ani p vīdē egrādo nimis lasenitē discurreret filiū
cuiusdā vidue iteremire: qd cū vidua Traiano la-
chrymabilr exponeret: ipse filiū suū q hoc fecerat
vidue loco filij sui defuncti tradidit et magnifice
ipsaz dotauit. Dū igit quadā vice dñm iā defuncto
Traiano Gregori⁹ p for traiani trāfirer: t huius
mansuetudinē indicis recordat⁹ fuisse: ad scī petri
basilicaz puenit: t ibidē p eius errore amarissime
fleit. Tūc sibi diuinit⁹ est responsū. Ecce peti-
tōez tuā pñeni t traiano penā eternā pepci. De-
cetero at diligētissime caucas ne p dñato aliquo
pces fūdas. Damascen⁹ aut i quodā suo sermone
narrat. q gregori⁹ p traiano orationez fundens
audiuit vocem sibi diuinitus illatā. Vocem tuam

auduit: et veniam traiano do. Cul? rei ut ibidē dicit: testis ē ories ois et occidēs. Sup hoc dixit qdaz q traian? renocat? fuit ad vitā: vbi grāz cōsecut? veniā meruit: et sic gloriā obtinuit: nec erat i iher? no finalit deputat? nec snia diffinitiva dānatus. Alij q aia traiani nō fuit simplicit a reatu pene et ne absoluta: s; ei? pena vsq; ad tps. s. vsq; ad diez iudicij fuit suspēsa. Alij q pena ad locū vel modū aliqūe tōinēti sub pditione fuit tarata donec orāte gregorio p xpi grāz loc? vel modus aliq; muta- ref. Alij vt idānes diacon? q hāc legēdā cōpilla- uit: q nō legit orasse: s; fleuisse. Et frequēter dñs misert? pcedit q hō qñis desiderās petere nō p- sumit. et q ei? aia nō ē in ihermo liberata: et i paradī so reposita: s; simplicit ab ihermi cruciatib? liberata. Valer eni vt dicit aia i ihermo existeret? ihermi cru- ciat? p dei misericordiaz nō sentire. C Alij dicit q pena eterna pstitit i duob? s. i pena scñs: et in pe- na dāni q ē carētia yfionis diuie. Pena itaq; eter- na quāti ad pñū ē sibi dimissa: s; quāti ad secūdu retēta. Fert quoq; q? āgelus istud adiecit. Qz eni p dānato rogasti duoz tibi eas optio. Aut eni i purgatorio duob? dieb? cruciaberis: aut certe toto tpe vite tue i ihermitatib? et doloribus fatigaberis. Qui plegit toto tpe vite sue dolorib? cōcuti q; du- obus dieb? i purgatorio cruciari. Vñ factū ē q sem- per deinceps aut febribus laborauit: aut podagre molestia pfectus fuit: aut validis dolorib? aggrāsa- tus: aut dolore stomachi mirabiliter cruciat? Unde i quadā epistola loquit? sic dicens. Tātis podagre: tātis molestiarū dolorib? premor: vt vita mea mi- hi grauissima pena sit. Quotidie eni i dolore defi- cio: et mortē remediū expectādo suspiro. Itē alibi. Dolor me? mihi iterdū lētnus est: interdū nimis: s; neq; ita lētnus vt recedat: neq; ita nimis vt iterfici at. Illi sit vt q quotidie i morte sū repellat a mor- te. Sic āt me ihermo noyij humoris ibibit: vt vine- re mihi pena sit: et mortē desiderāter expectē: quā gemitibus meis solā credo esse remediū. C Aia trona qdā singulis diebus dñcis bñs gregorio pa- nes offerebat. Qui cū post missarū solēnia corpus dñi offerret et diceret. Corp? dñi nostri iesu xpi cu- stodiat te i vitā etnā: lasine subisist. Ille cōtinuo dextrā ab ei? ore quertēs: partē illā dñici corp?is su- per altare posuit. Postmodū corā pplo iterroga- uit quā ob causā ridere pñsperit. At illa. Quia pa- nē quē ppis manib? fecerā: tu corp? dñi eni appel- labas. Tūc gregor? p iherdūitate mulier? se i ora- tione pstrauit. et surgēs partē illā panis instar digiti carnē factā repperit: et sic matronā ad fidem reduxit. Oauit iterū et carnē illā i panē quēnsā vi- dit: et matrone suēdū tradidit. C Quibusdā p- cipib? alijs pñofas reliqas petētib? aliquātulū de sancti Joānis euāgeliste dalmatica tribuit. Quod illi suscipiētes tanq; viles reliqas cū indignatio- ne nimia ei reddiderūt. Tūc btūs gregor? oratiōe scā cultellū petijt et pānū illū pupugit: de cui? pun- ctionib? signis prim? emanauit: sicq; q; pñofe ef- sent relige diuinit? est onsum. C Quidā diuinit? ro- mano:ū pro relicta cōiuge fuerat a pñifice cōmu-

nione pñat? quod ille molestissime ferēs: sed an- ctonitātē tāti pñificis euacuare nō valēs mago:ū suffragia requisitū: qui se suis carmib? agere pro- miserūt: vt imisso demone tādiu caballū pñific? veraret quousq; cū sessore suo periclitaret. Tūc btūs gregor? aliquādo sup caballū trāsiret: imisso demone magi ei? equū tā fortiter verari fecerunt: vt nequaq; ab aliquo teneri valeret. Tūc gregori- us reuelāte sibi spū diabolicā submissiōē: cogno- scēs facto cruc? signaculo tā caballū a pñente rable liberauit: q; maleficos ppetua cecitate multauit: qui reatū suū pñitēs ad sacri baptisimi grāz post- modū puenērūt: qbus lūmē ne artē magicā relege- rēt reddi noluit: eos tamē ecclesiastico subsidio nu- triri pcepit. C Egit quoq; i libro q a grec? lymon dicit: q abbas q perat monasterio scī gregori? et- dē nūciat: q qdā monachus penes se tria nūmil- mata haberet: quē beat? gregor? ad aliorū terro- rē excoicauit. Post modicū tēporis frater moritur bñs gregorio nesciēte: qui irat? q sine absolutione mortu? fuerat orationē i epithaphio scripsit: q euz ab excoicatiōis viculo absoluebat: deditq; eā vñ diaconoz precipiēs vt eā super foueā fratris defū- cti legeret: quo iussa cōplēte sequēti nocte q defū- ctus fuerat abbati apparuit: et se vsq; modo in cu- stodia detētum sed hēri se absolutū fuisse pñibuit. Officiū aut et cantū ecclesiasticū: necnō et scholam cāto:ū iherm: et pro hoc duo habitacula: vñ iux- ta basilicā sancti petri: alterū iuxta lateranēsem ec- clesiā fabricauit: vbi vsq; hodie lect? in quo recu- bans modulabatur et flagellū ei? quo pueris miina- batur: cū antiphonario autētico: veneratiōe con- grua reuerant. In canone apposuit: diesq; nros in tua pace disponas: atq; ab eterna dānatiōe nos eripi: et in electoz tuorum iubeas grege numerari. Tandē beat? gregor? cū sedisset anis tredecī: mē- sibus sex: et dieb? decē: plen? operib? bonis migra- uit a corpore: i cui? tūba bi? vsus scripti sūt. C Su- scipe terra tuo corp? de corpore sūptiz: reddere quod valeas viuificāte deo. Spirit? astra petit: le- ti nil iura nocebūt. Qui vite alterius mors magis ipsa via est. Pontificis sūmi hoc claudunt mēbra sepulchro. Qui numeris semp viuūt vbiq; bonis. Fluxerāt aut anni ab icarnatiōe dñi. 206. sub so- ca iperatore. C Post mortē bñi gregori? regiones totā maxima fames inasit. Unde paupes quos li- beraliter bñs gregor? pascere solebat: ad successo- rē suū veniētes dicebāt. Dñe quos pater nŕ gre- gorius solebat pascere: tua sctitas fame nō sinat perire. Quib? verbis papa idignat? semp talit nŕ- debat. Si gregor? ad famā sue laudis cunctos po- pulos curauit suscipere: nos aut nō possum? pascere: sic eos semp vacuos remittebat. Unde fact? gregor? ter ei apparuit: et ter blāde de sua tenacia et detractiōe redarguit: sed ille se de nullo emēda- re curauit. Unde illi quarto terribiliter apparēs: illū corripuit: et i capite letaliter pēussit: cui? dolore veratus in breui vitam finiuit. Dum aut adhuc pñicta fames istaret: qdā iudi bñs gregorio cepe- rūt detrabere asserentes q totū thesaurū ecclesie

De. s. longino

¶ anq̃ vlr p̃d̃is? consūp̃sisset. Unde ob hui? vindi-
ctā ad cōburendos libros suos ceteror̃ alios inclina-
rūt. Quor̃ dñ quosdā iā cōbūssēt: ceteros cōbu-
rere vellēt. Petrus diacon? eius familiarissim? cū
quo q̃tuor libros dialogor̃ disputauerat tradidit ve-
hemētissime restitisse asserēs hoc ad ei? delēdā me-
morā nil valere: cū i diuersis mūdi partib? exem-
plaria tenerent: adiūgēs imane sacrilegiū ēē tāti
patr̃ tot? tales libros exurere: sup cui? caput ipse
spiritū s̃ctū i similitudine colūbe frēquētissime p̃o-
sperisset. Adde eos i hāc sñaz adduxit: vt si illud
qd dixerat iureiurādo cōfirmās mori p̃tinuū me-
ruisset: ipsi a libror̃ exustione desisterēt. Si vō mo-
ri nō meruissent: sed sup̃stes sui testimoniū extitisset
ipse quoq; p̃bustorib? man? daret. Fēf cū beatus
gregoriū sibi dixisse: q? si miraculū de visōe colū-
be publicaret: post hoc vincere non valeret. Itaq;
cū apparatu diaconi enāgeliorū librorū bainlās ve-
nerabilis leuita Petrus adueniēs: mor vt tact? sa-
crofactis enāgelis gregoriū scitātū testimoniū p̃bi-
buit: a dolore mort? extrane? spiritū iter verba ve-
p̃fessionis efflauit. Quidā monach? monasterij
s̃ci gregoriū quoddā penes se peculiū cōgregauit.
B̃tus aut gregori? alteri monacho apparēs dixit:
vt sibi denūciaret q? peculiū disp̃geret? penitētiā
ageret: q? die tertia esset mortuū. Qd ille audiēs
vehemētē expaui: penitētiā egit: et peculiū red-
didit: morq; febrib? adeo corrept? est: vt a piluculo
diei tertiē vsq; ad horā tertiā p̃ nimio incēdio lin-
guā ab ore p̃yctēs vltimū statū emittere videret.
S; cū circūstātes monachi corā ip̃o p̃sallerēt psal-
modiā i terrūp̃etes ei detrahēre ceperūt. Ille autē
p̃tinuū reuincēs et oculos subridēdo p̃cutiēs ait.
Parcat vobis dñs fratres: q̃re mibi strabere vo-
luistis? Nā ipedimētū mibi nō modicū g̃nastis: q?
tā a vobis q; a diabolo sub vno tpe accusat? nescie
bā cui calūniē p̃mit? respōdere. S; si quibz quēlibz
migrātē videris: eidē nō detractiōnē: s; p̃passiōnē
ip̃edatis: vt pate q ad tā districti iudicis cū crimina
torē suo iudiciū vadit. Nā ad iudiciū cum diabolo
steti: et adiunāte s̃co gregorio cūctis suis obiectio-
nib? bene respōdi: tū de vna obiectiōe cōuict? eru-
bui: p qua vt vidistis talis sū vexat? et adhuc me
nō potui liberare. Tūq; de ea fratres regerēt ait
Nō audeo dicere: q? cū ad vos a b̃to gregorio ius-
sus sū venire: diabolus de hoc plurimū ē conque-
stus: pntās q me ad penitētiā agendā p causā illa
de? remitteret. Quapropt b̃tū gregoriū vadē de-
dine cōmota calūniā cuiuslibet reuelare. morq; cla-
mās dixit. O andrea adrea hoc āno pcreas: q me
piano p̃silio ad hoc periculū cōpulsit: et statū reuo-
lutis terribilib? ocul? expirauit. Erat ā i ṽbe qdāz
noīe andreas q eodē mōmēto quo ei monach? mo-
riēs piculū fuerat ip̃e carat? in tā grānē morbi deci-
dit: vt defluētib? carnib? cōsumi posset: mori ā nō
posset. Tūc monachis s̃ci gregoriū quēcat? p̃fessus
est: q cū p̃dicto monacho q̃sdā monasterij chartu-
las rapuisset: ac suscept? p̃eys extraneis tradidisset.
Adorq; is q dudū mori nō poterat: iter verba
sue p̃fessionis spiritū exalauit. C Et tpe vt i vita

s̃cti Eugenij legi: dā adhuc ambrosianū officinā
magis q; gregorianū ab ecclesijs suaret: roman?
pōtifex noīe Adrian? cōcilij quocauit: vbi statutū
ē vt gregorianū officinā deberet executor extris p di-
uersas discurrens p̃uincias minis et supplicijs oēs
clericos ad hocip̃sū cogebat: et libros ābrosiani offi-
cij vbiq; cōburebat: multosq; clericos rebelles i car-
cerabat. P̃focificēs āt b̃tus eugen? ad p̃cilij iue-
nit ip̃s p̃cilij p tridū iā solutū: suaq; p̃udētia dñs
papā sic iduxit: q oēs platos q p̃cilio interfuerāt: et
iā p tres dietas recesserāt reuocauit. Cōcilio igi?
quocato dñs patrum hec sña vna fuit: vt missale
ambrosianū et gregorianū sup altare s̃ci Petri p̃o-
stoli poneret: et fores eccleie optime clauderent: ac
plurimor̃ ep̃or̃ sigill? diligētissime munirent: et ip̃i
tota nocte oīoni iisterēt vt dñs p signū aliqd reue-
laret: qd hor̃ ab ecclesijs magis p̃uari vellent. Sicq;
p oīa vt ordinauerāt faciēs mane ianuās eccleie
aperuerūt: et vtrūq; missale sup altare aptū pene-
rūt. Vel vt aliq; asserūt missale gregorianū penitus
d̃solutū: et huc illucq; disp̃si inueniūt. Ambrosia-
nū aut solūmō aptū sup altare i eodē loco quo po-
suerūt repperūt. Quo signo diuinit? sūt edocti: vt
gregorianū officinā deberet p totū mūdū disp̃gi: am-
brosianū aut tñmō i sua ecclesia obfuarī. Sicq; s̃a
eti patres vt diuit? edocti fuerāt statuerunt: et sic
vsq; hodie obfua. C Narrat Joānes diacon? q
vitā b̃ti gregoriū cōpilaui: q dū vitā ei? cōscribe-
ret et cōp̃laret: qdā vir sacerdotatū insignit? ei dor-
miēt: ad latnā vt sibi videbat scribētā astitit. Cui
desup candidissima et adeo tenuissima vestis erat:
vt ei? raritate nigredo supioris tunice appareret.
Idic p̃p̃ accessit: et i stat? buccis risū p̃tinere nō po-
tuit. Tūq; ioānes cū interrogaret cur vir grauius
officiū sic dissolute rideret: ait. Q: tu scribis de mor-
tuis quos viuētes nunq; vidisti. Cui ioānes. Et
si illū nō noueris facie: tū scribo de illo q didici lecti-
one. at ille. Tu inq; vt video sic voluisti fecisti: et
ego q facē p̃o nō cessabo: morq; illi lumē latine
extitit: et adeo ip̃sū vehemētē p̃terruit vt vehe-
mētē exclamās putaret se ab illo gladio iugulari.
Adorq; gregori? affuit comitatē s̃cū dextro: sum-
brō Nicolao: sinistro: sū vero Petros diacono: eiq;
dixit. Adodice fidei q̃re dabitasti? Tūq; post corti-
nā lecti diabolus latitaret: gregori? ex manu petri
diaconi magnā facē quā tenere videbat arripēs:
eiusq; flāmis os facieq; ip̃ius aduersarij exurens
ad instar ethiopis demgrauit. Quedā autem sin-
tilla parvissima cadēs in eius vestē cādidā ipsā di-
cto cin? cōflagrauit: et sic nigerrim? tot? apparuit.
Dixitq; b̃tus petrus gregorio. Satis demgrauim-
us cū. cui gregori?. Mos illū nō demgrauimus:
sed nigrū fuisse demostrauimus. Sicq; ibidē mul-
to relicto lumine abierunt.

C De sancto Longino.

Longin? fuit qdā cēturio: q cū ali-
is militib? cruci dñi altās
in sū p̃lati lat? dñi lācea pforauit. Et vi-
dēs signa q fiebāt: solē. s. obsecratū et tremotū i xp̃s

credidit: marime ex eo qđ qđā dicūt. qđ cum ex isir
mitate vñ senectute ei? oculi caligassēt: de sāguine
xpi p laceā decurrēte fortuitu oculos suos tetigit: et
ptin? clare vidit. Un renūciās militie: et ab aplis
istruct? i cesarea capadocie vigintiocto annis mo-
nasticā vitā duxit. et vbo et exēplo ad fidez multos
cōuertit. Cū āt a pñde tēt? fuisset: et sacrificare nol-
let: iussit pñes oēs dētes ei? excuti. et linguā abscedi
Longin? tñ ex hoc loqñā nō pdidit: s; accepta se-
cū oia idola cōmunit et fregit dicēs. Si dii sūt vi-
debim?. Demones aut de idolis exētes i pñdes et
i oēs socios ei? itrauerūt: et isanētes et latrātes se
Longini pedib? pstrauerūt. et ait Longin? demoni
b? Cur i idolis hñtatis? q rñderūt. Ubi nō notat
Chait? et ei? signū nō posuī ibi habitatio nra. Cū
ergo pñes isaniret: et oculos amississet: dixit ei Longi-
n? Scito q? sanari nō poteris: nisi qñ me occideris.
Quāto n. a te occisus fuero. p te orabo: et sanita-
tē tibi corpis et aie ipetrabo. Et statim euz decollari
iussit. Post hoc abiit ad corp? ei? et pstrat? euz la-
chrymis pñiaz egit. et pñino vñsuz et sanitatē rece-
pit et i bonis operibus vitam finit.

C De nomine sancti Benedicti.

Benedict? dicit? ē vel q? multa benedixit:
vel q? i hac vita multas bñdictōes habuit
vel q? oēs bñ dicebāt de eo: vñ q? eternā
meruit bñdictōem bñe. Et vitā sanctus
Gregori? scripsit. C De sācto benedictō.

Benedictus ex nuria pñcia or-
tus cū roine libera-
libus studijs tradit? cēt in ipsa sui isātia
lras defuit: et defūti petere decreuit: quē
nutrix sua: qđ cū tenerrime diligebat vsq; i quēdā
locū: qđ effide secuta ē: vbi ad purgādū triticum
mutuo capisteriū petijt: s; sup mēsa iacente ponēs.
cū commiss? i duab? pñib? fractū vidit: quā Bñdict?
flē aspiciens pñes capisterij accepit: et ab oīone sur-
gēs itegre solidatū inuenit. postmodū nutrice oculi
te fugiēs i quēdā locuz venit: vbi trib? ānis hoib?
icognit? māsit: excepto quodā mōacho Romano
noīe q? sibi sedule necaria ministrabat. Cuz vō ad
specu a romani monasterio iter nō cēt. panē i lōgissi-
mo fime ligabat: et sic eū deponē pfuenerat. Titu-
nabulū ēt ipi chorde iseruit: vt ad ei? sonitū vir dei
cognosceret qñ sibi roman? panē pberet quē extēs
acciperet. Sz āniqu? hosti? vñ charitati: et alteri? in
dēs refectōi lapidē iactauit: et titinabulū fregit: s;
tñ roman? ei ministrare nō desijt. Post hoc cuidā p-
sbyro refectōez sibi i pascalei solēnitatē parātū dñs
p vñsi apparuit dicēs. Tu tibi dñtias pparas. et si-
u me? illo i loco fame cruciat: q pñm? surrexit: et cū
difficultate magna eū inueniēs dixit. surge et sumā-
m? cibū q? hodie pascha dñi. cui Bñdict? Scio q?
pascha ē: q? vidē te merui. Longe qppe ab hoib? po-
sit? q? die eadē pascalei cēt solēnitās ignorabat: cui
psbyr. Ueracit? hodie resurrectōis dies dñice est:
abstine te nō quēit: q? ob hoc ad te missus sum: sicq;
deū bñdictēs supserūt cibum. C Quādā die auis
qđā nigra que merula vocat iportine circa ei? fa-
ciē volitauit ita vt ab eo māu capi potuiss; s; signo

crucē edito auis recessit. Adorq; diabolus quādā
femina quā aliqui viderat an ei? oculos mētē red-
xit: eiusq; gñz tāto igne i specie illi? accēdit: vt pe-
ne heremū voluptate vict? deserere deliberaret.
Sz subito dīna grā ad se reuersus cōtinuo se exiit
et i spinis et veprib? q ibi aderāt se adeo voluit
vt toto corpe ide vulnerat? exiret: et dñs vulne-
ramētis vulnera educeret. vicit itaq; peccatuz qz
mutauit icēdiū. Quātā āt grā oīpotēs: di q? ab illo
tpe nulla postmodū tētatio in ei? corpe pululauit.
C Crebrefecēte itaq; ei? fama cū abbas mōasterij
cūisā obissit: tota iphi? monasterij agregatio ad
eū venit: et vt pñse eis deberet petijt. Qui diu ne
gādo dño distulit suis illozq; fratrū morib? se que-
nire nō posse pdixit. Sz tāde vict? pñib? assēsu de-
dit. Cūq; regulā illie districti? fuari pñpet: semet-
ipso monachi rephēdebāt q ipz sibi pñse popo-
suerāt. quoz. s. cōstitudo nomā ei? rectitudinis of-
fēdebat. Cūq; sibi cū eo aspiceret illicita nō licē:
sedule assueta relinqre: venenū vino miscuerūt: et
recubēti obtulerūt. Sz bñdict? signū crucē edidit: et
qñ iactu lapidis vas illud vitrū fregit. Intelligēs
ig? q? potuz mortis habuerat: qđ portare nō potuit
signū vite ilico surrexit et placido vultu dixit. Adi-
serat vñ oīpotēs de? frēs: nūqđ nō dixi vobis q?
vñs ac meis morib? nō cōuenire. Tūc ad locū dere-
licte solitudinis redijt: vbi crebrefecit? signis cla-
ruit: et mlti ad eū veniētib? duodeci mōasteria cō-
struxit. In vno āt illoz qđā mōach? erat q ad oīes
diu stare nō potat: s; orātib? alijs mox foras exibat
et aliq; trena et trāstoria agebat. Qđ cū abbas illius
mōasterij beato bñdicto narrasset: iuit illic. Et vi-
dit q? illū monachū q manere i oīone nō poterat q-
dā niger puerulus p vestimēti fimbriā foras trahē-
bat. Dixitq; abbati monasterij et mauro mōacho.
Nūqđ nō aspiciēs q? ē q? eū trahit? Cūq; rñdissent
nō ait. Qrem? vt vos et videatis. Orantibus illis.
Adaur? vidit: s; abbas vidē nō potuit. Die ig? ita
expleta oīone: vir dei monachū foris reppit. quēz
p sui cecitate vga pensit et extūc imobilis i oīone
pmāsit. Sicq; antiqu? hosti? diari nō ausus ē i ei?
cogitatione: ac si ipse percussus fuisset ex verbere.
Ex his monasterijs tria sursum i rupibus montis
erāt que decorū cū magno labore aq; hauriebant.
cū frēs illi vir dei sepe rogarent vt monasteria il-
la mutaret: qđā nocte cū quodā puero mōtē ascen-
dit: vbi diuti? orās tres petras i eodē loco p signo
posuit. Cūq; mane ad domū redisset: et frēs p ea-
dē causā ad eū venissēt dixit. Ite i illā rupē in qua
tres petras positas inuenietis i modico cauate. Na-
let. n. dñs inde nobis aquā pdncere. Qui euntes et
illam rupem sudantem inueniētes cōcūū locum
fecerunt: et mox aqua repletū viderunt. Qui vsq;
nūc tam sufficienter emanat vt ab illo mōtis cacu-
mine vsq; ad inferiora descendat. C Quādā vice
dum circa monasterium viri dei quidam cum fal-
chastro vepres abscederet ferrum de manubrio.
pñliēs i quādā lacū pfūdū cecidit. Cūq; d hoc ille
nimis angustaret: vir dei manubriū i lacu posuit
et mox ferrum ad suam manubrium vsq; enatauit.

De. s. bñdicto

Concladus puer et monachus ad hauriendam aquam egrediens: i flumen cecidit: et mor ipse vnda rapuit. Et pene in vno sagitte cursu a terra introitus traxit. Vir autem dei in cella quiescens hoc in spiritu statim novit. Et manum vocans quod de puero acciderit indicavit ac ut ad ipsum eripiendum pergeret ipse. Accepta benedictione coitum manum prexit et per terram se ire existimans super aquas usque ad puerum venit: cuius per capillos tenens de aqua extraxit. Qui ad viam dei veniens retulit quod acciderat. Sed ipse hoc non suis meritis: sed quod obediencie deputavit. **C**onfresbyter quidam florentinus nomine viro diuinitas ad tantam ducit maliciam ut panem veneno infectum viro dei tanquam per benedictionem transmitteret. Quod scius gratanter accepit. Et cor quoque de manibus eius panem accepit quod fuerat ipsum piecit dicens. In nomine iesu christi tolle hunc panem et cum in tali loco ubi a nullo homine sumi valeat. **P**rope. Tunc comperit apto ore expressis alis circa eundem panem cepit discurre et erocitare: ac si apte diceret et obedire se velle: et tamen in sua implere non posse. Tunc scius iter atque iter precipiebat dicens. Quia leua cum securus: atque ipsum: ut dixi. **P**rope. Qui tandem cum tollens post tres dies rediit: et de manu eius anona quam quod fuerat accepit. Tunc dicit autem florenti: quod corpus magistri necare non potuit: se ad extinguendum discipulorum animas accendit: ita ut sepe nudas puellas in hortu monasterii cantare et ludere faceret: ut sic monachos ad libidinem inflammarer. Quod scius vir de cella perspicies lapsus discipulis per timorem invidie locum dedit: et quibusdam secum assumptis fratribus ipse habitatores mutavit. Sed florenti cum in solario consistens cum recessisse conspiceret et gauderet: repente solarium cecidit: et ipsum perit. Tunc scius post viam dei curres ait. **R**uertere quod te persequabar extitit. Quod ille audiens vehementer ingemuit: vel quod inimicus occubuit: vel quod de inimici morte discipulis exultavit. Quia de re sciam est ut eidem penitentiam indiceret: quod mandatis talia gaudere de inimici morte presumisset. Ipse autem ad aliam misericordiam locum non habet: mutavit. Nam ad motum cassinensem venit et templum. apollinis: quod ibi situm erat in seculum Joannia baptiste oratorium fabricavit. et circum adiacentem populum ab idolatria convertit. Sed hoc antiquus hostis graviter ferens corporalibus et oculis teterum apparerebat et in eius ore oculisque flammantibus visibiliter seniebat atque dicebat. **B**enedicite benedicite. Sed cum ille nihil sibi rideret dicebat. maledice maledice: non benedicite quod me persequeris. **C**onquadam die lapidem quemdam in terra iacentem fratres in edificium levare volebant: sed nequaquam valebant. Tunc viro multitudine eorum et ab eis lenari non possit adveniens vir dei benedictionem dedit: et tunc maxima celeritate lenavit: ex quo perdidit quod diabolus illi insidebat: quod cum moneri non permittebat. Tunc quod frater pariter paulo altius edificaret antiquum hostem viro dei apparuit: et quod ad labores fratres pergeret indicavit: quod perit eis per nuncium misit. **F**ratres canete vos agite: quod ad vos spiritus malignus venit: vir autem nuncius verba plenit: ecce parietem antiquum hostem enervavit: quod puer monachum ruina contrivit. Sed viro dei puer mortuus et laceratus in faciem ad se adduci fecit: et oratione sua facta spiritus resuscitatus operi predicto restituit.

Conlaicus quidam honeste vite singulis annis ad visitandum viam dei se ipsum venire consueverat. Quadam igitur die dum illuc iret se illi alter viator adiunxit quod summeos in itinere cibos portabat. Tunc iam tardior hora excrevisset dixit. veni frater sumam? cibum ne lassumur in via. Quo respondit quod nullatenus cibum in via gustaret: ad horam ille subterfugerat. postmodum ad hoc ipsum invitavit: sed ille persistere noluit. Denique cum hora iam preterisset et eos locum fatigasset iter: perit et forte et quicquid poterat ad reficiendum corpus delectare incernerunt. **T**unc viator hoc ei ostendens rogavit ut paululum gustaret: et ibidem quiesceret. Tunc igitur verba auribus? loca oculis blandiret eundem persistit. Tunc ad benedictionem venisset dixit ei vir dei. Ecce frater malignus hostis semel tibi persuadere non potuit. Secundo non valuit. sed tertio superavit. Tunc ille perdidit? ei? aduoluit? se deliquisse ingemuit. **C**onorbiliter gothorum expiri volens viro dei perperit spiritum haberet: cuiusdam suo spatario vestimenta regalia tribuit: cuiusque eius apparatu regio ad monasterium destinavit: quod ille veniente perspicies dixit. **N**one sibi pone hoc quod portas non est tui. Qui perit in terram cecidit. et quod tanto viro illudere presumpsisset expanit. **C**onclericus quidam quod a diabolo verabatur ad viam dei ut sanaretur adducit? e. Tunc ab eo diabolum expulisset ait. **V**ade et decetero carnes non comedas: nec ad sacros ordines accedas. Quicquid autem die ad sacros ordines accedat presumpseris viribus diaboli incipaberis. Tunc viro hoc aliquo tempore custodisset sed minores suos sibi proponi in sacris ordinibus cerneret verba viri dei quasi ex loco tempore oblit? postposuit atque ad sacrum ordinem accessit. Quod moris quod cum reliquerat diabolus tenuit: cuiusque verare quoniamque animas eius exenteret non cessavit. **C**onvir quidam duos flascos per quendam puerum suum ad eum misit: sed ille unum in via abscondit et alium detulit: vir autem dei cum gratia actum unum accepit: et defecit puerum admonuit dicens. **V**ide fili de illo flasco quod abscondisti ne bibas: sed inclina illum caute et invenies quod iturus habet? quod quod valde exiit ab eo: et reneris volens adhuc pbare quod audierat: cum flacone inclinasset perit? non de eo spiritus egressus est. **C**onquadam vice dum vir dei in sero cenaret monachus quidam fili? de foris assistens: et lucernam tenens per spiritum iram se cogitare cepit. quis est hic cui ego manducanti assisto: lucernam teneo: fuitum ipsum? **Q**uis sum ego? isti finit? **C**onstatum vir dei ait. signa cor tuum frater. signa cor tuum: quod quod loquor? **V**ocatusque frater? lucernam insit? de manibus eius tolli: et ipsum insit? de monasterio recedat? et quod sedet. Tunc quodam e fratribus ad locum quemdam mittit: ut ibi monasterium construeret. constituta die ad eos venit? parit? quod construi debebat indicavit: nocte vero eadem quod permissus illuc fecerat dies monacho quod illi proposuerat atque ei? proposito in somnis apparuit: et loca singula ubi quod edificari debuerat subtiliter designavit. Tunc autem visum fidei daret? et adhuc ipsum expectaret tandem ad eum reneris daret. **E**xpectantini? perit vires sic permissas nec venisti. Quibus ille. **Q**uare frater ista dicis? **N**am quod non apparui vobis? et loca singula designavi? **I**ter? sic per visionem audistis omnia ordinare. **N**am longe ab eis? monasterio due sacramentales semine ex nobili genere erat? lignum non restringebat: sed cum quis eis peratit? ser-

in omib⁹ sepe ad iracundiā p̄uocabār. Qui cum hoc viro di retinisset mādāuit eis dicēs. Iheringite lignū vřaz; alioq̄ excomunicabo vos. Quā excomunicatiōis scēticiā nō p̄ferēdo itulit s̄z itendādo. Ille aut̄ nihil mutare itra paucos dies defecit fuit ⁊ i ecclesia sepulture vbi dū misse celebrarent: ⁊ diacon⁹ ex more diceret. Qui nō cōiat erat foras: nutritrix eaz q̄ p̄ eis sēp oblationē offerebat: eas de sepulchris suis p̄gredi: exire ecclesiaz videbat. Quāq̄ scōs Benedictio nunciatū eēt: ille manu sua oblationē dedit dicēs. Ite ⁊ hanc oblationē p̄ eis offeret: ⁊ vltierius excoicate nō erūt. Quō factū fuisse: ⁊ diacon⁹ ex more clamaret: ab ecclesia de cetero exire vise nō sūt. ¶ Adonach⁹ qdā cū ad vřistādōs parētes exiřz sine benedictiōe: ⁊ ca die q̄ ad eos puenit dñic⁹ fuisse: ⁊ sepulchū semel ⁊ bis terra cicāřz: parētes ei⁹ ad eū venerūt: ⁊ vt ei suam bñdictiōē nē ipēderet rogauerūt: tūc corp⁹ dñi accipies ait. Ite ⁊ hoc sup̄a pect⁹ ei⁹ ponite cuiq̄ sic sepulture tradite. Qd cū fecit fuisse susceptū cor⁹ p̄ terra retinuit nec vltra p̄iecit. ¶ Quidā mōach⁹ i mōasterio manere nō valēs viro dei tñ iltit: donec ip̄s irat⁹ abire p̄mīřq̄ mox vt dī mōasterio erit ap̄to ore draconē i itinere inuenit. quez cū denorat vellel clamant dicēs. Currite q: draconē iste me vult dñurare. Currētes aut̄ frēs draconē minime inuenērūt: s̄z trementē atq̄ palpitātem mōachū ad mōasteriū reduxerūt: q̄ statim p̄mīřt se iñq̄ de mōasterio recessurū. ¶ Quodā tpe dū totā illā puiciā fames validā occuparet: vir dī oīa q̄ inuenire poterat egētib⁹ tradidit: ita q̄ nihil i mōasterio p̄ter modicū olei i vase vitreo remāřisset: iussit cellario vt illō modicū olei: eundem egētī daret: q̄ implere cōtēpsit: eo q̄ nihil olei frīb⁹ remanebat. Qd vt vir dei cōp̄ert yas vitreū cū oleo p̄ fenestrā p̄ici iussit ne qd i mōasterio p̄iobe dictiā remaneret. Ip̄soiectū itaq̄ cū sup̄ iēctiā saxa cecidisset: nec yas fractū nec oleū ē effrūř. Qd ille lenari iussit ⁊ dari integrū postulatū. Adonach⁹ autē illū de obediētiā ⁊ diffidētiā icrepās se i orationē dedit: cōtinuo quoddā magnū dolū qd illi erat: oleo plenū fuit qd adeo excrenir vt p̄ pauimē tñ effluere videret. ¶ Quodā vice ad vřistādū sororē suā descendēdat. q̄ aut̄ ad mēři sederet rogauit eū vt secū illa nocte maneret. Qui cū ille nullaten⁹ acceperet illa caput i māib⁹ dñz rogaturā ēlinant. Quāq̄ caput leuasset tāta cōmulsāōis ⁊ tonitruū vt tātaq̄ inundatio plumie erupit: vt nec qdē pedē mouere potuisset: cū tñ āte serenitas mirā eēt. Illa. n. que lachrimaz flumīs fudit: serenitatē aeris ad plumiā cōuertit ⁊ trarit. Qui vir dei p̄tristat⁹ ait. Parcat tibi: op̄s dñs foror. Quid ē qd fecisti? Qui illa. Rogauit te ⁊ audire noluiſti. Rogauit dñs ⁊ exaudiuit me. Adodo ergo egredere si potes: siq̄s facit ē vt totā illā noctē p̄uigiles duce-rēt. atq̄ p̄ sacra. eloga sese vicaria relatiōe satia-rēt. Tūc ecce post tridū cū ille ad mōasteriū rediſſet eleuatis oculis aīz: sororis sue i specie colūbe celi secreta penetratē asperxit. Qui mox corp⁹ eius ad mōasteriū iussit deſerri ⁊ i monimēto qd sibi

parauerat collocari. Quadā nocte cū p fenestram
cōspiceret ⁊ dñs exoraret: vidit fusa lucē dñsup cun-
ctas noctis tenebras effugasse: subito autē totū mō-
dus velut sub vno solis radio collect⁹: ante oculos
ei⁹ adducet⁹ ⁊ ibiq; aīaz Germani epi capuani a
celi⁹ deferri vidēs māifeste postea cōpērit q eadē
hora a corpore migravit. ¶ Eodē āno quo d hāc
vita erat exiit⁹ obit⁹ sui diē frīb⁹ denūciavit. An-
te septimū vō diē sui erit⁹ aperiri frib⁹ sepulchroz
iubet. Qui mox febib⁹ concepit⁹ cū p singulos di-
es lāguoz īgrānesceeret septio diē ī oratoriz se por-
tari fecit: ibiq; erit⁹ suū dñm iter discipuloz ⁊ sāgu-
nis pceptis muniuit atq; iocū discipuloz manus
imbecillia mēbra sustētās erectis ī celū manib⁹ ste-
tit: ⁊ vltimū spm inter vba oronis exhalavit. Ipsa
diē duob⁹ frīb⁹ vni ī cella morātū: alteri idge posi-
to: eadē reuelatio mōstrata ē. Viderūt nāq; viam
pallijs strātā atq; innumeris cornuſcare lāpadibus
a cella sancti Benedicti versus oriētē vsq; ad ce-
lū tēdētē. Qui venerādō habitū vir clar⁹ desuper
assūit⁹ cui⁹ eēt via qua cerneret requirit. Qui cū
se nescire dicerēt ait. Idce ē via qua dilect⁹ dñi be-
nedict⁹ celū aſcēdit. Sepult⁹ vō ē ī oratorio ſācti
Ioānis baptiste qd destructa ariā apollinis ipē cō-
struxit. Floruit circa annum dñi. zis. tēpore iustini
senioris. ¶ De sancto Patricio.

Acritius qui cepit circa añũ dñi
770. dñi scotozũ regi 8

p xpi passiōe p̄dicaret istās āre enī ⁊ apodi-
ās se sup ferulā qdā manu tenebat: ⁊ ca-
su pedi regis supposuerat cū aculeo pe-
dē pforauit. Iher vero credēs scīi cpm̄ ex industria
hoc facere ⁊ se aliter fidē xpi nō posse suscipe: nisi
familia p xpo pateret patiēti sustinuit. Scīs ho-
tādē itelligēs obstupuit ⁊ p̄cib⁹ regē sanauit: ac to-
tū puicie obtinuit q nullū uenenosū aial ibidē pos-
sit uiuere. Qd n̄ solū obtinuit imo et ligna ⁊ coria
illī⁹ regiōis cōtraria vt dīr sūt ueneno. ¶ Quidā
uir onē quicūq sibi furat⁹ fuerat ⁊ comederat: cū
uir scīs sepi⁹ hortaret satisfaccere furez qūqz ille
cēt⁹ null⁹ cōparceret: dū tōr pplus ad ecclīā cō-
ueniss⁹ i stute iesu xpi pcepit: vt i cū⁹ vētē oīs
itrasset corā oib⁹ balatū daret. Qd ⁊ factū ē: ⁊ egit
re penitentiā: ⁊ alij a furtis sibi caneant. Erat
et cōsuetudo oēs cruces q̄s videbat dnore vene-
rari: sūt qdā cruce magnā ⁊ p̄nlebrā iuisā p̄e-
rijs. A suis aut socijs amonit⁹ cur illā n̄ uideret ⁊ i
clinauerit: dū p̄cib⁹ a dño req̄reret cū p̄cēt audiuit
uocē de sub terra. Istō uidiss⁹ q hic sepult⁹ sū pa-
gan⁹ ⁊ signo crucis idign⁹. Ibi scē cruce illā ide
toli. Cū. b. patrici⁹ p hiberniā p̄dicaret: ⁊ fructū ibi
pmoctic⁹ ualeret: rogauit dñs vt aliq dñi signū onde-
ret: p qd vlt̄ territ peniteret. Iussit igit dñs i quo
dā loco circuli magnū baculo dñgnauit. Et ecce
terrā itra circuli se apuit: ⁊ p̄t⁹ marini ⁊ p̄fūm
dissim⁹ ibidē apparuit. Iheruelatiz. c. b. patricio:
q ibi qdā purgatorij loc⁹ ēēt: i quē q̄sqz uellet de
scēdere aīa sibi penitentiā nō restaret: nec aliud p
peccatis purgatoij sc̄t̄ret. pleriqz autē ide mō re-
dixit ⁊ g rediit eodā mane vsqz i sequēs mane

De sancto

ibidē morā facere oporteret. Adit igitur ingrediebatur q de cetero n reuertebatur. Post lōgū igit tps mor-
tuo patritio vir qdā nobil' noie Nicolā q pccā ml-
ta comiserat cū cū pccōz suor pēteret: et purgato-
riū scī patricij sustinere vellet: cū ātea quideci die-
b: vt oēs faciebāt: se ieiunijs macerasset aperto
ostio cū clauē: qī qdā abbatia fuat: i pdictū puteū
descendit: et qdā ostiū a latere ipi' inuenit. In qd
ingrediēs cū qdā ibi oratoriū repperisset qdā mō-
chi albis iduri oratoriū intrauerūt et officij faciētes
Nicolao dixerūt vt cōstās eē: qz mltā diaboli ten-
tamēta cū pcurres oporteret. Cū at ille pgreret q
adiutoriū q hoc hīc possz dixerūt. Cū te pēis af-
fligi sēferis ptn' exclama: et dic. Iesu xpe filij dei
vini mifere mihi peccatori. Recedētib' igit pdi-
ctis viris ptnuo adfūt dmones: et reuertat et si
bi obediat ptno sibi blādis pmissiōib' pfluadēt: af-
ferētēs q cū custodiēt et ad ppta icolumē pducēt
S3 cū eis ille nullaten' obedire vellet ptn' diuer-
faz feraz audiuit voces: parit et mugit: ac si oīa
elemēta cōcūterēt. Ad qd cū ille terrore horribili
palpitaret. Iesu xpe filij dei vini mifere mihi pec-
catori ptnuo exclamauit: et statū oīs feraz illaz tu
mltus terribilis cōgēuit. Duct' ē ide ad aliū locū
et ibidē adest dmonū mltitudo dīctū sibi. Putas
q man' nfas euaseris: scēqz. sed nūc pōt' icipi
as affligi et torqri. Et ecce qdā maxim' ignis et ter-
ribilis ibidē appuit. Dixerūtqz ei demones. Nisi
nobis pferis i illū ignē te iactabim' pburēndū.
Qd cū ille renneret ipm acceperūt et i illū ignē ter-
ribilē pcecerūt: vbi dīstercuaret ptn' exclamauit
Iesu xpe et. statiqz ignis extit' ē. Ad aliū dīqz lo-
cū duct': vidit quosdā viros i igne cremari et lami-
nis ferreis cādētib' a demonib' vsqz ad viscera
flagellari. Aliosqz vētres habētes deorsū terrā p
dolo: mordere: et clamare: parce: pcc: quos tūc de-
mones grau' flagellabāt. Aliosqz vidit quoz mē-
bra spētes vorabāt: et bufones ignis aculeis eoz
viscera extrahēbat. Qui cū eis assēt noller: i eun-
dē ignē et penas pīcāt: et eisdē laminis et penis fla-
cellat. S3 cū ille exclamasset. Iesu xpe. et. a pena
pācta ptn' liberat' ē. Deidē dūcāt ad quēdā lo-
cū: vbi hoīes i sartagie frigebant: vbi rota maxia
erat vncinis ferreis ignitis plenā: qb' p diuersa
mēbra hoīes erāt suspēsi. Que tā velocit voluebat
qz globū ignē emittebat. Post hoc vidit maximā
domū habētē foneas metallis bulliētib' plenas.
In qb' alij vni pedē: alij duos hītes: alij ibi erāt
vsqz ad genua: alij vsqz ad vētrē: alij vsqz ad pec-
t' alij vsqz ad collū: alij vsqz ad oculos. S3 hec oīa
pcurres nomē dei inuebat. Processit itez: et quē-
dā latissimū puteū ituet de quo fum' horribilis et
feroz itolerabilis eribat: idēqz hoīes vt ferrū cādē-
tes i modū fauillaz eribat: s3 demōes eos reimpi-
gebāt. Dixerūtqz ei demōes. Loc' ille quē cōspi-
cis ē isēm' i quo dñs n' beelzebub habitat. In ipz
igit puteū te iactabim' si nob assētre recusas. post
qz aut illuc iacet' fueris nullū idē remediū euadē-
di obtinebis. Quos dū ille audire cōtēneret. ipm
arripiētes i pdictū puteū iactauerūt: q tā vebemē

ti dolor absorpt' ē: vt fere oblit' fuerit nomē dñi
inocari: s3 dū ille ad se rēdēs iesu xpe et. exclamassz
corde: qz voce n poterat: ptn' idē ille sus exiuit: et
oīs dmonū mltitudo tāqz victa euamuit. Duct' igit
tur ad locū aliū vidit quēdā pōtē sup quē cū trāsīt
opōtebat. Quicqz erat stricissim' et istar glaciei po-
lit' et lubic' sub quo flum' igit sulphure' et igne
fluebat. Sup quē trāsīt dū se posse oīmo dīparet:
tn recordat' vbi qd cū de tot malis eripuit qdēdē
accessit: et vni pedē sup pōtē pōnēs iesu xpe et di-
cere cepit. Valid' at clamor addo cū terruit: vt sub-
sister vir valeret: s3 pdictū vbi pulit et secur' mā-
sit. Deidē aliū pedē posuit et eadē vba iterauit: ad
quēlibz ē passū eadē vba pulit: et sic secur' trāsīuit
Cūqz ergo trāsīssz: qdā prātū amēnissimū dūcūt
vbi diuersoz floz mira suauitas redolebat. Et ce-
ce duo speciosi iuuenēs ei apparuerūt: q ipz vsqz
ad quādā ciuitatē speciosissimā ex auro et gemmis
mirabil' rutilatē pduerūt. De cui' porta odor mi-
rabil' emanabat: q illū adeo recereant q nullū do-
lorē vel fetorē sēfisse videbat. Dixerūtqz ei q illa ci-
uitas padis' ē: cēt i quā cū Nicolā intrare vellet di-
xerūt ei pdicti iuuenēs q ptno ad suos rediret: et p
loca que venerat cū redire oporteret. Demōes tñ
cū n lederēt: s3 eo viso territi fugerūt: q post tri-
gita dies i pace qesceret et tūc illā ciuitatē cuiusp
petn' itroiret. Tūc Nicolā idē ascēdēs: in loco p
quē ascēdit se istitutū inuenit: et oīa oīb' que sibi cō-
tigerāt narrās post triginta dies i dño felicē requi-
cunt.

Latus vincentius clariss
ma bis
panie ciuitate valētia: et ex ferrariōz āti
qua honestaqz familia duxit originē pa-
rētib' tā vita qz pēcie vtiqz famosissim' or'. Quā-
t' at et glis futur' ē: duplici idicio matri ostēdūt ē
Primū qdē fuit q cū mī ei' singulos filios quos
genuerat si sine magna vteri molestia gestassz. Cū
cētio tñ grauida oneris molestia carebat: et tanta
erat ei vētris agilitas et corporis robur ac si pgnās
n fuisz. Alter fuit q dū d eodē grauida foret: tāqz
latrātis canis voces ex ytero suo emitti sepi' au-
diuit. Cūqz a mltis dē suis et pferri a valētie ci-
uitat' epō peteret qd huiusmodi latrat' significarēt
nisi ē ei nihil aliud fore nisi q cēt ifatē paritura q
suo tpe futur' ē: cēt vbi dē pdicato: tā doctrine qz vi-
te itēritate ac fame celebritate i toto terraz orbe
clarissim'. Iusto dīde ifatē et quodā diuino pfragio
ei noie imposito: postqz attigit eratē quo literis et
morib' iformari potuit: mix i modū b: cui tpe cla-
rus euasit tamimorū elegancia qz peritia litte-
rarum. Tante religionis erat q inter seculares
valētie nemo erat qui eo sepius aut ecclesiarum
limina frequentasset aut auidiū: predicatorum
doctrīaz audissz: vel crebri' ieiunassz. Et iuxta il-
lud ps. Cū scō scīs eris et. Probōz hominū vesti-
gijs iberebat pūoz sfortia dūitās. Ipaupib' ac mī-
seris corde ppariebāt: facultatū suaz portione ad
mīstrās. Ipostea vō celesti rore pfus': agens i s. an-
nū. elegit sub regula et istitutis fratru' pdicato: nm

viuere: sup̄toq; h̄tu singularissime legere studuit
sc̄i p̄is sui dñici gesta: vt. yz. illa i p̄mis itelligeret
i q̄b̄ suū dñcē imitatur? eēt. Inter alia itaq; exēpla
p̄iarche sui operā dedit lectōi sacraz scripturaz: z
theologie factati vt tpe opportuno posset xpi enā
gelii lōge lateq; diffundere. Adissus deniq; illerdā
ciuitatē liberaliū artū sciētijs adeptis decursōq;
legitimo tpe theologoz p̄sortio est aduētus. Post
hoc vō valentiā a fr̄ibus reuocatus. doctrinā etiā
quā summa auiditate hauserat ferneret disseminare
cepit. Ad quā docti pariter z indocti p̄fluere cepe-
rūt. Deinde vero ob ei⁹ v̄tutes mirificas z eximie
sc̄itatis nomē effugere nō potuit quo min⁹ p̄ duos
annos sūmū p̄ntificē seq̄ret: essetq; cōfessor suus z
magister sacri palatii. deniq; apud antionē ei gra-
uissimis febrib⁹ occupato xps mira quadā claritate
coruscās apparuit: mittēs eū ad euāgelizandū per
vniuersas occidentis regiones maxime vt inuicaret
iudicij die t̄pib⁹ nris esse p̄p̄inquū. Et post multa
q̄b⁹ eū p̄solat⁹ ē i struxit extendēs manū: maxillā
ei⁹ leniter tetigit i signū singularis familiaritatis.
Quo discedente ab eo surrexit de lectulo sanus
morq; se succēxit vt xpi legatōz diligēter creq̄ret
p̄seragratū aut galliāz z hispaniāz locis vniuer-
sis vbi dei vbiq; disseminandō puenit ad italiā dis-
cursūq; aliq̄b⁹ lōbardie ciuitatib⁹ a Joanne rege
i hispaniā ē reuocat⁹: z sc̄o ibi aiaz vberissimo fru-
ctu migrant ad insulas baleares: q̄ alio nōie maiori
ca z minorca nūcupāt. Iter p̄terea granate regio-
nis vtiq; saracenoz ad eundē legationē destinata:
petiuit vt z sibi xpi euāgelii p̄dicare dignaret. Au-
dierat. n. de fama ipsi⁹. Sc̄i⁹ vō vicēti⁹ let⁹ p̄fici-
scens: cū tā saracenoz multitudinē baptizare vel-
let quā cōuerterat: satrapis hoc egre ferētib⁹ sug-
gestū ē regi: vt vicētiū de regno expelleret: alioquin
regnū amitteret. Quāob̄re sc̄us cōfessor vicēti⁹ ne-
cessitate coact⁹ relinens incredulis ad docēdos cre-
dulos se cōuertit. Et quo vō discurrendō p̄dicare
cepit talē v̄uēdo modū tenuit. Nocturnū t̄ps bre-
ui degustato sōno: oīomb⁹ z lectōibus occupabat.
Quotidie post misse celebratōnem p̄dicabat. Car-
nes nō nisi infirmitate cogēte ex quo ordinē intrant
nō comedit: vno tātū sereno cōtēte in tra apli v̄-
bi: modico vino z hoc multū linitato vtebat: icia-
nijs z abstinentijs carnē suā acrif domabat ob hoc
tanq; alteri danieli dñs dedit vt etiā spū p̄pheti-
co polleret. Lectū mollicie declinās sup̄ sarmenta:
palleas: aut vili sacco iacebat: dū aut i pagratōib⁹
suis a nobilib⁹ molle stratus sibi pararet declinato
illo occulto potius sup̄ tabulas accubere eligebat.
Ados etiā sc̄o a iuuetute sua fuit fomiculis corpus
suū singulis noctibus flagellare. In celebratōe vō
misse tāt⁹ erat i eo denotōis feno: erga eucharis-
tie sacm: q̄ ante cōmunionē vberissime flebat. Tā-
ta etiā fuit ei i lach: ymādo dulcedo vt tēperare se
a lach: ymis illi molestissim⁹ foret. Tante deniq;
māsfuetudinis extitit: vt nemo eū nisi contra vicia
stratū viderit. Erat. n. i viciōz rep̄hēsiōe tribilis
ad se cōcurrētū susceptor humilis. p̄tatiens sup̄
modū i laborib⁹ tolerādus. Apud p̄ncipes tātē fuit

auctis vt i sedādis eoz disceptatōib⁹ ei⁹ snia p̄ua
leret. Fruct⁹ vō v̄boz eius tāt⁹ fuit: vt flagitiosoz
hoiūz innumerabilē multitudinē ad deū cōuerterit
Cōtra indeos acut⁹: copiosus: acerq; p̄dicator: fuit
scripturaz enigmata q̄tū hoi fas ē eisdē referās. p̄-
pter qd i diuersis hispaniāz locis sup̄a viginti z
quq; milia ex ipsi⁹ baptizari fecit. Saracenoz etiā
octo milia ad vere fidei agnitōez: p̄dicatōe sua tra-
xit. Discordes quoscūq; inenit nō p̄us defuit do-
nec cōcordes faceret. Int cetera vō spūs sci dona
lignaz dona p̄meruit. Itā cū multis z diuersis po-
pulis m̄na ligna p̄dicaret ab oībus z singulis di-
sticte z p̄spicue itelligebat: ac si singuloz ligna p̄di-
casset. Adortuos etiā vite restituit: mutis loq̄lā: sur-
dis auditū: cecis v̄sū: leprosis mūditiā: paraliticis
soliditatē: manū ipositōe ac p̄ibus ipetrant. vbi
cūq; z i quocūq; inundos spūs inuenit: ab obsessis
co: poibus effugant. Agente aut etatis sue anno
septuagesimo octano licet sentio cōfractis: vigilijs:
ieiunijs ac diuinis laborib⁹ attritus: baculo v̄tes
p̄biēniū i britāniā cōmoratus est. Vbi t̄ybum dei
annūciare nō destitit: nec p̄sucta ordinis exercitia
p̄termisit. Oībus amabilis: venerabilis: gratus: ca-
rus z benignus: pater erat orphanoz ac pupilloz:
viduaz defensor: paup̄z z miseroz omnium opti-
mus cōsolator. Tandē eius socio i ciuitate vene-
tensi defuncto: viro vtiq; sc̄itate p̄dico: graui fe-
bre correptus est. Receptis demū ecclesie sacris z
exhortatis singulis ad eū cōcurrētibus: corā positis
fr̄ibus ordinis: ac illustri ductū britānie sancto vi-
ro plurimū denota z sacerdotū ac laicoz multitu-
dine copiosa: deuote petiuit i cōuentu ordinis ei⁹
corpulentiū sepeliri. disp̄sationem totalē p̄siden-
tibus z fr̄ibus ordinis reliquēs. Mōis apulis ho-
ra vesp̄arū: āno domini. M. cccc. xviij. feliciter i
dño obdormiuit. C. Illo nāq; in tpe quo v̄mccēti-
tius p̄ lōbardiā discurrendō p̄dicaret: sanctus Ber-
nardinus de senis frater ordinis minorū vir boni
emulator: zelatorq; aiarū p̄marinus securus vicē-
tiū est z sermones eius frequētare cepit. Secutus
p̄fecto euz est nō duplici corde: s; simpliciter humili
put decet sc̄os. Secut⁹ eū est nō dolo cōcitat⁹ vt
aliqui iniqui faciūt z inidi. s; amore charitatis du-
ctus z zelo aiarū. Secut⁹ ē eū: nō vt eū capet i ser-
mone prout pharisei faciebant ch̄isto domino: sed
que non audierat audiret et vt formam adisceret
predicandi: qua postmodum se exercitaret homi-
nibus ad salutem. Scriptum nāq; est. Audiens
sapiens sapientior: erit. Bernardinus postea de-
niq; vincentio in predicando famosissimus p̄dica-
tor successit put totis nouit mūdus. Itā ante vin-
centium z Bernardinum a temporibus sanctorū
Dominici z francisci complicati erant libri ver-
bi dei z clausi: quia non erat predicans aliquis cō-
tra vicia. Sicq; in maligno positus: et in peccatis
totus iacebat mundus: sceleribus vndiq; inuolu-
tis multis. Quāob̄re ch̄istus dominus digne
et merito cum ad euangelizandum mittit vin-
centium inter cetera p̄cepit ei predicare et an-
nūciare iudicij diem esse propinquum. Post

De annunciatione

Bernardinus nepe spū diuino plures excitati sunt ubi dei p̄dicatores put cernimus oēs. Et nec hoc filio p̄trascūdū est: q̄ si Bernardin⁹ vicētiū se-
cū? nō fuisset: q̄s magnalia dei q̄ p̄ vicētiū scā ge-
staq̄ sūt nobis annūciasset. Itā ordo p̄dicatoz pay-
ant nihil de vicētiō ytutib⁹q̄ ac miraculis ei⁹ se-
fisset aut scripto mādasset. S; Bernardinus nō l-
grat⁹ exis grāz et glāz sui magni pmouit. cū p̄di-
cādo testimoniū veritati phibuit ytutes et miracu-
la referendo necnō i p̄nato et etiā i publico xpi dñi
et vicētiij magnalia publicādo. Sicq̄ agit sincera
charitas et vera fñitas. C De dñica annūciatōe.

Annunciatio

a uer⁹ filij dei i carnē fuit annūciat⁹. Cō-
gruū. n. fuit vt incarnatōez filij dei p̄cede-
ret angelica annūciatio triplici rōne. Primo rōne
ordinis quorūdi vt. s. ordo reparatōis mideret ordi-
ni p̄uicatiois: vñ sic diabol⁹ tētauit mulierē vt eā p̄-
fihēt ad dubitatōez: et p̄ dubitatōez ad p̄cēsiū: et p̄ p̄cē-
siū ad lapsū: sic angel⁹ nūciāuit v̄gini: vt nūciādo ex-
citaret ad fidē: et p̄ fidē ad p̄sensū et p̄ cōsensū ad cō-
cipiendū dei filiū. Secōdo rōne ministerij angelici.
q̄: n. angelus ē dei minister et fu⁹: et brā v̄go electa
erat: vt eēt dei mīr: cōgruū est ministrū dño famu-
lari. Cōueniēs ergo fuit vt b̄tē v̄gini annūciatio p̄
angelū fieret. Tercio rōne lapsus angelici repa-
di. D. n. incarnatio nō tñ faciebat ad reparatōez hu-
mani lapsus: s; et ad reparatōez ruine angelice id an-
geli nō debuerūt excludi. Vñ sicut ser⁹ mulier⁹ nō
excludit a cognitōe mysterij incarnatōis et resurre-
ctōis: sic et nec angelic⁹ nūci⁹: imo dñs vtrūq̄ angelo
mediāte nūciat mulieri. s. incarnatōez v̄gini. Adarie
et resurrectōez magdalene. Cū ergo v̄go brā a fr̄io
āno erat sue vsq̄ ad quādecimū ānū i tēplo cum
alijs v̄ginib⁹ extitisset: et votū de suanda castitate
emississet: nūc dñs alr disponeret: eā Ioseph despō-
savit dño reuelāte et Ioseph v̄ga fr̄odēte: sic i histo-
ria de natiuitate brē v̄gis plenius cōtinē et i beth-
leē vnde oriūdu⁹ erat necia nuptijs. p̄uifur⁹ iuit.
Ipsa v̄o i Nazareth i domū parentū rediit. naza-
reth interpretat flos. Vñ dic Ber. q̄ flos nasci voluit
de flore i flore et florē tpe. Vbi igit ei angelus appa-
ruit et ipsā salutauit: dicēs. Ave grā plena dñs te-
cū. Ber. Inuitat nos ad Adarie salutationem
Gabrielis exēplā. Iōānis tripudiū: et resalutatōis
lucrū. C S; hic p̄mo vidēdū ē: q̄re dñs mīez suā
voluit dīspōsari. Sup hoc assignat Ber. tres rōes
dicēs. Actio despōsata ē Adaria v̄go Ioseph: qm̄
p hoc mysterij a demonib⁹ absēdūt et a spōso v̄gi-
nitas p̄probat. et v̄ginis tā verecūdie: q̄s fame pui-
det. Quarta est vt ab oī gradu mulier⁹ opprobriū
tolleret. s. a p̄iugat⁹: v̄gibus: et viduis. Vñ ipsa v̄go
i hoc triplici statu fuit. Quia rō vt viri ministerio
vteret. Sexta: vt mīmonij bonū cōprobaret. Se-
ptima: vt p̄vix genealogie series texeretur. Dixit
ergo angelus. Ave grā plena. Ber. In v̄tre grā
deit⁹: i corde grā charitat⁹: i ore grā affabilitat⁹: i
manib⁹ grā mīe et largitat⁹. Idē. Vere plena grā:
q̄ de plenitudine ei⁹ capuit vniuersi captiui redē.

ptōez: tristes et solatōez: p̄ctōez ventā: iusti grām:
angeli letitiā: deniq̄ tota trinitas glāz. filius hoīs
humane carnis substantiā. Dñs tecū: dñs pater te-
cū: q̄ genuit quē p̄cipis: et dñs spūs scūs de quo cō-
cipis: et dñs filius tecū quē carne tua iduis: sicut dī
cit Ber. Bñdicta tu i mulieribus. i. sup oēs mulie-
res: q̄. s. er⁹ mater: v̄go mater: et mater dei. C Tri-
plici maledicto mulieres subiecte erāt. s. maledicto
opprobrii. maledicto peti: et maledicto supplicij.
Maledicto opprobrii quo ad nō p̄cipiētes. Vñ dī-
xit Iſachel. Abstulit dñs opprobriū meū. Maledi-
cto peti quo ad p̄cipiētes. Vñ psalmus. Ecce i mī-
quita. con. sū. et. Maledicto supplicij quo ad par-
turientes. Vñ genesis. In dolore paries. et. Sola
aut v̄go Adaria bñdicta est iter oēs mulieres. cū⁹
v̄ginitati secūditas addit: et secūditati i conceptu
scitas: et scitati i partu iocūditas. Vñ ergo grā ple-
na sicut dicit Ber. propter q̄mō: q̄ fulserunt i eius
mēte: q̄ fuerūt denotio humilitatis reuerētia pu-
doris: magnitudo credulitat⁹: martiriū cordis. Vñ
dñs tecū. p̄pter alia quatuor que ei fulserūt et celo:
sicut idē dicit: que sunt marie scificatio: angelica sa-
lutatio: spūs scī superuentio: filij dei incarnatio. Vñ
etiā bñdicta tu i mulieribus p̄pter alia quatuor
que sicut idē dicit fulserūt i eius carne: q̄. s. fuit vir-
ginitatis p̄uicicia: sine corruptōe secūda: sine gra-
uedine grauida: et sine dolore puerpā. Que cū au-
disset turbata est in sermone eius: et cogitabat q̄lis
esset ista salutatio. Idē apparet laus bñlime virgi-
nis i auditu: i affectu: et cogitatu: In auditu landa-
tur modestia: q̄ audit et tacet. In affectu verecū-
dia: vnde turbata est. In cogitatu prudentia. Tur-
bata est aut de angeli sermone nō de eius visione
quoniā beata virgo angelos sepe viderat: sed nū-
q̄s talia loquentes audierat. Petrus rancū. Vene-
rat iquit angelus blandus i spē: sed i sermone ter-
ribilis. Vnde quā leniter sollicitauit visus: nimis
turbauit auditus. Ber. Qd turbata est: fuit vere-
cūdie virginalis: q̄ non perturbata fortitudinis:
q̄ tacuit et cogitauit prudentie et discretōis. Et tūc
angelus confortans eam dixit. Ne timeas Adaria
inuenisti enī gratiam apud dominū. Ber. Quam
gratiā dei et hominū pacē: mortis destructionē: vi-
te reparationem. Ecce concipies et pa. fi. et vo. no.
ei⁹ Iesum. i. saluatōez: q̄ saluū faciet populū suū
a peccatis eoz. Idē erit magnus et filius altis. vo.
Ber. hic est ille q̄ est magnus deus futurus est ma-
gnus. s. magnus homo: magnus doctor: magnus
p̄pheta. Dixit aut Adaria ad angelū. Quomodo
fiet istud: quoniā vir nō cognosco. i. me non pro-
pono cogitaturam. Et ita fuit virgo mente: carne:
proposito. Sed ecce maria iterrogat et que iterro-
gat dubitat. Cur ergo solus Zacharias plagam
taciturnitatis incurrit? Super hoc Petrus rancū.
assignat quatuor rationes dicens. Ille pectorum
cognitor: non verba sed corda p̄uēdit. Non quid
dixerint: sed quid senserint indicauit. Erat enim
iterrogantium causa dissimilis et species peruersa
Idē contra naturam credidit: ille dubitauit p̄o-
natura. Idē integre ordinem querit: ille que deus

vult fieri nō posse p̄scribit: ille ipellētib⁹ exemplis
nō ascendit ad fidē: hec sine exemplo p̄currit ad fi-
dē. Ille mirat⁹ de partu v̄ginis: ille de cōceptu di-
spnat cōingati. Nō ergo hec dubitat de facto: sed
modū q̄rit ⁊ ordinē. Nā cū triplex sit mod⁹ p̄cipiē-
di. s. nālis: sp̄nalis: ⁊ mirabilis: quo istorū cōceptat
fiscitat⁹. Et nūc angelus dicit ei. Sp̄s sanctus
sup̄ueniet i te: q̄ ipm tuū cōceptū efficiet. Ubi ⁊ dī
de sp̄itu sancto cōceptus. Et hoc p̄pter quatuor
rōnes. Primo p̄pter cōfessionē criminē charitatis. vt
s. oīdāt q̄ ineffabili dei charitate v̄bū dei caro fēci
est. Ioan. 3°. Sic de⁹ dilexit mūdū ⁊c. Et hec rō ē
magistri sententiariū. 2°. p̄pter cōfessionē gr̄e absq̄
meritis vt p̄ hoc qd dī cōcept⁹ de sp̄u fact⁹: oīdāt
q̄ sit ex sola gr̄a: quā nulla hōiū p̄cesserūt merita
Et hec ē rō Aug. 3°. p̄pter v̄tutē opatōis: q̄. s. opatōe
⁊ v̄tute sp̄it⁹ sēi cōcept⁹ ē. ⁊ hec ē rō Ambro. 4°.
p̄pter motiū cōceptōis. Et hec rō est Hugo. de
sanc. vic. Adorinū vt ait ad cōceptōē nālem est
amor viri i mulierē: amor mulieris i virū. Sic i
v̄gine mqr. Quia i ei⁹ corde amor sp̄s sancti sin-
gulariter ardebat: iō i carne ei⁹ amor sp̄s sancti
mirabilia faciebat. Et v̄tus altis. obūbrabit. Ille
scdm glo. sic exponit⁹: Umbra a lumine et corpore
obieto solet formari: v̄go sicut et pur⁹ hō plēni-
tudine diuinitatis capere neq̄bat. Sed v̄tus altis-
simi obūbravit: dū i ea icorpora lux diuinitatis
corp⁹ suscepit humanitatis vt sic possit deus pati.
Hanc expōitōē videt tangere Ver. q̄ sic ait. q̄
deus sp̄s ē: nos vero v̄mbra corp⁹: sicut sicut p̄p̄t
se nobis vt p̄ obiectū v̄nificē carnis videam⁹ v̄-
bum i carne: solē i nube: lumen i testa. cereū i later
na. scdm Ver. sic exponit⁹ q̄ dīcat. Illuz modum
quo de sp̄u sancto p̄cipies dīc v̄tus x̄ps i suo sece-
tissimo cōsilio obūbrādo occultabit: vt sibi tantū
notū habeat ⁊ tibi. Alī si dicat. Quid a me queris
qd i te mor exp̄teris? Scies: scies: ⁊ se iēt scies.
sed illo doctore quo auctore. Ego nunciare missus
sum v̄ginalē cōceptū: nō creare. Vel obūbrabit.
i. a viciō est refrigerabit. Et ecce elisabeth cō-
gnata tua ⁊c. Ecce dīc vt ostendat hoc eē magnū
nouū ⁊ vicinū. C. Quatuor de causis cōceptus
Hēlisabeth Hēlie nūciavit scdm Ver. Prima ē
cumulus lētie. Secūda p̄fectio scie. Tertia p̄fe-
ctio doctrine. Quarta obsequiū misericordie. Dīc
n. sic. Ideo sterilis cognate cōceptus marie nū-
ciat⁹: vt dū miraculū miraculo addit: gaudium gau-
dium cumulet. Vel ideo quia p̄fecto decebat vt
verbū mor diuulgandū v̄biq̄ sciret pus virgo p̄
angelū q̄ audiret ab homīe ne mater dei cōsilijs
filij videretur amota: si cor que i terrā tam prope
geruntur remāssisset ignara. Vel ideo potius vt dū
tunc saluatoris nūc p̄curatoris edocet aduentus
rex tempus ⁊ ordinem tenens. ipsa postmodū me-
lius scriptoribus atq̄ p̄dicatoribus referaret ve-
ritatē. Vel ideo vt audiens vetulā ⁊ granidam co-
gnatam cogitet immenula de obsequio: vt si par-
uulo p̄phete detur locus obsequendi domino et
mirabilis miraculū fiat de miraculo. Item Ver.
Da virgo responsūm festinanter. O dīa respōde

v̄bū. ⁊ suscipe verbū. p̄fer tuū ⁊ suscipe diuinum.
Emitte trāsitorū: ap̄lectere sēpitemū surge: cur-
re: ap̄. Surge p̄ fidē. Surre p̄ deuotōē. Ap̄eri p̄
cōfessionē. Tūc Hēlie expansis manib⁹ ⁊ oculis
ad celū leuatis ait. Ecce ancilla dñi fiat mihi sed⁹
v̄bum tuū. Ver. Alijs i ore: alijs i aure: alijs i ma-
nu v̄bum dei factū fuisse memorat. Hēlie autē
fem ē i aure p̄ angelicam salutatōem: i corde p̄ fi-
dem: i ore p̄ cōfessionē: in manu p̄ cōtractōem: i v̄-
tre p̄ incarnatōem: i gremio p̄ sustentatōem: i bra-
chijs p̄ oblatōem. Fiat mihi fm verbū tuū Ver.
Nolo vt fiat mihi aut declamatorie p̄dicatū: aut si
guraliter significatū: aut imaginarioe sonatū: sed
silenter inspiratū: p̄sonaliter incarnatū: corporaliē
insecratū: statiq̄ filius dei i vtero illius concepit⁹
ē perfectus de⁹ p̄fectus hō. Et i ipsa p̄ma die con-
ceptōis tante sapiētie ac potentie extitit quāte in
30. anno fuit. Tūc surgēs Hēlie abiit in montana
ad Hēlisabeth ⁊ cū eam salutasset. Ioannes i ei⁹
vtero exultauit. glo. q̄ lingua nō poterat aio exul-
tante salutar. et sue p̄urificōis officiū ichor. Fuit
aut in eius obsequio tribus mēsis donec Ioānes
nasceret quē manibus suis de terra leuauit: sicut
in libro iustorū legitur. In hac die vt dīcē p̄ multa
temporū curricula dens multa opatus ē. Que q̄-
dam egregijs versibus sic declarauit. Salne festa
dies que v̄lnera nostra coerces. Angelus est mis-
sus: est passus in cruce x̄ps. Est adam faciens ⁊ co-
dez tempore lapsus. Ob meritū decime cedit abel
fratris ab ense. Offert melchisedech: isaac suppo-
nit aris. Est decollat⁹ x̄pi bapt. sta br̄s. Et per⁹
creptus: iacobus sub herode p̄ceptus. Corpora
sanctorū cū x̄po multa resurgunt. Latro dulce tū
per x̄ps suscipit amen. C. Hēlie qdā dīes ac no-
bilis seculo abscūciat⁹: ⁊ ordinē cisterciensū intro-
iuit: ⁊ q̄ litteras nesciebat erubescētes monachi
tā nobilē p̄sonā iter laycos deputari dederunt ei
magistrū si forte modicū adiscere posset. ⁊ sub hac
occasione iter monachos p̄maneret. S3 cū diu euz
magis fuisset: ⁊ nihil oīno p̄ter hec duo vocabula.
Ane maria discere potuisset: hec tā auide retinuit
vt quocūq̄ deābularet q̄qd ageret ea icessanter
ruminaret. Tandē morit⁹ ⁊ i cimiterio cū alijs fra-
trib⁹ sepellit⁹. Et ecce sup ei⁹ tumulū speciosū ex-
creuit lilij: ⁊ qdlibet folij que maria lris aureis
hēbat iscriptū. Currētes oēs ad tā grāde specta-
culū terrā de tumulo effoderūt ⁊ radicē lilij de ore
defūcti. p̄cedē repierūt. Intellexerūt ergo euz q̄ta
deuotōe illa duo v̄ba dixerat: quē dñs tāti honore
p̄digi: illustrauit. qdā miles: qdā castz i via cōi-
hēbat ⁊ oēs trāsēntes sine misatōe aliq̄ spoliabat
v̄ginē tū mīrē di quottidie salutabat nec p̄ aliquo
ipeditōe emergēte ab ipā salutatōe aliq̄ die cessa-
re volebat. Accidit at vt qdā vir religiosus ⁊ scūs
ide trāsitu faceret. ⁊ ipm p̄dier⁹ miles q̄tinuo erpo-
liari iuberet. Vir at scūs rogauit p̄dones vt ipz ad
dñm suū deducāt: q̄ ad ipm h3 secreta q̄ perferat.
Adduct⁹ at rogauit militē vt oēs de familia sua in
castro cōgregari faceret: vt eis v̄bū dñi p̄dicaret. Qū
at aggregati fuisset: ille ait. Nequaquā hic estis oēs.

De. s. timotheo

sz alijs adhuc deest. Qui cu oēs se ibide eē asserē,
rēt alebat. diligēter perquire t aliquē inceniet, abeē
Tūc vñ exclamās ait: qñ solus illuc caneparius
de vñner. Ille aut dicit. Vere ē ille q solus deest
Pro eo igit cito mittit: t mediū deducit. Tū aut
vix dei vidisset reuolūt frībū oculis caput instat
Infani agitabat: nec ppius accedere audebat. Tū
aut scūs dicit ei: adiuro te p nomē dñi nrī iesu xpī:
vt qs sis nobis edisseras: t ob quā cūc huc venis
palā pādas. Qui ille rīdit. Ille adiuratus pderē
eogor iurms. Ego. n. non sū hō sz demon: q formā
hōis accipit: t a. 4. ānis cū hoc milite sic pinā. Itā
nī pnceps huc me misit: vt diē i qua hic fue Adā,
rie salutatez nō diceret diligētī obfuarē: vt i eu
ptāte accepta ipz qñq strāgularem: sz sic i malis
opibz vitā finies nī eēt. Quacūq. n. diē illā saluta
tionē dicebat i cū ptāte hīe nō poterā. Ecce āt de
die i diē diligētī obfuarit: nullū diē qñ eā saluta
uit ptermissit. Ille cū miles audies vehemētē ob
stupuit: ad pedes viri dei se pijācs veniā postu
lamit: t i meli deiceps vitā mutauit. Tū aut scūs
dicit demoni. Recedip nbi demon i noīe dñi nrī
iesu xpī vt hic abedat: sz talē hactenus locū possi
deas: vbi nulli glōsā dei genitricē inuocāti nocere
pfumas. Ille cū vbi iusta dedit: demō abedēs eua
nuit. Et miles vix scū cū reuerētia t grāz actōe li
berz abire pmisit. ¶ De scō Amtheo.

Ome celebratur natalis sci Timothei q ab anthiochia romam veniens sub melchidae papa a siluestro p sbytero q postea eps vrbis efficit e: suscep? est offi qd facere tunc tps etia ipsi potissice formidabat. Siluester no solu hospitio cu recepitse gaudebat: s etia timore abiecto ta vita q doctrina qd laudabat. Qui p vnu annu t menses tres doces xpi vitate: cu multi p cu ppli pueris fuissent digni martirio tet? a poplo paganor? tradit? tarquo vrbis pfecto to mels plagas t carceris loga custodia maceratus. cui sacrificare noluisse idolis: q bon? atletia dei tito cesus iter homicidas decollat? e. Que feus siluester nocte ad demu sua tulit: ibiq sem asclebiade epz venire fecit. Qui cu oibus pl bns t diaconib? p tota nocte i laudibus pmanes ei? martiriū dedicauit. Queda aut xpianis fima mlier noie Thebe i hoto suo inf seplchz pauli apli rogauit memorari papaz p suo supen sepulchru edificas sci Timothei corp? exarip? Qd sem placuit oib? xpianis: vt b? nois martyr. i. Timotheo paulo aplo p eo q cu i discipulu qnda huit i seplura adhereret. C De passione dni nri iesu xpi.

Affio christi fuit ex dolore amara et ex illusione despecta: et ex veritate multiplici fructuosa. Dolor autē cābat ex qnq; . Primo ex eo qd ipsa passio fuit ignominiosa: hoc pp ignominiosū locū: qd i caluarīa vbi malefēdēs puniebant pp ignominiosū suppliciu: qd morte turpissima cadēat: ē. Crux n. suppliciu erat latronū. Et lz crux tūc cēt milie ignominie nūc tñ ē imēse glīe. Iū Aug. Crux q erat suppliciu latronū nūc trāsi-

ad frōtes ipator. Si tātū honorē dō gultit suppli-
cio suo q̄tū pferet suo suo: pp ignominiosū q̄tū
q: cū sceleratū d̄pūrat ē. i. cū latronib⁹ q pmo erat
scelerat⁹: s̄ postea vñ⁹ quersus ē. s. dīsmas q erat
a dextr⁹: sic dī ē euāgelio nichodem⁹: ali⁹ dānat⁹
s. sc̄smas q erat a sinistr⁹. An⁹ ergo dedit regnū
alteri dedit suppliciu. Amb. Antior pictat⁹ i cruce
pēdes i sc̄larib⁹ negocijs officia diuidebat. p̄secu-
tionē aplis: pacē discipul⁹: corp⁹ iudeis: p̄li spm⁹: v-
gini parāmp̄hū: latroni padisū petōib⁹ i s̄c̄rūib⁹:
cruce xp̄ianis penitētib⁹ amēdabat. Ecce testm qd
fec̄ xp̄s i morte pēdes i cruce. ¶ Sedo ex eo q fuit
iusta: q: p̄cm nō fec̄: ⁊ nō ē iuer⁹ dolus i ore ei⁹. ⁊
iō q̄ venit idigne pena dolēda venit. De trib⁹. n.
iuste p̄cipue cū accusabāt. v3. q tributū reddi p̄bi
bebat: q se regē dicebat: q: se filius dei faciebat.
¶ Otrā has tres accusatōes dicim⁹ i parascue in
p̄sona saluatoris tres excusatōes. p̄ple meus. ⁊c.
vbi exp̄ob̄at xp̄s tria b̄nificia eis collata. s. libera-
tionē ab egypto. regimē i deserto: plātōib⁹ vinee i
loco op̄tmo: q̄si dicat xp̄us. Accusas me de reddi-
tione tributū: pon⁹ gr̄as agere deberes: q: liberant
te a tributo. Accusas me: q: diri me regē pon⁹ gra-
tias agere deberes: q: regaliter pavi te i deserto.
Accusas me: q: me filiu dei diri: pon⁹ gratias agere
debeueras: q: te i vineā meā elegit: ⁊ i loco op̄tmo
plantauit. ¶ 3° ex eo q fuit ab amicis. Tolerabilior
n. ēēt dolor si pateret ab his q de aliq̄ cā d̄berēt ēē
ei⁹ inimici iō ab his q ēēt alieni vel ei⁹: vel ab
his qd aliq̄ iocnoda iululset. Si tātū p̄ntib⁹ am-
icis. i. ab his q deberēt ēē sui amici. Itē a p̄ymis. i.
ab his de quoz stirpe natus ē. De his duob⁹ dī i
psal. Amici mei ⁊ p̄ymi mei ⁊c. Job. 30. Mori mel
q̄si alieni recesserūt a me. Itē ab his qd mltā bo-
na tulerat. Jo. 8°. Afflata bona opat⁹ sū. Ber. O
bōe iesu q̄ dulcis cō hoib⁹ quersus es: q̄ magna ⁊
abundātissima largitus eis es: q̄ dura ⁊ aspa p eis
passus es. Dura v̄ba: duriora v̄bera: durissima cru-
ci tōmita. ¶ 4° ex rōe tenerritudis cōp̄s Uli i fican-
ra xpi d̄ Dauid dī. ⁊c. Itē. pē. Itē ē q̄i tenerrim⁹ li-
gni v̄micul⁹. Ber. O iudei lapides estis lapide p̄cu-
ritis: molliorē: de quo resonat finit⁹ pietat⁹: ⁊ ebullit
oleū caritat⁹. Itē Hiero. Tragit⁹ ē iesus militib⁹ v̄-
berād⁹: ⁊ illō sc̄ismū cōp̄⁹ ⁊ rectusq: dī capax flagel-
la fecuerūt. ¶ 5° ex eo q fuit v̄lis q: p oēs p̄tes ⁊
oēs s̄c̄lus. p̄dio n. fuit b̄e dolo i ocul⁹: q lachryma
t⁹ ē: vt dī heb. 5° Ber. Ascēdit i altū vt lōg⁹ audi-
rēt: fōntē clamauit: vt null⁹ excusaret: clamor la-
chrymas addidit: vt hō pateret. Alias ēē bis la-
chrymas fudit. s. i resurrectōe Lazari: ⁊ sup bierl⁹
Itaq: p̄me lachryme fuerūt amor⁹. Uli ⁊ qdā cū vī
disset oleū lachrymātē dixerūt. Ecce quō amabat cō
Sedō fuerūt p̄passiōis: s̄c̄ h̄c̄ fuit fuerūt dolor⁹. ⁊ fuit
i auditu: cū ei. s. opprobria ⁊ blasphemie irrogatē ff
xp̄s n. sp̄alr. 4. hūit⁹ i qd⁹ opprobria ⁊ blasphemias
addidit. I hūit n. excellētissimā nobilitatē q: q̄tū ad
dinā nūz fuit c̄ni reat⁹ fili⁹: ⁊ q̄tū ad hūanā d̄ regia
stirpe gēit⁹: ira vt ēē i q̄tū hō fuerit rex regū ⁊ dñs
diāntiū. Idūit it̄alib⁹ veritatē: q: ipse est via ve-
ritas ⁊ vita. Unde de se itex dī. Sermo tuus ve-

ritas ē. filius. n. ē. fimo siue verbū p̄ris. Idabit in
superabile p̄tate: q̄ oīa p̄ ip̄s sc̄a sūt: & sine ip̄o sc̄m
ē nihil. Idabit īsup singulārē bōitatem. q̄ nemo
bon⁹ nisi sol⁹ de⁹. In his xps audiuit oppo b̄ia &
blasphemias. p̄p̄o qdē quo ad nobilitatē. math.
13. Nōne hic ē fili⁹ sabbī? Nōne mater ei⁹ dī ma-
ria? rē. Sc̄do quo ad p̄tate. Math. 12. Idicnon
ei⁹cūt demonia nisi i p̄cipe dmonū. Itē math. 27
Alios saluos fecit: seipm n̄ pōt saluū facere. Ecce
dñt ip̄s ip̄otētē: cū tū adeo potēs extiterit q̄ p̄secu-
tores suos sola voce p̄strauit. Nā cū iterr ogasset
quē q̄ritis & illi rēpōndissit. iesu nazarenū: vt ip̄e
dixit. ego sū. abierūt retrorsū: & cōtinuo ceciderūt i
terrā. Aug. Una vox turbā odijs ferocem: armis
terribilē sine villo telo p̄cussit: repulit: strauit: vtu-
te latētis diuinitatis. Quid indicatur? faciet q̄ in-
dicat? hoc fecit? Quid rēgnatur? poterit q̄ mouitur?
hoc potuit? Tercio quo ad v̄itatez. Joh. 8. Tū de
teip̄o rēstimonū phibes: rēstimonū tūū nō ē verū
Ecce q̄ dicūt cū mēdacc: cū tū ip̄e sit via veritas
& vita: hāc veritatē p̄p̄lar? scire vel audire non
meruit: q̄ ip̄s sc̄d̄z veritatē nō indicauit. Inchoa-
uit q̄ppe iudiciū a veritate. sed nō i veritate p̄mā
sit: & idō d̄vitate q̄stionē meruit inchoar: s̄z īmeruit
solutionē audire. Ratio alia ē sc̄cūdu Aug. Qua
re solutionē nō audiuit: q̄ cū illa q̄stionē fecisset su-
bito venit illi i mentē cōsuetudo indecorū qua sole-
bat vñ? dimitti i pasca. & ideo statim erit & solutio
nē nō expectauit. Tercia ratio ē sc̄cūdu Crisostō
mū. q̄a sc̄iebat q̄ q̄stio tā diff̄cilis idigebat multo
tēpore & multa discussione: t̄p̄e ad liberationē xpi
p̄perabat: & ideo statim erit. & egit tamē i enā-
gelio. Nichodemū q̄ cū pilat⁹ iesu iterr ogass. quid
ē vitas? Iesus ei rēpōdit: veritas de celo ē: & p̄p̄lar?
In terris nō ē veritas: dicit ei iesus. Quidmō
pōt veritas celi terris que indicat ab his q̄ pote-
state habēt i terris? Quarto quo ad bonitatē. Vi-
cebāt. n. ip̄s cē peccatorē i corde. Joh. 9. Nos sci-
mus q̄a hic homo peccator ē. Seductor ē cē i ser-
mone. Luc. 23. Cōmonit populū docēs p̄ v̄niner
sam indeā sc̄p̄ies a galilea vsq; huc. Legis p̄uari-
catōrē i opere. Joh. 9. Nō ē hic homo a deo q̄ fab-
batū nō custodit. Tercio fuit i odoratu: q̄a magnū
ferorē sentire potuit i loco caluarie vbi erāt corpo-
ra fetida mortuorū. Unde dicit i scholastica histo-
ria: q̄ caluarie p̄p̄rie ē os capitis hūani nudum
q̄i q̄ ibi decollabāt rei & multa ossa capiti ibi as-
persa erāt dicebat caluarie locus: vel caluarium
Quarto fuit i gustu. vñ cū clamaret: sitio: dederūt
ei acetū cū myrrhā & felle mirtū: vt ex aceto citi⁹
moreret: & ip̄i custodes a custodia citius liberaren-
tur. Dicit. n. crucifixos citius mori si acetū bibant
& ex myrrhā pateret olfat⁹: & ex felle gustus. Au-
gustinus. p̄p̄rob meror. Replet sinceritas aceto:
iebniat felle dulcedo: adducit inocētia. p̄ reo. mori-
tur vita p̄ mortuo. Quid fuit i tactu: q̄ i oib⁹ par-
tib⁹ corporis. a plātā enī pedis vsq; ad v̄ticē non
fuit i eo sanitas. De hoc at̄ q̄lter i oib⁹ sensib⁹ do-
lorē habuit: dicit Ber. Caput āgelicis tremebm
dñi spiritib⁹ densitate spinarū pingit facies pul-
chra p̄e filijs hominū sp̄itis iudeorū deturpat

oculi lucidiores sole: caligāt i morte. aures q̄ andi-
unt āgelicos cātus: audiūt peccatorū isule: os qd
docet āgelos felle & aceto porat: pedes quo: ū sca-
bellū adorat: qm̄ sanctū ē: cruci clauo affigunt: ma-
nus q̄ formauerūt celos sunt i cruce extense & cla-
uis affire: corp⁹ verberat: latus lācea p̄forat. Et
qd plura? Nō remāsit i eo nisi lingua: vt p̄ pecca-
torib⁹ eroraret: & matrē discipulo commendaret.
Secūdo eius passio fuit ex silusione despecta.
Quatuor. n. vicib⁹ fuit sibi illusi. Primo i domo
Anne: vbi recepit sp̄uta: alapas: velationē oculo-
rū. Ber. Ultrū tūū bone iesu desiderabilē i quez
desiderāt angeli. p̄spicere: sp̄utis ignauerūt: ma-
nib⁹ p̄cussērūt: velo p̄ delusiōe op̄uerūt: nec ama-
ris vulnerib⁹ peccērūt. Secūdo i domo Herode-
dis q̄ cū fatuū & nō sane metis existimās: ex eo q̄
nullū ab eo rēpōsū habere poterat p̄ derisione
cū veste alba induit. Ber. Tū hō es & tertū habes
de florib⁹: & ego de? habeo coronā de spinis. tu ha-
bes chyrotecas i manib⁹: & ego habeo clauos defi-
ros: tu i albis vestib⁹ tripudias: & ego p̄ te deris?
ab Herode i veste alba: tu tripudias cū pedib⁹: &
ego laborā: cū meis pedib⁹: tū i choreis bachia
extēdis i modū crucis i gaudiū: & ego mea i cruce
extēsa habui i opprobriū. Sc̄o i cruce doluit: & tū i
cruce exultas. Tū habes lat⁹ ap̄tū & pect⁹ i signū
vane glie: & ego lat⁹ effosū habui p̄ te: tū reuerter
ad me & ego suscipiā te. S̄z q̄re dñs t̄p̄e sue passio-
nis corā herode pilato & iudeis sic tacebat huius
triplex ē ratio. Prima rō ē q̄ nō erāt digni audire
suā rēpōsionē. Sc̄da q̄: Eua peccauerat p̄ loq̄ci-
tatē & ideo xps voluit satisfaccere p̄ taciturnitatem
Tercia q̄: q̄qd rēpōdebat totū calūniabant & de-
p̄anabāt. Tercio i domo pilati vbi milites cla-
midē coccinea circūdederūt ei arūdine i manu de-
derūt: & coronā spineāsup caput ei⁹ posuerūt: & ge-
nu fiero dicebāt. Ane rex iudeorū. Illa at̄ spinea
corōa dī fuisse d̄ iūcis marinis quorū acies n̄ min⁹
spina dura ē & penetratiua: vñ i sanguinē d̄ capite
credidit illa corōa sp̄ica extraxisse: vñ Ber. Caput
illd̄ dñi i multiplici spinarū densitate vsq; ad cerebrū
p̄fuit. De ania sūt tres opiniōes. vbi. s. aia habe-
at p̄cipale sedē. s. vñ i corde pp̄ illd̄. d̄ corde exēit
cogitandēs male rē. Vel i sanguie: pp̄ illd̄ leuitici.
Ania ois carnis i sanguie ē. Vel i capite pp̄ illd̄. in-
clinato capite tradidit sp̄m rē. Nāc triplicē opinio-
nē iudei saltē ip̄o facto vidēt sciuisse. Nā vt ei⁹ aiaz
a corpore euellerēt q̄sierūt ip̄s i capite cū spinas
vsq; ad cerebrū iixerūt. Quēsierūt i sanguinē cū ei⁹
venas i mātib⁹ & pedib⁹ ap̄uerūt. Quēsierūt i cor-
de cū ei⁹ lat⁹ p̄forauerūt. Cōtra has tres illusi-
ones i parascene p̄mittit. Itē rēnelationē cr̄ncis
tres adoratiōes dicētes. Agros rē. q̄n ter honorā-
tes illusi pp̄ nos. C. 4. i cruce. Math. 27. p̄p̄ci-
pes sacerdotū illudētes cū seniorib⁹ & scribis dice-
bāt. Si rex israel ē: d̄scēdat nūc d̄ cruce & credim⁹
ei. Ber. sup̄ hūc locū. Interi patiētiā magis exbi-
bet: hūilitatē cōmēdat: obediētiā ipler: charitatez
perficit. In his nempe virtutū gēmis q̄tuor cru-
cis cornua dñat & sup̄em inētiō: charitas: a der-
tris obediētia: a sinistris patientia. radix omnū

De passione.

virtutū hūilitas in profundo. Nec omnia q̄ xps
passus ē. Ber. breuiter colligit dices. Ademor ero
q̄ diu vixero laborū quos p̄tulit in p̄dicando: sati
gationū discurrendo: vigiliarū in orando: tēptati
onū in ieiunādo: lachrymarū in patiendo: infidiarum
in colloquēdo: postremo p̄ncipiorū: sputorū: cola
phorū sublationū: clauorū exprobrationū. C. 3.
passio fuit vtilitate multiplici fructuosa. Cui? vti
litas potest esse triplex. s. peccatorū remissio: gra
tie collatio: et glorie exhibitio: et hec tria norantur
in titulo crucis q̄a iesus quo ad primū: nazareus
quo ad secundū: rex iudeorū quo ad tertiu: q̄a ibi
erim? oēs reges. De ei? vtilitate dicit aug. Pul
pā deleuit xps p̄scit: p̄teritā et futurā. p̄terita pec
cata tulit ea remittēdo. p̄ntia hoies ab eis retra
hēdo. futura gratiā q̄ vitarent cōfiterēdo. De eius
tiā vtilitate dicit Aug. Admiremur: gratulemur:
emem? collaudem? adoremus: qm̄ p̄ redēptoris
nostri mortē de tenebris ad lucē de morte ad vitā
de corruptiōe ad incorruptionē de exilio ad patriā
de luctu ad gaudiū vocati sum? quā vtilis at̄ mo
dus redēptoris nostre fuerit p̄ ex at̄no: rōib? vi
delicet q̄ fuit acceptissim? ad placandū deū: cōgru
ētissim? ad curandū morbiū: efficacissim? ad trahē
dū gen? hūanū: p̄ndētissim? ad expugnandū hūa
ni generis inimicū. p̄no ergo fuit acceptissimus
ad placandū et recōciliandū deū: q̄ vt dicit Ansel
mus i libro cur deus homo. Nihil asper? et diffici
lius pōt homo pati ad honorē dei spōte et nō ex d
bito q̄ morte. Et nequā magis hō pōt se dare
deo q̄ cū se morti tradit ad honorē ip̄i? et hoc ē qd
dicit ad cphe. 3. Tradidit semetip̄s oblationē et
hostiā deo i odorē suauitatis. Quat̄ at̄ fuit sacrifi
ciū nos deo placās et recōcilians dicit Aug. i l. de
trim. qd tā grate suscipi posset q̄ caro sacrificij n̄i
corp? effectū sacerdotis nostri: Et qm̄ q̄tuor gide
rant i oī sacrificio: cui offerat. qd offerat. p̄ qbus
offerat. et q̄s offerat. Idē ip̄e vn? vniūsq; media
tor p̄ sacrificiū pacis recōciliās nos deo vt vnum
cū ip̄o maneret cui offerebat: vniū i se faceret pro
qb? offerebat. vnus ip̄e esset q̄ offerebat: et qd offe
rebat. De hoc aut̄ etiā gl̄if p̄ xpm̄ sum? recōciliati
dixit idem August. q̄ xps ē sacerdos et sacrificiū
de? et tēplū. Sacerdos p̄ quē sum? recōciliati. sa
crificiū quo sum? recōciliati de? cui sum? recōcilia
ti: tēplū quo sumus recōciliati. Vbi qbusdā hanc
recōciliationē p̄uipendētib? Aug. i p̄sona xpi ex
probrat dices. Cū esses inimic? patri meo recōcili
anti te p̄ me. Cū esses lōge ego veni vt redimerē
te. Cū iter mōtes et siluas errares q̄sui te: iter la
pides et ligna inceni te: et ne luporū feratūq; rapido
re lamiareris collegi te: humeris meis portavi te
patri meo reddidi te. Laboravi: sudavi: caput me
um spinis opposui: man? meas clauis obieci: lan
cea lat? apui: tot nō dicā iniurijs sed aspiratib? la
niat? sum: sanguinē meū fudi: atq; meā posui: vt
cōiungerē te mihi: et tu diuideris a me. Secūdo fuit
cōgruentissimus ad curandū morbiū. Congruitas at̄
attendit ex parte t̄pis: ex parte loci: ex parte mōi
C. p̄no ex parte t̄pis: q̄ Adā fact? fuit: et pecca

uit i mēse martō: et feria sexta et hora sexta. et iō xps
pati voluit q̄ i martio die qua fuit annūciatus et
passus. Itē feria sexta: et hora sexta. C. 2. ex pte
loci: qm̄ locus sue passiois tripliciter cōsiderat. s. aut
cōis. aut specialis: aut singularis. 2. oc? cōis fuit
terra p̄missiois. specialis caluarie loc? Singularis
crux. In loco at̄ cōi primus homo fuit format?
q̄ i partib? illis iuxta Damascū i agro damasce
no dī fuisse format? In loco speciali fuit sepultus
q̄a ibidē vbi xps passus ē Adā dicit fuisse sepultus
lz autenticū nō sit: cū scd̄s hieronymū Adā i ebrō
mōte sepul? fuerit: sic ēt Josue. i. 4. habet. i loco
singulari fuit decept? non q̄ i illo ligno i quo xps
passus ē Adā fuit decept? s. p̄ tāto dī q̄ sic Adā
decept? fuit i ligno: ita xps passus fuit i ligno. In
qdā aut̄ historia grecorū dī q̄ i eodem C. 3. ex par
te mōi curādū: q̄ qdē modus fuit p̄ similitudine p̄ con
traria. p̄der similia qm̄ sicut dicit Aug. i l. de doc
trina xpiana. p̄der feminā decept? p̄ feminā natus
hō hoies: mortalis mortales: morte mortuos libe
rauit. Ambrosi? Et terra virgie Adā. xps ex vir
gine. Ille ad imaginē dei: hic imago dei: p̄ mulie
re stulticia: p̄ mulierē sapiētia. Mūdus adam: nu
dus christus. Adōis p̄ arborē et vita p̄ crucē. In
deserto Adam i deserto christus. p̄der cōtraria
qm̄ p̄mus homo scdm̄ Grego. peccauerat p̄ sup
biā iobediētiā et gulā. Voluit enī assimilari deo
p̄ scientie sublimitatē et transgredi p̄cepta dei p̄ sub
limitatē et gustare pomi suauitatē. Et qm̄ curatio
habet fieri p̄ contrariū. Ideo iste modus satisfaciē
di cōgruentissimus fuit: q̄a fuit p̄ humiliationem
diuine voluntatis iplētiōē et afflictionē. De his
tribus ad philippēses 2. Humiliant semetip̄sum
quo ad primū. fact? obediens quo ad secundū. vsq;
ad mortē quo ad tertiu. Tertio fuit efficacissimus
ad trahendū genus hūanū. Mm̄q; n. saluo liber
tatis arbitrio magis ad amorē suū et fiduciā gen?
humanū attrahere potuit. Qualiter at̄ per hoc ad
amorē nos attrahit dicit Ber. Sup oīa reddidit te
amabile bone iesu: calix quē bibisti opus redēptio
nis nostre. Idē oīno amorē nostrū facit vendicat
totū sibi. Idē et q̄ nostrā deuotionē et blādus alli
cit: et insinus erigit: et fortius strigit et vehemētius
afficit. Et n. vbi exinanisti vbi te naturalib? radi
is eruiisti: ibi pietas magis emicuit: ibi caritas p̄
effulsi: ibi gratia āplius radiant. Qualis at̄ ad fi
ducia trahat dicit Iho. 6. Qui ē filio suo nō pep
cit: s. p̄ nobis oībus tradidit illum: quomō non ēt
oīa cū illo nobis donauit De hoc etiā Ber. Quis
nō rapiat ad sp̄e et ipe randū fiduciā q̄ ei? attēdit
corp̄is dispositionē: videlicet caput inclinatū ad
osculū: brachia extensa ad amplexandū: man? p̄fo
ratas ad largiendū: latus apertū ad diligendū: pe
dū affixionē ad nobiscū cōmanendū. corp̄is exte
sionē ad se totū nobis ip̄cedēdū. Quarto fuit p̄u
dentissim? ad expugnandū humani generis inimicū.
Job. 3. p̄udentia ei? percussit superbus. Et ult
ultimo. Insuper poteris cape leuiatā hāmo: Chri
stus enī hāmo sue deitatis absconderat sub esca
humanitatis et diabolus capere volens escā car

ntis captus est ab hāmo deitatis. De hac prudēti cap-
tione dicit Aug⁹. Venit redēptor: et vice ē dece-
ptor: et qd fecit redēptor: Captinator: in eo tetendit
mispulā cruce suā: et posuit i ea eā sāguinē suū.
Ipse at voluit effundere sāguinē nō debitoris: pro-
pter qd recessit a debitorib⁹. In quib⁹ modis autē debi-
tū aplius vocat chirographū: qd qdēz rps tulit et
cruci affixit. De quo chirographo dicit Aug⁹. Quia
peccatū a diabolo mutuauit: chirographū scripsit
fidei iussione dedit et vīra posteritati creuit. Tūc
a diabolo peccatū mutuauit: qū p̄ceptū dei sue
p̄ue iussione vī suggestioni p̄sensit. Chirographū
scripsit: qū manū ad pōmū venitū pōnerit. Fidei ius-
sione dedit qū Adā p̄cto p̄scire fecit: et sic vīra po-
steritati creuit. Quia igit p̄tēntes hāc redēptōnē
q̄ nos de inimici p̄tate reduxit. *Her. exp. obando*
dicit i p̄sona xpi. Popule me⁹ ait dñs qd tibi faciē
petui et nō feci: Quid causē ē q̄ inimico meo magis
libet finire q̄ mibi: si nec ille creauit vos: s; nec pa-
uit. Si parua hēc vidēt igrat: nō ille s; ego rede-
mi vos. Quo p̄cio: nō vtiq; auro corruptibili vel
argēto: nō sole aut luna: nō saltē angeloz aliquo:
s; p̄pio vos cruce redēmi. Ceterū si neq; tā mul-
tiplici inre debiti a vob ē elicere famulati: omittis
oib⁹ meū saltē ex denario diurno puenite. Et q;
i morte xpi tradiderit Judas p̄ auaritiā: indei p̄
uidiā: pilat⁹ p̄ timorē: id vidēt eēt de pena a do-
bis istā mēto hui⁹ p̄ci. S; de pena et origie in-
de iuenies i legēda sci Jacobi minor. De pena at: ori-
gine pilati i qdā hystoria l; apocrypha sic legitur.
Fuit qdā rex noie Tir⁹: q quādā puellā nomine
Pila filiā cuiusdā molēdinarij noie Aus carnali-
ter cognouit: et de ea filius gēuit. Pila at ex noie
suo et noie p̄is sui q dicebat Tir⁹: vni nomē cōpo-
suit: et nato puero iposuit nomē pilat⁹. Tūc at pi-
lat⁹ tres ānos h̄ter: ip̄s pila ad regē trāsmisit. Hā-
bebat aut rex filiū de regina zinge sua: q fere pila
to coctane videbat. Isti dū ānos discretiōis atti-
gissent sepi⁹ luctante pugne et fūda adinuicē collu-
debāt. S; regis legitimū filiū vt gñe erat nobilio:
sic i oī loco pilato iueniebat strenuioz: et in oī gene-
re certamis aptioz. Ob hoc pilat⁹ iudicē liuore cō-
mōt⁹: et felleo dolore stimulat⁹ fratrē suū latēte oc-
cidit. Qd rex audiēs vehemēter doluit et p̄ciōe cō-
uocata qd de scelerato et homicida faciēdū sit filio
requiuit. q oēs reū mortē cōvnanimē acclamantē:
Rex at ad se reuerfus inigratē inigratē noluit du-
plicare: s; ipsū p tributo qd ānuatū debebat roma-
nis i obfidē misit: tū volēs inori⁹ eē ab occisiōe filij
tū a tributo romanor liberari cupiēs. Tūc enī tē-
poris erat rome fili⁹ regis frācie: quē filr rex misit
rat romā p tributū. Hūc pilat⁹ associat⁹ ē: et eū se
ab eo morib⁹ industria p̄celli videret: eū iudicē sti-
malis agitat⁹ occidit. S; cū romani qd de eo faciē
dū eēt ingrerēt dixerūt. Hūc si supuixerit q fratres
necant: et obfidē ingulant: reipublice p̄limus vni-
erit: et colla ferociū hostiū feror ip̄e domabit. Dire-
rūt g⁹. Tūc re⁹ mortē habeat i ip̄os iūsā gētib⁹ il-
lis q nullū patiūtur iudicē iudex p̄ficiat: si forte ei⁹

negcia ip̄oz p̄tacta edomet: si nō qd meruit pa-
tiat. Hūc igit pilat⁹ ad gentē ferocē et snor iudi-
cū p̄ceptice nō isci⁹ ad quos missus sit: et q̄ p̄du-
la sit vite sue snia tacite rē p̄siderās vitā suare vo-
luit: et gēte neq; ip̄e minis et p̄missis supplicio et p̄-
cio penit⁹ subiugauit. Qui igit tā dire gētis victor
extitit: a p̄tos iūsā poti⁹ pilat⁹ nomē accepit. Hūc
rodes at hois illi⁹ industria vt audiunt v̄fuitis agau-
dēs ip̄e v̄fuit⁹ eū ad se muerib⁹: et iūcijs iūtauit: et
sup indeā et hierl; p̄tātē et vice suā edidit. Qui cū pe-
cuniā inuerabilē p̄gregasset nesciēte herode romā
adiit: et iūmā pecuniā Tiberio ip̄ator i obtulit: et
ab eo sibi dari qd ab herode tenebat muerib⁹ ip̄e-
tuit. Hūc cā sci sunt iūmici pilat⁹ et herodes quādā
usq; tpe passōis dñi cū sibi recōciliat⁹: eo q dñm
ad se misit. Alia cā iūmicitie assignat i hystoria seo-
lastica. Quidā enī se filij dei faciēs multos de gali-
leis seduxerat: quos cū i gaziri deduxisset: vbi ci-
xerat se ascēsurū i celū: supueniēs pilat⁹ ip̄s cū ci-
bus occidit: timēs ne filr iudeos seducēt. Ob hoc
sci sūt iūmici: q; herodes p̄sidebat galileis: et vtra-
q; cā potuit eē vā. Tūc at pilat⁹ dñs iudeis cruci
figēdū edidisset: timēs tū offensā Tiberij cesar⁹: eo
q p̄dēnasset sāguinē inocerē: quēdā sibi familiārē
p sui exēfatiōe ad cesarē destinauit. Tūc cū
tiberi⁹ morbo graui teneret: nūciat eide q hiero-
solymis qdā medic⁹ eēt: q oēs morbos solo v̄bo cu-
rarer: nesciēs q eū pilat⁹ et indei occidisset. Dixit
itaq; volūtiāno p̄uate. Uade cit⁹ trās partes ma-
rinās: diceſq; pilato: vt hūc medicū mibi mittat
q me p̄stine sanitati restituat. Tūc at ad pilatū veni-
fer: et mādātū ip̄ator⁹ exposuisset eide: fr̄it⁹ pilat⁹ q
mox dēci diez iūctias postulauit. Infra qd spaciūz
dū volūtiāno quādā matronā q fuerat familiār⁹ ie-
su noie Cleronicā: vbiā xps Iesus ineniri posset
interrogasset ait. Hūc dñs me⁹ et de me⁹ erat: quez
pilat⁹ p̄ iūdiā edimū condēnauit: et crucifigi p̄cepit.
Tūc ille nimis dolēs ait. Vehement⁹ doleo: q qd
mibi dñs me⁹ exple iusserat n̄ valeo. Qui vōnica.
dñs me⁹ cū p̄dicādo circuiret: et ego ei⁹ p̄tita manu
iūte carerē volui mibi ip̄s⁹ dep̄igi imaginē: vt dū
ei⁹ puarer p̄tita miū saltē p̄staret solatiū sue iua-
gimis figura. Cūq; lictē deſerrē p̄ctori p̄gēdū: do-
min⁹ mibi obuiat: et quo tēderē requiuit. Qui enī
vic eāz apuissē a me petijt p̄anū: et ip̄s mibi v̄nera-
bili sua facie reddidit iūgnitū. Imagis g⁹ hūi⁹ aspe-
ctū si dñs tu⁹ deuote itnebit: p̄mūd sanitatis bñfi-
cio potiet. Qui ille. Est ne hūi⁹ modū iūago auro
vt argēto p̄pabil⁹? Qui illa. Nō: s; pio affectū deuoti-
onis. Tūc igit p̄ficiſcar: et vidēdā cesari imaginēz
deſerā: et reuertar. Uēit igit volūtiāno cū vōnica ro-
mā. Dixitq; tiberio ip̄ator. Iesū a te dū p̄siderā-
tū pilat⁹ et indei iūste morti tradiderē: et per iūdiā
crucis patibulo affixerūt. Uēit igit mōna qdā meū
ip̄s⁹ iesū imaginē deſerēs: quā si deuote p̄ſperer⁹
mox sanitat⁹ tue bñficiū obtiebis. Cesari igit p̄anis
seric⁹ viā sterni fecit: et imaginē sibi p̄tari p̄cepit.
Qui mox vt cā fuit ituit⁹: sanitatē p̄stinā ē assecu-
tus. Hūc igit pilat⁹ ip̄io cesar⁹ capit⁹: et romā p̄du-
cit. Audiēs cesar pilatū romā aduenisse nimis fu-

Ca iūmici
dñi s; ro-
dis et p̄ti-
h

alia causa

De resurrectione

rore h̄ eū replet? eū ad se adduci fecit. Pilat⁹ autē
tunicā dñi iēfuitale fecit detulit: quā idutā corā im
patore portauit. Adhōc at vt ipator eū vidit: omne
irā depofuit: et ei ptm⁹ affurrexit: nec ſibi dure i ali
quo loq pualuit: et q i ei abſtītia videbat tā terribil
et fer⁹: nūc i eius pntia inuenit quodāmo māfuer⁹.
Quq; eū licētiāſſet: mor h̄ eū tribilit exardeſcit ſe
miſer clamās q ei furore ſui pectoris mīme oñdiſ
ſet: ſtatim eū reuocari fecit iurās et pteſſās q ſit ſi
lius mori: et nec ſas ſit eū viuē ſup trā. Qui vt eū
vidit p̄tinuo ſalutauit: et oēs ai ferocitatē abiecit.
Adhāc oēs: mirabāſ et ipe q ſic h̄ pilatū dū abeſ
ſet exardeſceret: et dū p̄ns cēt nil ei aſpe loq poſſet
Tādē diuio nutu vt forte alie xpiani ſuaſu: ipz illa
tunica expoliari fecit: et illū p̄ſtinā ai ferocitatē re
ſupſit. Quq; de hoc ipator: plurimū mirarēſ: dictū
ē ſibi q illa tunica fuiſſet dñi ieſu. Tūc ipator ipz i
carcere reſcipi iuſſit donec ſapiētū cōſilio delibera
ret qd de eo fieri oportet. Data ē ergo i pilatū ſen
tētia: vt morte turpiſſima dānaret. Audiēs hoc pi
lat⁹ cultello pprio ſe necauit: et tali morte vitā ſini
uit. Cognita at ceſar morte pilati dixit. Vere mor
tuis ē morte turpiſſima: cui man⁹ p̄pā nō pepcit.
Adhōc igit iēti alligat⁹: et i tiberi flumiū mergitur.
Spūs vō maligni et ſordidi corpi maligno et ſordi
do agaudētēs nūc i aere: nūc i aq; rapiētēs mira
biles inundatiōes i aq; mouebāt: et ſulgura: tēpeſta
ſtes: tonitrua: et grādines i aere tribilit gñabāt: ita
vt cūcti tiorē horribili tēuerent. Quapropt roma
ni eū a tiberi flumio cūbētes: deriſiōis cā ipz vien
nā depōtauerūt: et rhodano flumio imiſerūt. Uē
na enī dī q̄ſt vie ihenia: q; erat tūc loc⁹ maledicti
onis. Vel poſt dī biēna: eo q vt dicūt biēnio ſit cō
ſtructa. Sz ibi nequaq; ſpūs deſuerūt ibidē eadez
operātes. Adhōc g illi tāta iſeſtationē dēmonū n
ſerētēs: vas illud maledictiōis a ſe remonerūt: et
illud ſepeliēdūz loſane ciuitatē tritorio cōmiſerūt.
q cū nimis p̄ſat iſeſtatiōibus granarēt ipz a ſe re
monerūt: et i quodā puteo mōſtrū circūſep̄ro imiſe
rūt: vbi adhuc relatiōe quorūdā qdā diabolice ma
chinatiōes ebullire vident. Adhūc q; i p̄dicta hy
ſtoria apocrypha legunt⁹: q vtz recitāda ſunt lecto
ris iudicio reliquant. Adhūc q i biſto. ſchola. legūt
q pilat⁹ a iudeis accuſat⁹ ē apd Tiberiū de violē
ta inocētū infectiōe: et q iudeis reclamātib⁹ ima
gines gētiliū i tēplo pōebar: et q pecuniā repoſitā
i corbonā i ſuos redigeret vſus ide faciens aq̄du
ctū i domū ſuā. Et p his oib⁹ depōtar⁹ ē i exiliūz
lugdunū vñ oñidus fuerat: vt ibi i opprobriū gēnē
ſue morerēt. Adhūc tē ſi tū illa hiſtoria p̄tinēt ve
ritatē: q pmo iā edictū dederat: vt lugdunū iaz in
eriliū depōtarēt: et q an reuerſionē voluſiant ad
ipatorē ibi fuerat depōtar⁹. Sz poſtmodū tiberi⁹
audiēs q̄liter ieſu occidiſſet ipz de exilio educi: et
ad ſe romā adduci fecit. Enſeb⁹ at et Beda i ſuis
croniſis nō dicūt ipz i exilio relegatū: ſz tū q i mt
tas calamitates icidēs ppria manu ſe iteremūt.
Icto de feſtiuitatib⁹ q occurrūt iſtra tps
dñiatiōis: qd icepit ab Adā: et durauit vſ
q; ad Adhōyſen: qd tps repitit eccleſia a
ſeptuageſima vſq; ad paſca: Sequitur videre de

feſtiuitatib⁹ q eneniūt iſtra tps recoſiliatiōis: qd tē
pus repitit eccleſia a paſca vſq; ad octauā p̄the
coſtes.

C De reſurrectione dñi.

Reſurrectio xpi tertia die a paſ
ſione ipſi ſcā ē. Vir
ca at ipaz reſurrectionē dñicā ſeptē p or
dine ſūt gñderāda. C Adhōc q̄liter verū
ſit q trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹ in ſepulchro iacuit: et
i die t̄tio reſurrexit. C 2⁹ q; nō ſtati vt mortu⁹ ē re
ſurrexit: ſz vſq; i die t̄rtiū expectauit. C 3⁹ q̄lit re
ſurrexit. C 4⁹ q̄re reſurrectionē ſuaz accelerauit:
nec vſq; ad gñalē reſurrectionē ſuaz accelerauit:
qd reſurrexit. C 6⁹ reſurgēs quotiēs appuit. C 7⁹
q̄lit ſcōs p̄ies q erāt i libo ide eduxit: et qd ibi egit.
C Circa p̄mū nōndū q xps trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ no
ctib⁹ i ſepulchro fuiſſet dī ſz Aug. p ſynodoche: vt
p̄ma dies accipiat ſz p̄te ſuā extremā. 2⁹ dies ſz ſe
totā et p̄te ſui integrā. 3⁹ p̄te ſui p̄mā: et ſic erūt tres
dies: et q̄libet hor⁹ diez ſuā noctē habuit p̄cedētes.
Tūc enī ſz Beda mutat⁹ ē hic ordo et curſus diez
ac noctiū. Antea enī dies p̄cedebant: et noctes ſeq
bant. Poſt paſſionē at hic ordo mutat⁹ ē: ita q no
ctes p̄cedūt et dies ſequūtur: hoc et myſterio agnū
ir: qm hō p̄mo d die grē cecidit i noctē culpe: et xpi
at paſſionē et reſurrectionē d nocte culpe rediit ad
diē grē. C Circa 2⁹ ſciēdū ē q; p̄ueniēs fuit vt nō
ſtati qm mortu⁹ fuit xps reſurgēt: ſz vſq; i die 3⁹ ex
pectaret pp. ſ. rōnes. C Adhōc pp ſignificatiōē vt
ſ. ex h⁹ ſignificaret q lux ſue mortis curauit nram
duplicē mortē: et id vna die integra et duab⁹ noctib⁹
iacuit i ſepulchro: vt p die intelligat lux ſue mortis ip
duas noctes nra duplex mortis: et hāc rōnē assignat
glo. ſup illud Luc. 20. Oportuit xps pati et re
ſurrexerit: q ſic i ore duoz vltimū teſtū ſtat oē
vbi: ſic i trib⁹ dieb⁹ expit q; oē feſti. Et id vt mortē
bñ p̄barer: et ſe p̄baſſe oñdē: trib⁹ dieb⁹ iacē volu
it i ſepulchro. C 3⁹ pp ſue p̄rās oñſionē: q ſi ſtati re
ſurrexiſſet n̄ videret p̄tātē h̄re ponēdi aiaz ſua ſic
reſurgēdo. et hec rō vltimū tāgi. i. Corin. 15. ſup illo. qm
xps mortu⁹ ē et re. Id iquit d morte p̄mittit: vt ſic va
mors oñdiſ: ita va reſurrectio oñdaſ. C 4⁹ pp re
ſtaurādoz p̄figurationē. Adhōc rōnē assignat Adhōc
rauenēſis dicēs. tres dies eē voluit ſue ſepulture
q i celo ſūt reſtauratur⁹: q i terra repatur⁹: q apud
iſeros redēptur⁹. C 5⁹ pp triplicis ſtat⁹ iuſtoz rep
ſtationē. Adhōc rōnē assignat Grego. ſup Ezechi.
dicēs. Sexta feria xps paſſus ē: ſabbato gēuit i ſe
pulchro: dñico at die reſurrexit a morte. Adhōc enī vi
ta adhuc nobis ſexta feria ē: q i anguſtijs et dolori
bus cruciamur: ſz ſabbato q̄ſt i ſepulchro q̄ſcēim⁹:
q; requiē aie poſt mortē inuenim⁹. Dñico autē die a
gñitiōe octaua cū corpe a morte reſurgim⁹: et i glo
ria aie ē cū carne gaudem⁹. Dolor g⁹ nos i. 6⁹. re
ges i. 7⁹. et glia i. 8⁹ excipit. hec Greg. C Circa 3⁹
ideſt q̄lit reſurrexit notādū. pmo ſurrexit potent:
q; vntē p̄pā. Jo. 9. Adhōc h̄e ponēdi aiaz meā: et
itez ſumēdi eā. Sic ſoluite tēplū hoc: et in trib⁹ die
bus et. Secdo feliciter: q; depōſita omni miſeria.
Job. 26. Poſtq; autē reſurrexero: p̄cedam vos in
galileā. Galilea iterptat trāſmigratio. xps ergo
q̄ reſurrexit i galileā p̄ceſſit: q; de miſeria ad glia

de corruptōe ad corruptiōem trāsiit. Et eo papa post passionē xpi rupēs viculis infirmitas i v-
tutē mortalitas i cōnitatē: otumelia trāsiit i glām.
Tertio vtili qz capta pda. Idiero. Ascendit leo de
cubili suo: et pdoiētū se leuauit. Itē Joā. Cū exal-
tat? fuero a fra aiām. f. educēdo de libro et corp? de
sepulchro oia trabā ad me ipz. 4° mirabilr: qz clau-
so sepulchro remanētē. Sicut. n. clauso exiit mris
vtero exiit et ad discipulos ianuis clausis itrauit:
sic nimir exiit clauso sepulchro i de cyre ponit:
vni legi i historia secho. q. emadā monacho. f. laurē-
tij extra muros ab icarnatōe dñi. iiii. mirātē de cin-
gulo suo quo acciet? erat isolutō. et pieto an illuz
vor i aere scā ē. Sic potuit xps clauso. pdirē sepul-
chro. 5° veracit qz i corp? vō. pprio. Ser ā modis
se vere resurrexisse pbat. pmo p angelū q nū mē-
tit. 2° p frequentē apparitiōē. pter hec duo ondit
se vere resurrexisse. 3° p cōfessionē p qd pbanit q
nō arte magna. 4° p palpatōē p quod pbanit q
i vō corp? 5° p cicatricū dñionē: p qd pbanit q in
eodē corp? i quo mortuus fuit. 6° p domus ianuis
clausis igressiōē: p qd ondit qd glificat? resurrexit
Ide. n. oēs dubitatōēs circa xpi resurrectōēs vidē-
tur fuisse i discipul. 7° imortalr q nūqz decesso mo-
ritur. Iko. sexto. Xps resurgēs ex mortuis rē. Di-
cit tñ Dionysii i epla ad Demophilū. Xps ē post
ascēsiōē emadā scō viro noie Larpō dixisse. ppara-
tus ēz rursus p hoib? saluādis pati: p qd videt q
si posse esset adhuc p hoib? mori par? ēēt. Retulit
n. p dūcūs Larp? vir mire scitāt. bñ Dionysio: vt
i eadē epla ptingit: qz cū qdā isidelū qndā fidelē p-
uertisset: adeo Larp? moleste tulit: vt ex hoc isir-
mitatē icurreret. tāte ār scitāt erat: vt nunqz cele-
braret qn sibi celest? visio iserret. Sz cū p vtriusqz
guernsiōē orare deberet: deū tñ quoridie exorabat
vt cōbustione qdā aboz sil mificō: dñe abripet vi-
tas. Et ecce circa noctē mediū dñi euigilaret: et hāc
oīōne faceret: subito dom? in q erat in duo diuisa
fuit: et qdā fornax imēsa ibidē apparuit. Irespiciēt-
qz rursū vidit celū apertū: et ibidē Iesus circūdatum
multitudine angeloz. deide ius fornacē pdei duo vi-
ri tremulistare vidēt q a spētib? de fornace pce-
dētib? morib? et iuolūtōib? violent i fornacē fhe-
bant: nec nō rā gbusdā alijs vir? ipigebant. Idē
vidēs carp? adeo i cor? vidicta delectabat vt supe-
riorē qdē visionē itueri cōtēneret: et i cor? vindicta
tot? itēt? maneret: ita q plimū moleste ferebat: q
i fornacē nō cito cadebāt. Tādē cū difficulter i ce-
lū resperisset: et pdictā visionē: vt pns vidisset: ecce
Iesus hoīuz illoz mis? ex supecelesti throno surre-
xit: et vsqz ad illos cū mltitudine angeloz descēdēs
manū extēdit: et ipsos eripuit. Dixitqz Iesus Lar-
pō. Admā extēta pcutē ptra me decetero. parat?
sū. n. rursus i nēcitas erigeret p hoibus saluādis
pati: et hoc mihi amicu: n q alijs peccēt hoies. Idāc
aut visionē quā recitat dionysii? grā hui? verbi po-
sum? C Circa qrtū qre nō expectauit cū alijs re-
surgere: qñ. f. fiet general resurrectio: scēdū ē q pp-
tres rōnes noluit differre. C pmo pp corporis di-
gnitatē. Cū. n. illd corp? cēt dignissimū ex eo q

erat deificatū hūe diuinitati vnitū: nō fuit decēs vt
tā diu sub pulnē iacēt: vñ psal. Nō dabis scū tuū
vidē corruptōē. i. corp? scificatuz vñ deificatuz vi-
dere corruptōē. Itē psal. Surge dñe i regē tuā m
et arca scificatōis tue. et vocat arca scificatōis corp?
illud qd fuit cōtēnuū diuinitatē. Scēdo pp fidei fir-
mitatē. Si. n. tūc nō surrexisset fides pisset: nec ver-
deū cū alijs credidisset. Qd pz ex hoc q i passiōe
excepta beata vigne oēs fides amiserūt. sz cogita
resurrectōē ipsā recuperauerūt. i. Cor. 15. Si xps
nō resurrexit vana ē fides nra. C 3° ppter nostre
resurrectōis exēplaritatē. Ikarō. n. iueniret q re-
surrectōē futurā speraret: nisi eā i exēplo pcessisse
videret. Et ppter hoc dicit aplūs. Qz si xps resur-
rerit. et nos resurgem? qz cū resurrectio ē cā exem-
plaris nre resurrectōis: Gre. Exēplo dñs mōstra-
uit: qd pmissi i pmo: vt sicut oēs ipm resurrexisse
fideles cognoscēt: ita i seiphs i fine mudi pmissa
resurrectōis sperarent. Idē. Nō plusqz triduanaz
cē mōrē suā voluit: ne si i illo resurrectio differret.
i nobis oīno disparet. Idē hēm? spem resurrectōis
nre cōsiderata glia capis nostri: C Circa qntū f.
ppter qd resurrexit: scēdū q ppter qnto: magnas
vtilitates nostras resurrexit. Est. n. eius resurre-
ctio opās iustificatōē peccator: docēs nouitatem
mor: generās spēs de redēptōē remittēdoz et cau-
sans resurrectōē oīum. De p° Iko. 4°. Traditū
ē ppter delicta nra et resurrexit. ppter iustificatōē
nostrā. De. 2°. Iko. 6°. Sic xps resurrexit a mor-
tuis p gloriā patris ita et nos i nouitate vite abile-
mus. De. 3°. i. p. De. 2°. Qui propter magnā mise-
ricordiam suā resuscitauit nos in spēs vite p resur-
rectionem christi a mortuis. De. 4°. i. Corin. 15°.
Christ? dñs resurrexit a mortuis pmitte domi-
tium: quoniam quidem p hominē mors: et p hominē
resurrectio mortuoz. Et notandū q sicut patet
per predicta christus in sua resurrectiōe quatuor
habuit propria. pmo est q nostra resurrectio
vsqz in finem differtur: sua vero die tertia celebra-
ta est. Secundū quia nos per illum resurgimus.
ille vero per se. Unde Ambrosius. Quomodo po-
tuit adiutorius sui corporis querere suscitandū qui
alios suscitauit: Tertiu est quia nos incineramur:
sed corpus eius incinerari non potuit. Quartū est
quia sua resurrectio est nostre resurrectiōis cau-
sa efficiens exemplaris et sacramentalis. De pri-
ma causa glo. super psal. Ad vespēraz demorabif
fletus et ad matutinū letitia rē. Resurrectio xpi
est causa efficiens resurrectiōis nostre: et anime
in presenti: et corporis in futuro. De scunda pma
corin. 15°. Si xps resurrexit rē. De tertia Iko. 6°.
Ut quomō xps rē. C Circa sextū. f. quotiens re-
surgens apparuerit notandū est q ipsa die resur-
rectionis apparuit quinqz vicib? et alijs diebus se-
qntibus etiā quqz vicibus. C pmo. n. apparuit
Marie magdalene Job. 20. Item Mathei.
Vltimo. Surgēs iesus mane prima sabbati appa-
ruit primo Marie magdalene rē. que typum ge-
rit penitentium. Voluit autem primo apparere.
Marie magdalene quinqz de causis. pmo quia
f z

De resurrectione

ardētius diligebat. **¶** **2°** ne. 7. Dimissa sūt ei peccata multa qz dilexit multū. **¶** **3°** Sed vñ oīderet se mortuū p pēdōibz. **¶** **4°** **¶** **5°** **¶** **6°** **¶** **7°** **¶** **8°** **¶** **9°** **¶** **10°** **¶** **11°** **¶** **12°** **¶** **13°** **¶** **14°** **¶** **15°** **¶** **16°** **¶** **17°** **¶** **18°** **¶** **19°** **¶** **20°** **¶** **21°** **¶** **22°** **¶** **23°** **¶** **24°** **¶** **25°** **¶** **26°** **¶** **27°** **¶** **28°** **¶** **29°** **¶** **30°** **¶** **31°** **¶** **32°** **¶** **33°** **¶** **34°** **¶** **35°** **¶** **36°** **¶** **37°** **¶** **38°** **¶** **39°** **¶** **40°** **¶** **41°** **¶** **42°** **¶** **43°** **¶** **44°** **¶** **45°** **¶** **46°** **¶** **47°** **¶** **48°** **¶** **49°** **¶** **50°** **¶** **51°** **¶** **52°** **¶** **53°** **¶** **54°** **¶** **55°** **¶** **56°** **¶** **57°** **¶** **58°** **¶** **59°** **¶** **60°** **¶** **61°** **¶** **62°** **¶** **63°** **¶** **64°** **¶** **65°** **¶** **66°** **¶** **67°** **¶** **68°** **¶** **69°** **¶** **70°** **¶** **71°** **¶** **72°** **¶** **73°** **¶** **74°** **¶** **75°** **¶** **76°** **¶** **77°** **¶** **78°** **¶** **79°** **¶** **80°** **¶** **81°** **¶** **82°** **¶** **83°** **¶** **84°** **¶** **85°** **¶** **86°** **¶** **87°** **¶** **88°** **¶** **89°** **¶** **90°** **¶** **91°** **¶** **92°** **¶** **93°** **¶** **94°** **¶** **95°** **¶** **96°** **¶** **97°** **¶** **98°** **¶** **99°** **¶** **100°** **¶** **101°** **¶** **102°** **¶** **103°** **¶** **104°** **¶** **105°** **¶** **106°** **¶** **107°** **¶** **108°** **¶** **109°** **¶** **110°** **¶** **111°** **¶** **112°** **¶** **113°** **¶** **114°** **¶** **115°** **¶** **116°** **¶** **117°** **¶** **118°** **¶** **119°** **¶** **120°** **¶** **121°** **¶** **122°** **¶** **123°** **¶** **124°** **¶** **125°** **¶** **126°** **¶** **127°** **¶** **128°** **¶** **129°** **¶** **130°** **¶** **131°** **¶** **132°** **¶** **133°** **¶** **134°** **¶** **135°** **¶** **136°** **¶** **137°** **¶** **138°** **¶** **139°** **¶** **140°** **¶** **141°** **¶** **142°** **¶** **143°** **¶** **144°** **¶** **145°** **¶** **146°** **¶** **147°** **¶** **148°** **¶** **149°** **¶** **150°** **¶** **151°** **¶** **152°** **¶** **153°** **¶** **154°** **¶** **155°** **¶** **156°** **¶** **157°** **¶** **158°** **¶** **159°** **¶** **160°** **¶** **161°** **¶** **162°** **¶** **163°** **¶** **164°** **¶** **165°** **¶** **166°** **¶** **167°** **¶** **168°** **¶** **169°** **¶** **170°** **¶** **171°** **¶** **172°** **¶** **173°** **¶** **174°** **¶** **175°** **¶** **176°** **¶** **177°** **¶** **178°** **¶** **179°** **¶** **180°** **¶** **181°** **¶** **182°** **¶** **183°** **¶** **184°** **¶** **185°** **¶** **186°** **¶** **187°** **¶** **188°** **¶** **189°** **¶** **190°** **¶** **191°** **¶** **192°** **¶** **193°** **¶** **194°** **¶** **195°** **¶** **196°** **¶** **197°** **¶** **198°** **¶** **199°** **¶** **200°** **¶** **201°** **¶** **202°** **¶** **203°** **¶** **204°** **¶** **205°** **¶** **206°** **¶** **207°** **¶** **208°** **¶** **209°** **¶** **210°** **¶** **211°** **¶** **212°** **¶** **213°** **¶** **214°** **¶** **215°** **¶** **216°** **¶** **217°** **¶** **218°** **¶** **219°** **¶** **220°** **¶** **221°** **¶** **222°** **¶** **223°** **¶** **224°** **¶** **225°** **¶** **226°** **¶** **227°** **¶** **228°** **¶** **229°** **¶** **230°** **¶** **231°** **¶** **232°** **¶** **233°** **¶** **234°** **¶** **235°** **¶** **236°** **¶** **237°** **¶** **238°** **¶** **239°** **¶** **240°** **¶** **241°** **¶** **242°** **¶** **243°** **¶** **244°** **¶** **245°** **¶** **246°** **¶** **247°** **¶** **248°** **¶** **249°** **¶** **250°** **¶** **251°** **¶** **252°** **¶** **253°** **¶** **254°** **¶** **255°** **¶** **256°** **¶** **257°** **¶** **258°** **¶** **259°** **¶** **260°** **¶** **261°** **¶** **262°** **¶** **263°** **¶** **264°** **¶** **265°** **¶** **266°** **¶** **267°** **¶** **268°** **¶** **269°** **¶** **270°** **¶** **271°** **¶** **272°** **¶** **273°** **¶** **274°** **¶** **275°** **¶** **276°** **¶** **277°** **¶** **278°** **¶** **279°** **¶** **280°** **¶** **281°** **¶** **282°** **¶** **283°** **¶** **284°** **¶** **285°** **¶** **286°** **¶** **287°** **¶** **288°** **¶** **289°** **¶** **290°** **¶** **291°** **¶** **292°** **¶** **293°** **¶** **294°** **¶** **295°** **¶** **296°** **¶** **297°** **¶** **298°** **¶** **299°** **¶** **300°** **¶** **301°** **¶** **302°** **¶** **303°** **¶** **304°** **¶** **305°** **¶** **306°** **¶** **307°** **¶** **308°** **¶** **309°** **¶** **310°** **¶** **311°** **¶** **312°** **¶** **313°** **¶** **314°** **¶** **315°** **¶** **316°** **¶** **317°** **¶** **318°** **¶** **319°** **¶** **320°** **¶** **321°** **¶** **322°** **¶** **323°** **¶** **324°** **¶** **325°** **¶** **326°** **¶** **327°** **¶** **328°** **¶** **329°** **¶** **330°** **¶** **331°** **¶** **332°** **¶** **333°** **¶** **334°** **¶** **335°** **¶** **336°** **¶** **337°** **¶** **338°** **¶** **339°** **¶** **340°** **¶** **341°** **¶** **342°** **¶** **343°** **¶** **344°** **¶** **345°** **¶** **346°** **¶** **347°** **¶** **348°** **¶** **349°** **¶** **350°** **¶** **351°** **¶** **352°** **¶** **353°** **¶** **354°** **¶** **355°** **¶** **356°** **¶** **357°** **¶** **358°** **¶** **359°** **¶** **360°** **¶** **361°** **¶** **362°** **¶** **363°** **¶** **364°** **¶** **365°** **¶** **366°** **¶** **367°** **¶** **368°** **¶** **369°** **¶** **370°** **¶** **371°** **¶** **372°** **¶** **373°** **¶** **374°** **¶** **375°** **¶** **376°** **¶** **377°** **¶** **378°** **¶** **379°** **¶** **380°** **¶** **381°** **¶** **382°** **¶** **383°** **¶** **384°** **¶** **385°** **¶** **386°** **¶** **387°** **¶** **388°** **¶** **389°** **¶** **390°** **¶** **391°** **¶** **392°** **¶** **393°** **¶** **394°** **¶** **395°** **¶** **396°** **¶** **397°** **¶** **398°** **¶** **399°** **¶** **400°** **¶** **401°** **¶** **402°** **¶** **403°** **¶** **404°** **¶** **405°** **¶** **406°** **¶** **407°** **¶** **408°** **¶** **409°** **¶** **410°** **¶** **411°** **¶** **412°** **¶** **413°** **¶** **414°** **¶** **415°** **¶** **416°** **¶** **417°** **¶** **418°** **¶** **419°** **¶** **420°** **¶** **421°** **¶** **422°** **¶** **423°** **¶** **424°** **¶** **425°** **¶** **426°** **¶** **427°** **¶** **428°** **¶** **429°** **¶** **430°** **¶** **431°** **¶** **432°** **¶** **433°** **¶** **434°** **¶** **435°** **¶** **436°** **¶** **437°** **¶** **438°** **¶** **439°** **¶** **440°** **¶** **441°** **¶** **442°** **¶** **443°** **¶** **444°** **¶** **445°** **¶** **446°** **¶** **447°** **¶** **448°** **¶** **449°** **¶** **450°** **¶** **451°** **¶** **452°** **¶** **453°** **¶** **454°** **¶** **455°** **¶** **456°** **¶** **457°** **¶** **458°** **¶** **459°** **¶** **460°** **¶** **461°** **¶** **462°** **¶** **463°** **¶** **464°** **¶** **465°** **¶** **466°** **¶** **467°** **¶** **468°** **¶** **469°** **¶** **470°** **¶** **471°** **¶** **472°** **¶** **473°** **¶** **474°** **¶** **475°** **¶** **476°** **¶** **477°** **¶** **478°** **¶** **479°** **¶** **480°** **¶** **481°** **¶** **482°** **¶** **483°** **¶** **484°** **¶** **485°** **¶** **486°** **¶** **487°** **¶** **488°** **¶** **489°** **¶** **490°** **¶** **491°** **¶** **492°** **¶** **493°** **¶** **494°** **¶** **495°** **¶** **496°** **¶** **497°** **¶** **498°** **¶** **499°** **¶** **500°** **¶** **501°** **¶** **502°** **¶** **503°** **¶** **504°** **¶** **505°** **¶** **506°** **¶** **507°** **¶** **508°** **¶** **509°** **¶** **510°** **¶** **511°** **¶** **512°** **¶** **513°** **¶** **514°** **¶** **515°** **¶** **516°** **¶** **517°** **¶** **518°** **¶** **519°** **¶** **520°** **¶** **521°** **¶** **522°** **¶** **523°** **¶** **524°** **¶** **525°** **¶** **526°** **¶** **527°** **¶** **528°** **¶** **529°** **¶** **530°** **¶** **531°** **¶** **532°** **¶** **533°** **¶** **534°** **¶** **535°** **¶** **536°** **¶** **537°** **¶** **538°** **¶** **539°** **¶** **540°** **¶** **541°** **¶** **542°** **¶** **543°** **¶** **544°** **¶** **545°** **¶** **546°** **¶** **547°** **¶** **548°** **¶** **549°** **¶** **550°** **¶** **551°** **¶** **552°** **¶** **553°** **¶** **554°** **¶** **555°** **¶** **556°** **¶** **557°** **¶** **558°** **¶** **559°** **¶** **560°** **¶** **561°** **¶** **562°** **¶** **563°** **¶**

ambulabat in tenebris vidit lucē magnā. Tūc sup-
pedit genitor noster Symeon: et exultās dixit. Glorifi-
cate dñs: q: ego xps isrl̄ nati in manib⁹ suscepī in tē-
plo: et ap̄pulsus spū scō dixi. Nūc viderūt oculi mei
salutare tuū. Qd̄ parasti tē. Post hoc sup̄pedit qdā
beremī cultor: et interrogat: a nob⁹ q: cēt dixit. ego
sū Joānes q: xpm baptizavi: et an ip̄sū parare vias
ei⁹ p̄iur: et ip̄s oīdi dicato dicēs. Ecce agn⁹ dei tē.
et descēdi nūciare vob⁹: q: p̄rio ē ip̄sū visitare nos
tūc Seth dixit. Cū inisset ad portas paradisi rogare
dñs vt trāsmitteret mihi āgelū suū: vt daret mihi
oleo misericordie: vt iungerē cor⁹ p̄ris mei Ade
cū cēt isrl̄m: appuit mihi Michael āgelus dei di-
cēs. Noli laborare lachrymis orādo pp̄ oleū ligni
misericordie: q: nullo mō poteris de illo accipere: nisi
qñ p̄pleti fuerit qñq: millia quētū ām. Nec audiē-
tes oēs p̄iarche et p̄phete exultauerūt magna exul-
tatiōe. Tūc sathā princeps et dur mort⁹ dixit ad ihe-
rū. Precipate suscipe Iesū q: se gloriat xps filiū dei
esse. et hōc tūc mortē dicēs. Tristis ē aīa mea v̄s
q: ad mortē tē. et multos quos feci surdos sanauit
et claudos crexit. nūc isrl̄m dixit. Si potēs es tu
qñ isrl̄m hō ille iehus: qñ tūc mortē poterit tue ad-
uersari. Nūc si dicit se timere mortē capite vult: et
vel tibi erit in sc̄pīna sc̄la. cui sathā. ego illū tēta-
ui: et p̄p̄s aduersū illū excitavi: et isrl̄m exacerbat: sed
et acetū miscuit: lignū crucis p̄paravi. In p̄rio ē mor-
ei⁹ vt p̄dncā eū ad te. cui isrl̄m. Quidro te p̄ vntes
tuas et meas ne p̄ducas eū ad me. ego enī cū audi-
ui ip̄sū vbi ei⁹ p̄tremui: nec ip̄s. Laz. et p̄tinere po-
tuit: s: exenitēs se vt aqla sup̄ oēs agilitatē saliens:
erunt a nobis. Et cū hoc loqr̄t sc̄a ē vox vt toni-
trūm dicens. Tollite portas p̄ncipes vias: et clena
mini porte etnales: et introibit rex gl̄ie. Ad hāc vo-
cē p̄currūt demonēs: et ostia crea cū vectib⁹ ferre-
is clausērūt. tūc dixit Dauid. Nōne ego p̄pheta-
ni dicēs. Cōsueant dño misericordie ei⁹ tē. q: cōtri-
uit portas creas: vectes ferreos p̄fregit tē. sc̄a est
iter vox magna dicēs. tollite portas tē. Vides ihe-
rus q: duab⁹ viciib⁹ exclamauerat qñ ignōrās dixit
Quis ē iste rex glorie: cui Dauid. Dñs fort⁹ et po-
tēs dñs potēs in p̄ho: ipe ē rex glorie. Tūc rex gl̄ie
sup̄pedit: et etnas tenebras illustrauit. et exēdēns
dñs manū: et tenēs dextrā Ade dixit. Ipar tibi euz
oib⁹ filiis iustis meis. et ascēdit dñs ab inferis: et oēs
sc̄i sūt eū secuti. Dñs at tenēs manū Ade tradidit
Michaeli archāgelō: et introduxit eos in paradysū:
q: b⁹ occurrerūt dño viri vetusti diez: et interrogati
sūt a sc̄is. Qui estis vos q: nobiscū in isrl̄m: tūc nō
dū fuistis: et in paradiso corpe collocati estis? Et r̄dit
vn⁹ ex eis. Ego sū Enoch q: huc trāslatus sū. Ildie
at ē Ildias q: huc currū igneo assūp̄t: est: et adhuc
mortē nō gustauim⁹: s: i aduētū antīpī resuati su-
mus cū eo p̄laturi et ab eo occidēdi: et post tridun⁹
et dimidiū diē in nubib⁹ assūmēdi. Et cū hoc diceret
ecce sup̄pedit ali⁹ vir portās in humeris crucis signū.
q: interrogat dixit. Ego latro fui et cū iesu crucifix⁹
fui: et credidi ip̄sū eē creatorē: et orāni dicēs. Addeor
esto mei dñe qñ veneris in regnū tuū. Tūc dixit mi-
hi. Amē dico tibi: hodie eris mecū in paradiso. et

dedit mihi istud crucis signū dicēs. Nec portās am-
bula in paradiso: et si nō dimiserit te ingredi āgelus cu-
stos paradisi: ostēde illi signū crucis: et dicēs ad illum.
Q: xps q: nūc crucifix⁹ ē trāsmisit me. Et cū hoc fe-
cisse et dixisset āgelō: statim ap̄iēs introduxit me: et ad
dextrā paradisi collocavit me. Cū hoc Carin⁹ et Le-
onti⁹ locuti fuisset: subito trāsmigrati sūt: et āpl⁹ vi-
si nō sūt. C. Grego. quoz micen⁹: v̄l Aug. s: quos
dā libros: de hoc eodē sic ait. Cōfessi etna nox ihe-
roz xpo descēdēte respēdunt: mor ferruginei iam
tores talia iter se ymbrosa silētia metu incubente
submurmurāt. Quis nāq: ē iste tribul⁹ et nimio spē-
dore choruscās? Nūq: talē nō excepit tartar⁹. Nū-
q: in nāz cauernā tales euomuit mūdus. Inuasor ē
iste: nō debitor: effractor: et destructor: nō p̄ctor: sed
p̄dator. Iudicē videm⁹: nō supplicē: venit pugna-
re: nō succūbere: eripe nō manere.

De nomie facti Secundi:

Secundus dicit qñ se p̄dēs. i. se honestate
mor cōponēs. v̄l secundus dī qñ sc̄dās
idest obsecūdās. i. mādās dñi obteperās
vel secundus qñ secū dux. Fuit enī su⁹ dux: q: rōne
sensualitati bñ p̄fuit: et ip̄a ad oē op⁹ bonū p̄duxit.
vel secundus dī respēctū p̄mi. Dne cui vic sūt veniē-
di ad vitā. Ipa p̄ p̄mē lamētū. Secūda p̄ martyriū.
Iste at martyr p̄ciosus nō solū iuit p̄ p̄mā: s: et p̄ se
cundā.

De sancto Secundo.

Secundus miles strēm⁹ et athle-
ta xpi egregi⁹ mar-
tyr q: dñi gloriosus in ciuitate athenis mar-
tiro coronat⁹ ē cui⁹ gloriofa p̄ntia p̄dca ci-
uitas illustrat⁹: et eo velut singulari p̄dno letatur.
Ildic a brō calocero: qui a Sāptio p̄fecto in ciuitate
athēn in carcē tenebat fidē xpi edoct⁹ ē. Cū igr̄ bñs
martian⁹ et iordoneſi citate detineret in carcē. Sāp-
tius illuc p̄ficeſci voluit: vt eū faceret inolari. Secū-
dus at tāq: cā solariū secū ē p̄fect⁹ bñs Martianiū
videre desiderās. Cū igr̄ extra ciuitatē athēn fuis-
set: colūba sup̄ secūdū descēdit: et capiti ei⁹ iſedat.
cui dixit sāptius. Vides secūde quō dī nri te amāt
vt etia aues celestes ad te visitādū trāsmittāt. Cū
at ad Tanagrū flumiū puenisset: vidit secūdus an-
gelū dñi sup̄ aquā ambulātē: et sibi dicētē. Secūde
fidē hēas: et sic sup̄ idolorū cultores ambulabis. cui
sāpti⁹. Frat secūde: deos audio ad te loqr̄tes. cui
secūdus. Ambulē ad desideria cordis nri. Cūz
vō ad burinā flumē puenisset: āgelus silt ibidē sibi
apparuit: ei⁹ dixit. Secūde credis in deū: an forte
dubitas? cui sc̄dus. Credo vitatē passiōis ei⁹. cui sa-
ptius. Quid ē qd̄ audis? Cū at terdonā igredereſ
martian⁹ ad p̄ceptū angeli de carcē exiēs: sc̄dus ap-
paruit: ei⁹ dixit. Intra secūde viā vitatē: et p̄ge vt
accipias palmā fidei. Sāpti⁹ dixit. Quis ē hic qui
nob⁹ qñ sōnās loqr̄t? cui secūdus. Tibi sōnū: sed
mihi admonitio et p̄fortatio est. Post hoc secūdus
mediolanū iuit: et faustimū et iouitā: q: in carcere deti-
nebant: angelus dñi ad se extra ciuitatē adduxit: et
ab eis baptisma qdā nube aquā p̄bete suscepit. Et
ecce subito colūba de celo venit cor⁹ et sāguinem
dñi deferēs ea faustino et iouite tribuit. Dedit autē

De .s. Maria egyptiaca

faustini corp⁹ ⁊ sanguine dñi Secūdo: vt ad martia
nū deferret. Rediēs igr secūdos cū iā nor eēt: ⁊ ad
ripā padū veniss: angelus dñi frenū accipiens equi
sup padū ip⁹ trāsuēxit: ⁊ vsq; terdonā i carcerē ad
martianū cum intrōdixit. Deditq; scōs martiano
mun⁹ faustini: ⁊ ipe illō sumēs dixit. Corpus ⁊ san
guis dñi mecū sit i vitā etnā. Tūc ad mādātū āge
li Secūdos d carcerē exiuit: ⁊ ad suū hospitū iuit.
Post hoc martian⁹ capitālē sniaz excepit: ⁊ secun
dus corp⁹ ei⁹ rapiēs sepelinit. Qd audiēs sapi⁹ ip
sū ad se vocauit: ei⁹ dixit. Quātū vīdeo xpianū te
esse pster. cui secūdos. Vlere xpianū pster: me
ec. cui sapi⁹. Mala mortē desideras. cui scōs. Il
la tibi poti⁹ debet. Cūq; sacrificare noller: iussit sa
pi⁹ eū expoliari: statiq; angelus dñi affuit: ⁊ ve
stē sibi paut. Tūc sapi⁹ eū i eculeū suspensū tādū
torq; fecit: donec ei⁹ brachia a suis ppagib⁹ solue
rent. S; cū fuisset sanitati a dño restitū: iussit eū i
carcerē recludi. vbi cū eēt angelus dñi ad eū vēit:
ei⁹ dixit. Surge secūde: sequere me: ⁊ ducā te ad
creatorē tuū. Tūc ip⁹ vsq; i citatē astēse pduxit: vt
eū i custodia vbi erat calocer⁹: ⁊ saluator cū eo po
suit. quez vidēs secūdos ad ei⁹ pedes se piccit. cui
saluator. noli timē secūde: q; ego sū dñs q te de oi
bus mal' eripīā: bñdiciēs q; eis ascēdit i celā. Adane
igr sapiēs ad carcerē iussit. Qui carcerē qdē signa
tū iuenerūt. secūdū vō nō iuenerūt. Idēq; at sa
piēs de edona ad ciuitatē astēse: vt salte caloce
rū puniret: iussit: vt plicet calocer⁹ sibi pntaret. et
ecce nūciauerūt sibi q scōs cū calocero esset. Quo
audito eos ad se adduci fecit: ei⁹q; dixit. Qm dij nō
stri sciūt vos eē pēpores suos: vos iūmī mon vo
lūt. Cū at sacrificare noller: picc cū rasina hōri fec
tū sup eoz capita fūdī: ⁊ i os eoz lactari. Illi at hoc
tāq; aquā suauissimā cū magno desiderio bibeāt
⁊ voce clara dicebāt. Quā dulcia faucib⁹ meis elo
ga tua dñe. Tūc sapi⁹ sup eos dedit sniaz: vt secū
dus i ciuitate astēse decollaret. Calocer⁹ vō albi
ganū mitteret: ⁊ ibidē puniret. Cū at bñs secūd⁹
decollat⁹ fuiss: ecce āgeli dñi corp⁹ ei⁹ tulerūt: ⁊ ip⁹
cū mltis laudib⁹ ⁊ cām sepulture dederūt. Passus
ē atq; calēdas april. C De scā maria egyptiaca.

Maria egyptiaca q peccatrix appella
tur. 47. ānis i hēmo artissimā
vitā duxit: quā circa ānū dñi. cclxx. tēpo
re Claudij iussit. Quidā at abbas noīe
zozimas dū iordanē trāssit: ⁊ hēmū magnā purre
ret: si forte aliquē sicutū prēz iueneret: vidit quādā
ambulātē nudo migroq; corpe: ⁊ ex incēdio sol' eru
sto. Hec aut erat maria egyptiaca: statiq; hec fugā
arripuit: ⁊ zozimas post eā veloci⁹ curre cepit. tūc
ait i la. Abba zozima qd me psequer. Ignosce mihi
nō possū faciē meā ad te quertē eo q mulier sū ⁊ nu
da: s; palliū tuū mihi pōnge vt possim sine vech
dia te vidē: q se notari audies stupefact⁹ palliū tri
buit: ⁊ i trā pstrat⁹ vt se bñdiceret rogauit. Cui illa.
Ad te p bñdictio magis spectat: quē sacerdotij di
gnitas eromat. Ille at vt audiuī q nomē ⁊ officiū
ei⁹ sciret apli mirabat⁹: ⁊ se bñdicti obiri⁹ pēbat.
Tūc illa. bñdict⁹ de⁹ redēptor: aīaz nīarū: cūq; illa

extēsis manib⁹ oraret vidit eā qñ vni⁹ cubiti mēn
rā eleuari a trā. Tūc sener dubitare cepit ne forte
spūs eēt: ⁊ fingēdo oīonē facēt. cui illa. Satisfaciat
tibi de⁹ q me peccatricē malierē inūdū spm existi
masti. Tūc zozimas illā p deū iurauit vt qd dōz
suā ei narrare debēt. cui illa. Ignosce mihi p q; si
tibi statū meū narrauerō velut a spēte territ⁹ fugi
es: ⁊ anres tue q smonib⁹ meis paminabunt: ⁊ a
for: dib⁹ polluent: cūq; ille vehemēt istaret dixit.
Ego frat i egypto nata sū. iz⁹ erat mee āno alexā
drīa venit: ibiq; .xvij. ānis publice libidini me sub
ieci: ⁊ nulli vīlaten⁹ me negant. Cū at hoīes regio
nis illi⁹ p adorāda scā cruce hierolymā ascēderet:
rogant nautas vt me secū pmitterēt. pficisci. cū vō
me de nauo regrerēt dixi. Nō hēo frēs aliud nau
lū: s; p nauo corp⁹ meū hēat. Sicq; supserūt me:
⁊ corp⁹ meū nauil gā habuerūt. cū at hierolymā p
uenissē: ⁊ p adorāda cruce vsq; ad fores ecclesie cū
alijs deuenissē: subito ⁊ inuēibile repulsā patior:
nec inus intre pmitto. Itēz at atq; itēz pueni vs
q; ad limē ianne: ⁊ subito iūriā patiebar repulset:
cū tū oēs libez hēret aditū: nec aliqd iuenerēt ipe.
dimētū. Rediēs igr ad me et cogitās q hoc mihi
ob secler meoz imānitatē accidēt: pecc meuz cepi
māib⁹ tūde: ⁊ lachrymas amarissimas fūdē: ⁊ a cor
dis intimo grauitē suspirare. Respiciēs q; vidi ibi
imagīnē bñe vgis marie. Tūc ip⁹ lachrymabilē
exorare cepi: vt pētor meoz veniā ipetraret: ⁊ ad
adorāda cruce scāz me intrare pmitteret. pmittere me
sclo ab: enūciaturā ⁊ decēto caste māsura: cūq; hoc
orassē ⁊ i noīe bñe vgis fiducia recepissē fores itēz
ecclesie adij: ⁊ sine aliquo ipedimēto ecclesiā intui. cū
aut scāz cruce deuotissimē adorassē: qdā mihi tres
nūmos tribuit d qb⁹ tres panes emi. Audiuq; vō
eē dicētē mihi. Si iordanē trāseris: salua eris. Jōda
nē igr trāsiui ⁊ i hūc desitū vēi: vbi qdragita septē
ānis nullū pēit hoīes vidēs māsī. Illi at tres pāes
quos mecū dēyli istar lapidis p ppa dnrnerūt: ⁊ q
dragita septē ānis mihi ex eis cōcedēdo suffecerūt.
vestiuita at mea iā dudū putrefcā sūt. Decē ⁊ septē
ānis i h⁹ desito a tērtatōib⁹ carnalib⁹ molestata fui
s; nūc p di grāz oēs vici. Ecce oīa opa mea tibi nar
raui ⁊ rogo vt p me ad deū pces fūdas. tūc sener
ad trā pstrat⁹ i famā suā dñz bñdixit. cui illa. Ob
secro te vt i die diuice cene ad iordanē rdeas ⁊ cor
pus dñicū tecū feras. Ego ibidē tibi occurrā et de
manu tua cōp⁹ sacru suscipiā. Itā a die q bucyeni
cōionē dñi nō accepi. Rediēs igr sener ad mōasse
riū euoluto āno dū dies diuice cene appropinquet:
tulit corp⁹ dñicū ⁊ vsq; ad ripā iordanis vētes ex alia
pre ripe mulierē itātē pspexit. Que sup aq; scōs er
cis signaclo iuit. ⁊ ad senē vsq; puēt. Quaz vidēs
sener obstupuit: et ad pedes ei⁹ bñit se pstrauit.
cui illa. Vīde ne feceris cū sacra dñica penes te bē
as ⁊ sacerdotij dignitatē resulgeas: s; obscuro vt
sequi āno ad me p redire digneris. Tūc illa scōs si
gno crucē sup iordanis aq; iuit: ⁊ hēmi solitudines
petiuit. Sener vō ad suū mōasteriū rediēs sequi
āno ad locū i quo pmo secū locut⁹ fuerat vēit: ⁊ eā
ibidē expirasse repit: q lachrymari cepit ⁊ spā tā

gere nō p̄p̄p̄it: dixitq; itra se. Ego qdē corpūscu-
lū scē sepelire volebā: s; timeo ne hoc sibi displice-
at. Hoc eo cogitāte vidit int̄ caput suū lras i terra
descriptas ita p̄nētes. Sepeli 30zima Marie cō-
pūsculū: redde tre pulnere suū: t̄ oia p̄ me ad dñz:
ad cui? p̄ceptū scda die aplis reliq; hoc fclz. Tē se
nex p̄ certo cognouit q; mor vt dñi sacm̄ accepit
t̄ ad defū redijt vitā finiuit. Illudq; defū qd 30-
zimas p̄ triginta diez spacia vix ābulauit illa i vna
hora pcurrit t̄ ad dñm migravit. Quq; senex trā fo-
deret: s; negret: vidit leonē ad se veniēte māsueret
dixitq; illi. Sācta hec mulier p̄cepit sepeliri corp?
suū: t̄ q; ego sū senex fodere non possū: nec ēt aptū
hō ferramētū. Tu ergo trā fode vt possim? eius
corp? scissimū sepelire tūc leo cepit fodere t̄ aptaz
fouēā pparauit Quo pacto leo vt agn? māsuetus
abiit: t̄ senex ad suū mōasteriū glificās dñi venit.

De noie sci georgij.

S Georgi? dñs a geos qd ē tra t̄ orge qd ē co-
lere: qñ colēs trā .i. carnē suā. Aug. āt i li-
de trinitate. dicit q; bōa trā ē altitudine
mōtū: tēperamēto collū: planitie cāpo-
rū. P̄ria .n. ē bōa ad virētes herbas: scda ad vicias
tertia ad fruges. Sic bñs Georgi? fuit alt? despi-
ciēdo itēiora: t̄ iō hūit virore vt viriditate purita-
tis: tēperat? p̄ discretionē: t̄ iō hūit vinū iterne io-
cūditatē. P̄lan? p̄ humilitatē: t̄ iō p̄p̄it fruges bo-
ne opatōis. Vel dñs a gerar qd ē sacru t̄ gyon qd ē
arena: qñ sacra arena. fuit .n. arena q; pōderosus
moz granitate: minut? humilitate: t̄ ficens a car-
nali voluptate. Vel dñs a gerar qd est sacru t̄ gyon
qd ē luctatio. qñ sacer luctator: q; luctat? ē cū dra-
cone t̄ carnifice. Vel Georgi? dñs a gero qd ē pēgrī-
nus t̄ gir p̄ciosus: t̄ ys p̄liator. Ipse .n. fuit pēgrī-
nus i p̄ceptu mūdī: p̄ciosus i corona martyrii: t̄ p̄li-
ator i p̄dicatōe regni. Et? legenda int̄ scripturas
apocriphas i niceno cōilio cōnumerat: ex eo q; ei?
martyriū certā relatorz nō hz. Nā i calēdario Be-
de dñs: q; sit passus i p̄sida cinitate diospoli. Alibi le-
git q; gescit i citate diospoli q; pus lidda vocabat: t̄
ē int̄ p̄p̄. Alibi legit q; passus sit sub Dioclitiano.
t̄ maximiano ipatoribz. Alibi q; sub dioclitiano ipa-
tore p̄fay p̄ntibz. 70. regibz ipij sui. Idie aut q; sub
Daciano p̄fide: iperātibz Dioclitiano t̄ Maximi-
miano.

De scō Georgio.

Georgius tribun? gñe capador p
necit qdā vice i puiciā li-
bie i citate q; dñs filia int̄ quā citate erat fla-
gnū istar mar: i quo draco pestifer latitabat q; sepe
pplz i se armati in fugā p̄nerat: statūq; suoz ad
muros citatē accedēs oēs ificiebat. Quappz p̄p̄li
cines duas ones sibi quotidie dabāt vt ei? furores
sedaret: alioqn sic muros citatē inadebat: aerē ifi-
ciebat q; p̄limi itēribāt. Cū ergo iā ones pene de-
ficerēt marime cū haz copā hē nō possēt: imito cō-
silio onē cū adiucto hōie tribuebat. Cum igit forte
oīz filij t̄ filie hoīz darent: fors nemine exciperet
t̄ iā pene oēs filij t̄ filie ppli cēt: p̄supri qdā vice fl-
la regl vñica forte ē dephēsa t̄ draconē adiudicata
tē rex p̄tristat? att. tollite auz t̄ argētū t̄ diuidiū re-

gū mei t̄ filiā meaz mibi dimitte ne talr moriāf.
Cui pplz cū furore ridit. Tu rex hoc edcū fecisti:
t̄ nūc oēs pueri nri mōmū sūt: t̄ tu vis filiā tuā sal-
uare: nisi i filia tua compleueris qd i alijs ordinasti
succēdem? te t̄ domū tuā. Qd rex vidēs cepit filiaz
suā sic dicēs. Idē me filia mea dulcissima qd de te
faciā aut qd dicā: qñ pplz videbo nuptias tuas? Et
cōuersus ad pplz dixit. Oro vt idncias octo diēz
lugēdi mibi filiā tribuat. Qd cū pplz admittit: i fi-
ne octo diez reuersus pplz est cū furore dñi. Quare
pdis pplz pp filiā tuā? En oēs afflati dracōis mo-
rimur. Tūc rex vidēs q; nō possēt filiā libare iduit
eā vestib? regalibz: t̄ āplerat? eā cū lachrymis di-
xit. Idē me filia mea dulcissima: de te filios i rega-
li gremio nutrire credebā t̄ nūc vadis vt a dra-
cone duozers. Idē me filia mea dulcissima spabā ad
tnas nuptias pncipes iuitare: palatū margaritē for-
nare: t̄ ipana t̄ organa audire: t̄ nūc vadis vt a dra-
cone duozers. Et dōsculās dimittit eā. d. vñmā filiā
mea ego aū te mōmū eēs q; te sic amissit. tē illa p̄ci-
dit ad pedes p̄is petēs ab eo bñdictōez suā. Quā
cū p̄ cū lachrymis bñdixit ad lacū p̄cessit: quā bñs
Georgi? casu idē tñsēs vt ploratē vidit eā qd bñt
int̄rogauit. Et illa. Bōe iuicēs velocit equū asce-
de t̄ fuge ne mecū p̄t moriāf. Cui Georgi? .i. Noli
timē filiā s; die mibi qd hic p̄tolat? oī plebe expe-
ctāte. Et illa: vt video bōe iuicēs magnificet cōdis
estu: s; cur mecū mori desideras: fuge velocit. Cui
Georgi? .i. Idie ego n̄ discedā dōec mibi qd hēas iū-
mab. Cū ḡ rotū sibi expōnissit: ait geōgi? .i. filia no-
li timē: q; i xpi noie te iunabo. Et illa. Bōne miles
mecū n̄ p̄cas. sufficē .n. si sola p̄ca: nā me libare si pos-
ses t̄ mecū p̄ies. Dñi hēc loqrēt. ecce draco veniēs
caput d lacu lenauit. Tē p̄rella tremefcā dixit. Fu-
ge bōe dñe fuge velocit. Tē geōgi? equū asceēdēs t̄
cruce se mūtes dracōē t̄ se aduēiētē andact aggre-
dit t̄ laccā fortē vibās t̄ se dō cōmēdās ipz grauit
vlnerauit: t̄ ad trā dieē dixitq; puelle. p̄ice zonā
tuā i collū dracōis nihil dubitās filiā. Qd cū fecissit
seqbat eā velut māsuetissim? canis. cū ḡ cū i citatē
dūcēt ppli h? vidētēs p̄ mōtes t̄ foueas ceperūt fugē
dicēs. Veb nob q; iā oēs p̄ibimus. Tē bñs geor-
gi? annuit eis. d. Nolite timē. ad h? .n. me misit dñs
ds ad vos vt a penis vos libarē dracōis. Tūmō i
x̄p̄z credite t̄ vñsq; v̄z baptizet: t̄ dracōē istū
occidā. Tē rex t̄ oēs ppli baptizati sūt. Bñs āt geō-
gi? euagiatō gladio dracōē occidit: t̄ ipz eē citatē
efferrī p̄cepit. Tē q̄tuor paria bonū ipz i magnū cā-
pū foras duxerūt: Baptizati āt sē i illa die vigitū mi-
lia hoīz excepit p̄uul t̄ mlieribz. It̄ rex āt i honore
bñs Marie t̄ bñs Georgij ecclīā mire magnitudinis
cōstruxit: dñi altari fons viu? emanat: cui? pot?
oēs lāgnidos sanar: rex vō ifinitā pecuniā bñs geō-
gio obtulit: quā ille recipe nolēs paupibz eā dari p̄-
cepit. Tūc Georgi? regē de q̄mō: breuē iuxit. s.
vt ecclīaz dei curaz h̄ret. Sacerdotes honoraret.
Diuinū offm̄ diligēt audiret: t̄ sp paup̄z memore-
rēt. Ofculato aut regē idē recessit. In aliqb? tñ li-
bris legit q; dñs draco ad denorādū puellā p̄geret.
Georgius se cruce munivit t̄ dracōē aggressus

De sancto

interfecit. Et tunc ipse dicitur dioclitiano et maximiano
no sub fide datiano tanta persecutio christianorum fuit ut
infra unum mensem 17. Ad martyrio coronarentur. Unum
ter tot tormentorum genera multi christianorum deficiebant et ido
lis inuolabantur. Quod videns sanctus Georgius tactus dolore
cordis irrisit omnia quae peribat dissipavit: nullumque huius
abiecit christianorum huiusmodi idemque in medium proliis excla
mauit. Oes dii gentium demonia dominus autem celos fecit.
Qui presens iratus dicit. Quia presumptose audes deos no
stros demonia appellare? Dic mihi unde es tu: aut quo
noie voceris. Qui Georgius ait. Georgius vocor: ex
nobili cappadocum provincia orientis palestina vero christo fa
neste demerit: sed omnia defui ut finire posses liberi deo
celi. Cum autem presens cum ad se inclinare non posset iussit eum
in oculum lenari et inebriari corpore eius ungulis laniari.
Appositis insuper ad latera facibus patribus viscerum rimis
saepe plagas eius fricare iussit. Eadem nocte dominus cum i
genti luce ei apparuit: et ipse dulcit confortauit. Unus
melliflua visitatione et allocutione sic confortatus est ut per
nihil duceretur cruciatus. Videns datianus quod eum penis
suprare non posset quendam magum accersit: cuius dixit
christiani suis magicis artibus tormenta lenificaret: deorum
norum sacrificia propitiaret. Qui magus. Si artes eius
suprare nequero capitis reus ero. Ipse igitur maleficis
suis iniectis et deorum suorum nominibus invocatis venenum vi
no imiscent: et sancto Georgio sumendum porrexit. Co
tra quod vir dei signum crucis edidit: haustusque eo nil le
sionis sensit. Insuper magus porrexit venenum immisit
quod vir dei signo crucis edito sine lesione aliquo totum bi
bit. Quo visio magi statim ad pedes eius cecidit. Veniam
lamentabili petijt: et se christianum fieri postulauit: quem
moribus decollari fecit. Sequenti die iussit georgium
pomi in rota gladijs bis acutus undique circumseptus: sed
statim rota frangit: et georgius illesus penitus inuenit. Tunc
iratus presens iussit eum in sartagine plumbi liquore plena
pisci. Qui facto signo crucis in eam intravit. Virtute dei
cepit in ea quasi balneo refoceri. Quod videns datianus co
gitauit eum emollire blanditijs quae minis suprare non
poterat vel tormentis. Dixitque illi. Vides fili georgi
quae mansuetudinis se dii nostri: quae te blasphemum tam pa
tenter sustinet parati nihilominus si conuerteris volueris
indulgentiam. Age ergo dilectissime fili quod hortor ut sup
statim relicta dijs nostris sacrifices ut magnos ab ipso
et a nobis consequaris honores. Qui georgius subridens ait.
Est quidam principio non magis mihi persuasisti blandis ser
monibus quam tormentis. Ecce paratus sum facere quod hortaris.
Hac datianus promissione delusus letus efficitur. Iussitque
sub voce praenotata ut oes ad se conuenerent et Georgium
tandem reluctante tandem cedere et sacrificare viderent. Or
nata igitur tota ciuitate per gaudium cum georgio idolorum tem
plum sacrificatur: intraret: et oes ibidem gaudentes assta
rent: flexis genibus dominus exorauit: ut templum cum idolis sic
omino destrueret quod ad sui laudem et populi glorificationem nihil de
eo penitus remaneret. Statimque ignis de celo descendens
templum cum dijs et sacerdotibus peremerat: frangit se api
ens oes eorum reliquias destruxit. Ille exclamat Ambro
sius in praefatione dicens. Georgius fidelissimus miles christi
dum christianitatis professio silentio regeret solus inter christi
colas trepidus dei filius est confessus. Qui et tanta fidei
constantia gratia divina consecutus est: et tyrannice potestatis

precepta contempsit et inuincibilium non formidaret tormenta
percepit. O felix iste christi filius: qui non solum ipsa regni
blandia non persuasit promissio: sed persecutore blando simula
crore eius potentia et abyssum deiecit. Hec Ambrosius. Hec au
dies datianus. Georgium ad se adduci fecit. Cuius dixit.
Que sunt maleficia tua pessime hominum quae tamen facinus
commisisti? Qui Georgius. Ne credas rex sic esse: sed mecum
perge et iter me inuolante vide. Qui ille. Intellego fran
de tua: quare vis me facere absorberi sic templum et deos meos
absorbere fecisti. Qui Georgius. Dic mihi: dii tui: qui in
uare se non potuerunt quod te inuolauit. Rex rex minus
dixit Alexander viroem suum. Stupescit rex ait. heu pro
hoc hominem me superatum cerno. Qui illa. Tyrannice crude
lis et carnis uirum quod non dixi tibi sepius ne christianis mo
lestus es quod deus eorum per ipsos pugnet: Et nunc scias
me velle fieri christianum. Stupescit rex ait. heu pro
dolor: nunquid tu es seductus? Fecitque eam per capillos
suspendi et flagellum durissime cedi. Que dum cedere
dixit Georgius. Georgi lumen vitae quo putas per
ueniam non dum aqua baptismi renata? Qui Georgius.
Nihil desites filia: quae sanguinis tui effusio baptis
mi tibi reputabitur et corona. Tunc illa orans cum eius con
fessio spiritus. Hunc attestat Ambrosius in praefatione dicens. Ob
hoc et gentium regina perax crudeli a viro dictata sua
non dum baptismi gratia persecuta gloriose passionis meruit
palam. Qui nec dubitare possumus quod rosea perfusa sa
guinis unda reseratas polii immas ingredi meruit
regnumque possidere celorum. Hec Ambrosius. Sequitur vo
ce Georgius tale accepit sententiam: ut per totam ciuitatem tra
heretur. postmodum capite periret. Quam autem ad dominum
ut quicquid eius impleretur auxilium petitis sine consequere
effectum. Minima autem vox ad eius venit quod sic fieret ut
orauit: completa oratione capitis abscisione martyrium co
summauit sub dioclitiano et maximiano: quod cepit cir
ca annum domini 307. Datianus autem cum de loco in quo decol
latus est ad palatium rediret: ignis dei de celo cecidit. et
ipse cum ministris suis consumpsit. Refert Gregorius tu
ronensis quod cum quidam quidam reliquias sancti Georgii diceret
et in quodam oratorio hospitari fuisset: mane nullatenus
capitulum mouere potuerit: donec ibidem reliquias periculis di
miserunt. Cuius igitur historia aethiopaena: quod cum christiani
ad obsidendum hierusalem pergeret quidam immensis speciosissimus
eiusdem sacerdoti apparuit: quod sancti Georgii christianorum
duce esse se dicens monuit: ut eius reliquias secum in hierusalem
deponeret: et ipse cum eis esset. Cum autem hierusalem obsideret
et saracenis resistebat per scalas ascendere non auderet.
beatus Georgius armis albis indutus et cruce rubra in
signatus apparuit inuicem ut post se securi ascenderet et
ciuitatem obtineret. Qui ex hoc aiari cepit ciuitatem
et saracenos occiderunt. De nomine sancti marci.

Arce interpretatur sublimis mandatorum: certe de
clinat et amaret. Sublimis mandatorum ratione
perfectio in vita: quod non solum suauiter mandata
cetera sed et sublimia sunt consilia. Certus
ratione certitudinis in doctrina: quod doctrina eua
gelij sui certam tradidit: utpote quam a Petro ma
gistro suo didicit. Declinat ratione perfunde humilita
tis. Illa prope nimiam humilitatem pollicetur sibi amputasse
di: ut sacerdotio reprobus haberetur. Amaret ratione pe
ne acerbiter: quod ubique per ciuitatem tractus fuit: iter

hec tormēta spū tradidit. Ut Marc^o d^r a marco^o q^d male^o maior q^d qdē eodē letu ferrū domat: melodiā generat: iendē firmat. Sic mare^o vnica doctrina sui euangelij domat hereticor^u phidiā: dilatat laudem diuinā: confirmat ecclesiā.

De sancto Marco euangelista.

Marcus euangelista leniti^o genere et sacerdos petri apostoli i baptisinate fili^o atq^{ue} i diuino fimine discipul^o cū ipso brō p^{er}petro romā p^{er}fect^o ē. cū aut^{em} pe^{er} ibidē euāgelij p^{er}dicaret rogauerūt fideles qui erāt romē bñi Marcū vt euāgelij ad p^{er}petuā fidelij memoriā dberet cōscriberē. Qd ille qdē vt ex ore māt^{is} sui beati petri audierat fidelit^{er} cōscripsit. Pet^{er} aut^{em} illd diligēt^{er} examinās vbi oēm vitatē piene cōspexit: recipiendū ab oib^{us} fidelib^{us} ap^{ro}bauit. Vidēs at^{que} Marcū cōstātē i fide: ipz aglegiā desitauit: vbi vñ dei p^{er}dicās innumeras genū multitudines ad fidē xpi cōuertit: ac euāgelij sui ibidē cōscripsisse d^r: qd qdē vsq^{ue} hodie i aglegiā ecclesia oñdit et deuotiōe cōgrua refuat. Adē brōs mare^o aglegiē ciuē. s. hermagorā quē ad fidē xpi cōuertit: ac romā ad petrū adduxit: vt eum aglegiē i episcopij cōsecraret. Suscepit itaq^{ue} hermagoras pontific^o officio: cū aglegiē ecclesiā optime gubernass^{et}: tādē ab infidelib^{us} capit^{ur} et ibidē martyrio coronat^{us}. Marc^o vō a brō petro alexādrīam missus ē: i ibi p^{er} vñ dei p^{er}dicauit. In p^{ri}mo at^{que} in troitu suo i alexādrīā vt ait pbilo discretissim^{us} iude oriū: maria multitudo i fide et deuotiōe et cōmūte obseruatiōe adunata ē. spapias quoq^{ue} hieropolitān^{us} ep^{iscop} valde pelara cū p^{er}comia p^{er}ipuo dilucidat stilo. p^{er}pet^{er} vō damatē. sic ait de eo. Tātā ei de^o ap^{ro}b alexādrīā grās progauit: vt oēs q^{ui} tūc ad fidē rudimēta cōfluērēt: mox p^{er} cōtinētā ac tot^{am} scē cōuersationis istā tāq^{ue} ad mōsticē p^{er}fectiōis fastigiū p^{er}uolaret. Ad qd nō mō miraculor^{um} p^{er}digij: nō mō p^{er}dicatiōis eloq^{ui}s: s^{ed} et eximij. p^{ro}uocabat exēplis. Et ifra. scū ē at^{que} vt post mortē petri ad italiā deide sit reuer^{sus}: vt terra i q^{uā} datū ē sibi euāgelij scribere sacras mereret ei^{us} reliq^{uas} possider. Vtrā es o alexādrīa triūphali hoc sanguine purpurata. Felix et tu italia corporis hui^{us} thesauro diues effecta. Tātē at^{que} hūilitatis dicat^{us} fuisse: vt pollicem sibi ap^{ro}putauit. ne ad ordinē sacerdotij poss^{et} bñano iudicio p^{ro}uocari. Vtrūq^{ue} dispositio dei et auctoritas scī petri p^{ro}uoluit. q^{ui} ipsū alexādrīā ep^{iscop} destinauit. Marc^o at^{que} vt alexādrīā ē igressus subito calciamentū ei^{us} ruptū ē atq^{ue} solutū. Qd i spū itelligēs ait. Uere expeditū fecit dñs iter meū: nec me sathanas impedire poterit: quē ab opib^{us} mortuis dñs iā absoluit. Vidēs at^{que} mare^o quēdā futorē vetera cōsuetū ei^{us} dē calciamentū tradidit cōmigidū. Qd cū faceret sinistrā manū grauit^{er} vulnerauit: ac foris exclamare cepit. An^{te} d^rs. Quo audito vir dei ait. Uere p^{er} sperū scē dñs iter meū. Factoq^{ue} luto ex spūto manū ei^{us} vinxit: et cōtinuo sanitatē recepit. Vidēs hō ille tātā ei^{us} efficacīā: i domū suā illū itroduxit: et q^{ui} eēt vel vñ p^{er}ictari cepit. At ille se dñi iesu suum cōfessus ē. Cui ille ait. Uellē ego videre euz. Et

Marc^o. Ego eū tibi demōstrabo. Incipiesq^{ue} mar^o x^{risti} et euāgelizauit et ipz cū tota domo sua baptizauit. Audietes at^{que} viri ciuitatis illi^{us} quēdā gali leū q^{ui} deoz sacrificia cōtēneret aduenisse: ei infidias posuerūt quod ille cognosceēs hominē illū quē curauerat q^{ui} dicebat Aman^{us} ibidē episcopij ordinauit: et ipse p^{er}thapoli prexit: et cū ibidē duob^{us} ānis stetit: itez alexādrīā redijt: q^{ui} iuxta mare i rupi b^{us} ecclesiā cōstruxerat i loco q^{ui} d^r buculi: et fideles ibidē multiplicatos inuenit. p^{ro}stices autē tēploz eū cōprehēdere conabāt. Cū aut^{em} i solēitate pascali brōs Marc^o missā celebraret cōuenerūt illuc oēs: et fune i collo ei^{us} missō ipz p^{er} ciuitatē trahēbāt dicētes. Trabam^{us} bubalū ad loca buculi. Lanes at^{que} ei^{us} terrā fūebāt: et sanguine lapides rigabatur. Post hoc i carcere recludit^{us}: et ibidē ab āgelo cōfortat^{us}. S^{ed} et ipse dñs ies^{us} x^{risti} cū visitauit: eūz cōfortauit dicēs. p^{ro}st tibi Marc^o euāgelista meus: noli timere q^{ui} ego tecū sū vt crūa te. Adane ergo facto funē itez collo ei^{us} imittit^{ur}: et huc illucq^{ue} p^{er}ti eū trahūt exclamātes. Trabite bubalū ad locū buculi: p^{er}te at^{que} dū traheret grās agebat dicēs. Inman^{us} tuas dñe comēdo sp^{iritu} meū. Et hoc dicēs spiri^{tu} exalauit sub sterone: q^{ui} cepit circa ānū domini. 57. Cū at^{que} pagani eū vellēt cōburere subito ac p^{er}turbat^{us}: grādo exorūt tonitrua itonāt: fulguraz cōmescāt: ita vt q^{ui}libz euadere niteret^{ur}: et scū corp^{us} ibidē itactū reliq^{uit}. Chistiāni vō corp^{us} ei^{us} rapuerūt et i ecclesia cū oī reuerētia sepeliērūt. Sūt at^{que} fō ma. b. Marc^o huiusmodi: lōgo naso: subducto sup^{er} alio pulchris oculis: recaluasser: plura barba: bitudis optie etat^{is} medic^{us}: canis asp^{er}sus: affectiōe p^{ro}inēs: grā dei plen^{us}. Beat^{us} at^{que} Ambro. de eo sic ait. Dū b. mare^o innumeris cōmescaret miracul^{is}: cōtigit vt futor: cui calciamentū tradiderat cōmigidū sinistrā sibi i ei^{us} labore p^{ro}deret manū. Idic cū isictō vulnere vñ de^o clamauit: dei famul^{us} audies let^{us} affuit: lutū at^{que} ex puto factū accepit eiusq^{ue} manū iunxit: sanāq^{ue} illico reddidit: et labori cōtra dedit. Illi^{us} nēpe cui^{us} p^{er}dicabat euāgelij simul unitatur miraculū ceci^{us} v^{er}o a natiuitate illuminati a dño factū. Idic Ambro. Anno at^{que} ab icarnatiōe dñi q^{ui}drigēte sumo seragesimo septio tpe L^{eo} cōis ipatoris Veneri cor^{pus} scī marci de alexādrīa Venetias trāstulerūt: vbi ecclesia i hono^{re} scī marci mire pulchritudinis fabricata ē. Quidā nāq^{ue} mercatores veneti q^{ui} alexādrīā prererāt duos p^{ro}byteros custodes corporis scī marci p^{ro}ib^{us} et p^{ro}missiōib^{us} iduxerūt vt occulte corp^{us} illd tolli p^{er}mitteret^{ur} et venetias trāsportarent. Uex cū corp^{us} de tumulo lenaret^{ur}: tāt^{us} odor totam alexādrīā sic p^{er}fundit: vt oēs vñ tāta p^{er}diret odoris suauitas miraret^{ur}: cū at^{que} nauigaret^{ur} et q^{ui} corpus scī marci d^rferret alijs nanib^{us} reuelasset: vñ illoz ait. Fositā alicui^{us} egyptij corp^{us} vobis datū desertis et scī marci corp^{us} vos deferre putatis. Continuo igit^{ur} nanis i q^{ui} erat corp^{us} scī marci p^{er} seip^{so} miral^{is} ce^{le}ritate se vñ et i nauē i q^{ui} ille residēbat isurgēs lateris partē fregit: nō p^{ro}us illā dimittēs donec oēs se ibidē corp^{us} eē beati Marc^o credere acclamaret. Cū q^{ui}dā nocte naues cursu velocissimo ducerent

De. s. marcellino

et nante tēpēstate conquassati et tenebris obvoluti
quo pgerēt ignorarēt: scūs AHarē? cuiā mōacho
custodi corpōis sui apparuit dicēs. Dic oib⁹ istis
vt veloci⁹ vela deponāt: q; nō lōge a terra distāt
Quib⁹ depositis mane facto se iuxta quādā isulaz
iuenērūt. Vt cū p littora diuersa trāsirent et senh
thesaur⁹ oib⁹ oculatēret: veniētes icole cōclama-
bāt. O q; bñ est⁹ q; sei mar. corp⁹ portat. Simite vt
ipz supplicat⁹ adorem⁹. Quidā nauta adhuc oīno i
credul⁹ a demōe arripit⁹: et tādū iuxta donec ad
cōp⁹ sei adduct⁹ se credē pfitēret. Qui libat⁹ glā
dō dūt et bñ marcū i duotioe magna diceps hūit
Quodā tpe dū cōp⁹. s. mar. itra qdā colūnā d lapi-
dib⁹ marinois scāz paucis pscūs cēt ppositū: vbi
canti⁹ fuaret cōgig vt testib⁹ illis ex hac luce sub
latas nemo ybinā scūs cēt thesaur⁹ possz cogno-
scere: nec aliqb⁹ idicijs iuenire. Fit ex hoc plāc⁹
i clerici: desolatio igēs i laicis: meror immet vni-
uersis. Formidabat siqdē plebs deuota ne patro-
n⁹ tā iclit⁹ furtine fuisset sublat⁹. Ideoq; ieiunijs
solēne idicāt: pcessio solēno: ordiat⁹. Et ecce cun-
ctis vidētib⁹ et stupētib⁹ lapides a colūna pphingit
et arcā vbi corp⁹ ei⁹ latebat oib⁹ euidenter oīdūt.
Ador deuotas landes agūt creatori oīnz q; suū eis
dignat⁹ ē reuelare patronū. Sicq; dies illustrata
tāti pdigij gloria ānis decurrētib⁹ posteris fit festi-
ua. Quidā libi habēt et subscripta miracula. Vir
ca ānū dñi. iz 41. apd papiā i quētū ordis frat⁹ p-
dicatoz fuit qdā fr religioz ac scē vite Iulian⁹ no
mīne: natiōe fauētū iuuenis corpore: s; can⁹ mē-
te q; i firmitate vltia elaborās cū pōtē dom⁹ sup
statū suo regeret: et ille mortē sibi vicinā imminere
dicerz statū facie exhilarat⁹ et manib⁹ et toto corp⁹
plaudēs clamare cepit. Date locū frēs q; p nūnia
lentie abūdātia tā pphit aīa extra corp⁹ ex eo q;
tā locūdos timores audiuit. Et eleuat⁹ i celū māi-
b⁹ dicere cepit. Educ de carcere aīaz meā tē. In-
felix ego hō q; me liberabit de corp⁹ mort⁹ hui⁹
Inē hec ille leni sōno obdormiēs vidit. b. AHarē
ad se venisse: et se iuxta eius lectulū collocasse. Et
ecce vox facta ē ad eū dicēs. Quid tibi agis o mar-
ce Et ille. Ad mortē istū accessi q; dō ei⁹ mīsteri-
uz ē acceptū. Et iter⁹ vox ad eū. Quare iter cete-
ros scōs ad eū marce venisti? At ille. Quia specta-
lē i me habuit duotionē: et locū vbi corp⁹ meū ge-
scit sedula duotionē vīstauit: et ideo veni i hora sui
erit⁹ cū vīstare. Et ecce qdā albatī totā domū im-
plenerūt. Quib⁹ ait AHarē. Quare hūc venisti?
Et illi. Ut ist⁹ aīaz i cōspectu dñi pntem⁹. Cui
gilās at pdict⁹ fr p pōe dom⁹ a quo ego ista audiui
cōtinuo misit et oīa q; viderat sibi recitās cū multo
gaudio i dño feliciter obdormiuit. Cū qdā mer-
catores veneti sup quādā nauē sarracēoz aleran-
drā pgerēt: i iminēs piculū euadēt viderēt: mor-
sup scaphā ascēdūt et funē pēdūt: statiq; nauis vi-
fuerūt resoluta perisr: vniuersos saracenos vn-
da vorax inoluit. Qñ at ex eis beātū marcū immo-
cās voto quo potuit se astrixit: q; si suū sibi pferret
auxiliū: et sacrū baptisina susceperet: et ipi⁹ limina
vīstaret. Ador sibi vir splēdid⁹ qdā apparuit: q

creptū de fūctib⁹ i scapha cū ceteris collocauit.
Ille at AHarē adriā veniēs: s; liberatori suo igrat⁹
existēs: nec sei marci festinat ad limina: nec nre si
dei suscipit sacramēta. Qui denno marc⁹ apparu-
it: et ipū de sua igratitudie icrepanit. Ikediēs igi⁹
ad se venetias venit et ibidē sacro baptisimat⁹ fōte
renat⁹: et marc⁹ appellat⁹ et i xp⁹ pfecte credidit: et
i bōis opt⁹ vitā finivit. Cū qdā dū i similitate
cāpanit sei marci de venetijs qdā op⁹ exereceret
subito cadit iprouide mēbratī toto corp⁹ laniat⁹.
In ipō tñ casu suo sei marci nō imemor ei⁹ patroci-
nū iplorauit: q; cadēs ex isperato cuiā ligno pmi-
nēti subfistit: et dato fune illesus euasit et ad op⁹ p-
stinū psumādū deuot⁹ assurgit. Cū qdā ciuitatē
nobis pūciai tpalit fū dū voto astrict⁹ corp⁹ sei
marci vīstāt velly: s; a dño suo licētiā obierit nō pos-
set tādē timorē carnal⁹ dñi timori celest⁹ pōstposuit
et salutato dño ad sem vīstandū deuotus accessit.
Qd dñs egre serēs ipū reuer⁹ exoculari mādā-
uit. Fanēt qstoci⁹ crudeli dño crudeliōres satelli-
tes: et di famulū sem marcū inocatē ad trā pīciūt:
et acutos palos ocul⁹ effodiēdis apponūt. S; nihil
paloz pficiebāt conamitē: q; i se tabescebat subita
fractioe. Inbet igi⁹ vt securib⁹ crura frāgāt et pe-
des pēdāt: s; idomabile ferrū securiū pñm mole-
scit i plūbū. Inbet malleis ferrēis os et dētes cōm-
dit: s; ferrū sue vtut⁹ obliuiscit⁹ et di potētia ebetat.
Qd dñs vidēs et stupēs veniā petijt: et cū suo sepul-
ch⁹ sei marci duotionē sedula vīstauit. Cū Ailes
qdā i plio sic vīnerat⁹ i brachio vt man⁹ a brachio
dpēderet: adō vt ipaz pēdēdā medici et amici p-
lerēt. Ille vō erubescēs fieri māt⁹: q; pūenit hēri-
tā pb⁹ manū i locū suū iustitā pāms suū iudicamē-
ligari fecit. Inuocauit igi⁹. b. marci suffragla et ma-
n⁹ pñmo fuit sāitati pñtie iustitū. Sola tñ cicatry
remāst et i tāi miracl⁹ testimonij et i tal bñficij mo-
nimētū. Qñ qdā de ciuitate mātne falso ab iudis
accusat⁹ i carcerē ē reclut⁹. Qui cū. 40. dies pegis-
set ibidē nūmō afficeret tedio: tādē triduo se-
iunio se macerās. b. marci pñcīnū inuocauit. Qui
sibi apparēs imbz vt de carcere secur⁹ ascēdat. Ille
vō dormitās p tedio neglexit parere iustionib⁹ sei
existimās illustib⁹ se deludi. Deide secūdo et tan-
dē tertio sibi appuit et eadē silr iperauit. Qui ad
se rediens et ostiū aprū cōspiciēs de carcere secur⁹
exijt et istar stupe cōpedes mor cōfregit. Ibat igi⁹
die media p mediū custodiū ceterozq; oīnz: ita vt
ipe cūctos vidēs a nemie videret. Qui veniens ad
sei marci tmmulū exoluit duote dñiū grāz. Cū
totā apulā sterilitas magna inaderet: nec trā illā
bñdiciōis pluia irrigaret: reuelat⁹ ē q; tali plaga
pētit⁹ eo q; ibi. s. marci festinitas nō colat⁹. Dū igi⁹
scūz marcū inocarēt et festū ei⁹ festine se celebratu-
ros pmitterēt sterilitatē ab eis marc⁹ depulit et su-
pabūdātiā mīstrauit: dās ei salubē acē et pluuiāz
cōgruentem. Cū De sancto marcellino.

Marcellinus annis nonē et mē-
tib⁹ quatuor roma-
nā ecclesiāz rexit. Hic iussu dioclitiani
maximū capit⁹: et ad sacrificiū adducit⁹.

Quā autē nō assentiret et ex hoc diuerforū tormentorū
aīa sustinēre deberet: metu passionis duo grana in-
cēsi i sacrificio posuit. Tūc magna adest infidelitū le-
ticia: s; fideles igēs tristitia percussit. Querūt autē i ca-
pite firmato fortiora membra resurgūt: et minas pñci-
piū parit pēdūt. Tūc fideles ad sumū pñficiē cōue-
niūt: et ipz plimū redarguūt. Qd ille cernēs i cōci-
lio epōz se supposuit iudicādū. Ad quē illi. Abstī.
vt sumū pñficer ab aliquo indicet: s; tu i te collige
cām tuā et ppo ore te diiudica. Ipse at iā penitens
plimū igenit et seipz deposuit: s; tū cū oīs turba
iter reelegit. Qd cesares audiētes iter cū capi se-
cerūt: et dū nullatenus sacrificare vellent: cū decolla-
ri mādauerūt. Et itantū creuit furor gētilis vt in-
fra mēses .17. Ad xpianorū pñcrent. Ad cellinū
at dū decapitari deberet: se xpiana sepultura id-
gnū cē asseruit. et iō oēs q se sepelire psumerēt ex-
cōmunicauit. Quapp cōp ci? i sepultū .33. dieb?
remāsit. Ipse hoc bris petr? aplis marcello succes-
sorū scī marcellini apparuit dicēs. Frater marcelle
qre nō sepelis me? Qui ille. Nōne dudū sepult? es
dñe? Qui aplis. Ad sepultū reputo qdū mar-
cellinū i sepultū videro. Qui ille. Nōne dñe nosti q?
ille oēs q se sepeliret anathematizant? Qui petr?
Nōne scriptū ē. q se humiliat exaltabit. vñ hoc at-
tendere debuisti. Glade igr i ipm ad pedes meos
sepelias. q statim iuit i iussū laudabilē compleuit.

C De nomine sancti vitalis.

Vitalis qst vitalis talis qz alis vinebat ex-
teri? i ope talis erat i? i corde. Vel Vi-
talis a vita. Vel vitalis viuēs alis. i. tu-
ens se alis virtutum. Ipse. n. fuit tanqz
vnū de aialib? dei q vidit Ezechiel hñis se qmor-
tuus. s. alā fidei q volabat i celū: alā amoris q vola-
bat i deū: alā timoris q volabat i infernū. alā cog-
nitionis q volabat i seipm: ei? passio i bello Ber-
nasi et p dicitur reperta fuisse patatur.

C De sancto Vitalē.

Vitalis miles cōsularis ex Valeria
vūore Bernasi et p dicitur
sū genuit. Adie cū paulino iudice rancēā
igressus: cū quēdā ibidē xpianū medicū noie visi-
cū post mltā tormentorū gñā iussū decollari videret
et ille medic? nimis expauescit: exclamauit ad enz
scūs Vitalis dicēs. Noli ff vrsine medice q alios
curare cōsueuisti teipm eterna morte occidere? q
ad palmā p multas passiones venisti noli coronaz
amittere tibi a deo paratā. Qd vrsinū audiēs cō-
fortat? et de panore suo penitens martyriū liben-
ter accepit. Scūs at vitalis cū honorifice sepeliri
fecit: et post hoc ad paulinū diū suū vltimū cō-
tēpfit. Ille vñ nimis indignat? tū q ad se vēire no-
luit: tū q vrsinū sacrificare volētē retrahit: tū q
xpianū se cē oñdit: iussit eū i cauleū lenari. cui dixit
Vitalis. Stultissim? es si me putas decipe q hōf
sp studui liberare. Et ait paulin? min? s; s. Duci-
te eū ad palmā: et si sacrificare noluerit foueā pñ-
dissimā donec pperierit ad aquā ibidē facite: et ibi
eū vinū et supinū sepelire. Qd et fecerūt: beatū vi-
talē ibidē vinū sepelierūt sub Herone circa annū

dñi .57. Sacerdos autē idolorū q hoc pñliū dederat
statiz a demone arrept? p sepiē dies isaniens i illo
loco exclamabat dicēs. Incēdis me. s. vitalis. Die
at septima i humē a demone pēpitat? misēabiliter
expirauit. Uxor autē scī Vitalis cū mediolanūz re-
diret iuenit quosdā idolis imolātes q cū eā hōra-
rent vt idolis imolata comedēt: rñdit. Xpiana suz
nō licet mihi de vris sacrificijs māducare. Qd illi
audiētes tā dire eā vberauerūt q hōies sui q cū ea
erāt vsqz mediolanū eā seminuā deduxerūt. et i fra-
tridū feliciter migravit ad dominū.

V **Argo** qdā fuit antiochie ci? histo-
riā Ambrosi? i .2. li. de vñ-
nib? recitat i hec vba. Antiochie nup v-
go qdā fuit fugitās publici visus ostēta-
tōez. S; quo magis viroz vitabat aspect? eo icēde-
bat apli? oculos ipudicos. Pulchritudo. n. audi-
ta nec visa pls desiderat duob? stimulis cupiditātū.
amor et cognitōis. dū i nihil occurrit qd min? pla-
ceat: et pls putat cē qd placeat qd n index oculus
exploret: s; aiū amatoz exoptat. Itaqz scā vgo ne
dint? alacrit? potēdū spe cupiditātū integritatē pudo-
ris pñfessa sic restrixit i proborū facies vt iā n amaret
s; pñfess. Ecce pñfessio. Puella fugē nescia: certat
pauida: ne incidet i insidiatores pudorū: aiūz ad vñ-
tē parit: tā religiosa vt mortē n timet: tā pudica vt
mortē expectaret. Clēit. n. corone dies maria oīz
expectatio. Producit puella duplex pñfessa certa-
me: et castitat? et religiōis. S; vbi viderūt pñfessioz
pñfessiois: metu pudorū: patā ad cruciat? erubescē-
tē ad aspect? recogitare cepūt quēadmodū spe ca-
stitat? religiōne tollerēt vt cū id abstulisset qd erat
apli? et id eripēt qd dēligat: aut sacrificare vñ-
giez aut lupanari pñficiū iubēt. Quō colūt deos suos q
sic vñdicāt: aut quēadmodū ipi vinūt q ita iudicāt?
Hec puella non quo de religiōne abigēt: s; quo de
pudore trepidaret ipa secū igr. Quid hic agimus?
Hodie aut martyr: aut vgo. Alēa nobis iudet co-
rona. S; nec vgnis nomē agnoscit vbi vgnitātū
auctō negat. Nā quēadmodū vgo si mētricē colaz
quēadmodū vgo si adulter diligat? quēadmodū
vgo si amatoz petas: Tolerabili? ē mētē qz carnē
vgnē hñe. Vtrūqz bonū si liceat: et si n liceat salte n
hōi caste s; deo sim? Et raab mētric? fuit: s; postqz
dñō credidit salutē inēit. Indit vt se adūsto pla-
cēt orauit: quā tñ qz hoc religiōe n amore faciebat
nemo eā adulterā indicabat. Vñ successit exēplū.
Nā si illa q se cōmisit religiōi et pudorē suauit et pa-
triā: fortassis et nos fuādo religiōne suabim? et ca-
stitatē: q si iudith pudicitā religiōi pñferre voluissz
pdita priā et pudicitā pdidissz. itaqz talib? ifo: ma-
ta: exēplis sil aio tenēs vba dñi qb? ait. Quicūqz p-
diderit aīaz suā ppter me inēiet eā. Amen et tacuit.
ne eam vel loquentē adulter audiret. nec pudoris
elegit inimiaz sed xpi amore recusauit. Estimāte
vtrūqz adulterare potuit corpore que nec voce ad-
ulterauit. Jamdudū verecundabatur oratio mea
et quasi adire gestorum seriem criminofam atqz
explanare formidabat. claudite aures vgnēs dei.
Ducitur puella dei ad lupanar: sed aperite aures

De sancto

sum? Et qd' si ipe mutar' sū q aliud cerno q̄ credo
Ad lupanar' venit: cerno vadimoniu: et tū mutatus
egrediar: p̄udicus exibo q adulter itānam iudicio
rei: q: debeat tāto corona victori. Dīnam ē. p y
gine q: zp̄bēsus ē p̄vige: ita de lupanari n̄ solū v̄gi
nes h̄ et martyres exierūt. Ferē puella qd locū sup
plicij cucurrisset: cernisse ab̄os d̄ nece. Qū ille dīet.
Ego sū iustus occidite absoluit sūa: qm̄ me tenuit
at illa clamanit. Nō ego te vadē mortē elegi: s̄ p̄e
pudoris optauit: sū pudor: qrit: mact' ser'. Sū sūa
exposcit: fideiusorsor n̄ dīdero: vñ dissoluiam h̄eo. i
me lata ē ista sūa q̄ p me lata ē. Certe si p̄cunie te
fideiusorsor dāssit et ab̄sēte me iudex tuū cēsu fenera
tori adiudicassit: eadē me sūa cōuiceres meo p̄mo
nō solū tuos nex': s̄ recusarē q̄s me indignā mōre
cēseret: q̄sto maiorē capis b̄ cēfura moriar inocēs
ne moriar nocēs. Nihil mediū ē hodie: aut rea ero
sūgnis tui aut martyr mei. Si cito redij q̄s me au
deat excludē: Si mōre feci: q̄s me audeat absolue
re: p̄lus legit' debeo rea n̄ solū fuge mee: s̄ et cē
dis aliene. Sūficiat mēba mōlū q̄ n̄ sufficiat iū
rie. Est i v̄gie vulneri loc' q̄ n̄ erat guttelle. Ego
opprobriū delinquantū n̄ martyriū: tibi cessi v̄este: n̄
fessōne mutanti: q̄ si mihi p̄pis mōrē: n̄ redemisti
me: s̄ circūcēsti caue q̄s ne p̄tēdas: caue ne p̄dē
andeas: noli eripe b̄ficiū qd dedisti: dū mihi hanc
sūa: negas: illā restituis supiorē: sūa. n. sūa supio
re mutat. Si posterior me non tenet: supior tenet.
p̄dissim' v̄riq: satisfact' sūte si me p̄ns patiar' oc
cidi. In te h̄it aliā qd exerceat penā: i v̄gie obno
xi' pudorē. Itaq: gl̄osior eris si videris d̄ ad alia mar
tyrē fecisse: q̄s d̄ martyre aduēta: reddidisse. Quid
expectas? duo cōfēderūt: ab̄o vicerūt: nec distā
cor: s̄a s̄ addita. Ita s̄i martyres inicē sibi b̄ficiā
cōfērentes altera p̄ncipiū martirio dāt alē efficiū:
At etiā p̄bōz gymnasia Damonē et Sīthia p̄iba
goreos icolasferūt. Quor' vnus cū esset mortu' ad
iudicat' qm̄ dādoz: suoz tps poposcat. T̄ tyrān' at
assutissim' q̄ repiri nō posse existimaret: petiuit v̄
spōsē: daret: q̄ p se feriret: si ipe mōrā facerē: quid
de duob' p̄clari' nescio: v̄trūq: p̄claz: alē vadē mor
tis inenit: alē se obtulit. Itaq: cū reus mōrā suppli
cis facerē fideiusorsor sereno vultu mōrē non recusa
uit. Qū ducere ad mōrē: amic' reuerfus ē: cerui
cē substituit: colla subiecit. Tūc admirat' tyrān' ca
riorē philosopis amicitia q̄ virā fuisse petiuit v̄
ipe ab ipis quos dānauerat: amicitia recipet. Tā
ta v̄tē amicitia: vt tyrānū icinaret. Digna lande
s̄ mōra n̄ris. Nā illic ab̄o v̄re: hic ēt vna v̄go: q̄ p
mo ēt seru' v̄cēt. Illi amicitia i cognita. Illi tyrān
no vni se obtulerūt: isti tyrānis plurib' ac ēt crude
lionib': qd ille pepcit: isti occiderūt. Inf̄ illos i vno
obnorā nēcitas: i pis ab̄oz volūtas liba. Illi quo
q̄ ill' p̄udiciores: qd ill' studiū sui finis amicitie gr̄a
istis corona martyri. Illi enī certauer' hoib': isti
dño. Nec Ambro. C De noie.
p Et' iterpr̄at agnosce' v̄l discalcia's. v̄l
d̄ pet' a petros qd ē firmū. p̄er b̄ itel
ligunt tria p̄cella q̄ fuerūt i brō petro.
Fuit enī predicator egregi': et inde dicitur agno-

p
Et iter pta agnosces vl discipulas. vl
dr petr a petros qd e firmi. pdr h oitel
lignit tria privilegia q fuerut i bro petro.
Fuit eni predicator egregi: et inde dicitur agno

secūs: q: et pfectā scripturaz noticiā habuit et i pāica
tōe qd enīq: queniret agnōit. 2° fuit vgo purissi-
m^o: et ide dr discalcias. q: a pedib^{us} suaz affectionū
oēm amorē mortuū discalciant: et exiuit vt nō solū
corpore: s; et mēte vgo cēt. 3° fuit martyr dñi glo-
riosus et ide fuit firm^{us}: q: martyriū p defensione fi-
dei pstantē sustinuit. ¶ De. i. petro martyre.

Etrus non^{us} martyr de ordine pāi-
cator: fidei pugil egregius
de ciuitate veronēsi extitit ordinis. Idē
tanq: splēdidū lūmē de fumo: liliū cādēs
de sentib^{us}: rubēs rosa de spinis erōit: dñi de parē-
tib^{us} p errore excecāt: lucidus pāicator: exurgit: et de
fanciatis mēte corporeq: corūp^{tus} vginale dec^{et} p-
cedit: ac de spinis. i. eterno icēdio depntat^{us} idyl^{us}
martyr asecēdit. Parētes nāq: suos infideles et he-
reticos beat^{us} ipetr^{us} habuit: a quoz nō errore se pe-
nit^{us} mūdū suauit. Cū aut ad huc septe^m cēt^{us} amoz
et a scholis rediret: a patre suo q heresiz sapiebat
qdā i scholis didicerit iterrogat. Qui rēdit se di-
dicisse. Credo i deū pēs opotētē tē. et ille. Nōst di-
cere creatorē celi et terre: cui ipse visibilis creator: nō
fuerit. s; diabol^{us} oia ista q vidēt creauit. Ipse vō se
pon^{it} velle dīe sic legerat affirmabat: se sic scriptuz
erat se pon^{it} credē velle dicebat. Tūc ille p anēta-
tes hoc ei pnuadere vt poterat nitebat. Quas oēs
puer spū scō replet^{us} sic ē cū quertit: cūq: ppo gla-
dio iteremur: vt ille quo diuiteret nō hēret. Qui idē
ane ferēs a puero se pñsū pñ totū quod iter se ge-
stū fuerat retulit: et vt petr^{us} a scholis remouēt mo-
dis oib^{us} pnuasit. Tūc o. n. ait ne cū petr^{us} bñ fuerit
erudit^{us} ad meretricē illā romanā ecclīā se pferat:
et sic fidē nram destruat et pfudat: q nesciēs vey di-
xit: dñi petr^{us} hereticoz pfidā dīstruēt: cē tāq: alē
Caiphaz pphetant. S; q: res a dō fiebat pñ frīs
monit^{us} assēsū nō pñuit: spās q p aliquē heresharchā
ad suā sectā trahi facēt cū i gramaticilib^{us} fuiss^{et} er-
dit^{us}. Thidēs igr puer scūs nō cē tutū cū scorpionibus
bitare: mūdū parētesq: despiciēs: mūd^{us} ipse frat^{us}
pāicator ordinē itroinuit. In quo qdē ordie q: lau-
dabilē vicerit. Innocēti^{us} papa i sua eplā apit di-
cēs. Cū. n. b. petr^{us} a mūdū fallacijs i adolefēcie ā-
nis pūde decimasq: ad ordinē frat^{us} pāicator: se
trāstulit: i quo qdē ordie trigita fere amoz spatio
fuit^{us} caſua vntū fide pambula: spe astāte: comite
charitate sic pualuit et pñ circa defēsiōe ipi^{us} fi-
dei. p q tor^{us} ardbat q: illi^{us} diros hostes mēte itre-
pida seruētq: spū pñmū certamē exerceēs: suū tñ
agonē diuinū vicerit supāte martyrio felicit^{us} cōsu-
manit: et sic petr^{us} firm^{us} i petra fidei petra deuuz
passiōis allisus ad petrā rēp^{us} digne laureād^{us} asecē-
dit. Virginitatē quoq: mēt^{us} et corp^{us} sep illibatā fi-
uauit nec alicui^{us} mortalis criminis ynq: scēt cōta-
tagiū sic suoz cōfessor^{us} fidelit^{us} testimōio ē. pbatū. Et
q: fū^{us} dlicate nutrit^{us} ppteruit i dñis: carnē suā affli-
dua cibi et pot^{us} pccitate refrigrit. Nō vō p ocij defi-
dijs hostis pateret infidij^{us} i iustificatōib^{us} dñi exer-
cebat^{us} affluē vt quo circa licita totalit^{us} occupato lo-
cū i ipso illicita nō hēret et a spūalib^{us} neqtijs tū^{us} cēt.
Nocturna qdē silentia humane putata quieti post

domitōez breuē currebat i studijs lectōuz et sōnij
tēs vigilijs occupabat. Dies āt ipēdebat pmodis
aiar vel sedulis iminēdo pāicatorib^{us}: vel cōfessio-
nū audiciē iustēdo: aut hereticoz dogma pestifer^{us}
validis rōnib^{us} cōfutādo: i qb^{us} spālis grē dono no-
scit claruisse. Deuotē isup grat^{us} humilitate leuis
obediētia placid^{us}: benignitate suavis: pietate ppa-
tēs: patiētia cōstās: charitate pñstabilis: et m cūctis
moz maturitate cōposuit^{us} alios pñsūs vntū aro-
matib^{us} atēhebat. Seruēs quoq: amator: fidei cul-
tor: pñb^{us} pñgnator: ardēs sic aio: suo fidē ipēsse-
rat sic se totū i illi^{us} mācipauerat obsequiū q: queq:
ipñus opa et vba vntū fidei redolebant. Ipso hac
quoz mortē subire cupiēs hic pñcipalit^{us} a dño at-
tēt^{us} et crebris postulatōib^{us} supplicasse. pbat^{us} q: nō
sinceret eū ex hac luce migrare nisi sup^{us} p illo cali-
ce passiōis: nec frandat^{us} ē tādem a desiderio suo.
Multis vō i vita sua mtraculis claruit. Nā cum
apud mediolanūz quēdā epm hereticoz a fidelib^{us}
captū bñs petr^{us} examinaret et mlti epī et religiosi
et maria ps citat^{us} illuc cōuenisset et dies tū ex pāica
tōe tū ex examiatōe i lōgū ptracta fuiss^{et} et maxim^{us}
estus cūctos affligeret dixit ille heresharcha co: am
oib^{us}. O petre puer se si tu es ita scūs sic hic stultus
ppls te cē affirmat. Cur cū estū mori pñit^{us} et nō ro-
gas dñm vt nubē aliquā iterponat vt nō moriatur
hic stult^{us} ppls tāto estū. Ad quē petrus rēdit. Si
vis pmittere te abnegatur^{us} heresiz tuā: et fidē cal-
tholicam receptur^{us} rogabo dñm: et faciet q: dixisti.
Tūc fautores hereticoz cōclamantes heresharche
dixerūt. Ipse mitte pmittere: credebāt. n. q: fieri nō
posset qd bñs petr^{us} se factur^{us} corā oib^{us} spopōdit^{us}.
Tūc maxime cū nulla vel minima nubecula i aere ap-
pareret: catholici āt sup^{us} pmissionē bñ petri trista-
ri cepūt timētes ne fides catholica ex hoc cōfusiōe
piret: cū ergo hereticus se obligare nollet: beatus
petr^{us} cū magna fidētia dixit. Ad hoc q: verus de^{us}
visibilis et invisibilis creator: mōstretur et ad cōsolā-
tōez fidelū et ad cōfusiōē hereticoz rogo deuz vt
aliquē nubecula asecēdat et se iter solē et ppls itterponat.
Qd mor pñsio cruce signaclo scū fuit p magnam
horā i modū papilionis pplm nubecula ptegente.
Cōtract^{us} qdā noie aserb^{us}: cū p qnq: ānos mā-
fuss^{et} pñtus: ita vt p fraz i sēta iō traheret: medio-
lanū ad beatū petr^{us} dñet^{us} fuit: quē cū beat^{us} petrus
signasset cōtinuo sanat^{us} surrexit. Quēdā ē mira-
cula q: p cū dñs dñ vinceret fecit inocētius i pāicta
eplā recitat dicēs. Quinidā nobilis filiū p nūmio et
horribili toti^{us} gutturis timore nec loq: nec spirare
valētē leuat^{us} ad dñis manib^{us} et cruce i eo scō signa-
clo ilicoq: accipietē ipi^{us} cappā et infirmo supponēre
eū ilico sanauit. Idēq: nobilis vebemētē postmo-
dū co: pis tōtōe granat^{us} credēs et metiēs exide sibi
mortē iminere dīscrimē cappā ipsā quā ex tūc cōf-
nauerat reuerēt^{us} fecit afferri: q: suo appōsita pectori
mor vñc quēdā duo hūc capita et piloz densitate
vilosū enonuit plena liberatōe secuta. Quidāz ē
lumen muto inisso i os digito: suq: lique soluto li-
gamē bñs cū loqle cōcessit. Idē et alia plā dñi vi-
uēt dignat^{us} ē p cū dñis opari. Tūc cū pest^{us} heretica

De sancto

i lombardie puicia pulularer: et multas tā citates cōtagiōe pestifera iseciss: sūm? pōtifer ad pestē diabolica abolēdā diuersos iqtiores de ordine pdicatorū i diuersis lōbardie pnb⁹ delegauit. S3 cū apd mediolanū heretici nō solū mlti numero: s3 et magni seclari potētia: acuti fraudulēta eloqntia: et ple ni diabolica scia residerēt: sūm? pōtifer scies et irel ligēs beatū petr⁹ vix cē magnanīmū: q ab hostiuz fortitudine potētia mltitudine nō pauēt. Adaduer tēs quoq; ei⁹ cōstātē vītutē p quā aduersario: po tētie nec i modico cedēt: cognoscēs ēt ei⁹ faciendā p quā facile hereticorū fallacias detegēt: nō ignorās isup ipz i dīna plene sapia eruditū: p quam frimola hereticorū argumēta rōnablr cōfutarēt. ipz tā strē nuū fidi pugillē et tā idēssū dū bellatorē i medio lano et cōmitatu istituit: et iqtiterē suū auctatē cō cessa plenaria ordinauit. Ipse igr iunctū sibi officiū diligētē exerceēs: hereticos vbiq; pquirebat nullā eis reqē tribuēs: s3 misablr oēs cōfūdēs et cōfūtās potētē expellēs: sapientē cōvincēs: ita vt nō possēt resistē sapie et spūi q p eū loqbat. Qd audiētes he retici et dolētes de ipz morte cū suis fantonb⁹ tra ctare cepūt arbitrātes se posse pacifice vinē si cor tā valid⁹ psecutor: d medio tollēt. Cū igr pdicator itrepid⁹ mox martyr futur⁹: d cumis mediolanū p iqrēdis hereticis pget i ipo itine palmā martirij af fecit⁹: sic Innocēti⁹ explicat i bec vba. Cū de ci uitate cumana vbi fratum sui ordinis ibi morā tiū por erat mediolanū pgeret p ereqda iqtidē d hereticos sibi ab aplica sede cōmissa: sic i publica pdicatorē pdixerat qdā de ipo: hereticorū credēti b⁹ pce illoz duct⁹: et pco i eū salutaris ppositi iter pscqntē fūcēt⁹: filij i agnū ytiq; lup⁹: fer⁹ i mitē: ipz pūi: furibūd⁹ i māsuetū: i modestū effrenis: p pphan⁹ i sem psumit iulnū: exerceat conatū: mortē i tetat. Sacer at caput illi⁹ crudelit⁹ ipetēs et dir⁹ i ipz ipressis vulncrib⁹ sanciatō sāguie iusti ense vene rādū illū n diuertēt ab hoste: s3 exhibēt se prin⁹ hostiā et cesoris sustinēt i panētia truces ict⁹ dimi sit spū petere supna i ipo loco passionis occisū. Ipo quoq; sacrilegio pcuras i xpi mīuistz gēmas in culcātē. Ille nō qruia voce gemēs vel murmurās s3 sufferēs oia patient suū dno cōmendabat spūm dicēs. In man⁹ tuas dñe amēdo spūi meū. Sym bolū ēt cep⁹ t dñe fidei: cū nec i hoc articulo desijt ēē pco prout ipse nesciād⁹ q a fidelib⁹ captus fuit: et quōdā fr dñe⁹ q comes illi⁹ erat: et ab ipso lictore pēssus dieb⁹ aliq⁹ supuirit postea rettulerūt. s3 cū ad huc martyr dñi palpitaret: cultellū crudel li etor arripuit et platera ei⁹ trāssit. In ipsa at die sui martirij cōfessor martyr ppheta et doctor: quo dāmō ēē pmeruit. Cōfessor i eo q fide xpi iter tor mēta cōstāntissime pessus fuit: et eo q ipa die p s sione morte solito scā obtulit deo sacrificiū laudis. Ad martyr i eo q p defēsiōe fidei sāguie suū fudit. Iphrobeta i eo q cū ipē tūc ārtanā pateret: et locij dñent q n possēt mediolanū applicare ille nāt. Si nō poterim⁹ ad domū frat⁹ pūire avud scū sim plicianū poterim⁹ hospitari qd et scū ē. Nā cū facz ei⁹ corp⁹ deferret frēs pp mīnā ppli frēntiā n po uest illd eadē die ad domū dūcē s3 apd scū sim.

plicianū dposueret: et ibidē ea nocte pmāst. Doctō i eo q et cū patē fide verā edocuit: dū symbolū fi dei clara voce cecinit. S3 quoq; passio venerāda dñice passioi sūis mltū fuisse vī. Xps. n. passus ē p vītate quā pdicabat. Iste et⁹ p vītate fidei quā dñe debat. xps pass⁹ ē ab infideli pplo iudoz: petr⁹ ab infideli turba hereticorū. Xps i paschali tpe crucifigū. petr⁹ eodē tpe martyriū patē. xps cū patē i ma. t. do. cō. spi. m. dicebat. petr⁹ cū occidēt vba eadē clami tabat. xps p. 30. dearijs idit⁹ fuit vt crucifigēt. petr⁹ p. 40. libris papie fuit vedit⁹ vt intificēt. xps p passionē suā ad fidē mltos adduxit petr⁹ p martyriū mltos hereticos pñēt. qm. n. egreg⁹ doctō et fidi pugil hereticorū dogma pestifer⁹ i vita sua plimū era dicauerit: p mōtē nī suā ei⁹ meritis et cōmūcātib⁹ mi racul⁹ fuit adeo extirpatū: vt qzplimi errorē suū re linqret et ad erēū scē ecclē pularēt: ita vt citat me diolanē. et comirat⁹ cū dñe vbi tot hereticorū pñetiā residebāt adeo purgata ē vt alijs explis: et alijs ad fidē quertis: null⁹ ibidē aliqten⁹ audēt cōparere. Isteles dñis et marimi famosi pdicator ordinē s3 i gressi: q vlsq; nūc cūctos hereticos et fautores sermore mirabl⁹ psequūt. Sic nī sūto ples philisteos intēfē moriēs qz occiderat vinēs. Sic granū frumti cadēs i trā: et infideliū mās⁹ pssū et mōtū vberē durgiti spicā. Sic bot⁹ i tōclari calcat⁹ liquor⁹ redūdāt i copā: sic ardata pilo pēssa odorē ples⁹ circūfūdūt sic granū sinapis pñitū vītutē suā mltipl⁹ dñfauit. Istei viri gloriū tñipbū mltū cū dñis miracul⁹ illi strauit quoz qdā sūm⁹ pōtifer refert. d. Iste mōtē ipz lāpadēs ad seplebz ei⁹ spēdētes ples p seipaf absq; oī hūano studio et misterio dimitat⁹ it accēfē: q pñētēs nimis erat: vt q igne et luce fidei excellēt claruerat: singlāre d ipo ignis ac lūis mirac⁹ appz. Cūidā at cū veferec cū alijs et ei⁹ sciatē et mi racula depuaret supro corā obtestatōis mōfello: q cū n possz: si circa hoc dñgret: trāslutire: scit mor ipz sic gutturi iheretē vt iducē vl educē n valēt: q re ilico pñētēs et tā vlt⁹ mutato colōe qñ scēs vici nū mōtē enētū scō int se voto q liquā dēcto ad tlia n laraz fuit prin⁹ illo enōito libat⁹. Cūidropica qdā ad locū passiois ipz aurilio viri pñētēs fusa ibi orōe sātatē itegrā mox fcepit. Cū Obsessas a dmo nib⁹ lōgo tpe mīlites martyr ipē diceat ill⁹ cū mltro sāguis vomitū d corpi⁹ libauit: febres: expulit: lā quiores curauit: plimos et diuersos. Cūidā fini stre man⁹ dicitū ex mōdo fistule plimoz foraminū pcauitate dñssū mira solidatōe sanauit. Cūidā i sup puer ex casu grauissimo sic oppssus vt motū et scū pñēt⁹ dñitū: tāq; mōtū dñfēt: mox apposita d fra sua pectōi: sacro ei⁹ mātūz crūde ptracta icolu mis resurrexit. Cūidā ēt⁹ cū cācē eday se alla cō: osiōe vorarat limita b⁹ fra vlncrib⁹ ē curata. Cūidā et diuersi infirmitatib⁹ q seplebz ei⁹ i velpi cul⁹ et alijs sustētacul⁹ adiecit eride postmodū plēa i colūitate fcepta suū aliob⁹ s bñdys rediē. Cūidā at sūm⁹ pōtifer Innocēti⁹ 4⁹. bñm petr⁹ scōz mātūz cathologo ascripssit: frēs apd mediolanū ad capz nenerūt. volētēs at ei⁹ cōp⁹ ad altiorē locū iñfēre cū cū pñs: p ānū s b fra lacul⁹: ita itege iuenerūt vt null⁹ exaltatōe ferorū reptū ē ac si eadē die fuisset

septu. frēs igi sup magnū pulpitu lū plateā cōp⁹
ei⁹ cū magna reuerētia deduxerūt t ibidē sic sanū
t itegru corā oī pplō ē ostēdū t ab eo simplr inoca
tū. C⁹ Pet⁹ miracula supdicta i frīs sūmī pōnficis
posita plura alia sūt cōpta. Nā sup locū pāfidiōis ei⁹
sepe luminaria d celo dīcedētia t ad celū aīcedētia
ples religiosi alijs q̄ples visiblr p̄spererūt. Inī
q̄ lūaria duos frēs ibitu p̄dicatoz sē vidisse testa
ti sūt. Quidā iuuenis noīe Gōfiredus d cinitate cu
mana: dū de pāno tunice scī petri hēret: t qdā he
retic⁹ eidē deridēdo diceret: vt q̄ Pet⁹ cū credēz
i ignē pānū ip̄z p̄iceret: t si cōburi n̄ p̄igerz absq̄
dubio scīs eēt: t ipe sue fidei abheret: morq̄ sup
carbones accēfos pānū scī petri piccit: s̄z ab ip̄o
igne alt⁹ resiliuit. Deide p se sup ip̄os carbōes re
diēs ip̄os ardētē penit⁹ extirrit: tūc i credul⁹ ille
dixit. Sic p oīa pān⁹ tunice mee faciet. P̄positū est
igi sup abbas carbonēs ex vna pte pān⁹ hereti
ci: t ex alia pte pānus scī petri. P̄pān⁹ it heretici
mor vt ignis calozē sēt penit⁹ ē cōbust⁹. P̄pān⁹
vo. s. petri i ignē p̄ualuit t ignē ip̄m extirrita q̄
nec p̄l alijs de eo p̄bust⁹ fuit. Qd vidēs heretic⁹
ad vīa vītā fāijt: t miraculū oib⁹ publicauit. Ap̄d
Florētia iuuenis qdā heretica pūitate corrup⁹ cū
i ecclia fratz d florētia cū gbusdā alijs iuuenib⁹ āte
quādā tabulā vbi ē depictū martiriū scī petri ita
rer vidēs lictorē cū penitēte enagiatō gladio ip̄e di
xit. Vtinā ego ibidē fuissē: q̄ valid⁹ p̄cussissē. Quo
dicto statū mūt⁹ effect⁹ ē. Cūq̄ socij regrerent qd
hēret: t ipe nihil eis ridere possēt: cū domū rāde
rūt. S̄z cū i via eccliaz qdā scī michaelis vidisset
elap⁹ de manib⁹ sociōz eccliaz itauit: t flectens
genua corde scī petz rogauit: vt sibi p̄ceret: voto
quo p̄mit se obligāz q̄ si liberaret petā suā p̄fite
ret t oēs hereticz abnegaret. Tūc subito loq̄la recu
panit t veniēs ad domū fratz abiurata heresi petā
suā cōfess⁹ ē: data licētia cōfessor⁹ q̄ hoc i pplō p̄di
caret. Ipe quoq̄ i publica fratz p̄dicatiōe surgēs
corā oī multitudie bec cōfess⁹ ē. C⁹ Nāuis qdā dū
i medio maris pene naufragiū pateret scena fluc
tuū inundatiōe q̄stata: oēsq̄ caliginose noctistene
bris tenerēt vniuersū naute diuersoz scōz suffra
gia postulabāt. S̄z cū nullū sue liberatiōis viderēt
idiciū seq̄ piclitari p̄rimū formidārēt: qdā de eis
natiōe ianuēsis facto silētio sic eos alloq̄. Chri frēs
nūqd n̄ audistis q̄lit qdā fr̄ d ordie p̄dicatoz noīe
Pet⁹ nup ob defēsiōē fidei catholice sit ab here
ticis iterfec⁹: multaq̄ p cū dīs signa oīdit: Nūc
igi⁹ deuote ip̄lorem⁹ ei⁹ patrocinū: q̄ spero q̄ ne
quaq̄ a nra postulatōe fraudabimur. Assētiūt vni
uersi beatū petrū i sui auxiliū deuot⁹ pet⁹ inocean
tes. Illis sic orātib⁹ mor anthēna naui i quā ve
lū appēdit cereis accēfis tota plena cōspiciat: ita q̄
oīs obscuritas illoz cereoz mirabili fulgore lūgat
noxq̄ illa caliginosa i diē clarissimū cōmutat. Res
piciētēsq̄ vidēt qdā cū hitu fratz p̄dicatoz sup
velū statē de quo nullū dubiū fuit qn. b. pet⁹ exti
terit. Stati igi⁹ mare q̄mit: t trāglitas magna fu
it. Cū igi⁹ p̄dicti naute ianuā icolumēs venissēt:
ad domū fratz p̄dicatoz venerūt: t deo t. b. petro
grās referētēs eis dē fr̄b⁹ tot⁹ miraculi serie nar

rauerūt. C⁹ Mulier qdā i fāadna cū iā tres filios
mortuos pepiss⁹: t ex hoc a viro odio hēret roga
uit scī petrū vt sibi i auxiliū fieret. Cū ergo q̄rtū
filiū pepiss⁹ sibi mortu⁹ ē rept⁹ quē mī accipies ad
rogādū scī petz torā se cōtulit. cū vt suū filiū reui
uiscere faceret pet⁹ deuotis exorās. Chri ordiē cō
pleuerat t ecce q̄ erat mortu⁹ apparuit viu⁹. Cū
igi⁹ ad baptisimū portat⁹ fuisset: t vt Joāne voca
ret diffinitū eēt: sacerdos cū ei⁹ nomē dicere debu
it nesciēs dixit. Pet⁹. Cū illd nomē ex deuotiōe
scī petri postmodū sp̄ retinuit. C⁹ In p̄uicia theu
tonie ap̄d traictū milierēs qdā vidēs ad ecclia
fratz p̄dicatoz i honore scī petri martiris magnū
p̄cursū fieri pplōz dū ipe i platea p̄stiterēt t hilarēt
altātib⁹ sic dicebāt. Ecce isti p̄dicatores oēs mōm
lucrādi nonerūt. Nā vt magnā possint pecuniā cu
mulare t lata edificare palatia vni nouū martyre
inenerūt. Dū hoc t filia dicerēt: ecce subito filiū to
tū sāguie cruetat: t digiti q̄b⁹ filiū torq̄bat sāguie
mor replēt: qd ille vidēs t admirātes digitos di
ligēt⁹ exterserūt: ne forte i eis accidiss⁹ aliq̄ icisura
S̄z cū digitos oīno sanos ac illesos cōspicerēt t si
lū sic sāguinolētū viderēt tremētes ac penitentes
dicer ceperūt. Vt q̄ p̄ciōis martiris sāguinū dīra
rim⁹ nob hoc sāguis miraculū tā stupēdū euenit.
Currētes igi⁹ ad domū fratz p̄oīa exp̄osuerūt
ac filiū sāguie cruetatū eidē p̄ntauerūt p̄oīa ad ml
toz istānā solēne quocauit p̄dicatōes: t q̄eqd p̄di
ctis milierib⁹ acciderat corā oib⁹ retulit: t filiū ip̄m
sic cruetatū oib⁹ oīdit. Vt qdā mag⁹ art. grāma
tice i eadē p̄dicatiōe p̄stēs factū ip̄s cepit p̄lunū
dīder: t altātib⁹ d⁹ cer. Videte mō q̄lit illi frēs sim
pliciu corda dēpuit. nā cū aliq̄b⁹ miliercul⁹ de suis
familiarib⁹ p̄durerūt vt filiū ip̄z i aliquo sāguie tin
gerēt: t sic miraculose accidisse narraret. Dū hoc il
le diceret p̄m⁹ vltiōis dīne placā except: t ip̄z va
lidissimaz febrū est⁹ ml⁹ aspiciētib⁹ sic verauit vt
a p̄dicatiōe illa iter m in⁹ amioz i p̄paz domū de
ferret. S̄z cū vehemēt febris exerceceret: t ille mō
tēyicinā tūmeret p̄dictū p̄orē accersiri fecē: t reatū
suū p̄stēs dō t. b. petro corā dicto p̄or votū vout:
q̄ si ei⁹ meritis sāntatē iciperet: cū sēp i spālū d uotiōe
hēret: t de cetero ligūz ad talia n̄ laxaret. Adira
res mor vt p̄dictū votū p̄tulit: sanitatē itegā rece
pit. Quādā ēvice cū supior p̄dicti loci quosdā la
pides pulcherimos t magnos i qdā nani ducere t
naui ip̄a ex ip̄oniso euadā littori sic ihesit: vt nlla
ten⁹ possz moueri. Descēdētes vō naute oēs vna
mimē ip̄az ip̄ellebāt: s̄z neq̄q̄ mouere poterāt. Cū
ergo naue se amississe putaret: p̄dict⁹ supior oībus
alijs licētiat: manū ad naui apposuit: t lenit ip̄saz
ip̄ellēs dixit. In noīe scī petri martirs i cui⁹ hono
rē lapides istos deferim⁹ vade. Statiq̄ naui ve
locissime se mouit: t de litto⁹ sana fecsit s̄ quā nau
te ascēdētes oēs sani t hilares ad p̄pā rinearūt. In
p̄uicia frācie cinitate senomis: puella qdā cū i aquā
rapū trāseūtē cecidiss⁹: t p magnū spaciū tpis ste
tiss⁹: tādē de flumie mor tua ē extracta: mort⁹ cui⁹
erat quorū argumēta. s. magnū spaciū tpis: rigidi
tas corporis frigiditas: t mgredo. Delata ē g⁹ a q̄
b⁹ dā ad ecclia fr̄z q̄ cū eā scō pe. vniūssēt p̄rimo vi

De. f. petromar.

te reddita ē sanitati. ¶ Frat iohānes polonius cū apud bononiā quartana laboraret: ⁊ i festo sci petri martyris fmone ad clerū facere deberet accessione eādē nocte iuxta cursū naturālē expectās timere valde cepit ne iniūcto sibi fmone deficeret. Ad sci igit petri cōuersus suffragia ad altare ipī cū deuotiōe accessit: orās vt ei⁹ meritis inuaretur cui⁹ debebat gloriā p̄dicare. Sicq; factū est q; illa nocte febris penitē cessauit: ⁊ postea nūq; cū inua sit. ¶ Adatrona qdā noīe galpodaypori fuisse obfessa: venit ad quēdā sacerdotē dicēs. Ego sum demoniaca ⁊ spūs malign⁹ me vexat. mor autem sacerdos territ⁹ fugiēs sacristiā intrauit ⁊ librū quēdā i quo erāt cōnratōēs demonū ⁊ stollā latētē sub capa deferēs cū bona soditate ad mulierē redijt: quem mor vrd emō vidit ait. Laro pessime quo iustit. Quid est: qd sub capa occulte portasti? cū autē sacerdos adiuratiōes suas faceret: ⁊ nihil curatiōis afferret: venit illa ad bñz petrū dū ad huc vineret ab eo postulās adiunari. Qui ille prophetica voce respōdit. Cōfide filia nec desperes: q; ⁊ si qd postulas pficere ad p̄is nō valeo: tñ ve nient tps q; id qd a me petis plenarie obtinebis. qd ⁊ fecit ē. nā post passiōē ei⁹ cū ad ei⁹ sepulchrū p̄dicta mulier accessisset: ab illa isēstatiōe demonū fuit penit⁹ liberata. ¶ Mulier qdā Eufemia de loco coriciago mediolanensis diocesis septē annis a demonib⁹ ē verata: cū ad sepulchrū sci petri du eta fuisset ceperūt demones cū āpli⁹ agitare: ⁊ p os ei⁹ cūctis audiētib⁹ clamare. Mariola: mario la. Petrine: petrine. Tūc demones erētes cam qm fortitū dimiserūt. Sz modicū post plene sana ta surrexit. Asserebat aut q; dieb⁹ dñicis ⁊ festinis ⁊ marie qm missa celebrabāt eā demōēs āplius molestābāt. ¶ Quedā mulier noīe ybōna de berēgo p septē ānos a demonib⁹ agitata: cū ad sepulchrū sancti petri fuiss⁹ adducta: vir a multis viris detineri poterat. Int quos erat qdā credēs hereticorū noīe Coradus de ladiiano q illuc aduenerat vt sci petri miracula derideret: q cū p̄dictā mulierez cū ceteris detineret: demones eidē p mulierē dixerūt. Cur tenes nos: nōne nī es: nōne te ad talē locū portauim⁹: ⁊ ibitale homicidiū pperastī? nō ne te ad talē ⁊ talē locū dixim⁹: ⁊ ibi tale ⁊ tale flagitiū cōmissistī? Lūg multa peccata tibi dicerēt: q nullus ali⁹: nisi ipse solus sciebat: vehemētē expa uit. Ador autē demones collū ⁊ pect⁹ mulieris ex coriātes ⁊ idē exēites seminiuā ipsā dimiserunt. que etiā post modicū penit⁹ sanata surrexit. Idē dicit⁹ autē coradus heretic⁹ hoc vidēs ⁊ stupēs qdā erat i alemania i clauistro oetembach ordinis sancti Sirti cōstāntiensis diocesis: que p annū ⁊ amplī⁹ grauē gntā i genu pessa ē: ita q nullo remedio poterat liberari. Idē q; sepulchrū sci petri cor poraliter visitare nō poterat vrpote que erat sub obediētiā cōstituta: ⁊ q; infirmitate grauissima vrgebāt: cogitauit saltē p̄dictū sepulchrū mētali gres su adire: ac deuotiōē sedula visitare. Disces vō q

i. 14. dietis de loco illo mediolanū posz adiri quo
tidie. s. libet dieta centū patē inoffici ad honoē sci
petri dicere cepit. **A**sz in modū cū istas mētales
dietas taliter cepit facere successine sep̄ et paulatī
cepit se meli⁹ hīre. **E**t vbi vltimā dietā p̄cirit: ad
tūbā mētalī gressū puenit fletis genib⁹ ac si p̄ntia
liter corā tūba astaret. p̄falteriū cū deuotiōe maxi
ma totū legir: quo expleto ab illa ifirmitate adeo
liberatā se sensit: vt iā ide modicū qd̄ fenniret. **I**ke
dicens vō eo mō quo iuerat ante q̄ oēs dietas ex
pleuiss⁹ penitē ē sanata. **E**t qdā de cōspitio devi
la mazari noie **I**ksin⁹. i. grauē valde ifirmitatē in
currit. **A**lā vena ī iferidib⁹ partib⁹ āteri⁹ sine ces
satiōe sanguinē emittebat: ita q̄ a nullo medicorū
aliqd̄ sibi remediū adhiberi poterat. **C**ū ergo san
guis p̄ sex dies et noctes cōtinue effluxiss⁹: ille bea
tū petrū dñote i sui auxiliū inuocant: q̄ taz subito
sanat⁹ ē: vt iter effusā orōnē et receptā liberatiōez
nullū pene fuerit īternallū. **C**ū aut̄ sopori se dedis
set: vidit quēdā frēm i habitu ordis p̄dicatoris: gress
sz facie atqz brūm: quē sociū beati petri mārty
ris existimare: sicut vere et talis forme extiterat: q̄
cū exp̄sione palmas plenas sanguine cū quodaz
suauī vnguentō eidē offerebat dicēs. Sanguis ad
huc recēs ē. **V**eni igit̄ ad recētē sanguinē sancti pe
tri: q̄ enligas sepulchrū sci petri statuit visitare.
C **E**t i ramis palmarū cū adhuc vinceret mediolā
p̄dicaret: et ibi vtriusqz sex⁹ cēt maxima multitudo
drat publice alta voce. **S**cio p̄ certo q̄ heretici
tractat mortē mēta: ita q̄ p̄ morte mea iaz p̄cennia
deposita ē: sed faciāt q̄qd̄ possunt: q̄ magis perse
quar cos mortū q̄ nūc viuos qd̄ vix fuisse mani
festū ē. **T** **A**ld̄ Florentiā ī mōasterio de ripulis: s̄
ctimōtales qdā i orōe posita ea die q̄ beat⁹ petr⁹
mortē sustinuit: vidit beatā virginē i excelso thro
no i gloria residere: et duos frēs de ordie p̄dicato
rū i celū ascēdere: et hinc inde iuxta eā collocatos cē
Et cū iqueret q̄ nā eēnt: audiuit vocē dicētis sibi:
Ide ē frater petr⁹ q̄ i cōspetū dñi tanqz fum⁹ aro
matū gloriofus ascēdit. **R**epr̄qz p̄ certo ē q̄ ea
dē die mortē subiit: q̄ dicta factimōtialis visionēz
vidit. vñ cū grauē et lōga ifirmitate laboraret: ad
rogandū beati petrū tota deuotiōe se cōtulit: et sa
nitatē integrā mox recepit. **C** **Q**uēdā comitis de
castro mario hipor: gignēs diocesis: cū in beati pe
trū speciale deuotionē haberet: et ei⁹ vigiliā ieiū
naret: cū ad suā ecclēsiā vt audirēt vesperas accēf
fissent: vna eaz quādā cādēlā ī honore beati petri
martyris: āte quodā altare beati petri apostoli
posuit cōburendā. **Q**ue cū demū rediissent sacer
dos auaritia duct⁹ i ipsā cādēlā sufflans eā extin
xit: s̄ mox lūmē rediit: et denno ipsā accēdit. **S**ecu
do et tertio eā extingnere voluit: s̄ lūmē vt prius
rediuit. **U**bi tedio affect⁹ ebor ītrauit: āte mains
altare aliā cādēlā inenit: quā clerici i honore bea
ti petri posuerat: q̄ eius vigiliā ieiunabat: quā sa
cerdos bis extingnere voluit: s̄ nequit. **Q**uod vi
dens clericus irams dixit. **D**iabole ap̄nī miracu
lū non videnis: q̄ sanctus petrus nō vult vt suaz
extinguat̄ cādēlā? **T**erritū igit̄ et stupēs sacerdos

et clerice ad castrum ascenderunt: et predictum miraculum oibus narraverunt. C. Vir quidam nomine Ioba de meda cum visus ad vestes sua in ludo perdidisset: domum in se rediens cum lucerna accensa lectum suum adiit: et videns se tales panes habere: se tot amississe glideras pie nimia despondere cepit demones invocare: ac se eis ore nefario commutare. Statim tres demones affuerunt: qui lucernam accensam in solario periclitantes cum per collum arripuerunt: tamen ipsi strigentes: ut nullatenus loqui posset. Quod cum plurimum ageretur: quod erat in domo iserioni ad eum ascendentes dixerunt. Quid est quod agis o rabba: quod demones viderunt: Ite in pace vestra: et lectos vestros intrate. Illi autem per dicit viri vocem esse credentes: prius redierunt. Illi vero recedentes cepit multo fortius a demonibus agitari. Quod illi cognoscetes: sacerdos per eum aduocavit. Qui cum per beati petri demones aduocasset: domino per eum perierit. Sequenti autem die ad sepulchrum sancti petri adductus est. Ad quem fratres gilielmi vercellenses accedentes cepit demones increpare. Qui cum quem nunquam viderat ex nomine vocatus ait. Fratres gilielmi: per te nunquam exibo: quod hic nunc est opus vestra fecit: quod cum interrogasset quo nomine vocaretur. Vocor ait balcephas. Cum autem per beati petri aduocasset fuisset: ipse in fratribus periclitans mori eruit. Ipse autem per sanctum remansit: et penitentiam salutarem accepit. C. Vir quidam hereticus acerrimus disputator: et eloquentie singularis cum beato petro cum adhuc vinet disputaret: et errores suos subtiliter et acute perposuisset in medium: ac beatus petrus irridere ad perposita iporum: purget: ille dilatione petens oratorum quoddam quod per erat intravit cum lachrymis orans deum: ut eas fidei sue defendere: et loquere tumidum aut ad fidei veritatem reduceret: aut lingue peritiam puniret: ne per decepto fidei veritatem tueretur. Rediensque ad hereticum coram omnibus palam dixit: ut suas iterum perderet rationes: quod ita penitus facere minuit: ut nec unum solum verbum aliquid perferre valeret. Cum hereticus per se recesserit: et catholici deo gratias rettulerunt. C. Vir quidam nomine Ophio hereticorum cum occasione cuiusdam heretice sanguine sue ad ecclesiam fratrum venisset: et ad turbam sancti petri pergens ibi duos denarios sperxisset: ipsos denarios accipiens dixit. Bonum est ut bibamus istos: statimque totum cepit tremere: nec de loco eodem aliquid potuit se mouere. Qui fuit per dicens denarios in loco suo mori restituit: et sic inde abcessit. Videns autem beatus petrus virtutem hereticus deseruit: et ad fidem catholicam se convertit. C. Scholarius quidam cum de magalona ad montem pessulanum rediret: ex quodam saltu adeo est ruptus in sanguine: ut dolore nimio vereretur: et recedere non valeret. Hic aliqui audientes predicare quod quidam mulier fratrem sanguinem beati petri respersa super ceteri conuersionem ponens fuerat liberata: dixit. Hic deus deus illa non habeo: sed quod illi fratri meritis beati petri tanta dedisti virtutem potes et isti dare. Accipiens igitur de ira cum signo crucis et invocatione martiris: loco superposuit: et statim curare coepit. C. Anno domini 1259 in civitate apostellana fuit quidam vir nomine Buidius: qui tibias istas habebat in modum virium: ut tunc tunc istas pergerat: facie per nimium timore horribile: totumque corpus ista ita ut monstrum aliud videretur. Hic cum quidam mulierem vir super baculum se sustentans elyma petere: illa misit: magis fossa quam aliquo cibo i-

diges. Sed meo filio acceperat: ad domum fratrum perducator pergens et peram tuam habentes beati petri precibus inuocato. Ille autem cum mane ad domum fratrum venisset et ostium ecclesie clausum esset: secus portam se posuit: et dormiuit. Et ecce quidam reuerendus in habitu predicator eidem apparuit: et cappa ipsius cooperiens eum in ecclesia introduxit. Ille autem euigilans et iturus in ecclesia se esse precepit: et per sanctam inuit. Quod multis admirantibus intulit stuporem: cum videret hominem penitus mortuum tam subito a gravi infirmitate fuisse liberatum.

C. Hoc de sancto Fabiano plerique non habent. Fabianus rexit romanam ecclesiam annis multis: et tamen de tribus decem passus. Ille dum eligeretur ad pontificatum: in romam: spiritus sanctus in specie columbe multis visus est apparuisse. Ille passionem secundum quam neglecte fuerat a nominis fecit excipere et scribi. Et multas basilicas per civitatem sancti fabiani fecit: et et dedicavit. Hic instituit ut christiana vestimenta cremarentur: et novum omnino in cena domini consecraret. C. Alia regere in festo beati fabiani et sebastiani martiris.

C. De nomine. Philippus dicitur os lapidis: vel os manuum. Vel dicitur a philo quod est amor: et ipse quod est super quam amator superiorum. Dicitur os lapidis: per suam luculentam predicationem. Os manuum: per assiduam operationem. Amator superiorum: per celestem preceptionem.

C. De sancto Philippo. Philippus apostolus cum viginti annis per syria predicasset: a pagans tenebatur et ad involadum statum martiris ab eis de compellitur. Tunc subito draco quidam ignis de sub base eruit: qui filium pontificis qui ignem ministrabat in sacrificio interfecit: duosque tribunos quorum ministri philippum in vicinis detinebant extirpsit: eosque adeo sui statim fecerit: ut eos moribundi redderet. Dixitque philippus. Credite mihi: et statim ista perfregit: et in loco eius crucem domini adorare: ut ipsum viri sanentur et mortui suscitentur. At hi qui cruciabant clamabant. Tanti fac ut sanemur: et hunc martirem perimus cognoscimus. Tunc philippus draconem precepit: ut in locum desertum descenderet: ita ut nulli omnino noceret. Qui statim recessit: et ulterius non apparuit. Tunc philippus omnes sanavit: et illi tribus mortuis vite beneficium impertivit. Sicque vniuersis credentibus per annum eis adhuc predicavit: et in eis presbyteros et diacones ordinans in ista civitate hieropoli venit: ibique hereticos hebionitarum qui christi carnes satanicam assumpserunt dogmatizabant: extirpsit. Erant autem illi tunc sacratissime vestes per quas dominus multos ad fidem convertit. C. Philippus autem ante septem dies fuit obitus episcopi scopos et presbyteros conuocavit: eisque dixit. Hodie 7. dies per admonitionem vestras dominus mihi concessit. erat autem annorum octuaginta sex. Post hoc fideles ipsi tenuerunt: et cruci ad instar magistri sui quem predicabat affixerunt: et sic ad dominum migravit: et felicitatem vitam complevit. Iuxta autem eum due filie eius: una a dextris: et alia a sinistris sunt sepulte. De isto autem philippo sic dicit Iulius doctus in libro de vita et ortu et obitu sanctorum. Philippus gallia predicat christum: barbaras gentes vicinasque tenebras et timentem oceanum periculis ad scientiam luminis fideique portum deducit. Demum in hieropoli phrygie provincie

De sancto

vbe crucifix⁹: lapidatusq; obijt: simulq; cū filiab⁹
suis ibi regescit. Idēc Isidor⁹. De philippo at qui
fuit vn⁹ de septē diaconib⁹ dicit Hiero⁹ i martyro
logio: q; octano idus iulij signis ⁊ p̄digis iclitus:
apud cesarēā regerit: intra quē tres filie ei⁹ tūnu
lare sūt. Itā q̄rta apud ephesū regescit. Is̄am⁹ er-
go philipp⁹ ab isto differt: q; ille fuit apostolus: iste
diacon⁹. Ille gescit apud hieropolim: iste apud cea
rēā. Ille habuit duas filias p̄phetissas: iste q̄tuor.
Iz historia ecclesiastica videat dice q; fuit philipp⁹
apostolus q; habuit q̄tuor filias p̄phetissas. sed in
hoc magis Hieronymo est credendū.

De noie sci Jacobi minoris.

Acob^{us} interpres supplanator: vel supplan
tas qñsñatē vel pparas. Uel dñs iacob^{us}
ia: qd ē de^{us}: ⁊ eobar: qd ē on^{us} vel pōdus
Uel iacob^{us} qñsñ iacob^{us}: a iaculo ⁊ cope qd ē cessio qñ
cessus iaculis. Dicit ergo supplanator: mudi ⁊ pte
ptū. Supplanās festinatē diaboli: pparans ad oē
bonū cor^{pus} suū. Adale enī passioes nob isūt ex tri
bus: sic dicit Gregori^{us} nicen^{us}. Ex mala educandē
sue qñsñatōe: ex corpis mala hñitudine: ex vicio
ignorātie. Durant ātq̃ dicit ex bona qñsñandē
bona exercitandē: studio doctrine. Sic brūs iacob
us cyrauit: ⁊ iō cor^{pus} ad oēs bonū paratū habuit.
Dicit etiā pōdus diuinū ⁊ grauitatē mox iaculis
cessus ⁊ martirijū. C De scō Iacobo miorē.

Iacobus iste apostolus vocat^r est
et iacob⁹ albei. s. filius:

iacob⁹ frat^r dñi: iacob⁹ mior: iacob⁹ iustus.
 Iacob⁹ alpheï dñ: nō tñ s; carnē: s; et s; p
 nois interpretatiōē. Alphe⁹ enī interpretat^r doct^r: vel
 documētū v; fugitiū⁹: v; millesim⁹. Dñ ergo iaco
 bus alpheï: quā fuit doct^r p scientie inspiratiōē:
 documētū p aliorū cruditatiōē: fugitiū⁹ de mūd
 per despectiōē: et millesim⁹ per humilitatē repu
 tatiōē. Frater qdē dñi dicitur: ex eo q simillim⁹
 sibi fuisse phibet: adeo vt pleriq; i cor specie falle
 rent. Unde cū iudei ad capiedū xpm pergerēt: ne
 forte iacobū in psona christi caperēt: a iuda q chri
 stū a iacobo tanq; eorū familiaris optime discerne
 bat: signū oculū accepit. Idē etiā testatur Iga
 nariū in epistola ad beati iōannē apostolū et euāge
 listā sic dicens. Si iustū ē mihi apud te ad hieroso
 lyme partes volo ascēdere: vt videā illū venerā
 bilē iacobū qui cognominat^r iustus: quē referunt
 christo iesu simillimū facie vitā et mō cōuersatiōis
 ac si eiusdē vtri frater et gemellus: quē dicunt si
 iudeo: video: et ipsū iesū sin oia corpis eius simi
 lita. Vel dicitur frater dñi: quonīā christus et ia
 cobus sicut a duobus sororib⁹ descēderāt: sic a du
 obus fratrib⁹ ioseph et cleopha descēdere puta
 bant. nō enī dicitur frater dñi quia fuerit filius io
 seph sponsi marie de alia vxore: sicut aliqui volūt
 dicere: sed q; erat filius marie filie cleophe: qui q;
 quidē cleophas fuit frater ipsius ioseph sponsi ma
 rie: s; magister iōānes beletb dicat q; alpheus pa
 ter ipsius iacobi fuit frater ioseph sponsi marie: qd
 verū nō creditur. iudei ergo fratres vocabāt. quī
 se et vtraq; parte sanguinis cōtingebāt. vel dicit^r

frater domini propter prerogatiua et excellentia
sanctitatis ob qua pre ceteris apostolis hierosol
imis e episcopus ordinatus. Dicit etia iacobus mi
nor: ad differetia iacobi filij zebedei. Et cni iaco
bo zebedei natus sit prior: fuit tame vocatioe po
sterior. Cui etia hec consuetudo in plerisque religio
bus obseruatur: vt ille qui prius ingreditur maior vocetur:
et ille qui posterior minor: h sit prior aut etate ma
ior: aut sanctitate dignior. Dicit etia iacob iustus
propter meritum excellentissime scitatus. Ma s; h dicro
tate reueretur e sanctitatis i populo extitit: vt simba
az vestimentu ei certati inperet tagē. Cui de ei sci
tate sic scriptu Gesippus aploz vicin: sicut in ec
clesiasticis historijs legit. Suscepit inquit ecclia frat
dñi iacob: q ab oibus notatus ē iustus ab ipis tpi
bus dñi p dñas vsq ad nos. h dicit ex vto nris sue
sancti fuit: vinu e siera nō bibit: carnes nūq; mā
ducavit: ferru in caput ei nō ascendit: oleo nō ē vn
ctus: balneis nō est vsus: sūdione: idest veste linea
semp indut. Tōiens in ofone genua flexerat: vt
callos in genib; sicut i calcaneis videret habere.
Isteo hac inaccessibili e summa iustitia appellat: est i
ustus: e abba qd ē interpretati munimentu populi et ius
titia. hic solus inter apostolos propter nimia sanctita
te pmittebat intrare in sacra scōrum. h dicit Gesippus.
Iste quidē cā imolatiois: sed orōnis. Dicit etia q
pmus inter apostolos missa celebravit. Ma pp sue
excellētiā sanctitatis hūc sibi honore apostoli fecerit:
vt post ascēsiōē dñi pmus inter eos missa hieroso
lymis celebraret: et ateq; eēt eps ordinat: cū atē
eius ordinationē i actib; dicat: q discipuli erāt pse
ueratē i doctrina apostolor; et cōcōnōe fractiois
panis: qd de missa celebratioe accipit. Vel forte iō
prim; celebrasse dicat: q pmus i pōtificialib; cā di
xisset phibet: sicut e petr; postmodū pmus in athio
chia missa celebravit: e mare i alexādrā. h dicit p
perne virginitatē custos extitit: sicut testat h dicro
nim; in libro d; Joimiani. In pasceue aut mortuo
dño sicut dicit Ioseph; e. h dicro. i libro de viris il
lustris. Iacobus votu vovit se nō comestur: do
nce videret dñm a mortuis surrexisse. In ipsa autē
die resurrexerit cū vsq; ad diē illā iacobus nō gu
stasset cibū: eidē dñs apparuit: eis qui cū eo erant
dixit. Isonite mēsa et panē. Deinde panē accipi
cus bndixit e dedit iacobo iusto dices. Surge frat
mi comede: q sili; hois a mortuis resurrexit. Se
ptimo igit āno epatus ei: cū ad diē pasche aposto
li hierosolymā venissent: interrogavit eos iacob; qsta p
eos fecisset diis: e corā populo referebat. Cū ergo
septē dieb; iacob; cū alijs aposto; in tēplo predi
casset corā Calphat; e aliqub; iudeis: e iam prope
esset vt baptizari vellent: repente quidā tēplū in
grediēs clamare cepit. O viri israelite quid facit;
Cur ab istis vos magis decipi pmittitis; Intantū
aut populu pccitant: vt apostolos lapidare vellēt.
Ascendit autē hō ille sup gradū vbi iacob; predica
bat: et ip; pccipitant deo; sup; e ex tūc plurimū clau
dicant. h dicit et septio āno post ascēsiōē dñi bñis
iacob; passus ē. E In anno aut epatus sui trigesi
mo vidētes iudei q; Paulus nō possent occidere

eo qd cesare appellasset et romā missus fuisset: pfe-
cūctōis sue tyrānidē i Jacobū puererūt: qd cū oca-
sione grētes. Et sicut b. Ezechpp⁹ pplbz grēpora-
ne⁹ refert sūm qd i histo. eccle. iuenit: iudei ad cū cō-
nenerūt dicētes. Quam⁹ te vt pplz reuocēs: qd ipse
errat i iesu putās qd ipse sit xps. Idcirco ergo te
vt suadeas oib⁹ pueniētib⁹ i die pasce de iesu. Ti-
bi. n. obreperabim⁹ oēs: et de te tā nos qd pplz testi-
moniū ferim⁹ qd iustus es et psonā nullus accipis.
Statuerūt igit illū sup pinnā tēplū: et voce magna
clamātes dixerūt. Viror iustissime cui nos oēs ob-
reperare debem⁹ qm pplz errat post Iesū: qd cruci-
fixus ē: enūcia nobis qd tibi videt. Tūc iacob⁹ euz
igenti voce rēdit. Quid me itroga⁹ de filio hois?
Ecce ipse sedet i celis a dextris sūme vtrūq⁹ dei. vē-
tur⁹ iudicare viuos et mortuos. Idcirco audietes xpia-
ni valde gauii sunt: et libetē cū audierunt. Iuda-
risēi at⁹ et scribe dixerūt. Male fecim⁹ tale testimo-
niū p̄stare Iesu. Sz ascēdam⁹ et p̄cipitem⁹ cū deor-
sū vt ceteri terreant⁹: et ei credere non p̄sumāt. Et
simul voce magna exclamauerunt dicētes. O et
iustus errauit. Ascēderūt g⁹ et p̄cipitauerūt cū. Cū
ergo p̄cipitassent lapidib⁹ cū obuehāt dicētes. La-
pidem⁹ Jacobū iussit. Qui deiect⁹ nō solū mori. nō
potuit s⁹ querius: et genua p̄uēbēs dicebat. Iro-
go dñe dimitte eis: qd nesciunt qd faciūt. Tūc vn⁹
ex sacerdotib⁹ ex filiis Iechab exclamauit. Iuda-
rite q̄so: qd faciūt: p vobis orat hic iust⁹ quē lapida-
tis. Tūc vn⁹ ex iphis p̄ticiā sullonis arripēs valido
ictu caput eius ipetij: et cerebrū excussit. Idcirco ege-
sippus. Taliq⁹ martyrio migravit ad dñs sub nero
ne q cepit anno dñi. 57. sepultus ibidē ppe tēplū.
Cū aut pplz veller cū mortē iudicare: et maleficos
cape et punire p̄tinus aufugerūt. Refert ioseph⁹
qd ppter p̄ctm mortis iacobi iusti sc̄m est exidiū in
hierl⁹: et dispho indeor. Sz nō solū ob mortē iaco-
bi: s⁹ etiā ob mortē dñi p̄cipue destructio ista sc̄a est
fm qd dñs dicit. Nō reliquēt i te lapidē sup lapidē:
eo qd nō cognoueris tps visitatiōis tue. Sz qm nō
vult dñs mortē p̄ctōis: et vt ipi excusationē nō ha-
berēt p. 40. annos eoz penitentiā expectauit: et per
aplos maxime p iacobū fratē dñi iter eos p̄tinue
p̄dicatē eos nō posset reuocare: voluit eos saltē p.
digijs exercere. Istā i his. 40. annis sibi ad penitē-
tiā datis multa mōstra et p̄digia sicut refert Iose-
phus enuerūt. Istā stella p̄fulgēs gladio p oīa filijs
visa est cinitati desup imminere: ac p totū annū cri-
tialib⁹ s̄amīs ardere. In quodā festo azimoz hora
noctis nona tātus fulgor: aram tēplūq⁹ circūdedit
vt oēs diē clarissimū sc̄m esse putarēt. In eadē festi-
uitate vitula ad imolādū adducta inter ministroz
manus agnā subito est entra. Post aliquos vero
dies ppe solis occasū visi sūt currus et quadrigē in
oi regione p aerē ferri: et armatoz cohortes misce-
ri nubibus: et vbc circūdare agminibus ipionis.
In alio die festo: qd p̄thecostes appellat: noctu sa-
cerdotes tēplū igressi ad ministeria ex more p̄plen-
da motus quosdā strepitūq⁹ senserūt ac voces su-
p̄itas audierūt dicētes. Trāscamus ab his sedib⁹.

C Ante quartū etiā annū belli qdā vir noie Iesus
ananie filius i festo tabernaculoz rep̄te clamare
cepit. Vox ab oriēte: vox ab occidēte. vox a q̄tuor
vētis: vox sup hierusalē et sup tēplū: vox sup spō-
sos et spōsas: vox sup populū vniuersum. Idcirco
etis igit vir caput: cecidit: verberat: Sed ille aliud
dicere negens quāto plus verberabat: tāto forti-
us clamitabat. Ad iudicē igit adducit: romētis di-
ris afficit: vsq⁹ ad p̄refactionē ossū laniat: sed ille
nec p̄ces nec lachrymas effundebat: s⁹ cum quodā
vlulatu p singula pene verbera eadem p̄ferebat
addēs etiā hoc. Veb veb Hierosolymitanis. Idcirco
iosephus. Cū aut iudei nec admonitiōibus p̄uer-
terēt⁹: nec tātis p̄digijs terretur post quadra-
gesimū annū dñs Vespasianū et Titū hierusalem
adduxit qui ipsam cinitatē funditus destruxerunt.
Idcirco aut fuit causa aduentus ipsoz in hierusalē: si-
cut in quadā historia inuenit licet apocripba. Ti-
dens pilatus qd iesum innocentē p̄denauerat timēs
offensam tiberij Cesaris p se excusando p̄uicium
noie Albanū ad Cesarē destinauit. Eo aut tēpo-
re Vespasianus monarchiā i galatia a tiberio Ce-
sare tenebat. Illucius igit pilati avētis cōtrariis in
galatiā pellic⁹ et ad vespasianū adducit. Talis autē
ibi seruabat cōsuetudo vt quicūq⁹ ibidē naufragiū
pateret rebz et seruitute p̄ncipi subderet. Quam
vespasianus qs esset aut vnde veniret: seu quo tē-
deret requirit. cui ille. Hierosolymitanus sum: de
partibus illis veni: romā vsq⁹ tendebā. cui vespasi-
anus. De terra sapientiū venis: artē nosti medi-
caminis: medicus es: curare me debes. vespasi-
anus enim qdāz genus vermiū naribus insitū ab
infantia gerebat. Unde et a vespis vespasianus
dicebat. cui vir ille ridit. Artes medicaminis dñe
nescio: et ideo te curare nō valeo. Cui vespasianus
Nisi me curaueris morte morier⁹. Cui ille ait. Ille
q cecos illuminauit: demones effugauit: mortuos
suscitauit: nouit qd artē medicine ignoro. Cui ve-
spasianus. Quis est ille de quo tāta p̄fari⁹: et ille.
Iesus nazarenus quē iudei p inuidiā occiderūt: in
quē si credideris sanitatis gratiā consequeris. Et
vespasianus ait. Credo qd q mortuos suscitauit:
me etiā de ifirmitate hac liberare poterit. Et hec
dicēdo vespe de naribus eius ceciderunt et cōti-
nuo sanitatē recepit. Tūc vespasianus ingēti ga-
udio repletus ait. Certus suz qd filius dei fuit qd me
curare potuit. Idcirco igit a cesare licētia hieroso-
lymā cū manu armata p̄gā: et oēs p̄ditores eius et
occisores funditus enertā. Dixitq⁹ Albano nūcio
pilati. Itebus et vita sanus et incolumis domū tnā
mei licētia reuertaris. Vespasianus igit i romā
adiit: et destruendi iudeā et hierusalē a Tiberio ce-
sare licētiā ipetravit. Idcirco annos igit plures exer-
citum cōgregauit. tēpoze. s. Ieronis iperatoz cū
iudei iperio rebellassent. Unde secūdum cronicas
non fecerunt hoc zelo xpī: s⁹ qd a dñio recesserant
romanoz: hierusalem enim copioso exercitu vespasi-
anus aduenit: et in die pasce hierusalem per cir-
cuitum potenter obsedit ibiq⁹ infinitam multitu-
dinem que ad diem festū conuenerant conclusit.

De .s. iacobo minore

Per aliqd at tps anq; Vespasian? hierl? adveni-
ret: fideles q ibi erat a spu sco admonent vt ide re-
cedat: i quoda oppido tras iordan: qd pella vo-
cat secedat: vt ablat ab vbe scis vir: celesti vidi
ete fieret locus ra de vbe sacrilega q; de ppo sce-
lerato. Quada at citate indee noie ionapa: i q Jo-
seph? dux r pnceps erat pmo oiz e aggressus: sz
Joseph? cu suis virit resistebat. Tade vides Jo-
seph? iminere excidiu ciuitat: assupt vndeiz in-
deis subfranca domu itrauit: vbi qtridua fame
afflicti indei n pscitete Josepho malebat ibide mo-
ri q; Vespasian? se subice fuituti. volebatq; se mu-
tuo inficere r sanguine suu i sacrificiu deo offerre.
Et qm Joseph? iter eos dignior erat volebat euz
pmit? occidere: vt ei? effusione sanguis ds citi? pla-
caret: vel vt i qda cronica dr: io se mutuo iterfice-
re volebat: ne darent i manib? romanor. At Jo-
seph? vir prudens r mori nolens iudice mort? r sacri-
ficiu se pstituit r qs por alio occidat? cet iter binos
binos forte mittere iussit. Adissis igr fortib? for? nuc
vnu nuc aliu morti ididit donec vtru e ad vltimu cu
quo Joseph? forte missus fuit. Tunc ioseph? ho stre-
nu? r agilis gladiu illi abstulit: r qd magis eligeret
vita. s. aut morte requisit: r vt sine dilatoe eligeret
pcepit. Et ille timens ridit. Eluere no recuso si gra-
tui vita sfnare valeo. Tunc Joseph? vni familiari
vespasian: r sibi etia familiari lateter locut? est: r
vt sibi vita donaret petijt: r qd petijt impetravit.
Cu aut au Vespasian? Joseph? cet adduct? dixit
ei Vespasian? qd mort? meruisses si hi? petidib? li-
berat? no es. Et Joseph?. Si qd pperat acti e in
meli? comutari pot. Et vespasian?. Qui vict? est
qd facere pot? Et ioseph?. Aliqd facere potero: si
dies meis aures tuas dimulsero. Et Vespasian?.
Decedat vt vbis ibereas: r qeqd boni dicitur es
pacifice audiat. Et Joseph? Impator roman? ite-
rit: r senat? ipator e fecit. Et vespasianus. Si p-
pheta es qre no es vaticinat? huic ciuitati q; mee
sit subijcenda dirit: Et ioseph?. Per qdragita di-
es hoc eis pdiri. Interea legati romanor veniut.
Vespasianu i iperiu sublimatu asserut euz roma
deducit. Hoc quoq; Eusebi? i cronica testat: qd
.s. ioseph? Vespasiano pdirit ra de iperatois mo-
re q; de sua sublimatode. Reliat at vespasian? titu
filiu suu i obsidione hierl?. Tit? aut sicut i eade hi-
storia apochrypha legit: audies ptez suu i impiu
sublimatu tato gaudio r exultatoe replet q; nemo
ru fctoe ex frigiditate corripit? r altero crure debi-
litat? paralyti fortitur. Joseph? aut audies Titu pa-
ralysi laborare caz morbi r tps diligenter ingrit. La-
nescit: morib? ignorat. De tpe aut qm audita pns
electoe hoc sibi acciderit apit. Joseph? at vir pui-
dus r sapiens ex paucis mltis ptecit: r ex tpe morbu
caz inenit scies q; gaudio r letitia supabudati debi-
litat? fuerit. Animaduertens itaq; q; p. i. i. prijs cura-
tur: scies et q; qd amoe qgrit dolore frequit amittit
qrere cepit an aliqs cet q; pncipis inimicitis obno-
rius teneret. Erat ibi su? adeo tito molest? vt sine
vehementi gtrbatoe nullaten? i cu posset respice-
re: nec etia nome ei? audire. Dixit itaq; Tito. Si

curari desideras oes q i meo comitatu venerit sal-
uos facias. Qui Tit?. Quicq; i tuo comitatu ve-
nerit secur? heat: r salu?. Tunc ioseph? cito pradiu
fieri pcepit r msa suu msa Titu opposita locauit:
r suu a dextris suis sedē fec. Que tit? respiciens mo-
lestia gtrbat? infremuit: r q pns gaudio irigidat?
fuerat accessione furoris icauit nervosq; distēdes
curat? fuit. Post hoc Tit? r seruū i sui gras: r Jo-
sephū i sui amicitiam recepit. Utz at hec historia
apochrypha narrada sit lectoris iudicio relinquat.
C. Biennio igr a Tito hierlin obfessa iter cetera
mala q obfessos grauit? purgebat tata famies oes re-
nuit: q parctes filijs r filij parctib? viri vxoribus
r vxores viris cibos no tm e manib? sz et ex ipsis
dentib? rapiebāt. Iuvenes et etate fortiores velut
simulacra p vias oberrado p fame exanimēs cade-
bāt: q mortuos sepeliebāt sepe sup ipsos mortuos
mortui cadebāt. Fetore itaq; cadanez non ferctes
ex publico supru ipa sepeliebāt. Sz deficiente supru
vicete cadanez multitudine de muro cadauera p-
cipitabāt. At Tit? circumes cu vidisset valles ple-
nas cadauerib? r tota piaz ex cor fetore corrupta
man? suas cu lachrymis ad celum lenauit dicens.
De? tu vides q; ego hoc no facio. Tata. n. ibi fa-
mes erat q; calciameta sua r corrigias comedebāt.
Adatrone qda isup gne r diuitijs nobilis: sicut ibi
stia eccliaistica legit: cu pdces i ei? domū irruētes
ca oib? expoliassēt: nec sibi vltra qd comederet re-
manisset: pulu lactete tenēs i manib? ait. Infelics
mis ifelicio: fili: i bellor: famet: direptoe: cui te re-
seruabo? Veni ergo nuc o mi nate esto mi cib? p-
donib? furor: felis: fabula. Et bis deis filiu iugula-
uit r corit: r dimidiu comedēs parte altera occulta
uit Et ecce gfcstim pdones odore carnis cocte sen-
tiētes i domū irruut r nisi carne pdat morte minā-
tur. Tūc illa detegēs ifatis mēbra. Ecce inqt parte
optimā vobis reseruau. At illos tat? horro: inasit
q; nec loq potuerūt. At illa: Adē? ē inqt filius hic:
meū ē ptem: securi edite: q; por ego comedi que ge-
nui. Nolite fieri aut mfe religiosiores aut feminis
molliores q; si vicit vos pietas r honor: ego totū co-
medā q; dimidiu iā comedi. Illi vo tremētes r eriti
discesserūt Tade scdo ano iperij Vespasian? Tit?
hierl? cepit r captā subuertit: r pliq; fudit? destru-
xit r sicut indei xpm triginta denarijs emerant: sic r
ipe vno denario triginta indeos veditit. Sic at nar-
rat Joseph? nonaginta septē milia indeor vendita
fūt: r vndecies cētena milia fame r eladio pierūt
Legit quoq; q Tit? itras hierl? qndā mnx defissi-
mū vidit: ipsiq; pforari pcepit. Factoq; foramine
quēdā itus senē aspectu r canitie venerabilē inene-
rūt. Qui requisitus qs cet ridit se eē Joseph ab ari-
mathia ciuitate indee: seq; a indeis ibide iclufiz r
muratū fuisse: eo q; ipz sepelisset. Addiditq; q; ab
illo tpe vsq; nuc celesti sit abo pastus: r dimmo lu-
mine sfortatus. In euā gelio tū Nicodemi dr q; cu
indei ipz reclufisset. Xps resurgēs cu ide eripuit r i
arimathia duxit. Post dici q; cu educt? a pdicatoe
xpi nō cessaret a indeis iter est reclufus. Adormo
quoq; vespasiano iperatoe: Titus filius eius eidē

in ipso successe: q fuit vir clemētissim⁹: mte li
beralitatē, tāteq; bonitatis fuit sicut ait Ensebins
cesariensis i cronica, ⁊ testat⁹ i diero. q dū quodā se
ro recordatus fuisset: q illo die nil boni egisset aut
nihil dedisset ait. Qamici bñe die pidi. Idest lō-
gā vō tpa qdā indei hiernsālē recedificare volētes:
exētes pmo mane plurimas cruce de roze iue-
nerūt: q; territi fugiētes ⁊ secūdo mane redeūtes
vni⁹ q; vt i diero i cronica: cruce sanguineas
vestib⁹ suis iustas inenerūt. Qui vehemēter ter-
riti i fugā iterū verū sūt. S; tertio die reuersi va-
pore ignis de terra pdeūis penit⁹ sūt exusti.

Auctio sēe crucis dī: q tali die crux iue-
ta fuisse refertur. Iñā et ātea fuit iucta a
Seth filio Adā i terrestrī padis: sicut i-
fra narrat⁹: a salomone i libano: a regia
Sabbā i salomonis tēplo: a indeis i aqua piscine:
hodie ab Helena in monte caluarie.

De inuentione crucis.

Inuentio sēe crucis post ānos
200. et ampli⁹ a resur-
rectiōe dñi facta est. Legit enī in enāge-
lio Nicodem⁹: q cū Adā ifirmaret⁹: Seth fili⁹ eius
pōtas padis adiit: ⁊ oleum ligni misericordie quo
corp⁹ pris pingeret ⁊ sanitates recipet postulauit.
Qui appens michael archāgelus ait. Noli labora-
re neq; flere. p oleo ligni misicordie obtinendo: q;
nullaten⁹ illud assequi potis: nisi qñ cōpleti fuerit qñ
q; milia gēntiū anni. l; ab Adā vsq; ad passiōem
xpi āni tñ. 4.99. fluxisse credant. Legit quoq; ali-
bi q angelus eidē ramuscūlū quēdā obtulit ⁊ iussit
q i mōre libani plātaret. In qdā vō hystoria greco-
rū: l; apochypha legi⁹ q; āgelus d ligno i quo pec-
cauit adā eidē tradidit dicens: qñ facit fructū pa-
ter sanaret. Qui rediēs ⁊ patrē mortuū inueniens:
ipsū ramū sup tumulū pris plātavit. Qui plātāt⁹ i
arborē magnaz creuit: ⁊ vsq; ad salomonis tēpora
pdurauit. Utrū autē hec vā sint lectoris indicio re-
linquat⁹: cui⁹ i nulla chronica vel hystoria quētētica
hec legant⁹. Salomō āt arborē tam pulchrā pside-
rās ipsā pēpit icidit: in domo salē locari. nūq; tñ
vt ait Joānes belet⁹ locari potat: nec alieni loco
apta repiri valebat: s; modo aut excedebat lōgiti-
dine: aut deficiebat nimia breuitate. Si qñ vō fm
loei exigētā ipsā rōnabiliter decurtasset: adeo bre-
uis videbat⁹: q oīno in cōgrua habebat. Ob hoc i-
dignati artifices ipsaz reprobauerūt: sup quēdāz
lacū vt esset pōs trāseūtib⁹ proiecerūt. Regia autē
sabbā cū venisset audire sapiētā salomonis: ⁊ pre-
dictū lacū trāfire veller: vidit i spū q saluator: mū-
di in illo ligno suspēdēdus erat. ⁊ tō sup illud trāsi-
re noluit: s; ipz ptn⁹ adorauit. In hystoria nīseho-
lastica legi⁹ q pāctum lignū regina sabbā i domo
salomonis q i illo ligno qdā suspēdēdus esset: p cu-
ius mortē indeoz regnū deleri debēt. Salomō igitur
pāctū lignū idē sustulit: et i pfūdissimis te re
viscerib⁹ illud demergi fecit. Idestea pbatia pi-
seina ibidē scā est: vbi natinei hostias abluebāt: ⁊
nō solū ex defecū angeli: s; etiā ex virtute ipz li-

gni tradit⁹ ibi fieri et aque cōmōtionē et i f rmonz
curationē. Appropinquāte vō passiōe chasti pā-
ctū lignū supenatasse phibet. Cum illud autē inde
vidisset ipz acceperūt: ⁊ cruce dño parauerūt. Ipa
autē crux chasti ex qtuor generib⁹ lignoz fuisse phi-
betur. s; palme: cypressi: olue: ⁊ cedri. vii vsus. Li-
gna cruce palme: cedri: cypressi: oliua. In cruce
enī fuit hec qdāplex differētia lignoz: scilz lignūz
erecū: lignū trāsiuersū: tabula supposita: et trāci-
ent crux erat iñra. Uel s; Gregoriū tironensē: ta-
bula trāsiuersa q fuit sub pedibus xpi. vii quodlibz
hoz potuit ēē alicui⁹ pdictoz. Idest differētiā ligno-
rū videt apostolus inuere cū dicit. Ut possit cū oib⁹
phēdere cū oib⁹ sanct⁹ q sit lōgitudō: latitudo: subli-
mitas: ⁊ pfūdū. Que vba ibidē Aug⁹ doctor egre-
gius sic expōit. Idest cruce dñi enī latitudo dicit i
trāsiuerso ligno quo extēdunt man⁹. lōgitudō a ter-
ra vsq; ad ipsā latitudinē quo a manib⁹ iñfra totā
corp⁹ affligit. altitudo a latitudine vsq; sursum cui
adhēt cypit. Idest pfūdū vero qd terre iñxū abscon-
ditur. Quo signo crucis oīs actio humana ⁊ xpia-
na describit⁹. Bene operari i chasti ⁊ ei pseueran-
ter iherere: sperare celestia: sacramēta nō ppha-
nare. C Istud lignū cruce pāctū p ānos. 200. ⁊ v-
tra sub terra latuit: s; ab helena matre cōstāntini i-
peratoris hoc modo reppū fuit. In illo tpe grega-
ta ē iurta danubiū flumiū multitudo innumcrabilis
barbaroz volēs flumiū trāfire: et oēs regēdes vsq;
ad occidētē suū dñio subingare. Qd vbi cōstātin⁹
iperator cōperit castra mouit: ⁊ cōtra danubinz se-
cum suo exercitu collocauit. At barbaroz crecente
multitudine: ⁊ i flumiū trāseūte: cōstātin⁹ iñfimo
terrore cōtēnt⁹: vidēs q; essent die crastino eoz co-
plū cōmissuri. Sequēt i gāt nocte ab angelo exci-
tat⁹: ⁊ vt sursum respiciat admonet. Qui in celū aspi-
ciēs v. dī signū crucis ex clarissimo lumine factū lit-
teris aureis hunc titulū hñs scriptū. In hoc signo
vinces. Qui celesti visionē cōfōrat⁹ similitudines
crucis fecit: ⁊ ipsā an suū exercitū ferri iussit. Iñru-
ensq; i hostes ipsos i fugā vertit ⁊ multitudinē ma-
ximā iterfecit. Tūc cōstātin⁹ oēs tēploz pōntifices
cōuocauit: ⁊ enī dei hoc signū cēt diligētius inqsi-
uit. Quib⁹ se nescire dicētib⁹ quidā xpiani aduene-
rūt: ⁊ ei sēe crucis mysteriū ⁊ fidē trinitat⁹ plenus
narrauerūt. Qui i xpi tunc pscē credidit ⁊ ab euse-
bio papa: vel s; quosdā liberos a cesariēsi epō sacri
baptisma suscepit. S; in hac hystoria multa ponū-
tur qb⁹ dicit hystoria tripita ⁊ ecclesiastica ⁊ vita
sancti siluestri ⁊ gesta pōntificū romanorū. C Sed;
quosdāmo fuit iste cōstātin⁹ iperato: q a beato si-
uestro papa fuit baptizat⁹: sicut aliq hystorie vidē-
tur inuere: s; fuit cōstātin⁹ pater ipz cōstātin⁹: sic i
aliquib⁹ hystoriis inuenit⁹. Ille enī cōstātin⁹ alio mō
ad fidē venit: sicut in hystoria sci siluestri legi⁹: nec
ab ensebio: sed a siluestro baptizat⁹ fuisse narrat⁹.
Adortio tñ ipso gātino: cōstātin⁹ memo: victo-
rie patr⁹ quā virtute sēe crucis habuerat: helenz
matrē suaz hierosolymā p ipsa cruce inuenienda
trāsmisit: sicut i feri⁹ est notatū. Idestoria tñ ecclesi-
astica hāc virtutē alit factā narrat. Aut enī q eoz

De inuentione sancte crucis

maxētus romanū iperū inuāssit: qstantin⁹ ipe-
rator iuxta pōtē i albinū cū maxēno cōstitur⁹ ad-
uenit. Cū igit anxi⁹ multū esset: ⁊ pro sibi mittēdo
auxilio ad celū oculos crebro leuaret vidit p soporē
ad oriēns partē in celo signū crucis fulgore igneo
rutilare: angelosq; altare ⁊ sibi dicē. Cōstantine in
hoc vinces. Et vt dī in hīstoria tripartita: dū qstā-
tinus quid esset miraret: christus nocte supuēn-
te eidē apparuit cū signo qd vidit i celo: iussitq; vt
fieret eius signi figuratio: que foret auxiliū in con-
gressu p̄lior. Tūc cōstātin⁹ letus reddidit: ⁊ de vi-
ctoria iaz secur⁹: signū crucis qd in celo viderat in
sua fronte designat: vexilla militaria in signaculū
crucis trāformat: ⁊ i manu dextra aureā crucē por-
tat. Post hoc dñm exorauit ne dextera sua quā si-
gno crucis munierat cruce romani sanguinis cru-
entari vel maculari permittēt: sed sine sanguis ef-
fusione victoria sibi de tyrāno p̄staret. Admaxētus
aut iussit nanib⁹ ad decipulā ppositis flumī sterni:
et suppositis pōtib⁹ psequari. Cū iā autē cōstā-
tinus ad flumē appropinquaret: maxētus in occursum
cū paucis velocius ei pergit: iubēs vt ceteri se se-
quant. Suiq; obli⁹ operis: potē cū paucis p̄fec-
dit: ⁊ decipula qua cōstātin⁹ decipere voluit ē de-
cept⁹: ⁊ in flumī p̄fidū ē demersus. Cōstātin⁹ ve-
ro ab oib⁹ vniūmī ē suscep⁹. Et sicut legi⁹ i q-
dam cronica satis auctētica cōstātin⁹ tūc p̄fecte nō
credidit: nec tūc sacri baptismi suscepit: s; aliqua-
tō tēpōis iteriecto visionē illā petri ⁊ pauli vidit:
et sacro baptismate per siluestri papā renatus: ⁊ a
lepra mūdāt⁹: in christū deinceps p̄fecte credidit.
Et sic matre suā helenā hierosolymā misit vt cru-
cem dñi requireret. Ambrosius nī i epistola de obi-
tu theodosij. ⁊ hīstoria tripartita dicūt: q in vltimis
constitutus baptismū suscepit: baptismū differēs:
vt posset in iordanis flumīe baptizari. Hoc idē di-
cit i dī. renym⁹ in cronica. Certū ē autē q sub Sil-
uestro papa xpianus effectus est. Vtrū autē bap-
tis mū distulit: in dubiū v̄nitur. Unde de illa legenda
sacri siluestri quo ad plura similē dubitat. Cū dec
igit hīstoria de inuentione crucis: que i ecclesiasticis
hīstorijs inuenit⁹: cui etiā cronice cōsonant: videt⁹
esse magis auctētica: q illa q per ecclesias recitat⁹.
Cōstat enī multa ibidē esse: que nō cōsonāt verita-
ti: nisi forte quis veller dicere vt superi⁹ dictus est:
q nō fuit cōstātin⁹: sed cōstātinus pater eius: qd
tamē multū auctēticū nō videt⁹: s; i qbusdā vltra-
marinis hīstorijs sic legat⁹. Cū autē helenā hieru-
salem aduenisset: oēs iudeōū sapientes qui per to-
rā regionē reperti sūt: ad se cōgregari p̄cepit. Ille
autē helenā pns stabularia fuerat: s; propter eius
pulchritudinē qstātin⁹ eā sibi cōiūxit: s; q dic am-
brosi⁹ i hec vba. Stabulariā hāc fuisse gserūt: s; cō-
iūcta ē cōstātin⁹ sententia: q postea regnū adept⁹ est.
Bona stabularia q tā diligētē p̄sepe dñi requirit.
Bona stabularia: que illi stabulariū nō ignorauit
qui vulnera curauit a latronib⁹ vulnerati. Bona
stabularia q maluit oīa estimare stercore: vt chris-
tū iustificaret. Ideo illā christus de stercore lena-
uit ad regnū. hec ambrosi⁹. Cū Alij vero asserūt ⁊

in quadā cronica satis auctētica legi⁹: q ipsa helenā
fuit filia choelis regis britonū. quā qstātinus i
britaniā veniēs cū esset unica p̄i suo duxit vxorē.
Unde insula post mortē choel sibi denemī. hoc et
ipsi britones attestant: s; alibi legat⁹ q fuit trene-
rēsis. Iudei igit nūmū formidātes dicebāt adiuicē.
Quare putans q regina nos ad se faciat cōducā-
ri: Cū at ex eis noīe iudas dixit. Scio enī q vult
a nobis discē vbinā sit lignū crucis in quo xps cru-
cifix⁹ fuit. videte g ne aliquis sibi qstiteri p̄sumat.
Sin aut certissime sciāt q lex nra euacuabit⁹: ⁊ pa-
terne traditōes fundit⁹ destruent⁹. zachē enī au-
me⁹ p̄uicauit p̄i meo simoni: ⁊ p̄i me⁹ monēs di-
xit mibi. Vnde fili qn ingres crux xpī illā manife-
sta ante q aliq patiar⁹ tormēta. Iussit enī ex tunc
gēs iudeor regnabit: s; illi q crucifixū adorāt: quia
ipse xps fili⁹ dei erat. cui ego dixi. Ipat int: si vere
patres nri ipsū esse filiū dei cognouerūt: cur ipsū i
crucē patibulū affixerunt? Et ridit. Nouit dñs q
nūq; i p̄filio eor extitit: s; eis sepi⁹ dixi. Q: vō ipe
phariseor vitia exprobrabat: ipsū crucifigi fecerit.
Ipe vō die tertia resurrexit: ⁊ celos videtib⁹ disci-
pulis penetravit. In quē stephan⁹ frat tuus credi-
dit: quē iudeor vesania lapidauit. Vnde ergo fili:
ne ipsū vt discipulos eb⁹ andreas blasphemare. Ius
videt aut multū pbabile q p̄ isti iude tpe passio-
nis christi ē potuerit: cū a passione xpī vsq; ad he-
lenā sub q iudas fuit fluxerit plusq; 270. anni. nī
si forte diceret q tūc hoies plusq; modo vnebāt:
dicerūt ergo iudei ad iudā. Hos talia nūq; audi-
uimus. Cū tūc si de hoc regia qserit: vide ne hoc
sibi aliquaten⁹ cōstitear. Cū ergo illi an reginā ste-
tissent: illa interrogasset eos de loco vbi fuerat do-
min⁹ crucifix⁹: ⁊ ipsi locū nullaten⁹ indicare vellent:
iussit eos oēs igne cremari. At illi oēs timētes tra-
diderūt iudā dicētes. Ille vīa iussit ⁊ prophete fili-
us optime nouit legē: ⁊ tibi oīa que qseris ab eo idi-
cabit. Tūc illa oēs dimittēs tenuit iudā solū. cui di-
xit. Adors ⁊ vīa tibi pposita sūt: qd malueris eli-
ge. Ostēde igit mibi locū q dicis golgota. vbi fuit
dñs crucifix⁹: vt crucē eius inuenire possim. Ridit
iudas. quomō locū scire valeā: cū dñe tūc annuā ⁊
amplius fluxerint: et nequa q illo tēpore natus es
sem? Cui regina. Iper crucifixū fame te perimā:
nisi mibi dixeris veritatē. Ipsū igitur i puteū sic-
cū iussit projct⁹: ⁊ ibidē famis molestia cruciari. Cū
ergo ibidē sex dieb⁹ sine cibo māssit: die septio ex-
trahi peti: ⁊ crucē se indicatū p̄mitit. Cū ergo
extract⁹ ad locū venisset: ⁊ ibidē orasset: loc⁹ subito
cōmouet⁹: ⁊ fum⁹ aromātū miri odoris sentit⁹: ita
vt mirat⁹ iudas ambab⁹ manib⁹ planderet ⁊ dice-
ret. In veritate chris te es saluator mūdi. Erat
aut i loco illo sicut i ecclesiastica hīst⁹ legi⁹: tēplū
veneris: qd Adrian⁹ impator ibidē construxerat
vt si quis christianorū in illo loco adorare voluis-
set: videretur venerē adorare: ⁊ ob hoc infrequēs
⁊ pene obliuioni datus fuerat locus. Regina an-
tem templū funditus fecit destrui: et locū mura-
ri. Post hec iudas p̄cēns se viriliter fodere
cepit: et viginti passus fodiens: tres cruces abscō-

dicitur repperit quas ad reginas prius deportauit
 Quia tunc xpi a crucib⁹ latronu⁹ nescieret discernere
 re: eas i medio ciuitatis posuerunt: ibide⁹ gliaz dñi p⁹
 solates. Et ecce cum circa horā nonā qdā iuuenis
 mortu⁹ deferret. Iudas feretrum tenuit: pñia⁹ t⁹
 sedaz crucis sup corp⁹ defuncti apposuit: s; nequaquā
 illi surrexit. Apponēs aut etiā pñi⁹ rediit defun-
 ctus ad vitā. In historia aut eccliaistica legit q⁹ euz
 qdā mulier pñaria ciuitatē seminuia iaceret. Alia
 chari⁹ ep̄s hierosolymitanus pñiam t sedaz crucē
 adhibuit: s; nihil p̄fecit: etiā vō apposuit: t mulier
 ap̄is oculis: pñi⁹ sanata surrexit. Ambro. vō di-
 cit q⁹ disculuit ipsā crucē dñi p titulu⁹ quē posuerat
 pñiat⁹: quē titulu⁹ ibide⁹ iuueni t legit. Diabolus aut
 i aere vociferabat dicens. O Iuda qd hic fecisti? Tu
 de meo hui opat⁹ es. Nā ille me suadēte fecit: p̄di-
 tionē: tū me renuētē Jesu iuueni⁹ crucē. Per illū
 multoz lucrat⁹ sū aias: p te p̄dere video: iā lucra-
 tas. Per illū regnabā i p̄p̄o: p te iā expellat a re-
 gno. Verūtamē tibi vice repēdā t 3ra te regē aliū
 suscitabo: q fidē deferēs crucifixi cu⁹ tomentis te ne-
 gare faciet crucifixi: qd qdē de iuliano apostata di-
 citū videt⁹: q Iudam ep̄s hierosolymis sem multis
 tomentis affecit et martyre⁹ chulsi fecit. Audiēs iu-
 das vociferatē diaboli nihil extimuit: s; constāter
 diabolo maledictū dicens. Xps te dānet i abyssum
 ignis etni. Post hoc Iudas baptizā: t graci⁹ ap-
 pellat⁹: t hierosolymoz defuncto ep̄o ibide⁹ i ep̄s or-
 dinat⁹. Verū cū brā belena clauos dñi nō h̄ret roga-
 nit ep̄s graciū vt ad locū p̄geret t clanos dñi q̄re-
 ret. Qui tū venisset t ad dñm p̄ces sudisset gr̄nuo
 velut anxi clauū fulgēs in tra apparuerūt. Quos
 ille accipiens regine detulit. Illa aut genua figēs in
 frā t caput inclinās eos cū multa reuerētia adora-
 uit. Crucis ergo p̄tem belena detulit filio: p̄tē vō
 thecis argētis p̄ditā reliquit i loco: clanos vō gbus
 dñicū corp⁹ fuerat affixū portat ad filiū: ex qb⁹ vt
 eusebi⁹ cesariēsis refert: frenos qb⁹ viteret ad bel-
 lū cōposuit: vt alijs galeā suā armauit. Momuli
 aut asserūt: vt Grego. turon. clauos q̄tuor i dñico
 corp⁹ fuisse: ex gbus belena duos in freno impa-
 ris posuit: tertiu⁹ i imagine aḡatini q̄ rome sup̄mi
 net vbi locauit: t quartū i mare adriaticū qd vsq⁹
 tūc fuerat nāgatiū vorago. p̄ciet: p̄cipies hoc fe-
 ctū de iustōe fēte crucis singulis annis solēnter ce-
 lebrari. Ambro. vō sic ait. Quosuit belena clauos
 dñi t inenit t de vno frenos fieri p̄cepit: de altero
 diadema iteruit. Recte clau⁹ i capite corona i vti-
 ce t i manu habena vt sensus p̄minaret: fides lu-
 ceat: p̄tās regat. C Sem aut graciū ep̄m iulianus
 apostata postmodū iterfecit ex eo q scāz crucē ine-
 nit: cū vbiq; signū crucis destruere interet. Eū n.
 3 p̄pas p̄ciet cepit graciū iutare ad sacrificia ido-
 loz. Qd cū ille renuēret dextrā sibi abscidi fecit di-
 cēs. Hāc manu multas ep̄as scriptas qb⁹ multos a
 deoz sacrificijs reuocant: cui dicit graci⁹. Multū
 mīsericōnia iſelate. p̄fuit. q p̄nsq; i xps credere se-
 pius ad synagoga iudeoz scribere 4 ep̄as: vt nul-
 lus i xps crederet: ecce nūc scādāli mei corp⁹us
 abscidisti. Tūc iulian⁹ plūib⁹ crucis liquit: t i os eius

infudi: decide lectū ferrēū affertit: ⁊ i eo graciā erēdi
⁊ desubter carbonēs sal ⁊ adipē spargi. S; cū gra
cia inuolubilis pmaneret: dixit ei iulian⁹. Si nō vis
sacrificare dijs saltē dic te xpianū non esse. Qui cū
excrās recusaret: iussit altā foucā fieri ⁊ serpētēs
venenatos ibidē poni: ⁊ quinquā in eadē iactari: si
tamē serpētēs gntino merui sūt. Iussitq; iulianus
griaciū i caldariā oleo feruentissimo plenā mitti.
Qui dū se signās spōte itare vellet rogās dñm vt
ei itez i martirij lanaco baptsaret irat⁹ iulian⁹
iussit pccus ei⁹ gladio pōari: sic i dño sūmari
pmeruit. C Quāta aut sit vire⁹ crucis i illō fidei
notario pz: qd cū mag⁹ decept⁹: ad quēdā locū
i quē demonēs aduocanerāt adduxit pmerit⁹ ei⁹ q
multis diuinjs abūdaret. Et ecce vidit quēdā na
gū ethiopē sup excelsū thronū sedētē: ⁊ i circuitu
ei⁹ alios ethiops circū cū lācis ⁊ fustib⁹ stātes
Tunc ille magū pōcitur iterrogant⁹ dicens: qs est ist
puer? Et ille. Dñe seru⁹ n⁹ est. Dñi dēdō. Si vis
me adorare ⁊ seruus me⁹ eē ⁊ xp⁹ tuū negare faciā
te sedere i dextera mea. Ille aut signū crucis mor
edidit: ⁊ se xpi saluatoris sūū libere eē exclamant
Stariq; vt cruc⁹ signū edidit: ois illa demonū mul
titudo euauuit. Post hoc cū qdā vice tēplū sē sō
phie pōit⁹ notari⁹ cū dño suo itrafferet: añ saluato
ris imaginē ambo staret: vidit dñs suus q pōcitra
imago sup notariū oculos fidos hñet ⁊ ip⁹ attēte re
spiceret: qd vidēs deūs dñs ⁊ admirans iunēē ex
pre dextra stare fecit. Viditq; q imago in illā itez
pre oculos voluisset ⁊ sup notariū fidos hñet. Iurūq;
qs sēc ip⁹ ire ex pre sinistra: ⁊ ecce itez imago oculos
voluit: ⁊ notariū in spū respiceret cepit. Tūc adiu
rat⁹ a dño vt sibi dñet qd apud deūz meruisset pp
qd sic eū imago respiceret dixit se nulli⁹ boni co
scīū eē nisi q cū corā diabolo negare noluisse.

C De scō iōāne ante portā latinā.

Dannes ap[osto]lus ⁊ euangelista dū
ephesi p[re]dicaret a p[re]s-
bule capif ⁊ vt dijs inuoluit iuraf. Qd cū
renueret i cācerē mitti: ⁊ ad domitiani
ip[er]atorē epistola mittit in q̄ mag[is] faciles? ⁊ de
rū cōrepro: ⁊ crucifiri cultor: noīat. Inssu iactur de
mitiani romā deducit. ⁊ deducto oēs capilli p de-
risione a capite p[re]cidunt: ac an p[er]tā vrbis q̄ latina
dicim dolū seruētis olei igne desup candit mit
ti iubet. Nullū tū ibidē dolorē sensit: s[ed] p[er]m[od]o ille-
sus exiuit. In illo igit locō eccl[esi]a a xpianis fabu-
cat ⁊ dies illa tāq̄ dies sui mart[is] p[er]i solēizat. Ve-
rigo nec sic a p[re]dicatōe xpī cessaret iussu domitiani
i pathmos insulā relegat? est. Nec tū ip[er]atores ro-
mani ap[osto]los p[re]sq̄batur: q[ui] xp[ist]i p[re]dicabāt: cū ipsi nul-
lū deū respicerēt: s[ed] q[ui] ip[s]i sine senatus auctoritate
desicari aiebāt: qd i[ps]i de nemine fieri p[ro]hibuēt
Vñ legis i historia eccl[esi]astica: q[ui] cū pilatus qdā vi-
ce ad liberū ep[iscop]o de xpō misisset i ip[s]e tiberius
oīs fidei a romanis recipi assentiret senatus oīo
respuit ex eo q[ui] sine sui auctoritate d[omi]n[u]s vocat[us] fuit.
C Alia cā est q̄ legis in qdam chronica ex eo q[ui] ro-
manis p[ri]us nō apparuerat. C Alia cā est ex eo q[ui]
oīus deor[um] cultū cū romanis isermebāt enacnabat.

De letanijs

Alia cā ē ex eo qd mūdi despectū p̄tebat: et ro-
mant anari et ābitiōsi erant. Xps etiā hoc fieri non
pmisit ne hoc humane potēte ascriberet. Alia cā
secūdu magistru Jo. beletu. qre ipatores et senat⁹
xpm et apostolos psequant⁹ erat: qd videbat eis dōs
nimis supb⁹ et iudus: eo qd cōfōrtē hīe nō digna-
ret. **A**lia cā ē quā orōsi⁹ refert: qd senat⁹ idigne
inlit qd pilat⁹ ad tyberiu et nō ad senatū de xpi mi-
raculis litteras destinavit: et iō ei⁹ cōsecratōes iter
deos fieri noluit. Cū irat⁹ tiberius multos de se-
natorib⁹ occidit: et quosdāz exilio dānavit. **A**ster
āt ipi⁹ bti iōanis audies filiū rome detineri in rīna
p̄passiōe p̄mora romā ad eū visitandū accessit. S³
dū veniss⁹: et ipm i exiliū relegatū audisset ideq; re-
dierit i cāpania civitate verulana migravit ad xps.
Quins corp⁹ in quodā specū sepultū multo tpe la-
tuit: s³ postmodū a filio suo iacobo reuelatum fuit.
Qd qdē multo odore redolēs ac miraculis multis
refulgēs ad p̄cāz citatē cū mltō honore trāslatū ē.

Letanie in āno bis fuit. s. i festo sci
marci qd dī letania maior:
et trib⁹ dieb⁹ an ascēsiōne dñi qd dī minor:

Et interpretat letania supplicatio vel roga-
tio. Prima igit letania triplr vocat. Primo leta-
nia maior. Secdo dī. p̄cessio septiformis. Tercio dī
crucis nigre. **D**icit āt letania maior: pp tres cās
s. rōne illi⁹ a quo instituta ē. s. a magno Gregorio
papa vrbis rome: rōne loci i quo instituta ē: qd rome
qē dñia et caput mūdi ex eo qd ibi ē corp⁹ p̄ncipis
aploz et apostolica sedes. **I**hōne cāe p q instituta est
qd p magno et gravissimo morbo. **I**hōmani. n. cū in
qdragesima cōtinēter vixisset et i pasca corp⁹ dñi re-
cipent postmodū comessatōib⁹ ludis et luxurie fre-
na laxabāt. Jōq; de⁹ p̄nocat⁹ peste maximā i eos
misi: quā ianuariā vocat. i. apostema sine iñaturā
i ianue. **T**ā scena āt illa pestis fuit: vt hoies i via:
mēsa: i ludis: i colloqis: subito morerēt: ita qd cū ali-
qs: vt dī stertitabat sepe cū ipa stertitandē spm
eralabat. Cū cū aliqs aliquē stertitandē audiebat.
statim accurrēs de⁹ te adiunct acclamabat. **E**t ab-
i. de: vt dicūt: adhuc hec cōsuetudo fuat: vt cū ali-
quē stertitandē audim⁹: dōs te adiunct acclamam⁹.
Rursus vt fert cū aliqs ostabat freqnter cōtinuo
et subito spm emittebat. vii cum aliqs se velle oñta
re sentiebat cōtinuo signū crucis sibi ip̄m̄ere fe-
stinabat: et hec cōsuetudo silr vsq; mō servat. **I**dec
aut pestis q̄lit ortū hūerit i vita sci Gregorij repit.
Secdo dī p̄cessio septiformis ex eo qd. b. Grego.
p̄cessiones q̄s tūc faciebat p septē ordines dispo-
nebat. **I**stā i pmo ordine erat ois cler⁹. **I**n secdo oēs
clerici et religiosi: i. 3°. scimoniales. in 4°. oēs iñā-
tes. i. 5°. oēs laici. in 6°. oēs vidue et otinētes. in 7°.
oēs cōiugate. S³ qd mō nō possum⁹ i numero pso-
narū supplemus i numero letaniarū: qd septies dici
debēt anteōz i signa deponant. **T**ercio dicunt cru-
ces nigre qm i signū mēdis ex tāta strage hoimū
et i signū penitētie hoies nigris vestibus iduebat.
Et forte ppter eādē cāz crucēs et altaria faccis et i
cinis velabāt. **I**doies et fideles vestes penitētiō-
nales debēt assumere. Alia aut dī letania minor q

fit trib⁹ dieb⁹ an ascēsiōne: quā. b. **A**dāmetus cōs
viēcētis tpe Leonis ipatoris q cepit āno dñi. 458.
an institutōz p̄me institutū: qd letania minor: roga-
tōes et p̄cessio. **D**icit āt letania minor: ad differentiā
p̄me: qd. s. instituta ē a minori epō i minori loco et pro
minori morbo. **C**ausa āt institutōis hui⁹ hec fuit.
Tūc. n. apud viēnā freqntes et maximi terremot⁹
fiebāt q domos et ecclias plūmas subueriebāt: no-
cturni sonit⁹ et clamores sepe audiebant: tūc etiam
aliud terribile accidit: qd i die pasche ignis d celo ce-
cidit et regis palatiū cōcremavit. **A**liud isup mira-
bili⁹ fiebat. **S**icut. n. demones porcos intraverunt
sic pmissiōe dei pp peccata hoimū lipos et alias fe-
ras intrabāt. et nullo vērētes nō solū p vias s³ p ci-
uitatē publice discurrebāt et passis pueros et senes
viros et feminas denorbāt. **C**ū igit tā dolorosi ca-
sus quotidie fierēt: p̄dict⁹ ep̄s triūnanū ieiuniū iñi-
xit: letanias instituit: et sic p̄dicta tribulatio cōquēit.
Deinde statutū ē ab ecclia et firmatū vt hec letania
vlt observet. **D**icit etiā rogatōes: qd tūc oimū
scōz suffragia iplorant. **E**t merito talis observā-
tia his dieb⁹ fuanda ē: et rogatōib⁹ scōz et ieiunijs
his dieb⁹ iñstādū multiplici rōne. **P**rimo vt deus
bella pacificet qd i v̄e freqnti⁹ cōcitant. **S**ecdo vt te-
neros adhuc fruct⁹ tre p̄uado multiplicet. **T**ercio
vt mot⁹ carnales qd hoc tpe magis furūt i se qsq; ma-
gis mortificet. **I**n vere. n. sāguis magis seruet illi-
citi mor⁹ magis pullulat. **Q**uarto vt ad receptōz sci
spūs se qsq; magis habilitet. nam p ieiuniū hō magis
habilitat. et p rogatōes dignior reddit. **D**uas alias
rōes assignat magis **G**uilelm⁹ altissiodorē. **P**rima
vt sic xps ascēdere et dicere: petite et accipietis. **S**ide-
ti⁹ petat ecclia. **S**ecdo qd ecclia ieiunat et orat parū
habeat de carne p ipi⁹ carnis maceratōes. **E**t ac-
quat sibi alas p orationes. qd oratio est ala anime q
volat i celū: vt sic xpm ascēdere libere possit asse-
q; ascendit p̄adēs iter ante nos et voluit sup pen-
nas v̄etoz. **A**uis. n. q multū abūdāt i carne et pagi
plūmis bñ volare nō pōt sicut pz i strūdē. **D**icitur
etiā p̄cessio: qd tūc ecclia facit gūalem p̄cessiōne.
In hac aut p̄cessiōe crux deserit: campāne pul-
sanē: verillū portat. **D**raco qdā cū igit cauda i q-
buscūq; ecclēsijs baiulat et oimz sanctorū singulariter
patrocinia iplorant. **I**do aut ibidē crucē deferimus
et cāpanas pulsam⁹: vt demones territi fugiāt. **I**stā
sicut rex i suo exercitu bz i signa regalia. s. tubas et
verilla: sic xpus rex cōmū in sua ecclia militante
bz cāpanas p tubis et crucēs p verillis. **E**t sicut
aliqs tyrānus valde timeret: qd alicui⁹ regis potēs
et sibi inimici tubas i sua terra audiret: verilla vi-
deret sic demones qui sunt in isto acre caliginoso
vehementer metuit: qm tubas xpi. s. cāpanas pul-
sari sentiunt: et verilla idest crucēs conspiciunt.
Et ista dicitur esse ratio quare ecclia campanas
consonant pulsare quando tempestates concitari
videt: vt scilicet demones qui hoc faciunt tubas
eterni regis audiant et sic territi fugiant et a tem-
pestatis concitatione quiescant. **A**d iect alia ratio
fit: quia campāne tunc fideles admonent et pro-
uocant vt pro instanti periculo orationi iñstant.

Aliud ēt verillū eterni regis ē ipsa crux secūdu il
lud. Verillū regis pdeūt. Qd qdē verillū de mo
nes valde timēt s; q dicit chuso. Ubicūq; igt de
mōes signū dñici vid: rit fugiūt timētes baculum
quo plagā acceperūt. Et hēc ē ratio quare i qbus
dā ecclesijs tēpestatīs crux de ecclesia extrahit
et tēpestatī opponit: vt. s. demones verillū sūmi re
gis videāt: et territi fugiāt. Jō igt crux i pcessione
desert et cāpane pulsant vt demones in ipso aere
eristētes territi fugiāt et a nra iustitiae desistant.
Verillū aut ibidē desert pp representādā victoriā
resurrectōis et victoriā ascensōis xpi q cū magna
pda celos ascēdit. Cū p aerē verillū incedēs ē xps
i celū ascēdēs. Et sicut verillū qd i pcessione desert ē
militudo fidelū seg: sic xps ascēdētē magna scōp
collectio comitat: canē aut q ibi fuit significat can
tus et laudes angelor: q xpo ascēdētī obuiauerunt
et ipm cū sua societate vsq; i celū cū mltis laudib;
pduxerūt. In qbusdā aut ecclesijs et marie i ecclesijs
gallicanis cōsuetudo habet: q draco qdā cū longa
cauda et iustitiae plena. s. palca vel aliquo tali duob;
dieb; pms aīe crucē: et tertiū cū cauda vacua post
crucē desert. Iser quod significat q i prio die an
te legē et i secūdo sub lege diaboli i hoc mūdo re
gnauit. In tertiū aut die. s. grē p passionē xpi d suo
regno expulsus fuit. Rursus i ipa pcessione oimū
scōp singularit patrociniā postulā. Quare aut
tūc scōs rogant plures cause sūt sup; assignate.
Sunt aut talie cause generales ppter quas deus
ordinauit: vt scōs erem; s. pp nostrā iopiā. sancto
rū gloriā. et dei reuerentiā. Sācti. n. vota supplicā
tū scire possunt: q i illo eterno speculo itelligitur
quantū vel illis pmet ad gaudiū: vel nobis ad au
xilū. Prima ergo rō est pp nram inopiā: et hoc vt
pppter inopiā quā hēmus in merendo: vt vbi nra
nō suppetunt merita patrociniā aliena. Vel pp
inopiā quā hēmus i gēplādo: vt q nō possum; su
mā lucē aspicere i se: salte i scis aspicere valeam;
Vel ppter iopiā quā habem; i amādo: qā plerūq;
imperfet homo magis sentit se affici circa vnū scū
q; etiā circa deū. Secūda ratio est pp scōp gloriā
Auit. n. de; vt sanctos inuocem;: vt dū p eor; sus
fragia qd petim; impetram; ipsos magnificem;
et gloriādo collaudem;. Tertia ratio ē pp dei re
uerentiā: vt peccator q deū offēdit: qsi non audeat
ipsū i ppria psona adire: s; amicor; possit patroc
iniā implorare. In huiusmodi aut letanijs cēt illud
āgelicū cāticū frequētandū. Scē de; scē fortis: scē
imortalis miserere nobis. Refert. n. Jo. dama. li.
bro tertio. q cū apd cōstātinopoli pp quādā tribu
lationē letanie fierēt: qdā puer de medio populi i
celū ē rapt; et istud cāticū ibidē edocet. Deinde ad
populū rediēs illud āgelicū cāticū i cōspectu po
puli decantauit: et mox ois tribulatio cessauit. In
calcedonēsi quoq; synodo fuit istud cāticū appro
batū et concludit ita. Dama. flos āt diem; q per
istud cāticū demones recedāt. Idius ergo cā
tici laus et auctoritas ex quatuor colligit. Primo
ex eo q angelus illud edocuit. Secūdo ex eo q
ad eius pulationem ista tribulatio conuenit.

Tertio ex eo q calcedonensis synodus illud ap
probanit. Quarto ex eo q demones illud timēt.

De ascensione domini nostri.

Scensio die a resurrectione facta
est. Circa quam ascensionē septem per or
dinem cōsiderāda sunt. Primo vnde ascēdit. 2.
quare nō statim post resurrectionē ascēdit: s; tot
dies expectauit. 3. qualiter ascēdit. 4. cum qbus
ascēdit. 5. quo merito ascēdit. 6. quo ascēdit. 7. q
re ascēdit. Circa pms notandū: qm de mon
te oliueti versus bethaniā celos ascēdit. q mons
secūdu aliā translationē dicit mons triū luminū.
Istā de nocte ex parte occidētis illuminabat igne
tēpi q erat ignis iugis i altari: mane ex pre occidētis
pimo eripiebat radios solis anteq; illuminaret
civitatem. Id abebat isuper in se copā olei qd est
fomentū luminis. et iō dicit mons triū luminū. in
hūc igt montē xps discipulos ire pcepit. nā i ipsa
die ascēdēs bis apparuit semel vndecī aplis co
medētib; i cenaculo. Vēs qdē tā apostoli q; alij di
scipuli nec nō et mulieres habitabāt i illa pre hic
rusalē q dicebat mello. s. i mōte syon vbi dauid cō
struxerat sibi palatiū: et erat ibi illud cenaculū grā
de strati i quo dñs pcepit sibi parari pascat: et i illo
cenaculo tūc vndecī apli habitabāt. Ceteri aut dī
scipuli et mulieres habitabāt circumq; p diuersa
hospitia. Dñ igt i illo cenaculo comederunt: dñs
eis apparuit: et credulitatē illor; exprobrauit. Et
cū comediss; cū eis: et pcepisset vt i mōte oliueti v
sus bethaniā irēt: ibidē eis iter apparuit: ac i discre
te qrentib; respondit: et elenatis manib; eis bñdixit
et ide corā eis i celū ascēdit. De loco aut ascēdēs
dicit simplici; ebs hierosolymitan;: et hī in glosa.
q: cū ibi postea edificata cēt ecclesia loc; ille i quo in
stiterunt vestigia xpi ascēdētis nūq; potuit stēni
pauimēto imo resiliēbant marmora i ora colloca
tū: calcati ēt pulueris a dño hoc dicit cō docuim;
tū q vestigia in ipsa cernunt et eandē adhuc spēm
velut pssis vestigijs terra custodit. Circa scōs
grē. s. nō statim ascēdit vt resurrexit s; p qdraginta
dies expectare voluit. Notādū q hoc fecit ppter
tres ratios. Primo ppter resurrectōis certificatio
nē. Difficil; n. erat pbare vitatē resurrectōis q;
passiōis: q a prima die vsq; ad tertiā diē vere po
terat pbare passio. S; ad verā resurrectionē pro
bādā plures reqrebant: et iō magis tps reqrebat i
ter resurrectionē et ascensionē q; iter passiōis et re
surrectionē. de hoc sic diē leo papa i finone d ascē
sione. Quadragenari; hodie dicit rplet; ē mme
rus sacratissima ordiatōe disposit;: et ad vtilitatē
nre eruditōis ipensus: vt dū a dño in hoc spatio
mora p sentie corporalis erēdit fides resurrectio
nis documēt; necessarijs imminet. Et as agam;
diuine dispensatiōis scōs par: necessarie tardita
ti. Dubitatū ē ab illis ne dubitaretur a nobis. Se
do pp apostolor; cōsolationē. Q; emz cōsolatiōes
diuine supabūdāt tribulatiōib; et tps passiōis fuit
tps tribulatiōis apostolor; iō plēs debuerūt esse
dies isti q; illi. Tercio pp mysticā significatiōē vt

De Ascensione

p hoc daret intelligi q' solatioes diuine cōparant
ad tribulatioes sic annis ad diē: dies ad hora: hora
ad momentū. q' enī pparent sicut ann' ad diē: p'z
p illud qd legit Esā. 41. p'dicare annū placabilem
dño 7 diē v'lois deo n'fo: Ecce p die tribulatiois
reddat annū cōsolationis. q' at pparent sicut dies
ad hora p'z p hoc q' diis. 40. hoīs mortuus iacuit
qd fuit tribulatiois: 7 p. 40. dies resurgēs discipu-
lis appuit: qd fuit p'solatiois. vii glo. 40. hoīs mor-
tuus fuerat ppter hoc. 40. dieb' se vauere p'sirma-
bat. Qd vō pparent sicut hora ad momentū inuua-
tur Esā. 54. In momento idignatiois abscondi fa-
ciē meā: 7c. C' Circa tertiū: q'lit. f. ascendit notādū
q' ascendit pmo potenter q' p'p'is virib'. Esā. 63.
Quis est iste q' venit de edō. 7c. gradib' in multitu-
dine virtutis sue. 7c. 70. Nemo ascendit in celū. f.
p'p'ia virtute: nisi q' descendit de celo fili' hoīs q' est
i celo. 7c. 7c. n. q' in quodā globo nubis ascēderit:
hoc tū non fecit q' nubis ministerio idigeret: s'z vt
p hoc oñderet q' oīs creatura parata ē obseq' crea-
tori suo. Ipse. n. potentia deitatis sue ascendit. Et
i hoc notat diā f'z q' d' i historia scholastica. Nā
Enoch trāsit' est. Melias subuectus ē: s'z Iesus
p'p'ia virtute ascendit. p'm' f'z Gregoriū: p' coitū
gnat' 7 generās. Scd's generat': s'z non generans
7c' nō generat' nec generās. C' Scd'o ascen-
dit patēter: q' vidētib' discipulis. vii dicit. Chdē
tib' illis elenat' ē. 7c. 70. xvi. Vado ad eū qui
misit me: nemo ex vob' interrogat me. quo vadis.
glo. Ita palā ascendit: vt nemo iterroget qd visu
corporali fieri cernit. 70. n. illis vidētib' ascēdere
voluit: vt ipsi testes ascēsis existeret: naturā hu-
manā i celū ferri gauderet: 7 ipsi seq' desiderarent
C' Terno letant': q' subilātib' angelis p's. ascendit
deus iubilatioe. Augustin'. Ascendente xpo pa-
uer omne celū: astra mirant': plaudūt agmina: tu-
be sonāt: letis se nescient blāda modulamina cho-
ris. C' Quarto velociter. p's. Exultant vt gigas
ad cur. viam. Valde enim velociter ascendit quā-
do tantū spaciū quasi in momēto percurrit. Refert
enim rabi moyses marim' philosoph' q' quodli-
bet celū cuiuslibet planete habet i spissitudine viā
quingentorū annorū: idest spatium tantū quantū
posset aliq's ire de via plana in quingentis annis. Et
distantia iter celum 7 celū est similis: vt dicit: via
quingentorū annorum. Et ideo cū sint septē celi crūt
scdm ipsum a centro terre vsq' ad concavū celi sa-
turni: quod ē celū septimū via. 7700. annorū idest
tantū spaciū q'stū de via plana aliquis iret i septē
milia 7 septē centū annis si tantū viueret: ita q' q
libet annus cōponat ex. 365. dieb': 7 iter cuiuslibz
diei sit quadraginta miliaria: qdlibet miliare sit
duorū milia passū sine cubitor. hec rabbi moyses
Utrū aut hoc verū sit deus scit. Idanc. n. mensu-
ratione ille nouit q' oia fecit i numero pōdet 7 mē-
sura. Iste igit fuit magnus saltus quem fecit xps
de terra. f. in celū. Et de hoc saltu 7 qbusdā alijs
saltib' xpi sic dicit Ambro. Saltu quodā xps v'it
i hūc mūdū: apud patrē erat. 7 i v'gine v'it 7 ex vir-
gine in presepe transiit: descendit in iordanē: ascē-

dū i crucem descendit i tumulum: surrexit e tumu-
lo: 7 sedet ad patris dextrā. C' Circa quartū cum
qbus. f. ascendit: notādū q' ascendit cū magna p'da
hoīm 7 magna multitudie angelor'. Q' enī cum
magna p'da hominū ascendit patet p illd qd d' i ps
Ascendisti in altū: cepisti captiuitatē. 7c. Q' autem
ascendit cū multitudie angelor' patet p illas iter-
rogatioes q's xpo ascēdente minores āgeli fecerūt
maiorib' vt habet Esā. 63. Quis ē iste q' venit de
edom tineris vestib' de bosra: vbi dicit glo. q' q-
dā angeli nō plene cognoscētes mysteriū icarna-
tiois: passiois 7 resurrectiois vidētes ascendere ad
celos dñz cū multitudie angelor' 7 scōz hominum
p'p'a virtute ipsū icarnatiois 7 passiois mysteriū
admirant': 7 angelis comitātib' dñz dicit. Quis ē
iste q' venit. 7c. Et i ps. Quis ē iste rex glorie? Di-
onysius autē i lib. angelice hierar. c. 7. insinuat vi-
des: q' dū xps ascenderet tres q'stiones ab angelis
facte sunt. p'mā fecerūt maiores angeli admi-
cē sibi ipsi. Secūda fecerūt ipsi maiores xpo ascē-
dēt. Tertiā fecerūt minores maiorib'. Querūt igit
tur iter se maiores dicētes. Quis ē iste q' venit
de edom tū. ve. 7c. edō s'guineo iterpretat. Bosra
minuta. q's dicit. Quis ē iste q' venit de mūdo sau-
gūneo p petm' 7 mūto p malitiā cōtra deū? Vel
q' venit de mūdo s'guineo 7 ierno mūto: ridit
dñs. Ego q' loquor iustitiā. 7c. Diony'. pōit talem
litterā. Ego. n. dicit disputo iustitiā 7 iudiciū salu-
taris. In redēptioe hūani generis fuit iusticia: in-
quātū. f. factor creaturā suā a dño alieno reduxit. 7
fuit iudiciū inquātū diaboli inuātorē alieni iuris ab
eo quē possidebat hominē potētē eiecit. S'z secun-
dū hoc facit Dionys' q'stione. Lū. n. ipsi supiores
āgeli sunt dō primi: 7 immediate a dño illuminet: q's
abinitē q'rūt q's. abinitē discere cupientes: Sed
sic soluit ipē 7 p'metator expōit. In eo q' interrogat
significat se sciētiā appetere. in eo autē q' inter se
pferūt: dimōstrāt q' diuinā i se p'fessionē nō audēt
puenire. apud se ergo p'io iterrogare deliberāt:
ne forte illuminationē que ipis a dō fit nimis festi-
na iterrogatioe pueniāt. Secūda qd ē quā fecerūt
ipsi supni āgeli ad xpm dicētes. Quare ergo rubz ē
idumentū tuū: 7 vestimēta tua sicut calcitū i tor-
culari? dñs d' habuisse idumētū. i. corp' suū rubz
idest s'guie cruciatū: ex eo q' adhuc dū ascēderet
i corpore suo cicatrices habebat. Voluit. n. cicatri-
ces i corpore suo suare scdm q' dicit Beda. s. de
causis. ait. n. sic. Cicatrices dñs suauit: 7 i iudicio
suaturus ē: vt fidē resurrectiois astruat: vt p ho-
minib' supplicādo eas patri res'p'ntet: vt boni q's
misericorditer sint redēpti videant: vt reprobi q's
iuste sint dānati recognoscant: vt p'p'etue victorie
sue certū triūphū deferat. hūc ergo q'stōi dñs sic
respōdet. Torcular calcami solus i q' tāq' i plio sic
p'sus ē vt ē s'guis sic effūdēret. Vel torcular vo-
cat diaboli q' hūanū gen' sic simib' peccato: n'z in-
uoluit 7 strinxit: vt quicquid in eis spirituale erat
exp'imeret 7 solum vinaria remanerent: sed no-
ster bellator torcular calcami: vincula peccatorū

dirupit: et celi ascēdēs postmodū tabernā celi ape-
ruit: et vinū sci spūs effudit. Tertia q̄stio ē quā se-
cerūt minores āgeli maiorib⁹ dicētes. Quis ē iste
rex glie? q̄b⁹ illi ruderūt. Dñs v̄tutū ip̄e ē rex glie.
De hac āgeloz q̄stio: et alioz cōnemeti r̄sione sic
dicit Aug⁹. Scificat diuino comitatu imēsus aer.
et ois illa volūtās p̄ aera demonū turba x̄po ascen-
dēte trāsfugit: q̄b⁹ accurrētes āgeli q̄s eēt scificabāt
dicētes. q̄s ē iste rex glie? q̄b⁹ alij r̄ndētes dixerūt.
Iste ē ille cādid⁹ et rose⁹: hic ē ille q̄ nō h̄z spēs neq̄
deorē: ifirm⁹ i ligno: fort⁹ i spolio: vilis i corpore: felo:
amar⁹ i pho: fed⁹ i morte: pulcher i resurrectione:
cādid⁹ ex v̄gie: rubicū⁹ i cruce: fusc⁹ i opprobrio:
clar⁹ i celo. C. Circa q̄ntū. quō. s. merito ascendit:
nōdū q̄ triplici merito ascendit: d̄ quo sic dicit Iste-
ronym⁹. Iste p̄ vitatē: q̄ illa q̄ p̄phetas diu p̄-
miseras adimplet: et m̄suetudine: q̄ sic onis p̄ vita
p̄pli imolaris: et iusticia: nō cū p̄tate s̄ iusticia eri-
puit hoies: et deducet te mirabil dextera tua: po-
tētia suē v̄t deducet te: hoc ē i celū. C. Circa 6^m
quō. s. ascendit: nōdū q̄ sup oēs celos ascendit: p̄ q̄
d̄ ad ephe. 4. Qui descendit ip̄e ē: et q̄ ascendit super
oēs celos vt adimplē oia. Sup oēs celos dicit q̄ plu-
res sūt celi sup quos ip̄e ascendit. Est. n. celus māle:
rōnale: intellectuāle: et supsubāle. Celū māle multi-
plex ē. s. celū aeris et ethereū olipū: igneū: fidereū
crystallinū: et empyreū. Celū āt rōale ē hō iust⁹ q̄ d̄
celū rōne ihabitātis diuine: q̄ sicut celū ē sedes
et habitatio dī sedm q̄ d̄ Ith. 61. Celū mihi sedes
est. sic anima iust⁹: vt d̄ in sapia. aia iust⁹ sedes est
sapie. Rōne queratōis facte: q̄ sci p̄ queratōem
et desiderū sp̄s habitāt i celo: sic dicebat apls. M̄ra
cōuersatio i celis ē. Rōne opatōis cōtinue: q̄ sicut
celū cōtinue mouet: sic et facti p̄ bona opa cōtinue
mouent. Celū intellectuāle ē angelus. Angel. n. di-
cunt celū: q̄ istar celi sūt altissimi. Rōne dignitat⁹
et excellētie. De quā dignitate et excellētia. dicit.
Dionys⁹ i l. de diu. no. ca. 4^a. Dīuine mētes
sūt sup reliq̄ existētia: et vinūt sup reliq̄ viuetia: et i-
telligūt et cognoscūt sup sensū et rōnez: et plūsq̄ oia
existētia: pulchritū et bonū desiderāt et eo participāt.
Secdō sūt pulcherrimi rōe nature et glie. De quoz
p̄chritudine dicit Dionys⁹ i eodē l. Angelus est
manifestatio oculi luminis: speculū p̄nz clarissi-
mū i cōtaminatū i cōinquinatū imaculatū suscipiēs si-
tas ē d̄re pulchritudine boniformis deiformitatis.
Tertio sūt fortissimi rōne v̄tut⁹ et potētie: de quoz
fortitudine dicit Damasc. i l. 2^a. ca. 3^a. Fortes sūt et
parati ad dei volūtātē expletōez: et vbiq̄ cōfestim
iueniunt vbiq̄q̄ diuin⁹ iusserit iuit. Celus. n. h̄z
altitudinē pulchritudine fortitudinez. De duobus
p̄mis eccl̄ i l. 43. altitudinis firmamētū ē. De 3^a.
Job. 37. Tu fortitan cū illo fabricat⁹ es et c. Celū āt
supsubstāiale ē equalitas diuine excellētie. De quo
x̄ps venit. et vsq̄ ad illd postmodū ascendit: de quo
d̄ i psalmo. A summo celo egressio ei⁹ et c. c. vsq̄ ad
f. c. Sup oēs igit hos celos vsq̄ ad ip̄m celū sup-
subāle x̄ps ascendit. Q. n. ascendit sup oēs celos mā-
les h̄z p̄ illud q̄ d̄ i psalmo. Elenata ē magnificē-
tia tua sup celos d̄s. Sup oēs. n. celos māles vsq̄

ad ip̄z celū empyreū ascendit: nō sic helias q̄ i curru
igneo ascendit vsq̄ ad sublimarē regionē: nec cam
trāscendit s̄ i paradisu terrestrē tāllat⁹ ē: que adeo
eminet vt p̄gat ad sublimarē regionē nec eā trā-
scendit. In hoc ergo celo empyreo x̄ps residet et ē
spālis et p̄pā eius mansio: et angeloz et alioz scōz: et
cōgrue cōnemeti hec habitatio his hitatorib⁹. Illud
n. celū ceteros celos excellit dignitate: p̄tate:
firmitate: ambitu. et iō ē queniens habitatio x̄pi q̄ oēs
celos rōnales et intellectuāles trāscendit dignitate:
eternitate: sicut imutabilitatē et ambitu potestatis.
Similiter ē cōgrua habitatio sanctorū. Illud enim
celū ē vniforme: immobile luminositatis p̄fecte: et ca-
pacitatis imēse. Et recte cōgruit angelis et factis
q̄ fuerūt vniiformes i opatōe. Immobiles i dilectōe:
luminosi i fide suē cognitōe: capaces i sancti spūs
receptōe. Qd̄ aut sup oēs celos rōnales. i. oēs scōs
ascenderit p̄z p̄ illud q̄ d̄ cant. 2. Ecce iste venit
saluens i montib⁹: trāsiēs colles et vocant mōtes
angeli: colles vō viri sancti. Quod vō sup oēs ce-
los intellectuāles. i. angelos ascendit: p̄z p̄ illud q̄ d̄
d̄ in ps. q̄ ponis nubē ascensū tuū q̄ ambulas sup
pennas ventoz. Ite ascendit sup cherubin et vola-
uit sup pennas ventoz. Qd̄ aut vsq̄ ad celū sup-
substāiale. i. dī cōlitate ascendit p̄z p̄ illud q̄ d̄
mar. viii. Et dñs qd̄ iesus: postq̄ locut⁹ ē eis assū-
ptus ē i celū et sedet a dextris dei. Dextera. n. dei ē
eq̄litas dī. Ver. Dñs nico singularitē a dño et deū
et datū ē sedere a dextris: glorie ip̄s: v̄pote i glia
coeqli i cōntia cōsubstāionali p̄ gñatōe cōsimili:
maiestate nō dispari: eternitate nō posteriori. Cel
pōt dici q̄ x̄ps i ascēione sublimis fuit q̄druplici
sublimitate. s. locali remunerationē p̄mū cognitōali
et virtuali. De p̄mo Ephe. 4. Qui descendit ip̄e ē.
et q̄ ascendit super omnes celos. De scdō psal. 2.
Factus obediens et c. vbi dicit Aug⁹. Humilitas
claritatis est meritum: claritas humilitatis est p̄e-
mium. De tertio ps. Ascendit super cherubin. i.
super omnem scientie plenitudinē. De quarto ps:
q̄ ascendit etiā sup seraphin. collo. 4^a. Sare etiaz
supeminētē charitatem x̄pi. C. Circa septimum
q̄re. s. ascendit nōdū q̄ ascendit sue. 9. s. fruct⁹ suē
vilitates. P̄ua vilitas ē hūiliatio amoris diuini.
Joā. 16. Nisi ego abiero paraclet⁹ n̄ v̄iet: vbi dicit
Aug⁹. Si carnalit mibi hēserit capaces spūs n̄ erit
Scdā ē maior cognitio dei. Joā. 14. Si diligēs me
gauderet vtiq̄: q̄ vado ad p̄ez et c. vbi dicit Aug⁹.
Ideo subitō formā istā sūi in qua pat maior me ē.
vt deū spiritualiter videre possitis. Terna est ma-
ritū fidei: de hac sic dicit Leo in sermone de ascē-
sione. Tunc ad equalē p̄i filiū eruditior fides gres-
su mentis cepit accedere et contractatōe corporee i
x̄po substātie qua p̄e minor est nō egere. Adagna-
rū enim hic vigor ē mentū incōtātē credere: que
corporeo non vidēt intuitu: et ibi figere desiderū
quo nequeas inferre conspectū. Aug⁹. de confes.
Exultauit vt gigas ad currendam viam. Mon. n.
tardauit: sed cucurrit clamans dictis factis: morte:
vita: descensu: ascensu clamās vt redeam⁹ ad eū:
discessit ab oculis vt redeam⁹ ad cor: et iuentiam⁹ eū.

De spiritu

Quarta ē nra securitas. Jo. n. ascendit vt nř aduo-
cat: sit apud p̄ez. valde at̄ securi ē possum? qñ ta-
le aduocat apud p̄ez nos hie p̄sideram? i. Joan.
z. Aduocatū apud p̄ez hēm? Iesū xpm iustū: t
ipse est propitiatio pro peccatis nostris. De hac ē
curitate dicit Bernar. Securū accessū habet o hō
apud deū vbi nř an filiū: t fili? an p̄ez. Ad? ondit
filiū pectus t vbera: fili? ondit p̄i latus t vulnera.
Nulla ergo poterit ēē repulsa: vberor sūt charitas
signa. Quita est nra dignitas. Ad Maxima qdē nra
dignitas ē: qñ nā nostra vsq; ad dexterā dei exal-
tata ē. Alii t angeli hanc dignitatē t hoib? p̄sideran-
tes: deiceps p̄bibeant se adorari ab hoib? sicut
dī apoc. 19. Cecidi inq; an pedes ei? vt adorarent
eū. t dixit mihi. Quid ne feceris. p̄fero. n. tu? sū t
frat? tuor: vbi post ascensionē vidēs sup se exaltari
hoies: ab hoie timuit adorari. L eo papa i f̄mone
de ascensionē. Hodie nā nre humanitatis vltra cū-
ctay altitudinē p̄tātū ad dei p̄is ē p̄necta p̄scēti.
vt mirabilior fieret grā dei cū remotis a cōspectu
hoiuz qd merito reuerētiā sui sentiebāt: iudicē fides
nō diffidit: spes nō fluctuat: charitas nō tepe-
ret. Sexta est sp̄i nre soliditas. Hēbre. 4. Hñtes
ergo p̄tifice magnū q celos penetrat: ichm filiū
dei teneam? sp̄i nre p̄fessionē. Itē Hēbre. 6. Qui
p̄fugim? ad tēcā p̄positā sp̄em: quā sicut anho-
ra hēmus aie tutā ac firmā t icedēte vsq; ad iterito
ra velaminis: vbi p̄mors: p nobis itronuit iesus.
De hac iter? L co. xpi ascētiō nra ē p̄nectio: t quo
p̄scēti glā capitis co spes tēdit t corpis. Septima
ē vie cōsilio. Hēbre. z. Ascēdit iter pādēs an eos
Aug. Tūa tibi scūs ē saluator. surge t ambula: hēs
quo: noli p̄ire scire. Octona ianne celestis ap̄rio:
sicut. n. p̄m? Adā apuit ianuas f̄erni: sic iesus padī
fi. Alii ecclia cantat. Tu deuicto mortis aculeo tē.
Nona loci p̄paratio. Joā. i. 4. Vado pare vobis lo-
cū. Aug. Vne parā qd paras. nos. n. tibi paras: t
te nob paras qñ locū paras: t tibi i nob: t te nob:

De spiritu sancto.
scūs hodiēna pie: vt sacra ac
tū testat hist. i aplos i liquis
igneis missus ē. ¶ Circa c^o missionē si-
ne aduentu octo mīserāda sūt. Primo a quo missus
est. Secdo quot modis mittit sine missus ē. Tercio
quo tpe missus ē. Quarto quoties missus ē. Quinto
qñ missus ē. Sexto i quos missus est. Septimo pp
qd missus ē. Octano p qd missus ē. ¶ Circa pmuz
.s. a quo missus ē. Notādū q spm scū p mltz .r. fi-
lius mīst: r spūs scūs scipz dedit: r mīst. De pmo
Joā. i. 4. ¶ Parachū at spūs scūs que mittet pr i. r.
De scdo Joā. i. 6. Si aut abiero mittā cum ad vos
Missio. n. i. ist. ferioribz bz cōparatione ad suum
mittentē sub triplici bitudine. s. vt ad dātē eē: r sic
mittit radi: a sole: vt ad dātē virtutē: sic mittitur
oculū a pictore. vt ad dātē infinitūdēm sine au-
toritatē r sic mittit nūcins a pceptore. Sedz hunc
triplicē modū missio pōt ouenire spūi sccto. Admitti-
tur. n. a pie r filio tāqz ab eis bñz cō r virtutē r au-
toritatē in opando. Subillumin^r spūs scūs scipm

dedit: ꝛ misit qđ videt Innuari. Joan. 16. cū dicat.
 Cū ā venerit ille spūs vitatis. Nā sicut dicit 2 eo
 papa i sermone de penthe. beate trinitas icōm
 tabilis deitas vna ē in suba idiusa in ope: cōsors
 i voluntate: par i oipotencia: cōlis i gloria. Diuisit
 aut sibi opus nre redēptōis mīa trinitatis: vt pꝛ p
 pitariet filius ppitaret: spūs scūs igniret. Q. n.
 spūs scūs deus est. iō recte dicit scipm dare. Hec
 aut qꝛ spūs scūs deus sit oñdit Ambrosius in libro
 de spū scō sic dices. Ex quatuor istis manifesta di
 uinitatis eius gloria cōpōbat. Deus enim esse co
 gnoscit: aut qꝛ sine peccato est: aut qꝛ peccata pdo
 nat aut qꝛ creatura nō est: sꝫ creator est: aut qꝛ non
 adorat sꝫ adorāf. Et in hoc ostendit quomō beata
 trinitas se totaliter nobis exhibuit. Pater. n. oia
 que habuit nobis exhibuit. ꝛ sicut dicit Aug. Mi
 sit nobis filiū suū in pccū nōstre redēptōis: spū
 sanctū in puilegiū nōstre adoptōis: ꝛ scipm totū re
 seruat i hereditate adoptōis. Sili filꝫ totū se no
 bis exhibuit: qꝛ sicut dicit Ber. ipe pastor: ipe pa
 scua: ipe redēptio. Dedit enim nobis animā in p
 cium: sanguinē in potū: ꝛ carnē in cibū ꝛ deitate in
 pmiū. Similiter ꝛ spiritus sanctus totaliter omnia
 sua dona nobis exhibuit ꝛ exhibet: qꝛ sicut dicit. i.
 cor. 12. Alij p spiritū sanctū datur sermo sciētie: alij
 sermo sapiētie secūdu enndē spiritū: aliter fides in
 eodē spiritū. 2 eo papa. Spiritus sanctus qꝛ inspira
 tor est fidei: docto: sciētie: sors dī ectōis: signaculū
 castitatis: ꝛ totius causā salutis. C. 1. dīca secūdu. s.
 quor modis mittit siue misit est notandū qꝛ spūs
 sanctus duobus modis mittit. s. visibiliber ꝛ inui
 sibiliter. Inuisibiliter cū mentibus sanctis illabit.
 Visibiliter cū in aliquo signo visibili demonstratur.
 de missione visibili dī Joan. 3. Spūs vbi vult spl
 rat: ꝛ vocē eius audis: sꝫ nescis vbi veniat aut quo
 vadat. Nec mꝫ qꝛ sicut dicit Ber. de verbo inui
 sibili. Per oculos nō intrauit: qꝛ nō est coloratū: sꝫ
 neqꝫ p aures: qꝛ non sonuit. sꝫ neqꝫ p nares: qꝛ non
 aceri misceat: sꝫ mēti. nec insiat aerē sꝫ fecit: neqꝫ ve
 ro p fauces: qꝛ nō est māsū vel anstrū: nec tactū cor
 poris: qꝛ illud palpabile non est. Queris igit qū ita
 sint inuestigabiles vie eius: vbi ad se nonerit. Me
 pe ex motu cordis intelleri pntētia eius: ꝛ ex fuga
 vitioꝝ adueriti potētā virtutis eius: ꝛ ex discussio
 ne finē redargitōe oculitoꝝ meoꝝ admiratōis sum
 pfunditate sapiētie eius: ꝛ ex quātulaciōis emen
 datione moꝝ meoꝝ expꝫ sum bonitatē māsuetu
 dinis eius: ꝛ ex reformatōe ꝛ renouatōe spūs mē
 tis moꝝ pēpi vteqꝫ specē decoris eius. ꝛ ex con
 tuitu hoc omniū simul expꝫ multitudinē magni
 tudinis eius. Hec Ber. Hic istsō aut visibilis est cū
 in aliquo signo visibili ostendit. Et notandū qꝛ in
 quāplaci specie visibili spūs sanctus mōstratus
 est. Primo in specie colibe sup Chistū baptizant.
 2. In c. 3. Descēdit spiritus sanctus corporali specie
 sicut coliba in ipm. Secūdo in specie nubis lucide
 sup Chistū transfiguratum. Math. 16. Adhuc eo
 loquēte ecce nubes lucida obuiāuit ei. vbi sic di
 cit glo. Sicut baptizato domino: sic et glorificato
 mysterium sancte trinitatis ostenditur. spūs scūs

ubi i colūba: hic i nube lucida. Tercio in spē status. Jo. 20. Insufflavit et dixit. Accipite spm sanctū etc. Quarto i spē ignis. Quinto i spē lignē. et i hac dupli-
ci spē apparuit hodierna die. Jo aut i hac qntupli-
ci spē rex mōstrat: ē: vt def itelligi q hax rex pro-
petates opat i cordibz i qbz illabit. Colūba gēmi-
tū p cām bz: felle caret. i foraminibz petre manet.
Sic spūs scūs illos quos replet facit p suis peccis
gemē. Esa. 59. Rugiem? qñ yrñ oēs. et qñ colūbe
meditātes gemem? i. nos postulatētes et ge-
mētētes fac. Secdo sine felle amaritudinis ē. Sap. 12.
O qz bon? et suavis ē dñe spūs tu? i nob. Itē ibidē.
7. Vocat suavis benign? hum. in? : ex eo q suaves
benignos et humanos faciat: suaves i fmo: beni-
gnos i cōde: et humanos i ope. Tercio i petre forami-
nibz. i. i xpi vulneribz bitare. Can. 2. Surge ppa
amica mea: speciosa mea: colūba mea: et veni. glo.
Fonēs mihi pullos meos infundē spūs scī. In for-
aminibus petre. glo. i xpi vulneribus. Treno. vlti.
Spūs oris nrī xps dñs cap? ē i peccis nrīs. cui dī-
rim? i vmbra tua vinem? gētibz: qñ dicit. Spūs
q ē oris nrī: qd os nrī ē xps dñs q ē os nrī et caro nrā
fac nos dñe xpo. In vmbra tua. f. i passiōe tua: in q
xps fuit tenebrosus et dīpect? vinem? p ingē memo-
riā. Secdo mōstrat? ē i spē nubis. Nubes a tra ele-
uat. refrigeriū pstat: et pluriā gūat. Sic spūs scī
quos replet a tra eleuat p grēptū tēnoy. Esec. 8.
Elevavit me spūs iter celū et terrā etc. Itē ese. p.
Quocūqz ibat spūs illuc eūte spū et rore parit ele-
uabāt scqntes eū. spūs n. vite erat i rotis. Item
grego. gustato spū dīspit oīs caro. Secdo refrigeriū
pstat i centina victoy. vii et bñ līdārie victoy est.
Spūs scūs supuenit i ter: vñs altissimi obū. tibi
i. te. ab oī estu victoy refrigerabit. vii et spūs scūs
vocat aq q bz viz refrigeratīā. Jo. 7. Flumīa de
vētre ei? fluēt aq vine. Idē aut dicit de spū scīto
quē erat accepturi credētes i eū. 3. gūat pluriā la-
chimay. ps. fluit spūs ei? et fluēt aq. f. lachrymay.
C3. mōstrat? ē i spē flat. Flat levis calidus ad
respirādū necari? ē. Sic spūs scūs levis. i. velox ē
ad se diffundēdū. Oibz. n. mobilibz mobilior ē. Glo.
sup illud. Facit? ē repēte de celo son? etc. Mēseit tar-
da molimina scī spūs grā. 2. calid? ē ad inflāmādū.
Luc. 12. Ignē veni mitterē i terras: et qd volo nifi vt
ardeat: vii et austro vento calido cōparat. canti. 4.
Surge aglo et veni aufer pfa etc. 3. levis ē ad de-
mulcēdū. vii et ad ei? leuitatē inflāmādā vocat noīe
victōis. Jo. 3. Vinctio ei? docet nos de oibz. noīe
rois vii cātāt ecclia. Et sui rois itina. etc. nomie
aure tēnis. 3. Ite. 19. Et post ignē sibilus aure te-
nuis et ibi dñs. 4. necari? ē ad respirādū: ad eo qp-
pe necari? ē q si ad horā subtraheret hō continuo
moxeret. sic et d spū scīto itelligēdū ē. ps. Auferes spi-
ritū eoz: et deficiēt et i puluerē suū reuertēt. Jo. 6.
Spūs ē q vivificat. C 4. mōstrat? ē in spē ignis.
C 5. i spē lingue. Quare aut i hac die dupli-
ci apparuit dīcetur ifra. C Circa tñū. f. quo tpe spūs
scūs missus ē: notādū q missus ē quāsimō die a pa-
tea. Jo at i die quāgesima missus ē: vt def itelligi

qm a spū scō ē legē pfectio: etna remuneratio: et pec-
catorū remissio. Legē pfectio. qm fm glo. a die agni
pimolati quāgesimo die data ē lex i igne. In nouo
et testō quāgesimo die a pāsa xpi descendit spūs
i igne: lex i mōte synai: spūs i mōte syon: lex i subli-
mis mōtē loco: spūs dat i cenaclo. vii p hoc insinat
q ipse spūs scūs ē pfectio totū legē: q plenitudo le-
gis ē dilectio. Secdo ē etna remuneratio. Uñ glo.
Sic quādragita dieb? qbz p resurrectionē cū discipulis
eduerat? ē: pntēz eccliaz designat: ita quāgesim?
dies quo spūs scūs dat: dñariū etne remuneratōis
expmit. Tercio pectorū remissio vii glo. ibidē. Jo in
quāgesimo aīo indulgētia fiebat i iubilco: et p spūm
scīm peccā remittunt. Et seq? i glo. In spūali iubi-
leo rei resoluuntur: debita dimittunt: exules i pa-
tria renocāt: hereditas amissa reddit: fñi. i. hoies
peccō veniāt a iugo fustis liberant. Mōstrat
glo. Ite mōtis soluit et liberat. Uñ. i. Ro. 8. Et ex
spūs vite i xpo liberavit me a lege peccati et mortis.
Debita pectorū dimittunt: q charitas opit multi-
tudinē pectorū. exules i pñaz renocant. ps. Spūs
tu? bon? deducet me i trā rectā. Idē hereditas amissa
reddat. i. Ro. 8. Ipse spūs testimoniū reddit spūi
nrō q sum? filij dei: si aut filij et heredes. Serui a
peccō liberat. 2. cor. 4. Ubi spūs dñi ibi libertas.
C Circa tñū. f. quoties aplis missus ē scīdū ē q
scdm glo. trib? vicib? dat? ē. f. aī passionē: post re-
surrectionē et post ascensionē. Primo ad faciēdū mi-
racula. 2. ad relaxādū peccā. Tercio ad cōfirmā-
dū corda. C Primo qñ eos ad pñcandū misit: et
sup oīa demonia: et vt languores curaret potestate
dedit eis. Idē. n. miracula p spū scīm fuit: f. q dī
Matthei. 12. Si aut in spū dei eiecto demonia. etc.
Idē tñ qñ ē vt quāqz bz spū scīm faciat miracula.
Qñ vt grego. ait: miracula hoies scīm nō faciūt: f. 3.
onidunt: nec quāqz facit miracula bz spū scīm: qñ et
mali asserūt se fecisse miracula dicētes. Dñe dñe.
nōne i noīe tuo ppherauim? etc. De. n. fac mira-
cula p quātātē: āgeli p materie habilitatōes: demo-
nes p vñtes nāles reb? istas: magi p occultos cō-
tractus cū dñomibz: boni xpiani p publicā iusticiā
mali xpiani p signa publice iusticie. C Secdo dāt
eis spū scīm qñ i eos insufflauit dicēs. Accipite spūm
scīm quoz remiseritis peccata remittent eis etc. Idē
tñ pōt qz peccm remittere qñtū ad maculā q ē i aīa:
aut qñtū ad reatū. i. obligatōē ad penā eternā aut
qñtū ad dei offensā: q solū ex ifusione grē et vñtute cō-
tritōis remittunt. Dicit tñ sacerdos absolūt. tñ qz
a culpa absolutū ē inflamat: tñ qz penā purgatoriā i
tēporalē cōmutat: tñ qz de ipā tpali partē relaxat.
C Tercio dedit eis hodierna die qñ eoz corda sic
solidata sūt: vt nil tormenta timerent. ps. Spiritu
oris eius oīs virtus eoz. Aug. Talis est gratia spūs
scī q si tristitiā luenit dissoluit: si desiderii pñciosū
assumit: si trepidationē abijcit. 2. eo papa. Spera-
bat ab aplis spūs scūs: nō vt tñc pñmū sanctorum
habitor: esse iciperet: f. vt sacra sibi pectora et
fervēt? accēderet: et copiosus imdaret: cumulas
sua dona nō tēpōis: nec ideo nouus ope: qz dñoz
largitate. C Circa qñtū: qñtū. f. missus ē. notādū

non ubi
ora bit

desider

De spiritu sancto

q̄ missus ē cū sono i linguis igneis ⁊ ipse ligne ap-
paruerit sedēdo. Sonus aut̄ fuit repētī⁹ celestis
vehemēs ⁊ replēs. Repētī⁹ q̄ scūs spūs tarda
molimina nescit. Celestis q̄ celestes efficit. Vhe-
mēs q̄ timorē filialē iducit: vel q̄ eternū veb adi-
mit. Vñ vehemēs q̄ veb adimēs. Vel q̄ mentez
ab oī carnali amore vebit. vñ vehemēs q̄ vebēs
mentē. Fuit ⁊ replēs: q̄ spūs scūs oēs aplos reple-
uit. vñ actū. 2°. Repletī sūt oēs ⁊ ē. triplex aut̄ est
signū plenitudinis: qd̄ fuit i apostolis. Prīmū ē nō
resonare. vñ patet i delio: qd̄ cū plenū ē nō resonat.
Job. 7°. Nūq̄ mugiet bos cū ante p̄sepe plenum
steterit. Quasi dicat. Cū p̄sepe cordis plenitudine
h̄z gr̄e locū nō habet mugitus ipatentie. H̄oc si-
gnū habuerūt apostoli: q̄ i tribulatōib⁹ p̄ ipatien-
tiā nō resonabāt: imo ibāt gaudēs a cōspectu cō-
cilij. 2°. Scdm̄ signū ē nō plus recipe sine satietatē
h̄re. Qñ. n. vas aliquo liquore plenu ē aliud recipe
nō pōt. Silt hō satur nō appetit ampli⁹: sic scī qui
hnt plenitudinē gr̄e nō possūt recipe aliū liquorem
delectatōis terrene. Esa. pmo. Plenu sū ⁊ iō ho-
locusta. ⁊c. Silt q̄ gustauerūt celestē suauitatē: iō
nō sitiūt terrenā voluptatē. Aug. Qui biberit de
flumī paradisi cui⁹ vna gutta ē maior oceano: re-
stat vñ i eo sitis huius mundi extincta sit. H̄oc si-
gnū habuerunt apostoli: q̄ nihil pp̄m voluerunt
h̄re: s̄ i cōi oīa diuidere. Tertiū signū ē supfluere:
vñ patet i flumī iundatē. ecclesiastici. 24°. Qui i-
plet q̄ p̄bison sapientiā. Ad litteram illius flumij
pp̄m ē effluere: ⁊ circumadiacētia irrigare. Sic
apli cepunt effluere: q̄ ceperūt loq̄ varijs linguis
vbi dic̄ glo. Ecce signū plenitudinis: plenum vas
erupit: ignis i sinu nō pōt occultari. Ceperūt itez
circumadiacētia irrigari: vñdē petr⁹ statī p̄dicare ce-
pit: ⁊ tria milia cōuertit. C Scdm̄ missus ē i linguis
igneis: circa qd̄ tria vidēda sūt. Prīmū q̄re p̄un-
ctus i linguis igneis. Scdm̄ q̄re i igne pot⁹ q̄ i alio
elemēto. Tertiū q̄re i lingua pot⁹ q̄ i alio mēbro.
C De pmo sciēdū q̄ triplici rōe apparuit i linguis
igneis. Prīmū vñ vba ignea p̄ferret. Scdm̄ vñ le-
gē ignea p̄dicaret. s. legē amoris. De his duobus
Bernard⁹. Venit spūs scūs i linguis igneis vñ lin-
guis oīus gētū vba ignea loq̄rent: ⁊ legē ignea lin-
gue ignee p̄dicaret. Tertiū vñ spm̄ scū q̄ ignis ē p̄
eos loq̄ cognosceret. et hoc ne diffideret ⁊ ne alioz
cōuersionē sibi attribueret ⁊ vñ oēs eoz vba tanq̄
dei audirēt. De scdm̄ sciēdū q̄ missus ē in sp̄e ignis
multiplici rōe. Prīmā sumit penes ei⁹ septēplīcē
gr̄az. Spirit⁹. n. ad modū ignis alta humiliat. p̄ do-
nū timoris: emollit dura p̄ donū pietatis: illumi-
nat obscura p̄ sciam: restigit fluida p̄ cōsiliū: cōsoli-
dat mollia p̄ fortitudinem. clarificat metalla tollē-
do rubignē p̄ donū intellectus. sursum tēdit p̄ donū
sapientie. Scdm̄ sumit penes eius dignitates ⁊
excellētiā. Ignis enim excellit omnia elementa
specie ordine ⁊ virtute. Specie ratione pulchritu-
dinis in luce. Ordine ratione sublimitatis in situa-
tione. Virtute ratione vigorositatis in actione. Sic
⁊ spiritus sanctus in his oīa excedit. Propter pri-
mū dicit̄ spiritus sanctus incoīgnat⁹: p̄pter 2m

quicapiat omnes spiritus intelligibiles: propter
tertium habens omnem virtutem. Sapientie. 7°. Tertia sumitur penes eius multitudinis efficaciam
hanc rationem assignat Rabanus sic dicens. Ignis
quatuor habet naturas. vñt: purgat: calefacit: ⁊ il-
luminat. Similiter spiritus exurit peccata: purgat
corda: teporem excutit: ignorantias illustrat. H̄oc etiā
rabanus. Exurit peccata. vñdē zachari. 14. Per
ignem vram eos sicut vñtur argentum. H̄oc etiā
igne vñ petebat propheta dicens. vñt renes me-
os ⁊c. Purgat corda. Esa. 4. Si sanguinem ihe-
rusalem lauerit de medio tui in spiritu iudicij:
⁊ spiritu ardoris. Teporem excutit. Vñdē dicitur
de illis quos replet spiritus sanctus. Ro. 12. Spti-
ritu fermentes. ⁊c. Item gregorius. In ignem ap-
paruit spirit⁹: quia ab omni corde quod replet to-
porem frigoris excutit: hoc in desiderio sine eter-
nitatis accendit: ignorantias illustrat. Sap. 9. Scī-
sum autē tuū qui sciret nisi tu dederis sapientiam
⁊ miseris spiritus sanctum tuum de altissimis. Et
1. Corin. 2. Nobis autē reuelauit deus p̄ sp̄i-
tum suū. Quarto sumitur penes ipsius amoris na-
turam. Amor. n. p̄ ignem habet significari triplici
ratione. p̄mo q̄ ignis semp est in motu: sic ⁊ amor
spiritus sancti quos replet semp facit esse in motu
bone opationis. Vñdē Gregorius. Nunq̄ ē amor
dei ociosus. Operatur. n. magna si est: si autē ope-
rari negligit amor non est. Scdm̄. q̄ ignis inter ce-
tera elementa est maxime formale: ⁊ modicum h̄z
de materia: ⁊ multus de forma. Sic amor spiritus
sancti quos replet facit habere modicum de amo-
re terrenoz ⁊ plurimum de amore spiritualium: vñ
iam non carnalia carnaliter: sed potius spiritualia
spiritualiter diligant. Distinguit enim Bernard⁹.
quatuor modos diligendi scilicet diligere carnem
carnaliter. spiritum carnaliter: carnem spirituali-
ter: ⁊ spiritum spiritualiter. Tertiū quia ignis habz
alta inclinare: sursum tendere: fluida adunare et
congregare. Per hec tria intelligitur triplex vis
amoris. Amor enim sicut habetur ex verbis dio-
nyssij in libro de diu. no. habet triplicem vim. scilicet
inclinativam: eleuativam ⁊ coordinatiuā. In-
clinatiuā quia inclinat superiora inferioribus.
Eleuatiuā quia eleuat inferiora superioribus.
Coordinatiuā quia coordinat equalia coequali-
bus. H̄oc Dionys. Hanc enim triplicē vim amo-
ris spiritus sanctus efficit in his quos replet: quia
inclinat eos per humilitatem ⁊ sui p̄tempnū. Ele-
uat in desiderium supernorum: ⁊ coordinat inuicē
per vñformitatem morum. C De tertio sciēdū
q̄ apparuit potius in lingua q̄ in alio mēbro tri-
plici ratione. Lingua enim est mēbrum igne ge-
benne inflāmatum difficile ad regendum: et vñle
bene rectum. Quia ergo lingua igne infernali in-
flāmata erat: ideo igne spiritus sancti indigebat.
Jaco. 3. Lingua nēstra ignis est ⁊c. Quia difficile
regitur: ideo p̄ ceteris mēbris gratia spiritus
sancti indiget. Jaco. 3. Omnis natura bestiar ⁊c.
Quia vñlis valde si bñ regit̄: iō necē fuit vñ spm̄
scū rectorem haberet: In lingua etiā apparuit ad

significadū qd p̄dicantibus valde necessarius fuit
p̄dicatib⁹. n. necessari⁹ ē qd fac cos loq feruent
absqz tepiditate: et ideo miss⁹ ē i specie ignis. Ber.
Veni spūs scūs sup discipulos i lignis igneis: vt
vba ignea loqrent et legē ignea lique ignee p̄dica-
rēt cōfiderēt absqz pusillanimitate. actuum. 4. Ihe-
pleti sūt oēs spūs sed et cepunt loq cū fiducia vbum
dei. Et multiplici p̄p capacitatis auditorū diuer-
sitate: et ideo dī actū. 2. qd cepunt loq varijs lignis
Utilit ad edificatiōē et vtilitatē. Esa. 62. Spūs
dñi sup me eo qd vñxerit me. Tercio ipse lingue
apparuerit sedēdo ad significadū qd p̄dicatib⁹ ne-
cessarius erat. p̄sidentibus quoqz et iudicibus
necessarius est qd conf. et auctoritatem ad pecca-
tum dimittēdū Ioan. 20. Accipite spūs scūm quoz
remiseritis peccata et sapientia ad iudicadū. Esa.
13. p̄sonā spm̄ meū sup eū: iudiciū gētib⁹ p̄feret.
p̄sidentinē ad supportadū. flumeri. ii. Dabo
eis de spū q i te ē: vt suppoſent on⁹ ppli tecum.
Spūs moysi erat spūs māsuetudis: vt p̄z numeri
12. Erat moyses māsuetissim⁹ et. Omniū scitatis
ad iſormandū. Job. 26. Spūs dñi orauit celos.
Circa scētū i quo. f. missus ē: notadū qd missus ē i
discipulos q fuerūt receptaculū mūdā et habilia ad
susceptionē spūs sci: p̄p septe que fuerūt i eis. Ipi
n. p̄io fuerūt aio gēti: qd notat i hoc qd dī. Dñz
cōplerēt dies p̄tecosos. i. dies regetōis. Illū. n.
festū erat ad regē deputatū. Esa. 66. Sup quem
regeſcet spūs mē? nisi sup humilē et. 2. dilectiōē
vñti qd notat in hoc qd dicit. Erant oēs pariter.
Erat. n. eis cor vñm et aia vna. Sic. n. spūs hois
nō viuificat mēbra corporis nisi vñti: sic nec spūs
scūs mēbra spiritalia. Et sic ignis lignoz diuīſio
one extinguit: sic spūs scūs p̄ discordiā i hoib⁹. Et
ideo cātā de apostolis. Inuit cōs p̄cor des carita-
te et illustrant eos iudans diuinitas deitatis. Ter-
tio loco secreti: qd notat i hoc qd dicit. In eodez
loco. f. i cenaculo. Osee. 2. Dñcā cā i solitudiez: et
loquar ad eoz ei⁹. Quarto dōne assidui. Unū p̄mit-
tit. Erāt p̄fuerātes vñanimitē i dōne. Unū canta-
mus de eis. Quātib⁹ aplis deū venisse: qd enī oīo
necia sit ad susceptōez spūs sci oīdī. Sap. 7. In
uocauit et venit spūs sapie. Itē Ioānis. 14. Ikoga-
bo p̄ez meū: et aliū para. da. vo. Quito humilita-
te p̄dit: quod notat i hoc quod dicit sedētes. ps.
Qui cūmittis fōtes i cōuallib⁹. idest gratiā spūs sci
donat humilib⁹. Et sup quē regeſcet spūs mē? et
Serto pace cōiuncti qd notat i hoc qd erant i hie-
rusalē que iter p̄rat vñſio pacis. Qd autem ad reci-
piēdū spiritum sanctū parē necessaria sit: ostendit
dñs Ioānis. 20. cum p̄mo pacem obtulit dices
p̄par vobis. Deinde statim insufflauit: dixit. ac-
cipe spm̄ scūm. Septio i cōtēplatione erecti: qd no-
tat i hoc qd spm̄ scūm receperāt in supiori cenaculo
vñ dicit glosa ibidē. Qui spm̄ scūm desiderat: car-
nis domicilium transcendens mentis contempla-
tione calcet. Circa septimum propter quid sci-
licet missus est notandum qd missus est propter fer-
eas causas q notantur in hac auctoritate. p̄parclitus
autem spiritus sanctus. et p̄mo ad consolan-

dum mēstos: qd notatur cum dicitur. p̄parclitus:
qd idem est qd consolator. Esa. 61. Spiritus do-
mini super me euangelizare pauperibus misit me
et sequitur. Ut ponere consolationem lugentibus
syon. Gregor⁹. Consolator: spiritus dicitur qui de
peccati p̄p̄tatione merentibus dum spem venie
p̄parat ab afflictione tristitie mentē lenat. 2. ad vi-
uificandū mortuos: qd notat cū dicit sp̄rit⁹. qd sp̄-
ritus scūs ē q viuificat. Eszech. 37. Ossa arida au-
dite verbū domini. et Ecce ego imitā i vos spi-
ritū et viuetis. 3. ad sanctificandū imundos: qd no-
tatur cū dicit scūs. Sicut. n. dicit sp̄rit⁹ qui viuifi-
cat ita scūs qd sanctificat et mūdāt. Unū sanct⁹ idē
est qd mūdus. psal. fluminis ipetus. i. inundans
et abundans gratia spiritus sancti lenificat ciuita-
tem dei. i. ecclesiam dei. Et p̄ istud flumen sancti-
ficat tabernaculum suum altissimus. 4. ad con-
fortandū amorē inter discordes et odiosos: qd no-
tatur cū dicitur pater. Pater. n. dicitur eo q na-
turalitē diligit nos. Ioānis. 13. Ipse enī pater amat
vos. Si pater et nos filij eius et fratres adinuicem
et iter fratres perfecta amicitia p̄fenerat. 5. ad sal-
uandū iustos. qd notatur in eo qd dicitur. in nomi-
ne meo: qd est iesus. et salus interpretatur. In no-
mine igit iesu. i. salutis pater misit spiritū vt ostē-
deret qd ad saluandas gentes venit. 6. ad docendū
ignaros: qd notatur in eo qd dicitur. Ille vos do-
cebit oia. Circa octauum notadū qd datur si-
ne missus ē in primitiua ecclesia per orationē. Unū
orantibus apostolis. et. Et luce. 3. Orante iesu de-
scendit spiritus sanctus. et. 2. per verbi dei deu-
tam et attentam auditiōem. act. 10. Adhuc lo-
quente petro verba hec. et. 3. per assiduam opati-
onē: qd notatur i manuū ipositione. act. 7. Tunc
imponebant manus super illos. et. Vel ipositio
manuū significat absolutiōē que fit i p̄fessionib⁹.

De nomine.

Gordianus a geos qd ē dogma siue dom⁹
et dian qd ē clarum quasi clara domus in
qua habitabat deus. Sicut autē dicit au-
gustin⁹ i libro de ciuitate dei. Bona dom⁹ ē parē
b⁹ mēbris disposita ampla et lucida. Sic iste scūs
fuit parē dispositus p concordie imitationē. Am-
pl⁹ p ebaritatē. lucid⁹ p vītātē. Epimach⁹ ab epi
qd ē supra: et machos qd ē pugna. qsi pro supernis
pugnans.

De sancto Gordiano.

Gordianus vicari⁹ Iuliani im-
peratoris cū quen-
dam christianū nomine ianuarius ad sa-
crificandū cōpelleret: ad p̄dicationē ipi-
us ianuarii ad fidē cū vxore sua noīe Adarina et
33. viris p̄uersus ē. Quod audiēs Iulian⁹ iussit Ia-
nuariū i exiliū mitti: Gordianum vō si sacrificare
nollet capite truncari. Decollat⁹ ē igit bñs Gor-
dian⁹: et corp⁹ eius ad canes p octo dies p̄iectum
est. Et cū omnino remāſſet intactū: tandem a fa-
milia sua rapitur et cū beato epimach⁹ quem du-
dum predictus Iulianus occidi fecerat: nō longe
ab vrbe miliario fere vno circa annum dñi treccē-
tesimum sexagesimum sepelitur. De nomine.

De. s. Nereo archilleo et pancratio

Ere interpretat lucis consiliu. Vel Nere? a nereus qd e lucerna: et vs festinas. Vel nere? qm ne. i. nequaquam reus. fuit ergo consiliu lucis ymaginatus pdicatione. Vn cerna i honesta conuersatione: festinas i zeli feruor Nere? i. nequaquam reus i conscientie puritate. Archille? ab archi qd e frater me? et lea qd e sal? qm fratrū salus. Hinc passionis cubices victorinus: et maro serui xpi scripserunt.

De sancto Nereo et archilleo.

Ereus et archille? eunuchi cubicularij domicille neptis domitiani ipatoris fuerunt quos beatus Petrus apostolus baptizauit cum ergo predicta domicilla Aureliano filio consulis nuptia ceteris geminis et purpureis vestibus tegeretur. Nereus et archille? fidei ei predicti caneretur: et ymaginatus multipliciter comedauerunt ostendentes ymaginatus deo esse primas angelis germanas hominibus inuicem: virore viro subiecti pugnis et calcibus ceciderunt deformes parte sepius perire. Rursus qui vir misis pia inuicem sustinebat oportere gradia comitia pati mariti. Illa autem iter cetera dixit. Scio presertim meum fuisse zelotipum et matrem meam plurima comitia ab eo passam esse: nunquid vir me? talis futurus? cui illi Quoniam quidam sunt sponsum videntur esse benigni: sed mariti effecti crudeliter dominantur: et aliquando ancillas preerunt dominabunt. Cum autem scitis amissa per penitentiam reuocari potest: sola ymaginatus ad suum statum reuocari non potest. Neque enim per penitentiam expelli potest: ymaginatus reuocari non potest. Tunc flamma domicilla credidit: et ymaginatus venit: et a facto Clemens velata est. Quod spiritus eius audire licentia a Domitiano impetrata ymagines cum sanctis nereo et Archilleo in potantia insula relegantur: putas se per hoc posse ymaginis propositum imutare. Post aliquod tempus cum ipse ad insulam preuisset: multis muneribus sanctos viros ymaginatus suaderet induceret: huiusmodi penitentia respicientes magis ea in domino confortabatur. Quapropter cum ad sacrificia compelleretur et diceretur se a beato petro apostolo baptizatos nullam rationem posse idolis imolare capite ceteri sunt circa annum domini. Sed quorum corpora inra sepeliebatur Petronille posita sunt. Alios etiam sancti victorini: eutices et marone: quibus domicilla adhebat tamque suos tota die in suis prediis laborare faciebat. Et vespere catas ad manum ducendum eis dabat. Tandem Eutices cecidi in quousque spiritum exalaret. Victorinus vero in aqis fetentibus suffocari. Adaronem vero saxo ignem opprimi iussit. Cum autem immanissimam petram: quam vir septuaginta viri mouere poterant super eum iactassent: ipse predictum lapidem in huiusmodi suos accepit et quasi lenes paleas ad duo miliaria portauit. Et cum plurimi credidissent consularis cum occidi fecisset. Post hoc aurelianus? Domicilla de exilio reduxit: et duas ymagines Eustrofinam et Theodoram collectaneas ei? ut ei suaderet misereantur tamen domicilla ad fidei conuertit. Tunc aurelianus? cum spiritus predictarum puellarum et tribus oculatoribus ad domicillam venit ut ei nuptias celebraret: et ipas saltu violenter opprimeret. Sed cum domicilla predictos sanctos inuenire conuertisset. Aurelianus? Domicilla in thalamum introduxit: et ibidem minime canere fecit: et ceteros secum sal

tare iussit: volens ea postmodum violare. Sed cum dederet minime i canendo: et ceteri in saltando: ipse tamen per duos dies non cessauit: quousque in saltando deficiens exspirauit. Eutirius? vero frater eius impetrata licentia oes qui crediderant interfecit et cubiculo ubi predicte ymagines morabantur ignem supposuit: que orantes spiritum emiserunt. Quorum corpora sanctis cesari? mane illa repiens se peliuit.

De nomine:

Ancratius a pan qd e totum et grat? quod e citius: quasi totum cito grat? ga i sua pueritia Vel sic dicitur in glosario: pater dicitur rapina paterati? flagellis subiectus: pateris lapis varie colorat? ipse. n. rapuit predicta captiuorum: siue subiectus flagellis tormentorum: colorat? varietate virtutum.

De sancto pancratio martyre.

Ancratius nobilis oritur? pariter b? dicitur apud phrygiam et patre et matre oritur? ceterum sub cura dionysii patrum sui relicto. Ambo ergo romam ubi larum habebat patrimonium redierunt. In quorum vico Cornelii? papa cum fidelibus latitabat. A quo quidem Cornelio cum predicti dionysii? et paterati? fidei christi receperunt: tandem dionysii? in pace moritur? et paterati? ca piter? et cesari? presentat. Erat autem paterati? quasi animum. i. cui dixit Diocletianus cesar. Infamile suadeo tibi ne mala morte moriaris: quia puer sis facile deciperis: et quia nobilis comprobatus et carissimum mei filius exististi rogo te ut recedas ab hac vesania: ut velut filium meum te habeas. cui paterati? Et si puer sum corpore: cor tamen gero senile: et vultu domini nostri Iesu christi terror vester tantum apud nos est quantum hoc pictura quam cernimus. Dii autem tui quos me hortaris colere deceptores et germanorum stupratores fuerunt: quoniam etiam nec parentibus pepercit: quod si hodie tuos tales cognosceres: patrum occidi inderes. Tales deos miro quomodo colere non erubescis. Augustus? igitur putas se a puero victum iussit eum in via aureliana de collari. Circa annum domini. 287. Cuius corpus? Octauilla senatrix diligenter sepeliuit. Ad eius sepulchrum venit Gre. turon. si quis falsum iurare voluerit atque: ad chorum celli pueniat aut statim a demone capiet? infamit aut cadet in panimentum. patrum vita predicta. Non modica iter duos erat: et iudex reum minime ignorabat. zelo igitur iustitie iudex duxit? abos ad altare sancti Petri deduxit: et ibidem reum in occisione sua: quam predebat inramento expiar? coegit: rogans apostolum ut aliquo idicio vitatez predicta. Cum autem ille inuassit: et nihil mali passus fuisset: iudex eius malitie coheret? zelo accensus iustitie exclamauit. Sentor iste petrus aut nimis misericors est: aut minor defert. Eam? ad paterati? inuenit et ab eo regram? Cum ergo venisset: et super tumultum reus falsum iurare presumpsisset: manum inde trahere non potuit: et ibidem postmodum exspirauit. Vnde usque hodie a plerisque obseruatur: ut super reliquias beati paterati? pro arduis inramentum fiat.

Acto de festiuitatibus que occurrunt in ter tempus reconciliacionis quod tempus representat ecclesia a pascha usque ad octauam penthe. Sequitur videlicet de festiuitatibus que eueniunt infra tempus peregrinationis: quod tempus representat

De. s. vrbano petronilla 7 petro exor.

LVII.

ecclesia ab octava pethecosfes vsq; ad adnctum.
Principiu aut huius repositis no semp hic incipit:
sed iuxta paschale terminu variatur.

C De nomine sancti Urbani.

v **Urbano** ab vrbauitate dictus. vel vrbano
ab vr qd est lumen vel ignis: 7 banal m
tio. fuit eni lumen p querlatione bone
sta. Ignis p charitate succesa. Urbano p doctrinaz.
fuit lumen siue lux: q lux e in aspectu amabilis: in
absentia imaterialis: in situ celestis: i actu putilis.
Sic iste scus fuit amabilis in conuersatione: imateri
alis in mudi despectione: celestis in cōreplatione:
vtilis in pdicatione. C De sancto vrbano.

v **Urbano** Calisto pape successit.
Cuius tempore cum fuisset
maxima psecutio i xpianos: tade alexan
der cui mater noie Ameca xpiana erat:

qua Origenes conuerterat: periu supit. Ipsa igit
filiu pcedib' marnis induxit: vt a psecutioe chris
tianoz cessaret. Verutamē almachi? v: bis pfectus:
qui beata cecilia decollauerat: in christianos cru
deliter seniebat. sanctu igit vrbano diligēter inq
ri fecit: 7 in quoda antro. pcurse Carpassio quon
da mistor: cu trib' presbyteris 7 trib' diaconib' re
pertu in carcere mitti iussit. Post hoc corā seipsuz
adduci pcepit: 7 q quos millia hominu cu sacrile
ga cecilia illustrib' viris tiburto 7 valeriano sedu
rerat eidē obiecit: et thesauros cecilie requisit. cui
vrbano. Et video plus te ad seniedu i sanctos du
cit cupiditas: q cult' deoz. Respon' cecilie p ma
nus pauperu celos cōsecut. Qu igit sanctu vrbano
cu socijs plūbaris cederet: 7 ipse nomē dñi helion
inuocaret: subridēs pfect' ait. Sapies vult ille se
ner videri: et ideo nūc ignota loquit. Qu aut supe
rari nō possent: iteru i carcere recludunt: vbi tres
tribunos ad se venientes cu custode carceris An
olino sanctus vrbano baptizauit. Audito igit q ano
lin xpian' fact' esset: pfecto sistitur: 7 sacrificare re
nūc decollat. Sanctus aut vrbano cu socijs ad si
mulachru ducit: 7 thura iponere vrget. Tūc orā
te vrbano simulachru cecidit: 7 vigitidnos sacerdo
tes qui igne mstrabāt occidit. Tūc grauissime la
niant. 7 post hoc ad sacrificadu ducunt. Qui i ipz
idolū expūctes frōtes cruce munierunt: et inuicem
dato pacis osculo capitale sententiā acceperunt: sub
Alexandro qui cepit circa annu dñi. zzo. Sed stat
carpassius a demone arripit: 7 deos suos blasphe
mans 7 christianos inuitus magnificas a demone
suffocat. Qd eius vxor i armenta vidēs: cum filia
sua lucina et tota familia a facto fortunato presby
tero baptisma suscepit: 7 post hoc sanctor' corpo
ra honorifice sepeluit. C De scā petronilla.

p **Petronilla** cuius viri sancti mar
cellus scripsit: fuit fi
lia scī petri apostoli. Que cu nimis speci
osa esset: ex voluntate pris sebaib' labo
raret: discubēb' apud eū discipuli: dixit ad eū Ti
tus. Tū oēs a te sanctur i f rmi: cur petronilla iace
re pmittis? Qui petrus. Qu sic ei expedit. Verunta
mē ne putet impossibilitas san' tati: ei' meis fmoni

bus excusari. Ait aut ad illā. Surge petronilla ve
loci: 7 ministra nobis. Que statū sanata surrexit: 7
eis ministravit. Cōpleto aut misterio. Erit petrus.
Petronilla redi ad lectu tuu. q statū rediit: 7 v pri
us sebaib' laborare cepit. At vbi i dei amore cepit
esse pfecta eā pfecte sanauit. Comes igit flaccus
ad eā venit: vtripsā pp' ei' pulchritudine accipe
ret i vxore. cui illa ridit. Si me i vxore habere de
sideras inbe ad me vgies venire: q me vsq; ad do
mū tuā debeāt sociare: quas cū ille pararet: petro
nilla ieiunijs 7 oronib' iussit cepit: 7 corp' dñi susci
piēs: ac i lecto se reclinās post tridū ad dñz migra
uit. Flacc' igit delusū se vidēs: ad felicola sociam
petronille se querit: vt aut sibi nubēt: aut idolū
molaret pcepit. qd cū illa vtrūq; renuēt pfect' se
pte dieb' sine cibo 7 potu i carce eā cē fecit: ac post
modū i cenleo tortā decidit: ac ei' corp' i cloacā p
iecit: qd tñ scūs Nicodem' eleuans sepeluit. Vt a
flacco comite nicodem' accersit: 7 sacrificare renū
ens plūbar' cedit: 7 i tiberi ei' corp' p'icit: sz a tu
sto ei' clerico leuāt: 7 honorifice sepelitur.

C De scō petro exorista.

p **Petro** exorista dñ ab Arthemio i
carce detinere: 7 pdicti ar
themij filia a demone veraret: 7 ob hōc
a pfe sepi' plāgere: dixit ei petrus q si i rōz credēt
statū filia ei' sanitate reciper. cui arti: em'. Adior:
q rōne dñs tu' filia meā libare potit: q te tāta pati
entē p eo libare nō valet. Qui petrus. Potēs ē q
dē de' me' eripe me: sz vult vt p passionē trāstōnā
puāam ad gloriā sempitē. cui arthemius. Stime
cathenas sup te duplicatē de' tu' te libauerit: si
liā meā sanauerit: prin' i rōz credā. Qd cū factuz
fuisset: scūs petrus cādidis vestib' idius et tenēs si
quū cruce eidē appuit: ille ei' se pedib' pstravit: 7
filia ei' sanata ipse cū tota domo sua baptisma su
cepit: pmittitq; alijs i carcerat' q exirēt liberi qeū
qz velle fieri xpiani: multq; alijs credēb'. a brō
marcellino p'sb'ro baptizant. Qd audies pfectus
oēs i carceratos ad se adduci pcepit. Quos arthe
mi' quocās 7 man' eoz deosculās dixit: vt siqs vel
let vire ad martyriu viret itrepid': qd siqs nol
let abiret illesus. Cōpro at iuder q marcellinus 7
petrus eos baptizasset: ipos accersuit: 7 eos separā i
carce recluist. Ad marcellin' qdē nud' sup vitru fra
ctu ostendit: 7 ei lūmē et aq negat. Petrus vō i alio
carce altissimo 7 artissimo cippo pstrigē. Angelus
at dñi marcellinu itūc 7 solūc ipz cū petro in do
mo arthemij resatur: 7 v septē dieb' vplz ofort
rēt: 7 postea se iud' ei p'starēt pcepit. Tū g' pdict'
iuder eos i carce nō inēssit: accersituz arthemiu 7
sacrificare nolentē: fra cum vxore suo vnos obriu
iussit. Qd scī marcellin' 7 petrus audientes illuc ve
nerūt: 7 i illa cripta scūs marcellin' xpianis se pte
gētib' missā celebrant. Directq; scī ad iherosolus.
Ecce arthemiu potuissē liberare 7 nos abscedē
sz neutru volum' facē. Tūc irati cētiles arthemius
gladio necauerūt. Ad atrē vō cū filia lapidib' obru
erūt. Ad marcellinu at 7 petru ad filia nica q nunc
cādidā pp' eoz martyriu vocat: decollant tpe

De. s. primo feliciano 7 barnaba

diocletiani: q cepit anno dñi. 287. quor aīas vesti
bus splēdidis et gēnis idutis ab āgelis i celū de
ferri spiculato: noīe Dorothē vidit: vii et xpian⁹
effect⁹ ē: postmodū i pace qeuit. ¶ De noīe.

p Rinnus qñ sum et magn'. Feliciat' qñ
 felix an' i. fener fener. Ille n. diat sum'
 sine magn' deitate: pp martyrj ppho-
 nē. p'tate: pp miraculoz opationē. scitate
 pp vite p'ficionē. felicitate: pp glorioz fruitionē.
 Ille aut' de fener nō tm. ppter t'p's anq'tate: s; et
 pp reuerētē dignitate: pp f. p'fētē maturitate: pp
 mox grante. ¶ De f. i. p. mo et feliciatō.

p **R**imus et Felician^{us} apud diocele
nam et maximian^{us} a te
ploz: p^{ro}fectib^{us} accensim^{us}: q^{ui} nisi eos sacri
ficare fecerit: nulla a dijs beneficia obtine
re valebat. Jussu itq^{ue} ipator^{um} in carce^m recludim^{us}: it^{erum} ab
agelo soluti p^{er} secundu^m iteru^m ipator^{um} p^{er}itunt. Qu
eoz iⁿ fide firmi p^{er}sisteret^{is} crudelis lanian^{us} abinice^m co
paratur. Dictu^s p^{ro}fect feliciano^m vt sue senecenti^e co
fultet: dijs imolare. Qui felician^{us}. Ecce ia^m etna
lia anos habeo: et trage^m ani^m sui^t ex quo vutem
agoniz^{are}: elegi deo vnu^m: q^{ui} me p^{ro} de tuis man^{ibus}
liberare. Tunc iussit p^{ro}fect eni^m ligari: et claud^{us} in man
bus: et pedib^{us} affligi: q^{ui} dixit. Tadu^m sic eris: donec
nobis p^{ro}feret^{is}. Qui du^m leto vultu p^{ro}sisteret: eo^m ibi
et torq^{ui} iussit: et nubil^{us} pen^{us} m^{is}trari. Post hoc bu
tu^m p^{ro}mi adduci fecit: q^{ui} dicit. Ecce frater tu^m
perator^{is}: decret^{is} coⁿsensit: ob hoc magn^{us} palatii
venerat: tu^m q^{ui} s^ustrage^m eni^m ille. Et diabol^{us} iⁿ his
ver^{bis} tui^s p^{re} d^{is}tin^{is}: q^{ui} frat^{is} meⁱ ipator^{is} celestis de
creto p^{ro}ferit. Tunc irat^{us} p^{ro}fect iussit facib^{us} latera^m ex
iccedi: p^{ro}biu^m bulis iⁿ os ei^m infudi^m cemente feliciano^m
no: vt sic freri p^{ro}fferet. Ipe et p^{ro}biu^m t^{er}tijs aqua^m frigida^m
suau^{is} bibit. Tunc p^{ro}fect irat^{us} duos leones ad eos
mitti p^{re}cepit. Qui statim ad pedes eo^{rum} se p^{ro}ieceru^m:
tanq^{ui} am^{is} m^{is}ueri cora^m eis s^uet^{is} r^unt. Iku^m su^m v^{er}
fos crud^{el}es dimittit: et cu^m leonib^{us} m^{is}u^m fecit. Ade
ra^m ad hoc spectaculu^m p^{ro}fect^{us} duodeci^m milia viro
de q^{ui} angu^m v^{er}u^m in d^{is}co credideru^m. Iⁿter res v^{er}
scos fecit decollari: et eo^{rum} co^{rp}o^m a canib^{us} et amb^{us} p^{ro}
ci^{us} sed tan^{is} ab eis ille^{is} a xpi^{is} n^{is} hono^{ris}ific^{is} sum
sepulta^m. Passi su^m et circa ani^m d^{is}co^mit^{is} mu^m o^m
age^mu^m septimu^m. De nomine.

Ernabaz iterprat filij vnicitatis: vel filij
 adoptionis: aut filij p ppter: aut filij
 des. Quatuor viab possit filij: ppter q
 o modos filiationis ipsius. Et cui filij
 scriptura rone gloriatis: eruditiois imitatio:
 adoptionis. Sicut eni a xpo regiat: p baptisum:
 erudit: p euangelium: ipsi imit: p martyrium: et a
 xpo adoptat: p ecclesie pmiu. Et hoc quantum ad
 Quatuor vo ad alios fuit adueniens: p felans: p
 ris: cōcludēs. Adueniens discurrendo: plicans
 vbis: qd pz: q fuit soc: pauli. O felas paupes
 desolatos. paupes qb? elynā detulit. desolatos
 bus ex pte apostolor: epistolā destinavit. p dōp
 tās: q pphete spū claruit. O clūdēs: q magni
 mitrudine i fide clulit: aduāuit sic pz cū miss
 fuit i anthiochiā. De his qmōr actum n. Erat

ideſt viriſ quātū ad pñū: bon⁹ quātū ad 2^m. plen⁹
spū ſcō q̄ſtū ad 3^m: et fidel⁹ q̄ſtū ad 4^m. Et paſſionē
pplauit Joānes q̄ et marē ei⁹: yſoban⁹ et marie a
vīſiōe ipſi⁹ Joā. vſq; fere i fine: quā beda d greco
i latinū credit trāſiuliſſe. C De ſcō Barnaba:

¶ Arnabas ^{lenites cypri⁷ gne vñ}
^{8. 72. disc pul ab hysto}

actum i mult' extolli: i. laudat'. Sui namq' oprie isomat' et ordinat': et hoc qñtu ad se: qñtu ad deũ: qñtu ad primu. Quatu ad se ordinat' extitit qñ tres vires. i. rñonabile: cõpulsive: i. irascibile. Idabit namq' rñonabile illastratã lumie cognitiois. vii dñ actũ. 13. Et arãt i ecclesia q erat athochie pphete et doctores i qb' erat barnabas et simo 2c. Secdo habuit cõpulsive purgatã a puluere mñdane affectiois. Alii dñ actũ. 4. q ioseph q cognominat' barnabas cũ hñet agrũ veditit illi et attulit pñu et posuit ad pedes apostolorũ. Ubi diẽ glo. Desistit edũ pbat: qd tãge denitat: et docet cal cadũ et anz qd subdit gressibus apostolorũ. Tertio habuit irascibile robortatã magnitudine pbitatis. i. hoc vel virulũ aggrediẽdo ardua: vi pñeuerat agẽdo fortia: vi pñstiter sustinẽdo aduersa. Ubi illi aggrediẽdo ardua: sic p3 i hoc q illa maxima athi oebã ad quẽrẽdũ accepit. sic et p3 actũ. 9. q: cũ post quẽrionẽ paulus biertymã visisset: 2 discipul se iũge velleret: oēs cũ tãq' lipi agni fingeret: barnabas p3 andrẽ apphẽdit et ad aplos duxit. Idẽr seueratẽr operãdo fortia: qz corp' suũ mactauit et seculum assuit. vii dñ actũ. 13. de barnaba et qbũ dũ alijs. Hñstratib' ar ill' dño et ieiunantib' 2c. Rõnant suffereẽdo aduersa: sic apostoli pñbent et testimoniu dicẽtes. Cũ carissimus nũs barnaba et paulo hoib' q tradiderit aias suas. p noie dñi nñ ieiunãti. Secdo fuit ordinat' qñtu ad deũ dñfereẽdo di anctoritat: maiestati: bonitati. Antecitati: qd p3 ex hoc qz officiu pñdicatõis sibi nõ vsurpauit: s3 hoc qz auẽre dei accepe voluit: sic hñ actũ. 13. Dñit ipñs sessis. Segregate mihi barnabã et paulu i op' ad assũpti eos. Secdo dei maiestati. Cũ n. sic hñ actũ. 14. maiestati dñi sibi qdã veller attribut: et tãq' dũ hostias imolat' vocatẽs cũ igne tãq' potẽt' paulu m. recurrit qñtũ: pñdẽt et eloquẽt: qñtuõ barnabas et paul' pñstiss tunc clamauerũt. Chri qd facit et nos mortales sum' siles vob: annũciatẽs vñ ab his vñis querti ad deũ vñu. 3. dñ bñtatẽ. Alii s hñ actũ. 15. Cũ bñtatẽ grẽ di q grat: et nõ ex leg sum' saluati: qdã querti de iudeis artat' et dimittũ veller: asseretẽs h' sine circũciõne nequa qñ suffic' Paul': barnabas 3 eos virulũ fñstiter: et solã bñtatẽ grẽ di sine lege suffic' ostẽdẽt. Insup et qñtũ ad aplos dñtẽt: et illoz errorẽ aploz cplas ipñ uert' 3 fuit oprie ordinat' qñtu ad primu: qz creg suũ pñuit vbo: bñficiũ: et exẽplo. vbo: qz vñu di fñlicite euãgelizant. vii dñ actũ. 15. paul' et barnabas dñmorantẽs athochie doctores et euãgelizantes a alijs pñb' vñu dñi. h' et p3 illã maxima mñstratõnẽ quã athochie quertit adeo vt ibi pmo discipũ vocarent ipñi. 2. exẽplo: qz vñs sua fuit cũ i speculũ scitatis et exẽplar religiois. Sui cũ i om

ope vtriusque et religiosus et strenuus omnis morum bonitate conspicuus: totus spiritus sancti plenus: et omni virtute et fide preclarus. De his quatuor habet actum. 1. Misericordia. Bar. 1. dioclitiana: et sequitur. habitabat deus. proposito cordis primario: et deus: quod erat vir bonus: plenus spiritu sancto et fide. 3. beneficentia: hoc dupliciter. Est. n. duplex beneficentia: sive civilis. n. s. p. q. q. p. s. i. n. c. a. r. i. t. a. t. e. s. u. b. m. i. s. t. r. a. t. i. o. n. e. : et spiritualis. q. q. s. i. s. t. i. t. u. r. i. o. f. f. e. r. e. d. i. m. i. s. s. i. o. n. e. . I. d. e. m. h. u. i. t. b. e. n. e. f. i. c. i. u. s. b. a. r. n. a. b. a. s. : q. u. i. e. t. q. u. i. a. s. f. r. i. b. u. s. q. u. i. e. r. a. t. b. i. e. r. l. z. d. e. t. u. l. i. t. . I. d. e. m. s. i. c. d. r. a. c. t. u. u. . I. d. e. m. s. e. c. a. t. f. a. m. e. s. m. a. x. i. m. a. s. u. b. c. l. a. u. d. i. o. s. i. m. q. u. i. p. p. h. e. t. a. u. e. r. a. t. A. g. a. b. . d. i. s. c. i. p. u. l. i. p. u. t. q. u. i. q. u. i. b. e. a. t. p. p. o. n. e. r. u. t. i. n. i. m. i. s. t. e. r. i. u. m. m. i. t. t. e. r. e. b. i. t. a. t. i. b. u. s. i. n. d. e. a. f. r. i. b. u. s. . Q. u. i. d. e. f. e. c. e. r. u. t. m. i. s. e. r. e. t. e. s. a. d. s. e. n. i. o. r. e. s. p. m. a. n. b. a. r. n. a. b. e. et pauli. S. e. c. u. n. d. a. z. h. a. b. u. i. t. : q. u. i. J. o. a. n. n. e. c. o. g. n. o. m. i. n. a. b. a. t. m. a. r. e. : o. f. f. i. c. i. a. d. i. m. i. s. i. t. . E. s. t. n. p. d. i. c. i. t. d. i. s. c. i. p. u. l. u. s. b. a. r. n. a. b. a. et pauli r. e. l. i. q. u. i. t. : r. e. d. e. u. t. i. t. i. n. i. p. e. n. i. t. e. n. t. i. b. a. r. n. a. b. a. s. i. d. u. l. s. i. t. : i. t. e. r. i. n. d. i. s. c. i. p. u. l. u. r. e. s. u. s. p. i. t. . I. d. e. m. p. a. u. l. u. s. a. u. t. i. p. s. i. i. t. e. r. a. s. s. u. m. e. r. e. i. d. i. s. c. i. p. u. l. u. r. e. n. u. i. t. : i. d. e. i. t. e. r. e. o. s. s. e. p. a. r. a. t. i. o. s. c. a. s. u. i. t. . U. t. e. r. q. u. i. n. e. x. p. i. a. e. a. i. t. e. n. t. e. d. e. f. e. c. i. t. . I. d. e. m. q. u. i. b. a. r. n. a. b. a. s. i. p. s. u. m. a. s. s. u. p. s. i. t. h. o. c. f. e. c. i. t. e. x. d. u. l. c. e. d. u. n. e. m. i. c. i. : q. u. i. a. u. t. i. d. e. m. i. p. s. u. s. a. s. s. u. m. e. r. e. n. o. l. u. i. t. : h. o. c. f. e. c. i. t. e. x. s. e. r. v. o. r. u. m. r. e. c. t. i. t. u. d. i. n. e. . I. d. e. m. s. i. c. u. t. i. b. i. d. e. d. i. c. i. t. g. l. o. . a. c. t. u. u. i. s. . Q. u. i. i. n. f. r. o. t. e. f. a. c. i. e. s. e. c. o. n. s. t. i. t. u. e. r. e. m. i. n. i. s. t. e. p. i. d. u. s. s. t. e. r. a. t. m. e. r. i. t. o. i. t. e. r. i. p. s. u. l. u. s. a. b. i. c. i. e. r. e. : n. e. i. l. l. i. p. r. a. g. i. o. n. e. v. i. r. e. s. a. l. i. o. r. u. m. c. o. r. r. u. p. e. r. e. n. t. . I. d. e. m. a. u. t. s. e. p. a. t. i. o. n. o. e. s. t. s. c. a. e. x. g. m. o. r. d. e. v. i. t. i. : s. i. e. x. i. s. t. i. t. u. s. s. p. i. s. s. c. i. : v. t. . s. . a. b. i. n. i. c. e. s. e. p. a. r. e. n. e. : p. l. u. b. p. d. i. c. a. r. e. t. s. i. c. u. t. p. o. s. t. m. o. d. u. i. f. e. n. i. e. . I. d. e. m. c. u. e. t. b. a. r. n. a. b. a. s. i. J. e. o. n. i. d. c. i. v. i. t. a. t. e. : p. d. e. o. i. o. a. n. n. i. e. i. p. s. o. b. i. n. o. v. i. r. q. u. i. d. a. s. p. e. d. i. d. i. t. u. s. i. v. i. s. u. a. p. p. a. r. u. i. t. d. i. c. e. s. . J. o. a. n. n. e. s. t. a. s. e. s. t. o. : q. u. i. a. m. o. d. o. n. o. n. J. o. a. n. n. e. s. s. e. d. A. l. f. a. r. c. u. s. . i. . e. x. c. e. l. s. u. s. v. o. c. a. b. e. r. i. s. . Q. u. i. d. e. c. u. i. l. l. e. b. a. r. n. a. b. e. r. e. t. u. l. i. s. s. i. t. : r. i. d. i. t. e. i. . C. a. u. e. d. i. l. i. g. e. n. t. e. r. n. e. c. u. i. q. u. i. d. o. v. i. d. i. s. t. i. r. r. e. u. e. l. e. s. : n. a. i. n. i. b. i. s. i. l. l. i. d. i. s. h. a. c. n. o. c. t. e. a. p. p. a. r. u. i. t. d. i. c. e. s. . c. o. s. t. a. s. e. s. t. o. b. a. r. n. a. b. a. : q. u. i. e. s. t. i. a. p. m. i. a. p. e. c. i. p. i. e. s. : e. o. q. u. i. g. e. n. t. e. t. u. a. r. e. l. i. q. u. i. s. t. i. t. : a. i. a. z. t. u. a. p. m. e. o. n. o. i. e. t. r. a. d. i. d. i. s. t. i. . C. u. i. e. r. g. o. p. a. u. l. u. s. et b. a. r. n. a. b. a. s. d. i. u. i. n. a. n. t. i. o. c. h. i. a. p. d. i. c. a. s. s. e. n. t. : a. n. g. e. l. u. s. q. u. o. q. u. i. d. n. i. p. a. u. l. o. a. p. p. a. r. u. i. t. d. i. c. e. s. . f. e. s. t. i. n. a. v. e. n. i. r. e. b. i. e. r. l. z. : q. u. i. d. a. s. i. c. e. s. a. d. u. e. n. t. u. m. t. u. u. p. s. o. l. a. t. u. r. i. b. i. d. e. . c. u. i. e. r. g. o. b. a. r. n. a. b. a. s. e. y. p. r. u. i. v. e. l. l. e. t. p. g. e. r. e. et p. a. r. e. t. e. s. s. u. o. s. i. n. f. e. r. e. : p. a. u. l. u. s. a. u. t. b. i. e. r. l. z. p. p. e. r. a. r. e. v. e. l. l. e. t. s. e. c. i. s. i. f. i. g. a. n. t. e. s. p. u. a. b. i. n. i. c. e. d. i. s. c. e. s. s. e. r. u. t. . U. t. e. r. c. u. p. a. u. l. u. s. b. a. r. n. a. b. e. q. u. i. d. i. c. e. r. a. t. a. n. g. e. l. u. s. d. e. c. o. i. d. i. c. a. s. s. e. n. t. : r. i. d. i. t. b. a. r. n. a. b. a. s. . f. i. a. t. v. o. l. u. n. t. a. s. d. n. i. . I. d. e. m. a. u. t. e. y. p. r. u. i. v. a. d. o. : i. b. i. d. e. v. i. t. a. f. i. n. i. e. s. t. e. a. m. p. l. i. n. o. v. i. d. e. b. o. . E. t. c. u. s. i. c. e. i. p. e. d. i. b. i. s. e. h. u. m. i. l. i. r. v. o. l. u. n. t. a. t. e. : c. o. p. a. t. i. e. n. s. e. i. p. a. u. l. u. s. d. i. c. i. t. . N. o. l. i. s. i. l. l. e. r. e. q. u. i. s. i. c. d. n. i. e. v. o. l. u. n. t. a. s. . I. d. e. m. i. m. i. b. i. d. n. i. s. i. h. a. c. n. o. c. t. e. a. p. p. a. r. u. i. t. d. i. c. e. s. . n. e. p. h. i. b. e. a. s. b. a. r. n. a. b. a. i. r. e. e. y. p. r. u. i. m. : q. u. i. m. u. l. t. o. s. i. b. i. d. e. i. l. l. u. i. a. b. i. t. et m. a. r. t. y. r. u. m. c. o. s. u. m. a. b. i. t. . p. g. e. s. i. g. i. t. b. a. r. n. a. b. a. s. e. y. p. r. u. i. c. u. i. o. i. o. a. n. n. e. e. n. a. g. e. l. i. u. s. s. c. i. m. a. t. t. h. e. i. s. f. e. c. u. m. d. e. t. u. l. i. t. et s. u. p. i. f. u. r. n. o. s. p. o. n. e. s. m. u. l. t. o. s. d. e. i. v. i. r. t. u. t. e. s. a. n. a. u. i. t. . C. u. i. a. t. d. e. e. y. p. r. o. c. r. i. s. t. i. t. i. n. e. n. e. r. u. t. e. l. i. m. a. m. a. g. u. q. u. e. p. a. u. l. u. s. l. u. i. e. o. c. u. l. o. r. u. m. a. d. t. i. p. s. p. u. a. u. e. r. a. t. q. u. i. e. i. s. r. e. s. t. i. t. u. t. : p. a. u. l. u. i. t. r. a. r. e. p. h. i. b. u. i. t. . D. i. e. i. g. i. t. q. u. i. d. a. v. i. d. i. t. b. a. r. n. a. b. a. s. h. o. i. e. s. et m. i. l. i. t. e. r. e. s. n. u. d. a. s. c. u. r. r. e. t. e. s. : s. u. a. f. e. s. t. a. a. g. e. t. e. s. v. i. i. d. i. g. n. a. t. et t. e. m. p. l. o. m. a. l. e. d. i. c. i. t. : et s. u. b. i. t. o. p. s. e. i. c. o. r. r. u. e. s. m. i. l. i. o. s. o. p. p. s. i. t. . T. a. n. d. e. s. a. l. a. m. i. n. a. d. e. n. e. n. i. t. : i. b. i. d. e. s. e. u. i. p. d. e. u. s. m. a. g. s. e. d. i. t. i. o. n. e. n. o. m. o. d. i. c. a. e. r. e. i. t. a. n. i. t. p. p. h. e. d. e. t. e. s. i. g. i. t. i. u. d. e. i. b. a. r. n. a. b. a. m. i. l. i. s. a. f. f. i. c. i. u. m. i. u. r. i. s. t. r. a. h. e. b. a. t. et i. u. d. i. c. i. c. i. v. i. t. a. t. i. s. p. u. n. i. c. i. d. u. m. t. r. a. d. e. r. e. f. e. s. t. i. n. a.

b. a. t. c. o. p. e. r. t. o. a. u. t. q. u. i. c. u. s. e. b. i. v. i. r. m. a. g. n. p. o. t. e. s. d. e. g. i. f. e. n. e. r. o. m. i. s. i. l. l. u. c. a. d. u. e. n. i. s. s. e. t. t. i. m. u. e. r. u. t. i. u. d. e. i. n. e. i. p. s. u. m. d. e. m. a. n. i. b. u. s. e. o. r. u. m. e. r. i. p. e. r. e. t. : s. i. c. l. i. b. e. r. a. b. i. r. e. p. m. i. t. t. e. r. e. t. . L. i. g. a. t. e. s. i. g. i. t. f. u. n. e. i. c. o. l. l. o. e. i. s. e. t. p. o. r. t. a. c. u. m. t. r. a. x. e. r. u. n. t. : i. b. i. d. e. c. u. p. r. i. n. i. s. c. o. b. u. s. s. e. r. u. n. t. . D. e. n. i. q. u. i. n. e. c. s. i. c. i. p. s. i. i. i. u. d. e. i. s. a. n. a. t. i. e. i. s. o. s. s. a. i. q. u. o. d. a. v. a. s. e. p. l. u. b. e. o. r. e. c. l. u. s. e. r. u. n. t. : i. m. a. r. e. e. a. d. e. p. e. c. i. p. i. t. a. r. e. v. o. l. e. t. e. s. . J. o. a. n. n. e. a. u. t. d. i. s. c. i. p. u. l. u. s. e. i. u. s. c. u. d. u. o. b. u. s. a. l. i. y. s. d. e. n. o. c. t. e. c. o. n. s. u. r. g. e. n. s. e. a. r. a. p. u. i. t. : et i. n. q. u. d. a. c. r. i. p. t. a. o. c. c. u. l. t. e. s. e. p. e. l. u. n. i. t. . Q. u. e. i. b. i. d. e. v. t. a. i. t. . S. i. g. b. e. r. e. t. v. s. q. u. i. a. d. t. p. a. s. e. n. o. n. i. s. i. m. p. a. r. o. r. u. m. : et g. e. l. a. s. i. s. p. a. p. e. et v. s. q. u. i. a. d. a. n. n. u. d. n. i. . z. o. o. l. a. t. n. e. r. u. n. t. . S. i. t. u. c. i. p. s. o. r. e. u. e. l. a. t. e. r. e. p. t. a. f. u. e. r. u. n. t. . B. e. a. . a. r. . D. o. r. o. t. h. e. s. i. c. a. t. . B. a. r. n. a. b. a. s. i. r. o. a. x. p. y. p. m. i. p. a. l. c. a. n. i. t. e. p. s. m. e. d. i. o. l. a. n. c. i. u. s. s. c. i. s. .

C. De nomine.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. f. u. i. t. i. c. o. . U. e. l. v. i. t. u. s. q. u. i. v. i. r. t. u. s. . i. . v. i. r. t. u. o. s. u. s. . M. o. d. e. s. t. u. s. q. u. i. s. t. a. s. i. m. o. h. o. c. e. i. m. e. d. i. o. v. i. r. t. u. t. u. s. . q. u. i. l. i. b. z. n. . v. i. r. t. u. t. e. t. a. q. u. i. m. e. d. i. u. c. i. r. c. u. s. t. a. t. d. u. o. v. i. t. a. t. a. q. u. i. e. x. t. r. e. m. a. . I. d. e. m. e. x. t. r. e. m. a. p. r. u. d. e. n. t. i. e. s. u. n. t. d. o. l. o. s. i. t. a. s. et s. a. n. c. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. t. e. p. e. r. a. n. t. i. e. o. s. i. d. e. r. i. o. r. u. m. c. a. r. n. a. l. i. u. m. a. d. i. p. l. e. r. i. o. et o. i. m. o. d. a. s. u. n. t. a. f. f. l. i. c. t. i. o. . E. x. t. r. e. m. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. p. a. s. s. a. n. i. m. i. t. a. t. e. et t. e. m. e. r. i. t. a. s. . E. x. t. r. e. m. a. i. n. s. t. i. c. i. e. c. r. u. d. e. l. i. t. a. s. et r. e. m. i. s. s. i. o. . C. De s. c. o. v. i. t. o.

I. n. s. d. r. a. v. i. t. a. . D. i. s. t. i. g. u. i. t. a. u. t. A. n. g. . i. l. i. d. e. c. u. i. . d. e. i. . t. r. i. p. l. e. x. g. e. n. u. s. v. i. t. e. . s. . a. c. t. i. o. s. u. s. : q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. v. i. t. a. a. c. t. i. u. a. : o. c. i. o. s. u. m. q. u. i. d. p. t. i. n. e. t. a. d. o. c. i. u. s. s. p. i. u. a. l. e. v. i. t. e. c. o. n. t. e. p. l. a. t. i. n. e. : et e. x. v. i. t. o. q. u. i. c. o. p. o. s. i. t. u. . E. t. i. s. t. u. d. t. r. i. p. l. e. x. g.

De .f. quirico marina gervasio 7 ptasio

¶ Puer asule tibi 7 dijs sacrificia: ne mala morte ire
reas: qd cū ille recensaret 7 i carcere cū modesto mis-
sus fuisset subito ferri moles q̄ eis erat iposita ceci-
dit: 7 carcer in nēso lumine coruscavit. Qd cū impa-
tori nūciatū fuisset educe? in elibanū ardētē mittit:
s; tū illū egredit. Tūc leo terribilis ad eū deno-
radū mittit: s; tū ab eo fidei virtute placat. Tādey
ipe cū modesto 7 crescētia nutrice sua q̄ seip̄ cū se-
cuta fuerat i oculū suspendi iubet: s; subito aer p-
turbat: tra 7 cū tē: rōmīna magiū: idolorū templa
corruit: 7 multos occidit. Impator autē territus su-
gēs pugnis se percutiebat dicēs. Ueb mibi q: ab
vno puero vici? sū. Illi autē ab angelo 7 nūuo solu-
ti in tra qdā hūmē se inenerūt: 7 ibidē paulātes 7
orātes aias dñi reddiderūt. Quorū corpa ab aqlis
custodita florētia illustris matrona scō. Qro reuelā-
te reppit 7 ea accipiēs honorifice sepelivit. ¶ Passi
sūt autē sub Dioclitiano q̄ cepit circa aūū dñi. 287.

C De nomine.

¶ Viri? q̄res archū. Elā chisil qd ē fortitu-
do 7 cūs niger. Vlā gr̄ qd ē basta. Elā q
riles q̄ dī sedile. Ipe. n. fuit are? .i. curi?
i sui humiliatōe: fortē i rōmētōp p̄ssione: niger i
sui dīpectōe: basta i inimici obellatōe: dī sedile ex
dei bītatōe. Idē. n. i. eo grā supplevit q̄ etas nega-
uit. Julita iunās vita q̄ vita spūali vixit 7 p̄ hāc mī-
tis p̄fuit.

C De scō grico 7 iulita.

¶ Viricus fuit fili? Julite illustris-
me mīone iconij. Que
p̄secutionē declinare volēs i tharsū cili-
cie cū puero suo grico q̄ erat triū annorū venit: sed
mī alexādro p̄fidi p̄itāt in vlnis suis puer gestās.
Qd due famule sue videntes fugerūt 7 cā p̄tinus
reliq̄rūt. ¶ P̄feses igit puer i vlnis suscepit: 7 m̄res
sacrificare nolentē crudis nervis flagellari p̄cepit.
¶ Puer autē m̄res flagellari aspiciēs amare flebat: 7
lūmētābles voces dabat. At p̄fēs puer gricū i vl-
nas 7 sup gemma ponēs cū osculis 7 alijs blāditijs
demulcebat: isāns autē ad matrem respiciens p̄fidi
oscula abhōnebat: 7 caput cū idignatōe auertens
vultū eius ungulis laniabat 7 matri p̄sonas voces
dabat quasi diceret. Ego xpianus sum. Tādē dñi
reluctās p̄fide i scapulis momordit. Tūc p̄fēs idi-
gnat? dolore cruciat? puer ab alto p̄ gradus p̄cipi-
tauit: ita vt tribunali tenellū cerebry adhereret. Ju-
lita vero filium ad regnū p̄cessisse vidēs leta grās
deo reddidit. Tūc iulita mīsa est exco: iari: 7 viliēti
p̄te p̄fundi 7 demū capite trūcari. in quadā autē le-
gēda inenit q̄ gric? tyrānū blādierē eque vt minā-
tē p̄impēdēs xpianū se cē q̄stiebat. Sedm qdē ip̄s
eliquis isāculus erat: s; i eo loq̄bat spūs scūs. Quē
cū p̄fēs interrogaret q̄s cū docuisset ait. Quā o p̄fēs
mīro: isip̄ctiā: q̄ meā tānllā cernēs etatllā nec dū
tpis circulo trimā p̄fictaris q̄s me diuinā docuerit
sapiāz. Qui cū cederet clamabat: xpian? sū: 7 quo-
tēs hoc clamabat: totēs vires iter tormenta reci-
piebat. ¶ P̄feses autē m̄res cū puero mēbratim scidi
fecit. 7 corū mēbra ne a xpianis sepelirent? disp̄gi
mādavit. S; tamē ab angelo sūt collecta 7 nocte a
xpianis sepulta. Idōz corpora tpe constantini ma-

gni: cū pax ecclīe reddita cēt ab vna de acillis que
adhuc superat reuelātur: 7 i deuotōe magna ab oi
pplo hūtur. ¶ Passi sūt autē circa annum dñi. 230. sub
Alexādro iperatore.

C De scā Marina.

¶ Marina vgo vnica erat p̄i suo. Cū
at p̄r qdā monasterium in-
trafferet. mutauit habitū filie sue vt nō fe-
mina s; masculus videret? rogauitq; ab-
batē 7 frēs vt filiū suū vnicaū recipient. Qui ei? p̄i
bus annuētēs i monachū ē recepit? 7 fr̄ marin? ab
oib? appellat. Lepit autē valde religiose viuere:
7 valde obediēs cē. Cū autē cēt. 27. aūor: 7 p̄r eius
se morti appropināre scēret: filiā suā vocauit: 7
ipsā i bono p̄posito p̄firmās p̄cepit ne aliqui alicui
renclaret q̄ mulier cēt. Ibat igit frequētē cū plu-
stro 7 bobus: 7 ligna monasterio deferēbat. Cōfue-
nerat autē hospitari i domo cuiusdā viri cuius filia
cū de quodā milite p̄cepisset interrogata maritum
monachū se violasse asseruit. Interrogat? autē ma-
rinus cur tm̄ flagitiū p̄petrasset se peccasse fatei 7
veniā p̄cat. Stāt de monasterio ciet? ad ostium
monasterij māsit: 7 tribus annis ibidē p̄manēs bu-
cella panis suscitabat. ¶ Postmodū fili? ablatatur:
7 abbati mittit 7 marino educādus tradit: 7 cū eo
ibidē p̄ duos annos cōmorat. Oia autē cū maxima
p̄fictia recipiebat 7 i oib? grās deo referebat. Tā-
dē ei? humilitatis 7 p̄fictie frēs mīferti cū i mona-
steriū recipiūt: 7 q̄q; officia viliora sibi mīgūt. Ipe
autē oia hilariter suscipiebat: 7 cūcta p̄fictē 7 de-
uote agebat. Tādē i bonis opibus vitā finis mī-
grauit ad dñs. Cū autē cor? eius lanaret? 7 i vili lo-
co sepelire disponeret? despiciēs mulierē ip̄m cē
viderūt. Stupesci sūt oēs: 7 timore p̄teriti se i dei
famulā plimū deliquisse fatētur. ¶ Currūt oēs ad tā
grāde spectaculū: 7 veniā postulat? ignorāte 7 deli-
cti. Cor? igit eius i ecclesia honorifice posuerūt.
¶ Illa at q̄ famulā dei isamauerat a demone arripit
7 scelus suū q̄stēs ad sepulchry vginis veniēs libe-
rat. Ad cui? tumulū ppli vndiq; p̄fluunt: 7 multa
miracula ibi sūt. Obijt autē. 14. cal. iulij.

C De nomine.

¶ Ernas? a hierar qd ē sacrus 7 vas: vela
geua qd ē scolar?: 7 syor: p̄uulus q̄i sacer
p̄vite meritū: vas p̄ virtutū receptaculū:
p̄egrin? p̄ mundi gr̄p̄tū: p̄uulus p̄ sui dīpectum.
C Protas? a p̄tōs qd ē p̄mū: 7 syos dñs sine diui-
nis. vel a p̄cul 7 stasis qd ē positio: q̄i p̄mū p̄ di-
gnitatē. diuin? p̄ dilectionē: p̄cul positus a mundi
affectōe. Idōz passionē Ambro. i li? ad caput corū
posito scriptum inuenit.

C De scis gervasio 7 ptasio.

¶ Gervasius 7 ptasius gemini frēs
filij fuerūt fel vītalis
7 b̄tē valerie. Qui oia sua paupib? ero-
gantes manebant cū scō nazario q̄ apud
ebundinū oratoriū p̄stuebāt: 7 ei celsus p̄ner lapī-
des porrigebat: q̄ vō nazari? iā celsū hūisse narrat:
forte p̄ anticipatōe accipit? cū lōge post eū sibi fuisse
oblatū ex historia nazarij colligat. Cū at oēs ad ne-
ronē ipatore ducerent? isq̄bat eos ciulās p̄ner cel-

sus. Quē cū ym^o militū alapis cedēt: & cedēt naza-
rius icreparet: irati milites nazariū calcib^o cecide-
rūt: & ipz cū alijs i carcē recluserūt: & postmodū in
mare pēpitauerūt. Serua. vō & ptha. mediolanū
duxerūt. nazari^o vō miraculose libat^o mediolanū
venit. eo tpe supueniēte comite astasio qui 3 mar-
chomānos pñscēbat ad bellū deoz cultores ei-
dez occurrerūt asserētes qd dii sibi nide cōfēnerēt:
nisi pñs gerua^o & pta. imolarēt. Qñnuo igr tene-
tur: & vt sacrificēt iuitantur. Cui cū geruasius oia
idola furda & muta dicēt & ipz ab oipotēte deo vi-
ctoriā hñe docēt: irat^o tādū cū plūbat^o cedi iussit qd
diu spm exalarer. Deinde pthasū accersiri fecit: ei qz
dixit. Quid vlt tu vñe stude: & noli cū frē tuo mala
morte pñe. cui pta. Quis ē miser: ego q te nū tūco
aut tu q me tñe. pbar^o cui astasi^o. Ego te mis hō
quō tñe: cui pta. In h^o me tiere & te ledi pbaris:
si nō sacrificauero dijs tuis. Si enī te ledi a me neq
qz tñes: nūq ad sacrificiū idolorū me ipse pñellēs
Tūc cū comes i ecclēiā suspēdi pcepit. cui pta. Mō
tibi comes irascō: qm cecitatē tui cordis attēdo: qn
pon^o tui misēoz: qz nescis qd facias. age igr qd ce-
pisti: vt misit cū frē meo occurrē possit benignitas
saluatoris. Tūc comes iussit cū decollari. pñhilipp^o
āt su^o xpi cū filio suo corpa eoz rapuit: & occulte in
domo sua i arca sarea sepeliuit: & libellū eoz ortuz
finē & vitā pñitē ad eoz caput posuit. pñdasi sūt
āt sub nerone q cepit circa anū dñi. so. bonū corpa
mīto tpe latuerūt: s; tpe bñ Ambro. hoc mō repta
fuerūt. Ambro. nāq i ecclēia scōp nabor^o & felici^o in
orōne posito ita vt nec vigilaret apte nec dormi-
ret itēgre: apparuerūt ei duo pulcherrimi iuuenes
vestib^o cādidi^o iussit. i. colobio & pallio iduti: caligu-
lis calciati secū mñib^o extēsis orātes. Orant āt am-
bro. vt si ē illis nō vlt appeat: si āt vitas: denno
revel. simul igr mō canēte gallo orantes secum
iuuenes apparuerūt. tertiā nocte defecto iā cor-
porē vigilijs nō dormiēti s; stupēt: cū etiā sibi appa-
ruerūt psona: q sillis paulo aplo videbat s; q in pi-
ctura pñpererat: illisq tacētibz aplūs sibi dixit.
Isti sūt q mñil tēcnū desiderātes mōita mea secu-
ti sūt. quoz corpa i eo loco repies i quo stas. Duo-
decī pedū altitudine fra cooptā arcā iucies: & ad ea
pnt eoz libellū: i quo or^o eoz pñnet & finis. Cōno-
eas igr vicinis coepis ipse pñ: frē fossor accessit: et
oia pnt dixerat sibi pñit^o iucit. Et s; iā trecēti āni
& vlt flurissēt: ita tñ corpa eoz icorrupta sūt repta:
ac si ipa hora ibidē fuisset posita. Insup vō odor sua-
uissim^o & nobil^o ide fragrabat. Qcē āt qdā tāgēs se
retrū illūiat^o: & mñi alij meritis eoz curati sūt. In
hōz solēnitāte par iter lōgobardos & romanū ipiū
reformata fuit. Et id bñs Grego. papa: Loque^o
dñs pacē i plebē suaz. i itroitu misse cātari iussit.
vñ & officia parti scis pñit^o: & pñi eucūb^o q ipis cō-
tīgē dieb^o. i. hēfert Aug^o. i. lib. o. zo. de citate dei.
q ipso pñte ipatore et multa turba: qdā cec^o apud
mediolanū ad corpa martir^o geruasij & pta. lunien^o
recepit. Utrū aut sit predict^o cecens an ali^o ignorat.
Idē quoqz fferit ibidē: q qdā iuucis i villa victorij
ana: q ab hipporeggia triginta milliarib^o distat: cū i

quodā fūie equū lauaret: gñnuo diabolus cū ve-
xauit & i flumē tāq moruū piecit. Cū āt vespe in
ecclēia bñoz geruasij & pñasij q ppe erat cātarent:
ille vocib^o ill^o qñ pñssus cū grādi fremitu ecclēiā i
trās altat tenebat: ide amoueri nō valēs: tāqz sibi
dē alligat^o fuisset. Et cū demō vt ide exiret adiura-
ret: ille se ei^o mēbra āputare cū exiret miabat. Cū
g^o adiurat^o exiret: ocul^o ei^o i maxillā fufus tenui ve-
nula depēdebat. S; i loco suo sic potuerūt oculū re-
uocari: & ecce itra paucos dies meritis scōz pñer-
uasij & pta. plene sanat^o ē. Ambro. quoqz i pñandē
sic ait. Ibi sūt q vexillo celesti signati victicia apo-
stoli arma supserūt i mūdāis nexib^o absoluta neqñ
mi hostis vitioz aciez pñerētes: liberi & expediti
xps dijs sūt secuti. Q qz felix geruasitas: q sacz libe-
redo eloqis nullo potuit interpellari pñagio. Q qz
gloriosa certamis cā vbi parit coronant quos vñ^o
vterus matern^o effudit. C De nomine.

De nomine.
Dannes baptista mñlplir notat. Dñ. n.
ppheta: amie^o spñi: lucerna: āgel^o: vñ:
belias: baptista saluatoris: pño iudicis: & p-
curfor regis. In ppheta designat prog-
atia cognitiōis. In amico spñi progatia dilectiōis
In lucerna ardēti progatia scitatis. In āgelo pro-
gatia vñitatis. In voce progatia hūilitatis. In helia
progatia fernor^o. In baptista progatia mirabil^o ho-
nor^o. In pñone progatia pñicatiōis. In pñcurfore p
rogatia pñandis. C De scō Joāne baptista.

Actiuitas. Joānis baptiste h^o mō
ānūciata fuit. Dāuid. n. rex sic bñ i histō
schola. volēs cultū dī āplificare. 24. sū-
mos sacerdotes iussit: quoz tñ vñ maior erat: q
pñceps sacerdotū dicebat. Statuit āt. 16. vños d
eleazar: & s. dēthamar: & s; fortes dedit vñicūqz
hebdomadā vñic^o sue. Abas āt. s. hebdomadā ha-
buit: de cui^o gñe zacharias fuit. Erāt āt zacharias
& vxor ei^o senes & absqz liber^o. Cū g^o zacharias tē
plū dñi vt icēsi ponēt igrēssus fuisset: & multitudine
pplī defors expectaret: apparuit ei Gabriel archā
gel^o. Cū āt zacharias i ei^o vñidē timēt: ait āgelus.
Nō tñcas zacharia: qm exaudita ē orō tua. pñp-
n3 ē enī bonoz āgeloz s; q diē glo. ex sua vñione
fritos bēigna exhortatiōe. pñnus pñolari. Ecōtra
mali āgelī se i luc^o āgelos trāstfigurātes: signos ex
sui pñtia fritos scēserūt: āpliori eos honore pñtuit.
Annūciat igr gabriel zacharie se filiū pñituz cuius
nomē ioānes ēēt: q vñū & sicerā nō bibēt: & an dñm
in spū & vñte helie pñedēt. Joānes vocat belias
rōne sit^o: q ābo i dñerto. & rōne vict^o: q ābo victu
pñi. rōne cult^o: q ābo vestim iculti. rōne officij: q
ābo pñcurfores. s; ille pñcurfor iudicis: iste saluatoris.
rōne zeli: qz vñusqz vñū qñ sacula ardebat. zach-
arias āt pñsiderās suā senectutē & vxor^o sterilitatem
dubitare cepit: & more indeoz signū ab āgelo req-
sinit. Angel^o āt p eo q vñis suis nō credidit: ipz ta-
citurmitas: plaga pñssit. C pñdñū āt q dubitatō
pñsueit fieri & excusari aliqñ pñ pñmissoz magnitu-
dinē: sic legat de Abrahā. Cū n. dñs sibi pñmisset
q semē suū frā canaā possidēt: dixit ad eū abrahā.
b 3

De sancto

Dñe de? vñ scire possū q? possessor sum eā? Et rñ
dēs dñs. Sume igit mibi vageā trīmā rē. Aliquī pp
fragilitatē ppe pñderationē: sic p3 i gedēdē: q aut.
Ostēdēro mī dñe i quo libabo israhel: Ecce familia
mea ishma ē i manasse: et ego mīm in domo patris
mei. Et ex hō signū petijt et accepit. Aliquī pp nāe
ipossibilitatē: sic p3 i sarra. Lū. n. dixisset dñs. Ite
uerēs veniā ad te et hēbit sarra filiū: nist sarra p3
ostū dices. p3ostq3 iā senti et dñs me? vetul? ē rē.
Quid ē g? q? sol? zacharias ex eo q? dubitavit pla-
gā taciturnitatē: iurrit: cū ibi eēt et magnitudo p-
missiōis: et pñderatio ppe fragilitatē: q? talē filiū se
bitur idignū reputabat. et hic ipossibilitas nālis.
hōc mīstipici de cā factū fuisse putat. pmo h3 Be-
dā qm̄ dñs dēdēdo locut? ē: id silētiō plectit? vt tacē-
do credē discat. 2° qm̄ id mūt? effect? ē: vt māt? mī-
raculū i nātitate filij apparēt. Lū. n. i nātitate iōā-
nis pñ loq3 reddidit miraculū miraculū cumulāt. 3°
q? pgnū fuit vt vocē amittēt qm̄ vor nāscēbat et le-
gā silētiū iponebat. 4° qm̄ ipe a dño signū petijt: et
p3 taciturnitatē i signū accepit. Cū ā zacharias
foras ad ppl3 exisset: et eū scū mutū viderēt cogno-
uerūt ipō inuēre q? vñsionē vidiss3 i tēplo. Cōpleta
āt septimana officij sui abiijt domū suā: et accepit be-
lisabeth et mēib3. 5. se oclatavit: q? sic ibi diē ābro.
par? sui erubescēbat etatē: ne i senectute vacasse
libidini vidēt: et tñ gaudebat sterilitatē carē oppro-
briō: q? opprobriū ē mulierib3 n hīe pmiū nuptiarū
ppq3 nuptie celebrāt: et carnal? coit? excusat. Adē
se āt sexto brā maria q3 iā dudū pcepit cōgratulas
vgo secūda ablata sterilitate: et senectuti ppariens
vēit ad helisabeth. Et cū cā salutat3 brās iōānes
iā spū scō rplet? scēt. lū di vēire ad se: et p gaudio
i mris vfo exultavit et tripudians: et motu salutavit
quē voce n potuit. Exultavit. n. qm̄ gestēs salutare
et dño suo assurgere. Adāt g? vgo brā cū cognata
sua trib3 mēib3 mīstrās ei: maniq3 puer suis sanctis
māib3 de tra lenavit: vt hī i hīstō scō. et qm̄ mores
germle officiosissime pegit. Adē dñi pcurfor nonēz
spālī et singlariē pūlegijs claruit. Adē idēz agel? q
dñz annūciavit ip3 annūciavit: i vfo mris exultat: mī-
dñi ip3 a tra lenat: ligūā prīs refert: baptisimū pñ-
ordiat: ip3 indice dñmōstrat: ip3 rps baptizat: ip3 p
oib3 laudat rps: i limbo possit? rps vēmru pñciat.
p3ost hēc nonē pūlegia vocabat ab ipō dño. p-
pheta et plusq3 ppheta. Chri? qre dicat ē plus
q3 ppheta sic ait. p3rophete ē bñficiū a dō accipe:
nūqd pphete ē bñficiū baptisimat? dō dare? p3o-
phete ē: vt de? de illo ppheteret? Oēs pphete pro-
phetaverūt de xpo. De ill? āt pphetatū n ē. Ipe āt
nō solū pphetavit de xpo: s3 et ali3 pphete pphe-
tauerūt de illo. Oēs possitōres vbi fuerūt: iste āt ip3
vor. Quātū āt vor. ppiq3 vbo n nī vbi tātū iōā.
primor xpo nō tñ rps. Sed3 ābro. laus iōānis ex
qñq3 colligit vñ pphēdit. s. ex parētib3: ex morib3
ex miracul3: ex mūere et pñdicationē. Laus āt parētū
h3 cū dē ābro. ex qñq3 māifestat. Aut. n. sic. p3lena
laudatio q? gēn? i morib3: mores i egrate: officij i
sacerdotio: factū i mādāt: indicij i iustificatiōib3
pphēdit. Secūdo ex miracul3: quoz qdā fuerūt āre

eius cōceptionē i vtero. s. angelica annūciatio: moia
ipositione: et loquele prīs amissio: Quēdā qm̄ ad ei3
cōceptionē i vtero. s. supnaturalis cōceptio: i vfo
eius sctificatio: et ppheta? domi repletio. Quēdā
quātū ad ei3 nātuitatē ex vtero. s. vñusq3 parent3
spūs ppheta? adeptio: q? mī nomē sciunt: et pat cā
tēu edidit: loqle patris refatio: et spūs scī repletio
Cū et zacharias pat eius replet? est spiritu scō rē.
Ambro. Respicite iōāne quātā vis sit i ei3 vocabu-
lo cui? nūcupatio reddit muto vocē: patri plē et pi-
etate: pplō sacerdotē. p3ost? enī erat tacēs ligua: ste-
rilis filio: pñuat? officio. At vbi iōannes nāscit sit
repere pater ppheta: loqle vñū recipit: plē a spiri-
tu scō suscepit: sacerdotē functio recognoscit. Ter-
tio ex morib3: q? scissime vite fuit. De cui3 scitate
dicit Chrysost. Cōuersatio iōānis dñz vitā culpā
bilē faciebat apparē. Quēadmodū enī si vider3 al-
bā vestē dicit: sar cādida vñus. Si vō pposuer3
eā iuxta mūē icipit tibi sordida appere et hīc sordi-
da nō ē: sic quātū ad pparationē iōānis oīs hō vi-
debat iūidus. Cū? quidē scitas triplex habuit te-
stimoniū. pmo a supcelestib3. i. ab ipā trinitate. et
pmo a prē q? vocat eū angelū. māt. z. Ecce mitto
angelū meū rē. Angelus āt nomē ē officij et nō na-
ture: et id dñ angelus rōne officij: ex eo q? dñz an-
geloz officij exercuisse vidēt. Adāt enī officij
seraphi. Interpret. n. seraphi ardēs: q? illi nos ar-
dēres faciūt: et i dei amore plus ardēt. Et de iōāne
dicit in ecclesiastico. Surrexit belias qm̄ ignis rē.
Ipe enī venit i spiritū et vñute helie. 2° habuit of-
ficiū cherubi. Cherubi enī interpretat plenitudo sciē-
tie. Et id dicit lucifer iob. 39. Et eo fuit finis? no-
ctis ignoratiō: et iūitū luc3 grē. 3° habuit officij thro-
noz quoz officij ē iudicare. Et de iōāne dñ q? ar-
guebat herodē dices. Adē licet tibi hīc vxorē fratris
tui. 4° habuit officij dñationū: q? docēt nos erga
subditos dñiz gerē. Et de iōanne. erga subditos
hēbat i amore. erga reges i timore. 5° officij pñcipa-
tū q? docēt nos sapiores reuereri. Et iōānes dñ se
dicebat. Qui dñ tra ē dñ tra loquit. De xpo āt q? dñ
lo vēit sup. o. ē. Ite enī? nō sū dign? cor. cal. sol. rē.
6° offm̄ pñtū: p quos pñtes aere vñ? iūe arcent:
q? nō potuerūt nocē sibi iā scificato. A nob ēt arec-
bat cū ad baptisimū pñte nos dispōebat. 7° officij
vñtū: p quos sūt miraculā. Et brās iōānes multa
miraculā i scīpo vidit. magna. n. miraculā mel silue
stre et locustas edē: pilos cameloz iduē et hī. 8° offi-
ciū archāglorū qm̄ reuelabat mīora sic cā q? spectāt
ad nřaz redēptionē cū dicebat. ecce agn? dñ rē. 9°
officiū āgeloz qm̄ annūciabat mīora: sic cā q? spectāt
ad mores: vt illd. pñtētā agte rē. Ite nemines
cōcurat? rē. C. Sedo habuit testimoniū a filio: sicut
p3 Matth. 10. Ubi cū rps multipl? et mirabilis cō-
mēdat dices iter ceta. Inf natos mulier n surrexit
mīor: iōāne baptista. Pet? dami. At illo vbo iō.
sūt deprompra pconia: p qd fūdata est arida: et mo-
uent fidera: et sūt gēdita elemēta. Tertio a spū scō
q? p prēs sūū dixit. Tu puer pphā al. vo. rē. Sedo
a celestib3. i. ab āgel3: sic p3 Luce. i. vbi cū āgel? mī-
tuplicit? pñedabat: oīdēs quātē sit dignitatis quo

nonne pñtū
qñ scīpū
hāp?

ad deū eūz dicit. Erit enī magnus corāz domino.
Quāte sanctitatis quo ad seipm cum subdit. vi-
nus? & hēcā nō biberet? spū scō replebit. &c. Quāte
vilitatis: quo ad primū: cū dicit. Et multos filiorū
isrl queret. &c. C. 3. a subcelestibz. a. ab hoibz sic a
pfe suo & vicinis cū dicebāt. Quis putas puer iste
erit. C. 4. pphēdī laus Joā. ex muner. habuit. n.
mun? i statu. i vto: i egressu ex vto. i mudi pgressu
i mudi egressu. In vto hūit triplex mirabile mun?
grē. pmo grāz q̄ i vtero scificat? fuit: vñ fuit āte sū
ct? q̄ nat? & dicit. pmo pūq̄ te formāre in vtero
nou te. &c. Secūdo grāz q̄ pphetizār meruit: sic q̄ i
vtero mris exultās deū adesse cognouit. vñ L. hū
so? volēs oīdere q̄lū fuerit plusq̄ ppheta dīc pro
phete ē p merito queratōis & fidei. pphetiā acci-
per. Aliqd pphete fuit vñ pns fieret pphā q̄ bō?
Et q̄ pfectio erat vt pphete mūgeret: tūc q̄
brā vgo helisabeth salutauit xps wāne i pphetiā i
unxit f3 q̄ dīc L. hū. i hēc vba. iō xps fec mariāz
salutār helisabeth: vt tmo pcedēs de vtero mris
vbi habitat dīs: & p aures helisabeth igrē? dīc
q̄cēt ad iōāne vt illic cū vngeret i. pphetiā. 3. grāz
q̄ fuis meris mri pphete spūz tradidit. Cū L. hū
so? volēs oīdere q̄lū fuit plusq̄ ppheta ait. Quis
pphāz cū ēēt pphā ppham facer potuit: l. deli-
as qdē vnxit helisū i pphāz n̄ tū pphetiādi grāz
tulit. Iste aut i vto mris exiles diuini itroī? sci-
ētā mri dōauit: & os ei? vbo pfectōis apuit: vt cui?
n̄ videbat psonā cognosceret dīatē dīcēs. Cū hoc
mibi vt mat dūi mei veniat ad me? In egrēssu ex
vtero habuit triplex mun? grē. qm oī? ei? fuit mī
raculosus sanctus & iocundus quia miraculosus
excluditur defectus impotentie: q̄ scis reatus cul-
pe. quia iocūd? lamentū miserie. Celebāt āt eius
oī? sue natiuitatē f3 m̄grz. Similemū altitōdōre
f3z triplici rōne. pmo rōne scificatiōis in vtero.
Secūdo rōe dignitatē i officio. Ipe. n. tāq̄z lucifer ve-
nit: & eternū gaudiū nob p̄m? nūciāuit. Tercio rōe
iocūditatē i oīu suo. Dixerat. n. āgel? & Et mlti in
natiuitate ei? gaudebūt. Et iō dignū ē vt & nos i
natiuitate ei? gaudeam? In p̄cessu hūit sili mlti-
plex mun? In hoc aut patet ei? excellētissima & di-
uersa mūera grē: qm hūit pfectionē oīu scōz. i. sūā
ppba fuit qm dicit. Qui post me vētū? ē &c. I. sūā
q̄ ppba qm xps digito dīmōstrauit. Aplz q̄ a dō
missus fuit. Aplz. n. idē ē qd missus. Cū dī. fuit
hō missus a deo & c. martyr q̄ p iustitia morē su-
stinuit. Cōfessor: q̄ p. sūā ē & nō negauit. Virgo
vñ & pp ipi? v̄gīratē āgel? ē appellat? & Alachie
2. Ecce ego mitto āgelū meū &c. In egrēssu dī mū
do hūit triplex mun? q̄ effiat martyr iuit? & Tūc
n. palmā martirij adept? ē. Virgīf nūc? p̄ciō?
Ipe. n. tūc ill? q̄ erat i libo p̄ciōsū nūcū attulit. f. de
aduētū xpi & de redēptiōe ipoz. Et colit exīt? glo-
riō? & p. n. exīt? p oīb? q̄ ad libū dīcederūt spālī
ab ecclia solēnizāt & glōse colitur. s. ex p̄dicandōe
Circa cui? p̄dicandōe āgel? q̄tuor pōit cū dīc. Et
multos filios isrl queret ad dīz deū ipoz: & ipse
pcederet &c. Et tāq̄z q̄tuor. s. fructū ordīnē: v̄tutē
& finē: sic i lra p3. Et notādū q̄ p̄dicatio Jo. tripli

fuit cōmēdabil? Ipe nāq̄ p̄dicauit seruēt: efficacit
& prudēt. Seruēt cū dicebat. & c. muna v̄parū &c.
Qui qdē seruū fuit i sūāmar? charitate: q̄ erat lucer
na ardēs. vñ ipse dicit i psonā dīc. I. dō fuit os me-
ū q̄ gladiū acutū. i. sūāmar? v̄tute: q̄ erat lucerna
lucēs. Cū Joānis. 3. Vos misistis ad Joāne & ille
phibuit testimoniū v̄tuti. Direct? a discretiōe sūte
sciētia. Cū turbis & publicanis & militib? sedz vñ
usēniūq̄s exigētā propriā legē dedit. firm? cōstā-
tia: Cū & tā cōstāter p̄dicauit q̄ ex hoc v̄tā am-
sit. & dēc. n. 4. debet habere zelus secundū q̄ dicit
Ber. zelū tuū i sūāmet charitas: i sūāmet veritas:
regat sciētia: & firmet p̄stātia. Secūdo efficacit qm
ad p̄dicandōe eius mlti cōuersi sunt. I. p̄dicauit
n. vbo p assiduitatē doctrine: & exēplo p scitātes
vite. p̄dicauit & cōuertit meritis & ordīnib? denotīs
Tercio prudēt. Cuius prudētia p̄dicandōis i tri-
bus fuit. p̄mo i eo q̄ v̄sus fuit. cōminandōib? vt
malos terreret dīcēs. Iā. n. securis ad radicē arbo-
ris posita ē. Secūdo promissōib? vt bonos allice-
ret dīcēs. I. p̄mitētā agite appropinquat. n. regnū
celorū. Tercio moderandōibus vt mediocres pau-
latz ad p̄fectionē attraheret: vñ turbis & publi-
canis & militibz leniā iponebat: vt postmodū ad
maiora prouherent: turbis vt opera misericor-
die facerēt: publicanis vt se ab alienorū appetitū
abstinerēt. I. militibz vt neminē cōcuterēt: nullā
calūniā facerēt: & suis stipēdijs p̄tēti ēent. Et notā
dū q̄ Joānes enāgelista hac die migrāuit ad dīz
sed ecclia ipsius festū i tertiū diē post xpi natiui-
tatē celebrandū i sūit: q̄ tūc eius ecclia dedica-
ta fuit. Et solēnitās natiuitatis beati Joānis ba-
p̄tiste i suo die remāsit. I. m̄mū q̄a hēc dies ab an-
gelo gaudīo natiuitatis p̄curatoris autēticatus fuit
Iō autē dogmatizandū ē q̄ euangelista bap̄tiste
cesserit tāq̄z minor: maior. Iō. n. decens est quis
maior sit eorū disputare: quod etiam quodā erē-
plo dimittit ē ostēsum. Erant enī vt legitur duo
doctores theologi quorū vnus Joānem bap̄ti-
stam: alter vero iohannem euangelistam p̄fere-
bāt. Tādē sup hoc solēni disputatiōe i dīcta q̄libz
yalō sollicit? erat auctoritates & efficaces ratiōes
iuenire: q̄b? suū Joāne poss? p̄feri. Adueniēte au-
tē disputatiōis die q̄libz scōz emulatoz suo appa-
ruit: ei q̄ dicit. Bene cōcordes sum? i celis: de no-
bis non disputetis in terris. Tūc illi sibi admi-
cem & omni populo v̄sionem publicauerunt: & do-
minum benedixerunt. I. Paulus historiographus
longobardorū romane ecclie diaconus: & cas-
siniensis monachus cum deberet quadam vice
cereum consecrare fauces eius rauce facte sunt:
cum p̄mis vocalis esset. Et ergo vox sibi restitue-
retur hymnum. scilicet. Et queant laxis &c. ad ho-
nozem beati Joānis cōposuit: vbi in principio pe-
tit sibi vocem restitui: sicut & zacharie restituta fu-
it. C. Ossa mortuorū animalium vñdecūq̄z cel-
lecta in hac die ab aliquibus comburuntur: cuius
duplex ē cā vt ait Jo. belet. Una est ex antiquē
institutionis obseruantia. Sunt etenim quedam
animalia que dracones vocantur q̄ i aere volāt
b 4

ut quāt

De .i. iohanne et paulo

in aquis natū: in terra ambulāt. Quis autē dū p aera
ambularet ad libidine cōditabatur: et i puteis et i ags
fuit. lib? spmā iactabant et ide seqbat letalis an?
Dōtra hoc ergo istud inētū fuit remediū vt d offi-
b? aīahū rog? fieret: et sic talia aīalia fuit? fugaret.
Et q: istud maxime hoc tpe fiebat: id istud adhuc
ab aliqb? obseruat. C Alia cā ē ad representādū.
q: offi? sei Joā. i sebasie ciuitate ab infidelib? obusta
fuerūt. Ferunt ēt facile ardētes: q: Joā. fuit luer
na ardēs et lūcēs. et rota vti? q: sol tūc i circulo de-
scendit ad significādū q: fama Joh. q: xps putabat
descendit fūm q: ipse testimonium pbiuit dicens.
Mōs minui: illū autē crescere. Hōc significatū ē
scdm q: dīc Aug. i cor oīb? et i cor mortib? In
cor oīb?: q: circa natiuitatē Joh. dies icipiūt de-
crefcē: circa natiuitatē xpi crescere iuxta illd. Sol-
ficiū decimo xpm pīt atq: Joāne. Itē i cor mort-
bus q: cor? xpi i cruce fuit exaltatū. et cor? Joh.
mīorati capite. Refert paulus i hīstoria logobar-
dor. q: Kochbarit rex longobardor iuxta eccliam
sei iohannis baptiste eus multo ornatu sepultus fuit.
Quidā vō cupiditate illece? nocte sepulchz apīēs
abstulit vniuersa. Qui brūs iohānes apparēs dicit.
Cur ausus fuisti tangē mibi cōmissū? Ecclia meā
decetero igredi non valebis. Qd vtiq: sic enenit.
Itā quicūq: pīctā ecclia irare volebat qū a vali-
dissimo pugille guttur ei? feriebatur: sic subito itro
mebat.

De sanctis iohanne et paulo.
Iohannes et paulus pīccerij et p-
positi. Cōstātie filie Lō
stātim Augusti fuerūt. Eo autē tpe cū gēs
scithica daciā et thraciā occuparet et gal-
licanus dux romani exercit? cōtra pīctā gentem
mitti deberet: Cōstātia filiā cōstātim p mercede la-
boris sui i vxoē dari petebat. Qd ēt romani pīci
pes istanti fieri postulabāt: pī autē plīmū tristaba-
tur: scīēs filiā suā postq: a bīā agnere sanata fuerat
i vāuitatis pposito positā: facile occidi posse q: ad
cōsensū iclinari. Virgo tñ d deo cōfidēs pī cōsu-
luit: vt cā sibi spōdeat cū victor rediret: verūtāmē
duas filias suas quas ex vxore defūcta susceperat
idē gallican? secū manē pmitteret: vt p eas mores
et vōtū pīs scire posset. Et ipa duos ppositos suos
iohāne et paulū sibi pcederet i spe qū maioris firmi-
tatis rogās deū vt ipm et filias cōuerteret. Qd vbi
oībus placuit gallican? assūptus iohāne et paulo et co-
pīoso exercitu pīficat: sed tñ a scithaz gente eius
erexit? frāgīl et i vrbē thraciā ab hostib? obīdef
Tūc accedētes iohānes et paulus eidē dixerūt. Fac
vōtū deo celi et erī victor melius q: fuisti. Qd cū se
cūq: iūuenis i bunnio ferēs cruce statū ei apparuit
eūq: dicit. Summe gladiū tuū et seqre me. Quem ille
accipiēs p media castra iuit: et ad reges ysq: deue-
nīēs: illūq: occidēs solo timore vniuersū exercitū
subingauit: et romanis tributarios fec. Duo quoq:
milites armati eidē apparētes eū hīc ide cōfirma-
bāt. Factus igit xpiānus romā redijt: et cum mīto
honore suscepit? rogauit Augustum vt sibi idūlee-
ret si filiā minime desponsaret: eo q: decetero xpo
cōmēnt vūc pponeret. Qd cū augusto plurimū

placuisse: et due filie gallicani a Cōstātia. virginē
ad xpm cōuerse eēt: ipse gallican? ducatu cessit:
et omnia pauperib? tribuēs xpo cū alijs seruis dei
i paupertate seruauit. Multa autē miracula faciebat
ita vt solo visu demones de obfessis corpōib? effu-
garet. Mō? sacre optinōis fama i toto orbe tra-
pantū ererunt: vt ab oriēte et occidente veniētes
viderent vū: ex patricio cōsule lanatē pedes pau-
per: ponentē mensaz: aquā manib? cōfundentē: lā-
guētib? sollicitē ministrantē et cetera sacre fuitū
officia exhibentē. Cōstātim igit defuncto Cōstā-
tius Cōstātim magm fili? arriana heresi depra-
natus iperū tenuit. Mō? cū Cōstātim? frater Cō-
stātim? ipator dicitū gallū Cēsare fec: et ptra indeā
rebellātē misit: quē tñ postmodū iter fec. Julian? vō
timēs ne exēplo frīs a Cōstātimō pīccer? mōaste-
steriū igressus ē: vbi magnā religiōē filans lector
ordinat? ē. Qui p maleficiū demonē cōsultat. nūcū
accipiēs: q: ad ipm sublimād? esset. Post aliq: tps
vrgētib? aliqb? negocijs cōstātim? iulianū Cēsare
fecit: et ipm i galliā destinauit: q: oīa strenue agebat
Admō? ēt vt deū ē Cōstātimō: et iulian? apostata
i ipm a cōstātimō sublimato. iussit iulian? vt gallica
n? aut dijs imolaret: aut abscedēt. Tāto. n. vīro n
audebat mōtē iferre. Ille igit alexādriā prexit et ab
infidelib? p cor trāssurus martirij coronā pcepit. At
iulian? cap? cupiditate sacrilega: auaritiā suā eūā
gelij testimonio colorabat. Itā facultates a xpiānis
austrēs dicebat. Xps vester dicit i euangelio. Qui
nō renūciauerit oīa q possidet nō pōt cē me? disci-
pulus. Audiēs igit q: iohānes et paul? ex opib? q: v-
go Cōstātia reliqrāt xpiānos paupes sustēbant:
mādauit eisq: q: sic cōstātimō: ita quoq: et sibi adhe-
rere deberēt. At illi dixerūt. Mū glōsi ipatores cō-
stātim? et fili? ei? Cōstātim? se cē fīnos xpi glīabant.
nos famulabamur eisq. Te vō q: religiōne plenā
vītib? reliqisti: a te oīno recessim? et tibi obedire
cōtēnim?. Quib? iulian? mādauit. Ego i ecclia ele-
ricatū obtinui: et si volūntē ad pīm ecclie statū p-
uēis: s; pīderās vānū cē iertnā sectari et oīū: mi-
litie aīuz dedit: dijsq: sacrificās eoz suffragijs ipiū
obtinui. vīvos i anla regia nutriti nō debēt. lateri
meo deesse vt pīnos vos i palatio meo habeā. q: si
a vobis pīccer? fuero: agā necē ē vt cōtēni nō possis.
q: rādētes dixerūt. Den tibi pponētes minas tuas
neq: q: tūcē: ne dei eterni mīicitias iauram?.
Ad hoc iulian?. Si i fra decē dies vītro ad me ve-
nīre pīcceris: coacti postmodū facietis qd sponte
facere nō curatis. cui sancti mīderūt. Jā decēz dies
pīcceris? estima miser: et hodie facito qd tē te factur
cē minaris. Quibus iulian?. Putatis q: martyres
vos faciāt xpiāni: nisi mībi cōfiteris? pūniā vos n
vt martyres: s; vt publicos hostes. Tūc iohānes et
paulus p totos decē dies elemosinis iūstētes oīa
sua pauperib? erogabāt. Decima āt die missus est
ad eos terētian? q: dicit eis. Dñs noster iulianus
statuclā aureā iouis ad vos misit: vt eidē thura i-
cedatis: aliqñ ambo simul pibitis. Qui sci dixerūt
Si tuus dñs ē iulianus habet? pacē cū illo: nobis

alius non est nisi dñs ihs xpus. Tunc iussit eos occulte decollari: & i foveā intra domū sepeliri: famā faciēs q̄ i exiliū eēnt missi. Post hoc fili⁹ teretiani a demone arripit: & intra domū clamare cepit q̄ a demone vreret. Qd̄ vidēs teretian⁹? scilicet p̄fect⁹ & xpian⁹ efficit: passio sedē ab eo p̄scribit: & ei⁹ fili⁹ liberat. Passi sūt autē circa annum dñi. 364. Ihesert Gregorius in omelijs enāgelij. Sigs vult venire post me: q̄dā mēsa dñi ecclāz ihs martyr fr̄e. q̄nti⁹ visitaret: & die q̄dā idē rediret duos stātes monachos sub pegrino hitu invenit: quos pegrinos credēs el yñā ip̄is dari p̄cepit. S3 p̄sqs disp̄sa. tor eis ad largiēdū appropinquasset: aliterit ei vici- nius: & dixerūt. Tu nos mō visitas: nos te i die iudicij requirē: & q̄cqd poterim tibi p̄stābim⁹. Quo deō ab oculis ei⁹ ablātū sūt. Ambro. de his marty- rib⁹ i p̄fate sic dicit. Vti martyres iōānes & pau- lus veracit̄ iplenerūt qd̄ dauidica voce dī. Ecce q̄ bonū & q̄ iocūdū hīcare fr̄es i yñā. Ascendū lege p̄fortes fidei societate p̄uicti: passionis equalita- te cōsimiles: in vno semp dño gloriosi.

C De scō Leone papa.

Leo papa vi i miraculis br̄e virgi- nis legat⁹: dñi i ecclia scē marie maioris i die dñice resurrectionis missa celebraret: & dñi fideles p ordinē cō- municaret: & q̄dā matrona manū ei⁹ osculata fuit: & ex hoc ei⁹ rebonēs carnis tēatio insurrexit. At vir dei i seip̄s feminissimus vltor: iurgat: & eadem die manū se scādalizat occulte p̄mit⁹ amputavit: & a se reiecit. Interea murmur oiebat in pplo cur sūm⁹ p̄ntifex diuina more solito nō celebraret. Tē Leo ad br̄as ygnē se querit: & ei⁹ puidētē totalit̄ se cōmisit. Tūc illa cōtinuo sibi astitit: & manū illi su- is scissimis manib⁹ restituit: & cōfirmavit: mōs vt pcederet: filio suo sacrificiū imolaret. Leo igit dī pplo qd̄ sibi p̄tulerit p̄dicavit: & manū restitūtā oī- bus enidēter ostēdit. Illic calcedonen. galili celebra- nit. solas r̄gines velari ibidē iussit. Ibi ēt statutū fuit: vt virgo Maria mī dei appellaret. Leo quo- q̄ tpe atila italiā deuastabat. Igit scūs leo i ecclia ap̄loz tribus diebus & tribus noctibus oīomī vacāz post hoc dixit ad suos. Qui vult me sequi sequat. Cū igit ad atilā appropinquasset ille vt br̄m leonē vidit de eqno descendit: cūsq̄ pedibus p̄uolūtus rogauit vt peteret quicqd̄ vellet. Qui petijt vt ab italia p̄fcederet: & captiuos relaxaret. Et dūm ar- guerēt a suis q̄ triūphator orbis a sacerdote vici⁹ esset: ridit. Id̄ quidā mibi & vobis. vidi enim a dex- tris ei⁹ fortissimū militē euaginato gladio stāte mi- biq̄ dicēte. Alisi hūic paricris cū oībus tuis iteri- bis. Cū br̄is leo epistolā ad fabianū ep̄s p̄stātino- politanū aduersū eutheciū & nestorū scrip̄sisset sup̄ sepulchro br̄i petri: ip̄sā posuit & ieiunijs & oīomib⁹ iussēs dixit. Quicqd̄ i hac epistola vt hō errauit tu cū ecclia cōmissa est corripere & emēda. Et post dies 40. orāti illi petrus apparuit dicēs. Egi & emēda ui. Accipiesq̄ leo epistolā iunxit cā manibus apli cor: cētā & emēdatā. Alias etiā sepulchro br̄i petri. 40. diebus ieiunijs & oīomib⁹ leo astitit: obsecrās

vt suor peccator veniā ipetraret. Cū petrus ap- parēs dicit. Depcatus suz p te dñz & oīa peccata tua dimisit. Solūmodo de manū ipositōde debes ingri. i. si bñ: siue ali: alicui man⁹ iposueris exigeris. Obijt circa annū dñi. 460.

C De nomine.

Etrus trinomin⁹ extitit. Vocat⁹ ē. n. Si- mō bariona. Simō iterptat obedies vel ponēs tristitia. bariona fili⁹ colūbe. Bar. ligna syra fili⁹ iōna hebraice colūba. Su- it. n. obedies qñ xps eū vocauit: q̄ ad vñ iussiois vocē dño obediuit. Pōnēs tristitia qñ xps negauit q̄ egressus foras fletit amare. fili⁹ colūbe: q̄ deo simpli i tēnōde fuit. Sēdo vocat⁹ ē cephas qd̄ i terptat caput. vel petra: vt i tēpās ore. Caput rō ne p̄ncipat⁹ i relatiōe. Petra rōne firmitatis i pas- sioe. Incrēpās ore rōne p̄stātē i p̄dicatiōe. Terno vocat⁹ ē pet⁹ qd̄ iterptat agnosces: vt discalciās vt dissolūēs. agnosces q̄ xpi dimitatē agnouit cū di- xit. Tu es xps fili⁹ dī viui. Discalciās q̄ pedes af- sectu suor ab ei epe mōrno & freno discalciāuit cū dixit. Ecce nos reliqu⁹ oīa: &c. Et vicia petōz a nobis dissoluit: & hoc p clauēs q̄s a dño accepit: Hābit at triplex cognomē: Dicit⁹ ē. n. simō iōana qd̄ iterptat dñi p̄chritudo. Sēdo simō iōānis qd̄ i terptat cū donatū ē. Tercio simō bariona qd̄ iterp- tat fili⁹ colūbe: p qd̄ dñs itelligit q̄ ip̄e habuit pul- chritudinē mox: dona virtutū: abūdantiā lachryma- rū: q̄ colūba h3 genitū p cātū. Istō atq̄ nomē pet⁹ Iesus p⁹ sibi iponēdū p̄misit cū dixit. Jo. i. Tu vo- caberis cephas qd̄ iterptat pet⁹. 2. p̄missū iposui it sic dī. Mar. 3. Imposuit simoni nomen petrus. 3. ipositū p̄firmavit cū dixit. Mar. 16. ego dico tū bi q̄ tu es pet⁹: sup̄ hac petra. &c. Eius martyrū Marcell⁹: iunus papa. Gesippus & leo papa scri- pserūt.

C De sancto petro ap̄stolo.

Etrus apls iter ecclēs & supra cete- ros aplōs maiōis seruois extitit. Alā & scire dñi p̄diorē voluit: q̄ vt dicit Aug⁹ si cū scississet dēnb⁹ discer- p̄isset. Et ob hoc dñs p̄diorē suūz notare volebat q̄ vñ ait. Mar. 16. si ip̄s notasset pet⁹ cōtinuo sur- rexisset: & ip̄s p̄m⁹ trucidasset. Illic sup mare ad dñz ābulauit. In dñi trāfiguratiōe & puelle suscita- tiōe a deo electus fuit. Staterē i ore piscis inue- nit. Clauēs regni celoz a dño accepit. P̄fcedas oues a xpo suscepit: tria milia hoīum i p̄thecoche sua p̄dicatiōe cōuertit. Ananie & saphire mortē p̄di- rit. Eneā paralyticū curauit. Corneliū baptizauit. Tabitā suscitauit. ymbra sui corporis ifirmos sana- nit: & ab herode incarcerat⁹: & ab angelo liberatur. Qualis autē eius cib⁹ vel idmētū fuerit: ip̄e hoc i libro Clemētis testat. Panis mqt. solus mibi cū oluis & r̄gro cū olerib⁹ i vsu ē. Indumētū autē hoc est mibi qd̄ vides tunica cū pallio: & hoc hñs nihil aliud regro. Fert quoq̄ q̄ i sinu sp̄ sudariū porta- bat: quo crebro flūctēs lachrymas tergebat: q̄ qñ dulcē allocutiōis & p̄ntie dñi memor erat: p̄e nimia amoris dulcedine lachrymas p̄tinere nō poterat. Qñ ēt elpā negatōis ad memoriā reducebat: vber- rimas lachrymas emittebat. Vñ adeo i cōsuetudi-

De sancto

ne hūit flere: vt eius facies tota adusta lachrymis
videret sicut dicit Clemēs. Idē etiā dīc q̄ audito
i nocte gallicātū ad oīonē surgere cōsueuerat: tunc
sūt ad fletū p̄orūpere cōsueuit. Refert quoq; cle-
mēs s; q̄ i ecclīastica hīstoria inuenit: q̄ cū vxor pe-
tri ad passiōē duceret: petr⁹ i gēti gaudio exulta-
uit: ac cā p̄prio vocās noīe post eā clamauit. Q̄ cō-
iunx memēro dīni. Quādā vice dñz petr⁹ apl⁹
duos de discipulis suis misisset ad p̄dicādū: dū vi-
ginti dietas misissent: vnus illoz defūct⁹ ē: alter vō
ad petrū rediit: qd̄ acciderat nūciauit. Hīc dicit
fuisse brūs Āthartialis: vel sū quosdā brūs Ātha-
tern⁹. Alibi legit q̄ p̄m⁹ fuit brūs fr̄oto: loc⁹ qui
defunct⁹ ē: fuit p̄s bī Gregori⁹. Tūc petrus sumū
bacculū sibi tradidit p̄cipies vt ad sociūz p̄geret: et
eū sup illū poneret. Qd̄ cū fecisset: ille q̄ iā p̄ q̄dra-
ginta dies iacebat mortu⁹: p̄tinus surrexit viuus.
Eo tpe erat in hierlīm qdā magus noīe Symon:
q̄ se p̄mā veritatē dicebat: sibi credētes p̄petuos
effici asserebat: et nulla sibi impossibilia dicebat. Le-
git etiā in l^o Clemētis ipsū dixisse. Adorabor vt
de: publice diuinis donabor honorib⁹: et q̄qd vō
līno facere potero. Aliqui cū mī mea Iacobel in-
beret me exire ad capū vt meteret: ego faleē vidēs
positā p̄cepti falei vt p̄ se meteret: et misit decū
plo ampl⁹ ceteris. Addidit quoq; s; q̄ dicit hīero-
nym⁹. Ego sū sermo dei ego speciosus: ego para-
dit⁹ ego op̄s: ego oīa dei. Serpētes quoq; cneōs
faciebat se monere: statuas cneas et lapideas ride-
re: et canes cātare. Hīc igit vt l^o ait volēs dispu-
tare cū petro et oīdere q̄ d^o cēt statuta die venit
ad locū certaminis petr⁹: et astātib⁹ petrus dixit.
Par vobis fr̄es q̄ veritatē amat. cui Symon. Hos
tua pace op⁹ nō hēm⁹. Si enī par sit cōcordia ad
inueniēdā veritatē nībil p̄ficē poterim⁹. Hīc n. iter
se pace latronez p̄p qd̄ noli vocare pace: s; pugnā
Quob⁹ n. dimicant⁹ tunc erit par cū alter fuerit
superat⁹. Et petr⁹. Cur times audire pacez? Ex
petris n. bella nascūt⁹: vbi at peccatū nō sit pax est.
In disputatōe veritas: i opib⁹ iusticia inuenit⁹. et si-
mon. Nībil dicis: s; ego oīdā mor deitāt mee po-
tentia: vt repente adores me. Ego sū p̄ma veritas. et
possum volare p̄ aera: nouas arbores facere: lapides
i panē mutare: i igne sine lesione durare: et oīa q̄ vō
lo possum facē. Cōtra hūc igit petr⁹ disputabat: et oīa
ei⁹ maleficia detegebat. Tūc simō vidēs q̄ petro
nō posset resistere: oēs libros sue magice artis ne
forte mag⁹ p̄deret i mare p̄iecit: et romā vtribi de-
hīct p̄rexit. Qd̄ vbi petr⁹ p̄perit: ip̄s iseq̄: et romā
vsq; p̄ficeit. Quarto g^o aīo claudij ip̄ator⁹ petr⁹
romā applicuit et ibi ānis viginti q̄q; sedit. Et du-
os c̄pos lūnū et electū sibi coadiutores: vt ait iōānes
beletib⁹: vñū ē muros vr̄bis: aliū itra muros ordi-
nauit. P̄dicatōi at̄ ihs̄tēs multos ad fidē querte-
bat: et ihermos q̄p̄les curabat. s; i p̄dicatōe sua sp̄
laudās et p̄fices castitatē q̄mōz genib⁹. Agrippe
p̄fecti adeo ouertit: q̄ ad p̄fectū redire vlti⁹ re-
cusarūt. Vñ irat⁹ p̄fect⁹ aduersus petrū occasionē
q̄rebat. Post hoc appuit dñs petro dicēs. Simon
et nero q̄ te cogitat: s; ne timeas q̄ tecū sū et cruiam

te et dabo tibi serui mei pauli solatiū q̄ cras romaz
igrediet. Scīs igit ihs̄ petrus vt ait lūns: q̄ velox
cēt depositio tabernaculi sui i quētu fratrū positus
manū clemētis apphēdit: et cum in c̄pm ordinauit
et i cathedra loco sui sedere coegit. Post hoc ihs̄ au-
lus: sicut dñs p̄dixerat: romā venit: et cū petro xpm
p̄dicare cepit. Simon aut magus intantū a Nero
ne amabat q̄ vire ei⁹ et salutis et totius ciuitatis cu-
stos sine dubio putabāt. Quādā aut tēc sicut dicit
leo papa. dū ante iheronē astaret eius effigies su-
bito mutabāt: et modo senio: modo adolefcentior vi-
debat. Qd̄ cum videret nero vix hūc esse filiū dei
existimabat. Dixitq; Simon magus neroni: sicut
idē refert. Et scias optime impator me dei filium
esse: iube me decollari: et ita die resurgā. Precepit
igit nero carnifici vt cū decollare deberet. Qui cū
putaret decollare Simonē decollauit arietē. Si-
mon aut arte magica illesus euasit: et arietis mēbra
colligēs ea abscondit et tribus diebus se occultauit.
Sagus aut arietis ibidē p̄gelat⁹ remasit. Die aut
tertio oīdit se iheroni dicēs. Fac sanguinē meū q̄
effusus est extergit: ecce ego q̄ decollatus fuera
sicut p̄mū die tertia resurrexi. Quē nero vidēs ob-
stupuit et ip̄m vere dei filiū esse putauit. Hīc leo.
Aliquādo etiā cū in zelam cū nerone esset demon
in eius sp̄e populo loquebat. Deniq; romani in tā
ta veneratōe eū habuerūt: q̄ eidē imaginē fecerūt:
et hūc titulū subsc̄ipserūt. Simon deo sancto. Pe-
trus aut et paulus: vt leo testat⁹: ad neronē introie-
rūt: et oīa eius maleficia detegebat. Addidit quoq;
ihs̄ petrus q̄ sicut in xpo sūt due substantie. s. dei et ho-
minis: sic et in isto mago sunt due substantie. s. hois
et diaboli. Dixitq; Simō: vt testat⁹ scīs marcel-
lus et leo. ihs̄e diuinitas hūc patiar inimicū p̄cipiā an-
gelis meis vt vindicent me de isto. Cui ihs̄ petrus.
Angelos tuos nō timeo: sed ip̄i me timebūt. Nero di-
xit. Nō times simonē q̄ diuinitatē suā rebus affir-
mat: Cui petrus. Si diuinitas est in ip̄o dicat nūc
mibi qd̄ cogito: vel qd̄ facio: quā cogitationē meaz
p̄us aurb⁹ tuis ihs̄mō: vt nō audeat mētiri. Nero di-
xit. Accede huc: et dic mibi qd̄ cogitas: ihs̄ petrus
aut accedens secreto dixit. Iube mibi panē ordea-
cū afferri et occulte dari. Qui cū allat⁹ misisset et pe-
trus cū hīdississet et sub manica abscondisset dixit.
Dicat mibi Simon q̄ se deū fecit qd̄ sit cogitatus:
qd̄ dictū: et qd̄ factū. Rēdit Simō. Petrus magis
dicat qd̄ cogitē ego. dixitq; ihs̄ petrus. Quid cogit
simon me scire docebo: dñz qd̄ cogitauerit fecero.
Tunc simon indignatus clamauit. p̄cedant canes
magi et deuorēt euz. Et subito canes maximi ap-
paruerūt: et in ihs̄ petrū ip̄etū fecerūt. Ille vero pa-
nem benedictū obtulit: et subito ip̄s in fugā quē-
rit. Tūc dixit ad neronē petrus. Ecce ostēdi me nō
scē qd̄ contra me cogitauerat simon nō verbis sed
factis. Itā qui p̄miserat cōtra me angelos ventu-
ros exhibuit canes: vt ostēdat se diuinos angelos
nō habere: sed caninos. Dixitq; Simon. Audire
petre et paulē. Si hic vobis nībil possum facere ve-
niemus vbi oportet me vos indicare. Ego aut mo-
do vobis parco. Hīc leo. Tūc simon vt ait Ege-

suppus et lin⁹ i supbijs elat⁹ ausus est se iactare q⁹ possz mortuos suscitare. Et accidit vt qdā iuuenis moveret. Vocat ergo petro et simone hac oēs de voluntate simonis sententiā firmaverūt: vt ille occideret q mortuū suscitare nō posset. Simō igit dūz sup mortuum incantātes faceret visus ē a circūstantib⁹ caput agitare desuer⁹. Tūc oēs exclamātes petz lapidare volebāt. Petrus at vir ipato silētio dixit. Si vivit defunct⁹ surgat: ambulet et loqē aliōqn sciat⁹ sātasma eē q⁹ caput mortui cōmonef. Separat⁹ simon a lectulo vt plene signēta diaboli remāsit. Petr⁹ at a lōge stās: oīone facta exclamavit dicēs. Adolesecēs i noīe iesu xpi nazarenū cruci fixi surge. Et statz vin⁹ surrexit et ambulavit. Cū at populus vellet simonē lapidare. ait petr⁹. Satis ē illi ad penā q se i suis artib⁹ agnoscat supatū. Magi at nū nos docuit: vt p malis bona reddamus. dixit at simō. Scitote vos petre et paulē: non vobis cōtingit qd cupit⁹: vt martirio vos digner coronare. Qui riderūt. Adueniat nobis cupimus: tibi aut nūq⁹ bñ sit. Quēq⁹ loqris mētris. Tūc simō: vt ait scūs marcellus tuit ad domū marcelli discipuli ei⁹: ligauitq⁹ maximū canē ad ostiū ei⁹ dom⁹ dicēs. Nūc videbo si petr⁹ q ad te venire cōsuevit ingredi poterit. Post paululum venit petrus: et scō signo crucis canē soluit. Canis at oibus alijs blādis solū simonē psequēbat. Qui apphēdens eū ad terrā sub⁹ se deiecit: et euz strāgulare volebat. Accurrēs at petr⁹ eant clamauit ne ei nocēt. et canis qdē corp⁹ ei⁹ nō lestr: s⁹ vestes adeo lacerauit vt ille nud⁹ penit⁹ remaneret. Populus aut ei⁹ et martirio pueri silētiū cane tādū post eū ecurrerunt: donec illū qñ lupū d cinitate fugaret. Cui⁹ opprobriū pudorē nō ferēs p anū nūq⁹ cōparauit. Adarcell⁹ aut hec miracla vidēs deiceps petro adhefit. Istea aut simō rediēs itez i neronis amicitia ē recepit. Simon igit vt refert leo pplm cōducant et se a galileis grauit offensū phibuit: iō vrbē quā tneri solebat se deserē velle dixit: et diē statuē q i celum deberet ascendere: q nō dignab⁹ i tris apli⁹ bitare. Statuto igit die turre excellā vel sin linū capitolū cōscēdit: et ide se deiciēs coronat⁹ lauro volare cepit. Dixit at paulus ad petz. Ad eū ē oīare: et tūm ē ipare. Dixitq⁹ nero. Verax ē hic hō: vos aut seductores estis. Petr⁹ aut dixit ad paulū. Paulē erige caput et vide. Cūq⁹ eleuasset caput et vidisset simonē volātē dixit ad petz. petre qd cessas: pīce qd cepisti. iā. n. vocat nos dñs. tūc petr⁹ ait. Adiuu ro vos āgeli sathane q eū i aera fertis p dñm nīm iesu xpm: vt ipm apli⁹ nō ferat⁹ s⁹ corruere dimittatis. Et cōtinuo dimissus corruit: et cōfractis cerni cib⁹ expirauit. Audiēs hoc nero talē vir: se pidiisse doluit. dixitq⁹ aplis. Sospecto aio me fecist⁹: propterea malo exēplo vos pādā. hec leo. Deditq⁹ eos i manu paulini viri clarissimi: et paulinus tradidit eos i custodia mamertini: sub cura militū. pcessi et martiniani quos tñ milites petr⁹ ad fidē quertit. vii carcerē apnerūt: et eos liberos dimiserunt. Quapp paulin⁹ post passionē aplōz pcessū et martinianus

accerfuit. Et pto q xpiam eēt capite celi sunt. Rogabāt ergo fratres petz vt ide discederet: et cū discedē nollet tādē vict⁹ pēib⁹ abscessit. et cū venisset ad portā vt leo et lin⁹ testāf: ad locū vbi nunc dī scā maria ad passus: vidit xpm sibi occurrētem. et ait. Dñe quo vadis? Qui ridit. Venio romā itez cruci figi. cui petr⁹. Dñe itez crucifiger⁹: cui dñs. Et iā. petr⁹ vō ait. Ergo dñe reuertar vt tecū crucifigar: His dictis dñs vidēte petro et lachrymāte i celūz ascendit. Qd dū de sua passione dictū itelligeret redijt. Cūq⁹ hoc scrib⁹ retulisset a ministris neronis capif: et pfecto agrippe pīcat. Factaq⁹ ē ei⁹ facies sic sol: vt ait lin⁹. cui dixit. Tu ne es ille q i plebīb⁹ et mulierculis q s a thoro viroz sepas glāris? Tūc petr⁹ tāq⁹ alienigena iussus ē crucifigi. Paulus vero q quis erat roman⁹ iussus ē capite truncari. De hac aut sentētia i ipos data diē Dionys⁹ i epla ad Thimo. de morte pauli i hec vba. O si mi Thimothee. Si vidisses agones cōsumatōis ipoz defecisses qdē p tristitia et dolore. Quis nō fletet illa hora qñ pceptū snie egressū i eos ē: vt petr⁹. crucifigeret⁹: et Paulus decolaret⁹. Vidisses tūc turbas gēti lin⁹ i videoz penitētes eos: et expāctes i facies eoz. Adueniēte igit terribili tpe cōsumatōis ipoz euz separarent abinice ligauerūt colūnas mūdi n vtiq⁹ absq⁹ frat⁹ gemitu et ploratu: tūc igit Paulus petro. Pax tecū sūdāmētū ecclesiaz et pastor ouium et agfioz xpi. Petr⁹ vō ait ad paulū. Glade i pace pūcator bonoz mox mediator: et dux salutis iustoz. Cū aut elogasset eos abinice secut⁹ sū magi⁹ meū. Ad. n. i eodē loco occiderūt eos. hec Diony. Petrus aut vt Leo et Adarcellus testant⁹: dū venisset ad crucē ait. Qm dñs me⁹ de celo ad terrā descendit: recta cruce sublimat⁹ ē. Adē aut quez de terra ad celū vocare dignat⁹: erux mea caput meū i terra dōz oīdē: et pedes ad celū dirigē. Ergo qz n sū dign⁹ ita i cruce eē vt dñs me⁹: crucē meā girate: et capite demisso me crucifigite. Tūc illi crucē vterūt: et pedes sursum: man⁹ aut deorsuz fixerūt. Tūc pplis furore replet⁹ volebat neronē et pfectū occidere: et aplm liberare: q eos rozanit: ne passionē suā ipedere deberēt. Dñs aut vt ait Egehipp⁹ et Iunus aperuit oculos eoz qui tbi flebant et viderunt angelos stantes cum coronis de floribus rosarum et lilioz: et petz in cruce stantē cum eis et libz a xpo accipietem et ea verba que loquebat⁹ ibi legentē. Tūc petrus vt testāf idem Egehipp⁹ de cruce dicere cepit. Te dñe imitari optauit: sed rectus crucifigi non vsurpauit. Tu semper rectus: excellus et altus: nos primi hominis filij q caput suū demerist in terrā: cui⁹ lapsum significat species cōtationis humane. Sic. n. nascimur. vt pni i terrā videamur effundi. mutata quozq⁹ cōditio ē vt hoc putet mūd⁹ dertz quod cōstat esse finistz. Tu dñe mihi oīa es totum qd es: tu mihi totū et nihil aliud nisi tu solus. Gratias tibi ago spū toto quo vīdo: quo te itelligo: quo iterpello vbi alie dñe rōes tāgm⁹: qre rect⁹ noluit. crucifigi. Vidensq⁹ petrus q fideles glōriaz suam vidissent gratias agēs: fideles deo cōmendas spm

Be. s. petro

emissit. Tunc Marcellus et apuleus fratres discipuli eius cum de cruce deposuerunt: et diuersis condientes aromatibus sepeliebant. Iohannis in libro d. ortu et obitu scilicet sic ait. Petrus postquam antiochenam fundauit ecclesiam sub claudio Cesare contra simonem magum romam pergit: ibique predicans euangelium. Et annis eiusdem urbis pontificatus tenuit. Tricesimo autem sexto anno a passione domini. a Nerone deorsum: ut ipse voluit crucifixus. hec Iohannis. In ipsa autem die Petrus et Paulus Dionysius apparuerunt secundum quod ipse ait in predicta epistola in hec verba. Attende miraculum vide prodigium frater mi timothee diei victimationis ipsorum. Nam postquam sui in tempore separationis ipsorum. Post mortem autem illoz vidi eos iuxta manu ad manum intrantes portas urbis et idutos veste luminis et coronis claritatis et lucis ornatos. hec Dionysius. Nemo autem ipsum non exstitit super hoc scelerem et alijs que commisit. nam manu propria se peremit. Quorum scelere hic aliquid breuitate inferam. Cum seneca magister suus: ut in quadam historia apocrypha legitur: condignam mercedem laboris sui speraret: iussit Nero ipsum eligere in cuius arboris ramo suspensum affectaret dicens: quod hoc penitus laboris sui ab eo receptum esset. Cum autem seneca requireret vii hoc mortis supplicium meruisset acutum gladium super eum verticem crebro vibrari fecit. Seneca autem nutu capitis minanti gladio cedebat: vehementer tamen piclari mortis piculo. Cui Nero ait. Magister ut quid nutu capitis minanti gladio cedis: cui Seneca respondit. Nemo sum et ideo morte vereor: et inuitus morior. Cui Nero ait. Sic ego adhuc te metuo ut puer me tuere consueui. Quare te viuente gete non potero viuere. Dixitque seneca. Si me mori necesse est saltem mihi concede ut quod voluero eligam genus mortis. Cui Nero. Festina eligas: tantum mori ne differas. Tunc Seneca balneo et aqua seorsum et utroque brachio sibi venas minime fecit: et sic nimio sanguis fluxu ibidem vitam finiuit: et sic quodam perfugio Seneca nomine habuit: quod si se necans: quod quodammodo licet coactum manu propria se necauit. Hic seneca duos fratres habuisse legitur. Unus fuit iulius gallio declamator: egregius: qui manu propria se peremit. Alius mela pater Lucani poete Qui lucanum iussu neronis ieiunione venarum obisse legitur. Rufus vero nefaria mentis vesania ductus: ut in eadem historia apocrypha reperit matrem occidi et semidi iussit ut videret qualem eius vtero fovebat. Idcirco fieri vero cum de matris partu argueretur dicebat. In ra negat et fas prohibet: ut filium matrem necet: quod ipsum cum tanto dolore pepit: et tanta sollicitudine enutrit Quibus vero. Faciat me puerum impugari: postea parere ut quatenus dolori matri mee fuerit possis scire. Hic insuper voluntate parietis coeperat eo quod per verberationes quadam mulierem parietem vociferante audierat. Dicit ei. Non est possibile quod nature contrarium est. nec est scibile quod rationi non est presentaneum. Dixit ergo eis Nero. Nisi me feceritis impugari et parere: ocs vos faciam crudeli morte iterire. Tunc illi cum ipotiones rana sibi occulte ad bibendum dederunt et eas artificio suo in eius ventre excrescere fecerunt. Et subito ventris eius nature contraria non sustinens itumuit ita ut Nero se puerum gravidum existimaret: faciebatur sibi

seruare dicta qualem nutrimenta rane non esset quoniam dicentes quod per coceptum talia cum finis deberet. tan de nimio dolore vexatus medicis ait. Accelerate tempus penitus: quod languore parietis vir anbelitum hunc respirandi. Tunc ipse ad vomitum ipotionem auctum: et rana visu terribile humoribus infecta et sanguine edidit crucientata. Respiciensque nero partum suum ipse abhorruit et mirabatur adeo monstruosum. Dixerunt autem quod tanta desolatio me ferit. prout ex eo quod tempus partus noluerit expectare: et ait. Fuit ne talis de matris egressus latibulis: et illi. Eia. Precepit ergo ut fecerit super alere tur: et testudini lapidum suadus includeret. Hec autem in chronici legunt: sed apocrypha sunt. Deinde miratus quis et quanta fuerit successio troie romam per septem dies et noctes successit fecit. Quod ex altissima turri prospectas: letatusque flame plebitudine turgido bitu beliadam decatabat. Hic hic huius in chronici: rebus aureis piscabatur: caribus indebat: ita ut ocs ciuitatis et tragicos superaret. viri et viros duxit. Ipse a viro viros acceptus: et ut ait ocsus. Romani vero eius vesania vltimam non ferentes: cum ipetum fecerunt: et usque extra ciuitatem persequuti sunt. Qui videntes quod euadere non possent fuisse deum moribus exacu it: et se per medium palo transiit: et tali morte vitam finiuit. Alii tamen legunt quod a lupis deuoratus sit. Hec de vntes romani rana in testudine latitantes inuenerunt et ipsas extra ciuitatem proficietes conserunt. Alii et pars illa ciuitatis ut alii dunt ubi laterat rana laterat. nomen accepit. Cuius scilicet comelii pape greci fides. les apostolorum corpora furati eadem asportabant. Sed dimo nesi idolis habitantes diuina coacti virtute clamabant. Viri romani succurrite: quod diuini auferunt. Quapp fidelibus intelligitibus de apostolis: gentilibus vero de suis dijs multitudine adunata fidelium et infidelium plegit. Alii greci timores apud catacumbas apostolorum corpora in puteis percerunt: sed a fidelibus inde postmodum sunt extracta. Gregorius in registro dicit. quod tanta eos vis tonitruum atque fulguris terruit ac dispersit: ut ea apud catacumbas dimitteret: sed cum dubitaret quod ossa essent beati petri: et beati pauli: orantibus fidelibus et ieiunijs instantibus de celo eis missi sunt. Maiora ossa sunt predicatoris: minor vero piscatoris. Et sic ossa se ab invicem separauerunt: et suis ecclesijs quis cuiuslibet edificauerunt posuerunt. Alii vero dunt quod siluester papa volens ecclesias assecrari tanta magna quod pua in lace summa reuerentia poderant: et medietate in una ecclesia indietate in alia collocant. Hec fert Gregorius in dialogo: quod in ecclesia sancti petri ubi corpus eius regessit vir quod erat agotus nomine magne humilitatis et scitatis christus. Cum vero quodam puella paralitica in ecclesia permanens manibus reperet et dissolutis rebus corpus per fratri traheret: diuque a beato petro sanitate peteret. ei provisione assistit dicens. Elade ad agotus mansionarium: ipse te salutem istinet. cepit igitur illa per ecclesie loca se huc atque illuc trahere: et quod esset agotus inuestigare: cui ipse obuia ipse scus est: quod querebat ei: dixit. Pastor et nutritor noster beatus petrus apostolus ad te me misit: ut ab infirmitate mea me liberares. Cui ille respondit. Si ab ipso missa es surge. Alpheusque ei manus ipsas leuauit. Illaque nullo languoris vestigio firma neta plene sanata fuit. In eodem quoque libro ait Gregorius.

q galla vrbis romē nobilissima puella simachi cō
sul's ac patritij filia marito tradita i vno? āni spā-
cio ei? ē morte viduata. Quā dū ad iterā dū thala-
mū etas t opes vocaret: elegit magis spūalib? nu-
ptijs copulari deorū qb? a lectu scipij s; ad eterna
gaudiū puenit: q; carnalib? nuptijs subijet: q; a leri-
tia seipū pūit: ad finē cō lectu rediit. Hūc aut cū
valde ignea cōspō corposis iesset cepunt medici
dīe. Quia nisi ad āplē? vīrī rediret calore nimio
s; naturā barbā bāptura cēt: qd ita postea factus
est. S; illa nihil exterius deformitatis tūnit. que
iteriorē spēm amauit: nec vīta ē s; hoc i ea feda-
ret qd a celesti sponso nō amaret. Abiecit igit se-
culari habitu apud ecclīas sancti petri monasterio
se dedit ibiq; multis annis i simplicitate oībm; s; t
elemosynis dco fuit. Tādē ceteri vīcē i manilla
pēssa dū ante ei? lectū duo candelabra semp luce-
rent: q; velut amica lūc nō solū spūales: s; etiā cor-
pōales tenebras odio hēbat. Vidit bñi petri apl?z
iter ipā duo candelabra ante ei? lectulum cōstuisse.
Que ex amore fumens audaciā exultauit? dixit.
Quid ē dīe mē? dimissa sūt mibi pēcā mēa: cū il-
le benignissimo vultu inclinato capite annuit dicens.
Dimissa veni: illa. Rogo vt soror bñdicta vīat
meci? ille. Illō: s; talis veniat tecū. Illa hoc abba-
tisse idicās die trīa cū illa dīcta ē. ¶ In eodē iū-
per li. Gregor? ait. q; dū p bñd qd magne scītātis
ad extrema dūc? cēt: cū magna leticia clamare ce-
pit dīcēs. Bñ veniāt dñi mei: bñ veniant dñi mei.
Quid ad tātilū sūi vīm dignati eēs venire? Cle-
nio: venio: grās ago: grās ago. Lūg; q; affabāt qb?
hoc dīcēt interrogaret: ille admirādo ridit. Aliqd
cōfēssē hic fōs aplōs perz? paulū nō videt? cū
vō itez vt pns repēdēt: cā illa ait e carne soluta ē.
¶ Ambros? āt ab aliqb? vīz eadē die petr? t paul-
lus passi sūt. dīcūt. n. qdā p eā die resoluto āno.
s; hiero. t oēs fere scī qd hoc fecāt i hoc pēodāt.
q; eā die t āno passi sūt: sic mīfeste etiā hī ex eplā
dionysij: sic dīe leo i quodā fmoē: vbi sic ait. Ad
n. sine cā fēm putam? q; vna dīe vno loco: vni?
tyrānti tolerauē sūam. In vno die passi sūt vt ad
vīm parit pueniēt. In loco ne alī roma dēset.
Sub vno psecutorē vt ēqlis crudelitās vīz q; cō-
stringēt. Dies s; p merito: loc? āt p glia: psecutor
dēret? p vīte. hoc leo. Is āt eadē die t hōra passi
sūt: nō tī ē eadē loco: s; dīem. Et qd dīcī leo i
eodē loco passi sūt: hoc dīe ex eo q; ābo romē passi
fuerūt. d hoc qdā sic vñb? dīcīt. Ense coronat pau-
lus: cruce petrus: eodem Sub dūce: luce: loco. dū
nero: roma loc? Itē alī? Ense sacrat paulum par-
ly: dūt: vrbis: cruce petz. Vt āt eadē die passi
fuerūt: o dīcūt t Greg. vt ipā die spālīs fieret
quod ad oīlī solēntas petri: t i seqnti die p memo-
ratio pauli: tū q; dīe fuit dīcata ecclīa scī petri.
tū q; maio: ē dignitate: tū q; pīor: cōfessio. tū
q; pīmatum obtīnit.

p
Anulus interpretat os tube: Vel os cor: seu
electū mirabile. Vel electōis miraculū.
Vel paulus a pausa. qđ ē reges. Vel dī
modicē? latine. Per hoc itelligūt sex pro

gatiue q̄s hūit. Prima ē lingua fructuosa: q̄ ab illi
co vsq; hierusalē repleuit enageliū: tō dr̄ os tū-
be. ¶ Secda charitas viscerosa: q̄ quis israhel: ē
ego nō israhel: tē. Et idē dicit os eorū: q̄ i. cordis
de quo ip̄s dicit. Os nr̄z pz ad vos o. coitibz: cor nr̄z
dilatatū ē. ¶ Tertia ē cōuersio miraculosa: t̄ inde
dr̄ elem̄ mirabile: q̄ mirablt̄ elect? t̄ quierus fuit.
¶ Quarta ē man? op̄osa: t̄ in dr̄ electiois miraculū.
¶ Magnū. n. miraculū fuit q̄i elegit sibi p̄p̄is mani-
b? sup̄? acquirere: t̄ cessat̄ p̄dicare. ¶ Quinta fuit
cōtēplatio delictiosa: q̄ rap̄? ē vsq; i fr̄u celū t̄ inde
fuit dñi reges: q̄ i cōtēplatioe erigat̄ reges mēt̄.
¶ Sexta ē humilitas t̄miosa: i. idq̄r modic? de
hoc āt̄ noīe paulus tres sūt op̄iniones. Orige. vult
q̄ p̄ fuerit bimod? t̄ vocat? sit sp̄ saul? ē paulus.
Raban? vō vult q̄ añ dicit? ē saulus a saule rege
sup̄bo. s; post cōuersionē vocat? ē paulus: q̄si puu-
lus a medico t̄bimili sp̄u. Ali? nōmē suū it̄p̄re-
tādo dicebat. Ego sū min? ap̄toz tē. Beda aut̄
vult q̄ dicit? ē paulus a Sergio paulo p̄confusor:
quē ad fidē cōuertit. Passione sci pauli l. in? papa
ascripsit. ¶ De scō paulo ap̄d.

p **A**plūs apłus post sui conuerſionē
miltas pſecutiōes paſſus ē.
Quas bñtus ſilari? breuit enumerat di-
cēs. ſpaulus aplūs i philippis virgīs cecidit: i car-
ere poſuit. ⁊ ligno pedibꝫ affixit: in liſtris lapidatꝫ
conio: ⁊ theſſalōica ab migs pſegit: i cyphro ſer-
uit: i damasco p ſpora ⁊ muro deponit: i hieru-
ſoliſt: cecidit: ligat: in diatꝫ ceſarea claudit: ⁊ crimi-
nē i nauigās i italiā piclo dirigit: romā vñs his
herone iudicat: ⁊ ocaſus ſimē. hec ſilari? Apo-
ſtolati iter gētes accepit: quēdā ptractū i liſtris er-
rat. inuenē q d ſeneſtra ceciderat: ⁊ expirauerat ſu-
ſcitauit: ⁊ mltā alia miracula fecē. Apud milenā iſu-
ā: vīpa manū eiꝫ inuafit: ſ; nihil ei leſit: qñ poſt
i gnē ipſi excuſit. ū. Ho quoqꝫ p oēs q de pgenie il-
luſis hoīs q paulū doſpicio ſuſcepit naſcūt: a vee-
doſis vllatꝫ nō ledunt. ū. Cñ cō pueri nati ſunt in
vniūis eozꝫ ſerpentes poſuit vt pbēt ſi veri eozꝫ ſily
ſit: Inuenit autē aliqñ q paulus eſt mīno: petro
quandozꝫ maior: quādoqꝫ eqliſ: ſed re vā minor
pignitare: paulo: pđicanē de equalis ſcitare. Iheſer
pigno q paulo: a pulloꝫ cāu vſqꝫ ad gntā horam
laboꝫ manuū iſſitebat. Deide pđicatoꝫ vacabat:
qꝫ p pleruqꝫ vſqꝫ ad noctē ſermoneꝫ ptabebat.
Iheſidunꝫ vero tēpoꝫ cōmēſtiō ſomno orationi
ſatis neceſſariū erat. ū. Vñ veſſet vero romā: cum
vero nōdum eēt i ſperū cōſirmatus: ⁊ cñ audieſ
p de lege indeozꝫ ſide xpianozꝫ iter paulū ⁊ inde
qꝫ queſtio vertebat: non multum inde curauit: ⁊
i paulus quoꝫ volebat libere ibat: ⁊ libere pđica-
bat. ū. Hic. quoqꝫ in libro de viris illiſtribus ait.
p. 25. anno a paſſione dñi hoc eſt neronis 2º. pag-
us romā victus mittit: ⁊ p bñiū i libera manēſ
cuſſidoꝫ aduerſus indeos diſputauit: deide a neri-
ne dimiſſus euāgeliū in occidentis partibus pđica-
uit. i. 4. vtero neronis āno eodē die ⁊ āno quo cruci-
fūſ iſus ē petrus capite trunccatur. hec ſihero. ū. Ma-
ſtꝫ ſapī. ⁊ religio vbiqꝫ diuinꝫbatur. ⁊ ab obſu-

admirabilis habebat. Multos et de domo cesaris sibi iunctim copulauit: et eos ad fidem christi conuertit. Quod et scripta est coram cesare recitata sunt: et ab omnibus mirabiliter commendata. Senatus et de illo alta non mediocriter sentiebat. Quadam die cum paulus circa vespas in quodam solario predicaret: quidam inueniens nomine patroclus picerna uenens: et sibi admodum dilectus. Ut paulum per multitudinem commodi audiret fenestram ascendit: et paululum ibi dormituro decedens expirant. Quod audiens nero plurimum de eius morte doluit: et statim alium in eius officium ordinauit. Paulus uero per spiritum hoc cognoscens dixit assistentibus: ut illuc iret et patroclum cesari carissimum ad se defunctum afferret. Quod illatus paulus suscitauit: et ad cesarem cum sociis suis misit. Qui cum de morte eius lamentaretur: ecce patroclus uiuus adesse per foras nuntiatus. Audiens nero patroclum uiuum quem paulo ante nonerat mortuum plurimum quidem expauit: et cum ad se ingredi recusauit: sed tandem persuasum amicorum introire permisit. Qui nero ait. Ista trocle uiuus: ille cesar uiuus: et nero. Quis te fecit uiuere: et ille. Dominus iesus christus dominus rex seculorum. Frater nero dixit. Ergo ille regnabit in seculum: et resoluit omnia regna mundi cui patroclus. Etiam cesar. tunc nero dedit ei alapa dicens. Ergo militas illi regi: et ille. Utique milito quod me a mortuis excitauit. Tunc quos ministri imperatoris qui ei magis assistebat dixerunt ei. Cur imperator percutis iuuenem prudentem et ueraciter ridentem? Illa et nos illi regi iunctissimo militamus. Quod audiens nero eos recluisti in carcerem: ut minime torqueret quos animi nimis dilexerat. Tunc omnes christianos fecit inquiri: et omnes sine interrogatoe per tormenta varia puniri. Tunc Paulus uincit iter ceteros animi iseronem adductus est. Qui nero. O homo magni regis seruus: mihi autem uicem: cur milites meos mihi subtrahis: et tibi recolligas? Qui paulus. Illud solum de tuo agulo milites colligi: sed et de orbe uniuerso: quod rex noster donat talia quod nunquam deficiat: quod omnem excludat indigentiam largietur. Quia si subieceris esse uolueris saluum eris quod tunc extat potest: ut iudex omnium ueniat: et mundi huius figura per ignem resoluatur. Nec audiens nero: et ira succensus: quod figuram mundi per ignem paulus dixerat dissolueda: omnes milites christi igne iussit cremari. Paulum uero tantum maiestatis reum capite truciari. Tanta autem christianorum tunc occisa est turba: ut populus romanus palatium iseronis virtute irrueret: et seditionem contra eum excitare moliret. clamaret. Sedone modum cesari: tempe ratione uel inuoluntate. Mares imperator mutauit edictum ut nullus christianus tangere: donec imperator de eis plenius iudicaret. Quapropter paulus iterum reductus et aspectum neroni oblat. Quod ut nero uidit uehementissime exclamauit. Tollite masculum: decollate ipso: nec sinite uinum criminatorem perire censum alienatorem. auferte de superficie terre mentium inuoluntatem. Ad quem paulus ait. Illud tempore modico patiar: sed uiam eternaliter domino iesu christo. Illud dixit. Auferte ab eo caput: ut me rege suo fortius intelligat: quod eius denique: uideam si semper uiuere valeat. Qui paulus ut scias me post mortem corporis eternaliter uiuere: cum mihi caput abscissum fuerit: uiuus tibi appa-

rebo: et tunc cognoscere poteris: quod ipse est deus uite et mortis. Et his dictis ad locum supplicij ducit. Qui cum duceret dixerunt ei tres milites qui cum ducebant. Dic nobis paulus. Quis est ille rex quem tantum diligitis quod pro eo magis mori eligitis: et qualem inde mercedem habebitis. Tunc Paulus de regno dei et pena inferni adeo eis predicauit: quod eos ad fides conuertit. Qui cum rogarent eum: ut libere abiret quo uellet ait. Abstine fratres ut fugiam. non enim sum perflugus sed miles christi legitimus. Scio enim quod per hanc uitam transitoriam ad uitam transibit eternam. Ad hoc autem ut fuero decollatus uiri fideles rapiant corpus meum. Hos autem locum notate et illuc cras mane uenite inuenietis. nuntiata se pulchre meum duos viros orantes. scilicet Titum et Lucam. Quibus cum dixeritis quod de causa uos ad eos misisti ipsi uos baptizabunt et regni celestis faciem coheredes. Quod cum loqueretur: misit nero duos milites ut uideret si adhuc esset occisus. et cum eos uellet conuocare: illi dixerunt. Num mortuus fueris? et surrexeris: tunc credemus his quod dicis. Hunc autem cito ueni quod meruisti accipere. cum ad locum passionis duceret in porta hostiens eundem matrone nomine dicebat. Lepule Pauli qui in Dionysio. alio nomine dicebat. Lepule quod forte binomia sunt: obuia huiusmodi fides suis omnibus se commendare cepit. cui paulus. Vale plautilla eterne salutis filia comoda mihi uelam quo caput tuum tegat: et ide oculos meos ligabo: postmodum tibi restitua illud. Quod dum sibi traderet irridebat ei carnifices dicentes. Quid ipso istum et mago tam periculosum panem tribuis: ut ipse amittas? Qui ergo ad locum passionis paulus uenisset: ad orientem uersus et manibus in celum extensis: diutissime cum lachrymis patria uoce orauit: et gratias egit. Post hoc uale facies fratribus oculos sibi de uelo plautilla ligauit. et utrumque genu in terra figens collum extendit: et sic decollatus est: moras ei caput de corpore exiit iesus christus. quod sibi uita tam dulcis extiterat: et tunc crebro notauerat: hebraice clara uoce isonuit. Dicit enim. in ipso in suis epistolis christum uel iesum. uel utrumque quod gentis uicibus notasse. De eius autem uulnere uindicta lacrimarum ad uestimeta militum exiliuit. et postea sanguis effluxit: et aere lux imensa emicuit: de corpore odor suauissimus emanauit. Dionysius autem epistola ad Timotheum de morte pauli sic dicit. In hora autem illa tristitia plena frater mihi dilecte dicente carnifice paulo. Collum para. Tunc beatus apulus suspexit in celum munus fratre et peccatum suum signo crucis et dixit. Dne mi iesu christe in manus tuas commendo spiritum meum: tunc absque tristitia et compulsionem extendit collum suum: et suscepit coronam. Iheronimus autem carnifice et amputante pauli caput: tunc beatus in ipso icu explicuit uelum: collegit sanguinem proprium in uelo: ligauit eum: et obdormit: et redidit illi semine et reuerso militi carnifici dixit lemobia. ubi dimissi magister meum paulum: ridit miles. Qui socio iacet ibi extra urbem in ualle pugillium: uelo tuo uelata est facies eius. Ipsa autem respondens ait. Ecce intrauerunt nunc petrus et paulus iduti ueste plara: et coronas fulgentes luce radiantem habebant in capitibus suis: protulit uelum sanguine eruentatum: et mor-

stravit eis: pp qd op⁹ multi crediderunt dño: t xp̄a
ni sei f. hec Diony. Andrs fero q cōri gerant
vehement⁹ eximunt: de his oib⁹ cū philofophis t
ascis loq cepit. Dū hec intē loqrent⁹ vēr paul⁹ ia
nms clausis: t āre Cesarē stās ait. Cesar ecce pa
lus regis eterni t iniet niles. Vel nūc crede q: nō
sū mortu⁹ s; viū: t tu miser etna mōte moneris:
eo q scōs di mīste ifici: t his dicit⁹ dispuit. Ne
ro aut ex nimio timore velut amēs effec⁹ qd age
ret ignorabat: suasu t gñio aīcor⁹ patroclū t bar
nabā cū alijs soluit: quo velle libere abire pmi
sit. Illi vō milites. s. l. d. gñi⁹ magi militū t accēst⁹
ad sepulchr⁹ pauli mane venerūt: t duos viros. s.
ritū t lucā orātes iuenerūt: t i cor medio paulū stā
tē viderūt. Quos tū⁹ t lucas vidētes vehemēt⁹ ter
riti fugere cepūt: paul⁹ dispuit. Illi āt p⁹ eos cla
mātes dicebat. Nō vī putat⁹ vos pī qmū s; avo
bis baptizari volum⁹: sic paul⁹ nob dixit: quē mō
orāte vobiscū vidim⁹. Hec illi audiētes reuerſi s;
t cū magno gaudio eos baptizauerūt. Caput autē
pauli i quādā vallē pietū ē: t pīe multitudie alior⁹
q itē fecit fuerūt: illuc pieti iuenerūt nī potuit. Legi
tur āt i eadē eplā Diony. q cū qdā vice fouca mū
daref: t caput illd pauli cū alijs purgamentis pie
ctū fuisse: qdā pastor i vga sua lenauit: t iurta cau
las omū fuit. Vidit āt pīres noctes gñuas ipse
cū dño suo sup pīctū caput lucē ineffabilē refule
re. Qd cū epō t fidelib⁹ nunciatū fuisse dixerunt.
Uere hoc ē caput pauli. Egredius igit epō t vni
uerſa fidelū multitudo caput illud secū detulerūt
t in qdā mēsa anrea illud deponentes illud corpi
cōiungere volebat: qb⁹ patriarcha ridit. Nōs scimus
q multi fideles occisi sunt: cor⁹ capta sūt dispa
rui dūbito illud caput corpi pauli iungere: s;
caput hoc ad pedes corpis ponam⁹: t oīporē do
minū ero: em⁹: vt si caput suū ē quertat ad cor⁹
t capiti cōiugat. Qd cū oib⁹ placuisse caput ip̄s ad
pedes corpis pauli posuerūt. Et ecce cūctis orāti
b⁹ t supētib⁹ cor⁹ se quertit: t loco suo capiti se
iūit: t sic oēs deū bñdixerūt: hoc ē caput pauli
vactē cognouerūt. hec Diony. C. Refert Grego
ri⁹ turoñsis q tpe Iustini maioris clarnit: q qdā
despans laqz sibi parabat. Nōmē tū pauli inuēf
sem⁹ dicebat. Adinua me scē paulē. Tūc affuit q
dā ymbra squalida hortās eū ac dicēs. Eia bone
vir etia: qd agis: mōrā ne feceris. Et ille scē parās
laqz dicebat. Gratissime paulē adinua me. Ex
pedito tā laqō affuit alia ymbra tāqz hoīs dicēs il
li q hominē hortabaf. Fuge miserrime: q paulus
aduocat⁹ aduenit: tunc squalida ymbra euānit: t
hō ad se rediēs t laqz pūctis penitētiā cōdignā
accepit. Greg. i registro. Ex cathenis beati pauli
multa miracula deīnōstrāt. Et dū mlti par⁹ qd
ex limatūa petū affisit sacerdos cū lima. Et ali
qbas petētib⁹ ita cōcite aliqd de cathenis ip̄is ex
cutit: vt nulla mora sit. Quibusdā vō petētib⁹ dū
p cathenas ip̄as lima ducit t tū vt aliqd ide ere
at nō obtinet. In eadē quoqz eplā q sup: a deū est
bñis Diony. mortē pauli magi sui p̄is v̄bis dīplo
rat dicēs. Quis dabit oculis nris fōtē lachrymaz

vt plorem⁹ die ac nocte lumē ecclesiay: qd extinctū
ē: Quis nō iduet fletū t gemitū aut nō v. thet lu
gubib⁹ t mēte attomet⁹ nō obſtupescet. Ecce et
eniz petrus fundamētū ecclesiay: glia scōz aploz
a nobis recessit: t nos orphanos derelict. paulus
quoqz gētū familiaris: cōsolator paupū defecit no
bis: t vltēri⁹ nō inuenit. Qui fuit pī patrū: doctor
doctor⁹ pastor⁹ pastor⁹. Abysſus sapie: fistulā altis
naz pīdicatorē vitatis ifatigabile. Paulū dico nobi
lissimū apostolū: hic āgelus terrestris t hō celestis
imago t similitudo deitatis: t spūs deiformis oēs
nos derelict. Nōs tūqz iopes t idignos i hoc mun
do pīpabili t maligno igressus ē ad deū suū dñz
t amicu. Hec frat mi Timothee dilecte aīe mee
vbi ē pat tu⁹ magi t amator. Vñ te vltēri⁹ saluta
bit. Ecce n. orphan⁹ scūs es t remāſisti solus. Jā
nēqz scribet tibi sua sanctissima manu dicēs tibi
fili carissime: veni ff mi Timothee. Quid hic ac
cidit tristitie t tenebray: t dāni: q orphani facti
sum⁹. Jā nō veniet ad te epistole ei⁹ t qb⁹ scriptū
sit. Paul⁹ modic⁹ fuis iesu xp̄i. Jā nō scribet de
te vltērius ciuitatib⁹ dicēs. Suscipite filiū meum
dilectū. Lōpica frat libros pphetay: t signa sup
eos quia neminē habem⁹ itēpētē parabolay t
paradigmatū t eloquiorū ipoz. David ppheta plā
gebat filiū suū t dicebat. Veb mibi fili mi veb mi
bi. Ego aut veb mi magi mī: veb veb mibi. Am
mō dīecit t cessant cōcursus discipuloz tuozū ro
mā venietū t qrentū nos. Jā nemo dicim⁹ est:
eam⁹ t videam⁹ doctores nros: t itērogem⁹ eos
qñt nos regere oporteat ecclesias n obis cōmissas
t itēpētābim⁹ nobis eloq dñi nī iesu xp̄i: t elo
quia pphetay. Uere veb his filiys frater mi q pī
uati sunt patribus spiritalibus: quib⁹ pīuat⁹ est
grer. Et nobis etiā frat veb qui pīuati sum⁹ ma
gistris nēstris spūalib⁹: qui collegerāt tēlēcām ac
sciētiā veteris ac noue legis: t colligauerāt in suis
epistolis. Vbi ē cursus pauli: t labor scōz pedū ei⁹
Vbi ē os loquēs t lingua cōſulēs: t spūs bñ placens
deo suo: Quis nō ploret t vltet⁹. Nā q meruerunt
gloriā t honorē apd deū tāqz malefactores traditē
i mortē. Veb mibi qm i illa hora imit⁹ suz corpus
scm sanguine inocētū cruetatū. Hec mibi pat mi
magister t doctor. non quidem reus tali morte ex
titisti. Nunc ergo quo ibo te querere gloria xp̄ia:
noy t laus fidelium: Quis cōtēscere fecit vocē
mā fistula ecclesiarum: fistula aīsona: pīctum
psalterij decachordi. Ecce itēisti ad dñz deū tuū
quem desiderasti t toto affectu concupisti. Hicru
salem t roma praua amicitia equales facit sunt
in maio. hierusalem crucifixit dominum nostrum
iesum christum: roma vero apostolos eius intere
mit. hierusalē feruit ei quem crucifixit. roma au
tem solemnizando glorificat quos interemit. Et
nunc frater mi Timothee quos dilexisti: t toto
corde desiderabas: Saul dico regem t Jonatā in
vita sua non sunt separati: nec in morte. Et ego
non sum separatus a domino magistro meo: nisi
cum separauerunt nos homines pessimi t iniqui
t separatio huius hore nō erit semper. Aīa eius

De sancto

cognoscit dilectos: etiam sine hoc quod ei loquantur quia
nunc ab eo elogati sunt. In die autem resurrectionis
magna iactura esset separari ab eis. hec Dionysius
Jo. Chrysostomus. i. li. de laudibus. Paulus hunc gloriosum
apostolum multipliciter commendat sic dicens. Nihil pro-
sus errant qui prout in igne virtutum ac paradisi spina-
le Pauli animam nuncupaverit. Que autem ligna laudibus
ei? iucundat cunctis: cum omnia que sunt in omnibus bona anima sua
vna possideat: et ea cuncta plene accumulante: nec so-
la hominum: sed et quod est apostoli angelorum: nec tamen iccirco re-
ticebimus? quoniam potius pauca dicemus. Est enim hoc mari-
mum laudis genus? cum orationis copia virtus superat et
magnitudo laudati: sicque vincti multo est nobis glo-
riosius? quod sepe vicisse. Unde igitur opportunum? laudum ei?
fuerunt? exordium: nisi ab hoc ipso primo virtutis ostenda-
mus? cum bona omnia possideret? Abel obtulit sacrificii
cuius et ide laudat: si si pauli hostiam adducamus? in me-
diu quod tunc celum a terra superior apparebit si quod semet
ipsum per singulos dies imolabat. Quam tamen hostiam
dupliciter offerebat: tunc i corde: tunc i corpore mortifica-
tione circumferens. Ad enim omnes offerebat aut boues
sed seipsum dupliciter imolabat. Neque his contentus fuit: sed
et orbem universum studuit offerre: quod terram ac mare:
greciam atque barbariam: omnemque sub sole regionem quasi
voluntas circumivit: ex hominibus angelos faciens: quoniam uno
ipsum homines quasi ex demonibus? i angelos puebens.
Quid hunc hostie recipit ecclesie: quam paulus? gladius spi-
ritus? sed imolavit: et in illo altari quod super celum locatum est
obtulit? Sed abel dolo germani. percussus occubuit?
Paulus vero ab eis interfectus? est quos ab innumeris
malis cupiebat erueret. Vir autem eius innumeras
tibi ostendi mortes: tot virtutes quot et dies vixit. Hoc
se tamen in arca legem fuisse cum liberis. Die autem multo
seniore inundante diluvio: non archam coaptando a co-
paginibus tabularum: sed epistolas componendo per tabulam
universis orbis piclitate ex medijs finitibus? liberavit
Hec autem arca non vno loco circumferretur quod orbis ter-
minos circumperiret: nec bitumine ac pice sed spiritu sancto
ei? tabule sunt punte: hec suscipies pene irrationa-
bilibus? animalibus? stultiores imitatores efficit. angelorum
Die quoque illa vincit archam: quia illa communem recipiens
communem rursuam emisit: et includens lupum ferita-
te ei? mutare non potuit. hic vero accipitres multos
que suscipies fecit colubas: et excludens omnes feritates
mansuetudinem spiritus introduxit. C. Abraham mirant
omnes: quod ad dei preceptum patriam atque cognatos reliquit.
Sed quod paulo possit equari: quod non tantummodo patri-
am vel cognatos: sed ipsi quoque mundum reliquit immo
et celum et celum celi. Et hec omnia ipse suscipiendo despe-
xit: vnum per cunctis: istud solum id est christi charitatem reg-
rens: neque nuntia igitur neque futura neque altitudo. etc.
Sed Abraham in periculum se tradens hostibus? filium fratris
eripuit. At paulus universum orbem vero de ipsa dia-
boli extraheret manum innumera plicula susti-
nit. periculis? mortibus? maximam securitatem alijs co-
paravit. Filium quoque abraham voluit imolare? Paulus
vero semetipsum milies imolavit. C. In Isaac patie-
tia. alij admirant: quod putcos a se factos obstrui
patiebatur. At paulus non putcos sicut lapidibus
obstruit: sed proprium corpus? non solum sicut ille cedebat

sed eos et a quibus patiebatur in celum studebat eucere
Quanto enim apostolus obruebat iste fons: tanto magis
cruebat: ac pluries a se effundendo finis manna
bat. C. De locanimitate atque patientia iacob scri-
ptura miratur. Et quod non illa est adamantina anima que pauli
patientia possit imitari? Neque enim septem annorum. sed to-
ti vite finem per sponsa protulit christum aduersus? solum est
dici? noctis gelus: sed tetatodes mille perperet: et tunc quod
de verberibus? nunc vero lapidibus? scissus atque collisus et
iter certaminibus? passus captas omnes ex diabo-
li faucibus? abstraherebat. Sed Joseph pudicitie virtute
decoratur? Et ego vereor ne iam indiculum sit hinc et
paulum laudare: quod semetipsum crucifigens non solum bona
nostrorum corporum pulchritudines: sed omnia et que videntur reb?
clara ac decora cernebat: quemadmodum nos famillam
cineres? aspiciamus? quod quasi mortui? pro: sus ad mortu-
um? immobilis permanebat. C. Stupet Job omnes homi-
nes. et enim athleta mirabilis. At paulus non mens? tam-
tum? sed annis pluribus? i agone perdurans tam clarus? cunctis
ita: non teste gleba famelicis radices: sed ipsius itelli-
gibile os leonis frequenter icurrens: et pugnans ad-
uersus tetatodes innumeras? ei erat lapide tolera-
bilior. Qui non a tribus? et quatuor amicis: sed a cunctis in-
fidelibus? a fratribus? et opprobria sustinebat: consputatus
ab omnibus? maledictus? Et illi erat magna hospitalis et
cura pauperum. Sed quam ille curam ipse debebat carne de-
bilis? hac ipse animis morbidis exhibebat. Illi? omni ad-
venienti aperiebat domum? huius vero anima universum pa-
tebat? orbi. Et ille quod cum omnes et boues haberet in
numeris erat i pauperes liberalis. Illic vero nihil
ampli? corpore suo possidens de hoc sufficienti? idu-
gibus? misrabatur. Quod alicubi commemoras necessi-
tatem? inquit meis et his qui mecum erant miserrantur
manus? iste. Sed et vermes atque vulnera ferens? sicut
Job iserebatur dolores. Sed si pauli vera famelicis
thenasque? seu picula consideres: quod a domesticis: ab
extraneis: a cetero patiebatur? orbe: sollicitudinem
quam ipse per ecclesiam? visionem quam per scandalizantis sin-
gulis perferbat: videbis quod ei erat saxo durior anima
illa: et ferru atque adamante firmitate superabat. Que
enim ille corpore hec mente? Paulus sustinuit: quem omni
verme molestio: de singulis quibusdam latetibus? melli-
tis consumebat. Qui et iuges et co fortis lachryma-
rum non diebus? solum? sed et noctibus? effluebant: cuiusque
muliere parturienti vehementi affligebat in singu-
lis: pro quod et dicebat. Filii mei quos iterum partu-
rio. C. Adversus per indecorum salutem dleri elegit de li-
bro. Adversus itaque se cum ceteris tulit perire. Pau-
lus per ceteris. Ad enim cum percutitur? perire voluit.
sed ut alij saluarentur ipse de glorie eternitate deci-
dere. Et quidem ille pharaon: hic diabolo quoti-
die repugnabat. Ille per vna genere? iste pro univer-
so? orbe certavit: non sudore sed sanguine. C. Ioan-
nes i cibum locustas et mel siluestre sumebat? pan-
lus ita in medio mundi strepitu quemadmodum? ille i be-
remo quicquid verbar? et non quidem pastus locustis? aut
melle silvestri: multo autem victu viliori? his contentus
erat? necessario quidem indulgens cibo fermenti studio
predicandi. Ceterum illius aduersus herodiam apparuit
magna constantia: et iste non vnum aut duos aut tres

fz innumeros: 7 simili positos p'tate corripuit. imo
 h'ge illos seniores tyrānos. Cū 11cstet vt paulū iā
 angelos cōparem? i qb? magnificū p'dicam? : qz cū
 oī cura deo obedisset qd dāuid admirādo dicebat.
 11dotētes v'tute facietes v'bi ei? rē. Quid v'o aliū p-
 p'hera i angelis mirat? Qui fac iqr āgelos suos spūs
 7 ministros suos ignē vrēt. Sz hoc i 11dauo pos-
 sum? iuenire: q velut ignis ac spūs totū frax pcur-
 rit 11et b'be: pcurēdo purgavit. Sz nō celū itē forit?
 ē. Et hoc ē oīno mirabile: qz talis querebatur i celis
 mōrālī ad huc carne circūdat? Quāta ergo nos cō-
 dēnātō digni sum? cū vno hōie bona i fē oīa cō-
 gregāte: nec minūā qde p'te illō student? imitari
 11dō. n. aliā ē fortit? nām: nec dissimilē nact? aīam:
 nec alter hīrās mūdū: fz i eadē ita eadēqz regione
 sub eisdē atqz legib? nutrit? cō morib? cūctos qui nūc
 beates sūt vel fuerūt animi v'tute trāscēdit. Nec v'o
 i illo hoc solū mirabile ē: qz p' abūdātia deuotiōnis
 quodāmo nō sensir dolorē p' v'tute susceptos: fz qz
 v'tute ipsā p' mercede p'sauit. 11ā nos qdē pp eā
 nec p'posita mercede certam? quā ille cōplectēs ēt
 sine p'mio diligebat: cū illa qz aspitate sui vidēt i-
 pedire v'tute cū oī māsuetudie p'pētēs: quōtidie
 celsior: quōtidie affurgebat ardēto: 7 ientatis sibi
 piculis nona semp alacritate pugnabat. Qui cū si-
 bi mortē iā imminētē vidēt. ad cōiōnē delectatiōis qz
 gaudiū alios puocabat dicēs. 11andere 7 cōgratu-
 lāmini mihi. 11raqu? p'suōnē 7 iūriat qz ob p'dicādū
 studiū sustinebat: magis qz ad bonoz oblectāmētā
 p'pabat: mortē poti? qz vite desiderii appetēs pau-
 perat qz opulētie: i mīto āpli? labores qz al i regē
 post laborē: ac merore magis eliqz alij volupratē:
 studiū? p' inimicis 7 fructuos? oīas qz alij aduer-
 sus inimicos. 11nū illi formidādū erat atqz metui-
 dū offēsa nūm? dei: nec desiderābile aliqd erat nī
 si placere deo semp. 11dō dico at qz nīpīl p'tiū de-
 derat: sed nec aliqd futuroz. 11dō. n. mihi dicas
 mercedē 7 i gētēs ererit? pecunias: puiciās: po-
 testates: hec. n. nec qsi arancāz fila reputauit: fz ea
 qz p'mittūt i celis: 7 tūc ei? ardēt i xpo amorē vi-
 dēt. 11dē siqdē p' ei? amore nō angeloz: nō archā-
 geloz dignitatē: nec qēqz horū simile p'cupiuit. Qd
 n. erat maius oīb? xpi amore fruebat: cū hoc bea-
 tiōz cūctis fē putabat. sine hoc aut neqz domina-
 tiōnū neqz p'ncipatūū foci? cē cupiebat: fz eūz hac
 dilectōē magis ēē v' extrem? : imo etiā cū numero
 penultimoz qz sine hac ēēt summos honore subli-
 mis. hoc. n. erat illi maximū ac singulare tōmētūz
 ab hac charitate discedē. hoc illi erat gehēna: hec
 sola pena: hec infinita 7 intolerācia supplicia: fz p'fui
 charitate xpi: hoc illi vita hoc mūd? : hoc regnum:
 hec p'missio. hec bona videbant innumera. Sic de-
 spiciebat vniuersa qz timēti? : vt solēt verba iā pu-
 trefacta cōrēni. Tyrānos vero ac p'p'los spirantes
 furozē velut quōdā cē culices cōsumabat. 11dō. v'tez
 vero ac cruciat? i mille supplicia qz ludū putabat
 ē pueror: dūmodo p' xpo aliqd sustineret. Deco-
 rabat. n. vinct? cathēna magisqz diadēmate coro-
 nat? Et t. n. coartat? carcere habitabat i celo: ac li-
 bēt? verbera recipbat 7 vulnera qz alij brāua di-

ripiāt: et dolores in min⁹ q³ p³ma dillebat: cū ipos
 ytiq³ dolores loco duceret p³mior. p³o p³ica ipos
 ēt grāz noīabat. qm̄ q³ nobis sūt cū iusticia. bec illi
 maxinā pariebat volupate. Adheroe q³ maximo
 vrebaf pp qd̄ dicebat. Qm̄ scād alizaf et ego non
 v³ro: ēt si meror dicat q³ iesse aliquid volupatez.
 Alulti. n. q³ filioz mociēb⁹ vnluerat aliqd̄ cōfola
 tiōis accipiūt cū suis fletib⁹ relinquit⁹ magisq³ do
 lent cū dolere p³bibent. Sic et paulus nocte ac die
 cōsolatōz accipiebat ex lach³ymis. Illulus ppp³
 tāto affectu mala p³pa: quāto ille desiebat aliena.
 Quēadmodū. n. illū optimis afflictū cū p³ditōem
 desieret petōz: q³ v³ illi salū fieret: a celoz grā cu
 piebat aīaz excludi: illā iī saluari illos multo acer
 b⁹ estimabat q³ semetip³suz pire. hūc ergo cūm
 rez poterit q³ p³pare: Qui ferro: cū admiāt: qd̄ nā
 aliq³ illā appellet aīaz aureā v³ mag³ adamātinā:
 illā et oī erar adamāte fortior: auro gēmisq³ p³ctio
 ſa: alterā qd̄ iūficō: diā firmitate: aīaz supabat
 p³ctioſitate. Qui t³ rei hui⁹ ab aliquo aīa cōparet⁹.
 Eaz qd̄ q³ sūt oīo nollit: q³ v³ adamāt. auro forti
 tudo: v³ adamāt bonior: daref auri: tūc forte aliquo
 mō p³pario ēt⁹ pauli posset aīe p³uenire. S³ qd̄ ego
 adamātē et auz ad sūtūndū adduce pauli: Adpūti
 si ex diuerso appēdas om̄ē: tunc videbis ap³erit
 pauli mergere pōd⁹ examinis. Qūdo t³ oib⁹ q³ā
 mūdo fū pauli dicim⁹ digniorē. si t³ mūd⁹ eo di
 gnus nō ē sed forte vel celū: sed istud quozq³ iueniē
 ifert⁹. si. n. iī soli celū. s³ ēt q³ habent⁹ celis dei post
 posuit charitatē: quō nō magis diis. q³ tāto ē beni
 gnior: paulo q³to maliciā bonitas ātecellit: innume
 ris cel³ cū indicat digniorē: nō mō. n. nos t³ni dilexit
 dē⁹ q³ti a nobis ipse diligit: s³ tāto effusi⁹ q³to nec
 sermo suffic̄ explicare. In paradisu quozq³ hūc dē
 rapuit et i celū t³ni subleuauit. Illec inuenit sig³des
 paulus i terra gradies sic se gerebat i cūctis q³ni an
 geloz societate frueret. illā visibili adhuc corpō:
 colligat⁹ illoz p³fectōe gaudebat: tātisq³ fragrantib⁹
 subdit⁹: i nullo ifertio: supis v³itūb⁹ apparere cre
 tabat. illā et tāq³ pēnat⁹ totū decēdo p³uoluit cōbe
 re velut icorore: labores piculaz cōcipit: et q³ni
 celū possides cūcta p³is frena desperit: et tāq³ cū
 iphis iā icorore: v³itūb⁹ degēs iugi mentis iren
 tōe vigilauit. Et t³gelis qd̄ sepe diuersaf gētiū cu
 ra cōmūsa ē: s³ nullus illoz ita creditū sibi popū:
 gubernauit: vt pauli⁹ v³merisū cōbe. Sic aut aliq³
 iadūlectissim⁹ p³ afficē erga silū fienē p³benfium
 cui⁹ q³to magis cōitijz ictūb⁹q³ pulsat tāto eius
 port⁹ miferet et defert: ita paulus istis a q³ affligē
 bas maiorā adhibebat fōmētā pietatis. illāz sepe
 p³ illis q³ cū quq³ vberauerāt: et ei⁹ sanguinē sūe
 lab³ lach³ymabaf et vehēmētē debeat: et p³ eis ora
 bat dicēs. frēs iqtuolūas qd̄ cordis mei t³. Cle
 bēmētē quozq³ mor: debaf ac penit⁹ discēbaf: cū
 eos pēitus videret. v³ n. missū i ignē ferrū totum
 p³fecto ignis efficit: sic paulus charitate succensis
 effect⁹ ē tot⁹ charitatē. Qui q³ cōis totū mūdi cēt p³
 ita i amore v³ lach³oe dōiuz et ipos cor mī abaf pa
 rētes: imo cūctos t³ni carnales t³ni vez et p³ualē pa
 tres sollicitudinē ac pietate supabat. oēs. n. p³is us

Paulo apostolo

hoies deo exhibere cupiebat: qñ cu vniuersu mun-
dū ipe genuiss: sic oēs i dei regno festinabat iducē
eor: p̄ t̄ aiaz p̄ his quos diligebat ipēdēs. Ildō iste
ignobilis t̄ circūferari? q̄ antē exercebat i pellibus
tāra vtute p̄gressus ē: vt̄ vix triginta ānoz spatio: t̄
romanos t̄ p̄sas: t̄ parthos: t̄ medos: indos: t̄ sci-
thas: et̄ p̄opes: t̄ famomathas: atqz sarracenos: t̄
oē p̄sus hoiez genis sub iugo mittēt vitas: t̄ sic
i stipulas aut fenu ignis immisus: sic oia dmonū opa
cōsūpsit. Pauli. n. isonāte ligna: t̄ o igne vehemē
n̄ vtute cedebāt oia atqz fugiebāt: t̄ dmonū cul-
tus t̄ tyānoz mine: t̄ domesticoz infidie. Adagis
āt sic radijs solis oriētib? t̄ tenebre fugant: t̄ adul-
teri ac fures foueis cōdūt: latrones recedūt: t̄ ho-
micide ad ātra fugiūt. oiaqz lucida efficiunt: t̄ cla-
ra desup illustrātib? radijs: sic vbiqz euāgelii dis-
semināte paulo fugabat error: t̄ vitas remicabat.
Adulteria t̄ alia dicta feda defecerūt atqz cōsūpta
sūt isto ignis vapore paleaz vice pētes. Clara vō
iter hoc veritatis flāma fargebat resplēdēs: t̄ vsqz
ad celi sublimitatē cōfēdēs: ab his potissimū suble-
uata: q̄ eā opprimere videbant. nec picula aut iper?
p̄cessū ei? ipedire potuerūt. Erroris vero talē cō-
dino q̄ nullo sibi obfistēte p̄feneceat ac d̄fuit. Tal-
āt e diuerso veritatē stat? ē q̄ nullo ipugnātib? susci-
tat? crecit. Qm̄ igr ita gen? n̄ nobilitauit ei filies
studeam? iueniri. Necqz ipole istud putem? qm̄ ta-
le illi q̄le nobis corp? fuit: talis aia: tales cibi. Idez
illū teqz formauit: t̄ quēadmodū illū? ita ē de? tu?
Eis dei dona i paulo cognoscere? Cestimēta eius
terror: demonib? erat. Ildē vero apli? admirāda:
q̄ paulus nec cū i picula irrueret temeritatē argui
poterat nec cū picula fugēt timiditatē. Amabat. n.
p̄ntē vitā ob lucē docēdi. Et rursus eā valde d̄spi-
ciebat ob philosophiā ad quā illū mūdi p̄cipr? eue-
rerat. Deniqz cū viderē paulū picula fugiētē n̄ mi-
nus admirerē q̄ cū se picul gaudet opponē. Ut. n.
hoc fortitudinis ita illud ē sapiētie. Et cū viderē illū
de seipso aliq̄ sonātē: n̄l̄r admirerē ac si videres illū
semetipsū d̄spicē. Ut. n. illud humilitatē ē: ita istū
magnanimitatē. Adag. n. inerebat loqndo de se q̄z
tacēdo laudari: qm̄ nisi feciss? istud culpabilior: illis
eēt q̄ seipso iporune laudare didicerūt. Nisi eiz
gloriat? fuisset creditos sibi oēs pdidisset: q̄ dūz se
humiliaffet eos exulasset. Ampli? tūc paul? placuit
gloriādo: q̄z alter laudes p̄pas occultādo. Nec tā
tūqzqz p̄fuit cū sua merita celaret: q̄z iste cū pderet
Est āt grāde maluz de seipso grāde aliqd d̄re: atqz
mirabilis extremeqz demētē est nulla iminēte ne-
cessitate rerū violēta p̄sus laudib? velle d̄corari:
n̄ hec sedz deū loq indicū ē: s̄z pot? ifame ē. Ildē. n.
oēm mercedem euacuat laboribus sudoribusqz q̄si-
tā. Et. n. alit? d̄ se efferre f̄mone glōri ē: t̄ isolēt se
seqz lactāris. Dicere āt illa q̄ p̄nti cause t̄rūmodo
necaria sūt: fructū amātis t̄ multoz remedia cogi-
tātis: sic t̄ fecit paulus q̄ dū a pseudo caperet i lau-
des suas ire cōpulsus ē: maxime q̄ dignitatē suam
oniderēt. p̄lura aut? maiora celauit. Vlenā igr ad
visionē t̄ reuelatōes dei p̄co ēē. Tāta paulus tā-
qz crebra cum deo hīs colloqa q̄ta nec p̄phetaz

nec aploz vilis hūit p̄ ea ip̄: humilioz reddebāt.
Eius ē plagas metuere: vt̄ disceres: q̄ cū p̄m nāz
vn? erat ex plurib? p̄ volūtātē nō solū supia mul-
tos hoies: vix ēt ex āgelis erat. Necqz vero metue-
re plagas rep̄bēfione dignū: s̄z plagaz metu aliqd
idignū pietate cōmittere. Ildē ipso. n. quo plagas
timet q̄ i certamine nō vicif admirabilior: onditur:
q̄z ille q̄ nō timet: sic nec merere culpabile ē. s̄z per
merore d̄re aut facere aliqd eoz q̄ d̄spicent deo:
Ildē q̄lis fuerit paulus ondit: q̄ i tali nā vinēs po-
tuit quodāmo sup nām: q̄ si morte timuit: nec ipaz
qdē recufabat: nō. n. nām h̄re isirmitatib? subditā:
s̄z fūire isirmitatib? criminofū ē. vt̄ merito ille mi-
rabilis h̄eat q̄ becillitatē nature volūtatis virtute
supauit: q̄ si iōānē q̄ dicebat mare? a p̄fortio sepa-
nit: hec itaqz rectissime p̄dicatōis officiū effectū
qdē q̄ istud suscipit offiū: nō oē cō mollē aut resolu-
tū: s̄z fortē t̄ p̄ cūcta robustū. neqz. n. aliqz d̄z attigē
p̄clari h̄ muneris fūctōez: nisi pat? sit aniaz milies
tradē i morte atqz discrimina. q̄. n. nō tali aio ē mul-
tos alios suo p̄det exēplo: magisqz vtile ē si q̄scat
sibi q̄ntū vacet. Ildē ita gubernator: ē nō ad bestias
dimicātē: nō ludo gladiatorio p̄finitū: nō quēpiā
sic ad discrimina atqz mortes patā amiaz oē h̄re: vt̄
eū q̄ offiū suscepit p̄dicādi. Ildē t̄ picula p̄fecto ma-
iora t̄ aduersarij seniores: nec vsqz p̄sus simili cō-
ditōe certat. Celū nāqz i p̄mio i supplicio gehēna
p̄ponit. Si vō aliq̄ iter eos cōmorio scā ē noli hoc
delictū putare. Ildē. n. cōmoueri malū ē s̄z irrōdabīl-
nilloz iusto flagitātē negotio cōmoueri malum ē
Ildē. n. affcū puid? nobis creator: ifuit: vt̄ domi-
tes aiaz atqz resolutas ab ictria atqz d̄fidiā suscita-
ret. q̄. n. gladio acie ita mēti n̄re ire acunē iposuit
vt̄ cū oē vt̄amur. Veniguras āt n̄ sp bona ē: s̄z euz
illā rps efflagitat. Qm̄ vero id n̄ adest: et illa vinosa
ē. Ita t̄ paul? sepe hoc vsus ē affectu: t̄ inodeste lo-
q̄ntib? melior erat irat? hoc āt i eo erat mirabile: q̄
cū vicul verberib? atqz vulnerib? lōge splēdidior
erat diademate purpurazqz fulgētib? Quqz vici? p̄
tā vāstū pelag? ducebat: ita gaudebat tāqz i maxi-
mū ipū ducere. Ildē. n. q̄z vō romā igressus ē: nec
ibi stare p̄tēt? ē: s̄z i hispaniā pcurrit. Nec vni qdē
diē i octo passus ē: t̄ gete trāf̄re. s̄z i p̄dicādi ardore
ipō igne ardētior: nec picla timuit: nec irridēs cru-
buit. Ildē vero maior admiratōe dignū ē: q̄ cū tā
audax eēt: ac velut ad pugnā sp accit? t̄ ignē quāda
belli spirans rursus placabile atqz flexibile se p̄be-
bat. Ildē seueni vel poti? fernēti p̄ceperant: vt̄ iret
Tharsū: nō recusauit. Dixerūt p̄ mūz cū oportere
deponi t̄ passus ē. Ildē rei grā ita faciebat: vt̄ p̄di-
catōi diuti? isisteret: t̄ mltis h̄re credentib? irer ad
xp̄z. Ildē tenebat p̄fecto ne forte paup h̄e atqz iops
salutē multoz abscederet. Ceterz cū bi qui sub vno
pugnant magistro viderint infixa vulnera fluen-
tem sanguinem: t̄ nec sic hostibus aliquando ce-
dentem: sed stantem fortiter bastasqz vibrantem:
t̄ crebris icibus aduersarios cōmure facientem:
nec omnino dolori parcentem maior absqz dubio
tanta duci alacritate subduntur. Ildē ita factum
est in paulo. Videntes enim illum ligatum cathe-

erroris -
dixit nā

De. vii. fratribus mar. 7. s. theodora LXVI.

nis: et nihilominus predicantem: videntes etiam vulnera et in verberantes ipsos finone capientes: maiore pfecto fiducia colligebat. Id quoque significas ait. Ita ut ples et fratribus pfectis in viculis meis abuterer auderet sine timore vbi dei loq. Tunc certiore alacritate et ipse capiebat: ac vehementer i aduersarios ferebat. Sicut enim ignis in diuersas plinuz mas icides anget et magis icremeti forit. sic etia lingua pauli quibuscumque fuisset admota ad se eos puenne transirebat. Impugnatores quoque et ei pabula spuale afficiebantur: q p ipsos euangelij flama magis crescebat. Hec Chryso.

De septē fratribus martiribus.

Epitem frēs fuerūt filij. b. felicitas: quorū noīa sūt: ianuarinus: felix: philippus: siluanus: alexander: vitalis: et martialis. Hos oēs cum mīe iulij impatoris Antonij publici pfectis a se vocari fecit: suauitq; mīe ut sūt et filioz suoz mīsereri deberet. Que ait. Neq; blāditijs tuis potero allici. nec troribus frāgi. Secura. n. sū de spū scō quē hēo: q te su perabo viua et meli? vincā occisa. Et quēsa ad filios ait. Videte filij celū et sursum aspiciete carissimi: q ibidē xps nos expectat. Fortiter p xpo pugnatē et fideles vos in xpi amore exhibete. Qd pfectis audies eā alapis cedi iussit. Cū ergo mī et filij in fide xpi pfectissimi pmanerēt oēs mīe vidēte et pfortate diuersis sūt supplicijs pempti. Hāc brāz felicitate vocat Grego. plusq; martyre: q septies passa ēi septe filijs: et octano i corpore suo. Greg. i omelij. Bēatfelicitas q credēdo extitit ancilla dñi: pēdicādo etiā scā ē martyr xpi. Septe qppe filios sic posse relinqre timuit viuos i carne sicut carnales parentes solēt memere ne mortuos pmitāt. Parturiuit spū quos carne pepererat ut pēdicādo pareret deo quos carne peperat mūdo. Filios suos quos carnem suā ē nouerat: sine dolore nō poterat mortētes viceret si erat vis amoris interior: q dolore vicerat carnis. Recte ergo hāc semina vltra martyre dixerit q toties i filijs et tā desiderāter exticta. dñi. n. multiplex martyriū obtinuit: ipa quoque martyrij palmā vicit: q amore xpi sola mors sua ei minime fuisse cit. Passi sūt circa annū dñi iog.

De scā Theodora.

Theodora nobilis mulier et speiosa apud alexandriā tpe Zenonis ipatoris virū hēbat diuites ac timentē deū. Diabolus at theodore iuidēs scitatu virū qndā dimitte i illi? pēpiscētā icitauit: q eā crebris nūcijs et munerib? molestabat ut assensu sibi pberet. Sz illa nūcijs respuebat: et munera pēnebat. In tātū aut eā molestabat: q ipaz qetē hēre nō pmitteret et pene deficere videret. Tādē quādam magā ad eā misit: q eā ut viri illi mīsereret: sibi qstiret plimū hortabā. Que cū diceret se coram oculis dei cūcta cernētis tā grāde petiū nunq; cōmittere: malefica adiūit. Quicqd i die fit hoc viri qz sūt et videt: qeqd aut aduepsalēte et occidēte sole cōmittit dñs minime ituet. Dixitq; puella malefice. Nunqd vitatē dicis? Et illa: etiā dico vitatē

Decepta puella vbi malefice dixit. Ut aduepsalēte die vir ad se venire faceret: et volūtātē suā adimpleret. Qd cum viro retulisset: ille vehemēter exultās hora q dixerat ad eā venit secūq; pēcubuit et abscessit. Theodora at ad seipsā rediens amarissimē flebat: et faciē suā pcutiebat dicens. Hden ben me pēdidi aīaz meā destruxi aspectū decoris mei. vir at ei? domū rediēs et vxorē suā sic desolatā et merentē vidēs: eāz nō nesciēs eā pfolari nitebat: sz illa nullā pfolationē pape volebat. Adane at scō qddā monasteriū mōialiu adiit et abbatiā interrogauit an dñs qddā graue delictū qd die aduepsalēte pmisserat scire posset. Qui illa. Nihil deo abscondi pōt: et deus scit et videt oē qd fit: qūq; hora illud pmittat. Que scēs amare dixit. Da mihi libru scī euāgelij ut fortiar memetipsā. Aperiēs at libru repperit: qd scripū scripū. Rediēs ergo domū: dū qdā die vir su? ab eēt comam suā pēdidi: et vestimēta viri assumēs ad qddā monasteriū mōachoz qd p. is. milia distabat festinauit: et ibidē cū monachis recipēs petijt: et qd petijt ipetrauit. Interrogata de noīe dixit se Theodorē nūcupari. Illa vō officia oīa humiliter faciebat: et ei? fuitiū oīb? grātū fuit. Post aliquos g? ānos abbas frēs theodorē vocauit et ut bones iūgeret et oleū d citate afferret pcepit. Vir at ei? plimū flebat timēs ne cū alio viro recessisset. Et ecce angelus dñi sibi dixit. Surge mane et sta i via martyrij pētri apli: et q tibi occurrerit ipa tua vxor: erit: quo scō theodora cū camelis venit: et vir suū vidēs et recognoscēs itra se dixit. Hden me vir bone me? qdū laboro: et eruar apēto qd feci i te. Cū at appropināssēt salutauit eū. d. Gaudeat dñs me? ille aut eā pēit? nō cognouit: sz cū diuissime expectaret et se deceptū clamāz scā ē vor ad eū. d. Ille q te heri mane salutauit vxor: tua erat. Tāte aut scitāt fuit brā Theodora ut mltā miracula facēt. Illa et hoīes a bestia laceratū eripuit et suis pēib? fuscitauit. Ipsā bestia isecuta maledixit: q subito mōtua cōiuit. Diabol? at scitātē suā ferre nō valēs eidē appuit. d. Ande retrix p oīb? et adulā reliqsti vir tuū ut huc venires et me pēneres: p vītes meas tremidas i te scitabo plū: et si nō te fecero crucifirū negare nō dicaz qz ego sū. Ipsa at signū crucis sibi edidit et pūm? dñm enauit. Quādā at vice cū de citate cū camel rediret: et i quodā loco hospitata fuisset: puellā qdā nocte ad eā venit sic. d. Domini meū: q cū respueret iuit ad alter q i codē loco iacebat. Cū at ei? vēter itumissēt: et d quo pcepisset interrogata fuisset ait. Adonach? ille Theodor? dormiuit meū. Statū igit puer ad abbātē monasterij trāsmiserūt. Qui cum theodorē icreparet: ille sibi idulgeri peteret: scapulis ei? puer iposuit et de monasterio pēcit. Illa at abiecta p. 7. ānos ēi monasteriū mānē et de lacte pecorū ifatē nutrit. Diabol? at tāte ei? patēte iuidēs in specē viri sui se transfigurauit: ei qz dixit. Quid hic agis dñā mea? Ecce lāqueo p te: nec aliā cōsolatōes recipio. Tlem ergo lux mea: qz si cū viro alio iacuiſti hō tibi idulgeo. Et illa credēs vir suū ēē dixit ad illū. Nūq; apli? tecū manebo: qz fili? Joānis milis iacuit meū: et volo agere penitētiāz

De .s. margarita

de eo qd i te peccavi. Et cu orasset statim euauit: et demonē cē cognouit. Altera itez vice diabolus volens eā frere i similitudinē terarū tribiliū demones ad eā venerūt: et vir qdā istigās eas dicebat. Comedite meretricē hāc. Illa aut orauit et euauit. Altera vice multitudo militū veniebat ad eā quā princeps pcedebat: et cū ceteri adorauerūt. Dixerūtqz milites theodore. Surge et adora principē nr̄. Que ridit. Dñs deū adoro: qd cū pncipi nūciatū fuisset iussit eā adduci et tot tormentis affici vt mortua putaret. Et postmodū omnis turba euauit. Alia itez vice vidit ibidē aux multū: q signās se illud re fugit: et deo se recomēdauit. Altera etiā vice vidit quēdā canistrū plēnū oi gñe ciborū ferētē et dicētē sibi. Dicit pnceps q te cecidit. Tolle comedere qz ne scīs feci hoc. Illa aut se signauit: et pñū euauit. Roplez aut. 7. annis abbas patiētiā ei cōsiderās eā reconciliant et cū puero suo i monasteriū inoduxit. Ubi cū duos postmodū annos laudabilr pegisset: puer accepit et secum illū i sua cella clausit. Qd cū abbat renelātū fuisset: misit quosdā monachos q diligētē auscultaret qd nā cū eo loqr̄t. Illa aut puer amplexās et deosculās dixit. Fili mi dulcissime tps vite mee venit. Reliquo te deo: ipz piez et adiutorē hēas. Fili dulcissime ieiunijs et oronibz iustas et fr̄bz tuis deuote fuis. Hec dices spū tra didit: i dño feliciter obdormiuit circa annos dñi. 470. Qd puer cernēs plimū flere cepit. In ipa at nocte visio abbati monasterij mōstrata est i hūc modū. In pte marine parabatur et veniebat ordines angelorū et pphetarū et martyrum et oīnz scōrum: ecce in medio eorū mulier sola glia ineffabili circūdata: et venit vsqz ad nuptias et sedit sup lectū: oēs astantes adorabāt eā. Et ecce vox dices. Hic ē abbas theodorū q falso de puero accusat: ē. Septē tpa sup ea mutata sūt. Castigata ē. n. qz cubile viri sui coīgnauit. Excitat? aut abbas pñt? cū fribus ad cellā ei? iuit et eā iā defūctā inenit. et itratēs et discopulētes ipsā eē feminā inuenerūt. Adistqz abbas. p pte puellē q eā ifamauerat: et dixit illi. Vir filie tue mortuus ē. Et auferēs vestimētū mlierē cē cognouit. Fact? ē igit timor magn? sup oēs q hoc audierūt. Angelus aut dñi abbati locut? ē. Surge velociter: equū ascēde: et vade i ciuitatē: et siqs obuiāuerit as sume et tecū adduc. Qui dñ pgeret: qdā vir currēs sibi obuiāuit. Quē cū abbas inrogaret quo pgeret ille ait. Mulier mea mortua ē et vado videre eam. Et assūpsit abbas vir theodore i equū. Et venietes plimū flenerūt: et ipsi cū multis laudibus sepe lierūt. Vir aut eius cellā vroris sue theodore accepit: et ibidē pmanēs i dño obdormiuit. Puer aut theodore nutrice sequēs oi morū honestate polebat: ita q mortuo abbate monasterij in abbatem ipse vnanimiter est electus. C De nomine.

Margarita dñ qdā p̄ciosa gēma q margarita vocat. Que gēma ē cādida: parua: et virtuosa. S. e. brā margarita: fuit cādida p v̄ginitatē: pna p humilitatē: virtuosa p miraculorū opationē. Vir? aut hui? lapidis dñ esse et sanguinis effusione: et cordis passionē: et ad spūs

gfortationē. Sic brā margarita habuit v̄tutē ptra effusione sui sanguinis p p̄statiā: qz i suo martyrio p̄statiā extitit. Cōtra cordis passionē. i. demōnis tērationē p victoriā: qz ipsa diabolū supauit: ad spūs gfortationē p doctrinā: qz p suā doctrinā multorū aios cōfortauit et ad fidem xpi cōuertit. Cuius legēdā theotimus vir eruditus scripsit.

C De sancta Margarita.

Margarita de ciuitate āthiochie filia fuit theodosij gētiliū p̄riarche. hec nutricia fuit et ad adultā etatē veniens baptizata: et pp hoc exosa pñ plimū hēbat. Quadā igit die dñ iā annū. is. attingisset: et cū alijs v̄ginitibz oues nutricis custodiret: p̄cūs olimbrilis trāsinū ide faciēs et puellā tā speciosā cōsiderās mor i eius amore exarsit: et pueros ad se cōcitus misit dicēs. Ite et eā p̄bēdite: vt si libera est eā mibi in vrorum accipiam: si ancilla est eam mibi i cōcubina habeas. Cū ergo fuisset eius cōspectui putata eā de gñe suo ac noie et religione regessit. Illa aut ridit se gñe nobilē: note margaritā: religione xpianā. Cui p̄cūs. Duo pma tibi recte pueniūt: qz nobilis hēris et pulcherrima margarita cōpobaris. Sz tūqz tibi non puenit vt puella tā pulchra et nobilis deū hēat crucifixū. cui illa. Cui scis xps fuisse crucifixū? Et ille. Et libris xpianorū cui margarita. Cū igit legat pena xpi et glia qz recūda ē v̄ra vt vñ credatis et aliter denegētis? Cū aut margarita eū spōte crucifixū fuisse p redē p̄tōe n̄ra assereret: sz nūc eū i cēnū v̄nere affirmaret: irat? p̄cūs eā i carcerē mitti iussit. Seqnti aut die eā ad se vocari fecit eiqs dixit. Quana puella mi serere pulchritudinis tue: et deos n̄ros adora: vt tibi bñ sit. cui illa. Illū adoro quē fra p̄remisit. mare formidat et oēs creature timent. Cui p̄cūs. Nisi mibi p̄stas corp? nū faciā laniari. cui margarita. xps i morte sc̄ips p me tēdidit: et iō p xpo mori desidero. Tūc p̄cūs misit eā i ecclēiā suspēdā: et tā crudelr pmo v̄cis: deide pectinibz ferreis vsqz ad nudationē ossū laniari: q sanguis de ei? corpe tanqz de fōte purissimo emanauit. Flebat aut q ibi aderat: et dicebat. O margarita vere de te dolem? qz corpus tuū tā crudelr laniari aspiciam? Q̄lē amissi pulchritudine pp tuā i credulitatē. Tū nūc vel saltē crede vt vinas. Quib? illa. O mali p̄siliarij recedite et abite: hec carnis cruciatio est aie saluatio. Dixitqz ad p̄fectos. Impudēs camis et iustitabilis leo i carne prātē hēs: sz aīaz xps refuat. Infecūs aut faciē claudere operiebat: nec tāta sanguinis effusione videre poterat. Deide eā deponi fecit: et eā i carcerē recludi iussit: et mira ibi claritas fulsit. Ubi dñ cēt orauit dñs vt inimicū q secū pugnabat sibi visibilr demōstraret. Et ecce draco immanissim? ibidē apparuit: q dñ eā deuoratur? ipeteret. signū crucis cecidit et ille euauit. Vt alibi legit: os sup caput ei? ponens et lignū sup calcaneū ponigēs eā pñū deglutinit. Sz dñ eā absorbere veller: signo crucis se munuit: et iō draco v̄nere crucis crepuit: et virgo illesa exiuit. Istud at qd dñ de draconis deuoratoe: et ipi? crepātiōe apoc̄b̄p̄h̄ et finolū reputat. Diabolus itez

ut ea decipe posset i spēs hoīs se mutauit. Quē vi-
dens i oīōne se dedit: dñi surrexisset diabolus ad
eā accessit: et manu tenēs dixit. Sufficiat tibi q feci-
sti: id nunc cessa de mea psona. Illa aut eū p caput
apphēdit: et sub se ad terram deiecit: et sup ceruicē
eius dextrū pedē posuit: et dixit. Sternere supbe de-
mon sub pedib⁹ femine. Demō at clamabat. O btā
margarita supat⁹: sū: si iuuenis me viceret non cu-
rasset: ecce a tenera puella supat⁹ sū: et idē plus do-
leo q: pī tu⁹: et mī amici mei fuerūt. Illa vō enī coc-
git: vt dret cur venisset. Qui se venisse ait: vt sibi
psuleret q monitis pñdis obediret. Doegit quoq
vt diceret cur xpīanos tā multiplī tēaret: q rñdit
nūle odiū sibi esse: s viros vtuosos: et qmuis sepe ab
eis repellat⁹: s: tñ desiderio seducēdi ipe isēt? exti-
tit. Et q: uidet hoī de felicitate quā ipe amittit: q-
uis eā recūpare nō possit: ipsā tñ alijs auferre qte-
dit. Addidit q salomō ismīrā demonū multitudi-
nē i quodā vase reclūsit. Post mortē vō suā cū de
illo vase demones ignē mitterēt: et hoīes ibidē ma-
gnū thesaurū eē putarēt: vas cōfregērūt: et demo-
nes exiētes aerē iplerūt. Idis dñs vgo et pedes
subleuant: et dixit. Fuge miser. Et demō statī ena-
nuit. Secura igit efficit⁹: q: q pncipē vicerat mini-
strū pculdubio suparet. Sequēti igit die cōueni-
tīb⁹ pplīs iudici pīrat⁹ et sacrificare pēncis exiit
corp⁹ s: facib⁹ aradēb⁹ cōbūrit⁹: ita vt cūcti mira-
rēt⁹ quō tā tenera puella tot posset tormēta susti-
nere. Deide i vase pleno aq ipaz ligari et poni fecē:
vt ex eaz penaz cōmutatōe cōdesceret vis doloris
et subito ira cōcutit⁹ et cūcti vidēb⁹ vgo illesa egre-
dit⁹. Tūc qmz milia viroz crediderūt et p noīe xpī
capitalē sūaz acceperūt. Prescūs aut timēs ne alijs
quererēt⁹: cit⁹ btāz Margaritā decollari pce-
pit. Illa aut ipetrato orādī spacio: p se et suis pscu-
torib⁹ necnō et p ei⁹ memoriā agētib⁹ et se iuocātis
bus deuote orauit. Addens vt qūq i ptu pilitās
se iuocaret illesā plē emitteret. Scā est aut vox de
celo qm suis se nouerit petitorib⁹ exauditā. Sngēf
qz ab orōe dixit spiculatori. Frater tolle gladiū tuū
et pcutē me. Qui pcutēs caput ei⁹ vno ictu abstu-
lit: et sic martyrij coronā suscepit. Passa ē aut tñio.
decimo cal. augusti vt i ei⁹ hīstoria iuenit. Alibi le-
git q tñio idus iulij. De hac scā virgine sic dicit q-
dā scūs. Btā margarita fuit timoris dei plena: iu-
sticia pñta: religione cōpta: cōpūctōe pfusa: bone-
state laudabilis: patientia singularis: nihilq in ea
pñū religioni rēplane ineniebat. odiosa pñ suo vile
cta dñō iesu xpo. C De scō Alexio.

Alexio fuit fili⁹ euphemiani viri
nobilissimi romanor⁹ et in
aula impatoris pñi. Cui tria milia pue-
roz assistebāt q zonis aureis cigebāt⁹ et
vestimētis sericis iudebant. Erat aut pñcūs euphe-
mianus valde misericors et singularis dieb⁹ i domo
sua tres mēse paupib⁹ orphanis: viduis et pegrinis
parabant⁹: qb⁹ strēnue fūiebat: et hora nona ipe cū
vir⁹ religionis cibū i timore dñi capiebat. Cui vxor
noīe aclaes eiusdē religionis ac ppositūerat. cū at
filiū nō hēre ad pces tñ suas dñs eis cōtūlit filiū

Post quē ipi deiceps i castitate viuere firmave-
runt. Tradit⁹ at puer liberalib⁹ disciplinis cū oib⁹
philosophie artib⁹ ipe floretet et iā ad puberē etatē
venisset: puella sibi de domo ipiali eligat⁹: et sibi i cō-
iugē copulat⁹. Venit at nox i qua cū spōsa sua susce-
pit secreta silētia. Tūc fact⁹ iuuenis cepit sponsam
suā i dei timore iustruere: ac ipsā ad vgnitatē pno-
care pudorē. Deide annulū suū anrēū et caput bal-
tei quo cigebat sibi sermāda tradidit dicēs. Susci-
pe hoc et serua donec deo placuerit et dñs sit inter
uos. Post hoc de suba sua accipiens ad mare di-
scendit. Ascēdēs qz occulte nauē laodicā vsqz deue-
nit: ideqz pgens i ediffā ciuitatē syrie pfect⁹ ē: vbi
imago dñi nri iesu xpī sine humano ope facta i sin-
done habebat. Quo pueniēs oīa q secū detulerat
paupib⁹ distribuit et vestimēta vilia iduēs cū cete-
ris paupibus i atrio dei genitricis marie federe ce-
pit de elynis vero qm sibi sufficere poterat retine-
bat: cetera vero alijs paupib⁹ erogabat. At vero
pī p yniuersas mūdi ptes pneros suos misit q euz
diligēter iquerēt. Quoz cū aliq ad ciuitatē ediffam
venisset ab eo cogniti: s: ipi eū minime cognoscē-
tes eidē cū ceteris pauperibus elynas tribuerant.
Quas accipiēs deo grās agēs dixit. Grās tibi ago
dñe q: a suis meis elynā recipe me fecisti. Reuerſ
aut pueri nūciāt pī q nūsqz valeat repiri. Mater
igit sua a die sui recessus faccū i cubiculi sui pau-
mēto strauit: vbi cūctas lamentabiles voces dabat
dicēs. hic sp i luctu manebo: donec filiū meū recu-
perauero. Spōsa vō ad sacru dixit. Donec audia
de spōso meo dulcissimo istar turturis solitaria te-
cū manebo. Cū aut alexi⁹ i pñcō atrio decē et septē
ānos maneret i dei fuitio: imago tādē brē vgnis q
ibidē erat custodiē ecclie dixit. Fac introire hoīes dei
q digni ē regno celoz: et spūs dei regesceat sup eū et
oīo eius sicut iecū i aspectu dei ascēdit. Cū aut cu-
stos de quo naz diceret ignoraret: iterum ei dixit.
Ille q foris sedet i atrio ipe ē. Tūc custos festinus
erexit: et ipi i eccliaz iroduit. Qd factū dū cūctis ino-
tesceret et ab oib⁹ venerari cepisset: humanā glā su-
ciēs ide recessit: et laodicā venit: ibiqz nauē ascē-
dēs cū i tharsū cilicie vellet pgere dispēlate deo na-
uis a vētis pulsa i romanū portū deuenit. Qd cer-
nēs alexi⁹ ait itra se. In domo pñs mei ignor⁹ ma-
nebo. nec alteri onerosus ero. Idēs igit a palatio
redēntē multitudinē obsequentiū circūdātū obuiū
hūit: ac post eū clamare cepit. Serue dei me pegrī-
nū in domo tua suscipi inbeas: et de micis mēse tue
me nutrirī facias: vt tui quoqz pegrini dignet dñs
misereri. Qd audēs pī: job amorē filij sui eū suscipi
iussit: et locū pñi i domo sua pstituit: et cibū de mē-
sa sua tribuit: et ministrū pñiū delegauit. Ipe aut
i oīonib⁹ pñerabat et corp⁹ suū ieiunijs et vigilijs
macerabat. Famuli at dom⁹ ipsū multiplī deride-
bāt et aquā vitē filij sup caput eius frēqñ fūdebāt.
S: ipe ad oīa paties valde erat. Decē et septē igit
ānos i domo pñs pñāst sic ignor⁹. Tūc ergo p
spm q appropināret tñm⁹ vite sue: chartā cū atra-
mēto penjt. et totū ordinē vite sue ibidē cōscripsit.
Dñica igit post missaz solēnia i sctuario vox de celo

De. s. praxede

isonuit. d. Venite ad me oēs q laboratis & onerati estis & ego reficiā vos. Qd audieris oēs frui i facies suas ceciderūt. Et ecce vox scdo. d. Querite hoies dei vt oriet p roma. Querētib⁹ illis & minime inueniētib⁹ iter dēi ē. In domo euphemiani querite. Itegit⁹ ille se nūq̄ scire de hoc dicebat. Tūc ipa. tores archadi⁹ & honori⁹ vna cū pōtifice Innocē. tio ad domū pdictā venerūt. Et ecce minister Ale. rij ad dñz suū venit. d. Vide dñe ne ille pegrin⁹ nō sit: q; magne vite & patientie hō erat. Currēs igit⁹ Euphemian⁹ cū defunctū reppit: & vultū ei⁹ tanq̄ angeli rutilātē vidit: voluitq; chartā quā in manu hēbat accipere: s; nequit. Exiit igit⁹ eo cū hoc ipa. torib⁹ & pōtificib⁹ rettulisset & illi ad eū intrasset di. xerūt. Quāvis pētores sim⁹: regni tū gubernacula gerim⁹: & hic curā vltis regiminis pastoral. Da igit⁹ nob chartā vt sciam⁹ q̄ i ea scripta sūt. Et accedēs pōtifer chartā de manu sua accepit & ille sibi dimisit. Fecitq; eā legi corā oī ppli multitudinē et pte ipi⁹. At euphemian⁹ hoc audies nimio dolore p̄turbat⁹ obstupuit: & scis exanis resolutisq; virib⁹ in frā cecidit. Cū vō aliquē tūlū ad se redisset: vesti. mēta sua scidit: cepitq; canos capitis sui euellere: barbā t̄pē atq; semetipz discerpe: ac sup filij sui cor pus cornū exclamabat. Hō me fili mi qre me sic p̄turbasti: & p tot ānos mihi dolores & gemit⁹ icussisti: Hō me miser: q; te video bacculū senectutis mee i grabato iacere & nō loquētem mihi. Hō me q̄le p̄solationē decetero hīe potero. Ad vō ei⁹ hoc audies q̄n leona rūpēs rete scissis vestimētis ruens coma dissoluta ad celū oculos leuabat: & cū p nimia multitudinē sc̄m corp⁹ adire nō posset exclamauit. d. Date mihi vie adiūtū: vt videā filiū meū: vt videā p̄solationē aīe mee: & q̄ furit vbera mea. Et cū p. uenisset ad corp⁹ icūbēs sup illud clamabat. Hō me fili mi: lumē oculorū meorū qre sic nobis fecisti: & tā crudelr nobiscū egisti: videbas p̄ez tuum & me miserū lachrymantes: & nō oīdebas teipm nobis. Serui tui iuriabant tibi & sustinebas. Et iter at. q; iter p̄sternebat se supra corp⁹: & nūc brachia sup illud expādebat nūc manib⁹ angelicū vultū cōtra. ctabat: osculāsq; clamabat. Plorate meū oēs qui adestis: q; p decē & septē annos cū i domo mea ha. bui: & nō cognoui q; vnū filiū meū cēt. Serui etiā eū p̄turbābāt & alapis pcutiebāt. Hō me q; dabit oculis meis fōtē lachrymarū vt plangā die ac nocte dolore aīe mee. Spōsa vō ei⁹ iduta veste adriati. ca cucurrit plorās & dicēs. Hō me q; hodie p̄sola. ta sū: & appui viduatiā nō habeo i quē aspiciā nec i quē oculos lenē. Nūc ruptū ē speculū meū: & pe. riit spes mea: āmodo icēpit dolor q̄ finē nō hz. p̄so. pulus aut audies hec lachrymabilr flebat. Tūc pō. tifer cū ipatorib⁹ posuerūt corp⁹ i honorato fere. tro: & duxerūt i mediā ciuitatē: & nūciatū ē p̄plo: in. nētum eē hoies dei. Quē ciuitas tota q̄rebat & oēs obuiā currebāt scō. Siq; aut isimus illud corpus scissimū tāgebat: p̄tin⁹ curabat: ceci vīsu recipie. bāt: & de montaci curabant. Impatores aut tāta mi. rabilia vidētes ceperūt p se cū pōtifice lectū porta. re: vt & ipi sc̄ficarent ab eodē corpore scō. Tūc ipe

ratores iusserūt copiā auri & argēti i plateis spargi vt turbe occuparent amore pecuniarū: & sinerēt cor. pus sc̄m p̄duci ad ecclīā. s; plebs amore pecuniarū seposito magis ac magis ad tactū sacratissimi corpis irruebat. Et sic cū magno labore ad tēplū sc̄i boni facij martyris illud tādē p̄duxerūt. Et illie p septē dies i dei laudib⁹ p̄stētes opati sūt monumētū ex auro & gēmis. & lapidib⁹ p̄ciolis. In quo sc̄m corp⁹ cū magna veneratōe collocauerūt. De ipō quoq; monumētō ita suauissim⁹ odor fragrauit: vt oibus videre ē aromatis: eē plenū. Obijt āt. iō. cal. angu. sti circa ānū dñi. 398. C De scā Praxede v̄gie.

Raredis v̄go fuit b̄tē potētiane
p sc̄i nouati: & timothei: q ab aplis i fide sūt
eruditi. Qui cū p̄secutōe sciēte multorū
xpianorū corpa sepelisset & faciliatē suas paupibus
erogasset tādē i pacē quērūt circa ānū dñi. iō. s. sub
marco & Antonio scdo. C De noīe.
Aria iterptat amara mare: vel illuātrix
aut illuāta. Per hec tria itelligunt tres
m ptes optime q̄s elegit. s. ps p̄nie: ps p̄te.
platois int̄ne: & ps celestis glie. De q̄ triplici pte in.
telligitur qd dicit dñs. Maria optimā pte. rē. p̄ri.
ma. n. ps ii anseret rōe finis: q̄ ē p̄secutō b̄titudis.
scda rōe p̄tinuitat: q; p̄teplatio vie cōtinuat cū cō.
tēplatois p̄rie. Tertia rōe sue cōtinuat. Inq̄tū igit⁹
elegit optimā pte p̄nie dī amara mare: q; ibi multa
amaritudinē h̄uit: qd ps: q; tot lachrymas fudit q
eis dē pedes dñi lauit. Inq̄tū elegit optimā pte cō.
tēplatois int̄ne dī illuātrix: q; ibi hausit auidē qd
postmodū effudit abūdē: ibi lumē accepit quo post
modū cecos illustrauit. Inq̄tū elegit optimā pte ce.
lestis glie dī illuāta: q; nūc illuāta ē & luē p̄tē co.
gnitōis i mēte & illuābat lumē claritatē i cōpe. Adag.
dalena dī q̄n manēs rea: vel magdalena iterptat
inunūta v̄l iūcta: vel magnifica: p q̄ iūuat q̄l fuit
aīi quērionē: q̄l i quērionē: & q̄l p̄ quērionē. Mā.
aīi quērionē fuit manēs rea p obligatōez ad penā
etnā. In quērionē v̄l inunūta v̄l iūcta p p̄nie arma.
turā. Optime. n. oib⁹ armis p̄nie se mōuit: q; quot
i se oblectamēta tot d se reppit holocausta: p̄ quēr.
ionē magnifica p ḡie supabundātiā: q; vbi abūda.
uit delictū supabundauit & gratia.

C De scā Maria magdalena.
Aria magdalēa a magdalo castro co
m gnomiata clarissimis ē orta na
tlib⁹ v̄tpote ex f̄gia stirpe d̄scēdētib⁹: c̄p̄.
ser⁹: inf vō eucharīa nūcupata est. Hec cū fr̄e suo
Lazaro & sorore sua Martha magdalū castz qd ē
scdo miliario a genesareth bethāniā q̄ ē int̄ hierly: &
magnā hierlymor pte possidebat. Qui tū oīa int̄ se
tali diuiserūt: q; Maria magdalū a quo & Adagda.
lēa nūcupata ē. Lazaro pte v̄b hierly: & Martha be.
thaniā possidebat. Cū āt magdalēa d̄litijs corpis se
totā exponēt: & Lazaro p̄ly militie vacaret. Mar.
tha prudēs pres sororū & fr̄is sui strēnue gubnabat:
& militib⁹ ac famul⁹ suis ac paupib⁹ necia mīstrabat
Oīa tū hec p̄ ascēsiōē dñi p̄diderūt: & ad pedes
aplorū p̄cū posuerūt. Cū igit⁹ Adagdalena dimisit

abūderet q̄ rex affluētia voluptas comes seq̄: q̄s
to diuinijs t̄ plebitudine splēdit: tāto cōp̄ suū vo
luptati substrāuit. Cū iā p̄po noīe p̄dito peccat̄
p̄suerat appellari. s̄ cū x̄ps illiē t̄ alibi p̄dicaret:
illa nutu īspirata dīno ī domū Simōis leprosi vbi
audiuit cū discubere p̄perant. Et n̄ audēs vt pec
cat̄ iter īstos cōparere retro secus pedes. dū
māst vbi pedes ei? lachrymis lanit: capillis terit
t̄ vnguētō p̄ciso punit. Mā icole regiōis illi? p̄
vehemētissimū solis ardore vnguēt̄ t̄ balneis vte
bant. Quq̄ Simō p̄harise? itra se cogitaret: qm̄ si
hic eēt p̄phā a peccatrice tāq̄ neq̄q̄ p̄mitteret
dñs illū de sup̄ba iustitia redarguit: t̄ mulieri oīa
peccata dimisit. Hec ē ergo illa maria magd. cui
dñs tā magna bñficia tuler: tāta dilectiōis signa
ōndit. Mā ab ea. 7. demonia expulit: in suo amore
eā totalit̄ accēdit: familiarissimā eā sibi constituit:
hospitiā suā fecit: t̄ pcuratricē suā eā in itinere h̄re
voluit: eā sēp dulciter excusauit. Mā excusauit eā
ap̄d p̄hariseū q̄ dicebat ip̄as imūdā: t̄ ap̄d sorore
suā: q̄ dicebat ip̄as oīosā: t̄ ap̄d iudā q̄ dicebat eā
p̄digā: lachrymātē vidēs lachrymas cōtere n̄ po
tuit. Cui? dilectiōe q̄riduanū fr̄z suū īfascitauit
cui? amore marthā sorore suā a fluxu sāguis: quē
7. ānis passa fuerat liberant. Cui? meritis mar
cellā sororis sue famulā: vt illud tā dulce verbū ex
clamās diceret. Bñs vter q̄ te portauit: dignas
fec: nā s̄z Ambro. illa fuit martha: t̄ hec ei? famu
la. Hec ē in q̄ illa q̄ pedes dñi lachrymis lauit: ca
pillis terit: t̄ vnguētō punit: q̄ tpe ḡre solēne pe
nitētiā p̄mo fecit: q̄ optimā p̄te elegit: q̄ ad pedes
sedēs dñi vbi ei? audiuit: t̄ dñi caput punit: q̄ iux
ta crucē dñi passiōe fuit: q̄ vnguētā parās corp̄
ei? vngere voluit: q̄ a monimēto discipul̄ recedē
tib? nō recessit: cui x̄ps resurgēs p̄mo apparuit: t̄
ap̄d apl̄z fecit. Ips̄ afectionē igr̄ dñi. s̄. āno. i. 4.
a passiōe cū indei stephanū tādin occidisset: t̄ cete
ros discipulos a indei finib? eiecisset: diuersas gētū
discipuli subeūt regiōes: vbi dñi ibidē seminātes
Erāt āt tūc t̄pis cū apl̄s bñs marimin? vñ? de
72. discipul̄: cui a. b. p̄. maria mag. fuerat cōmen
data: In hac igr̄ dispiōe bñs mariminus: maria
mag. lazar? frāt ei?: martha soror ip̄i? t̄ marcella
pedisseq̄na marthe: necnō t̄ bñs celidoni? q̄ ce
cus a natiuitate extiterat: s̄z a dño illūiat? oēs hi ī
simul t̄ p̄les alijs xp̄iani nani ab īfidelib? īpositi: t̄
pelago sine aliquo gubernatore expositi vt oēs sūt
submergerēt: diuino tādē nutu marfilia adueniēt
vbi cū nullis q̄ eos hospitio recipē veller̄ iucif
sēt sub q̄dā porticiā q̄ phano gētis illi? t̄re p̄ceerat
morabāt. Cū āt. b. maria magd. videret ppl̄in ad
phanū p̄fluere vt idol? īmolaret: assurgens vultu
placito: facie serena: lingua disertā: eos ab idoloz
cultura reuocabat: t̄ x̄ps cōstāntissime p̄dicabat: t̄
admirati sūt vniuersi p̄ specie p̄faciēdiā t̄ p̄ dulce
die eloq̄ntie illi? Nec mir? os q̄d tā pla t̄ tā pul
chra pedib? saluatoris īfiterat oscula: ceteris am
pli? vbi dei spiraret odorē: p̄ost hoc āt aduēit p̄i
ceps p̄uicē illi? cū vxore sua: vt p̄ habēda prole
idolis īmolaret. Cui magdalena x̄ps p̄dicās sacri

ficia diffinuit. Interea enclutis aliquot diez cur
riculis appuit ī visu magdalena illi matrone dicēs
Quare cū tot dinitijs abūdetis scōs dei fame t̄ fri
gore mori p̄mittitis? Addidit t̄ minas nisi marito
suo p̄sueret: vt nisi scōz iopiā releuaret: irā dei
dispētiōis īcurreret. Ipsa aut̄ viro suo visionē īdi
care timuit. Seq̄nti igr̄ nocte eidē similia dicens
apparuit: sed adhuc viro suo hoc īdicare neglexit
Tertio vñ sub ītēpēste noctis silētio appuit vtrif
q̄ fremēs t̄ irata vultu igneo: ac si tota dom? ar
deret: t̄ ait. Domine tyrāne mēbri p̄is tui sa
thane cū vīpa cōmige tua que tibi īdicare noluit
vba mea? q̄scil̄ ne crucis x̄pi inimice: diuersis ei
boz generib? vētris tui refecta īguine: t̄ scōs dei
fame t̄ siti p̄mittis p̄ire? Iaces nē ī palatio p̄mis ī
uolūt? sericis: t̄ illos desolatos sine hospino vides
t̄ p̄teris? Mō sic īmū: nō sic enades nec īpune se
res q̄ mī cis bñfacere distulisti. Sic locuta ē t̄ ab
secessit. Quq̄ mariona vigilās suspiraret t̄ treme
ret: viro suo eadē de cā suspirātī ait. Dñe mī vidi
sti ne sōnū q̄d vidi? Vidi igr̄ t̄ admirari t̄ pauere n̄
desino: qd̄ ide faciem? cui mulier. vñ? ē ei obte
perare q̄z trā dei sui quē p̄dicat īcurrere. Quā pp̄
ipsos hospitio receperūt: t̄ eis necessaria mīstra
uerūt. Cū aut̄ qdā die maria magd. p̄dicaret p̄di
cēt? p̄nceps dixit ei. p̄utas possē defēdere fidē q̄s
p̄dicās: cui illa. Eadē illā defēdere p̄sto sū: vñ po
te quotidianis miracul? p̄dicatiōe magri mei pe
tri q̄ rome p̄sidet roboratā. Cui p̄nceps cū cōmige
dixit. Ecce dictis tuis p̄ oīa obteperare parati sum?
si a deo quē p̄dicās nob̄ filiū īpetrabis. pp̄ hoc in
qt magdalena nō remāebit. Tūc bñs maria mag.
p̄ ip̄is dñs exorauit: vt sibi filiū cōcedere digna
ret. Cui? p̄es dñs exaudiuīt: t̄ mat̄ dā illa p̄cepit
Zūvir ei? cepit velle p̄ficiat ad petrū vt p̄bare
si vt maria mag. d̄ x̄po p̄dicauerat sic vītas se ha
beret. Cui? vxor dixit. Quid ē dñe? p̄utasne sine
me p̄ficiat? Abst̄. te. n. recedēte recedāte vētēte
venit: te geseēte geseā: cui vñ ait. Mō sic fiet dñā.
erent cū sis grāvida t̄ ī mari sint īfinita picula d̄ fa
cili piclitari posses. Domi igr̄ q̄scēs t̄ possēssōib?
nris curā īpēdes. Eā illa īstabat: femineum nec
mutās scia morē t̄ cū lachrymis pedib? ei? p̄uoluta
qd̄ petebat tādē obtinuit. maria ergo humer? eoz
signū crucis īposuit. ne eos ātīqu? hostis ī aliquo
itinē īpediret. nanē igr̄ oib? necessarijs copiose
onerātes cēcta q̄ hēbāt marie ma. custodia r̄liquē
tes p̄ficiat cepūt. Iāq̄ vñ? diei t̄ nocte cursu p̄sua
to cepit nimis mār itumescē vēt? flare: ita vt oēs
t̄ marie matrona grāvida t̄ debilis tā seuā īnnda
tūe fluctuū q̄ssā grāuissimis āgustijs v̄gerēt: īn
tū q̄ ī ea subito dolo: p̄t̄ irrūit: t̄ iter āgustias vē
tris t̄ p̄suras tēpstat̄ filiū p̄turēs expirauit. Mā
t̄ igr̄ puerul? palpitabat. Et māmilla? mīnar? q̄
rēs solaria lamētābiles dabat vagat̄. p̄bdōis t̄ na
t̄ ē īfās vñ? t̄ īfida effūs. Adhūc cū quēt cū n̄
sit q̄ vite tribuat alimētū. qd̄ faciet p̄grin? cū vxore
mō: tūā videat t̄ p̄uez vagētē q̄rū vocib? mīs mā
mas appetēt. Lamētābāsitāq̄ pl̄mūz t̄ dicebat
beu beu mī qd̄ facies filius b̄re d̄siderasti t̄ ma

De sancta

rem euz filio pdidisti. nante vō acclamabāt dicē
tes. pūclat in mare hoc corp? āreḡ iūmūl peam?
Quādin. n. nobiscū fuerit: hec q̄statio nō cessabit.
S; cū corp? apphēdisset vt illd i mare iactaret. pei
te iqt pegrin? peite. Et si nec mihi nec mīi peere
volueris. misceamini saltē pūli vagiētis. Simite
modicū ⁊ sustinete si forte mulier p dolore i extasi
posita adbucaleat respirare: ⁊ ecce nō pculā na
ni qdā collis apparuit. Quo viso vili? cē credidit
corp? ⁊ puerulū illuc deferri q̄ marinis beluis ad
denorādū dari. Et vir a nautis pē ⁊ pēio erto: sit
vt illuc applicaret. Lūq; illuc pē duritia foueā n
potuiss; effodere i secretiōi pē collis clamide sup
posita corp? collocaniz: puerulū māmīs ei? appo
nēs cū lachrymis ait. O maria magdalena cur ad
pditiōis ⁊ miserie mee cumulū marislic pūb? ap
plicuisti? Cur iselīx admonitiōe tua hoc iter arri
pui? Idēst ne deū vt mīlter mea hac dē cā pcepit
vāperiret: Ecce. n. pcepit ⁊ paritēdo mortē subiit
Lōcep? q̄s ē nat? vt pcat: cū sit q̄ enutrit. Ec
ce qd pē tua obtinui tibi cui oīa mea pmedāui dō
q̄ tuo cōmēdo. Si potēs ē memo: sit aīe mīs ⁊ p
ce tua misereat ne pereat nat?. Tūc clamide sua
corp? cū puero circūq; operuit: ⁊ postmōz nauē
cōscēdit. Lūq; ad petru venisset petr? ei obuius
fuit: q̄ viso signo crucis i humero suo q̄s cēt ⁊ vñ
veniret sciscitāt? ē: q̄ oīa sibi p ordinē narrauit: cui
petr? pax tibi fiat bñ venisti: ⁊ vili p̄silio credidi
sti: nec moleste feras si mīlter tua dormit: si puulus
cū ea q̄scit. Idētēs. n. ē dñs cui vult dona dare da
ta auferre: ablata restituere: ⁊ merorē tuū i gaudiū
cōmutare. Idētr? āt hierosolymā cū duxit: ⁊ oīa
loca i qb? xps pdicauit: miracula fecit: locū etiā in
quo passus ē: ⁊ i quo celos ascēdit eidē oīdit. Lūq;
d fide fuiss; iūct? dūlīgēt a petro biēni spacio iā
elapso nauē ascēdit repatriare curās. Lūgīf na
uigarēt dñs disponēte iuxta collē i quo corp? vxo
ris cū puero positū fuerat puenerūt. Qui pē ⁊ p
cio eos ad applicādū ibi iūxit. Idētr? āt ibide
a maria magd. icolumis p̄seruat? frequēt ad litē
maris pcedebat: ⁊ ibide vt pueroz moris ē cū la
pillis ⁊ glareis ludere solit? erat: ⁊ cū applicuiss; vi
dit puerulū more solito i litōf maris cū lapillis lu
dētē. Et qdā cēt admirari n̄ desinēs de scapha
exiliē. Quē vidēs puerul? cū mūq; tale vidiss; ex
pauit ⁊ ad solita mīs recurrēs vbera occulte sub
clamide latitabat: pegrin? vō vt manifest? vide
ret illuc accessit ⁊ puerulū pulcherrimū mīs vbe
ra sagētē inenit: ⁊ accipies puer ait. O brā maria
magd. q̄s felix eēs: q̄s mībi cūcta p̄sere aduēssēt si
mulier i spiraret ⁊ meū repatriare valeret. Scio
eqdē scio: ⁊ pculdubio credo q̄ tu q̄ puer dedisti
⁊ i hac rupe p biēniū pauisti: pōtis mīez suā p̄stie
restituere sanitati. Ad hec vba mulier respirauit
⁊ q̄st a sōno cuiuslās ait. Magni meriti es brā ma
ria magd. ⁊ gloriōsa: q̄ i p̄tis mei p̄suris obstru
cis iplesti oīm: ⁊ i oib? necessitatib? acille tue sui
tū explesti. Quo audito pegrin? admirās ait. Vi
uis ne vxo mea dilecta: cui illa. Quid eqdē ⁊ nūc
p̄mo d pegrinatiōe de q̄ tu venisti venio: ⁊ sicut

brūs petr? te hierosolymā duxit ⁊ oīa loca i qb?
xps pass? ē mortu? ⁊ sepult? ⁊ alia plra loca oīdit
sic ⁊ ego vna cū brā maria mag. duce ⁊ comite vo
biscū fui: ⁊ singula loca cōspexi: ⁊ cōspēcta memo
rie cōmēdāui. Et icipies loca oīa i qb? xps passus
ē ⁊ miracula q̄ viderat adeo plene explicuit: vt nec
i aliquo deuiaret. Tūc pegrin? recepta pinge t̄pu
ero na uī let? cōscēdit ⁊ paulo post marislic pūb?
applicuisti. Et nani egressi iūenerūt. b. mariam
mag. cū suis discipul? pdicātē: ⁊ ei? pedib? cum la
chrymis p̄uolūti oīa q̄ eis acciderāt narrauit ⁊ a. b.
maximino baptisina suscepit. Tūc i ciuitate mā
siliē oīnz idolor? tēpla destrūctēs xpi ecclias p̄stru
xerunt: ⁊ b. azarū i eiūsdē ciuitatis ep̄m vmani
mīf elegerūt. Tādē diuino nutu ad aquēscē ciuita
tē venerūt: ⁊ pplz illū ad fidē xpi p mīta miracula
adduxerūt: vbi ē. b. maximin? i episcopū ē ordia
t? ⁊. Interea. b. maria mag. supne cōtēplatiōis aui
da asprimā heremū petijt: ⁊ i loco āgelic? manib?
p̄parato p. 30. ānos icognita hoib? māsit. In quo
qdē loco nec aīq; flūctā: nec herbaz erat solatiū vt
ex hoc manifestaret: q̄ redēptor: n̄ ipaz nō frenis
refectiōib?: s; tātū celestib? epul? disposuerat satia
re. Qualibet autē die. 7. horis canonicis ab āgel? in
ethera eleuabāt: ⁊ celestū agminū gloriōsos cōcē
tus ēt corporalib? aurib? audiebat. Q̄i dieb? sin
gulis his suauissimis dapib? satiata: ⁊ ide p cōsdē
āgelos ad locū p̄p̄iū reuocata corporalib? alimēt?
nullaten? idigebat. Sacerdos āt qdā solitariā vi
tā agere desiderās ad. iz. stadia loco eidē vicin āsi
bi cellā locauit. Die igif qdā dñs pdicti sacerdotis
oculos apuit ⁊ cōporeis ocul? euidēt asperit q̄lit an
geli ad pdictū locū i quo. b. maria morabat descē
debat ⁊ cā i ethera subleuabāt: ⁊ post hore spatū
ad eūsdē locū cū diuinis laudib? reuocabāt. Volens
āt sacerdos tā admirabilis visib? vitatē agnosce
re creatori suo p̄cib? se cōmēdās: ad pdictū locum
audaci duotiōe p̄perabat. Lūq; ad vñ? iactū la
pidis appropiq̄ret: ceperūt ei? crura resolui: ⁊ ti
more valido ipi? p̄cordia medulit? anbelat. Lūq;
retro rediret: ābulādū vsq; crura cū pedib? simul p
bebāt s; si vō tramite ad pdictū locū accederē cona
ret: tōnēs cū lāgnor? cōpōis: ⁊ ebetudo mētis mo
dis oib? phibebāt. Intellexit igif vir dei illd pro
culdubio celeste cē sacramētū: ad qd accedere bñ
manū n̄ poterat expimētū. Inuocato igif saluato
ris noīe exclamauit. Adiuro te p dñz vt si hō es vt
aliq̄ rōnal creatura q̄ i illa spēlica habitas mīhi
rūdeas: ⁊ tui edisseras vitatē. Lūq; hoc tertio re
petiss; b. maria mag. ei ridit: Accede p̄p̄i? ⁊ oīnz
q̄ d̄siderat aīa tua scit poteris vitatē. Q̄i ille tre
mēs vsq; ad mediū spaciū finitū appropinq̄ss; ait
ad eū. Admimū ex euāgelio de maria illa famo
sa peccatrice que pedes saluatoris lachrymis lauit
capillis terxit: ⁊ suoz delictoz veniā p̄mēnit: Q̄i
sacerdos. Admimū ⁊ p̄p̄s. 30. ānoz euoluta sūt
curricula. q̄ hoc factū ē scā credit ⁊ p̄stet ecclia
ego iqt sū illa q̄ p. 30. ānoz spaciū oib? hoib? igno
ta p̄mansit sicut cernēt tibi p̄missū est sic singul? if
diebus angelicis manibus in ethera subleuata

celestium agminum dulcissimam in balatibus septemvici
bus p singulos dies corporis aures audire pme-
rui. Quia igitur mihi a dno reuelatum est qd ex hoc mi-
gratura suz seculo: beatu maximinu ad eas: et ei hoc
studeas imitare. Porrimo die resurrexeris dñice
tpe quo ad matutinu surgere cōsuevit oratoriu so-
lus ingrediat: et me illic p āgeloz ministeriu inueniet
cōsistebat. Sacerdos at vocē ei? velut voces angeli
audiebat. neminez at videbat. Quid igitur bñi mari-
minu adiit: et oia p ordinē enarravit. Scūs autē
maximin? nimio replet? gaudio saluatori gratias
inmensas reulit: et illa die ac hora: vt sibi insu fue-
rat. oratoriu solus ingressus videbat beatā mariam
magdalenā i choro ad huc stāte cor? q eā adduxerat
āgeloz. Erat at spacio duoz cubitoz eleuata a ter-
ra stās i medio āgeloz extēsis manib? deu exorās.
Cū at brūs maximin? ad eā accedere trepidaret.
cōuersa dixit ad euz. Accede huc ppi? nec fugias
filiā tuā p. Appropinquāte at illo sic in ipsius beati
Maximini legi libris: ita vult? dñe ex cōtinua et
diuturna visione angeloz radiabat: vt facili? solis
radios qz faciē suā inueni qz posset. cōuocato igitur
vniuerso clero et sacerdos p dīco corp? et sāguines
dñi ab epō. b. maria magdalena cū mīta lachryma-
rum inundatōe suscepit. Deinde toto corpūculo ate
altaris. pstrata crepidinē sanctissimā illa aia migra-
uit ad dñz: post cui? eritū tāt? odor suauitatis ibi-
de remāsit vt p septe dies fere ab ingredienti? orato-
riu sentiret: cui? sanctissimū corp? b. Maximin? di-
neris cōditū aromatis? honorifice sepeliuit: post
mortē suā iuxta ipsā sepeliri se pcepit. Egepp? at
vel fm quosdā libros. Iosephus satis cum predi-
cta historia cōcordat. ait. n. in quodā suo tractatu:
qz maria mag. post dñi asceñsionē p ardore charitatē
xpi et tedio qd hēbat nūqz hoies videre volebat: s3
postqz ad aquēse territoriū venit: in desertū abiit.
et. 30. ibi ānis incognita māsit: vbi vt ait qualibz die
septe hois canonicis ab angelis i aera eleuabatur.
Addidit nūqz sacerdos dñ ad eā venisset reperit eā
i cella clausaz: q ad ei? penitēz vestē sibi ppxerit:
quā idēs ad ecclīaz secū int: et ibi cōmuniōne pce-
pta elenatis i orōnē manib? iuxta altare i pace ge-
nit. C. Reporib? at Caroli magni. s. āno dñi. 749.
Girard? dur burgūdie cū d vīore sua filiū hñe nō
posset: larga manu res suas pauperib? erogabat: et
multas ecclīas et monasteria cōstruebat. Cū ergo
viceliacēse monasteriū cōstruissz misit ipē et abbas
ipsi? monasterij monachū quēdā cū decenti comi-
tatu ad aquēses cinitatē: vt idē si posset bñe marie
magd. reliquias trāsportaret. Clemēs igit pdictus
monach? ad pdictā cinitatē cū ipsā fūdīt? a paga-
nis destructā reppisset: casu quoddā iuēt sepulchz
cui? sepultura marmorea demōstrabat: qz corpus
b. marie magd. repositū itus erat. In ipso at sepul-
chro historia ei? miro ope sculpta erat. Nocte igit
illud effringēs assūptas reliqas ad hospitū depō-
tauit. Ipsa at nocte brā maria mag. eidē monacho
apparuit: dicēs ne timeret. s3 cepit op? perficeret.
Ikediēs iaf cū ad mediā leucā a monasterio venissz.
nullo mō idē reliqas mouere potuerūt: donec ve-

niēte abbate cū monachis cū pcessione honorifice
sūt recepte. C. Miles qdā qui singulis ānis ad cor-
pus bñe marie mag. venire cōsueuerat i plio occi-
sus ē. Qui dū i fercro a parētib? ploraret magdale-
ne pijs qrels opponebāt: cur duorū suū mori sine
cōfessione et penitētia pmisisset. Tūc subito qui de-
functus fuerat stupētibz cūctis surrexit: et sacerdo-
tē ad se vocari pcepit. Cūqz deuote cōfessus fuissz
et viaticū recepisset. ptinns i pace gent. C. Illius
qdā viris et feminis onerata naufragiū pultit: vna
autē femina cū eēt pgnās: et se i mari picitari cōspi-
ceret: mag. iquātū poterat acclamabat. vōcēs qz si
suis meritis a naufragio euaderet: et filiū pareret.
ipm eius monasterio condonaret. Statqz femina
qdā specie et habitu venerādā ei apparuit: qz p
mētū arripies picitātib? alijs icolumē ad ripā pdu-
xit. Illa aut postmodū filiū peperit: et vortū suū fide
liē adimpleuit. C. Aūt qdā mariā mag. spōsā fuisse
ioānis euāgeliste: quā duxerat tunc qm de nuptijs
xps eū vocauit: ex hoc ipsa idignata. q. s. spōsū suū
sibi abstulerat: abiit et oī voluptati se dedit. S3 qz
cōgruū nō erat vt ioānis vocatio dñatōis sibi oc-
casio fieret: dñs ad pñiam ipaz msericordiā quertit.
Et q a sūma delectatōe carnali eā remouit: iō ipaz
sūma delectatōe spūali q ē i dei amore p ceteris eā
iplenit. Qd et de iōāne qdā farent? qz iō dulcedine
sue familiaritatis eū p ceteris decorauit: qz a pdicta
delectatōe eū finonit. hec at falsa et fruola reputāt.
q: ff. Albert? i phemio sup euāgeliiū Joh. ponit q
spōsa de cui? nuptijs vocat? fuit idē iōānes: i vir-
ginitate pmāsit: et i societate. b. marie virginis ma-
tris xpi postmodū visa fuit: et tandē sine bono gent.
C. Vir qdā oculoz lumie pnat? cū ad monasteriū
viceliacē. eā visitādi corp? b. marie mag. veniret
et suus ei ductor: dicit se ecclīā iā videre: ille magna
voce exclamauit. O sūcta maria mag. vīnāz aliqñ
videre merear ecclīaz tuā: statqz oculi ei? sūt apri.
C. Quidā dū pecā sua i qdā cedula scripsisset: eam
sub palla altaris. b. marie mag. posuit rogās eā vt
sibi idulgētiā ipetraret. Qui postmodū cedulā acci-
piēs pecā sua de ipa cedula omnino deleta inuenit.
C. Quidā dū ob pecunie exactōez i cōpedib? tene-
ret: mariā mag. i sui adiutorium inocabat. Et ecce
qdā nocte mulier qdā speciosa sibi apparuit: q vin-
cula frāgēs et ostiū referās sibi vt fingeret iperant.
q se absolutū vidēs. ptm? idē misit. C. Clericus
qdā de flādaria stephan? noie i tantā scelez imani-
tatē ceciderat: q oia exerceēs flagitia ea que salutis
erāt nō solū nō facē: s3 nec audire volebat. In brāz
nī mariā mag. deuorōez magnā hñs ei? vigiliā ie-
iunabat et festū colebat. Dū igit ei? tumultū vīstassz
maria mag. nec ex toto dormiēt: nec ex toto vīgi-
lātī tāqz mulier formosa lugubres gerens oculos: et
duoz angeloz dextra lenaqz sustentata pñdio appa-
ruit: eiqz dixit. Cur qso stephane idigna meis me-
ritis facta repēdis? Cur labioz meoz istātia nulla
cōpūctōe moueris? Ex quo. n. deuotionē i me ha-
bere cepisti. p te diuim? sepīstater? exorant: surge igit
et peniteas. Neqz. n. ego te deserā donec deo fueris
recciliat? Ille igit mox i se ifādī tātā grām sensit.

De .s. apollinare 7. s. christina

q̄ seculo aduentus religionē introiit: 7 p̄fectissime vite fuit. In cui⁹ morte vīsa ē maria mag. iuxta se-
retz cūlagelis astinisse: 7 cū aiā quasi colūbā cādi-
dā cū laudib⁹ i celū sustulisse. **De nomine.**

Apollinaris dī a pollēs 7 ares vītus quasi
pollēs virtutib⁹. Vel dī a pollo qd̄ iterp-
tat mirabilis: 7 nars p̄ quā itelligit discre-
tio: q̄si mirabil discretōis vir: vel ab a qd̄
ē sine 7 pollus: 7 ares virtutis: q̄si vītus facta pol-
lutione vitior⁹. **De sancto apollinare**

Apollinaris petri apli discipn-
lus fuit. Ab eo ra-
uenā de roma missus ē: vbi vxore tribu-
ni ab eo sanata: ipsā cū viro 7 ei⁹ familia
baptizauit: qd̄ qd̄ iudici nūciat⁹ 7 ab eo apollinaris
ptin⁹ accersit. Ductusq; ad tēplū ionis: vt ibi imo-
laret cū diceret sacerdotib⁹ idoloz argētū 7 aurū
idolis appētū meli⁹ paupib⁹ dari q̄ ante demōes
sic appēdi: ptin⁹ capī: 7 fustib⁹ cecus semitū re-
lingit: s; a discipulis collect⁹ i domo cuiusdā vidue
septē mēib⁹ refouet. Inde aut venit ad ciuitatem
clausanēsem: vt quēdā nobilē mutū ibidez curaret.
Cū āt domū igrederet: puella qdā imūdū spū hūi
exclamantib⁹ 7 pedib⁹ de ciuitate extrahi. Quez
apollinaris icrepās ptin⁹ exte ex ea coegit. Cū igr
sup mutū nomē dñi inuocasset: 7 curasset plusq; qn-
genti hoīes crediderūt. pagani aut cū fustib⁹ cecūz
phibebāt ne Jesū notaret. Ille vero i terra faciens
clamabat: qm̄ ip̄e ē ver⁹ de⁹. Tūc nudis pedib⁹ sup
pinas cū stare fecerūt: S; cū adhuc xpm̄ cōstan-
tissime p̄dicaret cū vrbē cū piecerūt. **De tpe dñi**
Rufus p̄cius rauēne filiā ismā habet: 7 ad eaz
sanādā apollinarē vocasset mox vt domū igressus ē
defūctā ē. Cui rufus. Utinā domū meā nō itroui-
ses. Dñs. n. magni irati sūt: 7 filiā meā sanare nolue-
rūt. Tu vero qd̄ ei facere poteris: Cui apollinaris.
Noli timere tñ mibi iura q̄ si puella surrexerit eā
creatore suū seq nequaquā phibebis. Qd̄ cū fecisset
facta orōne puella surrexit: 7 nomē xpi cōfite⁹ cum
mīe 7 magna multitudine baptisina suscepit: 7 vir
go pmāsit. Qd̄ audiēs cesar scripsit ad p̄fectū pro-
ry: vt apollinaris aut sacrificare faceret aut i exiliū
mitteret. P̄fect⁹ igr eū sacrificare nolētē fustib⁹
cedi fecit 7 i culeo extēsū torq̄r mādauit. Ubi dū
dñm p̄stāissime p̄dicaret: aquā feruētē i ei⁹ vulue-
rib⁹ recētib⁹ iactari iussit: sic graui pondere ferri
victū i exiliū mittē voluit. Elidēs aut xpiani tāta
ipictatē accēsi auid i paganos irruerunt: 7 plusq;
zoo. viros ex ip̄is occiderūt. Qd̄ vidēs p̄fect⁹ ab-
scōdit se: 7 apollinarē i artissimo carcē truxit. Deū
cathēatū i nauī posuit: cū trib⁹ cleric⁹ cū seqntib⁹
i exiliū destinauit: vbi solūmō cū duob⁹ clericis: 7
duob⁹ militib⁹ piculū tēpestatis enadēs ip̄os mi-
lites baptizauit. Deinde rauēnā rediens a paganis
capit⁹: 7 ad tēplū apollinis ducit. Cui⁹ simulacr⁹ vi-
dēs ip̄m maledixit 7 subito corruit. Qd̄ vidēs pō-
tiffices ip̄m tauro iudici p̄tauerūt. Qui iudex cum
aliū suū cecū illuminasset credidit. 7 ip̄z ānis. 4. in
suo p̄dio manere fecit. Post hoc cū pōtiffices apud

vespasianū cū accensisset: iussit vespasian⁹ vt qd̄
q; dijs irrogaret iniuriā aut satisficiat: aut vbe p̄-
uēt. Ad. n. iussit ē vt deos vindicem⁹: s; ip̄i de ini-
micis suis se vlcisci poterūt si irascunt. Tūc demo-
sthenes patrin⁹ eū nolētē sacrificare euidā cēturi-
oni iā xpiano tradidit. Cui⁹ rogatu p̄gēs i victi le-
profoz vt ibide pp furore gentiliū lantaret a paga-
nis isecur⁹ ē 7 vīq; ad mortē diutissime cecus. Ubi
p. 7. dies supinues 7 disciplos admonēs spū tradi-
dit: 7 ibide a xpianis honorifice sepult⁹ ē sub Ae-
spasiano q cepit circa ānū dñi. 70. De hoc martyre
sic diē Ambro. i p̄fatorē. Apollinaris dignissim⁹ p̄sil
a pncipe petro rauēnā mittit⁹: Jesu nomē icredul⁹
nūciare. Cui dū illic mira vītutū signa p̄ferret i xpo
credētib⁹ seuis vberz flagell⁹ sepe p̄terit⁹: 7 senile ias
corp⁹ ab ip̄is horēdis cruciatib⁹ laniat⁹. S; ne de
suis veratōib⁹ fideles trepidēt i vītute dñi iesu xpi
signa aplica p̄fic. Post tormēta puellā fusticat mo-
tuā: vīfū p̄piciū eec⁹ reddit: 7 muto r̄staurat loq̄lā
obsessā a demonio liberat: p̄tagionē mūdāt leprosi
dissoluta morbo pestifero sanat mēbra: portētū sila-
crii sil cū tēplo deiecit. o dignissim⁹ admiratōe p̄conij
pōtiffex: q cū pōtiffis dignitate aplicā p̄meruit ac-
cipe p̄fate. O fortissim⁹ athleta xpi: q etat⁹ iā frige-
scere calore cōstāter i penis iesu xpm̄ mundi p̄dicat
redemptorē.

De nomine.
Christina q̄si chrisimate vincta. habuit enī
balsamū boni odoris i quersatōe: 7 oleūz
denotōis i mēte 7 benedictionem gratie

De sancta christina.

Cristina nobilissimis parētib⁹ or-
ta i tyro italie a p̄e suo
i qdā turri cū. iz. pediseqs collocata ē: d-
os argenteos 7 aureos secū hīs. Et euz
pulcherrima eēt 7 a multis i cōiugū peteret: parē-
tes ei⁹ nulli eā volebāt cōcedere: volētes vt i deoz
cultura manēt. Ip̄a āt a spū scō docta idoloz sacri-
ficia abhorrebat: 7 iccā dijs imolādā i fenestra ab-
scōdebat. Ceniētī āt p̄ri ei⁹ pediseque direxit. Filia
tua dñā iura dijs nris imolare p̄tēnit: s; xpianā se
eē asserit. Post aut ei blādies ad deoz culturā eā p-
uocabat. Cui illa. Noli me vocare filiā tuā: s; eius
quē sacrificiū laudis decet. Ad. n. dijs mortalib⁹. s;
deo celi sacrificiū offero. Cui p̄r. Filia mea ne vni
deo tñ sacrificiū offeras: ne tibi alij irascāt. cui illa
Vni locut⁹ es nesciēs vitatē. Offero. n. sacrificiū p̄ri
7 filio 7 spū scō. Cui pater. Si tres deos adoras.
cur et alios nō adoras? Cui illa. Tres illi vna dei-
tas sūt. Post hoc christina p̄is sui deos p̄fregit: 7
aurum 7 argentū pauperibus erogauit. Mediens
autem pater vt deos adoraret: sed ip̄os non inue-
niens et ab ancillis quid de illis Christina fecerit
audiēs iratus eā iussit expoliari: 7 a. iz. viris cedi:
adeo vt ip̄i multū deficerēt. Tunc xpina p̄ri dixit.
Sine honore 7 pudore 7 abhorribilis deo q me ce-
dūt deficiūt: pete illis a dijs tuis virtutē si vales.
Tūc cathēnarā eā in carcēre mitti iussit. Audiens
hoc mater vestimēta sua scidit: 7 ad carcēre p̄gens
filie pedib⁹ se p̄stravit dicens. Filia mea xpina lu-
mē oculoz meoz misere mei. Cui illa. Quid me

dicis filiā tuā. nescis q: nōmē dei mei habet: cū. 13
nil sibi p̄suadere posset: ad virū redijt: et quid sibi
respōderit idicauit. Tunc pat̄ iussit eā an tribunal
suū duci: cui dixit. Sacrifica dñs: suauit mults affi-
cieris supplicijs: et mea filiā nō dicēs. cui illa. Ad-
gnā mibi gr̄as p̄stitisti: q: iā me nō vocas filiā dia-
boli. Qd̄ aut̄ de diabolo nascit̄ demō ē. Tu es pat̄
ip̄ius sathane. Tūc ille iussit carnes ei⁹ vngul⁹ ra-
di: et mēbra ei⁹ tenera distrūpi. Xp̄ina āt de carnib⁹
suis accipies i vultū piecit̄ patris dicēs. Accipe ty-
rāne: et carnē a te genitā comede. Tūc p̄ sup rotas
eam posuit: et ignē cū oleo accēdit: sed flāma exli-
ens. Ad. d. occidit. Pater āt ei⁹ oīa hec magicis ar-
tib⁹ ascribēs: ip̄sā iterū i carcerē mitti fecit: et facta
nocte iussit puer⁹ suū vt lapidē grādē ad collū eius
ligarēt: et i mare p̄icerēt. Qd̄ cū fecissent: p̄tin⁹ an-
geli eā assūmūt. Xps āt ad eā descēdit: et eaz i mari
baptizauit dicēs. Baptizo te i deo p̄re meo: et i me
iesu xpo filio ei⁹: et i spū scō. Et cōmisit eā michae-
li archāgelo: q: eā ad terrā adduxit. Qd̄ audiēs pa-
ter frōtē suā p̄cuties dixit. Quib⁹ maleficijs hec fa-
cis: vt i mari maleficia exerceas: cui illa. Stulte et
infelix a xpo hāc accepi gr̄as. Tūc i carcerē eā mi-
sit inbēs vt i crastino debeat decollari. Ip̄a āt no-
cte vrbān⁹ p̄ suis mortu⁹ inuenit. Ille cū qdā iuder
iniqu⁹ successit noīe dñs: q: cū a ferrea succēsa cū
oleo rafina: et p̄ce parari fecit: et xp̄inā ibidē iactari
cūq: a vir⁹ q̄tuor agitari: vt cit⁹ p̄sumeret. Tūc
xp̄ina deū laudauit: q: eā nūp renatā denuo vole-
bat vt ifatūlā i carnalib⁹ agitari. Tūc iuder irat⁹ se
cit radi caput ei⁹: et nudā p̄ citatē yfys ad appolli-
nē duci: vbi idolo ip̄auit: et cornēs i puluerē ē re-
dactū. Qd̄ audiēs iuder eripauit: et spm̄ sc̄didit. Ille
te successit iulian⁹ q: formacē succēdi fecit: et xp̄inā i-
tus iactari: vbi p. s. dies cū āgel⁹ cātās et deābulās
illefa p̄ināst. Qd̄ audiēs iulian⁹ et magicis artibus
hoc ascribēs dñas aspides: duas vipas: duos colu-
bres ad eā mitti fecit. S; sp̄etes ei⁹ pedes lingūt:
et aspides nil nocētes ad vbera p̄dēt: colubri collo
se volūtes sudorē ligūt. Iulian⁹ aut̄ icātatorē dixit
Aliquid et tu mag⁹ es: irrita bestias. Qd̄ cū faceret
sp̄etes i cū ipetū fecerūt: et cū p̄tin⁹ occiderēt. Tūc
sp̄etib⁹ ip̄auit xp̄ina: et ad dēstū locū ire fecē: et mor-
tū hoīez resuscitauit. Tūc iulian⁹ mamillas eius
p̄cidi mādauit: de qb⁹ lac p̄ sanguie fluxit. Deidē
liguā ei⁹ p̄cidi fecit. Chastina vero neq: loquelā
amittēs p̄cisurā ligue accipies i faciē iuliani. piecit̄
et oculū ei⁹ inde p̄cuties cū excecavit. Iratusq: iuli-
an⁹ duas sagittas circa cor ei⁹: et vñā i lat⁹ ei⁹ dimi-
sit. Et illa p̄cussa spm̄ deo tradidit circa ānū domi-
ni. 297. sub dioclitiano. Regesit āt cor p̄ ei⁹ i quo
dā castro qd̄ vulsenū vocat̄ inē vrbē veterē et vif-
diū sito. Tūc enī q: iuxta castū illud erat: fūditus ē
euerfa.

De nomine.
Iacob⁹ iste ap̄lus dicit⁹ ē iacob⁹ zebedei:
iacob⁹ frat̄ iōānis: boanerges. i. fili⁹ toni-
trui: et iacob⁹ maior. Dñs enī iacob⁹ zebe-
dei. s. fili⁹: nō tm̄ carne: s; et noīs itēpta
tiōe. zebede⁹ itēptat̄ donās sine donat⁹: et beat⁹
iacob⁹ sc̄ipsū deo donauit per mortē martiriū: et a

deo nobis donat⁹ ē in sp̄iales patronū. Dicit iaco-
bus frat̄ iōānis: q: fuit ei⁹ frat̄ nō tm̄ carne: s; enā
mor̄ similitudine. Ambo enī fuerūt eiusdē zeli: eius-
dē studiij: eiusdē voti. Eiusdē zeli ad dñz vlciscen-
dū. Cū. n. samaritani xp̄s nō reciperēt iacob⁹: et iōā-
nes dixerūt. vis dicim⁹ descēdat ignis de celo et cō-
sumat illos: Eiusdē studiij ad discendū. Cū isti p̄ci-
pue fuerūt q: xp̄s de die iudicij et alijs vtrūq: iter-
rogauerūt. Eiusdē voti ad obtinēdū: q: sessionē ad
extrā et sinistā xp̄i abo p̄re voluerūt. Dñs fili⁹ to-
nitruī rōne sonore p̄dicandis: q: malos trebat: pi-
gros excitabat: oēs sua altitudine i admirationē
querebat. vñ dicē beda de iōāne q: tā alte itonuit
vt si aliquāculū alt⁹ itonuisse tot⁹ mūdus cū cape
nō potuisset. Dñs iacob⁹ maior: sic alt⁹ mior. p̄mo rō-
ne vocatiōis: qm̄ p̄m⁹ vocat⁹ ē a xpo. et rōne fami-
liaritatē: qm̄ maiorē familiaritatē vñ hūisse xps cū
isto q: cū illo: sic p̄s: q: ip̄s ad secreta sua admittē-
bat: sic fuit ad puelle resuscitationē et ad gl̄iosā inf̄
figuratiōē. 3. rōne passiōis: q: p̄m⁹ inf̄ cētos ap̄los
passus ē. Sic g⁹ dñs maior alio ex eo q: p̄m⁹ vocat⁹
ē ad aplar⁹ gr̄as: ita pōtē dici maior ex eo q: p̄m⁹ vo-
cat⁹ ē ad eternitatis gloriā.

Iacobus

ap̄lus fili⁹ zebedei post
ascēsiōē dñi dñi p̄ inde
am et samariā p̄dicaret i hispaniā tādē m-
inuit: vt ibi verbū dñi semaret. S; dñi ibi
se p̄ficē nil vidēt: et solū ibidē nouē discipulos acq̄si-
uissent: duos ex illē p̄dicadi ibi reliat: et alios secu-
assumes iter i iudeā redijt. Adagr āt Jo. belet⁹ di-
cit q: tū vñ ibi quertit. Cū g⁹ i iudeā vñ dñi p̄di-
caret: mag⁹ qdā noīe hermogēnes tūz phariseis
discipulū suū noīe philetū ad iacobū misit vt i p̄s
philet⁹ corā iudeis quinceret q: sua p̄dicatio falsa
ēet. S; cū ap̄lus corā oib⁹ rōnabilē cū quicēt et m̄l-
ta corā eo miracula fecisset: redijt philet⁹ ad hermo-
genē doctrinā iacobi approbās et miracula recitās:
ac ei⁹ discipul⁹ se velle fieri cōtestās et vt ipe silt effi-
ceret discipul⁹ p̄suadēs. Tūc hermogēnes irat⁹ ar-
te sua magica ita cū imobilē fecit: vt se nullatenus
mouē posset dicens. Videbim⁹ si iacob⁹ tuus te sol-
uet. Qd̄ cū philet⁹ iacobū p̄ puez suū nūciasset: mi-
sit ad eū sudariū suū dicēs. Accipiat sudariū et di-
cat. Dñs erigit elisos: et ipe soluit p̄peditos. Stati-
q: vt de sudario tact⁹ ē solut⁹ a viciū magicis artib⁹
hermogēnis isultauit: et ad iacobū p̄perauit. Irat⁹
hermogēnes demōes aduocauit p̄cipies vt ip̄s ia-
cobū victū cū philetō adducāt: vt de ip̄is se vindi-
cet: ne discipul⁹ ei⁹ decesso audeāt talitē isultare. Ve-
niētes āt demōes ad iacobū i aere vllulare ceperūt
dicētes. Iacobe ap̄le miserē nob: q: āteq: tps n̄z
adueniat iā ardēm⁹. qb⁹ iacob⁹. Et qd̄ venistis ad
me: q: dirext. Hermogēnes misit nos vt te et phile-
tū ad ip̄sū dūcerem⁹: s; mor vt ad te venim⁹. āgl̄s
dei nos cathenis igneis religanit et pl̄imū crucia-
uit. qb⁹ iacob⁹. Eoluat vos āgl̄s dñi: et ad ip̄sū re-
dite: et cū ad me victū adducate: s; illesū. Qui cum
abijisset app̄hēdētēs hermo. man⁹ ei⁹ ei a ego liga-
uerit: et ip̄s sic victū ad iaco. adduxerit. d. misisti nos
vbi icēsi sum⁹ et grauē cruciati: dirextq: demōes ad

De sancto

iacobū. Da nobis i cū potestate: vt possim? mas i-
iurias: nra mēdia vidicare: qbus ait iacob? Ec-
ce philet? an vos ē: cur eū nō tenet? Cui illi. Nos
nō possum? nec formicā q i cubiculo tuo ē manu cō-
tingere. Dixitq iacob? ad philetū: vt bona p mal-
fz q xps nos docuit reddam? hermogēnes te li-
gauit: tu cū solue. Solue? hermogēnes cōfusus ste-
tit: iacob? ei dixit. Glade liber quociqz volueris.
Ad enī discipline nre est: vt inuit? aliqz cōuertat.
Dixitq ei hermo. ego noui iras demonū. Nisi mi-
hi aliqd dederis qd mēci babeā occidēt me. Cui
iacob? bacculū suū dedit. Ille āt perrexit: et oēs li-
bros artis sue magicē ad apostolū eremādos attu-
lit. Iacob? autē ne forte odor: icēdij veraret icantos
eos i mare. pisci fecit. Proiecit ergo libus ad apo-
stolū redijt: et plātas eius tenēs dixit. Aiaz libera-
tor accipe penitētē quē inuidēt tibi et detrahentē
bacten? sustinuit. Cepit igit in dei timore pfect?
esse: adeo vt virtutes plurime p eū fierēt. Eiden-
tes āt indei hermogēne cōuersū zelo cōmōti iaco-
bū abierūt: cur iesus crucifixū pdicaret ierēpane
rūt. Ille vero cū eis p scripturas aductus chasti et
passione euidentē pbasset plurimi crediderūt. Abi-
athar vō pōtēter anni illi? seditionē i pplo excita-
uit. et missio fune i collo apostoli: ipius ad herodem
agrippā adduci fecit. Quqz insu ei? ad decollādūz
ducere: qdā paralitic? in via iacēs ad eū clamauit
vt sibi sanitatē cōferret. Cui iacob? ait. In nomie
iesu chasti p cui? fide duco: ad decollādūz exurge
san? et benedic creatorē tuū. Et statī san? surre-
xit et diūz biuidit. Scriba aut q funē i collo suo mi-
serat: et trahēbat noie iohas hoc videns ad pedes
ei? se piecit: et veniā petēs se xpianū fieri postula-
uit. Qd vidēs abiathar cū teneri fecit: sibiqz dixit.
Nisi nomē xpi maledixeris: cū ipso iacobo decolla-
beris. Cui iohas. Maledicti tu: et maledicti oēs dij
tui: nomē āt dñi iesu xpi sit bñdē i sēla. Tūc abia-
thar os ei? pgnis cedi iussit: et missa d eo legatiōe
ad herodē ipēuit vt cū iacobo decollaret. Tū āt
ābo decollari deberēt: iacob? a spicatore lagenaz
aq petijt: et ibidē iohā. ptin? baptizauit: et statī capi-
tis obtruncatiōe vqz martiriū psumauit. Decolla-
tus ē āt btūs iacob?. 8. cal. aplis i ānūciatiōe dñica
et 8. cal. augusti apostellā trāslat. et 3. cal. ianua-
rij sepult. q: seplē hui? ei? fabrica fuit ab augusto vs
q: ad ianuariū. ptellata. Statuit igit ecclesia vt se-
plū ei? 8. cal. augusti i tpe. s. mag. pgruo deberet
vltiter celebrari. Decollato āt iacobo: vt ait Jo. be-
leth: q hāc trāslatiōe diligēt exequit discipuli ei?
cor? nocte timore indeoz rapiētes nauē illd iposu-
erūt. et seplurā dñe puidētē mittētes: nauē si-
ne regimie pcederūt: et āgelo dñi duce i galiciā in
regno lupe aplicerūt. Erat enī i hispania regina
qdā sic dicta noie et merito vite. Deponentes igit
cor? de nauē sup quēdā magnū lapidē lillud depo-
suerūt: q lapis mor vt cera cor?i cessit: et i sarcopha-
gū cor?i se mirabilē coaptauit. Ingridētes igit di-
scipuli ad lupaz dirext. Dñs iesus xps mittit ad te
cor? discipuli sui: vt quē noluit suscipe vinū su-
scipias defunctū. Et narrātes ei miraculū: qñt. s.

sine regimie illuc venisset: locū ad ei? sepulturā cō-
gruū petierūt. Qd dñ regina audisset: vt diē Jo. be-
leth: eos i dolo ad quēdā viz crudelissimū: vel fm
alios ad regē hispanie destināt: vt ei? sup hoc pte
sū haberēt: q eos cepit et i carcerē reclusit. Quā il-
le discubert angelus dñi carcerē apuit: et eos libe-
re abire pmissit. Qd tū ille recognouisset velociter
post eos milites q eos capent destinauit. Cū autē
milites illi pōtē trāsrēt: fracto pōtē oēs i fluie sūt
submersi: qd ille audies pnta dicit? sibi et suis metu-
ens misit p illos rogās vt ad se redirēt: et qcqz vel-
lēt ad libitū ipetrēt. Illi āt redierūt: et pplz citatis
ad fidē dñi puerterūt. Qd lupa audies vehemēt do-
luit: et redētib? ad se discaplis et affēti regē apēti-
bus illa ruidit. Accipite bones quos hēo i tali loco
vt mōte et plaustrū iūte ac cor?i pōni vti deserte:
et locū hūc volueris edificare. Idoc āt lupa lupia co-
gitatiōe dicebat. Sciebat. n. bones tauros ēē ido-
mitos et siluestres et iō putauit q nō possēt iūgi nec
applicari: vt si iūgerent huc illucqz discurrerēt: et
sic currū cūsparerēt: et cor?i deicerēt et ipos necarēt
S; nō ē sapiētia dñi. Illi enī dolū ei? nō cogita-
tes mōte ascedūt et draconē quēdā ignē spirātē et i
eos iruerēt cruce opposita p mediū vētrē scidunt.
Scō ēt signo crucis sup tauros velut agni subito mā
suecūt: et eos iūgēs cor?i scī iacobi cū lapide sup
quē positū fuerat i currū posuerūt. Bones āt sine
alici? regimie cor?i in mediū palatiū lupe detule-
rūt. Qd illa vidēs et stupēs credidit: et xpiana esse
era oia q petierit tribuit: et palatiū i ecclesiā scō iaco-
bo dedicās: magnifice ipsā dotauit: et i bōis opib?
vitā finiuit. Cū qdā noie bernardus de epatu
mutinēs: vt ait Valer? papa: dū cap? et cathena-
tus i pūdo tūrris posuēt: et sp beati iacobū iuo-
carēt: apparuit ei scūs iacob? dicens. Veni seque me
i galiciā. Et cōtract? cathenis cū disparuisset: ille
viculis ad collū suspēns ad summitatē tūrris pscen-
dit: et ide sine aliq leione vnicū saltū fecit: cū tūrris
qdragita cubitorū altitudinē possidēt. Cū
dā vt ait Beda cū enorme plurimū peccatū gmi-
sisset et eps cōfiterē absolue tūmisset: hoīez illū cūz
cedula i q illud peccatū scriptū erat ad sanctū iaco-
bū misit. Cū ergo in festo eiusdē cedulā sup altare
posuisset: scētū iacobū vt illud peccatū delēt suis
meritis exoraret: cedulā postmodū apuit: et peccatū
penit? deleuit inenies deo et scō iacobo grās reddi-
dit: et scū oib? publicauit. Trīgita viri de lotorigia
vt ait Albert? bifuntin? circa ānū dñi. 1070. ad fā-
ctū iacobum pperātes oēs vno excepto fidem sibi
mutui fuiti pmissēt. Cū igit illoz iūrmāt. is. die
bus a focis expectat: s; tādē a cūct? relingit: et a so-
lo illo q fidē nō pmissat ad pedes mōtis scī micha-
elis cūstodit: s; ad uespascēte die moit. Cū āt p-
pter illi? loci solitudinē et defūcti horēdā pntā: et
minētē noctis caliginē: et gēt? barbāre feritatē valde
timuit. S; statī btūs iacob? i spē eqtis sibi appens
et cū pfolās ait. Trade mihi hūc mortuū: et tu ascē-
de p me sup equū. Sicqz illa nocte ān sol ortū die
tas. is. pagētes ad mōtes gaudij q ē dimidia leuca
circa scū iacobū peruenerūt. Jbiqz sanct? iacobus

nit dicēs. Quā me ad suggestionē demōis occidisse
demonēs me capiētes vsus romā deducebāt: ec
ce post nos brūs iacob? ptin? ecurrit: ⁊ demonēs
de saluāia plurimū increpauit. Quā adiacēte diu
us disceparēt: cogēte brō iacobo ad quoddā pa
tū venim? vbi vgo brā cū multis scīs colloquēs re
spondeat. Qui cū brūs iacob? p me qūlus fuisset
la plurimū demonēs increpauit: ⁊ me vite r: citū
cepit. Brūs iqi iacob? me suscepisse vite reddidit
vt videt. Ipost tridū ergo solū illo cecitab? r
manētib? ipost arripuit: ⁊ iētūs focys oīa p ordines
enarratit. C frane? qdā vt ait calit? papa: circa
ānū dñi. iioo. cū vxore ⁊ filiis ad sacū iacobū ibat:
tū volēs mortalitātē q erat ī frācia fugere: tū sacū
iacobū cupiēs vīitare. Qui cū ad vrbē pāpilotaz
venisset: vxor ei? ibidē obijt: ⁊ hospes totā ei? e
cunā sibi cū iūmēto quo vebant pueri vsurpa
uit. Ille at de solat? icēdes paeros quosdā ī hūme
ris portabat: quosdā ad manū fēbat. Qui vtrūq;
asino cōpāsiōe cōmōt? occurrēs sibi asinū cōmoda
uit: vt sup illū pueri vebereēt. Qui cū ad sacū i
acobū puenisset: eidē vigilāt ⁊ oātī sac? iacob? ap
paruit: ⁊ an se cognosceret requisiuit: cui negāt ait.
Ego sū iacob? apūlus q tibi meū asinū cōmodau
⁊ itēz accōmodo reuertēti. Sed scito pnosces q ro
spes tu? de solario cōmēs moiet: ⁊ oīa q tibi ab
stulerat rehaebēis. Que cū oīa ptiqfisse: ille domū
lē? redijt: ⁊ puer? de asino deposit? asinū statim dis
paruit. C Quidā mercator: a quodā tyrāno iūste
spoliat? in custodia tenebat: q deuote sanctū iac
obū ī sui auxiliū inuocabat. Qui scūs iacob? vigilā
tibus custodiib? apparuit: vsq; ad turris sūmitatem
ipsū pduxit. Statq; turris adeo se inclinauit: q ipsi
us sūmitas terre eqūis fuit: de q sine salta recedēs
solus recessit. Que custodes īsequēs iuxta eum
pergerēt: tamē ipsū videre nō poterāt. C Quā
tres milites vt ait Iher? bifurtū īgūdū. diocesā
ad sacū iacobū pgerēt: vn? eor? a qdā muliere
roga? sacculū ipsius amorē sacū iacobī sup equū
sūū portabat: deide quēdā infirmū ī via deficientē
inuenit: ipsū super equū posuit: ⁊ infirmū bardonē
eū? sacculū mulieris accipiēs equū pariter scq; bā:
sed feruēte sol? labore itinē? fract? qū gāciā ad
uenisset infirmū itate grauissimā laborauit. Quā a so
cijs de salute aie rogare? ille trib? dieb? extitit ma
tus: sed quarto die focys ei? mortē expectātib? gra
uiter suscipis ait. Si tatus ego deo ⁊ sacū iacobū
q eius sū merit? liberat? Quā enī qd monebat? fa
cere vellet: demonēs ad me venerūt: me tas granit
cōstrigēs: vt nūb? qd ad salutē aie pmeret aliq
ten? loqui possē: vos qppe audiebā: sed pnosus re
spōdē nō poterā. Illic autē sanct? iacob? huc intra
uit ferens ī sinistā manū sacculū mulieris: ī dex
tra bacculū p pauperis: quos ī via adiuuērazita vt
bardonē p lācā: ⁊ sacculū p furo habere: ⁊ de
monēs qū iher? agredies elenat? baculo ipsos ter
ruit: ⁊ fugā cōuertit. Illic ergo ecce brī iacobī gra
tia me libauit ⁊ loquelaz restituit. Tocate ergo ad
me libauit: q diū in hac vita esse nō possū. Et
cōuersus vni eorūm dixit. Annce noli amodo diū

De sancto

tuo militare q: veraciter ē dānā: et mala morte i
priorino moritur. Sepulto autē socio cū ille domi
no suo hoc dixisset: ille p nullo hoc dicens: et se
emendare cōtēns post modicū lācea in bello cōfos
sus iterijt. Cum enīdā viro de viciliaco: vt ait
Salir? papa ad sēi iacobū pperātū pecunia defe
cisset: et ille medicare erubescēt sub qdā regescens
arbore sōniabat q: sēi iacobū cū pascēbat. Luigi
lās igr submeritū panē ad caput reppit: de quo
quindēci dieb? vixit: quonq; ad ppria remeant.
Singulari enī dieb? sufficiēter bis de eo comedēs:
sequēti die ipsū i sacculo itegrū inueniebat. Re
fert Salir? papa q: cūis qdā barchione vrbis cir
ca annū dñi millesimū cētēsimū ad sanctū iacobū ve
niēs hoc solū postulasse dī ne deiceps ab aliquibus
hostib? caperēt. Rediēs igr p siciliā in mari a sar
racenis capit: et plures ab eis p nudinas vedit: s;
tū sp cathene qbus ligat? fuerat soluebat. Cū at
iaz. 13. vicib? venditus fuisset: et duplicib? cathenis
astret? ēēt: et ille beatū iacobū inuocaret: sanct? iaco
bus eidez apparuit dicens. Quoniam in ecclesia mea
pstitis postposita salute aie: liberationē tñi corpis
postulasti: ideo i hec pericla incidisti. Sz q: dñs mi
sericors ē misit me vt te redimā. Statimq; ruptis ca
thenis p terras et castella saracenoz parte quan
dā cathene i testimoniu hui? miraculi ferēs ad ter
rā suā cūctis vidētib? et stupētib? rediit. Cū enī cū
aligs cape volebat: visa cathena gentib? a
dictē vellēt isurgere: mox visa cathena gentib?
tur terrore nimio: et i fugā priū? vertebant. Cum
no dñi millesimo ducētesimo tricesimo octauo i vi
cilia sancti iacobi i quodā castro qd dicit? prātū iter
florētā et pistoniū sito: inuenis quidā rustica qdam
simplicitate decept? i segetes tutor? sui ignē appo
suit: eo q: hēditatē suā sibi vsui pare volebat. Re
tus igr et confessus ad candā equi trahēdus incen
dio adiudicat? est. Qui peccatū cōfite: et sēo iaco
bo se deuonēs: cū sup terrā petrosā in sola camisia
diut? tract? fuisset: nec i corpore nec i camisia sen
sit aliquā lesionē. Tādē ad palū ligat? ligna vndiq;
cōgerunt: igne supposito ligna et vicula cōburunt
sed ipso seip beatū iacobū inuocāte: nec in cami
sia nec i corpore aliq lesio reperit. Quē dū in ignē
vellēt iterato iactare a populo eripit: et de? i apo
stolo suo magnifice collaudat. De nomine.

Christoforus ante baptisimū dicebatur re
probis: sed postmodū christofor? dictus
est: quasi christū ferens: ex eo scilz q: christus
quatuor modis portauit: scilz in hu
mris per translationē: in corpore p mortificationē
in mēte per deuotionē: in ore p confessionē suē p
dicationē.

Christoforus gēie chanane?:
tūre: vultusq; terribilis erat: et duodeci
cubitos in lōgitudine possidebat. Qui vt
in quibusdā gestis suis legitur: cū staret cū quodaz
rege chananeoz: venit sibi in mēte vt maiorē p
cipē qui in mūdo esset quereret: et ad eundē secum

moratur? accederet. Venit igitur ad quēdā may
nū regē de quo generalis fama habebat: q: maio
rē principē mūdis non haberet. Quē rex vidēs li
benter recepit: et i sua curia manere fecit. Quadaz
autē vice ioculator: quidā cationē corā rege cātābat
in qua frequēter diabolū nomiabat. Rex autē cū si
dē christi haberet: quādoq; diabolū nominari au
diebat: proxim? in facie suā crucis signaculū ipūme
bat. Quod vidēs christoforus plurimū admiraba
tur cur hoc rex ageret: et quid nā huiusmodi signū
sibi vellet. Cū autē de hac re regē iterrogaret: il
le hoc sibi manifestare nollet: ridit xpofozus. Nisi
hoc mihi dixeris tecū viter? nō manebō. Quapro
pter coact? rex dixit ei. Quicūq; diabolū nomiari au
dio hoc signo me nimio timēs ne in me ptatē acci
piat: mihiq; noceat. Cui xpofo? Si diabolū ne ti
bi noceat metuis: ergo ille maior et potēti? te esse
cōtēit: quē tu itatū formidare pbaris. Frustratus
sū igr spe inea: pntās q: maiorē et potēti? mūdi
dñs inuenissim: sed iam nūc valeas: quia ipsum dia
bolū q̄rere volo: et ipsū mihi in dominū assumā: et
eius seruus efficiar. Discessit igr ab illo rege: et di
abolū querere pperabat. Cū autē p quādā solitu
dinē pergeret: vidit magnā multitudinē militum:
quorū quidā miles ferus et terribilis venit ad eū:
et quonā pergeret requisit. Cui christoforus re
spondit. Vado querere dominū diabolū: vt ipsū
in dominū mihi assumā. Cui ille. Ego sūz ille quē
queris. Sanis christoforus se sibi in seruū per
petuū obligauit: et ipsū pro dño suo accepit. Cum
ergo ambo pgerēt: et in quadā via cōmuni quādā
crucē erectā inuenissent: mox vt diabolus ipsā cru
cem vidit territus fugit: et viā deserens per aspe
ram solitudinē christoforū duxit: et postmodū ipsū
ad viam reduxit. Quod vidēs christoforus et ad
mirans interrogauit cur intantū timēs viā planāz
reliquerit: et tantū deniās per tam asperā solitudi
nē ierit. Quod cū ille sibi nullaten? indicare vellet
dixit christoforus. Nisi mihi hoc indicaueris: statim
a te discedā. Quapropter cōpulsus diabolus dixit
ei. Quidā homo qui dicit? christus in crucē affixus
fuit: cuius crucis signūz euz video plurimū perti
mesco: et territus fugio. Cui christoforus. Ergo il
le christus maior et potēti? te est: cuius signū intā
tū formidas. In vacuū igitur laborauit: nec adhuc
maiorē principem mūdi inueniam nūc valeas:
quia te volo deserere et ipsū christū inquirere.
Cum igitur diu quessisset quisnā sibi nontias christi
indicaret: tandē ad quēdam heremitā devenit.
qui sibi christū predicauit: et in eius fides ipsū dū
genē instruxit. Dixitq; heremita christoforo. Rex
iste cui seruire desideras istud requirit obsequiū:
quia te frequēter ieiunare oportebit. Cui xpofo?
Aliud a me requat obsequiū: q: istū rē neq; agere
valeo. Rursus heremita. Multas quoq; orōnes
te sibi facere oportebit. Cui xpofo? Nescio qd sit
hoc: nec huiusmodi obsequiū pficere possum. Cui
heremita. Nosti talē flumē in quo multi trāscentes
periclitantur et pereunt? Cui xpofozus. Nō. Et
ille. Cum procreare stature sis et fortis viribus: si

intra flumini illi residere et cunctos traducere: re-
gi xpo cui seruire desideras plurimum grati eēt: et
spero q ibidē se tibi manifestaret. Qui xpoferus
Utiqz illud officiū agere valeo: et me sibi i hoc ser-
uiturū pmitto. Ad pdictū igit flumē accessit: et ibi-
dē sibi habitaculū fabricauit. Postqz loco bacu-
li quādā pteā i manibz: qua se i aqz sustēbat sine
cessatiōe trāsirebat. Quolūis multis dieb? cū in
domicula sua geseeret audiuit vocē cuiusdā pue-
ri se vocātis et dicētis. Xpofof veni foras et mēp-
z traducas: cōdē? xpofof? exiliit: s? neminē repperit.
Rediēsqz i domiculā suā pdictā itez vocē se accla-
māns audiuit: q rursus foras ecurrat: s? neminēz
inuenit. Tertia vice ab eodē vt pū vocat? exiit: et
puerū quēdā iuxta ripā fluminis inuenit: q christoso-
fū vt se traduceret obire rogauit. Xpofof? igitur
puer? sibi i hūeris ei: nās? baculū suū accipiens
flumē trāsiret? itrauit et ecce aq fluminis paulatī itū
mefcebat: et puer istar plūbi grauius pōderabat
qz oqz magis procedebat: tāto apli? vinda cresce-
bat: et puer magis ac magis xpofof hūeris pōder
itolerabili depinebat adeo vt xpofof i āgustia
multa poset? eēt: et se pēditari plurimū formidaret.
S? cū vix enasisset et flumē trāsiretasset puer i ri-
pa depōsit ei? dixit. In magno me puer piculo
posuisti: et adeo pōderasti q si totū mūdū sup me
habuissē vix maiora pēnsissē. Ad quē puer respō-
dit. Nō mireris xpofof: q nō solū sup te totū mūdū
hābuisse: s? et illū q creauit mūdū tuis hūeris
baulasti. Ego. n. sū xps rex tu? cui i hoc ope ipē d-
seruis. Et vt me verū dicere cōpobes: cū pteā
ris baculū tuū intra domiculā tuā i terra fige et
mane ipz floruisse et fructificasse videbis. Statimqz
ab ocul ei? enauit. Veniēs itaqz xpofof? cū bacu-
lū i terra fuisse mane surgēs inuenit ipsū ad modū
palme frōdes et dactulos ptulisse. Post hoc at i sa-
mū ciuitatē licie venit: vbi dū cor lignā nō itelli-
geret orauit dominum vt illius lingue sibi conce-
deret intellectū. Dū at i pce pssisteret indices cū in-
sanū putātes eū reliqrūt. Asscuto xpofofo qd pe-
tebat vultū operiēs ad loca certānis venit et xpiā
nos q to: qbānt i dño cōfortabat. Tūc vn? ex iudi-
cib? i faciem eum pēnsit. Qui xpofof? vultū dis-
coopciēs dixit: Nūc xpiā? eēt meā pūm? iniurias
vidicāst. Tūc xpofof? virgā suā i terrā fixit: et vt
pp conuersionē ppli frōderet dominū exorauit.
Quod dū pūm? factū fuisse octo milia hoīuz credi-
derūt. Rex aut. 200. milites q eū ad se adducerēt
misi. Et cū cū orare inuenisset: et sibi hoc inuāf ti-
meret: itez totidē misit: q et ipi cū eo orāte prius
orauerūt. Surgēs itaqz xpofof? dixit eis. Quid qri-
tis? q ei? vultū vidētes dixerūt. Rex misit nos vt
te ad ipz vinctū ducam? Qmb? xpofof? Si ego
voluerō nec solut? nec ligat? a vobis duci potero.
Dicūt ei. Si ergo nō vis vade liber quocūqz vo-
lueris et nos regi dicem? q te neqz inuenim? Nō
ita iqt: s? ego vobiscū vado. Ipē at eos ad fidē con-
uertit: et ab eis man? sibi a tergo ligari fecit et se re-
gi vinctū pītari. Quē rex vidēs trit? ē. et d sede sua
pūm? corripit. Deide a finis suis leuat? d noie suo

et pūa eū itrogant. Qui xpofof? Ante baptis-
mū repob? dicebat. Nūc at xpofof? vocor. Qui rex
Similū tibi nōmē iposuit: xpi. s. crucifixi: q nec si-
bi pūm? nec tibi pdeē potit nūc ergo chāncee ma-
lefice qre nō sacrificas dijs nris? cui xpofof. Recte
vocaris dagn? qz tu es mo: s mūdū: soci? diaboli.
Dij at sū opā manū hoīuz. cui rex. Int feras mi-
trū? es: nō nō potes nisi feralia et hoib? icognita lo-
qui. Nūc ergo si sacrificaueris magnos honores a
me cōsequis: sin at dūns supplicijs pūm?is. Nō
lēt ergo sacrificare in carcerē mū iustitiae: ac illos
milites q ad xpofofū missi fuerāt p xpi noie decol-
lari fecit. Deide duas formosas puellas qz vna
dicebat Alicea et altera Aquilina secū i carcerē reclu-
di fecit: pmittēs eis multa munera si eū ad peccā-
dū secū allicerēt. Qd vidēs Xpofof? pūm? i orōne
se dedit. S? cū a puellis plausu manū et āplexib?
vrgeret surrexit et ait illis. Quid qritis? et quaz ob-
eās itroducere estis? At ille claritate vult? ei? pterri-
te dixerūt. Adserere nostri sancte dei: vt i deum
quē pōcas credere valeam? Qd audies rex eas
ad se adduci fecit dicēs. Ergo et vos seducte estis?
p deos iuro q: nisi dijs sacrificaueritis: mala mor-
te pibitis. Quē riderūt. Si vis vt sacrificem? in-
be plateas mūdari: et oēs ad tēplū cōgregari. Quo
facto cū ille itroissent tēplū solūtes angustū suū po-
suerūt i colla deoz et ad terrā trahētes i puberez
cōfegerūt: dixerūtqz astātib?. Ite et vocate medi-
cos vt curēt deos vros. Tūc iussa regis Aquilina sus-
pēdit: et ligato ad eius pedes ligēti saxo mēb: a ei?
oia distrūpūt: quē cū migrassē ad dñz soloz ei? isti-
ceā i ignē pūat: s? ide ille scā exiēs pūm? decollat.
Post hoc Xpofof? regi pūat. Qui misit eū vāis
ferreis cedi et cassidē ferreā et igneā i caput ei? pōi.
Deide scāni ferreū fieri fecit et xpofof? ibidē ligari:
et ignē iuncta pice succēdi: s? istar cere scāni con-
frīgūt et xpofof? ille scus egredit. Deide iussit eum
ad stipitē ligari: et a. 400. militib? sagittari. Sagit-
te at oēs i aere suspēdebant: nec ipsū aliq? pūm?
potuit. Rex aut pūas ipsū a militib? sagittarum
cū eidē iussit dret vna de sagittis ab aere veniens
et retro se vtrēs regē i oculo pūssit: et ipsū pūm?
ex-
egit. Qui xpofof? Crastina die pūmā? sū: tu
igit tyrāne lutū de meo sanguine facies: oculū iun-
ges et sanitatē recipies. Tūc iussa regis ad decol-
landū ducit: et ibi iussu o: sone decollat. Rex at mo-
dici de sanguine eius accipiens et super oculū su-
ūz pōnēs ait. In noie dei et sancti xpofof. et conti-
nū sanus effectus est. Tūc rex credidit dans p-
ceptum vt si quis deum et sanctum xpofofū blas-
phemaret continuo gladio feriretur. Ambro. at i
pēfatione sic ait de hoc martyre. Xpofofo tante
virtutis cumulum et doctrine gratiam domine cō-
tulisti vt. 48. milia hominum de gentilitatis erro-
re ad christiani dogmatis cultum cōuertentibus
miraculis renouaret. Quāqz Aliceam et Aquili-
nā publico in panari lōgo tēpor sub meretricia for-
de famulantes ad castitatis habitū reuocauit: eas
dēqz coronā pēipere edocuit. Propetia iter igneū
rogū ferreo scāno pūstrit? nūmū caloz nō minuit:

De septem dormientibus

atq; per diem integrū omnium militū sagittis trans-
figi nō potuit. Ceterū vna ex his carnificis oculū
collisit: cui tū beati martyris cruor mixt? terre lu-
mē restituit? & corporis cecitate tollēdo illuminavit
& mentē. Alā & apud te veniā ipetravit. atq; ut mor-
bos & infirmitates repellat supplicat obtinuit.

C De septem dormientib?.

Septem dormientes i civitate ephē-
si ori sunt. Decius at ipa-
tor: psequens xpianos cū venisset ephesiam
iussit edificari iēpla i medio civitatis: ut oēs cū eo
miserent? sacrificijs idolorū. Cū ergo oēs christia-
nos igni iussisset & victos aut sacrificare aut mori
opelleret: tātus pēgrū terror cūctis ierat: qd ami-
cus amicu? & filiu? pat? & patrē fili? abnegabat. Tūc
i illa vrbe iuenti sunt xpiani septē. Adarimianus
Alaleb? Adartian? Dionys? Johan? Serapiō
& Eostatin? qd hec vidētes nimis dolebāt: & cum
cētū pmi pa'atū sacrificia idolorū spūctes i domo
sua se celabāt & ieiunijs & orōib? vacabāt. Accusa-
ti igit? atē Deciu statuerūt & cōprobatū vacatū xpia-
ni dato eis respiciēdi spacio vsq; ad reditū Decij
dimittūt. At illi patrimoniu suū iterū i pauperes
expēdētes inito cōsilio i mōte celion cesserūt: & ibi
eē secretius decreverūt. Dū ergo sic latētes vnus
eorū temp ministrabat & quoties irabat vrbe si-
gura se medici & biturvesiebat. Cū ergo Dec? in
vrbe redisset: & eos ad sacrificandū pqrī iussisset:
Alalebus mīster eorū territ? ad socios redijt: & eis
furore ipatoris idicavit. Qui cū granit terretur
Alaleb? allatos panes eis apposuit: ut cibo pfor-
tati fortiores ad plū redderēt. Postq; at cenave-
rūt sedētes & colloquētes i luctu & lachrymis subi-
to sicut de? voluit dormierūt. Adane facto cū qsi
ti fuissent & inveni nō possent? Dec? doleret qd
tales iuvenes pdidisset: acensati sunt qd buensq; i
mōte celion latuisset: & sua christiani paupib? ero-
gātes suo pposito pmanerēt. Iussit ergo Decius
ut parētes eorū adessent: & cōminat? ē eis mortem
nisi de eis dicerēt quicqd scirēt. Illi at eos similit
accusauerūt: & diuitias suas expēdisse cū paupib?
cōquesti sunt. Tūc cogitās qd de eis faceret nutu
dei iussit os spelūce lapidib? obstrui ut ibi more-
rent? fame & iopia circūclusi. Quod ministri qdem
fecerunt: & duo xpiani theodor? & ruffin? eorum
martyriū deserbētes caute iter lapides posuerūt
Adortno igit? decio & tota illa generatōe post an-
nū .372. anno .30. iperij theodosij pullulavit here-
sis eorū q negabāt resurrectionē mortuorū. Cū con-
tristat? Theodosi? xpianiss? ipator. qd fidē tam
ipie agitari videbatur: cūcio sedēs i interiori
loco p singulos dies flebat. Qd vidēs misericors
dens cōsolari lugētes & cōfirmare spē de resurre-
ctione voluit mortuorū. Et thesaurū sue pietatis
aperies ita p dicos martyres suscitavit. Adistit si-
qdē i cor cūiusdā burgēsis civis ephesi ut i illo mō-
te edificaret stabula pastorib? suis. Lemētarijs er-
go spelūcā apientib? surrexerūt scī: & se intē salu-
tātibus ptabāt se tātū vna nocte dormisse: & p dia-
mā tristit ā recordātes interrogauerunt malebum

q eis ministraverat qd de eis decius decrenisset.
At ille respondit. Sicut dixi i sero qstui suim? ut
idolis imolem? Ecce qd de nobis cogitat ipator:
ridet maximian? Et de? scit qd nō sacrificabim?
Cūq; socios cōfortasset iussit malebo ut emptū
panes ad vrbe descēderet: & plures qd heri ferēs
panes qd iussisset impator rediēs nūciar et. Tollēs
ergo maleb? qnq; solidos de spelūcā exiit: & vidēs
lapides mirat? ē: & aliud cogitans: par de lapidi-
b? cogitavit: veniēs igit? timid? ad portā vrbis val-
de mirat? ē: vidēs suppositū signū crucis: vñ pēcs
ad alterā partē dū idē signū iuenit vltra modū mi-
ratus ē vidēs oēs portas signo crucis appositū &
mutatā civitatē. Signāsq; se ad primā portā idijt
se existimās somnare. Cū se pfirmās & vultū ope-
riēs vrbe igredit? & veniēs ad veditores panū au-
dinit hoies loquētes de xpo. Et apius stupefact?
ait. Quid ē ingt qd heri nemo audebat xpm nomi-
nare: & nunc oēs xps cōfite? puto qd hec nō ē ephē-
seorū civitas: qd aliter edificata ē: & aliā civitatē
nescio talē. Et cū interrogās audisset hāc eē ephē-
sū errat vacū se putavit & idit ad socios cogitavit
Accessit tū ad eos q panē vēdebāt: & cū argēteos
pulsit mirati veditores panū dicebāt adinuicē
qd ille inuenis antiquū thesaurū inuenisset. Alaleb?
vō eos adinuicē loquētes vidēs putabat qd vellent
cū trahere ad ipatorē: & territ? rogavit eos: ut se
dimitterēt & panes & argēteos retinerēt. At illi te-
nētes eū dixerūt ei. Cū es tu qd thesauros antiquo-
rum ipatorū inuenisti? Indica nobis & erim? socij
tecū: & celabim? te: qd alit celari nō potes. Alale-
bus vero nō inueniebat qd diceret illis pte timor
illi vero vidētes cū tacitē misso fūne i collo eius
trahēbat p vicos vsq; i mediū civitatis. Et crist
rumor ad oēs qdā inuenis thesauros inuenisset.
Dōgregatis ergo ad eū vniuersis & admirātib?
volebat eis satisfaccere qd nihil inuenarat: & circum-
spiciēs oēs a nemine cognosci poterat. Et pspici-
ens i populū volebat cognoscere aliquē de cōsan-
guineis suis quos vacit vivere putabat: & nullum
inueniens stabat qsi ifanus i medio populi civitatis
Qd cū audisset scūs martin? epūs & atipater pro-
cōsul q nup i vrbe aduenerat: mādauerūt ciuib?
ut cū caute adducerēt: & argēteos eius. Cūq; a mi-
nistis traheret ad ecclesiā putabat qd duceretur
ad imperatorē: & pps igit? & p cōsul mīātes argēte-
os interrogauerūt eū vbi thesaurū iocognitū inuenis-
set. At ille iudit se nihil penit? inuenisse: & de fac-
culo parētū suor eisdē denarios habuisse. Et in-
terrogatus cū? civitatis eēt respōdit. Vene scio
qd huius civitatis suz si tū hec civitas ephesēorū
p cōsul dixit. fac venire parētes meos ut scēt p-
te. Quos cū neminasset: & nullus eos cognosceret
dicebāt eū fingere: ut aliquo mō euaderet. Et ait
p cōsul. Quomō ei edim? tibi qd hec argēti parētū
tuor fuerit: cū scriptura eius beat plusq; trecent-
tos septuaginta duos annos & sit pmoz dicit? decij i
patoris: & i nullo similes sint argenteis nris? Et
quō parentes tui ante tantū tempus fuerunt. Tu
vero iuuenis vis decipe sapiētes & senes ephesi

Jerico iubeo te legib⁹ tradi donec p⁹ntearis quid iuenisti. T⁹nc p⁹ides malch⁹ a⁹re eos dixit. Pro do d⁹ni dicite mihi q⁹ vos iterrogo: et ego dica vobis q⁹ e⁹ i corde meo. Dece⁹ipator: q⁹ fuit i hac ciuitate vbi e⁹: Eps dixit. Fili n⁹ e⁹ hodie i terra q⁹ dece⁹no minet. ipator at fuit ate logu⁹ t⁹p⁹. Malch⁹ aut di xit. In hoc die ita stupet et nemo credit mihi. S⁹z segmini me et osteda vobis socios meos q⁹ s⁹nt i mo te cellor: et ipis credite. H⁹doc eni scio q⁹ a facie dece⁹ iperatoris fugim⁹: et ego sero vidi q⁹ igressus e⁹ de- cius i hac vrb⁹ si tu hec e⁹ citas ephesi. T⁹nc eps co gitas i semetipso dixit. p⁹osuli q⁹ visio e⁹ qua deus vult ostendere in inuene isto. Perreuerunt q⁹ cu eo et ciuitas plurima multitudo. Et igressus e⁹ p⁹mo mal chus ad socios suos: et post cu eps igredies inuenit iter lapides lras sigillatas duob⁹ sigillis argenteis et conuocato p⁹plo legit eas. Et audientib⁹ et videtib⁹ et admirantib⁹ cunctis sacros dei sedetes i spelica et sa cles eor⁹ tag⁹ rosas flores. p⁹edetes glificauerunt deu⁹. Statim eps et p⁹osul miserunt ad Theodosiu⁹ ipator⁹ rogantes vt cito veniret: et mirabilia dei nu per ostesa videt. Qui prin⁹ furges de humo et de sacco i quo iugebat glorificas deu⁹: venit a p⁹atio- poli ephesi: et obuiantib⁹ ei cunctis ascederunt s⁹nt oes ad spelica: et mox vt sci viderunt ipator⁹ resplicue runt sac⁹s eor⁹ sic sol. Et igressus ipator⁹ p⁹edit ate eos glorificas: deu⁹. Et furges aplexat⁹ e⁹ eos et sup singlos flectit dicis. Sic video vos tag⁹ si videre deu⁹ resuscitaret lazari. T⁹nc dixit scus maximianus ad eu⁹. Crede nob⁹ q⁹ pp te resuscitauit nos de ate die magne resurrectionis: vt credas idubiter q⁹ resurrectionis mortuor⁹ e⁹. Vere eni resurrexim⁹ et vi uim⁹. Et sic itas e⁹ i vtero m⁹s n⁹ s⁹nties lehon⁹ et viuit: si: sum⁹ vinctes iacetes et dormientes et n⁹ se nties. Et his dieb⁹ videtib⁹ cunctis inclinat⁹ capita sua i tra obdormier⁹: et t⁹deit sp⁹s suos s⁹z dei i- perit. Surges at ipator⁹ cecidit sup eos flect⁹ et deo- sculas eos. Et cu iussisset fieri loculos aureos i q- bus mitterent: i ipsa nocte apparuerunt dicetes im patori vt sic haeren⁹ i tra iacuerunt et ex tra surre- runt ita eos dimittet: donec de⁹ eos iter resuscitaret. Inuit q⁹ ipato⁹ locu illu⁹ maturat⁹ lapidib⁹ domari: et oes epos resurrectione p⁹sententes absoluit. Q. 37. Anis domisse dicunt dubiu⁹ e⁹ p⁹or: q⁹ ano d⁹ni. 448. surrexerunt. Dece⁹at regnauit vno m⁹ anno et trib⁹ m⁹esib⁹. s. ano d⁹ni. 252. ita n⁹ dormierunt m⁹si. 96. annis.

De nomine.
Nazari⁹ dicit⁹ q⁹st nazare⁹: q⁹ iterptat⁹ p⁹se- crat⁹ vt mudus: vt sepat⁹ vt floridus aut custodiens. In hoie repiatur hec q⁹q⁹ s. cogitatio: affectio: itentio: actio et locutio. Cogitatio at debet e⁹ scia: affectio mudas: itentio recta: actio iu sta: et locutio moderata. hec oia fuerunt in b⁹do naza- rio. Dabit eni cogitatione scia: et ide d⁹ p⁹secrat⁹. Affectione mudas: et ide d⁹ mudus. Intentione re- ctas: et ide d⁹ sepat⁹. Intitio eni e⁹ q⁹ sepat opa: q⁹ ex oculo simplici cor⁹ p⁹ lucidit: et ex oculo neq⁹ corpus tenebrosu⁹ creat. Actione iustas: et inde d⁹ floridus: q⁹ iustus florib⁹ et sic li⁹u. Locutione moderata: et ide d⁹ custodiens: q⁹ custodiuit vias suas: vt n⁹ de-

linq⁹et in lingua sua. Celsus aut q⁹st excelsus: q⁹ se sap⁹ se exultit du⁹ etate puerile vntate ai sapauit. Adon⁹ vitas et passionem Ambro⁹ i libro genasij et p⁹tafij rep perisse d⁹. In q⁹busda⁹ at libris legit⁹ q⁹ q⁹da philoso- phus nazario deuot⁹ eius passionem p⁹scripsit: quas ceracius q⁹ sed⁹ cor⁹ pa sepeliebat ad caput illo⁹ po- suit.

De sed⁹ nazario et celfo.
Azarius⁹ filius illustissim⁹ viri noie ap⁹bricant⁹ s⁹z iudei: et b⁹re p⁹petue x⁹p⁹iaissime et romao⁹ nobilissime et a b⁹do petro ap⁹lo baptizate: cum b⁹ret noue anos plurimu⁹ mirabat⁹ videt⁹ patre suu⁹ et matre i obser- uatione religiois ta⁹ dissil⁹ variari: et m⁹ sua leg⁹ ba- ptismi: p⁹ vo su⁹ leg⁹ sabbati seq⁹ret. vi cuiusdam mag⁹ adherere debet plurimu⁹ dubitabat: cu⁹ v⁹q⁹ ad fide sua cu⁹ atib⁹ n⁹teret. T⁹ade m⁹ta dei vesti- gijs m⁹is adhe⁹ret: et a b⁹do lino papa sacrum baptis- ma suscepit. Q⁹d p⁹ itelliges cepit ip⁹ a sed⁹ p⁹posi- to auertit: et tom⁹etor⁹ q⁹ia q⁹ x⁹p⁹ians iserunt p⁹ ordi- ne expicare. Q⁹d at d⁹ cu⁹ e⁹ a lino papa baptizatu⁹ forte itelligit n⁹ q⁹ t⁹nc papa erat: s⁹z qui futur⁹ erat. Nazari⁹ eni post baptismu⁹ sic itra pater: anis mul- tis sup⁹uit: q⁹ tu sub nerone martyriu⁹ p⁹ulit: q⁹ pe- trui ano vltio sui ip⁹ crucifixit. lin⁹ at post morte petri papa fuit. Tu at p⁹ri nullaten⁹ a⁹stet⁹ret: s⁹z po- tius x⁹p⁹ co⁹stansissime p⁹dicaret: ad p⁹es paratu⁹ q⁹ ne occideret timebant: de v⁹be roma exijt: et sept⁹ so- marios de paratu⁹ diuitijs oneratos accipies p⁹ ci- uitates italie venit: et oia paup⁹ib⁹ erogauit. Decio at ano digressiois sue a roma placetia: et ide medi- olanu⁹ aduenies scos genasij et p⁹tafij ibide i car- cere detineri reppit. Audito at q⁹ nazari⁹ p⁹dictos martyres aiaret cito ad p⁹fectu⁹ p⁹trabit: et i p⁹fectioe x⁹p⁹ p⁹duris sustib⁹ vberat. Et sic ex v⁹be illa pie- ctus du⁹ de loco ad locu⁹ p⁹get: mat⁹ ei⁹ q⁹ obierat sibi apparuit: et filiu⁹ suu⁹ p⁹stans vt ad gallias p⁹perat admonuit. Quis ad v⁹be gallic q⁹ gemellis d⁹ adu⁹esset: et ibide plurimos quertisser: q⁹da m⁹ona filiu⁹ suu⁹ noie celsu⁹ elegate p⁹uez sibi obul: et rog⁹as vt ip⁹ baptizaret et sec⁹ d⁹net: q⁹ p⁹fect⁹ galliaz au- diet ip⁹ cu⁹ puero celfo retro m⁹ib⁹ victu⁹: et collo ca- thena p⁹stictu⁹ i carce⁹ reclusit: vt cu⁹ i castro tom⁹et- tis afficet. T⁹nc v⁹ro: sua misit ad eu⁹ afficet m⁹istia e⁹ iudiciu⁹: vt inocetes occideret: et deos oipor⁹tes vi- dicare p⁹sumet. Quib⁹ v⁹bis p⁹fect⁹ correct⁹ scos ab- soluit: sed ne ibi p⁹dicare p⁹sumeret admonuit et inf- dixit. Venit aut ad v⁹be treuer⁹: et ibi x⁹p⁹ p⁹mi⁹ p⁹di- cas et multos ad fide x⁹p⁹ quertit ibide ecclesia edi- ficauit. Q⁹d audiens corneli⁹ vicari⁹ neroni ipatori m⁹adavit. Qui ceti milites ad eu⁹ capiendum misit. Que cu⁹ illi in tra oratoriu⁹ q⁹ sibi p⁹struerat inuent⁹ sent: man⁹ eius ligauerunt dicetes. Magn⁹ nero te vocat. Quib⁹ nazari⁹. Incopos⁹ret⁹ recompositos milites habet. Quare eni venietes honeste n⁹ di- xistis: nero te vocat: venisse. Vinctu⁹ igit ip⁹ ad nerone duceb⁹at: et p⁹uez celsu⁹ p⁹lorat⁹ al⁹ pis cedet- res vt seq⁹ret v⁹geb⁹at. Quos cu⁹ nero vidisset: mis- sit eos i carce⁹ recludi: donec ipsos supplicijs exco- gitat⁹ perim⁹et. Interea cu⁹ nero quada⁹ vice ad ca- piendas seras venatores misisset: subito seras mal-

De .f. felice simplicio faustino ⁊ beatrice

tundo erupēs: viridariū neronis intrant: vbi mul-
tos lacerant ⁊ plerofq; occidit: int.ātū vt nero tur-
bat⁹ diffunderet: ⁊ vulnerato pede vir ad palatūz
pueniret. Mult⁹ at dieb⁹ illi⁹ vulner⁹ dolore decū-
bēs tādē nazari⁹ ⁊ celsi meminit: ⁊ putauit deos si-
bi iratos fuisse: eo q; tā diu ipos vinē pmiſit. Juſſu
igit⁹ ipatoz milites nazariū calcib⁹ tūdetes: ⁊ pue-
rū verberātes de carcere eduxerūt ⁊ corā ipatore
ſtatuērūt. Cū dēs at nero faciē ei⁹ iſtar ſolis ſe ſun-
taſſice deludi putauit: ⁊ vt magicas artes deponēt
ſibi dixit: ac vt dijs imolaret pcepit. Ducit⁹ g⁹ naza-
rius ad templū rogauit: Qd audiēs nero inſiit euz in
mare pcpitari: pcpies vt ſi forte euadēt ipſū inſe-
qntes igni cōburetēt: ⁊ puluerē ei⁹ in mare pice-
rent. Nazari⁹ igit⁹ ⁊ puer celsus nani iponūtur: ⁊ in
mediū pelagi pducti ibi pcpitant. Sed ſtati circa
nauē tēpeſtas maria cōcitāt: ⁊ circa ſcōs trāquilli-
tas magna cernit. Cūq; illi periclitari timerēt: et
malorū q; in ſcōs cōmiſerāt peniterēt: ecce nazari⁹
cū puero celſo ſup aq; ambulās bilari vultu ciſidē
apparuit: ac ſup nauē cōſcēdēs ipſis tā credētib⁹
ōdōne ſua mare placauit: ac ide cū eis ad locū per-
paſſus fere. d. iuxta vrbē iannē. puenit. Vbi cum
diuini pēdicāſſet: mediolanū tādē vbi ſcōs gernaſiū
⁊ ptaſiū reliqrat venit. Qd cū anolin⁹ pſect⁹ audi-
uiſſet: cū remanētē celſo i domo cuiuſdā matrone
i exiliū direxit. Nazari⁹ vō romā veniēs ⁊ patrē ſu-
um tā ſenē ⁊ xpianū inueniēs quō cōuerſus fuit inq;
fuit. Cui dixit apoſtolū petrū ſibi apparuiſſe: ⁊ vt
pcedētēs ſe ad xps ⁊ vxoē ⁊ filiū ſeqret admonuiſ-
ſe. Deide a tēploz pōtiſicib⁹ ad vrbē mediolanūz:
vñ romani i exiliū miſſus fuerat redire cū iniuria
multa cōpellit: vbi cū puero celſo pſidi pūta: qui
educē extra portā romanā in loco q; dr̄ tres muri:
cū puero celſo decollat⁹ ē: quoz corpa cū xpiani ra-
puiſſent ⁊ i hortis ſuis collocaſſent: i ipſa nocte ſcō
cuiā noie ceratio apparētēs dixerūt: vt eoz cor-
pora i domo ſua pp neronē pſidi⁹ ſepeliret: qbus
ille. Queſo dñi ſanate pñ filiā meā paralyticā: que
cū cōtinuo ſanata fuiſſet corpora eoz tulit: ⁊ vt iuſ-
ſerant ſepelinit. Poſt lōgū vero tēpus dñs corpo-
ra eoz bñs ambroſio reſclauit. Celſus vero in lo-
co ſuo relinqēs nazariū cū ſanguie recēt qſi eadē
hora ſepulcū miro odore fragratem itegru ⁊ incoz-
ruptū cū capillis ⁊ barba reperit⁹ ipſū ad eccleſiā
apoſtoloz tranſtulit: ⁊ ibi honorifice ſepelinit. Cel-
ſi ſim quoq; inde poſtmodū ſuſtulit: ⁊ in eadē eccle-
ſia collocauit. Paſſi ſūt aut ſub neronē: q cepit cir-
ca annū dñi. 57. De hoc martyre ſic dicit ambro. in
p̄ſatiōe. Martyr ſcūs roſco luſtrat⁹ cruore naza-
rius celeſte meruit cōſcendere regnū. Qui dū per
innumera tormētōz ſupplicia crudeli⁹ vexaret. ty-
rannicā rabiem fidei cōſtātia ſuperabat. Nec po-
tuit perſecutor illatis cedere nimis: qñ pro ſe cer-
tante ipſe auctor victorie xps domin⁹ dimicabat.
Ducit interea ad tēplū idolis p̄libare pphānis:
quoz portēta diuino ſult⁹ pſidio mox vt igreſſus ē
redegit in puluerē. Ob hoc liquidas maris in vi-
das longius a terra p̄iectis angelici muneris ſa-

mulatu ſolida inter fluct⁹ veſtigia p̄ſeſgebat. O ſe-
lix ⁊ inelyt⁹ dñi p̄liator: q mūdū cōgreſſus p̄cipē
innumera ppli multitudinē vite ſociant eterne. O
magnū ⁊ ineffabile ſacramētū vt de illoz poti⁹ ſa-
lute letet eccleſia: quos puniſſe mūdus exultat. O
beata mater natoz ſuoz gloriſicata tormētis: quos
nō planctu nō gemitu ad inferna deducit: ſ; ad ce-
leſtia regna ingrātes p̄petua laude p̄ſequit. O re-
ſtis fragratiffime: nitore celeſti fulgide: cui⁹ inesti-
mabilis odor ſabeicis p̄poller aromatib⁹. Quē am-
broſius reperit⁹: perēnē patronū dedit: ⁊ medicū
fidei propugnatorē. ſacri p̄lii bellatorē. Tū dud⁹
multo latitante puluere diagnā. Iuuenis accen-
ſa verbi virtute ſuperna. Ut pateat exiſte cūctis
tua munera ſeculis. Angelicos cernant humanaq;
lumiā vult⁹. Nec abro. ¶ De ſcō felice.

Felix loco liberis i papā eligit ⁊ or-
dinat⁹. Cū enī liberi⁹ papa nol-
let arriane hereti⁹ aſſentire: miſſus eſt in
exilium a cōſtantiō filio cōſtanti: et p-
triēniū moratus eſt. Quapropter vniuerſus cler⁹
roman⁹ loco eius felicē ordinauerunt: ipſo libero
volente ⁊ cōſentiente. Qui quidē felix cōſilio cōno-
cato corā quadraginta octo ep̄iſcopis cōſtantiū ipe-
ratorē: em arrianū hereti⁹: ⁊ duos p̄ſb̄yteros ſibi
ſauentes cōndēnauit. Quapropter cōſtanti⁹ indi-
gnatus: felicē de ep̄iſcopatu ſuo deiecit: et liberū
eo pacto renouauit vt ſcilz ſolūmodo cōſtanti⁹ ⁊
alijs quos felix dānauerat cōmunicaret. Liberū
igitur tedio affectus exilij i heretica p̄auitate ſub-
ſcripſit ⁊ ſic intātū perſecutio exereuit: vt q̄pluri-
mi ſacerdotes et clerici libero nō prohibētē intra
eccleſias ſint necati. Felix vero de ep̄atu deiect⁹ cū
in p̄edio ſuo habitaret: inde educit⁹ martiriū capi-
tis obtruncatione promeruit circa annū domini tre-
centefimū quadrageſimū.

¶ De ſanctis Simplicio Faustino ⁊ Beatrice.

Simplicius et faustinus fratres:
cū ſacrificare cō-
tēnerent ſub dioclitiano rome multa ſup-
plicia pertulerūt. Tādē data ſuper eos
ſentētia decollati ſūt: ⁊ in tyberī corpora eoz p̄ie-
cta. Soror aut eoz noie beatrix eoz corpora de ſlu-
mine leuauit: ⁊ honorifice ſepelinit. Lucreti⁹ autē
p̄ſect⁹ dū p̄edū ipſius abiret: eā teneri fecit: et vt
idolis imolaret pcepit. Quā renuētē lucretius no-
cte a ſeruis ſuis p̄ſocari p̄cepit. Cui⁹ corpus luci-
na virgo rapies iuxta fratres ſuos ſepelinit. Poſt
hec lucretius p̄dūz ipſūz itrauit: vbi ſacto amicis
ſuis cōiunio cū martirib⁹ inſultaret: inſanabilis q-
dā lactēs pānis inuolut⁹ de gremio m̄ris q; ibi ade-
rat: cūctis audientib⁹ exclamauit. Audi lucreti. De-
cidisti et inuasti. Ecce datus es in poſſeſſionē ini-
mici. Statimq; lucretius timens ac tremēs a de-
mone arripit⁹: per tres horas adeo eſt verax⁹ vt in
ipſo cōiunio moreret⁹. Quod vidētēs qui aderant
ad fidē conuerſi ſunt: et narrabāt omnib⁹ poſſionē
ſcē beatrie virginis in cōiunio vidicatā. Paſſi ſūt
autem circa annū domini ducentefimū octuageſi-
mū ſepimū. ¶ De ſancta martha.

in

Martha

hospita xpi syro pre eucha-
ria mife regali ex progenie
descendit. Et ex syrie et maritime multa-
rius orax dny existit. Tria aut oppida. s.
magdali: et bethania ytraq; et bethanytane vrbis
prez martha cu sorore iure mne hereditatis possi-
debat. Nunq; aut legit aut viz huisse: aut hoium
gubernium subisse. Admistrabat aut dno nobilis
hospita: et sorore pariter ministrare volebat: q; vi-
debatur sibi q; ad finedu tato hospiti no sufficeret
etiā tot mudus. Post ascensione dñi cu scā cēt disp-
sio discipulox ipa cu frē suo lazaro et sorore sua ma-
ria magdalena. necio et brō maximino q; eas bap-
tizauerat: et cui a spū scō fuerat q; mēdate: multiq;
alij ablatis remis velis et gubernaculis oib; et ali-
metis ratib; ab infidelib; icludunt. Qui dno duce
marthā puenerūt. Tādē tritoziū aquense adeūt et
ibidē pplz ad fidē quierunt. Erat aut brā martha
valde facūda et oib; gratiofa. Erat aut tūc ipis sup
rhodanū i nemore quodā iter arelate et auinionem
draco qdā mediū aial et mediū piscis gradūat: bone
longior equo hñs dētes vt spata acutos vt totua
ytraq; pre munit: q; lates i flumine oēs trāseūtes
pimebat et naues submergebāt. Uenerat aut p ma-
re de galatia asie generatus a leuiatā: q; ē serpens
aquosus et ferocissim; et ab honaco aiali qd galatie
regio gignit: qd in sectatores suos p spatiū iugeris
stret; suū velut spicūlū dirigit: et qdā tetigerit ve-
lut ignis erurit. Ad quē martha a pplis rogata ac-
cedēs: ipūq; i nemore quēdā hoiez māduatē repe-
riens aquā bñdictā sup eū eiecit: et cruce quādā sibi
ōndit. Qui ptin; yictus vt ouis stās a scā martha
ppo eicūlo alligat: et illico a ppo lāccis et lapidib;
pimis. Vocabat aut draco ab icolis tarascon;. Uñ
i hui; memoriā loc; ille adhuc vocat tarasconus: q;
ātea vocabat nerluc. i. niger loc;: eo q; ibi erat ne-
mora nigra et ymbrosa. Ibi igit brā Martha de li-
cētia magri sui Maximini et sororis sue deiceps re-
māsit et oionib; et icionib; idēfīnēter vacabat. De-
ide aggregato ibidē magno soror; quētur ad hono-
rez. b. Adarie sp virginis magna edificata basilica
satis ibi asperā duxit vitā: carnē et oēm pignedinē:
oua: caseū: et vinū vitās semel tñ i die edebat. Cē-
ties i die toties i nocte gēua flecebat. Quādā vi-
ce dū apud auinionē iter vādē et flumiū rhodani p-
dicaret: iuuenis qdā vltra flumiū pñstēs ei; verba
audire desiderās cū nauigio careret: nudat; nata-
re cepit: s; subita vi fluminis rapit: et ptin; suffoca-
tur: cui; corp; vlt scdā die inētū an pedes scē mar-
the resuscitādū pñtaf. Illa vō i modū crucis solo p-
strata talit; orauit. Adonay dñe iesu xpe q; frēz meū
Lazaro dilectū tuū olim resuscitasti: respice mi ho-
spes care ad fidē circūstatiū et resuscita puez istum.
Et appllēsa manu ei; mor iuuenis surrexit et sac;
baptisma suscepit. Refert Eusebi; i l. 5. histo-
rie ecclēstice. q; mlier emorossā postq; sanata fu-
it i curia siue viridario suo statuā fecit ad imaginē
xpi cū veste et simbrā sicut ipz viderat: et eā plimū
reuerbas. Herbe vō sub illa statuā crescentes: q; an
nulli; erat vtutis cū simbrā attigerent tāte vtutis

erāt: vt multi infirmi ide sanarētur. Illā aut; emor-
rossā quā dñs sanauit dicit Ambro. fuisse Adarbā
Refert aut Hiero. et bñ i historia triptita: q; Julia
nus apostata imaginē quā emorossā fecerat ide su-
stulit: et suā ibidē collocauit: q; ictu fulminis pñacta
fuit. Obitu aut suū sibi dñs an p annū reuelauit.
In quo toto āno febrib; elaborās an octauū diē sui
exit; āgelicos choros soror; sue i celū aiaz dferētes
audiuit. Que mox frat; et soror; quentū aggregato
ait. Adci comites et dulcissimi alūni mihi qso āgra-
tulamini: qm āgelicos choros soror; mee aiaz ad se-
des politicas fēctēs ouāter cerno. Opulcherrima
et mihi dilecta soror; vinas cū magro tuo et hospite
meo i sede bñ. Statioq; b. Martha eritū suū vici-
nū pñctēs suos admonuit vt lūarib; accēs circa
se vsq; ad obitu vigilarēt. Nocte vō media an trā-
sit; sui diē custodib; sōno grauāt; vent; vehemēs
irruit. et lūaria cūcta extitit. Illa vō inalignox spi-
rituū turbā cernēs orare cepit. Ad p hēly. mi ho-
spes care āgregati s; ad deuorādū me seductores
inici: scripta tenētes mala q; gessi. hēly ne lōgeris a
me: s; i adiutorū meū itēde. Et ecce soror; ad seve-
niētē vidit: q; manu facē tenēs cereos et lāpades ide
accēdit. Dūq; altera alterā ppo noie vocaret: ecce
xps aduēit. d. Ueni dilecta mea hospita: et vbi ego
sū illic mecū eris. Tu me suscepisti i hospitio tuo
ego te scipiā i celo meo: et inuocātes te exaudīā amo-
re tuo: appropinquāte vō hora sui trāstē: foras dfer-
ri se fec; vt celū poss; vidē. Iussitq; se i tra sup cine-
rē poni: et signū crucis corā se teneri et i hec vba ora-
uit. hospes mi care: hāc paupculā tuā custodi: et sic
mecū dignat; es hospitari: sic me suscipe i hospitio
tuo celesti. Iussitq; vt passio fm lucā corā se legēt.
Et cum dñf; p i man; tuas dñcō spm meū: illa
emisit spm. Sequēti vō die. s. dñica tñ circa corp;
ei; laudes fideles evoluerent: circa horā tñā apud
petragonicas brō frōtoni missā celebrāri et p eplaz
i cathedra dormitāt dñs appuit. d. ei. Dilecte mi
frōto si vis adiplē qd oli hospite nfe pollicitus es:
surge velocit; et seqre me. Quo iussū āplēte: subito
ābo tarasconū venerit: et circa corp; ei; psallētes to-
tū offm ābo ceter; nīdētib; pegerūt et corp; ei; i se-
pulch; o suis māib; collocauerūt. Ulex dū apud pe-
tragonicas finit; cātib; diacon; enāgelū lectur; bñ
dictōez petēs epm excitaret: ille vir excitat; nīdit.
Frēs me; cur me excitast;? Dñs iesus xps ad corp;
marthe hospite sue me duxit et ipsā fēdidim; sepul-
ture dirigit; igit illuc nuncios velocit; q; nob ānūllū
nřz aureū et cirotbecas griseas dferāt: q; dū ad corp;
sepeliēdū me aptarē sacriste qmēdāni: et ea ex obli-
uione dimisi: q; me tā cito excitastis. Missi nūcij
hoc vt eps dixerat iuēctēs ānūllū solāq; cyrothe
cā attulerūt: aliā vō i hui; rei testimoniū sacrista
retinuit. Addidit quoq; brūs frōto dicēs. Qu post
sepulturā ab ecclā extremus frater qdā illius loci
litteris pītus nos ifecit; dñz itērogauit quo noie
vocaret. Cui ille nihil rēspōdēs ostēdit ei codicē
quem in manu tenebat apertum: in quo nihil ali-
ud erat scriptum nisi versiculus iste. In memoria
eterna erit iusta hospita mea: ab auditiōe mala nō

k z

De .f. abdon sennen ⁊ germano

timebit i die nouissimo. Cū vero codicē renolueret: cūctis folijs hoc reppit scriptū. Qū aut ad eius sepulchrū crebra miracula fierēt: clodone rex frācorū xpian⁹ effectus a scō remigio baptizatus cū graue renū pateret dolore: ad ei⁹ tumulū veniens sanitate integrā reportauit. Quapropter illū locū ditauit: ⁊ triū militariū spacio i giro ex vtrāq; parte rhodani frā villas ⁊ castra dedit: locūq; illū liberū fecit. Adhuc cella vō ei⁹ famula vitā ipi⁹ p̄scripsit: q̄ postmodū i selanoniā p̄gens ⁊ ibi euāgelii xpi p̄dicās post de cīmū annū a dormitōe marthe in pace quieuit.

De sanctis Abdon ⁊ Sennen.

Abdon ⁊ sennen sub decio ipatore martiriū passi sunt. Cū .n. decio ipator: babylonā cū alijs puincijs supasset quosdā xpianos ibi inuent: quos secum ad vrbē cordubā deducēs diuersis ibi supplicijs psumauit ⁊ eos duo subreguli rapiētes .f. abdo ⁊ sennē sepelierūt. Cū accusati ⁊ decio p̄icati romā post cū victi cathenis ducuntur: i p̄spectu decij ⁊ senatus introducti aut sacrificare ⁊ rex suay accipe libertatē aut morib⁹ bestiarū denotari iubētur: Rōnēntes itaq; ⁊ erpuētes i simulacrū ad theatrū p̄rahunt ⁊ ad eos duo leones ⁊ vrsū q̄tuor dimittunt. Qui cū scōs nō tāgerēt: s; etiā custodirēt infectis i eos gladijs occidunt: ⁊ ligatis pedib⁹ tracti sūt ⁊ tactati aī simulacrū solis. Qui cū ibi triduo iacuisset: grinus subdi reonūs eos collegit: ⁊ in domo sua sepeliuit. Passi sūt aut circa aīū dñi ducētisimū quāgesimū tertium.

De nomine.

Germanus dñs a germine ⁊ ana qd ē surfū: qñ supnū germē. Tri .n. repiunt i segete germināte. .f. calor: nālis: humor: nutritio: ⁊ rō semialis. Vtū igit german⁹ dñs qñ semen germinās: q; i ipō fuit calor: p̄ feruore dilectio nis: humor: p̄ p̄quedine deuotōis: ⁊ rō semialis p̄ vitutē p̄dicatōis: p̄ qñ multos i fide ⁊ morib⁹ gūabat. Cui⁹ vitā p̄statim p̄fbr ad scū celsurū ep̄s altisiodorē scripsit.

De scō Germano.

Germanus nobilissim⁹ gñe i vrbē altisiodorē nat⁹ ⁊ liberalib⁹ studijs p̄limū erudit⁹: tādē romā ad discēdā iuris sciām ē p̄uect⁹. Vbi tātū dignitatē accepit: vt cū senat⁹ ad gallias trāsmitteret: vt apicē ducat⁹ totū burgūdie obtineret. Cū ergo altisiodorē ciuitatē ceter⁹ diligētius gubernaret: arborē quādā pinū in media ciuitate habebat: ad cui⁹ ramos p̄ admiratōe venatōis ferax capita suspēdebat. S; cū scūs amator eiusdē ciuitatē ep̄s de tali cū vanitate sepe redargueret monens vt etiā illā arborē icidī mādaret: ne aliq̄ mala occasio ex hoc xpian⁹ eueniret: ille nullaten⁹ accegit. Quādā aut vice absente germano arborē incidit ⁊ icēdio totā dedit. Qd german⁹ audiēs xpiane religionis obligis vallat⁹ militib⁹ suis illuc aduenit: ⁊ mortē ep̄o itētauit. Ep̄s aut diuina reuelatōe germanū sibi successurū agnosces furētē cessit ⁊ angustū dūmum prexit. Postmodū altisiodorē reuersus germanū in ecclia cante cōcluser: ⁊ ibidē euz tōsurans ip̄s sibi successore ēē p̄dixit. Qd ⁊ factū ē. Inā pau

lo post ep̄s felix obiit: ⁊ germanū plebs oīs i antistitē postulauit: q̄ suba paupib⁹ erogata: ⁊ vxore i sorore cōmutata corp⁹ suū p. 30. annos sic affixit: vt nūq; panē frumētū: nō vinū: nō legumē: nūq; vel salē p̄ sapore comederit. Bis tñ i anno .f. i pasca ⁊ natali vinū sumebat: s; tñ ip̄sū vinū sapore ags. ni m̄hs extinguebat. In refectōe p̄mo cinerē p̄hibebat. Deide panē ordeaceū sumebat. Sēp aut ieiunās. nūq; nisi in vespe comēdebat. In estate vel hyeme nullā vestē hūit p̄ter ciliū ⁊ tunicā ⁊ cucullā. Que vestis nisi forte alicui donaret tādiū ferebat: donec attritōe nūnia solueret. Lcet⁹ suis cinere ciliū ⁊ sacculo ornabat: nullū paluiar caput ab humeris ei⁹ lenabat: s; semp gemēs ⁊ scōp̄ reliqas collo gerēs nūq; vestimētū: raro calciāmētā ⁊ raro cingulū detrahebat. Sup hoīez siqdē fuit oē qd gessit: talis .n. ei⁹ extitit vita: vt si miraculis caruisset incredibilis videret. Tāta fuerūt miracula vt nī si merita p̄cessisset: fāstifica putarent. Cū hospitis i quodā loco cū post cenā itē p̄pararet: admiratus itērogat: cui denouo p̄pararet. Qui cum dice rēt q; bonis illis mulierib⁹ q̄ de nocte secedūt p̄pararet. illa nocte scūs german⁹ statuit vigilare. Et ecce vidit multitudinē demonū ad mēfā i forma hominū ⁊ mulierū veniētē. Qui eis p̄cipiēs ne abirēt: cūctos de familia excitant ingres si personas illas agnoscerēt. Qui cū oēs vicinos suos ⁊ vicinas esse dicerēt misit ad domos singulorū demonib⁹ p̄cipiens ne abirēt. Et ecce oēs i suis lectulis sunt iucti. Adiurati igit se cē demones dixerūt: q; sic hoīb⁹ il ludebāt. Eo tpe brūs lup⁹ ep̄s trecafinū. florebat cui⁹ vrbē cū atila obsideret: sup portā brūs lupus acclamās q̄s esset q̄ eos sic impeteret inquit. Cui ille. Ego sum atila flagellū dei. Quo p̄tra humilis p̄sul ait dicēs ⁊ gemēs. Et ego lup⁹. Iden vultor: gregis dei ⁊ idigēs flagello dei. morq; portas referari iussit. Illi aut diuinit⁹ cecceati p̄ portā ad portā trāsērūt: neminē vidētes aut ledētes. Vtū igit german⁹ assūpto p̄dicto ep̄o Lupo i britānias vbi heretici pullulauerāt p̄scūs ē. S; dñi i mari esset ⁊ tēpestas maxima oriret ad oīenē scī germani p̄tin⁹ tranquillitas magna efficit. Adonāfice igit a pplis suscipiunt: quorū aduentum demones iā p̄dicerāt: quos scūs german⁹ de obsessis erpulerat. Vex cū hēticos quicūq; ad p̄pā redierūt. Cū quodā loco ifirm⁹ decūberet: p̄git vt tot⁹ ille vicus repēti no icēdio p̄flagraret. Qui cū rogaret vt idē asportatus ignē enaderet ille icēdio se opponit: ⁊ vltra citraq; oīa p̄sumāte flāma hospitiū ei⁹ non tetigit. Cū ad britānias iterato rediret: vt hereticos p̄futeret: qdā ex discipulis eius gradu cōcito ei⁹ vestigia scq̄bat: q; tñ apud comādoz ifirmatus occubuit. Ikediēs inde brūs germanus sepulchrū eius aperiri fecit ip̄m; vocās ex nomine qd ageret: an adhuc secū militare cupet requirit. Ador ille respondens cūctā sibi cōstare suauia: ac se nolle huc vltorius renouari ridit. Tūc scō annuēte vt regesceret ille deposito capite rurū i dño obdormiuit. Cū i britānia p̄dicaret ⁊ sibi ⁊ socijs rex britānie hospitiū denegasset: subulcus regis regrescēs a pascuis

recepta p̄bēdā i palatio ad tuguriū p̄p̄iū referēs
vidit b̄m germanū cū socijs fame et frigore laborā
tē: quos i domo sua benigne recepit et vnicū vitu
lū quē hēbat hospitib⁹ occidi p̄cepit. Post cenam
sc̄is german⁹ oīa ossa vituli sup pellē p̄poni fecit:
et ad ei⁹ oīonē vitulus sine mora surrexit. Sequēti
die german⁹ regi festin⁹ occurrit. et cur ei hospitii
denegauerit potēter inquit. Tunc rex vehemēter
attont⁹ sibi ridere nō potuit. et ille. Egredere in
q̄ et regnū meliori dimitte. German⁹ igit⁹ dei mā
dato subleuū cū vxore venire fecit: et vniuersis stu
pētib⁹ regē p̄sternit. Et exide reges de subleuū gēie
p̄deutes dñant gēti britonū. Cū saxones p̄tra
britones dimicaret: et se paucos viderēt: sc̄os inde
trāsēntes vocauerūt ad se: et ab eis p̄dicatū certatiz
oēs ad baptismi grām quolabāt. Die igit⁹ pasce ex
feruētū fidei amore. pietis armis. p̄ponit fortiter
phari. Qd alij audientes audacter p̄ iermes p̄pe
rāt: s; german⁹ latens cū suis oēs admonuit: vt cū
ipse alla clamaret: oēs sibi vno clamore rīdeant.
Qd cū sc̄m eēt tāt⁹ hostes sup se iā irruētēs fro: i
nastit: vt pietis armis nō solū montes: s; ecclā sup
se ruere putaret: cūctiq; diffugerēt. Cū quadā vi
ce dū p augustudinū trāsēs ad tumulū sc̄i cassiani
ep̄i denūsser: quō se h̄iet igit⁹. Ille statim e tu
mulo cunctis audientib⁹ sic respondit. Dulci q̄te
p̄furo: et aduētū redēptorū expecto: et ille. Quiesce
p̄ lōgū i x̄po t̄ps: et p nobis attēti⁹ iterecede: vt ob
tinē sacre et resurrectōis gaudia increamur. Cū
apud rancnā dūenisset: a regina placida et filio suo
valentiniano honorifice suscep⁹ ē. Idora vō cene re
gina misit ei vas argēti ap̄lissimū delicatiorib⁹ ci
bis plenū. Qd ille sic suscepit: vt famulis cibos tra
deret: sibi p paupib⁹ ip̄s vas argētiū retineret.
Loco vero muneris misit regine scutellā ligneam
panē ordeaccū gr̄nētēm. Qd illa libeter recepit: et
vas illud postmodū argēto texit. Cū quadā aut vi
ce dū p̄dēā regina eū ad p̄mū inuissert: ille benig
ne annēs ab hospitio suo vsq; ad palatū eo q̄ ie
unij et laborib⁹ eēt p̄fect⁹: asino deferēte portat⁹
ē. S; dū comederet: asin⁹ sc̄i germani mortu⁹ est.
Qd regina audiēs equum mīre m̄suetudinis ep̄o
pitari fecit: quē itūēs ait. Adē mibi asin⁹ p̄ntet:
q; q me huc attulit reportabit: p̄gēs q; ad cadauer.
surge iquit mulsū reuertamur hospitio. Statimq;
subiliens seipsū cōcussit: et q̄n nihil mali passus eēt
germanū ad hospitiiū deportauit. S; anq; de ranc
nā exiret p̄ditit q̄ nequaq; i hoc seculo diuiti⁹ mo
raret. Post modicū febre corripit. et die septimo in
dño morit⁹ et cōp⁹ ei⁹ ad gallias: sicut a regina petie
rat trāsportat⁹. Obijt circa annū dñi. 420. Uex cum
sc̄is german⁹ b̄to Eusebio verecellēsi ep̄o p̄misit.
set q̄ i sui reuerētie ecclā quā fūdauerat sibi de
dicaret: cū itellexisset sc̄is Eusebi⁹ b̄m germanū
etisse de corpore ecclīaz suā dedicatur: cercos ac
cēdi iussit. S; q̄to plus accēdebatur: tātō plus ex
tignebatur. Qd vidēs Eusebius itellexit dedica
tione aut alto tpe fieri oportere: aut alteri ep̄o res
nari. Cū igit⁹ b̄m germani corp⁹ vcellas delatū fuis
set: mox i p̄dicatū ecclīaz idūct⁹: et statī cerei oēs dñi.

nitus istāman. Tūc sc̄is Eusebi⁹ p̄missionis b̄m
germani meminit et qd vinct⁹ se facturū p̄miserat
mortu⁹ fecisse cognouit. Hoc ita o; accipi vt non
itelligat de magno Eusebi⁹ verecellēsi: q̄ tpe ip̄ius
sc̄m sit hoc. Nā ipse sub valēte ipatore mortu⁹ fuit
et a morte ip̄i vsq; ad mortē sc̄i germani vltra ait
nos. so. effluerat. Fuit ergo ali⁹ eusebi⁹ sub quo
istud quod enarratur euenit. C De noie.

Eusebius dī ab eu qd ē bonum: et sebe qd
dī eloquētia vel statio. vel Eusebius so.
nat bon⁹ cultus. Ipse nāq; hūit bonitatē
i sc̄ificatōe sui: eloquētiā i defēsiōe fidei
statōes i p̄stātia m̄tyrj: bonū cltū i reuerēcia dei.

C De sancto Eusebio.

Eusebius semp virgo exis dum
adhuc cathecum⁹ eēt
ab eusebio papa baptisma suscepit. et no
mē cepit. In quo baptismo man⁹ agelice
vise sū: q̄ ip̄s de sc̄o fōte lenauerūt. Matrōna qdā
eius pulchritudine capta cū ip̄ius cubiculū vellet
adire: custodiētib⁹ āgelis puenire nō potuit. Unde
sc̄o mane ad ei⁹ pedes p̄cidit: et ab eo veniā petijt.
Qdinat⁹ p̄s b̄i tāta sc̄itate emicuit: vt i m̄sax so
lēnijs iter man⁹ ei⁹ ministeriū angelicū appareret.
Post hoc cū arriana pestis totaz italiam inficeret:
ipatore p̄stātio eadē heresi fanēte: milan⁹ papa Euse
biū verecellēsi ep̄m p̄secrauit: q̄ tūc obtinebat inter
alias vrbes italīe p̄ncipatū. Qd heretici audientes
oēs fores ecclīe claudi fecerunt. At eusebi⁹ vr̄bem
igressus an̄ ostiū maioris ecclīe q̄ ē beate marie ge
nna flexit: oīa ostia finita mox oīone aperuit. Au
pētū mediolanēse ep̄s heretica p̄auitate corruptū
de ep̄atu cecit: et p eo viz catholicū dionysū ordi
nauit. Sicq; Eusebius totam ecclīaz occidentis et
Athanasius totā ecclīam oriētis ab arrianorū peste
purgabāt. Arrius nāq; p̄s dyter alexādrius fuit q
x̄p̄s purā creaturā eē dicebat: asserēs q̄ erat q̄n nō
erat: et q̄ p̄pter nos sc̄us ē vt nos p cū tanq; p̄lū
mētū deus crearet. Et id mag⁹ p̄stātin⁹ celebrari
fecit nicenū cōcilij: vbi ei⁹ error p̄dēnat⁹ est. Ipse
aut postmodū miserabili morte iterijt: q̄ oīa v̄sce
ra et itestina p secessū emisit. Cōstātin⁹ aut p̄stātin⁹
filius ip̄a heresi corruptus fuit. Quocirca cōstātin⁹
ip̄erato: p̄tra eusebiū p̄lūmū indignatus multoz
ep̄oz cōcilij vocauit: et dionysū accersijt: multas
q; epl̄as ad eusebiū destinauit. Qui sc̄as malitiā i
multitudine pualere venire cōtempnit. Cū impa
tor: statuit cōtra eius excusationē in mediolanū ve
be q̄ ppe erat cōcilij celebrare. Vbi cū eusebiū de
eē videret iussit arrianos fidē suā describere: et dō
nysū ep̄m mediolanēsem. ac. 26. ep̄os eiusdē fidei
fecit subscribere. Qd audiēs eusebius ex vr̄be sua
p̄fecturus mediolanū exijt: et se multa passuz p̄di
xit. Cū igit⁹ ad quēdā flumī venisset vt mediolanū
p̄geret: nauis p̄cul ex alia parte fluminis exstans
eo inbēte ad eū venit: et ip̄s cū socijs sine gubernā
tore alto trāsportauit. Tūc ei p̄dicus dionysius ob
mianit: et ad pedes eius p̄cidens veniā postulauit.
Cū igit⁹ eusebius ab impatore nec numis nec blādij
tys flecti posset. carā oībus dixit. Vos dicitis filiū

De. vii. fribus machabeis

nūmōc ēē p̄r. Cur g̃ mīlī alīū mēū 7 discipulū
 p̄mīssīs? s̄d ē. n. discipulū sup̄ magnī: nec s̄uīs
 sup̄ dīm sūī: nec fili? sup̄ p̄r. Quā illi rōne cōmō
 tī statī chirographū cū scripserāt: cū dionysius
 subscrīperat: et obtulerūt. At ille. Neq̄q̄ post filiū
 scribā cui auctē p̄fisi. S̄z istū icēdite 7 alienoz
 subscrībā si vultis s̄cribite. Sicq̄z nūtu dī succē
 sū ē chirographi? cū Dionysī? 7 alij. z. cpi sub
 scrīperāt. Itur sūq̄z arriani alīū chirographū s̄cri
 pserunt: z eusebio 7 alijs epis vt subscrībērēt tra
 diderūt. S̄z cū ab eusebio aīati nullaten? s̄cētirent
 ceperūt plurimū gratulārī: q̄ chirographū cū
 coacti subscrīperāt p̄mī? ḡbustū videbāt. Tūc
 irat? s̄stāt? eusebiū volūtārī arrianozum tradidit.
 Qui p̄tīn? ipsū de medio alioz epōz rapitēs: 7 du
 rus flagellātes cū p̄ grad? palatij a sūmo vīq̄ ad
 mūr? rursus ab imo vīq̄ ad sūmū traxerūt. Cū
 ergo capite q̄sato inultū s̄q̄uinē fūdisset: z ad hūc ū
 affecit: vince? post tergū manib? p̄ collū cūz fūne
 ipsū trabebāt. Ipse at grās agēs dicebat. Eū p̄ s̄fessi
 one fidei catholice mori ēē patū. Tūc cōstātīs lū
 bernij p̄p̄r at dionysij paulinū 7 alios epōs q̄ ei? erē
 plo faciat aīati i crīstū mīrī fecit. Eusebiū ap̄d
 foteopolī i vrbe palestīne arriani duxerūt: 7 ipsū in
 quodā loco sic artissimū recluserūt: vt cēt illo lōgī
 tudine brenio: latitudine angustior: ita vt curnat?
 nec pedes extēdere: nec se i lat? alter? vtere possit:
 capiteq̄ depresso hūeros tñ 7 embres mouere va
 lebat. Alex cōstāto defuncto inliā? eidē succedens
 7 oib? placere volēs iuber exulatos epōs reuocārī:
 7 deoz tēpla ap̄rī: p̄ pace frui sub lege quā q̄q̄ vel
 let. S̄z fide eusebi? idē ecclīās ad athanāsij venit:
 quātā passus fuerat eidē exposit. Defuncto at ī
 liano 7 iouinianō regnātē: sopitis arrianis eusebi?
 vercellas rediit: cū pplīs cū magna exultatōe su
 scepit. S̄z iter valēre regnātē arriani repullat?
 7 eusebij domū vallātes 7 extra domū supinū ipm
 trabēs lapidib? cū obrucit. Et sic ad dīm felici
 ter migrās in ecclīā quā ipse cōstruxerat sepult? ē.
 Fērt q̄noq̄z hāc grās sue ciuitati eusebi? a deo suis
 p̄b? ip̄t trasit vt nullus arrian? ibidē vīnē possit.
 Ar̄it aut̄ sūm chronicā ad mīm? ss. annis. f̄loruit
 circa annum domini 350.

¶ De. 7. früb² machabeis.

Am **Ichabai** fuerunt septē fratres. cū
ro sacerdotē q. p. obierat. tōc legis cū car
nē porcinā nollet comedere iaudita supplicior. gū
ptulerūt. fm q. i. z. h. machabecor. 7. c. plem. cōti
nec. Et notā dū q. ecclia oīatilis facit festa de feis
vtriusq. testi. Occidentalis aut. non facit festa de
sanctis veteris testis. q. ad iferos descendunt.
pter q. de innocentib. ex eo q. in ipis singulis oeci
sus est ipis. et de machabecis. Sūt aut. q̄ttuor. rōnes
q̄t. ecclia de istis machabecis. ad if. ros descēde
rit solenizat. p̄mū. ē ppter prognatūz martiri.
2. enī iaudita supplicia pter sanctos veteris testi
passi sunt. 3. p̄negari si vt cor. passio merito cele
bret. 4. Ecce rō pōit i. bistoria scholastica. Est aut. p
repretatōne mysterij. Septē. nā. enī est nūmē

rus vniuersitatis. Significant ergo i istis oēs p̄s
veterē testamētī celebritate digni. Nā licet de ip̄s
nō solēntur ecclia: tum q̄ ad limbū descēderūt: tū
quia multitudine nonoꝝ subintravit: in his tamen
sep̄t impēdit oībus reuerentiā: q̄ per sep̄t: vt dī
ctum est vniuersitatis designatur. Tertia est p̄pter
exēplū patiendū. S̄ponuntur enim in exēplū fide
libus vt scdm̄ hōz p̄statiō ad zelū fidei animetur
ad patiendū p̄ lege euāgelij sicut illi p̄ lege moysi
fostius accingātur. Quarta est p̄pter cāz supplicij
Nā p̄ defensione legis sue talia supplicia passi sūt
sicut x̄p̄m p̄ defensione legis euāgelice patiū
tur. Nās tres vltimas rōnes assignat magister Jo
annes beletū i sūma de officio. capitulo. 5°.

De sancto petro ad vincula.

Estū fci petri apli qđ ad uenienā dr qđ
druplici de cā istitutū fuisse pu
tať. s. i memoria libatōis petri. i memoria
liberatōis alerādrī: p destruccōe ritu gē
tiliū: p ipetrādo abelutōe spūaliū uinculō. Iste
ma ergo causā ē in memoria libatōis petri. Itaq
sicut dicit in historia scolastica. Herodes agrippa
romā adijt: tibi Caiō nepoti tyberij cesaris fami
liarissimus extitit. Quadā autē die cū esset herodes
in curru cū Caiō: leuatis i celi manibus ait. Utinā
viderē morē senis. t te dñm totius orbis. Hoc au
riga herodis audimur: Tyberio qtinuo itinamit.
Quapropter idignitatis tyberius cetero lherodē re
clussit in carcerē: vbi dñ quadā die iuxta arbore in
nixus ē: cuius frōdibus insidebat bubo: vnus de
captiuis pitus in augurijs dicit cū. Noli timere: qz
cito liberaberis: t itantū sublimaberis: qz amicos
tuos i cui iudiciū p̄cabis: i hac p̄speritate mori
eris. Quācūq autē huius generis animal super te
videris vltra qntū dē vivere non ualebis. Post
aliqđ tps. Tyberius mori: t Caius in iperū sub
limat. qui qđ herodē de uinculis liberant t ma
gnifice sublimatū regē in indeā misit. Cūqz uenit
fuit misit manus vt affligeret quosdā de ecclia. Oc
ciso autē iacobo fratre Joānis gladio ab eodē ante
dies azimoz vidēs qz hoc gratū ē: iudeis in die
bus azimoz: p̄petrū apprehendit t in carcerē misit
volens post pascha pducere eū populo. Angelus
autē noctu eidē assistens mirabiliter cū a uinculō
nexibus liberant: t ad ministrū p̄dicatōis li
berare iussit. facinus autē regis dilationē non pa
titur vltionis. Sequenti vero die confosus ad se ve
nire fecit: vt pro fuga p̄petri dñs eos penis affi
ceret. Hoc tamen impeditus est facere: ne solutio
p̄petri alicui noceret: nā cōatus in cesareā descē
dit: t ibi percussus ab angelo expirauit. Item in
fuit refert Iosephus in .iij. antiquitatū libo. Cū
cesaream aduenisset: et ad eum totius provincie vi
ri vnanimiter conuissent ille fulgenti veste ex au
ro argenteoqz mirabiliter conferta indutus incipi
te die p̄cedit ad theatrum. Tbi cum primo solis
radios vestis argentea suscepisset repercutis: splē
dore duplicatam spectantibus lucem fulgo: metal
li vibrantis effudit: vt intucubus p̄stringere
aciez terro: aspectus: t per hoc plus aliqd de eo qđ

humane nature ē artifex arrogantia mēteret illico
adulātis ungi cōcrepāt voces dicētis. Mēnscq;
vt dominē te tenuim⁹ s; ex nūc iā supra humanā
naturā te cē sapemur. Et dū adulatoz; demulce
ret honorib⁹: et oblatos sibi diuinos honores non
spueret: respiciēs vidit insidiētē sup fūniculū capiti
suo āgclū. i. bubonē mortis ei⁹ p̄mice nūciū. Respi
ciēsq; ad popl⁹ dixit: Ille ego de⁹ vester monoz;
Sciebat. n. iuxta p̄dicationē auguris se infra quq;
dies morturū et cōtinuo pensus p quq; dies vni
b⁹ eius viscera corodētib⁹ expirauit. Illece Jose
phus. In memoriā igit iā mīre liberatōis p̄ncipis
aploz; a viculis: et tā dire videte i tyrānū p̄tinus
subsecut⁹: ecclia festū scī petri ad vincula solēnizat
Uti et epla i missa canit i qua hec liberatio facta fu
isse phibet. Et s; hoc videt q hoc festū deberet vo
cari petri a viculis. C. Secda cā institutiōis extitit:
qm̄ alexāder papa q fert⁹ post bñm petri⁹ rerit ec
clesiā et hermes p̄fect⁹ vrbis romē: q p alexādruz
ad fidē cōuersus fuerat a Quirino tribuno i dñuer
sis locis i custodia tenebant. Dixitq; tribunus ad
hermē p̄fectū. Adiro te virū prudentē honorē di
mittere p̄fecture et vitā aliā sōnare. Cui hermes
dixit. Et ego āte hos ānos hec oīa dīdebi⁹: et hāc
vitā solā eē putabā. Respondit grīn⁹. Fac ergo p
bare me q alā vitā noneris eē: et p̄tinuo fidei tue
discipulū me habebis. Cui hermes dixit. Scit⁹
alexāder quē tene i viculis ipe hoc meli⁹ te do
cebit. Tūc grīn⁹ maledicēs Alexādzo ait. Ego ti
bi dixi vt me pbare faceres; hoc: et nūc me mittis
ad Alexādru quē p suis scelerib⁹ teneo vinculatū
Ueritatē sup te et Alexādru custodiā duplicabo
et si ipsū tecū vel te cū ipso inuenire potero: vere si
dē tuis et ei⁹ fimenib⁹ adhibebo. Feat qd dixit et
Alexāder hoc hermes p̄m⁹ indicauit. Orante igit
scō alexādzo āgelus ad eū venit: et ipsū ad hermē
i carcerē adduxit. Et inueniēs eos grīn⁹ ismū plu
rimū admirat⁹ ē. Et cū hermes quirino narraret
quō alexāder filiū suū mortuū suscitasset dixit ale
xandro grīn⁹. Dabeo filiā gutturofā noīe Balbi
nā. p̄romitto igit me tuā recipere fidē si filie mee
impetrat poteris salutē. Cui alexāder. Vade cit⁹
et ipsā ad carcerē meū adducito. Cui dixit grīnus
Cū hic sis quō i carcerē tuo te potero inuenire? Ad
quē Alexāder. Vade cito q: q me huc adduxit: ille
me illuc cito fducet. p̄bergēs igit Quirīn⁹ filiā suā
ad carcerē cito adduxit: et ibidē alexādru inueniēs
ad pedes suos se pstrant. Tūc filia ei⁹ cepit vici
la scī alexādri deuote osculari vt sanitatē reciperet.
Cui Alexāder dixit. Noli filia has meas osculari
cathenas: s; bogas scī petri apli diligētē ingre: q̄s
deuote osculās recipies sanitatē. Quirīn⁹ igit i car
cere vbi petri⁹ detēt⁹ fuerat: diligētē bogas igri
fecit: casq; cū ineniss; filie sue osculādas dedit. Al
la mor vt osculata ē vincula: sanitatē ē itegre bene
ficiā affecuta. Tūc grīn⁹ veniā petis Alexādru
de carcere extraxit: et ipse cū familia et alijs q̄ plu
ribus baptisma suscepit. Tūc scūs alexāder hoc se
stū i calēdīs augusti celebrādū instituit: et i honorez
apostoli petri ecclia fabricantē: vbi vincula repofuit

et ad vincula noīauit. In hac solēnitate ad p̄dicationē
eccliaz magn⁹ fit cōcurfus ppli: et ibidē popl⁹ vin
cula osculāt. C. Tertia cā institutiōis s; bedā hec ē
Octauian⁹ ipator: et Antoni⁹ sibi inuicē affinitate
cōnncti sic iter se mūdi tot⁹ iperius diuiserūt: vt
octauian⁹ i occidēte italiā galliā et hispaniā. Anto
ni⁹ vō i oriēte asiā pōtū et affricā possiderēt. Anto
ni⁹ at lasciu⁹ et lubric⁹ cū sororē octauiani i vxorē bēret
ipsā repudiavit: et cleopatraz reginā egypti i vxorē
accepit. Ob hoc indignat⁹ octa. manu armata i asiā
et ātoniū p̄cedit: et ip⁹ i oib⁹ superat. Tūc ātonius
et cleopatra victi fugerūt ac semetipsos p dolore ni
mio occiderūt. Egypti igit regnū octauian⁹ dñtra
xit: et romanā pūciā fecit. Unde i alexādriā prexit
et oib⁹ cā diuinis spoliās romā ipas trāsuerit. Uti
republicā auxit itantū q p vno denario daret qd
pū⁹ p quattuor: vēdebat: Et q: ciuilia bellavalde
vrbe vastauerāt: ita cā renouauit vt dixerit. In
ueni latericiā: relinquo marmoreā. Quia igit itan
tū republicā auxerat: August⁹ p̄mo oīum vocat⁹
ē. Uti et ab eo augusti dicti sūt q sibi i iperio succes
serūt: sicut a Julio cesare annūciō ei⁹ cesares ap
pellabant. Uti et hūc mēse Augustū q p̄us sextilis
dicebat: q: a martio fert⁹ erat: popl⁹ suo noīe iti
tulauit. eū Augustū vocās. In memoriā itaq; et ho
norē victorie illi⁹ quā p̄ma die augusti octauianus
habuit oēs romani hāc diē solēnizabāt vsq; ad tē
pus Theodosij ipatoris: q cepit regnare āno dñi.
426. Eudofia igit filia p̄dicti Theodosij ipatoris
vxo: vā cōtinuā hierosolymā ex voto prexit: vbi
qdā iudeus p magno munere duas ei cathenas
obtulit: qb⁹ sub herode petri⁹ apls vincet⁹ fuit. Cū
igit i romā rediss; et cal. augusti i honore ipatoris
gētilis romanos solēnizare videret: dolēs q dan
nato homini tā⁹ honor exhiberet: cogitāsq; q n
eos de facili a tali cōsuetudine renouare posset: co
gitādo tractauit vt obfuitia qdē sic faceret: s; i ho
norē scī petri fieret: et illū diē vniuersus popl⁹ ad
vincula noīaret. Habita igit collatiōe cū brō spela
gio papa popl⁹ blādis exhortatiōibus iduerūt vt
obliuioni traderet memoria p̄ncipis aploz; et
celebris fieret memoria p̄ncipis aploz;. Qd dum
cūctis placuiss; illas cathenas quas d hierlm attu
lerat. ptulit et populo oīdit. papa vero ē illā ca
thenas p̄tulit qua sub Herone idē apostolus vin
ctus fuit. Mac ergo illi sociata ita miraculose vna
cathēa facta ē ac si semp vna et eadē extinset. Uti
papa et regina p̄tinus statuerūt vt qd hominū idi
sereta religio faciebat. gētili dñato i meli⁹ mutata
faceret apostolorū p̄ncipi petro. Ipsa igit vincula
papa cū regina i ecclia scī petri ad vincula posuit:
et ipsaz muneribus multis et priuilegijs magnis do
tauit: ac predictam diem vbiq; celebrē fore in
stituit. Illece Beda. Idem dicit Sigibertus. Quā
te autem virtutis hec cathēa fuerit anno domi
ni. 464. apparuit. Quendam enim comitem im
peratoris Ottonis propinquū diabolus āte oculos
oīuz taz crudelit arripuit: vt seipsū dēib⁹ lacera
ret. Tūc iussu imperatoris ad Joannem papam
ducitur vt cathēa sancti petri eius collo circum
k 4

De. s. Stephano papa

dare. Et cum quedam alia cathena fueris collo fuisse ipso sita: et nihil ex hac pueniss salutis: nimirum ubi nil latebat virtutis: tunc vera petri cathena producit: et fueris collo ipso sita. Tunc autem virtutis potestas diabolus ferre non potuit: sed mor coram oibus clamans abcessit. Tunc Theodone metenensis episcopus ipsam cathenam arripuit: et eam se nullatenus dimissurum nisi manibus sibi penderet asseruit. Quia igitur super hoc inter episcopum et papam aliosque clericos gravis oraret contentio: ipso tunc ipse litigium sedauit: et episcopus ex ipsa cathena a papa annulum petrauit. Narrat Adeler in chronica: et idem habet in historia tripartita quod his diebus apud cyprum draco ingens apparuit: cuius ore donatus episcopus virtute insignis expulso: mor eum occidit. prius tamen ante eius faciem digitis crucis designans: et eundem ostendens: quod vix octo iuga bouum ne eius putredie aer inficeret: ad locum eundem trahere potuerunt. Idem quoque ait ibidem: et eadem tripartita habetur quod in creta diabolus in specie moysi se posuit: quod iudeos undecumque congregans super magnam montis precipitium iuxta mare eos duxit. Quos dum ad terram promissionis sicco pede se per eundem ducere polliceretur: innumeros enecauit. Unde creditur quod diabolus indignatus: quod occasio inde gregem cathenam dederat: plausus octauiani cessauit: dum his se taliter videlicet. Adleri autem ex his quod enaserunt ad baptisum gratiam conuoluerunt. Quia nimirum mors ipse declinis in ciberet: illi sese euolueret: poros tamen acutis rupibus lacerati: quod in mare profecti motui sunt. Quibus reliquidum nescit: et de poribus quod eis acciderit ignoraret quod piscatores inde transientes malum quod acciderat narauerunt eisdem: sic illi conuerti sunt. Hec in libro tripartito. C. Quarta cum institutionis hec assignari potest. Quia nimirum a viculis per miraculose absoluit: et eundem ligandi et absoluedi potestate dedit. Mos autem viculis petrorum obligati tenemur et absolui indigemus. Idem igitur ipse in solennitate quod dicitur ad vicula honoramur: ut sic ipse a viculis absolui permittit: et sic potestate absoluedi a domino accipit: sic et ipse a petrorum viculis nos absoluat. Adhuc ultimam institutionis causam nonnullam extitisse quod de facili prepedat vel prepedere potest si videat quod absolutione a viculis in apostolice facta epistola commemorat: et absoluedi potestate sibi concessas euangelista recitat: absolutione ab ipso nobis secundum orationem hodierna posuit. Quod autem per clauis quod accepit: iterum est dandum absolui: et quodam miraculo quod legitur in libro miraculorum. b. virginis satis claret. Apud namque coloniam urbis in monasterio sancti petri erat quidam monachus leuis lubricus et lasciuus. Hic dum subita morte fuisset puenisset demones ipsi accensabatur: et quibus peccatorum genera quod ipse clamabat: Unum dicebat. Ego sum cupiditas tua quod dei precepta tam frequenter contempnisti. Aliud clamabat. Ego sum vanagloria quod te apud homines iactanter exaltasti. Aliud autem clamabat. Ego sum mendacium in quo mendacio peccasti etc. Simili errora quod bona opera que fecerat ipsius excusabat dicentia. Ego sum obediencia quam senioribus spiritualibus exhibuisti. Ego sum psalmorum cantus: quod frequenter deo commisti. Seruus autem petri? cuius erat monachus? per ipso dicitur: deum adiit. Qui respondit dominus. Aliquid non propheta me inspirate dixit. Dne quod habita in te. tuo: aut quis re in te. etc.

qui ingreditur sine macula etc. Quo hic potest salu? esse cum nec sine macula sit ingressus: nec sit iustitia operatur? Rogate igitur pro eo petro cum virginis matre dei: hac dominus sententia prouult: ut ad corpus rediret: et ibi penitentia ageret. Tunc confestim petrus clauem quam manu tenebat diabolum terruit: et fugam conuertit. Alias vero eius in manu cuiuslibet qui per dictum monasterio monacho fuerat tradidit: et ut ad corpus ipsam reduceret precepit. Qui ab eo per mercedem reductionis poposcit: ut singulis diebus pro eo psalmum. Miserere mei deus diceret: et sepulturam eius sepe scopis mundaret. Ipse quoque de morte rediens que sibi contigerat oibus enarrauit.

De sancto Stephano papa et martyre. papa cum multis gentilibus verbo et exemplo conuertisset et multa corpora sanctorum martyrum sepelisset: a Valeriano et Valiano anno domini. 240. suo studio perquiri: ut cum clericos aut sacrificare cogere: aut supplicij diuersis puniret. Dederunt edictum: ut quicumque eos perderet tota eorum substantiam possideret. Quapropter decem de eius clericis comprehensi statim sine audientia decollati. Secundi vero die Stephanus papa comprehensus: et ad templum martiris adductus: ut ibi aut idolum adoraret: aut sententiam capitalem subiret. Sed cum templum ingressus fuisset: deum ut ipsum templum destrueret exoraret: magna pars templi commisit: et omnis multitudo pre nimio timore aufugit. Ipse vero ad cimiterium sancte Lucie prexit: quod audientes Valerianus milites plures poribus ad eum misit: qui venientes eum missam celebrant inueniunt stantem intrepidum ac incepta deuote perficere in sua sede eum decollauerunt. De inuentio corporis sancti stephani.

Inuentio corporis sancti stephani: martyris stephani: anno domini. 417. septimo honorij principis anno fuisse narrat. Reperit autem eius inuentio: translatio: et conuinctio. Inuentio ipsius hoc ordine facta fuit. Nam cum quidam propter nomen Lucianus in territorio hierosolymitano: quod genadius inter viros illustres commemorat: scriberet et cum in sexta feria in strato suo quiesceret: pene vigilaret: vir quidam sener statura puerus: vultu decoris barba plura pallio cadido amictus: cui gemelle auree et cruce erant contexte: calciatus caligis in superficie deauratis eisdem apparuit qui manu auream virgam tenens tetigit eum et dixit ei. Summa cum diligentia nostros pacificato tumultos: quod idecirco despecto loco reconditi sumus. Tunc igitur dicitur Joanni hierosolymitano episcopo: ut nos in honorabili loco reponat: quod cum siccitas et tribulatio mundum consumpserit nostrorum suffragijs de mundo propitiani decreuit. Cui lucianus presbyter dixit. Domine quis es? Ego sum inquit galimiel: qui paulum apostolum conuertui: ad pedes meos legem perdoxi: qui autem mecum iacet sanctus stephanus est: qui a iudeis lapidatus et extra ciuitatem proiectus est: ut a feris et a uerbis deuoraretur. Sed hec omnino ille prohibuit: cui ille scilicet de idem martyr fuit. ego autem cum multa reuerentia ipsum collegi et in meo tumulo nouo sepelini. Alii

aut q mecu facit ē meodem? nepos meus: q nocte
ad iclu adijt: et a Petro et Joāne sacz baptisina su
sepit. Quapp idignati i cu pncipes sacerdotu euz
occidist: nisi ob nōstr reuerētia desinissent. Alex
tū oēm subitū ei? diripuerūt: et a pncipatu depo
suerūt: multasq; cū afflictes yberib? seminūū reli
quunt. Illū ego cū i domū meā durisiez dieb? ali
qbus supinixit: et defunctū iuxta pedes scī stephani
sepelire feci. Tercia? vō q mecu ē ipse abibas filius
me? ē: q āno etatis sue. 20. mecu baptisina suscepit: et
virgo pmanens euz paulo disciplo meo legē didicē.
Iudea vero vxor Ethea et Helena fili? me? qui
fidē xpi noluerūt accipere: nra nequaqs sepultura di
gni fuerūt. sz eos alibi sepultos iacēs et corz tumu
los vacuos et ianes. Illud dicto scīs Samahel di
sparuit. Lucian? vō emiglas dūz exorauit: vt si hec
visio i veritate fieret eidē sedo et tertio appareret.
i sequenti igit feria eidē sicut pus apparuit: et cur
ea q sibi dixerat neglexerit q̄sinit. Nō ingt domū
neglexi: sz rogant dūz: vt si hec visio ex deo eēt m
hi tertio appareret. Dixitq; ei samahel. Qm i me
re tua cogitasti si nos inuenires quō singulor reli
quas discernere posses: ex his q tibi dicā sub simili
tudine loculos et reliquias docebo. Quiditq; ei tres
calatos aureos: et qrtū argenteū quoz vñ? erat ple
nus rosis rubētib? alij duo rosis albis. qrtū etiam
onidit calatū plenū croco. Dixitq; samahel. Illi ca
lati sūt nri loculi: he rose nre sunt reliqe. Calat?
plenus rosis rubeis ē loe? facti stephani: q solus ex
nobis martyrio meruit coronari. Alij duo rosis al
bis pleni: mei et Nicodemū sē loculi q sincero corde
i cōfessione xpi pseruauim. Quartus vō argēte?
croco plen? ē abibe filij iuei q candore virginitalis
polluit: et mund? de mūdo exiuit. Illis dictis iterū
disparuit. Feria āt sexta sequētis hebdomade eidē
iratus apparuit: et de dilato et negligentia cū gra
uiter terepauit. Sextimo igit Lucian? hierosoly
mā adijt. et Joān epō cūcta p ordinem enarrauit.
Ipsē igit cū alijs epīs accersitis ad locū pdicto
Luciano ostensuz. Quz cepissent federe terra cō
cutitur: et suauissim? odor? sentitur: ad cuius odoris
mirā fragrantā meritis sanctor? reliqas trāstu
lerūt et eas ibidē honorifice cōdiderūt. Ea āt hora
plūma magna descendit. Illud? visiois et inuentōis
mentōz facit. Beda i cronica sua. Illec aut inuēctio
facta ē eadē die qua ei? passio celebrat: et ei? passio
i hac die fuisse dicē. Festa āt ab ecclia mutata sūt
duplici rōne. Prima ē qm xps iō nat? ē i cris vt hō
nascere i celis. Deuit igit vt natali xpi cōtinua
ret natale sancti stephani. q pñ? p xpo martyriū
sustinuit qd ē nati i celo. Vñ? hic notaretur vñā ex
alia sequi: vñ cantat de ipō. Illi xps nat? ē i terr?
vt hodie stephan? nascere i celis. Scda rō ē qm
festū d inuentōe solēni? agebat qz de passione: et hoc
tū ppter dñi natuitatē: tū ēt ppter multa miracula
q i ipō inuentōe dñs oīderat. Qz igit passio dignior
ē q inuentio: et ob hoc solēni? d3 cē: iō festus ecclia

de passione ad illud tps trāstulit: i quo apliori i re
uerētia habebat. Trāslatio āt ei? vt Aug? ait
hoc mō fuit. Illā Alexander senator cōstātinopoli
tanus cū vxore sua adijt hierusalē: et ptomartyri
Stephano pulcherrimū oratoriū cōstruxit: ac post
ei? obitū iuxta ei? corp? suū sepeliri fecit. Quolus
ergo septē ānis iuliana ei? vxor i patriā suā volēs
redire. vxore q a pncipib? iniuriā patiebat corp?
viri voluit deferre. Qd cum ab episcopo multis p
cibus postulasset: eps dnos loculos argēteos pūit
dicēs. Nō noni qs ex his sit locul? viri tui. Et illa
ego noni: et ipenū faciēs dixit hoc ē corp? viri mei.
Sic ergo dñ corp? viri putat accipere casu corp? scī
stephani martyris accipit. Cū aut nanim cū corpe
pcedisset: hymni audiunt angelici. suauissim? odor?
effragrat: clamāt demones: seuas suscitāt tēpstatē
dicēs. Veb nobis q? ptomartyr stephan? trāst
diro nos yberans igne. Cū ergo naute naufragiū
formidaret stephan? inuocat: et gnuo appuit dicēs
Ego sū nolite timere. Statimq; tranquillitas magna
subsecuta ē: tūc audite sūt voces demonū claman
tū. Impie pnceps nane icēde: qz aduersari? noster
stephan? ē i ea. Tūc pnceps demonū quq; demo
nes q nane icēderēt misit: sz angelus dñi i pfundū
demersit. Et cū calcedonē venissent demones cla
mabāt. Seru? dei venit q lapidat? ē a iudeis inqz
cōstātinopoli igit icolumes venerūt: et in quada
ecclia scī stephani corp? cū magna reuerētia pde
runt. hec Aug. Trāslatio āt corpis scī stepha
ni cū corpe scī laurentij hoc ordine fca fuit. Conti
git āt endosā filiā Theodosij imperatoris a demone
graniter cruciari. Qd cū pñ suo cōstātinopoli gstitu
to inuatu fasset: inber eā cōstātinopoliz adduci: vt
sacrosāctis ptomartyris reliquijs tāgeret. Demō
āi i ea clamabat. Nisi stephan? romā ventat nō
eribo: qm sic ē volūtas aplor? qd cū ipator audisset
ab archiepo et clero et pplō cōstātinopolitano obti
nuit: vt corp? scī stephani romanis daret: et ipi lau
rentij corp? acciperent. Tūc ipator sup hoc pelagio
pape scripsit. papa vō d cōsensu cardinaliū ipatoris
peritōi cōsensit. Nisi igit cōstātinopoliz cardinales
corpus sancti stephani romā deferūt: et greci p ac
cipiēdo corpe laurentij psequunt. Capue ergo cor
p? scī stephani recipit et brachiū ei? dextz a capua
nis deuonis pib? obtinet: et metropolitana ecclia i
eius honorē fabricat. Cū aut romā vēisset et i ecclia
sancti petri ad vincula corpus deferre vellent: ve
ctores subsistāt: nec vñ pcedē pñt. Demō āi i puellā
clamabat. Frustra laboratis: qz nō hic: sed apud
frēz suū laurentiū sedē elegit. Illuc ergo corp? ei?
desert. et ad ei? tactū puella liberat. At laurentij frīs
sui aduētū qm cōgratulas et arridēs in alterā partē
sepulchri secessit: et medietatē illi? fratri vacuā de
reliq. Greci vō dū manus apponūt vt laurentiū
afferāt: ad terrā velut exanimēs corruūt. sz oratib?
deum papa et clero et pplō p eis vir ad se ad vespe
rā redierit. Qēs tū isra decē dies mortui sūt. Latini
q sibi pferat i frenesiz versū sanari nō potuerūt:
quo adusq; sanctor? corpoz a simul tumulata fuerūt
Tūc vox de celo audita est. O felix roma: q corpus

De sancto

laurentij hispani & stephani hierosolymitani glori
pignora vno claudis manuleo. facta est ista gluctio
circa annos dñi. 425. C. Refert Aug. libro. 22. de
ciuit. dei. sex mortuos ad inuocationē sci stephani su
scitatos. videlicet quēdā q cū mortuus sic iaceret:
vt ei vā polices ligarent: inuocato sup eū noīe sācti
stephani cōtinuo suscitatus est. Item quādā scimo
niale q cū i extremo constituta spū ad ecclīā sci ste
phani delata fuisset: & ibidē expirasset: vidētib⁹ ei
bus & stupētib⁹ sanata surrexit. Item quēdāz puer
a plastro cōtritus quē mater ad ecclīā sci stephani
deferēs viuu & sanū recepit. Itē quādā puellā apd
hipponē cui⁹ tunicā cū pater ad ecclīā sci stephāi
deportass: eāq postmodū sup corp⁹ defunere siue
piciflisset: illa statim surrexit. Itē quēdā inuenē apud
hipponē cui⁹ corp⁹ cū vinctū fuisset oleo sci stepha
ni surrexit. Itē quēdā puer q cū ad ecclīā sācti ste
phāi delat⁹ fuisset ad inuocationē sci stephāi vite ē p
tin⁹ restituit⁹. De hoc martyre p̄cio so sic dicit Aug.
Martyres istū gamaliel scolatus reuelauit: saulus
spoliatus lapidatus: xp̄s p̄antis inuoluit⁹: ditauit & p̄cio
so lapide coronauit. idē. In stephāo emicuit p̄bri
mōdo corp⁹: flos etatis: eloquētia sermōnatoris:
sapientia sāctissime mētis: & opus deitatis. Idē fort
colūna dei cū iter lapidiferas man⁹ captatorio for
cipe teneret fide fūdabil⁹ i glebat⁹: & p̄debat⁹: serie
bat⁹: & p̄ducebat⁹: cōstringebat⁹: augebat⁹: cedebat⁹:
& n̄ vicebat⁹. Idē eronim⁹ sup illud durā cernice. &c.
hic nō blādit⁹: s; inebit⁹: nō palpat s; p̄noctat. nō tre
pidat s; iustigat & iurat. Idē attēde stephani p̄fūū.
bō erat sicut tur: de massa peccati erat sic tur: eo p̄cio
redēpt⁹ vt tur: diacon⁹ erat euāgeliū legebat quod
legis vel audis & tibi inuenit scriptū. Diligite in
micos vestros. didicit legēdo: perfecit obediendo.

De nomine.

o Omnicus qñ dñi custos. vñ a dño custo
dit⁹. vñ dicit dñicus qñ ad ethimologā
hui⁹ noīs qd ē dñs. Dñs āt custos dñi trib⁹
modis. s. custos honoris dñi quo ad deū: custos vi
uee dñi vel gregis dñi quo ad primū: custos volū
tatis vel p̄ceptor dñi quo ad seip̄s. 2. dñ dñic⁹ qñ
a dño custodit⁹. Dñs. n. custodivit eū qñ ad tripli
cē statū suū. In quoz p⁹ fuit laic⁹. i. 2. regular⁹ ca
nonic⁹. i. 3. vir ap̄lic⁹. nā i p⁹ eū custodivit faciēdo
ip̄s laudabil⁹ i cipe. i. 2. sermōter p̄ficē. i. 3. p̄fectiōez
app̄hēdē. 3. p̄t dici dñic⁹ p ethimologā hui⁹ no
mīs dñs. Dñic⁹ nāq dñs qñ donās minas: sic bñs
dñic⁹ fuit donās. i. cōdonās minas pp̄ iniuriarū di
missionē. donās min⁹. vel donās min⁹ p libertatis
largitōez: q nō solū sua pauperib⁹ tribuit: s; etiam
seip̄s plurēs v̄dere voluit. Donās min⁹ p corpo
ris maceratōem: q corpori suo semp minus dabat
q̄ appetebat. C De sancto dominico p̄fessore.

o Dominicus dur & p̄f selytus ex
hispanie p̄bri⁹ ex villa calaroga exomēsis
dioec̄sis p̄f felice: m̄se v̄o iōāna noīe se
cū dñā carnē duxit originē. Quis m̄ ante ip̄s⁹ ortū
vidit in somnis se catulūz gēstare in v̄tero arden
tem in ore faculā baiulante: qui egressus ex v̄tero

totā mūdū fabricā scēdebat. Quidā etiā matrone
q̄ ip̄am ex sacro fonte lenauerat: videbat q̄ puer
dñic⁹ stellā p̄fulgēdā habere i fronte: q̄ totū orbe
illuſtrabat. Dñz adhuc eſſet puerulus & sub natri
cis studio conſtitutus de p̄bentus eſt ſepe lectum
dimittere: & ſuper nudam terrā iacē. Aſſiſus tādē
palentā ad ſtudiū amore ſapientie addiſcende vi
num per decennium non guſtauit: vbi cum ſames
valida eſſet libros cum omni ſua ſupellectili v̄edi
dit: & p̄cium eoz pauperibus erogauit. Creſcen
te ſam eius ſama ab ep̄o exomēſi in ſua ecclēſia
canonicis regularis efficiuit: & poſtmodūz factus
omnibus vite ſpeculum: a canonicis ſubp̄ior or
dinatur. Ip̄ſe autem die aut nocte lectiōis & orōis
vacabat aſſidue deum exomēſi: vt ſibi hanc grām
inſundere dignaret⁹ qua ſe totum aliquando ſaluti
poſſet impendere proximoz. in libro quoq; de col
lationibus pat̄z ſtudioſiſſime legens magnūz p̄ſe
ctionis cumulum apprehendit. C Pergens autēz
cum ep̄ſcopo ſuo tholoſam deſp̄endit hoſpitium
ſuūz heretica p̄auitate conſp̄itū: quē ad fidem xp̄i
conuertere: & quaſi quēdā p̄mitiarūz manipulum fu
ture meſſis dño p̄ſentauit. Legitur i geſtis comitis
montis fortis: q cū beatūs dominicus quadaꝝ die
aduerſus hereticos p̄dicaret auctoritates quas in
medium p̄duxerat redegit in ſcriptis: & cuiuſq; he
retico. cedulā ip̄ſaz tradidit vt ſuper obiectis deli
berare deberet. Illa aſſi nocte hereticis ad ignem
cōgregatis cedulā quā receperat p̄duxit i mediū
cui ſocij dixerunt. Ut i ignē eā p̄iceret & ſi cōburi
cōtingeret eoz fides imō p̄ſidia vera eēt. Si vero
cōburi nō poſſet verā fide romane ecclēſie p̄dicaret.
Quapp cedulā i ignē p̄iſcit⁹: q cū aliquātulū moras
i ignē feciſſet i cōbuſta ab igne p̄rin⁹ eruiuit: & ſupe
rib⁹ cūct⁹ vn⁹ ceter⁹ durior ait. Proſiciat iter & ſic
experiemur plen⁹ veritates: & iter p̄ſinit i cōbuſta.
Tūc ille iter dixit. Te itio p̄iſciat et tunc ſine du
bio rei eritum cognosceamus: proſicitur 3. & iterūz
i cōbuſta p̄ſinit & ille ſa. hereticū āt i ſua p̄manētes
duricia diſtictiſſima iter ſe iuratōe firmat ne hoc
aligs publicaret. Quidā tñ miles q ibi aderat: & n̄re
fidei aliq; tulū adhēbat iſtō poſtmodūz publicauit.
ſc̄m ē āt hoc apd mōtē victorale regale. ſile qdā
dñs accidiſſe apd ſanū iouis. ſc̄ā ibidē i dieb⁹ ill⁹ qdā
3 hereticos diſputatōe ſolēni. ceter⁹ iſt ad p̄p̄a re
deūb⁹: & ep̄o exomēſi. deſuncto ſolus ibidē ſāctus
dominicus cum paucis ſibi adherētib⁹ manſit
cōtra hereticos conſtanter annūcians verbum di.
Iridebat autēz eūz aduerſarij veritatis ſpura lu
tūz & huiusmodi vilia p̄ſidentes in eū: & a tergo p
de iſu ſibi paleas alligantes. Quā ſibi iteritū mi
narent: iſp̄territus nidebat. Iſd ego martiri ſū di
an⁹ gloria nōdū merui mortē iſtā. Quapp locū trā
ſiens i quo ſibi parare ſerebant inſidie non ſolum
intrepidus verūctiaꝝ cantans & alacer incedebat.
quod illi admirantes dixerunt ei. Annqd non tu
mortis horore cōtureris: Quid acturus eras ſi cō
prehendiſſemus te? At ille. rogaſſem vos ne repē
tñs me ſubito perimeretis vlicibus: ſed paula
tim et ſuccēſſiue membra ſingula mutilantes: de

inde ostēdis coram meis oculis detritas mēbrozū
pticul' ipos enā oculos eructes ad vitium seminum
laceratūq; corp' sic permittentes i suo sūguie volu-
tari: vlt' p'osus ad libitū necaret. Cū quādam
reppisset pp' uiniā quā patiebat iopiā hēticor' con-
fortis adhibisse decreuit seipz veniū dare: vt ex ac-
cepto p'cio desceps: egestas sunl occasione p'ide-
ret: s' sub errore veniū dātā liberaret. Qd' fecisset
misi iopie ei' omnia misericordia alit' puidissz. C' Ali-
as et cū qdā mulier fratre suū i sarracenoꝝ captiui
ante detritū lamētabili sibi p'questiōe exponit: mul-
lūq; sibi ad ei' liberationē fateret supesse p'iliū: ille
inima cōpassiōe g'mot': seipz p' redēptiōe captiui
vēdēdū obrulit. Sz de q' ipzū necessarios ad redē-
ptiōē spūalē multoz captiuoz p'viderat nō p'misit
C' Hospirat' i parib' tholosanis apud q'dā mfo-
nas p' religiois ostēditiōē ab hēticis deceptis p' to-
rā q'dragēsimā: vt sic clauū clauo retūdēt: i pane so-
lo t' aq' frigida cū aduēto sibi socio icumarūt. Mo-
cre vō enigilās cū necessitas cogebat lapsa mēbra
sup' nudā tabulā reclinabat. Sicq; factū ē vt illas
matronas ad cognitiōē vitas p'ducēt. p'dost hoc
aut' cepit de iustitūe ordinis cogitare: enī officiū
eēt p' mūdū p'dicādo discurre: t' hēticos fidem ca-
tholicā g'minire. Cū igr' māsisset i parib' tholosa-
nis p' decē ānos a trāsitu epi' exomēsis vsq; ad tps
quo lateranēse cōd' iū debuit celebrari cū fulcone
tholosano epi' romā ad g'eliū g'iale adijt: ac a sū-
mo pōntifice iūno ordinē q' p'dicator' diceret: cēt:
p'firmari sibi suisq; successorib' postulauit. Qd' enī
aliquātulū pōtifer se difficile exhibēt: nocte q'dam
idē videbat i sōnis q' lateranē ecclesia grāue subito
minaret' ruina: qd' dum tremēs aspiciēt ex aduerso
vir dei dñic' accurrebat hauerisq; supposit' totā
illā casurā fabricā sustēbat. Enigilās at' v'isio-
nē itelligēs petitiōē viri dei hilarit' acceptauit hoc
tās vt ad f'res suos rediēs aliquā regulā approba-
tā eligeret: sic ad ipzū rediēs p'firmatiōē ad libitū
reporaret. Hecreitas igr' vbi sūmū pōntific' fratri-
bus patefecit. Erāt at' f'res numero circit' 16. q' in-
uocato spū scō regulā b'ri augustini doctoris t' p'di-
catoris egregij ipi parit' t' re t' noie p'dicatores situ-
ri: unanimis elegerūt: q'dā qdē artioris vite p'sue-
tudines q's sibi p' formā p'stitiōnū obseruādas sta-
tuerūt isup' assumētes. C'lex iterea iūno. defūctor'
t' honorio i sūmū pōntific' sublimato: p'firmatiōes
ordinis āno dñi. 1216. a p'dicto honore ipseuit: dñi
igr' rome i ecclesia sc'i petri p' dilatiōe sui ordinis
eroraret gloriosos p'ncipes aploꝝ petrū t' paulum
videlz ad se veniētes aspexit: quoz p'mus b'ris pe-
trus videlz bacculū: paulus vō lib'ū tradē videbā-
tur: addebāt dicētes. Elade p'dica quā a deo ad hoc
misteriū es elect'. inozq; in momēto t'pis videbat
ei q' filios suos p' totū mūdū disp'os aspiciēt: itedē
tes binos t' binos: t' vbi dei popul' p'dicātes: p'po-
pter tholosam veniēs f'res suos disp'it: et quosdā
qdē i hispaniā: quosdā vō parisiū: alios tandē bo-
noniā destinauit: ipe vō romā reuersus ē. C' Ado-
nabus qdā aī ordinis iustitūe in estasi fact' vi-
dit brāz yginē f'reis genib' t' iūctis manib' p' bu-

mano g'ne xpm deprecātē: q' dās sepe p'ie matri re-
pulsā: itedē iūctē ea sic ait. Adat mea qd' possū: vel
debeo apli' facē: nisi p'riarchas t' p'phetas: t' pag-
se emēdauerūt. C'eni ego ad eos: deide misi apo-
stolos t' me t' illos occiderūt: nisi martyres cōfesso-
res p'dicatores: p' quos valeāt emēdari et illari:
finiūt veniā t' illos. C' Simile v'isioē vidit ah' eo
tpe quo. 12. abbates cistericiū. ordīs tholosā t' hē-
ticos sūt trāsmissi. Mā cū filius matri orātū richisset
vt supra dixit mat. bone fili nō s'm cor' maliciā: s'
s'm tuā misericordiā agere debes. Tūc fili' victus
p'eb' ei' ait. Ad votū tuū adhuc hāc eis misericor-
diā faciā: q' p'dicatores meos eis mittā: q' eos mo-
neāt t' informēt: t' si se nō conuerterint ampli' iā non
parcā. C' Quidā frat' mior' q' multo tpe soci' sancti
frāsc'i extiterat: plurib' fratrib' de ordine p'dicato-
rū narrauit: q' cū b'ris dñic' rome p' cōfirmatiōe
sui ordinis apud papā instaret: nocte orās vidit in
spū xpi i aere eritē: t' tres lāceas i manu tenētē: et
t' mūdū eas vibrātes. Cui velocit' mat' occurrens
qdā vellet facē inq'uit. et ille. Ecce tot' mūdus
trib' v'isus plen' est. s. supbia: g'cupiscētia: t' auari-
cia: t' id' his trib' lāceis ipzū volo p'mere. Tūc vir
go ad ei' genua p'cidēs ait. Fili carissime miserere
t' tuā iustitiā misericordiā tuā tēperato. cui xps. Mō-
ne vides quāte mihi iniurie iferunt' vel irrogant'
cui illa. Tēpera fili furore et paulisp' expecta. hēo
enī fidelē seruū t' pugilē strēmū: q' vbiq; discer-
rēs mūdū expugnabit: tuo dñio subingabit. Aliū
quoq; seruū i adiutoriū sibi dabo q' secū similis de-
certabit. cui fili'. Ecce placat' facie tuā suscepit: s'
ego vellē videre quos vis ad tānū officiū destinare.
Tūc illa xpo factū dñicū p'itauit. cui xps. Vere bo-
nus t' strēm' ē iste pugil': t' studiosē faciet q' duxit.
Obtulit enā factū frāsc'i: t' hūc xps sicut p'mū pa-
riter cōmēdauit. Sacer' ergo dñic' sociū suū i v'isio-
ne sua diligēter p'viderās: quē an' nō viderat i cra-
stino i ecclesia iūctū ex his q' nocte viderat: siue i-
dice recognouit: t' in ei' amplex'. t' oscula scā rñēs
ait. Tu es soci' me': tu parit' curres meū. Stem'
simul t' nullus nobis aduersari' p'ualebit. C' l'isioē
quoq; p'dictā sibi p' ordinē enarravit: t' ex tūc factū
est eis cor' vñū t' aia yma in dño: quod in posteros
mādauerūt p'petuo obseruari. C' Cū quēdā noui-
ciū apulū noie ad ordinē recepisset: qdā q' p'dicti
nomij socij fierāt eū adeo p'uerterāt: q' ad seculū
iā redire deliberās vestes suas modis oib' expe-
tebat: quod b'ris dñicis audiens cōtinuo orōni se
dedit. Itā cū p'dictū inuenē iā religiosus vestib'
expoliasset: t' iā suā camisiā iduisset: ille magnis vo-
cib' clamare cepit ac dicē. En estuo: en ardeo: en
totus error: extrahite hāc camisiā maledictā que
me totū exurit. Anillo igr' nō q'escē potuit quousq;
erūt' camisiā religiosus vestib' deniq; ē indutus: t'
ad claustruz ē reduct'. C' Erūte b'ro dñico bono-
nie cū fratres iā ad domitendū inissent: quidā fra-
ter cōuersus a diabolo yuari cepit: quod cū fra-
ter Rainerius lauranēsis magister eius audisset:
beato dominico hoc studuit idicare. Sanct' autē
dominic' ad ecclesiā ante altare eum portari fecit:

De sancto

qui cu fuisset vix a decē fratrib⁹ deportat⁹: dixit be-
atus dñe. Admro te miser vt dicas mibi qre ve-
ras creaturā dei: t qre t quōd huc itrahi: qui nudit.
Vero eū q: mernit. bibit enī heri i citate sine licē-
tia: t nō adhibito signo crucis. vñ tūc i cū itraui in
specie bibionis: qn pot⁹ cū vino siml me ipe bibit.
hūc at tūc bibisse reptū ē. Int hec factū est pñm si-
gnū ad matutinas: quo audito diabolus q i eo lo-
quebat⁹ dixit. Ammō hic plus stare nō possum: ex
quo capnciat⁹ surgūt: t sic ad orōnē bñ dñici exire
pulsus ē. Cū i partib⁹ tholosanis quoddā stu-
mē trāsseret: libi ei⁹ nullū hūtes pseruatoriū i flumi-
um ceciderūt. die at tertia qdā piscator: ibi hāmūz
piscis cū magnū piscē cōprehēdisse se putaret: li-
bros ipos extraxit penit⁹ sic illesos: ac si in arto ar-
mario fuisset cū oī diligētia custoditi. Cū ad qd
dā monasteriū venisset: et frēs qeserēt: nolēs eos
loquere orōne fusa clausis ianuis monasteriū cū
focio introiit. Idē etiā cōpū ē cū i schictu. hēricor⁹
cū quodā cōuerso cisterciēsi fuisset. illā cū i sero ad
quoddā ecclesiā deuenissent t ipaz clausā inuenisset:
orōne effusa a bñ dñico itus subito se inuenērūt: et
noctē illā totā i orōne duxerūt. Cū post laborē iti-
neris atēq: ad hospitū deuenisset hūc ad fōrē aliquez
extiguē cōsuevit: ne i domo hospit⁹ plus bibendo
aliquā notā icurrēt. Cū scholar⁹ qdā carnis lubi-
cū paties vēit i quoddā festo ad domū frat⁹ de bo-
nonia vt missā audiret. Cū autē ad oblationē vētū
fuisset: dicit⁹ scholar⁹ accessit ad sem dñicū t manūz
ei⁹ cū multa deuotiōe osculat⁹ ē: quā cū osculat⁹ fuisset:
tātā ex illa pdirē sensit odoris fragrantā qdā i
vita sua nūq: fuit exp⁹: t tūc estus libidinis adeo
mirabiliter refringuit: vt q āre erat van⁹ t lubi⁹ effi-
ceret postea cōtinēs atq: castus. O quāta mūditiē
punitate pollebat ei⁹ caro: cui⁹ odor tā mirabiliter
sordes mētis purgabat. Cū sacerdos qdāz vidēs
aliqui bñm dñicū cū suis fratrib⁹ tā seruēter plicari
omī iustē: deliberant eis adherē: dñmō nouū testa-
mētū sibi ad plicandū necessariū posset hīre: hec eo
cogitāte qdā inuenis venale testamētū sub veste
bauiat: qd statī sacerdos cū magno gaudio emit.
S3 cū adhuc aliquātulū dubitaret fusa ad deū pce-
ipressq: sup libru exteri⁹ cruce libru apuit: t oculos
ad caput: qd pmissē obtulit: mor zecit: t illd qd i
actib⁹ petro dictū ē eidē occurrit. Surge discede t
vade cū eis nihil dubitās: q: ego misi illos. Statiz
surgēs eis dē adhefit. Cū apd tolosā i theologia
legēt mag⁹ qdā scia t fama pelar⁹ quoddā mane an-
te diē dū suas lectiōes puidēt: oppressus sōno caput
i cathedra paulinū reclinauit: visūq: ē illi q septēz
stelle sibi pntarent: qui euz de nouitate talis isōni
plurimū miraret⁹ subito i hūe t q̄titate stelle itatū
creuerūt: q totū mūdū illuiarent. Qui enigilās qd
nā sibi hoc veller plurimū mirabat⁹: ecce dū seho-
las itraisset: bñs dñe t cū eo ser frates eiusdē ha-
bit⁹ ad plicetū magistrū humilē itrauerūt: t suū si-
bi ppositū itimātes dixerūt: q scholar⁹ suas cupe-
rēt frequētare. Qui recoles visionē ipos cē septē stel-
las q̄s viderat nullaten⁹ dubitauit. Cū Rome viro
dei dñico pposito vix qdā mag⁹ reginaldus scī ania-

ni aureliani diacon⁹: qui etlā parthij i iure canōico
legerat ānis qnq: romā cū aureliano epō mare in-
fuit⁹ aduenerat: dudū at i pposito hēbat i elictis
oib⁹ plicatiōi insitē: s3 quonā mō id cōplē posset:
necdū aduenterat. Cū autē a quodā cardinali cui
hoc votū expresserat: de istitutiōe ordinis plicato-
rū didicisset: t bñ dñico accersito eidē suū ppositū
reuelasset: ex tūc sui ordinis deliberant⁹ igressum:
nec mora graui febriū infirmitate corripit⁹: t de eius
salute penit⁹ despat⁹. p̄seueratē at bñ dñico ac-
beat⁹ vginē: cui tāq: curā ordinis totā cōmiserat:
exorātē: vt vel saltē modico tpe eū sibi cōcedē di-
gnaret⁹. Ecce subito reginā misicor: die duab⁹ ad-
modū speciosis comitatā puellis: reginaldus vigi-
lās t morē expectās ad se visibilē veniētē aspexit
blādaq: facie dicētē sibi. p̄dete a me qd vis: t dabo
tibi. Deliberat⁹q: qd peteret vna ex p̄dictis puel-
lis suggessit: ne qd peteret sed se totū regine misi-
cordie voto cōmitteret. Qd dū fecisset illa manūz
extēdēs vginē: nares ei⁹ os: manus: renes: t pe-
des debilitatos: qua secū detulerat vinctiōe pun-
xit: formulas vboz p̄pas ad singlas vinctiōes sub-
iferēs ad renes ait. Strigant⁹ renes tui cingulo ca-
stiat⁹: ad pedes ait. Ingo pedes tuos i p̄paratōe
euāgelij pacē addidit⁹. Die 3 mittā tibi ap̄lā isti-
tutiōis plene sanitat⁹. Tūc ei hitū ordinis ostēdēs:
en inq iste ē habit⁹ ordinis tui. Idē at visionē si-
milē bñs dñic⁹ i orōne p̄posit⁹ totā vidit. Adane at
scō ad eū viciēs scit⁹ dñic⁹ t sanū reppit: t tot⁹ seriē
visiōis ad eodē audiuit t hitū qnq: vgo mōstrauē
rat assūpsit: nā ātea supplicijs vtebant⁹. Die autē
tertia mī dei affuit: t corp⁹ reginaldi adeo punxit:
q nō solū estū febriū: s3 et ardorē p̄cupiscētie sic ex-
stirxit: vt sicut postmodū est cōfessus nec prim⁹ in eo
mor⁹ libidinis deceto pululauit. Idē visionē itera-
to exhibitā qdā religiosus de ordine hospitaliō: si-
presente quoz scō dñico p̄p̄is oculis vidit t stu-
puit. Idē visionē multis fratrib⁹ marime post eius
obitū bñs dñic⁹ publicauit. Adissus igit⁹ frat⁹ re-
ginaldus bononiā plicatiōi instabat: t fratū nu-
mer⁹ exercebat. Post hoc antez missis paritios
nō post multos dies in pace quieuit. Cū iuuenis q
dā nepos demini stephani cardinalis de fossa no-
na cū equo i foueā p̄cipitato lapsus ide mortu⁹ est
educ⁹: qui beato dñico oblat⁹ orōne fusa vite ē
p̄stine restituit. Cū in ecclesia sancti firti arebutē
ctū quēdā adductus a fratrib⁹ cripta quēdā desup
renoluta cōtrinit: dūq: sub tumulto cadentē matie
iacētē extirxit. Sed vix dei dñic⁹ defuncti corp⁹ de
cauerna subduct⁹: ad se deferri iussit: orōnūq: sua
rū suffragio statī vite siml t sāratū restituit. Cū in
eadē ecclesia apud romā dū frēs circitē 40 mane-
rēt: t qdā vice panē valde modicū inuenisset: beat⁹
dñic⁹ illud modicū qd habebat panis p partes di-
uidi sup mēfā mādauit: dūq: vnusquisq: bucellaz
panis cū gaudio frāgeret: ecce duo iuuenes eiusdē
habit⁹ formeq: cōsiles resectoriū itrauerūt: pallio-
rū sinus: qui a collo pendeat plenos panib⁹ de-
serētēs: quibus in capite mense serui dei domini-
ci silēter oblat⁹: ita subito discesserunt: vt nullus

de cetero vñ vñ venerit vñ quo abierit scire possit.
 Tūc scūs Dñic⁹ parte ad frēs circūquaq; ptenſa
 mō igt fr̄es comedite. Cū btūs dominic⁹ aliqui
 i itinē cōstitit⁹ eēt: et grānis plumiāz inundatio facta
 eēt ille signū crucis edidit et a se et socio omne plumiā
 adeo ppulſauit vt qñ factio papilionē de cruce: cū
 tota terra de pñsa ibūz inundatōe madefceret nec
 vna gutta ad spātiū triū cubitorū eos contingeret.
 C Quādā vice cū i partib⁹ tholosanis trāſſet na
 uigio quādā aquā nauia ab eo denariū p mercedē
 trāſſit⁹ exigebat. Qui cū vir dei p fustio sibi ipſo
 celoz regnū pmitteret: addēs q; discipuli xpi eēt
 nec aux nec pecuniā deportaret. ille cū p cappā vio
 lenter trahēs. Aut cappā igt mibi dimittēs aut de
 nariū mibi solues. Tūc vir dei erect⁹ i celoz oculis
 paululū itra se orās mori terrā respexit: et dnariū
 nec dubiū diuino pcuratū nutu facētēs vidēs: ecce
 igt fr̄ qd postulas: tolle et liber me i pace dimitte.
 C Contigit aliqui viro dei iter agēt associari sibi
 religioſū quēdā cōuerſatōis qdē ſcitare domesticū
 ſz loqū i lingua penit⁹ alienū. Dolēs itaq; q; diu
 nis eloquijs vna cū illo mutua ſe collocutōe reſo
 uere nō poſſet: tādē a dño vt vñ lingua loqret⁹ al
 teri⁹ vbiſq; ſic alternatiz variatis ſeſe p tridui quo
 videlicet ſimul ſturi eēt: itelligerent impetrarunt.
 C Quādā vice cū qdā multis obſeſſus demonijs
 ſibi fuiſſet oblat⁹ ille ſtolā accipiēs pñs ſup ppriūz
 collū poſuit: deinde demoniaci collū cinxit mādans
 illis vt de cetero illū hoiez nō vexarēt: ipſi vñ i eunſcē
 obſeſſi corpe ſe torqri ſtati cepunt forit acclamare.
 Permittere nos ire: quare hic nos cruciare opellis.
 At ille. nō dimittā vos niſi mibi fideiūſſores dede
 ritis q; vltra nequaqs de cetero redeatis. Quos i
 gūt illi fideiūſſores poſſim⁹ tibi dare? Et ille: Sā
 ctos martyres quoz corpora i hac ecceſſa regeſcūt.
 Et illi: nō poſſim⁹: q; merita nra h̄dicūt. Oportet
 igt vos dare: alioqui a cruciatu hoc nequaqs vos li
 beros dimittā. Tūc ruderūt ad hoc opam ſe datu
 ros: et poſt modicū dixerūt. Ecce ipetram⁹ licet
 imeriti. ſancti martyres fideiūſſerūt p nobis: req
 rēte aut eo hui⁹ rei ſignū dixerūt. Latīs ad capſaz
 i q ſūt recōdita capita martyz et cā lucnet⁹ reuerſā
 qñtū ē et ita iuctū vt illi fuerūt preſtati. C Predicā
 te āt eo aliqui qdā matrone ab hereticis depnate ei⁹
 pedib⁹ pñolūte dixerūt. Serue dei adiuua nos ſi
 vera ſūt q; hodie pñcaſti: diu iā mētes nras erroris
 ſpūs excecavit. Quib⁹ ille: cōſtātes eſtote et expe
 ctate pauliſp: vt videat⁹ qñ dño adbeſſitis: ſtatiq;
 viderūt de medio ſui canē vñū nigz tēterimū p
 ſilire: q; magni canis pñerēs qñtitate: hēbat groſſos
 oculos et flamātes: linguā lōgā latā atq; ſāguinolē
 tā ptractā vſq; ad vmbilicū: caudā vero hīs cur
 tā ſurſūq; prēſa: poſteriorē tūpitudinē quocūq; ſe
 verteret ondebāt: de quo intolerabilis fetor: exha
 labat. cūq; cōtra illas matronas ſe aliq; diu: hnc il
 lucq; vertiſſet: tādē p cordā cāpane i cāpanile con
 ſcendens diſparuit: ſeda poſt ſe veſtigia dereliqns
 ille igt matrone deo grās agētes ad fidē catholicā
 ſūt cōuerſe. C Cū i partib⁹ tholoſanis quōſdā he
 reticos cōuerſiſſet et illi eēt icēdio deputati: aſpi

ciēs iter eos quēdā ratiū dū noie ait. Iſtū ſernate
 nec aliquo mō cū ceteris cōburat. Et cōuerſus ad
 eū blādeq; loqns ſcio igt ſili mi ſcio q; adhuc licet
 tard⁹ bon⁹ hō eris et ſcūs: dimiſſus igt p ānos. 20.
 i heretica cecitate pñāſit tādē cōuerſus et ſi pñca
 tor effect⁹ i eodē ordine vitā ſnā laudabl⁹ dñit et ſe
 licit cōſumauit. C Cū eēt i hispania quibſdam ſibi
 ſrib⁹ ſociatis apparuit ei p viſū imaniſſim⁹ quidaz
 draco q; frēs illos q; ſecū erāt abſorbere aptis ſauci
 bus videbat. qd vir dei ſtelligens frēs forit reſiſtē
 hor: tabatur. Poſt modicū oēs illi excepto frē adaz
 et duob⁹ cōuerſis ab eo receſſerūt: iterrogat⁹ at qdā
 ex illis ab eo an ſilr vellet abire ait. abſit pñ. vt re
 licto capite ſeqr pedes: ſz continuo ordi ſe dedit et
 fere oēs poſt modicū ſua ordōe cōuertit. C Apud
 ſanctū ſixtū in vrbe cū ſratrib⁹ exiſtēs: ſubito facto
 ſup eū ſpū dñi ad caplin ſratrib⁹ cōuocatis palam
 oib⁹ nūciauit. 4. frēs ex ipſis i breui: duos. v3. i cor
 pore et duos i aia morituros: poſt modicū duo frēs
 ad dñm migrauerunt: duo vñ de ordine receſſerūt.
 C Exiſtēte eo bononie erat ibi magiſter qdā noie
 corad⁹: tenthonie⁹ cū igt ſuſus ad ordinē frēs mi
 rabl⁹ affectabat. Cū āt btūs dñic⁹ cū pore monaſte
 rij ſancte marie ciſterciē. i vigilia aſſūptōis beate
 marie ſermocinaret: familiari qdā cōfidētia exiſtē
 te mī iter alia dixit ei. fateor tibi prior: qd tñ nulli
 adhuc expoſui: nec tu alteri vñq; qñ diu vitero re
 uelabis q; nūq; a deo in hac vita alqd petij qd nō
 aſſeqrer iuxta votū. cui cū pñcē⁹ por diceret q; for
 ſitā an eū vitaz ſiniret. b. Dñic⁹ ſpū pphético q;
 ipſe por diu poſt ſe vineret ſicut ſcū fuiſſe cōſtat p
 dixit: tñ por adiecit. Eſſete igt pñ vt det tibi magr⁹
 Coradū ad ordinē: cū frēs itroitu itantū ſlagitare
 vidēt. Et ipſe. Hē igt ſi bone difficilē poſtulaſti.
 ſinito igt cōpletoſio cefis ſrib⁹ ad geſcēdū pñtib⁹
 ipſe i ecceſſa pñāſit et i oratiōe more ſolito pñ
 ctauit. Cōuenientib⁹ igt ſrib⁹ ad pñā cū cantor
 incepiſſet. Jam lucis orto fidere: ecce lucis noue ſi
 dus nonū ſaturnus magr⁹ coradus ſubito veniens.
 et ad pedes. b. dñici ſe pñtemens: habitū ordinis i
 ſtanter petijt et pñuerant accepit. Ille fuit i ordie
 valde religioſus et lector plurimū gratioſus q; tādē
 moriens cū iam oculos clauſiſſet et ſrattres eum mi
 graſſe crederēt: ille aptis oculis frēs circūſpiciens
 ait. Dñs vobisq; q; ruderūt. Et cū ſpū tuo: ille ad
 iunxit. Adclū aie p dei miſericordiā regeſcāt i pa
 ce. et ſic ille pñt⁹ i pace qenit. Inerat āt ſeruo dei
 dominico firma valde mentis cōſtitas: niſi cū ad cō
 paſſionē et miſericordiā turbaret⁹: et q; cor gaudens
 exilarat faciē: placidā iteroſis hois cōpoſitionēz
 manifeſta de ſoris benignitate pdebat. Ape diur
 no cū ſratrib⁹ ſuis ſocijs ſaluo qdē honeſtatis te
 no: e nemo cōmuniō: nocturnis hois vigilijs et
 ordinibus nemo iſtantiō: diem partiebat pñmis:
 noctez deo: de ſuis oculis qñ quēdā fontē effecerat
 lachrymaz. C Freqñter qñ corpus dñi eleuabat i
 miſſa i tñ mentis rapiebat exceſſū: ac ſi ibidē xpm
 icarnatū pñtem videret: ppter q; miſſā cū ceteris
 mltō tpe nō auduit. Erat. n. illi i ecceſſa pñcti di
 cōſuetudo celeberrima: vt vix aut raro certum ad

De sancto

gescendū lectū videret h̄ret: cū lassitudine succederet sōni iterpellaret necessitas: sine an altare: ant super lapidem capite reclinato paululum quiescebat. Tres singulis noctibus recipiebat manu propria de q̄daz cathena ferrea disciplinas: viam. v3. p se: alterā p peccatorib⁹ q̄ cōuersantur i mundo. Tertiā vero p his q̄ i purgatorio cruciant. Elect⁹ aliqui i camerā. ep̄o oīno renuit gressū se pus ter rā deferere q̄ electōi alicui facte de se aliq̄ten⁹ cōsentire. Interrogat⁹ aliqui cur nō libēt⁹ tolosē tolosaneq; dioceſi q̄ carcassone eiusq; dioceſi moraret⁹: q̄ i tolosana iqt dioceſi multos q̄ me honorāt inuenio: apud carcassonā vō oēs cōtrario me ipugnat. Interrogat⁹ a quodā i quo lib⁹ plus studiū: n̄dīt i libro charitat⁹. Quadā vice dū vir dei dñic⁹ apud bononiā cōstituit i ecclia pnotaret diabolus in spē fratris eidē apparuit: quē scūs dñicus fratrē existimās ei inuebat: vt cū ceteris ad gescendū pgeret: ille vō q̄i deridēdo eisdē sibi nutib⁹ ridebat: tūc scūs dñic⁹ q̄s nā cēt q̄ sic ei⁹ mādatū ptenet scire volens cādē ad lapadē accēdit i facie ipsū respiciens q̄ diabolus cēt gressū cognouit. Quē cū veementi⁹ increpasset: mox eidē diabolus de fractione filitij insultare cepit. scūs at dñic⁹: vtpote fratrum magro sibi loq̄ licere asserēs coegit ipsū vt sibi diceret de quo scō i choro tentaret. Qui n̄dīt: facio eos tarde venire i cito exire. deide duxit eum ad dormitoriū de quo ibidē f̄res tētare iqrēs: q̄nt ait. Facio eos nimis dormire: tarde surgere: sicq; a diuino officio remanere: iterdū inūdas cogitatōes h̄ret. Deide ad refectoriū ipsū duxit: de quo ibidē f̄res tētare regnuit. tūc demō p mensas saliens plus i min⁹ sepi⁹ repetēdo dicebat: quē cū sanctus dñic⁹ qd hoc vellet irogaret ait. Quosdā vt plus comedat tēto: i sic ex nimia sup̄tōe deliquit quosdā vt min⁹ sumat: vt sic i dei seruitio i obseruatione sui ordinis debiles fiāt: ide duxit eū ad locutoriu de quo ibidē f̄res tētare iqrēs: tūc ille crebro linguā reuoluēs mirabilis p̄fusionis sonitū p̄mebat: quod cū scit⁹ dñic⁹ qd sibi hoc vellet irogaret ait. Hic locus tot⁹ me⁹ ē: cū. n. f̄res ad loq̄ndū cōueniūt eos tētare studeo: vt cōfūse loquant⁹: i se v̄bis intilib⁹ n̄scent: vñ aliū nō expectet. postremo duxit ipsū ad caply: s̄ cū an hostiū capituli de mon fuisset: demō nullaten⁹ intrare voluit: sed ait. Huc nūq; i grediar: q̄ locus maledictōis i infernus mihi ē: totū illud amitto qd i alijs loc⁹ lucro: nā cū aliq̄ frēm p aliquā negligentia delinq̄re fecero: mox i hoc loco maledictōis d̄ ipa negligentia se purgat: i corā oib⁹ se reū p̄clamat. Nā hic momentū. hic p̄sent: hic acensat⁹: hic v̄berat⁹: hic absoluit⁹. i sic totū amisse me doleo: qd alibi me lucrātū gaudebat: i his diebus euannit. Tandē appropinquāte pegrinatōis sue termino p̄stuit apud bono. graui cepit corpis infirmitate laquere: sui at corporis dissolutio sibi i visione mōstrata ē. Vidit. n. iuuenē pulcherrimū his v̄bis se vocātē i dicentē. Veni dilecte mi: veni ad gaudia. Cōuocat⁹ igitur ex fratribus bono. cōuentus. i. n. e. eos exheredes i o: phanos derelinqueret: testm. p̄didit dicēs. Hec sūt que

vobis tāq; filijs hereditario iure possidenda reliquo charitatē hēte: humilitatē suate: paupertatē voluntariā possidete: illd vō q̄ ponit districtōe p̄hibuit: ne q̄s vñq; i suo ordie possit iduē tpales: maledictōez di oipotēs i suā triblū iprecat⁹ ei q̄ p̄dicatōz ordiē tēnaz diuitiaz pulnē p̄sumēt maculare frīb⁹ vō d̄ ei⁹ d̄stitutiōe icōsolablī dolētib⁹ dulcē eos p̄solās ait. Ne vos mea filij corporalis discessio turbet nullaten⁹ dubitātes vñliorē me vos mortuoz bituros q̄ vñū. p̄ide ad extremā horā vērēs āno dñi. izzi. dominū i dño: cui⁹ qdē trāst⁹ eadē die eadēq; hora fratri gualle tūc p̄ori fratrē p̄dicatōz de b̄ria: i postmodū eisdē ciuitatis ep̄o hoc mō monstrat. Nam cum in cāpanili fratrū sōno dormitasset vidit capite ad mūz inclinato leui sōno dormitasset vidit celū apertū: i duas scalas cādidas ad trā summitti: q̄z summitates xp̄s cū m̄e tenebat: i medio at scalarū i imo sedes posita erat: i sup sedē velato capite su per sedēs: iesus at i m̄ eius sursum scalas trahēbat donec sedēt i celo elenato capite aptura celli clausa ē. veniēs igit p̄dictus fr̄ boni. cōtinuo eadē hora patres migrasse cognouit. Frater qdam nomine. Raopotus apud tibur. die eadē i hora qua pater migravit a corpore missaz celebratur⁹ accesserat: cū aut vidisset eū bononle egrotasse i ad locum canonis veniens i quo de viuis mentio fieri cōsuevit vellet p̄ eius salute orare subito factus est i excessu mentis. viditq; vñq; dei dominicū corona qdā anrea laureatū totūq; mirabili fulgore i splendore fulgentē duob⁹ q̄busdā viris reuerēdis comitātū hincide extra boni. via regia p̄cedēt: die igit notās i horā inuenit tunc seruū di dñicū migrasse a corpore. Cū igit sub terra corp⁹ eius multo tpe iacuisset i crebre scētib⁹ idef̄nenter miraculis non posset vterius eius sanctitas oculari: fidelīū dīgnū deuotōe duxit corp⁹ ei⁹ ad altiorē locū trāsserre. Cūq; monumētū fractū fuisset vir ferreis instrumentis cēmētio sublat⁹q; lapide patefactū tanta ex ipso suauissimi odoris erupit fragrātia q̄ nec alicui rei nālis odorū similis videbat⁹: nec solis oib⁹ ant pulcri sacri corporis vel capse inerat. vñ etiam terre circūq; cōgesse ita vt ad lōginqs postmodū regiones delata odorē ipm longo tēpore retineret. fratrē vero manibus maxime aliquid de reliquijs sacrosanctis tangētibus sic inbest vt q̄sticiq; lore vel etiaz cōfricate fragrantie dñici testimoniū p̄sentaret. C In puincia vngarie qdam nobilis cū v̄rore sua i filio suo puulo quē solū hēbat ad reliq̄as b̄i dñici visitādas accessit: at fili⁹ ei⁹ infirmatus ibidē ad extremū vite moriēdo puenit: pater autē corpus filij corā altare b̄i dñici collocans lamētari cepit i dicere. Beate dominice letus veni ad te: en tristis recedo. cum filio veni: en orbat⁹ recedo: redde mihi quēto filiam meam: redde mihi letitiam cordis mei: ecce circa noctis mediz puer renūscit i per ecclesiam ambulabat. C Iuuenis quidam cuiusdam nobilis mancipiū dñi i quodā fluuio piscationi inhisleret in aquam lapsus suffocatus disparuit: magno aut spatio tēpore interie-

eto corp⁹ ei⁹ de pfundo flum⁹ mortu⁹ est eductu⁹:
dñs at⁹ p⁹ resurrectiōe ip⁹i bñm dñicu⁹ inuocant p⁹.
mittēs se ad suas reliqas pedib⁹ accessurā t⁹ resu-
scitatu⁹ mācipiū libiatu⁹ daturā: statiq⁹ q⁹ fuerat mō-
tu⁹ i mediū vidētib⁹ oib⁹ vite reddit⁹. p⁹siluit: vo-
tūq⁹ suū p⁹dicta dñā vt p⁹miserat adimplet. C⁹ In
eadē pñcia vngarie dñi qdā vir filiū suū dñictu⁹
amar⁹ lugeret: t⁹ b. dñicu⁹ p⁹ ei⁹ resurrectiōe inuocaret
i ecclia pulloz cātū q⁹ mortu⁹ fuerat renūit t⁹ patri
dixit: qd⁹ ē p⁹ q⁹ sic habeo faciē mādēfactā: Et ille
lachryme pñs tui sē fili q⁹ tu mortu⁹ fueras t⁹ ego
sol⁹ remāserā suū oī gaudiū dñitū. Cui ille. Adh⁹
tū fleuisti p⁹ri: s. b. dñicu⁹ dñolatiōi tue p⁹panēs vt ti-
bi vni⁹ fēdē suis meritis ipetrauit. C⁹ Quid⁹ q⁹
dā p⁹ decē t⁹ octo ānos cec⁹ reliqas. b. do. visitat⁹ d⁹
siderās tāq⁹ tētās ire d⁹ lecto surrexit tāq⁹ subito
sibi sēit i fūdi vni⁹te: q⁹ passu cōito gradi cepit: tā-
to mag⁹ i qualescētia t⁹ illuminatiōe oclor⁹ pficiēs
q⁹to i tūc pcedebat donec tādē ad locū dñitū
puenies p⁹fectū recepit vni⁹usq⁹ beneficiū sanitat⁹.
C⁹ In eadē pñcia vngarie matrōa qdā ad bono-
rē. b. do. missā disponēs facer⁹ celebrari sacerdotē
hora dñita n⁹ inuenit: q⁹pp cādēlas tres ad hoc parat⁹
manutergio mūdo inuoluit: t⁹ quodā vase iposuit
aliq⁹tuū āt diuertes t⁹ poslea fides cādēlas flāmis
patētib⁹ ardere vidit: currētes oēs ad tā grādē spe-
ctac⁹lū tādū ibidē tremētes t⁹ o⁹ates stetit: donec
sine lechiōe manutergij arserūt. C⁹ Apd⁹ boni. schola-
ris qdā noie nicola⁹ graui renū ac genum dolo⁹
adeo ē verat⁹ q⁹ d⁹ lecto surgere n⁹ valebat: cui⁹ fe-
min⁹ lenū emarcuit itātū: q⁹ oīs ab eo spes curatio-
nis abscēssit. deo igit⁹ t⁹ b. dñico se dñones cū se fi-
lo de quo fīda erat cādēla totū mēsus cēt i lōgū
cepit collū: t⁹ pect⁹ cingere q⁹ tādē genu filio abie-
re cūssit inuocato ad quālibet mēsuratiōe noie
iesu xpi t⁹ b. dñicu⁹ cōtinuo se allemanū scētēs excla-
mauit. Ego sū liberat⁹: t⁹ erurgēs ac p⁹ gaudiū la-
chrymās suū aliquo fulcimeō vēit ad ecclia i q⁹ cō-
p⁹. b. do. qescebat. In eadē quoq⁹ citate fere innu-
merabilia mirac⁹la de p⁹ suū. b. do. opat⁹ ē. In
sicilia apd⁹ augustā cū puella qdā q⁹ vitio lapidis la-
borabat ieiū dñerēt: mī ei⁹ p⁹ istāti piclo filiā suā
dō t⁹ b. domi. p⁹medauit. Sequit⁹ āt nocte dormiēti
puelle. b. dñicu⁹ assistit: t⁹ i manu ei⁹ quo torq⁹bat⁹ la-
pidē posuit: t⁹ abscēssit: quē puella enigilās t⁹ se li-
beratā inuenies mī dñit⁹: t⁹ vñōne p⁹ ordinē explicat
nit. C⁹ Adh⁹er apd⁹ palētiā qdā p⁹up filiū habebat
q⁹ infirmitate qdām serofilax q⁹ pueri i collo ha-
ber⁹ p⁹uenerūt plrimū affligēbat: cūq⁹ sup hoc nul-
lū pōss⁹ f⁹mediū adhiberi v⁹l inueniri: vni⁹it dō t⁹ b.
dñico q⁹ si liberaret ip⁹su i ope ecclie. b. domi. q⁹ tūc
p⁹struebat: grat⁹ faceret laborare: sequit⁹ āt nocte i
bitū sris sibi apparuit ei⁹q⁹ dixit. Adh⁹er cognoscis
has res nominās ei⁹ q⁹nto: genera rez. f. es virid⁹:
pilatū: lāp. aciū: t⁹ fūcū pōit: q⁹ cū diceret cognosco
ille ait. vade t⁹ accipe t⁹ pficias cū succo pōit: t⁹ po-
ne ea sup bōbiē: t⁹ ipone filio tuo: t⁹ sanabit⁹. Cui
gilās āt hoc fec⁹: t⁹ fili⁹ ei⁹ liberat⁹ votū mris imple-
uit. C⁹ Quidā de pub⁹ pedemōris mōstruosē ista
t⁹ b. dñico se vni⁹it. Cui dñiēti. b. dñicu⁹ appuit

ventremq⁹ ei⁹ sine dolore scindens immundiciās
omnes extraxit: t⁹ iterum manu sua sacra vñctio-
ne cōsolidans ip⁹su perfecte sanauit. C⁹ In angu-
sta ciuitate cum in festo translationis beati domi-
nici matrone quedam q⁹ in ecclia frat⁹ missarū
solēnijs i fūere domū redirēt: t⁹ quādā mulierē p⁹
forib⁹ dom⁹ sue filatē viderēt ipsā charitatine re-
darguere ceperūt: cur i festo tāti pñs a simili ope n⁹
cessaret: illa vō s⁹dignata rīdit. Hos q⁹ est⁹ bizoche
frūz festa colite scī viri: statiq⁹ ei⁹ oclis i timore cū
spū cōgeris ex ipis cepūt vñes pñū: scaturire ita
q⁹ ei⁹ qdā vicina. id. vñes eduxit ex ei⁹ oclis i in
stātū: cōpūctaq⁹ ad eccliaz frat⁹ vñit: ibiq⁹ petā sua
pñtes: t⁹ votū emittēs q⁹ dēctero. f. dñico nūq⁹
detraheret: s⁹ ei⁹ festū deuote ageret pñū: restitū
ta ē pñtine sanitati. C⁹ Sāctimōial qdā noie tripō-
lis i mōasterio qd⁹ dr magde validissimis i fūmita-
tib⁹ elaborās ac i tibia graui pēssa. s. mēfib⁹ cru-
ciatū mīfabili vgebat: ita vt singul⁹ hōis ei⁹ exi-
tus timeret: q⁹ itra se recolligēs semen ipsā sic ora-
uit. Adh⁹ dñe n⁹ sū ego digna oare te nec exaudiri a-
te: s⁹ rogo dñz mēū. b. dñicu⁹ vt sit mediator iter te
t⁹ me: t⁹ mibi ipetret bñficiū sanitat⁹: cū ergo dñi
cū lachrymis exoraret i extasi facta vidit. b. dñicu⁹
cū duob⁹ fratrib⁹ apra cōrtina q⁹ an lectū ei⁹ pēde
bat itratē sicq⁹ dicēte. Quare tāti sanari dñideras
Et illa dñe vt deo meo deuoti⁹ fūire possis. tūc
ille de sub capa vñguētū mire fragratie pñerēs ti-
biā ei⁹ pñit: t⁹ statim sanata fuit: hec āt vñctio
valde pñiosa dulcis t⁹ difficilis: cui⁹ vbi cū mulier
q⁹reret rōnē dixit. si dec vñctio dilectiōis ē signū q⁹
tā pñiosa ē: q⁹ nullo pñio emi pōt: t⁹ q⁹ i domis dei
nullū ē meli⁹ dulce: q⁹ nihil dulci⁹ charitate: diffi-
cilis q⁹ cito pñit nisi cante custodiāt: ipsa āt nocte
apparuit foror⁹ sue i dormitorio gescētū dicēs. ego
sanam fororē tuā: q⁹ currēs ipaz sanatā inuenit: q⁹ cū
se cē sēssibili vñctiōe iuncta scētū: ipaz cū bōbiē
cū fuerētia multa extraxit: q⁹ cū abbatisse foror⁹ oia
retraxit t⁹ vñctiōe i bōbiē pñctat⁹ tāta t⁹ tā no-
na fragratia sūt pēsse: vt nūla possēt ei aromata
cōparari: ipsā āt vñctiōe cū nūla reuerētia fūane
rūt. C⁹ Quā grat⁹ āt deo existat loc⁹ i quo sacritā
cū corp⁹ beati pñs dñici. regescit: s⁹ ex miraculis
mñtis clarū sit: vñū tū posuisse sufficiat. C⁹ Refert
magister alexāder episcop⁹ vidoniēsis i postill⁹ su-
is super illud. Adh⁹er cordia t⁹ veritas obuiā erūt
sibi tē. q⁹ quidā scholaris degens bononie vni-
tatis seculi deditus vñsionem talem conspexit
videbatur siquidem sibi q⁹ in quodā magno cā-
po consisteret: t⁹ ibidem tempestas ingens descē-
deret super ipsum qui dum fugeret a facie tempe-
statis ad quandam domum peruenit: quam cum
clausam inuenisset t⁹ pulsans ad ostium sibi ape-
riri postulasset hospita q⁹ deintus erat respondit
Ego sum iustitia que hic habito: t⁹ hec domus
mea est: t⁹ quia iustus non es in ea habitare non
vales: ad cuius verba ille plurimum merens ab-
scēssit: et aliam domum vltra illam conspiciens
ad eam venit t⁹ pulsans ad ostium se ibidem re-
cipi postulauit. Sed que deintus erat respondit

De s. ciriaco

hospita. ego suz vitas q hic habito ⁊ hec edomus mea: te at hospitio nō recipio: q vitas cū nō liberat: q cā nō amat: ideqz abscedes tertia domū vltra illā cōspexit: ad quā veniēs se similit ⁊ ipetuz tēpestatis recipi flagitabat: cui q deitū erat respōdit. Ego sū par q hic habito: nō ē aut par ipiis: s; tātū hoib⁹ bone volūtatis: vey qā ego cogito cogitādes pacis: ⁊ nō afflictiois vāle cōsiliū tibi do. Vtra me foror mea habitat: q miseris sēper auxiliū pstat: ad hāc accede ⁊ eius monita cōple. Cum ergo accessisset q deitū erat petiit. Ego sū aut miserico: dia q hic habito. Si ergo ab immēte tēpestate saluari desideras: vade ad domū i q fratres pdicatores hīant: ibiqz iuuenies stabulū penitētie pspice qtinētie: pabulū doctrine asinū simplicitatis cā bone discretionis: mariā illuminantē: ⁊ ioseph pficiētē: ⁊ puez iesu te saluāt. Cū igit pdiat⁹ seolaris euigilasset: ad domū fratru venit: ⁊ visiones p ordinē recitans habitū ordinis petiit: ⁊ accepit. Innumeris. n. miraculis de⁹ oipotēs eū illustrē i hac vita declarauit: q bēnitatis cā hic nō sūt iser-ta. Post ipsius vero mortē tātis eū dñs miraculis commiscare fecit: q vir dici aut credi possit. Nā ce eis visum surdis auditū: claudis gressus: mutis loquelā leprosis salutē mortuos ēt ad virā eius suffragātib⁹ meritis renouauit: de qb⁹ oib⁹ omittēdo bēnitatē cā hic finē facio. C De scō ciriaco mart.

Ciriaco a marcello papa diaconus ordinat⁹ pphenus ⁊ ad maximianum adduct⁹ iussus ē cum socijs suis: vt terrā foderet ⁊ ad locū q cōstruebat⁹ suis ēt humeris deportaret: vbi erat sāt⁹ saturnin⁹ sener quē ciriaco ⁊ sifinni⁹ ad portā dū inuabāt. Quē tādē i carcere recluserat: pfectus iussit ciriacū pntari. Et cū apionian⁹ educeret: subito vox cū luce de celo veniēs dixit. Venite benedicti pñs mei ⁊ c. Et apionian⁹ credidit ⁊ baptizare se fecit: ⁊ ad pfectū cōfites xps venit. Cui pze fecit. Nūqd christiā⁹ facit⁹ es? q rīdit. Veb mibi qā pdidi dies meos. rīdit pfect⁹. Vere nunc pdes dies tuos. Et iussit eū decolari. Saturnin⁹ aut ⁊ sifinni⁹ cū sacrificare nollēt diuersis supplicijs affe-cti tādē decolati sūt: filia aut dioclitian⁹ noie arthemīa: cū a demonio veraret clamabat i ea demō dicēns. Nō creā nisi ciriaco⁹ diacon⁹ veniat: vñ ad eā adduct⁹ ciriaco cū demoni iperaret respondit. Si vis vt creā da mibi vas aliquod i quod irem respōdit ciriaco. Ecce corp⁹ meū si potes igredē. Cui demō. In vas tuū itare nō possuz: q vndiqz ē signatū ⁊ clausū. s; si eijs me scito q i babylo-niā faciā te venīre: ⁊ cum coact⁹ exisset arthemīa clamauit dicēs q deū quē pdiat ciriaco⁹ viderat: cū ergo illā baptizasset ciriaco⁹: ⁊ ex gratia dioclitia-ni ⁊ serene vronis ei⁹ i domo quā ei dederat secu-rus viueret: venit nūci⁹ a rege ptax ad dioclitia-nū rogans vt ad se ciriaco⁹ mitteret: qz filia sua a demonio verabatur. Ad pces ergo dioclitiani cum larao ⁊ sinaracdo nani ipostis necarijs i babylo-niā let⁹ iuit. Cūqz ad puellā puenisset. demō p os ei⁹ clamauit dicēs. Fatigat⁹ es ciriaco: Cui ciriaco

rīdit. Nō sū fatigat⁹ s; vbiqz dei auxilio gubernatus. Aut demō. Nō eo quo volui te pduxī: Tunc ci-riaco⁹ dixit. Demō iperat tibi iesus xps vt creas: ⁊ stat⁹ exiēs demon dixit. O nomē terribile qd me coartat exire: ⁊ sic sanata puellā euz pte ⁊ matre ⁊ multis alijs baptizauit. Et euz multa munera sibi offerret recipe noluit: s; qdraginta qnqz dieb⁹ ibidē i pane ⁊ aq ieiunās: tādē romā redijt. Post at du-os mēses dioclitian⁹ defunctus ē. Cui maximianus succedēs irat⁹ de sorore sua arthemīa ciriaco con-prehēdit ⁊ nudū cathenis ligatum curru suo trahi iussit. Deidē iussit carpatho vicario: vt ipz euz so-cijs sacrificare ppererit aut diuersis supplicijs oc-cideret. Et cū sup caput ei⁹ picē liquasset ⁊ in ecu-leo suspēdisset: fecit ciriacū cū oib⁹ socijs suis de-collari. Carpath⁹ at cū domū scī ciriaci ipetrasset: ⁊ ad derisionē xpianoz vbi ciriaco⁹ baptizabat se bal-nearet ⁊ epulas cū decē ⁊ nouē socijs celebraret: subito oēs mortui sūt: ⁊ ex tūc clauso balneo genti-les xpianos timē ⁊ venerari ceperunt.

C De nomine.

Laurenti⁹ dī qñ laurēā tenens q ē corona de lauro scā: q olim de humilimō ramis victores coronabant. Nec aut arbor est victorie onfina: cōtinua viriditate amena: odore grata: ⁊ efficacia vtiōsa. Beat⁹ igit laureti⁹ dicit a lauro qz victoria obtinuit i sui passiōe. vñ ⁊ cōsu-sus deat⁹ dicit. Puto qz iā victi sum⁹. Viriditatez bñt i cordis mundicia ⁊ puritate: vñ dicit. Dea-nor obscurū nō habet tē. odore p memorie ppetui-tatē. vñ. Dispfit dedit paupib⁹: ⁊ ideo iusticia ei⁹ manet i seculū seculi. Nūis maxim⁹ quomō non huius i eternū manebit iusticia quē i seō cōpleuit ope ⁊ gloriosissimo martyrio cōsecrauit: Et caciā p vtiōsā opationē p quā lucillū. hyppolitū ⁊ ro-manū cōciit. Quis at arboris efficacia ē q cal-culū frāgit. sorditati subuenit: fulmē nō metuit. Sic lauretius frāgit cor durū: spirituale reddit auditū ptegit a fulmie sentētie reproborum.

C De sancto laurentio martyre.

Laurentius martir ⁊ leuita ge-nere hispanus a. b. Sixto romā deductus ē. Nā sicut dicit mag⁹ iōānes beletb. Cū idē. b. sirtus i hispaniā p-fectus ēt duos iuuenes ibidē repiēs. s. lauretium ⁊ vincētū eius cognatū morū honestate cōpositos ⁊ i omni actiōe pclaros: ipsos secū romā adduxit: Cūcētus vero eius cognatus i hispaniā redijt ⁊ ibi glorioso martyrio vitā finivit. Nūc aut opatio-ni iōānis beletb repugnat tēpus martyris. vñ ut qz: lauretius sub decio: vicentius aut iuuenili-erate sub dioclitiano ⁊ datiano passus ē: s; iter de-cū ⁊ dioclitianū fluxerūt āni circit. 40. ⁊ ipatores septē medijs fuerūt. vt tūc. b. vincētus nō potuerit iuuenis extitisse. b. aut sirtus sanctū lauretū ar-chidiaconē ordinauit. Eo tēpore philipp⁹ impa-tor ⁊ filius suus noie philippus fidē xpi suscep-erāt ⁊ christiani effecti ecclesiā sublimare plurimuz itendebāt. Ite philippus pñus iperator fuit qui fidē xpi recepit quē origenes vt dicit⁹ ad fidē xpi

quertit: et alibi legat: qd bñs pñtān ipsū pñertit.
 Regnavit at millesimo āno ab vrbē qdita: vt mil
 lesim⁹ rome ānus xpo pon⁹ qd idolis dicaret: q qui
 dē ānus millesim⁹ fuit a romanis cū igēti ludorū et
 spectaculorū apparatū celebrat⁹. Erat at philippo
 ipator miles qdā noie deci⁹: i armis bellicis idu-
 kri⁹ plurimū et famosus. Cū autē isidē epib⁹ gallia re-
 bellasset: ipator illuc decio misit vt rebellatē galliā
 romano iperio subiugaret. Missus deci⁹ ppa cū
 cū gerit et ad libitū ponit victoria romā rediit. Au-
 diēs ipator: et aduētū cū alio honorare voluit et ei-
 dē a roma vsqz yonā obui⁹ iuit. Sz qm malorū mē-
 tes quo magis honorari se sentiūt: eo āpli⁹ i supbia
 itumescūt: deci⁹ i supbia elat⁹ ipiū cepit ābire et de
 morte sui dñi ptractare. Cū igit ipator i strato suo
 sub papiliōe qesceēt deci⁹ latēter papilionē itroiuit
 et dormiētē deci⁹ suū iugulauit. Exercent at q cū ipe-
 ratorē venerat ad se pce et pco numerib⁹ et pmi-
 sis traxit: et ad vrbē regiam gradu qeito pperauit.
 Audiēs hec philipp⁹ iunior: vehemētē extimuit: et
 totū thesaurū pri⁹ et suū: vt ait sicardus i chronica
 sua bñs fixto et scō laurentio cōmēdauit: vt si ipis a
 decio interfici pgeret: thesaurū ipsū ecclesijs et pau-
 rib⁹ erogaret. nec te moueat q thesauri quos lau-
 rent⁹ dispēdauit: nō dicunt thesauri ipatoris: sed
 ecclesijs: q potuit cē q cū ipis thesaur⁹ philippi i-
 patoris aliquē etiā thesaurū ecclesijs dispēdauit. vt
 ideo forte dicunt thesauri ecclesijs: q philipp⁹ eos
 reliquit ecclesijs paupib⁹ dispēdādos. Post hec phi-
 lipp⁹ aufugit: et se a facie decij occultauit. Senat⁹
 igit obui⁹ decio prexit: ipsūqz i ipio qfirmavit. Ne
 vo pñtoris sz zelo idolatrie dñm suū occidisse vi-
 deret: xpianos cepit crudelissime psequi pēpiēs il-
 los sine vlla misericordia trucidari. In hac psecu-
 tiōe multa millia martyx cōmētur: iter quos etiā
 philipp⁹ iunior: martyrio coronat⁹ ē. Post hec de-
 ci⁹ de thesauro dñi sui iquisitionē faciēs oblat⁹ ē et
 bñs fixto tāqz qui xps coleret: et ipator thesau-
 ros hñet. tñc deci⁹ ipator: ipsū i carcerē recipi ius-
 sit: donec pillata tommēta et xps negaret et thesau-
 ros pderet. Bñs at laurent⁹ ipsū seqns post eū cla-
 mabat. Quo pgrederis sine filio pat⁹: quo sacerdos
 scē sine mistro pperas? Tu sine mistro nūqz sacri-
 ficiū offerre sñueras: qd i me displicuit pmitati
 tue: nūqd degenerē me pbasti? expire vtrū idone-
 um mistro elegeris: cui cōmissisti dñici corpis et san-
 gninis dispensationē. Cui bñs fixto dixit. Nō ego
 te desero fili neqz dereliquo: sz maiora tibi debent
 p fide xpi certamia. Mos qñ senex lenioris pugne
 cursus recipim⁹: te autē qñ iuuenē manet gloriozor
 de tyrāno triūph⁹: post tridū me seqris sacerdo-
 tē lenita: dñitqz ei oēs thesauros: pēpiēs vt ecclesi-
 is et paupib⁹ erogaret. Bñs igit laurent⁹ xpianos
 die ac nocte diligēter qñuit et vnicuiqz put op⁹ fue-
 rat misit: venitqz ad domū cuiusdā vidue que
 multos xpianos i domo sua abscondēbat: quā lōgus
 dolor capis detinebat. Sact⁹ at laurent⁹ p ipositio-
 nē man⁹ eā a dolore capis liberauit: et paupcrū pe-
 des lauas oib⁹ elemosynā dedit. Eadē nocte i do-
 mū cuiusdā xpiani veniēs quendā cecū xpianū ibi

repperit: et scō signo crucis illuauit. Cū at bñs fixto
 decio nollet qfētre nec idolis imolare: ipz ad de-
 collādū duci pcepit. Accurrēs igit bñs laurē. post
 ipz exclamabat. Noli me derelinquere pat⁹ scē quia
 thesauros tuos iaz expendi: quos tradidisti mihi.
 Tūc milites audiētes thesauros eū tēnerē et par-
 tem tribuno tradiderūt. Ipe at eū decio pñtavit
 Cui deci⁹ cesar ait. Ebi sūt thesauri ecclesijs quos
 apud te cognomin⁹ ēē absconditos: Qui cū sibi non
 rñdēt: tradidit eū valeriano pfecto vt aut thesau-
 ros pdat et sacrificet idolis: aut diuersis eū iterire sa-
 ciat supplicijs et tormētis: valerian⁹ at eundē pfe-
 cto noie hippolyto i custodiā tradidit: q illū cū mī-
 tis alijs in carcerē recluist. Erat at i custodia qui-
 dā gēti⁹ noie lucillus: q ploxādo lūmē oculorū am-
 serat. Cui cū bñs laurent⁹ lūmē se restaurare pñtē-
 teret si i xps credēt: et baptisma suscipere: ille se istā-
 tius baptizari postulauit. Accipiens g aquā beat⁹
 laurent⁹ dixit ei. Oia i pssidē lauānt. Cūqz ipz o
 articulis fidei diligētē interrogass⁹: ille se oia credē
 pssus fuisse aquā sup ei⁹ caput effudit et ipsū in
 xpi noie baptizauit: statiqz q cec⁹ fuerat lūmē acce-
 pit. Quapropt multi ceci ad eū vēiebāt: et ab eo il-
 lūmē redibāt: hoc vidēs hippolyt⁹ dixit ei. Vnde
 mihi thesauros. Cui laurē. O hippolyte si i dñz te
 sū xps credideris et thesauros tibi dñdo. et vitā etnā
 pmitto. cui hippolyt⁹. Si dicis facta pssēs faciā
 qd hortar. Eadē hora hippolyt⁹ credidit: et sacru⁹
 baptisma suscepit cū sua familia. Baptizat⁹ at ait.
 Vidi aias inocētū letas gaudē. Post hoc mada-
 nit valerian⁹ ad hippolytū vt laurentū pñtaret. cui
 laurē ait. Ambulem⁹ pif abo: qz et mihi et tibi coro-
 na pparat. Ad tribunal g abo veniēt: et itēz in-
 qstio de thesauro. Laurent⁹ at triduo iducias pe-
 tit: qz valerian⁹ eidē sub hippolyti ptate concessit.
 In hoc triduo laurē. panes: cecos et claudos col-
 legit: et eos i palatio santoniano corā decio pñta-
 nit dicēs. Ecce isti sūt thesauri etnī q nūqz minui
 tur sz crescit: q i singul⁹ dispungit pñb⁹ et i oib⁹ iue-
 niūt. Idoz enī man⁹ thesaur⁹ i celū reportauit.
 Valerian⁹ pñte decio dixit. Quid varias p multa?
 Iā nūc sacrificā et magicas artē depone. Cui laurē.
 Quis debet adorari: q facit⁹: an q fecit⁹? Erat⁹ deci-
 us iussit eū scō pñtib⁹ cedi et de gen⁹ tormētōz ante
 ipz afferri: quē cū sacrificare iubēt vt hec tormēta
 euadēt: rñdit. Infelix has eplās ego sp oprami. cui
 deci⁹. Si epule ista sūt tibi files pade xpianos: vt
 tecū pif epulent. cui laurē. Jā i cel⁹ noia sua dede-
 rūt: et eoz aspectib⁹ nō es dign⁹. Tūc iubēte decio
 nudus fustib⁹ cedit: et ardētēs lamie ad lātā ei⁹ po-
 nūt. Dixitqz laurē. Dñe iesu xpe de⁹ de deo mi-
 serē mihi suo tuo: qz accusat⁹ te deū nō negam: i-
 terrogat⁹ te xps pssus sū. Dixitqz ei deci⁹. Scio
 q p artē magicā tormēta deludis: me tñ deludere
 nō valebis. Testor deos deasqz: qz nisi sacrificane-
 ris diuersis supplicijs panieris. Tūc iussit eū plūba-
 tis cedi durissime. Laurent⁹ at orauit dicēs. Dñe
 iesu xpe accipe spm meū. Tūc audiēte decio vox
 de celo isonuit. Adhuc mltā certamia tibi debent
 Tūc deci⁹ replet⁹ furore dixit. Eliri romani audi.

De sancto

stis demones istū sacrilegū p̄solātes: q̄ nec dōs colit
nec tōm̄ta metuit: nec iratos p̄ncipes expauescit?
Institq; cū iterū scorpīōib⁹ cedi: subridēs at̄ laurē.
grās egit: p̄ astātib⁹ exorauit. Eadē hora miles q̄
dā noīe roman⁹ credidit: t̄ brō laurē. dixit. Video
an̄ te stāre inuenē pulcherrimū: t̄ vulnera tua cū li
theo extergētē. Adiuro ḡ te p̄ dñs ne me dēlinq̄s:
s; festina me baptizare. Dixitq; deci⁹ valeriano.
p̄nto q; iā p̄ artē magicā victi sum⁹. Inuit ḡ de ca
tasta solui: t̄ i custodia h̄ppolitī recludi. Roman⁹
at̄ afferēs viceū cū aq̄ ad pedes laurentij se p̄stra
uit: t̄ sacri ab eo baptisma suscepit. Qd̄ vt decius
p̄stiteret iussu deci⁹ decollat⁹ ē. Eadē nocte laurē.
ad deciū adducit. Cū at̄ h̄ppolit⁹ fieret t̄ se xp̄ia
nū clamare velleret: dixit ad eū laurē. In iterōi ho
mine xp̄s abscondet: t̄ dū clamauero audi t̄ v̄i. Via
iḡr tōm̄etoz ḡna decio afferūt. dixit ḡ laurentio de
ci⁹ cesar. Aut dijs sacrificabis: aut nox ista i te cuz
supplicijs expēdet. Cui laurē. Absce nox obscurū
nō h̄s; oīa i luce clarescūt. Dixitq; deci⁹. Affera
tur lect⁹ ferre⁹: vt laurentius ḡtumar regescat i eo.
Admistrī ḡ cū exiūt sup̄ eratē ferreā extēdūt: t̄
p̄m̄is supposit⁹ eū cuz furcis ferreis p̄sperunt.
Dixitq; laurenti⁹ valeriano. Disce miser q; carbo
nes tui mibi refrigeriū: ubi at̄ cēnū supplicij p̄stāt
q; ip̄e dñs nouit q; accusat⁹ nō negauit eū: interroga
tus xp̄m̄ cōfessus sūt: afflāt⁹ grās ago. Dixitq; bilari
vultu ad deciū. Ecce mib⁹ afflāt⁹ vnā p̄tē: gira aliā
t̄ māduca t̄ grās agēs dixit. Gratias tibi ago dñe
iesu xp̄e: q; ianuās tuas igredi merui: t̄ sic sp̄ritū
emisi. Cōfusus deci⁹ cū valeriano abulauit i pala
tū tiberij relicto corpe sup̄ ignē: qd̄ h̄ppolit⁹ m̄ae
rapuit t̄ cū iustino p̄bio i agro vāno p̄ditū aroma
tib⁹ sepeliuit. xp̄iani iḡr ieiunātes triduo vigiliās
celebrarūt: mugit⁹ dātes t̄ lachrymas effundētes.
Utr̄ at̄ hoc verū sit: q; laurē sub isto decio ipatore
sit passus a plib⁹ dubitat cū i ch̄dicis fix⁹ lōge p̄
deciū fuisse legat⁹. Eutropi⁹ at̄ h̄ asserit dicēs. De
ci⁹ p̄fēntōnē i xp̄ianos monēs inē celos b̄tissimuz
leuitā t̄ martyre laurē. extitit. In qdā at̄ chronica
sac̄r̄ auctētea d̄r: q; nō sub decio ipatore: q; philip
po successit s; sub quodā decio iuniorē q; cesar nō i
pator: extitit marty: tū passus fuit. Itā int̄ deciū i
patorē t̄ hūc deciū iuniorē sub quo laurē. passus ē:
p̄les ipatores t̄ sūm̄i pōn̄fices i t̄rmediū extiterūt
Et enī vt ibidē dicit decio ipatori gall⁹ t̄ volusia
nus ci⁹ fili⁹ i ipio successerūt: t̄ p̄ eosdē valerianus
cū galieno ci⁹ filio ipiū tenuerūt. dicti galien⁹ t̄ vale
rian⁹ at̄q; aliq; ab ipatorib⁹ fiebāt cesares: n̄ tū augusti
vl̄ ipatores: sic legi i ch̄dicis q; dioclitian⁹ maxim
ian⁹ cesarē fecit: postmodū ex cesare angustū creauit
Ipe aut̄ hōz ipator. s. valerian⁹ t̄ galien⁹: fix⁹ ro
manā sedē tenebat. Idic iḡr deci⁹ cesar appellat⁹:
nō ipator: effect⁹ b̄tū laurē. martyre fecit. vñ nūq; i
legēda b̄tū laurē. vocat⁹ deci⁹ ipator: s; tū deci⁹ ce
sar. Deci⁹ enī ipator duob⁹ tū ānis regnauit: t̄ be
atū fabianū papam martyre fecit. fabiano successit
corneli⁹: q; sub volusiano et gallo passus ē: cornelio

successit luci⁹: lucio stephan⁹. Idic sub valeriano t̄
galieno q; ānis. iij. ipanerūt passus ē. Stepbāo suc
cessit fix⁹. Oēs tū ch̄dice tā eusebij q; bede t̄ iñ
don i hoc p̄cordāt: q; fix⁹ papa nō fuit tpe deci⁹ i
pator: s; galien⁹. Et egit tū i qdā alia ch̄dica q; p̄
dict⁹ galien⁹ fuit binomin⁹. dicit⁹ enī galien⁹ t̄ deci⁹
Sub illo passi sūt fix⁹ t̄ laurē. circa ānos dñi. 256.
Gosfred⁹ quoq; i libro suo q; d̄r p̄nt̄heonides asserit
q; galien⁹ vocat⁹ ē alio nomie deci⁹: et sub eo passi
sūt fix⁹ t̄ laurē. Et si hec vā sūt: tūc postio ioan
nis belletb⁹ vā posset eē. Refert grego. i libro dia
logoz: q; i sabinēsi p̄uicia qdā scimōial q; carnis q
dē ḡtūtiā hūit: s; lignē p̄ccatātē nō dēliuit. Idic
dū i ecclia sci laurentij fuisse septa aū altat marty
ris a demōib⁹ secata ps vna illesa p̄manet alia cō
cremat ita vt mane visibil⁹ adustio apparēt. Gre
go. quoq; tarōi. ait: q; dū qdā sacerdos qdā ecclē
siā sci laurentij reparet t̄ trabs qdā nimis breuis ef
set: rogauit b̄m̄ laurē. vt q; paupes fouerat sue io
pie subnēret: q; subito sic excreuit: vt ps n̄ modica
abūdaret: quā p̄tē cū sacerdos scidēt mutati mltas
isfirmitates ide sanauit. Cū qdā insup̄ p̄bit noīe
sicut⁹ b̄tū laurē. eccliaz a logobardis icēā repare
volēs artifices p̄duxit. Quādā aut̄ vice dū qd̄ eis
appōderet nō p̄tē: p̄m̄issa orōne elphaniū respexit t̄
ibidē panē cādidiūm̄ incit: s; cū vir ad vñ⁹ p̄iā
dij eū sufficē videret trib⁹ p̄sonis laurenti⁹ suos no
lēs artifices deficē: sic p̄dictū panē mltiplicari fecit:
q; i alimētū decē dier̄ oparijs cūmet sufficē. Cū
ecclia sci laurē. ap̄d mediolanū vt refert vicēti⁹ in
sua ch̄dica: calix qdā ch̄rystallī⁹ mire pulchritudi
nis hēbat: q; qdā i solēmitate cū ad altat a diacono
portaret clapsus e māib⁹ in trā cecidit: t̄ statī ḡm̄i
nut⁹ ē: ac diacon⁹ merēs fragmēta collegit: t̄ sup̄ al
tare ponēs b̄m̄ laurentiū exorauit: t̄ fractū calicē i
tegrū t̄ solidatū recepit. Et egit quoq; i libro de
miracul b̄tē marie v̄gis: q; qdā iudex noīe stepha
nus rome erat: q; munera libetē accipies mltor̄ iu
dicia puerrebat. Idic tres domos ecclē sci lauren
tij: t̄ vñū hortū fecit agnēt⁹ violent⁹ abstulit: t̄ abla
ta iniuste possedit. Accidit at̄ vt moxeret t̄ ate dei
iudiciū duceret: quē scūs laurē. cernēs ad eū cū ni
mia indignatiōe accessit: t̄ trib⁹ v̄ciab⁹ brachiū ei⁹ dū
rissime strixit: t̄ dolore nimio crucianit. Scā vero
agnes respicere cū alijs v̄gimb⁹ i eū noluit: s; faciē
suā ab eo auertit. Tūc iudex sup̄ eū suāz ferēs di
xit. Qm̄ aliena subtraxit t̄ munera accipies verita
tē v̄didisti: loco inde tradat⁹ p̄ditoris. Sāc⁹ vero
piectus quē idē stephan⁹ in vita sua valde dilere
rat ad b̄m̄ laurentiū t̄ beatū agnetē accedēs pro eo
venia precabatur. illis vero et beata virgine pro eo
orātib⁹ cōcessus est vt eius aīa ad corp⁹ rediret: t̄
ibidē triginta dieb⁹ penitentiā ageret. Accepit insup̄
a b̄tā v̄gīe i mādat⁹: vt psalmū. Beati imaculati.
singulis dieb⁹ vite sue diceret. Cū autē ad corpus
redisset: brachiū eius ita erat limidū et adustū:
ac si in hoc corpore passus esset: quod signū in eo
extitit quoad vixit. Adale igitur ablata resstētēs:
et penitentiā agens migravit ad dominū. Et e
gitur in vita sancti henrici iperatois q; dū ipse et

ranegūdis ei? vixit vīnes iūmūl pmanerēt: t dia
bolo iūstigate de quodā milite vixit suā suspectā
bret: sup ardētēs vomeres quidecūq; pedū nudis pe
dib? icedere eā fecit: q; ascēdētē dixit. Sicut me ab
bērico t ab oib? intacra nouisti ita adiūna me xpe.
Bērico? verēcūdia dūcē eā in maxilla pēssit. Cui
vor dixit: vgo maria te vginē liberauit. Totā itaq;
ardētē massā ille sa pcurrit. Cū ergo cesar obijisset
multitudo marina demonū aū cellā cuiusdā bere
mitē trāsibāt. Qui apta fenestra infrogauit vltimū
q; nā eēt. Et ille legio demonū sum? q; ad mortem
cesaris pperam? h forte aliqd ppiūm i eo repire
possum? Adiurat at vt ad se redeat: q; rediēs dixit
Nihil pfcimus. q; dū falsa vxoris suspicio: t alia
bona t mala i statera fuisset posita: aduē? ille lau
rēt? ollā aureā i mēsi ponderis attulit t dū supasse
videbāmur: illa iactata ps altera statere plimū pō
derauit. tūc ego irat? aure olle pūpi. ollā calicē vo
cabat: quē dictus cesar ecclie cōfess: quā i spālī de
uotōde habuerat: i honore scī laurētij fieri fecerat.
Cui ppter magnitudinem due aures ierāt. Ikēp
tiq; ē t impatorē tūc obijisset: t vñ aure calicis fra
ctā eē. C Resert Gregori? in registro q; dū pde
cesso: suns quēdā ad corp? scī laurētij meliorari cu
peret: t vbi nā corpus eius eēt nesciret: subito cor
pus ei? ignoratū apparuit: oēs q; pūtes erāt tam
monachi q; mōnarij q; corp? ei? viderūt i fra de
cē dies mortui sūt. C Florādū q; passio scī laurētij:
iter ceteras marty? passiones excellētissima eē vi
det iūstū ex dictis scī maximi epi t bti Augustini
colligit. Et pmo i acerbitate. 2° in effectu sine vi
litate. 3° in qstāia sine fortitudine. 4° i mirabili pu
gna t mō victorie. C pmo igitur excellētissima
fuit i pene acerbitate de cuius pene acerbitate sic
brius maximus epi vel fm quosdā libros Ambro
sius. Ad enim frates brius laurētius brcui t sim
plici passione pimit: nam q; gladio pēntif semel mo
rit? q; in flāmaz caminū mergit vno ipem liberaf.
Hic aut lōga t simplici pena cruciat? vt ei mors nō
desit ad suppliciu: sed desit ad finē. Legimus brōs
pueros in penaz suaz deābulasse flāmis: t igneos
globos pedibus gculasse. vñ t brius laurētius non
minore glā pferēdus: siqdē hi i penaz suaz flāmis
ambulabāt: hic in ipso supplicij sui igne discēbuit.
Illi vestigijs pedū gculatū icēdia: iste laterū suoz
diffusione restringit. illi kates i pena eleuatis mani
bus orabāt ad dñm: iste pūrat in sua pena toto
corpe dñz pēcabat. C Florādū q; brius laurēt? post
brii stephanū iter ceteros mātēres pmatū tenere
dī: nō q; maiorē penā sustinuit q; ceteri martyres:
cū multi tātā penā t aliq etiā maiorē sustinuisse le
gant. S; hoc pp ser eās dī iūmūl gcurrētes. pmo
pp passiois locū. q; rome q; ē caput mūdī: vbi
ē sedes aplice passus ē. Secdo pp pūcatōis offm q;
offm pūcatōis diligētē impleuit. 3° pp laudabilē
distributōē thesauror quos oēs sapiētē paupib?
distribuit: has tres rōes ponit max? Guilelm? al
tishodo: cōf. Quarto pp approbatū t autētiā eius
martyriū: q; t si de aliqb? maiora tormēta legant:
tūc hoc autētiā nō hī: t aliqū i dubiū trāf. hui? aut

passio est in ecclia valde solēns t approbata. vñ t
mūti scī i suis smonib? ei? passionē approbāt t affir
māt. Quito pp dignitatis gradū q; fuit archidiacono
sedis aplice. Post quē vt aut i romana sede
archidiacon? nō surrexit. Sexto pp seuiā tormē
tor: q; grauissima supplicia pūlit: vtpote q; sup tra
tē ferreā assat? fuit. Cū de eo dicit bti Aug. La
ceratos art? t multa vbez sectōde gēfos: subiecto
pcepit igne toreri: vt p eratē ferreā q; iā de ferro: e
ptinuo vim i se hīc vēdi: quersor alina mutatoe
mēbz fieret cruciatus vehēmētior: t pena pdu
ctior. C Secdo fuit excellētissima i effectu sine vi
litate. Ipa. n. pene acerbitas fm Aug. t maximū.
Fecit eū glificatōe sublimē: opimione t fama cele
bre: deuotōde laudabilē: t imitatōe insignē. pmo
igit i glificatōe sublimē. Cū Aug. dicit. Scūisti p
secutor i martyre pscūisti t auristi palinā dñ aggre
gas penā. nūqd nō adiutoris glā igemū tuū reppit
qū i honore trāsierit triūphi t iūmēta supplicij?
Itē maximus vel fm quosdā libros Ambrosius.
Quāuis i famillā mēbz soluatur fidei tū fortitudo
nō soluit: corporis detrimētū sustinet: s; lucrū salu
tis acqrit. Itē Augustinus. Vere bti corpus qd
nō a fide vūsti tormētū inuitant: sed ad regem
scā religio coronauit. C Secdo opimione t fama
celebre. Ad maximus vel secūdū quosdā libros Am
brosi? Bti laurētij martyre grano synapsi pos
sumas cōparare: q; diuersis attritus passionibus p
totū orbē grā sui meruit fragrare mystērij. Qui an
tea pstitutus i corpore erat humilis t deuor? t vñ.
p dōteaq; veratus: laceratus: adustus: vniuersis
p totū mūdū ecclēsijs odorē sue nobilitatis ifudit.
C Itē scū est ac deo placitū: vt natale scī laurē
tij pēpna veneratōde veneremur. Cuius radiāt
ibus flāmis viciat? i hunc quoq; diem toto orbē
Christi cōmūscat ecclia. In tāta enim martyrij glo
ria pclarus extitit vt passione sua mūdū illumina
uerit vniuersū. C Tertio deuotōde laudabilē. Qua
re aut sit laudādus: t cū deuotōde suscipiēdus ostē
dit Augustinus tribus rōibus sic dicens. Bti vñ
laurētium tota debemus deuotōde suscipe. pmo
q; pēciosum sūguinē suum ppter dñm tradidit.
Deinde q; ei progatiuā apud dñm nrm non mini
mā contulit ostēdēns qūis debeat esse xpiani fides.
de cui? pfortio existerē martyres meruerūt. Secdo
q; idē tam sancte puerfatōis fuerit: vt coronā mar
tyrij in tēpore pacis inueneret. C 4° fecit eū imi
tatione insignem. Unde Augustinus. Hoc totius
causa passionis propter quam morti est adiectus
sanctus laurētius: vt sui similes esse ceteros hor
taretur. In tribus aut se nobis imitabilē exhibet.
pmo in aduersorum forti ppeffione. Unde Au
gustinus. Ad erudiendū dei populū nullorum est
vtilior forma q; martyriū. eloquentia facilis ad
erorandū sit ratio efficax ad suadendū. Cla
lidiora tamen sunt exempla q; verba: et plus est
opere docere q; voce. In quo excellētissimo ge
nere doctrine beatus martyr laurentius q; glo
riosa dignitate polleat: etiam persecutores il
lius sentire potuerunt: q; illa mirabilis fortitudo

De .s. laurentio

animi nō solū nō cedere: s; illos exēplo sue tolerā-
tie tolerare. Secō in fidei magnitudine ⁊ seruoze.
Marim⁹ vel fm quosdā Ambro. dū fide sua pfe-
rentis flāmas vicit ondit nobis p ignē fidei gebē-
ne supare icēdia: ⁊ amore xpī die iudicii nō timere.
Tertio i ardētī amore. Idē vel Ambro. Illumina-
uit mūdū plane Laureti⁹ eo lumine quo ipse suc-
cēsus ē ⁊ flāmis q̄s ipse pūlit oīum xpianorū corda
calefecit. De his tribus etiā sic dicit Marimus
vel Ambro. fm quosdā libros. Bti Laureti⁹ exē-
plo vocamur ad martiriū: accēdimur ad fidē ica-
lescim⁹ ad deuotionē. Tercio fuit excellētissima
i p̄stātia sue fortitudine: de cui⁹ fortitudine ⁊ p̄stā-
tia sic dicit Aug. Btīs laureti⁹ māsit i xpo vsq; ad
tērationē vsq; ad tyrānicā iterrogationē: q̄ lon-
ga morte: q̄ bti māducauerat ⁊ bene biberat tanq̄
illa cēsa suginat⁹: ⁊ illo calice ebri⁹ tormēta nō fecit:
nō cessit. i regnū successit. Adeo aut fuit oīas ⁊ fir-
mus q̄ nō solū tormētis nō succubuit: s; etiā ex
ipsis tormētis vt habet ex dictis bti marini: scūs ē
pfectio: i timore: seruicio: i amore. ⁊ iocūdior: in ar-
dore. De pmo sic dicit. Extēdit sup flāmaz ignitos
globos: ⁊ sepius versat i latera: s; q̄to plus penaz
patit tanto ampli⁹ xp̄s dñz p̄timefecit. Quātū ad
2m sic ait Marimus vel fm quosdā libros Am-
bro. sius. Granū sinapis cū atterit accēdit. Laure-
ti⁹ cū patit i flāmas. Itē nouo admiratōis genere
alius illū torquet: ⁊ alij senētes tormēta p̄ficiūt. de
notiorē Laureti⁹ saluatori supplicia atrociora fe-
cerūt. Quātū ad tertū sic dicit. cor ei⁹ tanta fide
xpī magnanimitate p̄caluit: vt despectis pprii cor-
poris cruciatib⁹ insanissimū torq̄ suo triūphāns
ei⁹ ignib⁹ ler⁹ illuderet. Quarto fuit excellētissi-
ma in mirabili pugna ⁊ modo victorie. Btīs nāq;
Laureti⁹ sicut ex v̄bis bti Marini ⁊ Augustini
manifeste colligit q̄nq; ignes exteriores quodā mō
habuit: quos tñ oēs supauit fortiter ⁊ extirxit. Pri-
mus fuit ignis gebēne. Secūs mālīs flāme. Tert⁹
carnalis p̄p̄ficientie. Quart⁹ ardentis auaritie.
Quit⁹ furētis isanie. De exticōe pmi ignis. s.
gebēne sic dicit Marim⁹. Nunq̄ cedere poterat
momentanee co:pis v̄sioni cui⁹ fides eternū gebē-
ne extinguebat ardorē: Itē trāsit p ignē momenta-
neum atq; determinatū: s; flāmā gebēne ppetuo
exnētis euasit. De exticōe scdi. s. mālīs flā-
me: sic ait Marim⁹ vel Ambro. fm quosdā libros
Co: porali laborabat incendio: s; diuin⁹ ardor mālē
extirxit ardorē. Itē quis rer iprob⁹ ligna subijciēs
icēdia mālora supponeret: tñ scūs laureti⁹ has flā-
mas fidei calore nō sensit. Itē Aug. Supari chari-
tas xpī flāma non potuit: ⁊ senior fuit ignis: q̄ fons
arsit q̄s q̄ itus accendit. De exticōe tertij ignis
s. carnalis p̄p̄ficientie sic dicit Marim⁹. Ecce bti
Laureti⁹ trāsit p ignē quo nō adust⁹ ibozpit: s; illu-
minat⁹ effulsi: arsit ne arderet: ⁊ ne verec⁹ exustus
ē. Itē b. Laureti⁹ sequēs. q̄ sirtū ad martiriū cla-
mabat post eū dicēs. Quo p̄gredieris sine filio p̄:
quo sacerdos sancte sine ministro p̄peras: Tu sine
ministro nūq; sacrificiū offerre p̄sueueras. Quid i

me displicuit paternitati tue: Nunq̄ degenerē me
p̄basi: Exire certe vtrū idoneū ministrū elegeris:
cui p̄misti dñici sāguinis disp̄sationē. Cui. b.
sirtus ridit. Nō ego te desero fili neq; derelinquo:
s; maiorā tibi debetur p fide xpī certamina. Mos
q̄si senex lenioris pugne cursū recipimus: te aut q̄si
iuuenē manerē glorioz de tyrāno triūphus. post tri-
duū me seq̄ris sacerdotē lenita. De exticōe q̄r-
ti ignis. s. auaritie: q̄liter. s. auaritia illoz: q̄ thesau-
ros cupiebāt euauit: ⁊ frustrata ē. dicit Aug. Ar-
mat gemina face hō pecunie cupidus: ⁊ veritatis
inimic⁹: auaritia vt rapiat aux: p̄p̄ietate vt auferat
xp̄s: nihil obtines nihil p̄ficiis humana crudelitas.
subtrahit i v̄ctis eius nō flāmis tuis. De exticōe
q̄nti ignis. s. furētis isanie: q̄liter videlicet isania p-
sequētū frustrata ē ⁊ annihilata: sic dicit Marim⁹.
Supatis flāmaz ministris oēs mūdane isanie restri-
xit icēdiū: ⁊ adhuc vsq; diabolica p̄fecit itēno: vt ⁊
vir fidelis ad deū suū glorioz ascederet ⁊ crudelitas
p̄sequētū cū suis ignib⁹ p̄fusa torpescat. Qd enim
p̄sequētū isania ignis fuerit: ondit eūz dicit. Furor
gentilis accēsus eraticulā parat ignitū: vt indigna-
tionis flāmas ignib⁹ vidicaret ⁊ nec mirum si hos
q̄nq; ignes exteriores supauerit: q̄n ex verbis bti
marini habet q̄ tria frigera itus habuit: ⁊ tres
ignes i corde portauit p quos oēs ignē exteriorē ex
refrigerio mitiganit: ⁊ maioris ardoris icēdio supe-
rauit. P̄simū nāq; refrigeriū fuit desideriū celestis
glorie. Secm meditatio legis diuine. Tertū puri-
tas p̄ficientie. Per hoc triplex refrigeriū oēs ignem
exteriorē extinctum fecit ⁊ frigidū reddidit. De
p̄mo refrigerio: qd est desideriū celestis glorie sic di-
cit Marimus vel Ambrosius fm quosdā libros.
Neq; enim bti laureti⁹ igni tormēta viscerib⁹
sentire poterat: q̄ sensibus paradisi refrigeriū possi-
debat. Itē licet iaceat an pedes tyrāni crusta caro
corpus exanime: nihil detrimētū patit in f̄ris: cuius
aius demorat in celis. De secō refrigerio qd est
meditatio legis diuine sic dicit Marimus vel Am-
bro. sius. Dū xpī cogitat p̄cepta: frigidū ē illi omne
qd patit. De t̄tio refrigerio qd est puritas. s. cō-
suetie sic dicit. Ardet p̄fectio totis visceribus for-
tissimus martyr ⁊ v̄it sed regnū celi p̄tractās refri-
gerio p̄ficientie victor exultat. Dabitū. nihilominus
vt idē Marimus ondit tres ignes itiores quos
maior icēdio supant. P̄simus fuit fidei magnitu-
do. Secūs ardēs dilectio. Tertius vera dei cogni-
tio: q̄ ip̄sū tanq̄ ignis irradiauit. De p̄mo igne sic
dicit idē vel Ambrosius. Inq̄tum in illo fidei ser-
uet ardor: itantū supplicij flāma frigescit. Itē cē sal-
uatoris ignē seruoze fidei i euāgelio legimus. Ignē
veni mittere in t̄rā. Hoc igit ignē bti Laureti⁹
accēsus flāmaz nō sensit icēdiū. De secō igne sic
dicit idē vel Ambrosius. Ardebat extrinsecus mar-
tyr laureti⁹ tyrāni senētis icēdijs: s; maior illuz
intrinsicus xpī amoris flāma torcebat. De t̄tio sic
dicit. fortissimū martyre semissima p̄secutoris flāma
vincere non potuit: q̄ lōge ardētius vitatis radijs
mens eius accēsa feruebat. Itē odio p̄diē: ⁊ amo-

re charitatis accessus appositā sibi extrinsecus sāmā aut nō sentit: aut vincit. Habet autē laurētius iter ceteros martyres tria privilegia q̄tū ad offm̄. P̄mū est i vigilia. Solus enim iter martyres h̄z vigilia. S̄z vigilia scōz ppter multas iordinationes hodie i ieiunia pmutata sūt. Ados. n. fuit olim: vt refert iōānes beletb i festiuitatibus scōz hoies cū vxorib⁹ i filiabus ad ecclesiā venire vt ibi cū lami narib⁹ p̄nctaret: s̄z q̄ multa adulteria in his vigilijs fiebāt statutū fuit vt vigilia i ieiunia quertētur. Rōmē tñ antiquū retētū est q̄ nō ieiunia s̄z vigiliae adhuc appellātur. Sed est i octaua. Ipe nā q̄ solus cū stephano h̄z octauā iter martyres: sicut martinus iter p̄fessores. Tertiū est i regressib⁹ antiphonarū qd solus ipse i paulus h̄z: sed paulus pp excellētiā p̄dicatōis: iste ppter excellētiā passiōis.

C De nomine.

Hippolytus dī ab biper qd ē supra i litos qd est lapis: q̄t sup lapidē. i. x̄p̄s sūdat⁹: vel ab i i polis qd ē ciuitas: vel hippolytus q̄t valde politus. Sūt. n. sup lapidē x̄p̄s bene sūdat⁹ p p̄stānā i firmitatē. fuit i ciuitate supna p desideriu i auiditatē: bñ politus p tormentorū acerbitatē.

C De scō Hippolyto martyre.

Hippolytus post q̄ corpus beati laurētij sepeliuit: venit in domū suā i dās pacē sermō i ancillis suis: oēs sacramēto altaris qd iustinus p̄f byter obtulerat communicauit: i appositā mēsa p̄us q̄ cibū sumeret: venētes milites eū rapuerūt: i ad cesarē duxerūt: quē vidēs decius cesar subridēs dixit ei. Nunq̄d tū magnus effectus es: q̄ corpus laurētij abstulisti? Cui Hippolytus. Idc feci nō q̄t magnus: s̄z q̄t xpianus. Tūc decius furorē repletus p̄cepit vt bitū quo vt xpianus vtebāt expo liaret: i os eius lapidibus tōderet. Cui Hippolytus. Ad me expoliasti s̄z magis vestisti. Cui decius Quōd i sp̄ies effectus es vt nuditatē tuā nō erubescas: nūc igit sacrificia i viues: ne cū tuo Lauren. pereas. Cui hippolytus. Exemplū vtiā merear bñ laurētij fieri: quē tu ore poluto ausus es noiare Tūc decius fecit eū sūstibus cedi: i pectinib⁹ ferreis laniari. Ille autē se xpianū cū voce clara p̄fitebāt: i cū tormenta huiusmodi derideret veste militari q̄ antea vtebāt eū vestiri fecit hortans vt amicitia i militiā p̄stānā retineret. Cui hippolytus cū dīet se x̄p̄o militare. Decius ira repletus Valeriano p̄scō eū tradidit: vt oēs facultates eius acciperet: i duris tormentis eū inficeret. Inuēto quoniā eius familia xpiana ēct adducti sūt oēs an ipsius p̄spectū q̄ cum ad sacrificia cogere p̄cordia nutrit hippolyti p oib⁹ ridit. Ados cū dñō nō maluimus potius mori pudice q̄z viuere ipudice. Cui valerianus. Venus fuor nō nisi cū supplicis emēdat. Tunc p̄ntē hippolyto i gaudente iussit eā tā diu plūbatia cedi quousq̄ sp̄itū emisit. Dixitq̄ hippolytus. Grās ago tibi die iesu x̄p̄e q̄ nutritiā meā an p̄spem scōz tuorū p̄misti. Deinde extra portā tyburtinā valerianus hippolytū cū familia suā duci fecit. Hippolyt⁹ at p̄ortās oēs dixit. Frēs nolite metnē. q̄ ego

i vos vni dñs hēm⁹. Iussitq̄ Valerian⁹ vt i p̄spectu hippolyti oib⁹ capita ap̄tarent. Hippolyt⁹ vō pedes ad colla idomitorū equorū fecit ligari: i p car duos i tribulos taz diu trahi donec sp̄m exalaret. Obijt circa anū dñi. 266. Eorū autē corpa iustinus p̄f byter rapuit: i iuxta corp⁹ sci Laurenij sepeliuit. Corp⁹ vō s̄acte p̄cordie inuenire non potuit: q̄ fuc rat i cloacā p̄iectū. Miles at qdā noie porphyrius credēs btāz p̄cordiā aurū aut gēmas in vestimētis h̄ie ad qndā cloacariū noie hyrenēū: q̄ erat occulte xpianus accessit i dixit. Secretū custodi: cū the corpus concordie de cloaca: q̄ spero q̄ aurum aut gēmas i vestib⁹ suis h̄z. Cui ille. Quid mihi locus i secretū habebō: i q̄qd inuenio nūc abo. Cū ergo extractū fuisset i nihil inuenisset: miles ille p̄tinus effugit: i hyrenus vocato quodā xpiano noie Abūdio corpus ad sem̄ iustini detulit. Qd ille de uote suscipies iuxta corpus sci hippolyti i aliorū sepeliuit. Qd valerianus audiēs hyrenēū i abūdiū tenuit: i ambos i cloacā viuos misit: quorū corpa i iustinus rapuit: i cū alijs sepeliuit. Post hec decius cū valeriano i cury ascendit aureū: i p̄gūt in amphitheatrū vt cruciaret xpianos. Arreptus igit decius a demonio clamabat. O hippolyte cathenis asperis vincitū me tenes: valerianus sūtr clamabat. O laurenti igneis cathenis me ligatū trahis: i cadē hora valerianus expirauit. Decius aut domū reuerfus triduo a demone vexatus clamabat. Aduro te laurenti modici cella i tormentis: i sic miserabiliter mortuus es. Qd vxor eius Triphonia crudelis vidēs dimissis oib⁹ ad sem̄ iustini cum filia sua Pyrista accessit: i ab eo cum multis alijs baptizari se fecit. Alia vero die cū oraret triphonia emisit sp̄m: cui corpus iustinus p̄f byter iuxta corpus sci hippolyti sepeliuit. Audiētes. 47. milites q̄ regina i eius filia xpiane effecte ēct: venerūt cū vxoribus suis ad iustini p̄f byter vt baptisma susceperēt: quos oēs Dyomisius q̄ scō fixto successerat baptizauit. Claudius aut impator cyrillū cū sacrificare nollēt ingulati fecit: i ceteros milites decollari quorū corpa i agro verano cū ceteris sepeliuntur. Et aduertendū q̄ ex p̄se habet hoc q̄ illi decio q̄ laurētū i hippolytū martyrizauit successit Claudius. Claudius at nō successit decio impator: imo decio successit secū dū chronicas volusianus: volusiano galienus: galieno claudius. Oportet ergo dicere vt videtur q̄ aut galienus fuerit binominus: i q̄ dictus sit galienus i decius. sicut decius i chronicā suā: i godofredus in libro suo: aut q̄ galien⁹ in sui adiutorij quēdā noie decii fecerit cesarē nō tamē ip̄atorē: sicut dicit ricardus i cronica sua. De hoc martyre sic dicit Ambrosius i p̄fatiōe. Vtiis martyr hippolytus xp̄m vix ducem p̄siderās miles eius ēc in aluit q̄z dur militū cōprobati: bñq̄z laurentiū sue custodie mācipatū nō p̄secutus est: sed subsecutus: q̄ cū thesauros ecclesie disenteret: inuenit thesaurū non quē tyrānus criperet: sed quem pietas possideret: inuenit thesaurū vnde vere diuitie peterēt: sp̄cūit furore tyrāni: vt cū regis p̄petui grā p̄bare. membris diuidi non refugit: ne neribus diuelleret cernis.

De assumptione

Subuleus qdā nomine petrus cū in festo Adarie magdalene plaustrū iūxisset et boues sequēs ipsos maledictis vgeret: p̄tinus boues et aratū a fulmi ne absumunt: et ipse petrus q hoc impetratus fuerat supplicio atrociori torq̄batur: nā ignis eum arripuit: adeo q carnib⁹ et nervis tibi⁹ et cruris ḡsupr̄ ossa paterent: et ipsa tādē tibia sua p̄page pemit⁹ solue- retur. Tūc ille ad q̄ndā eccl̄iaz. b. v̄ginis accedēs: tibia ipsā i quodā foramine ips⁹ eccl̄ie abscondit et beatā v̄ginē lachrymis et p̄tib⁹ p sua liberatione rogauit: et ecce nocte qdā brā virgo cū brō Hippo- lito: ei in visione affuit: et eide Hippolito vt petrū p̄stine sanitati restitueret impauit. Statimq; sc̄us hippolitus tibiā de foramine accipies loco suo q̄si surculū arbori in momēto inseruit in q̄ instōe tātos dolores sēsit: vt suis clamoribus totā familiā excita- ret: q surgētes et lumē accēdētes petrū duo crura: et iter atq; iter tractabāt: mēbra vera ip̄s brē cō- spiciēbāt: q vix cū excitātes vii hec sibi acciderint fessitātur: s; ille eos ludere existimās: tādē victus rē vidit et extupuit: s; tū cora noua mollior q; vetu- sta ad sustinentiā corporis non poterat exēq̄ri. Tū ad publicatiōē miraculi p̄p̄nū claudicauit. Et tūc iter brā virgo eidem apparēs scō hippolito dixit: Ut q̄cqd curatōi deesset supplere deberet. Enigi- lās igit: et p̄ plene sanātū inuēns reclusorū itro- iuit. Tū diabolus i sp̄e nude mulieris frequētissime apparebat: et nudā ei se igerēs q̄to ille fortius resi- stebat tāto illa ei ipudētius incūbebat. Tū ergo illa cū plurimū vexaret: tādē ille skolā sacerdotale acci- piēs collū eius citit: et mox diabolo abscedēte cada- uer putridū ibidē remāsit: tātusq; fetor ide exaluit: vt nullus q hoc vidit ambigeret qn corpus mulie- ris alicui⁹ mortue fuisset qd diabolus assūpsit.

De assumptione brē Adarie virginis
Assumptio brē v̄ginis Adarie
 q̄liter sc̄a sit ex quo-
 dā libello apochypho q iōāni enāgeliste
 ascribit edocet. Ap̄lis nāq; ob p̄dicatōis
 ḡraz diuersas mūdi subeūtib⁹ regiones virgo brā
 i domo iuxta mōrē syon posita d̄f remāsisse: oiaq;
 loca filij sui. s. locū baptisimū i ciuitatē: oīenis: passio-
 nis sepulture: resurrectōis: et ascētionis: quoad vi-
 rit deuorōe sedula visitauit. Et fm q ait Epipha-
 nius. 24. ānis post ascēsiōē filij sui sapiauit. Re-
 fert ergo q brā virgo qū xpm̄ p̄cepit erat ānoꝝ. 14.
 et in. 15. xpm̄ peperit: et vixit cum eo annis. 33. et post
 mortē xpi supiauit. 24. ānis: et fm hoc qū obiit erat
 annoz. 72. p̄obabilius tū videt q alibi legit: vt
 12. annis filio supiauerit: et sic sexagenaria sit assump-
 ta: cū apostoli totidē annis p̄dicauerint i indea: et
 circa p̄es illas: sicut eccl̄astica tradit historia. Die
 igit qdā dñi in filij desiderii cor virginis rebemen-
 ter accēdit: estuās animus cōmouet: et in exteriorē
 lachrymarū abundantiā excitat. Tūq; ad tps subtra-
 cti filij equimiter non ferret subtrac̄ta solatia ecce
 angelus cū multo lumine eidē assit et reuerenter:
 v̄pote sui m̄fēs dñi salutauit. Tūc inq; benedicta
 suscipies benedictionē illius q mādauit salutē Ja-

cob. Ecce at ramū palme de paradiso ad te domi-
 nā attuli: quē ante feretrū portare iubeas: cum die
 tertia de corpore assumeris: nā filius tuus te m̄fēs
 reuerendā expectat. Tū Adaria respōdit. Si iue-
 ni gratiā in oculis tuis: obsecro vt nomen tuū mihi
 reuelare digneris: sed hoc peto instātius: vt filij et
 fr̄s mei apostoli ad me pariter ḡgrent vt eos an-
 teq; monar corporalibus oculis videā: et ab his se-
 peliri valeā: et p̄p̄is p̄sentibus sp̄m deo reddā. Hec
 iter peto et obsecro vt anima mea de corpore erēs
 nullū sp̄m tērrimū videat: nullaq; mihi sathane
 potestas occurrat. Tū angelus. Cur scire deside-
 ras domina nomen meū: qd admirabile est et ma-
 gnū. Ecce enim ad te oēs veniēt. Hodie ḡgrea-
 būtar apostoli q nobiles tibi exhibebūt eregas fu-
 neris: et in eoz aspectū sp̄m exalabis. Istā q olim p̄-
 phetā de iudea in babilonē in crine attulit: subito
 ipse p̄oculidubio ad te ap̄los adducere poterit in
 momēto. Malignos at sp̄us videre cur metus: cū
 caput eius oīno p̄trueris et spoliaueris ipsam sue
 iperio potestatis? Fiat tamē volūtas tua: vt ipsos
 non videas. Hīs dicens angelus cū multo lumine
 celos ascendit. Palma aut illa nūmā claritate splē-
 debat: et erat quidē virge viriditate ḡsimilis: sed fo-
 lla ipsa vt stella matutina fulgebāt. Sc̄m est aut dū
 iōānes in cpheso p̄dicaret: celū repente intonuit et
 nubes cādda ip̄s sustulit: ac raptū ante Adarie ia-
 nuas collocauit: penitēsq; ostiū interius itroiuit: et
 reuerētē virgo v̄ginē saluauit: quē felix Ada-
 ria ispicēs rebemētē obstupuit: et p̄ gaudio lachry-
 mas ḡtinere nequit: dixitq; fili iōānes memo: esto
 verborū magistri tui qbus me tibi in m̄fem. et te mi-
 hi in filiū cōmēdauit. Ecce a dño euocata: debitū
 humane p̄ditionis exoluit: ac corpus meū tibi cura
 sollicita rēcōmendo. Audini enim iudeos inisse cō-
 filiū dicētes. Expectemus viri fr̄s quoadusq; illa
 que iesū portauit subeat mortē: et corpus eius an-
 nuo rapiemus: ac in ierū ignibus cōburemus. Tu
 igit hāc palmā deferri facies ante feretrū: cū cor-
 pus meū duxeritis ad sepulchrū. Dixitq; iōānes.
 O vtinā hic essent oēs apostoli fr̄s mei vt decēter
 tibi parare possemus exequias ac exoluere landes
 dignas. Hec illo dicēte oēs apostoli de locis in q-
 bus p̄dicabāt a nubibus rapiuntur et ante Adarie
 ostiū collocātur: q videntes se ibidē isimal ḡgrega-
 tos mirabantur dicentes. Que nā causa est p̄pter
 quā nos hic dñs isimal ḡgregauit: iōānes igit ad
 eos erijt: et dominā de corpore recessurā p̄dixit: et
 addidit dicens. Videte fr̄s ne cum obierit aliquis
 eam defleat: ne hoc videns populus conturbetur
 et dicat. Ecce isti quomodo timeant mortem qui ta-
 men alijs p̄dicant resurrectionem. Dionysius
 pauli apostoli discipulus in libro de diuinis nomi-
 nibus hoc idem asserit: apostolos sc̄licet in dormi-
 tione virginis conuenerunt: se similiter interfuisse:
 ac vniūquēq; in laudem christi et virginis sermo-
 nem fecisse: ait enim sic loquens ad timotheū. Hos
 vt nosti et ipse et multi sanctorum nostrorum frat̄ū
 cum conuēnissēmus ad visionem corporis vite p̄in-
 cipis: et quod deum suscepit: aderat autem et frater

dei iacob? et petrus summa et perfectissima theologorum
summitas. Postea visum est ut vniuersi hierarche
laudarent sicut vnusquisque erat sufficiens infinite
virtutis bonitate teartice infirmitatis. hec diony-
sius. Cum autem beata Maria omnes apostolos co-
gregatos vidisset dominum benedixit et in medio
eorum ardentibus lampadibus et lucernis cōscendit.
Circa vero horam noctis tertia Iesus aduenit cum
angelorum ordinibus patriarcharum ceteris: martyrum
agminibus: confessorum acie: virginumque choris: et ante
thorum virginis acies ordinat: et dulcia cātica frequen-
tanti: quales autem exequie ibidem celebrare sunt ex pā-
cto libello quod iam ascribit edoceat. nam post ipse iesus
ichonauit: et dixit. Veni dilecta mea: ponā in te thoro-
num meum: quod concupim spem tuā et illa. paratū cor
meū dñe: paratū cor meū. Tūc oēs qui cum iesu ve-
nerāt dulciter itonāt dicentes. hec est que nesciuit
thor in delictis habere fructū et refectōe aniarum nra-
rum. ipsa autem de semetipsa cecinit dicens. Vtā me dicet
oēs gnātoēs. quod fecit mihi magna quod potes ē: scūm
nomen eius. Tūc cantor oibus itonuit dicens ex-
cellentius. Veni de libano sponsa veni de libano
coronaberis. Et illa ecce venio quod capite libri scri-
ptū ē de me: ut facere volūtāt tuā dñs. quod exultauit
spūs meus in deo saluari meo. Sicque marie ania
de corpore egreditur: et in vlnas filij aduolauit. Sicutque
tā a dolore carnis extranea: quod a corruptiōe exte-
rat aliena. Dixitque apłis dñs. Corp⁹ virginis in f-
iualle iofaphat deferre et in monumento nono quod
ibide iūeniet illud recōdite: me triduo donec ad
vos redeat expectate. Statique cecidēderūt eā flo-
res rosarum: rofei. scilicet martires: et lilia cōuallū: agni-
na. scilicet angelorum confessorum et virginum. Post eā apostoli
clamitāt dicētes. Virgo pūdentissima quo pgrede-
ris: esto nri memor o dñs. Tūc ad cocentū ascendē-
tium census qui remāserāt admirati cōcite obuia pro-
cesserūt. Vidētesque regē suū femine aiaz i vlnis p-
prijs baulāt: eāque sup illū inirā: obstupefacti cepe-
rūt clamare dicētes. Que est ista quod ascendit de de-
serto delictijs affluens in ira sup dilectū suū? Qui-
bus cōcomitātes dixerūt. Ista ē speciosa iter filias
hierusalē: sic vidistis eā plenā charitate et dilectōe
sicque i celū gaudēs suscipi: et a dextris filij i throno
glorie collocat. Apłi autem viderūt ei⁹ aīam talis esse
cādōis ut nulla mortaliū lingua posset effari. tres
autem virgines quod ibide crāt cū corp⁹ ei⁹ lanādi grā ex-
poliaffer: tāta statū corp⁹ claritate respēdūt: ut tā-
quā quē ad lanādū posset: videri autem nō poss. tādiū autem
sup illa ibide respēdūt: donec corp⁹ a virginib⁹ lo-
tum fuat. Apłi autem corp⁹ ei⁹ reuerenter ceperūt et sup
feret⁹ posuerunt: dixitque iohānes petro. hāc palmā
āte feret⁹ petre portabis: quod dñs nobis te ptulit: et
suar omiū pastore et pīcipē ordinavit. Qui petrus.
Hāc poti⁹ portare te gemit: quod virgo a dño es ele-
ct⁹: et dignū ē ut palmā virginis vgo ferat. Tu sup
pect⁹ dñi recubē meruisti: eride sapie ac grē plus
ceteris. finēta potasti: et in illū videt⁹ ut quod a filio rece-
pisti plus numeris ipendas virgini plus honoris.
Tu itaq⁹ portare debes hāc palmā luminis ad ere-
gas scitatis quod potat⁹ es poculo lucis de fonte ppe-

tue claritatis. Ego autem portabo cū feretro sacri cor-
pus. Ceteri autem frēs nri circūdātes feretrum referāt
laudes deo. Paulus autem dixit. Et ego quod minim⁹ ve-
strū oīum sum portabo tecū. Eleuātes itaque petrus
et paulus feret⁹: petrus cepit cātare ac dñe. In exitu
ist⁹ de egypto alleluya. Ceteri autem apłi cātus dulcis
psequunt⁹. Dñs autem feret⁹ et apłos nube prexit: ita
quod ipsi nō videbāt: sed tñ cor⁹ vox audiebāt. Et tūc
runt āgeli cū apostolis pīcētes et terrā totā sonitu
mire suauitatis replentes: excitati oēs ad tā dulce
melodiā de cinitate velocius exiit. et quā hōc sit
diligent⁹ sciscitāt. Tūc extitit quod diceret mariā illam
discipulū iesu offerūt mortuā circa illā hāc quā an-
ditis cōcinit melodiā. Tūc oēs ad arma cōcurrūt
et se mutuo hortabātur dicentes. Venite oēs disci-
pulos occidam⁹ ac corp⁹ illud quod seductore illū por-
tauit ignibus cōburam⁹. Princeps autem sacerdotum
hec videns obstupuit: et ira repletus ait. Ecce ta-
bernaculū illi⁹ quod nos et genus nostr⁹ cōturbauit: quod
lez gloriā nūc accepit: et hoc dicēs manus ad lectus
misi. volēs illud euertere ac ad feret⁹ volēs eā de-
ducere. Tūc man⁹ ei⁹ subito ābe aruerūt et lectulo
adheserūt ita ut ad lectulū penderēt: et nimio cru-
ciatu verat⁹ lamētabilit⁹ ciularēt. Reliqui autem po-
pulus ab āgelis qui erāt i nubib⁹ cecitate percussus ē.
Princeps autem sacerdotum clamabat dicēs. Sācte pe-
tre i hac tribulatōe me nō despicias. Sed p me ob-
secro ad dñm pces fūdas. Ademor. n. debes eē q̄r
aliqui tibi astitit. et q̄lter te accusante āella hostiaria
exensant. Qui petrus. i obsequijs dñe nri ipediti su-
mus: et curatōi tue itendē non valem⁹. Ceteri si in
dñs nri iesu et hāc quod ipz portant credider⁹ spero
quod cōtinuo sanitar⁹ bñficio poteris. quod ridit. Credo
dñm iesu vix eē filiū dei: et hāc sacratissimā matrē
ei⁹. Statique a feretro man⁹ eius solute sūt: sed tñ in
brachijs adhuc ariditas remāsit et dolor vehemens
nō recesserat. dixitque ei pter⁹. osculare feret⁹ et dic.
Credo i deū iesu xpm: quē ista in vtero portauit: et
post partū virgo pmāsit. quod cū feciss⁹ cōtinuo psti-
ne ē reddit⁹ sanitati: dixitque ei petrus. Accipe hanc
palmā de manu fratris nostri iohānis et pones eam
super populū execatū: quicūque credere volue-
rit recipiet visum: qui autē credere noluerit vide-
re non poterit in eternum. Mariā autem portan-
tes apostoli in monumento posuerunt: et iuxta il-
lud: ut dominus iusserat cōsederunt: tertia autem die
veniens cū multitūdine angelorum ipsos salutauit di-
cens. Pax vobis. qui responderunt. Gloria tibi
deus qui facis mirabilia magna solus: et dixit apo-
stolis dñs. Quid gratie et honoris vobis videtur:
ut mee nūc conferam genitrici? Et illi. Iustum vi-
det⁹ dñe seruis tuis: ut sic tu demicta morte regnas
i secula: sic tale resuscites mris corpusculū: et de vris
tuis colles in eternum: quo inuente michael an-
gelus continuo affuit et marie animam coram do-
mino presentauit: tunc saluator locutus est dicens.
Surge proxima mea: columba mea tabernaculus
glorie: vasculum vite: templum celeste: ut sicut per
coitum labē non sensisti criminis sic in sepulchro
solutionem corporis minime patiaris. Statimque

De assumptione

ala ad marie accessit corpusculum: et de tumulo posuit
gloriosi: sicq; ad ethereum assumit thalamum comitare
secum multitudinem angelorum. Thomas autem cum abisset et
rediens credere recusaret: subito zona eius percussa
fuerat ab aere recepit illesam: ut vel sic intelligeret
quod totaliter fuisset assumpta. Hoc autem totum quod predictum
est: apochryphum est: de quo ait Hieronimus in epistola: sine
simone ad paulam et eustochium. Ille sane libellus ve-
re apochryphus est esse datus: nisi quo ad aliquam fide dignam
quod videtur a sanctis approbata: quod sunt. 9. f. quod promissa sit
et exhibita virgini omnia consolatio. apostolorum omnium con-
gregatio: sine dolore consummatio. sepulture in valle
iosaphat preparatio: exegalibus deuotio christi: et totius cur-
rie celestis obnatio: indeorum presencio. miraculorum in
omni causa condere commutatio: in ala filii et corpe assumptio.
Hoc et alia multa sunt ibi posita potius ad simulationem
quam ad veritatem: ut quod Thomas non assuerit: et vehe-
menter dubitauerit: et his similia quod per se patet: quod sunt
relinquenda potius quam asserenda. Vestimenta autem ipsius de
solatibus fidelium dicunt in tumulo remansisse. Alii et de
quidam pre ipsarum vestium tale miraculum contigisse narrat.
Cum dux normannorum urbem carnouensem obsideret episcopus
illius: urbis tunicam beate marie quod ibidem suabatur more
verili habere ipsam: et subsequente populo secum ad hos-
tes exiit. statimque omnes hostilis exercitus amictus et ce-
citatus percussus est: stabatque totus corde tremulus: et to-
tus animo stupefactus. Quod illi de civitate videtes di-
uino iudicio superadeunt: et atrociter hostes cedunt: quod
beate marie plurimum displicuisse probatur ex eo quod per-
tinet tunica illa disparuit: et vestitus continuo hostis re-
cepit. In reuelationibus sancte helisabeth legitur quod dum ipsa
helisabeth quidam vice in spiritu rapta esset: vidit in loco
valde remoto quoddam sepulchrum multo lucis circū-
fusus: quod spiritus mulieris in eo: et circumstabat multitudo
angelorum: et post paululum de sepulchro crepta est: et in
sublime cum illa altissimi multitudinem eleuata. Et ecce
in eo occurrit vir quidam de celis admirabilis et glo-
riosus aduenit portans in dextra crucis verillam: et cum
eo infinita millia angelorum: sicque ea alacriter suscipientes
cum magno edecore eam in celos deduxerunt. Post modum
cum ipse helisabeth angelum cum quo sepe loquebatur de
predicta visione interrogauit: quod respondit ait. Viscum est tibi
in hac visione: quod tam in carne quam in spiritu domina nostra in celum
assumpta est. Quod autem eiusdem reuelationibus sibi reuelatum esse.
quod post decem dies sui transiit in corpore sit assumpta. nam
beata maria secum colloquens ait. Post ascensionem domini anno
integro: et tot diebus quot sunt a die ascensionis usque
ad diem mee assumptionis supinxi. Omnes autem apostoli do-
miti mecum interfuerunt: et corpus meum reuerenter sepul-
ture dederunt. Sed quadragesima die postmodum resur-
rexi. Cum autem helisabeth eam interrogasset: utrum hoc ma-
nifestare vel celare deberet: dixit. nec carnalibus et
incredulis reuelanda nec deuotis et fidelibus abscondenda.
C. Morandus est ergo quod gloriosa virgo maria assumpta et
exaltata est integraliter honorabiliter letantem et excellentem.
assumpta est. n. integre in anima et corpore: sic pie credit ecclesia.
Quod quidem multi sanctorum non solum asserunt: sed et hoc probare
multis rationibus moluntur. Bernardus. n. non est quoniam sanctorum
corpora de perlofa sublimantur: reputa petri et iaco-
bi tam gloriose venerabilia reddidit: et honore tam mi-

rifico sublimantur: ut et ipsis deputet locum eorum vene-
ratiōi congruum: et ad ipsa mundus properet vniuersus.
Si igitur marie corpus super terram esse dicat cum nec deuo-
ta frequentis visitatio fidelium: nec eadem locum deputet
honoris: minime videbitur christus honorem matris corporis
contempsisse: cum tamen super terram aliorum sanctorum corpora sic ho-
noret. Hieronymus. item dicit quod 18. cal. septembris maria ad
celos ascendit. Quod vero dicit de marie corporali assu-
ptione ecclesia potius elegit pie dubitare quam aliquid te-
mere diffinire in sequentibus credendum esse sic probat. Si si-
desunt quod dicantur in his quod cum christo surrexerit perpetua re-
surrectio: ita esse completam: nonnulli credant eundem
virginis ipsam etiam in glorificatione carne gaudere cum christo:
cur id non magis est credendum de matre saluato-
ris: Qui enim dixit. honora patrem et matrem: et non
veni soluere legem: sed adimplere: profecto in rem
suam super omnes honorauit: nec nos de beata ma-
ria factum ambigimus. Augustinus. autem non solum hoc affir-
mat sed etiam tribus rationibus hoc probat. Et pri-
ma quidem est carnis christi et virginis unitas. Ait. n.
sic. Putredo namque et vermis humane est opprobri-
um conditionis a quo opprobrium cum iesus alienus
sit: marie natura excipitur: quam iesus de ea assu-
psisse probatur. Secunda vero est corporis eius di-
gnitas. unde ait. thronum dei thalamum domini:
tabernaculum christi dignum dignius seruari celo quam
terra. Tertia est virginis carnis perfecta integri-
tas. ait enim. Letare maria letitia inenarrabili cor-
pore et anima in christo proprio filio per proprium
filium: nec sequi debet corruptionis erumina: quia
nulla secunda est tamen filii pariendo integritatis corruptio
ut sit semper incorrupta: quam rata perfudit gratia. sit integra
uiuens quod omnis integra perfectaque genuit vitam. sit cum eo
quod in suo gessit vtero. sit apud illum illa quod genuit fo-
mit et aluit illud. b. Maria dei genitrix dei ministratrix
et seruatrix. De qua quod aliter sentire non audeo:
aliud dicere non presumo. Ad hoc facit quod ille cecregi vifi-
ficato: ait. Scandit ad ethera virgo puerpera. vir-
gula fesse non sine corpore sed sine tempore tendit ad esse.
C. Secundo letant. De hoc dicit Gerardus episcopus et
martyr in suis homeliis. Hodie virginem beatam celi
susceperunt letando angelus gaudendo et archangelus in bilis
do: throni exultando: dominantes prefalando: principa-
tus armonizando: patres cytharizando: cherubim et
seraphim hymnizando: atque ad supernum diuine maiestatis
tribunal ducedo. C. Tertio honorabiliter: quia
ipse iesus et totius militie celestis exercitus eadem obuiam
venit. Unde hieronymus. Quis illud cogitare sufficiat quam
gloriosa hodie regina mundi precessit quanto deuotionis
affectu tota in eo occurrit celestium legionum peditum
multitudo: quatis ad thronum carnes sit deducta: quod pla-
cido vultu: quod serena facie quod diuinis aplectibus a fi-
lio sit suscepta et super omnes creaturam exaltata. Idem.
Hodierna die credendum est militiam celorum festiue
genitrici dei obuiam aduenisse eamque ingenti lumine
circumfulsisse et usque ad dei thronum cum laudibus et
canticis spiritualibus perduxisse. Celestis quoque hieru-
salem militiam tunc ineffabili leticia exultasse: et in euanda-
ta ineffabili charitate et omni gratulatione iubilasse

quonia festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur
annua illis oib⁹ facta e continua. Credit quoq³ q³
ipse saluator: p se tot⁹ festiu⁹ occurrerit t⁹ cu gau-
dio ea secu i throno collocauit. Alias quomo ipse
fer quod i lege ipse madauit. Honora patre tuum
et matre tua: Hec hiero. C Quarto excellenter.
Hiero. hec e dies i qua vsq³ ad throni celsitudinē
itemerata mater et virgo pcessit: atq³ i regni solio
sublimata post xpm gloriosa resedit. Qualiter autē
i celesti gloria sublimata et honorificata sit ostēdit
beatus gerardus i suis homelijs dices. Solus do-
minus iesus xps potest hāc magnificare quēadmo-
dū fecit: vt ab ipsa maiestate laudē cōtinue accipi-
at et honorē āgelicis stipata choris archangelicis
vallata turmis. thronoq³ hic ide possessa imblato
mb⁹ dominationū circūcincta tripudijs: pncipatu
um circūsepta obsequijs: potestati āplexata pian-
sibus. virtutū grata honorib⁹: cherubin circūstan-
tiata h⁹mmificatiōib⁹: seraphin vndiq³ possessa i-
effabilib⁹ cātatiōib⁹. Ipsa quoq³ ineffabilissima
trinitas perenni tripudio sibi applaudit atq³ sua
gfa i ea tota redundat: oēs eidē attēdere fac. apo-
stolor⁹ splēdidissim⁹ ordo ineffabili laude eā extollit
martyrū multitudo omnimode supplicat tāte die
Cōfessor⁹ exerit⁹ innumeralib⁹ cōtinuū sibi pfo-
nat canticū. virginū cādiddissima concio iugē e ho-
reā ad suā celebrat gloriā. Inuite etiā isern⁹ sibi
volutat⁹ pccatissimi demones cōclamat. C Qui-
dā clerice⁹ virgini marie deuot⁹ cōtra dolorē. v.
vulnere xpi eā quōtidie p hec vba q³ solari stude-
bat dices. Gaude di gēntir vgo imactata: gaude
q³ ab āgelo gaudiū suscepisti: gaud⁹ q³ pcepisti: gaud⁹
q³ gēnisti cūni luminis claritate: gaud⁹ mri: gaude scā
digenitrix virgo. Tu sola mri imupta: te laudat
ois creatura et factura. Venitrix lucis sis p nobis
que sum⁹ ppetua iternitrix. Hic cū nimio lāgu-
re corept⁹ ad extrema veniss⁹ pauore pcurbari ce-
pit. Cui virgo apparēs dixit. Cur fili tāto timore
trepidat⁹ q³ toties mihi gaudiū nunciast⁹. Gaude
etiā tūz vt eternalit⁹ gaudeas veni mecu. C Ad-
les qdā potēs et diues dū oia sua bona idiscrēta li-
beralitate dispgeret ad tātā deuent iopiā: vt qui
cōsueuerat magna tribuere tam iciperet minimis
idigere. habebat autē quādā vxorē pudicissimā: et
brē marie valde deuotā. Appropinquāte autē qdāz
solēnitare i qua pdiēt⁹ miles multa donaria cōsue-
nerat elargiri: cū iā qd tribueret nō haberet nimia
cōfusiōe et verecūdia ducē⁹ quousq³ plicta trāssit⁹
solēnitatē desertū locū merois amicu expetiit: vt
et forte tunc sue icōmoda plāgeret et verecūdiā cui
taret. Et ecce subito qdā eqū⁹ valde terribil⁹ ter-
ribiliorē habēs sessorēz ad eū accessit: cū⁹ sessor eū
alloqut⁹: et cansaz tāte tristitie sciscitat⁹. cū cū oia
q³ sibi cōtigerāt p ordine enarrasset: ille ait. Si mi-
hi i modico obteperare volueris magis q³ antea
gloria et diuitijs abundabis. Spōdet ille pncipi re-
nebray: se qeqd iusserit libēter facturū: dūmō sibi
ipleat que pmitit. Et ille. ecce pgens i domū tu-
am i tali loco regres: et ibidē tot auri et argēti pōde-
ra tot lapides pcciosos inuenies. Adhibi āt hoc facias

vt tali die huc vxorē tuā ad me adducas. Sub ta-
li pmissiōe miles ad domū reuertit⁹: et i loco quo fi-
bi dixerat qres oia repperit q pārit. Que inuenies
mor emt palatia: largit⁹ dona redimit fūdos: com-
parat fūos. Appropinquāte vō die statuta vxorē su-
az vocauit et dixit. Equū ascēde: qā aliquo lōgins
meū pgere te o³. At illa tremēs ac pauens et viri
ipio pdicere nō psumēs: beate marie se deuote cō-
mēdauit: et post virū abire cepit. Cū āt lōg⁹ pces-
sisset et i via quādā eccliaz inuenisset: illa de equo de-
scēdēs ecclia irauit viro exteri⁹ expectāte. Dum
vō brē Admarie se deuote cōmēdaret: illa subito ob-
dormiuit. et vgo gloriosa pdicte matre i habitū et
q³litate p oia similis de altari pcessit: et foras exiēs
equū ascēdit matrona illa i ecclia dormiēte et rema-
nēte. Cū āt suā eē vxorē arbitras pfect⁹ ē. Cū āt
ad locū statutū venisset: ecce pnceps tenebray: cui
ipetu nimio veniebat: et ad locū festiabat. Et cum
appropinquāss⁹ statz ille isremiuit: et tremēs ac pauēs
accedē nō psumit. dixitq³ militi. Infidelissime hoīz
cur me talit⁹ illuisti: et p tāt⁹ bñficijs mihi talia cō-
tulisti. Ego. n. tibi dixerā vt ad me adduceres tuā
giugē. et tu adduxisti dñi genitricē: volebā vxorēz
tuā: et tu adduxisti mihi inariā. nā cū vxorē tuā mi-
hi mltas iserat iniurias de ea volebā expetere vl-
tionē: et tu ad me istā adduxisti: vt me torqat et ad
isernū mittat. Audiēs hoc vir vehemēter stupebat
et pē timore et admiratiōe humia loq nō poterat.
Stā āt maria dixit. Qua temeritate neq³ spūs de-
uote mee nocet psumptū. Ad hoc tibi ipune cedet
et nūc te hac plector sentētia: vt i isernū descēdas:
et alicui me cū deuotiōe inuocāti nocet decetero nō
psumas. Ille āt cū multo ciulatu recessit: et vir de
equo exiliēs se ad ei⁹ pedes pstrauit. Quē vgo in-
crepās ad suā vxorē q adhuc i ecclia dormiebat in-
bet redire et oēs diuitias demōis abijcere. Redi-
ens igr cū adhuc vxorē suā dormiēte inueniret: eā
excitant et que sibi acciderant enarravit: cū āt do-
mū redisset et oēs demonis diuitias abieciisset: i lau-
des vginis deuotissime pmanferūt: et mltas post-
mōz diuitias ipsa largiēte vgie receperūt. C Ad
iudiciū dei qdā i vñsiōe rapit⁹: q pccōz sarcina gra-
uabat⁹. Et ecce sathā affuit et dixit. Nihil i hui⁹ aia
habēs. ppri⁹. Sz mei pon⁹ extat dñi⁹. habeo. n. in-
de publicū istrumētū. Cui dixit dñs. Ubi ē tuū in-
strumētū: et ille. Instrumētū habeo qd ore. pprio
ipse dictasti et ppetuū duraturū sārasti. Dixisti eni
quacūq³ hora comederis morte moriemini. Cum
igr iste sit de pgenie illoz q cibū vetitū comederūt
iure istrumētū publici mecu i iudicio o³ mori. Di-
xit āt dñs. Omitit⁹ hō tibi p te loq. Ille āt obmu-
tnit. Dixit itez demō. Aldea ē itez pscriptiōne: q³
eā iā. xxx. ānis possedi: et mihi tāq³ fū⁹ ppri⁹ obe-
diuit. Et adhuc ille obmutuit. demō iterum dixit.
Aldea ē et q³ et si aliq³ bona fecerit: ei⁹ tū mala icō-
parabilit⁹ vicūt bona. Dñs āt volēs atra eū cito p-
ferre sentētia: eidē iuinū pcessit octo diez: vt oc-
tano die corā se cōpareret: et de his oib⁹ rationez
redderet. Cū igr a facie dñi timēs ac merēs abirz
qdā ei obuiuit: et cansaz tāte tristitie requiuit. Cui

De assumptione

cū ille oīa p ordinē retulisset, ait ille. Ne timeas nec formides: q de pmo virili te iuuabo. Cū āt ab eo interrogaret quo noīe vocaretur ait. Veritas ē nomē meū. Inuenitq secundū q pmissit cū iuuare efficacit de secūdo. Interrogat āt quo noīe vocaretur: respondit. iustitia vocor. Die āt octauo āte iudiciū venit et demō ei pmiū obiecit. Ad quē respondēs veritas ait. Duplicē mortē esse nouim: corporis. s. et gehēne. Illud ergo istrumentū qd p te demō allegas i logē d morte gehēne: s. corporis: quod qd ex hoc manifestū ē: q cū oēs i illa sentētia icludant. s. q corpore moriant: nō tū oēs gehēne ignib? moriuntur. Quātū. n. ad mortē corporis sēp duratiū ē: qstus vō ad mortē aīe ē p xpi sāguine renouatū. Tūc demō vidēs q i pmo succubuit: secundū sibi obijcere cepit: s. iustitia affuit: et p eo talitē respondit. Et cū multis anis fūū possederis: tū ratio sēp dicit. Sēp. n. ratio murmurabat qta crudeli dno seruiebat. Ad tertiuū obiectū nemi nē habuit adiutorē. Dixit qz dñs. Afferat statera et bona et mala oīa pōderēt. Veritas āt et iustitia peccatori dixerūt. Ad mrem misericordie que iuxta dñz sedet tota mēte recurre: et cā i tui adiutorū iuocare stude: quod cū fecisset beata maria i eius adiutorū venit: et sup statera ex illa pte vbi erant pauca bona manū apposuit. Diabolus āt ex alia parte trahere conabat: s. mā misericordie pualit et peccatorē liberauit. Ille igit ad se rediēs i meli? vitā mutauit. C. In ciuitate bituricensi circa anū dñi. 227. cū xpiani i die pasce cōcarēt cū pueris xpianor qdā puer indeor ad altā accedēs corp? dñi cū eisdē pcepit: q reuerfus domū cū a patre vñ venisset interrogaret: respondit se cum pueris xpianis cū qb? ad scholas ibat ad eccliam inisse et cū eis cōmunicasse. Tūc pī ei? furore repletus puerz apprehēdit et ptiū i fornacē ardētē que ibidē erat pīcit. statz āt dei genitrix i specie imaginis quā puer sup altare viderat eidē affuit: et cū illesū ab igne pnuat. Adat vero pueri multis indeor et xpianor suis clamorib? pgregauit: q vidētes puerz i fornacē nil lesonis habēt: ipm vide extrayerūt: quomō potuiss? euadere interrogauerūt q rīdit. Quā illa reuerēda dñā q sup altare stabat mihi auxiliū pbnit: et omne a me icēdiū ppulsauit. Tūc xpiani itelligētes eē imaginē beate marie patre pueri acceperūt et ipz i fornacē pīcerūt: q cōtinuo cōbūst? et penit? pūp? ē. C. Quidā mōachi an diē iuxta flumē stabāt: et ibidē se fabulis et octofis simonib? resoluēbāt: et ecce audierūt remiges p flumē ipem nimio nauigātes: qb? mōachi dixerūt: q estis vos? et illi. Demōes sum? q aīaz ombro ni ppositi dom? regis frācor: q mōasteriū scī galli apostolauit: i infernū deferim? Qd audientes mōachi vehemētissime tannerūt et fortit? exclamauerūt scā maria ora p nobis. qb? demōes dixerunt. Vñ mariā inuocastis: vos. n. discerpere et submergere volebam? qz vos dissolute et extra horā cōfabulātes inuenim? Tūc mōachi redeūt ad cenobiū et demōes pperāt ad infernū. C. Erat qdā monach? valde luteus: s. i beatā mariā valde deuot? q qdā nocte ad celus affuerūt pges: et corā altari trāsiens brāz vgi

nē saluauit. Et sic de ecclia exiens dñi quēdā flumē velle trāhre i aquā decidēs expirauit. Cuius aīaz cū demōes rapuissēt affuerūt āgelz: vt eā liberarēt. qb? demōes dixerūt. Et qd huc aduenistis? nihil i hac aīa habēt. Statqz brā maria affuit: et cur ei? aīaz rape pūpserat tēpauit. Illi āt dixerūt: qz cū finisse vitā i mal' opib? iuenerūt. Ait illa falsa sūt q pferis. scio. n. q aliquo pges me pmiū salutabat. et rediēs sili faciebat: q si dicis vobis fieri penam? i iudicio sumi regis. Cūqz de hoc corā dno disceptaret: placuit ei vt aīa ad corp? rediret: et de suis actib? peniteret. Interea frēs vidētes matutinas differri sacrificiā qrit et vsqz ad finem pges submersū i aq reperit. Cūqz extracto corpore secū qd factū fuerat miraret ille repēte ad vitā rediit. et rē gestā referens vitam in bonis opibus cōsumauit. C. Quēdā a demōe sibi visibiliter i forma hoīs apparere multas molestias sustinebat multaqz remedia: nūc aque bndicte asperione: nūc hoc. nūc illud adhibebat: s. nec sic ille cessabat. qdā āt vir scūs sibi cōsuluit: vt cū ad eā accederet: illa elevatis manib? scā maria adiuua me. prin? excla mare: qd cū illa fecisset diabolus qñ lapide pculsus terret? stetit: et postmōz dixit. malus diabolus fīret i buccā illius q te istud docuit: statz euauit: nec ad eā postmodum accessit.

Odus sacratissime assūptiōis marie tradit i quodā sermone ex diuersis dictis scōz cōpillato q i pluri b? ecclis solēnit legi: vbi sic habetur. Que i scōz patz narratiōib? i toto orbe de venerāda migratiōe dei genitricis inuenire potui ad ipsius laudes cōmemorare curam. Sanct? cōfinas cōgnomēto vestito: ea q ab eoz posteris q tēpserūt se didicisse certa relatiōe cōmemorat: omittēdū n ē. Ait. n. qm xps ad se vite genitricē disposuit adducere p āgelū pñciat ei pñciat exhibitionē dō: mitionis ne mors iopināte veniēs turbationē ipi afferreret: Obsecrauerat illa facie ad facie dñi adhuc i terra cōuerfaret: filiū ne videret quēqz spūz mali gnoz pmitter igit āgelū ad eā cū hui?mōi vbi. Tūc ē te assūmēdi ad me mēz meā. hē. n. frā gaudio replēstis: ita fac celestia gratulari. pīs mei māfides iocūdas i credere: scōz meoz spūs cōsolare: ne turberis deserēs cōmupēdū cū suis pcupiscētijs mūdū adeptura celeste palatiū. nec o mī terreat te carnis scōstratio q ad vitā vocaris ppetuā: ad gaudiū ideficiēs: ad pacis regē: ad quersationē securā: ad refectionē iternābilē: ad lucē iaccessibilē: ad diē n vespascēre: ad gloriā ienarrābilē. Ad me ipz tuū filiū vniuersitatis factorē. Ego. n. sum vita eterna: dilectio icōpabil: bitatio icōstabilis lumē nesciēs tenebras: icōstabilis bonitas. Da sine tripidatiōe terre qd suū ē. nō te qsqz d manu mea rapiet. qm i manu mea sūt oēs fines terre: dpone mihi corp? tuū q i vtero tuo posui diminitatē meā nō gloriābil sup te mors: q vitā genuisti: nō offuscabit te caliginis vmbra: q lumē peperisti: nō pōtōnis pñtio te attigerit: q meū vas fieri meruisti: vñ iā ad eū q ex te matris est receptura materni vteri

pignera: educationis mercedē: lactis et esse vicissitu-
dine: cohabitā cū vni genito: festina ad herē filio. noni
enī q̄ alteri affectu q̄ filij nō angustier: q̄ te vgi-
nē matrē exhibuit: totū mūdū exhibeo te murū pe-
riclitātū: archā saluādoz: pōtē fluctuātū: bacculū
ibecillū: scalā ad celos ascēdētū: p̄piciatricē pec-
cātū. Ad dūcā at aplos ad te quoz ac si meis sepe
liarū manib⁹: Decet nāq; vt spūal mee lucē filij: q̄
bus sicut tradidi spū tuū corp⁹ sepeliāt: et ipi i tuo
admirabili funere meā psonā ipleāt. Ipost horum
narrationē dat angelus vgni brauiū palme mīlū
ex paradisi p̄pagine ad certitudinē aduersas cor-
ruptionē mortis victorie: et vestimēta funebria: ac ce-
lū quo venerat repetit. Vtā at maria p̄uocās ami-
cos et cognatos dixit. Nolū vobis ifacio meā tpali
vita fore hodie trāsiturā. Oportet g⁹ vig lare quia
vnoquoq; trāscūte dūia v̄t āgeloz: et maligni spi-
rit⁹ ad mortē lectū veniūt. Idis dicit oēs flere ce-
perūt ac dicē. Tu times facies spiritū q̄ auctoris
oīz mal effici meruisti: q̄ p̄donē iferni genuisti: q̄
sup cherubi et seraphi p̄parati solū hīe meruisti.
Quid igr nos faciem⁹: aut q̄lter fugiem⁹? Alderat
multitudo mulierū flētū et dicitū: ne te orphanas
dereliqueret. Vtā aut vgo eas p̄solās ait. Si vos
corruptibiliū natorū mīes nō tolerat ab eis modi-
cū separi: quō nūc et virgo desiderare nō debeo ad
meū p̄gere filij dei p̄is vni genitū. Si q̄libet vestz
aliquo obdabit filio p̄solabit supstite v̄l nascituro.
Ego at q̄ vniū possideo et incorrupta maneo: quō
ad cū nō p̄perē aīa q̄ oīz ē vita? Dū at hec age-
rent b̄nīs iōānes adueniēs quō res se h̄z p̄ficat.
Cui cū vgo suam celestē migrationē ānuāasset: ille
i tra p̄stratus cū lachrymis clamabat. Quid sum⁹
nos die: qm̄ sup nos tātas tribulatōes idēs: vt qd
pot⁹ de corp⁹ meo nō eduxit v̄l mag⁹ visitaret a
dñi mei mīe q̄ ei⁹ funeri itereffē: quē virgo flētē in
thalamū itroducēs paluā et vestimēta oñdit: et p⁹
hec i lecto sibi ad sepulturāz dato regenit. Et ecce
validissim⁹ tonitruū son⁹ audīturbo qm̄ nubes cā-
dida gñat: et apostoli anī ignuā dom⁹ v̄gis istar ibi
um collocant: q̄ cū de hoc plurimū mirarent⁹. Iōā-
nes ad eos p̄grediēs reuelat q̄ b̄tē vgni p̄ āgeluz
nūciata erat: q̄ cū oēs fierēt: iōānes eos p̄solat⁹ est.
Deteris igr lachrymis itroierūt: et b̄nīs v̄ginē re-
uerētē salūtātes eā adorauerūt. et illa. Auete filij
vni geniti mei: et dūm aduent⁹ eoz audīstis illa eis
oīa māifestat. Cui apostoli. In te celeberrima vir-
go qm̄ ipsū dñz et magistrū n̄m aspiciēs p̄solaba-
mur: hoc solū refrigeriū habem⁹ q̄ te mediatrix
apud deū nos h̄re speram⁹. Que cū paulū noiātī
saluāstet ille ait. Ane iparix mei solamīs. Et cū
i carne xp̄z nō videri: cū tū i carne te video: ac si ipz
videā p̄soloz: vsq; ad hunc diē deū te genuisse gē-
nib⁹ p̄dicabā: amodo te ad ipz trāstatā esse docebo.
Ipost hec ea q̄ āgelus attulit ei vgo oñdit: et de lu-
cernis v̄gis ad obitū nō extingūdis adinōuit. Ad-
erāt. Iēo. v̄gines i ei⁹ obsequiū occupate. Deinde
vestimēta funebria idēs: et oib⁹ vale dicēs corpus
ad eritū i lecto p̄ponit petro ad caput posito: iōan-
ne ad pedes locato: ceteris ap̄stol lectū ābitib⁹: et

dei genitricē laudātib⁹. Ipost igitur iēhoās dixit.
Gaude celestū thalamoz sp̄s et tridū arduū lu-
minis cādelabū: p̄ quā ē etna claritas manifestata
Ipost at. s. aplos ad dormitōnē sacratissime v̄ginis
genuisse testat b̄nīs german⁹ p̄stānopolitan⁹ ar-
chieps dicēs. Et iēmitabilē mortē o dei gēitrix hu-
mane nature suscepis: nō tū dormitabit neq; dor-
miet q̄ nos custodit oculus tu⁹. Ipost enī sine testio-
nō trāsmigratio tua: neq; mēdar dormitio. Celūz
enarrat gloriā eoz q̄ sup te cecinerūt: tra de ill⁹ ex-
hibet vitates: nubes vociferāt honore q̄ ex eis tibi
admirat⁹ ē. āngeli sc̄m i te obsequiū p̄dicant: quo
videlz apostoli ad te i hierusalē gūenerūt. Adagn⁹
quoq; Dionys⁹ ariopagita hoc idē testat dicēs.
Flos vt noli et ipē et multi ex fratrib⁹ n̄ris ad visio-
nē corp⁹ qd dñz suscepit cōuenim⁹. Ipost autēz
erat iacob⁹ frat dñi: et petr⁹ crima et maria theolo-
goz sūmitas: deinde placuit q̄ post visionē vniuer-
si sūmi sacerdotes hymnizaret put vniūsq; esset
sufficiēs iūse v̄nū: bonitat⁹: et viuificē iūmitatē
Subsecut⁹ autēz sc̄us Cosmas suā narrationē ait.
Ipost hoc at tonitruū magnū totā domū p̄cussit: et
sp̄s fragrās domū tāta sūmitate repleuit: vt cū-
ctis q̄ aderāt except⁹ apostol et trib⁹ v̄gib⁹ lucernas
gestatib⁹ igr sopoz oppmēt. Dñs enī cū multitudi-
nē āgeloz descēdēs aīaz m̄ris sue assūpsit. Tātā at
ei⁹ aīa claritate respēdit: vt nullus apostolorū in
eā respicē posset. Dixitq; dñs petro. Corp⁹ matrē
mee cū oī reuerēcia sepelire: et trib⁹ dieb⁹ illud cūz
diligētia custodite. Ego quippē tūc veniā et illud
ad corruptionē trāsserā et simū meū claritate i-
duā vt id quod acceptū ē: id qd accepit parit cō-
ueniāt et cōcordet. Refert quoq; et idē sc̄us cosmas
terribile et mirabile mysteriū quod nō indiget na-
turali discussioe nec curiosa inuestigatioe: cū oīa q̄
de dei genitrice dicunt⁹ sint sup̄naturalia et admi-
rāda et tremēda pot⁹ q̄ inuestigāda. Egressa vt ait
de corp⁹ ei⁹ aīa hec v̄ba p̄tulit corp⁹. V̄ras ago
tibi dñe q̄ tua digna sum gloria. Memēto mei qm̄
tuū sum figmētū et tuū seruāi depositū. Exp̄gesa-
ti sūt igr vt ait ceteri et vidētes v̄ginis corp⁹ era-
nime p̄tristari plurimū ac gemere ceperūt. Tollē-
tes igitur apostoli corp⁹ ad monumētū ferebāt. in-
cipiente petro p̄salinū. In eritu israel de egypto.
chorū quoq; āgeloz virgine laudāt: ita q̄ hierusa-
lem ad tāta gloriā est p̄cussa. Tūc sūmi sacerdotes
cū gladijs et fistib⁹ multitudinē mittūt: v̄nū autē i
petri fures ad grabatū accessit cupiēs ad terrā tra-
here corpus genitricis dei marie: qui q̄ idigne tra-
here nitē ei⁹ tactu merito p̄uat: v̄traq; nāq; ma-
nus a cubitis euulsa abscedit: alijsq; ad grabatū p̄-
dētib⁹ dolore horribili cruciat. Implorat at veniā:
et p̄mittit emēdā. Cui petr⁹. Nullaten⁹ veniā cō-
sequi poteris: nisi corp⁹ p̄petue v̄ginis osculeris: et
xp̄z ex ea p̄pagatū dei filiū eē p̄stear. Qd cū fecit
ser: man⁹ v̄nū anūse fuerāt cubit⁹ sūt adiūcte. Acci-
piēsq; petr⁹ v̄nū dactilū ex palma dedit illi dicēs.
Vade igr edē cūitate et pone sup infirmos: et oēs q̄
crediderūt recipiēt sanitatē. Iperueniēs igr apo-
stoli ad p̄dis gethsemani iuenerūt ibi sepulchrum

De assumptione

simile xpi sepulchro mirifico: vbi corp⁹ cū multa re
uerētia posuerūt illū sublimissimū dei vas tāgē nō
audētes: s; hincinde apphēsa sindone deponentes.
Quo scō dū apostoli ⁊ discipuli iuxta mādatū dñi
circa sepulchrū staret: tñ die nubes splēdidissima
sepulchrū circūdedit: vōces āgelice resonāt: ineffa-
bilis odor: sentit: sit oib⁹ stupor: mēsus dñi dñz illuc
cerneret descēdisse ⁊ corp⁹ vgis cū gloria tā mēsa
trāsferre. Oculātes igr apostoli sepulchrū i domū
euangeliste ⁊ theologi sancti iōannis reuerēti sunt:
tāte vginis custodē laudātes. Qñ at ex apostol tā
tis solēnijs defuit: q tāta mirabilia audies ⁊ admi-
rās sepulchrū sibi apiri istāti postulabat: vt bonz
diuz cognoscēt vitatē: qd cū apostoli reuēret suffi-
cere sibi tātorz testionia: asserētes ne forte si hoc īfi-
deles ītelligerēt: corp⁹ furto sublatū ēē p̄dicarēt: il-
le tristat⁹ dicebat. Cur me similes vobis cōis nri
theauri portioē fraudatis? Tādē sepulchrū aperi-
entes corp⁹ mūne īuenerūt: s; tñ vestimēta ⁊ sin-
donē repperūt. In entibimata quoq; hīstoria. li-
bro 3°. ca. 4. sanct⁹ german⁹ ⁊ stātinopolitan⁹ archi-
eps se repperisse dicit. qd et magn⁹ damascen⁹ hīr
attestat: q scē mēorie pulcherrima augusta cū apd
cōstātinopoli multas ecclesias crexisset: iter cetras
apud balchernas admirabilē ecclesiā tpe martia-
ni imperatoris ad honorē sacre vginis edificauit. Et
quocās īmuenalē archiep̄m hierosolymitanū ⁊ ali-
os palestine epōs: qui tūc in vrbē regia cōmorabā-
tur ppter sinodū q facta ē calcedōie: dixit eis. An-
diniū corp⁹ sanctissime vginis in p̄dio gethse-
mani tumulatū. Volum⁹ igr ad custodiā huius v-
bis corp⁹ illud cū debita reuerētia huc transferre.
Qui cū īmuenalis respōdisset: corp⁹ illd sicut ex an-
tiquis hīstorijs ppererat i gloriā ēē trāslatū: ⁊ sola
vestimēta i monumēto cū sindone remāsisse. Ipsa
vestimēta dict⁹ īuuenalis cōstātinopoli misit: et in
dicta ecclesia honorifice collocauit. Nec me quisq;
popo hoc arbitref sensu finxisse: s; ea posui q per
doctrinā ⁊ studiū lectiois eoz didici q vīssima tra-
ditioē a p̄oribus acceperunt. Iducūq; sūrvba q in
p̄dicto sermone habent. Vex iōānes damascen⁹:
q ⁊ ipe grec⁹ extitit: plura mirāda de hac sacratissi-
ma vginis assūptione p̄secut⁹ est. ait enī i smōi-
bus suis. Hodie sacratissima vgo celestī tēplo iue-
hit: hodie sacra ⁊ aiata arca q itra se suū tulit arti-
ficē i tēplo nō manifestō reponit. Hodie sacratissi-
ma columba īnocēs ⁊ simplex enolās ex arca. i. ex
corpe qd deū suscepit pedib⁹ suis requiē adiuēnit.
Hodie imaculata vgo terrenaz passionū nescia i-
mo celestib⁹ itellectib⁹ erudita nō i terrā abiit: sed
vē celū aiatiū appellata i celestib⁹ tabernaculū hī-
tat. ⁊ 3 enī nālī facerrima brā aiā tua gloriosa tūc
corpe separet: ⁊ sepulture corp⁹ tradat: verūti nō
manet i morte nec dissoluit a corruptioē. cū enim
pariet⁹ vgitas īviolata p̄māsit: hui⁹ ⁊ migrant⁹ cor-
pus īresolūtū p oīa p̄generat: ⁊ ad meliorē sāctio-
rēq; vitā traducit nō morte dissolūtū: s; ē i eterna
secula p̄māsurū. Sicut enī sol iste splēdidus ac lu-
cidissim⁹ sub lunari corpe latēs ad bene hōrā vide-
tur quodāmodo deficē: tamē ipse suo nō p̄uat lūe

habēs i se perēnē fontē lūmis: sic ⁊ tu fons veri lu-
minis: icōsūptus vite thesaur⁹ qz quodā breui inf-
nalio t̄pis corp⁹ palit⁹ morti sis addicta: tñ copiose no-
bis īnfūdis īdeficiētis lūis claritatē: hinc sacra tua
obdormitio nō ē mors appellāda: sed trāsmigratio
sine recessus: seu mag⁹ p̄prie aduent⁹. Discedens
enī a corpore aduenis celo: tibi obunāt āgeli et ar-
chāgeli: ascēsus tuū hōrēt spirit⁹ īmūdi. Nō iūisti
virgo brā i celū vt helias: neq; vt paulus vlsq; ad
tūm celū ascendisti: s; vlsq; ad regalē thronū filij tui
attingisti. Mors aliorz scōrū bñdicat: eo q ipos bea-
tos exhibet: te aut hoc locū nō habet. mors enim
tua nō britudo tua nec trāsmigratio tua: p̄fectio
tua: sed nec recessus largit⁹ tibi britudinis securita-
tē. Omnū enī bonoz q humanā mētē excedūt: tu
principiū: mediū: ⁊ finis. Tua securitas ⁊ vā perfe-
ctio ⁊ sine semie cōceptio diuiaz ībitatio. Qñ vē
diristi nō a morte: sed ab ipa cōceptioē ab oib⁹ ge-
nerationib⁹ te beatificari: biete mors nō beatifica-
uit: s; tu morte clarificasti solūēs eius mēstia mor-
tēq; cōuertens in gaudiū. Si enī de⁹ dixit ne forte
proplausus extēdat manū suā: ⁊ arripiat de ligno
et viuat in eternū: quomō que ipsā vitā portauit:
vitā sine p̄ncipio: vitā sine fine: nō viuet i seculū
sempiternū. Olim de⁹ parētes humani gñis i morte
peccati dormiētes īobediētie p̄cipitō iā sepultos:
peccati crapula iā ferentes: exules de paradiso ex-
pult. Nūc autē hāc que toti humano generi vitaz
attulit: dei ac patris obediētiā exhibuit: tot⁹ passi-
onis īmūditie exēssit: quomō padisus nō suscipi-
et: celū gaudēs ianuās nō patefaciet. Eua serpen-
ti aurē exhibuit: pestiferū virus hausit: voluptati-
bus illiciē: part⁹ dolori subiicit: ⁊ cū adā condēnat⁹
Hāc autē vere beatā que verbo dei aurē inclina-
uit: quā spirit⁹ sanctus repleuit: que paternā misē-
ricordiā in vtero bainlauit: que sine viri contactu
concepit: sine dolore peperit: quomō mors absor-
bet: quomō corruptio andet aliquid i corp⁹ pus quod
ipsam vitā portauit: Adidit quoq; idēz damasce-
nus in eisdē sermonib⁹ dicēs. Clerū apostolos qñ
vbiq; terraz dispersi hominū piscationi vacabāt:
sagena vbi dei hoies de profundis tenebrar⁹ ad ce-
lestē mēsa curie seu solēnes patris nuptias edu-
cētes diuinū p̄ceptū qñ sagena quēdā vel nubes e-
simib⁹ terre hierusalē contulit vltra quasdā aquas
cōgregans ⁊ colligens. Tūc quidē adam ⁊ eua p̄i-
mī parētes exclamauere. Veni ad nos o sacri⁹ ⁊ sa-
lutaris cellariū: que nostrū īplesti gaudiū. Ecōtra
sanctozū caterna que cor: poraliter aderat dicebat.
Adane nobiscū cōsolatio nostra: nec derelinquas
nos orphānos quā habem⁹ laborū solatiū: sudorū
refrigeriū: tibi viuenti cōmune: tibi morienti com-
mori gloriosum. Nobis enī hec vita amara ē tua
desititis p̄ritia: hec ⁊ his filia vt arbitror apostoli
cū reliq; plenitudine ecclesie crebris singulib⁹ qre-
las īterrūptib⁹ p̄ponebat. Illa ad filiū quersa ait.
tu dilect⁹ filijs quos fratres appellare placuit: de
meo discessu dolētib⁹ fias consolator: ⁊ p īmpositio-
nē manū meaz appone benedictionē sup benedi-
ctionē eozum: deinde extendens manus fidelium

collegiū biiditit: et addidit. In man⁹ tuas cōmēdo. fili spm̄ meū: fufcipe aīam meā tibi dilectā: quā in-
culparā fuasti. Tibi et nō terre cōmēdo corp⁹ meū
custodi illud iteg⁹ qd̄ tibi inhabitare complacuit.
Trāffer me ad te vt vbi tu es vīscer⁹ meor⁹ partus
sz et ego tibi cōhabitāis. Illic itaq⁹ talia sūt audita.
Surge veni dilecta mea. O pulch⁹ et mulieribus:
pulch⁹ es amica mea et macula nō ē i te. Nec bea-
tissima virgo audiēs cōmēdat i man⁹ filij spm̄ suū.
Profusus ē apostoli lachrimis figit oscula taber-
naculo dñi benedictōe ac scitate ex contactu sacri
corpus adipleri. Tunc morbi et demones fugant:
aer e celo sacrificat spūs ascēdēte: fra corporis de-
positōe: aque vō corporis ablutōe: abluūt. n. sacru⁹
corpus aq⁹ mundissima nō ab ipa mūdātū: sz ab ipō
sacratōe. Deide sac⁹ corp⁹ mūda syndone iolu-
tū lecto supponit: lāpades cōmūscat: vnguēta redo-
lēt hymni āgelici resonāt. Aplis āt alijsq⁹ factis q⁹
aderāt diuinas odas modulātib⁹ archa dñi mōte
spōn sacris aplor⁹ ceruicib⁹ iposita: ad sacratissimā
villā gethsemani adducit: āgelic⁹ ārecedētib⁹ sub-
seq⁹ntibusq⁹ alijs sac⁹ corp⁹ vebētibus tota ecclē
plenitudine cōcomitāte. Affuerūt et qdā iudeorū:
fermēto veteris malitie obstinati. Resertit ēr cū tā
e mōte apostoli descēderēt: sac⁹ corp⁹ dei genitri-
cis ferētes: hebreū quēdā organū diaboli temera-
rio actū ipem diaboloq⁹ impulsū icursū: ad sacrum
corp⁹ accessisse ad qd̄ āgeli trepidabāt accēdere: ac
vtraq⁹ manū furibūde lectulū arripētes ad terras
truxit. Seruit man⁹ illi tanq⁹ lignū arida decidisse.
Erātq⁹ videre tanq⁹ truncū intūle donec fides mē
te alteranerit suiq⁹ sceleris penituit igemētē. Idī āt
q⁹ portabāt feret⁹ sterē: donec mīf ipōnēs manū sa-
cratissimo corp⁹: ad tactū ei⁹ i statū p̄stūm renocaf.
Hī igr adit gethsemani: vbi oscula p̄plex⁹ hymni
scī lachryme sudoris gutte flūctēs et sic sac⁹ corpus
venerabili i sepulchro ponit: sz nō ē derelicta ania-
ma i inferno: nec ego tua vidit corruptōes. Dece-
bat āt dei sacratū. fōrē idēfossū. agz i aratū: vineā
nō irrigatā: olivā fructiferā: ire gremio nō teneri.
Decuit mīfz a filio sublimari vt ad ipz ascēdat sic
ad ipaz descēderat: vt q⁹ i partu suauit vgnitatem
post mortē corp⁹ nō vidēt corruptōes: et creatorē
portauit i sinu: i dñis tabernaculis q̄mōet: et quā
p̄r despōsant i spōsā i celestib⁹ thalamis q̄fuec: et
a mīf q⁹ sūt filij possideant. Nec damascen⁹. Scūs
quoq⁹ Aug. i quodā fmoē ei⁹ sacratissimā assūptōz
m̄ltipl⁹ ondit dicēs. De sacratissimo corpe perpetue
vgnis eiusq⁹ sacre aīe assūptōe loq⁹ suscipiētes: hoc
p̄mū dicim⁹ q⁹ i scripturā postq⁹ eā dñs i cruce di-
sciplo cōmēdauit nihil de ea repit: p̄ter qd̄ lucas
cōmēorat dicēs. Idī oēs erāt p̄enerātes vnan-
mī i orōne cū maria mīf iesu. Quid ergo dē morte.
quid de ei⁹ assūptōe dicēdū ē: vñ scriptura nil cō-
mēdat nisi q̄rēdū rōne qd̄ consentiat veritati. Fiat
ergo ipa vītas auctoritas sine q⁹ nec valet auctori-
tas. Admores igr q̄ditionis humane mortem illā
subisse tēporale dīe nō memim⁹. Sz si dicim⁹ eaz
f̄folutā i cōez putredinē: vñm̄ ac cinerē librādū ē
h̄ tāte cōueniat sacratatē: tāte aule dei prerogatiue.

Scim⁹. n. dñs p̄mo parēti. q⁹ puluis es et i puluerē
ibis. Idē cōditōez caro xpi euasit: q⁹ corruptōez nō
fustulit. excipit ergo ab illa gñali sentētia de vīne
supra nā. Adulieri quoq⁹ de⁹ dixit. Multiplicabo
erūnas tuas. In dolore paries. Erinā Adaria su-
stinuit cuius aīam gladi⁹ p̄trāsunt: sz sine dolore ge-
nuit. Adaria ergo et si cōicat erūnis: non tñ cōicat
parturiēdo cū dolore. Excipit ergo aq̄busdā gñā-
libus quā tantā attolūt dignitatē: progatiua. si ergo
eā dicim⁹ mortē subisse: nec tñ viculis ei⁹ retineri
nūqd̄ ipiū erit: si voluit dñs iteg⁹ mīfz vīgnitā-
tis suare honorē: cur nō velit icorruptā a putredi-
nis suare fetore: nūqd̄ nō p̄inet ad benignitatem
dñi matris suare honorē: q⁹ legē solvere nō vene-
rat: sz adimplere. Qui. n. i vita p̄ ceteris illaz grā sui
cōcept⁹ honorauit: p̄mū ē credē eā i morte singulari
saluā dē: spālī grā honorasse. Putredo et vermis
humāe ē opprobriū q̄ditōis. Ab hoc opprobriū cū
iesus sit alien⁹: nā marie excipit quā iesus de ea al-
supisse. pbat. Caro. n. iesu caro est marie quā sup
astra trāfuerit honoras oēm humanā nām et mīto
magis maternā. Si nā mīf ē fili⁹ q̄nemēs ē vt sit et
fili⁹ mīf: nō quātū ad vnitatē corporalis nature. Si
n. vnitatē facē pōt grā sine p̄petate spālī nature.
q̄to magis vbi grē vnitās et corporalis ē spālīs na-
tuitas: vnitās grē ē vt discipulor⁹ i xpo de qb⁹ dic
vt sint vñi sicut et nos. Et postea p̄ volo vt vbi sū
ego et illi sint meū. Si igr secū hīe vult eos: q⁹ hic
sua fide iūcti vñi cū eo cē iudicant. qd̄ exūmādū ē
de matre vbi digna sit bēri: mīf i p̄ntia filij. Quātū
igr itelligo quātū credo: Adaria aīa excellētior q⁹
dā progatiua a filio honorat: possidēs i xpo corpus
suū qd̄ genuit glorificatū. Et q̄re nī sūū p̄ qd̄ genuit
si nō obmuerit nec dū p̄specta auctoritas: vere cre-
do et p̄ qd̄ genuit: q̄ tāta significatio dignior ē tā ce-
lo q̄ fra thronū dī: thalamū spōsi: domū dñi: atq⁹
tabernaculū xpi dignū ē ibi cē vbi ipē ē. Taz p̄ci-
sū thesaurū dignū ē celū q̄ fra seruare tātā itegritā-
tē merito icorruptibilitas nō putredinis villa reso-
lutio seq̄. Illud sacratissimū corp⁹ i cēfā vermis
traditū: q⁹ sentire nō valeo dīe p̄m̄fco: quā ex-
stimatōez p̄cul p̄pellit icōparabil grē mun⁹: quod
me dīe m̄ltaz scripturaz q̄sideratio iūtat suis ali
q̄i ministris veritas ait. Vbi ego sū illic et iūstiter
mens erit. Si hec ē gñalis sentētia oīnz: p̄ fidem et
opatōez xpo ministratū quātō magis quodāmodo
speciali marie q̄ absq⁹ dubio oī opere ministratix
extitit: q̄ hūc i vīro gessit: partūq⁹ p̄fussū aluit et fo-
nit: et i p̄sepio reclinauit: et singēs i egyptū abscōdit:
et oēm isantiā ei⁹ p̄fecuta vīq⁹ ad crucē ab ei⁹ non
recessit cōspectu. Idō potuit āt ei⁹ diuinitatis nō cē
credula q̄ se nouerat hūc nō virili semie: sz diuino
spiramine cōcepisse. Vñ de filij p̄tate tanq⁹ de dei
virtute nō mutabūda deficiēte vīno dixit. Vinum
nō hūit scīēs cū hoc potuisse qd̄ cū mor cōtigit mī-
raculo cōplemisse. Ecce igr Adaria fide et ope xpi
ministratrix si ibi nō fuerit vbi xps ministros suos
vult cē. vbi ergo erit: et si ibi fuerit: nunquid equali
gratia: Et si equali grā vbi equa dī cēfura q̄ reddidit
vñm̄q⁹ secūdū merita sua: Si merito p̄ omnibus

De. s. sexto et donato

Mariae viventi tanta est gratia donata: et gratia mortuae erit minuenda: absit. Si enim omnium sanctorum mors est preciosa: Mariae sane est preciosissima. Et ostendit igitur cetero mariae ad eternitatis gaudium assumptam benignitatem Christi et honorabili susceptam ceteris quas gratia honoravit per ceteros. atque ad eorum humanitatem conditorem: non esse adductam per mortem: putredinis. vix. vixis et pulvis: qui suum et omnium genuit salvatorem. Si elegit divina voluntas inter ignem flamas puerorum vestimenta servare illela cur abnuat in matre. propria quod elegit in veste aliena? Jonam servare in ventre ceti incorruptum voluit sola misericordia. Maria incorrupta non servabit gratia? Sernat est Daniel in interperatissima fame leonum. Non servanda est maria tantis donis donata etiam meritis dignitatem? Nec ergo cuncta quae diximus quod naturam non servasse cognoscimus: in integritate quodque marie plus gratiam quam nam potuisse non dubitamus. Christus ergo letari facit mariaz aia et corpore in se proprio filio. Nec vlla sequi corruptionis eruna quam nulla fecerat et tantum pariendo filium integritatis corruptio: ut sit semper incorrupta quam tanta pfudit gratia: sit integralis vinces quod omnium integram genuit vitam. Si ergo dixi ut debui approba Christus tu et tui. Si vero non ut debui ignosce obsecro tu et tui.

De nomine sancti facti.
Iustus dicitur a flos quod est deus et stat quasi divinus status. vel iustus a flos flos quasi firmus et fixus in fide vel passio-
ne: et bona operum.

De. sexto papa et mar.
Iustus papa atheniensis natione primo quod philosophus postea Christi discipulus et pontifex summus electus: decio et Valeriano cum duobus diaconibus felicissimo et agapito presbiteris: quos cum sancti nullis possit persuasione inclinare: fecit eum duci ad templum martis: ut aut sacrificaret: aut de custodia mamertini reciperet. sed cum sacrificare renuens in custodia duceretur: beatus Laurentius post eum clamans ibat et dicens. Quo pergeris sine filio patris: quo sacerdos sacre sine ministro propas: cui fuit? Non ego te defero fili: neque derelinquo: sed maiora tibi debent per fide Christi certamina. Post triduum me sacerdotem sequis leuita. Interi ergo thesauros ecclesie accipe: et quod tibi videtur divide: quos cum ille pauperibus christianis distribuisset: valerianus prefectus decrevit: ut furer ad templum martis sacrificaretur duceretur. qui si renneret ibidem capite truncaretur: qui cum duceretur beatus laurentius post eum clamare cepit ac dicens. Noli me derelinquere pater sacre: quod thesauros tuos iam expedit: quos tradidisti mihi. Tunc milites audientes thesaurum laurentium tenuerunt: furer vero cum felicissimo et agapito ibidem decollaverunt. In hac die est festum transfigurationis domini: et signis Christi domino vino si iucuri potest aliquibus ecclesiis officium: vel saltem matura vna aliqua tulit in calice elige. In hac et die racemi benedicuntur: et populus communicat. Hoc autem huius est ex eo quod dominus discipulis suis in die cene dixit. Non bibam amodo de hoc genere vitis donec bibam illud novum in regno patris mei. Illa vero transfiguratio domini: quod dixit novum vinum repitit gloriosam inonatem: quam Christus post resurrectionem habuit: et ideo in hac die transfigurationis et resurrectionis repitit

novum vinum inquit non quod in hac die: ut quodam autem transfigurationis sit facta: sed ab apostolis in hac die manifestata. transfigurationis. non facta fuisse dicitur circa principium veris. Discipuli autem propter prohibitionem eius sacram tam diu celaverunt: et in hac die manifestaverunt: ita legitur in libro quod dicitur mattheo. De nomine.

Donatus qui a deo natus est: et hoc per regenerationem et gratia infusionem: et glorificationem: quod triplex generatio spiritualis a deo est. Nam et cum sancti moriuntur tunc nasci dicuntur. unde obitus sanctorum non mors sed natale vocatur. Puer enim appetit nasci ut accipiat amplius locum ad manducandum: uberior cibum ad vescendum: liberior aerem ad respirandum: et lucem ad videndum. Et quod sancti cum de vetero matris ecclesie per mortem exierunt: illa quatuor secundum modum suum recipiunt: ideo nasci dicuntur. vel donatus qui dono datus.

De. s. donato martyre.
Donatus cum iuliano imperatore eruditus et nutritus. ita quod per dicitur iulianus fuit tunc subdiaconus ordinatus: sed cum in imperio sublimatus fuisset patrem et matrem sancti Donati occidit. Donatus autem in aretinam civitatem an fugit: et apud hilarium monachum manens multa ibidem miracula fecit. Nam per fecit civitatis huius filios demoniacum cum eum ad beatum donatum adduxisset clamare cepit spiritus immundus ac dicens. In nomine domini nostri Iesu Christi noli mihi molestus esse: ut de domo mea egrediaris. O donate quare me coartas erire cum tormentis. Sed orante donato fuit prius liberatus. Cuius quidam cristianus nomine exactor: fisci in tu scia publicam pecuniam in custodia vxoris nomine eufrosine dereliquit. Sed cum punita ab hostibus virgeretur pecuniam abscondit: dolore preuenta vitam finivit. Cuius autem eius rediens cum pecuniis invenire non posset: et iam cum filiis suis ad supplicium tradi deberet ad sacrum donatum confugit. Donatus autem ad sepulchrum vxoris cum eo pergens oratione facta clara voce dixit. Eufrosina per spiritum sanctum te adiuro ut dicas nobis ubi tale pecuniam posuisti. Et facta est vox de sepulchro dicens. In ingressu domus mee eam ibi fodi. Et euntes eam ibi viderat invenerunt. Post aliquos dies satyrus episcopus in domino obdormiuit: et omnis clerus donatus in episcopum elegit. Cuius autem quadam die missa celebrata populus edicaret et diaconus edicanti Christi sanguinem propinaret subito paganorum impulsu diaconus cecidit et calicem sanctum fregit: de quo cum ipse et omnis populus plurimum mestus esset: donatus fragmenta calicis colligens oratione ipsum in formam pristina restauravit. vna autem particula a diabolo absconsa fuit que in calice predicto defecit: tunc in testimonium huius miraculi. Paganus vero hoc miraculo convectus fuit: et septuaginta baptismata suscepit. Cuius quidam adeo erat infectus: ut quicunque de illo biberet prius moreretur. Quis igitur sanctus donatus supasinum suum illuc iret: ut oratione facta aqua sanaret. draco terribilis inde eripuit: pedes asini cauda in volvens contra donatum prius se erexit quem donatus flagello quodam percutit: vel sed quod alibi legitur in os eius expulsum continuo iterfecit. oravitque ad dominum et o

venenū fugauit. Aliū etiā fōte dū in itinere cū fo-
cis qdā vice fūret fua ofone ibidē pdiuit. Cū
filia theodosij ipatoris a demone vexaret: et ad fā-
ciū donatū adducta fuisset dixit scūs donat. Eri
imūde spiri? et noli i plasina dei bitare. cui demō.
da mihi trāstū quo creā aut quo vadā. Qui dona-
tus. Uū huc venisti? Cui demō. De heremo. Et
scūs. Illuc reuertere. Et demō. Vnde signū in te
ex quo ignis erit i me: et p timore ignoro quo vadā
sz da mihi locū exendi et ereo. Qui donat. Ecce
habet trāstū: redi ad locū tuū: et vniuersaz domū
cōtētes exiuit. Cū qdā mortu? efferret venit
qdā cū chirographo asserēs deberi sibi ab ipso soli
dos ducentos: vñ ipsi nullaten? sepelire sinebat.
Quod cū vxo: sua vidua bōt donato cū lachrymis
idicassz adūgēs qd hō ille pecuniā totalitē recepissz
Assurgēs ad locū iuit et manū defuncti tīgēs ait.
Audi me: q respōdit. Ego fūz. Et scūs donat? ait
Surge et vide qd agas cū hoīe isto q te sepeliri nō
fuit: q refidēs eū de solutiōe debiti corā oib? cōni-
cit et chirographū arripēs manu scidit. Deinde di-
xit scō donato. Iube me itez p dormire. Et ille.
Vade fili āmodo i regē. Cū dōcē tēpore cum fere
trib? ānis nō plussz: et sterilitas magna eēt: ifideles
ad ipatorē theodosiū cōueniūt: petētes vt sibi do-
natū traderet q per artē magicā hoc fecissz. Ad in-
peratorē igit itātiā donat? egressus dñm exorauit
et pluriā copiosaz dedit: et ceteris ifusis ipse siccis
vibib? domū rediit. Cū ār gotti eo tēpore italiā
deuastaret: multi a fide xpi recederēt. Euadria-
nus pfect? a scō donato et hylariano de apostasia
dephēsus sanctos ipos cepit: cōpellēs eos vt ioui
imolaret. quod cū renuerēt hylarianū expoliatus
tādiu cedi fecit quousqz spiritū exalaret. Donatū
vero i carcere reclūsit: et postmodum cū deolari se
cit.

C De nomine .

Ernardus dicit a ber quod ē pute? vel
fons et nardus q ē vt dicit glo. sup cātica
berba humilis et calide nature et odonise-
ra. fuit. n. calidus i seruētī amore: humilis i con-
uersatione: fons in doctrine emanatione: et pute-
us in scientie profunditate: et odoriferus in fame
suauitate. eius vitam Gulielmus abbas sancti the-
oderici socius beati bernardi et bernaldus abbas
clare vallis scripserunt.

C De scō Bernardo abbate :

Ernardus in burgundia castro
valde et religiosus parētib? ornis ē: cuius
pater ceciliū miles seculo strennu? nec
mīn? deo religiosus. Mater vō aletū nūcupata ē.
Hec septē filios genuit sex mares et feminā vnam
mares aut oēs mōachos futuros. Feminā āt san-
ctimoniale. Ador āt vt filiū partū ediderat mani-
b? pprijs ipiū deo offerbat. Alienis vberib? ipos
nutriri refūgebat: qñ cū lacte materno: materni
quodānō boni ifundēs eis naturā. Cū autē creuis-
sent qz diu sub manu eius erāt: beremo magis qz
curie nutrebat. cibis grossiorib? et cōib? pascens
eos qñ cōtinuo ad beremū trāsmittēdos. Cū igit

tertiū filiū. f. Bernardū adhuc gestaz i vtero: vi-
dit sōmū ptagiū futuroz: catulū. f. totū cādidiū: to-
tū i dorso subruū: et latrātē i vtero se bēre. Qd euz
cuidā viro di expofuissz: ille pphetica voce rīdit.
Optimū catulū mīr eris q dom? di custos futur? ma-
gnos et inimicos dabit latrat. Erit. n. pdicatō egre-
gi? et multos medicinali fūge grā curatur?. Cū autē
Ber. adhuc puerul? eēt: et grām dolor capis egro-
taret: veniētē ad se mliherenā vt dolorē suis carini-
nib? mitigaret cū indignatiōe nimia exclamās rep-
pulit et abiecit. Puerilī āt bono zelo mīa diū dñuit
sz tē pūno surgēs liberatū se eē cognouit. Cū in
sacratissima diuice natiuitatē nocte: cū puer ber. ma-
tutiale offiū i ecclia expectaret: et q hora noctis rps
nat? fuissz scīr cuperet: appūit ei puerul? iesus qñ
itez aī oculos suos nascēs ex vtero mīis. Cū qdiu
vixit hāc fuissz horā natiuitatē diuice sēp putauit.
Ab illa ergo hora i his q ad illd primēt sacramētū
et scūs ei pfūdior et fimo copiosior dat? ē. Cū et post-
mōz i laudē gētriciis et genitrici itez ipa suoz tracta-
tū mītia ifigne opusculū edidit: i quo illā lectionē
euāgelicā. Adīssus ē āgel? gabriel explanauit. Cū
dēs ātign? hostis ppositū pueri tā salubre: et casti-
tatē pposito iudic: multosqz sibi laqos rētaridit op-
posuit. Cū. n. aliqui i quādā feminā oculos defixos
aliqz diu tenuissz: pūmo d seipso erubescens in se
metipz seuerissim? vltro: ifurgit: ac i stagnū gelida-
rū aqz ifiliēs: tādiu ibidē pūāst: donec pene exan-
guis effect? p grāz di a calore carnal? concupiscētie
totus refringuit. Cū circa idē tēpus ifuicmū demo-
nis puella quedā i lectū dormiētis se nudā ifecit
quā ille sentiēs cū oi pace et silētiō partē ei lectuli
quā occupauerat cessit: et i lat? alter se cōuertens
dormiuit. Misera vō illa aliqz diu sustinēs et expe-
ctās: denuo palpians et stimulans nouissime cū in-
mobilis ipse pūsteret: illa licet ipudentissima eēt
erubuit et honore in genti atqz admiratione pfusa
surgēs aufugit. Cū itez i domo cuiusdā matro-
ne hospitaret: illa adolefētē aspectu decor cōfide-
rans: vehementi i concupiscētiā ei? exarsit. Cū āt
seorsū lectū sibi ifernū fecissz: ipa ipudētē et silēter
de nocte surgens ad eū accessit: quā ille sentiēs p-
tin? exclamauit. latrones latrones. Ad quā vocē
mulier fugit: familia surgit: lucerna accendit: latro
qñ: sz minime inuenit: ad lectulos singuli redeūt:
qñ: sz nō illa misera regessit. Itā denuo
exurgit: bernardi lectulū petit: sz ille latrones la-
trones denno exclamauit. Latro itez qñ: sz nun-
qz ab eo q solus nouerat publicat? vñqz tertio im-
proba mulier sic repulsa vix tandē metu vel dīpe-
ratiōe victa cessauit. Cū autē sequēti die iter age-
ret: arguētēs eū socij: q toties latrones somnuaue-
rit perquirebant. Quibus ille ait. Veraciter hac
nocte infidias sum perpeffus latronis: qz hospita
mihi nitebatur auferre thesaurum irrecuperabi-
lem castitatis. Dependens igitur non esse tūtz
cohabitare serpenti: fugam meditari cepit: et ordi-
nem cisterciensium ex tunc ingredi deliberauit.
Quod cum fratres eius cognoscēt et cum ab hoc
proposito modis omnibus prohiberent tantū ei

De sancto

grām dñs cōtulit: vt n̄ solū ipse a cōuersiōe nō pro
hiberet: s; oēs fratres suos & multos alios ad reli
giōis dñi lucraret. Gerardus tñ frater ei⁹ miles
strenu⁹ hec fratris vba vana putabat: & ei⁹ omni
no monita repellebat. Tūc Bernardus zelo mirū in modū era
sperat⁹: scio igit frater mi: scio q̄ sola veratio itel
lectū dabit auditui. Dignūq; lateri ei⁹ apponens
Veniet igit dies & cito veniet: qñ lācea lat⁹ hoc p
forabit: & ad cor tuū cōsilio qd̄ abijcis vitā dabit.
Post paucos dies gerardus ab inimicis capit⁹ & i
loco cui frater dignū iposuerat isirā lāceam gestans
trahit⁹ & i custodia vinculat⁹. Ad quē Bernardus
veniens cū sibi loq nō pmitteret ad eū exclamauit
Scito frater gerarde: q̄ i primo ituri sum⁹ & mo
nasteriū itururi. Eadē nocte cōpedes de eius pe
dib⁹ ceciderūt. & ostio p se apto letus aufugit. In
dicauit fratri se mutasse ppositū & fieri velle mo
nachū. Anno ab incarnatione dñi. iiii. a. constitū
tōe dom⁹ cisterciensium. 15. huius dei Bernardus
ānos natus circif. 22. cū socijs apli⁹ q̄. 30. ordinez
cisterciensū ingressus ē. Cū āt bernardus cū fratrib⁹
suis domū paternā egrediret⁹: Guido p̄mogenit⁹
vidēs minardū fratre suū minimū puer ludentē in
platea cū pueris: eta igit frater Bernardus ad te solum
respicit oīs terra possessionis nostre. Cui nō pueri
liter puer respōdit. Vos ergo celū habebitis: & mi
bi solū terrā reliquetis: n̄ s; ex equo dimisso hec fa
cta ē. Hodico igit tēpore cū p̄re remāsit: sed fra
tres postmodū secut⁹ ē. Ingressus igit ordinē su
dei Bernard⁹ ita tor⁹ i spiritū absorpt⁹ ē: & deo ta
līter occupat⁹: vt iā nullis sensib⁹ corporis vteret⁹
Iā quippe ānū i cella nouitior exegerat & adhuc
an dom⁹ haberet testudinē igno:abat. Multo tē
pore ecclesiā itrans & eries i capite vbi tres erant
vni tantū putabat ē fenestra. Abbas aut cisterciē
sis ordinis fratres ad edificandū domū clareualen
sem misit: & eis Bernardū i abbate p̄fecit: q̄ mul
to ibidez tēpore i nimia paup̄tate degebat & pul
mēta sepi⁹ ex solijs fagi cōficiebat. Eligabat aut
seru⁹ dei vltra possibilitatē humanā: nullū. n. tem
pus se magis p̄dere cōqueri solebat: q̄ quo dor
miret idoneā satis cōparationē somni & mortis: vt
sic dormientes videant mortui apud hoies quomo
do apd̄ deū mortui peccatis dormientes: vñ etiā si
quē forte duri⁹ stertentē audierit seu min⁹ cōposi
te viderit iacentē patietē ferre vir poterat: & car
naliter seu secularit̄ eū dormire causabat. Ad co
medendū vir aliqua voluptate trahēbat appetit⁹
s; solo timore defec⁹ sic accedebat ad sumēdū ci
bū: qñ ad tormentū. Post cibū quārā semp come
derit cogitare solit⁹ erat: si quādo vel ad modicū
mēsūrā solitū excessisse se deprehēdit: impune abi
re nō patiebatur. Sic gule illecebras edomuerat vt
ipsā quoq; sapoz discretione ex magna parte p̄di
derit. Itā & oleū sibi p̄ errore aliqui p̄pinatū bibit
& penit⁹ ignorauit nec prius id oleū esse cognouit
donec qdā labia eius miraret iuncta Saginē cru
dā insup p̄ errore sibi oblatū p̄butiro multis die
bus noscēt comedisse. Solā aut aquā sibi sape dī

cebat eo q̄ dū sumeret sauces & guttur ei frigera
ret. Quidā i scripturis vidicerat: maxie i siluis &
i agris meditādo & orando se cōfitebat accepisse: &
nullos se aliqñ magistros habuisse: nisi querens &
sagos iter amicos dicere solebat: deniq; cōfessus
ē aliqñ meditātū vel orātū sacrā omnē velut sappo
sitā vel expositā sibi apparuisse scripturā. Quodā
tēpore sicut ipse i cāncis refert cū iterlequēdo ex
his q̄ suggerebat spirit⁹ & si nō infideli min⁹ tñ fide
ri aīo reseruaret: vt haberet qd̄ diceret denno tra
ctaturus: ecce vox venit ad eū dicēs. donec istud
tenueris aliud n̄ accipies. In vestib⁹ ei semp pau
pertas placuit sordes nūq; nūq; animi fore idi
ces aiebat: aut negligētis: aut apud se ianiter glo
riāns: aut fort⁹ humanā gloriā affectātis. Propter
biū illud i ore ei⁹ frequēter semp i corde. q̄ hoc fac
qd̄ nemo mirant⁹ oēs. vñ & ciliū plurib⁹ ānis por
tauit q̄dū oculū eē poruit: s; vbi hoc cognitū ē
sensit: cōtinuū illud abijciēs ad cōmunia se cōuer
tit. Nunq; sic risit: vt nō poti⁹ ad ridendū q̄ ad re
primēdū vim sibi facere oporteret: & risū suo ma
gis stimulū adhibere q̄ frenū. Cū āt panētie gen
solit⁹ erat dicere tripartitū: videlicet ad vboz in
iurias: ad dāna rerū: ad corporis lesione: hāc ipse
his exēplis se habere p̄bauit. cū. n. cuiā ēpō ami
cabilit̄ eū admonētī quādā scripsit eplam: ille ve
hementē exacerbāt⁹ amarissimā scripsit ei eplā in
p̄ncipio ita dicēs: Salutē & n̄ sp̄s blasphemie: tāq;
ex spū blasphemie illa scripsisset: Ad qd̄ ille. Ego
spū blasphemie me h̄re nō credo: nec mala dixisse
cuiq; aut maledicere me velle scio: p̄sertim p̄ncipi
populi mei. Quidā abbas p̄ vno cenobio con
struēdo sexcētas mareas eidez misit argēti: s; tota
pecunia dū deferret a p̄donib⁹ sublata ē. Quo au
dito nihil aliud dixit: nisi benedic⁹ de⁹ q̄ nobis pe
percit ab onere. S; & illis igit q̄ tulerit leui⁹ ē ferē
dū: tū q̄ hoc hūana cupiditas sustulit: tū q̄ magna
pecunia magnā eis tētatiōis occasionem ingessit.
C Quidā isup canonicus regularis ad eū venit &
vt i monachū recipere istantē rogauit. cui cū ille n̄
agesseret: sed ad suā ecclesiā redire p̄suaderet: vt
qd̄ ergo ait ille i libris tuis p̄fectionē tātopere com
mēdasti: si eā nō exhibes cupiētī: vñā illos tuos
tenerē libros: vt eos penit⁹ lacerarē. Qui ille. In
nullo cor legisti nō posse te i tuo claustro ēē p̄fectū
Hoc correctionē nō loco: mutationē i libris oib⁹
cōmēdasti. Ille vō isanus i eū ipetū facies tā gra
miter maxillā ei⁹ p̄cussit vt succederet rubor ictui
& tumor: rubori. Iā q̄ aderāt i sacrilegū iurgebant
sed p̄cūit eos huius dei clamās & adiurās p̄ nomē
xp̄i: vt nullaten⁹ cogere: nec qd̄q; sibi iniurie ifer
retur. Nouitij aut itrare volētib⁹ dicere cōsueve
rat. Si ad ea q̄ intus sūt festinatis: hic foris dimi
tite corpora q̄ d̄ seculo attulistis. Soli spūs igrediā
tur. caro aut nō p̄dest qd̄q;. Pat̄ eius q̄ solus do
mū remāserat: ad mōasteriū iuit: ibidē post aliq̄
tēp⁹ i senectute bona decessit. Soror aut ei⁹ scelo
nupta cū i diuitijs & delitijs seculi p̄clitaret. qua
dā vice fratres suos ad mōasteriū visitatura acce
sit. cūq; venisset cum comitatu & apparatu superbo

ille eā tanq̃ r̃hete diaboli ad aīas capiēdas abhor-
ruit: nec ad vidēdū eam exire aliq̃ten⁹ acq̃uit. **U**l-
dens illa q̃ nullus fratrū suor sibi occurrēt: sed ab
vno eorū q̃ tūc portanari⁹ erat scire⁹ inuolūtū dicere
tur tota in lachrymis resoluta ē. **E**t si peccatrix sū-
ingit p̃ talib⁹ r̃ps mortu⁹: q̃ enī peccatrix sū-
tio: icarco ⁊ cōsiliū ⁊ colloquū bonorū regro. **E**t si
despicit frat̃ me⁹ carnē meā: ne despiciat serm⁹ dei
aīas meā: veniat ⁊ p̃cipiat: ⁊ q̃cūq̃ d̃ p̃cepit adimple-
bo. **I**h̃c ergo p̃missionē tenēs exiit ad eā cū fratri-
bus suis: ⁊ q̃ eā a viro separe nō potat: p̃mo oēm
ei mādī gloriā iterdixit: ⁊ formā matr̃ imitādā ei-
dē idicēs illā dimisit. **I**lla vō rediēs ita rep̃ete mu-
rata ē: vt ī medio seculi vitā ducēt h̃emeticā: et ab
oī seculo p̃fusus se facēt alienā. **E**adē p̃cib⁹ mult⁹ vi-
rū suū vicit: ⁊ ab ip̃o absoluta monasteriū itrauit.
Infirmat⁹ aliqui vir dei: cū extremū itaz sp̃m trahē
videret: i excelsū mētis sue aī tribunal dei visus ē
p̃ntari. **A**ffuit at̃ ⁊ sathā ex aduerso ip̃obis eū ac-
cusatōib⁹ pulsās. vbi vō ille oīa fuerat p̃secut⁹: et
viro dei p̃ sua fuit p̃e dēdū nihil fr̃it aut tarba-
tus ait. **F**ateor: nō sū dign⁹ ego nec p̃p̃is possum
merit⁹ regnū obtinē celoz. **E**terz duplici iure illd̃
obtinēs dñs me⁹: h̃editate scilz p̃ris: ⁊ merito pas-
sōis: alio ip̃e cōtēct⁹ alterz mihi donat. **E**t cū do-
no iure illd̃ mihi vēdicās nō cōfidoz. **C**ōfusus in
hoc vbo iūmē cōuertēs ille solut⁹: ⁊ vir dei ī se re-
uerfus ē. **E**ātā at̃ abstīnētia labore ⁊ vigilijs corp⁹
suū attriuit: vt ⁊ gratissima ⁊ fere cōtinua egritudi-
ne lāguēs cōtēctū vir seq̃ posset. **Q**uadā vice dñ
grauissime infirmat⁹ fratrīb⁹ p̃ eo istantē oratib⁹
aliquatūlū cōualuisse se sensit: p̃gregat⁹ at̃ fr̃ib⁹ di-
xit. **Q**uid tenez miser hoīes: s̃cōtōres estis ⁊ ina-
luistis: parcite q̃so p̃cite: ⁊ finite me abire. **Q**ua-
dā vice cū p̃p̃lo p̃dicaret: ⁊ oēs vba ei⁹ atēre ⁊ de-
uote suscipere: ei⁹ aīo qdā tal̃ irrep̃it tēctat. **V**e-
re nūc optime p̃dicat⁹: ⁊ ab oib⁹ libent⁹ audir⁹: ⁊ sa-
piēs ab oib⁹ reputat⁹. **A**t vir dei tali tēctatē pul-
sari se sentīēs parūper subsistit: ⁊ an p̃cedēt vel si
nē facēt cogitare cepit. **S**tatiq̃ diuio cōfōrtat⁹ an-
xilio tēctato: i silēter ridit. **N**ec p̃ te incepti: nec p̃ te
dimittā: siq̃ secur⁹ p̃dicationē vsq̃ ad finē p̃secu-
tus ē. **C** **A**donach⁹ qdā q̃ i sēb ribaldus fuerat at
q̃ iusoz maligno stimulat⁹ sp̃ū ad sēlm redire volū-
it. **E**ū at̃ br̃s berni. cū retinere nō posset iterroga-
uit eū: vñ victur⁹ esset: q̃ ridit. **A**d taxillos ludere
scio: ⁊ ide vñc p̃oso. ⁊ ille. **S**i tibi capitale cōmise-
ro vis singul⁹ amīs ad me redi: e: ⁊ me cū lucrū diui-
dere: qd̃ ille audiēs gauisus ē: ⁊ se libent⁹ sic acturū
p̃misit. **D**igiti igr̃ solidos ei dari p̃cepit: ⁊ ille cū ill⁹
abiit. **I**h̃c at̃ faciebat vir scūs vt eū iterz reuocare
posset: sic ⁊ postmodū scū ē. **I**lle igr̃ abiēs totū p̃di-
dit: ⁊ ad portaz cōfusus rediit. **Q**uo auditō vir dei
ad eū let⁹ exiit: extēditq̃ gremiū vt sūm⁹ diuideret
lucrū. cū ille. **N**ihil pat̃ lucrā: sū: s̃ ē capitali ve-
stro nudat⁹ sū. si vultis p̃ ṽro capitali recipite me.
cū bernardus benignē ridit. **S**i ita ingt ē: mel⁹ ē
vt hoc recipiā q̃ sūm⁹ ṽrūq̃ p̃dā. **Q**uadā vice
dñ br̃s bernardus iūmēto iūcēs aliquo p̃gēt: cū
dā rustico mastia sic se offerēte de cordis instabilita-

te ī orōne ē p̃quectus: qd̃ ille audiēs mox cū d̃spe-
xit: ⁊ ī orōnib⁹ suis cor firmū ⁊ stabilez se h̃re dixit.
Volēs at̃ bernar. cū quicq̃ ⁊ a sua temeritate coer-
cere dixit. **S**eq̃strare paulisp̃ a nobis: ⁊ tota q̃ po-
terz itēnde orōne dñicā inchoato: quā si absq̃ aliq̃
cordis vagatōe finire potis iūmētū cui iūdeo tūc
p̃culdubio mor h̃ebis. **T**u at̃ mihi ī fide tua spon-
deas q̃ si aliud ibidē cogitauerz: hoc mihi aliq̃ten⁹
nō celabis. **E**t at̃ ille: tanq̃ iūmētū iā lucrātū se
reputās audacter secedit: ⁊ seip̃z recolligēs orōne
dñicā inchoauit: vix oratōis expleuit dimidiū: ⁊ ec-
ce importuna cogitatio de sella cordi suo se igerit:
ṽrū cā h̃re debeat cū iūmēto: qd̃ ille aduertēs cō-
cit⁹ ad bernardū redijt: qd̃ ī ip̃a orōne sollicite co-
gitauerit idicauit: ⁊ de se vt p̃us temē nō p̃sūp̃it.
C **F**rat̃ **R**obert⁹ ei⁹ monach⁹: ⁊ s̃z seculū p̃p̃i qu-
i adolēctia sua quorūdā p̃uasiōe decept⁹ dūma-
cū se q̃mlerat. **V**enerabilis at̃ p̃r postq̃ aliquādiū
dissimulauit eūde statuit p̃ eplaz reuocare: quā eūz
sub dīno dīctaret: ⁊ ali⁹ mōach⁹ eā ex ore suo p̃feri-
bēt: subito iopinatus iber erapit: ⁊ is qui scribebat
chartā cōplicare voluit. **C**ui berni. **O**p⁹ dei est scri-
bere ne formides: scripsit ergo eplaz ī medio ibre:
sine ibre. **E**ū enī vñdīq̃ pluerz: ibidē tū molestā ī-
bus ṽtus expulit charitatē. **C** **E**ū quoddā mona-
steriū qd̃ vir dei p̃struxerat occupasset muscay in-
credibil multitudo: ita vt oib⁹ grauē molestā ge-
nerarent. ille dixit. **E**go excoico eas. mane at̃ oēs
p̃r mortuas inuenerūt. **C** **E**ū a sūmo pōtifice me-
diolanū missis fuisset: vt ip̃os cū ecclesia recōcilia-
rerz: tā papiā reddisset: qdā ṽrore suā demōiacā ad
eum adduxit. **A**dorq̃ p̃ os misere mulierz diabo-
lus ī gremelias ei⁹ p̃rupit dicēs. **N**ō me de amica-
la mea hic porulos edēs ⁊ br̃aficas deuorās pellet.
At vir dei ip̃az ad ecclesiā br̃i syri remisit. **B**eat⁹
at̃ **S**yr⁹ hospiti suo deferre voluit: nec eūde aliqd̃
curatōis ip̃edit: siq̃ itez ad br̃m bernardū addu-
cta ē. **T**ūc diabolus p̃ os ei⁹ garrire cepit ac dicere
Nō me expellit syr⁹: nec cijāt bernardus. **A**d hec
seru⁹ dei ridit. **N**ec syr⁹: nec te bernardus eiecit: s̃z
dñs iesus x̃ps. mox vt ille orōne effudit: sp̃us neq̃s
dixit. q̃ libent⁹ egrededer ab hac amicala: grauit̃
molestat⁹: ea q̃ libent⁹ egrededer: s̃z non possū: q̃
nō vult magn⁹ dñs. cū scūs. **E**t q̃s ē magn⁹ dñs?
Cui ille. **I**esus nazaren⁹. **A**d quē vir dei. **V**idisti
ne vñq̃ eū: quo ridēte: etiā. ait. **U**bi eū vidisti: et
ille. in gloria. **E**t scūs. **E**t tu ī gloria fuisti: quo ri-
dēte ṽrūq̃. ait. **Q**uō ide existi: ⁊ ille. cū lucifero m̃l-
ti cecidim⁹. hec at̃ oīa voce lugubri p̃ os vtule oī-
bus audicrib⁹ loq̃bat⁹: dixitq̃ ei vir dei. **N**ūquid ī
illā gloriā redire velles: at ille miro mō cachinās
ait. tarde ē. **T**ūc orāte viro dei demō d muliere eri-
uit: s̃z cū vir dei ide recessisset diabolus iterū ip̃az
īuasit: vir at̃ ei⁹ post eū accurrens qd̃ acciderat indi-
cavit. **I**lle at̃ collo ei⁹ alligari chartulā p̃tinētē. hec
vba p̃cepit. **I**n noīe dñi n̄r̃i iesu x̃pi p̃cipio tibi de-
mon ne hāc muliere amodo cōtīgē p̃sumas: qd̃ cū
factum fuisset: ad eam postea nō ausus ē accedere.
C **A**pud equitanā qdā mulier miserabilis erat: q̃
a quodā demone petulāte ⁊ icubo vexabatur. **S**ex

De .s. Bernardo

enī āns abusus ē ea: et incredibili vexant libidine. Aduenire āt illuc viro dei demō mulieri ne ad eū accedēt vehemēt minā: qz nil ei pdesse posset: et recedente eo q ei fuerat amator crudelissim fieret pscntor. At illa secure ad virū dei accessit: et q pateret euz multo gemitu enarrant. Cui ille. Tolle hūc meū bacculū et i tuo lectulo pone: et si qd agere pōt agat. Qd cū fecisset: et i lectulo suo recūberet: adest ille pūuo: s; nec ad pūetū opus: nec ad ipz cubile psumit accedē: s; accerrime minā q illo recedēte se de ea atrocitē iudicabit. Qd cū illa bernardo rettulisset: ille pplz quocūqz oēs cādelas i manu accēsas hīc pcepit: demonēqz euz vniuerso qui aderāt cetū excoīcanit: ac ne ad illā vī aliā deiceps accessū hēat iterdixit. Sicqz illa a tali illuōe penitus liberata ē. Cū i eadē puicia vir scūs legatione fūgeret: vt dūcē eqtanie ecclesie recōciliaret: et ille modis oib; recōciliari renuit: vir dei ad alta re celebratur accēssit: ipso dūcē tanqz excoīcato p fōib; expectāte. Cū āt pax dñi dixit: corp; dñicū sup patenā ponit: et secū tollit atqz ignea facie: et hā meīs ocul; foras egredit; et vbi terribilib; comitez aggređit. rogauim; te igit; sprenuisti nos. Ecce ad te pcessit vgis fili; q ē dñs ecclesie: quā tu psequē. adest iudex tu; cui; manib; illa aia tua deuient: nūquid et ipz sic fuos ei; cōtēnes: resiste ei si vales: statiqz dur tor; irriguit: et mēbris oib; dissolutis ad pedes ei; pūm; pūluit: quē vir scūs calce pulsans surgē iubet: et di audire suāz. Ille āt tremebūdus surrexit: et qe qd vir scūs pcepit: pūm; adimpleuit. Cū regnū germanie p qdā magna sedāda discordia seru; dei itraisset: archieps qdā venerabilē quendā clerici obuiā ei misit. Cui dū clerie se sibi obuiā a suo dño missū fuisse dicēt: vir dei respōdit. Alius dñs misit te. Adīrat ille se nō nisi a dño suo archiepo missū fuisse affirmabat. Ecōtra suū xpi dicebat. Faller; fili; faller;. Adītor dñs ē qui misit te xps. Qd clerie itelligēs ait. pūtas q mōach; velim fieri: absit hoc a me nō cogitanti nec ascēdit super cor meū: qd plar; i eodē itinē sēto vale feci: et a viro dei hīn; suscepit. Cū quēdā militē valde nobilē ad ordinē recepisset: et vir dei quodā tpe se qref; granissima cepit tētatiōe pulsari. Cū āt eū qdā de fratrib; tā tristē vidēt: cāz tāte tristitie regūnit. cui ille rīdit. Scio inqt scio q nūqz āpli; let; ero. Qd vbi cū dice; frat; ad seruū dei rettulisset: ille p eo attēti; orauit: statiqz ille frat; q tā tētatus et tristis erat: tān; cetis apparuit iocūdior: et hilarior: qz nū pū cetis tristior. Cū āt ei dice; frat; vbi mēsti cie qd locut; fuerat amicabilē iproparet: ille rīdit. Dixi nūqz āpli; let; ero: s; nūc dico: nūqz āplius tristis ero. Cū scūs malachias eps hibernie: cuius vitā plenā vītib; ipe descripsit: ad xpm felicit; i mōasterio suo migrasset: et vir dei p eo hostiā salutarē offerret: gloriā ei; dño renelāte cognouit: et eodē ispirāte post cōmunionē formā orōnis mutauit leta voce sic dicēs. De; qui bñ malachiā sctoz tuoz meritis coeqsti tribue qsum;: vt q pēiose moris ei; festa agim;: vite quoz ei; imitemur exēpla: cui dū cātor; inueneret q erraret: ait. Nō erro: s;

noni qd dico: deide accedēs sacra ei; vestigia osculā. Cū istāte qdragecima a multis fuisset rēdōibus visitat; rogauit eos: vt i illis saltē sacris dieb; a suis vanitatib; et lasciujs abstinerēt: quib; nullo mō acqescētib; iussit eis ppinari vinū dicēs. Bibi te poculū aiaz: quo hausto subito mutati recedūt: et q modicū tēpus denegauerant: totū tps vite sue deo dederūt. Tādē btis bernardus morti felicit; appropinquās ait fratrib; suis: tria vobis obseruāda reliquo q in stadio pūtis vite quo cucurri memini me p virib; obseruasse. nemini scādālū facere volui: et si aliqui icidit celani vt potui. min; sp sensui meo q; alteri; credidi: lesus de ledēte nūqz vidictā expecti; ecce humilitatē: caritatē: et patientiā vobis reliquo. Deniq; postq; multa miracula pperasset: et cetū sexagita mōasteria psumatis vite multisq; libris et tractat; cōpūlasset psumatis vite sue dieb; circū. 63. ānū. āno dñi. 1163. iter filioz manus obdormiuit i dño. Post obitū āt suū multū gloriā suā manifestauit. Cūidā enī abbati i quodā mōasterio apparuit: et vt se seqref; admonuit. Qui cū seqref; dixit ei vir dei. Ecce ad mōtē libani venim;: et tu hic manebis: ego āt illuc ascēdā. Introga; ab eo ad qd vellet ascēdē. Disce inqt volo. mirat; ille: qd inqt vis discē pati: qm post te nullū i scientia credim; ēē secūdū. Et ille. Nulla hec scientia: nulla veri cognitio: sursum scie plenitudo: sursum vā notitia vitat;: et i hoc vbo disparuit. Ille āt diē notauit: et tūc vir dei bernardū de corp; migrasse inuēnit. Multa āt alia et pene innumerabilia miracula p seruū suū de opat; est. A multis aut; ciuitatib; vir dei i epz elect; papue a citate tanqz: et citate mediolanēsi petētib; se nec ānuēs nec improbe remans dicebat se nō eē suū s; alioz fūitio deputatū. Fies āt ex cōsilio viri dei sibi pūiderāt et sūmū pōtissicū auctoritate muniti erāt ne qs gaudiū suū ab eis tollē posset. Quodā tpe cū fies cartusienfes visitasset: et spī ab eo i oib; plurimū edificati fuisset vni fuit qd pdicti loci pōtē aliquāntulū monit. f. q sella cui eqtādo insidebat min; neglecta erat et parū pferēs paupratē. qd cū dice; pōt; vni ex fratribus: et ille viro dei rettulisset nō min; ipse mirat; qlis eēt sella qrebat: nā a clara valle vsq; ad cartusiā venerat: et tū qlis eēt sella penit; ignorabat. Iuxta lacuz etiā lausanēse ton; diei itinere pges penit; cū non vidit: aut se videre nō vidit. Cū enī sero scō de eodē lacu socij loquerent; interrogauit eos vbi nā lacus ille esset: qd illi audietes plurimū admirati sūt. Clincebat sane in eo sublimitatē nominis humilitas cordis: nec tam poterat enz vniuersus erigere mūdus q; se ipe deicere solus. Sūmus reputabatur ab omnibus infamū ipse se reputans: et quē sibi omnes: ipse se nemini pferēbat. Deniq; sicut sepius fatebat; iter sūmos quoq; honores et fauores populoz altez sibi mutuat; hominē videbat; seq; potius reputabat absentez velut quoddā somnūz suspicāt;. Vbi vero iter simpliciores fratres erat: et amica semp hūilitate frui licebat: ibi se inuicē gaudebat: et i ppiā redijisse psonā. Semp autē inueniebatur aut orās: aut legens: aut scribens: aut

meditās: aut frēs vbo edificās. **C** De noīe.

Timothe⁹ dr qñ timor ē tenēs vel a timo-
re et theos qd est dñs qñ timor dei. Catur
aut iste timor i quolibet viro scō sic. vt ait

Gregorius. pñderādo vbi fuit: vbi erit:
vbi ē: et vbi nō est. vbi fuit qñ i pñdō: vbi erit i iudi-
cio. vbi est: i miseria. vbi nō est: i glia.

C De scō timotheo.

Timotheus sub nerone a pñcō
vbiis rome dñi gra-
niter torqret et calce vna ei⁹ plage aspe-
rent: et ipse in his grās deo ageret duo angeli sibi
astiterit dicētes. Ergo caput i celos et vide. Aspi-
ciēsq; vidit celos aptos: et iesū coronā gematā tenē-
tē et dicēte sibi. Idāc de manu mea accipies. Qd q-
dā vir noīe appollinaris videns se baptizari fecit:
q̄p: opter pñes iussit ambos i pñessione dñi pseuerā-
tes decollari circa annū dñi. 57. **C** De noīe.

Symphorian⁹ dr a symphonia: fuit. n. tāq;
vas musicū emittēs armoniā vtrūq; i quo
tāq; i vase musicū tria fuerūt. Itā vt bi-
cit Auertōis vas sonātiū dñs esse dux ad
resistēdū: leue ad pñuāndū: latū ad iplendū. Sic et
Symphorian⁹ tāq; vas musicū. fuit durus sibi p
auferitātē: leuis alijs p māfuetudinē: latus oib; p
charitatē aplitudinē. **C** De scō Symphoriano.

Symphorianus i angustudi-
nē vbe or-
tus. Dum adhuc adolescēs ecēt tāta inoz-
granitate pollebat q; senioy vitā antici-
pare videret. Cū igit pagani festū venerē celebra-
rēt: statūā aī eradiū pñcū deferēt. Symphoria-
nus affuit et nolens eā adorare diu cedit: et carceri
mācipat. Et cū educt⁹ de carcere ad sacrificiū co-
geret: et multa ei donaria pmitterent dicit. Deus
noster vt nouit remunerare merita: ita nouit puni-
re peccā: vitā qñā pō soluturi sumus ex debito: sol-
namus ex voto. Sera penitudo est: sero iudicis ti-
muisse pñcū. Adunera nra fucata mellis pñmixta
dulcedine: male credulis mētib; venena pturiūt.
Cupiditas nra oia biūdo nil possidet: q; diabolicis
artib; obligata miseri lucri detinet pñdib; et gau-
dia nra i similitudine vitri cū ceperit splēdere fragū-
tur. Tūc iudex ira repletus data sentētia pñcipit vt
Symphorianus occideret. Qui cū ad locū ducere⁹
mī eius de muro exclamās ait. Māte nate memēto
cine vite. Sursum respice et regnātē i celo itinere:
tibi vita nō tollit: s; i meli⁹ pñmutat. Ador igit decol-
lat⁹ ē: et a xpianis corp⁹ ei⁹ sublatū honorifice ē sepl-
tū. Ad cui⁹ seplēchū tāta fiebat miracula: vt et a pa-
ganis i honorē maritimo hiet. Refert Greg. turon.
q; de loco vbi sāgnis ei⁹ effusus ē: qdā xpian⁹ tres
lapillos sāguie respōs sustulit: et i capsa argētea ta-
bul lignis circūsepta locauit. Quā cū i quodā ca-
stro locasset et totū castrū iecēdū supñssset de medio
ignis pñcā capsa sana et itēgra ē educta. Passus ē
circa annū dñi. 270. **C** De nomīne.

Bartholome⁹ iterpraf fili⁹ suspēdētis aq̄s:
vel fili⁹ suspēdētis me. Dr. n. a bar. qd ē
fili⁹ et tholos qd ē sūmitas: et moīs qd est

aqua: idē bartholomeus idēst filius suspendentis
aq̄s. i. dei: q; mētes doctorū sursum elenat: vt aq̄s do-
ctrinay iseri⁹ fūdat: et ē nomē syz nō hebreū. Per
pñmū vō notat triplex suspēdū qd ipse hūit. Fuit
n. suspēsus. i. elenat⁹ ab amore mūdi: vel suspēsus
i. iter⁹ amore celesti: vel suspēsus. i. totali inixus
grē et auxilio dei vt nō a suis meritis: s; a dei adiu-
torio tota vita sua depēdeat. Per 2^m vō notat pñs
ditas sue sapie: de cui⁹ sapie pñfūditate dicē Diony.
i mystica theologia. Dñi⁹ bartholome⁹ dicē et mltā
theologia ēē et nimā: et enāglū latū et magnū et rur-
sus pñsū: vlt onidē Bartholome⁹ s; iterōdē Dio-
nisi q; vna pñsideratiōe pñt oia affirmari de deo:
alia pñsideratiōe magis pñe negari. **C** De. s. bartho.

Bartholomeus apls veniens
ad indiā: qd ē
i fine orbis: tēplū i quo erat idolū nomie
astaroth itrauit: qñ pegrin⁹ ibidē mane-
nere cepit: i hō idolo qdā demō habitabat: q; se lāguē-
tes curare dicebat: s; non sanādo subuenebat: s; a-
lesione cessādo. S; cū tēplū plenū lāquentib; ecēt: et
nullū rīstū ab idolo hīe possēt ad aliā ciuitatē prepe-
rūt: vbi aliud idolū noīe berith colebat. Et intro-
gātib; cur sibi astaroth rīstū nō daret: rīdit berith.
De⁹ vt cathenis igneis pñstrictus ē: nec respirare
nec loq; audet ex illa hora q; apls dei Bartholo-
meus igressus ē. Dñt illi. Et q; est iste Bartholo-
me⁹? Et demō. Amic⁹ ē dei oipotētis: et id vēr i istā
pñciā vt oēs dñs idē euaguet. et illi. Dic nobisigna-
ei⁹ vt eū inuenire possim⁹. qb; dñs ait. Capilli ei⁹
crispi et nigri: caro cādida: oculi grādes: nares equa-
les et directē: barba plura: his paucos canos: statu-
ra eq̄lis: collobo albo elenato: purpura vestit idui-
tur pallio albo: qd p figulos āgulos gemas h; pur-
pureas. Viginti sex aī sunt ex quo vestes et sādalia
ei⁹ nec veterascūt: nec fordidātur. Vēties flexis ge-
nib; p diē orat: et cēties p noctē. Angeli cū eo ābu-
lāt: q; nunq; eū fatigari nec esurire pñmittūt. Semp-
eodē vultu et aio let⁹ et hilaris pseuerat: oia puidet
oia nouit: oīz gētū lignas nouit et itelligit. Et qd
vobiscū loquor: ipse iā nouit et qñ qritis eū si vult oī
det se vobis: si aut nō vult eū nō poteritis inuenire.
Rogo at vos vt cū eū inuenitis: rogare eū ne huc
veniat: ne angeli sui hoc mibi faciant qd meo socio
iā fecerūt. Cū igit p duos dies sollicitē q̄retes cum
minime inuenissēt: qdā die qdā demoniac⁹ exclā-
manit. d. Aple dei Bar. iecēdūt me oīdes tue. Cū
apls. Obmutescē et eri ab eo: et statū ē liberat⁹. Qd
audiēs rex regiōis illi⁹ polemi⁹ cū hiet filiā lunati-
cā: misit ad aplm rogās vt ad se veniret: et filiā suā
sanaret. Ad quā cū apls venissēt: et cā cathenis liga-
tā videret: q; accedētes morib; lacerabat: iussit eā
solui: et cū ministri ad eā accedere nō auderēt dixit.
Ego demoniū qd i ea erat iā ligatū teneo: et vos tū
mētē: et soluta statū libata ē. tūc rex camelos auro et
argēto et lapidib; pñcios oneravit: et aplz igri faciēs
nullaten⁹ inueniri potuit. mane at seqnti apparen-
s apls cū solo rege i cubiculo dixit ei. Et qd me cū
auro et argēto et lapidib; pñcios tota die qñstī. Ista
mūera sūt necia his q; frenā regrūt: ego mibi frenū

De sancto

nihil carnale desidero. Tūc scīs Bar. cepit eū mul-
ta de mō redēptōis nre docere: ostēdens iter cetera
xpi viciisse diabolu p mirabile gēntiā: potētā: in-
ficiā: et sapiētā. Cōgruū. n. fuit: vt q filiu virginis
i. Adā scū de fra dū adhuc eēt vgo vicerat a filio
virginis viceret. p dōtēter quoq ip̄s vicit cū de sua
diatōe potētē eiecit: quā diabolus p deictōe p-
mi hoīs vsurpauit. Et sicut alienius vicio: tyrāni
comites suos mittit: vt eius titulos vbiq erigāt: et
tyrānos deiciāt: sic xps victor: nūcios vbiq mittit
vt diaboli cultū euacuet: et xpi statuāt. Iuste vō q
insū ē vt q comedētē hoīes vincēs hoīes detine-
bat. a ieiunātē hoīe vici? hoīes ampli? nō teneret.
Sapienter autē dū ars diaboli deludit arte xpi. Ars
diaboli fuit: vt sicut accipiter rapit auē: ita i desū
raperet xps vt si ibi ieiunās nō famēsceret absq cibū
bio dōs eēt. Si autē esuriret ip̄s vt pmi hoīes p cibū
deuiceret. S: cognosci dōs non potuit: q esuriuit:
nec vici: q eū tētātōi nō cessit. Cū ergo eidē sacra
fidei p dīcasset dixit regi q si baptizari vellet deus
suū cathenis ligatū oīderet. Sequēti igit die iuxta
regis palatiū dūm pōntifices idolo sacrificaret cepit
clamare de mō ac dīe. Cessate miseri sacrificare no-
bis: ne peiora me patiamini: q cathenis igneis ab
angelo iesu xpi quē iudei crucifixerūt religat? sum:
putātes eū a morte detineri. Ille autē ipsā mortē q
regina nra ē captiuit: et ip̄s nūc pncipē maritū mō-
tis viculis igneis vicit. Statimq oēs miserūt funes
vt simulacrū euertēt: s: nō potuerūt. Aplūs autē
demoni pcepit vt ide exēs idolu ipm gminueret.
Qui statim exēs oīa idola tēplū seips p̄regit. De-
ide fusa oīone ab aplo oēs isūmū. p̄mū sanati sunt
Aplūs autē tēplū deo dedicauit et demonē i desertū
abire pcepit. Tūc angelus dñi ibidē apparuit: et tē-
plū circūuolās i quatuor angulos signū crucis digito
suo scripsit dicens. Hec dicit dñs: sicut vos oēs ab
isūmitate vestra mūdauit: ita tēplū hoc ab oī for-
de mūdabit: et bitatore ei? quē aplūs i desertū locū
ire pcepit. p̄mū nūc vobis oīdā quē videntes ne
timeat: s: qle signū i lapidib? his sculpti: tale i vīs
frontib? ipamāt. Tūc oīdit eis ethiopē nigriorē
fuliginē: facie acuta: barba plua: erinibus vsq ad
pedes p̄hīs: ocul igneis vt ferrū ignituz sūtilas
emittētib?: flāmas sulphureas ex ore oculis spirā-
tē: cathenis igneis vinctū retro manib?: et dixit ei
angelus. Qm iussione apli audisti et de tēplo exēs
oīa idola p̄registi: solua te vt vadas i talē locum:
vbi nullus hō morat et sis ibidē vsq ad diē iudicij.
Ille solut? cū magno strepitu et vultu disparuit.
Angelus autē dñi i celū cūctis vidētibus euolauit.
Tūc rex cū vxore et filiis oīq p̄plo baptizatus est: et
relictō regno apli discipulus ē effectus. Tūc oēs tē-
ploz pōntifices gregati ad astragē regē fr̄ez ei? cō-
uenerunt: et de deoz suoz amissione: et tēpli subuer-
sione: et regis p artē magicā deceptōe q aplz sūt cō-
questi. Astrages igit rex indignatus mille viros ar-
matos ad capiēdū aplz destinauit: q cū adduct? fu-
isset corā eo: dixit rex. Tu ne es ille q euertisti frēm
meū? cui apls. Ego illū nō euerti: s: euerti. cui rex
Sicut tu fecisti fr̄ez meū deū suū relinqre: et tuo cre-

deret: sic et te ego faciā deū tuū relinqre: et deo meo
sacrificare. Cui apls. Ego deū tuū quē colebat fr̄
tuus ligauit: et ligatū oīdi. et vt simulacrū frangeret
coegi: si sic poteris facere deo meo: poteris me ad
simulacrū puocare. Si at ego deos tuos gminuā:
et tu crede deo meo. Hec illo dicente nūciat regi q
dōs suus Baldach cecidisset et cōminut? fuisset. Qd
rex audies purpurā seclit q indut? erat: et aplm su-
stibus cedi iussit: et cesum vinū excoīari mādauit.
Xpiani at corp? ei? tulerūt: et honorifice sepelierūt.
Iher autē astrages et tēploz pōntifices a demonibus
arcepti mortui sūt. Iher at p̄doliū ei? ep̄s ordinat.
et 20. annis offiū ep̄at? laudabil? iplēs plen? vtu-
tib? i pace genuit. De gñe sue passionis diuersa op̄
mō ē. B̄tus Dorothē? dicit q crucifix? ē. ait. n. sic.
Bartholome? idis p dīcavit: q et euāgelistū ē. Ait
thēcū i. ppia eoz ligna eis tradidit. Domini i tal-
bana ciuitate magne armente crucifix? deo: sū ca-
put hīs. B̄tus aut Theodor? dicit q fuit excoīa-
tus. In multis aut libris legit q tān fuit decollat?
Hec aut gñetas taliter solui pōr: vt dicat q pmo
fuit cesus: et postea crucifix? fuit: deide ante qz more
ret de cruce fuit deposit? et ob maiorē cūctatū fuit
excoīat?: postremo capite trūcat?. C Anno dñi.
331. saraceni siciliā inuadentes liparitanā insulā vbi
corp? facti Bartholomei quēcebat vastauerūt: ac
eius sepulchr? asfrigētes ossa eius disperserūt: ita q
ad hāc insulā corp? ei? talr de india aduenisse phi-
bet. Cū. n. pagani ppter signoz frequentā viderent
corp? eius plurimū venerari idignati loculo plu-
beo positū i mare p̄cipitauerūt: qd diuino intū ad
insulā p dīctā deuenit. Cū igit saraceni? ossa disp-
sisset: illis recedētib? apparuit apls cuidā monacho
dicēs. Surge et collige ossa mea q dispersa sūt. cui ille.
Qua rōe ossa tua colligere: aut aliqū tibi honore
exhibere debem? cū nos deleri p̄miseris: nec auxi-
liū nobis ip̄deris? cui ille. p̄der mltū tps meis me-
rit? dñs p̄plo huic p̄cepit: s: eoz nimis p̄ctis inale
scētibus et vsq ad celū clamātib? iā p eis nō potui
uentā obtinere: s: cū monachus dīet. Quō iter tot
alioz ossa sua queqz iuenire posset ait. Nocte ad ea
colligēda ibis: et ea q splēdētia vt ignē videbis: p̄ti-
nus hoc lenabis. Qui oīa vt dixerat iueniens apli
ossa lenauit: et sup quādā nauē p̄cedēs b̄uētū q est
metropolis apulie ea trāstulit: nūc aut dī q sint ro-
me: s: b̄uētū se ad huc corp? illud h̄se p̄firmēt.
Cū qdā mulier vas plenū oleo attulisset vt i lā-
padē b̄ti Bartholomei poneret: q̄stūcūq vas sup
lāpadē iclīnaret nil ex eo exire valebat. cū tū digi-
tos i vas mitteret: et oleū liquidū oīno palparēt: tūc
qdā exclamauit. p̄nto q aplō acceptū nō ē: vt hō
oleū i suā lāpadē iūdāt: p̄p̄p̄ i aliā lāpadē i fude-
rūt: et p̄mū oleū emanauit. Cū ip̄ator: federic?
b̄uētū destrueret: et oēs ecclīas q ibidē crāt dirut
mādasset: ciuitatē totā ad aliū locū trāstferre itēdēs
vir qdā quosdā viros albatos et fulgentes iuenit: q
adiuicē loq et inf se aliq tractare videbātur. Qui cū
vehement admirās: quā eēt infrogasset vn? eoz
rūdit. Ille ē Bartholome? apls cū ceteris scīs: quo-
rū i hac vībe ecclīe p̄bātur: q iūmūl quenerūt vt

Crisis aut Theodor⁹ abbas ⁊ doctor p̄cipuus
de hoc ap̄lo iter cetera sic ait. Aplus dei Bartho
lome⁹ p̄mū in l̄caonia p̄dicauit: postmodū in idia:
ad vltimū i albano vrbē. i. iunioris armenie: vbi p̄
mo excoziat⁹: tādē capite plex⁹ ibidē sepult⁹: ē: q̄ dū
ad p̄dicandū mitteret a dño: vt op̄ino: audiuit. Q̄a
de discipule mē⁹ ad p̄dicatōz mē: erit ad pugna:
capar esto piculoz. Ego p̄mū op⁹ q̄sūmāni p̄mus
testis fuis: vos qd̄ necariū ē implete. Imitare magis
tūi: sāguinē sanguinib⁹ pone: carib⁹ carnē tradis
q̄q; p te passus sūsumū patere. Arma sūt tibi be
nignitas i fideib⁹: māsuendo iter maleficos: pa
tictia i his q̄ peit: nō reculant ap̄s: fz vt famulus
fidelis dñico agefēs p̄cepto: p̄git gaudēs tāq; lux
mūdi: vt tenebrosos illumiāret: tanq; sal fr̄e: vt gen
tes isipidas saliret: tanq; agricola vt sp̄ualē cultu
rā p̄ficeret. P̄ctus quoq; ap̄lis docet natiōes: fz
Bartholome⁹ dñr paria inuestigat. P̄ct⁹ operat⁹
p̄digia magna: fz Bartholome⁹ facit mirabilia va
lida. P̄ct⁹ capite deozū crucifigū: Bartholome⁹
postq; viū⁹ excoziat⁹ ē capite plectit. Ad quot va
let p̄ct⁹ capefcedo mysteria: ad tot Bartholomeus
sufficit penetrādā: eūz fecundat ecclīa q̄ lāce hūit
⁊ cetera diuina charisinata. Illec ex diuino duode
narij numero medi⁹ ex vtraq; pte sōmū diuine ser
mocinatōis dat sicut i cythara armonia. Oēs ap̄i
vniuersitatē sibi disp̄ictes p̄tores regis regū p̄si
tuti sūt. hūic autē ē sors ⁊ portio armenie loc⁹: q̄ est
ab euilatis vsq; ad gabaorū distributa. Igit̄ idie eū
liqne aratro rōabilia rura fuleāt: fidei vbi i p̄mū
dē cordis recodēre: padisū ⁊ vineas dñi plātāt: sin
gulis passionū remedia medicinali iserent sp̄mas
nō itelligibiles euellēt: siluas impietatis secare: se
pes dogmaticas circūponere: fz quales mercedes
creatori obtulerūt: vtiq; p honore i nobilitatē. p
b̄dictōe maledictōes: p numerib⁹ penas: p rege
scibili vtiq; amarissimā mortē. Itā postq; tollerabi
lia tormēta subijt ab eis decorsat⁹ i mortē folli fuit:
nec postq; migrauit ab hoc mūdo neglexit occi
fere: fz inuitat miraculis p̄ditos: p̄digis admi
tebat aduersos: fz bestialē mētē nil erat qd̄ p̄p̄ce
ret: nil qd̄ a malo retraheret: qd̄ decetero faciunt.
Infantū ⁊ illud facit corp⁹. IRESPONDI EGROTI MEDĒ
tē: vbi manu dūctē: cecidit ductorē: naufragij gub̄na
torē: mortui viuificatorē. Et hoc qd̄: p̄ficiūt nāq;
i pelag⁹ corp⁹ sc̄m. morta ē igit̄ cū ipetu de regionib⁹
bus armenie arce cun. 4. aliorū mart̄z arcis q̄ sūt
dū signa oparent cū ea fuerāt i mare. Piecte: ⁊ p tā
tū spaciū mar̄ q̄mō: his p̄cedēb⁹: ⁊ tāq; minimis
obsequiū quodāmodō ap̄o facitib⁹ venerūt i p̄tes
sc̄lie i insulā q̄ liparū nūcupat⁹: sicut ep̄o hosticnsis: q̄
tūc pris erat reuelatū fuit. Venit ad paupulā the
saur⁹ ditissim⁹. Venit ad ignobilē p̄ciosissima mar
garit⁹: venit ad mesā splēdidissimā lūmiare. Alijs
igit̄ q̄mō: ad diuersas fr̄as eūib⁹: sc̄m ap̄lm i deā
insulā reliqrūt. Et nī p̄dcōs q̄mō: martyres ap̄lus
reliqēs retrofūz vni. s. papmū i ciuitate sc̄lie mi
les: aliū vō lucianū nomic messinā trāsmisit. IReli
quos vō mos i calabritidē frā duxit. gregoriū q̄
ē i ciuitate colinā. Alabaciū autē i ciuitatem q̄ cale

De sancto

vocat q vsqz hodie suffragijs suis splēdet. Suscep-
tū igit apls cū multis hūmīs: laudibz cādelis:
tēplū sibi magnifice fabricat: mōs aut vulcanus
isule pugnans cū hītoribus eēt nocu? eo q ignē
emitebat qm p stadia septē se insibilr elōgauit cir-
ca mare suspēsus ita vt vsqz hodie appareat vidē
tibz qm figuratio fugiētis ignis. Nūc igit ane o bīe
brōz ter bīe Bartholomēe q es diuine lucis splē-
do: scē ecclēe piscator: rōabilū piscū pture captu-
re: dulcis fruct? vīnde palmitis: vulnerato: diabo-
li mūdū suo latrociniū vulnerat. Gaudeas orbis
tre cūcta illuminās os dei: ligna ignita sapiam p-
mēs. fons iugis sanitatē emanās: q mare mirabili-
bus gressibz scificasti: q trā purpureā tuo cruore se-
cisti. q ad celos gūcasti: vbi i medio diuine aciei re-
fulgēs i splēdore imarescibit glie splēdēs: in exul-
tate iocūditatē isatiabil? gaudes. Hec Theodor?.

De nomine.

Augustin? hoc nomē fōit? ē vel pp excel-
lētā dignitatis vel pp feruorē dilectōis:
vel ppter etymologiā noīs. ppter ex-
cellētā dignitatis. Qm sicut impator angust? pcel-
lebat oēs reges: sic iste excellit oēs doctores sūm
qd dicit Ikemig? Alij alij doctores pparātū stel-
lis. Dan. 12. Qui ad iusticiā erudiunt multos sicut
stella rē. Hic aut pparat sol: sicut pz i epla que de
eo cātā: qm sicut sol refulgēs: sic ipse refulsit i tēplo
dei: scdō ppter feruorē dilectōis: qm sicut mētis au-
gust? valde feruet estu caloris sic i ipse valde inca-
luit igne diuini amoris: vñ ipse i libro pfectionū de
se dicit. Sagittaueras tu cor meū charitate tua rē.
Itē ibidē aliqñ itromittis me i affcū multū iustia
tū introitus: nescio ad quā dulcedinē q si pficiat in
me nescio qd erit: vñ scio q ista nō erit. Tercio p-
pter etymologiā noīs. Df. n. Aug. ab augeo r stm
qd ē ciuitas: r ana qd ē sursum: idē Augustin? qm auge-
s s. pua ciuitatē. vñ de eo cātā. Qui pualuit am-
plificā e ciuitatē rē. De q ciuitate ipse dicit in li. ii.
de ciuitate dei. Inest ciuitati dei r origo r forma-
tio r bītudo: qm si qrat vñ sit: ds eā pādit. Si vñ
sapiēs ē a deo illuminat. Si vñ felix deo fruit sub-
stēs modificat: pteplās illustrat: iherēs iocūdat vi-
det r amat. In ciuitate dei vigeri i veritate dei lu-
cet: i bonitate dei gaudet: vel vt dicit in glosario.
Augustin? dī magnific? felix pclarus. Sūm. n. ma-
gnific? i vita: pclar? i doctrina: felix i glia ei? vitā
cōpilauit possidom? calanēsis eps vt dicit Vassio-
dor? i li? de viris illustribz.

Augustinus

doctor egregius in
ciuitate carthaginē or? ex honestis
parētibz valde. s. pte pficio: mēe Adoni-
ca genit? In liberalibz artibz sufficēter doct? fuit
adēo vt sūm? philosophus r rhetor: luculentissimus
hīef. Nā libros aristotelis r oēs libros liberaliū ar-
tiū quoscūqz legere potuit p se didicit r itellerit si-
cut Aug. i libro pfe. testat dicēs. Oēs libros artū
quas liberales vocāt: tūc neqssim? malax cupidita-
tū sūm p me ipz legi r itelleri quoscūqz legere po-
tui. Itē i eodē. Quicqd ē de arte loqndi r differen-

di. Quicqd de dimēsiōibz figuraz r de musicis r
de numeris sine magna difficultate nullo hoīum
tradēte itelleri. Scis tu dñe ds me? qz celeritas i-
telligēdi r discēdi acūmē donū ē: r nō ide sacri-
ficabā tibi. Vex qz scia sine charitate nō edificat s
iūat: i errorē manicheor q xpz fāsticū fuisse affir-
māt: r carnis resurrectōes negāt icidit: r i eo p an-
nos nouē dū adhuc adolefcens eēt pmāsit. Ad has
etiā nygas adduc? ē vt arborē fici plorare dret cū
ab ea solū vel ficus tollerēt. Cū igr eēt anoz. 19. r
quādā libz cuiusdā pbi i quo vanitas mūdi ptenē-
da r pbia appetēda docebat plegēt: ex p? qdē liber
plimū placuit. Sz qz nomē Iesu xpī qd a mīe ibi-
berat ibi nō erat: dolē cepit. mīro ei? plimū flebat
r ipz ad vnitatē fidei reducē satagebat. Quādā igr
vice: vt legat i li. pfeffio. vidit se stare i qdā linea li-
gnea s? trāsē: r qdā ei inuenis astitit r cāz tāte tristi-
cie requiuit: q cū dret pditōes filij mei deploro: ille
rūdit. Esto secura qz vbi tu: ibi ille. Et ecce pūno
filiū suū iuxta se stare vidit. Hoc cū angustino retu-
lisset. ille ait. Faller? nec sic tibi dcm ē: sz
vbi ego: ibi tu: ecōtra illa dicebat. Nō fili mibi dcm
ē vbi ille: ibi tu: sz vbi tu: ibi ille. Ikogabat igr sedū
la mī qm ipoztuna quādā epz sic i eodē li? pfe. Aug.
testat vt p filio suo iterecēde dignaret: q tāta quo-
dāmo ipoztunitate deuictus pphetica voce rūdit.
Vade secura: qz ipole ē: vt filius tātaz lachrymaz
peat. Cū āt apud carthaginē multis anis rhetoricā
docuisset occulte mīe ne scēte romā venit: r ibidē
multos discipulos congregauit. Cū āt mī vsqz ad
portū secuta fuisset cū vt aut eā rēhēt: aut secū iret:
ipe eā decipiēs nocte latēter recessit: quē illa mane
pferas aures dei clamoribz iplenit. Quolibet āt
die mīe r vespe ad ecclā ibat r p filio orabat. Hīs
tpibz mediolanēses a Simacho pfo romāoz pete-
rūt sibi doctore i rhetoricā dīstari: pfulabāt rē ibi vir
di amb. r ad pces mediolanū illuc mittit Aug. Mī
āt ei? qesē nō valens cū mīta difficultate ad eū ve-
nit r ipsū tā nec vē manicheū: nec vē catholicū rep-
perit. Cepit āt ang. brō Amb. adherere: r ei? pdi-
catōes frēqnter audire. Erat āt i pdicatōe valde
suspect? ne qd i ipsā manicheor heresiz: vt p ipā
dicere. Quādā. n. vice i illū errorē amb. diuina
disputauit: r ipz apt? rōnibz r auctatibus pferant:
ita vt error ille a corde angustini penitus pelleret.
Que āt post hoc sibi pgerit: ipe i li? pfe. narrat
dicēs. Cū te pmiū cognoui reuerberasti i iūmūta-
tē aspect? mei radiās in me vebemētē: r ptemui
amore: r honore inueni me lōge eē a te i regiōe dis-
siliendy tāqz audire vocē tuā dī exēllo. Lib? tū grā-
diū. cresce r mādncabis me: nec te me mutabis in-
te: sicut cibū carnis tue: sz tu mutaberis i me. Cū āt
sicut ibidē refert via xpi sibi placeret: sz p ipsā an-
gustia adhuc ire pigeret iūmū dñs i mēte ei? vt ad
simplicianū i quo lucebat grā diuina pgeret vt sibi
estus suos secū cōferēt. pferret: qz eēt apt? modus
vīdēdi ad ambulādū i via dei: q ali? sic: al? sic ibat.
Displicbat. n. ei qd agebat i seculo p dulcedine
dei: r decore dom? ei? quā dilexit. Simplicianus
aut cepit cū hortari r dicere: quot pueri r puellē i-

tra ecclesiam dñi deo seruimur: tu nō poteris qđ isti & iste. An vō isti & iste i seipis possūt & nō in deo suo? Quid i te stas & nō stas? Proijce te i euz & excipiet te & saluabit te. iter horz colloqa memoria victorini i mediū vēit vii exilarat? simplician? narrat qñt ad huc gētilis ob sui sapiāz romē: qđ maximū tunc erat: statūā i foro meruissz: & qñ se sepi xpianū diceret: simplician? nō credo nisi te i ecclia videro: ille idēdo dicebat. Nūqd pietas faciūt hoiez xpianū? Tādē dū ad ecclia venissz: & ei tāqz vecūdo deculte liber vbi erat symbol? fidei ad legēdū & pñciādū vt tūc moris erat dat? fuisset: ille i altū ascedit: & alta voce pñciāuit: mirāte roma: gaudēte ecclesia. Oēs āt subito ptrepuerūt: victorin? victorin? cito sonuerūt: & cito siluerūt. Tūc ēt ab apbica qđā amicus augustini noīe pōtān? supuenit: & virā & miracula illi? magni āroni q nup i egypto sub Constatino iperatore defūctus fuerat recitauit. Illoz exēplis augustinus vehemēter exarsit: ita q sociū suū alipium tā vultu qz mente turbatus inuasit: & fortiter exclamauit. Quid patimur: qđ audim? Surgunt idocēti & celū rapiunt: & nos cū doctrinis nostris in isernū demergimur. An qz pcesserūt pudet seq: & nō pudet nec saltē seq? Et accurrens in quēdā horum sub quadā ficu se piccit: vt i eodē libro cōfess. cōmēmorat amarissime hēs lamētabiles voces dabat. qđ dñi qđ dñi: eras & cras: sine mō. sine paululum: mō nō hēbat modū: & sine paululū pibat i lō ginquū. De hac sui tarditate plurimū querebat: sic postmodū i eodē libro scripsit. Iden mihi qñ ex celis ē i excelsis: & qñ pfūd? i pfundis: & nūqz recedis: & vix redimus ad te: age domine: & fac & ex cū: & reuoca nos. Accēde & rape & fragra & dulcesce: impedimentis omnibus sic timebam expediri quēadmodū impediri timendū est: sero te amauit: pulchritudo tā ātqz tā noua: sero te amauit: intus eras: & ego foris: & ibi te querebam: & ista fōnuosa. que fecisti de foris irruēbā: mecum eras & tecū nō erā: vocasti & clamasti & rupisti surditates meā: cor: rursasti: splēdisti & fugasti cecitātē meā: fragrasti & duristi spm & anbelo tibi: gustam & esurio & sitio te: tetigisti me & exarsi i pacē tuā. Cum āt amarissime flēt: audinit vocē dicētē sibi. Tolle lege: tolle lege. Apernitqz statz codicē apl'icuz: & cōiects oculis ad p̄mū capitulum legit. Induimū dñm iesū xpm. & statū oēs ab eo dubitātē tenebre dissigerūt. Interz āt tā vehemētissimū dentiū dolore torāri cepit: vt fere sicut ipse ait ad credendā opinionē Cornelij pbi diceret: q sumū bonū aīe i sapia: sumum vero bonū corporis i nullū sentiēdo dolorez posuerat. tā vehemēs āt ille dolor fuit q ēt loqlā amissit. Quo circa vt in libro p̄fess. refert i tabulis cereis scripsit: vt oēs p eo orārēt: vt dolore illum dñs mitigaret. Ipe igr genua flexit: & subito sanum se sensit. Innuauit ergo p lias scō viro ābrofio suū votū. vt mō nēt qđ sibi d lib'is scis legēdū ēēt: quo aptior fiēt si dei xpiane. At ipse iussit Istaā pphētā: eo q enāgelij vocatōis gētiū pñciator aptior videat. Cū pncipiū cū augustin? nō intelligeret totū aliud tale ē arbitras distulit vt illud relegeret cū i scripturā scis

magis exercitat? ēēt. Adueniēte vō pascale tēpore augustin? cū ēēt ānoz trigita cū filio suo adēdoto puero valde ingenioso: quē augustin? i sua adolescētia dū adhuc gētil? & phūs ēēt genuerat: necnō & cū alippio amico suo merit? mris & p̄dicatōe ābrofij sacru baptismā suscepit. Tūc sic fert Ambrosius. Te deū laudam? igr. & augustin? te dñm p̄stemur rūdit. & sic tūc ipi duo hūc hymnū alēuati p̄posuerūt: & vsqz i finē de cātauerūt: sicut ēt testat? ābrofio? i libro suo q dī speculū ecclie. In aliqb? āt libris ātqz titulus talis p̄ponit. Canticū ab ābrofio & augustino cōpilatū. Proin? āt i fide catholica mirabl? cōfirmat? spez oēs quā hēbat i seculo derelicta: & scholis qz agebat abrenunciāuit: Quāta āt dulcedine dñi amoris ex tūc ferueret i hoc ipso libro cōfess. aperit dicēs. Sagittaueras tu cor meū charitate: & gesta bā verba tua trāsfixa in viscēribz: & exēpla feruorū tuoz: quos de nigris lucidos. & d mortuis viuos feceras cōgesta i sinū cogitatōis mee vrebāt: & afflūmebāt granē torpore: & ascendēti vallē ploratōis: & cātati cāticū graduū dederas faciltas acutas: & carbones vastatores: nec satiabar i illis diebus dulcedine mirabili cōsiderare altitudinē p̄sily dñi sup salutē generis humani. Quātū flenti i hymnis & cāticis tuis suauē sonātis ecclie vocib? cōmor? acit? voces ille infuebāt aurib? meis: & eliquebat vitas tua i cor meū & currebant lacryme & bī mibi erat cū eis. Tūc. n. i ecclia mediolanēsi hec cātica ista tuta sūt & clamabā clamore alto cordis mei. O i idipsum: o i pace: o qđ dicit. i idipsum domiā & sōnū capiat: tu es. n. idipsum q nō mutaris: & in te requiescis obliuiscens labor: oium legebā totū psalmū illum. & ardebat q fuerā latrator amarns & cecus aduersus litteras de melle celi mellitas: & de lumine tuo luminosas: & sup scripturas huiusmodi tabe fēbā. Chiste iesu adiutor meus: qñ suauē mihi subito est scū carere meaz suauitatib? nugarz: & qz amittere metus fuerat: iā dimittere gaudiū erat: eijciebas. n. eas a me. ne a te & sūma suauitas eijciebat: et irabas p eis oī voluptate dulcior: s; nō carni & sanguini: oī lace clarior: s; oī secreto interior: omni honore sublimior: sed non sublimibus in se. Post hoc assumpt? nebridio & euodio & matre ad apb: & cam remeabat: sed cum essent apud hostiam tēberinā pia mater ei? defuncta est. post cuius mōrez reuersus est Augustin? ad agros p̄prios: vbi cum his q sibi adhibebāt sciumijs & oratōib? deo vacabat: libros scribebat: & s̄doctos docebat. fama aut ei? vbiqz diffundebat: & oib? libris suis & actib? admirabilis hēbat. Refugiebat āt ad aliquā ciuitatē accedē q epō careret ne ipm i p̄dicto officio ipediti p̄tigēt. Eodē tpe apud hipponē erat qđā vir magnaz opū q Augustino misit q si ad eū accederet: & vbi suū ex ore suo audiret: seculo renūciare possz: qđ augustin? vbi p̄p̄r: illuc p̄cit? iuit. Audies āt valeri? hipponēsis ep̄s famā ei? ipz plimū renitētē i ecclia sua p̄byter ordinauit: nōnullis qdem lacrymas suas superbe interpretantibus: & tanqz eum consolantibus & dicentib? q: & loc? p̄byteri licet ipse maior: dign? ēēt: appropinquaret tamen

De sancio

epatus q statim monasteriū clericorū instituit ⁊ cepit
vivere scdm regulā sub sacris aplis cōstitutam: de
cui⁹ monasterio fere decē epi sunt electi. Et q p-
dictus eps erat grecus: t̃min⁹ in latina lingua ⁊
litteris doctus augustino potestātē tribuit vt p̃ra
more orientalis ecclesie corā se i ecclesia p̃dicaret.
Cū cum multi epi derogaret: ille de hoc nō cura-
bat dūmodo p eum fieret quod p se fieri non vale-
bat. Eo tēpore fortunatū p̃s bytēz monachū ⁊ ali-
os hereticos p̃cipue rebaptizatos donatistas ⁊ ma-
nicheos cōmitit: abstulit: ⁊ fugavit. Cepit at̃ vale-
rius formidare ne sibi angustin⁹ tollerēt: ⁊ ab alia
ciuitate in ep̃m peteret. Nā sibi aliqui ablati⁹ fuis-
set: nisi ad locū secretū trāfere curasset: ita vt iueni-
ri minime potuisset. Impetranti igit̃ ab ep̃o cartha-
ginensi: vt ipse cederet ⁊ angustin⁹ hipponēs ec-
clesie i ep̃m p̃moueret. Sz cū hoc angustin⁹ oīmo-
de recusatet: compulsi⁹ tamē ⁊ coact⁹ succubuit: ⁊
ep̃atus curā suscepit: quod in se postea fieri nō de-
buisse: vt suo viuente ep̃o ordinaret: dixit ⁊ scrip-
psit p̃pter eccl̃ij vniuersalis p̃hibitōez quā post-
modū ordinat⁹ didici: nec qd sibi fēci ēd doliuit alijs
fieri voluit: vñ ēt fategit vt i eccl̃ijs episcoporum
cōstitueret: vt oīa statuta pat̃z ordinādjs deberent
ab ordinatōib⁹ intimari. Ipe at̃ de se dixisse post-
modū legi. In nulla re mihi diuini sentio sic iratus
sicut in hoc: q cum nō eēz dignus poni ad remum:
posuit me ad aplūstre i apice regiminis ecclesie: ve
stimenta eius ⁊ calciāmētā ⁊ ornāmētā alia nec ni-
stida nūmū nec abiecta plurimū: sz er moderato et
p̃petēti bitu erāt. Ipe. n. de se dixisse legi. Fateor
de p̃ciosa veste erubescō ⁊ ideo cū dāz mihi vendo
eā. vt q vestis nō pōt ēē cōis: p̃cium sibi cōmmane.
Mensa frugali ⁊ parca semp vsus ē: ⁊ inter olera
⁊ legumina p̃pter ifirmos ⁊ hospites plerūqz car-
nes hēbat. In ipsa at̃ mensa magis lectionē vel di-
sputatōez q̃s epulatōez diligebat: ⁊ p̃ pestē dēfectōis
i ea sic scriptū hēbat. Quisquis auit dictis absen-
tium rodere vitā. Hāc mēta i dignā nonerit ēē si-
bi. Nā ⁊ aliquādo tūm quida sibi familiarissimi co-
episcopi ad detractōez linguā laxassent: adeo dure
cos redarguit: vt diceret q nisi dēficerēt aut ver-
sas ipsos diceret: aut a mensa recederet. Quādā vi-
ce cum quosdā suos familiares ad p̃dium mui-
tasset vnus illoz curiosior ceteris: coquinā igressus
est. Cum at̃ omnia frigida repperisset reuersus ad
angustinū iterrogauit: qd ciboꝝ ipse p̃sursus pa-
terfamilias p̃parasset: cui Angustin⁹ respondit. Nequa q̃
scio. Tūm epularz curiosus respondit. Et ego
vobiscum nescio. T̃ria a beato Ambrosio se di-
dicisse ait. Iprim⁹ ē q vroz cūqz nunq̃ peteret.
Scdm q militare volēntē ad hoc nō cōmēdaret.
Tertiu⁹ q ad cōiūta iuitat⁹ nō iret. Cā p̃mi est ne
illi iter se cōueniāt ⁊ sibi maledicāt. Cā secūdi ē ne
militātēs calūniā crederēt: ⁊ i eū aliq̃ culpā refūdāt.
Cā t̃tij ē: ne forte rēp̃nē modū p̃dat. T̃ate at̃ pu-
ritat⁹ ⁊ hūilitat⁹ fuit: vt ipa ēt minima p̃ccā q ap̃d
nos nulla vt minimā reputāt i h⁹ p̃fessionū dō p̃fi-
teat⁹: de eis corā dō humil⁹ se accusat. Nā ibidez
accusat se de eo q cū puer cēt ludebat ad pilā dūz

ad scholas ire deberet. Itē de eo q̄ nolebat legere
vt adficeret: nisi vi a parētib⁹ vel a magistro vrge-
ret. Itē de eo q̄ fabulas poetarū sicut fabulā Ene-
cū adhuc eēt puer libēter legebat. ⁊ didonem mor-
tuam propter amorem plorabat. Item de eo q̄ de
celario parētū vel mēta aliqd furabāt vt puer lu-
dētibus daret. Itē de eo q̄ ludo pueroꝝ fraudulē-
tas victorias exercebat. Item de eo q̄ pira de qdā
arboꝛe vicina vince sue cū adhuc eēt aīoz serdecī
furatus fuit. i. eodem quoq; libro modica delectatōe quā
vigeſimo. accusat se de ipa modica delectatōe quā
aliquādo i comedēdo sentiebat dicēs. Sic me do-
cuisti vt quēadmodū medicamēta: sic alimēta ſup-
ptur⁹ accēdā sed dū ad gētē ſocietatīs ex indigētie
moleſtia trāſco i ipſo trāſitu inſidiat mibi laque⁹ cō
cupiſcētia: ipſe. n. trāſitus voluptas ē: ⁊ nō ē alius
quō trāſeat quō trāſire cogit neceſſitas: ⁊ cuꝝ ſalus
ſit cā edendi ⁊ bibendi adiungit ſe tāq; pedifſequa
periculofa iocūditas: ⁊ plerūq; p̄ire conat⁹: vt ei⁹
cā fiat quod ſalutis cā me facere vel dico vel volo.
Exiectas longe eſt a me: miſereberis ne appropi-
quet mibi: crapula at nōnunq; ſubrept ſeruo tuo.
miſereberis vt longe fiat a me. Et quis ē dñe qui
nō rapiatur aliquātulum extra metas neceſſitatis?
Quisq; ille ē: magn⁹ pfecto eſt: magnificet nomen
tñū. Ego n̄ ſum: q; hō peccatoꝝ ſū: habet etiā ſe ſu-
ſpectum de oliſtu dicēs. De illecebra odorū
nō ſatago nimis cū abſit nec regro cū obſit nō re-
ſpono parat⁹. c̄is ē ſp̄ carere: mibi illa video: ⁊ forſi-
tā fallor. iſcemo. n. ſecurus eē d̄s in iſta vita: q̄ tota
tētatō nominat⁹: vix q̄ fieri potuit ex deteriori me-
lior: nō fiat ex meliori deterior. Itē de auditu cō-
ſiſet dicēs. Voluptates aurū tenac⁹ me impleuerāt
⁊ ſubiugauerāt ſz reſoluī ⁊ liberaſti me. Cum mi
hi accidit vt me āplins cāms q; res que caſtimō-
neat penatit me peccare conſiteor: tunc malles
non audire cātātem. Accuſat etiā ſe de viſu ſicut d̄
eo q̄ aliquādo nimis libenter vidit canē currētē
⁊ de eo q̄ per agz caſu trāſiens venatōis libētē
pſperit: ⁊ de eo q̄ domi exiſtens araneas muſcas
ſuis renib⁹ capiētes nimis arctē cōſpexit. Ideo at
de his corā dño p̄ſitet: vt ibidē dicit q̄ aliqd hēc a
bonis meditatōib⁹ auertūt ⁊ orōnes iterrūpūt. Ac-
cuſat etiā ſe de appetitu laudis ⁊ mori manīs gl̄ie
dicēs. Qui laudari ab hoib⁹s vult vituperāte te n̄
deſendat ab hoib⁹s indicāte te: nec eripiet dānā-
te te. Laudat hō pp aliqd donū quod deſiſti ei: ⁊
tū plus gaudet ſe laudari q; donū. Tētat⁹ his tē-
tatōib⁹ quotidie ſine ceſſatiōe quondam: ſonāt
noſtra eſt humana lingua: verūtamē nollem vt
angeret mibi gaudium cūſuſilēt boni mei ſuffra-
gāio oris alieui: ſed auget ſatco: non ſolum fed vi-
tuperatio minuit. Conſiſto: autē aliquādo lau-
dibus meis cum ea landantur in me in quib⁹ mi-
hi ipſe diſplicet: ⁊ vel etiam bona minora vel leuia
pluris exiſtimātū q; exiſtimanda ſunt. Idē ceticos
vir iſte ſanctus validiſſime conſutabar: ita vt ipſi
publice inter ſe predicarent peccatum non eſſe in-
terficere Auguſtinum: quem tanq; lupum occidē-
dū eſſe dicebant: occiſoribus oīa ſua pecā a deo

dimitteba afferebat. multas ab eis infidias perlit
ita vt sibi aliquo pgenti i via infidias ponerent: sed
dei puidetia itineris errore seductu inuenire nō pos
sent. Cū paupz sēp memor: cēt eis ex his que ha
bere poterat liberalit exhibebat. nā s d vasis do
minicis ppter pauperes t captiuos aliqui iubeat
frāgi t cōfari t indigentib⁹ dispensari: domum vel
agru sine villā nunq³ emere voluit. Multas etia
hereditates sibi dimissas respuit eo q³ mo: mo: si
lijs vel ppinquis potius ipsa debere dicebat. In
his quoq³ que ecclia possidebat itentus amor: vel
illis iplicatus non erat: sed die ac nocte de scriptu
ris ac rebus diuinis cogitabat. fabricari quoque
nouarū nunq³ studiū habuit demitis i eis iplica
tionē sui animi quē semp liberū habere volebat ab
omni molestia corporali: vt libere vacare possz cō
tinue meditatiōi: t assidue lectioni: nō tū illa edifi
care volentes phibebat: nisi forte imoderate fieri
cōspexisset. Audabat quoq³ plurimū illos qbus
moriēdi desiderū ierat: t sup hoc triū epoz exem
pla sepi⁹ recitabat. Ambrosius aut cū i extremis
ecēt: rogaret vt plogationē vite sibi pib⁹ obti
neret: rēdit. Nō sic viri vt me pudeat iter vos vi
uere: nec mori timere qm bonū habem⁹ diu. Qd
respondit Augustin⁹ mirabilē extollebat. Adde
bat quoq³ de alio epō: cui cū diceret enim ecclesie
multū necessariū fore: t id adhuc cū dñs liberaret
ait. Si nūq³ bñ: si aliqui: quare nō mō. C De alio
quoq³ epō aiebat cyprianū referre q cū graui isir
mitate laboraret adhuc sibi sanitatē restitui exora
bat: cui inuenis speciosus apparēs cū indignatiōe
isremuit t ait. Datū timetis exire nō vultis: qd fa
ciā vobis? Feminaz nullā nūq³ nec etiā germanā
sorore: aut fratris sui filias q deo parit fūiebat se
cū habitare pmissit. Dicebat. n. q³ t si de sorore vel
neprib⁹ nulla mali possz oari suspicio: tam q tales
psone sine alijs sibi necessarijs eē nō possent: t ad
eas etiā alie aduētarēt ex illis possent infirmiores
aut humanis tētatiōib⁹ cōmoueri: aut certe mal⁹
hoiū suspitiōib⁹ isamari. Nūq³ cū muliere sol⁹
loq³ volebat nisi secretū aliqd iteressz. Cōsanguini
cis sic bñfecit: nō vt diuitias haberēt: sed vt aut
n: aut min⁹ egerēt. Itaro p aliquo aut litteris aut
vbi itercedere volebat. Itacolēs quēdā pphētā
cōtēplatiōe fame amicis nō multa pstitisse: t sepe
dicebat. pserūq³ potestas q peti pmit. Cū autē
id faciebat sic stilū tēpabat vt onerosus nō eēt: s
mereret vrbantate dictam exaudiri. Volebat
port⁹ iter ignotos qz iter amicos cās audire dicēs
qz iter illos poterat libere iniquū cognoscer t vñū
ex his amicū cēt factur⁹: p quo. s. iusticia median
te sniam daret. ex amicis vō eēt vñū pditurus. s.
cōtra quē pferret sniam. C A multis ecclis imita
bat: t ibi vñū dñi pdicabat t multos ab errore cō
uertebat. Aliquā a pposito digressionē facere p sine
uerat i pdicandō: t tūc dicebat deū hoc ad pfectū
salutē alieū ordinasse: sicut i quodā manicheorū
negociatore: patuit q i pdicandō qdā Augustini:
vbi tpe digressionē facies cōtra hūc errorē pdica
uerat cōuersus fuit. C Eo tpe dñi gorthi roman

cepissent idolatre t infideles xpianis plurimū isul
tabāt: pp qd augustinus libz de ciuitate dei cōpo
suit i quo multos i hac vita debere pmi. ipios autē
flore oīdit. vbi de duplici ciuitate. s. hierusalē t
babilone t eaz regib⁹ ait: qz rex hierusalē xps rex
babilōis diabol⁹: qz dñas ciuitates vt ibidez dicē
duo amores sibi fabricāt: qz ciuitatē diaboli pstitū
it amor sui crescēs vsq³ ad cōtēptū dñi. ciuitatē dei
amor dei crescēs vsq³ ad ptemptū sui. In diebus
autē ei⁹ āno. s. dñi. 440. vñādali totā aphuce pui
ciā occupauerūt vastates oīa nec parcentes sexui
ordini vel etati. ppost hoc āt ad hipponēse ciuitatē
puenerūt: t ipam manu valida obsederūt: sub hac
tribulatiōe augustin⁹ p ceteris sue senectutis ama
rissimā t lugubrē duxit vitā: fuerūtq³ sibi lachry
me ei⁹ panes die ac nocte cū alijs videret occisōs
alios effugatos: ecclesias sacerdotib⁹ viduatas: ci
uitates cū accolis dissipatas. Inter tot tñ pñala cū
infidā sapiētē sentētia se cōsolabat dicētis. Nō erit
magñū magñ⁹ puras q cadūt ligna vel lapides t
momūt mortales. Conuocatis āt frīb⁹ dixit eis.
Ecce rogant dñz vt aut nos ab his piculis eruat:
aut patiētiā tribulat: aut me de hac vita suscipiat
ne tot calamitates videf cōpellar. Et ecce tertius
quod petiuit obrinuit: t terio obsidionis mēse se
bub⁹ laboris lecto decubuit. Intelligēs autē dis
solutionē sui corporis iminere septe psalmos peni
tētiāles sibi scribi fecit: ipsoq³ i loco cōtra parietē
positos lecto decubās legebat: t vbertim ac ingit
lachrymas fūdebat: t vt deo vacaret liberis t
eius itēno a nullo ipediri posset: āte decē dies sui
exitus nullū ad se igredi pcepit: nisi vel cū medic⁹
igrederef: vel cū sibi refectio portaret. C Quidā
autē eger ad eū venit t vt sibi manum iponeret t
ab infirmitate curaret ipsum istantē rogauit. Cui
Augustinus respōdit. Quid ē hoc fili quod loq³is?
putas q si tale qd facere possz mihi hoc ipz nō cō
ferre? Ille autē istabat asserēs sibi i visionē pceptū
eē vt ad eū accederet t sanitatē reciperet. Videns
autē fidē eius p ipō orauit t sanitatē recepit. Ener
guminos multos curauit: t plura alia miracula fecē
In libro. 20° de ciuitate dei duo miracula de se:
tanq³ de quodā alio refert dicens. Hipponensem
quādā vginē scio: que cū se oleo punxisset: cū p illa
orans ppheter lachrymas suas stillauerat mor a
demōe fuisse sanātā. In eodē ē libz sic ait. Scio
ēt epm semel p adolefēte: quē nō vidit orasse aliū
qz illico demōe caruisse. Nullū autē dubiū videtur
quin de se loquat⁹: s. humilitatis cā seipm noluit
nosare. In eodē quoq³ li^o de ciuitate dei sic ait. Qz
cū qdā isirm⁹ iadi deberet: t de morte ei⁹ ob icidio
nē plurimū timeret cū isirm⁹ multis lachrymis de
um exoraret cū eo t p eo Augustin⁹ orauit t sine i
cisiōe aliq³ itegrā sanitatē recepit. Deniq³ dissolu
tio cōpis appropinquās hoc memoriale docuit: nul
lū v3 hominē quāticūq³ excellētis meriti sui cō
fessioe t eucharistia dēbere trāsire. Ad extremā āt
horā veniēs mēbris oib⁹ sui corpis icolumis itegro
aspectu atq³ auditu āno etatis sue. 77. epat⁹ vero
40. corā positis fratrib⁹ t orātib⁹ migrat ad do

R. 130

Sancto

minu. Testamentu nullu fecit: q; vii faceret paup n
habuit. Floruit circa annu dñi. 400. Itaq; Augusti
nus sapiencie lumen pfulgidu: ppugnaculu vitatis: et
fidei munimentu: oēs ecclie doctores tā ingenio q;
scia vicit: icōparabiliū florēs tā exēplis virtutum
q; affluētia doctrinar. vii et btus remigiū. Hiero
nymu et quosdā alios doctores cōmemorās sic con
cludit. Hos oēs Augustin⁹ ingenio et sciētia vicit.
Itā h. Hieronym⁹. 6. nullia volumina Origenis se
legisse fateat: iste tñ tāta scripsit: vt nō solū diebus
ac noctib⁹ scribere libros ei⁹ q; nō possit: s; nec le
gere qdē occurrat. Volusian⁹ at cū Augusti. epi
stolas scripsit: sic de eo dicit. Egi dei deest qd
Augusti. cōtingit ignorare. Hieronym⁹ quoq; i q
dā epistola scribens augustinu ait. Duobus libellis
tuis eruditissimis et ois eloquētie splēdore fulgēti
bus respōdere nō potui: certe qdā dici potuit et
assumi ingenio et de scripturarū hauriri fōntibus a te
positū atq; disertū ē: s; queso reuerētia tuā parūp
patiaris me tuū laudat igemū. Hiero. etiā i libro
de duodecim doctorib⁹ sic de eo scribit. Augusti
nus ep̄s volās p motū cacumina q̄si aq̄la: et ea q
sunt i motū radicib⁹ nō p̄siderās infra celoz spa
cia terrarūq; situs: et aq̄ circuli clari fōmone p̄nu
ciat. Deniq; i quāta cū reuerētia et dilectiōe Hiero
nym⁹ p̄hūerit p̄ epistol q̄s eidē misit: i vna q̄rū
sic dicit. Dñō scō ac beatissimo pape Augustio Hiero
nym⁹. Siquid ipse beatitudinē tuā eo quo decet
honor venerat: sū et habitā tē i tedileri dñs salua
tor ē: s; nūc si fieri pōt cumulo aliqd addim⁹: et ple
na cōplem⁹ vt abq; nois tui mētiōe nec vñā horā
qdē preterire patiamur. Idē i alia epla ad eundē
Abbitat vt qdā de libris beatitudinis tue attingere
audeā: suffic. n. mihi mea pbare et aliena nō car
pere. Gregori⁹ quoq; i epla ad Innocētiū aphrice
p̄fectū dicit libris sic ait. Quod expositionē sci Job
vobis trāsmitti volumus v̄ro studio p̄gaudemus
s; si dūctoso cupitis pabulo saginari bñ augustinū
cōpatriote v̄ri opuscula legite et ad cōpationē illi⁹
simulaginis n̄m furfurē nō q̄rat. Idē quoq; in re
gistro sic ait. Egi q; bñs Augu. nec cū soror sua
habitare cōsenserit dicēs. Que cū sorore mea sunt
sorores mee nō sūt: docti ergo viri cautela magna
nobis p̄ ē instructio. In p̄fatiōe quoq; abrosiana
sic legat. Magnificētia tuā i mortificationē Augusti
ni adorā: tua i oim⁹ opate virtute: vt nullis p
missis blandimētoz fallaciū vir tuo ignit⁹ spiritū
vincerē: qā cū ita i omni genere pietatis ibueras
vt ipse tibi ara et sacrificiū et sacerdos cēt et tēplum
Bñs igit p̄sper i tercio libro de vita cōtēplatiua
sic de eo dicit. Sāctus Augustinus episcop⁹ acer
ingenio: suavis elogo: secularis literature p̄itus in
ecclēsiasticis laborib⁹ operosus: i quotidianis dis
putationib⁹ clarus: i omni sua actiōe cōpositus: q
stionib⁹ solūedus acutis: i cōuincēdis hereticis cir
cūspectus: i expositionē fidei n̄e catholicē: i expla
nā. his scripturis canonicis cant⁹. Bernard⁹ quo
q; sic de eo scribit. Augu. hic ē validissimus male
hereticoz: post hoc at cū barbara gens terrā illā
occupāss et sancta loca p̄phanarēt: fideles corpus

Augu. cepit et ip̄s i sardinia trāstulē. Trāstulē at
ab ei⁹ obitu ānis. 280. circa annu dñi. 718. tpe leonis
tercij Lipradus deuot⁹ lōgobardoz rex audiens
sardinia a saracenis depopulatā solēnes illuc nun
cios misit: vt doctoris sci reliqas papiā deferret: q
magno p̄cio dato corp⁹ sci Augustini mulerūt: ip̄s
vsq; ianuā d̄portauerūt: quod deuot⁹ rex audies
vsq; ad p̄dictā ciuitatē cū magno gaudio eidē ob
uiant et reuerent exceptit: cū at mane vellēt corp⁹
deducēt nullo mō d̄ loco moueri potuit: donec rex
votū emisit: q; si se ide d̄duci pmitteret ibidē i suo
noie ecclēsiā fabricaret: cū at votū fecisset statim sine
difficultate ide d̄ductū ē. Rex aut quod vouerat
impleuit: et ibidē i honore sci Augu. ecclēsiā cōstru
xit. Idem miraculū die seq̄nti in quādā villa epis
copat⁹ terdonēsis: que dicit casale cōtigi: et eodez
mō ibidē i honore sci augustinū ecclēsiā cōcessit
Insup villā ipsaz cū oib⁹ suis appēdentijs cōcessit
fulcib⁹ ecclēsiē sci augustinū p̄petuo possidēdā: qā
vō rex viderat scō cōplacere: vt i suo noie ecclēsiā
fieret: vbiq; p noctē māsisset: timēs ne i alio loco
q; vbi d̄siderabat locū sibi eligeret: i oī loco vbi d̄
nocte cū corpore hospitabat⁹ i honore ip̄s ecclēsiā
cōstruebat: sicq; cū magno gaudio papiā deducit et
i ecclēsiā sci petri que celū anreū dicit honorifice col
locat. C. Adolēdinari⁹ qdā i bñs augustinū spālē
duotionē habēs cū qdā infirmitatē que dicit pble
gma falsus i tibia patere bñ augustinū duote in
sui adiutorū iuocabat: cui p visuz scūs augustinus
apparuit: tibiā manu palpas itegre restituit sani
tati: q excitatus se liberatū inuenit: et deo et b̄to au
gustino gratias reddidit. C. Quidā puer cū vitio
lapidis pmeret et de cōsilio medicorū incidit dberet
mater pueri mortis sibi timēs piculū bñs augusti
duote i sui filij subsidij iuocauit. Statimq; fusa oīo
ne puer lapidē cū vrina emisit et plenā sanitatē re
cepit. C. In monasterio qd elemosina dī mōach⁹
qdā i vigilia sci augustinū rap⁹ i spū vidit nubem
splendidā celit⁹ elapsā et sup: a nubē augustinum
sedentē pōntificalibus insignitū: cui⁹ oculi q̄si duo so
lis radij totā illā ecclēsiā illuminabāt: et odor inde
nimi⁹ exalabat. C. Scūs quoq; Bernard⁹ dū q
dā vice i matutinis existēs aliq̄tulū obdormiss⁹ et
d̄ quodā tractatu Augustini lectiōes legerēt: vidit
quēdā pulcherrimū iuuenē ibi stātē: d̄ cui⁹ ore tāte
imunditiū aq̄ ipet⁹ eribat: q totā illā ecclēsiā vide
rēt replere: q augustinū cē nō dubitant q fōte do
ctrie totā ecclēsiā irrigant. C. Quidā scūz aug. val
de diligēs mōacho custodi corpis sci augu. pecuni
az magnā ddit: vt sibi sci augu. digitū vñū daret:
s; ille accepta pecūia digitū cuiusdā mortui sericis
pānis inuoluit sibi tribuit simulās cē digitū augu.
quē ille ruerēt accipies sēp deuotissime adorabat et
ori celisq; apponēs crebro pectori astrigebat: cui⁹
fidē d̄s inuēs digito illo p̄icto vñū digitū sci aug.
tā mirabilis q; misicordis sibi ddit: q cū spatrias et
m̄lta ibi miracula fierēt: fama vsq; papiā d̄lata ē. s;
cū p̄dict⁹ mōach⁹ assereret q; cuiusdā mōtū digit⁹
ille cēt seplez apuerūt: et vñū dē d̄ ci⁹ digit⁹ inueni
rūt. vñ abbas re cognita mōachū ab offō d̄posuit

et dire afflixit. C. Apud burgundiam in monasterio quod
 de fortaneni erat quidam monachus iungo nomine sancto Augustino.
 valde deuotus: qui et scripturam miro desiderio pasce-
 bat: quem etiam crebra supplicando rogauerat ut ipse
 et hac luce migrare non sineret nisi in die sue sacra-
 tissime solennitatis. Ipse igitur 15. die ante festum eiusdem
 sic cepit duris febribus estuare: ut in vigilia ipsius su-
 per humum tantis moribus pueret: et ecce plures de-
 cori ac fulgentes viri amicti albis ecclesiam dicti mona-
 sterij professionaliter intraverunt: quos sequebatur quidam
 reuerendus pontificalibus insignitus. Quidam autem mona-
 chus in ecclesia christianus hoc videns obstupuit: et quod na-
 centur ut quo pgeret inquit. cui unus eorum dixit quod sac-
 tus angustinus esset cum suis canonicis quod ad deuotum su-
 um monasterium pgeret: ut ei aiaz ad regnum glorie de-
 portaret. Post hoc illa reuerenda processio ad infir-
 mariam ingreditur: ubi cum aliquandiu mansisset: facta illa aia
 a carne soluta est: quam dulcis amicus et ab hostium insidi-
 is securam reddidit: et ad celi gaudia introduxit.
 C. Regit quoque quod dicitur Augustinus in carne viuere: et
 quidam relegendum an se transire vidit demonem librum huius
 vbi dicitur: Qui ab eo penam adiuratur: ut qui ibi scri-
 pta lateret sibi paderat: quod peccata hominum ibi asserit esse
 scripta quod vndeque colligit et reponit: moribus et pe-
 catis: ut si aliquis suorum peccatorum ibi scriptum retinet si-
 bi legendum continuo manifestetur. Osteso autem loco nihil au-
 gustinum ibi scriptum repperit: nisi quod quidam vice ppletorum
 ex obliuione dimisit: percipiensque diabolo: ut suum psto-
 laret aduenit: ecclesiam egressus et ppletorum deuote
 dixit: solitas orationes copletorum pegerit: reuerfusque
 dixit ei: ut pdictum locum sibi ostenderet ite relegendum: quod
 dum crebro reuoluerat: tandem locum videntem repperisset ira-
 tus dixit. Turpis me decepisti. Respondit ei: quod lib-
 rum meum tibi ostendi: quod peccata tuorum orationum tuarum vni-
 te delecti: et his dictis pfulas euamit. C. Cum quidam
 mulier a quibusdam maliciosis iniuria ptereret: illa ad
 beati augustini accessit: ut super hoc ei consilium implora-
 ret. Que cum ipsu staret inuenisset: et cum reuerentia sa-
 lutatione: ille nec ad eam respexit nec quicquam sibi respon-
 dit: cogitans illa ne forte ob nimiam seueritatem in facie in-
 lieris nolleret deesse: ppius accessit et negotium diligen-
 ter exposuit: sed ille nec se ad eam conuertit: nec rursus
 aliquid sibi dedit. Ideoque illa cum tristitia magis recessit.
 Altera autem die cum angustinus missam celebraret: et di-
 cta mulier interesset post elevationem corporis christi rap-
 ta in spiritu vidit et postquam ad tribunal sanctissime trinita-
 tis: ubi vidit angustinum facie inclinata de trinitatis
 gloria attentissime et sublimissime dispentare: factus est
 vorax ad ea dicens. Cum ad angustinum inuenerit: ille sic de
 trinitate gloria attentissime disputabat: id quod ibi fu-
 eris penitus non aduertit: sed ad eum secure redeas: quod et
 cum elemetis inemesis et pphili salubre reppies. quod cum
 fecisset angustinus eam benigne audiuit: et pphili salu-
 bre donauit. C. Fecit quoque quod dicitur quidam vir sanctus in spi-
 ritu rapto sedis in gloria pperisset: et beati augustini
 mune vidisset quendam de sanctis vbi angustinus esset pfecta-
 tus est. quod ridit. Augustinus vero reuideret in ecclesia vbi dispu-
 tat de gloria excellentissime trinitatis. C. Cum quidam pa-
 pices a marchione malaspine in carcere detinerentur
 ab eo ois potius illis penitus esset iterdictus: ut posset ab

eis magis illis pecunia extorqueri: vni plerique iam spi-
 eralabatur: quidam vero vinum bibebat. At quidam iuuenis in-
 ter eos qui suum in beati augustini magnam deuotionem
 habebat: ipsu in sui adiutorium inuocauit. Tunc circa no-
 ctis medium sanctus angustinus pdicto adolescenti appa-
 ruit: et qui manu eius dextram apprehenderet vsque ad finem
 me graueloni ipsu deduxit: ibique cum solio viri et aq-
 uam ad factum sic ei lingua refrigerant: ut qui iam vinum
 bibere cupierat: de potu necari non curaret. C. Ipse
 postea cuiusdam ecclesie in beati augustini magnam de-
 uotionem huius: dum per tres annos graue infirmitate incur-
 risset ita ut de lecto surgere non valeret: adueniente so-
 lennitatem sancti augustini: cum iam in vigilia ad vespas pul-
 sare: ad rogandum sanctum augustinum tota deuotio se co-
 tulit. Qui in albis angustinus apparuit ei: ter citato
 proprio nomine dixit. Ecce assum tonens a te rogatus:
 surge cito et celebra mihi officium vesperinum: quod sanus
 surgens cunctis stupentibus ecclesiam intravit: et officium de-
 uote pegerit. C. Cum quidam pastor sanctum vltimum scapu-
 las ortu esset: adeo moribus inualuit: ut iam viribus totus es-
 set destitutus: qui dum ad sanctum augustinum pces emittit
 eidem angustinus in visu apparuit: et super locum infirmum
 manu apponens pfecte eum sanauit. Idem quoque vir
 pcedente tempore oculorum lute est puer: quod cum sanctum angus-
 tinum sedule inuocaret: quidam die circa meridiem eidem ap-
 paruit: et oculos manibus suis terges pstinam sibi sanitatem
 restituit. C. Circa annus domini 812. viri quidam grauius
 infirmi numero pluribus. 40. de germania et gallia roma-
 ibat ad limina apostolorum visitanda. Quorum quidam sanctis in
 tra curiam se vehentes: alij cum bacculis sustentantes:
 alij puari oculis p alios se habentes. Alij pectus
 et pedes huius pgebant: quod motus transientes ad locum
 quod de carbonaria puenirent. Cum autem pene ad locum qui
 cana de puenissent: quod tribus miliaribus a papia distat:
 sanctus angustinus pontificalibus indutus de quidam ecclesia in hono-
 re sancti cosme et damiani pstructa eriens eiisdem appa-
 ruit: eosque salutas quo tederet regniuit: quod cum ei quo
 tederet ridisset: adiecit. Ite papia et de cenobio sancti
 petri: quod de celi aurem interrogat: et ibi miaz habe-
 bis: quam optat: quod cum de nomine suo interrogasset ait
 Ego sum angustinus: quod dicitur bippon. citat. episcopus. Stati-
 que ab oculis eorum euamit. Illi autem papia pgresses cum ad
 dictum monasterium puenissent: et ibidem corpus sancti angus-
 tinus regeles didicissent: ceperunt oes voces leuare ac
 vnamini clamare. Sed angustie adiuna nos. Ad
 quorum clamores ciues et monachi excitati ad tam gran-
 de spectaculum pfuebant: et ecce ex nervorum diffusione
 sanguis multus cepit effluere: ita ut ab itinere cenobij
 vsque ad thiam sancti augustini tota terra sanguine videret
 resplere. Cum autem ad sepulchrum sancti augustini venisset oes
 sanitati sunt iteque restituti: ac si nulla in eorum corpore le-
 sio extitisset. Lepit autem extitit fama sancti augustini cre-
 bre esse: et multitudo languentium ad eius tumulum aduenit:
 quod oes sanitas bnficta reportantes sue salutis pignora
 ffirmabant: emasque et ut tanta pdictorum pignorum fuerit mul-
 tudo: ut ide totum oratorium sancti augustini et porticus
 plena esset: ita ut eundem et redeundum ipedimentum non mo-
 dicu ghareret: pproprio monachi necessitate pphili ea ide
 remoueri fecerunt. C. Mordum quod cum tria sunt quod a mu-
 damis hoibus appetunt. scilicet: delitice et honores

Decollatio

vir iste scūs tāre pfectōis extitit: q̄ ip̄e diuitias cō
tēpit: honores respuit: voluptates abhoruit. Q̄
enī mūdī diuitias p̄tēpserit ip̄e testat̄ i libro solilo
quior: vbi ratio it̄rogat eū dicens. Diuitias mul
tas cupis? Et r̄ndit auḡ. Illud qd̄ nec nūc p̄mūz:
nā cū triginta ānos agam q̄tuordecī fere āni sunt ex
quo ista cupe destitui: nec aliud i his p̄ter necessariū
victū cogitauit. p̄dior: sus vn̄? Cicronis mihi liber
facile p̄suasit nullo mō appetēdas esse diuitias. Q̄
at̄ honores resp̄nerit: i eodē libro testat̄: vbi ratio
eū it̄rogat dicens. Quid honores? Et r̄ndit auḡ.
Fateor: eos mō ac pene his dieb̄ cupe destitui. Vo
luptates quoq; & delicias p̄tēp̄it: & q̄tū ad p̄cubitu
m & q̄tū ad gustū. quatū ad p̄mū it̄rogat eū rō di
cēs i n̄ eodē libro. Quid vroz? nōne te delectat pul
chra: pudica: moigerata: diues: p̄ferti s̄ certus sis
nihil ex ea te moleste eē passurum? Et r̄ndit auḡ.
Quātūlibet velis eā depingē atq; cumlare bonis
oib̄: nil mihi tā fugiendū q̄ p̄cubitu eē decreui. Cui
ratio. Nō ego q̄ro qd̄ decreueris: s̄ vtrū ad hoc ali
ceris? Et r̄ndit auḡ. p̄dior: sus nihil i huiusmodi q̄
ro: nihil desidero: etiā euz onere: honore & asp̄na
tione tali recordor. Quātū ad 2^m it̄rogat eū rō di
cēs. Quid de cibis? Et r̄ndit auḡ. Siue de cibo &
potu: siue de balneis: celsaq; corp̄is voluptate ni
hil it̄rogas: tānī ab ea peto: q̄tū i valitudis opez
zferri pōt. **De decollatiōe sci iōānis baptiste.**

Decollatio

facti iōānis baptiste
q̄tuor de causis istitu
ta fuisse videt̄: nē i libro mitrali de officio
inueni. p̄dior: pp̄ eī decollatiōe. Scdo
pp̄ter offiū ip̄i cōcremationē & collectionē. Ter
tio pp̄ caput ip̄ius inēctionē. Quarto pp̄p̄ digiti
ip̄i trāslationē: & ecclesie dedicationē. Et fin̄ hoc
festū istud a q̄busdā dinerisimode notat̄. s. decolla
tio: collectio: inēctio: & dedicatio. p̄mo igit̄ celebrat̄
hoc festū pp̄ ip̄ius decollatiōe: q̄ quidē hoc mō
scā ē. Nā vt habet i historia scholastica: Herodes
antipas filius magni herodis romā p̄ficis eēs et per
frēs suū philippū trāslitū faciēs cū herodiade vroz
re p̄bi ip̄i: & s̄ iosephū sorore herodis agrippe se
crete pepigit q̄ i n̄ reditu suo vrozem repudiaret &
ip̄az i cōiūgē ducēt: qd̄ vrozē suā. s. filiā arethe re
gis damascenoz mīme latuit: & iō nō expectato vi
ri reditu ad patriā quātorū festinavit. Rediēs aut̄
herodes: herodiadē philippo abstulit & arethā re
gē & herodē agrippā & philippū i sui inimicitia iei
tauit. Iōānes at̄ eū de hoc arguebat: qm̄ s̄ legem
quā recepat: frat̄s sui vrozē ip̄so vinēte sibi mīme
hīe licebat. Elidēs herodes q̄ iōānes tā dure euz
sup̄ hoc redarguēt: & q̄ ob p̄dicationē & baptisimūz
s̄ iosephū magnū ppl̄z zgregaret: ip̄z i carcē vin
culauit: vroz i placere cupiēs: & populi subsequēs
iōāne disp̄diū primescēs: ip̄sū at̄ occidē voluit: s̄
populū timuit. Desiderātes at̄ herodias pariter &
herodes occasione aliquā inuenire vt iōāne occidē
posset. vident̄ inter se secreto p̄dixisse: vt herodes
natalis sui diē corā p̄mis galilee suisq; p̄ncipib̄ ce
lebraret: & puelle saltat̄ filie herodiadis acq̄d pe
ticiēt se sibi datur iuramento firmaret: & ip̄a caput

iōānis petere: illud sibi pp̄ iuramentū factū tribuere
oportet: s̄ de iuramento scō se p̄tristari simularēt.
q̄ enī hāc v̄sutiā & simulationē habuerit: videt̄ in
nū i histō scholastica: vbi sic dicit̄. Credibile est q̄
herodes cū vrozē de nece iōānis sub tali occasione
facienda p̄us secreto tractauerit. Itē s̄ Hiero. i glo.
Ideo forte iurauit: vt occasione inueniret occidēdi.
Nā si illa p̄ris aut m̄ris iteritum postulasset: hero
des nō vtiq; cōsensisset. Ordinato igit̄ p̄mūo p̄nel
la adest: corā oibus saltat. Placet cūctis: se sibi qe
qd̄ petierit datur iurat rex: a m̄se p̄monita caput
iōānis erpostulabat: s̄ versipell herodes pp̄ ius
iurādū se p̄tristatū simularēt: eo q̄ vt dicit raban
temere iurasset: qd̄ facē oporteret: s̄ tristitia p̄fere
bat i facie: cū leuitiā haberet i mēte. Excusat scilicet
iuramento: vt sub occasione pietas ip̄ius fieret. Igit̄
spiculator mittit: caput iōānis p̄cidit: puelle dat:
& a puella matri adultere p̄sentat. Auḡ occasione
huius inuatiōis narrat i sermone quodā quē fecit in
decollatione iōānis baptiste tale exēplū. Sicut qui
dā homo inocēs et fidelis a quo audm̄ qd̄ narro
Lū enī quidā sibi negasset qd̄ ei accōmodauerat:
vel quod sibi debebat: cōmotus ille puocasti euz
ad insurādū: ille igit̄ iurauit: iste p̄didit. Dicebat
ergo i ip̄a nocte se ad iudicē raptū: et ab eo it̄ro
gatū fuisse his verbis. Quare puocasti hominē ad
iurationē: quem sciebas falsū esse iuraturū? Re
spōdit ille. Negauit mihi rē meā. Et iudex. Adeli
us erat vt rem tuā p̄deres: q̄ vt animā illius falsa
iuratiōe perimeres. p̄dior: it̄rat̄ igit̄ tam grauit̄
cedi iustus est: vt in dorso euigilāris plagarū vesti
gia apparerēt: sed indultū est ei postq̄ emēdat̄ est
hec Augustin. In hac autē die iōānes decollat̄
nō est: sed circa dies azimoz anno p̄cedēte passi
onē christi. Oportuit ergo vt p̄p̄ter dominica
ceramēta mino: cederet maior. Hic exclamat Iō
nes Chyso. dicens. Iōānes schola virtutū: magi
steriū vite: sanctitas: forma: norma iusticie: vir
nitatis speculū: p̄dicationis titulus: exēplū castitatis:
penitētie via: peccatorū venia. Iōānes maior: ho
mine: par angelis: legis sūma: euāgelij factio: apo
stolorū vox: silētii p̄phetarū: lucerna mūdī: p̄cursor
iudicis: totius med. trinitatis: & hic t̄r̄ datur ice
stui: traditur adultere: aduicē saltatrici. Herodes
autē ipunitus nō abiit: sed exilio dānat̄ fuit. Nāz
sicut habet i historia scholastica: alter herodes. s.
agrippa cum esset vir strēmū: sed paup̄ p̄e nimia
paupertate desperās quādam turrim intrauit: vt
ibi dē se fame afficiens morerē. quod cū herodias
soror sua audisset: viro suo. s. herodi truppe tetra
rche supplicauit: vt eū inde educeret: quod cū fecis
set: & ambo iuicē epularent̄: herodes tetrarcha vi
no incaluit: & herodi agrippe beneficia quē sibi cō
tulerat impropere cepit: ex hoc ille vehēment̄
doluit: & romā p̄ficis eēs interi a caio cesare i cāz
ē recept̄: vt ei duas tetrarchias. s. galilee & abiline
tribnēt: & regē i iudea ip̄osito diademate destiaret
Elidēs herodias q̄ si ei p̄bict nomē regis viro suo
molestū p̄cib̄ iustebat vt romā p̄gēt: & sibi nomē re
giū p̄aret. Ille vō cū multis diuitijs abundaret ac

gescere volebat: magis diligēs oīū q̄ honorē la-
boriosū. Tādē demit? v̄rōis p̄b? romā cū ip̄a
prexit. Qd agrippa itelligēs Cēsari literas desti-
nauit: q̄ herodes cū rege parthoz amicitias firma-
uerit: romano ip̄erio voluerit rebelare: et i argu-
mentū huius rei significauit ei q̄ i ciuitatibus suis
hēbat arma q̄ sufficerēt septuaginta milib? ai mator
Lēta at epistola cāius q̄si aliūde icipiens herodes
de statu suo interrogauit: et inter cetera v̄r? tāta co-
pia armoz eēt in vrbib?: quāta ip̄se audierit requi-
uit. Qd ille minime negauit. Tūc cāius v̄r? eē cre-
dens qd herodes agrippa scripserat: ip̄m i exilium
relegauit. V̄rōi at ei? q̄ erat soror herodis agrip-
pe quē maxime diligebat potestate tribuit: vt i ter-
rā suā rediret. Ip̄a at virum suū voluit comitari
dicens q̄ illum cui cōmunicauerat in p̄p̄eris non
derelinqueret i aduersis. Lugdunū iā dep̄ortati
fuerūt: t̄ ibi miserabiliter vitā finierūt. Hec i histo-
ria scholastica. C. 2. pp̄ ossūz ip̄s? cōcremationez
et collectōez q̄ ip̄a die i m̄ quodā fuerūt p̄remata:
et a fidelibus ex parte collecta. Tūc q̄si scdm̄ marty-
rium pat̄is quādo i suis ossib? cōcremā: et iō eccl̄ia
tanq̄ 2^m martiriū hoc festū celebrat. sicut. n. legi
in az. libro historie eccl̄iastice: cum discipuli iōānis
corp? eius apud sebasten vrbē palestine iter beli-
sens et abdā sepelissent: et ad eius tumulū mltā mi-
racula fierēt iūbēte iuliano apostata gentiles eius
ossa sp̄arserūt: et cum miracula nō cessāret post col-
lecta: i igne p̄remata i puluerem redegerūt: et per
agros ventilauerūt: sicut d̄r in historia scholastica.
Beda v̄o dicit i chronica q̄ ip̄a ossa collecta latē
sp̄arserūt: sic scdm̄ martiriū quodāmodo passus
videt. Hec quidā rep̄sentāt nescientes dū in eius
natiuitate ossa v̄icūq̄ collecta cōcremāt. Dū at ad
cōcremādū colligerent: vt hētur i historia schola-
stica: quidā monachi a hierosolymis venientes la-
tenter colligētib? se misēuerūt: et magnā cor? partē
tulerūt. Ip̄a quoq̄ ossa ad philippū hierosolymita-
nū ep̄? demulerūt: q̄ ea postmodū Athanasio ep̄o
alexādrino misit. Ip̄ostmodū v̄o Theophil? eiusdē
vrbis ep̄s ea i tēplo serapis a sordib? purgato re-
posuit: et in honorē sc̄i iōānis basilicā consecrauit.
Hec legi i historia scholastica: nūc at apud ianuā
denote columē sicut Alexander tern? et in octi? q̄rt?
reivitate cognita suis p̄uilegijs approbarūt. Sicut
at herodes q̄ ei? caput āputari fec̄ suoz scelez pe-
nā p̄tulit: sic et Julianū apostatā qui ei? ossa cōburi
iussit vltio dīna p̄culsit. De cui? p̄culsiōe h̄r i histo-
ria scholastica: q̄ ē post cōuersionē sc̄i pauli. De hui? at
Julian? apostate origine: ip̄erio crudelitate et morte
i histo. triptita plenius edocet. Cōstātin? nāq̄ frat̄
magni cōstāntini ex eodē p̄re duos habuit filios iu-
lianū. s. et gallū. Adortuo at cōstātin?: cōstāti? eius
filius gallū cesareū fecit: quē tū postmodū iterfecit.
At Julian? metuens monach? effectus ē: cepitq̄
magos cōsalare si posset adhuc ad ip̄eriu p̄uenire.
Ip̄ost hoc cōstātinus iulianū cesarē fecit et ad gallias
misit: vbi victorias multas exerceuit. Corona autē
laurea iter duas colūnas dependens rupto funi-
culo super caput eius inde trāsemitis decidit eūq̄

ap̄issime coronauit cūctis clamātibz q̄ ip̄erij si-
gnū eēt. Tūq̄ a milib? appellaret Augustus: et co-
rona cū qua coronaret ibidez deesset: vnus torquē
quā habebat i collo iuliani capiti ip̄osuit: sic ab
eis ip̄erator est effectus. Tūc figmentū christiani-
tatis quod habebat abiecit: et templa idolorū ape-
riens et eis sacrificiās se paganorū pōnsicē nomina-
bat. et signum crucis vbiq̄ destruebat. C. Quadaz
vice ros super eius vestimenta ceterorūq̄ qui eū
eo crāt cecidit: et quita quelibet se i crucē signaculū
trāformauit. Volens at cōplacē oib? mortuo ḡstā-
tio voluit vt vnusq̄sq̄ cui vellet ritū definiret: ac
d curia sua eunuchos tōfores et cocos fugauit. eu-
nuchos qdē q̄ v̄rō: ei? obierat postq̄ aliā nō dū-
xerat. Cocos q̄ cibis simpliciorib? vterent. Ton-
fores at. vnus inq̄t sufficit multis. Multos libros
dictant in q̄bus oēs ante se p̄ncipes lacerauit. Et
ergo cocos atq̄ tōfores expelleret op? philosophi.
nō tū ip̄atoris egit. Et at detraheret atq̄ laudaret
neq̄ philosophi neq̄ ip̄atoris fuit. C. Dū aliqui iu-
lian? idolis sacrificaret: viscerib? pecudis imolati
signaculū crucis corona circūdatū eidē ostensū est.
Qd ministri videntes timuerūt iterp̄rātes crucē su-
rā v̄ritatē: victoriā et iterminabilitatē: quos iulia-
n? cōfortans ait. hoc ē signū xp̄ianitatis dogmatē
coercēdi nec vltra circulū dilatādi. C. Dū cōstan-
tinopoli fortune iulianus sacrificaret: mar? ep̄s cal-
cedonie q̄ p̄ senectute lumē amiserat ad eū accedēs
ip̄m sine deo ip̄iū et apostatā appellauit. cui iulian?
ait. Neq̄ galile? tu? potuit te curare. Et ille. De
hoc grās ago deo meo q̄ iō lumine me p̄auit ne
te videā pietate nudatum. Julian? aut nil aliū rī-
dēs abscellit. Apud anthiochiam vasa sc̄a et pallia
colligēs et i trā p̄iciēs sup̄ ea sedit: et ignominia ad-
didit. morq̄ i locis illis adeo ē p̄culsus vt idē v̄mes
scaturirēt: et carnes coroderēt a q̄ passioe quousq̄
vixit liberari n̄ potuit. Julian? quoq̄ p̄fect? dū ad
p̄ceptū ip̄atoris eccl̄iaz vasa abstulisset sup̄ ea mi-
gēs ait. Ecce i q̄b? vasis marie filio ministrat: cui
rep̄ere os vsū ē i anū. et egestiōis organū ē sc̄m̄. Dū
apostata iulian? fortune tēplū intraret: et ministri tē-
pli aq̄ vt mūdare īgrediētes asp̄erēt: valētiman?
asp̄ionis guttā vidit i clamide et idignat? pugno p̄-
cussit minist̄r dicens se maculatū poti? q̄ purgatū:
qd vidēs ip̄ator? iussit eū i custodia redigi: et ad here-
mū destinari. Erat. n. xp̄ian? q̄ p̄ mercede meruit
postmodū ad ip̄ium sublimari. In odiū quoq̄ xp̄ia-
norū iulian? tēplū iudeorū iussit sp̄arari: ip̄is iudeis
sup̄e largissime subministrās: s; dū maximā cemeti
copiā ministrasset subito v̄r? maxim? veniēs totā
dispsit: decide tremor? maxim? ē effect? postmodū
ignis a fūdamētis egrediēs plurimos concremauit.
Alia v̄o die signū crucis i celo apparuit: et iudeorū
vestes nigro colore crucis signaculo sūt iplere. Cū
ad p̄sas vadēs refisōrē venisq̄ et regē obfederet: rex
sue p̄rie partē obtulit si ab eo discedēt. Ille at nul-
laten? accevit. Ip̄stabat. n. i m̄ pythagore plato-
nisq̄ suam ex mutatiōe corporū alexādrī aiaz possi-
dere: aut eē post i alio corpe ali? alexāder. s; iaculū
rep̄ere discurrēs ei? lateri ē iñxū: quo vulnē finitū

Decollatio. s. iohannis bap.

vite suscepit: qd vō itulit hactenus ignorat: sed alij
quēdā inuēbū hōc itulisse ferūt: alij vñ pātozem
bisinabelitaz: alij militē fame et itinere fatigatū: s;
sine hō sine āgelus fuerit palā n ē: q: diuinis inuio-
nib⁹ ministrant. Valit⁹ aut ei⁹ familiaris dicit eā
a demone fuisse psum: hoc i hystoria tripartita.
C Tercio ppter capitis ipsi⁹ inuentionē: nam hac
die vt aiūt: caput ei⁹ repertū ē. Sicut. n. dī i l^o. ii.
hystorie ecclesiastice. iohānes in castello arabie dicto
machberota fuit vinct⁹ et capite trūcat⁹. Herodias
at caput iohānis i hierusalē fecit dferri: et iuxta hero-
dis habitaculū canre sepeliri: timēs ne ppheta re-
surgeret. si cū corpore caput sepultū fuisset. Tēpore
vero Adartiani pncipis vt habet i hystoria schola-
stica: q cepit āno dñi. 333. iohānes caput suū duobus
monachis q hierosolimā venerāt reuelauit: q ad
palatiū quod herodis fuerat ppantes caput ipsius
iuenerūt: facis cilicinis inolutū: vestibus eristimo
qbus i deserto fuerat obuolut⁹. Qui dū euz pdicto
capite ad ppta remearent: qdā emissene ciuitatis
figulus paupertatē fugiens comitē se cisdē exhibuit:
hic dū perā sibi creditā cū sacro capite portaret ad-
montē nocte a scō iohāne ipsos fugiēs emissenā vr-
bē cū ipso capite ē igressus: ibiq: qdā diu vixit i quodā
specu sem caput venerās. pspertatē nō modicam
assecur⁹. Adhuc aut illud sorori sue sub fide reue-
lauit: et fm eūdē modū sibi inuicē successores. Post
multū vero tēpōis scō marcello monacho i eodez
specu degenti bñs iohānes caput suū hoc mō re-
uelauit. Undebat. n. sibi dormienti q multet turbe
psallētes icederēt ac dicerēt. Ecce sāctus iohānes
baptista venit: dēide vidit bñs iohāne quē vnus a
dextris et alit⁹ a sinistris ducebāt oēs q ad euz acce-
dētes ab eo bñdicebant: ad quē cū marcellus acces-
sisset eleuās eū et p mētū apphēdēs dedit ei osculū
pacis: tūc marcellus interrogauit eū dicēs. Dñe mi
vñ ad nos venisti: et ille: De sebastē veni. Cū igit
excitatus fuisset et de hac visione plurimū miraret:
qdā alia nocte cū dormiret: qdā ad eū veniēs ipsuz
excitauit. Et ecce cū excitat⁹ fuisset: vidit stellā fulge-
rē i ostio cellule residē: quā cū surgēs palpare vel-
let subito i aliā ptes se trāstulit. Ille aut cepit abire
post stellā quousq: stella stetit i loco vbi erat caput
iohānis baptiste: vbi fodiēs repperit vinam et i ea
scā thesaurū. Quidā at cū nō credēt manū ad hy-
driā misit: s; statim man⁹ exaruit: et hydrie adhefit.
Orātib⁹ at socijs manū extraxit: s; iūalida remāsit.
Apparuit at eidē iohānes dicēs. Cū caput meum
i ecclia dponet hydriā cōfiges et sanitatē recipies.
qd fecit et sanitatē integrā recepit. Hoc at cū mar-
cellus iuliano eiusdē vrbis epō indicasset ab eis ē
eleuatū: et i vrbē delatū. Ex quo tpe cepit i eadem
vrbe decollatio iohānis celebrari: ipsa die vt arbi-
tramur sicut dī i hystoria scholastica quo caput est
inētū: siue eleuatū et postmodū cōstātinopolis ē trā-
statū: nā sicut dī i hystoria tripartita cū valēs ipator
trāstulisset sacz caput i vehiculo poni: et cōstātinopoli
trāstferri cū circa calcedoniā venissent: vehiculum
nullatenus trahi poterat quātūcūq: bonis stimulis
vigerent. Ideoq: ipm ibidem deponere sunt co-

acti: sed cum postea Theodosius ipm inde auferre
veller: et quādam matronā virginē custodie capitis
deputatam repperisset ibidē rogauit eā: vt sibi au-
ferre dimitteret sacz caput. Illa aut consensit cre-
dēs q sicut tēpore valentis: ita et nūc nō pmitte-
ret se auferri. Tūc deuor⁹ iperatoz purpura sua ca-
put amplectens cōstātinopolis trāstulit: et ibi eccliaz
pulcherrimā edificauit. Hoc i hysto. tripar. Et ide
gallias ad pictaniā regiātē Pipino postmodū est
trāstlatū vbi ei⁹ meritis multi mortui sūt resuscitati
Et sicut punit⁹ ē Herodes q iohāne decollauit et
iulian⁹ apostata q eius ossa gubnsit: sic et herodias
punita ē q puelle vt caput peteret suggessit: et ipsa
puella q hoc petijt. Quidā. n. dicūt q herodias in
exiliū dānata nō ē: nec ibi defūta: s; euz caput iohā-
nis i manib⁹ teneret et eidē gaudens plurimū in-
sultaret diuino nutu caput ipm i ei⁹ faciē iussit
et illa ptinus expirauit. hoc qdē vulgarit dī: sed q
superius dñū est q in exilio cū herode miserabl^r
cōsumpta fuerit sancti tradit i chronicis: et sic tene-
dū videtur. filia vero eius euz super glaciem de-
ābularet sub ea glacies resoluē: et ipsa i ags cōti-
nuo pfoeat. In chronica vero quadam dicit q ter-
ra ipsam vinam deglutit. quod pōt itelligi sic de
egyptijs i mari rubio pfoeat dī: duorauit eos fra.
C Quarto ppter digitū ipsius translationem et ec-
clesie dedicationem. Digitus. n. sūns quo dominū
ostendit: vt ferē cōburi nō potuit: vñ ipse digitus
a pdictis monachis est repertus quē postmodū
vt habetur in hystoria scholastica sancta tecla inter
alpes detulit et i ecclia scī mamertini collocauit.
Hoc etiam testatur iohannes belets dicens q p-
dicta sancta tecla ipsam digitum qui comburi nō
potuit de vltirapartibus marinis in normaniā
attulit: et ibi in honorē sancti iohānis eccliam fa-
briauit. quam eccliam vt ibidem dicit quidam
hac die dedicatam fuisse asserunt. vnde a domino
papa statutum fuit: vt hec dies per totum mundū
celebris haberetur. Apud mauriciāz vrbe gal-
lie matrona quedam iohanni baptiste valde deuota
denim instantius exorabat vt sibi de reliquijs
iohannis aliquando donaretur aliquid. Cum autē
sumpta de deo fiducia orando nihil proficere se vi-
deret iuramento se astrixit: q hactenus nō come-
deret: donec quod petebat acciperet. Cum at die-
bus aliquib⁹ ieiunasset pollicem super altare miri
cādorib⁹ vidit: et dei donū leta suscepit. Tres antez
epi illuc accurrentes cū quilibet de illo pollice pte
vellet accipe tres sūguinis guttas stillare i lintheo
supposito stupuerūt: et singuli singulas se mernisse
reliqas letati sūt. C Theodolina regina lōgo-
bardoz modoctie iuxta mediolanū nobilē eccliaz in
honorē sancti iohānis baptiste construxit et ditauit.
Procedēte tēpore vt testat paulus i hystoria lōgo-
bardoz cōstātinus qui et constans imperator volēs
italiā a lōgobardis eripere a quodā sancto viro qui
spiritum prophetie habuit de extn belli qsiuit. qui
nocte orationi vacans mane ruidit: iohāni eccliam
regina construxit: et ipse p lōgobardis cōtinue iter-
cedit: et ideo supari nō possūt. Veniet tū tēpus q lo

cus ille despiciet et tunc supabunt: quod tempore Caroli fuit impletum. Vir quidam magne virtutis: ut ait Gregorius in dialogo nomine sanctulus cum quendam diaconum a logobardis captum in sua custodia tali conditio ne receperet: ut si fugeretur ipse pro eo capitale sententiam subiret: coegit predicare sanctulus ipsum diaconum ut fugeretur: et se liberaret: quapropter sanctulus ad decollandum adducitur: et ad hoc fortissimum speculator eligitur de quo dubium non erat: quin vno ictu caput eius abscinderet: extensus collo cum carnifer fortis animi vi su brachium cum ense in altum lenasset: ille primum ait. Sancte Johannes suscipe illam. Statimque brachium percussoris irriguit: et erecto in celo gladio inscribibile remansit: presbiterque iuramento quod decetero nullum christianum feriret: vir dei pro eo orauit: et brachium statim deposuit.

De sancto felice presbytero.

Elis presbiter

mine felix et presbyter diocletiano et maximum oblatus sunt: quorum senior cum ad templum Serapis ut ibidem sacrificaret adductus esset insufflavit in facie statueret: et prius decideret. Ductus simul ad statuas mercurij pariter insufflavit: et prius statua cecidit: ductus tertio ad simulacrum diane similiter fecit. Tunc igitur in culco ductus est quarto ad arbores sacrilegas: ut ibidem imolaret: quod flexis genibus orauit et in arboris sufflas eam a radice subuertit: et simulacrum cum ara et templo arboris commente contriuit: quod cum presbiter audisset eum ibidem decollari precepit: et corpus eius lupis et canibus derelinqui. Tunc quidam in medium repente prosiliens christianum se libere concessit. Ambobus igitur se invicem osculantes ibidem simul decollari sunt christiani vero eius nomen ignorantes eum ad altarium vocauerunt eo quod felix ductus sit ad coronam martyrij: quos cum christiani in fovea quam arbor fecerat sepellissent: pagani eos effodere volentes prius a diabolo sunt arrepti. Passi sunt circa annum domini 287.

De sancto Sauiniano et Sauinta.

Sauinianus

Sauinia fuerunt filij Sauinti viri diligissimi: sed pagani: qui de prima vxore sauinianum genuit: de secunda sauinam filiam generauit: et ex nomine suo ambos vocauit. Le gens autem sauinianus vsam istam. Asperges me domine. quid hoc esset querebat: sed intelligere non valebat unde intrans in cubiculum in cinere et in cilicio prostratus iacebat dicens se male mori quod non intelligere sensum ubi: cui apparens angelus dixit. Nonne te visus ad montem affligere: quoniam inuenisti gratiam apud deum: et cum baptizatus fueris: nunc candidior eris: et tunc intelliges quod nunc queris. Recedente angelo letus efficitur: idola de cetero venerari contemnens a patre plurimum oburgatur. Vnde ergo patre sepius sibi diceret: melius est ut quia deos non adoras tu solus moriaris quod nos omnes in morte tua insimul inuoluamur: latenter aufugit: et ad urbem trecafinam diuenit. Cuius super flumini secane venisset: et ut ibi ex eo baptizaretur dominum exorasset ibidem baptizatus est: dixitque ei dominus. In hoc inuenisti quod tam arduo laborasti: statimque in terra baculum si-

xir: et facta oratione baculus ille coram multis astatibus fructus et flores produxit: ita quod mille centum et octo viri domino crediderunt. Imperator autem aurelianus hoc audiens milites ad eum capiendum plures direxit. Qui cum oratione inuenientes ad ipsum accedere timerunt. Imperator autem plures porribus misit quatenus cum eo oratione pariter orauerunt: surgentesque dixerunt. Imperator te desiderat videre: qui cum venisset et nolleret sacrificare manus eius et pedes ligari fecit et vectibus ferreis cedi. Cui Sauintianus. Adauge tormenta si potes. Tunc insit eum in media ciuitate ligari super scannum et suppositis lignis oleo et incendio concremari. Rex autem iturus vidit eum in media flamma stantem pariter et orationem. Stupefactus autem in facie sua cecidit: et surgens ei dixit. Fera mala non tibi sufficiunt aie quod deceptus: nisi tu nos per magicam artem decipere moliaris? Cui Sauintianus. Ad hoc multe aie et tu ipse per me sum domino crediturus. Cum autem imperator ex hoc nomine dei blasphemias in crastinum iussit eum ad stipitem ligari et sagittari. Sagitte autem a dextris et a sinistris in aere suspensebant: nec aliqua ens leuit. Altera die imperator ad eum veniens dixit ei. Et ubi est deus tuus? veniat nunc: et de sagittis istis te liberet. Statimque vna de illis sagittis exiliens regem in oculo percussit: et perit excecavit. Cui iterum iussit eum in carcerem recipi et in crastino decollari. Sauintianus autem orans ut ad locum ubi baptizatus fuerat transferretur: contractis catenis et apertis ostijs per medios milites transiens illuc venit. Quod audiens imperator iussit eum illuc ire et capite truncari. Elidens autem sauintianus milites insequentes super aquam: velut super petram ambulauit: quousque ad locum sui baptismi peruenit eum igitur milites transuadissent: et eum pentere formidantes reuertentes. Securi in eum percutere et sanguinem in eo ad ipsam torrem vestrum deferre: ut lumine recipiat et dei virtutem agnoscat. Percussus igitur caput suum lenauit et passus est. 49. illud portauit. At imperator cum de eius sanguine oculum tetigisset primo sanatus est: deinde. Vere bonus et magnus est deus christianorum: quod audiens quidam que annis 40. lumine amiserat: ad locum portari se fecit: et facta oratione prius lumine accepit. Passus est autem circa annum domini 270. nono cal. february. Cuius hoc ideo inscribitur ut hystorie sororis sue: cuius festum precipue hic recolitur: hec quoque hystoria coniungatur. Cum igitur eius soror sauinta fratre suum quotidie fletet: et pro eo idolis supplicaret tandem sibi dormienti apparuit angelus dicens. Sauinta noli flere: sed quousque hunc derelinque et inuenies fratrem tuum in honore maximo constitutum qui vigilans collactance sue dixit. Amica mea aliquid ne sentisti? Et illa. Etiam domina: nam vidi homines tecum loquentes sed nescio quid quod dicent. Nonne me inquit accusabis? et illa. Absit domina quousque vis facias: tamen te non occidas: sicque in crastino ambe recesserunt. Cum ergo per diem fecisset eam ingredi et non inuenisset: eleuatis ad celum manibus ait. Si tu es deus potens in celo idola mea comminuc: quoniam natos meos saluare non poterunt. Tunc dominus itonans diu comminuit et confregit: quod multi videtes crediderunt. Ulex beata sauinta romam veniens ab Eusebio papa baptizata: et duos cecos dominosque contractos sanos quousque annis ibi permansit. Cui dormienti apparuit angelus dixit. Sauinta quid est quod facis ut tuas

De. f. Lupo ⁊ mamertino

diuitias deserens: nunc igitur i delictis epaleris: sur-
ge ⁊ vade i treas civitate vt frz tuū ibidē inveni-
as: dixit ergo famule sue. Ad oportet nos ibi am-
pli⁹ habitare: ⁊ illa. Dñā quo vis ire: ecce oēs val-
de te diligūt: ⁊ tu pegre mori cupis. ⁊ illa. de⁹ nob
pvidebit. Et accipies panē orideaceū i urbē rauē
nā deuenit. veniesq; ad domū cuiusdā diuitis: cu-
ius filia qñ mortua plāgebat se ibidē a famula ho-
spitio scipi postulabat: q ait. Dñā mea quō hic ho-
spitari vales: cū filia dñe mee moriat ⁊ oēs se gra-
niter affligāt: nō pp me iqt moriet. Intrās igitur
manū puellē apphendit: ⁊ sanā ipaz erexit: ⁊ cum
vellēt eā retinere nullaten⁹ acqenit. Cū ergo iu-
xta treas ad militare veniss: dixit famule sue vt
paz repaularēt. Et ecce vir qdā nobilis veniens
de ciuitate licer⁹ noie dixit ei: vñ otis: cui sauina
hic sum de ista ciuitate. ⁊ ille. cur mentiris: cū lo-
quela tua idicet te eē pegrinā: ⁊ illa. Dñe vere pe-
regrina sum ⁊ fratrē meū sauiniānū dñi perditum
regro. cui ait. Vir ille quē qris ante paululum pro
xpo decollat⁹ ē: ⁊ i tali loco sepult⁹. Tūc se pter-
nens i oratiōe ait. Dñe q me sep i castitate serua-
sti nō puntras me ampl⁹ duris itinerib⁹ fatigari.
aut corpus meū de loco isto vlti⁹ moneri: cōme-
do tibi famulā meā que pp me tāta sustinuit: item
q; meū quē hic videre nō potui: fac vt i regno tuo
videre merear. Finita at orōne migravit ad dñm
quod vidēs ei⁹ famula cepit flere: q; ad sepelien-
dū necessaria nō habebat. ⁊ dicitur at vir pconez
p ciuitatē misit: vt hoies ad sepeliendū mulierem
peregrinā venirēt: q venietes honorifice eā sepe-
lierūt. Idac quoq; die fit festū sancte sabine que fu-
it valēntini militis vxor: q cū nollet sacrificare sub
Adriano ipatore decollata ē. C De scō Lupo.

Lupus apud anrelianū ex genere
regali ortus dñi cunctis vir-
tutib⁹ emiteret: senonensis archieps ele-
ctus ē: q cū oia fere pauperib⁹ erogasset
⁊ qdā die plurimos ad cōmūia iuitasset: cū vinum
ad mediū pādū nō haberet sic ridit mistro. Pre-
do q; deus q volatilia pascit nraz pficiet charitatē:
⁊ statū nūcius affuit: q centū vini modios adesse p
forib⁹ nūciavit. Cū oēs de curia sibi vehementer
detraberēt q; virginē dei filiā pdecessoris sui ni-
mis imoderate amaret corā detrabētib⁹ ipsā vir-
ginē apprehēdēs oscular⁹ ē eā dicēs. Nihil nocent
homini vba aliena quē pp: ia nō maculat ꝑsciētia:
q; enī ipsā deū amare ardētē cognouerāt eā men-
te purissima diligebat. C Cū rex frācoz dotarius
burgūdiā intrās senescalcū suū ꝑtra senones dire-
risset ⁊ ciuitatē obsideret scūs Lup⁹ ecclesiā sancti
Stephani igressus cāpanā pulsare cepit: quā ho-
stes audietes tātus terror: inasit: vt nisi fugerent
mortē se euadere nō putarēt. Tādē obtēto regno
burgūdie cū rex aliū senescalcū senonē misisset: ⁊
beatus Lupus ei cū munerib⁹ nō occurrisset idi-
gnat⁹ nimis adeo eū apud regē ifamauit: vt rex
beatū lupū i exiliū destinaret q; ibi doctria ⁊ mira-
raculis valde emicuit. Interea senonici quēdā epi-
scopū q locū scī lupi iusserat occidētes vt scūs lu-

pūs de exilio rediret a rege ipetraverunt: quē rex
vidēs i exilio tabefactū ita diuinit⁹ est mutar⁹: vt
corā illo pstrat⁹ veniā pereret: multisq; auctū mu-
nerib⁹ sue restituit ciuitati: q dū p parihns remea-
ret: ei multa icarceratoz turba apus ostijs solutisq;
viculis obuiavit. C Quadā die dñicadū mustā ce-
lebraret: lapsa ē celit⁹ gēma i eius scō calice: quam
rex iter suas reliqas collocavit. Iher dotari⁹ audi-
ens q; cāpana scī stephani i sono miram haberet
dulcedinē: misit vt parih⁹ dferret: vt ab ipso sepi⁹
audiret: s; cū hoc sacro lupo displiciss: mor vt d
vrbe senonica slata ē: som sui dulcedinē perdidit:
qd rex audies statim restitui eā iussit: statiq; sono
reddito isonuit septimo ab vrbe militario. Itaq; sā-
ctus lup⁹ obuiā ei prexit: ⁊ quod dolens piderat
cū honore recepit. C Nocte qdā dū oraret istitu
diaboli vebemētē sitis iussit sibi aquā frigidā de
portari. Bolos at itelligēs inimici puluinar suoz
sup vas posuit: ⁊ ibi diabolu int⁹ icludit: q tota no-
cte vociferādū vlulare cepit. Facto aut mane qui
clā tētare venerat i dñe cōfusus abscessit. C Qua-
dā aut vice dū more solito ciuitatē ecclesiās circu-
isset: rediēs domū audit clericos suos rixātes: eo
q; cū mulierib⁹ fornicari veller: qui ecclesiās itrans
p eis orauit: ⁊ mor ab eis ois stimul⁹ tēratōis ab-
scellit: venietesq; ate illū veniā postulauerūt. Tā
dē multis clarns virtutib⁹ i pace genit. Claruit cir-
ca ānū dñi. 610. tpe Gradij. C De scō mamertino.

Mamertinus pagani⁹ pūs cum
idola qdā vice co-
leret vñ oculū pdidit: ⁊ vñ man⁹ ari-
ditatē secut⁹: qui dñz se deos offendisse
putaret: ⁊ ad tēplū adorādū idola pergeret: obuiā
uit ei vir qdā religiosus noie sauin⁹: q cū vnde fi-
bi tāta acciderit ifirmitas requirit. q ait. Deos me-
os offendit: id eos orare vado: vt qd mihi abstule-
runt irati reddāt ppitij. qui ait. Erras frater er-
ras si demones deos pntes: s; vade ad sanctū ger-
manū altifiodorē sem episcopū: si eius cōsilio ac-
quiesceris: cōtinuo sanus eris: qui statiz iter arripi-
ens venit ad sepulchrū scī amatoris episcopi ⁊ plu-
rimoz scōz. Secessit pp pluuiā nocte illa ad qdā
cellulā sup tumbā scī Gordiani collocatā. Cū aut
obdormisset apparuit ei visio quēdā mirabilis: q;
qdā scūs vir venit ad ostiū celle eius: vocantq; sā-
ctū gordianū: vt veniret ad festū qd scūs peregrī-
nus ⁊ sanct⁹ amator: cū alijs episcopis faciebant.
Cui ille de tumulto ridit. Ad possum mō venire:
quā hospitē quēdā me custodire oportet: ne a ser-
pētib⁹ q; hic habitāt occidat. Abiēs ille qd audie-
rat nūciavit reuersusq; ait. Sācte gordiane surge
veni ⁊ adduc tecū Iustinū subdiaconū: ⁊ Iuma-
nū acolitu: vt officiū suū faciāt. Alexander at hospi-
tē tuū custodiet: visumq; ē mamertino q; sanctus
gordian⁹ apprehēsa manu duceret eū scētū. Cūq;
ad eos veniss: dixit ei sanct⁹ amator. Quis est iste
qui tecū igressus ē: qui ait. Idospes meus ē. ⁊ ille.
Expelle eū quia polutus ē: ⁊ nobiscū nō pōt esse
qui cum expelleret pstratus corā eis scī amatoris
gratiā ipetravit: qui iussit ei ad scīm germanū per-

gere festinaret. Quigilās igit ad sanctū germanū
venit: et corā eo pstrat? veniā postulabat: qd ea q
sibi cōtigerāt enarraret preyerūt ambo ad tībā be
ati gōrdiani: et remoto lapide viderūt ples spētes
q decē pedū lōgitudine excedebāt. Cūq; oēs diffu
gerēt: brūs german? eis iperavit: vt ad talē locum
pgāt: vbi deceso nemini psumāt nocē. Sicq; ma
mertin? baptizāt? est: et sanar? fact? est monach? san
cti germani: vbi post sanctū alodium abbas fuit.
Hui? tpe in ei? monasterio scūs marin? exiit: cui?
obediētā scūs mamertin? pbare volēs: vili? offici
um monasterij ei cōmisiit: pastore. s. eū faciēs bubā
lox. Cū igit in qdā filua boues et vacas libent? cu
stodirēt: tāta scitate pollebat: qd et aues siluestres
ad se veniētes in manu ppiā nutrebat. Itā et apuz
q ad cellā ei? pfugerat a canib? eripuit: et abire fec.
Larrones qdā cū eū expoliassent: et vestē ei? secuz
serētes abirēt: solū ei palliū dimiserūt: q statū p
eos clamavit dicēs. Reuertimini dñi mei: ecce de
nariū colligatū i meo pallio inveni: qvobis forsitan
necessari? erit: q prius reuertētes palliū cū dena
rio abstulerūt et nudū penit? dimiserūt: s; cū festinā
ter ad suas latebras pperarēt: tota nocte eūtes: in
ipso crepusculo ad ei? cellulā sūt repti: quos ille sa
lutaris: in cella sua benigne recepit: pedesq; cor la
nās necessaria quātū potuit misit: q stupefacti
de eo qd fecerāt doluerūt: et vnusq;q; cor: ad fidē
pversus ē. C Quadā vice cū qdā iunioris mona
chi secū manētes: v: se cuiusdā qd oib? insidiabāt laq
os tētē diffrent: illa i laqueos nocte intrūs capta te
nebat: qd scūs marin? pscis de lecto surrexit: et
eadā villā nullo mō illud ide mouere potuerūt:
quoadusq; qdā icarcarat? subito fractū vicul? liber
exiliēs venit ad corp?: et cū alijs vsq; ad vrbē por
tauit: vbi i ecclesia sancti germani honorifice est se
pultus.

C De nomine.

Egidius dicit ab eo qd est sine: et geos ter
ra: et diam claz sine diminū. Ipse nāq; su
it sine terra p terrenor? despectōne: clar?
per sciētē illustrationē: diuin? p amorē q assimilāt
amātē amato.

C De sancto Egidio.

Egidius athenis ex regia stirpe p
genit? et sacris litteris ab
infantia erudit? dū qdā die ad ecclesiam
pgeret: cuiusdā egro i platea tacenti et ele
mosenā perēti tunicā suā tribuit qua idut? sanita
tē itegrā morē recepit. Post hoc parētib? suis i do
mino geseētib? pprimoni sui xp̄s fecē hēdē. C Qua
dā vice dū ab ecclesia rediret: qdā vīr a serpēte p
cussus eidē obui? extitit: s; orōne insa egidū? prius
vīr? fugauit. C Quēdā demoniacū i ecclesia cū ce
teris extitē et fideles cū clamorib? suis turbātē: egi
dus demone fugato sanauit: verū humani fauo
ris formidās piculū clā lit? maris petijt: et nautas
quosdā i mari piclītates cōspexit: et scā orōne tēpe
statē oēs sedauit. Applicatib? at naut? audito qd ro
niā tēderet gras ei? meritis egerūt: et qd eū secū gra

tis veherēt pmiserūt. Cū igit arelatē vēsser: et bē
mo cū scō cesario eiusdē citat? epō mansisset: et ibi
dē quēdā trēmō febricitatē curasset: beremū enpi
ens clā discessit: et cū veredenio hēmita scitate cō
spicio diu māsit: vbi sterilitatē terre suis meritis fu
gauit. S; dū vbiq; miracul? cōnscarer: hūane lau
dis timēs piculū relicto eo iteriorē hēmitū penetra
uit: vbi quēdā antz et quēdā fōticulū regies quā
dā nihilomin? diuit? cernā pparatā ibidē habuit in
nutricē: q certis horis lact? alimonā sibi pbebat: s;
cū ibidē reg? pueri venarent? pēictā vidētes cernā
cetis feris cōtēpt? hāc cū canib? insequūtur: a qb?
dū vehemētē vigeret ad pedes sui pfugit alūm.
Ille vō admirās cur pter solitū sic mugiret: exiēs et
venatore andiēs dñz exorauit: vt quā sibi tribue
rat nutritē seruaret. Cānū at nullus infra lapidīs
iactū sibi appropinquare ausus ē: s; cū nimio vllula
tu ad venatores reuertebant. Nocte igit supuen
iente domū redeūt: et in seqnti die illuc reuertētes:
casso labore itez domū redierūt. Qd dū rex audis
set: rē vt erat suspicāt? cū epō et cū multitudinē ve
natorū illuc pperauit: s; cū canes vt pus non ace
dere psumerēt: s; oēs vllulādo redirēt: locū vepitū
dēstare iaccessibile i girū circūdederūt. Vn? at icau
te sagittā dirigēs vt ide cernā expellēt: viro dei p
cernā orātī graue vuln? infixit: s; milites semitam
ferro aperientes ad ipsius deuenerūt spelūcā: et vi
dētes senē hitu monachali vestitū: canicie at et eta
te venerabilē: cernā quodq; ad ei? genna pcolutā:
solus ep̄s et rex cū pedites adierūt: cetis retro sta
re iussis. Et iterrogauerūt eū qd eēt vīr vnde ve
nisset: aut cur tā dēstaz hēmitū vastitatē petijisset: seu
qd cū vulnerare tā grauiē pspūssisset: qb? cū ad sin
gula rūdissēt: et illi ab eo humilit? veniā postulassēt:
medicū sanādo vulneri spopōderūt: et multa dōa
ria obtulerūt. S; ipse nec medicinā adhibē voluit:
et munera cōtēnēs ad ipā etiā nō respexit: qn pon?
scis vtutē in infirmitate pfici dñz exorauit: ne qdā
vīuēt sanitati pstine redderet: s; cū rex eū frequē
ter visitaret: et pabulū salutis ab eo recipet: imēsas
dimitas obtulit: s; eas ille recipere recusauit: admo
nēs vt ide monasteriū cōstrueret: vbi mōastici ordi
nis disciplina vigeret: qd cū rex fecisset: vīr? egidi
us lachrymis et pēib? regis postq; plurimū renuū
set illi? mōasterij curā suscepit. C Hui? sci famaz
rex carolus vt audiuit ei? ipetrato aduētū reuerē
ter eū suscepit: q inter cetera salutis colloq; rex eū
rogauit: vt p eo dignant? oraret: q quoddā facinus
enorme cōmiserat: qd nullū vnq; nec ipi scō cōfite
ri auderet. Seqnti igit dñica dñ egidū? celebrās p
rege oraret: angelus dñi eidē apparēs: cedulā sup
altare posuit: i q scriptū erat p ordinē et regis pecca
tū et egidij pēib? iā esse dimissū: si tamē penitēs et cō
fītēs ab illo deiceps abstineret. Aduētū at erat in
fine: vt quisq; sanctū egidū p quocūq; cōmisso i
nocaret: si tñ ab illo desisteret: ei? meritis sibi remis
sum nō dubitaret. Oblata igit regi cedula peccato
suo rex agnito veniā humilit? postulauit. Egidius
aut cū honore rediēs apud neumacēsem vrbē fili
um principis qui tunc obierat suscitauit. C Post

De natiuitate

aliquantulum vero tempus pñiciās monasteriū suū nō lō
ge ab hostib⁹ euerectū romā adijt: pñilegiū eccle
sie sue duosq; ostia cypresina: i qbus sculpte erant
imagines apostolor⁹ a papa spetrās: dimittēs q; ea
in tiberi dīno regimini cōmēdauit: et ad monaste
riū rediēs cuiusdā cōtracto apud tiberonē gressū re
stituit. Quq; ad monasteriū redisset pñicta ostia in
portu inuenit: et grās agēs deo q; iter tot maris peri
cula illesa fuisset: ea i limiarib⁹ ecclesie sue ad de
cus ecclesie et monimētū pacti romane sedis ere
xit. Adde dñs diē sui obit⁹ imminere sibi p spiritū re
nelant: qd ille fratrib⁹ indicās et p se orare suadēs
in dño feliciter obdormiuit: vbi choros angelorū ei⁹
aiāz i celū ferētū plurimū se audiuisse testati sunt.
Claruit circa annū dñi. 700.

De natiuitate beate marie virginis.

Natiuitas beate virginis marie:
ex tribu iuda: et regia
stirpe dauid duxit originē. Maththe⁹ autē
et lucas nō gñationē marie s; ioseph de
scribūt: q tamē a pceptōe christi penit⁹ alien⁹ fuit:
q; cōsuetudo scripture dicit fuisse: vt nō mulier s;
viroz gñatiōis series tēxerēt. Clarissime tñ virgo
brā ex pgenie dauid descendit: qd pēpue p; ex hoc
quū vt sepe scriptura testat⁹: xps d semie dauid du
xit originē. Cū igit christus de sola y gine nat⁹ sit:
manifestū ē: et ipsā virginē ex stirpe dauid natā ēē:
et hoc ex cathena mathā. Dauid enī iter cetos ha
buit filios duos: mathā et salomonē. Ex cathēa igit
mathā filij dauid: vt testat⁹ iōānes damascen⁹: leui
genuit melchi et pāthera. Pāthera genuit barpā
thera: barpāthera genuit iōachim: iōachim vginē ma
riā. Ex cathena at salomonis mathā habuit vxo
rē ex qua genuit iacob. defuncto autē mathā: melchi
ex tribu nathe: q fili⁹ quidē fuit leui: frater at pā
theris nupsit vxori mathan: matri at iacob: et ge
nuit ex ea heli. facti sūt autē fratres vterini iacob: et
heli: iacob quidē ex tribu salomonis: heli at ex tri
bu mathan. defunct⁹ est autē heli ex tribu mathā sine
liberis: et accepit iacob frater eius qui ex tribu salo
monis vxorē eius: et suscitauit semē fratris sui et ge
nuit ioseph: ioseph natura ē filius iacob ex descen
sione salomonis. Secundū legē at heli: q ex mathā:
nā fili⁹ qui nascebat s; naturā qdē erat gñatiōis: s; m
autē legē defuncti. hoc damascen⁹. Sicut at i eccle
siastica historia dicit⁹: et beda in sua chronica testat⁹:
cū oēs gñatiōes hebreoz et alienigenaz i archis tē
pli secretiorib⁹ seruarent⁹: herodes oēs iussit icēdi
existimās se nobilē posse videri: si deficiētib⁹ pba
mētis pgenies sua ad israel primere crederet. Sue
rūt tamē qdā dicti dñicti: sic dicti ob ppingratē xpi
getiā nazarei fuerūt: q ordinē gñatiōis xpi partim
vt a patris didicerāt: partim vt a quibsdā libris ha
buerūt: quos domi habebāt: quātū poterāt pdoce
bāt. Iōachim at accepit vxorē noīe Annā: q habu
it sororē noīe bismēriā. Hec autē bismēria genuit
heli: heli et elind: heli et abeth iōannē baptistam:
de elind nat⁹ est emmē: de emmē natus est sanct⁹
seruaciū: cuius corpus est i oppido traiceti super
flumīnē monsan in episcopatu leodicēsi. Anna autē

tres viros habuisse dicitur: scilz iōachim: cleophā:
et salomē. De primo autē viro: scilz iōachim: vnā
filiā. s. mariā matrē dñi genuit: quā ioseph nupsit
dedit: que christū domini genuit et peperit: mortuo
iōachim accepit cleophā fratrem ioseph: et genu
it ex ea aliā filiaz quam similiter mariā vocauit: et
alpheo postmodū in coniugē sociauit. Hec autē ma
ria ex alpheo viro suo quattuor genuit filios: scilz
iacobuz minorem: ioseph infum: qui et barsabas:
simonē et iudam. Mortuo secūdo viro Anne: ter
tium accepit: scilz salomē: ex quo aliā filiā genuit:
quam rursus mariā vocauit: et zebedeo in cōiugēz
tradidit. Hec autē maria ex zebedeo viro suo duos
filios genuit: scilz iacobū maiorem: et iōannē euan
gelistam. vnde et de hoc extant versus. Anna so
let dici tres cōcepisse marias: Quas genuit vir
iōachim: cleophas: salomeq;: Has duxere viri: iō
seph: alpheus: zebedens: Idem parit christū: iā
cobum secūda minorē: Et ioseph iustiz peperit:
cum simone iudam: Tertia maiorē iacobum: vola
cremz iōannē. Sed mirum videt quomodo bea
ta maria potuit esse cognata helisabeth: vt sapien
tis dictū est. Constat enī helisabeth vxorē fuisse
zacharie: qui erat de tribu leui et sim legē qlibet de
sua tribu et familia ducere debebat vxorē: et ipsam
de filiabus Aaron lucas fuisse testat⁹. Anna at fuit
sim Hieronym⁹ de bethleē: que erat de tribu iu
da. Sed sciēdū q et ipse aaron et iolada sumus sa
cerdos ambo de tribu iuda duxerūt vxores: vnde
tribus sacerdotalis et regalis cognatione semper
admixtē pbant fuisse cōmūte. Idem at vt dicit be
da huiusmodi gñatio recedat tēpore feri dat⁹ nu
ptui feminis de tribu i iudā: vt manifeste brāz ma
riā: q de tribu regis descendit: cū tribu sacerdotali
cognationē generis habuisse cōstaret: et ita brā ma
ria de vtraz tribu erat. Voluit enī dñs vt dñe tri
bus primilegiatē ppter mysteriū admixtē miscerē
tur: q; de eis dñs nascitur⁹ erat: qui vere rex et sa
cerdos p nobis seipsum offerret: et fideles suos i mi
litiā hui⁹ vite pugnātes regeret: et post victoriā co
ronaret: qd etiā ex noīe xpi. i. inuncti iuenit⁹: q; so
li sacerdotes et reges et pphete in lege veteri yn
gebantur. Unde et nos a xpo christiani dicimur: et
gen⁹ electū et regale sacerdotiū appellamur: sed et
quod dicebat q mulieres tñ sue trib⁹ dominibus
iungent⁹ dictū fuisse constat: ne distributio fortū
confunderet⁹: quia vero lentica tribus fortē inter
ceteras nō habebat mulieres de illa tribu nubere
poterāt cui volebant. Hic dñs aut natiuitatis vir
ginis beate Hieronym⁹ vt in prologo refert: addo
lescentulus in quodā libello legit: sed post multūz
tēporis: vt se ibidē legisse recoluit: primo rogatus
transcripsit. Iōachim nāq; ex galilea et ciuitate na
zareth sanctā Annā ex bethleē duxit vxorē. Am
bo autē iusti erant: et ambo sine reprehensione in
omnibus mandatis domini incedebāt: omneq; su
am substantiā trifarie diuidebāt: vnā partē tēplo
et templi seruitoribus ipēdebant: aliā peregrinis
et pauperibus erogabant: tertā sibi et familie sue
vsiibus reseruabant: et ita per annos viginti prole

ex cōgūgio nō hītes vōnerūt domīno q̄ si eis sōbo
lem pcederet eā sēritio dñi mīciparent: cū rei
grā cū singulis annis in trib⁹ sēntis pēpnis hie-
ru salē frēgnarent: i sēto encenior Joachīm cū cō
tribulib⁹ suis hierl⁹ ascēdit: et cū ceteris ad altare
ascēdēs oblatōz suā offerre voluit quē vidēs sa-
cerdos cū indignatōe nimia repulit: et cur ad altare
dei accedere psumeret i crepauit: asserēs nō ēē q̄ne
mens maledicto legis obnorū oblatōz dñi legis
offerre: nec iter secūdos isēcūdū: et q̄ popl⁹ dei nō
auxit altare. Joachīm igit hē p̄fusu se vidēs p̄ pado
re domū redire noluit: ne filia a gēribus suis qui
hoc audierāt tñ opprobrū sustineret. Secēdēs igit
tur ad pastores suos cum ibi aliquādiu fuisset: qdā
p̄e soli angelus cū magna claritate appuit et de ei⁹
vīsiōne turbatū ne timeret admonuit dicens. Ego
sū angelus dñi missus ad te: vt annūciē tibi p̄ces
tuas exauditas ēē: et elemosinas i aspectu dñi ascē
disse: vidi enī pudorē tuū: et audiri sterilitatē oppro
brū nō recte tibi obiectū: peccati qdē nō nature vl
tor ē de⁹: et iō cū alienus vter claudir: ad hoc facit
vt mirabil⁹ dēmo aperiat: et nō libidin⁹ esse quod
nascit: s; diuini fore muneris cognoscatur. Pama
gētis vī mī Sarra nōne vsq; ad nōtagessimū an
nū sterilitatis opprobriū pmlit: et tñ Isaac cui re
promissa erat oīz gētiū bñdictio gāuit. Rachel
etiā nōne diu sterilis fuit: et tñ Joseph gēnit: q̄ to
tius egypti dñū hūit: q̄s fortē sīsiōne: vel sactior
famine: et tñ biambo mīes steriles hūere. Rōni
igit et exēplis crede dilatos diu cōceptus et steriles
partus mirabiliores ēē solere. Proinde Anna vxo
r tua pariet tibi filiā: et vocabis nomē eius. Adariā:
hec vt voutis erit ab ista dñi p̄secrator: et adhuc
ex vtero mīis sue spū scō plena: nec fornicans inf
populares: s; in tēplo dñi semp morabit: ne qd finī
strū de ea aliq; suspiciet. Et sicut ip̄a ex sterili mīse
nascet: ita mirabilis erit ea altissimi fili⁹ gēnabit:
cuius nomē erit Iesus: et p̄cuz omnibus gēntibus
erit salus. Et tibi hoc signū cū pueris ad aureas
hierl⁹ portā Annā vxo rē tuā obuiā habebis: que
de tua tarditate mō sollicita tūc i aspectu tuo gau
debit. Hīs dēis angelus ab eo discessit. Anna at cū
amare fletet: et quo nā vir su⁹ iusser ignoraret: idēz
angelus eidē appuit: et sibi eadē q̄ viro annūciaue
rat patefecit addēs vt p̄ signo hierl⁹ ad aureā por
tā pgeret: et ibidē viro suo redeūti obuiaret. Igitur
iuxta angeli pceptū ambo sibi inuicē obuiantes de
mutua vīsiōne letati: et de ple pmissa secura: adora
to dñi domū redierūt diuinū pmissū hilariter ex
pectātes. Anna igit p̄cepit: et filiā peperit et nomen
ei⁹ Adariā vocauit. Cōpleto igit p̄triennū ablacta
tiōis tpe ad tēplū dñi virginē cū oblatōibus addu
xerūt. Erāt aut circa tēplū iuxta quēdecim gradnū
psalmos quēdecim ascēsiōis gradus. Itā q̄ tēplū i
mōte erat p̄stintum altare holocausti qd fōissecus
erat adiri nisi per gradus nō poterat. In hoz itaq;
notissimo virgo p̄stinta cōctos hīc alienos adin
torio: ita p̄cēdit ac si iā etatis p̄fecte ēēt. P̄fecta
igit oblatōe filiā cū alijs virginib⁹ i tēplo dimittē

tes ad p̄p̄ia redierūt. Virgo at quotidie oī sactita
te p̄ficiēs: et ab angelis quotidie vīstaba: et vīsi
ne diuina quotidie fruebat. Hīc Hieron⁹. i qdā
eplā ad cromatiū et heliodor. q̄ b̄tā vgo hāc regn
lā sibi statuerat: vt mane vsq; ad tertiā orationib⁹
insisteret. a tertiā vsq; ad nonā tertino op̄ri va
caret: a nonā ab oīomb⁹ nō recedebat quousq; an
gelus apparēs sibi eā dabat. Quarto aut decimo
etatis sue āno pōtifer publice denūciāuit: vt virgi
nes q̄ in tēplo instruebant: et etatis tps iplerent do
mū reuerterent: et viris legitime iungerent: cuius
mādato cū ceteri paruissēt: solā b̄tā maria vgo hoc
se facere nō posse vidit: tum q̄ p̄rētes sui eāz dñi
seruitio mīcipassēt: tū q̄ virginitatē suā dñi ipsa
voutisset. Tūc anxiat⁹ pōtifer eo q̄ neq; p̄tra feri
p̄trā q̄ dicit. vōnete et redite votū iūgendū pu
tare: nec morē gēti iūuetū iroducere auderet: ad
iminentē festinitatē indeoz semiorib⁹ p̄notat⁹ oīz
hec vna fuit sūa: vt in re tā dubia p̄siliū dñi q̄re
tur. Quā at oīom iūstiterent et pōtifer ad p̄siliendam
diū accessisset: mox de loco oratorij cūcis audienti
bus vox iūonuit dicens. Ut quinq; de domo dauid
nuptijs habiles iungant nō ēent: singuli virgas sin
gulas ad altare deferrent: et cuiusq; virgula ger
minasset et i cacumine ei⁹ sūm Isaac vaticiniū spūs
scūs in colūbe spē p̄sedisset: ipse p̄culdubio ēēt cui
virgo desposari deberet: erat iter ceteros Joseph
de domo dauid. Cui cū iōgruū videret vt vir tā
p̄necete etatis tā tenerā vginē duceret i vxo rē cete
ris virgas suas afferentib⁹ solus ipse vginē suam
subtrahit. Unde cū nū diuine voci p̄sonū appare
ret: pōtifer iterato diuī p̄siliēdū putauit. Qui rñ
dit q̄ solus ille virgā suā nō attulit cui vgo despo
sari deberet. Proditus itaq; Joseph cum vga suā
attulisset: et ipsa ilico florē germinasset: et in eius ca
cumine colūmba de celo veniēs cōsedisset liquido
oībus patuit ipsi vginē desposandā fore. Despon
sata igit virgine Joseph ipse quidē in suā ciuitatē
Bethleē recedit: domū suā dispositurus et nuptijs
necessaria p̄sūmurus. Virgo aut maria cū septē vir
ginibus coeuis et collactancis suis: quas ob offi
nē miraculi a sacerdote acceperat ad domū paren
tū i nazareth reuerſa est. In diebus aut illis ange
lus gabriel ei orati apparuit: et de ea nascitur dei fi
liū nūciāuit. Dies aut natiuitatis vginis aliquāto
tēpore fideles latuit. Contigit igit sicut refert Jo
annēs beletb: vt qdā vī sanctus sedule cōtempla
tioni iūstēs singulis annis 6° idus septembris in
oīone positis iocūdissimā angeloz solēnitatē audi
ret. Cūq; deuotissime sibi renelari peteret: cur quo
libet anno illo tātum die: et nō alio hoc audiret: di
uinū accepit respōsum q̄ virgo gloriosa maria tali
die fuerit mundo nata: et ideo hoc manifestaret fi
lijs sancte ecclesie vt cōcordes fierent in hac cele
britate celestis curie. Cū aut hoc summo pōtifi et
alijs nūciasset et illi orationibus ieiunijs et scriptu
ris et antiquitatū testimonijs veritatē cōperissent
hunc diē in honore natiuitatis virginis celebrādū
vniuersaliter statuerūt. C Octaua aut natiuitatis

De natiuitate. s. marie

brē marie olim nō celebrabat: s; dñs in oecū q̄rtus
natiōe ianuēns ipsā iſtunt celebrāda: cuius hec cā
fuit. Gregorio. n. 9. p. morte mediā ſublato de me-
dio romani oēs cardinales i quodā zelau inclufe-
rūt vt citi⁹ ecclie pūderet: s; cū p ples dies pcor-
dare nō poſſent: i ipſi a romanis multas moleſtias
ſuſtinerēt vōnerūt regine celi: q; ſi ei⁹ meritis pcor-
daret: i liberi abire poſſent octauas ſue natiuitatis
diu neglectas: de cetero ſtatuert celebrādas: ſicq; i
dñs celeſtinū pūerūt: i liberati p dñz Innocen-
tiū votū adimpleuerūt. Celeſtin⁹. n. modico tpe ſup-
nixit: iō p cū ipleri nō potuit. ¶ Nota q; tres na-
tiuitates ecclia ſolēizat. ſ. natiuitate xpi: lee marie:
i iōā nis baptiſte: q; tres deſignāt tres ſpūales na-
tiuitates. cū iōāne nāq; in aq; cū maria in pnia: cūz
xpo renaſcitur i gla. Cū igit natiuitate baptiſmi
in adultis oporteat pcedere p̄tione: i glie ſit: iō
ſile die merito vigilas hñt: s; cū pnia tota ſit pvi-
gilia: nō oportuit vt vigilia hñent: octauas vō oēs
hñt: q; oēs ad octauā reſurrectōis anhelāt. Cū i
les qdā valde ſtrenuus i brē marie valde deuot⁹
ad romānētū vadēs qdā pmo monaſterium ad
honore brē marie pſtructū in itinere reſptum miſſā
audiat: iñtuit. Cū at miſſa miſſe ſuccederet: i ille
ob honore virginis nullā p̄mittere vellet tādēz
monaſteriiu exiens ad locū p̄atus pperabat: ecce
reſedētes eidē occurrerūt i ipſi ſtrenuiſſime militas-
ſe referūt. Qd dū oēs q; aderāt idē aſſererēt: i vni-
uerſi cū ſtrenuiſſime militaſſe vñanimit̄ acclama-
rēt: necnō i qdā q; ſe ab eo capros dicebat ſe eidez
offerret: p̄p̄dēs vir diſcretus vñanā reginā vñba-
no nō ſe honoraſſe qd acciderit manifeſtauit: i ad
monaſteriiu rediens filio virginis decetero milita-
uit. Cū p̄s qdā q; brāz marā in ſūma reuerētia i
denotōe hēbat quādā ecclia brē marie i nocte me-
dia ex denotōe adibat. Et ecce virgo virginū co-
mitata vñuerſo virginū choro veniētū viro occur-
rit: i cū ſūmo honore ſuſceprū: ad ecclia ad quā tē
debat ducere cepit: p̄mētib⁹ duab⁹ de choro pu-
ellis atq; dicētib⁹. Cātem⁹ dñō ſocie cātem⁹ bono
re. Dulcis amor xpi reſonet ore pio. Quos verſus
tor⁹ ali⁹ choroſ vñgimū reſumēdo p̄cātabat: p̄dicteq;
bine cātātrices binos q; ſequunt i ordine vñs ſub-
ſecute ſūt. Iſcūm⁹ ad inaruit magna de luce ſup-
bus. Sic hō cū tūmuit p̄m⁹ ad inaruit. Sicq; vir
dei cū tali p̄ceſſione vñs ad ecclia p̄dūxerūt dua
b⁹ ſemp iſciptib⁹ i ceteris ruidētib⁹. Cū quēdā
mulier ſolatio viri ſit deſtituta vñcū filium hēbat
quē tenerime diligebat. qdā at vice fili⁹ ei⁹ ab in-
micis capit: i in cuſtodia carcerat i vinculaſ. Qd
illa audiēs icōſolabilr flebat i brāz virginē cui mul-
tū denota erat p liberatōe filij impotūnis p̄ibus
exorabat. Tādē vidēs q; ſic nihil p̄ficeret ecclia i q;
erat ſepta imago brē marie ſola iſtrauit: i corā ima-
gine ſtans ipſa ſic alloq̄tur dicēs. Virgo brā. p libe-
ratiōe filij mei te ſepe rogāi: i adhuc neq; mī
miſere ſubueniſti: patrociniū tuū p filio meo iplo-
ro: i nullū adhuc ſc̄tio fructū. Sicut igit fili⁹ meus
mibi ablat⁹ ē: ſic i ego filiū tuū tibi auferā: i obſi-
dē p filio meo i cuſtodia ponā: i hec dicens p̄p̄us

acceſſit: i imaginē pueri quē virgo i gremio baiu-
labat auferēs domū abiit. Accipieſq; imaginē pue-
ri ipſā i lintheo mūdifiſſimo inſoluit: i archa recon-
dēs ipſā cū zelau diligēt⁹ obſeruari: bonū obſidē
p filio ſuo hñe gaudēs: i ipſz diligēt⁹ cuſtodies. Et
ecce ſeq̄nti nocte brā vgo inueni apparuit: i ianuā
carceris aperies ide vt creat p̄cepit: ei⁹ dixit. Ad ſi
tue fili dicēs vt meū reddat filiū: ex quo reddidi ſi-
bi ſuū: q; exiēs ad m̄ez venit: i q̄l brā vgo cū libe-
rauerit enarrant. Illa aut plimū exultās imaginē
pueri accepit: i ad ecclia vadēs brē marie reddidit
filiū dicēs. Grās tibi dñā refero q; mibi meū vñ-
cū filiū reddidiſti: i nūc tibi filiū tuū reddo: q; meū
me recepiſſe p̄ſteor. Cū Erat qdā ſur q; ſepe latro-
cinia exercebat: ſed brām maria plimū in deuorē
hēbat: i eā crebrius ſalutabat. Quādā igitur vice
ſortim qdā rapiēs capit: i ſuſpēderat indicat: Cū at
ſuſpēderet p̄tinuo brā virgo ei aſſuit: i ſuſpēſū tri-
bus dieb⁹ vt ſibi videbat ſuis manib⁹ ſuſtētauit:
ita q; nullā leſionē p̄ſentit. Illi vō q; cū ſuſpēderat
caſu idē trāſeūtes cū vinētē i vultu hilari repe-
rierūt: i arbitrātes q; non bñ fuiſſet laqueo aſtrict⁹
gladio ipſū iugulare volebāt: s; brā maria ſc̄ictū
gladio manū opponebat: i illi ſibi nil nocere pote-
rant. Cognofcētes ergo illo referēte: q; brā Ma-
ria ſic cū inuabat: mirātes cū depoſuerūt i amore
virginis abire liberū dimiſerūt: q; abies monaſte-
riū intrauit i quoad vixit in ſeruicio dei genitricis
p̄māſit. Cū ſuit qdā cleric⁹ q; brāz Mariā valde di-
ligēs horas ei⁹ ſedule decātabat. Cū at parētes ei⁹
morerētur: aliū non hñtes heredē eidē hereditatē
maximā dimiſerūt. Cū pulſus eſt igit ab amicis vt
viro acciperet: i hereditatem p̄p̄iā gubernaret.
Quādā autem die cū ad celebrādas nuptias tēde-
ret in itinere quādā ecclia repperit: i reco: datus
ſeruitiū brē Marie in ipſā ingreſſiēs horas eius di-
cere cepit: ecce brā maria eidē apparuit i q̄ ſene-
rins ei dixit. O ſtulte i iſidclis cur me amica i ſpō-
ſaz tuā relinqs: i mibi ſeminā aliā anteponis? Ad
hoc ille cōpunctus ad ſocios rediit: i totū diſſimu-
lans celebratis nuptijs media nocte oibus relictis
clam de domo auſugit: i monaſteriiu intrās brē ma-
rie deuote ſeruauit. Cū Sacerdos cuiuſdā parro-
chie i honeſte vite nullā miſſā niſi miſſā brē marie
ſciebat: gnā i eius honore ſedule decātabat. Apud
ep̄m igit accuſat⁹ i ab eo citius accerſit. Quz vero
corā ep̄o ſe aliā miſſā neſcere diceret: ep̄s ipſum q̄ſi
ſeducorē dure redarguit: i ab officio eū ſuſpēdēs
ne de cetero eā miſſā cātare auderet iter dixit. Se-
quētī vero nocte brā maria ep̄o apparēs cū plimū
icrepanit: i cur ſuū ſic male tractaſſet cācellariū re-
quirit: addiditq; q; die triceſima moreret: niſi ille
ad p̄ſuetū offiū reſtitueret. Tremefact⁹ ep̄s p̄ſb⁹
acceſſit: i veniā poſtulās: vt nullā miſſā p̄ter illā
quā ſciebat de brā maria celebrare debeat impauit
Cū quidā clericus vñnus i lubricus erat: i tñ dei
genitricē plimū diligebat i eius horas ſcās deno-
te i alacriter decātabat. Quādā igit nocte i viſio-
ne vñt ſe aū tribunal dei aſtare: i diu circūſtā-
bus dicere. De illo q; vos aſpicit quo iudicio dign⁹

At vos ipsi decernatis: quē tādū toleravi et nullum
adhuc i eo emendatōis signū inveni. Tūc dñs oib⁹ ap
probātib⁹ sup eū dānatōis tulit sniaz: et ecce vgo brā
surrexit: et filio suo dixit. p̄p̄o isto pie fili clementiā
mā rogo: vt sup eū dānatōis sniam mitiges: vngat
ergo hic ob grām mei: qui ob pp̄ia merita adijcit
morti. Cui dñs. Quis petidib⁹ est tribuo: si vel sal
te nūc ei⁹ correctionē isperero. Et quersa virgo ad
hoi⁹ dixit. Uade et amplius noli peccare: ne deter
rius tibi p̄tigat. Ille igit⁹ excitat⁹ vitā mutauit: et re
ligionem petijt: et ibi i bonis operibus vitā finiuit.
C. Apud ciliā anno dñi. 348. fuit qdā vir nomie
theophilus: cuiusdā epi vicedñs: vt ait subertus
carnotēsis ep̄s q tā pudētē sub ep̄o res ecclīasti
cas dispensabat q mortuo ep̄o eū dignū ep̄atu ois
ppl⁹ acclamabat. At ille vicedñat⁹ p̄tentus aliū in
ep̄m maluit ordinari. Tādē ab ipso officio iūte ab
ep̄o depositus i tātā ipatiētā ē delapsus: vt ad suā
recuperādā dignitatē cuiusdā indei malefici p̄siliū
erpeteret. Ille igit⁹ diaboli aduocauit et aduocat⁹
p̄citus venit. Theophilus ergo insuū demonis xp̄i
et m̄fēz ei⁹ abnegauit: xp̄iane p̄fessōi abrenūciavit:
et ipsius abrenūciatōis et abnegatōis chirographū
suo sanguine pp̄io scripsit: et scriptū annulo sigilla
uit: et sigillatū demoni tradidit: et sic ei⁹ fuitio se ad
dirit. In crastinū igit⁹ p̄curatōe demonis theophi
lus i gr̄az ep̄i recipit: et in sui dignitatē officij resti
tuit: tādē ad se reuerfus de eo qd fecerat valde in
gemit: et ad vginē gl̄iosā: vt sibi i adiutorij fieret
tota mentis deuotōe p̄fugit. Quadā igit⁹ vice brā
maria i visione illi apparēs de ipietate ip̄z redar
guit: et diabolo abrenūciare p̄cepit: ac xp̄i dei filiū et
oē xp̄ianitatis p̄positū p̄steri fecit: sic et ipm i sui et
filiū gr̄az recuperant: et ad idiciū idulte venie itez si
bi apparēs chirographū qd diabolo dederat sibi
reddidit: et sup p̄cē p̄posuit: vt iā nō se diaboli suū
timeret: s; p̄vginē se libez scm̄ gauderet: quo theo
philus recepto vehementer exultās corā ep̄o diqz
pplō qd sibi acciderat retulit: et cūctis admirantib⁹
et viginē gl̄iosā laudantibus: ipse post tridnū i pace
quirit. C. Quidā vir et vxor: sua ppe lngdunū circa
annū dñi. 1100. filiā vnicā h̄ites eā cuiusdā iuueni nu
ptū tradiderūt. Ob amorē at filie generū suū secū
in domo tenebāt. Adf aut puelle iuuenē amore fi
lie sue tā diligētē colebat: vt nō maior esset amor
puelle ad puerū q̄ socr⁹ ad gener. Inter hec hoies
maliciose dfe ceperūt: q hoc nō filie eā faceret: sed
vt eidē p filia sese iegeret. Cū igit⁹ mulieris aium
tāta falsitas p̄cussisset: timēs ne i vulgi fabula ver
teret dños rusticos alloqtur: et sic occulte gener strā
gularē velint: cuiuslibet. 20. solidos pollicet. C. Qua
dā ergo die cos i cellario recludēs maritū suū ex i
dustria aliquo ire p̄sultit: et filiā alio trāsmisit. Tūc
adolēscēs insu dñe sue cellariū vt vinum anferret
igredif: et mox a latronib⁹ strāgulat⁹ mox socrus ip̄z
i lectū filie detulit: et q̄i dormiētē vestib⁹ circūterit.
Redeūtib⁹ ergo marito et filia et ad mēsa positis
inbet m̄r filie vt maritū debeat excitare: et ad mēsa
vocare: q cū defūctū repperisset. et hoc p̄cāta nunci
asset tota familia i lamētū verrit: et illa mulier ho

micida q̄si dolēs cū ceteris lamentat⁹. Tādē mulier
de p̄petrato scelere valde igemuit: et sacerdoti oia
p ordinē p̄fessa fuit. Post aliqd tps inter mulierē et
sacerdotē litigij onf: et a sacerdote sibi generi ho
micidiū irrogat. C. Qd cū ad parētū notitiā deue
nisset: adduct⁹ ad iudicē: et ab eo ignib⁹ p̄cremāda
dānat⁹. Finē ergo suū iminere cōsiderans ad brām
virginē se cōuertit: et eius intrās ecclīam in oīone
cū lachrymis se p̄stravit. Post modicū exire cōpel
lit: et in magnū p̄cētā ignē oēs ibidē stare illesam et
icolamē cōtucit. At parētes pueri ignē parū esse
putātes ad farnēta cōcurrūt: et in ignē p̄iciūt. Cū
dētes aut q nec sic in aliquo lederet: lāceis et bastis
eā ipugnare ceperunt. Tūc index q aderat: vebē
menter obstupuit et eos ab ipsius ipugnatōe cōpe
scit. Eā aut diligētē cōsiderās nullū in eā signū
incedij p̄ter sola vulnera lāceaz inuenit. Quū aut
parētes eius in domū eā reclusissent: et eā fomētis et
balneis recrearēt: nolēs eā dens vltius humana
suspiriō fedari post tridnū i laudē vginis p̄fenerā
te ex hac vita vocauit. C. De scō Adriano.

Brianus a Maximiano impa
passus est. Cū ergo p̄dicus maximian⁹
i mehodemia vbe idolis imolaret: iussu
ei⁹ cūcti xp̄ianos p̄quirentes. alij timore pene: alij
amore p̄misse pecunie. vicini victimos: p̄pinq do
mesticos ad supplicijū thebāt: iter quos. 33. a p̄qui
rētib⁹ cōp̄hebāt ante regē adducti sunt: qbus rex
nō audist⁹ gl̄is pena aduersus xp̄ianos posita fite:
Cui illi. audiuimus et stultitie tue iussione irrisim⁹
Tūc rex iratus neruis crudis eos cedi iussit: et lapi
dibus ora eoz cōfidi mādauit et anotata vniūscu
iusqz cōfessione ferro vinctos in carcere recludi p̄
cepit: quoz cōstānā Adriannus p̄o: officij militaris
cōsiderās dixit eis. Adiuo vos p deum vestrū vt
mibi dicatis q est remuneratio quam expectatis p
ista tormenta. Ad hoc dixerūt scil. Oculis nō vidit
nec auris audiuit: nec in cor hois ascedit: q p̄para
uit dñs diligētib⁹ se p̄fecte. Tūc adriannus i medij
p̄siliens ait. Annotate me cū istis: q: et ego xp̄ianus
sum. Qd cū impator audisset nolētē sacrificare vin
ctū ferro i carcere reposuit. Natalia vero vxor ei⁹
audiēs vix suū icarceratū scidit vestimēta sua fies
plimū et ciulās: sed cū audisset q p̄pter fidē xp̄i in
carceratus fuisset gaudio repleta ad carcerē cucur
rit: et vincula vin sui et alior osculari cepit. erat. n.
xp̄iana: s; p̄pter p̄secutionē se non publicabat. et di
xit ad vix suū. Hūis es dñe mi Adriane: q iucni
sti dimitias q̄s nō dimiserūt parētes tui: qbus ege
būt hi q multa possidēt: qū nō erit fenerādū tps: nō
mutuo accipiēdi: dū nullus de pena aliū liberabit:
nec p̄ filiū: nec m̄r filiā nec suus dñm: nec amicus
amicū: nec dimitie possessorē. Quqz cū admonuisset
vt omnē gl̄iā trena p̄ficeret: et amicos et parentes
sp̄neret et sp̄ ad celestia cor hiet: dixit ad eā Adria
nus. Uade soror mea tpe passionis n̄e accersā te:
vt videas finē n̄m. Sicqz vix suū alijs scis recō
mēdās: vt eū. s. cōfortarēt: redijt i domū suā: post
modum audiēs Adrianus diē passionis sue adē:

De .s. adriano

dñs mīnēra custodib⁹ ⁊ scōs q fecit erāt p fideiuf-
 forib⁹: abijt domū vocare nataliā: sicut ei iuramē-
 to pmisserat: vt eoz passionib⁹ pñs eēt. Quidā autē
 eū vidēs pcurrit ⁊ nūciat natalie .d. Absolut⁹
 ē: Adrian⁹ ⁊ ecce vēr: qd illa audiēs n credebat .d.
 Et qd eū potuit absolūtē a vīcul⁹: nō mibi pūgat vt
 soluat a vīcul⁹: ⁊ sepe a scīs. Dñ h⁹ loqret puer do-
 mestic⁹ venit .d. En dñs me⁹ dimissus ē. Illa at pu-
 tās q martiriū refugiss⁹: amarissime flebat. Et cū
 vidiss⁹ eū surgēs volocit⁹ ostiū dom⁹ ⁊ eū clausit: ⁊
 dixit. Nōge a me efficiat q a dō cōmūt: nec mibi cō-
 tīgat loq dñi ill⁹ p qd dñs sū abnegauit. Et quer-
 sa ad eū dixit. Q tu miser sine deo: qd te coegit ap-
 pēdere qd non potuisti pficere: qd te separant a
 scīs aut qd te sedurat: vt recederes a pūctū pacis:
 dic mibi cur fugisti anteq⁹ pugna fieret anteq⁹ re-
 pugnatē videres: quō vulneratus eē: nec dñi emis-
 sa sagitta: Et ego mirabar si ex gēte sine deo vt de
 gēte ipsoz aliq⁹ offerret deo. Idē me īfelice ⁊ mi-
 serā qd faciā: q pūcta sū hūc ex gēte ipsoz: nō est
 pcessū mibi vni⁹ hōre spaciū: vt vocarer vxor: mar-
 tyris: s⁹ vt dicerer vxor: trāsgressoris ad modicū q-
 dē exultatio mea fuit: ⁊ ecce p sēla opprobriū meuz
 erit. Idoc autē btūs Adrian⁹ audiēs vehemētē gau-
 debat: admirans de femina iunene: pulcherrima ⁊
 nobilit⁹: an qtuordecim mēses nupta: quō talia loq
 posset. Qñ ex hoc ad martiriū ardētior: effūs vba
 eius libētissime audiebat. S⁹ cū eā nimis affligi vi-
 deret dixit ei. Aperi mibi dñā mea natalia. nō enī
 vt pntas martiriū fugi: s⁹ te vt pmissū vocare ve-
 ni. Que non credēs ait. Tūc quō me seducit trā-
 gressor: quō mētē alter indas: fuge a me miser: me
 ipsā iā īterficiā vt fatieris: ⁊ dñi moraret ad aperiē
 dū dixit ei. Aperi citi⁹. nā vadā ⁊ vltra nō videbis
 me: ⁊ post hoc lugebis q me an exitū meū nō vide-
 ris: fidei iussorē dedi factos martyres. ⁊ si ministri
 me regrētes nō īuenerint: sustinebūt scī tormenta
 sua ⁊ mea simul. Idoc audiēs natalia aperuit ⁊ si-
 bi iūicē. pfrati ad carcerē simul abierūt: vbi nata-
 lia p septe dies scōz vlcera cū luthēis pēiosis ext-
 gebat. Statuta autē die impator eos pñari iussit: q
 resoluti penīs: q ambulare nō poterāt velut aīa-
 ha portabātur. Adrianus vō vinctis manib⁹ seg-
 bat. deide Adrianus portat⁹ sup eculeū Cesari p-
 sentat⁹. natalia vero adiungēs se ei dicebat. Tūc
 dñe meus ne forte trepides cum tomēta videbis.
 Adodicū qdē nūc patieris: s⁹ continuo cū angelis
 exultabis. Adrianus igit sacrificare nolēs grauissi-
 me cesus est: currēs q natalia cū gaudio ad scōs qui
 erāt i carcere sic ait. Ecce dñs me⁹ ichonauit mar-
 tyriū. Tū autē rex ne deos suos blasphemaret mo-
 neret. ille ait. Si ego ita torquor: q eos q nō sunt
 dij blasphemō qñ ipse torqberis q deuz vcz blas-
 phemas: cū rex. Idoc vba te illi seductores docue-
 rūt. Ad quē adrian⁹. Quare seductores eos dicis q
 sūt doctores vite eīne: currēs natalia hec rīsa viri
 fuit: alijs cū gaudio referebat. Tūc rex a qñto: vali-
 dissimis fecit eū grauitē cedi. Oēs autē penas ⁊ in-
 frogatīdes ⁊ rīssiones natalia alijs martyrib⁹ q
 erāt i carcere pūmo referebat. Intātū autē cesus ē

vt ei⁹ viscera effunderēt tū ferro vinctus cū alijs
 i carcere recludit⁹. Erat autē Adrian⁹ iuuenis deli-
 catus valde ⁊ decorus amoz. ⁊ 8. natalia vō vir-
 sū supinū iacētē ⁊ totā laceratū qñderās mittens
 manū sub vīce ei⁹ dicebat. Btūs es dñe me⁹ q di-
 gnus effūs es: de numero eē scōz: btūs es lumen
 meū vt pariaris p eo q p te passus est: pge nūc dul-
 cis me⁹ vt videas glia eius. Audiens autē impator
 q multe matrone scīs i carcere ministrarent pcepit
 ne vltēri⁹ ad eos igredi pmitterāt: qd audiēs na-
 talia seipsā tōsurauit: ⁊ bitum virilē assumens scīs
 i carcere ministrabat. alias quoq⁹ exemplo suo ad
 hoc idūxit: roganitq⁹ vir vī cū eēt i glia hāc pēe
 p se faceret: vt se itacā custodiēs dñs ab hoc secu-
 lo citius euocaret. Audiēs autē rex q matrone fecit
 sent iussit eūcū afferri: vt pfractis sup eū cruribus
 scī martyres iterirēt. Timens vero natalia ne vir
 suus ex alioz supplicis terreret rogauit ministros
 vt ab eo iciperēt. Abscissis igit ab eo pedibus cru-
 rib⁹q⁹ fractis rogauit cū natalia: vt manū sibi
 abscedi pmitteret: quatenus alijs scīs q plura passi
 fuerunt cōpar esset: quo facto Adrianus spm red-
 didit: ceterisq⁹ vltro pedes pcedentes ad dñm mi-
 grauerunt. Iher autē eoz corpora cremari manda-
 uit. natalia vero manū adriani i sinu suo absco-
 dit. Cum autē corpora sanctorū i ignē precipitare-
 tur: voluit ⁊ natalia se cum eis i ignē precipitare:
 sed subito vehemētissimus imber irrupit: ⁊ ignem
 extinguens corpora sanctorū illesa seruauit. Chri-
 stiani vero consilio into corpora eoz constantino-
 polim trāsseri fecerunt quousq⁹ pace ecclesie red-
 dita cum honore referrent. Passi sunt autē circa an-
 num dñi. ⁊ 80. natalia vero domi remanens ma-
 num scī adriani sibi retinuit quā i solatium vite
 sue semper ad caput lectuli sui tenebat. Post hoc
 autē tribunus vidēs. nataliā tā pulcherrimā tanq⁹
 diuitem ⁊ nobilē de voluntate imperatoris bone-
 stas matronas misit: vt in sinu coniugiū pferret.
 qbus natalia respōdit. Quis mibi pñare poterit
 vt coniungerer tali viro? Sed peto vt triūm dicrū
 mibi dentur indutie: vt me valeā preparare. Idoc
 autē dicebat vt inde fugere posset. Cum autē domi-
 nū exoraret: vt se intactā cōseruaret. subito obdo-
 minuit. Et ecce vnus martyriū ei apparuit: ⁊ eā dul-
 citer consolans vt ad locū in quo sunt corpora mar-
 tyrum veniat imperauit. Enigilās igit ⁊ manū
 adriani secū accipiens cū multis christiānis nauē
 conscendit. Quod tribunus audiēs cū multis mi-
 lib⁹ eā per nauigium īscutus est. Surgens autē
 ventus contrariis multis eoz sabueris eos redi-
 re cōpult. Adedia autē nocte diabolus i spē nau-
 cleri cum nani fantastica bis qui erāt cum natalia
 apparuit: ⁊ quasi voce naucleri dixit eis. Tūc ve-
 nitis aut quo pñtis: ⁊ illi. Ex nichodemia venim⁹
 ⁊ pñstino polim pñimus. qbus ille ait. Erratis: ad
 sinistram pñte vt rectius nauigeris. hoc autē dicebat:
 vt eos i pelagus mitteret: ⁊ perirent. Tū autē vela
 mutarēt: subito adrian⁹ i nauicula sedēs apparuit
 eis: ⁊ eos nauigare sicut pñs ceperāt admonuit:
 asserēs malignum spm fuisse q sibi locutus fuerat:

ponēsq; se ate eos pcedebat illos: 7 viā eis ondebāt
natalia vō adrianū pcedere vidēs imēso gaudio re
pleta ē: sicq; āreq; illucēsceret: cōstātinopolim ad
uenērūt. Quātū natalia i domū vbi erāt corpa mar
tyr itroisset: 7 manū adrianū ad corpus posuiss; 7
post ordnē dormitass; adrianū ei appuit. 7 salutās
eā vt i eternā pacē secū veniret pcepit: q; euz euigi
lass; pacē 7 sōnū affatib; retuliss; vale faciēs oib;
emissit: spm̄: fideles āt corpus eius accipiētes iuxta
corpora martyry illud posuerunt.

De. s. Gorgonio 7 dorotheo.

Gorgonius **D**orotheus apud ni
lathio dioletriā ātque militie renūciāt: vt
liberi pgegē suū sequntur: 7 xpianos se voce libera cō
fiteat. Quōd cesar audīēs plurimū antiabāt: egre fe
rens pde tales viros: quos intra palatū nutritos
mox 7 generis nobilitas decorauit. Quātū igit nec mi
nis nec blāditijs mouerent i eculeo distenduntur
7 flagellis 7 vngulis toto corpore lacerati aceto 7 sa
le nudatis pene corz viscerib; pfidunt. Et cū hec
alacrit̄ tolerarēt: in craticula affant 7 qñ i lecto floz
videbāt iacere: nilq; lesionis sentire. Deinde influ
cesaris laqo suspendunt: 7 corpora lupis 7 canibus
exponunt: s; tñ itacta a fidelib; colligunt. Passi sē
circa ānū dñi. 280. Post multos ānos corp; sei gor
gonij romā trāstātū ē. Anno āt domini ducētesimo
septuagesimotertio eps meten. nepos pipini regis
ipm ad gallias trāstulit: 7 i gorgiēsi monasterio euz
collocavit.

De. s. pto 7 iacinto.

Protus **I**acintus fuerunt domicelli
7 i studio philosophie so
cij scē eugenie filie philippi nobilissimi ro
manor; qdē philipp; a senatu pfecturā
alexādie acceperat 7 illuc claudia vxorē suā 7 fili
os autū 7 sergiū: filiā quoq; eugeniā secum duxit.
Doro eugenia omnibus artibus 7 litteris erat p
fecta. Protus quoq; 7 Jacintus secū studuerunt:
7 ad pfectōez oīz sciaz duenerāt. Eugenia igit. 15.
etatis sue āno ab aqliano aqlini consulis filio penit
vror. Cui illa. Adhuc nō natalibus: s; moribus ē
eligendus. Idem venit igit ad manus eius doctrina
Pauli: cepit aio fieri xpiana. pmissū erat tūc xpia
nis iuxta alexādiā bitare: vñ illa qñ solatiādo p
gēs: ad villā trāsiēs audiuit xpianos cantātes. Oēs
dij gentiū demonia: dñs āt celos fecit. Tūc diē ad
pueros pportū 7 Jacintū q secū studuerāt. pphilo
sophoz sylogismos scrupuloso studio trāsegimus:
aristorelica argumenta: 7 platonis ideas: 7 socratis
monita: breuiter qeqd cantat poeta: qeqd orator: 7
qeqd philosoph; cogitat hac snia excludūt. Domi
nā me vsurpata potestas: foveo vero sapiētia fecē.
Sim; ergo frēs 7 xpm seqmur. Placet cōsiliū 7
assūpto habitu viri ad monasteriū cui helen; vir di
preerat venit: q nullā ad se feminā venire sinebat:
q etiā qdā vice cū heretico disputās cū viz argumē
toz ferre nō posset magnū ignē accēdi fecit: vt ille q
nō cōbureret verā fidē pbarer hīc: qd cū scū esset
por itrauit: 7 ille sus eruit. Idē heretic; āt cū itare nol
let: ab oib; expulsus ē. Ad hūc igit cū accessisset: 7

se viz diceret. ille ait. Recte vir diceris: q; cum sis
femina viriliter agis. Nā sibi ei; cōditio a deo fuit
renelata. Ab eo igit cū pto 7 iacinto monasticū
habitū suscepit: 7 se frēs Eugeniū ab oibus appel
lari fecit. Pater āt eius 7 mater. videntes currum
Eugenie domū vacuū redisse merentes vndiq; si
liā igit lecerūt: s; minime inuenire poterūt. Inter
rogāt vates qd de filia factū sit: q rident eā a dys
iter astra trāstātā quocirca pī imaginē filie fecit: 7
ipsā ab oibus adorari mādauit. Ipsa vero cū socijs
i dei timore pmanst: 7 mortuoz pposito ipa pficit.
Erat tūc Alexādie matrona qdā dines 7 nobilis.
Adelātia noie: quā scā eugenia oleo pungēs a qir
rana liberauit i noie iesu xpi. Cui msta ei misit mu
nera: s; nō recepit. Ppdicta igit matrona frēs eu
geniū viz eē arbitras sepi; cū visitabat. vidēsq;
elegantiā iuuentutis 7 pulchritudinē corporis i eius
amorē vehemētē exarsit: 7 q̄liter euz eo cōmisceri
posset anxia cogitare cepit. Simulās igit languorē
misit vt ad tā veniret: se infere dignaret: q cum
venisset aperuit sibi q̄liter eius amorē capta esset: 7
q̄liter in eius cōcupiscētia estuaret: rogans vt secū
carnaliter cōmisceret: statiq; cum apphēdēs ap
letē 7 osculā: 7 ad crimen horat: qd factū sē Euge
genius abhorruit dicēs ei. Recte nomē Adelātiāz
habere cognosceris. Agredinis. n. repleta pfidia:
nigra diceris: 7 obscura: filia tenebrar; amica dia
boli: dur; pollutōis: fomētū libidinis: soror; ārtēat;
ppetere: mortis filia scēpiternē. Illa vō se deceptā
vidēs 7 timēs ne forte scelus publicaret: voluit ipa
po: detegere: clamareq; cepit: q; eugeni; se voluit
violare. Abijt igit ad philippū pfectū: 7 q̄sta ē di
cens. Iuuenis quidā pfidus xpianus ad me medē
diē eā ingressus in me irruens impudent me voluit
violare: 7 nisi vnius acille q intra cubiculū erat fu
issem liberata suffragio sua me libidine vitiāssē.
Audiens igitur pfectus ira accendit: 7 dimissa ap
paritoz multitudine eugeniū ceterosq; seruos xpi
ferro vinctos adduci fecit: dicēq; statuit: i quo oēs
tradi deberēt moribus bestiar; accersitis etiā eis
corā se dixit ad eugeniū: Dic nobis sceleratissime
hoc vos xps vester docuit: vt operā corruptōibus
detis: 7 matronas ipudenti vesania violetis. Cui
Eugenia dimissa facie ne agnosceretur ridit. Dñs
nosser castitatē docuit 7 integritatem seruantibus
eternam vitam promissit. Hanc autem melanciam
falsam testem monstrare possumus: sed melius est
vt nos patiamur q; q illa cum conuicta. fuerit pu
niatur: 7 fructus patientie nostre depercat: verū
tamen adducat: ancillam quam dicit nostri scele
ris esse testem vt ex eius ore possint refutari men
dacia. Que cum adducta esset illa a domina sua
docta constanter sibi opponebat: q; dominam suā
am opprimere voluit. Cumq; omnes de familia
similiter deprauati sic esse testarent: ait Eugenia.
Tempus tacendi transijt: 7 tempus loquendi ad
uenit: nolo impudica in seruos xpi crimen iponat:
nec falsa gloriē. Et aut mendaciū veritas superet:
7 sapientia maliciā vincat veritatem ostendat:
non ppter iactantiam sed ppter dei gloriā. Et hec

De exaltatione

dicens tunica a capite vsq; deorsu suae vsq; ad ci-
gulu scidit: et semina apparuit: dixitq; pfecto. Tu
mibi p: claudia m: frēs bi duo q tecu sedet aut? et
serga? Ego eugenia filia tua: bi duo pms et iacit?
qd pr audies: et filia cognosce icipies i aplexus cuz
mre irruit et lae pmas mltas effudit. Eugenia at
vestib aureis idmit: et i sublimē tollit. Ignis at de
celo vrit et melātia cū suis cōsūpit. Sicq; eugenia
pfez et mfez et frēs: totaq; familiā ad fidē xpi cōner-
tit: ita q pr ppter hoc a pfectura dposit? a xpianis
eps ordinat: et i orōne pūstens ab infidelib? occidit.
Claudia at cū filiis suis et eugenia romā reuertit: et
ibi multi ab eis ad xpm sūt cōuersi. Eugenia autez
insu iperatoris alligata grādi saxo i tyberim pēpi
tāt: s; rupto saxo sup vndas incolumis gradiebat.
tūc i fornacē ardentē pūcit: s; extincta fornace re-
frigerio vtebat. Recidit deinde i tenebrosuz carce-
rē: s; lūm cādidissimū radiabat eidē. Quq; p decē
dies sine cibo fuisset saluator eidē apparuit: et panes
cādidissimū sibi porrigēs dixit. Accipe cibū de ma-
nu mea. Ego sū saluator tu? quē tota mētis itēde
amasti: eodez die quo ad terras descēdi ipse te eri-
psit. In die igit natal dñi spiculator mittit: et caput
eius absidit: que postmodū mfi apparuit: et quod
die dominica seqret pduxit. Veniēte igit dñica die
claudia i orōne posita emisit spm. Idor? at et Jaci-
tus cū ad tēplū idolorū traherent orōne simulacroz
cōmminerūt: et cū sacrificare nollēt capitis obrūca-
tōe martyriū postmodū ppleuerūt. Passi sūt atq; sub
valeriano et gallo: circa annum dñi ducentessimū
quinq;gesimū sextū. **De noie.**

Exaltatio sancte crucis dr eo tali
die fides et scā crux plu-
rimū exaltata fuit. Morādū aut q an xpi
passionē lignū crucis fuit lignū vilitatē: q; huiusmōi
crucēs de lignis vilibus parabāt. Infructuositatis:
q; q; tūc i mōre caluarie plātaret: fructuz mini-
me faciebat. Ignobilitatis quoq; q; erat suppliciu
latronū. tenebrositatis: q; tenebrosū et sine oi deore
erat. Adoris: q; ibi hoies mōti fidebāt. Fetoris: q;
i medio cadāneq; plātabat. Idost passionē vero fuit
mīluplicit exaltata: q; vilitas trāsijt i pēositatem.
Ubi dixit adreas. Salue crux pēiosa rē. Infructuo-
sitas i fertilitatē. Can. 6. Ascendā ad palmā et ap-
fru. ei. Ignobilitas i sublimitatē. angu. crux q erat
suppliciu latronū trāsijt ad frōres ipatoz. tenebro-
sitas i claritatē. ch. yfostom. Crux et cicatrices xpi
radijs sol i iudicio erūt lucidiores. Adors i vire ppe-
tuitatē: vii cantat. Ut vii mors oriebat rē. Feto: in
edorem suauitatis. can. 2. Cum eēt rex i accubitu
suo nard? i. crux rē. **De exaltatōe scē crucis.**

Exaltatio sacre crucis solēnit ab
ecclesia celebrat: q; i ea
fides q plurimū exaltata fuit. ano. n. dñi.
615. pmittēte dño agellari pplm suū p se-
niciā paganorū: cosdroe rex psax oia regna terrarū
suo iperio subiugauit. Idierusalē at veniēs a sepul-
chro dñi territ? redijt: s; tū partē scē crucis quā scā
beleua reliquerat asportauit. Volēs at ab omnib?
coli vt de? turrū ex auro et argento itērlucētib?

gēmis scē: et ibidē sol et lūne et stellaz imagines col-
locauit: p subiles ēt et occultos ducit? qñ de? dñi
aqua ifundebat: et in subterraneo specu equi qdri-
gas trabentes i circuitu ibāt: vt qñ turriz mouerēt
et tonitruū simularēt. filio igit suo regno fūto i tali
phano pphan? residet: iuxta se crucē dñi collocā
appellari se ab oib? deū iubet: et sic legit i libro mi-
trali de officio. Ipse cosdroe i throno residēs: taq;
p lignum crucis sibi a dextris posuit loco filij: et gal-
lum a sinistris loco spūs scī: se vero insit patre no-
minari. Tūc eradius iperator exercitum copiosum
collegit: et cōtra filiū cosdroe iuxta danubium flu-
uium dimicaturus aduenit: tādē m vtrūq; pncipi-
bus placuit: vt ipsi sup pontē soli cōfligerēt: et q vi-
ctor existeret sine dāno vtrūq; exercit? imperium
vsurparer: decretum etiā exijt: vt quicūq; pncipez
suū innare presumeret eruib? abscessis et brachijs
ob hoc cōtinuo i flumine mergeret. At eradius to-
tum se deo obtulit et sancte cruci deuotione qua po-
tuit cōmendauit. Ambobus itaq; i cōflictu durati-
bus eradio victoriā dñs cōtulit: et cōtrariū exercitū
suo imperio subiugauit adeo q; vniuersus popul?
cosdroe fidei xpiane se subdidit et sacruz baptisma
suscepit. Cosdroe aut ignorabat eritū belli: q; cum
ab oib? odiret sibi a nemie itimat. Eradi? at ad eū
pvenit et i throno aureo eū sedere repies eidē dixit.
q; lignū scē crucis fin tuū modulū honorasti si ba-
ptismū et fidē xpi suscepis adhuc vitā et regnū pau-
cis a te acceptis obfidibus obtinebis. Si at hoc i-
plere cōtēpseris gladio meo te feriā: et caput tuum
pēdā: Cū igit ille acqescere nollēt extracto gladio
eū pūm? decollauit: et q; rex fuerat sepeliri pcepit:
filiū vero suū decē anoz quē cum eo reperit bapti-
zari fecit: et de sacro fōte ipm suscipiens regnum pa-
ternū ei dimisit: turriz vero illā destrūēs et argentū
in pēdā sui exercitus tribuens: aux vero et gemas
ad recuperādū ecclesiās q; tyrān? destruxerat re-
seruauit. Sacra igit crucē suscipiens hierosolymaz
repositauit: cū at de monte oliueti descendens per
portā quā dñs passurus itrauerat i equo regio et or-
namēto ipertali igredi vellet repēte lapides porte
descēderūt: et inice qñ vnus paries se clausērūt: sup
quo cūctis stupētibus āgelis dñi signum crucis in
manibus tenēs sup portaz apparuit dicēs. Luz rex
celoz ad passionē p hāc portā itaret nec eltu regio
s; humili asello igrediēs humilitatis exēplum suis
cultoribus dereliquit. Et his dictis āgelus abcessit.
Tūc iperator lachrymis ifusus seipsū discalciauit:
et vestimēta vsq; ad camisiāz exiit crucēq; dñi acci-
piēs vsq; ad portā humiliter baulauit: moxq; du-
ricia lapidū celeste presenhit iperium: statiq; por-
ta se suberigens liberum intrantibus patefecit in-
gressum. Odo: autem suauissimus qui eodem die
eodemq; momēto quo de turri cosdroe sacra crux
fuit ablata hierosolymis de persarum prouincia p
tam longa terrarum spacia fuerat elapsus: tunc re-
dijt omnesq; mirabili suauitate refecit. Rex autez
denotissimus in has crucis laudes prorupit. O crux
splendidior cunctis astris: mundo celebris: homi-
nib? multū amabilis: factior vniuersis: q; sola fuisti

digna portare talentū mūdū: dulce lignū dulces clau-
 dos dulcis micro: dulcis hasta: dulcia ferēs pōde-
 ra: salua p̄fere ceterā: i tuis hodie laudib⁹ gregē
 tā tuo verillo signatā: sicq; p̄iosa crux i suo loco
 restituit: atq; miracula renouant. Adortu⁹ qdaz
 vite restituit paralitici q̄tmo: curā: leprosi decē
 mūdātur: ceci quideci illuminant: demōes effugāt
 ⁊ a varijs lignonib⁹ phurimi liberant. Et sic impa-
 tor ecclesias reparas ⁊ regijs munerib⁹ cumulans
 ad pp̄ia remeant. In chroniciis at̄ hoc gestū aliē
 fuisse narrat. Dicit. n. q; dñi colōdroe occupās vni-
 uersa regna hierusalē cū zacharia patriarcha ⁊ li-
 gno crucis cepiss⁹: ⁊ eradi⁹ cū eo pacē facere vellet
 iurauit se cū romāis pacē nō facturū donec cruci-
 fixū abnegarent: ⁊ solē adorārēt. Tūc eradi⁹ zelo
 armat⁹ q̄ra cū exercitū mouit: ⁊ p̄fas multis p̄ijs
 denastauit ⁊ colōdroe vsq; ad thesifortē fugere com-
 pulit: tandē colōdroe discentiā iurēs merdāsan
 filiū suū i regē coronare voluit. Qd̄ syrois p̄moge-
 nit⁹ ei⁹ audies cū eradio fedus iniit: patrēq; cū no-
 bilib⁹ p̄sequēs i viculis tecit: quē pantribulatiōis
 ⁊ aq̄ angustie sustentās: tandē sagittari ⁊ occidi fe-
 cit. Postmodū aut̄ oēs icarceratos cū patriarcha
 ⁊ ligno crucis eradio destinant. Ille aut̄ p̄iosum
 lignū crucis hierusalē detulit: ⁊ postmōz cōstātino-
 polim deportauit. Hec i multis chroniciis legunt
 De hoc aut̄ ligno crucis sic dixit sibilla apud pa-
 ganos sicut dicit i b̄slo. tripartita. O ter beatū li-
 gnū i quo de⁹ extensus ē. Hoc forte dicit⁹ ē p̄pter
 vitam nature gratie ⁊ glorie: q̄ ex cruce peruenit.

Apud cōstātinopolim indens qdā ecclesiā san-
 ctę Sophie igressus quādā imaginē xp̄i ibidē con-
 spexit: q̄ se ibi solū cōsiderās gladiū arripuit: ⁊ ap-
 propinquās imaginē xp̄i i gutture percussit: statiq;
 idē sanguis exiit: ⁊ iudei facie ⁊ caput aspersit: q̄
 terrib⁹ imaginē accepit: ⁊ ipsas i puteū p̄hiciēs sta-
 tim aufugit. Quidā autē xp̄ian⁹ eidem obuiant:
 sibiq; dixit. Qñ venis inde? alique hominē occi-
 disti. ⁊ ille. falsū ē. Cui rursus hō ille dixit. Ues ho-
 micidii p̄petrasti: ⁊ ideo sagine aspus es. ⁊ iude⁹
 Uere de⁹ xp̄ianorū magn⁹ ē ⁊ fides eius firma p
 oia cōprobat. nequāq; n. hominē percussit: s; xp̄i ima-
 ginē. ⁊ cōtinuo sanguis emānauit de gutture. Du-
 xit autē iude⁹ hominē illū ad puteū: idē sanctam
 imaginē extraxerūt. Plaga autē i gutture xp̄i: vt
 fert⁹: adhuc hodie cernit ⁊ iude⁹ cōtinuo fidelis ef-
 ficē. Apud sirā i ciuitate berith qdā xp̄ianus
 sub āma p̄sone hospitii habēs imaginē dñi cru-
 cifixi cōtra lectuli facie i pariete affixerat: ⁊ ibi o-
 nes suas cōtinuē faciebat. Post annū vero aliā do-
 mū locauit: ⁊ imaginē ibidē ex obliuioe s̄liq. Qui
 dā autē iude⁹ p̄dictā domū cōduxit: ⁊ die qdā vnū
 de cōtribulib⁹ suis ad cōuinū inuitauit. Inter epu-
 las autē ille q̄ inuitatus fuerat casu circūspiciēs ima-
 ginē ifixā parieti cōtue: ⁊ illū q̄ se inuitauerat ira
 fremēs. cur imaginē Iesu xp̄i nazareni tenere au-
 deat cōminat. Ille autē cū adhuc p̄dictā imaginē
 nō vidisset sacramētis qb⁹ poterat affirmabat: q̄
 illā d̄ qua dicebat imaginē penit⁹ ignorabat. Tūc
 ille placatū se simulās vale fecit: ⁊ ad p̄ncipem sue

gētis abiēs iudeū illū de eo quod viderat accusa-
 uit. Iudei igit̄ cōgregati ad domū eius cōueniunt
 ⁊ visa imaginē illū cōrumelijs diris afficiūt: ⁊ extra
 synagogā femininū p̄hiciūt: imaginē vero cōculcā-
 tes pedib⁹ cūcta in ea diuice passidōs opprobria re-
 nouarūt. Cū vero latas lācea p̄forassent p̄mīs
 vbertim sanguis ⁊ aqua exiit: ⁊ suppositū vas im-
 plerūt. Stupefacti iudei sanguinē illū ad synago-
 gas defulerūt: ⁊ oēs ifirmi ex ipso vincti p̄m⁹ cu-
 rabant. Tūc iudei episcopo terre oia p̄ ordinē nar-
 rauerūt: ⁊ baptismū ⁊ fidē xp̄i vnanimē suscep-
 rāt. Episcop⁹ aut̄ sagine illū i āpullis ch̄istallinis
 ⁊ vitreis cōseruauit. Christianū etiā illū accersi-
 uit: ⁊ qs tā pulchrā imaginē p̄posuiss⁹ igit̄. At il-
 le dixit. Nichodemus illā cōposuit quā minori ga-
 maliel: gamahel zacheo: zachē? iacobo: iacob⁹? si-
 moni derelict. Sicq; i hierusalē vsq; ad excidium
 vrbis fuit: donec ide a fidelib⁹ i regnū agrippe de-
 lata: ⁊ ide ad patriā meā deducta a parētib⁹ meis
 ad me hereditario iure deuenit: factū ē autē hoc
 āno dñi. 750. Tūc oēs iudei synagogas in ecclesias
 cōsecrarūt: ⁊ erunt hic mos inoleuit: vt ecclesie cō-
 secrarēt: q̄ atē tantū altaria cōsecrabant: p̄pter
 istud miraculū ordinauit ecclesia. s. cal. decēbris me-
 moriā fieri diuice passidōs: vel vt alibi legi. v. idus
 nouēbris: vñ ⁊ rome cōsecrata ē ecclesia i honorez
 saluatoris: ybi āpulla cū illo sagine reseruat: ⁊ so-
 lene festū tūc agit. Cū autē crucis etiā apud ifide-
 les marina p̄ oia cōprobat. nā vt Grego. i. tño li-
 bro dialogorū cōmemorat: Andreas fundane ciui-
 tatis eps dñi quādā sactimonalē feminā secū habi-
 tare p̄mitteret: atq; hostis cepit specie illi⁹ ocul-
 mētis ei⁹ imprimere: vt i lecto nefanda cogitaret.
 Quadā vō die iude⁹ qdā romā veniēs cū iā diem
 declinare cerneret: ⁊ vbi manere poss⁹ minime rep-
 periss⁹: i quodā tēplo apollinis ad manēdū se cōtu-
 lit: q̄ ip̄s loci ip̄ius sacrilegiū p̄mises: q̄ius fidē
 crucis minime haberet: signo crucis tū se munire
 curauit. Nocte autē media cuiuslās vidit maligno-
 rū spūs turbā q̄si i obsequiū cuiusdā p̄tās p̄ire: cū-
 q; q̄ ceteris p̄erat i cōm medio cōsedere: q̄ cepit
 singulorū spiritū sibi obsequiū cās actusq; discer-
 tere: q̄ten⁹ vnusq; q̄tū egisset neq̄ie inueniret.
 Adortū at̄ discussois Bre. cā breuitat⁹ p̄tās: s;
 ex simili quodā exēplo qd̄ legi i vitis patrū ino-
 tescere p̄t. Itā dñi qdā i tēplo idolorū irrass⁹ vidit
 sathanā sedētē ⁊ omne eius militiā assistētē ⁊ veni-
 ens vnus de malignis spiritib⁹ adorauit eū. Cui
 ille. Qñ venis? Et ille. In illa puicia sum: ibi bel-
 lalplurima suscitanti: ⁊ p̄turbariōes multas feci: ⁊
 sanguinē copiosū effudi: ⁊ veni nūciare tibi. ⁊ sa-
 thā ait. Quāto tpe hoc fecisti? ille. In triginta die-
 b⁹ ⁊ sathan. Quare tāto hoc tēpore fecisti? ait af-
 sistētib⁹ sibi. Ire ⁊ flagellis cū cedite ⁊ duri⁹ vbe-
 rate. ⁊ secūsus veniēs adorauit dicēs. In mari do-
 mine erā ⁊ cōmonēdes marinas erexit: ⁊ naves
 multas demergēs hoies q̄plures occidi. ⁊ ait. Quā-
 to hoc tpe fecisti? ille. In .zo. dieb⁹ ⁊ in ista hūc si-
 muliter flagellari dicēs. Ira modicū i tāto tpe labo-
 rasti: ⁊ terri⁹ veniēs ait. In qdā ciuitate fui ⁊ rixas

De sancto

i qbusdā nuptijs exstant: et mltā sanguinis effusio-
ne feci et spōsū ipsū occidi: et veni nunciare tibi, cui
dixit. Quāto tēpor hoc fecisti? Et ille i decē dieb?
et ille ait. Mōne plura i tot diebus opat? et inquit
eū a circūstātib? yberari. et vn? venies ait. In be-
remo māsi: et p. 40. ānos circa quēdā monachū la-
borauit: et vix tādē ipsū i lapsū carnis sic precipitauit.
quod sathā audies de folio suo surrexit: et eū oscu-
lans de capite suo coronā abstulit: et capiti illius im-
posuit: ac ipsū secū cōsedere fecit dices. Admagis
rez fortis egisti: et plus oib? laborasti. Ille igit vel
similis pōt eē mōns illi? discussiois: quā Gregori-
p̄termittit. Cū ergo singuli spūs expōnerēt qd egis-
sent: vnus i mediū p̄siliit: et q̄ta carnis tētatōe de
illa sacrificiāli femina Andree aīuz cōmouisset
aperuit. Adde q̄ heri hora vesp̄araz vsq; ad hoc
ei? mentē trarerit: vt i tergū eius blādiens alapaz
daret. Tū malign? sp̄rit? eū hortat? ē vt p̄ficeret
qd cepisset: vt illi? rīne singulārē iter cefos pal mā
teneret. P̄cepitq; vt q̄rerent qmā eēt ille q iace-
re i tēplo eodē p̄sūpisset. Cū āt ille vehemēt? pal-
pitaret: et missi spūs eū crucis mysterio signatū vi-
derēt territi acclamauerūt. Vere vas vacuū s; si-
gnatū. Ad hāc vocē p̄tin? illa malignoz turba di-
sp̄ruit spūs. Jude? āt cōcitus ad episcopū venit
et ei oīa p ordinē enarrauit: qd ille audies vehemē-
ter igemuit: et oēm mulierē a domo sua p̄tin? re-
monit: et indeū baptizauit. C Refert quoq; Gre-
gori? i libro dial. q̄ qdā sacrificiāli hortū igredi-
ens: et lactucā cōspiciēs p̄cupiuit. eāq; signo crucis
bndicere oblita: auide momordit: s; arrepta a dia-
bolo p̄tin? cecidit. Cū āt beat? egcius ad eā venis-
set diabolus clamare cepit ac dicere. Ego qd feci?
Sedebā hic sup lactucā: illa venit et momordit me.
Ad iperū aut p̄dicti viri mox de ea exiuit. Legit
i histo. scolastica i libro. xi. q̄ gētilēs p alexādrīam
arma scrapis i parietib? depixerāt: Theodosius
vero illis deletis signū crucis depingi mandauit.
quo viso gētilēs et sacerdotes idolor? baptizari sūt
dicētes traditū eē ab ātīq; q̄ ea q̄ colebant statēt
donec veniret signū illud i quo ē vita. Quēdā tūc
littera apd illos quā sacrā vocabāt habebat formā
crucis quā dicebāt interpretari vitā futuram.

De sancto Joāne Chrysostomo.
cognomīe chrysostom?
antiochenus fili? Secū
di et Anthure nobiliū fuit: cui? vita gen?
queratio et p̄secutio i historia tripartita plen?
de clarat: q cū philosophie studiū ipēdisset: tādē hāc
deserēs diuinis lectioib? scūbebat: q p̄sbyter ordi-
nat? ppter castitatis zelū seuerior habebat: et ppter vi-
te rectitudinē icant? ad futura p̄spicere nesciebat.
In cōsūlatiōe arrogās a nesciētib? putabā. in
docēdo erat p̄cipu? i expōnēdo egregi?: ad mores
coercēdos optim?. Ikēgnatib? igit arebadio et ho-
norio augustis et damaso in romana sede p̄sidente
fact? ē ep̄s: q dū vitā clericoz rep̄te corrigē volu-
it: oēs i suū odiū cōcitauit: cunctiq; eū velut furio-
sū declinabāt: et apd oēs ei detrahebāt. Et q̄ nun

q̄saliquē ad p̄adiū inuitabat nec ab aliquo initari
volebat dicebāt eū hoc iō facere: q̄ turpiter ma-
ducaret: alij ppter excellētē et exq̄sitū vsuz ciborū
hoc eū facere p̄dicabāt. Reya aut pp abstinentiaz
stomachū et caput sepe dolebat: et iō p̄adior? epu-
las euitabat. Populus āt ppter simones quos in
ecclia faciebat eū plurimū diligebat: paruipēdēs
q̄quid et cū emuli loquerent. Appositū quoq; Jo-
annes et quosdā p̄ceoz obiurgare: et iō et euz maior
inuidia ē accēsa. Alio quoq; fec qd cūctos valde cō-
mouit: Eutropi? nāq; p̄posit? ipatoris et hīs cōsu-
lis dignitatē volēs i qbusdā ad ecclia fugiētib? vi-
dicare studuit: vt lex ab ipatore poneret: vt null?
ad ecclia cōfugeret: imo q dūdū refugerāt extra-
herēt. P̄post paucos āt dies cū eutropi? regē offē-
dis; ad eccliaz mox p̄fugit. Ep̄s aut hoc audiens
ad eū sub altare latitatē accessit: et homeliā icrepa-
toriā et cū faciēs ip̄z durissime obiurgauit. Exquo
mltos offēdit eo q̄ hōi ifelici noluit misericordiā i-
pēdere: s; insup nō destitit obiurgare. Impator: er-
go eutropiū rapiēs ei? caput abscidit. p̄o diuersis
igit causis mltos hoīes fiducial? obiurgabat: et iō
erat plūmū odiosus. Theophil? aut alexādrinus
ep̄s iōanē deponēt volebat: et p̄sbyter quēdā noie
isidor? it̄ndere affectabat: et ideo eās depositionis
diligētē q̄rebat. P̄p̄s aut dēfēdebat iōanē. et
ei? doctrina mirabili auditate p̄secebat. Sacer-
dotes quoq; iōanēs s; ecclias sanctiōes viue-
re cogebat dicēs: nō debere firmi honore sacerdo-
tij q̄ eoz vitā cōtēnerēt imitari. nō solū aut ciuita-
tē cōstātinopolitanā strenue gubernabat: s; et plu-
res circūadiacētes puincias ip̄iali auctoritate p-
uidis legib? gubernabat. Cūq; cognouisset i pbe-
nice adhuc demonib? sacrificia ministrari: clericos
illuc et mōachos destinauit: oīaq; tēpla idolor? de-
strui fecit. Eodē tēpor gainas qdā erat genere cel-
tie? cōsilio barbar? studio tyrānico vehemētē cla-
tus: arriana heresi depranat? magister tamē mili-
tū fact? hic ipatorē rogauit vt it̄ra ciuitatē sibi su-
isq; eccliaz vnā daret: qd cū p̄misisset rogauit iō-
annē vt ecclia vnā illi cōcederet: vt sic eius tyran-
nidē refrenaret. At iōanēs virtute fortissim? ac to-
tus zelo ignit? noli igt o imperator? hoc p̄mittere
nec scū canib? dare: nec hūc barbarū metuas: sed
ābos nos iube vocari et sub silentio iter nos q̄ dicitur
andi. Ego nāq; huius lignā sic refrenabo: vt
huiusmodi petere nō p̄sumat: qd audies ipator? ga-
uissus ē: et vtrūq; altera die vocauit. Cūq; gamas
vnū p se oratorū peteret: ait iōanēs. Ubiz tibi
diuina dom? apta ē: vt nullus te veter orare. at il-
le. Ego alteri? secte suz et vnū tēplū cū meis habe-
re deposco: multos qdē p̄romana rep̄blica labo-
res assumpsi: et ideo nō dbeo i mea petitiōe cōtēni:
cui Jo. p̄s lūria p̄mia et q̄ trāscēdit tua certamia re-
cepisti: magis multū facit? p̄sulari toga insup exorna-
t? et oz te cōsiderat qd dūdū fueris: et q̄lis mō p̄spi-
cians q̄ p̄sca paup̄tas: et que mō substantia: qb? ve-
stimēt? ate vtebat? et qb? ornaris mō. igt q̄ pauci
labores maria tibi p̄mita p̄tulerūt: circa honoratē
te nō sis igrat? his simonib? ei? os obstruxit ipsūq;

apulis ut taceret: dñs igit̃ cōstātinopolitanā rebem
strenne gubernaret: gannas iperū ābiēs cū ī die nī
hil agere posset nocte barbaros misit q palatū cō-
cremarēt: Tūc apte mōstratū ē quō scñs iōānes cu
stodiebat ciuitatē. Barbaris enī angelorū armato
rum ingēs corp⁹ habēntū copiosa turba apparuit: q
ipos pñm effugauit: qd cū dñō suo nūciassent: ille
valde mirat⁹ ē: scñs exercitū militū p ciuitates ali
as cōstituit. Cū igit̃ sequēti nocte eos iter deſtias
fer: a viſiōe angelorū sūt hūilit̃ effugati. Admīſſione
ille egressus miraculū vidit ⁊ fugit: cristimās mili
tes in die latere: ⁊ nocte ciuitatē custodire. Egres
sus inde ad thraciā iuit: ⁊ magno aggregato exerci
citu cūcta vastabat: tūc enī cictis barbaricā feri
tatē. Impator igit̃ iōāni scissimo on⁹ legatōis ipo
ſuit. Ille āt inimicitiaz īmemor alacrit̃ ē pfectus.
Gannas vō agnosces ei⁹ fiduciā ppietate assum
pta lōgo itinere eidē occurrit: suisq; ocul⁹ dextram
ei⁹ circūposuit: ⁊ filios suos sacra ei⁹ genua oscula
ri pcepit. Idū hūq; vntū fuit iōānes: vt etiā val
de terribiles hūiliari cogeret ⁊ timē. Eodē quoq;
tēpore qsto mora ē: virū de corp⁹ hūet: ex q qstioe
pctōnes ⁊ certamia surrexerūt: alijs hoc alijs ali
ud affirmātib⁹: maxime tñ monachorū turba sim
pliciu ē decepta: dicēti⁹ deū forma corpea ē dñi
cū. Theophilus autē eps alexadrin⁹ cōtrariū sapi
ebat: ita vt ī ecclesia gtra eos q hūane forme deuz
asseruerāt cōtēderet: ⁊ deū ī corpore pdicaret: qd
egyptiorū monachi agnoscentes: p̄tacula sua reliq
rūt ⁊ alexadrīā veniētes scditionē gtra theophilū
excitauerūt: vt eū occidē niterent: qd ille cognoscēs
⁊ timēs: ait illis. Sic vos inq̄ video: sic dei vultū.
et illi. si vere inquit̃ dicis q; vult⁹ dei sic ē vt nī:
anathematiza libros origenis: q nre opinioi aduer
sant: qd si nō feceris q ipatorib⁹ ⁊ deo rebellia sunt:
a nobis pencludio sustinebis. Et ille. Nolite ī me
sentire. ego qdē q vobis placēt facio: ⁊ sic mōachos
a suo ipetu reuocauit. Exercitati vō ⁊ pfecti mōa
chi ī hoc seducti nō sūt: sed simplices ardore fidei
gtra fratres gtrariū sapiētes īsurrexerūt: ⁊ multos
occidi fecerūt. Dū hec ī egypto fierēt: iōānes apd
cōstātinopoli doctrina florebat: ⁊ apud oēs admira
bilis habebat. Alex cū arriani plurimū pullularet
⁊ extra ciuitatē ecclesiā haberēt: sabbato tñ ⁊ dñi
ca itra portas et portē⁹ aggregati hymnos et anti
phonas nocte cātābāt: diluculo āt cū ipsi ātipho
nis p mediā ciuitatē portas egressi ad suā ecclesiā
gtrirebāt. hec āt ad vitupationē orthodoxorū fa
cere nō cessabāt: fr̄c̄pter hoc decātares. Ubi sunt
q dicūt tria vntū vntū: iōānes āt metuēs ne sim
plices his cātib⁹ traherent: īstituit vt ⁊ fidelū tur
ba nocturnis hymnis īsisteret: vt illoz op⁹ offusca
ret: ⁊ fidelū p̄fessio firmaret. Secitq; cruce argē
teas: q cū argētis cereis p̄tabant: tūc arriani ze
lo accēsi indie vsq; ad necē īsurgūt. Cha igit̃ no
cte petra pensus ē bison cumuchus anguste: q ad
hymnos ererēdos a iōanne fuerat deputat⁹: s; ēt
qdā de pplō vtriusq; partē exicti sūt. Ex his mo
tus imperator phibuit arrianos hymnos publice
decātare. C Eo tēpore scuerian⁹ gabalensis eps

honorabilis apud multos pceres: ⁊ ab ipō ipera
tore ⁊ augusta multū dilect⁹ cōstātinopoli venit: et
a iōāne gratāter suscept⁹ ē. Cūq; iōānes ī Asia p
rexisset: suā eidē ecclesiā cōmēdauit: ille āt nō fide
liter ambulabat: sed semetipsū ad pplz gmedabat.
Serapio āt clerice iōānis hoc iōāni studuit nūcia
re. Trāſeūti āt scueriano nō affurrexit serapio. Il
le āt idignat⁹ clamauit. Si clerice serapio ī mortu
is fuerit: xps ī hūmana natura nat⁹ nō ē. Idē au
diēs iōānes redijt: et ipz tanq; blasphemū de ciui
tate eiecit: qd auguste multū displicuit: ⁊ ipū eno
cari fecit: rogās iōāne sibi recōciliari: q nullatenus
acgeuit donec augusta filiū suū theodosiū ei⁹ geni
bus iponeret supplicās ⁊ p̄tās: vt scuerianū re
cōciliaret. Eodē quoq; tēpore theophilus alexan
drin⁹ episcop⁹ dioſcorū virū sanctissimū ⁊ īfidorū
pus sibi amicissimū inuiste eiecit: q cōstātinopolim
venērūt vt principi et iōāni eius facta narrarent.
iōānes āt eos qdē honorabat: sed āte cause cogni
tionē cum eis participare nolebat. falsus tamē tu
mor ad theophilum venit q iōānes cum illis cō
municaret et eis auxiliū ferret. At theophilus idi
gnatus non solū vindictā in illos exercere: sed iō
annē deponere fortiter se arnabat: celās igitur in
tentionē suam misit ad singularū episcopos ciuita
tum dicens se origenis libros velle dānare. Epi
phanius quoq; episcopū cypri virū sanctissimū et
famosissimū circūuenit: et amicu fecit rogans vt et
ipſos similiter libros origenis dānaret. Epiphani
us autē propter sui sanctitatē eius fallacias nō at
tendēs apud cypriū suos episcopos cōuocauit: ⁊ le
ctionē origenis interdixit rogans iōannē per litte
ras: vt se ab horum lectione libroz suspenderet: et
que ordinata fuerant confirmaret. iōannes autē
hoc parū pendens ī doctrina ecclesiastica labora
bat: ⁊ in ea florebat nūlq; de his que cōtra eū co
gitabant curabat. Demū theophilus odiū in iōā
nē diu celatū manifestauit et se velle deponere i
dicauit. Ador inimici iōānis multiq; clerici ⁊ pce
res palatij tēpus opportunū inueniētes nitebant:
vt et cōtra iōannē apud cōstātinopolim conciliū
fieret. Post hoc autē epiphani⁹ cōstātinopolim
venit: dānationē libroz origenis secū ferēs: ⁊ in
uitationē iōānis causa theophilū declinavit. Et q
dā prop̄ epiphaniū reueretiā dānationē libroz
origenis subſcribebāt: plurimū āt facere recusabāt
quoz fuit theotim⁹ scythie p̄sul: vir rectitudine vi
te, famosissim⁹: q ita respōdit. Ego inquit̃ epipha
ni eque eius qui dudū bene requieuit: iniurias nō
fero: neq; rem blasphemā tentare p̄sumo: dam
nans ea que p̄iores nostri respuere noluerūt: naz
neq; malā doctrinā in eius libris esse cōspicio: qui
has cōtumelias īserūt nesciūt semetipsos. Atba
natus autē defensor nicenij cōcilij cōtra arrianos
testē sue fidei hunc virū appellat: illius libros suis
cōiūgens et dicens. Admirabilis inquit̃ et laborio
sissim⁹ origenes hec de filio dei testimoniū nobis
perhibet: asserens cōternū enim patri. iōānes āt
indignatus nō est cur absq; regulis in ecclesia sua
epiphani⁹ ordinationē fecerit: s; tñ rogabat vt inter

De .s. iohāne chrisostomo

episcopos cū eo manēt. At ille nec secum manere nec orare nōdī: nisi dioscorū cōcēt: et dānationē librorū origenis subscribēt. Iohāne hoc facē remuēt: aduersus iohāne ab ei⁹ iudicis epiphani⁹ icitat: unde epiphani⁹ libros origenis dānauit: et dioscorū adiudicauit: et iohāne tanq̄ horū defensori detrabere cepit: cui iohānes mādauit. Cōtra regulas multa fecisti: o epiphani p̄mū q: ordinationē fecisti i ecclesia sub meo iure instituta: deinde q: i ea auctoritate p̄p̄ia sacra celebraſti: rursus q: inuitat⁹ excusaſti: et nūc denūo q: i teipsum cōfidis: q̄p̄ op̄ obſuane i populo ſeditio oriat⁹: et hui⁹ rei periculū ipse ſuſcipias. Idē at audies epiphani⁹ diſceſſit: q: cū ad ephrū reuerſus ēēt mādauit iohāni. Spero q: eps nō moriet⁹: at ille remādauit. Spero q: ad tuā patriā non redibis: qd̄ ſi euenit: nā epiphani⁹ in via obijt: iohānes poſt modicū de ep̄atu dpoſit⁹: i exilio vitā finit. Ad ſepulchrū at h⁹ epiphani⁹ viri ſciſſimi demones expellunt. Fuit at vir mire liberalitatis ad paupes: q: cū quadā vice totaz eccleſie pecuniā erogafſet: et nihil ſibi remaſiſſet: qdā ſubito venies ſacculū pecuniarū multarū ſibi obtulit ac diſceſſit: nec vnde venerit aut quo abire ſcitū fuit. Paupes qdā volētes epiphaniū decipe: vt aliqd eis daret: vñ eorū ſupinū ſe i terra pſtrauit. Alter vñ ſup eū itās q̄i mortuū flebat: et q: nihil vnde eū ſepelire poſſet habēt q̄ulis vocib⁹ clamabat. Epiphani⁹ iſtū ſupuentēs: vt i quiete dormiret orauit et ſepulture neceſſaria miſtrauit: hoiemq: cōſolatus abijt: ille at ſociū pulſas dicebat. Surge hodie laborib⁹ epulemur. quē cū crebro pulſaſſet et mortuum agnouifſet: ad epiphaniū cucurrit: et qd acciderit nūciauit: ac vt eū ſuſcitaret rogare cepit. Ille at benigne eū cōſolat⁹ ē: nō tū eū ſuſcitauit ne miſtris dei facile illudaſ. Verū cū epiphani⁹ diſceſſiſſet relati⁹ ē iohāni q: endoſia anguſta ē cū epiphaniū icitaſſet: q: ſolito ſermone accēſus ſermone ad populū ſecit: q: cūctaz mulierū vitupationē oimodā ḡtinebat. Idē ſermo ab oib⁹ eſt accept⁹: vt q̄i ad anguſtā ſit p̄olat⁹: qd cū anguſta cognouiſſet ipatori cōqueſta ē dicēs cōtūmelia illatā vrori i eū potius reddū dare. Ador⁹ ad hēc ip̄ator: cōtra iohāne p̄cepit ſynodū celebrari. Theophilus iſtū ſeſtine ep̄os cōnocabat: oēs q: inimici iohānis alacrit⁹ p̄ſuebant: ſupbū et ip̄i eū vocātes. Vniuerſi iſtū ep̄i apd cōſtātinopolī cōſtituti nō iā de libris origenis tractabāt: ſed p̄tra iohāne ſe manifeſt⁹ erigebāt. Adittētes iſtū p̄ iohāne ip̄i citauerūt: q: eos velut inimicos vitare cōſuevit: ac vniuerſalē ſynodū fieri p̄clamanit. Illi vero quater eum citauerunt: qui cū eos reſugeret ac ſynodus fieri p̄clamaret dānauerūt eum: in nullo eum culpantes: niſi q: vocat⁹ noluit obedire. Qd̄ p̄p̄s audies ad ſeditiōes maras excitat⁹: et eū trahi ab eccleſia nō ſinebat: ſ: vt hoc ad maius referret p̄ciliū. p̄clamaſ: iuſſio at p̄ncipis p̄pellebat ei⁹: et eū velocit⁹ i exiliū deportari. Iohānes at timēs ne ſeditio oriret i p̄p̄lo neſciēte p̄p̄lo ſemetipſū tradidit i exiliū deſerēdū: qd cū p̄p̄s cognouiſſet: ip̄oſtabil⁹ ſeditio ē exorta: ita vt et multi inimicorū ei⁹ ad miſericordiā mouerent dicētes eum

calūniā paſſū: quē pauloāre deſiderabāt vidē depoſitū. Senerian⁹ at de quo ſup ſmo hie ē in eccleſia docēs iohāni ſtrabebat dicēs. Et ſi nullū aliud crimē h̄ret: ei⁹ tū ſupbia depoſitiōis ei⁹ cā ſufficiēs eē poſſet. Oita iſtū ip̄atorē et ep̄os imēſa ſeditiōe i populo: anguſta ip̄atorē rogauit. vt iohāne d exilio reduci facēt. Terremor⁹ quoq: maxim⁹ ciuitatē iuaſit: dicētib⁹ cūctis hoc accidē p̄p̄ inuſtā electiōne iohānis. Ad iſtū iſtū ſit legat⁹ ad iohāne rogātes: vt cito rediret et citati p̄ciliū ſuis ofomib⁹ ſubueniret: et in p̄p̄lo ſeditiōne excitatā ſedaret. Alij quoq: p̄ illos et rursus alij deſtinati ſūt: q: cū cito redire cōpellerēt: q: redire nolēt ad p̄p̄ia cito redirent: eidē cū cercis et lāpadib⁹ vniuerſo p̄p̄lo occurrēt. Ipe at i ep̄ali ſede reſidē nolebat dicēs oportere hoc fieri iudicio ſynodali: et eos q: dānauerāt ſua ſnias renocare. Populus at nūro mō accēdebat cū i ep̄ali ſede reſidētē vidē: et vba doctorū audire. P̄dualuit iſtū p̄p̄s: coactusq: ē ſmonē facē ad p̄p̄s: ac in ſua cathedra reſidē. Theophilus iſtū ide fugit q: cū bieſtopoli adueſſet: mortu⁹ ē cūſdē citat⁹ eps: et ibi lāmō ſciſſim⁹ mōach⁹ ē elect⁹. At ille cū crebro reſugeret ei theophilus ſuadebat: vt ſue electiōi p̄ſenſū p̄bēt. Tūc ille p̄miſit dicēs. Cras qd dño placet iſteſcit: craſtina g⁹ die veniētes ad cellā ſuā cū vt ep̄atū ſuſcipiet iſtā rogabāt. q: ait. Vrem⁹ p̄mo ad dñz: qui dñ oraret: mox cū illa ofone iſtū vite ſuſcepit. Iohānes itaq: doctrine ſedule iſteſcit. Eo at tpe ſtatua argētea clamide circumamicta i platea iuxta eccleſiā ſcē ſophie ad honorē endoſie auguſte p̄ſtituta erat: vbi milites et p̄ceres luſus publicos exercebant: qd qdē iohāni plurimū diſplicebat: cū vidēt hoc ad eccleſie ſpectare iniuriā. Cōſueſta iſtū fiducia rursus lingua ſuā armauit: et cū oportet p̄ncipes ſupplicatiōis vbo d̄ſectē: vt a tali luſu recederēt hoc nō fecit: ſ: iſtū ſui vſus eloquiū tubentes fieri talia maledicebat. Auguſta vñ rursus ad ſuā hēc ſtēbat iuriā: et denūo laborabat vt aduersus eū ſynod⁹ itez celebraret. hoc ſentēs iohānes iſtā ſamoſiſſimā i eccleſia p̄tulit omelia: cui⁹ initium eſt: Rursus herodias iſtā: rursus turbat⁹: dñno ſaltat⁹: dñno caput iohānis i meſſorio p̄cupiſcit accipe: qd ſc̄m ad iracundiā plus icitauit Auguſtā. Dū at qdā iohāne vellet occidē: a p̄p̄lo ē p̄bēſus et ad iudicādū tāt⁹: ſ: a p̄fecto ne occideret crepēt. Quidā ē ſu⁹ cuiuſdā p̄bū i cū ip̄eti faciēs ip̄s occidē molit⁹ ē: q: dñ a quodā teneret ip̄s q: tenebat et aliū aſtātē et tū p̄cuſſit: tū clamore ſcō mult⁹ p̄currētib⁹ plurimos inſecit. Et illo tpe p̄p̄s iohāne cuſtodiebat ei⁹ domū dieb⁹ ac noctib⁹ muniēs. Suadēte iſtū anguſta ep̄i p̄ſtātinopolī p̄uenēt et accuſatores iohānis fortit⁹ iſtū cepunt. Qū at ſeſtinas natal dñi ſupueſſet mādauit ip̄ator iohāne: q: niſi p̄us crimib⁹ exueret nō cōdicaret eidē. Ep̄i at niſi ē cū repicēt niſi q: p̄ dpoſitōez reſidē i ſede ep̄ali ſine decreto p̄ciliū p̄ſupſiſſet: ſic dānauit eū. Appropiquante tādē ſolēnitare paſcali mādauit ip̄ator nō poſſe ſecū i eccleſia manē: cū eū duo ſcilia p̄dēnaſſet. Uacabat iſtū iohānes et neq̄q: i eccleſiā deſcēdebat. Illi q: iohāni ſuuebāt iohānite dicebant. Poſt hoc at ip̄ator iohāne

De. s. cornelio cypriano et euphemia CIII.

de ciuitate expelli fecit ac duci i exiliū i quādā ciuitate parnā: vbi fines sūt pōti iperijq; romā: q; loca crudelib; barbaris sūt vicina: s; clemēs dñs nō p-misit diu i talib; locis athletā suū fidelissimū cō-morari. Ille tunc iuncenti papa audies moleste ferebat volēs q; cōciliū celebrare: scripsit clero cōstāti-nopolitano ne iōāni successorē aliquē ordinarent. Cū igit lōgo fuisset itinere fatigat; et dolore capitis vehemētissime cruciat; necnō et ardore solis itole-rabilē pateret: scā illa aīa i cumanis. i. 4. die mensis septēbris e carne soluta ē: quo defuncto grādo vehe-mens in cōstātinopoliz et oīa suburbana descendit dicētib; cūctis hoc dei iracūdia gestū ēē. q; inu-ste iōānes fuerit cōdēnat; q; vbi fidē fecit mors Auguste ptn; subsecuta: q; nāq; die post grādi-nez ē defuncta: mortuo quoq; oīum doctore terrar; occidētales epi cū onctalib; nullaten; cōicare vo-luerūt donec illi; sacratissimi viri nomē iter pdeces-sores epos poneret. Uex theodosi; xpianissim; si-lins p'dici Archadij: q; aui sui nomē et pietatē tene-bat: sacras hui; doctōis reliqas i mēse ianuarij in regiā ciuitatē trāsferri fecit. cui fidelissim; ppls cūz cercis i lāpadib; obuiant. Theodosi; at supplicat ei; adorās reliqas p Archadio et Eudisia genit-trib; supplicauit: vt ignorāter delinquentib; veniā cōdonaret. dñdū. n. parētēs ei; mortui fuerāt. Ille theodosi; clemētissim; fuit adeo vt multū se ledē-tiū mōti adindicaret dices. Quidā cēt mibi pole ad vitā et mortuos reuocare. Quidā curia mōasteriū vi-debat: matutinas laudes agebat: codices diuinos legebat. Ille erat vrox noīe Eudisia q; heroico metro poemata multa gēcē: habuitq; filiā noīe eu-disia quā valēntino quē ipatorē fecerat dñi vrox ē. hec oīa de histo. tripar. extracta sūt. mortu; ē at circa anū dñi. 400.

De nomine.
C. Omel; iterprat; itelligēs circūfōnē. ipe .n. itellexit et itelligēdo suam circūfō-nē a supfluis licit; et necarijs. v. corne-li; a cornu et leos qd ē ppls qsi cornu. i. fortitudo po-puli. Cyprian; dñr a cyprio qd ē mixtura: et ana qd est sursum: v. dñr a cyprio qd ē mēstia v. hereditas. ipse .n. hūit supnā mixturā grē et vītutū: mēsticiā pecōz et hereditatem celestium gaudiōz.

De facto Cornelio papa.
C. **Cornelius** papa successor; facti fa-biani a deio cesare cū suis clericis i exiliū relegat; ibiq; a sed cy-priano carthaginēsi epō lras pfortatōis accepit. Tā-dē de exilio rediit: Decio pntat; et dñi imobilis p-maneret: insit eū deci; plūbatōis cedi: pceptoz vt ad tēplū martis duceret; vt ibi aut sacrificaret. aut sniam capitalē subiret. Cū ergo illuc duceret mi-lef qdā rogauit eū vt ad domū suā diuerteret: p vxo-re sua salustia q; p quq; ānos palitica tacebat orar; q; dñ ad orōnē ei; sanata cēt. Et militē cū ipā et viro suo dñō credideret: q; oēs iubere deio ad tēplū martē dducti: et illud expnētes cū sed Cornelio martyri-zati sūt. Iussus est at circa anū dñi. 253. C. Cypri-an; at carthaginēsis epō i eadē ciuitate patrono p-consuli pntat; q; cū a fide nullaten; mutari possit in

exiliū mittit. Inde q; renocat; a gallerto pconsule q; patrono successerat sniaz capitalē accepit: q; snia lecta: dixit cyprian;: grās ago deo: cū at ad locū euz spiculatorē venisset pcepit suis: vt eidē spiculatori p mercede. 25. aureos darēt: accipietq; lintib; ma-nu sua oculos terit: et sic coronā suscepit: circa anū domini. 256. **De nomine.**

C. **Euphemia** dñr ab eu qd est bonū: et femina qsi bona femina. i. vñl honesta et dilecta-bil; q; b; triplici mō dñr bonū. fuit. n. vti lis alijs p quēfōnē: honesta sibi p mox ppositōez dñr et ab illo deo p celestē pēplatoez. **Euphemia** dñr qsi eufonia qd ē suavis sonoritā: suavis. n. son; sit trib; modis. s. voce vt i cantu. pulsu: vt i cytha-ra: flatu: vt i organo: sic brā euphemia fecit deo dul-cē sonū cū voce p'dicatōis: cū pulsu bone opatōis: et cū flatu itērne deuotōis. **De s. Euphemia.**

C. **Euphemia** xpianos tpe Diocli-nianā diuersis penis laniari ad pascum indicēz pperauit: et xpm publice cōstēns exēplo sue cōstātie et viroz aios cōfortabat. Cū igit iudex xpianos successine occidēt alios pntēs cē ui-bebat: vt saltē terrā inolarēt: dñ cōstātes tā cru-delit laniari viderēt. Cū g; corā euphemia scōs cru-delitē detricaret: ipsa eoz cōstātia apli; puocata i-inriā a iudice se pati clamabat. Tūc iudex gaudius ē putās eā sacrificijs velle cōstēre: vñ cū ab ea quā sibi iniuriā faceret requisisset: illa ait. Cū sum gñe no-bil; cur mibi ignotos et aduenas āteponis: pores facis ad xpm ptingē: et ad pmissā gloriā puenire? cui iudex. Putabā te ad mētē redisse et gaudebā te tue nobilitatis v. serus meminisse. Reclusa igit i carcere: et sequenti die cū vinculis sine vinculis adducta: itez grauissime ē cōqita: cur ptra legē ipator; sibi solui vinculis parceret. Tūc alapis durissime cedidit: et i carcere recludit; quā iudex fecit ex libidine op-primere voluit: s; illa virilitē reluctāte manū ei; v-tus diuina cōtraxit: tūc putās se icātāni ppositū do-m; sue: ad ipsā direxit multa pmitēs: si eā faceret cōstēre. s; ille carcerē clausū: nec clauib; aperire potuit: nec securib; frāgē: donec a dñone arrept; clamās et seipsū dilaniās vir euasit: deinde educta posita sup rotā cui; vectes carbonib; pleni erāt: et artifex itra rotā tale signū trahētib; dedit: vt qsi so-nū facēt sil; tberent: et sic excūte igne vectes corpus virginis dissiparet; s; nutu dei ferramētū quo rota tēperabat de manu ei; decidēs sonū fecit: et cōtinuo illis trahētib; rota artificē cōminuit: euphemia; stātez sup eā illeā suauit. tūc parētēs artificē lamē tātes supposito igne ipsā cū rota cōbūdere voluerit: s; rota cōbusta euphemia ab āgelo soluta i quodāz loco excelsō icolumis stare cōspicit. Appēpian; iu-dici ait. Quid; xpianoz nō nisi i ferro vincit. Unde cōsulo vt eā facias decollari. Rectis igit scalis: cū qdā ad eā capiendā manū mittere veller: mor tor; paralit soluit: vir idē feminin; educt; ē. Ali; autē noīe Sostenes ascēdēs xrimo mutat; ab ea veniā petijt: et enaginato gladio ad iudicē clamauit: q; se-ips; libenti; occidēt q; eā quā angeli defendebant:

De. f. lamberto

costringeret. Denique ide educta iudex cellario suo
dixit ut ad ea oēs petulantes inuēnes cōduceret: q
tādm illā illuderēt: donec fatigata diceret. Sz ille
ad ea īgreddēs: mltas virgines splēdidissimas dī
ca ea orātē vidēs monitū ei? p̄tin? xpian? effect? ē.
P̄deses vero p capillos virgīnez suspēdit: sed eam
imobilem pmanētē negato cibo ī carcere recludi
fecit: vt septimo die int quatuor ingentes lapides
sicut oliua cōstringeret. Illa vero quotidie ab āge
lo sociata duz septimo die itra lapides durissimos
posita eēt: ad ei? ordōnez ipsi lapides in cinerem te
nerrimus sunt redacti. Unde p̄ses se victum a pu
ella erubescens: eā ī foueā p̄ici iussit: vbi tres tāte
imantatis bestie erāt que oēm hominem degluti
rent: que statz blādiendo ad virgīnē cōcurrentes:
tūctis caudis ei quasi cathedram ad sedendum
p̄bētes: iudicē hoc vidētē vehemēt? cōfuderunt.
Unde cū p̄ses fere p angustia moreret īgressus car
nifer: vt dñi sui iniuriā vindicaret gladiū ī lat? suū
fixit: xpi martyre fecit. Quē iudex p mercede ve
ste ferica iduit: torque aurea circūdidit. Sz egre
diēs a leone arripit: ab eo penit? deuorat. Cū sui
eū dunt? p̄quirētes: vir pauca ei? ossa cū vestes scissa
torque aurea repiunt. P̄scus quoq; iudex scipz
comedēs mortu? ē inuētus. Scā āt Euphemia in
calcedonia cū honore sepulta ē: meritis eū oēs in
dei: gēntiles calcedonie ī xpm crediderūt. Passa ē
āt circa ānū dñi. 280. Ambro. de hac virgine ī p̄fātōe
sic ait. Virgo alma triūphatrix euphemia virginita
tē retinēs mitrā: p̄fātōis mēnit vestiri coronā: cui?
p̄cib? hostis inimic? euincit: p̄fē? aduersari? supat:
a formacis igne vgo sospes eripit: duri lapides in
puluerē cōuertit: fere māsnefuit collaq; submit
tūt: atq; oia penaz supplicia ei? ordōne supat. Ad
uissimē gladij mērone cōfossa: carnea relinquens
claustra: celesti choro īmagē scita. Hec sacra vgo tibi
dñe ecclīa tuā cōmēdet. hec p nobis p̄cedit? iter
peller. hec ēt vora n̄ra: vt virgo vernula ilibata ti
bi p̄stet. C De scō Lamberto.

Ambertus nobilis aīe: sz no
bilioz scitate vite a
pmeno etat? suelstis eruditus adeo p sui
scitate ab oib? amabat: vt p theodardū magz suū
traicetū. ecclesie ī ep̄m meruerit. p̄moneri: quem
bilderte? rex plimū diligebat: p̄e oib? ep̄is char
semp bēbat: sz crescēte inuidoz malitia eum sine cā
ipij expellētes honore d̄bito p̄uauerūt: ferramū
dā ī eius cathedrā statuerūt. At Lābert? monaste
riū īgressus p quq; ānos ibidē optime cōuersat? ē.
Quadā vero nocte ad orōnē surgens ī p̄mimento
p ignorantiā sonū scē: qd andiēs abbas dixit: qsq;
hūc fecit sonū statū vadat ad crucē: tūc Lābert? il
lico nudis pedib? ī ciltio ad crucē euenit: ibiq;
tādū ī īmne glacie fix? stetit dū frīb? post matu
ritas se calefacientib?: abbas eū deesse cognouit: z
audiēs a quodā fratre q ille eēt q ad crucē iussz eū
introducē fecit. z ab eo cū monachis vīā postulauit
Ille vō nō solū clementē idulsi: sz et d bono patētie
eīs sublimis p̄dicauit. Post m̄ septē ānos ferreū
das ē expulsus: scūs Lābert? iabēte p̄cipio ad

sedē p̄p̄iā ē rediit. Cū āt acut p̄ns vbo ē exēplo
polleret īsurgēs ī cū duo maligni cū grauitate in
sectare cepit. quos amici pōntificis sicut mēnerāt
occiderūt. Eo tpe lābert? pipinū de quadā mere
trice quā tenebat plurimū īcrepauit. Eodo āt cō
sanguine? eoz q occisi fuerāt: frater ip̄s meretri
cis domestic? aule regie cōgregato exercitu domū
ep̄i circūquaq; obsedit volēs occisoz necem ī scō
vidicare. At cū puer lābert? ī orōne posito nūciāz
ille cōfusus ī dño vt eos expugnaret īmūcōne acce
pit: sz ad se rediēs gladiū de manu p̄icit: meli? iu
dicās: vt p̄stēdo ē monēdo vinceret: q; vt sacra
tas inan? de ip̄loz sanguine macularet. Tūc vir dei
suos amonuit: vt pecā sua cōfiterent? mōtes pa
tientē sustinerēt. Statq; ipij irruētēs factuz ī orōne
lābertū p̄stratū p̄emerūt circa ānū dñi. 600. Quib?
discedētib? qdā ex ei? famulis euadētēs corp? eius
occulre ad cathedrālē ecclīa nauigio p̄uenerūt: cū
mlta citat? mēsticia sepulture dderūt. C De noīe.

Mathē binomi? extitit. f. Mathē et leui.
Mathē āt īterptat donū festinatōis. vī
donator cōsili. vel dī mathē? a magn? et
theos quod ē dō qd magn? deo: vel a ma
nus z theos qd man? dei. fuit. n. donū festinatōis
p festinā cōuersionē: donator cōsili p salubrē p̄dica
tōez: magn? deo p vite p̄fectōez: man? vī p enāgeli
cōscriptōez. L cui īterptat assūpt? vel applicat? sine
addit? sine apposit? fuit. n. assūptus ab eractione
rectigaliū: applicat? numero apostolorū: addit? cō
sortio euāgelistarū: z apposit? cathalogo martyruz.

C De sancto Mathēo apostolo
Mathēus aplūs ī ethiopia p̄dicās
ī citate q dī nadaber du
os magos nomē zaroen z arphaxat rep
p̄t: q ita hoīes suis artib? demētābat: vt quoscūq;
vellēt mēb̄oz officio et sanitate p̄uare viderent
q ī t. itā supbiā eruperūt vt se qd deos ab hoīb? fa
cerēt adorari. Mathē? āt apls p̄dictā ciuitatez īn
gressus: apud ennelchum candacis regine quem
philippus baptizauerat hospitatus: ita magoz p
stigia detegebat: q quicq; ip̄i faciebāt hominib?
īn p̄mittent hoc ipse cōuertebat ī salutes. Cū
nuchō āt sanctum Mathēū interrogāte quomo
do tot linguas loqueretur z intelligeret exposuit ei
mathēus: q spiritū sancto descendente. oīum lin
guaz sciētia recepiſſent: vt sicut illi qm per super
biā turrim vsq; ī celū edificare volebāt p cōfusiō
ne linguaz ab edificatione cessauerūt: sic apostoli p
oīum linguaz sciētia turrim nō de lapidibus: sed
de virtutibus cōstruāt: per quā oēs q crediderūt
ī celum ascendāt. Tūc venit q diceret magos il
los cū duob? aduenisse draconibus q ignē sulphu
reū ex ore z naribus euomētēs cūctos hoīes occide
bāt. Apl̄s āt signo crucis se municiens ad eos secure
exiit. Quem mor vt dracones viderunt ante ei?
pedes p̄tinus dormierunt. Dixitq; magis. Qvbi
est ars vestra? L rectitate eos si potēss: ego aut nū
dūm rogāssē qd ī me cogitauerat. īferre ī vos p
tin? retruissē. Cum āt apostolus cōuenisset ī no
mine Jesu draconibus vt abiret p̄cepit: z nullus

ledentes pñus abierūt. Cepit quoq; populo de gloria paradisi terrestriis magnū simonē cōterere asserens oibus mōtib; eminare: et prīmū celo esse spinas vel tribulos ibi nō esse: lilia vel rosas ibi nō marcescere: senectutē ibi nec euenire: s; homines ibi iuuenē semp manere: angeloz organa ibidē sola re: aues vocatas cōtinuo obedire. De hoc autem paradiso terrestri dixit hominē electū ēē sed p xpi natiuitatē i paradisu celestē reuocatū fuisse: et cum populo loqrē: ecce subito tamal; exortus ē i quo regis filius mortu; plāgebat: quē cū magi suscitār nō possēt suadebāt regi q; i dor; pformū rapt; fuiss; et ideo simulacri; et tēplā sibi pstrui oporteret. Hic dicit; at eumuch; magos custodi; facies apls; aduocauit: q; ofone fusa cū pñm; suscitauit. Quapp rex nocte Egyp; hoc visū p vniuersas suas pñcias misit dicēs. Venite et videte deū i effigie hoīs latēte. Venerūt itaq; cū coronis aureis et diuersis sacris ficiōz generib; volētes sacrificare ei. Quos math; cōpescuit dicēs. Quid qd facitis? Ego de; nō sū: s; fūus dñi iesu xpi. Illi igit de auro et argento qd sibi attulerāt ipso iubēte ecclesiā magnā fabricauerunt quam intra triginta dies consummauerunt. In qua apostolus annis triginta et trib; sedit: et totaz egyp; ad fidē cōuertit. Rex autē Egyp; cū vxore sua: et oī poplō baptizāt; ē. Ephrygeniā quoq; filiā regis apostol; deo dīcatā plusq; dūctis virginib; pfect; pfect. Post hoc hirtac; regi succēssit: et virginē pūctā cōcupiscēs dūidū regni sui aplō pio misit si cā i cōiugiu suū sibi faceret cōsentire. Cui apostolus ait. Est intra mōre pdecessoris die dūca ad ecclesiā q̄nerire: et pñte Ephrygeniā cū ceteris virginibus q; bona sunt iusta cōiugia audire: quo rex cum gaudio festinavit: putās q; Ephrygenie veller cōiugiu suadere. Mathe; igit virginib; et oī poplō aggregat; de bono infimōz diu locut; a rege plurimū ē laudat;: credēs q; hoc idō diceret vt virginis alium ad matrimoniu; puocaret: deinde ipato filitio simonē repetit dicēs. Cū bonū sit matrimoniu; si saluo federe teneat; bñ scitis astātes q; si regis spōsā aliq; suoz vsurpare psumeret nō solū regis offensā: s; mortē isap mereret; q; vxorē dūrisse pbarēt; s; q; spōsā dñi accipies eius matrimoniu; violasse conuinceret; ita et tu rex sciens Ephrygeniā regis eterni spōsā effectā et sacro velamine psecratā: quō poteris spōsā potentioris te tollere: et tuo matrimonio copulā;: quō audito rex pie ira isanics fimbriū abscēssit. Apostol; autē i trepid; et cōstās oēs ad panētiā et cōstatiā pfortauit et ephrygeniaz corā se ex timore pstratā cū ceteris virginib; bñdixit. post missaz aut solēniā rex spicula torē misit q; iuxta altare. Matheū itatē expāsis manib; i celū orātē missū a tergo gladio iterfecit et martyre cōsecrauit. Qd populus audicēs ad palatiū regis iēssurus oia pperabat: s; a pbyteris et diaconib; vir detēti apli martyriū cū gaudio celebrauerunt. Rex vero cū nec p matronas ad eā directas: nec p magos Ephrygeniā posset aliq̄ten; inmutare totā eius domū igne copioso vallauit: vt ipsaz cū ceteris virginib; cōcremaret. Apl; aut eisdē appa-

rens oēs ignem ab eaz domo excussit: q; erupēs regis palatiū suauit; et solo rege euadēte: vix cū vni co filio cūcta cōsūpsit. Statio; filius eius arreptus a demonio pñs crimina pñtes ad sepulchrū apli pperant. Pater vō turpissim; leprosus effectus cū curari nō posset manu pñia gladio se peremit. Populus aut fratre ephrygenie ab apostolo baptizati regē cōstituit: q; p annos. 70. regnauit: et filius suū sibi subsistens xpianū cultū magnifice āpliauit et totā ethyopie pñciā ecclesijs xpi replenit: 3a. roes autē et arphaxat ab ea die q; regis filiū apostolus suscitauit: pñdē fugierūt: s; simon et indas ibi dē eos vicerūt. C. Morādū q; i bñd matheo. 4. pñcipaliter cōsiderat. C. Prīmū ē obediētie velocitatis: q; mox vt xps cū vocauit: omniū thelonēu reliquit: nec dños suos timēs ratios vectigaliū ipsectas reliquit: et xpo pfecte adhesit. Pro hac velocitate obediētie qdā occasione erroris sibi assumpsērūt: sicut recitat hieronymus i originali sup pñctū locū dicēs. Arguit i hoc loco pop; phari; et iulianus augustus vl' ipinā historici mētiētis: vl' stultitiam eoz q; statū secuti sūt saluatores: qñ irrationaliter quēlibet vocatē hominē sint secuti: cū tātē vtutes tātaq; signa pcesserint: que apostolos atēq; credērent vidisse non dubiū ē. Certe fulgor ipse et maiestas diuinitat; occulta q; etiā i humana facie relucebat ex pmo ad se vidētes trahere poterat aspectu. Sim. Magnete lapide hec ēē vñs dicit: vt ānuolos et festucas sibi copulet: quāto magis dñs oīum creaturarū ad se poterat trahere quos volebat; hīec hierony. C. Scd; ē ei; largitas siue liberalitas. q; statū fecit ei; qñiū magnū i domo sua. Qd q; dē cōiugiu nō tāti fuit magnū rōne laute pparationis. s; etiā fuit magnū. Prīmo rōne voti: q; cū magno desiderio et affectu ipm recepit. Secundo ratione mysterij q; illud fuit indicatium magni mysterij. qd mysteriū expōit glo. sup. Lucā dicēs. Qui domicilio xpi; recepit iterno marinis exuberantiū pascit delectatōib; voluptatū. Tertiō ratione documētōz. q; ibi magna documēta exhibuit. sicut misericordiā volo et nō sacrificiū. et nō egēt q; fami sūt medico et. 4. rōne imitatorū: q; magni discipuli eius. C. Tertiū ei; hūilitas q; appuit i duob;. Prīmo i hoc q; se publicanū māifestauit. Ceteri enāgeliste vt dicit glo. verecundie causa euangeliste ore nomen vulgatum nō ponunt. et ipse s; q; scriptū ē: iust; i pñis accusator: ē sui matheū se et publicanū noiat: vt oīdat nullū qñerū dberē d salute diffidere: cū apls et enāgelista d publicano repēte sit fact; Scdō i hoc q; ad suas iniurias paties fuit: qñ enim pharisei murmurabāt q; xps ad hoīes peccatores diuertiss; potuiss; eis mathe; ridere ac dicef. Vos pot; miseri ac peccatores estis: q; vos iustos arbitrates medicū refugitis: Ego at iā peccator dici n valeo q; ad medicū salutis pfugio: et eide vult; me um nō abscedo. C. Quartū ē enāgelij ipsi; et ecclesiastica solennitas. Eius enim euangelium p ceteris enāgelijis magis i ecclesia frequentatur sic psalmi David: et eplē pauli pro ceteris scripturis

De sancto

amph? i ecclesia recitant. Quis hec rō est: quoni
am teste iacobo tria sunt genera peccator. s. pecca-
tū supbie luxurie: et auaritie. Peccō supbie pecca-
uit saulus a saule supbissimo rege dicit: q ecclesia
supra modū pfectū est. Peccato luxurie peccauit.
Dauid q adulteriū cōmisit. et ppter ipsū adulteriū
fidelissimū milite Eliā occidit. Peccato auaritie
peccauit Mathē: q per auaritiā turpib? lucris i
biabat. Sūt. n. thelonearius. Est at theloneū vt
dicit isidorus: loc? i portu maris: vbi merces navi
um et nauarū emolumenta reddunt. Thelos at gre-
ce vt dicit Beda: latine dī vectigal. Et igit istū pec-
catores extiterint: cor tū penitētia deo adeo pla-
cuit: vt nō solū dñs cor culpis ignoscere: s; i eis
dona sua multiplicē cumulet. Adulterum et ho-
micidā fecit pphetā et psalmistā. lucris instantem
et cupidū fecit apostolū et euāgelistā. Iō igit hōz tri-
um dicta nobis tā frequētius recitant vt nullus q
cōuerit voluerit desperet de venia qū tātos i cul-
pa: tales cōspicit fuisse i gra. C Notandū isup q
sūt bñi Ambrosiū sup Lūcā circa cōuersionē bñi
Mathēi quedā cōsiderant ex parte medici: qdam
ex parte ifirmi sanati: qdā ex pte modi sanādī. In
medico tria fuerūt. s. sapiētia q radicē morbi cogno-
uit: bonitas qua medicamēta adhibuit potētia qua
ipsū tam subito mutare potuit. De his tribus he-
ic dicit ambrosius i psona ipsi mathēi. Hic pōt
anferre cordis mei dolorē et aīe pallorem qui nouit
occulta: et hoc qstū ad pñū. Inueni medicū q in ce-
lis habitat: et i terris spargit medicamēta: hoc qstū
ad secundū. Hic solus pōt sanare vulnera mea q
nescit sua: et hoc quātū ad tertiū. C In ipso autē i-
firmo sanato. s. in bñō mathēo tria cōsiderant sūm
q dicit Ambrosius ostendit: ipe nāq morbū pfecte
eruit curati grat? extitit: et i sanitate recepta semp
mūdū se seruauit: vñ ait. Sequebat? Mathēus
iā letus et alacer: et exultabat dicēs. Iā nō publica-
nū gero: iā nō porto leni. Erui leni postq; xps idui
et hoc quo ad pñū. Odi gen? meū: fugio vitā meā
solū te sequor dñe iesu q sanas vulnera mea: hoc
quo ad secundū. Quis ē q me separat a charitate
dei q i me ē. tribulatio: an angustia: an fames: hoc
quo ad tertiū. Adod? aut sanādī s; bñū Ambro-
triplex fuit. Primo. n. xps ipm vincit ligauit. Se-
cundo cauteriū ipsius ipressit. Tercio omne putre-
dinē emūdauit. Elī ait Ambro. loquēs i psona ma-
thēi. Ligatus sum fidei clauis et bonis cōpeditibus
vitatis. Anfer dñe iesu meorū putredines peccato-
rum: dñm habes vinculis charitatis ligatus. seca
quodcumq; inueneris viciōsum: hoc quantum ad
pñum Omne mandatum tuum sicut cauterium
impressum tenebo et si vñt cauterium mandati:
tamen putrefacta carnis exurit: ne ad vicium ser-
par contagio: et si morietur medicamentum tamen
vleeris to lit vicium: quantum ad secundum. Ele-
ni cito dñe incidas occultas et latentes serpat humor
emunda omne quod fetidū est peregrino lauacro:
hoc quātū ad tertiū. Et at euāgelii āno dñi. 500.

qđ manibus suis scripserat: cū offib? bñi barnabe
reperit ē: qđ qdē euāgelii bñis barnabas secū fe-
rebat: et sup ifirmos illud ponēs oēs tā fide barna-
be q merito matthei cōtinuo liberabat.

De nōte sancti Mauriti.

Mauritius dicit a mari et cis quod dicitur
vomēs vel dur? et bus qđ iter pstat cōstia-
tor: vel festinās. vel dicit a mauro quod
secundū Isidorū grece dicit nigrū. Ipse namq; ha-
buit amaritudinē p icolatu miserie et dilatioe pa-
tric. Sūt vomēs p superfluorū abiectionē: durus
et firmus p tormētōrū ppressionē: cōstiator p cōmili-
tonū exhortationē: festinās p feruorē et bonorū ope-
rū multiplicationē: niger p sui despectionē. Dorū
passionē scripsit et cōpillant bñs Eutēri? lngdunē-
sis archieps. C De sacro MAURITIO.

Mauritius thebea dicit dux exti-
tisse phibet. dicit aut sūt thebei a ciuita-
te sua q thebea nuncupata ē. Est at ipsa
regio i partib? orientis vltra fines arabie. habit opo-
b? fructib? fertil: arborib? delectabilis. Habbitato-
res vō illi? regionis dicunt eē magni corporibus:
armis strenui: bello fortissimi: calidi ingenio: sapiē-
tia locupletissimi. Ipa at ciuitas centū portas ha-
buit: et sup nilū flumiū q de paradiso egredit: et qđ
vt dicit sita fuit: de qua dicit. Ecce vetus thebe
centū facit obruta portis. Hic iacob? frater domi-
ni vñ salūtis pducit: et fidē xpi pfecte eos docu-
it. Dioclitian? at et maximian? q cepunt āno domi-
ni. 287. volētes fidē xpi penit? extirpare tales epi-
stolas p oēs pñicias: i qđ xpiani morabātur trā-
smiserūt. Si aliqd determinari oporteret aut sciri
et totus mūdus ex vna parte cōgregat? eēt: et sola
roma ex alia pte psteret: mūdus tot? victus fuge-
ret: et sola roma i culmine scie remaneret. Cur ergo
vos pna plebecula eius pceptis resistitis: et cōtra
eius statuta tam solide supbitis? At igit deorū im-
mortalū fidē suscipite aut imutablis de vobis se-
tētia pferet dānationis: Christiani at bñi mñi litte-
ras suscipientes nuncios oēs vacuos dimiserunt.
Tūc dioclitian? et maximian? i irā cōmoti p oēs p-
ñicias miserūt: vt oēs bellicis armis epti romam
venirent vt oēs rebelles romano ipio subingarēt
Littere at angustorū ad populū thebeorū blate sūt
qui populus s; dei pceptū que dei erāt deo et que
erāt cesaris cesari reddebāt. Cōgregātes igit ele-
ctam militum legionem. s. 6666. eos ad impera-
tores miserūt: vt i bellis iustis impatores innarēt
nō cōtra xpianos arma mouerēt. s; eos poti? bñe-
farent. Hūc at sacratissime legiōi dux erat iclyt?
vir maurit? Signiferi at cādidus inoētius eru-
perius: victor et qstātius. Dioclitian? igit maximia-
nū quē sibi i collegam iperij assūperat: cōtra gal-
los cū infinito exercitu misit et ei legiōne thebeā so-
ciavit. Hic a scō marcellino papa exhortati sūt: vt
āte gladijs iterirēt: qđ fidē xpi quā acceperāt vio-
larent. Cū igit vniuersus exercit? mōtes alpium
trāmeas: et ottodorū aduentiss: inber impator: vt
oēs q secū erāt idolis imolarent et contra rebelles

impero: et maxime contra christianos unanimiter con-
rarent: quod sancti milites audientes: octo milibus ab
exercitu secesserunt: et in quodam loco ameno cui agan-
ni nomen est: iuxta rhodanum confederunt. Quod audiens
marinianus missis militibus precepit: ut ad deorum sacri-
ficia cum alijs festinaret: quod se non posse hoc facere rinde-
runt: utpote quod fidei christi haberent: tunc imperator ira succen-
sus ait. Iugiter despectum meo celestis iniuria et me-
cum religio romana premitur. Sciat igitur maximus miles non
solum mihi: sed etiam dijs meis me posse dare vindi-
ctam. Tunc cesar missis militibus iussit: ut ante dijs sacri-
ficare compellerent: aut decimum quemque eorum pium de-
collaret. Sancti igitur cum gaudio capita extendentes: unum
alter festinabat: et ad mortem perire certabat. Tunc
sanctus mauritius assurgens: iter cetera sic concionatur. Ego
gratulo vobis: quod per fidei christi oculos mori parati estis:
comilitiones vestros necare sustinuit: quod vos ad pas-
sionem per christum paratos vidit: deum mandatum servavit: quod
ait petro. Mitte gladium tuum in vaginam: quod ergo iam
comilitionum corporibus vallati sumus: et sociorum sangui-
ne rubricatas vestes habemus: nos ipsos ad martyrium
sequimur. Idcirco ergo si placet cesari mandemus respon-
sa. Milites imperator: tui sumus: et ad defensionem rei-
publice arma suscepimus: non est in nobis perditio: non
formido: sed pro christi fide nullatenus deferemus. Quis hoc
imperator audisset: iteque iussit ut decimum trucidarent.
Quo facto eruperunt signiferi verillu arripientes: et inter
comilitiones istas dixerunt. Gloriosus dominus noster mau-
ritius de nostrorum comilitionum gloria est locutus: nec eru-
perunt signiferi vestri hoc arma arripuit: per talibus
resistant: periclitant dextere nostre hec arma carnalia: et
armamentum virtutis: et talia si placet cesari remandemus.
Milites sumus imperator: tui: serui autem quod libere pro
temur christi: tibi debemus militiam: illi innotuit: a te
laboris stipendium: ab illo exordium sumimus vite: oia
per ipso temeraria suscipe parati sumus: et ab eius fide nunquam
discedemus. Tunc ipse cesar iussit suum exercitum totam
legionem circudare: ita ut nec unum evadere possit. Cal-
lant igitur milites christi a militibus diaboli: et nefandis
manibus trucidant: et pedibus conculant equorum: et christo
preciosi martyres consecrant. Passi sunt autem circa annum
domini 287. Deinde autem nutu quod plures evaserunt: ut ad re-
giones alias venientes christi nomen predicarent: per glorio-
sissime in locis alijs triumpharent. Ex quibus fuisse dicun-
tur solutores: anetorum: octavianus apud thaurum: alexan-
der apud bergomum: secundus apud vintimiliu: nec
non et beatus constantinus: et victor: et versus: et quod plures
alii. Cum igitur carnifices per danda dividerent: et infanti epu-
larent: quendam senem nomine victorem ide casu transiret:
ad secum continuatum iussit. Ille regere cepit quomodo
iter tota illa occasio posset cum gaudio epulari. Cum
autem quodam audisset quod per fidei christi mortui essent:
suspirans ille vehementer gemit: beatus oino se cla-
mitas si cum illis esset occisus. Cum autem cooperissent quoniam
christianus esset: in eum impetum fecerunt: et ipsum prius
trucidarunt. Post hec autem maximianus apud mediola-
num: dioclitianus vero apud nicomediam una die purpu-
ra deposuerunt: ut priuata vita agerent: et adolescen-
tiores. scilicet constantinus et maximianus et galenus: quos ce-
sares fecerant imperare. Sed cum maximianus iteque

ranice imperare vellent: a constantino assilio suo persecutus
suspensio vita finivit. Tandem corpus sancti innocentii de
eadem legione in vinda rhodani immersum a domitiano
geniano et gratho augustano et pthasio eiusdem loci
episcopis cum alijs in eorum ecclesia est sepultum. In cuius
instructione quidam gentilis artifex erat: quod alijs die do-
minico sollemnibus solus opus suum exercebat. Adest
sanctorum exercitus: rapit: cedit: et arguit: quod opus suum
prophanus assumpsit: et die dominica cum alijs diuinis inter-
deret: ipse operibus mechanicis imbiaret. Correctus
ad ecclesiam cucurrit: et se fieri christianum postulavit.
Ambrosius autem in predicatione de his martyribus sic ait.
Cetera fidelium diuino lustrata lumine ab extrinsecis
terre finibus veniens tibi fidelis supplicavit: et tamen cor-
poris bellatorum legio mucronibus circumsepta quod spiritus
talis etiam armis vallata ad martyrium vigili quanta
perperam: quos persecutus tyrannus ut eos metu per-
terreret: his ad inquisitionem supplicii gladio decima-
uit: atque postmodum quanta eos perdurantes in fide uni-
versos pariter capite pleci precepit: sed hi tanto chari-
tatis ardore seruebant: ut eicte armis fletu populi-
te passim geniculantes spiculatorum tela hilari corde
susceperunt. In quos beatus mauritius tue fidei amo-
re successus decertando martyrij est coronam adeptus.
hec Ambrosius. Ceterum quidam filium suum abbati mona-
sterij in quo sanctorum martyrum corpora regebat erudien-
dum tradidit: quem in breui defunctum intermedialibus la-
ctu plangebant. cui apparatus mauritius cur filium suum sic
fletus quoniam sibi ridet quod quidam vinet a lachrymis
non cessaret: cui ille. Noli cum flere ut mortui: sed scias
eum vitare nobiscum: quod si probare desideras cras et o-
mnibus diebus vite tue si ad matutinas surrexeris: vo-
ces eius inter monachorum psallentium voces audire va-
lebis: quod illa semper fecit: et vocem filij sui cum monachis
cantare semper discernes audire. Ceterum rex gutramus
cum thesauros suos relictos seculi populo pauperibus et
ecclesie erogaret: quendam presbyterum misit: ut ipsi de
sacroscris scriptis reliquijs asportaret: cum reliquijs in
petras rediens presbyter omnia tepescere et lacu lausa-
nensi periret: capite cum reliquijs fluctibus opposuit: et
mor tranquillus magna secuta fuit. Anno domini
863. cum quidam monachi obtentu Caroli a Niccolao pa-
pa corpora sancti vrbani pape: et sancti tyburrij martyris
petrafferet: recedentes sanctorum martyrum ecclesiam visitas-
sent: ab abbate et monachis impetrarunt: ut corpus sancti
mauritij et caput sancti innocentij apud altissiodorum in ec-
clesia quam sanctus germanus eiusdem martyribus dudum de-
dicauerat transportaret. Ceterum refert isidorus damianus:
quod in burgundia erat quidam clericus superbus et abutuosus
quidam ecclesiam sancti mauritij sibi usurpauerat: quo-
dam potestate milite sibi plurimum obsequente. Quod autem quidam
die missa cantaret: et in fine euangelij diceret: ois qui se
exaltat humiliabitur. Ceterum derisit miser et ait. Falsum est. nam
si ego meis hostibus me humiliasset: tot hodie dimittas
ecclesie non haberet. Et ecce fulmine istar gladij in
os eius per quod blasphemie verba enomine introi-
uit: et subito cum extinxit. De nomine.

Quia a iustitia est dicta. Ipsa enim per insti-
tuta vincit: quod suum erat reddidit: scilicet do-
bedientiam: supiori plato reuerentiam: pari

De .s. cypriano et iustina

et co: di: inferendi disciplinā: inimicū patiētiā: misere
ris et afflicti cōpassionē: opofam sibi sanctimonias.

De sancta iustina.

Iustina vgo de citate antiochie
filia sacerdotis idolorū quo
tidie ad fenestrā sedēs plū diaconū euā
gelii legēte audiebat: a quo tādē quersa ē: qd cum
mī i lecto pū rettulisset et ābo dormisset: xps cū an
gelis appuit eis dicēs. Venite ad me: et dabo vob
regnū celoz: q emulātes statī cū filia sua se bap
tizari fecerunt. Hec igr iustina vgo a cypriano pluri
mū molestata: apz tādē ad fides quertit. Cyprianus
enī a sua puerina mag⁹ exētat. Illa cū septē anoz
cētā parētib⁹ diabolo psecratus ē. Illic igr magice
artū iseruebat: et insonas i inuēta quertē videbat
et multa alia pfigia exercebat. Ardēs igr i amoz
iustine vgis ad magicas artes se cōtulit: vt ipsā vt
p se vt p viro quodā a cladio: q fili ei⁹ amore ex
arferat posset hēre. Aduocat igr dmonē vt ad se ve
niat vt iustina p eū hēre valeat. Aduciēs dmo dixit
ei. Quid me vocasti? Cui cyprian⁹. Amo vginē de
galileis: potes ne facē vt ipaz hēas et volūtātē meā
secū pficiā: cui dmo. Ego q hoies e paradiso ejicere
potui: cam frēz suū occidē. pcurauit: indeos xps oc
cidē fecit: hoies pturbauit: nō potō facē vt vnā pnel
lā hēas: et ea iuxta tuū placitū pfruaris. Unguentū
hoc accipe: et circa domū ei⁹ defors sparge: et ego su
pueniēs cor ei⁹ i tuū amorē icēdā: et tibi eqz affēire
ppellā. Seqnti nocte dmo ad eā igredit⁹: et cor ei⁹
ad amorē illicitū icitare conat⁹: qd illa senties dno
te se dno quēdam: et totū corp⁹ suū signo crucis mu
niat. Ad signū autē scē crucis diabolus trit⁹ fugat: et
ad cyprianū vēiēs an eū stetit. Cui cyprian⁹ dixit. Qua
re nō adduxisti ad me vginē illā: cui dmo. Elidi in
ea quoddā signū et tabui: et ois i me vt defec. Cyp
rianus āt eū dimisit: et alii fortiorē vocauit: cui dixit
dmo. Audui iustionē tuā: et vidi illi⁹ impossibilitatē
sz ego emēdabo: et tuā pplebo volūtātē: aggrediar
eā: et cor ei⁹ vulnerabo i amorē libidinis: et ea iuxta
desideriū tuū pfruaris. Ingredies igr diabolus hīre
bat ei pfnadē: et aīnz ei⁹ ad amorē illicitū inflāmare.
Illa āt se dno dō recōmēdās signo crucis oēs tēta
tionē repellit: et iustitias i demonē pūm⁹ eū abiecit
Demon āt pfusus an fugit: et ante cyprianū stetit: ad
quē cyprian⁹. Et vbi ē vgo ad quā te trāsmisi: et de
mo. Victi me fateor: et qut: dicē pūmesco. Quoddā
enī signū fribile i ea vidi: et pūno robur oē amisi.
Tūc cyprian⁹ eū deridēs dimisit: et ipz demonū pnci
pē aduocauit: cūqz vēisset ad eū dixit. Que ē vtus
tā modica vt vicat ab vna puella: dixit dmo. Ec
ce egredies varijs febrib⁹ eā verabo: et aīnz ei⁹ ar
dē: inflāmabo: et totū corp⁹ vehemētī ardore resp
gā: et frenetiā illā faciā: et varia sibi sātasmata offe
rā: et media nocte eā tibi adducā. Tūc diabol⁹ i spe
cie vni⁹ vgis se trāfigurauit: et ad vginē vēiēs di
xit. Ecce ad te vēio: q: tecū i castitate vni⁹ cōcupi
seo: verū dic qd te q nā nī i certamis merces erit:
cui scā vgo rid. t. Adceres qdē mltā: labor modic⁹
dixit ei dmo. Quid ē qd de⁹ pcepit. Crescite et mlt
uplicamī et fplete tē: tūc eo g⁹ bōa socia q si i vir

ginitate pmāserim⁹ vbi dei irritū faciēm⁹: et velut
atēntes et iobediētes i grane iudiciū decidem⁹: et
vū videbamur spare pūmū: grane iurrem⁹ tormē
tū. Cepit āt cor vgis pūis cogitatioib⁹ p imissionē
dmonis genti: et ardore pūpiscēne fort⁹ inflāmari:
adeo vt iā surgēs abire vellet. Tūc scā vgo ad se
reuerfa et qz eēt qui secū loqrēt itelligēs: pūmo se
cruce munuit: et i diabolū sufflās ipz istar cere pū
nus liqfecit: et ab oī tēptatiōe se libatā sensit. Adst
modū diabolus i specie iūcis pulcherrimi se trās
figurauit: et thalamū ei⁹ igredies cū ipā i lectulo ia
ceret: ipudent i ei⁹ lectulū pūluit: et ei⁹ amplex⁹
rurere voluit. Qd vidēs iustina et malignū spirituz
adesse cognoscēs mor signū crucis edidit: et istar ce
re diabolū liqfecit. Tūc diabolus pūmittēte deo febz
bus eā fatigās et plures cū gregib⁹ et armentis occi
dēs maximā mortalitatē i tota antiochia futuraz
p demoniacos pūcebat: nisi iustina pūgio pūnti
ret: Quapropt tota citas morbo lāguēs: ad iuanaz
parētū iustine puenit clamās vt iustina pūgio tra
derēt: et sic ciuitatē a tāto piculo liberarēt: sed cum
iustina nullaten⁹ cōsenseret: et ex hoc moritē eidem
oēs minarent⁹: septimo anno mortalitatē ipsa pū
cis orauit: et ipsā pūhlētā pūpūlanit. Chidēs diabo
lus q nihil pficeret: i formā iustine se trāsmutauit
vt famā iustine pollueret: et cyprianū deludēs se iu
stinā ad se adduxisse iactaret: et cyprianū deludēs se iu
stinā ad se adduxisse iactaret. Igr cyprianū i specie iustine ad ipsūz cucurrit: et eū
qsi q i eius amore lāgueret ofensari voluit: quā cy
prian⁹ vidēs et iustina cē credēs gaudio replet⁹ ait.
Bene venisti iustina oīum femiāz decora: mor vt
cyprianus nomē iustine nomiauit: diabolus nomē
illud ferre nō potuit: sed ad ei⁹ plationē instar fu
mū statū euauit. Quapropt cyprian⁹ delusum se
esse vidēs tristis remāsit: vnde et ampli⁹ in amorē
iustine estuās ad ostiū vrgis diu vigilauit: et quā
doqz in femiā: quādoqz in anē: vt videbatur arte
magica se cōmūtās cū venisset ad ostiū vrgis neqz
femina neqz auis: sed cyprian⁹ pūm⁹ apparebat.
Ad ad⁹ quozqz arte diabolica mutar⁹ in pascere: cū
ad fenestrā iustine volasset: mor vt virgo eū aspe
xit: nō passer: sed a cladi⁹ apparuit: angustianqz ni
mis cepit ac tremere: quia nec fugere poterat nec
salire. Tūc vero iustina ne caderet et creparet:
eū per scalā deponi fecit: admonēs vt a sua vesa
nia cessaret: ne iuxta leges tanqz maleficus pūm
rectur. Eluctus igitur per oīa diabolus ad cyprianū
redijt: et ante eū cōsensus stetit. Cui dixit cypria
nus. Istinquid et tu vici⁹ es? Que est miser virt⁹
vestra: vt vnā puellā non possitis vincere: nec in
eam potestātē habere: sed ecōnverso ipsa vos vin
cat: et tā miserabiliter vos pūsternat? Dic tū mibi
obsecro in quo est eius tā maxima fortitudo? Cui
demon ait. Si mibi iuraueris vt a me nequāqz re
cedas: virtutē victorie eius tibi pandā. Cui cypria
nus. Ider quid tibi iurabo? Cui dmo. Iura mibi p
vtutes meas magnas q a me nūqz dīcedes. Di
xit ei cyprian⁹. Ider vtutes tuas magnas tibi iu
ro q a te nūqz dīcedā. Tūc diabolus quasi se
curus ei dixit. Iduella illa signū crucis ixi edidit: et

statim tabuit et omnem ventem meam amisi. et quasi
cera a facie ignis effluit. Dicit ei Cyrianus. Ergo
crucifixus maior te es? Et demō. Atque maior oib?
ē: et nos et oēs quos hic decipimus tradet igni texti
sibili cruciados. eni cyrianus. Ergo et ego ami-
cus debeo fieri crucifixi: ne tāta aliqū pena icurrā.
eni diabolus. Iurasti mihi p vntes mei exercitus
q̄s nemo piarare valet: q̄ a me nunq̄s discederes.
Ad quē cyrianus. Te et oēs fumigātes tuas vntes
p̄feno. et tibi et oibus diabolis tuis abrenūcio: et cru-
cifixi saluari signo me munio. Statimq̄ ab eo dia-
bolus p̄fusus discessit. Tūc cyrianus ad ep̄s iuit:
quē vidēs ep̄s et credēs eū venisse vt xpianos in
errore mitteret ait ei. Sufficiat tibi cypane h̄ q̄ so-
ris sunt. nihil enim poteris aduersus ecclesiā dei:
iuncta est enim vntus xpi. cui cyrianus. Certus suz
q̄ iuncta est vntus xpi: narrāsq̄ q̄ sibi acciderant ab
eo se baptizari fecit: q̄ postmodū tā in sciencia q̄ in
vita valde p̄ficiēs: mortuo ep̄o ipse in ep̄s ordina-
tus est. Vtāin vero vginē Iustinā in monasterio
posuit: et multis sacris vginibus eā ibidē in abbatib?
am p̄fecit. S cūs aut cyrianus martyribus ep̄is lo-
las sepe mittebat: et eos in certamine roborabat.
Comes aut regionis illius audiēs famam b̄i cy-
riani et b̄e Iustine eos ad se p̄sentari fecit: et an fa-
crificare vellent regnū: q̄ dū in fide xpi p̄sisterēt fir-
mi: iussit eos i sartagine plenā cera pice et adipe po-
ni: q̄ tū eis mīz refrigeriū p̄sint nec aliq̄d supplicii
irrogant. Sacerdos aut idolorū p̄fecto dixit. In-
beas me ante sartagine stare et p̄festim vinca oēm
vntes eorū. Tū ergo iuxta sartagine stare venisset
dixit. Magnus es deus herentes: p̄f deorū impiū
et ecce cōtinno de sartagine ignis exiuit: et penitus
eū p̄sumpsit. Tūc cyrianus et Iustina de sartagine
ertrahunt: et data sup eos sūa pariter decollātur.
Dorū corpora cū sex diebus ad canes. victa māf-
sent: postmodū romā trāslata sunt. Ilic aut vt dī
placēte regescūt. Iffassi sunt autem sexto calēdas
octobris circa annū dñi. 287. sub dioclitiano.

De nomine.

Cosmas dī a cosmos qd est forma vel or-
natus: vel fm Ihdor cosmos grece dicit
mūdus latine. Fuit enī forma alijs i exē-
plis. ornatus vntibus bonis: mūdus ab oibus vi-
cijs. Damianus dictus est ab adama quadā bestia
q̄ humilis est et māfuerat: vel Damianus a doama
qd est doctrina: et ana qd est surfū: vel a damliū qd
est sacrificiū: vel Damianus dicit q̄s dñi manus
Ipse. n. māfuerat hūit i guerlatōe. doctrinā su-
pnā hūit: et docuit i p̄dicatōe: sacrificiū fuit i carnis
maceratōe: dñi manus fuit i medicinali curatōe.

De sanctis Cosina et Damiano.

Cosmas et Damianus germani
ligiosa m̄re noie Theodora nati sūt. Hi
arte medicine edocti tāta a spū scō grām
acceperūt vt oēs lāgnores nō solū ab hoib? s̄ et a
iunētis curarēt: grati oia tribuēt. M̄fona āt qdā
noie palladia cū oia sua i medicis p̄sūpserat ad scōs
acceperūt: ab eis sanitatē itegrā reportant. Tūc illa

qdā manusculaz scō damiano obtulit: et eū nollet
recipe illa eū sacramētis tribulib? adiurauit: pp qd
ille acceperit recipe nō qdē ductus cupiditate minne-
ris: s̄ vt denotōi satisfaciens offerētis: et ne nomen
dñi videret sp̄nere: p qd videbat sic se adiuratum
esse. M̄do vbi scūs cosinas cōperit p̄cepit ne corpus
ei vna cū corpore ip̄s p̄poneret. Secūti nocte dñs
Cosine appuit et fr̄s de suscepto munere excusauit
Audiēs eorū famā p̄cōsul l̄has eos ad se accersiri
fecit: et q̄ eorū sunt noia que p̄ia: q̄ fortuna ingre-
cepit. Sacti martyres dixerūt. noia n̄ra sunt Cos-
sinas et damianus: alios tres fr̄s b̄emus: quorū no-
mina sunt antinus Leontius et cuprepius. p̄ia āt
n̄ra arabia est: poro fortunā xpiani nesciunt. Iussit
ergo p̄cōsul vt fr̄s suos adducerēt: et simul idolis
imolarēt: sed cū oīno imolare p̄tēnerēt p̄cepit eos
in manibus et pedibus dure torqueri. Cū aut eius
tormentā deriderēt: insit eos cathena ligari et i ma-
re p̄cipitari: s̄ statim ab angelo de mari liberātur:
et ante p̄fidē statūtar. Qd p̄fes considerās ait. per
deos magnos maleficijs vincitis: q̄ tormentā p̄c-
nitis et mare sopitis. Docete ergo me hec via ma-
leficiā: et in noie dei Adriani sc̄q̄ vos: et hoc dicto
statim duo demones affuerūt et eū grauissime i fa-
cie cederūt. Et ille exclamās dixit. Dep̄cor vos o
boni viri: vt p me ad deū v̄m oretis: q̄bus orati-
bus p̄tinuo demones discesserūt. p̄deses aut di-
xit. Videtis q̄l aduersū me dii idignati sūt: q̄ eos
reliquere cogitabā. Iā ergo deos meos vos non
patiar blasphemare. Tūc eos i ignē copiosū iacta-
ri p̄cepit: s̄ tū eos nūc leuit: qn pon? flāma p̄siliit lō-
ge: et multos de astātib? iteremūt. Iubent ergo in
eculeo suspēdi: s̄ ab angelo ipsos custodire et fa-
tigatis admodū i cedendo ministris ante p̄fidez de
ponunt illos. Tres igit fr̄es in carcere fecit re-
cludi et cosinā et Damianū crucifigi et a populo la-
pidari: sed i suos lapides redibant auctores: q̄s
plurimos vulnerabāt. Tūc p̄fes furore reple-
tus eductis tribus fratribus et statibus iuxta cruce
insit cosinā et Damianū sup crucem poni et a quorū
militibus sagittari. Sagitte vero connerse pluri-
mos vulnerabāt: sed sanctos martyres non lede-
bāt. Videns aut p̄fes in omnibus se confusum:
vsq̄ ad mortē angustiatum omnes quinq̄ fr̄es
fecit infimul decollari. Ademores autem christia-
ni verbi quod dixerat sanctus cosmas ne in vnum
sepelirentur: cogitabant quomodo vel vbi vel-
lent martyres sepeliri: et ecce subito camelus adue-
nit: et humana voce proclamans sanctos in vno lo-
co sepeliri p̄cepit. Passi sunt aut sub dioclitiano
qui cepit circa annū dñi. 287. C Iussus quidā
cū post laborē messis in cāpo aperto ore dormiret:
serpens in eius ore ingressus est. Eugilans aut cū
nihil sc̄tiret domū rediit: et sero scō grauissime tor-
queri se sensit: voces igitur miserabiles emittebat
et sanctos dei cosinā et Damianū in sui adiutorium
inocabat. Sed cū dolor semp̄ iresceret ad ecclesiā
scōz martyx p̄fugit: et ibidem eo subito dormiente
serpens sicut intrauerat p os eius exiuit. C Tūc q-
dam longe profecturus sanctis martyribus cosine

Be. s. porseo epō

et damiano vxoꝝ emēdauit: dās ei signū cui ptin⁹ deberet annuere si aliqui eā vocaret. Post hoc aut scīs diabolus signū qđ ei maritus dederat se i ho minē trāfigurauit: et vxoꝝ ei⁹ signū viri afferēs dixit. Vir tuus ab illa ciuitate me misit ad te: vt dū eā te ad eū. At illa adhuc ire formidās ait. Signūz qđ agnosco: s; q; scīs martyrib⁹ cosine et damiano emēdata sūt: sup eoꝝ altare mihi iura q; securā me duces et tecū statim pficiscar. Ille aut ptinno vt dixerat sibi iurauit. Secuta ergo eū cū ad quēdā locū secretū venisset: voluit eā de iuncto diabolus pcipitare: vt eā occideret: qđ illa sentiens exclamauit. De sanctoꝝ cosine et damiani. adiuua me: vobis enī credidi et secuta sum eū. Cōfestim aut facti euz multitudine dealbatoꝝ ibidē affuerunt: et eā libera uerunt. Diabolus at statim euannit: et dixerunt ei. Hos sumus et cosmas et damian⁹ quoz iuramēto credidisti: idq; festinam⁹ venire in auxiliū tibi. Felix papa octau⁹ facti Gregoꝝij i honoꝝe scōꝝ cosine et damiani nobilē ecclā qstruxit. In hac ecclēia qđ vir scīs martyribus iniebat: enī iā cācer vni crūs totū qspiserat. Et ecce dormiēte illo scī cosmas et damianus deuoto suo apparuerunt: vnguēta et ferramēta secū portātes: quoz vnus alteri dixit. Tbi carnes accipiem⁹ vt abscissa carne putrida locū vacuū repleam⁹: tunc ait alter. In cimiterio facti petri ad vincula bodie: ethiops recēs sepultus ē: de illo ergo affer: vt hūc supponamus: et ecce ad cimiteriū pperauit: et corā mauri attulit: pcedētesq; corā isirini loco ei⁹ corā mauri iseruērūt et plagā diligēter vngentes corā infirmi ad corpus mauri detulerūt. Singulās aut cū se sine dolore sensisset manū ad corā apposuit. et nihil leionis inuenit apponētesq; eadēlā cū i crure nil mali videret cogitabat: an nō ipse q erat: s; alius alter eēt. Medies aut ad se p gaudio de lectulo pshijt: et qđ i sōnis videtur: et qual⁹ sanar⁹ fuerat oib⁹ enarrauit: q pēti ad tumulū mauri miserūt: et corā mauri pēsa: et corāz pdicti viri illius loco in tumulo positā repperierūt.

C De sancto porseo episcopo.

Porseo eps cui⁹ historiā beda p. s; byter scripsisse credit cū oī vīte et bonitate polleret: ad extremū veniēs spū emisit: viditq; duos angelos ad se veniētes: vt ei⁹ aīz deferret. Tertiu vero armatum scuto cādido: et gladio fulgureo se pcedēte qspexit. Deinde demones clamātes audimit. Pcedamus et aī facie ei⁹ bella cōmoneam⁹. Qu ergo pcessisset querū iactabāt i eū ignita iacula: s; angelus pcedēs scuto ea suscipiebat: et ptinus extinguebat. Tūc demones angelis opponētes dixerūt. Ociosos simones sepe dixit: et id ille sus nō d; pfrui vita btā: qđ angeli nisi pncipali vicia ptra cū pmleritis ppter minima nō pibit. tūc dixit ei demō. Si iust⁹ est d; hō hīc nō saluabit. Scriptū est. n. nisi querū fueritis et efficiamini sicut pmlti nō itabitis i regnū celoz. cū angelus excusans ait. Indulgētā in corde hūit: s; qstuetudo hoīuz ptinuit. cū demon. Sicut accepit malū et qstuetudine ira accipiat vindictā a supno iudice. Scūs angelus dixit. Iudicemur aī

deū pbiāte angelo aduersarij dēriti sūt. Tūc demō dixit. Seruus scīs voluntatē dñi sui et nō faciēs va polabit plagis multis. Cui āgelus. Quid. n. iste de voluntatē dñi sui nō adimpleuit? et demō. Dona iniquoz suscepit. cū āgelus. credidit q vnusq; eoꝝ pniāz egisset. demon dixit. Alii debuit pbare pnie pseueratiā: et sic fruct⁹ suscipe. Angelus ridit. Indicemur aī deū: s; demō succubuit. Iter at ad bel lādū surrexit dices: vsq; nūc estimabam⁹ deū veracē: q oē delictū qđ i frīs nō purgavit: se i etnū punitūz pmit. Idic ergo hō quādā vestem a quodā vsurario recepit: nec de hoc punit⁹ fait. Tbi ē ergo inflicia dei? Cui āgelus. Silite q; occulta dei iudicia ignoratis. Quādm. n. sperat pnia comitat⁹ hominē diuina mīa: demō ridit. S; nullus hīc locus ē pnie. cū āgelus: pfūditatē iudicioꝝ dei ignorat. erit et. n. Tūc diabolus tā gramē cū pculsit: vt postmodū vite restituit⁹ semp pculsionis vestigiū retineret. Arripiētes at demones vni ex his quos in ignibus torq; bāt ip̄s i eū iactauerūt: q eius humerz marillāz icēdit: cognouitq; hoīez: q ille erat cui⁹ vestē accepit: dixitq; āgelus: qđ icēdisti arsit in te. Si. n. hūi⁹ viri in petis mortui domū nō accepisses: nec pena i te arderet. Et hāc pculsionem pmitte deo p receptōe vestimēti illius recepit. Alter aut demō dixit. Adhuc restat illi āgusta porta: vbi illū supare poterim⁹. Diliges pximū tuū sicut teipm. ridit āgelus. Vir iste i primos suos opat⁹ ē bona. aduersari⁹ ridit. Ad sufficit hoc nisi etiā sicut scip̄s dilexerit. Cui āgelus. Fruct⁹ dilectōis ē bñ opari: q; deus reddet vnicuiq; sm opa sua. dixitq; demō S; q; vbum dei diligēdo nō impleuit dānāus erit. Pugnāte turba nefāda scī āgeli victores fuerunt. Dixit iter demō. Si deus iniquus nō est: et verbi illi⁹ trāsgressio ei displicet: vir iste penāz expers nō erit. Ppromisit. n. seculo abrenūciare: et ecōtrario seculū dilexit ptra id qđ dem⁹ ē. Nolite diligere mūdū neq; ea q i mūdo sūt. scūs āgelus ridit. Ad sibi ea q sūt seculi: s; hoībus idicētib⁹ dispensāda dilexit. Diabolus ridit. Qualicūq; mō diligat ptra pceptū diuinū est. Tūc aduersarij rursus diabolus ad callidas querū accūsatiōes dices. Scriptū est. Si nō ānūciaueris iniquo iniquitē suā sāguinē eius de manu tua regā. Idic non ānūciauit digne pctōib⁹ pniām. scūs āgelus ridit. Qū auditoꝝ despicit vbiū lingua doctoꝝis loq ppendit dū videt q pdicatio audita despiciat. vñ prudētis ē dū nō est loqndi tps velle tacere. In omni vō p dicitōe demonum nō pualida. nimis extitit pugna donec iudice dño triūphātib⁹ āgelis: denūtiatq; aduersarij imēsa claritate vir scīs circūfusus ē. Un⁹ at vt beda restat ex angelis dixit ei. Respice mūdū: respiciēsq; vidit vallē teneb: osā et qtuoz: ignes i acre aliquib⁹ spatij a se distantes: dixitq; ei angelus. Ad sunt qtuoz: ignes q mūdū succendūt. Un⁹ ē ignis mendaciū cū hoc q abrenūciare diabolo et oībus pōpis ei⁹ i baptismo dēs pmlerūt et minime iplēt. Scōs cupiditatis: cū mūdū diuinitas amoni celestū pponūt. Tert⁹ ē dissēctōis cū aīos primoz in supuacuis reb⁹ offendere nō formidāt. Quart⁹ ipictatis

cū infirmiores expoliare et eis fraudē facere p̄hibilo
ducit: deinde illi ignes appropinquātes in vñū re-
facti sunt. et illi appropinquātes: tūc q̄ angelo dixit
Dñe ignis mihi appropinquat. cui angelus. Qd̄ non
accēdisti nō ardebit i te. Ignis enim iste s̄m merita
operū hoīz singulos exannat. Nā sicut corpus ar-
det p̄ voluptatē illicitā ita etiā ardebit p̄ debitā pe-
nā. Rādē ad p̄p̄ū reduc? est corp? plagētib? p̄p̄i
q̄s q̄ cū mortuū existimabāt. Ille āt aliq̄to tpe sup-
nixit: et i bonis opibus laudabilr vitā finiuit.

De nomine.

Michael interpretat q̄ vt deus. et quotiens.
sicut ait Gregori? mire virtutis aliqd̄ agif.

Michael multi p̄hibet: vt ex ipso actu et
noīe def̄ itelligi q̄ nullus pōt facere: qd̄ facere pua-
let deus: et idcirco eidē Michaeli multa q̄ sunt vi-
ritutis attribuitur. Ipse enim vt Daniel atte-
stat in tēpore antirp̄i p̄surgit et p̄ electis tanq̄ de-
fensor et p̄tor: assistit. Ipse cū dracene et angelis
eius pugnavit: et ipsos de celo ejcētēs victoriā fecit
magnā. Ipse cū diabolo de moysi corpore alterca-
tus ē: eo q̄ diabolus eius corpus p̄dere voluit: vt
ipm p̄ deo iudeorū p̄p̄us adoraret. Ipse scōz aīas
suscipit: et in paradisu exultatōis p̄ducit. Ipse olim
p̄nceps fuit sinagoge: s̄z nūc p̄stitutus ē a dño i p̄n-
cipē ecclesie. Ipse vt dr plagas egyptijs intulit: ma-
re rubrū dirigit: p̄p̄m p̄ desertū duxit: et in terrā p̄
missionis introduxit. Ipse iter scōz acies angelorū
fianisfer xpi dr. Ipse enī ad dñi iperū antirp̄z erū-
tē in mōte oliuēt p̄potenter occidet. In vico ipi
archāgeli michael mortuū resurgēt. Ipe crucē: cla-
uos: lācēā: et coronā spineā i die iudicij p̄fētabit.

De sancto Michael.

Michaelis archāgeli sacra solēni-
tas dicit apparitio: de-
dicatio: victoria et memoria. Appitio ipi
angeli multiplex ē. Prima q̄ i mōte gargano appa-
ruit. In appulhiā ē qd̄ mons noīe gargan? iuxta
civitātē q̄ dr syponē. Anno aut̄ dñi. 390. in p̄dē
vrbe sypono erat vir quidam noīe gargan? q̄ s̄m
quosdā libros a mōte illo nomē accepit: q̄ om̄z et
bonū infinita multitudine pollebat. Cū āt circa p̄di-
cti mōtis latera pascere: cōtigat qd̄dā thaurum
alios reliquere: et verticē mōtis p̄cedere: cū domū
alijs redcūtibz nō redisset: collecta diis multitu-
dine famulorū p̄ deula queq̄ requē: ipm rādem in
vertice mōtis iuxta ostium cuiusdā spelūce iuenit.
p̄dermotus itaq̄: cū solmagus iecederet mor i ipz
sagittā toxicatā direxit. S̄z statim velut a v̄to re-
torā ipz q̄ iecerat repensit. Turbati sup hoc ciues
epm adeunt: et sup re tā stupenda ipz igrūt. Qui tri-
duanū ieiunū eis idit: et a deo q̄rendū ē admo-
nuit. Quo scō scūs michael episcopo appuit dicēs.
Sciatis hoīz illū volūtate mea suo telo ē p̄cussū.
Ego sū Michael archāgelus q̄ locū hūc in terris
icolere tūc q̄ seruare statūēs: hoc volui p̄bare idi-
cio ipz me loci inspectōr ē atq̄ custodē. Statiq̄
ep̄s atq̄ ciues cū p̄fessione loci adeunt: et ingredi
nō p̄famentes: oīoni p̄re forib? insistunt. C̄ Secda
appitio est q̄ circa annū dñi. 710. accidisse describi-

tur. Nā i loco q̄ tūba dr iuxta mārē q̄ sex milib? di-
stat ab vrbe adriascēsi michael ep̄o p̄dē civitatē ap-
paruit. dicens et iubens vt i p̄dicto loco ecclīā con-
strueret: sicut sit i monte gargano ita et ibi memo-
riā s̄cti michaelis archāgeli celebraret. Cū āt ep̄s
de loco in quo ecclīā cōstrueret dubitaret: ab ipso
edocēt v̄t ibi eā cōstruere faceret: vbi thauri a la-
tromb? absconditū iueniret. Iteriq̄ de loci ampli-
tudine dubitans iubet modū i amplitudine statue-
re quātū videret thauri i cirenitu pedib? p̄ruiisse.
Duc āt rupes ibidē erant q̄s nullatenus v̄t? hu-
mana mouere poterat. Tūc michael cuidam viro
appuit: p̄cipiēs vt ad p̄dē locū accedat et ipas ru-
pes remoueat: qno accedētē tā facile rupes mouit:
vt nihil hīc pōderis videretur. Edificata igit̄ ibi-
dē ecclīā: de mōte gargano p̄tem palij qd̄ scūs mi-
chael sup altare posuit: et p̄te marmoris sup qd̄ ste-
tit ad suā ecclīā detulerunt. Cū vero ibidē aque
penuriā paterent monitu angeli qd̄dā foramen in
quodā saxo durissimo fecerūt: tāta aq̄ copia p̄ri-
nus emanauit: vsq̄z nūc eius beneficio copiosus
sustētenf. Hec aut̄ apparitio in p̄dicto loco. 17. die
calēdax nonēbriū solēnter celebrat. C̄ In eodem
āt loco qd̄dā memoria dignū p̄tigisse refert mira-
culū: ille enim mons vndiq̄ oceāno cingit. s̄z bis i
die scī Michaelis iter p̄bens populo aperit. Quz
ergo copiosa turba ad ecclīā p̄geret: p̄tigit quādā
mulierem grauidā vicināq̄ partū secū ire: et ecce
magno impetu vnda redijt: et omnis turba timore
p̄cussa ad littus fugit. Sola āt mulier p̄gnās fu-
gere non valuit: sed a marinis fluctibus capta fuit
At michael archāgelus mulierē illesā seruauit: ita
etiā q̄ in mediū p̄lagi filiū parturuit quē i vlnis
suscipiens lactauit. et mari iter sibi iter p̄bente lecta
exiuit. C̄ Tertia apparitio est q̄ rome tēpore gre-
gorij pape leat̄ accidisse. nā dñi idē gregorijs pa-
pa p̄pter pestē inguinariā letanias maiores istitu-
isset: et denore p̄ salute populi exoraret vidit supra
castrū qd̄ olim memoria adriani dicebat angelum
dñi q̄ gladiū crūctatū tergebāt: et in vaginā mitte-
bat. Unde scūs gregori? itelligēs p̄ces a dño eran-
ditas ecclīā in honore angelorū ibidē p̄stravit: vñ
et castrū illud vsq̄z nūc castrū scī angeli vocat. Hec
aut̄ apparitio cū alia q̄ in monte gargano apparuit
cum syponanis victoriā dedit. 8o id? maij celebrat.
C̄ Quarta apparitio est q̄ p̄stitit i hierarchijs iporū
āgelorū. nā prima hierarchia epiphania dicit̄ idēst
superior apparitio: media dicit̄ hyperphania idēst
media apparitio: vltima dr hypophania idēst in-
fior apparitio. et dicit̄ hierarchia a hierar qd̄ est sa-
crū et archos p̄nceps q̄si facer p̄ncipatus. q̄libet āt
hierarchia p̄tinet tres ordines. nā superior p̄tinet
serappim: cherubin et thronos. Media cōtinet s̄m
assignationē dionysij diatides virtutes: et p̄tates.
Vltima cōtinet s̄m assignationē ciuile p̄ncipatus
archāgelos et angelos. Et horū diatio ordinatio et
dispositio pōt videri similr in terrenis p̄tātibz. nā
ministroz q̄ sūt sub vno rege qdā operant i media-
te circa p̄sonā regis: sicut cubicularij et consiliarij et
assessores. Siles his sunt ordines p̄me hierarchie

De sancto

Quidā vero hūc officia ad regimē regni in cōi nōn deputati hūc vel illi pūncie vt pūncipes mīlīe et iudices curie. Siles sunt his ordines scēde hierarchie: Quidā vero pponūtur ad regimē alicuius pīs regni. vt ppositi et baiuli et huiusmodi minores officiales. Et his siles sunt ordines terne hierarchie. Tres igit ordines pīne hierarchie accipiunt inq̄tū deo assitūt et ad ip̄s quertunt. Ad bec tū tria necessaria sunt. s. sūma dilectio et hoc q̄stū ad ordines seraphim q̄ interpretātur ardētes: pfecta cognitio: et hoc q̄stū ad cherubin q̄ interpretātur plenitudo scie. ppetua pphētio sine fructio: et hoc q̄stū ad thronos q̄ interpretantur sedes: q̄ in eis sedet deus et q̄scit dū eos in se q̄scere facit. Tres aut ordines medie hierarchie accipiunt inq̄tūm hūc pēse et regere vniuersitatē hōim in cōi. Hoc aut regimē q̄stūt i tribus. pmo in p̄dēdo sine imperādo. et hoc p̄inet ad ordinē dñationū: ad quē spectat alijs iserionib⁹ pēse et eos i oibus ministerijs diuinis dirigere: ac eis oīa impare: qd̄ inuit zacharie. s. vbi vnus angelus alteri dixit. Curre et loq̄re ad puer istum dices et c. 2.º imperādo: et hoc p̄inet ad ordinē virtutū q̄bus nihil est impote exeq qd̄ impat. q̄ eis datū est posse sup oīa difficilia ad diuinū ministeriū p̄nētia: ideo attribuit eis miracula facere. Tercio: in arcēdo vt. s. ipediētia et festinātia arceatur: et hoc p̄inet ad ordinē p̄dum: q̄ hūc coercere contrarias p̄tates qd̄ signatū est thobie. s. vbi dī q̄ Raphael reliquit demonē in deserto supiori. Tres vero ordines vltime hierarchie accipiūt h̄z q̄ hūc regimē determinat et limitat. Quidā enīz eoz p̄sunt vni pūncie. hi sunt de ordine pūncipatus: sicut erat pūnceps p̄lar q̄ p̄erat p̄is: de quo habet Dan. 10. Quidā vero deputati sūt ad regimē archāgeli. qd̄ a vero ad regimen p̄sone singularis. Et hi dīr angeli. vñ dīr nūmīa nūciare ex eo q̄ eoz ministeriū ad vñū pōtem limitat. Archāgeli vero dicunt maiora nūciare: q̄ bonū vñus multitudinis dignius ē q̄ bonū vñus hōis. In assignatōe aut pīne ordinis hierarchie Gregorius et Bernardus cū Dionysio p̄cordāt: q̄ accipit penes eoz fructiōne q̄ q̄stūt in seruētū dilectōe quo ad seraphim. p̄funda cognitio quo ad cherubin. ppetua retēdo quo ad thronos. S̄z in assignatōe medie et vltime i duobus ordinibus scilicet pūncipatu et vīte dissentire vident Gregorius enim et Bernardus aliā p̄sideratiōne hūerunt: p̄t scilicet medie hierarchie accipit penes p̄lationē: vltima penes ministratiōnem. p̄latio aut i angelis triplex est. p̄fētū enim angeli angelicis spiritibus. et hi dñatōes dicunt. p̄sunt etiā bonis hōibus: et hi dīr pūncipatus: p̄sunt demonibus: et hi dīr p̄tates: et odo et gradus dignitatis i his p̄z. s. ministeriū aut triplex est. qd̄ qd̄ q̄stūt in operādo: qd̄ dīr i docēdo aut maiora aut minora. p̄sumū est virtutū. Sed archāgeloz. etū angeloz. Quarta apparitio de q̄ legit in historia tripartita. nā iuxta cōstātinopolim est qd̄ locus vbi glim dea vesta colebat: s̄z nūc ecclia in honore scī michaelis fabricata est: q̄ etiā locus michaeli nūcupat. Cum igit

quēdā moie aglīm ardētissima febriis rubetis coloribus mora pphēdisset estuātū poculū medici dede rāt: qd̄ enomūit adeo vt postmodū q̄q̄d comederet vel biberet enomebat. dū aut iā mortū vicinus ēēt ad locū hūc se duci fecit: credēs se illuc aut mori aut lāguore p̄uari. cui Michael dixit. Et p̄fectio nē sibi ex melle et vīno et pipere faceret: et oīa q̄ comederet ibi iungeret: et sic plenā sanitatem recipet qd̄ cū fecisset plene liberatus est. cū tū fm medici ne rōnes p̄trariū ēē videat calida pocula colericis exhibere. Hec in historia tripartita. C Sēdo dīr victoria. multiplex aut victoria ipsius archāgeli michaelis et angeloz iuenit. Prima est quā archāgelus michael p̄dictis syphōtanis hoc mō p̄stitit. Post aliqd̄ enim tps ab inēto loco neapolite adhuc gētilēs p̄tra syphōtanos et beneuētanos. q̄ quinquaginta milibus a syphōto distāt ordinato exercitu bellare ceperūt: q̄ de epi p̄silio triduanas idutias petierūt: vt ieiunio triduanō vacaret et patronū suū michaelē in sui auxiliū imploraret. Tertia aut nocte scūs michael epō apparet p̄ces dicit et auditis victoriā promittit affaturā: et q̄rta dici hora in beī hostibus occurrētū: q̄bus occurrētibus mōs garganus inēso tremore p̄cūit: fulgurazq̄ crebra volāt: et caligo tenebrosa totū mōrē cācumē obducit: ita vt. 200. vi ri d̄ aduersarijs tā ex ferro ostiū q̄ ex sagittis igneis iterirēt. reliqui vero virtute archāgeli p̄pta idolatrie reliq̄rū errorē: et cōtinuō colla xpiane fidei sub miserūt. C Sēda victoria quā archāgelus michael obtinuit quādo draconē. i. lucifer cū oibus suis scq̄cibus de celo expulit: de quo exponit illud qd̄ habet in apoc. scū est plū magnū i celo michael et c. Cū enim lucifer dei cōlitate appetisset archāgelus michael celestis exercitus signifer adueniēs ip̄z lucifer cū suis scq̄cibus de celo expulit: et in hūc aerē caliginosū vsq̄ in diē iudicij retrahit: nō enim p̄mis sum est eis i celo bitare sine i supiori parte aeris: q̄ locus clarus et amēnus est: nec in fra nobiscū: ne nī mis nos isēstaret: s̄z in aere inter celū et frā: vt dū superius respiciūt et gloriā vident quā amiserunt inde dolore habeāt: et dū inferius p̄siciunt et vidēt hōies illuc ascēdere vnde ipsi ceciderūt: inde inuidia frequenter torqueātur. frequenter tamen ex diuina disp̄satione ad nostrū exercitiū ad nos descēdunt. Unde sicut aliquibus vīris sanctis mōstratū est: frequenter circa nos volitāt sicut musce. Innumerales enim sunt et velut musce totū aerem replerunt. Unde dicit hauno. vt philosophi dixerunt et doctores nostri opinantur: aer iste ita est plenus demonibus et malignis spiritibus: sicut radius solis minutissimis puluisculis. Licet autem tot sint iuxta sententiam Origenis: eorum exercitus minimus eoz eos vincimus. ita vt qui ab aliquo sancto viro victus fuerit. deiceps ille de vīto de quo victus est ipsum non valeat tentare. C Tertia victoria est quam angeli quotidie de demonibus obtinent: dum pro nobis contra eos p̄gnantes ab eorum tentatione nos liberant. Tribus autem modis ab ipsorum tentatione nos liberant. Primo potestatem demonis resrenando. Apoca. 20. de

angelo q̄ dñone ligant: et i abyssu misit. et Thobi.
octano de diabolo i deserto supiori religato. **¶** Dñi
n. religatio nihil aliud ē: q̄ potestatis ei⁹ refrena-
tio. Secūdo cōcipiscētiā refrigerādo qd̄ significat⁹
ē. **¶** Vbi dñs q̄ angelus tenet neriū Jacob
et statim emareuit. Tercio memoriā dñice passionis
nris mētib⁹ imprimendo. **¶** Hoc significat⁹ ē Apo. se-
ptimo. vbi dñs. nolite nocere terre et mari neq; ar-
boribus quousq; tē. **¶** Itē Ezechiel. 9. Signa t̄bau i
frōtes viroz ementiū. **¶** T̄bau. n. littera ad modum
crucis ē facta: et q̄ hoc signati sūt nō timent āgelū p-
cussorē: vñ ibidē dñs. Sup̄ quē videris t̄bau. nō oc-
cidat. **¶** Quarta victoria ē quā archangelus mi-
chael de antiṡpo habetur: ē qñ ipm occidet. **¶** Tūc. n.
Michael pnceps magn⁹. vt dñs. Dan. 12. cōsurget
et p elect⁹: q̄ adiutor: et p̄tor: stabit foris. **¶** Deide
antiṡps vt dicit glo. apoc. 13. sup̄ illud. vidi vñm
de capiti⁹ ei⁹ occisus tē. motūq; se fingēs et p tri-
duū latens postea apparebit dicēs se suscitatur:
teq; magica serenit⁹ cū demouib⁹ i aera ascēdet
et vñm i mētib⁹ adobit cū: t̄ adē i mōre oli-
uētī ascēdēs: vt dicit glo. sup̄ illud. z. chel. 2. quē
dñs iesus iterficiet tē. dñs stabit i papilionē et i folio
suo et i loco illo q̄ dñs ascēdit. **¶** Michael adue-
niēs ipm iterficiet. **¶** De quo plio et victoria itelligit
fm Gregoriū illud qd̄ dñs i apoc. factū ē plū i ce-
lo Michael tē. **¶** Illud. n. vñm de tripliṡ plio **¶** Mi-
chael itelligēdū ē. s. de plio qd̄ hūit cū lucifero: cū
ipm de celo expulit: et de plio qd̄ cū demouibus bz
nos isctānt. et de isto. **¶** Tercio hec solēntas dñi
dedicatio: ex eo q̄ hac die p̄dictū locū i mōre gar-
gano a se dedicari fuisse archangelus Michael re-
uelauit. **¶** Reuerū ei⁹ s̄p̄otam a cede aduersarioz
et tā magnifica ponti victoria adhuc dubitare ce-
perūt: vt p̄dictū locū ingredi vel dedicare debe-
rent: tūc eps sup̄ his durit papā pelagiū cōsulēdū.
q̄ r̄dit dicēs. Si homo illā ecclesiā dedicare debe-
ret hoc maxime die quo victoria data ē fieri opo-
teret. Si vero aliter sancto michael placuerit: ab
ipso ē sup̄ hoc eius regrenda voluntas. **¶** Instanti-
bus igit papā et epō cum ciuib⁹ traduano ieiunio
Michael i hac die apparuit dicens. **¶** Iſtō est opus
vobis quā ego edificari dedicare ecclesiā. ipse. n.
q̄ cōdidit dedicanti. **¶** S̄cepitq; vt die sequenti locuz
cū populo ingredientes ipm p̄cibus frequerent. et
se speciale suū patronū sentiret: deditq; eis p̄dicere
zsecratiōis signū: vt. s. ab om̄e p̄ posterulā ascēde-
rent: et ibidē vestigia hoīs ip̄ressa marmorū inuen-
rēt. **¶** Adhuc igit eps et vñm i populo ad locuz
venit et ingredientes criptā magnā et tria alta-
ria inuenit: quoz duo i australi parte posita erāt
tertiū vero i orientali venerandū qd̄ et rubeo pal-
lio circūteat. **¶** Celebratis igit ibidē missay solēnijs
cū sacra zmanuē singuli accepissēt oēs ad pp̄ia
cū imenso gaudio redierunt: Eps aut̄ ibidē sacer-
dotes et clericos delegauit q̄ ingiter diuinū officiū
celebraret. **¶** In eadē spelūca aq̄ lucida et nimis dul-
cis emanat q̄ post cōmunionē populus potat et di-
uerse egritudines sanant. **¶** Tūc sumus p̄tor his
auditis hūc diē i honorem sancti michaelis et oīz

beatoz sp̄us p totū orbē vñm saliter statuit cele-
brādū. **¶** 4. hec solēntas dñi memoriā sancti mi-
chaelis. in q̄ m̄ solēntate oīz angeloz memo-
riā agim⁹: et oēs generaliter honoram⁹: decet nāq;
nos eisdē laudē et honore ipendere multiplici rōe.
Ips. n. sūt custodes nostri ministratores nostri: fra-
tres et cōcives nostri: aīay nostray portatores i ce-
lum: orationū nostray apud deū rēp̄entatores: re-
gis eteri nobilissimū milites: et tribulatoz cōsola-
tores. pmo igit debemus eos honorare: q̄ sunt cu-
stodes nostri. cuiuslibet. n. homini dant duo angeli
vñ⁹ malus ad exercitiū: alius bonus ad custodiē-
dum. Custodia. n. boni angeli deputat hominē: et
natiuitate i vtero: et statim post natiuitatē ex vtero:
et sēp̄ cū ipso tā adultō. In hoc. n. tripliṡ statu
necessaria ē homini custodia angelica: nā dū par-
uulus ē adhuc i vtero pōt iterum et dānari. **¶** Dū
ē extra vter ante adultā etatem pōt a baptisatē
ipediti. **¶** Dū ē i adultā etate pōt ad diuersa peccā-
gtrabi. Diabolus. n. i homie adultō rōnē seducit
p astutias: volūtātē allicit p blāditijs: virtutē op-
p̄imit p violentiā id necesse fuit vt bon⁹ angelus
eidē ad custodiā deputet: vt hoīem erudiat et diri-
gat cōtra fallaciā. exhortet et erigat ad bonū gtra
blāditijs: et defendat ab oppressione cōtra violen-
tiā. **¶** Effect⁹ ar̄ angelice custodie i hoīe q̄druplex af-
signari pōt. **¶** Prim⁹ ē vt p̄ficiat aīa i bonū ḡre:
hoc facit āgelus i aīa tribus modis. **¶** Primo de ipe
dimētū ad bonū remonendū. **¶** Hoc significat⁹ est
ero. 12. vbi angel⁹ p̄cussit p̄mogenitā egypti. **¶** Secūdo
pignitā excitādo qd̄ significat⁹ ē zach. 4. vbi dñs
āgelus dñi excitauit me: qñ hoīes q̄ excitat a sōno
Tercio i via p̄ue ducēdo et r̄ducēdo qd̄ significat⁹
ē thobie. 5. i āgelo q̄ cū duxit et reduxit. **¶** Secūdo
effect⁹ ē vt nō cadat i malū culper: hoc facit an-
gelus tribus modis. **¶** Primo ipediendo peccatum
futurū ne fiat. hoc significat⁹ ē nume. 22. in balaā
q̄ ad maledicēdū israhel p̄gens ab angelo ipedit⁹ ē.
Secūdo i crepādo p̄teritū vt ab eo q̄s recedat. hoc
significat⁹ ē iudiciū secūdo. vbi cū āgelus filios isrl̄
de p̄uaricatiōe i crepasset ipsi elenauerunt vocem
et fleuerunt. Tercio violentiā iſerendo: vt a p̄iti cri-
piat: hoc significat⁹ ē i violenta educatione. **¶** 2oth et
vroz de sodomis. i. d̄ p̄ci cōsuetudie. **¶** Tercio
effect⁹ ē si cadat et postmodū resurgat: hoc facit
angelus tribus modis. **¶** Primo mouendo ad cōtri-
tionē. **¶** Hoc significat⁹ ē tho. 11. vbi ad docmē-
tum angeli de selle p qd̄ itelligit cōtritiō luminis p̄i
oculos. s. cordis. secūdo purgādo labia ad cōfessionē
qd̄ significat⁹ est isa. 6. vbi p angeluz labia israhel
purgantur. Tercio gaudendo ad satisfactionem
Luc. 15. vbi dicitur q̄ maior gaudium est in celo
super vno peccatore penitentiam tē. **¶** Quartus
effect⁹ ē ne totiens vel i tot mala cadat quoties vt
ad quos diabolus incitat. **¶** Et hoc facit trib⁹ modis.
s. potestatem demonis refrenando: concupiscen-
tiā debilitando: et memoriā passionis dominice
nostris mētib⁹ imprimendo: de qbus supra dictū
est. **¶** Secūdo debemus eos honorare: q̄ sūt mi-
nistratores nostri. Omnes enī sicut dñs debet⁹

De sancto

pmo sunt administratorij spūs: Oēs. n. ppter nos mittunt: qz superiores ad medios: medij ad infimos: infimi mittuntur ad nos. hec aut missio cōpēt bo-
nitati diuine. In hoc. n. manifestat diuina bonitas qstū. s. nostrā salutē diligat dū nobilissimos spūs q
ei itima charitate iūgnit dirigit et trāsmittit ad p-
curādum salutē nostrā. C Sēdo charitati āgelice.
cum. n. charitatis ardentis sit maxime desiderare
alioz salutē. ob quā etiā dixit ysaias. Ecce ego do
mine mitte me: et āgelī possint nos iuuare. p eo qz
vidēt nos suo auxilio idigere: et malos āgelos nos
ipugnare: nō qz ad nos mittant. lex erigit angelice
charitatis. C Tertio humane idigētie. mittunt. n.
ad islam. adu affectū ad amorē: vñ in figurā huius
legunt missi fuisse i curru igneo. C Sēdo ad illu-
minādū intellectū ad cognitōez. hoc significatum ē
apoc. 10. i āgelō qz hēbat libz apertum i manu sua.
Tertio ad corroborādū i nobis oē iperfectū vsqz i
finē. hōc significatū ē. tertio ike. 19. vbi angelus
portauit helie panē submericiū et vas aque et co-
medit et ābulauit i fortitudine cibi illi? vsqz ad mortē
dei oibz. C Tertio honorādū sūt: qz ipsi sūt frēs et cō-
cines nri. Oēs. n. electi assumunt ad ordines āge-
loz: qdam ad superiores: quidā ad inferiores: qdā
ad medios. p diuersitate suoz meritorz. licet beata
virgo sup oēs sit. qd brūs Gregorius i omelia in-
sinuare videt. nā vt ait. Sūt nōnulli q parua cu-
piūt: s; nō hēc ānūciare sribus nō desistūt: isti i āge-
loz numerz currūt. Et sūt qz secretorz celestij sūma
et capere pualēt et nūciare. hī cū archāgelis. Et sūt
qz mira faciūt signa et valenter opātur: et hī cū vti-
bus. Et sūt qz malignos spūs vtute oratōis et vi ac-
cepte potestatis fugāt et hī cūz potestantibus. et sūt qz
acceptis virtutibus electoz merita trāscēdūt et ele-
ctis sribus pncipātur. et hī cū pncipatibus meritorz
fortiunt. Et sūt qz sic i semetipsis oibus vitijs do-
minātur: vt ipso iure mēditie dñi iter hoies vocēt.
Alii ad moysen dñ. Ecce pstiti te deū pharaonis
et hī cū dñatōibz. Et sūt i qbus velut i throno suo
dñs pñdens alioz facta examinat: p quos dñi sūcta
ecclesia regit plerūqz de suis qbusdā i firmis actibz
oēs electi iudicant: et hī cū thronis. Et sūt qdā qui
pmissis charitate āplius ceteris pleni sūt: et hī me-
ritoz suoz fortē iter cherubin numerz acceperunt:
qz cherubin plenitudo scie dñi: et iuxta paulū pleni-
tudo legis ē charitas. Et sūt qz supne cōtēplatiōis
amore accensi i solo pñtoris sui dñiderio anhelāt:
nihil iam in hoc mundo cupiunt: solo eternitatis
amore pascunt: terrena queqz abiiciūt: cūcta tēpo-
ralia mēte trāscēdūt amāt et ardēt: atqz i ipso suo ar-
dore regescūt: amādo ardēt: loquendo accendunt: et
quoscūqz vbo tangūt ardere. pñt in dei amore fa-
ciūt: quo isti nisi iter seraphim numerz fortē sue vō-
catōis acceperūt. hec Grego. C Quarto honorā-
di sūt: qz ipsi sūt aīoz nri: et celū portatores: et hoc
faciūt triplici mō. pmo. viā ppādo. hī dñalac. 3.
Ecce ego mitto āgelū qz pparabit viāz ante facies
tuā. Sēdo p viā pparatā i celū bānādō. ero. 24.
Ecce ego mitto āgelū meū qz te custodiet i viā et i-
ducat terram quā pmissi pñbus tuis. tertio in celo

collocando. Luc. 19. Factū ē vt morerēt medicus
et portaret ab āgelis i sinū abrae. C Quinto qz ipsi
sūt orōm nostraz ante deū repñtatores. Ipi nāqz
pūmo orōnes nostras deo repñtāt. Et hōbi. 12. qñ
orabas cum lachrymis et sepe tebas mortuos: ego
obtuli orōnē tuāz dño. scdo ibidē. p nobis allegant
Job. 33. si fuerit p eo angelus loqñs vñ de simi-
libus vt annūciat hoīs eqratē miserebit ei? Item
zach. 1. Et ridit angelus dñi et dixit. Dñe exerci-
tūz vsqz quo nō misereberis hierusalē: et vbiū in-
da qbus iuratus es? Iste nāqz septuagesim? ān? ē.
Tertio dei sūam nobis renūciant. Dan. 9. vbi
dñi qz Gabriel ad eū volans dixit. Ab exordio pñi
tuaz egressus ē sūmo. glo. sūia a deo. et sequitur. Ego
āt veni vt iudicāre tibi: qz vñ dñiderioz es. De his
tribz dicit Berū. sup can. Discurret angelus me-
dins iter dilectū et dilectāz vota offerēs referēs do-
na: excitat istā: placat illū. C Sexto honorādū sūt
qz ipsi sūt regis eterni nobilissimi milites scdōz qz dñi
Job. 25. Alūqd ē numer? militū ei? Sicut aut vi-
dem? i militibz alicui? regis. qz qdāz eoqz semp in
aula regia cōmorant et regē associant: et ad ei? ho-
norē et solatiū regi cantant: qdam aut cuitates et
castra regni custodiūt. qdāz vō inimicos regē expu-
gnant: ita et hoīz militū vpi qdāz i aula regia. s. i ce-
lo empyreo sēp regē regū associāt: et ad ei? honorē
cantica leticie et glorie semper cantant dicentes.
Sanctus: sanctus: sanctus. Jte Bndictio et claritas
et sapia. et apoc. 7. Alij autem custodiunt citates
suburbana villas et castra: illi. s. qz nobis sūt ad eu-
stodiā deputati custodiētes statū virginū pñctū
cōingatorz et castra religionū. Ita. Sup muros tu-
os hierusalē cōstitui custodes et. Alij vō dñi inimi-
cos. i. demones expugnat. Apoc. Factū ē plūm in
celo. i. sūm vñā expōitōez i ecclia militāte: michael
et angeli ei? pñbant cum dracone. C Septimo et
vltimo honorādi sūt: qz ipsi sūt tribulatoz cōsolato-
res zach. pmo. Angelus qz loqbat in me verba bo-
na et cōsolatoria. Jte thob. 4. forti āio cito et hoc fa-
ciūt tribus modis. pmo. cōsolatōdo et roborādo.
Dan. 10. vbi cū daniel cōmisset tēgit eū angelus
dicens. Noli timē: par tibi pñtare et esto robat.
Sēdo ab impatiētia cōsērnādo. ps. Angelis suis
mādanit de te et. In manibz poi. et. Tertio ipsaz
tribulatoz refrigerādo et minnendo: et hoc ē signi-
ficatū dan. 3. vbi āgelus dñi cū tribz pueris i for-
nacē descendit: et fecit medium fornacis quasi ve-
rum rois flantem. C De nomine.

b Jeronim? dñ a hiera qd ē sacer et nemus:
vl dñ a noma qd ē lex. vñ dñ i legēda sua
qz hieronymus interpretat sacra lex. fuit
n. sanctus. i. firmus vel mundus: vel sāguine tin-
ctus: vel vsui sacro deputatus: sic vasa templi di-
cebant sancta: qz sacro vsui deputata. fuit. n. san-
ctus. i. firmus in bono opere propter persēneran-
tē longanimitatem: et mandus in mente per pari-
tatem: sāguine tinctus: per diuice passionis medi-
tationē: sacro vsui deputatus p scripture sacre ex-
positionē et interpretatōez. dñ et nem? a nemore vbi
aliqui quiescat? fuit: et lex pp reglarē disciplinā quā

monachos suos docuit: vel q̄ sacra leges exposuit
et interpretat. fuit. Hiero. et interpretat visio pulchri-
tudinis vel diuinitatis locutiones. Est aut̄ multiplex
pulchritudo. Prima ē spiritualis que ē i aia. Secda
moralis que cōstitit i honestate mor̄. Tertia intel-
lectualis que ē pulchritudo angelica. Quarta sub
stantialis que ē diuina. Quinta celestis q̄ ē scōy i patria.
Hic quātiplex pulchritudine Hiero. i se vidit et ha-
buit. nā habuit spiritualē i virtutū varietate: mora-
lē i vite honestate. intellectualē i excellēti puritate
celestē i eterna vel excellēti claritate: diuinitatē
et locutiones sine yba tā sua q̄ aliorū: falsa examina-
te pferēdo. aliorū vā cōfirmādo: falsa confutando:
dubia vero exponendo.

De sancto Hieronymo.

Hieronymus <sup>enfebri viri no-
bilis fili</sup> ab op-
pido stridonis quod dalmatie et panonie
confinia tenet extitit oriundus. Hic adhuc puer ro-
mā adiit et litteris grecis latinis et hebraicis plene
erudit. In arte grāmatica donatū habuit pcep-
to: In rhetorica aut̄ victorini oratore. In scrip-
turis aut̄ diuinis exercebat die ac nocte: idē hau-
sit anide: quod postmodū effudit abunde. Quodā ve-
ro tēpore sic ip̄e i epistola ad eustochiū p̄hibet: cui
de die Nulli et nocte platonē anide legeret eo q̄
sermo scilicet sibi i libris p̄phetis nō placeret: cir-
ca mediā q̄dragēsimā tā subita et ardētē febri cor-
pit vt toto frigerēte iā corpore vitalis calor i solo
pectore palpitaret. Quē exereq̄ funeri parare
tur subito ad tribunal iudicis trahit: et interrogat
cui cōditiōis cēt xpianū se cē libere p̄fiteat. Ad
quē iudex. Hēteris igit̄ ciceronianū es nō christia-
nū: vbi ē. n. thesaurū tuū: ibi ē cor tuū. At Hiero.
obmutuit: et cōtinuo ipsū iudex durissime cedi ius-
sit: tūc exclamauit et dixit. Hēterere mei die mi-
serere mei. Tūc q̄ astabant ad p̄dicētis genua. puo-
luti p̄cabant vt veniā tribueret adolecētie et erro-
ri. Ip̄e aut̄ iurare cepit ac dicebat. Dne si vnq̄ habue-
ro codices seclares: vl̄ si legero te negabo. In hec
igit̄ iuramētū vba dimissus subito reuincit. tūc la-
chrymis se iuenit p̄fusus: et ex verberib⁹ q̄ ate tri-
bunal suscepit scapulas terribiliter reppit limētes
Tūc aut̄ studio librorū diuinorū legit̄ certū: q̄to li-
bros gētiliū vnq̄ legerat. Ad aut̄ cēt̄ annorū 39. i ro-
mana ecclia cardinal p̄sbyt̄ ordiat. Hic tūc at
liberio papa Hiero. dignū summo sacerdotio ab oib⁹
acclamabat: s; diuin quorūdam clericorū et monachorū
lasciuiā iereparet illi nimis indignat ei insidias pa-
rauerūt: s; et p̄ vestē muliebri: vt ait. Jo. be. ab eis
turpē ē derisus. Nā cū Hieron. ad matutinas
solito more surgeret: vestē mulieris quā emuli in-
tra lectū posuerat repperit: suāq̄ eē credēs iduit
et i eccliaz sic p̄cessit. Hic aut̄ emuli faciebant vt mu-
lierē habet i thalamo crederet: quod sile vidēs tā-
te corū vesanie locū dedit: et ad gregoriū nazāzenū
cōstātinopolitane vrbis episcopū peruenit: postq̄
autē ab ipso sacras litteras didicet: i heremū p̄pe-
rauit: vbi p̄ xpo q̄ta sustinuit ip̄e ad eustochiū
narrat dices. Quoties i heremo cōsistū: et illa vā

sta solitudine: que exusta solis ardorib⁹ hominū mo-
nachis p̄stat habitaculū: putant me romanis deli-
tijs iteresse. Hic dōnebāt sacco mēbra deformia: squa-
lida cutis sili et hyopisse carnis adduxerat. quoti-
die lachrymē: quotidie gemit⁹: et si qū repugnātes
somnia imminēs oppressiss; munda humo vir ossa he-
rētia collidebāt. De cibis et pota taceo: cū etiā lan-
guētes aq̄ monachi frigida vrant: et coctū aliqd̄ ac-
cepisse luxuria sit: et tū scorpionū tātū soci⁹ et ferax
sepe choris itererā p̄nellaz: et i frigido corpore et car-
ne p̄morta sola libidinū incendia pullulabāt. Ita
q̄ cōtinuo flebāt et repugnāte carnē hebdomadaz
scedia subigebāt: diē crebro iuxi cū nocte: nec p̄us
a pectoris cessabā vberib⁹ q̄ a dño trāq̄litas rec-
dere: ipaz quoq̄ cellulā meā q̄n cogitationū p̄ci-
am p̄mescēbāt: mibi irat⁹ et rigid⁹ solus deserta
penebāt et vt mibi testis ē dñs post multas lachry-
mas nōnūq̄ videbar mibi iteresse agnimb⁹ āge-
lor. C. Hic q̄driennū igit̄ ibidē penitētia sic per-
acta ad bethleē oppidū remeant: Vbi p̄ndēs ani-
mal ad p̄sepe dñi sese obrulit p̄māsurū. Bibliothē-
cas autē suā quā summo studio sibi p̄diderat clausā
aliosq̄ libros itez relegēs diē ieiunij dūcebat ad
vesperū: multos ibidē discipulos coadunās: i scōp-
posito et trāslatōe scripturaz: quāquagintaq̄ annis
et mētib⁹ desudauit: vsq̄ ad finē vite virgo p̄mā
sit. Hic aut̄ i hac legēda dicat q̄ semp̄ vgo fuerit
ip̄e tū de se ita scribit ad p̄dāmachū. Virginita-
te i celo p̄fero nō q̄ bēo: s; q̄ magis miroz q̄ non
bēo. Tāta deniq̄ lassitudine fatigat⁹ ē: vt in litratu
suo iacēs fūculo ad trabē suspēso supinus mani-
bus se lenaret: vt scilicet officiū monasterij put̄ po-
terat exhiberet. Quādā vō die aduersperascēte
cū Hiero. cū frīb⁹ ad sacra lectionē audicēdā sede-
ret: subito leo qdā claudicās monasteriū igressus est
quo viso cū ceteri frēs fugerēt: Hier. ei q̄n hospitij
obnuant. Et eo igit̄ dñi pedē sibi lesū ostēderet voca-
tis fratrib⁹ pedē sibi p̄cepit ablui: et diligēter eius
plāā igri. Quod cū factū fuiss; inuenerūt leonis
plagā a sentib⁹ vulneratā. Adhibita igit̄ diligentī
cura leo cōualuit: et oī feritate deposita iter eos q̄-
si domesticū animal habitauit. Tūc Hiero. videns
q̄ nō tā p̄ sanitate sui pedis q̄ p̄ eoz vilitate do-
min⁹ leonē misisset: de fratz cōsilio eidē hoc min⁹
xit officiū: vt asinū quē habebat q̄ ligna d̄ nemore
d̄ferēbat ip̄e leo ad pascua duceret: et ducē ibidē
custodiret: qd̄ fecit ē. Itaz iniuncta leoni asinū cura
more pastoris idustrii erando ad pascū soci⁹ cecessantē
itineris rure pascēdo viciq̄ d̄feso: tutissim⁹ erat.
verūm vt se cibaret et asin⁹ solitū p̄ficeret op⁹ con-
suetis semp̄ horis cū eo domū redibat. Quādā igit̄
vice pascēte asino et leone granit̄ soporato merca-
tores cū camelis idē trāscētes asinū solū viderunt
et cū q̄cūq̄ rapuerūt. Exp̄gefact⁹ itaq̄ leo cū so-
ciū nō inueniret rugiēdo huc illucq̄ ibat: quē tandē
nō inueniēs ad portas monasterij tristis rediit: et in-
tro vt solit⁹ erat p̄ verēcūdia ingredi nō p̄sūp̄it
Et vidēs frēs q̄ tardī solito more et sine asino
veniss; putauerūt q̄ fame cōpulsus asinū comedis-
set: et nolētes ei andonā tribuere cōsuetā dicebant

De .s. Remigio

Uade et reliqua parte a se huius remanere mada: et tua
ignem reple: heretices tu vi: hoc malum ppetrasset
erierit ad pascua si forte aliqd mortis indicium inue
nirer: et nihil iuenientes reuerfi hec hiero^o rettulerit
Auc monitis ei^o offm asini leoni inuigil^o et ligna ce
detes leoni ponunt. Qd cu leo paneter ferret qdaz
die expleto opere ad agnu redijt hac illacqz discor
rit scire desideras qd de suo fuisset socio factu. Et
ecce vidit a loge negociatores cu onustis camelis
pcedere asino venientes. mos. n. illi regiō est: vt qm
cu camel^o lōg^o gradiunt camel^o vt direct^o vadat
pcedere et collo funiculū gestat^o asinu subsequant^o
Recogito igit^o leo asino cu igeti rugitu sup eos ir
ruit: et oēs hoīes i fugā cōuertit. Et leo terribiliter
rugiescutiebat canda sonit^o terrā: pteritosqz ca
melos sicut erat onusti ante se ad cellā ire coegit:
quod cu sres vidissent: et hiero^o nūciasset: ille ait.
Hospitibus nris fratres carissimi pedes abluite:
escas ppete: et sup hoc voluntatē dñi expectate. Tūc
leo p mōasteriū cepit vt solebat let^o discurre^o sin
guloz fratrū vestigijs se psterne^o et qm de ppetra
ta quā nō fecerat culpa cauda alludēs veniā postu
labat. Hiero. autē futuroz pscius ait fratrib^o. Ite
fratres et venietib^o hospitib^o necessaria pparate.
Adhuc eo loquēte nunci^o ad eū venit annuncians
āre fores hospites adesse: q abbatē vellēt videre:
ad quos cu ille inisset. pūm^o illi eius pedib^o puol
untur p culpa veniā postulātes: quos ille beni
gne elenās pcepit. vt sua reciperēt: et aliena n vsur
parēt. Rogabāt igit^o illi beatū Hieronymū vt me
diatātē olei p benedictiōe accipiat: qb^o vix assen
sit tādēqz coact^o suscipi iuber. psoniferūt autē se
annuatiū candē olei mēsurā srib^o ipsis daturus: et
a suis dari hereditib^o pcepturos. Cū āt oli i eccle
sia vnuqzqz caneret qd volebat tbeo. ipato: dama
sū papā rogauit: vt alicui viro docto officiū eccle
siasticū cōmitteret ordinādū. Ipse igit^o scis hiero.
i lingua latia: greca: et hebraica pscitū: et i oi sapiē
tia sūmū: eidē offm pdictū cōmisit. Hiero. igit^o psal
mos p serias distinxit: et vnicuiqz ferie nocturnuz
ppriū assignauit: ac gloria patri. i sine cuiuslibet
psal. dicēdū instituit. Deinde epistolas et euāgelia p
āni circulū dēatādas ceteraqz ad officiū pūctū p
ter cantū rationabiliter ordinauit. Adistqz illud de
bethleē ad sūmū pōnificē: et ab eo et cardinalib^o su
it valde approbatū: et ppetuo autēticatū. C Post
hoc āt in ore spelunce vbi dñs iacuit monumētū si
di cōstruxit vbi expletis. os. ānis. et. 6. mētib^o sepul
tus fuit. In quāta reuerētia eum aug. habuerit: pz
p eplas qz sibi misit. i vna qmz ei tali mō scripsit.
Dño dilectissimo et cultu sincerissimo charitatē ob
seruando atqz āplectēdo hiero. aug^o tē. C Alibi
quoqz de eo sic scribit. Scūs hiero. presbyter: gre
co latio et hebreo eloquio erudit^o i locis scis atqz i lit
teris scis vsqz ad decrepitā vixit etates: cui^o nobi
ltas eloquij ab oīte i oīe dēte istar solis lāpas re
spēdunt. Vtūs autē pspex i suis chronicis de eo sic
ait. Hiero. pshy i bethleē toto iā mūdo clar^o habi
tabat egregio ingenio et studio vniuerse ecclie fui
ens. Ipse quoqz de se sic ait ad ābigēses. Nihil a

pueritia ita vitare conat^o sū vt aluz timēre et ere
ctā ceruicē dei cōtra se odiū puocāt. Itē ego etiā
tura timeo. Itē i mōasterio hospitalitati ex corde i
tēdim^o: et oēs ad nos venientes pter hereticos leta
frōre suscipim^o ac venientū pedes abluim^o. Iudo
r^o vō i li. et bi. ait. Hiero. triū linguaz extitit pscit^o:
cui^o iterptatio ceteris anserit: qm et vboz granta
te tenacior ē: et pspicuitate sentētie clarior atqz vt
pote a xpiano iterpte verior. In dialogo quoqz se
ueri discipuli scilicet martini q ei^o tpe fuit sic d hiero.
scriptū hētur. Hiero. pter fidei meritū dotēqz vtu
tū nō solū latinis atqz grecis: s; etiā hebraicis ita
litteris instruit^o ē vt se illi i oi sciētia nemo audeat
cōparare: cui iugis aduersus malos pugna ppetuū
qz certamē. Querūt cū heretici: qz eos impugnā n
definit. oderūt clerici: qz vitā eoz dectat et crimina
S; plane cū boni oēs et mirant^o et diligūt. Nā q cū
hereticū ē arbitrant^o isamūt. Tot^o semp i lectiōe
tot^o i libris ē: nō die nō nocte regesit. aut legit ali
qd aut semp scribit. Nec seuer^o. Et sic ex his ver
bis pz: et sic etiā ipse sepe testat^o mlos psecutores et
miltos detractores ppsus ē: qz tū psecutiōes qz li
beter sustinuerit parz ex eo dū sic dicit i epla ad asel
laz. Gratias ago deo: qz dign^o sū habuit^o quē ode
rit mūdus et maleficiū me garrēs: s; scio ad regnū
puenire p isamā et bonā famā. Itē vtinam pp dñi
mei nomē atqz iustitiā vniuersa me iudeliū turba
psequat^o. Utinā i opprobriū meū solidius exurgat
hic mūdus: tācū vt increar a xpo laudari: et sue pol
licitatiōis sperare mercedē. Grata itaqz et deſide
rata tēctatio ē: cui^o pūmū a xpo sperat^o in celo: nec
maledictio grauis ē q diuina laude mutat^o. Obist
circa annū dñi. 498. C De nomine.

r Emigius dicit a remige q ē nauis duc
tor vel rector. Vel dicit a remis que sūt
instrumēta qb^o nauis ducit: et a gryo quod
ē luctatio. Ipse. n. eccliaz gubernauit a
piculo naufragij: cā duxit ad portā paradisi: p ca
luctat^o ē i iudicijs diaboli. C De .s. Remigio.

r Emigius regē et gēte frācor ad
xps cōuertisse dicit.
Habeat. n. reryvōre noie rothildaz xpi
anissimā q vix sūū mitebat ad fidē puerite
re: s; neqbar: q cū filiū genuiss^o ipz baptizari voluit
s; rex oīno phibuit. Illa autē gescer nō valēs tādē
vix hoc a rege obtinuit: et filiū baptizauit: q dū ba
ptizat^o eēt subito ē defunct^o. cui rex ait. Nūc appa
ret qā xps vilis ē de^o: q cū pū fides ei^o poterat
sublimari i vita cōseruare nō potuit. Cui illa. Im
mo i hoc a deo meo valde diligī me sentio q pū
mū fructū vētris mei ipz recepisse cognosco: q rez
gnū i iūritū tuo meli^o filio meo largit^o ē. C Accepit
igit^o itex et filiū aliū peperit: quē sicut pūmū cū mul
tā istātia baptizari fecit. s; ecce subito isfirmat^o: ita
q de ei^o vita desperat^o: dirigit^o rex vrori. Uel dū
lis ē de^o tūm q nullū i suo noie baptizati i vita cō
seruare pōt. Nam si mille genueris et cunctos ba
ptizaueris omnes simul peribunt. S; tamē pnc
conualuit: et sanitatem recepit: ita q post patrem
regnavit. At fidelis mulier vīrum suūz ad fidem

reducere conabatur: sed ille modis omnibus resistebat. Qualiter autem ad fides converteretur: in alio festo quod est post epiphaniam dictus est. Volens autem paucis rex lodouicus factus christi in remensē ecclesiam dotare beatus remigius dixit: ut quantum circumiret dum ipse in meridie dormiret: sibi donaret: quod et factum est. Sed cum quidam molendinum suum haberet inter fines beati remigij: molendinarius ipsum dum circumiret cum indignatione repulit: cui dixit remigius. Amice non sit tibi durum: ut hoc molendinum simul habeamus. At ille ut eum reiecit: statim rota molendini in contrarium verti cepit: clamantibus post sanctum remigium dicentibus. Serue dei: veni et habeamus pariter molendinum: Qui ille. Nec mihi: nec tibi. Statimque terra se aperuit: et molendinum penitus deglutivit. Denique remigius famem inturba: cum in villa quadam bladi cumulos congregasset: ibi ristici senis puerum deinde deridentes igne supposuerunt: quod ille audiens illuc venit: pre frigore erat et vespertini teporis se calefacere cepit: et tranquillo corde dixit. Semp focus bonus est: verumtamen quod hoc feceratis et postea eorum viri in genitalibus rupti: semine gatturose erunt. quod sic in illa villa evenit: quousque per Carolum sunt dispersi. C. Notandum autem quod illud festum sancti remigij quod agitur in mense ianuarii: est festus de felici obitu ipsius. Istud autem dicitur esse de sacri corporis eius translatione. Cum enim corpus eius post ipsius obitum ad ecclesiam sanctorum thimothaei et apollinaris eum ferretur deferret: secus ecclesiam sancti pporis cepit adeo ponderare: quod nullatenus moveri posset. Tandem coacti rogauerunt dominum ut eis ostendere dignaretur: si forte in ecclesia illa sancti pporis ubi mille reliquiae eorum quiescebant sepeliri vellet. Statimque corpus levissimum sustulit: et ipsum ibi honorifice posuerunt: ubi cum multa miracula fieret ecclesiam amplianerunt: et facta crypta retro altare cum effusis corporis ibi reponere vellet mouere nullatenus potuerunt. Cum autem in orationibus pnotaret: in media nocte omnes pariter obdormissent: in crastinum: scilicet cal. octobris inuenerunt sepulchrum cum corpore sancti remigij in illa crypta ab angelis deportatum: quod tamen post longum tempus in pulchrioribus cryptis eadem die cum capsa argentea translatus est. Gloruit circa annum domini. 490. C. De sancto Leodegario.

Leodegarius dum in uentre polidie mernit in pontifice promoueri: quod dum doctario rege decedente: cura regni grauius premere velut adulescentem valde idoneum profecit in regem. Sed ebrionem theodericum ipsius ebildertici germani perficere nitebatur: non propter regni commodum: sed quia de potestate et ecclesia et omnibus aduersus iram regis et principum verebatur. Timens igitur ebrionem licentiam a rege petijt: et monasterium introiit: quo decedere: et fratrem suum theodericum ne contra regnum aliquid moliretur in custodia detinere sanctitate et pueritia episcopi pace mirabili omnes gaudebant. Sed post aliquod tempus rex malignorum consilio deprauatus in tantum in viri dei odium incitatus: quod opportunitate in modum mortis eius attente ingrebatur: sed episcopus valde ferens: et omnes inimicos suos ut amicos amplectens egit

cum rege ut die pasche in vrbem cui perat celebra-
rent: et ecce illa die nuntiatus est quod rex in illa nocte
quicquid de morte eius tractauerat perficere decre-
uisset. At ille nihil trepidans: sed illa die cum rege in
mensa communicans persecutore sic fugit: quod in luxu-
menti monasterio domino seruicus etiam ebrionem qui in mo-
nastico habitu latitabat sedula charitate seruauit.
Post modicum autem rex moritur: et theodericus in re-
gnum sublimatur. Quapropter leodegarius populi sui la-
crys et precibus mortuus: et abbatibus in perio compul-
sus ad sedem suam redijt. At ebrionem primum apostata-
uit: et regis senescalus ordinatus est: quod lxxv malus
fuerit: tunc postea fuit peior: totoque studio leodegari-
um occidere nitebatur. Adhuc igitur militibus: qui eum
caperent: cum hoc leodegarius coperisset eorum furori ce-
dens dum in habitu pontificali de vrbem egredieretur:
a militibus capitus: qui ei statim oculos eruerunt. Post
biennium vero sanctus leodegarius cum fratre suo garino:
quem ebrionem exilianerat in palatium regis adductus:
eum ad irrationem ebrionis sapienter et pacifice responde-
ret: neque ille misit garinum lapidibus obrui: sanctusque
episcopus tota die nudis pedibus per quendam flumem
super acutissimos lapides decurrere deduci: et au-
diens quod in his tormentis deum laudaret: linguam eius
precidi fecit: et postmodum eum cuidam custodi tradi-
dit: ut ipsius nouis supplicijs reseruaret. Ille autem
vix loquendi non perdidit: sed predicationis et exhorta-
tionis prout poterat vacabat: predixitque quando et quomodo
liter ipse et ebrionem ex hac vita migraret. Lux autem
inmensa in modum corone caput eius circumdedit: quam cum
multi viderent: quid hoc esset ab ipso episcopo quies-
cit. At ille se in oratione pternens gratias deo rettulit: et
omnes assistentes ut in meliorem vitam mutaret admonuit: quod
ebrionem audies et inuides: missis quattuor spicula-
toribus ipsum decollari precepit. Cum ergo ipsum duceret:
ait eis. Non est inquit opus fratres vos diutius fatiga-
ri: sed hic implete desiderium eius qui vos misit. Ad
hec vba tres illorum adeo sunt compuncti: quod ad pedes
eius pedescentes veniam precabantur. Quartus vero eum
cum decollasset protinus a demone arreptus: et in ignem
piectus vitam miserabiliter terminauit. Biennio exple-
to audies ebrionem corpus sancti viri multis miracu-
lis illustrari: miserabiliter cruciatus inuidia militum
illuc misit: ut an sic se haberet veritas intimeret.
Miles autem superbus et arrogans cum illuc venisset cal-
ce tubam sancti pennens exclamauit. Adorant quod mortuum
miracula posse facere credit: mor ille arreptus a domino
subito morte sua sancti amplius comendauit. Adhuc
auditis ebrionem amplius inuidia torquabatur: et fa-
mam sancti extinguere moliebatur: sed iuxta predica-
tionem sancti gladio nequiter neque ipse occidit. Pas-
sus est autem circa annum domini sexcentisimū octuagesimū
tempore Constantini quarti. C. De nomine.

Isacius pater dicitur esse iohannes: sed postmodum
mutato nomine isacius vocatus est. Cuius nominis
mutationis multiplex causa fuisse videtur. Cuius pri-
mo ratione miraculi gemitu lignum gallicum quam
miraculose a deo recepisse cognoscit: vix de lege
da sua quod spiritus cum ardore sancti spiritus replectur: ardenter fo-
ris verba eructans gallice loquebatur. Secundo

De sancto

rōne officij diuulgādi. Unde dicit in legēda sua q̄ diuina p̄uidētia sibi hoc vocabulū ididit: vt ex singulari et insuetō noīe opīnio mīsterij eius toti cin? innotesceret orbi. Tercio rōne effect? cōsequēdi: vt scilz p hoc daret̄ intelligi q̄ ip̄e p se et p suos filios multos seruos peccati et diaboli debebat frācos. i. liberos facē. Quarto rōne magnanimitatē i corde. Nā frāci a ferocitate sūt dicti: q̄ eis uest naturalis feritas et magnanimitas aīor. Quinto rōne v̄nositatē i sermone: q̄ ei? sermo istar securū vitia incidēbat. Sexto rōne terroris i demonū fugatōe. Septimo rōne securitatē: et ex v̄nte et op̄e p̄fectōe: et hō nestatis p̄uersitatōe. Nūc enim frāscitas dīa signa q̄dā instar securiū q̄ romē aī consules ferebant: q̄ erāt i terrorē et i honorē. **De scō frāscō.**

Franciscus nūm i ciuitate affi? or? et negotiator effect? fere vsq̄ ad vigeſimū etatē sue annū tps suū vane v̄uēdo cōsūp̄it: quē dñs iſurmitatē flagello corripuit: ac i v̄itū alterz subito trāssō: manuita q̄ iā spū p̄phetico pollere cepit. **C** Nā cū q̄dā vice ip̄e cū plurimis a perusinis capē? diro fuisset carceri mācipatus: dolētib? alijs hic solus exultat: et redargut? super hoc a p̄ceptis rīdit. Ideo me exultare none rit: q̄ adhuc scūs p totū scilz adorabor. **C** Quādā vice romā cā denotōis p̄ficiens: vestimēta sua deſuā ſci petri iter paupes ſedit: et cū eis velut v̄n? ex illanide mēdicauit: et ſepi? ſile ſeciſſet: niſi notorū verecūdia ip̄e diſſet. Antiqu? hoſtis cū a ſalubri p̄poſito conabāt anertē: et feminā quādā ſue ciuitatis mōſtruoſe ſibboſi cordi ei? imittit: et niſi reſiſciſcat a cept? ſilez ſe ſactu? mināt: ſz a dño p̄fortat? audiuir. Franciſce amara p duleib? ſume: et te ip̄ū cōtēne ſi me cupis agnoſcē. Quēdā igit leproſus obuiū habēs cū hūmīnodi hoīes multū natura abhorreat: diuini memor oraculi accurreſ i oſculā ei? nūit: et poſt hoc ille ſtati diſparuit. Quapropt̄ ad leproſoz habitacula p̄perat: et eoz man? deuote oſculās pecuniā donat. **C** Eccleſiā ſci damiani oſonis cauſa ingredit̄: et imago xp̄i cū miraculoſe alloquit̄. Franciſce ingt: vade repara domū meā: que vt cernis tota deſtruit̄. Ab ea igitur hora aīa eius liq̄facta ē: et crucifixi cōpaſſio eius cordi mirabiliter ē inſira. Inſiſſit ſollicite eccleſie reparāde: et veditis q̄ habebat cū pecuniā cuidā p̄ſoytero daret et ille timore parētū recipere reſuſcit: corā ip̄o eam proiciēs tanq̄ puluerē vilipēdit. Quapropt̄ a p̄ſe ligat? et capē? pecuniā eidē reſtituit: ac veſte? parit̄ reſignauit: et ſic nudus ad dominū enolauit: et elicio ſe induit. Aduocat inſuper ſeru? dei quēdā ſimpliēc virū: quem loco patris ſuſcipiēs rogat vt cū pater ei? maledicta cōgeminet ipſe ſibi econuerſo bñdicat. **C** Frā? eius carnalis h̄yemali tpe franciſcū vilib? p̄uiculis tectū ofoni vacātē et tremebūdū vidēs: ait cuidā. Dic frāciſco vt de ſudore ſuo vnā tibi nūmatā vendat: qd ille audies alacrit̄ rīdit. Reſpōdo ego hāc dño meo vēdā. **C** Quādā die dñs audiret ea q̄ dñs diſcipulis ſuis ad p̄di-

cādū miſſis locut? eſt: ſtati ad vnuerſa ſeruāda tota virtute p̄ſurgit. Soluit calciamenta de pedib?: tunica vna ſz vili iduit: et p corigia mutauit ſuſculā. **C** Tēpore nūis p ſilnā ambulās a latronib? capit̄. et ab eis quis ſit requit? p̄conē dei ſe aſſeruit: quē illi arripientes i nūē p̄p̄ant dicētes. Jace ruſſice p̄co dei. **C** Multi nobiles et ignobiles clerici et laici ſp̄ieta ſeculari pōpa ei? veſtigijs adheſerunt: quos pal ſcūs docet euāgelicā p̄fectionē iplē: paupertatē app̄hēdere: et p viā ſcē ſimplicitatē incedere. Scripſit p̄terea euāgelicā regulā ſibi et ſuis fratribus habitis et hūdis: quā dñs papa inocēt? p̄firmavit: cepit extūc ſeruētū vbi dei ſemia ſpargē et citates et caſtella mirabili ſeruore circuire. **C** Frā? quādā erat quātū a foris videbat eximie ſcitat: ſed cū admodū ſingulari q̄ tāta diſtictiōe ſilentiū obſeruabat: vt nō v̄bis: ſed nūtib? cōſiteret̄. **C** Nūq̄ ſcūs ab oib? laudaret̄: vir dei illuc adueniēs dixit. Si uitate ſcēs nec mihi i eo diabolica ſigmenta laudate: mo neaſ ſemel v̄l bis i hebdomada p̄ſiteri: qd ſi nō fecerit diabolica tēratio ē et deceptiō fraudulēta: monētibz illi ſub? digiti ou ſuo ip̄oſuit: et caput p̄cunctiēs ſe nullaten? p̄ſeſſuz inuit: nō poſt at mltos dies ad vomitū reſiſt: et in ſacrosanctis actib? vitā finiuit. **C** Fatigat? in itinē ſeru? dei dū aſſinū equaret: ſoci? ei? frā? leonardus de aſſiſio ſilr fatigat? intra ſe ſcepit cogitare ac dicē. Nō de pari ludebāt hui? parētes et mei: cōtinuo vir dei de aſſino deſcēdē dicit fratri ſuo. Nō quēnit me equate: et te pedite? venire: q̄ nobilio? me fuiſti. Stupēfact? frā? ad pedes p̄ris peidit: et v̄tā poſtulanit. **C** Trāſcūti ſibi aliqui mulier qdā nobil? cōſito gradu occurrit: cui? laſtitudinē et itercluſos anhelit? miſerat? quid nāz requirēt iquiſiuit. et illa. Ora p me pat: q̄ ſalubre p̄poſitū qd cōcepi meo viro ip̄edite nō exequor: ſed in ſeruitio chriſti mihi plurimū aduerſat. cui ille. Vade ſilia q̄ cito de eo cōſolationē recipies: et ex parte dei oipotētis et mea ſibi denūciēs q̄ nūc eſt tēpus ſalutis: poſtmodū equitatis: quā denūciāte vir ſubito imutāt: et cōtinētā pollicet̄. **C** Quidā fratri ſibi admodū familiari ſecretū hoc ſancto inſtigante ſp̄itu rettulit dicēs. Hodie ē aliquis ſeruus dei ſuper terrā p̄p̄ter quē quoad vixerit nō permittet dñs famē ſuper hoīes deſenire: et ſic pculdubio fuiſſe narrat: ſed illo ſublato tota in contrariū conditio permutat̄. nam poſt eius ſelicē trāſitū predicto fratri apparuit dicēs. Ecce iāz venit famēs quam donec viuere ego enenire ſuper terram domini nō permittit. **C** In feſto paſche cu? fratres in heremo greci menſam accuratus ſolito albis et vitreis p̄pararet: et vir dei hoc p̄ſpexiſſet: protin? gremium retrahēs capellū cuiuſdā pauperis q̄ tūc aderat capiti ſuo iſponit: et bacculū manu geſtās foras egredit̄: et ad oſtū p̄ſtolat̄. Nā dū cātib? igit̄ fratr? b̄clamabat ad oſtū: vt amore dei pegrino paup̄i et iſſimo elemoſynā largiant̄: vocat? paup̄i igredit̄: et i terra ſolus recūbēs: diſcū poſuit in cinere: quod vidētes fratres ſtupore nimio

sunt repleti: quibus ille ait. Adversari vidi paratam et ornatam: et pauperem ostentantem cunctis vinctum non esse cognovimus. Paupertatem in se et alijs adeo diligebat: ut paupertatem dominam suam semper vocaret: sed qui pauperiorem seipso videret: primum inidebat: et se ab alio vinctum mebat. Ita et cum die quadam pauperculi quedam obvia habuisset: ait socio suo. Magnam verecundiam ingerit nobis huiusmodi opia: et nostram paupertatem plurimum reprehendit: nam per meos divitibus mea dominam paupertatem elegi: et ecce apertius relucet in isto. Tunc quidam pauper coram eo transierat: et vir dei intra finis perpassione commotus: dixit ei socius. Et si hic sit pauper: sed forsitan tota provincia non est eo ditior: voluntate enim vir dei dixit. Cito tuam tunicam erue et pauperi tribue: et ad eius pedes pertrahe: culpabile te clama. cui ille primum obediit. Tunc quadam vice tres mulieres facie per oia et habitu sicut obvias habuit: qui taliter salutaverunt. Huius venit dominam paupertas: et continuo disparuerunt et ultra vise non sunt. Cum ad civitatem aretj devenisset: et ibi bellum intestinum commotum fuisset: vidit vir dei de burgo super terram demones exultantes: vocansque socium suum nomine silvester dixit ei. Vade ad portam civitatis: et demonibus ut civitatem creant ex parte dei omnipotentis peipe: qui festinas ante portam valenter clamavit. Ex parte dei et iussu patris nostri frascisco discite demones vinceri: si quis oves cines statim ad cordiam redierunt. Tunc predicat: et silvester dum adhuc sacerdos secularis esset vidit in somnis crucem auream de ore francisci pendente: cuius summas celos tangebant: cuius brachia preter viraque mundi preter apertum tangebant. copiam: sacerdos primum mundum deseruit: et vir dei perfectus imitator efficitur. Tunc Existente viro dei in ordine diabolus ter eum pro nomine vocavit. Cui cum scus ridisset adiecit. Nullus est adeo in hoc mundo peccator: cui si conversus fuerit non indulgeat dominus: sed quicquid semetipsum penitentia dura necaverit in aiam in perpetuum non inveniet. Tunc viro dei per reuelatorem cognovit hostem fallaciam: quo modo natus fuerit ad tempore eum reducere. Tunc ait hostis antiquus: quod si non perualuit grane carnis tetardem eide inmisit: quod vir dei senties veste deposita cordula durissima se vberas dicebat. Haec frat asine sic te manere deceret: si subire flagellum: sed cum tentatio nequaquam discederet foras erexit in magnam inire se nudum demerit: accipiensque nines in modum pile septem pilas copingit: quibus sibi propterea cepit alloqui corpus. Ecce inquit hec maior viro: tuariste quatuor duo sunt filij: et due filie tue: reliqui due sunt serui et ancilla. Festina ergo oves iduere: quoniam frigore moriuntur. Si te autem eam multiplex sollicitudo molestat: vni domino sollicitus fui. Et illico diabolus confusus abscedit: et vir dei dei glorificans in cellam rediit. Tunc apud dominum leone cardinale scilicet crucis ab eo rogatus: aliquandiu moraretur: nocte quadam demones ad ipsum venientes cum graulline verberaverunt: vocansque socium et re sibi apertus ait. Demones sunt castaldi domini nostri quos destinat ipse ad puniendos excessus. Ego enim offensam non recolo: quoniam per meum diuinitatem non laueri: sed forte ideo castaldos suos in me permisit irruere: quod maneo in curijs magnatorum: quod forsitan fratribus meis pauperculis bonam suspitionem non gerat: quod forte me ex-

stimat delitij abundare: et surgens summo mane idere cessit. Tunc Existente aliquo eo in ordine audiuit super domum rectum cateruas demonum discurretes cum strepitu. qui coctus foras erexit: et crucem signum sibi ipsum dixit. Et pro omnipotentis dei vobis dico demones: ut quicquid vobis permisum est in meo corpore faciat. Liberet eiz oia sustinebo: quod cum maiorem inimicum corpore meo non habeam videret me de aduersario meo dum in ipso vice mea exercebitis vltimam. Confusi igitur demones enanescunt. Tunc Frater quidam socius viri dei i cerasi fecit iter ceteras celi sedes vidit vnam dignissimam et nobili gloria fulgentem: quod cum miraretur eam nam tam pelara sedes suaret auduit. Sedes ista vni de rueribus principibus fuit: et nunc humiliter frascisco paratur. Et erexit ab ordine vir dei interrogavit dicens. Quid de te opinaris primum? ille. Videor mihi maximus peccator: statimque in corde fratris spiritus dixit. Cognosce quod vera fuerit visio quam vidisti: quoniam ad sedem per superbiam perditam humilitas lenabit humillimum. Tunc In visioe secundum diuinitatem Seraphim crucifixum aspexit quod crucifixiois sue signa sic ei euidenter impressa erant crucifixus videbat et ipse congnat manus et pedes et latus crucis characteres: sed diligenti studio ab oculis ipsa stigmata abscedebat. quod tamen hoc in vita videretur: sed in morte plurimum cospexerunt. Quod autem hec stigmata per oia vera extiterint multis miraculis ostensum est: quorum duo que post eius obitum contigerunt hic interferere sufficiat. Tunc In apulia vir quidam nomine Rogerus ante imaginem sancti francisci stans cepit cogitare dicens. Est ne hoc verum ut tali claruisset miraculo: an pia fuisset illud sine suorum fratrum simulata inuentio: quod dum mente reuolueret: subito audiuit sonum quasi spirituum: periciens de balista: sensuque in sinistra manu se grauius vulneratum: sed cum in chiroteca nil lesionis appareret chiroteca de manu extraxit: et graue vulnus quasi sagitte in palma cospexit: ex quo tanta vis predebat ardoris: ut totum ex dolore et ardore deficere videretur. Cumque peniteret: et se beatus frascisco stigmata credere veraciter testaretur: post duos dies dum sanctum dei per sua stigmata exorasset fuit continuo liberatus. Tunc In regno quoque castelle cum quidam vir sancto frascisco deuotus ad completorium pergeret ab insidijs ob mortem alterius ibi paratis ex errore ipentis: et letaliter vulneratus seminum relinquitur. Deinde gladium in gutture crudelis lictor: insitit: et extrahere non valens recessit. sit vndique concursus et clamor: et ab omnibus plangit mortuus. Cum autem nocte media capana fratrum ad matutinas pulsaret: viro clamare cepit. mi domine surge et vade ad matutinas: quod capana re vocat. Stetit ille manus eleuans videbat alium innere ut gladium extraheret: et ecce videtur oibus gladium quasi validissimum iactant manu pugil eminus perfulsit: statimque ille perfecte sanatus se erexit dicens. Beatus frasciscus ad me veniens: suamque stigmata meis vulneribus apponens: eorum suauitate cuncta vulnera delimit: et contactu mirifice solidauit: qui cum vellet discedere sibi innuebam ut gladium abstraheret: quod aliter loqui non valerem: quem apprehendens valide proiecit: statimque stigmatibus sanctis vulneratum guttur demulcens perfecte sanauit.

De sancto

In vi be roma cara illa duo luminaria orbis. scilicet beatus franciscus et beatus dominicus coram domino hostiense qui postea summus pontifex aderant. dixitq; eis episcopus Curion factus de vestris fratribus episcopos et platos qui documeto et exemplo ceteris pvalent. Sit inter seos de ridendo longa cōtentio. Tūc tūc humilitas frāciscus ne se pponeret. Tūc dicitur ut pīm rīdēdo humilitē obediret. Dixit ergo brūs Dominus. dñe gra du bono si cognoscit sublimari sūt frēs mei: nec p meo posse pūitāy alind assequat regimen dignitatis. Post hoc rīdēns seūs frāciscus dixit. Dñe minores iō vocati sūt frēs mei: vt maiores fieri nō psumāt. Igitur brūs frāciscus colūbina simplicitate plen⁹ oēs creaturas ad creatoris hortat amorem: pūcat amb⁹: audif ab eis: tūc ab ipso: nec nisi li cōtate recedūt. hīrūdies dñi eo pūcate garrirēt ipso imperatē. pīm cōticefūt. Apud portūculā iuxta ei⁹ cellā cicada i sūu residēs frequēter canebat: quā vir dei manū extendēs vocauit dicens. Soror mea cicada veni ad me: q statim obediēs sup ei⁹ manū ascedit. cui ille. Quanta soror mea cicada: et dominū tuū laudat: q pūmus canēs nō nisi licētiata recessit. Parit lucernis lāpadib⁹ et cādelis: nolēs sua manu deturpare fulgore: sup petras reuerenter abulā itūtu ei⁹ q dicit petra. Legit de via vniuersales ne traferunt pedib⁹ cōculcent: et apib⁹ ne media pereat glatie hyemali mel et optima vina iubet ap poni. Fraternū noie cūcta aīalia vocabat. miro et ineffabili gaudio replebat. ob creatoris amorē cum solē lunā et stellās ituebat: eas ob creatoris amorē iūitabat: coronā sibi magnā fieri phibeat dicens. Volo q frēs mei simplices pūc hēant i capite meo. Tūc quidā admodū secularis cum seruū dei frāciscū apud seū seueritū pūcatem inuenisset: vidit deo sibi reuelatē sūctum franciscū duobus trāsuer sis ensibus valde fulgentib⁹ i modū crucis signatū: quorū vnus a capite vsq; ad pedes: aliū a manu i manu p pect⁹ trāsuerfaliter tēdebat quē cū nunq; vidisset tali indicio recognoscēs cōpūctus ordinez itroinuit: et vitā feliciū gūmanit. Tūc iūmilitatez oculos ex fletu cōtinuū iurrissit: suadentibus fratribus q; abstineret a lach: pūis sic rīdit. Nō ē ob amorem luminis qd hēm cōmune cū mīscis eter ne lucis visitatio repellenda. Tūc autē a fratribus vrgeret: vt pateret iūmilitati vīsus remediū adhiberi: et chirurgic⁹ iūmilitatē ferreū igne candens in manu teneret: vir dei ait. Ad si fr ignis esto i hora mibi pūit⁹ et curialis: pcor dñi q te eregit: vt tuū mīlī calozē tēperet. Et hoc dicens signū crucis cōtra illud edidit: pūndatoq; illo in fenera carne ab aure vsq; ad superciliū nullū: vt rettulit dolorē sensit. Tūc apud heremū sūcti vrbani suo dei egitudine validissima laboratē: cū ipse defectū nature senties vni poculū postulasset nihilq; adesset: alata sibi aquā signo crucis edito bīdixit: que mox i optimū vinū cōuerfa qd deserti loci paupias non potuit: viri scī ordnis puritas ipetravit: ad cui⁹ gustam subito cōualuit. Adalebat de se vituperium audire q; laudē: et ideo cū populi merita i eo sūcti tatis extollerēt: pūcipiebat alio fratri: vt vba ipm

vilificatā suis auribus pūleādo pferret. Cumq; frater ille licet iūmilitatē et mercenariū iperit tūc iūmilitē diceret ex hilaratus dicebat. Adīcat tibi dñs: q tu verissima leqris: et talia me dēt audire. Nō tā seru⁹ dei pūesse voluit q; subesse: nec tā pūcipere q; parere: scēro gūali cedēs officio gardianū petijt cui⁹ p oīa voluntati subiaceret. Fratri quoq; cū quo solit⁹ erat ire semper pūmittebat obediētā et seruabat. Tūc frater qdaz contra legē obediētē aliqd feciss⁹ et penitētē signa habēt vir tū ad aliorū frōrē ei⁹ caputū i ignē pūci iussit. Tūc p morā caputū fūisset in medio ignis pūcipit ipm extrahi et frā resitui. Extrahit igit caputū de medio flāmarū nullū hīs adustiois vestigiū. Quodā tēpore p paludes venetiāz ābulās inuenit inari mā anū mīltitudinē cātātū i palude: dixitq; socio. Sorores aues laudāt creatorē suū: eam⁹ et i eorum medio horas canonicas dñō decātem. Quib⁹ intransib⁹ aues more nō sūt: q; ob nimīū garritiū se adiūcē audire nō potuerūt ait. Sorores aues a cūtu cessate donec landes debitas dñō pūolūam. Quibus statim tacitib⁹ finitis laudib⁹ statim cantū suū more solito resūperūt. Iūitāt⁹ deuote a quodā milite dixit ei. Frater hospes meis monis acqesce et peccā tua cōfiterere: q cito alibi māducabis: q statim acqesces domui suae disposuit et penitētā salutarē accepit. Tūc ergo ad mensā itraff⁹ hospes subito exspiravit. Tūc qdā anū mīltitudinē repiss⁹ et eas velut rōnis participes saluasset dixit. Frēs mei volucres multū debetis laudare creatorē vīs q plūmis vos iduit: pūnas ad volādū tribuit: aeris puritatē cōcessit: sine vestra sollicitudine vos gubernat. Aues at cepērūt verius cū erēdere colla: pūndē alas: aperire rostra: et illū attēte respicē. Ille verō p mediū eaz trāsīens tunica pūgebat easdem: nec tū aliq de loco est mota donec licentia data esset iūmilitatē cōsolauerūt. Tūc apud castrū alimariū pūicaret ppter garritiū hīrūdiniū ibidē nīdificatiū audiri nō poterat. quibus ille. Sorores mee hīrūdines iā tps ē vt loquar ego: q; vos satq; dixistis: tenete silentiū donec vbum dñi cōpleat. cui continuo obediētes protinus continuerunt. Tūc transeunte aliquando viro dei per apuliam vnam burfam magnam repperit in via denarijs tūmefcentem quam socius videns accipere voluit vt pauperibus erogaret: sed ille nullatenus permīssit dicens. Non licet fili alienam auferre: sed cum ille vehemēter instaret. Frāciscus paululum orans iubet vt burfam tollat: que iam colubum pro pecunia continebat. Quod videns frater timere cepit: sed obedire volens et implere mā datum burfam manib⁹ caput: et inde magn⁹ serpens pūm⁹ eriliuit: et ait seūs. Pecunia suis di nil aliū ē q; diabolus et coluber venenosus. Tūc fr qdā grauitē tētaref cogitare cepit q; si aliqd scriptum de manu pūis hēret ipa pūm⁹ tēratio fugaret. sed cū rē sibi nullatenus aperire auderet: quādā vice vir dei vocauit eum dicens. Porta mibi fili carthā et attramentū q; laudes qdā dei scribē volo: quas cum scripissēt ait. Accipe carthā hāc: et vsq; ad diēz mortis tue custodias diligēter. statimq; oīs

tentatio ab eo recessit. ¶ Idē quoq; frater dñi scūs
isr̄m iaceret cogitare cepit. Ecce morti appropi-
quat pat: et plurimū cōsolaret si post mortē habe-
rē tunicā p̄ris mei. Post modicū scūs fr̄cisc⁹ vo-
cat eū dicēs. Tibi trado tunicā istā et post mortem
meā ip̄az habearis pleno iure. ¶ Cū qd̄ alexādri
az lombardie cū quodā honesto viro hospitat⁹ su-
issz ab eo rogat: vt pp enāgelij obfuitiā d̄ oī appo-
sito māducarēt. Qui cū eius deuotioni assēteret: il-
le accurrēs caponē septēnē p̄parat manducādum.
Adducētib⁹ illis infidelis qdā amor dī elemosinā
petijt: mor vir dei nomē audiens bñdictū: mēbz
sibi trāsmittit caponis. Reseruat iselir datū: et in
crastinū dñi scūs p̄dicaret: oīdit dicens. Ecce q̄les
carnes comedit iste fr̄s: quē vt scūs honorat⁹: nā
mibi hoc i sero tribuit: scū mēbz caponis piscis
q̄ obus videret: velut isan⁹ ab oī poplo icrepaf
qd̄ cū ille didicissz erubuit et veniā postulauit: re-
dierūtq; carnes ad sui speciē: postq; redijt p̄uaria
tor ad mētē. ¶ Cū qdā vice ad mēfaz sederet: et d̄
paup̄tate bñ v̄gnis et filij eius collatio fieret: p̄ri-
nus vir dei a mēfa surgēs singul⁹ igeminat dolo-
rosos: et p̄fusos lachrymis sup nudā humū reliquū
panē māducat. ¶ Sacerdotib⁹ manib⁹ qd̄ cō-
ficiēdi dñici corporis sacm̄ ē collata potestas: ma-
gnā volebat reuerentiā exhiberi. Qui et sepe dice-
bat. Si scō cuiq; de celo venient et paup̄culo ali-
cui sacerdoti me cōigeret obnirare: ad sacerdotis
man⁹ deosculādas citius me gferret et sacro dicere
Expecta me scē lauretū: q̄a man⁹ hui⁹ vbi vite cō-
trectat: et vltra humanū aliqd possidet. Miracul⁹
multis i vita claruit: nā panes ei ad bñdictiō ob-
lati multis isr̄mis attulere salutē. ¶ Aliquā i vinū
puertit: et ide eger qdā gustās p̄m⁹ sanitate rece-
pit: et multa alia miracula fecit. ¶ Cū vō ad dies
iaz appropiaret extremos lōga isr̄mitate p̄fe-
cit: sup nudam humū poni se fecit: fecitq; oēs fr̄es
ibi dñi assistētes ad se vocari: et man⁹ singulis impo-
nēs oib⁹ ibi p̄sentibus bñdixit: et instar cene dñice
singulis bñcellam panis dimisit. Inuitabat vt sui
moris erat oēs creaturas ad laudē dei: nā et mortē
ipsā cūctis fr̄ib⁹ et exosaz hortabat ad laudē: ei q;
let⁹ occurrit et ad suū inuitabat hospitū dicēs. Be-
ne veniat forō: mea mors. Ad extremā igit horā
veniens dormiuit i dño cui⁹ aiaz qdā frater vidit i
modū stelle similis lune i quāntate: soli i splēdorē.
¶ Sinister fr̄az i terra laboris noie augustin⁹ i ho-
ra iā vltimā posuit cū diu amississz loq̄la subito cla-
mans dixit. Expecta me p̄ expecta: ecce iam ve-
nio tecū: q̄rentib⁹ fr̄ib⁹ qd̄ diceret ait: non videtis
p̄rem n̄m fr̄cisc⁹ q̄ vadit i celū. Et statim i pace
obdormiuit et p̄ez secut⁹ ē. Cū qdā diu a brō
fr̄cisc⁹ dñota extiterat viā vniuersē carnis fuissz
igress⁹: et clerici p̄byteri feretro ereq̄as celeb: an-
tes astaret: subito se mulier erigit sup lectū et vni-
d astātib⁹ sacerdotib⁹ vocat dicēs. Volo p̄ p̄teriri
Ego. n. mortua fuērā et diro erā carceri mācpā-
da: qm̄ peccatū qd̄ tibi p̄dā nec dñi cōfessā fueraz
sz orāte p̄ me scō fr̄cisc⁹ ad corp⁹ mibi redit idul-
tā ē: vt illo reuelato peccato veniā merear: et statim

vt illd manifestauero i pace cernētib⁹ vobis q̄scā.
Cōfessā i et absolūtione scepta mor i dño obdo-
rmiuit. Cū fr̄es dñicia plaustrū quoddā a quodā
viro munito peterēt: ille idignat⁹ mīdit. Ego pot⁹
dños ex vob cū scō fr̄cisc⁹ exortare: q̄ plaustrū
meū vobis accōmodare: sz i se reuersus semetip̄s
redarguit et blasphemie penituit irā dei formidās
morq; filij ei⁹ isr̄mat et ad extrema dducit: q̄ filij
dñi vidēs i terra volutabāt: et flēs et scū fr̄cisc⁹
cū inuocās dicebat. Ego sū q̄ peccauit me flagellat⁹
dñi. redde scē iā deuote p̄cāti quē abstulisti im-
pie blasphemāt. Ador filij ei⁹ surrexit et plāctum
phibēs ait. Cū mortu⁹ esset scūs fr̄cisc⁹ p̄ quādas
viā lōgā et obscurā me ducēs i quodā rādē virida-
rio pulcherrimo collocauit: ac deide dixit mibi: re-
uerter ad patrē tuū nolo te āpli⁹ dñicare. ¶ Pau-
per qdā cuius dñiti debēs quādam pecunie quātitā
tē: rogat vt scī fr̄cisc⁹ amore sibi terminū plonga-
ret. Cui ille supbe rīdēs. Tali igit loco te reclūdā
vbi nec fr̄cisc⁹ nec aliq; poterit te inuare: morq;
illū viculatū i carcerē obscurū ielastit: sz paulopost
scūs fr̄cisc⁹ affuit: et fracto carcere ruptisq; vin-
culis hominē icolumē reduxit ad p̄p̄ia. ¶ Quidā
miles scī fr̄cisc⁹ opib⁹ et miraculis dñat⁹: cū qdā
vice luderet ad taciillos vesania et incredulitate
plenus circūstātib⁹ ait. Si fr̄cisc⁹ ē scūs. is. veni-
ent i taciillis: mor i eis senari⁹ triplicat⁹ apparuit
et vsq; ad nonē vices quolibz suo iactu terfenos ac-
cepit: sz isaniā addēs isanie ait. Si vez ē q̄ ille fr̄cisc⁹
sit scūs cadat hodie corp⁹ meū gladio: si vero
scūs nō ē: enadā icolumis. Ludo finito vt ei⁹ oīo
fieret i p̄cem cū nepoti suo iherret ip̄mriā: ille gla-
diū accipies i viscera patris trāstuit: et p̄m⁹ iher-
fecit. ¶ Vir qdā crure sic p̄dito vt nullaten⁹ se mo-
uere possz scū fr̄cisc⁹ talib⁹ vocib⁹ ielamabat.
Adiuna me scē francisc⁹: memor dñotis et futū
qd̄ tibi ip̄edit: nā i asino meo te portauit: scōz pedes
tuos et man⁹ osculat⁹ fuit: ecce monor doloris hu-
ius durissimo cruciatu: morq; ille sibi apparēs cū
parulo baculo q̄ than i se figurā habebat locum
doloris tetigit: et fracto apostemate sanitate p̄m⁹
recepit: sz than signū sup locū remansit: hoc signo
scūs fr̄cisc⁹ lras suas p̄suerat dñigare. ¶ Rē
i castro pomereto i mōtanis apulie puella qdā et
p̄ri et m̄i vnica fuissz dñicta et m̄i scō fr̄cisc⁹ dño
ta nimia tristitia fuissz absorpta: apparuit ei scūs
dicēs. Noli flere q̄a lucerne tue lumē q̄nod deplo-
ras extictū mea ē tibi itercessiōe reddēdū. m̄i igit
supra fiducia corp⁹ extictū nō p̄misit efferri: sz scī
fr̄cisc⁹ nomē inuocās et mortuā filiā apprebēdēs cā
icolumē allenauit. ¶ In vrbe roma cū puer par-
uulus d fenestra pallatij cecidissz et penit⁹ expiraf
set btūs fr̄cisc⁹ inuocāt: et vite p̄m⁹ restituit. ¶ In
ciuitate fnessa euz quedam domus comens quē-
dam iuuenem extimēst et cadauer iam i lecto ad
sepeliendū posuisset mater beatum franciscum
tota deuotione qua poterat inuocabat. Et ecce cir-
ca mediam noctē puer oscitauit et sanis surrexit
et in laudis vobā p̄p̄it. ¶ Frater iacob⁹ aretin⁹
cū i nauicula pua fluminē quēdā cum fr̄ib⁹ p̄m̄issz

De. s. Pelagia et margarita

et socijs tā sup ripā positis postremo se ad nauis exi-
tū ppararet: renoluta naue ipse i pfundū fluminis
ē demersus. Fratrib⁹ igit p liberandē submersū
bñm frāctū iuocantib⁹: ipso etiā corde vt poterat
beati frāctū aniliū iplorāte: ecce p dicit⁹ frater p
pfundū sicut p aridā ābulabat: et demersā nāicu-
lā capiēs cū ea puenit ad lit⁹. Celsimēta āt ei⁹ ma-
dida nō sūt nec aque gutta pprimant ad tunicam.

C De sancta Pelagia.

P Pelagia prima sciaz antiochie ci-
uitatis reb⁹ et diuitijs ple-
na corpe pulcherrima: habitū ābitiosa: et
vana aīo: et corpe ipudica. Quadā vice p ciuita-
tē cū ābitiōne maxima transibat. ita vt nūbī super
eā nūbī aurū et argētū et p ciosi lapides viderent: ita
vt quocūq; irret aerē diuersorū aromātū odore re-
pleret quā pcedebat et seqbat mltitudo maria pu-
ellarū ac puerorū q et ipi pelaris erat iduti vestimē-
tis: quā qdā scīs p nomine nonus episcop⁹ elyopo-
leos que nūc damiata vocat: vidēs amarissime fle-
re cepit: ex eo q ipa maiore curā habebat placef-
mundo q ipse haberet placere deo p cidentib⁹
super paupimentum faciem suam cum terra per-
cunebat: et ipaz terrā lachrymis rigās dicebat. Al-
tissime de⁹ ignosce mihi peccatori: qā vnius diei
meretricis ornat⁹ tot⁹ vite mee industriā supauit
ne me die cōfundat vni⁹ meretricis ornat⁹ ante
conspēctū tremēde maiestatis tue. Illa p terrenis
sūmo studio se decorauit: ego tibi innotali diū pla-
cere pposui: et meā negligentā nō iplent dixitq;
his q secū erant. In veritate dico nobis: qā deus
hāc cōtra nos i iudicio pducturus ē: qm̄ hec tam
sollicite depingit: vt terrenis amatorib⁹ placeat:
et nos celesti spōso placere negligimus. dū hec et si
milia diceret subito obdormiuit: vltiq; ē sibi q q-
dā colūba nigra et fetida nimis circa eū celebrantē
volaret: q dū cathecuminos abscedere pcepisset
colūba disparuit: et post missā rediēs: et ab ipso epō
i vase quodā aque mersa mūda et cādida crēs taz
alte volauit q videri nō potuit. Enigilās igit dū
qdā vice ad ecclīā pcedēs p dicaret et pelagia p re-
fens eēt adeo cōpūcta ē q ei litteras p nūciū mi-
sit dicēs. Sācto epō disciplo xpi pelagia discipula
diaboli. Si vē discipulus xpi cōprobarris: q vt au-
diui p peccatorib⁹ de celo descēdit: me peccatrice
sz penitētē suscipere dicaneris. cui ille remisit. Ro-
go vt hūilitatē meā nō tētes: q homo peccator sū
sed si vere saluari desideras solū me videre nō po-
teris: sz iter alios me videbis: Quq; ad eū corā plu-
rib⁹ adueniss⁹: pedes ei⁹ apphēdit et amarissime
flens dicere cepit. Ego sū pelagia pelagus migra-
tis et undans fluctib⁹ peccatorū: ego sū p ditionis
abyssus: ego vorago et laqus aīarū: multos decep-
tos decepi que nūc cūcta phorū. Tūc episcopus
interrogauit eā dicēs. Quod tibi nomen ē: cui illa a
natiuitate pelagia vocor: sz pp vestimētorū pōpaz
oēs me margaritā appellāt. Tūc episcop⁹ clementē
eā suscipiēs penitētā ei salutarē iniunxit et in dei
amore diligētē iſtruxit: et sacro baptisinate rege-
nerauit. Diabol⁹ aut ibidē clamabat dicēs. O vio-

lētā quā pator ab hoc sene decrepito. o violētia
o senect⁹ mala maledict⁹ dies i quo cōrari⁹ nat⁹
es mihi: q spē meā maximā abstulisti mihi. Qua-
dā itup nocte cū pelagia dormiret: diabol⁹ ad eaz
venit: et eā excitās dixit sibi. Dīa margarita: quid
vni⁹ tibi mali feci: Nūqd nō oib⁹ diuitijs et gloria
te ornan⁹: queso dic mihi i quo te pstrāui et p tū
tibi satisfaciā. Tūc obsecro ne me deseras: ne op-
probriū xpianis efficiar. Ipa āt se signauit et i dia-
bolū sufflauit: et statī euāniuit. Die tertio oia q ha-
bebat pparauit et cōgregauit: et pauperib⁹ tribuit.
Post aliquot āt dies cunctis igno:antibus: Pelagia
ide noctū aufugit et i mōrē olineti dūenit: vbi
habitū heremite accipiēs i parua cella ibidem se
collocauit: et dō i mltā abstinentia sūiuit. Marime
aut fame ab oib⁹ habebat: et frat pelagi⁹ dicebat
Post hoc qdā diacon⁹ p dicit episcopi hierosoly-
mā cā visitandi loca scā aduenit: cui dixit episcop⁹
vt post scōz locorū visitatiōne quēdā mōachū noie
pelagiū qreret et ipius visitaret eū verus di sūus
eēt. Quod cū ille feciss⁹: mor ab illa cognit⁹ nequa-
q; ipaz pp nimā maciē cognouit. cui dixit Pelagia.
Habes ep⁹: et ille. Immo dīe. Et illa. Oet p
me ad dñz: q vere apostol⁹ xpi ē. Recedēs āt ide
die tertio ad eius cellā rediit sz cū ad ostiū pcessiss⁹
ser: nullus ei apertiss⁹ fenestrā aperuit: mortuū eū
vidit: currēs q; cū hoc epō nūciass⁹: ep⁹ et cler⁹ oēs
q mōachi puenērūt: vt tā scō viro exegas cele-
brarēt. Quq; de cella corpe eius extraxiss⁹ reperie-
rūt q mulier eēt et plimū admirātes dō grās red-
diderūt et scū corpe honorifice sepelierūt. Obijt āt
octaua die strāte octobri circa ānū dñi. 290.

C De sancta Margarita.

M Margarita dicta pelagi⁹ vgo pul-
cherrima diues et no-
bilis: tāta fuit parētū sollicitudine custo-
dita: et optimis mōib⁹ iſtruta: tātaq; pudicitie ho-
nestate vigeat q ab hoib⁹ videri mōis omnib⁹
rennebat. Deniq; a quodā adoleſcente nobili i con-
iugū querit⁹: et vtriusq; parētū assensu cuncta nu-
prij necessaria cū imēsa diuitiaz et vltiaz gloria
pparāf. Cū ergo nuptiaz dies adueniss⁹: et inue-
nes et puellē et cūcta simul nobilitas āte thalamū
iaz paratū nuptiaz festa cū gaudio celebrarēt vir-
go deo ispirāte cōsiderās dānū vginat⁹ tā dāno-
sis playib⁹ cōparari: pstrata i terra cū lachrymis
gloriā vginat⁹ et nuptiaz molestias tāta i corde
suo cōpēsatiōe vibrat. q oia hui⁹ vite gaudia q-
si stercora respuebat. Cū nocte illa viri cōfōrtio ab-
stinēs media nocte dō se cōmēdās tōis crimb⁹ i vi-
riū habitū clā aufugit. Q dō āt ad quodā mōaste-
riū veniēs et ffrēz Pelagiū se appellāf ab abbate re-
cepe⁹ ē: et diligētē iſtrict⁹: q tā sacte ac religiose se
habuit q defūcto scimonialiū pntiore et de seniorū
cōsilio et abbatis iperio sz intus mōasterio vginūz
ē plāt⁹. Dū ergo eis nō solū corporū necessaria: sz
ēt aīaz pabula cōtinue et i culpabilit mīstrarer: dia-
bolus ei iūdes studuit ōlēt. pspert⁹ ei⁹ cursū obie-
ctū criminis ipe dīret. Itā vñ vginē q p re for-
bus erat: i adulteriū traxit: et iūmescente vtero enz

lam celari nō posset tātis pudor: et dolor oēs virgi-
nes et monachos vtriusq; monasterij cōsternauit:
q; solus pelagi⁹ vtpote earū familiar: atq; pposit⁹
sine iudicio et exarniatioe ab oib⁹ cōdēnat: qui fo-
ras cū ignominia pelliciac i quodā rupis specu re-
clūdī: sibiq; monachorū seuerissim⁹ deputat: qui
sibi panē ordeaceū et aquā tenuissimē ministraret:
qbus gestis monachi recesserūt: et solū ibi pelagiū
reliquit. At ille oīa patietē sustinēs i nullo turba-
tus fuit: sed grās semp deo referens p scōrū exēpla
se cōtinue cōfortabat. Tandē cū finē suū adesse co-
gnouisset abbatē et monachis p lras sic mandauit.
Nobili orta genere margarita i seculo dicta fuit: q
vt pelagi⁹ tētatiōnū trāsīre: pelagi⁹ mibi ipsū nomē
iposui: vtrū nō p deceptiōe mēnta: qd facit ostē-
di: de crimie vitutē obtinui: penitentiā egi inocens.
Iā queso vt quā viri feminā nescierūt scē sorores
sepeliāt: et sit expiatio vultus offēso morientis: vt
femīe vāne cognoscāt: quā calūniatores adulterū
iudicabāt. Illis auditis monachis et scimonialibus
ad spelūcā currētib⁹ pelagi⁹ a feminis semia vgo i-
tacta cognoscit: et cūctis penitentiā agētib⁹ i monaste-
rio vginū honorifice sepeliit. **De scā Thaide.**

Thaïs meretrix vt i vitis patrū legi-
tur tāte pulchritudinis er-
tit: vt multi ppter eā substantijs vedit: su-
tis ad vltimā paupertatē deuenirēt: s; ama-
tores sui p zelo litib⁹ iter se cōfertis frequē puclle li-
mina sanguie iuuenū replebāt. Qd cū audisset ab-
bas panific⁹ sūpro hitu seculari et vno solido pfe-
ctus ē ad eā in quādā egypti cinitatē: deditq; ei so-
lidū qñ p mercede peccadi. Illa accepto pēio ait il-
li. Ingre diamur simul in camerā. Quq; ingressus es-
set: et lectū pēiois vestib⁹ strati ascēdere iuitaret:
dixit ad eā. Si est interi⁹ cubiculū in ipsū abeam⁹.
Et cū dixisset eū p plura loca: ille semper dicebat
q; videri timebat. illa autē dixit. Est quoddā cubi-
culū vbi nullus ingredit⁹: si vero deū times: nō ē lo-
cus qui deitati ei⁹ abscondat. Qd cū senex audisset:
dixit ei. Et scis esse deū? Quq; illa ridisset se scire
deū et regnū futuri seculi: necnō et tormētā pēctōrū:
dixit ei. Si ergo nosti: cur tātas aias pdidisti? et nō
solū p tua: s; pro illoz redditura rōnē dānaberis.
Illa voboc audis pñoluta ad pedes abbatis pa-
nutij cū lachrymis exorabat dices. Scio eē penitē-
tiā pati: et cōfido remissionē te orāte sortiri: tñ peto
trib⁹ hoīs idutias: et post hoc quo iusseris ibo: et q-
cunq; pcepis faciā. Quq; locū illi abbas pstituit
vbi venire deberet: illa collectis oib⁹ qñq; ex pec-
cato lucrata fuerat: platissq; i mediā cinitatē ppo
expectate igne cōbussit clamās. Venite oēs q pec-
castis mecū: et videte quomō ea q mibi contulistis
erurā. Erat autē pēiū auri librarū qdringētarū: q euz
oīa iēdissit: ad locū quē abbas pñuti⁹ cōstituerat
prexit: quā ille repto vginū monasterio i cellulam
paruā recludēs ostiū cellule plūbo signauit: et par-
uā reliq; fenestrā: p quā ei vici⁹ modic⁹ iheretur.
Iussitq; ei oib⁹ dieb⁹ parū panis et paululū aq a ce-
teris ministrari: cū āt senex discederet: thaïs ad eim
ait: quo iubes pat vt ex natura i meatu aquā meā

effundā? Et ille. In cella sicut digna es. cūq; iterū
quomō deū deberet orare iquireret: ridit. Illō es
digna noiare desi: neq; in labijs tuis nomē trinita-
tis adducere: s; nec ad celū man⁹ expādere: qñ la-
bia tua iniquitate plena sunt: et man⁹ tue sordib⁹ in-
gnate. Sed tñmō iūbēs cōtra omētē respice: hunc
sermonē frequēter iterās: q; plasmati me: misere
mei. Cū ergo trib⁹ ānis fuisset iclusa: cōdoluit ab-
bas pñuti⁹: et pfect⁹ est ad abbatē antoniū: vt ab
eo requireret si remississet illi de peccata sua. Et nar-
rata causa scūs antoni⁹ cōuocat discipul⁹ suis pce-
pit eis vt illa nocte vigilātes i orōne pñisterēt sin-
gilatī: quaten⁹ alicui ex his declararet de causā
p qua abbas pñuti⁹ venerat. Cum igr iesslanter
orassent: abbas paulus maior discipulus antoni⁹: vi-
dit subito i celo lectū pēiois vestib⁹ ornatū: quem
tres vginēs clara facie custodiebāt. Tres iste vgi-
nēs fuerūt: tūmō: pene future: q ipsā a malo retra-
xit: pudor: culpe cōmisse: q eremā pmeruit: amor
iusticie: q eā ad supna trāsuerit. Quq; paulus illis
diceret grās illā tātā eē antoni⁹ vox diuina ridit: nō
ē pñis tui antoni⁹: sed thaidis mētricis. qd cū mane
paulus abbatē retrulisset: cognita dei volūtate ab-
bas pñuti⁹ cū gaudio discessit: et mox pfectus ad
monasteriū ostiū celle dissipauit. Illa vō rogabat vt
adhuc manēt iclusa. dicit āt ei. Egredē qñ remisit
tibi de pētiā tua: et illa ridit. Tētor: deuz q; ex quo
huc igressa sū: ex oib⁹ pētiis meis feci velut sarcinā:
et statui aī oculos meos. Et sic nō discedit anbeli-
tus de narib⁹ meis: sic nō discesserunt pētiā mea ab
ocul⁹ meis: s; flebā semp illa cōsiderans. cui abbas
pñuti⁹ dixit. Illō pp pñiaz tuā remisit tibi de pec-
cata tua: sed q; hūc rōrē sp habuisti i aio. Et cū i-
de illā eduxisset: quideci dies supiuit: et pausauit i
pace. **Abbas quoq; effrē aliā meretricēz simili**
fere mō quertē voluit. nā cū illa meretrix scū effrē
ad peccandū allicēt ipudētē dixit ei effrē. Seqre
me: q; seqnte cū ad quēdā locū vbi erat magna ml-
titudine hoīs venisset: dixit ei. Sede hic: et cōmisse
ar tecū. Et illa. Quomō possū hoc facē tāta multi-
tudine hic stāte: et ille. Si hoies erubescis: nomē
magis tñū debes erubescere creatorē: qui reuelat
occulta tenebrarū: illa autem confusa recessit.

De nomie sancti dionysij.

Dionysius iterptat vehemēter fugiens.
vel dī dionysius a dia: qd ē duo: et ny-
sus qd ē eleuatio: qñ sim duo eleuat⁹: sci-
l; s; corp⁹: et s; aiām. Vel dicit a diana: qd ē ven⁹
scil; dea pulchritudinis: et sios: qd ē de⁹: qñ pulcher
deo. vel vt qdā aiūt: dī a dionysia: q vt dicit isido-
rus ē qdā gēma nigra valēs cōtra ebrietatez. fuit
ergo vehemēter fugiēs de⁹ mūdo ppter pfectam
abrenūciationē. Eleuat⁹ p interioz cōtēplationē:
pulcher deo p decorē vitutū: valēs peccatorib⁹ cō-
tra ebrietatē vitioz. Ille aī cōuersionē multa pre-
noia habuit. Vocat⁹ ē enī ariopagita: a rico i quo
bitabat. Itē dicit⁹ ē theosoph⁹. i. deū sapiēs. Itē a
grecoz sapiētib⁹ vsq; hodie dicit⁹ pīgiontinarum:
qd latine dī ala celū: q; i celū ala spūālis itelligēcie
mirab: li volauit. Itē dicit⁹ est machari⁹. i. beatus.

p

De sancto

Itē a p̄ia dicitur iōnicā: iōnica at̄ ut ait papias: vna est lex in linguis grecorū: vel iōnice sunt g̃ia rōm̄ darū colūnarū: vel iōnicū ut idē dicit ē pēs q̄ habet duas concipias et duas lōgas: p̄ qd̄ ostēdit q̄ ip̄e fuit sapiēs dēū p̄ oculos: inestigatōnē: ala celi p̄ celestiu cōtēplationē: br̄is p̄ eternorū possessionē. Idē alia ostēdit q̄ ip̄e fuit mirabilis rhetor: p̄ eloquētiā: ecclesie sustentator: p̄ doctrinā: b̄iens sibi p̄ humilitatē: lōgus alijs per charitatē. Augustin⁹ at̄ i libro octauo de citate dei dicit: q̄ iōnicū ē gen⁹ philosophorū. Distiguit enī ibidē duo g̃ia philosophorū: scilicet italicū qd̄ ē ex parte italie: et iōnicū qd̄ ē ex parte grecie: q̄ ergo dionysius sūmus erat philosophus iō antonomastice dicebat iōnic⁹. Eius passionē et vitā grece dictant methodi cōstānopolitan⁹: latine vō anastasi⁹ aplice sedis bibliothecari⁹: ut dicit ignat⁹ remorū eps.

Dionysius Ariopagita a brō paulo apostolo ad fidem christi cōuersus fuit: q̄ ariopagita a vico ciuitatis i quo habitabat dicitur fuisse dī. Ariopagus enī erat vic⁹ marti: i quo s. erat tēplū eius. Athenienses enī singlōs vicos p̄onomiābāt a dijs quos colebāt: et vicū i quo colebāt mars vocabāt ariopagū: q̄ ario dī mars: vicū i quo colebāt pan: vocabāt panopagū: ita a singl⁹ dijs singulos vicos denotiābāt. Ariopag⁹ enī vic⁹ erat excellētior: q̄ ibi erat curia nobiliū et schole liberaliū artium. In hoc ergo vico morabatur dionysius maxim⁹ philosoph⁹: q̄ ob plenitudinē dīnorū nūmīnū et sapientie theosoph⁹: i. dēū sapiēs dicebat. Erat et secum apollophan⁹ cōphilosoph⁹. Ibi etiā erat epicuri: q̄ ponebat felicitatē hoīs i sola corp⁹ voluptate et stōici: q̄ i sola animi v̄tute. In die igit̄ dīnice passiōis cū tenebre scē fuisset sup̄ vniuersā terrā: philosophi q̄ erāt athēns non potuerūt hui⁹ causā in causis naturalib⁹ inuenire. Nō fuit enī naturalis eclipsis solis: tū q̄ luna fere erat e regione ad solē. Eclipsis vō fieri solet tū i synodo solis et lune: luna at̄ tūc erat q̄ntadecia: et ita i p̄fecta distātia a sole: tūm q̄ eclipsis nō aufert lūmē vniuersis partib⁹ terre: tū q̄ p̄ tres horas durare nō pōt. Q̄ at̄ illa eclipsis i vniuersis partib⁹ terre lumen abstulerit: p̄ ex eo q̄ lucas euāgelista hoc dicit: et ex eo q̄ vniuersitatē dōmin⁹ patiebatur: et ex eo q̄ fuit apud elyopoli egypti: et ex eo q̄ fuit rome. Q̄ at̄ fuerit rome testat⁹ Orosius dicens. Cū dñs partibulo affix⁹ ē: magis tremotu p̄ orbē scē: saxa i montib⁹ scissa maxiarūq; vbiū plurime p̄tes plus solita cōcussio ceciderūt. Eodēq; die ab hora diei sexta sol i totū obscuratus ē: terra nox subito obducta fr̄is ē: adeo ut stellas tūc diurnis hor⁹ v̄l poti⁹ horēda nocte toto celovisus fuisse referat. hoc Orosi⁹. Fuit etiā apud egyptū: et huius meminit Dio. in eplā ad apollophanū dicens. Obscusi nāq; omnes vniuersit tenebrarū caligine ta defecē: ut purgatū rediit sol⁹ diametrū regulā philosophi arrideri assūpsim⁹. Cū reperim⁹ qd̄ et erat notissimū solē pati molestias nō debē: aio ad te peritē vasse sacrariū adhuc nescius tate rei mysteriorū. Quid iquā specul⁹ doctrine apollophan⁹ his

secretis ascribis? Ad que tu mihi ore diuino et non humani sensus sermone. O bone dionysi diuinarū pmutatiōes sūt rex. Deniq; notatū ferie diē et annū annūciationis: quā paulus noster aurib⁹ suspēsis itonuit: signis acclamatiōib⁹ recordari: exptus dedi vitati man⁹ et falsitatē sū nērb⁹ absoluit. hec dionysius. Idē etiā meminit idē i eplā ad polycarpum loquens de se et apollophano dicens. Ambo apud elyopoli tūc p̄ntes et p̄stātes iopinabili soli lunā iccedētē videbam⁹. Nō erat quēniēs tēp⁹: et rursum ipsaz a nona hora vsq; ad vesp̄rā ad sol⁹ diametrū sup̄ nālī restituta. Eclipsis at̄ illā vidim⁹ i oriente icho atā: et vsq; ad solare t̄minū veniētē. Ip̄othena regre dicit: et rursus nō ex eodē et defectū et repugnatiōnē s; cōuērio s; diametrū factū. Tūc enī dionysius cum apollophano voto astrologice discipline: apud elyopoli egypti prexerat: et postea ide reuersus ē. Q̄ at̄ fuerit i asia testat⁹ eusebi⁹ eph̄sica asserēs se i dictis ethnicorū legisse: q̄ tūc i bithynia q̄ puicia est asie minor⁹ fuit tremor⁹ magn⁹: et maior sol⁹ obscuratio q̄ vnq; fuerit. Et q̄ dies hora sexta: ita i tenebris noctem v̄sus sit: ut stelle i celo vides sint: et q̄ in nīcētia q̄ v̄sus ē bithynie multas esse tremor⁹ subuēterit. Tādē i hystoria scholastica legi q̄ philosophi ad hoc adducti sūt: ut diceret q̄ de⁹ nature panē. Alibi tū legi q̄ dixerūt: aut odo nature peruerit: aut elemēta mētunt: aut de⁹ nature patitur: et elemēta sibi cōpatiunt. Alibi vero dicitur q̄ dionysius dixit. Hec nox quā nouam miramur totius mūdi veram lucē aduenturā significat. Tūc athēnienses illi deo aram cōstruxerunt: et suppositus est titulus. Ignoto deo. Singulis enī aris supponebat titulus indicās cui essent dedicate: et cū vellēt illi offerre holocausta et victimas dixerunt philosophi. Honor⁹ n̄orū nō eger: s; faciet⁹ genuflectatiōes aī arā ei⁹ et supplicabi⁹ ei: q̄ nō querit oblationes pecorū: sed deuotiōnē aīorū. Cum ergo paulus venisset athēnas epicuri et stōici philosophi cū eo disputabant: quidā autē dicebant. Quid seminatio: verborū hic vult dicere? Alij dicebant. Honorū demoniorū videtur amūciator esse. Adducētes ergo eum ad vicū philosophorū: ut noua doctrina ibidem examē reciperet dixerūt. Nōna quedam infers auribus nostris. Volumus ergo scire quid nam velit hoc esse. Athenienses autē ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere: aut audire aliquid noui. Cum ergo paulus ad singula deorū altaria perlustasset: et inter cetera ignoti dei altare vidisset: dixit illis philosophis. Quē ignorātes colitis: hūc ego annūcio vobis rex dēū qui fecit celum et terram. Deinde dixit dionysio quem ceteris magis doctū in diuinis videbat. Quis est dionysius ille deus ignot⁹? Cui dionysius. Ip̄se est de⁹ verus: qui inter deos nō est demonstratus: sed nobis est incognit⁹ et nobis ignot⁹: et scēlo v̄turo futurus: et i p̄petuū regnatur⁹. et paulus. Hōmo autē spūs ē? Et dionysius. De⁹ et hō est: s; ideo incognit⁹ est: q̄ eius nō in celis cōuersatio est. cui paulus. Ille est in quā quē predico: qui de celis descendit: carnem suscepit: mortem sustinuit: et die tertia

resurrexit. Cū autē Dionysius adhuc cum Paulo
dispntaret fortuito trāsīt cecē p̄nā corā eis. Stati-
q; dixit dionysius paulo. Si dixeris huic ceco.
In noīe dei tui vide: viderit: statim credā. S; vi-
tatis v̄bis magicis q; forte nosti v̄ba que hūc huius-
modi efficacīa: ego formā v̄bor tibi p̄scribā. In hac
igit forma v̄bor dices ei. In noīe Iesu xpi nati de
v̄gine crucifixi mortui q; resurrexit: ad celū ascēdit
vide. S; vt oīs suspicio tollat. Paulus dixit Dio-
nyso: vt hec ipse v̄ba p̄ferret. Cū ergo i cadē for-
ma dionysius ceco vt videret dixisset. p̄tinns v̄sū
recepit. Statimq; dionysius cū damari v̄rore sua
et tota familia baptizatus ē et fidelis effectus: sicq; a
Paulo p̄ trēmū ē istruct: ac athenis ep̄s ordinat:
vbi ille p̄dicatōi iustit̄e ipsā ciuitatē et marīnā p̄ez
regionis illius ad fidē ip̄s adduxit. Hūc Paulus
ea q; in trū celū rapt: vidit renelasse dī: sicut et ipse
Dionysius i p̄teritq; locis iſinnare videt. Cū de
hierarchijs et ip̄s angeloz ordinib: et officijs tā lu-
culet̄er et clare differunt vt nō putares ip̄m hoc ab
alio didicisse: s; ip̄s pot: v̄sū in celū raptū cē: et
ibi hec oīa asp̄etisse. p̄phetie sp̄s claruit. sicut p̄ in
ep̄stola quā misit ad Joānē euāgelistā in pathmos
isulā in exilio relegatū vbi p̄phetavit q; rediturns
cēt sic dices. Bānde vere dilecte: vere amabilis et
diligibilis valde dilecte: et iſra. Ex custodia q; est in
pathmos dimitteris: et ad trā asie reuenteris et faci-
es ibi boni dei imitatorēs: et his q; erūt post te fides.
Domū dī brē Marie iter fuit: sicut ip̄s in libro de
diuinis noib: iſinnare videt. Cū ergo audisset pe-
trū paulū Rome a nerone i carceribus detineri
ep̄m sibi substituit et ad eos v̄sū ados accessit. Hic
cū illi ad dñz feliciter migrasset: et postmodū clemēs
p̄sideret ab ip̄o brō Clemēte post aliq; spaciū tē-
poris i frāciā destinat: sibi rusit: et eleuterius so-
ciat. Adissus igit parisijs venit: et multos ibidem
ad fidē quertit: ecclias plūmas fabricauit: cler-
icos diuersi ordinis collocauit. Tāta autē eo grā ce-
lestis emicuit q; cū sepius p̄sifices idolorū etra cū
seditionē ppli p̄citarēt et ppl̄s ad eū p̄dēdū sepe cū
armis occurreret: mor illo viso aut omni feritate
deposita se eius pedibus p̄uoluebāt aut nimio ti-
more soluti ab eius p̄sentia fugiebāt. S; cū diabo-
lus vidēs et inidēs q; quotidie sui cultura decresce-
ret: et multiplicatis fidelib: ecclia triūpharet. Do-
mitianū impatorē in tātā cōmouit sentitiā: vt p̄ce-
ptū daret: q; quāq; xp̄ianū aliq̄ rep̄ret aut ip̄s sa-
crificare cogeret: aut diuersis supplicijs cruciaret.
Prefectus igit se fecimus etra xp̄ianos parisijs a
roma directus brū dionysii ppl̄o p̄dicatē inuenit:
statimq; captū: colaphizātū. p̄sp̄ntuz: derisū: et lo-
ris durissimis alligatū: cū scīs rustico et eleuterio sibi p̄-
sentari p̄cepit. Cū ergo scī corā illo in p̄fessione dei
cōstātes astaret: ecce qdā matrona nobilis aduenit
et v̄z suū labicū turpiter ab his magis deceptum
asseruit: p̄ eius itaq; viro citius mittit: et i diū p̄fes-
sione p̄feneris inuiste neccat. Sancti vero a duode-
cim militibus flagellātur. deinde magno p̄dēre ca-
thenaz p̄stren carceri mācipant. C Sequēti die
Dionys: sup crates ferreā suppositis flammis in-

das extēdit: vbi dñs decētabat dices. Ignitū elo-
quū tuū vehemētē: et seruus tu: dilexit illud. In-
de autē erigit: et ad bestias ferocissimas multo sciu-
nio excitatas p̄ncif: sed cū in eū ipetuosē currerent
signum crucis opposuit: et māfuerissimas eas fecit.
Deinde i elibanū iactat: s; extincto igne nullēdī: cru-
ci affigit: et diutius ibidē torquet. Inde deposit: cū
suis socijs et multis alijs fidelibus carceri mācipat
vbi dū missā celebraret: et ppl̄s cōmunicaret: dñs ie-
sus eidē cū imēso lumine apparuit et panē accipēs
ei dixit. Accipe hoc care meus: q; mecū maxima est
merces tua. Post hoc iudici p̄ntati itez nouis sup-
plicijs inacerat: et iuxta idolū mercurij cū securib:
trū caput in p̄fessione trinitatis p̄cidunt. Statimq;
corpus scī Dionysij se erexit: et caput suū iter bra-
chia āgelo duce et celesti lumine p̄cedēte p̄ duo mi-
liaria deportauit a loco q; dī mōs martyru v̄sū: ad
locū vbi nūc sua electōe et dei p̄uidētia regescit. Tā-
ta autē ibidē angeloz melodia iſonuit: vt iter mul-
tos q; audierūt et crediderūt etiā Larcia v̄roz p̄se-
cti līf hij xp̄ianā se eē clamauit: et mox ab ip̄s decol-
lata et i suo sāguine baptizata occubuit. Filius autē
ei: noīe Flubius rome sub trib: impatorib: milita-
uit. Deinde parisijs rediens baptizat et religiosoz
numero sociat. Dū autē iſideles memēret: ne scōz
rustici et eleuterij corpora xp̄iani sepelirēt: iusserūt
vt i secana mergerent. Matrona autē qdā nobilis
vectores ad p̄adiū iuitant: et illis epulātibz scōz
corpora furtiue subripnit. et i agro suo occulte sepe-
liri fecit q; postea p̄secutōe cessāte inde sustulit: et cor-
pori brī Dionysij honorifice sociat. Passi sūt autē
anno dñi. 96. etatis vero brī Dionysij. 90. Anno
dñi. 304. C Tpe Lodonici legati Adichael ipato-
ris p̄stātinopolitani iter cetera munera detulerūt
Lodonico filio Caroli magni libros Dionysij de
celesti hierarchia de gr̄eco i latinū trāslatos: q; cum
gaudio sūt recepti: et 19. iſm i ipā nocte i ecclia ei-
curati. C Cū apud arelatē scūs regulus ep̄s mis-
saz solētia celebraret aplōz noibz i canone reci-
tatis adiūrit: et brīs martyrib: suis Dionysio iſu-
stico et Eleuterio. quo dicto cū adhuc dei famulos
vinere crederet plimū mirari cepit: cur eoz noīa
sic nesciēs i canone p̄tulisset. Et ecce eidem mirāti
tres colūbe apparuerūt: sup crucē altaris residen-
tes: q; scōz martyz noīa habebāt suis pectoribus sā-
guine insignita: q; diligētē intus scōs martyres
migrasse a corpore itellerit. C Circa annum dñi.
644. Dagobertus rex frācor: vt in quadā habet
chronica: q; lōge ante pipinū regnauerat a sui pue-
ritia scū dionysii in magna veneratōe h̄e cepit.
Nā et quādo dotarij p̄is sui irā metuebat ad ecclē-
siā scī dionysij p̄tinno fugiebat. Cū ergo scūs iam
rer mortuus fuisset euādā scō viro in v̄sione mon-
stratū est: q; aīa eius ad iudiciū rapta fuit: et multi
scī suaz ecclēsiāz expoliationem obijciebāt eidem.
Cum ergo mali angeli iam ad penas rapere eam
vellent: affuit beatus dionysius: et eius interuentu
liberatus est et penā euasit. Forte enim eius anīna
ad corpus rediit: et ibi penitentiā egit. C Lodon-
ius rex corpus scī dionysij minus religioso disco-

De .s. calixto papa

operiens os brachij ei? fregit: et cupide rapuit q mor
i amens vsus ē. Et nota q ignar? eps remēsis
dicit in epla quā misit ad Carolū q ille dionysius
missus i galliā fuit dionys? ariopagita: vt s dem ē
Idē testat iohānes scot? i epla ad carolū. Nec forte
ro et puto tps dicit: sic aliq obijcere voluerūt.

De sancto Calixto papa.

Calixtus papa anno dñi. zzz. sub
alexandro impatore mar
tyrū passus ē. Cui? tpius ps emmētor
vibis rome diuino est icēdio cremata: et
sinistra man? iouis aurea liqfēa. Tūc oēs sacerdo
tes idolor? ad alexandrū impatorē venerunt petētes
vt dij irati sacrificijs placarent. Dū ergo offerret
subito celo sereno mane die iouis diuino fulmine
qtuor sacerdotes idolor? mortui sūt: et ara iouis cō
cremata ē: et sol obscurat? est: ita vt ppl's romānus
fingeret extra muros. Audiēs aut palmati? qul q
calixt? cū suis clericis trās tiberim latitaret: roga
uit vt xpiani p quos hoc malū ptingerat ad purga
tionē ciuitatis penitus delerent. Palmatins itaqz
ptate accepta cū illuc cū militib? pperasset. sz illi p
tin? excecati fuisset: frētus alexandro hoc ptin? pnu
ciavit. Tūc impator: iussit vt die mercurij ois ppl's
quēret: et mercurio imolaret: vt ab eo sup his mi
sa acciperet. Qd cum fieret vgo qdā tēpli noīe iulian
na arrepta a demone exclamauit. De? Calixti est
ver? et vinnus deus: q nris ē pollutōib? idignatus:
qd audiēs palmatins trās tiberim ad vrbē rauēna
tiū ad scū calixtū accessit: et cū vxore sua et familia
se baptizari fecit. Qd audiens impator: eū accersitū
simplicio senatori tradidit: vt vbis blādis eū mone
ret: et eo q republice plurimū necessari? eēt. p dū
matio vō ieiunij et oīonib? pferuāt: venit ad eū
qdā miles pmitrens q si vxorē suā paraliticā sana
ret: gūmo crederet. Cū ergo palmati? daret illa
sanata ad palmatiū pcurrit dicēs. Baptiza me in
noīe xpi q tenuit manū meā et alleuauit me. Tūc
calixt? veniēs ipsā cū viro suo: et simpliciō et multis
alijs baptizauit. Qd audiēs iperato: iussit oēs bap
tizatos decollari. Calixtū vō qnqz dieb? sine cibo
et potu manere fecit. Ille at vidēs cū ampl? pfor
tari: iussit eū singulis dieb? fustigari: deide p sene
strā pēpitariū alligatūqz saxo in puteū pēpitari.
Alsteri? at p f b: cōp? ei? d puteo eleuauit: et ipsi i ci
mitio calophodij sepelimit. De noīe.
Leonard? odor: populi a leos qd est ppl's:
et nard? qd est herba redolēs: qz odore bo
ne fame ppl's ad se traheret: vel leonar
dus dicit qñ legēs ardua: vel leonard? a leone: le
n. qtuor bz i se. p dūmo bz fortitudinē: vt dicit. In
dorus i pectore et in capite. Sic btūs Leonardus
hūit fortitudinē i pectore p malaz refrenationē co
gitatōis: et i capite p ifatigabilē supnoz pēplatōes
Scdō bz sagacitatem: et hoc i dno? .s. i aptōe oculo
loz: cū dormit: et i deletoe vestigioz: cū fugit: sic leo
nardus vigilauit p labore actōis: et vigilādo dormi
uit p qetē pēplatōis: et i se deleuit vestigia mūda
ne totū affectōis. Tercio bz vtuositatem i voce: qz
ei? vox tria die suscitauit leuēculū natū mortuū: cōm

bestiā facē sūt gradū. sic leonard? multos mortuos i
pectis resuscitauit: et multos mortuos bestiāli vinē
tes i opibus bonis sxit. Quarto bz timorē i corde:
qz fm Jhdōz duo timet. s. strepitū rotaz et ignē ac
cēsi. Sic leonardus timuit: et timēdo vitauit stre
pitū mūdane sollicitudinis: et ideo in desertū fugit: et
ignē frene cupiditatis: et id oēs thesauros sibi obla
tos pēpfit. De scō Leonardus.

Leonardus dñi. 500. Idē a scō
remigio remēsiū archiepo de sacro fonte
lenat? et ab ipso salutarib? disciplinis istruct? est.
Cui? parētēs pmi in palatio regis frācie hēbātur.
Idē tātam grām a rege obtinuit: q oēs icarcerati
quos ipse visitabat potius absoluebātur. Cum
igit fama scitatis ei? exerceceret rex multo tpe eū
secū manere coegit: donec opportuno tpe ei epātū
donaret. Qd ille rēnuīt: et solitudinē desiderās: reli
ctis oib? aurelianū pēdicādo cū frē suo lipardo de
uenit. Tū postqz i quodā cenobio aliqz diu vixerūt
dñ lipardus sup ripā ligeris solitari? manere vel
let: et leonardus p sei spūs admonitiōē in eqtania
disponeret pēdicare: osculātes se ab inicc discesse
rūt. Leonardus igit vbiqz pēdicās multa miracula
exercecēs: in qdā filia ciuitati lomonicē vicina hīta
uit: vbi erat aula regia cā venatōis pstructa. Acci
dit aut: vt qdā die rex ibi venaret: et regina illuc cā
delectatōis egressa partu piclitarē. Cū ergo rex et
familia pp regie piclitarōes lugerēt: et leonard? p ne
mins trāfret: et gementiū voces audiret: pietate cō
motus illuc pperauit: et a rege vocat? ptn? itro
iuit. Cū g? a rege iterrogat? qz eēt et se sei remigij
discipulū fuisse narraret: rex spē bonā cōcipiēs: et a
bono magfo ips? bñ istructū existimās ips? ad reginā
iduxit: rogās vt suis pēib? de recuperata coniuge: et
edita. ple duplex gaudiū obtinēt. Tūc ille ofone
fusa qd petebat ptn? ipetravit. Cum at rex mul
ta i anno et argēto sibi offerret: ille ptn? recusauit:
admonēs vt hoc paupib? daret dicēs. Ego nullis
boz idigeo: sz tñ in aliq filiaz pēptis hui? mundi
diuitijs soli xpo famulari desidero. Lū aut rex totū
illud nemus sibi dēdere velle: ille ait. Nō totū illud
accipio: sz qñ nocte cū meo asello circuire potero:
tātū milib? pcedi exopto: qd rex libētissime adiple
uit. Cōstructo itaqz ibidē mōasterio ibi diu cū ad
iūctis sibi dno? monachis i abstinentia multa de
gebat. Cū at aq vno ab eis miliariū distaret puteū
ibidē secū penitus fodi iussit: quē aq oīonibus suis
ipleuit. Lū oē at illū nobiliacū appellauit: eo q a re
ge nobili fātus sibi fuisset. Ibi tātis miraculis cor
ruscant: q qcuqz ei? nomē i carcere iuocasset: mox
ruptis vīculis nullo dīcēte liber abiret: et suas ei
dē cathenas vel pēdes pūaret. Idōz ples secum
manebāt: et ibidē dño fūiebāt. Seprē quoqz famule
de ei? nobili stirpe vēditis oib? ad eū venerūt: et dī
stributo singulis nemoze ibi cū ipo manētes exēplo
suo plimos attrixerūt. Deniqz scūs vir leonardus
multū clar? vtutib? .s. idus nouēbris ad dñz felicē
migravit: vbi postqz multa fecisset miracula clericis
illi? ecclie ē reuelatū vt qz loc? ille pp multitudinis

frequentia arctus erat alibi ecclias fabricaret: et illuc corp⁹ sci Leonardi honorifice transporteret. At illi cum populo triduo ieiunio et orationibus respicientes viderunt totam puicam nive coopertam. Et oculi autem illius in quo sanctus Leonardus quiescere volebat oratione vacare prospererunt. Ibi itaque tractatus quidam miracula precipue circa incarcerationem domini per eum factam in tela ferri varietas ante eius tumulum dependens testis existit. **C** Vicecomes leonicensis ad turrem malorum quidam gravissimam cathenam fecerat: quam in appo sue turris affigamauerat: quam cathenam quicquid collo cungebat cuilibet aeris iterum ei exposuit: non vna sed quatuor mille mortibusangebatur. Accidit autem ut quidam fons sci Leonardi illa cathena sine culpa ligaretur: quod cum fere vltimum spiritum efflaret: intra se quo portituro sancti Leonardum rogavit: ut quod alios liberaret: sibi quoque suo suo subueniret. Statimque sanctus Leonardus in veste cadida sibi apparere dixit. Noli timere: quod non morieris: surget et hac cathenam tecum ad ecclesiam meam deferas: sequere me: ego precedam te. Qui pergens et cathenam accipiens: sancti Leonardum precedere usque ad ecclesiam suam secutus est. Statimque ut ante fores fuit beatus Leonardus ipse dimisit: et ecclesiam intravit: quod sanctus Leonardus sibi fecerat omnibus enarrauit: et cathenam illam tam maximam ante tumulum eius suspexit. **C** Vir quidam loco sancti Leonardum nobiliaco habitans: et eundem seculo valde fidelis erans a quodam tyranno captus est: quod tyrannus intra se cogitans dicebat. Leonardus iste deus copeditos absoluit: et ois vis ferri ante eum velut cera ante ignem liquefecit. Si hunc igitur vinculis ligauero: prius Leonardus aderit: et ipse liberabit. Si autem ipsum custodire possem mille solidis ipsum redimere facerem. Scio igitur quid faciam. In turri mea profundam foueam faciam: et homines huic opeditibus aggregatos ibidem submergam: deinde super os foueae ligneam archam astructam: in quam armatos milites accubare faciam. Et iccirco sanctus Leonardus ferrum astringat: tunc nodum sub terra intravit. Qui cum totum quod cogitauerat implevisset: tunc homo sancti Leonardum sepius iclamaret. Leonardus nocte veniens archam in quam iacebant milites reuoluit: et tanquam mortuos in sepulchro: ita eos sub ipsa reclusit. Deinde cum multa luce foueam ingressus manum fidelis sui tenuit: ac dixit. Dormis an vigilas? ecce Leonardus quem tu desideras. At ille admirans ait. Dne adiuua me. Tunc sepius per archam cathenis appropinquans: prius vltimis extra turrem portauit. Deinde secum sicut amicus cum amico per abulas usque ad locum suum: domum ipsius deduxit. **C** Peregrinus quidam cum a visitatione sancti Leonardi redisset: et in avaritia captus in canca inclusus esset: eos plurimum decipiebat: ut amore sancti Leonardi: cum nihil videret eos offendisset: eum relaxare deberet. Qui viderunt: quod nisi se copiose redimeret non exiret. Et ille. Sit inter vos et sanctum Leonardum: cui me scias commendatum. Sequenti igitur nocte sanctus Leonardus domum illius castri apparuit: et ut peregrinum suum dimitteret imperavit. Ille vero mane euigilans visionem quam somni perauipit: des: nullatenus dimittere voluit. Altera nocte eadem imperas sibi apparuit: sed ille iterum obedire contempsit. Tertia vero nocte sanctus Leonardus peregrinum accipiens extra oppidum deduxit: statimque turris cum mecha

per castri cornices oppositis pluribus solis principem ad sui perfusionem fractis cruribus reuertebatur. **C** Miles quidam in britania incarcerationis sancti Leonardum inuocabat: quod statim cunctis videtibus et cognoscentibus et stupentibus in media domo apparuit et carcere intrans et vincula franges homini cathenas in manibus posuit: et per medium illorum deducens omnes stupore perterritus. **C** Fuit et alius Leonardus eiusdem professionis et virtutis: cui corpus apud corbiam regescit. Ille cum in monasterio esset platus tanta se humilitate deiciebat: ut omnibus inferior videretur. Sed cum ois pene populus ad eum pergeret: quidam inuidi regi dotario suaserunt: quod nisi sibi prederet per Leonardum quod multos sub obsequio religionis colligebat regnum fracie detrueretur non modicum sustineret. Quibus rex nimis credulus eum expelli iussit. Venientes autem milites adeo huiusmodi copulati sunt: quod se suos futuros discipulos sponderunt. Rex quoque penitus veniam petiit: et detractores rebus et honoribus prius sancti Leonardum valde dilexit: et vir ad preces sancti detractores dignitati pretere restituit: quod a deo sibi impetravit: ut quicquid in carcere tenerent: mox innocato suo nomine soluerent. Dum autem quidam die orationi incuberet spiritus quidam maximus a prece pedum usque in eius suum ascendit: quod propter hoc nullatenus ab oratione surrexit: completa vero oratione dixit ei. Scio quod ab initio creatus tue homines quantum prius ingeras: sed nunc si in me tradita tibi est preces: fac in me quod merui. Quo deo spiritus per caput eius exiit: ad pedes eius mortuus corruit. Post hoc autem cum duos episcopos discipulos sedasset et crastinum se finitimum dixit circa annum domini 170. **C** De nomine.

Ucas iterum ipse pergens vel elenias. Vel de lucas a luce. Ipse. n. fuit pergens ab amore mundi. elenias se in amores dei. Fuit etiam lux mundi: eo quod mundum illuminat vniuersum. **M**atth. 1. Vos estis lux mundi. Lux autem mundi est ipse sol: quod quid lux habet in situ sublimitate. **E**cclesiast. 1. 26. Sol orietur mundo in altissimis dei: in aspectu dei et stabilitate. **E**cclesiast. 2. Dulce lumen et delectabile est oculis videre solem in motu velocitatem. 2. **E**cclesiast. 4. Magna est terra et excelsus est celus: et velocis cursus solis. In effectu utilitate: quod in philosophum homo generat hominem et sol: sic lucas habuit sublimitatem per celestium contemplationem: delectabilitatem per dulcem conversationem: velocitatem per feruorem predicationis: utilitatem per doctrinam sue descriptionis. **C** De sancto Luca.

Ucas syrus natione antiochenus: arte medicus fuit secundum quosdam unus de 72. dominis discipulis. Sane cum Hieronymus dicat eum fuisse discipulum apostolorum non dominum. et glofa super 25. **E**xo. 1. notet quod domino predicanti non adhaesit: sed post resurrectionem eius ad fidem venit: magis tenendum est quod non fuerit unus de 72. sed fuerunt aliqui opinati sic: quod tunc fuit perfectioris in vita ut optime ordinatus fuerit quantum ad deum: quantum ad proximum: et quantum ad seipsum: quantum ad suum officium: et in figura huius quadruplicis ordinationis: quatuor facies habere describitur. scilicet faciem hominis: leonis: bouis: et aquile: quodlibet enim de animalibus habebat quatuor facies et quatuor pennas: ut

De sancto

dicat Zach. pmo. Et vt hoc meli⁹ videat^r imagi-
nemur aliquid aial qd habeat caput qdratum: vt li-
gnu qdratu in qualibet superficie imaginemur vna
a parte anteriori faciem hominis: a dextris facies
leonis: a sinistris faciem vituli: a parte posteriori
faciem agle. Qz vero facies agle sup alias eminebat
ppter colli pducto⁹ qd in ea longu est: ideo dicit^r
qz erat desuper. Quodlibet ena horu qtuor penas
habeat: qz cu quodlibet aial qst qdratu imagine-
mur: i qdrato sint quatuor anguli i quolibet angu-
lo erat vna pena. Iper ista qtuor aialia fm sanctes
qtuor euangeliste figurant^r. quoz licet qlibet habuit
qtuor facies. scribendo scilicet de humanitate: passio-
ne: resurrectione: diuinitate: singule tn singulis per
quada appropiat⁹ attrahunt fm Hieronimu.
Matthe⁹ in hoie figuratur: qz principaliter circa
Christi humanitatem innotatur. Lucas in vitulo
ages de xpi sacerdotio. Marcus in leone emidet^r
scribes de xpi diuinitate. Attuli eni leonu: vt dicit^r.
vsqz in die tertiu qst mortui iacent: s; rugitu leonis
i die tertio excitant^r. Ite qz i cepit a rugitu pda-
tionis. Joannes i aquila ceteris ali⁹ volans scri-
bens de xpi diuinitate. Christus etiam de quo scri-
bunt oia ista qtuor fuit. s. ho nat⁹ de vigne: vitulus
in passione: leo in resurrectione: agle in ascensione.
Iper has igit quatuor facies in qbus designatus e
lucas: sicut qlibet ali⁹ euangelista: onditur qualiter
illis quatuor modis fuerit ordinat⁹. Ita p faciem
hois ostendit qz recte fuerit ordinat⁹ quatu ad pri-
mu: que debet ratione instruere: mansuetudine attra-
here: liberalitate fouere. ho e. n. aial ronale: man-
sit ordinatus qtu ad deu: qz in eo oculus intellectus
puct^r deu p ptepladem. rostru affect⁹ ad xpi era-
cuntur per meditat⁹: senectus effectus abijctur
p noua quersatione. Agle enim agenti luminis est:
vt rota solis irreuerberans oculis aspiciat^r: i altu
mirabil^r eleuata: pisciculos i medio mari videat.
rostrum etiā nimis aduncatu bz ita vt impediatur i
cibo capiendo: tunc petre allidit i sic vsui cibadi
habile efficit. Cruxta insuper calore solis i fonte
magno ipetu se pycies senectute abijct: calore sol
oculor caligine psumente i penas allennate. p facie
leonis ondit qz recte fuerit ordinat⁹ qtu ad se: qz
habuit generositatē p mox quersat⁹: honesta su-
peratitē p lictay hostiu iratid⁹: i passibilitatem
p affictor passionē. Leo e eni aial generosissim⁹: qz
rex aialiu est: sagax qz vestigia cauda delet cu fugit
ne inueniat^r: passibile qz qrtana patit^r. Iper facie vi-
tuli sine bonis ondit qz recte fuerit ordinat⁹: qtu
ad sui officiu qd sint scribere euangelii. Ibi eni mo-
rose pcessit: qz i cepit a natiuitate pcurforis i nati-
uitate i istia xpi: i sic paylat^r. pcessit vsqz ad vlti-
ma psumatione: discrete i cepit: qz post alios duos
euangelistas: vt qd illi omisissent iste suppleret: i qd
sufficienter dixissent iste omittet: circa tēpli i sa-
crificiu imoratus fuit: qd patet in principio i medio
i in fine. Hos eni e aial morosū i vngulis scissum:
p qd intelligit discretio imolantiu. Clez qualiter
brus lucas in pdictis qtuor modis ordinat⁹ fuerit:

melius ondit si vite ei series meli⁹ indaget. Iper
mo igit ordinatus fuit qtu ad deu. Triplr aut ordi-
nat⁹ homo qtu ad deu fm bnu bernardu. s. affe-
ctione: cogitatio: i itēio recta. affectione debet ee scā: co-
gitatio munda: i itēio recta. affectione igit scāz hūit
qz sed spū plenus fuit. Hierony. in plogo sup Lu-
cam. Obijr inqt in bythima plenus spū sed. Sedo
habuit cogitationē mūdā qz fuit vgo corpore i me-
te: in quo notat mūditi cogitationis ipius. Ter-
tio hūit itēionē rectā qz in oib⁹ q faciebat honore
dñi qrebat. De his duobus vltimis dicit in plogo
sup act⁹ aploz. Sine crimine in vgnitate pmanēs
hoc qtu ad mūditi cogitatio: dñs maluit seruire
i ad honore dñi: hoc qtu ad rectitudinē itēiois.
z^o fuit ordinatus qtu ad primū. ad primū aut
ordinatur cu ei ipedimus qd debemus. Tria aut
fm Ricar. de sanc. vic. sunt q primo debemus. s.
nrm posse: nrm nosse: nrm velle: i qtu addat age-
re. Nostu posse in subsidis: nostu nosse in qstis:
nostu velle in desiderijs: nostu agere in obsequijs.
Quantum ad hoc qtuor ordinatus fuit brus lucas.
Dedit enim pmo. primo posse suū in subsidijs: qd
patet ex hoc qd paulo in oibus tribulatioibus sem-
per adhefit: i ab eo nunqz discedens eidē in pda-
tionibus subsidiu fuit. z. Limorhei. 4°. Lucas est
mecū solus. In hoc qz dicit mecū: tanqz scilicet ad-
iutor i desēso: notat qualiter subsidia prestuit. In
hoc qz dicit solus. notat qz qstiter ei adhefit. Ite
z. Corinthi. 8° dicit de lucā. Non solū aut sed i or-
dinatus est ab ecclesijs socius peregrinationis no-
stre: i c. Secūdo suū nosse in qstis: sic enim suum
nosse primo tribuit: cu doctrinā apostolicā i euā-
gelicā quā ipse nouerat ad vtilitatē. primoz pferi-
psit. De hoc ipse sibi testat in prologo suo dicens.
Cūsum est i mihi affecto a principio diligēter ex
ordine tibi scribere optime Theophile: vt agno-
scas eoz verbor de quibus es eruditus veritatez.
Qualiter etiā piebuit suū nosse in cōsilijs patet ex
illo verbo qd dicit Hieronymus in plogo qz eius
verba anime lāgnēis sunt medicina. Tercio eius
velle in desiderijs: qd patet ex hoc qz eius salutem
eternā desiderauit. col. 4. Salutat vos Lucas me-
dicus. salutat idest salutē eternā exoptat. Quarto
eius agere i obsequijs: qd patet ex hoc qz dominū
quem aliquem peregrinū existimabat hospitio re-
cepit: et ei omne obsequium charitatis exhibuit.
Fuit enim socius cleophe dum ibat in hemans: si-
cut aliqui dixerunt: prout refert Gregorius: in mo-
ra. licet Ambrosius dicat alium fuisse: cuius etiam
nomen ponit. Tercio fuit bene ordinatus quantum
ad seipsum. Tria autem sunt secundum Bernar-
dum que optime ordinant hominem ad seipsum i
sanctum faciunt: scilicet victus sobrius: actus in-
stus: sensus pius: et quodlibet horum secundum
ipsam Bernardum in tria diuiditur: victus in-
quit sobrius erit: si continenter: si socialiter: si hu-
militer vixerimus. Actus instus erit: si fuerit re-
ctus: discretus fructuosus: rectus per bonam
intentionem: discretus per bonam commensa-
rationem: fructuosus per edificationem. sensus

plus erit: si fides nostra sentit deum summe po-
tentia summe sapientia: summe bonum: ut per eius
potentia nostra credam? Inuari firmitate: p eius
sapientia nostra credam? corrigi ignorantia: p eius
bonitate nostra dillu iniquitate. hec Ber. In his oi-
bus beatus Lucas fuit optime ordiat. C. Primo
eiz habuit viciu sobritu: hoc tripliciter qz vixit co-
tinent. Ma vt testat hieronymus de eo i plogo sup
Luc. Ipse nec vxore vnqz habuit: nec filios. Se-
cundo socialiter. hoc notat i hoc qd dicit de ipso i d
Cleopha Luc. vlti. Duo ex discipulis ibat zc. ipa
die. zc. Socialitas. n. notat i hoc qz dicit duo: ex
hoc qz dicit discipuli: qm bñ disciplinati. i. bñ mori-
gerati. Tercio humilitate: cuius humilitas insinuat in
hoc: qz nomen socii sui. i. Cleopha exp: essit. z suuz
tacuit. Ma fm opinionone quoridā Lucas ex humi-
litate nomen suū siluit. C. Secdo habuit actu iustum
qz actus fuit rectus p intentōez hoc notat i ordo
ei dicit. Crucis mortificationēz ingit i suo corpore. p
tui nois honore portauit. Discretus p moderatōez
vñ i forma bonis monstrat: qz vngulas scandit: p
qd virtus discretōis expmif. Fructuosus p edifica-
tōez. Adeo qppe fuit primis fructuosus: qz ab oi-
b carissim? habebat vñ Col. 4. vocat ab aplō ca-
rissim? Salutat lucas vos iquit medic? carissimus
C. Tercio hñt fessu piū: qz credidit i suo euāgelio
pessus ē deū cē sume potētes: sume sapientes: sume
boni. De duob? pms dicit i 4. capitulo. Stripe
bāt i doctrina ei: qz i potestate erat sermo ipius.
De tercio p. i. 8. ca. Nemo bonus nisi solus deus.
C. 4. z vltimo fuit bñ ordinat? quātū ad suū offiū
qd fuit scribē euāgelii. In hoc at pz qualis ibi fue-
rit ordinat? qm ipsū suū euāgeliiu falcit multa veri-
tate: replet multa utilitate: decorat multa venusta-
te: z autenticatur multoz auctoritate. Primo nāqz
falcit multa veritate. Est at triplex veritas. i. vite
iusticie: z doctrine: veritas vite ē adeqūto man? ad
linguā. Veritas iusticie ē adeqūto fine ad causam.
Veritas doctrine ē adqūto rei ad intellectū. Hac tri-
plici veritate ipm euangelium falcit: qz i ipso euā-
gelio hec triplex veritas edocet. Vñdit. n. lucas z
ipm hāc triplicē veritate i se habuisse: z alios do-
cuisse. Vñdit at ipm hāc veritate habuisse p testi-
moniz aduersariōz: sicut pz Luc. 21. Adagister
sam? qz recte dicit z docet: ecce veritas doctrine
z nō accipis psonā. Ecce veritas iusticie: i. vita
te viā dei docet ecce veritas vite. Bona. n. vita dī
via dei. Secdo vñdit i ipso suo euāgelio: ipm hanc
triplicē veritate docuisse. Primo. n. ibidē docetur
veritas vite qz cōsistit i obseruandē mandatorē dei.
Vñ dīc. 10. c. Diliges dñz deū tuū ex toto cōde tuo
z ex tota aīa tua z ex oibus virib? tuis: z ex oī mē-
te tua: z primū tuū sicut teipm z hoc fac z viues.
Itē. 18. Interrogat eū. zc. Quid faciēdo vitā eter-
nā possidebo? z sequit. Adādata nosti. Nō occides
Nō mechaberis. Nō furtū facies. Nō falsus testi-
moniz dices. Honora psem tuū z mrem tuam zc.
Secdo docetur veritas doctrine. Vñ qbusdā hāc
vitātē doctrine pueritib? dicebat. vñdecimo cap.

Uel vobis phariseis qz decimatis: idēst decimāda
pdicat? menthā z rutaz z oē alus z pteritis iudiciū
z charitatē dei zc. Itē ibidē. Uel vobis legipnis:
q tulistis clauē scie zc. Tercio cū veritas iusticie oī-
ditur. vñdecimo capitulo. Reddite g? qz sūt cesaris
cesari. z qz sūt dei dō. Itē. 19. cap. Uel tū inimicos
meos illos qz noluerūt me regnare sup se: adducite
huc z interficite ante me. Itē tertio decimo vbi agit
d iudicio. vbi reprobis dicitur? est. Discedite a me
oēs operarij iniquitatis. Secdo et? euāgeliiu replet
multa utilitate. vñ z ille qz scripsit medic? iuit ad dñ-
gnandū qz ibidem nobis medicinā vtilissimā ppi-
nauit. Est aut triplex medicina. i. curatiua: pserua-
tiua: z melioratiua: hāc triplicē medicinā nobis lu-
cas i suo euāgelio celestē medicus oīdit ppi-
nauit. Est aut curatiua ē qz curat a morbo: z hec ē
penitētia qz oēs morbos spirituales curat. Hac me-
dicinā dicit medicū celestē nobis exhibuisse cū ait
4. c. Sanare contritos corde: pdicare captiuis re-
missionē zc. Item. 6. c. Non veni vocare iustos zc.
Medicina melioratiua est que sanitatem augeat:
hec ē obseruatio cōsiliōrum. Consilia. n. bonum
meliorē z pfectiorē faciūt: hāc medicinā oīdit me-
dicū ppi-
nasse. 18. c. cū ait. Via quāqz habes vende
z da paupibus zc. Itē. 6. c. Ab eo qz aufert tibi ve-
stimētū zc. Medicina at pseruatiua ē qz pseruat a
casu: z ē vitatio occasionū peccādū: z malaz sociera-
tū: hāc medicinā oīdit medicū faldisse cū ait. 12. c.
Attendite a sermōe phariseoz zc. vbi edocet ma-
loz cōsilia cuitare. Uel pōt dici qz ipm euāgeliiu
multa utilitate replet: qm i ipso vñ oīs sapie-
tine. De hoc sic dicit Ambrosi? Lucas oēs sapie-
virtutes euāgelij sui cōplicit hystoria. Docuit. n.
naturalia cum de spiritu sancto dominicū incar-
nationem extitisse referauit: vñdē z David nati-
ralem docens sapientiam ait. Emitte spiritū tuū
z crea. Item cum docuit tenebras in passione xpi
factas: terram tremuisse: solem radios attraxisse.
Docuit moralia cum in ipsis beatitudinibus mo-
res docuit. Docuit rationalia cum ait. Qui fidel-
est in minimo z in magno fidelis est. Sine hac tri-
plici sapientia ipsa fides ipsum mysterium trinita-
tis esse non potest: hoc est: naturalis: rationalis: mo-
ralis: hec Ambrosius. Tercio eius euāgelium de-
coratur multa venustate. eius enim stilus z mod? lo-
quendi valde venustus z decorus ē. Ad hoc aut
q aliquis in dictis suis venustatem z decorū re-
neat: tria sunt necessaria que tradit Augustinus. i.
ut placeat: ut pateat: z ut moueat. ut placeat de-
bet loqui ornate: ut pateat debet loqui aperte: ut
moneat debet loqui cum sermone. Nunc triplicē
modum habuit Lucas in scribendo: z in predicā-
do. De duobus primis. z. corin. 8. Adsumus au-
tem cum illo fratrem. glo. Barnabam vel bream.
cuius laus est in euāgelio per omnes ecclesias.
In hoc qz dicitur: cuius laus est: notatur qz locut?
est ornate zc. in hoc quod dicitur per omnes eccle-
sias. notatur qz locutus est aperte. Qd autē cū ser-
uore locut? sit: pz ex hoc qz cor ardēs habuit dices.

placeat. pateat
ut. moueat

De s. crisanto et daria

Nonne cor nrm ardēs erat i nobis rē. 4.º. eiº enāge
lū autenticat multoz auctoritate. multoz quippe
auctoritate autenticatus fuit: quoniam a patre fuit
preordinatum. Idcirco. 31.º. Ecce dies venit dicit
dñs et terra domui israel et do. iuda sedns nouū nō
scdm pactū qđ pepigi cūz pñbus eoz rē. Sed hoc
erit pactū qđ fērit cūz domo israel. post dies illos
dic dñs. Dabo legē meā i vñscribº eoz rē. Ad lit-
terā loqº de doctriā euāgelica. Secdo a filio corro-
boratū. vñ dñ i eodē euāgelio. 21.º. Celū et fra trāsi
būt. vba dñ mea nō trāsi būt. Tertio a spū scđ ispi-
ratū. vñ dic Hieronymº i plogo sup lucā. Scđ i-
fligante spū i achate pñbus hoc scripsit euāgelū.
Quarto ab angelis pñguratū ab illo angelo d quo
dicat apoc. 14.º. Vidi angelū dei volantē p mediuº
celi hñtem euāgelū etñuz. Istud ā euāgelū dñ
eternū: q ab eterno efficiē. i. a xpo: q ē eternus
ds: d eternis mñtr: ad etna finali: i etñū ppetualr.
Quinto a pphetis pñciatū. istā ezechiel ppheta
istud euāgelū pñciatū: cū vñ de aialibus fa-
ciē viruli habē dixit p quod euāgelium. Luce si-
gnatū ē: vt supra dem ē. Itē qñ dixit Ezech. 2.º. se
vidisse libz q erat scripº intº et foris: in quo erāt
scripta lamēatōes carmen et veb. pder hñc enim
libz intelligit euāgelū luce: qđ ē scriptū intº p pñū
di mñsterio occultatōez: et foris p hñstorie apertōez: i
quo etiā cōfiet lamētū pñstōis: carne resurrecto-
nis: et vebº eterne dñatōis: sicut p. 3.º. c. vbi multa
vñ ponunt. Sexto a brā virgine referatū. vir-
go. n. brā oia i corde suo cōseruabat: diligent cō-
ferebat vt dicit luce. 2.º. vt hec postmodū scriptori-
bº referat vt dic glo. ibidē. Oia q dñs: vñ a dño
facta vel dicta cognouit i memoria recōdebat: vt
cū tps pñciāde vel scribēde icarnatōis aduenerit
sufficere vñnerat: pnt eēt gesta posset explicare
qñrentibus. Vñ etiā Bernardº assignans rōnē qñ
angelus beate virgini nūciatū cōceptū helisabeth
ait. Ideo cōceptº elisabeth nūciat marie: vt dum
nūc saluatoris nūc pñsoris edocet aduentº: rex
tps et ordinē tenēs ipsa postmodū melius scripto-
ribus ac pñicatoribº euāgelij referet veritatē: que
plene de oibz a pñcipio celitus fuit instructa my-
sterijs. Credit igit q euāgelisse eā de multis req-
rebant: et ipsa eos certificabat: specialt credid de
beato Luca q ad eā tāq ad arcā testamēti cū-
rit: et ab ea de multis certificatº fuit: pñpue de his
q soli sibi cōstabāt: sicut de angelica annūciatōe: et
xpi natiuitate et bñfñsñdō: de qbº solº Lucas ait.
Septimo ab aplis imitatū. Vñ. n. Lucas nō fue-
rit cū xpo i oibz actibº et miraculis xpi: id sū euā-
gelū scriptū scdm q apostoli q pñres fuerāt. sibi i-
timauit et retinuerit: sic ipse i plogo suo imitat
dicēs. Sicut tradiderūt nobis q ab initio ipsi vide-
rūt: et ministrī fuerūt simonis rē. Luz. n. duplt cō-
fuerit fieri testimoniuº. s. de vñs et d auditis: id
dñs vt ait Augustinus: duos testes voluit hñc de
vñs. s. mattheu et Joāne: et duos de auditis scilicet
Marcu et lucā. Et qñ testimoniuº qđ ē de vñs fir-
mº et certº ē q illud qđ est de auditis. id vt dicit
Augustinº: duo euāgelia q sūt de vñs ponunt ex-

trema: et alia duo q sūt d auditis ponunt media vt
hec media tanq infirmiora ab illis extremis q sūt
certiora hñc ide fulciat et roborēt. Octano a paulo
mirabiliter approbatū. istā eius euāgelū mirablº
approbat: qñ ad cōfirmatōem dictoz suoz. Luce
euāgelū adducebat Vñ dicit Hieronymº i libro
de vñs illustribº. Quidam suspicant quoticūqz
Paulus i epistolis suis dic. scdm euāgelū meuz
de Luce significare volumine. Et etiaz euāge-
liū mirabiliter approbant cū de eo scribit. 2.º. cor. 8.
Quins laº ē in euāgelio p oēs ecclesias. Luce igit in
historia antiochena q dñ xpiā q erat in antio-
chia multis flagitijs se dedidit obfessi a multitudine
turcoz: fame ac miseria multiplici affligebant. Sz
euz plene ad dñm p pñiam fñscent cōuersi appa-
runt euāgelij et ecclesia sancte marie de tropoli vñgi-
lanti vir qdaz lucidus candidis vestimentis idueº.
Et cū qñret qñ nāz eēt dixit se eē lucam q de an-
thiochia venerat: vbi dñs militiam celi et aposto-
los et martyres cōuocauerat: vt p suis peregrinis
pugnaret. C xpiā igit aiati oēs turcoz exercitū
cōfregērūt. C De sancto Crisanto et daria.

Crisantus filius pollemij viri il-
lustrissimi dñ ad fides
xpi edoctus cōr: a patre ad idola reuo-
cari nō posset iussit cū pater i cōclau re-
cludi et quinqz puellas eidē: vt eaz seduceret blan-
dijs sociari: q cū orasset deū ne a fera pessima car-
nali. s. cōcupiscētia superaret: cōtinuo pñcte puel-
le fōno oppresse nec potū nec cibū sūmē poterant:
sz educte exteri cōtinuo hec sumebāt: Tūc daria
virgo prudentissima deē veshē dicata rogat vt ad
Crisantū tirocat: et cū dijs et patri restitnat: qua in-
gressa et a crisāto d pōpa veshū repñsa: rñdit se i
pp pōpā: sz vt dijs et pñi cū licent facit sic idntā. Cū
crisatº itez eā repñdēt cur p dijs illos colēt: quos
auctores ipoz flagitiosos sep viros et ipudicas se-
mias affumaret. rñdit daria: pñsophos pñcia
hoiuz elemta scñsse. Cui crisatº. Si vñ trā vt deā
veneret: et alē vt rusticº aret. plus rustico q vene-
rātū exhibē pbat: et de mari et alijs sñt. Tūc crisatº
et daria ab eo quersa scī spūs copula vñit: et carna-
le mñfoniū silantes ad xps plmos querebāt: nā
et claudiū tribunū q pñs eiº tortor fuerat cū vxore
eiº et filijs et plibº alijs militibº ad fidē querebant.
Crisatº igit iussu mñnerant i fetidissimū carcerē
recludit: sz fetoz i odorē suauissimū cōmutat: daria
āt lupanari fñit: sed leo ab amphitheatro fugiens
ostiarº lupanaris efficit: mittitur igitur quidā vt
virginem corumpat: sed a leone capitur: et quasi
innuens quid sancta de captiuo fieri iubet sciscel-
tatur. Que precepit ne enim lederet: sed ad se ve-
nire permitteret qui mox cōuersus per vrbē cu-
currit: et daria deam esse clamare cepit. Assittunt
igitur venatores: vt leonez capiant: sed omnes a
leone capiuntur: et ante pedes virginis ponuntur:
et ab ea cōuertunt. Tūc pñcet copiosū ignē iussit
i tiroz cille mñti: vt leo eā daria cōburnat: qđ leo
pñderās timuit: et rugēs a virgine licētiā accepit:
vt nullū ledēs quo vellet abiret. Cū ergo Crisato

perfectus & darie diuersa penarū supplicia irroga-
ret: neq̃q̃ ledi valeret: tandē in solati cōmges in
fonceā deponunt: & terra & lapidib⁹ obruti chusto
martyres cōsecrant & horū solēntas hic crebris
recolitur. **C** De vnde milii virginū passione.

u **Ad decim** milii virginum passio
hoc ordine celebrata fu-
it. In britānia nanq̃ rex xpianissim⁹ q-
dā filiā noie vrsulā generauit. hoc mirabili morū
bonestate sapiētia & pulchritudine pollebat: ita q̃
ei⁹ fama vbiq̃ volabat. Rex autē anglie cū nimis
ppotēs eēt: & multas nationes suo ipso subingaret.
audita hui⁹ virginis fama brūz p oia se fatebat: si
pdicta virgo suo vniuersito copularet. Inueniens
enī ad hoc plurimū cōnuabat. Admittit igit solēnes
nuncios ad patrē vginis magnis pmissiōibus &
blādijs magnas adiciēs iuitas si ad dñz suū
vacui reuertant. Rex autē cepit plurimū anxari
tū q̃a Chulū fide insignitū cultorū idolorū tradere
idignū duceret: tū q̃a ipsi nullatenus cōsentire co-
gnosceret: tū q̃a regis fēderatē plurimū fōmida-
ret. ipsa autē dixit: inspirata patri suasi vt pdicto
regi assensum pberet: ea tamē cōditiōe pposita vt
ipse rex cū patrē ad vginis electissimas sibi ad so-
latiū traderet: & tā sibi q̃ alijs mille virgines as-
signaret: cōparatis tñerib⁹ iducias tñerū sibi da-
ret: ad dedicationes sue vginis: & ipse inueniens
baptizet in his trib⁹ annis i fide instrueret. Sapiē-
ti siquidē vsa cōsilio: vt aut difficultate pposita cō-
ditiōis animū ei⁹ ab hoc auerteret: aut hac oppor-
tunitate pdictas vginis secū deo dicaret. Et inue-
nis libenter hac cōditiōe acceptam apud patrē in-
fistit: p̃tin⁹ baptizari accelerari cūta que beata
vgo p̃ceperat ip̃cauit. p̃dator aut puelle ordinauit
q̃ filia sua quā valde diligebat viros quoz solatio
tā ipsa q̃ eius exerceat: idigebat i comitatu suo ha-
beret. Undiq̃ igit virgines cōstuit: vndiq̃ viri
ad tā grāde spectaculū currūt: nā mlti episcopi ad
eas cōfluērūt vt secū pgerēt: iter quos fuit p̃atu-
lus basilicē episcop⁹ q̃ eas vsq̃ romā p̃duxit: & i
de reuerfus cū eis martiriū suscepit. Scā quoq̃
Gerafina regina sicilie que virū suū crudelissimū
regē q̃i de lupo fecerat agnū: s̃dior macinij episc-
copi & darie matris sancte Ursule: cū eides pater
scē Ursule secretū p litteras intrasset cōtinuo inspi-
rante deo cū quatuor filiabus: babilla: iuliana
victoria: & aurea: parumlo suo adriano q̃ amore
s̃dior suaz vltro se peregrinatiōi igessit relicto: re-
gno i manu vnius filij sui vsq̃ i britanniā nauiga-
uit: enī cōsilio virgines de diuersis regnis collige-
bant: & eaz semp ductrix exisēs cū eis tādē marty-
riū passa ē. Intra cōditiū igit vginib⁹ tñerib⁹ & sū-
pitibus pparatis cōmilitonib⁹ suis regina secreta
reuelat: & i nouā militiā oēs cōnrat. nā mō boni
pladia ichoat: modo currūt: mō discunt. Inter-
dū bella plerūq̃ fugā simulāt: oiq̃ genere ludorū
exerceēs nihil qd aīo occurreret reliquebat ita-
cū. aliquādo meridie aliquādo vtr vespere redi-
bant. Q̃dnebat p̃ceres & p̃mates ad tā grande

spectaculū: & oēs admiratiōe & gaudio replebant.
Tādē cū Ursula oēs ad fidē virgines cōuertisset:
sub vni⁹ diei spatio flante p̃spero ṽeto ad portū
gallic q̃ cella dicit & ide coloniā deueniūt: vbi
Ursule agelus domini apparuit: & p̃ditit eas illuc
itēro numero reuerfuras & coronas ibidē marty-
rij p̃cepturas. inde igit ad angeli admonitiōem
romā cōdentes ad vrbe basilicā applicuerūt: & ibi
de relictis nantib⁹ romā pedestres venerūt. Ad q̃
rū aduentū papa cyriac⁹ valde gaudius cū ip̃e de
britānia oriūdu eēt & multas ibidē iter eas cōsan-
guineas haberet: cū oī clero ipas sūmo cū honore
suscepit. In ip̃a aut nocte pape diuinit⁹ reuelat:
cū cū ip̃is virginibus palinā martiriū p̃cepturū
qd apud se celās multas ex ip̃is q̃ adhuc baptizā-
te nō fuerāt baptizauit. Vex cū opp̃rtū tēpus
videret: & āno vno & vndecim hebdomadib⁹ post
petrū ecclēsiā decemvniuersis reuiss i gñentū oīz
p̃positū suū idicauit: & corā oib⁹ & dignitati & offi-
cio resignauit: s̃z cū oēs reclamaret: marie cardi-
nales q̃ cū delirare putabāt: eo q̃ relicta p̃ntifica-
tione glōria post quasdā maliculas fatuas ire vel-
let: ille nullaten⁹ acq̃sēs: quēdā viz scūm q̃ ame-
tos deus ē loco sui p̃ouicē ordinauit & q̃a sedē apo-
stolicā mūto clero reatq̃ nomē ei⁹ de catalogo p̃-
fificū idē cler⁹ abasit: oēmq̃ grām quā sacer ille
virginū chor⁹ i curia romana habuerat a tpe illo
amissit. Duo autē mīz p̃ncipes romane militie scilicet
Harim⁹ & apbrican⁹ vidētes magnā vginum
multitudinē: q̃ multi multeq̃ ad eas cōfluērent
timuerūt ne p eas nimis crederet religio xpiana:
q̃p̃pter iter eoz diligēt⁹ explorātes nuncios mi-
serūt ad Juliu cognatū suū p̃ncipē gentis hūmox
vt educto cōtra eas exercitū ipas: cū xpiane ecclē
cū ṽerēt coloniā: trucidaret. Atq̃ igit cyriac⁹ cū
illa nobili vginū multitudie de vrbe egressus est.
Secut⁹ ē aut ip̃z viceti⁹ p̃sbyter cardinal⁹. Iaco-
cob⁹ q̃ de britānia patria sua i athiobiciā p̃fectus
archiepiscopus dignitatē septēz ānis ibidē tenuit:
ir: q̃ cū papā tūc t̃pis visitassz: & iā vrbe egressus de
vginū aductū audissz: cōcit⁹ rediit: & iuneris ac pas-
sionis se sociū fec. Adaurit⁹ quoq̃ leuicanie vrbē
ep̃s annuncius babilie & iuliane: necnō & solarius
lucēsis ep̃s: & sulpit⁹ rauenēsis ep̃cop⁹: q̃ tūc ro-
mā aduenerāt p̃dictis vginib⁹ adheferūt. Etibe-
re⁹ quoq̃ sp̃sū b̃re vrsule manēs i britānia p vi-
sionē āgelicā a dño admonet: vt matrē suā porta-
ret fieri xpianā. Itā p̃r ei⁹ p̃mo āno quo xpian⁹ sa-
ctus fuerat mortu⁹ ē: filij ei⁹ etibere⁹ eidē i regno
succesit. **C** Quātū scire vginis cū p̃dictis ep̃is a ro-
ma rediēt Etibere⁹ a dño admonet: vt p̃tin⁹ sur-
gēs sp̃ose sue occurrat: vt cū ea i coloniā martiriū
palinā accipiat: q̃ diuinis mōtis acq̃sēs matres
suā baptizari fecit: & cū ip̃a & sorore sua paula. Flo-
rētina iā xpiana: necnō & clemēte ep̃o ip̃is vginib⁹
obutās se ad martiriū sociant cū: naren⁹ quoq̃
ep̃s grecie & nepis sua Cōstātia filia Dorothēi
regis p̃stātinopolitani: q̃ nūbēs cū dā adolescētī fi-
lio cū dā i regis: s̃z āte nuptias morte p̃ucto vgi-
nitatē suā dño vōnit: p̃vitiōē admōiti romā vene-

De sanctis

rū & p̄dictis v̄ginib⁹ ad martiriū se iunxerūt. Oēs
igit v̄gines cū p̄dictis ep̄is coloniā redierūt: & ipsā
ā ab hūmīs obfessā iuenerūt: q̄s barbari videntes
sup̄ eas cū clamore nimio irruerūt: q̄si lupi seu
tes i oues totā illā multitudinē occiderūt. Cū autē ad
beatā v̄sulā ceteris iugulatis venisset: vidēs p̄n-
ceps ei⁹ mirā pulchritudinē obstupuit: & cōsolans
eā sup̄ necē v̄ginū p̄misit q̄ eā sibi i cōiugē copula-
ret: s; cū hoc illa penit⁹ respuiss; ille cōtēptū se vi-
dens directā sagitta eā trāssixit: sic martiriū cō-
sumauit. Cūquē autē v̄go noīe cordula timorē p̄-
terita i nauī nocte illa se abscondit: s; i crastinū sp̄o-
tē mori se offerēs in martyrii coronā suscepit. S; cū
eius sc̄ptū n̄ fieret: eo q̄ cū alijs passa nō esset: ipsa
post lōgū tēpus enidā reclusē apparuit: p̄cipiēs vt
sequēti die a festo virginū: eius quoq; solennitas
recolatur. Hās sunt antē āno dñi. 38. Ratio at
tēporis vt q̄buscūq; placet non sustinet q̄ be tali tē-
pore sint pacta. Sicilia enī tūc nō erat regnū: nec
cōstātinopolis: cū hic fuisse dicat cū virginib⁹ has
reginas. Quidē credit q̄ diu post cōstātinū ip̄era-
tōrē cū hūmīs & gortibi seuebāt tale sit martiriū ce-
lebratū: tēpore. s. martiani ip̄atoris vt i q̄dā chrony-
ca legit: q̄ regnauit anno dñi. 452. Abbas qdā ab
abbatissā coloniē corp⁹ vnus v̄ginū ip̄eravit: p̄-
mittēs q̄ ipsas i capsā argētea i sua ecclesia collo-
casset: s; cū p̄ angm̄ i tegri sup̄ altari eā i capsā li-
gnea tenuisset: q̄dā nocte dñi abbas ip̄s⁹ mōasterij
cū suo cōuēro matutinas cantaret: virgo illa corpo-
raliter desup̄ altari descendit: ante altare reueren-
ter se inclinās p̄ mediū chorū videntib⁹ mōachis &
sup̄eribus idē recessit. Abbas igit ad capsā currēs
& vacuā ipsā iueniēs coloniā p̄peravit: & abbatissē
rei ordinē it̄inuit: p̄gentesq; ad locū vnde illud
corp⁹ sumpterat: illd ibidē iuenerūt. Cū autē abbas
veniā petēs illud vel aliud pet̄: ret certissime pro-
mittēs cap̄as p̄ciosas cit⁹ se facturū: nullaten⁹ im-
petrauit. Cū Relligiosus qdā cū has virgines i de-
uotidē multa haberet: qdā die dñi grauit̄ ifirma-
ret vidit quandā virginē pulcherrimā sibi appare-
tē: & si se cognosceret iqrēt: q̄ cū ad ei⁹ visionē mi-
raret: se nequaq; ip̄as cognoscere fateret: illa ait
Ego sū vna virginū erga q̄s habes tantū deuotio-
nis affectū. Et vt idē mercedē accipias: si amore &
honorē n̄rī vudecīs milies dominicā ofonē dire-
ris: i hora mortis i p̄tectionē & solatiū nos habeb;
q̄ disparēre: ille q̄cūq; potuit hoc impleuit. Statimq;
vocato abbate iungi se fecit: a cū vigeret subito
exclamanit: vt fugerēt: veniētib⁹ sacris virgini-
b⁹ locū daret: quē cū abbas qd hoc cēt iteroga-
ret: ille p̄missionē v̄ginis sibi p̄ ordinē enarrasset
recedētib⁹ cūctis & paulopost redeūtib⁹ ip̄s migra-
se ad dñz iuenerunt.

De nomine.

Simon iterprat obediēs: vel ponēs tristi-
ciā. Hic habuit duplex cognomē. dictus
ē. n. Simon zelotes: & Simon cananens
a cana vico galilee vbi dominus aquam
i vinū mutauit: idē ē zelotes qd canane⁹: cana. n.
zelus iterprat. habuit igit obediētis p̄ceptor: p̄ ex-
cutionē: trāstinā afflictor: p̄ cōpationē. zelū anima-

rū p̄ cōstantē seruorē. Iudas iterprat confitēs vel
gloriosus: vel iudas q̄i in bilū dans. ipse. n. habuit
cōfessionē fidei: glorīā regni: & in bilū iterni gaudiij
hic multiplex habuit cognomē: dict⁹ ē. n. iudas la-
cobi supple frater. fuit. n. frater iacobi minoris. Se-
cūdo dict⁹ ē thade⁹ qd iterprat apphēdēs p̄cipē
vel dict⁹ thade⁹ a tharea & de⁹. tharea dicit ē ve-
stis regia: ipse. n. fuit vestis regia dei: p̄ omamētū
virtutū: p̄ quā apprehēdit p̄cipē xp̄i: vel tadeus
q̄i tam de⁹. i. magn⁹ de⁹. s. p̄ adoptionē. Tertio di-
ct⁹ ē i historia ecclesiastica lebeus: qd sonat qua-
si cor vel cornulus. i. cordis cultor: vel lebe⁹ q̄i lebes.
cor p̄ magnanimitatē. cornulus p̄ puritatē. lebes
p̄ gratiā plenitudinē. q̄i q̄i olla & vas virtutū & gra-
tie ē. p̄meruit. Eoz passionē & legēdam hebraice
abdiās ep̄iscop⁹ babilonie ab ip̄is apostol⁹ ep̄as
ordinat⁹ scripsit: quā trop⁹ abdie discipul⁹ transtu-
lit in grecum. africanus in latinum.

De sanctis Simone & Iuda.

Simon cananens & Iudas q̄ & tha-
de⁹ fratres fuerūt Jacobi
minoris & filij Ab̄arie cleophe que al-
pheo nupta fuit. Iudas vō ad abagarū regē edis-
se a thoma missus fuit post ascensionē dñi. Legit
enī ecclesiastica historia: q̄ p̄dict⁹ rex abagar⁹ do-
mino n̄ro iesu xp̄o i hunc modū ep̄istolā destina-
uit. Abagar⁹ enchanie fili⁹ Iesu saluatori beato
q̄ apparuit i locis hierosolymarū salutē. Auditu⁹
ē mihi de te & sanitatib⁹ quas facis: q̄ sine medica-
mētis aut herbis hāt ista p̄ te: & v̄do facis cecos
videre: claudos ābulare: leprosos mundari: & mor-
tuos reuiscere. Quib⁹ cib⁹ auditis de te statim i
animo meo vni eē & vob⁹. At q̄ tu sis de⁹: & de
scenderis de celo: vt hec facias. aut q̄ filius di sis
q̄ hec facis. Propterea ego scribēs rogaueri te: vt
digneris fatigari vsq; ad me: & egritudine meā q̄
diu laborant curare. Istā & illd cōperi q̄ iudei mur-
murāt aduersū te: & volunt insidiari tibi. Veni ergo
ad me: q̄ ē mihi parua ciuitas: s; honesta: q̄ v̄nifq;
sufficit. Dñs aut iesus i hec verba sibi respondit.
Beat⁹ es q̄ credidisti i me: cū ipse nō videris me.
Scriptū ē enī de me: q̄ bi q̄ me nō vidēt credēt: &
bi q̄ me vidēt nō credēt. De eo aut quod scripsi-
sti ad me vt veniā ad te: oportet me hec oīa cōplei
p̄pter q̄ missus sū: postea recipi me ab eo a quo
missus sū. Cū ergo assumptus fuero: aliquē de di-
scipulis meis mittā ad te vt curet: & v̄nificet te. hec
i historia ecclesiastica. Vidēs aut Abagar⁹ q̄ p̄sen-
tialit xp̄istū videre nō poss; secūdn q̄ i qdā antiq̄
historia inenit: sicut Ioānes damascen⁹ i li⁹ 4. re-
stat: pictorē quēdā ad iesū misit: vt dñi imaginē fi-
guraret: vt sic ip̄m saltē p̄ imaginē cōspiceret: quē
i facie videre nō poterat: s; cū ad eū pictor veniss; p̄
nimis fulgorem qui ab eius facie procedebat: in
eius faciem clare nequibat intendere: nec ip̄as
vt sibi insimul fuerat figurare: qd cernēs dñs ve-
stamētū lineū ip̄ius pictoris accipiens: sue faciei su-
periponēs suūp̄ imaginē eidē ip̄sūt: ac s̄iderari
regi Abagaro d̄stinauit. Quinimodū at dñs fuerit
imagis: eadē antiq̄ historia legit: sicut idē Ioānes

omni testatur. Sicut enim ut ibidem dicitur: bene oculat? bene supellicat? longum vultu habuit: et acclivis: quod est signum maturitatis. Illa autem epistola dicitur in iesu christi tante vultus esse dicitur: ut in illa civitate edificata nullus hominum vel pagani vine valeat: nec regnum alius eisdem nocere possunt. Illa si aliqui gentes alii armata manu in illas civitates invenerint: istas aliqui super portam istas epistolam legunt: et a die hostes aut fratri fingunt: aut pacati cum eis componunt: sic fertur olim fuisse adimpletum. Sed postmodum citas a sarracenis capta fuit: et prophetata sub blato beneficium per abbas dicitur per dicitur in dicitur vindi: per refectam. Postquam vero dominus assumpsit: est: ut ibi dicitur ecclesiastica legit: misit thomas apostolus ad eos: qui et iudas dicitur. Et ad abagarum regem: per dei permissiones: qui cum ad eum venisset: et se discipulum iesu sibi permissum dixerit: vidit abagar? in vultu thadei quendam mirum et divinum splendorem: quo viso stupescit? et tris domini adoravit dicens. Vere discipulus es iesu filii dei: qui mihi dixerat: mitti aliquem ad te de discipulis meis qui te curet et vitam perferat. Cui thadeus? Si dei filium crederis: omnia tui cordis desideria obtinebis. Cui abagar? Credo vero: et iudeos qui eum crucifixerunt libenter cruciarent si mihi possibilitas adesset: et neque romanorum auctoritas impediret. Cuius abagarus? et in aliquibus libris legitur leprosus esse thadeus? epistola salvatoris accepit: et de ea ei facies conseravit: et statim plenam sanitatem recepit. Iudas autem primo in mesopotomia? postea perdidit. Simo vero in egypto: deinde ambo in phidam venerunt: et ibidem duos magos zaroen et arphaxat: quos de ethiopia mattheus sagittaverat invenerunt. Tunc viardach rex regis babilonie contra iudeos ad prelium profectus: nullum a diis suis potuit habere successum: pergit autem ad phanum prius dicitur ibidem habuerunt successum: quod propter apostolos qui venerunt de iherosolymis non possent: tunc dux eos in iherosolymam: in iherosolymam quia essent: vel qua de re venissent inquisivit. qui responderunt. Si gentes? hebrei sumus: si perditionem suam christi nos esse fatemur: tunc dux eos saluti vestre causa hinc venimus. Quibus dux respondit: cum felix reuersus fuero audi i vos. Cui apostoli. Quod magis congruum est te cognoscere illum cuius ope vicere possis: vel certe rebelles pacatissimos invenire. Quibus dux. Diis nostris potestates vos video: sine belli nobis rogo predicite. Cui apostoli. Ut deos tuos medaces esse cognoscas: in bembis ad quanta dare nris: ut cum dixerit qui ignorat perbent eos per omnia esse mentes. Tunc fantastici gratie bellum dixerunt futurum: et multum populum hic esse in prelio rummum. tunc apostoli ridere ceperunt. Dixit eis dux. Absit timor inanis: et vos ridetis. Cui apostoli. Absit timere: quia pax hinc nobiscum intravit: et cras hora diei tertia legati indorum ad te venient: et tunc se placati cum pace subijciet: tunc pontifices risum etiam lenaverunt: et duci dixerunt. Ad hoc isti securum te reddere voluit: ut dum iaceat: fueris ab adner sarijs occupatus. Cui apostoli. Non dicimus tibi expecta unum mensem: sed unum diem: et cras in pace victor eris. Tunc dux utrosque custodiri fecit: ut ex rei exitu veraces honorarent: et medaces per crimine punirent. Cum ergo in crastinum quod apostoli per dixerant evenisset: dux intendere voluisset pontifices: perbent

erunt apostoli ne hoc fieret: cum ipsi non vincentes occidere: sed mortuos vivificare missi essent. Tunc dux valde miratur? et quod eos occidi non permitteret: et quod de bonis illorum aliquid recipere nollit eos ad regem duxit dicens. Isti rex sunt dii latentes in effigie hominum. Quos sibi omnia principum per dicitur magis narrarent zelo invidie magi commoni dixerunt eos malignos esse: et contra regem subtiliter cogitare. Dixit eis dux. Si audetis cum eis peragite. cum magi. Si vis videre quod vobis presentibus? loqui non poterunt: veniat hinc viri eloquentissimi: si coram nobis ausi loqui fuerint nos per omnia iperituros perbent. Cum autem plurimi advocati adducti fuissent: continuo coram magis ita muti facti sunt: quod nec nitibus? quod loqui non poterant indicaret: dixeruntque magi ad regem. Ut scias nos deos esse permittere eos loqui: si ambulare non possent: iterumque reddemus eis gratias: sed faciemus eos apertis oculis non videre. Qui cum hec omnia fecisset: dux advocatos illos iupiter confusus ad apostolos duxit: quos cum advocati perbent vidissent: eos in animo contempserunt. Quibus? simon. Sepe evenit ut inter scrinia aurea et gemmata vilia queque habeant inclusa: et intravilissimas et ligatas capulas sint gemmarum monilia preclara posita. Quicunque ergo alicui rei cupit esse possessore: non magis opere gestatorum: sed ipsum quod gestat expectat. Permittere igitur vos ab idolorum cultura discedat: et solum deum invisibile adorare: et signum crucis in frontibus vestris faciemus: et magos confutare poteritis. Quod cum fecissent et in frontibus consignati essent ad regem coram magis iterum ingressi sunt: et cum a magis superari non possent: imo ipsi coram omnibus insultaret: ita ut magi multitudinem serpentium adducere fecerunt: ita ut magis ad iussu regis venientes apostoli pallia sua de serpentibus impleverunt: et in magos piecerunt dicentes. In nomine domini non moriemini: sed a serpentibus lacerari dolor vestrorum magis dabitur. Cum ergo serpentes carnes eorum comederent: et ipsi tanquam lupi ulularent rex et ceteri rogabant apostolos: ut eos a serpentibus occidi permitteret: quibus apostoli responderunt. Nos missi sumus reducere de morte ad vitam: non a vita precipitare in mortem. Et facta oratione iusserunt serpentibus: ut omne venenum quod infuderunt renocaret: et postmodum ad loca sua redirent. Maiores autem cruciatus magis senserunt: cum venena serpentes retraherent: quod cum ante carnes comederent. quibus apostoli dixerunt. Tribus diebus dolores sentietis: tertia vero die sani eritis: ut vel sic a vestra malitia recedatis. cum ergo tribus diebus sine cibo et potu ac sono doloribus nimium cruciati fuissent: apostoli venientes ad eos dixerunt. Non dignatur dominus habere coacta servitia. Ideoque surgite sani et abite: habentes liberam facultatem faciendi quod vultis. Illi autem in malitia perdurantes ab eis fugerunt: et pene contra eos totum babiloniam commoverunt. Et post hoc filia cuiusdam ducis ex fornicatione concepit: et filium parturiens quendam sanctum diaconum infamavit quod eam violaverit et ex ipso conceperit. Cum autem pareret puelle diaconem occidere vellent: apostoli advenit: et qui pater natus sit requirit. qui responderit. Ille die prima hora dicit. dixeruntque

De. s. quintino

apostoli. Infantē huc adducite: et diaconē quē ac-
cusatis huc etiā pducite: qd cū factū esset apostoli
infanti dixerūt. Dic infans in noīe dñi si iste dia-
conus hoc psumpsit. Ad hoc isis. Iste inq̃ diaconus
causus ē scis est: nec unq̃ carnē suam cōignauit.
Cū āt p̃rētes istarēt vt apostoli dicerent: q̃s actor
hū? sceleris fuisset: rīderūt apli. Nos inocētes ab-
soluē decet: inocētes p̃dere nō decet. Cū sic ēt tē-
poris cōgrat: vt due tigrides ferocissime q̃ i singul
caueis clausē crāt fingerēt: et oēs q̃ sibi occurrerent
denotarēt. Itē apostoli ad eas venerūt: et i nomie
dñi eas venientes māfuctas fecerūt. Volēb? āt
apostolis idē discedē rogati p annū et tres menses
ibidē p̃māserūt. In quo spacio plusq̃ sexaginta mi-
lia hominū excepit: parulis cū rege et p̃ncipib? ba-
ptizati sūt. P̃dicati āt magi ad quādā citatē noīe
senair: vbi crāt. So. idolor pōntifices venerūt: et eos
cōtra aplos p̃citrauerūt: vt cū illuc venirēt aut eos
stratificāre cōpellerēt: aut penit? necarent. P̃derlu
strata sūt vniuersa p̃ncipia cū apostoli ad p̃dictam
ciuitatē venissent: ecce p̃dicati pōntifices cū vniuer-
so pplō eos capsiūt: et ad tēplū solis deducūt. De-
mones aut p̃ energummos clamare ceperūt: quid
nobis et vobis apostoli dei vini? Ecce i gressu ve-
stro flāmīs exurimur. Tūc āgelus dñi eis apparēs
dixit. Unū e duob? eligite: aut horū rep̃tū iteri-
tū: aut vestrū martiriū. Cui apostoli. B̃ta ē mise-
ricordia dei vt et istos cōuertat: et nos ad palmam
martiriū pducat: scō aut silentio apostoli dixerūt.
Et scias q̃ hec idola demonib? plena sunt: ecce
eis ip̃eram? vt exeat: et singuli simulacra sua cō-
fringāt. Statim duo ethiopes nigrī et nudi cūctis
vidētib? et stupētib? de simulacris exierūt: et contra
eis illis cū diris vocib? abscēsserūt: qd vidētes pō-
ntifices in apostolos irruerūt: et eos p̃m? trucidā-
runt. In ipsa aut hora cū nimis cēt serenitas tanta
fulgura extiterūt: vt tēplū ipsū trifarie sciderēt: et
illi duo magi i carbonēs icta fulguris vterent. Iter
aut corpora apostolorū ad urbē suā trāstulit: et i ho-
norē eorū ecclēsiā mire magnitudinis fabricauit. De
brō āt simone i plurib? locis inenit: q̃ crucis pati-
bulo sit affix? qd etiā isidorus i libro de obitu apo-
stolorū: et Eusebi? i historia ecclēsiastica: et Beda
sup̃ act? et magister iohānes belet? i sūma sua testa-
tur: cū enī vt aut i egypto p̃dicasset: hierosolymā
rediit: et post mortē iacobi maioris i episcopiū hiero-
solymitanū ab apostolū vniūmī ē elect? et aū mo-
tē suā triginta mortuos suscitasse narrat. Unde can-
tat de eō: ter denos mortuos fluenb? merfos b̃ua-
ne vire red. didit. Cū aut ecclēsiā hierosolymitanā
p annos m̃ltos retisset: et annū cētēsimū et vige-
mū ageret: tpe traiani imperatoris cū attic? p̃sularis
hierosolymis haberet: ab eo capit: et iniurijs mul-
tis afficit. Ad vltimū i cruce ipsū affigi iussit oibus
q̃ aderāt et ipso iudice mirātib?: vt cētū viginti āno-
rū fener crucis supplicii p̃tulisset: nōnulli vō dicūt
sicut ē rei ṽitas: q̃ nō fuit iste simō q̃ crucē marty-
riū p̃tulit: s̃ fuit ali? simō fili? cleophe frat̃ ioseph:
qd etiā eusebi? cesariēsis ep̃s i sua chronica testat.
Itē dicūt isidorus et beda i suis chronis. Itā isido-

rus et eusebi? qd prius dixerāt: postmodū i chro-
nis conuerit: qd patet p̃ bedā q̃ se hoc sensisse re-
darguit i rēferationib? suis. Eusebius quoq̃ i suo
martyrologio idē testat. C De scō Quintino.

Quintinus sive nobilis et cuius ro-
man? ad urbē ambia-
nēsem veniens et multa miracula faciens:
iussu maximiani a p̃secro vrbis capitur: et
vsq̃ ad defectū cedētiū vberat? carceri mācipat:
s̃ seluēte cū angelo i mediā urbē iuit: et ibi populo
p̃dicauit: vñ itē cap? et i ecclēia vsq̃ ad rutiones
venarū distētus nernis quoq̃ crudis durissime ce-
sus: olcū picē et adipē ferētissimū tolerauit. Et cū
p̃sidē derideret irat? calcē et acetū et sinapiū i os ei?
piccit: sed cū adhuc imobil? p̃maneret et apud ne-
romādū adduct? fuisset: duos claudos a capite vsq̃
ad crura: et decē iter vngulas et carnes p̃ses istigēs:
tādē enī decolari fecit. Cui? corp? i flumie p̃iectus
cū p̃ annos. ss. latuisset: a quadā m̃fona nobili ro-
mana talit? rep̃tū est. Itā dū assidue ofom vacaret
nocte ab angelo monita ad castrū veromādū p̃pe-
rare iubet: vt in loco tali corp? facti q̃ntini regre-
ret et honorifice sepelirēt. Cū igit ad p̃dictū locum
cū multo comitatu venisset: et ofonē ibidē effunde-
ret: corp? scī q̃ntini i corruptū et redolēs sup̃ flumīū
p̃m? enatauit: qd sepeliens p̃ sepulture b̃nficio lu-
mē oculorū recepit: et ibidē edificata ecclēsiā ad p̃-
p̃ia renouauit. C De sancto Eustachio.

Eustachius antea placidus vo-
cabatur. Ille erat
magister militū traiani imperatoris. Erat
autē operib? misericordie valde assidu?
sed tamē idolorū cultui dedit. Habebat aut cōm-
gem cūctis ritus et misericordie existētē: duosq̃
filios procreauit: quos iuxta suā magnificentiā ma-
gnifice educari fecit. Et quia operib? misericordie
sedulus inuisebat: ad viā veritatis meruit illustra-
ri. Quadam enī die cū venationi inuideret: gre-
gem cernorū repperit: inter quos vñ ceteris spe-
ciosiorē et maiorē conspexit: qui ab aliorū societate
discedēs in siluā vastiorē profuigit. Verū alijs mili-
tib? circa cernos reliquos occupatis placidus hūc
toto insu insequit: et ipsum cape mtebat: quē euz
totis viribus insequeret: cern? tandē super quādā
rupis altitudinē conscendit: et placidus appropriās
qualit? eggi posset animo sedulus reuoluebat: qui
cū cernū diligenter cōsideraret: vidit inter cornua
eius formā sancte crucis supra solis claritatē fulgē-
tem: et imaginē iesu x̃risti qui per os cerni: sicut dū
per asinā balaā: sic ei locut? est dicens. O placide:
quid me persequeris? Ego tui gratia in hoc aiali
tibi apparui. Ego sum x̃ristus quē tu ignorās co-
lis: elemosyne tne corā me ascenderunt: et ob hoc
veni: vt per hūc quē venabaris cerni: ego quoq̃
te ipse venarer. Alij tamē dicūt q̃ ipsa imago x̃risti
fuit inter cornua cerni apparuit: hec ṽba protu-
lit. Ille audiēs placidus nimio timore conep? de
equo in terrā procidit: et post vñā horā ad se redi-
ens de terra surrexit et ait. Reuela mihi quid loq̃-
ris: et sic credas in te. et ait x̃ps. Ego placide sum

xps q celū & terrā creauit: q lucē oīri feci et a tene-
bris diuisi: q tēpora dies & ānos constituit: q hoīem
de limo terre formauit: q ppter salutē hūmāni ge-
neris i terris i carne apparuit: q crucifixus & sepultus
tertia die resurrexit. Hec audiēs placidus itex i tra-
dicēs ait. Credo dñe: q tu es q oīa fecisti: & q er-
rātes cōuertis. & dixit ad eū dñs. Si credis. vade
ad epīm ciuitatis: & te baptizari facias. Cui placidus
Qis dñe vt hec eadē vxori mee & filiis nunciē: vt
ipsi pariter i te credāt: cui dñs. Renuncia illis vt
ipsi pariter tecū mūdēnt: tu quodq; die crastina huc
venias: vt tibi rursus appareā: & q futura sint ple-
nius tibi pandā. Cū ergo domū vēisset: & hec vxori
i lecto renūciasset exclamauit vxor ei⁹ dicēs. Dñe
mi & ego eū trāfacta nocte vidi dicētē mihi. Cras
tu & vir tu⁹ & filij tui ad me venietis: & nūc cogno-
ui qm̄ ipse ē iesus xps. Perreperūt igit ad epīm ro-
me media nocte q eos cū magno gaudio baptiza-
uit: & placidū eustachiū vocauit: ei⁹ vxorē theospiti-
tē: & filios eius agapitū & theospitū. Hanc facto
Eustachius sicut p̄us ad venatōes pcessit: & prope
locū veniēs milites suos qm̄ sub obitu iustigade
venatōis disperxit. Trāsq; i loco formā p̄me visi-
onis asperit. cadēsq; i faciem suā dixit. Supplico
dñe: vt māifestet que pmissas suo tuo. Cui dñs.
Beatus es Eustachius q accepisti lauacrum grē mee.
q mō diabolu superasti: modo euz q te deceperat
p̄calcasti: modo apparebit fides tua. Diabolus. n.
eo q ipm̄ dereliqis cōtra te sene armat. Oportet
igit te multa sustinere: vt accipias coronā victorie.
Oportet te m̄lta pati vt d̄ alta seculi vanitate hu-
militeris: & rursus spirātib⁹ diuinijs exalteris. Tu
ergo ne deficias: nec ad gloriā p̄stinā respicias q; p
tētatōes oportet te alterz Job demonstrari: s; cū hu-
militer fueris veniā ad te: & i gloriā p̄stinā restitūā
te: Dic ergo si mō tētationem vis accipere. aut i si
ne vite. dicit ei eustachius. Dñe si ita fieri oportet:
mō nobis accidere tētatōes inbe: s; vintē patietie
tribue. cui dñs. Constās esto: q; grā mea custodiet
āias vestras: sicq; dñs in celo ascēdit: & eustachius
rediēs hec vxori sue nūciavit. Post paucos igitur
dies in dōs pestifera cūctos seruos suos et ancillas
suas inuasi: & vniuersos suos occidit. Deinde post
aliquod tps oēs eq & oīa ei⁹ pecora subito iterierūt
Quidā āt scelesti eius depdationē vidētes: & p no-
ctem i domū ei⁹ irruentes: cūctā q repierūt aspor-
tarūt & domū totā auro & argento & reb⁹ alijs spo-
liarūt: & ipse cū vxore sua & filijs grās agens nocte
aufugit nud⁹: q ruborē venter egyptū pgebāt: to-
taq; eius possessio p rapinā maloz ad nihilū ē re-
ducta. Rex aut totusq; senatus p magistro militū
tam strenuo multū dolebat. eo q de eo nullū indi-
cū reperire poterāt. Cuz aut iter agerēt appropi-
quēst mari: & inuētes nauē sup̄ eā nauigare cepūt.
Videns āt dñs nautis vxorē Eustachij q pulchra
ēet ipsā p̄stinū h̄re desiderauit. Cū vō trāsiret assēt
nauilū ab eo exigebat. nō hūitib⁹ vero illis vñ solue-
rent iussit. p nauio detineri vxorē: volēs illā secūz
h̄re: qd vt Eustachius audiuīt nullaten⁹ assentire
voluit. diu vero eo cōtradiceute inuit dñs nautis

luis: vt eū i mare p̄cipitarēt vt sic vxorem suā h̄re
posset: qd cū Eustachius cōperisset vxorē eis trāstē re-
liq; & duos ifātes accipiens igemiscēs ibat ac dicēs
Veh mihi & vobis quia mater vestra alienigene
marito tradita ē: perueniēsq; ad quēdā flumiū pp
aqz abundantiā nō est ausus euz duob⁹ filijs flumiū
trāsire: s; vno citra ripā fluminis relicto alterum
trāsportabat. Qui cū flumiū trāsnuadass; illū infātē
quē hāulauerat super frā posuit: & ad accipiendaz
aliū festinavit. Cum āt circa mediū fluminis pue-
niss; ecce lup⁹ cōcit⁹ venit: & infātez quem depo-
suerat rapies i siluā aufugit: q de eo desperans ad
aliū festinabat: S; cū abiret leo venit: & aliū filiūz
rapiens abiit: vñ cū cōseq non valens cū cēt i me-
dio fluminis: cepit plāgere & capillos suos euellē:
volēs se i aquā pijcere: nisi euz diuina p̄uidencia
cōueniss; p̄pastores āt videntes leonē puez viuū
portantē eū cū camb⁹ isecuti sūt. p diuinā āt dispen-
satōez leo puez illū abijciēs recessit. Quidā isuper
aratores post lupū iclamātes puez de ei⁹ faucibus
icolumē liberauerūt. Aliq; vō. s. pastores & arato-
res de vno vico fuerūt: & penes se pueros nutre-
rant. Hec vero eustachius nesciebat s; merens ac
plorās ibat dicēs. Hec mihi: q; an vt arbor polle-
bā s; modo penit⁹ sū nudat⁹. Hec me q; multitu-
dine militū circūdari solebā: s; nūc solus remanēs
nec filios suos cōcessus h̄re. anemini dñe te mihi di-
xiss; q; oportet me tētari sicut iob: s; ecce plus ali-
quid i me fieri video. Ille. n. & si possessionibus nu-
datus fuerit: tamē stercus habuit sup quo sedē po-
tuit. Quidā āt nihil horz remansit. Ille amicos sibi
cōpatientes habuit. Ego imites feras habui que
meos filios rapuerūt. Illi vxor ē relicta: a me vero
ablata. Da regēz dñe tribulatōib⁹ meis: & pone cu-
stodiā oīi meo: nec declinet cor meū i verba mali-
tie: & eijciat a facie tua. Et hoc dicēs cū lachrymis
ad quēdā vicū abiit: & data mercede sibi agnos il-
loz hoīum p ānos. is. custodiuit. Filij āt eius i alte-
ro vico educati sūt nec se eē frēs sciebāt. Dominus
āt vxorē Eustachij cōseruauit nec illā ille alieni-
gena cognouit s; potius eā itactā cōmittens vitaz
finiuit. Imperator aut & populus romanus pluri-
mū ab hostibus molestabat: & recordatus placidū
q; strenue contra ipsos hostes sepius dimicass; de
eius subita mutatiōe plurimūz trāstabat: direxitq;
multos milites p diuersas mundi partes pmittēs
oibus q eū iucissēt m̄ltas diuitias & honores. Duo
āt ex militibus q aliquādo placido ministrauerant
ad ipm̄ vicū i quo debebat venerūt: quos placid⁹
de agro vēire cōsideras eos ex incessu p̄tin⁹ reco-
gnouit: & vēiēs i memoriā dignitatis sue p̄urbari
cepit ac dicē. Dñe sic istos q aliqui meū fuerūt p̄ter
spēs vidi: sic da vt aliqui cōiūge meā vidē possiz: nā
d̄ filijs scio q a feris comesti sūt. venit aut ad eū vox
dicēs. Confide Eustachi q cito honorē tuū recu-
pabis & filios & vxorē recipies. Cū igit militib⁹ obui-
ass; ipsi eū minime cognouerūt. Cūq; eū saluassēt
q̄sierūt si aliquē pegrinū noie placidū cum vxore &
duobus filijs cognosceret. Ille āt se nescire p̄fēs-
sus ē: ad p̄ces tū ei⁹ i hospitio diuertit: & eustachius

De festo

eis fneibat: et recolēs statū suū pstinuū lachrymas
cōtinē nō poterat. egressus āt foras suā faciē lanit:
et iter rediēs eis fneibat: Illi vō cōsiderātes adim
cē dicebāt. q. filis ē hō hic illi quē querim? rīdēs
alter dirit. Valde qdē filis ē. Cōsiderem? igit et si
h3 signū cicatricis i capite qd sibi i bello accidit: ipe
ē: et respiciētes et signū vidētes ipm cē quē qrebat
ptin? cognouerūt: et isiliētes et osculātes eū d' yrore
et filijs eū sciscitanti ff. q. dirit eis: q. filij mortui cēnt
et yro: detenta. Vicini āt oēs qh ad spectaculū cō
correbāt dū milites ei? yruē et p mā gloriā p dīca
bāt: Tūc milites pceptū ipatoris ei exponūt: et opti
mis idumētis ipm iduūt. Post iter quādecim diebus
ad impatorē deuenerūt: q. ei? aduētū audiēs. ptin?
eidē occurrit: et ipm vidēs in oscula ei? ruit: narra
uitq. oib? cūcta q sibi p ordinē accidisset: statiq. ad
magisteriū militie trahit: et idē qd pus offm exerce
cōpellit: q. numeratis militibus et paucos cōtra tot
hostes cē cognoscēs iussit tyrones colligē p oēs cui
tates et vicos: contigit āt illā terrā i q filij ei? edu
cati sūt describi: vt darēt duos tyrones. Vniuersi
āt eiusdē loci isole illos duos iuuenes: tanq. cētis
aptiores magistro militū cōsignarūt: vidēs vō iu
uēnes elegātes et mox honestate cōpositos cū sibi
plmū placuissit iter pmos cōmūas suos ordinauit
cōsēdē. sic pfect? ad bellū subiectis hostib? exercitū
suū trib? dieb? i quodā loco vbi yro: sua paup ho
spita māebat regescē fecit. Illi vero duo adolescē
tes in tabernaculo matris sue nutu dei hospitati
sūt nesciētes q. mī sua cēt: et sedētes circa meridiē
et mutuo cōfabulantes exponebāt sibi inuicē de i
fātia sua. Adater vō cor? de cōtra sedēs q. ipsi refe
rebāt: attentius audiebat. Dicebat. n. maior: mio
ri. Ego dūz isans eēm nihil aliud recolō: nisi q. pī
me? magr militū erat: et mat mea speciosa valde.
duosq. filios habuerūt. s. me et aliū minoē me: q. et
ipse speciosus valde erat. Accipietesq. nos egressi
sūt d' domo nocte: igrēssiq. sūt nauē nescio quō en
tes. Tū āt d' nauē egredere mur mī nra nescio quō
i nauī relicta ē. Post vō noster portās nos duos flēs
pgebat: pueniesq. ad quēdā flumiū trāsiuit: cūz sūe
meo iunioē: et me sup ripā fluminis dereliquit. Tū
āt reuertētes vt me acciperet: lupus venit. et illam
isante rapuit: et anteq. ad me appropinquaret leo de
silua eries me rapuit. et in siluā deduxit. Pastores
vero eruerūt me de ore leonis: et nutrit? sum i illa
possessione i qua et ipe scis: et nō potui scire qd factū
sit de pīe meo: neq. de isante. Nec audiens mino
cepit flere ac dicē. Post deū vt audio frater tu? sū
ego: quā et q. me educauerūt: hoc dicebāt q. de lupo
eruim? te: et i āplerns rīctes osculabant se iuicē et
fleuerūt. Audiēs hec mī cor?: cōsiderās q. euētū
sūū ita seriatim dixissent diu apud se tractauit si il
li filij sui cēnt. Altera āt die ad magr? militū adiit
et interpellauit eū dicēs. Depcor: te dūc vt me ad pa
triā meā p dūci inbeas. ego. n. de ira romanor? sū:
et pegrina hic sū. Et hoc dicēs vidit in eo signū ma
riti sui et eū cognoscēs cū se iā cōtinere nō posset:
pcedit ad pedes eius et ait. Precor te dūc vt erpo
nas mihi pstinā vitā tuā. puto. n. q. tu sis placidus

magister militū q. alto noīe diceris eustachi?: quē
placidū saluator: cōuertit: q. talē et talē tētatiōēz su
stinuit: cui yro: q. ego sū i mari ablata sūit: q. tū ab
oi coruptōe fuata sū: q. et duos filios. s. Agapitū
et theospitū habuit. Nec audiēs eustachi? et ipsam
diligent cōsiderās yroē suā recognouit: et lachry
matu p gaudio ipsā osculat? ē: gloriācas deū q. cō
solat afflicto. Tūc dicē ei yro: sua. Dūc vbi sunt
filij nri: q. ait. A feris capti sūt: expōuit ei quō p
didit illos. et illa. Grās agam? dō. puto. n. q. quē
admodū de? donauit nobis vt iuērem? nos iuicē:
donabit ēt recognoscēs filios nros. Et ille. Diti ti
bi q. a feris capti sūt. et illa. hesternā die sedēs i boe
to audiui duos iuuenes sic et sic suā isfātā expone
tes. et credo q. filij nri sūt. Interroga igit ab eis. et
dicēt tibi. et puocās eos eustachi? et audiēs ab eis i
fātā suā recognouit q. filij sui cēnt. Et amplectē
tes eos ipe et mī sup cor? collū plmū fleuerūt: cre
bū? eos osculabāt. Dis igr? exercit? plmū gaudē
bat: et de iuētiōe cor? et de victoria barbaror?. Quz
igr? rediret pūcit iā traianūz obijisse: et successisse ei
peiorē i seclerib? adrianū: q. victoria obtēta et iuē
tione yrois et filioz magnifice eos suscepit: et ma
gnū cōmūū pparauit. Altera āt die ad tēplū ido
lor? pcessit: vt ibi sacrificaret p victoria barbaror?.
Vidēs vō ipator? q. eustachi? nec p victoriā nec p i
uētiōe suoz sacrificare vellet hortabāt vt sacrifici
ciū iuolaret. cui Eustachi? Ego xpm deū colo. et
illi soli sacrifico. Tūc ipator? ira replet? ipz cū yro
re et filijs i arena statuit: et le. nē feroce? ad eos di
mitti fecit. Accurrēs vō leo et demisso capite qh eos
adorās: ab eis humiliter recessit. Tūc ipator? bonē
eneū icendi fecit: et eos ibidē viuos mitti mādauit.
Orātes igit scī et se dño cōmēdātes bonē iuauerūt
et ibidē dño spm reddiderūt. Tertia āt die de bone
corā ipatore extracti: ira penit? itacti iuēti sunt: q.
nec capillos nec qcqd cor? vapores iēdij aliqñ?
cōtingerūt: Xpiani vō cor? corpa tulerūt: et i loco ce
lebrissimo recōdētes ibidē oratoriū cōstruxerunt.
Passi sūt āt sub adriano: q. cepit circa annū dñi. 120.
calēdis nouembriis. vel sū quosdam. 127. calēdas
octobris.

C De festiuitate oīz scōz.

Annum scōz festiuitas qtuor: de
causis iustituta fuisse vī.
Primo pp cuiusdā tēpli dīcatōz. Secōdo
pp omīssor? supplētōz. Tercio pp negli
gētiar? expiatōz. Quarto pp faciliōz ordnū nīaz
ipetratōz. Primo igr? iustituta ē pp cuiusdā tēpli dī
catōz. Ikōmā. n. cū vniuerso orbi dīarēt qdā
tēplū maximū cōstruxerūt: i cui? medio suū idolum
collocātes oīz puiciar? silacta p circūitū statuerūt
respiciētia rectis vultib? idolū romanor?. Siqñ āt
aliā puicia i bellaret: pūmo vt aiūt arte diabolica
illi? puicia silact? idolo romāoz posterioz volue
bat: tāq. innēs q. ab ei? dño recessisset. Tōcū iuē
romani ad illā puiciā copiosū exercitū cōstruabāt:
et ipsā dño suo subingabāt. Tēz nō fuisse romāis
q. oīum puiciar? simulacra i vrbe sua haberent:
quin potius fere singulis dijs templa singula con
struxerunt: tanq. qui eos cunctarūz prouinciāz vi

ctores et domos effecisset. Sed quia omnia idola templū ibidem habere non poterat ad maiore sue vesanie ostentationē vni ceteris mirabilis et sublimis i honore deorū omniū crexerat: et pantheon quod sonat totū diū vocauerūt: a pan quod est totū: et theos deus. Idōtices enī idoloz ad maiore populi de ceptionē fuerūt: quod sibi a cybele quā oīum deorū matrē vocabāt fuerit ipe ratū: vt si de omnib⁹ gētib⁹ vellēt victoriā obtinere filiis suis tēplū magnificū fabricarēt. Sūdamenū autē ipsi⁹ tēplū spericū iacit: vt ex ipsa forma de orū eternitas demonstrare tur. S⁹ q: latitudo tēplū dimis iustitiam videbat: cū supra terrā i edificio aliquatūlū pcessissent totū itus terra replebat: simul: vt dicit: cū terra de narios iacientes: et sic predictum templum mirabiliter ē cōsumatū. Tūc data licētia ē: vt quicūq; terrā asportare vellent tota quā i ipsa terra inueniss⁹ pecunia sua eēt. Festine ergo turba pperat: et ipz tēplū cito enacuāt. Deniq; romā pinnā enēā et deauratā fabricāt: et i sūmitate collocāt. Aliunt quoz q: i hac oēs puīcie mirabilē sculpe erāt: ita vt quicūq; romā venisset versus quo eēt sua puīcia scire posset. Hec autē pcedēte tēpore ide cecidit. vñ et i pēditō tēplo i sūmitate apertura remāsit. Tēpore igitur fōce ipeatoris cū tā dudū roma fidē domini recepi⁹: Bonifaci⁹ papa quartus a magno gregorio circa annū dñi. 605. pēditū tēplū a fōca cesa re ipefragit et omniū idolorū eliminata spūratia ipsū tēplū 4. idus maij honore brē Mharie et oīz beatorū martyrū consecrauit: ac locū scē Mharie ad martyres appellauit: qui nūc scā Mharia rotūda a populo appellat: nōdū enī cōfessorū solēna ab ecclesia agebant. S⁹ q: ad hoc festū multitudo martīma cōfluebat. et ppē defectū victualū celebrandi vacare nō poterat: ideo qdā papa gregor⁹ noīe hoc festū i calēdis nōnēbris quādo maior victualū copia videt ē mēssib⁹ et vidētijs celebratis: fieri iustituit: ac p vniuersū mundū hūc diem i honore omniū sanctorū celebrari solēni ordinauit. Et sic tēplū quod fabricatū fuerat oib⁹ idolis: nūc deditū ē oib⁹ sanctis: et vbi multitudo colebat idolorum: ibi deo laudat multitudo sanctorū. C Sēdo instituta est pp omīssorū suppletiōē. Nos enī mltos scōs omīssimus: de qb⁹ nullā festiuitatem siue etiā memoriā fecim⁹. Nō enī possumus omnium scōz festa agere: tā ppē scōzū multiplicatē: quā multi et qñ infirmi sunt. Tū pp nfaz iūritatē q: i firmi sum⁹ et debiles: nec ad hoc sufficere possem⁹. Tū pp tēporis breuitatē: q: etiā tēp⁹ nō sufficeret. Nā sicut ait Hieron⁹. i qdā epistola: q i suo calendario pponit: nullus dies ē excepto die calēdarū ianuariū: q nō vltz qnq; milū martyrū reperiri possit ascripms. Iōq; ecclesiā rōnabilē ordinauit vt q: oīz scōz singulariter festa facere nō possum⁹: saltē oēs generalit⁹ et i simul honorem⁹. Quare autē institutū sit: vt festiuitates sanctorū i terris agam⁹ magister Vilhelmus altifodoriēsis i sūma de oficio pōnit sex rationes. Prima ē pp honore dñi: ne maiestatis. Cū. n. scīs honore ipe dñm⁹ deum i scīs honoramus: et ipsum i eis mirabilē pēdicam⁹

q: q sanctis honore tribuit illū specialit⁹ honorat q eos sanctificauit. Secūda ē pp auxiliū nre ifirmitatis: q: a. n. p nos salutē habere nō possum⁹: ideo sanctorū iterecessiōib⁹ idigem⁹: a qb⁹ vt adiuari mereamur merito ipsos honorat debem⁹. Legit i quarto ihe. i. q: berfabec que itēptraf pte⁹ satietatis. i. ecclesia triūphās filio suo idē ecclesie militanti regnū suis pēib⁹ obtinuit. Tertia ē pppter augmētū nre securitatis: vt. f. p scōz gloriā q nobis i eoz festiuitate pponit nra spes et securitas augmētē. Si. n. hoīes mortales nobis similes potuerūt ita p sua merita sublimari: cōstat q: nos similit po terim⁹ cū man⁹ dñi abbreviata nō sit. Quarta est pppter exēplū nostre imitandiōis. Cū enī eoz festiuitas recenset ad eoz imitandē pducamur: vt. f. eoz exēplo: terrena cōtēnam⁹: et celestia desideremus. Quinta ē pp debitū matue vicissitudinis. Sā enī enī de nobis i celo festū faciūt: q: gaudiū ē āgel⁹ dei et animab⁹ sanctis sup vno peccatorū penitētiāz agere. Ut igit eis vicissitudinē repēdam⁹ iustū est vt q: ipsi de nobis festū agūt i celis: et nos de ipsis festū agam⁹ i terris. Sexta ē pp pcuratiōē nostrī honoris. Cū. n. sanctos honoram⁹: tunc nostrā rē agim⁹: et nostrū honore pcuram⁹: q: eoz festiuitas ē nostra dignitas. nā cū honoram⁹ fies nōs honoram⁹ nosipos: charitatis nāq; facit oīa esse cōia. Oīa qdē nra sūt celestia: terrestria et eterna. Ipse ē at has rōnes pōnit alias rōnes Iōānes damasce nus libro. 4. ca. 7. quare. f. sancti et parit eoz corpora: siue reliq; debeāt honorari: quāz qdā sumū tur quātū ad eoz dignitatē qdā quātū ad corporū ipsoz pēiositatē. Dignitas aut eoz: vt ibidē dicit q: duplez ē: qñ ipsi sunt amici di. filij dei. heredes dei. et duces nri: et pōnit istas auctoritates. De primo iōānis. 13. Jā nō dicā vos suos: s⁹ amicos et c. d. 2. Iōānis pmo. Dedit eis potestātē filios dei fieri de. 3. ro. 8. Si autem filij et heredes. et c. De. 4. sic dicit. Quātū laborares: vt ducem inuenires q mortali te regi adduceret et pro te ad ipsum armōnem faceret. Duces igit totius generis q ad deū pro nobis interpellatiōes faciunt nonne honorandi sunt: vtiq; quidem honorandi sunt templa erigentes deo et eoz memoriā venerantes. Alie sumuntur quātū ad corpora ipsorū pēiositatem: et pōnit idem damascenus quatuor et Augustin⁹ addit quintū per que manifestat pēiositas corporum sanctorū siue reliquiarum. Ipsa enim sanctorum corpora fuerunt promptuariū dei. tēplum christi: alabastrum spiritualis vnguenti: fōtes diuini: et organum spiritus sancti. C Primo enim fuerunt promptuariū dei. Unde dicit. Ibi enim promptuariū dei plura cenacula facti sunt. C Sēdo tēplū xpi. Cū seq. Qñ p itellectū i eoz porib⁹ eoz habitauit de⁹. Aut aplūs. i. i fecitis qñ corpora vestra templum inhabitantis in vobis spiritus sancti sunt. deus autem spiritus est. Quare igitur non sunt honoranda animata templa dei et animata dei tabernacula et cetera: De hoc etiā Chrysostomus. Homo in edificatione parietum delectatur: deus autem in conuersatione

De Festo

sanctorum. **U**n p salmista. **D**ie dilexi decorē domus tue: quē decorē: nō quē diuersitas marmorū splēdē tū facit: s; quē pstat varietas viuētū gratiarū. **I**lle decor: carnē delectat: iste viuificat aīas ille pro tpe dicit: et decipit oculos: iste autē i ppetuū edificat intellectū. **T**ertio alabastrū spūal vnguentū. **U**n ait. **V**nguentū boni odoris ex se manās scōz relique tribuētēs et nullus hoc decredat. **S**i. n. ex rupe et firma petra aqua i heremo emanauit: et ex maxilla asini Sāson sūcti: ex martyriū reliquijs: vnguentū bñ olēs emanare icredibile nequaquē ē: sūctiū de mū dei vntē et scōz q ab ipso ē honorē. **Q**uarto fontes diuini. **U**n ait. **I**sti viuētēs i vīrate cū li bera p sēntia deo assitūt fōtes nobis salutares do minato: xps scōz suorū p buit reliqas multiformia bñficia irrigātes. **Q**uinto organū spūs sci. hanc rationē assignat Augustin⁹ i libro de ciuitate di di cēs. **N**ō sūt p tēdēda: s; plurimū renerēda scōz cor pora qb⁹ dū adhuc vīuēt spūs scīs qñ qbusdāz organīs ad oē op⁹ bonū vsus ē. **U**n apls. **A**n erpe rimētū qritis eius q i me loq⁹ xps: et de Stepha no dicit q nō poterāt resistere sapiētē et spīritui q loquebat. **I**te Ambrosi⁹ i examerō. **H**oc ē p cōis simū: q homo diuine vocis sit organū et corporali bus labijs expūit celeste oraculū. **T**ertio istitu ta ē p negligētiaz expiationē. **A**icet enī paucorū sanctorū festa agamus adhuc p ignorātiā vel negligētē sepe agim⁹: et multa ibidē p ignorātiā vel negligētā omittim⁹. **S**i qd igit i alijs solēnitatib⁹ scōz gaus egim⁹ neglexim⁹ i hac generali festiuitate supplere possum⁹ et de negligētia nos purgare valem⁹. **H**ec ratio tanga videt i sermōe q hac die p ecclias recitat: i quo sic dicit. **D**ecretū ē vt hac die sanctorū oīūz memoria habeat vt qd qd huma na fragilitas p ignorātiā vel p negligētā sen p oc cupationē rei secularis i solēnitatib⁹ scōz min⁹ ple ne pegisser i hac sācta obseruatōe soluat. **C** Mo rādū aut q qdruplex ē differentia scōz noui testa mēti: quos p anni circulū colim⁹ et quos hodierna die iñt recolligim⁹. vt ea q negligētē fecim⁹ sup plem⁹. s. apls: martyres: pfectores: et virgines. **E**t hi sim i Rabanū p qtuor mūdi ptes significānt: per orientē apostoli: p meridiē martyres: p aglonē cō fessores: p occidentē virgines. **P**rima igit differentia ē apostolorū: quorū dignitas et excellētia manifesta tur ex eo q oēs alios scōs i qtuor excedūt. **P**rimo i peminētia dignitatē. **I**psi. n. sūt sapiētēs pncipes ecclie militantes: potētes assessores eterni iudicis: dulces pastores dominici gregis. **B**ernard⁹. **T**ales decebat hūani generis pastores et doctores cō stitui q et dulces eēt et potentes eēt et sapientes. **D**ulces vt me blāde et misericordit suscipiēt: po tētes vt fortit ptergerēt: sapiētēs vt ad viā et p viā ducerēt q ducit ad citatē. **S**cdo i peminētia pātē: de quorū potestatis peminētia sic dicit Augu stinus. **A**pōstolis deus dedit potestātē sup naturā elementa: vt ea mutarēt: sup aīas vt ipsas a pccis soluerēt: sup mortē: vt ipas cōtēperēt: sup āgelos: vt cor p dominici cōsecraret. **T**ertio i p rogatiua

scitatis vñ ppter corū maximā scitātē et gratiarū plenitudinē vita et cōnerfatio xpi i eis tāq i specu lo relucebat: et cognoscebat i eis: sic sol i suo splen dore: sicut rosa i suo odore: sic ignis i suo calore. **D**e hoc dicit Chrysostomus sup **A**d. thecū. **A**d ist xps apostolos qñ sol radios suos: qñ rosa suauita tis sue odore: qñ ignis scintillas suas dispfit: vt sicut sol i radijs suis apparet: sicut rosa i odorib⁹ suis se tit sicut ignis i scintillis suis aspiciat: sic i illoz virtu tib⁹ xpi potētia cognoscat hec **C**hriso⁹. **Q**uarto i efficacā vtilitatis: de quorū efficacia sic dicit Augu. loquens de apostol. ex abiectissimis et paucissimis no bilitant illuminant multiplicant dulcissima eloqia pclarissima igētia: copiosissima agmina auctoū sa cūdoz atq; doctoz. **S**ecūda differentia ē martyruz quorū dignitas et excellētia manifestat ex eo q pas si sūt multiplicat: vtilit et cōstāt. **M**ultiplicat qm pter martyriū sanguinis passi sūt triplex aliud mar tyriū sine sanguine: d quo triplici martyrio dicit **B**er nard⁹. **T**riplex ē martyriū sine sanguine. s. paretas i vberitate quā habuit **D**avid. **L**argitas i paup ta te quā exhibuit **T**obias: et vidua. **C**astitas i iuue nute q vsus ē **J**oseph i egypto. **S**cdo aut gregoriū triplex ē martyriū sine sanguine. s. paretas aduer soz. **U**n dicit. **S**ine ferro martyres eē possumus si patiētā i aio vacat custodim⁹. **T**opassio afflictioz vñ dicit. **Q**ui dolorē exhibet i aliena necessitate cru cem portat i mente: dilectio inimicorū: vñ dicit. **S**er cōtamelias: odiētē diligere: martyriū ē in occulta cogitatio. **S**cdo vñ q vtilitas ex parte iporū: martyx ē oīum pccōz remissio: meritorū cumula tio: eterne glorie pccpno. **I**sta p cō sui sanguinis sibi emerūt: et iō eoz sanguis dī p cōisus. i. p cō ple nus. **D**e pmo et scdo dicit Augu. d ciuitate di. **Q**uid ē p cōisus q; mors pp quā debita dimittit et meri ta cumulāt. **J**de sup iōanē: **P**recios⁹ ē sanguis xpi sine pccō. **F**ecit tamen ipse etiam suor sanguinem p cōisum pro quibus dedit sanguinem p cōi. **M**az si suor sūguine n faceret p cōisus: nō diceret. p cōisus i p spective dñi tē. **I**te cyrian⁹. **A**d martyriū ē delictorū finis: periculi termin⁹: dux salutis: patientie magf: domus vite. **D**e tertio **B**ernard⁹. **T**ria sūt q mor tē scōz faciūt p cōisus: qes a labore: gaudiū de noui tate: securitas d eternitate. **E**x parte nñ duplex ē vtilitas: qz dati sūt nobis i exēplar ad certandūz **C**ryso⁹. **E**n xpiane dīcatus es miles: si putas te posse sine pugna vīcere: sine certamine triūphare. **E**xerce vires fortitudie. dimica atrociter: i p cōis isto cōcerta: cōsidera pactū: cōditioz attēde: militi am nosce. **I**stactū qd spopōdisti: cōditioz quā assū p sisti: militiā cui nomē ddisti. **N**oc. n. pacto cuncti pugnauerūt: hac cōditioē vniuersi vicerūt: hac mi litia triūphauerūt. **H**ec **C**hriso⁹. **S**cdo dati sūt nobis i patronos ad auxiliādū. adiunāt enī nos et meritis suis et ofonib⁹ suis. **D**e pmo **A**ugusti. **O**mnimēsa dei pietas martyriū merita nra vult esse suffragia illos examinat vt nos erudiat. allos cōterit vt nos acquirat: illoz cruciatus nros vult eē p fect⁹. **D**e se cūdo **A**d hieron. cōtra vigilantiū. **S**i apli et marty res adhuc i corpore positi possunt orare p ceteris

quādo de se adhuc deberet esse solliciti: q̄to magis post coronas: victorias: et triumphos? Un⁹ hō mox-tes ipetravit veniā a deo ferecētis milib⁹ armatorū: et stephan⁹ paulo veniā deprecatur: et postq̄ cū xp̄o ēē cepērūt min⁹ valebūt: p̄dualus apl⁹. 2.76. sibi di-cti i nani aias cōdonatas: et postq̄ resolut⁹ cepit cō cū xp̄o: tūc ora clausurus ē. Tertio p̄stater. Aug⁹. Frāmea est aia martyr⁹: sp̄ledida charitate: acuta p̄tate: dei pugnans vibrata v̄tute: q̄ bella fecit: q̄ cōtradictiū caternas redarguēdo sup̄avit: p̄cussit iustos: p̄stravit aduersos. Itē Chrysostom⁹. Tor-ti torq̄ntib⁹ fortiores steterūt: ac laniātes vngulas laniata mēbra vicerūt. Tertia differētia ē p̄fessorū: quorū dignitas et excellētia manifestat ex eo q̄ do-minū cōfessi sunt trib⁹ modis. s. corde: ore: et opere. Cōfessio at̄ cordis nō sufficit sine cōfessioe oris: sic pbat Chrysostom⁹. q̄tuor rōnib⁹ sup̄ matheū. Quātū ad p̄mū sic dicit. Radix cōfessiois fides est cordis: cōfessio at̄ fruct⁹ est fidei. Sicut ergo quādiū radix ē vīna i terra: necesse ē vt ramos pducatur aut folia Si at̄ nō pducit sine dubio itelligis q̄ radix ei⁹ i terra siccata ē: sic quādiū fides cordis integra ē: sp̄ germinat cōfessionē i ore. Si at̄ cōfessio oris merca-da fuerit: itelligat sine dubio: q̄ fides cordis etiam ante siccata ē. Quātū ad secūdā sic dicit. Si tibi pdest corde credē: et corā hoīb⁹ nō cōfiteri: ergo et isti deli i hipochrīstī p̄fiteri xp̄i pdest et si corde nō ere-dat. Si at̄ ille nihil p̄ficit sine fide cōfiteri: nec tu p̄ficias credēdo sine cōfessione. Quātū ad tertiā sic dicit. Et si sufficit xp̄o q̄ cognoscis eū: etiā si cōfessus eū nō fueris corā hoīb⁹: ergo et tibi sufficiat: q̄ cognoscit te xp̄s: etiā si te cōfessus nō fuerit coram deo. Si at̄ tibi nō sufficit cognitio ei⁹: nec illi suffi-ciet fides tua. Quātū ad q̄rtā sic dicit. Si enī suffi-ceret fides cordis: cor tūmō tibi de⁹ creasset. Nūc at̄ et os tibi de⁹ creauit: vt corde credas et ore p̄fitea-ris. Tertio p̄fessi sūt deū opere. Qualis at̄ q̄s denz ope cōfiteat̄ aut neget ostēdit Hieronym⁹ i origiali sup̄ illud. Cōfitemē se nosse deū: dīces. Christus sa-piētia ē: iustitia: v̄tates: fortitudo. negat p̄ iū-piētiā sapiētiā: p̄ iniquitatē iustitia: p̄ mēdaciū v̄tates: p̄ turpitudinē fortitudo: p̄ ibecillitatē animi fortitudo. Et quotiescūq̄ vicimur v̄tutib⁹ atq̄ p̄ctis toties de-um negam⁹. Et ecconuerso quoties bñ qd agimus: deū cōfitemur. Quarta differētia est v̄giniū: q̄rtū di-gnitas et excellētia manifestat. p̄mo q̄ ip̄e sūt sp̄s se eterni regis. Ambro. s. dulcib⁹ v̄tutib⁹ q̄s p̄t ma-iorē existimare decore ei⁹ que amat a rege: pbat a iudice: dedicat a deo: semp sponsa: semp inuipat. Secūdo q̄ cōparant̄ angel. Ambrosius. Virgini-tas cōditionē humane nature supergredit: p̄ quas hoīes angelis sociant̄: maior tamē est victoria v̄gi-nū q̄ angelorū. Angeli enī sine carne viuūt: v̄gines vō i carne triumphāt. Tertio q̄ illustiores sūt fide-libus vniuersis. Unde cyran⁹. Virginitas ē flos ce-lestiaflici gemitus: dec⁹ atq̄ ornamētū ḡre sp̄ualis. Teta idoles laudis et honoris op⁹ itegritū atq̄ iēor-ruptū dei imaginē rursus ad s̄ctimonia dei illustri-or: portio ḡre gregis xp̄i. Quarto q̄ p̄ferunt contū-gatis. hec at̄ excellētia quā habet virginitas respē-

ctu copule cōiugalīs patet ex multiplici cōparati-one ad illā. Illa enī ip̄egnat v̄tē: ista mētē. Au-gustin⁹. Generosius elegit in carne vitā iā imita-ri angelorū: q̄ i carne numer⁹ angere mortaliū. Et at̄ vberior felicio: q̄ secūditas: nō v̄tē granescere: sed mētē grādescere. Illa p̄turit filios doloris: ista filios gaudij et exultatiōis. Aug⁹. Ip̄sa cōtine-tia nequaquā sterilis ē: s̄ secūda mat̄ filiorū gaudiorū de marito re dñe. Illa filijs replet trā: ista celum. Hieronym⁹. Sup̄ne terrā implet: v̄ginitas para-disū. illa ē multe sollicitudinis: ista q̄etis. Silber-tus. Virginitas ē curarū silentiū: par carnis: redē-prio v̄tiorū: p̄ncipat⁹ virtutū: illa ē bonū: ista meli⁹. Hieronym⁹ ad p̄machiū. Tātū est iter nuptias et v̄ginitatē: quātū inter nō peccare: et beatificare. Immo vt leui⁹ dicā: quātū inter bonū et meli⁹. illa cōparat sp̄itis: ista rosas. Hieronym⁹ ad Eustachiū. Laudo nuptias: sed q̄ mihi v̄gines ḡiant: lego d̄ sp̄itis rosas: de terra auz: de cōcha margaritam. Quito q̄ mult⁹ gaudēt p̄ullegijs. Ip̄se nanq̄ v̄gi-nes coronā aureolā habebūt: cāticū nouū sole can-tabūt. Estimētis eisdē cū xp̄o gaudebūt: post ip̄sū agnū semp ambulabūt. Quarto et vltimo iustitia ē p̄pter facilitatē orōnis nostrarū ip̄etrationē: vt sicut oēs sanctos vniuersalit̄ hac die honoram⁹: sic et ip̄i oēs p̄ nobis insinuat̄ iterecedāt: vt sic dei misericordi-am facili⁹ ip̄etrem⁹. Si enī ip̄ossibile ē multorū p̄ce-ces nō exaudiri: cōstat q̄ ip̄ossibile valde erit oīz sanctorū p̄ nobis orātū p̄ces nō exaudiri. Necrō i orōne tangit cū dicit. Desideratā nobis tue. p̄pici-atiōis abundantiā multiplicat̄ iterecedōib⁹ largiār: Intercedūt enī p̄ nobis scī merito et affectu. Ade-rito dū nobis eorū merita suffragant̄: affectu dum vota n̄ra cupiūt adimpleri: qd tū nō faciūt: nisi volū-tatē dei nonerit adimplēdā. Qd at̄ i hac die oēs scī ad iterecedēdū vniuersalit̄ p̄ nobis p̄ueniāt: ostēdit i v̄sione q̄ sequēt̄ āno ab hui⁹ solēnitatē institutione p̄tisse narrat. Cum enī in hac die custos ecclesie sancti petri ex deuotōe oia altaria circuisset: et oīz scōrū suffragia ip̄lorasset: et demū ad altare scī pe-tri redisset: ibi paululū req̄sces extra se rapit. Et ecce vidit regē regū in sublimi solio p̄sistēte: et oēs angelos i ei⁹ circuitu cōmorātes. Tūc v̄go v̄giniū in diademate p̄fulgētī aduenit: quā innumerabilis multitudo v̄giniū et cōtinentiū sequebat̄. Hui⁹ rex p̄tū affurrexit: et posito solio iuxta se sedere fecit. Post hoc aduenit qdā vestitus de p̄is camelorū: quē sequebat̄ multitudo venerabiliū seniorū. De-inde aduenit et ali⁹ p̄tificiali habitu decorat⁹: quē aliquorū chor⁹ in bitu cōsimili seq̄bat̄. Postea vō p̄cessit innumerabilis multitudo militie: post quos aduenit turba diuersarū gētiū infinita. Oēs igit̄ an regis solij adnenerūt: et ip̄sū flexis genib⁹ adorau-erunt. Is aut̄ q̄ in p̄tificiali habitu erat: manūtas ceteris p̄sequētib⁹ ichoauit. Angelus at̄ qui p̄edi-ctū custodē dicebat eisdē v̄sionē exposuit: asserēs v̄ginē in p̄ma acie matrē dei esse. Vestitū de pilis camelorū iōannē baptistā cū p̄riarebis simul et pro-phetis. p̄tificiali ornatū habitu: petrū cum ceteris apostolis. milites: martyres. turbā reliquā: p̄fesso-

De cōmemoratiōe

res: qui ideo oēs ante regē venerūt: vt p sui honore sibi hac die a mortalib⁹ exhibito grās agerēt: et p orbe vniuerso orarēt. Deinde ad locū aliū duxit: et vtriusq; sex hoies alios in stratis aureis: alios in mēsis gaudētes diuersis delitijs: alios nudos et io pes auxiliū medicātes ondit. Dixit autē hūc purgatorij locū esse: abūdātes vō aīas illas esse qbus ab amicis p multa suffragia copiose subuenebatur. Egētes vō eē quoz cura nullaten⁹ habebat. Iussit ergo vt oīa sumo pōntifici intimeret: vt post festū oīum scdūm diē statueret aīaz: vt saltē generalia suffragia pro illis illa die fierēt: qui specialia habere nequirit.

C De cōmemoratiōe oīum defunctor.

C **Immemoratio** oīum defunctor hac die i ecclesia fieri instituta ē: vt q̄lib⁹ bñficijs adiūctur: q spālia habere nō pualēt: sicut i p̄dicta reuelatiōe monstratū est. Hic quoq; petr⁹ damian⁹: q scūs Odilo cōperiens q apud vulcanū sicilie crebro voces et vlulat⁹ demonū audiebātur plāgentiū q aīe defunctor p elemosinas et orōnes de eoz manib⁹ eripiebant: i suis monasterijs ordinauit: vt post festū oīniū sacror fieret cōmemoratiō defunctor: qd fuit post ab oī ecclesia approbatū. De duob⁹ autē hic spālit videri pōt. P̄mo de ip̄is purgādis. Scdō de eoz suffragijs. Circa p̄mū tria vidēda sūt. P̄mo q sunt illi qui purgant. Scdō p quos purgant. Tertio vbi purgant. Illor autē q purgant tria sunt gēia. P̄mo q satisfactiōe sibi iniuncta nōdū cōpleta decedunt: verūm si tātā haberēt cordis p̄ntiōne q sufficeret ad delēdū peccatū liberi ad vitā trāsirent etiā si satisfactiōe mīne cōplessent: q p̄ntiō est maxima p petō satisfactiō: et matia peti delētiō. Hieronymus. Apud deū nō tātū valet mensura tēporis q doloris: nec abstinentia tantū cibor: q mortificatio vitiōr: sed q non adeo pterunt et an cōpletiōne penitētie moriunt: igne purgatorij granissime puniuntur: nisi forte eoz satisfactiō ab aliqb⁹ caris suis p̄ficiēda assumatur. Ad hoc tñ q p̄dicta pmutatio valeat qtuor regunt. P̄mū ē ex parte cōmutantis. s. ei⁹ auctoritas: q de sacerdot⁹ auctoritate debet fieri. Secūdū ē ex parte illi⁹ p quo fit cōmutatio. s. eius necessitas: q i tali statu debet esse q p se satisfactiō nō valet: s. adiuvari indiget. Tertū est ex pte illi⁹ qnē fit pmutatio. s. charitas: q necesse est ipsū eē i charitate q facit ipsā satisfactiōne cōmemoratiō. Quartū ē ex parte pene. s. debita pportio: nabilitas: vt videlz mior pena p̄mitet i maiores: q plus satisfacti deo pēa p̄pā q̄ aliēa. Est enī triplex pena. s. p̄pā et volūtaria: et hec maxie satisfacti. Scdō iē p̄pā: s. nō volūtaria: q ē i purgatorio. Tertia ē volūtaria s. nō p̄pā: sic ē i p̄dicta pmutatiōe: et hec min⁹ satisfacti q̄ p̄mā: ex eo q nō est p̄pā: in igris q̄ sechda ex eo q ē volūtaria. Terciamē si iste p quo satisfactiō ē assūpta decedit: nō p̄lōmū i purgatorio cruciat⁹: s. tñ p penā quā ipse sustinet: et qnā alij pro eo soluit ipse cit⁹ liberat⁹: quoniā domini⁹ et penā suā et penā illor in sortem

cōputat. vnde si debuit in purgatorio penā dnoz mēsiū sustinere: talis sic poterit iuari q libera: bit infra mensem: nunq; tamē ide eripit quonq; debitu sit solutu. quod soluitur deinceps est ip̄ius qui facit: et in sinū eius cōuertit⁹: et si ipse non indiget cōuertitur in sinū ecclesie: vel valet alijs qui i purgatorio sunt. Secūdū qui in purgatorio descendunt sunt qui satisfactiōne quidē iniunctā cōpleuerunt. Sed tamē illa pena ignorātia vel negligentia sacerdotis sufficiens nō fuit. bi enī nisi magnitudo cōtūdiōis suppleat totū in purgatorio completū: quod min⁹ in hac vita fecerūt. De enim qui modos et mensurā peccator et penarū nōnt: addit penā sufficiētē ne aliquod peccatū impunitum remaneat: vnde penitētia iniuncta aut ē maior: aut equalis: aut minor. Si maior: tunc illud qd plus fecerit: cedit ei ad augmētū glorie: si equalis: tūc sufficit ad dimissionē totius culpe: si minor: tūc illud qd restat supplet ex vīte diuine iusticie. De his vō qui in fine penitēt: audi qd Augustin⁹ sentiat. Baptizat⁹ ad horā secur⁹ hinc exit: fidelis bene viuēs securus hinc exit: agēs penitentiā ad vltimū et reconciliat⁹ securus hinc exit. Ego nō suz securus. ergo tene certū et dimitte incertū. hec autē ideo dicit Augustin⁹: q tales consueuerunt pot⁹ penitere ex necessitate: q̄ ex voluntate: potius timore pene q̄ amore glorie. Tertij qui in purgatorio descendunt: sunt qui lignū: fenu: et stipulā secum ferunt: qui scilicet circa suas diuitias infra tamen decem carnali tenentur affectu. Affectiones enī carnales quibus dedit sunt dormib⁹ coniugibus: possessionibus: ita tamē vt nil deo preponāt illis tribus significatur: qui p̄m suos amandi modos vel diuitias vt lignū: vel minus vt fenu: vel minimū vt stipula cremantur: qui ignis sicut dicit Augustin⁹: et si etern⁹ non sit miro tamen modo est grauis: excellit enim omnē penam quam vnq; passus est aliquis in hac vita: nunq; in carne inuenta est tanta pena: l. mirabilia martyres passi sunt tormēta. Circa secundū per quos scilicet purgantur sciēdū q illa purgatio et punitio fit per malos angelos et nō per bonos. boni enim angeli non verant bonos: sed boni malos: et mali bonos: et mali malos. P̄dic tamē credēdū est q boni angeli fratres et concuēs suos frequenter visitant et consolantur: et vt patienter sufferant exhortantur. Hābent etiā aliud cōsolationis remediū: ex eo scilicet q certi gloriā futuram expectant. Hābēt enim certitudinē de gloria minorem quidē q̄ illi qui sunt i patria: sed maiorem q̄ illi qui sunt in via: certitudo enī illorū qui sunt in patria est sine expectatione et timore: quia nec illam futuram expectant cum presentē habent: nec illam decetero amittere formidant: certitudo autem illorū qui sunt in via cōtrario est: s. certitudo illorū qui sunt in purgatorio medio modo est. Est enim cū expectatione: quia ip̄as futuram expectant: sed est sine timore: quia cū habeāt liberum arbitrium cōfirmatum: decetero se peccare nō posse cognoscunt: habēt etiā aliā cōsolationē: quādo pro se suffragia fieri credūt: forte tamē

verius ē q̄ illa punitio nō sit p̄ malos angelos: sed
 diuina iusticia inbēte & statū ei succēdere. C. Cir-
 ca tñū vbi. s. purgātur sciētiū est q̄ purgātur i quo-
 dā loco iuxta iherosolimitā positū q̄ purgatoriū dī fm po-
 sitionē plurimū sapiētum: l3 alijs videat q̄ sit in aere
 & i torrida zona. S3 tñ p̄ diuinā dispensationē diuer-
 sa loca diuersis aiabz aliqñ deputātur: & hoc mul-
 tiplici de cā. s. ppter eoz lenem punitiōē: aut ppter
 eoz celeriorē liberationē: aut ppter nostrā instructi-
 onē: aut ppter culpe in loco ppetrationem: aut ppter
 alienū scī oīonē. Primo pp̄ eoz lenē punitiōē si-
 cut aliqbus fm̄ gregoriū reuelatū est alias q̄sdā in
 vmbra punitas ē: sed ppter eoz celeriorē libera-
 tiōē: vt. s. possint alijs suā indulgētiā reuelare: & ab
 eis suffragia petere: & sic celerē de pena erire: sicut
 legat q̄ qdā piscatores bñ theobaldi in autūno fru-
 stū in ignū glaciē p̄ pisce p̄cediderunt: de quo ma-
 gis q̄ de pisce gaudē sūt: maxime q̄ eps dolore pe-
 dū laborabat: & ipsi glaciē eius pedibz supposuerūt
 & magnū ei refrigeriū p̄stabat. Quādā vero vice de
 glaciē hoīs vocē audiuīt: q̄ ab epō adiutus q̄s cēt
 dicit. Sumi qdā aīa q̄ in hoc gelicidīo p̄ petis meis
 affligor: & liberari possem si triginta missas sine iter-
 uallo triginta diebz p̄tinuis diceret: q̄ cū missaz me-
 dicatē diuideret: & se iam ad aliā missā pparasset dia-
 bolica suggestione p̄tigit q̄ fere oīs hoīs illi? cui
 tatis iter se bella mouerēt: vñ vocatus eps ad se-
 dādā discors diā sacras deponēs vestes missā illa die
 p̄termisit. Itēp̄ reincipiēs & iam duas p̄tes op̄lenis
 exercitus magni? vt videbat ciuitatē obedit & cō-
 pulsus missē offm̄ iherosolimitā: & deinde reincipiēs cū
 oēs vltima excepta diuideret & vltimā ichoare vel-
 ler tota villa & domus epi accessit: estēti cū sui di-
 cerēt vt missā intermitteret: ille dixit. Si tota villa
 cremari deberet missā nō dīm̄ trerē: q̄ celebrata gla-
 cies p̄tinuis resoluta ē: & ignis quē se vidisse crede-
 bat: tanq̄ sātasma nullū dānū itolit. C. Tercio p̄
 ppter instructionē: vt. s. magnā penā post hāc vitā li-
 fūgi peccatibz cognoscam? sicut parisijs cōgisse
 legat: vt ait cātor: parisiēsis. Adag. n. ilo quēdam
 suū scolarē sociū egrorātē obire rogauit: vt post
 mortē ad se rediret & statim sibi renūciaret. Post
 aliquot igīt dies sibi apparuit cū cappa de p̄game-
 no tota de sop̄ismatibz intus flamma ignis tota
 tecta: q̄ requisit a magro q̄sā cēt. ait ille. Utiq̄ sū
 q̄ ad te redire p̄misit: q̄ de statu suo requisit. ait. Nec
 capa plus sup̄ me ponderat & plus me premit q̄ si
 vñā turrim sup̄ me hies: & est mihi data vt eā por-
 tem p̄ glia quā in sop̄ismatibz habui. Porro flā-
 ma ignis q̄ coopra est pelles sūt delicate & varie q̄s
 ferebā q̄ flāma me cruciat & erurit: sed cū magr illā
 penā facillē indicaret: dixit eidē defunctus vt manū
 extrēderet: & sic facilitatem sue pene sentire posset.
 Cūq̄ manū extrēderet: ille guttū vñā sui sudoris di-
 misit q̄ p̄dicti magri manus sagitta citius p̄forauit:
 ita q̄ cruciatū mirabilē sensit: & ait. Talis sum tot?
 Ille igīt magister ex illius pene acerbitate p̄terri-
 tus seculi deliberauit deserere: & religionē intrare.
 Cū mane scolaribz p̄gregatis hos vsus p̄posuit.
 In quo colax ranis cras coruis vanaq̄ vanis. Ad

logicā pgo q̄ mortis nō timet ergo. Et sic seculi de-
 serēs ad religionē p̄fugit. C. 4. ppter i loco culpe
 ppetrationē sicut aliqñ fm̄ augustinū aīe p̄munt
 i locis i q̄bus deliquit: sicut p̄ illud exēplū qd̄ re-
 citat bñs gregorius in q̄rto dialo. Quidā nāq̄ p̄sbi-
 tū balneū frequēterat quēdā vix incognitū ad suū
 obsequiū pparatū inuenit: q̄ sibi sedule ministra-
 bat q̄ dum qdā die p̄ bñdictōē & labours mercede:
 quēdā panē bñdictū sibi exhiberet: ille merens ri-
 dit. Sibi ista āre das p̄r? Iste panis scūs ē. Ego
 aut mādūcare nō possū. Ego. n. aliqñ hūc? loci dñs
 fuit: s3 p̄ culpis meis hic post mortē meā deputat
 sum: s3 q̄s vt oīpotēti deo hūc panē p̄ petis meis
 offeras. Tūc aut te exauditiū cognosces cū hūc ad
 lauādū veneris: & me minime inueneris. p̄sbi bñter
 aut p̄ vñā hebdomadā salutarē p̄ eo quotidie ho-
 stia obtulit & reuerfus cū minime inuenit. C. Quis
 pp̄ alienū? scī oīonē: sicut legat: q̄ scūs p̄sbi? i quo-
 dā loco i terra q̄busdā purgatoriū ipetrauit: cuius
 historiā post festū scī bñdicti reperies. C. Circa 2.
 qd̄ est de suffragijs tria videnda sunt. pmo de ipsis
 suffragijs que sūt. C. Secūdo de his pro q̄bus sūt.
 C. 3. de his p̄ quos sūt. C. Circa suffragia q̄ sūt
 notādū q̄ quorū sūt gñā suffragiorū q̄ maxime de
 fūctis profut. s. fidelīū & amicorū oro: & vñāz largi-
 tio: salutaris hostie imolatio: & ieiuniorū obseruatio.
 Q̄ p̄nam genus suffragiorū. s. amicorū oro eis. p̄st
 p̄ exēplū de pascasio qd̄ gregorius in q̄rto libro
 dialogorū narrat: q̄ cū vir mirē scitatis & virtutis ex-
 teriorē: duo tūc i sumas pōtēfices electi fuisset: sed
 tñ postmodū i vñū illoz ecclia p̄uenisset: ipse tñ pas-
 casius q̄ ex errore aliū semp̄ p̄m̄it: & in hac snia vs-
 q̄ ad mortē p̄m̄it: q̄ cū cēt defūct? & dalmaticā se-
 retro suppositā demontat? tetigisset statū sanarē. E.
 Post multū vñ ep̄s cū german? capuan? eps bal-
 neū ob grāz sanitatis p̄uenisset p̄dēm pascasū dia-
 cō nē statē & obsequiē inuenit: quo viso vehemēter ex-
 mui: & qd̄ illic tāt? vir facēt inquit: q̄ p̄ nulla alia
 cā se i illo loco penali deputatū cē asseruit: nisi q̄ in
 illa tali cā plus iusto sensit: & addidit dicēs. q̄s re. p̄
 me dñz deprecare: atq̄ i hoc cognosces q̄ audit? sis:
 si hūc rediēs me nō inueneris: q̄ cū p̄ eo orasset & illuc
 post paucos dies redisset: p̄dēm pascasū i eodē lo-
 co minime inuenit. q̄s ergo etiā sūt defunctis oro-
 nes vñorū p̄ p̄ hōc: qm̄ qdā vt refert cantor: pari-
 siēsis dñ p̄ cimiteriū trāsiret semp̄ psal. de p̄fundis
 dicebat p̄ defūctis: q̄ cū ab inimicis p̄ cimiteriū fu-
 giēs insequēt p̄tinuo mortui surrexerūt & vñūsq̄q̄
 istrumētū sui officij i manu hīs ip̄s viriliter defen-
 derūt. & inimicos fritos fugauerūt. p̄dētus quorū
 cluniacēsis ait: q̄ cū qdā sacerdos quōtidie p̄ mor-
 tuis celebraret: ex hoc apud ep̄s accusatus ab offi-
 cio ē suspēsus. Q̄n̄ at eps i magna solēnitare p̄ cimi-
 teriū ad matutinas p̄geret & illū mortui surrexerūt
 dicētes. Iste eps nullas missas nobis dat: isup̄ sa-
 cerdore n̄z nobis abstulit: s3 certe nisi se emēdaue-
 rit moriet. Quo audito eps sacerdotē absoluit & li-
 bēter p̄ mortuis celebrauit. Q̄ vero 2. gen? suffra-
 giorū. s. elemosinaz largitio eis. p̄st manū feste ha-
 beri pōt: ex eo qd̄ in libro machabeorū legat: qm̄ vir

q z

De comemoratioe

fortissim⁹ iudas collatōe scā duodecim milia drag-
mas argēti misit hierlīmā offerri eas p pētis mor-
tuorum: in se t religiose de resurrectione cogitās.
Quātm enā elyne defūctis valeat colligis p illud
exēplū qd narrat gregorius in q̄to libro dialo. qdā
nāq miles ex corpore eāct⁹ exanimis lacuit: s; ci-
tius rediēs q cū eo gesta fuerint enarravit. Liebat
nāq q pons erat sub quo niger t caliginosus flu-
uius t fetidus decurrebat: trāfacto aut pōte ame-
na crāt prata p dōiferis herbarū florib⁹ exornata: i
qbus albaroz hoīz quētacula eē videbātur: quos
varia t mira floz suauitas satiabat. Hec vero erat
in p̄dicto pōte pbatio: vt q̄sqz in multoz vellet trāsi-
re i tenebrosū fetēcūqz sinuū laberēt. Iusti vō secu-
ro gressu ad loca amena puenirēt: ubiqz quēdā pe-
trū noīe deorsū positi magnoferrī podere ligati se
vidisse asseruit: q dū regreret cur illic esset: deū est
ei. Hec idēco patit⁹: q si qd ei p faciēda vītōe in-
debat ad iferēdas plagas plus ex crudelitatis de-
siderio q obediētia seniebat. **Ibi enā** quēdā pegri-
nū se vidisse fatebat⁹: q cū ad p̄dictū pōte veniēs tā-
ta cū auctoritate trāsiuit: q̄sta hic sinceritate vixit.
Alter vō stephanus noīe dū trāsire voluisset eius
pes lapsus ē: ex medio corpore iā extra pōte de-
iectus est. tūc a qbusdā tēterimis viris ex flumine
surgētib⁹ p corā deorsū. atqz a qbusdā albatīs t spe-
ciosissimis viris cepit p brachia trahi sursum. Cūqz
hoc luctamē fieret is q videbat ad corpus rediit: t
q̄s i illo occulti arbitri examine obtinuerit scire nō
valuit. In quo dat⁹ intelligi q i illo mala carnis cū
elynaz opatōe certabāt: q enim p coras deorsū p
brachia trahēbat sursum: p; nimiz: q t elynas ama-
uerat t carnis vitijz pfecte non resisterat. **Qz aut**
etiū genus suffragioz. s. sacre hostie imolatio plu-
rimū defūctis pfit ex multis exēplis apparet. Ite-
fert igit⁹ gregorius in libro q̄to dialo. q cū qdā mo-
nachus suus noīe iust⁹ ad extremū veniēs tres se
occultos aureos idicasset hīc t de hoc igemiscens
mortuus fuisset: pcepit gregorius fr̄bus: vt corpus
eius cū tribus aureis i sterquilinū sepelirēt dicētes.
Secunia tua tecū sit i p̄dicationē. Tādē enidā e fr̄-
bus gregorius pcepit: vt vsqz ad .30. dies omni die
p eo hostia imolaret⁹: q cū iusta p̄p̄leris q defun-
ctus fuerat die .30. enidā fr̄i apparuit: quē frater re-
quisiuit dicēs: quō es? enī ille rēdit. Hinc usqz male
fuit: iā nō bñ fuit: qz hodie cōmunionē recepit. Hec
aut imolatio hostie nō solum mortuis: s; etiā viuis
plimū p̄fuisse inēta est. Quidā nāq: cū in qdā rupe
argētū foderēt: subito rupēs cecidit t fudit⁹ cūctos
extirixit. Unus aut cor subit⁹ in quodā sinu ipsi⁹ ru-
pis mortē enastit: inde tū exire nō valuit. Uxor aut
illi⁹ cū defūctū existimās omni die p ipso missā ce-
lebrari faciebat: t panē vniū t viciū vini cū cādela
offerebat. Qui diabolus iudēs p tres dies p̄mūos
eidē i forma humana apparuit t quo tēderet req-
sinit. cui cū illa sui iuneris cāz exponeret ille atebat
floli frustra verari: qz iā missa celebrata ē. sic illa
trib⁹ dieb⁹ missā intermisit nec ipsā celebrari fecit.
Quidā at post hoc in p̄dicta rupe argentū fodiens
quādā vocē audiuit de subitus dicentē. **Iplane** pēu-

tlas: q: capiti meo iminet magn⁹ lapis. Cū at ille
tremieret t ad hāc vocē audiēdā plimōs quocass⁹:
iter fudit t silr vocē audiuit. Tūc oēs p̄p̄ius acce-
dētes dixerūt. Quis. n. es tu? q rēdēs dixit. **Iplane**
faciat⁹ q: magn⁹ lapis sup me cadit: q a latere so-
dientes t ad eū vsqz pueniētes cū sanū t icolumē
extraxerunt. Et sciscitantes quō ibi tādiū virisset.
dixit. q: q̄libet die panis vni⁹ t vici⁹ vini t cādela
accensa: nisi tātū trib⁹ dieb⁹ sibi oblat⁹ fuit. Quod
vixor ei⁹ audiens t vebemēter exultans agnōnit
q de oblatōe sua fuerit fuisse: t q diabolus eā
deceperit: ne illis trib⁹ dieb⁹ missā cantari faceret.
Istū vt testat⁹ petr⁹ cluniacēsis accidit i villa noīe
ferraria graconopolitane diocesis. gregorius etiā
refert q dū qdā nauta i mari naufragiū perpeffus
fuisse: t qdā sacerdos p eo hostiā imolasset: ipe tā-
dē de mari san⁹ exiuit. Cū aut q̄lter enastisset iter-
rogaret⁹: dixit q dū i medio maris existeret t iam
pene fatigatus deficeret: quidam ad eum venit:
t panem quendam sibi obtulit: quem cum ille co-
medisset statim confortatus vires recepit: et in q-
dā navi ide trāsire recepit⁹ fuit. Inuētus ē q illa
hora panem hūit q p eo sacerdos hostiā imolauit.
Cū vō q̄tū suffragioz gen⁹. s. ieiunioz observa-
tio defūctis pfit: testat⁹ gregorius agēs tā de isto qz
de alijs trib⁹ dicēs. Hic defūctoz q̄mo: modis sol-
uitur: aut oblatōib⁹ sacerdotū: aut p̄b⁹ sedz: aut
charoz elynis: aut ieiunio cognatoz. Valēt nūbi-
lemin⁹ p eis p̄nia scā ab amicis: vñ retulit qdā so-
lennis doctor: q cū quēdā mulier viro mortuo de
pauprate desp̄aret apparuit ei diabolus dicēs q eā
ditaret si suā faceret voluntatē. Cui p̄mittēti p̄mo
iūxit: vt viros eccl̄asticos i suo hospitio receptos
faceret fornicari. Sedo q p̄p̄es in die recipet: t
in nocte vacuos expelleret. Tertio q oīones i ec-
clesia garrēdo ipediret. Quarto q nulli hec p̄fite-
ri deberet: tādē cum mortū app̄opinq̄set: t a filio
ad p̄fessionē admoneret: illa ei sem̄ ap̄iens dixit se
p̄fiteri nō posse: nec sibi aliqd p̄fessio valeret: s; cū
ille cū lachrymis istaret t p̄niam se p ea factūz p-
mitteret illa cōp̄icta p sacerdote filiū destinauit: s;
anqz sacerdos v̄erit: demōēs ad cāsternitū: quoz
honore ac timore p̄cussa mortua ē. Fili⁹ aut suus p
ea p̄tū m̄ris p̄fites: t p̄nias septē facies: ipsa cō-
pleta vidit m̄sem ei de sua liberatōe gr̄as referētē.
Valēt etiā eis idulgētie eccl̄ie: vñ cū qdā aplice se-
dis legat⁹ quēdā strenuū militē rogaret: vt i tra al-
biū in finitū eccl̄ie militaret: scā idulgētia p̄i suo
defūcto p vñ ibidē qdragenā morat⁹ est: q p̄pleta
p̄fince clarior ei apparuit t de sua liberatōe ei egit
gr̄as. Circa etiā. s. illos p qb⁹ fuit q̄no: vidēda
sūt. p̄mo q sūt illi qb⁹ p̄nt pdesse. Sedo q̄re de-
bent eis pdesse. Tertio si oib⁹ eq̄l̄r p̄sunt. Quarto
q̄l̄r suffragia q p̄o ipsi fuit scire p̄nt. De p̄mo q. s.
sunt illi qbus p̄nt pdesse. Sciendū est q sicut dicit
Aug. Oēs q de hac vita decedūt: aut sūt valde bo-
ni: aut valde mali: aut mediocriter boni. Suffra-
gia igit⁹ scā p valde bonis sūt gr̄az actōes: p val-
de malis sūt vinōz alefētiqz p̄solatōes: p mediocri-
ter bonis sūt exp̄iatōes. Valde aut boni p̄nt q statū

enolat: ab vtroque igne tam purgatorij quam inferni sunt liberi. Eorum autem sunt tria genera. scilicet pueri baptizati: martyres et viri valde perfecti. qui sunt perfecte edificauerunt aux argenti et lapides preciosos. id est dei dilectione: primi amore: et bona operibus: ut non cogitaret placere mundo: sed tantum deo: qui si quando venialiter peccat: seruo re non charitatis ita in eis peccatum consumitur: sicut gutta aque a camino ignis penitus absorbet: et ideo secum cremabilia nunquam ferunt: qui igitur per aliquo istorum trium generum oraret: vel aliqui suffragia faceret: qui sicut dicit Augustinus? In iuriā facit martyri qui orat per martyrem. Si vero aliquis per aliquo valde bono exoraret de quo tamen euolasset dubitaret: tunc ille orationes essent gratias actiones et ad meritum cederet exorantis. secundum illud. Oro mea in sinu meo quater. his enim tribus generibus hominum celum primum aperit cum decedunt: nec aliquem purgatorij ignem sentiunt: quod significatur per illos tres quibus celum apertum est. Apertum est enim. primo baptizato luce. 3°. Iesu baptizato: orare apertum est celum: per quod significatur quod celum aperitur omnibus baptizatis: sine sint paruuli siue adulti. ita qui si decederent primum euolaret. Baptismus enim. virtute passionis Christi inuadat ab omni peccato et originali et mortali et veniali. Secundo apertum est Stephano lapidato act. 8. Ecce videtur celos apertos etc. per quod significatur quod apertus omnibus martyribus: ita qui statim euolat cum decedunt. Et si aliqui cremabilia habebat omnia falce martyrij rescantur. Tertio apertum est beato Joanni perfectissimo apoc. 4. Et dicitur ecce ostium apertum in celo. per quod significatur quod viris perfectis qui totaliter penitentiam compleuerunt: nec venialia admiserunt: vel si aliqui admittunt a seruo charitatis. primum assumunt: celum ipsum continuo aperit: et mox illud perpetuo regnaturi ingrediuntur. Valde autem mali sunt qui continuo in inferni baratru demergunt. per quod si de eorum damnatione constaret nulla suffragia aliquem essent fidei finem qui dicit Augustinus? Si scire preces meum esse in inferno: non plus orare per eos quam per diabolo. Si autem per aliquem damnatis quorum damnatione dubitat aliqui suffragia faceret: nihil tamen eis prodesse: nec quantum ad liberationem. ut scilicet ab ipsis penis liberentur: nec quantum ad mitigationem: ut scilicet pena in eis mitigetur vel diminuat: nec quantum ad suspensionem: ut scilicet ad ipsos vel ad horam eorum damnatio suspenderetur. nec quantum ad fortificationem. ut scilicet ad terram levius roborarentur. quantum ad aliquid horum in inferno nulla redemptio est. Adhuc dicitur autem boni domini cremabilia aliqui. scilicet lignum: senum stipulam secum ferunt: vel qui penitentiam iunctam et sufficientem morte preoccupat implere non possunt: qui nec adeo boni sunt quoniam suffragiis egeant nec adeo mali: quoniam eis prodesse valeant: suffragia igitur scilicet per his sunt eorum expiationes. Quia isti sunt illi quibus ipsa suffragia scilicet prodesse possunt. In huiusmodi autem suffragiis facienda ecclesia prouidit triplicem numerum dierum maxime observare. scilicet septenarium. tricenarium et anniuersarium: et ideo horum assignat in libro mitrali de officio. Obseruat septenarius: ut ait ad eburne genis sabba tum pueniat: ut eis omnia peccata remittantur qui in vita egerunt: que per septem dies ducit vel ut remittantur eis peccata que egerunt cum corpore quod constitit ex humoribus et cum anima qui sunt tres vires. Obseruat tricenarius qui constat ex tribus denariis: ut purgetur eis quicquid in fide

trinitatis: et in transgressionem decalogi deliquerunt. Obseruat anniuersarius: ut de annis calamitatis pueniat ad annos eternitatis. Sicut enim anniuersarium sanctorum celebramus ad ipsorum honorem: et nostram utilitatem: sic et anniuersarium defunctorum ad ipsorum utilitatem et nostram deuotionem. De secundo quod dicitur. scilicet eis debet suffragia prodesse. Scilicet quod triplici ratione debet eis prodesse. Primo ratione unitatis. scilicet in unum corpus cum illis de ecclesia militare: ideo bona sua debet eis esse coia. Secundo ratione dignitatis quoniam dum adhuc uiueret meruerunt ut hec sibi prodesse: ideo dignum est: ut quod alios inuenit et ipsi ab alijs adiumentum. Tertio ratione necessitatis. quod scilicet sunt in statu in quo se innare non possunt. De 3°. vtriusque. scilicet equaliter omnibus possunt. Sciendum quod si ipsa suffragia in spali sunt magis profunt illis per quibus spaliter sunt quam alijs. Si autem in comuni sunt: magis profunt eis qui plus meruerunt in hac vita: ut sibi prodesse si in equali vel maiori necessitate existunt. De quarto qualiter. scilicet suffragia quod eis sunt scire possunt. Sciendum quod hoc secundum Augustinum. scire possunt tribus modis. Primo per diuinam reuelationem: quoniam scilicet deus hoc eis reuelat. Secundo per bonorum angelorum manifestationem. Angeli enim qui hic semper nobiscum sunt et omnes actus nostros considerant in istis quasi ad eos possunt descendere et eis primum nunciare. Tertio per animas hinc exentium in imitationem. anime enim qui de hoc mundo transierunt hec et alia eis nunciare possunt. Quarto nihilominus scire possunt per experientiam et reuelationem. Cum enim a penis se releuare sentiunt suffragia per se fieri cognoscunt. Circa istum. scilicet illos per quos sunt. Sciendum quod ipsa suffragia si prodesse debet oportet quod fiat ab his qui sunt in charitate: nam si per malos sunt prodesse non possunt. Vnde legitur quod dum quidam miles in lecto cum vxore esset et luna valde lucens per rimas straret mirabatur quod homo rationalis creatori suo non pareret: cum eadem creature irrationalis pareretur: et dum quidam militi defuncto qui sibi fuerat familiaris detraheret: subito ille qui mortuus fuerat in thalamum introiit: et dixit illi. Amice noli male suspicari de aliquo: et adona mihi si quid in te peccauit. Quia super statu suo interrogaret: dixit. varijs penis affligor: precipue quod tale cimiterium violant: ibi quedam vulueras cum cappa sua expoliati: qui mihi supponit: et vno more magis me premit. rogauitque ut orationes fieri pro se faceret. Cum autem ille sibi diceret an vellent quod tali et tali sacerdote ipsas orationes faceret fieri: ille ad hoc nihil ridens caput more reuocans percussit. Deinde dixit: si vellent quod talis heremita pro se oraret. cui ille. Etiam ille. pro me oraret. quod cum se facturum promitteret ille ait. et ego dico tibi quia ab hac die usque ad duos annos tu etiam morieris. sicque ille disparuit: et miles vita sua in melius mutata in domino obdormiuit. Quod autem dicitur est suffragia scilicet per malos prodesse non posse: intelligendum est: nisi sint opera sacramentalia: ut est celebratio missae que a malo ministro violari non potest: vel nisi ipse defunctus vel aliquis eius amicus: aliquibus etiam malis aliqua dispensanda reliquerit: qui tamen continuo dispensare debet: ne sibi contingat quod cuiusdam contingisse legitur. Miles enim quidam in bello caroli magni cum manibus pugnaturus rogauit cognatum suum: ut si in bello moreretur equum suum venderet et pauperibus pecuniam daret: quo mortuo cum equis sibi nimis placeret: cum sibi re

De.iiij. coronatis 7 theodoro mar.

tinuit: 7 post modicum tps defunctus ei tanq̃ sol
fulgēs apparuit dicens. Cognate bone p octo dies
me fecisti pati penas i purgatorio ppter equū cui⁹
pēit: vt dixerā: paupibus nō dedisti: s; ipse nō se
res. hodie. n. feret aīz tuā in infernū diaboli: 7 ego
purgat vado i regnū dī: ecce subito i gere audit⁹
ē clamor: velut leonū: viroz 7 lupoz 7 ipm de me-
dio abstulerūt. ¶ De coronatōe q̃tuor martyr.

q **Uatuor** coronati fuerūt seuerus
victorinus: q̃ in bēte dioclitiano vsq; ad
mortē icrib⁹ plūbatoz celi sūt. Idoz noīa
cū repiri nō possēt: q̃ post multos ānos dño rene
late repta sūt: statutū fuit vt eoz memoria sub noi-
bus alioz qnq; martyr. s. claudij castorij simplici-
an: nicolatri 7 simplici recolere: q post duos an-
nos a martyrio p̃dictoz passi sūt. Jm. n. martyres
cū oēs sculpture artē hēnt: 7 dioclitianū idolū qdā
sculperē nollēt nec sacrificare aliq̃ntē? p̃ferēt ius-
su ip̃s dioclitiani i oculos plūbeos vīni missi sūt:
7 sic i mare p̃cipitati circa annū dñi. 387. Sub noi-
bus igit̃ istoz. s. statuit melchias papa p̃dcōs q̃-
tuor: honorari. 7 q̃tuor coronatos vocari an. s. q̃ eoz
noīa repirent. 7 3 postmodū noīa repta fuerūt vsq;
tū obtinuit: vt q̃tuor coronati deinceps vocarent.

¶ De sancto theodoro martyre.

Theodorus in vbe marimani-
ano 7 marimiano martyriū passus ē. cui
cū p̃ses dīcet q̃ sacrificaret 7 p̃stinā mili-
tiā reciperet. rīdit theodorus. ego milito deo meo 7
filio eius iesu xpo. Cui p̃ses. Ergo deus tuus filiū
h̃z: cui theodor⁹? Etā. ad quē p̃ses. Possimus cū
cognoscere: 7 theodor⁹? Eū vūq; potestis cogno-
scere 7 ad eū accedere. Datū iducis igit̃ scō theo-
doro: vt sacrificaret tēplū martis noctū scūs solus
introiit: 7 igne supposito totum illud succēdit: q a
quodā q hoc vidit accusatus i carcere vt fame ibi
moreret reclusus ē. cui dñs apparēs dicit. Cōfide
fue me? theodore: q; ego tecū sum. Tūc turba mul-
ta dealbatoz viroz clauso ostio ad eū veniēs cū eo
pfallere cepit. Qd vidētes custodes territi fugierūt
ait. Si carnes meas igne cremaueris 7 varijs cō-
sumas supplicijs donec fuerit spūs i naribus meis
nō denegabo deū meū. Tūc ad p̃ceptū p̃sidis in li-
gno suspēdit 7 vngulis ferreis tā crudeliter latera
eius radunt vt etiā eius costē nudaretur. Ad quē
p̃ses. Qis theodore nobiscū esse aut cū xpo tuo: cui
ille. cū xpo meo 7 fui: 7 sum: 7 ero. Tūc iussus ē igne
cremari: in quo qdem igne spūs emisit: s; nō corpus
eius illesū ab igne p̃māsit circa annū dñi. 97. Odo-
re suauissimo omnes repleti sūt: audita est vox di-
cens. Veni dilecte mi iura in gaudiū dñi tui. celum
quoq; aptū multi viderūt. ¶ De noie.

m Artinus q̃i martē tenēs. i. bellū p̃tra vi-
tia 7 petā: vel martinus q̃i martyr vñ.
fuit. n. martyr saltem volūtare: 7 carnis
mortificatōe. vel martinus interpretat̃ q̃i
irritās vel puocās seu dominās. Ipse nāq; p me-

ritū sue scitatis irritauit diaboli ad inuidiā. puoca-
uit deū ad mīaz. diatus est carni sue p maceratio-
nē p̃tinuā. Cui. s. carni rō siue aīus diari debet: vt
dicit dionysius i epistola ad demophilū sicut dñas
dñs seruo: aut p̃ filio: aut senior lasciuo inuēculo.
Et vitā fener⁹ cognomēto sulpiti⁹ discipulus sci
martini quē gēnādī iter illustres viros gnumerat:
scripsit. ¶ De scō Martinō epo.

Artinus sabarie pānonioz oppi
italiā papie alit⁹ cū p̃e suo tribuno mili-
taliā p̃statio 7 iuliano cesarib⁹ militauit. Nō tū
sp̃te. q; ab istātia diuinit⁹ inspiratus cū eēt annoz
duodeciz iuitis parētib⁹ ad ecclīā p̃fugit 7 catheci-
minū se fieri postulauit. Ex tūc heremū intrasset ni
si carnis infirmitas obstitisset: s; cū cesares decreuis-
sēt: vt vetānoz filij p̃ p̃rib⁹ militaret: martinus cū
eēt ānoz quādecī ad militādum ṽge: vno tāntū p̃te
tus fuit: cui tū martin⁹ fuitens sepi⁹ ministrabat: 7
calciamēta sepi⁹ det̃ebat atq; t̃gebat. ¶ Quodā
bremali tpe p portā ābinēsū trāfēs: pauperē quē-
dā nudū obuiū hūit: q cū a nullo elymā accepisset:
martin⁹ hūc sibi suatū itelligēs arrepto ense clami-
dē q̃ sibi superat diuidit: 7 p̃te paup̃i tribuēs reliq;
p̃te rursū iduit. Seq̃nti igit̃ nocte x̃p̃s claudis sue
q̃ pauperē reuerat p̃te vestitū vidit: ip̃sūq; ad circū-
stātes āgelos sic loq̃ntē audiuit: martin⁹ adhuc ca-
tecumin⁹? hac me veste p̃terit. Vñ vir scūs i glīam
nō elat⁹. s; dei bonitatē cognoscēs: cū eēt ānoz de-
cē 7 octo baptizari se fecit: 7 adhuc ad istātia tribu-
ni sui q tpe sui tribunat⁹ expleto se seculo abrenū-
ciatur p̃mittebat p biennū militauit. In tēa irruen-
tib⁹ it̃ra gallias barbaris iulianus cesar 3 cos pu-
gnatur⁹ pecuniā militib⁹ erogauit. At martin⁹ no-
lēz deiceps militare: dōtinū recipe noluit: s; Cesa-
ri dixit. xpi ego miles sū: pugnare mihi n̄ licet. Indī-
gnat⁹ iulian⁹ dixit: q n̄ fligādis grā: s; metu belli i-
minēt militie rīdiciat. Cui martin⁹ it̃repid⁹ rīdit.
Si b⁹ ignauie n̄ fidei ascribit⁹: crastia die an acie ier-
mis astabo: 7 i noie xpi signo crucē n̄ elypeo p̃tect⁹
aut galeā ostiū cuneos penetrabo secur⁹? vñ custo-
diri iubet⁹: vt iernis: vt dixerat: barbar⁹ obijceret.
S; die seq̃nti hostes legatōes miserūt sua oīa seq;
dātes: vñ n̄ dubiū ē meritis scī vñi talē victoriā sine
sanguie datā ēē. Exide relicta militia ad scīm bilariū
pictamiēs ep̃s p̃erit 7 ab eo accolit⁹ ordiat⁹ monēt
a dño p sopore: vt p̃tes suos adhuc gētiles visita-
ret. p̃p̃roscūs igit̃ multa aduersa passus se eē p̃dixit.
nā int̃ alpef iēdit i latrōes. Lūq; vñ se enri i caput
ei⁹ vibrass; icetū senect⁹ dñi ē sustinuit alt. vict⁹ tū p̃
t̃gū mīb⁹ vñi eoz custodiēdā t̃dit. p̃erchētā vñ
latrōi an timuiss; rīdit nūq; se it̃afuisse secunq; scī
ret mīaz dī maxie i t̃ctatidib⁹ affuturā. Incipit̃q;
latrōi p̃dicauit. 7 ip̃s ad fidē xpi p̃uerit: q martinū
ad viā reducēs laudabl̃r postmodū vitā finuit. Cū
āt mediolanū p̃teriss; diabol⁹ i humana sp̃e sibi ob-
ui⁹ fuit: 7 quo tēderet req̃sinit. cui cū rīdiss; se quo
cū dñs vocaret tēdē. Ille ait. Quocūq; ieris diabo-
lus tibi aduersabit. Cū aut martinus sibi rīdisset.
Dñs mihi adiutor ē: nō timebo qd faciat mihi hō:

stati ille enannie. Itaqz Martin^{us} m^{en}em cōuertit. p^{er} vō i errore p^{er}uāst: s^{ed} cū heresis arriana p^{er} tū oib^{us} pullulareret: ille pene solus obfisteret publi ce celsus: & de ciuitate cicer^{us} mediolanū rediit: & ibi sibi monasteriū statuit: s^{ed} ide ab arrianis cicer^{us} ad insulā gallinariā cū vno solo p^{er}bytero perrexit: vbi elleborū gramē venenatū iter alias herbas in abū supsit: & vicinā mortē sentiēs q^{uo}d periculū & dolores virtute p^{er}onis fugauit. Audies ergo q^{uo}d brūis bila- n^{us} de exilio rediret: obuiā ei p^{er}fect^{us} ē: & iuxta p^{er}ta uiū monasteriū o^{mn}diāuit: vbi cū quidā ad huc cathe- cuminū hiet parūper a monasterio discēdēs & redi- ens reppit cū sine baptismo defuerūt: quē i cellā du- cens: & sup^{er} ei^{us} corp^{us} se p^{er}sternēs ipm sua o^{mn}ie ad vitā p^{er}stūā renouauit. Idē vō hō referre p^{er}fecit q^{uo}d sup^{er} cū data snia obfcur^{us} loq^uz deputat^{us} fuisse p^{er} duos āgelos iudici ē suggestu: huc ēē p^{er} quo mar- tin^{us} oraret: iussū ē igit^{ur} vt p^{er} ipsos duos reduceret: & martino vni^{us} redderet. Aliū isuper q^{uo}d laqueo vi- tā finierat vite restituit. Clez cum plebs turomica epō careret ipm plurimū remittere sibi ordinari pe- tijt. Quidā āt ex epīs q^{uo}d quenerant: eo q^{uo}d deformis eet hitu & vultu despicibil^{is} resistebāt: iter quos p^{er}ci- pi^{us} fuit qdā noie defēsor: s^{ed} cū lector tunc deesset qdā accepto p^{er}salterio p^{ri}mū quē inuenit p^{er}saluū le- git: vbi vñs hic erat. Ex ore isāniū & lactētinz de^{us} p^{er}fecisti laudē vt destruas inimicū & defensorē. & sic ille defensor ē ab oib^{us} p^{er}stut^{us}. Ordinat^{us} itaqz epō cū ppli tumultuz nō ferret duob^{us} fere milib^{us} extra vrbē monasteriū p^{er}stituit: vbi cū triginta discipulis i multa abstinentia vixit. Itā ibi vñū nemo bibeat: nisi quē infirmitas coegiss^{et} mollior hiet^{ur} sibi p^{er} crimi- ne erat. plime citates d^{omi}n^{us} his epōs eligebāt. Cū qdā sub noie martyris coleret^{ur}: & a martino uil^{is} d^{omi}n^{us} ei^{us} vita vel merito fuenti poss^{et}: qdā die sup^{er} pulch^{er} stas orauit dñm vt q^{uo}d cēt vel cui^{us} meriti indicaret: Dōnerfus itaqz ad leuā vidit vmb^{ra} i nigerrimā sta- re: q^{uo}d a martino adiurat^{us} dixit se latronē fuisse & ob- scelus p^{er}ussū ēē. Dōnūmo igit^{ur} martin^{us} altare dñm p^{er}cepit. & egit^{ur} quoqz i dialogo seueri & galli disci- puloz sei martini vbi multa suppleta sūt q^{uo}d ei^{us} vita seuer^{us} dñm fāt: q^{uo}d martin^{us} quodā tpe valētimianū ipatorē p^{er} qdā nēcitate adijt: s^{ed} ille sciēs euz velle petere qd^{am} ipe nolebat dare: fores pallatij sibi clau- di fecit. At martin^{us} semel & iter passus repulsa cili- cio obuolūt^{us} & cinere p^{er}persus p^{er} vñā hebdomadaz cibi & pot^{us} abstinentia maceratur. Tūc monente an- gelo ad palatū venit: nullo sibi p^{er}hibēre ad ipa- torē vsqz p^{er}uenit: quē cū venientē videret irat^{us}: q^{uo}d fuisse admissus ei assurgere noluit dōec sellā regiā ignis opiret^{ur} ipsuz ipatorē a parte posteriori ignis succederet. Tūc scō martin^{us} irat^{us} assurgēs: virtutē dñmā se fēssē p^{er}feciss^{et}. Adultūqz ip^{us} p^{er}plectēs sibi oia aūqz rogaret cessit: multa q^{uo}d mūnera obtu- lit: s^{ed} martin^{us} non accepit. In eodē quoqz dialogo legi^{tur}: q^{uo}d tñū mortuū suscitauit. Cū n. qdā inue- nis dñm fuisse: & m^{en} ei^{us} p^{er} resuscitacōe filij beatuz martinuz lachrymis exoraret: ille i medio cāpi vbi erat innumerabil^{is} multitudo gētiliūz genua flexit: & cūctis vidētib^{us} p^{er}ner surrexit: quapp oēs illi gēti-

les ad fidē p^{er}ueri sūt. Vidē quoqz viro sācto obe- diebāt ēt isē sibiilia vegetabilia & irrōnabilia. Infē- sibiilia sic ignis & aq^{ua}: nā cū i quodā phano ignē mi- sisset i domo p^{ri}ma & adherēte agēte vērō flāma efferebat: tūc martin^{us} sup^{er} tectū dom^{us} ascēdēs ob- uiū se adueniētib^{us} flāmis ipuit: mor^{is} h^{ic} vñ vērū flā- ma retorq^{uit}: vt cōflit^{ur} qdā p^{er}uicaciū int^{er} se elemē- tor^{um} vidēt. Cū flāmis ēt qdā cū p^{er}clitaret: vt i p^{er}di- cto dialogo legi^{tur}: qdā negociator: nec dñz xpianus exclamauit. d^{omi}n^{us} martini eripe nos: & statū trāq^{ui}litas magna successit. Silt^{us} vegetabilia: nā cū i quodā lo- co tēplū ātiq^{ui}ssimū diruiss^{et} & arborē pini diabolo d^{omi}- dicatā vellet excidē obfistētib^{us} rusticis & gētilib^{us}: vñ eoz dixit. Si de dō tuo fiducia hēs nos hāc arbo- rē succidem^{us}: & tu eā suscipe: & si tēcū ē d^{omi}n^{us} tu^{us}: vt di- cis enades: quo ānuente succise arbori & iā vñs cū ibidē ligatū cadētū signū crucis opposuit: & aliā p^{er}te rediēs rusticos q^{uo}d i tūto loco erat fere opp^{er}ssit: q^{uo}d viso miraclo ad fidē p^{er}ueri sūt. Irrōnabilia quoqz a flā- ma sibi plies obedierūt: sic legi^{tur} i p^{er}dicto dialogo. Dñz .n. canes lepusculū isēq^{ui}ntes vidiss^{et}: ipat^{us} canib^{us} vt aial iseq^{ui}nterēt: mor^{is} illi p^{er}stiterūt & q^{uo}d vici i suis vestigijs fixi māserūt. Serpēs ēt qdā cū flūuū quē- dā natādo trāsiret: martin^{us} ait ad spēcē. In nomie dñi lubeo te redire: mor^{is} se ad vñū scī retorq^{uit}: & i ri- pā aliā trāsmeauit & isēmifcēs martin^{us} ait. Serpē- tes me audiūt: & boies nō audiūt. canis silt^{us} cū i q^{uo}d- dā ex martini disciplis lafret. Ille ad euz p^{er}uerfus ait. In noie martini imbeo te obmutescē: canis cōti- nuo obmutuit: ac si ligūā habuiss^{et} abscissā. Cū fuit āt brūis martin^{us} mltē hūilitat^{is}. Itā leposū qdā m- cūct^{us} horribilē parit^{us} obuiū hīs ipm osculāt^{us} ē atqz bñdixit: statiqz mūdāt^{us} ē. In secretario quoqz resi- dēs nūqz cathedra vsus ē. nā i ecclia nemo vñqz cū sedē p^{er}spexit. Sedebat āt i sellula rusticana quā tri- podaz vocāt. Ad lte dignitat^{is} q^{uo}d par aplis dicit^{ur}: & hoc pp^{er} grāz spūs scī q^{uo}d i eū i spē ignis ad robur de- scēdit: sic fuit i aplis. Q^{uo}d & apli fēcūt cū tāqz p^{er}arē visitabāt. & egit^{ur} .n. i p^{er}dicto dialogo q^{uo}d qdā vice dñi martin^{us} sol^{us} i cella sedēt & seuer^{us} & gall^{us} ei^{us} disci- pli p^{er} forib^{us} expectarēt: subito mirabili p^{er}ussū horro- re plēs i cella audiūt isil colloq^{ui}ntes. de quo cū post- modū martin^{us} requisiss^{et}. Ille ait. Dicam vob^{is}: s^{ed} voa q^{uo}d nulli dicat^{ur}. Aq^{ui}es tecla & maria ad me vene- rūt: nec tñ illa die: s^{ed} sepi^{us} se ab eis ē cōfessus visi- tari: & pet^{er} & paulū aplos a se sepe videri p^{er}hibuit. mltē iusticie. Cū .n. ab ipatore noie martino iuita- r^{us} fuisse: & martino p^{ri}mo poculū iuss^{et} oblatū spectā- tib^{us} cūctis: vt p^{er} se regi tribuēt p^{er} b^{er}to suo dñt: mlt^{us} lū estimās digniorē q^{uo}d p^{er} se debēt bibē: & idicū iudi- cās si aut regē aut regē p^{ri}mos p^{er} b^{er}tero p^{er}stulisset. Ad lte patētē. Tācū .n. i oib^{us} patētē suabat q^{uo}d cū eēt sūm^{us} sacerdos ipone sepe a clerici^{is} ledebāt: nec a sua eos pp^{er} hoc charitate repellebat nemo illum vñqz vidit iratū nemo merētē: nemo ridētē: nūqz i illi^{us} ore nisi xps: nūqz i illi^{us} cōde nisi pietas: nisi par: nisi mīa ierat. & egit^{ur} quoqz i p^{er}dicto dialogo q^{uo}d euz martin^{us} qdā vice i veste hūspida nigro & pēdulo pal- lio circūteet^{us} sup^{er} asellū p^{er}cedēt egs d^{omi}n^{us} vñcūtib^{us} expanfactis militatēs in terram saltū precipitati

De s. martino

se dederit. et Martinus arripientes grauit̃ yberauerit. Ille aut̃ nunt̃ cedētib⁹ terga p̃bebat: s; mag⁹ illi furebat eo q; ille q̃si nō senties ybera illata eos cō-
tēnere videref. Proin⁹ at̃ aialia adeo humo fixa pmanebāt: vt q̃tūcūq; flagellata: velut sarcea mo-
neri nō possēt: quonq; ad martinū redeūtes et pecca-
tū suū qd̃ ignorant̃ i cū cōmiserāt p̃fidentes ille eis
hēctiā dedit: et gradu cōcito aialia pcesserūt. Alte
assiduitatē i oratio: q; vt i legēda sua dr. nunq; vlla
hora momētūq; p̃terijt: quo n̄ aut orōni aut lectiōi
icūberet. Inter legendū tñ et opādū nūq; aniz ab
orōne laxabat. nā vt fabris ferrarijs moris ē q; iter
opādū p quodā laboris leuamine icūdē ferunt. ita
martin⁹ dū aliqd̃ ageret sēp orabat. Alte auste-
ritatis i seipso. Hecert. n. fener⁹ i epistola ad euse-
biū: q; cū martin⁹ i quādā suā diocesi veniss; et cle-
rici lectū sibi plurimo stramēti pparassēt: ille ibidem
racesēsi sibi mollinē phomescit. Quippe q; nuda
humo vno tñ cilicio supiecto cubare cōsueuerat.
Itaq; p̃mor⁹ iniuria surgēs stramētū oē piecit: et se
sup nudā humū collocauit. Circa mediā vō noctē
tota illa pallea igne accendit et martin⁹ excitat⁹ dū
erit tētare: s; neqret ab igne carpit. et ei iā vesti-
menta vrunt. Hecidēs vō ad solitū orōnis pfugiū:
et crucis emittēs signaculū i medio ignis intactus
pmanuit: et flāmas sēst̃ rorātes quas male expert⁹
erat vrētēs. Adonachi igit̃ excitati pcurrūt et mar-
tinū quē iā cōsūptū putabāt de medio flāmarū ille-
sū educūt. Alte ppassionis erga delinquentes: q;
oēs volentes penitere ppassionis sinu recipiebat:
nā cū diabolus martinū reprehenderet cur semel
lapsos ad penitētiā reciperet: eidē rīdit. Si tu ipse o
miserabilis ab hominū iestatōe desisteres et te fa-
ctor: tuorū peniteret: ego tibi pfusus i dño xpi miaz
pollicer. Alte pietatē erga paupes. Egē i p̃di-
cto dialogo q; martinū i quādā festiuitate ad ecclīā tē-
dētē paup qdā nud⁹ secut⁹ ē. Alartin⁹ at̃ archidia-
cono pcepit: vt egētē vestiret: s; euz hoc ille facere
distuliss; igressus martin⁹ secretariā tunicā illi pre-
buit: et ginnuo abscedere iussit. Cū g⁹ archidiacon⁹
eū moneret: vt ad solēniā peragēda pcederet: ille
de se loqns rīdit se ire nō posse: donec paup vestem
accipiat. Archidiacon⁹ vō nō itelligēs: q; cū extrise-
cus capya rect⁹ eēt: ipsū nudū iteri⁹ non videbat:
paupere nō adesse cāt. At ille mihi igt̃ vestis defe-
rat et paup nō aderit vestied⁹. Cōpulsus ille ad so-
rū vadit et quq; argēteis tunicā vilē et curtā q; d̃r pē-
nula q̃i pene nulla rapiēs an pedes martini iratus
piecit. Quā ille secreto iduit: cū manice vsq; ad
cubitū: et lōgitudo vsq; ad genu p̃debat. et sic mis-
sam celebraturus p̃cedit. dum autem missam ce-
lebraret globus igneus sup caput eius appuit: et a
multis ibidez visus fuit: ob hoc par aplis dr. Illic
at̃ miraculo addit mag⁹ Jo. belet q; cū i missa ma-
n⁹ ad deū vt moris ē: lenaret manicis lineis retro
labētib⁹ cū nec brachia ei⁹ eēt grossa: nec mulū
carnosa: nec pfata tunica p̃cederet nisi vsq; ad cu-
binū rem̃ fēssēt eadē brachia nuda. Tē miraculose
to: q; aurei et gemmati deferunt ab angelis et bra-
chia decēter opūit. Cū ē tōsā qdā vice p̃pi-

cies euāgelicū igit̃ mādātū ista p̃plenit: duas tu-
nicas hūit et vnā nō hūit largita ē: ita et vos igt̃ fa-
cere deberet. Alte p̃tatis erga demones pelien-
dos. sepe. n. ipos demōes ex doib⁹ expulit. Egē
et i deo dialogo: q; qdā vacca a demōe agitata cū
vbiq; seniret et mīros pfoderet et vsus martinū et
socios i itinere furibunda pcurrer: ille manu ele-
uata ipsas sistere iubet: q; immobili pmanente vidit
demōē doiso illi⁹ ihsitē: quē icrepās discede igt̃
funeste d̃ pecude et inorū aial agitare desiste: quo
ptin⁹ discedēte vacca ad ei⁹ pedes p̃sternit et ad
ei⁹ iperū cū oī māfuetudine ad grege suū reuertit-
tur. Cū Alte subtilitatē erga demōes cognosce-
dos: Demōes. n. ita sibi p̃spicabiles reddebāt: vt
apte ab ipso sub q̃cūq; imagine viderēt: nā iterdū
dīmō i ionis psonā: plerūq; mercurij. aliq̃i vener⁹
vel minerne transfigurati se ei⁹ vulnib⁹ offerebat
quos ille oēs suis noib⁹ icrepabat: mercuriū mari-
me patiebat ihsitū: ionē brutū atq; hebetē eē dice-
bat. Cū Quadā ēvice diabolus i forma regis purpu-
ra et diademate et aureis caligis ornat⁹ sereno ore
letaq; facie sibi appuit. Cūq; diu ambo tacuissent
agnosce igt̃ martine quē colis. Xps ego sū: desce su-
rus ad frās p̃sum tibi māfētare volui. Ad hoc
cū adhuc martin⁹ admirās taceret: rursus ait. Alar-
tine cur dubitas credē cū me videas: xps ego sū. tē
ille a spū scō doct⁹ ait. Dñs iesus xps nō se purpu-
ratū et diademate renitēte ventur⁹ eē p̃dixit. Ego
xps nisi eo habita et forma q; passus ē: nisi cruci
mata p̃ferētē venisse nō credā. Ad hāc vocē ille dis-
paruit: et totā cellā fetore replent. Alartin⁹ at̃ obi-
tū suū lōge an p̃fuit: quē et frīb⁹ reuelauit. In tēa
cādacētē diocesi cā sedāde discōdie visitauit. Per-
gens ergo vidit mergos i flumine p̃fāb⁹ ihsitātes
et quosq; capiētes. Forma igt̃ hec demōnū ē. Infi-
diant̃ icant: capiūt nesciētes: captos denorāt: satu-
rariq; nequeūt deuorāt. Impat igt̃ vt relicto gur-
gite deftas peterēt regiōes. Statioq; grege scō mō-
tes filuāz petierūt. In illa igt̃ diocesi aliq̃ diu cō-
morat⁹ virib⁹ co: pis cepit desinui: et discipul⁹ idicat
se resolui. Tūc oēs fīctes cur nos igit̃ pi deser: et
aut cui nos desolatos relinqs? Inuadēt. n. gregez
tuū lupi rapaces. Et ille eoꝝ mor⁹ fletib⁹ fīes quo-
q; sic orant. Dñe si adhuc pplo tuo sū neci⁹ nō re-
cuso laborē: fiat voluntas tua. Dubitauit pene qd
mallet. q; nec eos desere: nec a xpo volebat dñi⁹
separi. Itaq; cū aliq̃ diu molestia febriū teneret: et
a discipul⁹ rogaret: vt i lectulo suo vl i cilicio et cine-
re vbi decūbebat stramētū aliqd̃ poneret: nō dect
igt̃ filij xpiani nisi i cilicio et cinere mori. Ego si vō
bis aliū exēplū reliquo ipe peccauit. Deut ac mani-
b⁹ i celū sp̃ irēt⁹ iunctū ab orōne sp̃m nō relatabat.
Et cū supin⁹ semp iacēt: et a p̃f bīs rogaret: vt cor-
pusculū inutatione lateris releuaret: fūite me inqt
frates fūite celū potius respicere q; terrā: vt sp̃s
ad dñm dirigatur. et hec dicēs: vidensq; diabolū
assistere. Quid hic inquit astas cruenta bestia? Nihil
in me fūnestum reperies: abrahe me filius reci-
piet. Et in hac voce sub archadio et honorio q; ce-
perunt circa annum domini. 448. vite ei⁹. Si. spi-

ritum deo reddidit: vultusq; eius tanq; iam glo-
rificarus resplenduit: ac chor; angelor; ibide pfallē
a multis audie; fuit. Ad ei; trāstū pictauit: sic turo-
nici cōuenerūt: ibiq; magna altercatio orta ē: dice-
bāt. n. pictauit. n. ē mōachus nos regim; cōmen-
datā. qbus illi. Job ablat; ē nobis a dō donatus.
Nocte igit media pictauit oēs penit; sopiunt;: sic
a turonicis corp; ei; p fenestrā eiectū p ligeri na-
uigio ad vrbe turonicā cū magno gaudio deportat;
C Brūs aut; seuer; coloniēsis eps cū die dñica lo-
ca scā post matutinas in ore solito circuiret: illa ho-
ra q; vir scūs obiit; angelos cātantes i celo audiuit:
vocāsq; archidiaconē iterrogat si aliqd; audiret.
Et cū se nihil audire diceret: t; eps vt diligēter au-
scultaret: moneret: cepit sursum collū exēdere: anres
erigere: sup sūmis articulis baculo se sustētās sta-
re: sed dū eps p eo orāsq; qsdā i celo voces audire
se dixit. Cui eps. Dñs me; martin; ē q; migravit
e mūdo: t; nūc āgeli eū i celū dferūt. Demōdes autē
affinerū q; eū retinere voluerūt: s; nihil sūi i eo re-
periētēs cōfusi recesserūt. Archidiacon; igit diem
t; horā notauit: t; tūc martinū migrasse cognouit.
C Seuer; etiā mōachus q; vitā ei; scripsit: cū post
matutinas leuiter obdormiss;: sic ipē i qdā epistola
testat;: scūs martin; albis idit;: vultu igneo: stellā-
tib; oculis: crine purpureo: tenēs librū i manu de-
xtra quē de vitā ei; idē seuer; scripserat eidē ap-
paruit. Cū post bñdictionē i celū cōscēdere ip; vi-
deret: t; cum eo ascēdere cuperet cūgilauit. Post
hoc aut; nūcijs veniētib; eadē nocte scūs martinū
migrasse audiuit. C So quoq; die scūs Ambro-
mediolanēsis eps missā celebrās sup altare iter p
phetiā t; eplā obdormiuit. Et cū nullus eū excita-
re psumeret: t; subdiacon; nūi ipō inuēte epistolā
nō auderet legere trāscris duax veltriū horarū
spatijs excitauerūt eū dicētes. Jam hora pterijt t;
popul; valde lassus expectat inbeat dñs nr: vt cle-
ricus epistolā legat. Ad quos ille. Nolite turbari.
frater. n. me; martin; ad deū migravit: t; ego eius
funeri obsequi pbut;: s; vltimā orōnē vobis excitā-
tib; explete nō valui. Tūc illi diē t; horā notātes
iuenerūt scūs martinū tūc migrasse ad celū. Cap-
pā eius: vt ait magister iōānes belet; reges fran-
cie i pñs portare cōfuerūt. Qñ ip; cappe custo-
des capelani dicebant. Post mortē autē ei; āno.
64° cū brūs ppetuus eius ecclīaz magnifice āpliat;
ser: t; i eā corp; trāsfere veller: semel t; bis t; tertio
ieiunijs t; vigilijs iñstētes sepulchr; ei; nullaten;
mouere potuerūt. Quq; veller dimitte qdā seuer
puleberrim; eis apparuit dicēs. Usq;quo tarda-
tis: nō videtis scū martinū paratū inuare vos si
manū apponitis: Tūc ille cū eis man; supposuit:
t; cū sūma velocitate sepulchr; leuauerūt: t; i loco
vbi nūc colit; posuerūt. Seuer; at; ille post hoc nūf
q; cōparuit. Idēc trāslatio in mense iulij celebrāf.
C Ferē quoq; q; tūc duo socij erāt quor; vn; erat
cec; t; alter cōtra ei;. Cec; aut; cōtractū ferebat: t;
cōtra: cec; cec; viā mōstrabat. Sicq; talit; medicātes
multā pecuniā acqrebāt. Audiētes vō q; ad corp;
scī martin; mlti sanabant; istum: cū i trāslatiōe ei;

corp; extra ecclīā pcessionalit; ducere; timef; ce-
perūt ne pdictū corp; iuxta domū vbi manebant
ducere; t; sic ipi fōsilitā curarēt. Nolebāt. n. sanita-
tē cōseq; ne deperiret materia q̄tus sui. Quapro-
pter de illa strata fugiētes se ad aliā trāsferebant
p quā corp; neq; dñci putabāt. Dū ergo fugerēt
corp; ei; ex ipso iūo p̄otin; obuiauerūt. t; q; de
us inulta bona pstat iuitis ambo cōtra eor; volun-
tatē cōtinuo sūt curati: s; de hoc plurimū trāstare;
C Ambrosi; aut; de scō martino sic ait. Brūs mar-
tin; pphani errōis tēpla dstruxit: vexilla pietat;
erexit. inortuos suscitauit: ab obfessis corporib; de
monia sēna exclusit: ac varijs laborātes lāguorib;
salutis remedio subleuauit: q; ita pfect; iuent; ē: vt
xp; teniss; i paupere t; veste quā egen; acceperat
mūdi dñz iduiss;. O felix largitas quā dinitas ope-
rat;. O clamidis gloriosa diuīo qua militē texit t;
regē. O iestimabile donū quod vestire meruit di-
uinitatē digne huic dñe cōfessōis tue pñia cōtuli-
sti. Digne ei arrianorum subiacuit feritas. Digne
amore martyrij psecutoris tormēta nō timuit. qd
erit p oblatiōe integri corp;is receptur;: q; p quā
tate vestis eriguit deū vestire meruit: t; videre;
Sic speratib; cōtulit medicinā: vt alios supplica-
tionib; alios visu saluaret. C De scō Briccio.

Briccus sancti martini diacon;
eiusq; plurimū emulus
multa eidē sancto cōmūia iferebat. Nāz
cū qdā pauper martinū regeret dixit ei
Bricc;. Si illū dñi grīs pspice emin;. Ille. n. ē
q; q̄st amens celū respicit. Cū igit paup; a martino
que petierat accepiss; vir scūs Briccū ad se vo-
cās dixit. An ego tibi delir; video; Bricc;. Quod
cū ille pre verecūdia se dixisse negaret. ait martin;
Nōne anres mee ad os tuū erāt: qñ hoc emin; lo-
quebaris; Amē dico tibi: q; a dño obtinui: vrimibi
i epatu succedas. S; scias multa te in episcopata
aduersa passurū. Quod Bricc; audies irridebat
dicēs. Nōne dixi virū istū delirū eē; Post mortē
igit scī martini Bricc; i episcopū ē elect;: q; dem-
ceps orationi vacabat: t; adhuc supbus tū corpo-
re castus erat. Anno at; episcopat; sui. 30. Mulier
qdā religiose vestitā: que eius vestimēta lauabat
cōcepit t; filiū pepit. Tū ois populus cū lapidibus
ad epi. laudā cōgregat; ē dicēs. Dñi pietate sancti
martini luxuriā tuā dissimulam;: s; iā neq; pōl-
lutas man; osculari valem;. Illo at; virilē hoc ne-
gāte adducite ait ad me istā: quo allato cū trigita
eēt dies. Dixit ad eū bricc;. Adiuo te p filiū dei
vt dicas corā oib; si ego te genui. Et ille. Nō tu es
iq; pr me;. Psopld at; virgē: vt qs eēt ei; pr req-
reret. il; e ait. Nō ē hoc meū. feci quod ad me pti-
nuit. Psopul; at; hoc totū magicis artib; attribue-
bat dicēs. Neq; nobis falso pastoris noīe dñabe-
ris. Tū ille. p sui pur; at; de pūnas ardentes vsq;
ad tībā scī martini cūctis vidētib; deportauit: p-
iectisq; pūnis vestis ei; illeca apparuit. t; ait. Sic
hoc meū vestimētū a pūnis māsit illesū: sic corp;
meū a cōtractu mulieris ē mūdū. Psopld at; adhuc
nō credēte scū briccū cōtra: melijs t; inuirtys afficiūt
t; a sua dignitate eijciūt: vt vbi q; scūs martinus

De sancta

dixerat impleret. Tunc Balcius scens papam adijt: et septem annis ibidem quicquid in sancti martini deliquit penitentem delevit. Populus autem iustitiam prefecit: et romam contra bricium misit: ut episcopatum sibi contra bricium diceret. Quo cum tederet in civitate vellebat vitam finiri: et armenium loco eius populus ois prefecit. Se primo igitur anno bricium cum auctoritate pape rediens sexto ab urbe miliario hospitium accepit: et armenium eadem nocte spiritu exalavit. Quod bricium per revelationem cognoscens ait suis ut surgeret. et secum ad tumulum turonensem episcopum pererant. Cum ergo bricium per vineam portam civitatem ingrederetur ille per aliam mortuus efferebatur: quo sepulto sanctus bricium sedem suam accepit et septem postmodum annis pater et vitam laudabilem ducens. 47. anno episcopatus sui in pace quievit.

De nomine.

Cecilia quoniam celi lilia: vel cecis via: vel a celo et lilia: vel cecilia quoniam cecitate carēs: vel dicitur a celo et leos quod est populus. Fuit enim celestis liliū per virginitatis pudorem. vel dicitur liliū quia habuit candorem mundicie: vigore consuetudinis: odore bonae fame. Fuit et cecis via per exempli formationem. celū per ingressu contemplationis: lilia per assiduam operationem. Vel dicitur celū: quia sicut dicitur Iudith. Celū volubile rotundum et ardens esse dixerunt. Sic et ipsa fuit volubilis per operationem sollicitam. rotunda per perseverantiam: ardens per charitatem suam. Etiam fuit cecitate carēs per sapientie splendorem. fuit et celū populi: quia in ipso tamquam et celū spirituale populi unita dum invenit celū: solē: lunā: et stellas. id est sapientie perspicuitatem: fidei magnanimitatem: et virtutum varietatem.

De sancta cecilia virgine.

Cecilia virgo clarissima ex nobili Romano genere exorta ab ipsis cunabulis in fide christi nutrita: absconditū semper angelum Christi gerebat in pectore: et non diebus neque noctibus a colloquiis divinis et oratione cessabat: suamque virginitatem conservare a domino exorabat. Cum autem eundem inveni nocte valeriano desponsata fuisset et dies nuptiarum instituta fuisset: illa subito ad carnem elicio erat iduta et desuper deauratis vestibus tegebatur. Et caratibus organis illa in corde suo soli domino decantabat dicēs. Fiat domine cor meum et corpus meum immaculatum ut non confundar. Et biduanis ac triduanis te in unis oras comedebat domino quod timebat. Venit autem nox et quod suscepit una cum sposo suo cubilis secreta silencia: et ita cum alloqueretur. O dulcissime atque amantissime me invenis est mysterium quod tibi confitear: si modo tu iuratus afferas tota te illud observantia custodire. Inerat valerianus se illud nulla necessitate detegeret: nulla perdere ratione. Tunc illa ait. Angelus dei habeo amantorem qui in immo zelo custodit corpus meum. Idcirco si vel le inter senserit quod tu me polluto amore contigas: statim feriet et amittes florē tue gratissime innocentis. Si autem cognoverit quod me sincero amore diligas: ita quocumque diliget te: sicut me: et ostendit tibi gloriam suam. Tunc Valerianus nutu dei correctus ait. Si vis ut credam tibi ipsum angelum mihi ostendere: et si vere per banc rogam quod angelus sit faciam quod hortaris. Si autem vir alius diligas: te et illum gladio feriā. cui cecilia dixit. Si in deum verum credideris: te et baptizari permiseris ipse vi

dere valebis. Tunc igitur in tertium miliarium ab urbe via que appia nuncupatur et pauperibus quos illic invenies dices. Cecilia me misit ad vos ut ostendatis mihi sanctum senem urbanum. Quomodo ad ipsum habeo scire tam indata que prestat. Illud cum tu videris indica ei omnia verba mea: et postquam ab eo purificatus fueris et credideris angelum ipsum videbis: tunc valerianus prexit et secundum signa que acceperat senem urbanum episcopum intra sepulchra martyrum latitatem invenit. Quibus ei omnia verba cecilie dixit: ille manus ad celum expandens cum lachrymis ait. Domine iesu christe seminator casti consilii suscipe seminum fructus quos in cecilia seminasti. Domine iesu christe pastor bonus: cecilia famula tua quoniam apud tibi argumetosa deseruit: nam spiritum quem quoniam leone serocet accepit ad te quoniam agnum mansuetissimum destinavit. Et ecce subito apparuit senex quidam nuncius vestibus indutus tenens librum antecis litteris scriptum: quem vidēs valerianus pre nimio timore quasi mortui cecidit et a senec lenatus sic legit. Tu domine. una fides vni baptismus: vni dominus et pater omnis et qui super omnes et per omnia et in omnibus nobis. Quibus hoc legisti: dixit ei senior. Credis ita esse an adhuc dubitas: tunc exclamavit dicēs. Non est aliud quod verum credi possit sub celo: statim illo disparere valerianus et a secundo urbano baptismum suscepit: et rediēs cecilia cum angelum loqueretur in cubiculo invenit. Angelus autem duas coronas ex rosis et liliis in manu habebat: et una cecilie et altera valeriano tradidit dicēs. Istas coronas immaculato corde et mundo corpore custodite: quod paradiso dei eas ad vos attulit: nec unquam marcescet nec odorē amittet. nec ab alijs nisi quibus castitas placuerit videri poterunt. Tu autem valeriane quoniam filio credidisti: pete quocumque volueris: et persequeris. cui valerianus. Nil mihi in hac vita existit dulcius quam vni cum fratribus mei affectus. Ideo igitur ut et veritate ipse mecum agnoscat. cui angelus. Placet domino petitio tua: et ab eo cum palma martyrii ad dominum venies. post hoc ingressus tyburti fuit valerianus cum nimium rosas scissis odorē dicit. Adire: hoc tunc rose? hic odor et liliorum re spiret. nam si ipsas rosas vel lilia in manibus meis tenerē nec sic poterat odor amēta tāte mihi suavitatis infundere: ostendit vobis ita suum refectus: ut putē me totum subito immutatum. cui valerianus. Coronas habemus quoniam tui oculi videri non possumus: floreo colore et nunc candore vivantes: et sic me interpellate odorē scissis: sic et si tu credideris videri valebis. cui tyburti. In sonis hoc audio an in veritate ista tu loquaris valeriane? cui valerianus. In sonis versus modo fuim: sed iam nunc in veritate manem. ad quem tyburti. Vni hoc nosti: valerianus. Age lus domini me docuit quem tu videri poteris si purificatus fueris et oibis idolorum abrenunciaveris. huic miraculo de coronis rosarum Ambrosius attestat: prefatus sic dicit. Ecce cecilia sic est dono impleta celesti: ut martiri palam assumeret: et ipse mundum cum thalamis exererat. Testis est valerianus iugis et tyburti provocata perfessus: quos domine angelica manu odoriferis floribus coronasti: viros vero duxit ad gloriam: mundum agnovit quoniam valeat de notio castitatis. hec Ambrosius. tunc cecilia emendat ostendit ei omnia idola esse insensibilia et inania: ita ut tyburti spiritus deret ac diceret: quia ita non credit peccata. Tunc cecilia ostendit peccata ei? dixit. hodie te fateor: meum esse cognita

tū. Sic n. amo: di ffrēz tuū mibi giugē fecit: ita te mī
hi cognatū grēpe te faciet idoloꝝ. Uade igr cū frē
tuo vt purificatiōe accipias: ⁊ angelicos vult⁹ vi
dere valeas. dūqz tēburti fratri suo. Obsecro te
frater vt mibi dicas ad quē me ducitur⁹ es. cui va
lerian⁹. Ad v. b. anū epm. cui tēburti. De illo v.
b. anō dicit q toties dānat⁹ ē: ⁊ adhuc i latebris cō
morat⁹. Ille si inēt⁹ fuerit cremabit⁹: ⁊ nos i illi? Al
mis parit inolemur: ⁊ dū qm⁹ dūitatē latēre in
celis: icurrem⁹ furorē exurētē i tris. cui cecilia. Si
hec sola cēt vitā iuste hāc p̄dere timerem⁹. Est at
alia melior: q nūqz amittit⁹: quā nobis dei fili⁹ enar
rauit. Oia enī q scā sūt fili⁹ ex p̄re genit⁹ p̄didit. oia
enī q gēta sūt ex p̄re p̄cedēs spūs alant. Ille igr
fili⁹ dei i mūdā veniēs v̄bis ⁊ miraculū vitā cē
nobis mōstrauit. cui tēburti. Verte vni⁹ deū esse
asseris: ⁊ quō nūc tres cēt testar⁹. Ille p̄dit cecilia.
Sicut i vna hoīs sapiētia sūt tria. s. i. genitū: mēoria
⁊ intellect⁹: sic ⁊ i vna dūitatē cētūta tres p̄sone cēt
pūt. Tūc cepit ei de aduētū filij dei ⁊ passiōe p̄dica
re: ⁊ multas p̄gruitates ip̄i⁹ passiōis ostēdere: nā iō
ingit fili⁹ dei ē cētus vt gen⁹ hūmā dūitatē pecca
to detētū. Vndic⁹ maledic⁹: vt hō maledic⁹ bñ
dictionē p̄sequat⁹. Illud se patit⁹: vt hō ab illūsiōe
demonū liberaret⁹. Sp̄mā corōnā accepit i capite
vt a nobis sūas auferat capitalē. fel suscepit ama
rū: vt sanaret hoīs dulcē gustū. Expoliāt⁹: vt parē
tū n̄for mūditatē opiat. In ligno suspēdit⁹: vt ligni
p̄uicationē tollat. Tūc tēburti fr̄i suo dixit. Ad
serē mei ⁊ p̄duc me ad hoīez dei: vt purificatiōe
accipia. Dūc igr ⁊ purificat⁹ angelos dei sepe vi
debat: ⁊ oia q postulabat. p̄tin⁹ obtinebat. Valeri
anus igr ⁊ tēburti elemosinis iustēbāt: ⁊ scōam
co: po: a quos almachi⁹ p̄fecit⁹ occidebat sepulture
tradebat: quos almachi⁹ ad se vocās cur p suis sce
lerib⁹ dānatos sepeliebāt inquisiuit. cui tēburtius.
Vt nā illoz sui essent⁹ quos tu dānatos appellas:
q cōtēperūt qd videt⁹ cēt ⁊ nō ē: inueniūt illud qd
nō videt⁹ cēt. cui p̄fecit⁹. Quidnā illd ē? Et tēbur
tius. Qd videt⁹ cēt ⁊ nō ē: est oē qd i hoc mūdō ē: qd
hoīez ad nō cēt p̄ducit: qd vō nō videt⁹ cēt ē: est vi
ta iustoz: ⁊ p̄ea maloz. cui p̄fecit⁹. Nō puto q mē
te tua loqris: Tūc iubet astare valerianū dicēs ei.
qm nō ē sūm caput fr̄i tui: tu saltē poteris sapiētē
dare n̄sū. Cōstat plurimū vos errare: qd gaudia
respuit⁹: ⁊ oia iūmca gaudijs affectat⁹. Tūc valeri
an⁹ se vidisse ait: glaciali tpe ociosos iocātes ⁊ ope
rarios agricolos deridētes: s. estimo tpe dū adue
nissent gloriōsi fruct⁹ laboz: gaudētib⁹ ill⁹ q putabā
tur vni⁹ ceperūt flere q v. dēbant v̄banti: sic ⁊ nos
nūc qd sustinem⁹ ignominia ⁊ labozē: i futuro autē
recipiem⁹ gl̄ia ⁊ et nā mercedē. Vos at q nūc trāsi
toriū habet⁹ gaudiū: i futuro inueniet⁹ cētū suppli
ciū. cui p̄fecit⁹. Ergo nos iūctissimī p̄ncipes cētūz
hēbim⁹ luctū: ⁊ vos p̄sone v̄sissime p̄petuū posside
bitis gaudiū: cui valerian⁹. Ille dūmōtiones estis nō
p̄ncipes tpe n̄o nati: cui⁹ morituri: ⁊ deo rōnē pro
oib⁹ mal reddidim⁹. dixit at p̄fecit⁹. Quid v̄boz cir
cūctū inozamur: Offerte dijs libamina: ⁊ ille ab
secedite. Sā niderūt. Nos deo vō sacrificiū quoti

die exhibem⁹. quib⁹ p̄fecit⁹. Quod ē nomē eius: cui
valerian⁹. Nomē ei⁹ inuenire nō poteris: etiā si p̄
nis volaueris. p̄fecit⁹ dixit. Ergo impi⁹ nomē dei nō
est: cui valerian⁹. Nomē homicide ⁊ stuprois est.
Ad quē almachi⁹. Ergo tot⁹ mūdus errat: ⁊ tu cūz
fratre tuo v̄z deū nosti. Valerian⁹ respōdit. Nos
soli nō sum⁹: s. innumerabil⁹ multitudo hāc scitantes
recepit. Tradim⁹ igr scī i custodia maximī. qb⁹ il
le ait. O iūctissim⁹ flos purpure⁹. O germān⁹ frat
nitatis affect⁹: quō ad mortē qm ad epulas festina
tis: cui valerian⁹ ait q si creditur se p̄mittēt gloriā
aiar eoz post mortē videt⁹. Et maxim⁹. Fulminibus
igneis cōsumar si solū illū deū nō cōfitear quē vos
adorat⁹: si cōrigat qd dicit⁹. Ip̄e ergo maxim⁹ ⁊ ois
ei⁹ familia ⁊ vniuersi carnifices crediderunt: et ab
v̄bano q illuc occulte venit baptisma suscepērūt:
igr dū auro: a sinē daret: cecilia exclamauit dicēs.
Etia milites xpi abijcite opa tenebrar⁹: ⁊ induim⁹
ni armis lucis. Quarto ergo militario ab v̄be scī ad
statuā iouis ducunt⁹: ⁊ dū sacrificare nollēt pariter
decollant⁹. Tūc maxim⁹ cū iuramēto asserunt: se in
hora passiōis eoz angelos vidisse fulgētes: et aias
eoz qm v̄gēs de thalamo erēntes: quas i gremio
suo i celū āgeli dei detulerūt. Almachi⁹ vō audicēs
maximū christianū effectū: eū plūbatis tandū cedi
fecit: quonqz sp̄ritū excussit: cui⁹ corpus sancta ce
cilia iuxta valerianū ⁊ tēburtiū sepelivit. Tūc al
machius facultates ambor⁹ cepit inquirere: ⁊ cecili
ā tanqz valeriani coningē corā se fecit astare: ius
sitqz vt idolis iudaret: aut sentētā mortis incur
reret: cū aut ad hoc ab apparato: s. vigeret: ⁊ illi
vehemētē flet⁹: eo q puella tā decoꝝa ⁊ nobilis
vltro se mortē traderet. dixit ad eos. Ille boni in
uenies nō est inuētū perdere: sed i mel⁹ dūmāre:
dare lutū et accipe aur⁹: dare vile habitaculū: ⁊ ac
cipere p̄ciosū: dare breuē angulū: ⁊ accipe forē plu
ciū. Si quis p nūmo solidos daret: nōne veloci⁹
festinaretis? Deus aut quod acceperit simplū red
det centuplū: et dixit. Creditis his que dico? illi.
Credim⁹ christū verū esse deū: qui talē possidet sa
mulā. Locato ergo v̄bano episcopo. 400. et am
pli⁹ baptizati sunt. Tūc almachi⁹ sanctā ceciliāz
ad se vocans ait. Cui⁹ cōditionis es: ⁊ illa. Inge
nua sū et nobilis. cui almachi⁹. Ego te de religiōe
interrogo. ⁊ cecilia. Interrogatio tua stu⁹tū sumit ini
tū: q duas r̄siones vna putat iquisitiōe cōcludi.
cui almachi⁹. Vnde tibi tāta p̄sūptio r̄ndēdi? at il
la. De p̄sciētia bona et fide nō ficta. cui almachi⁹.
Ignoras cui⁹ p̄tatis sim⁹: ⁊ illa. p̄destas v̄sa ē qm
vter v̄eto replet⁹. quē si ac⁹ pupugerit ois p̄tinus
rigor pallebit: ⁊ quicqd i se rigidū habere cernit i
curuat. cui almachi⁹. Ab iniurijs cepisti: ⁊ i iniuri
is p̄feneras? Cecilia r̄ndit. Iniuria non d̄r: nisi qd
v̄bis fallentib⁹ irrogat⁹. vñ aut iniuriā doce si falsa
locuta sū: aut teip̄suz corūpe calūniā inferentē. S. nos
scietes sanctū dei nomen oīno negare nō pos
sum⁹. Meli⁹ est enī felicit⁹ mori: qz infelicit⁹ viuere.
cui almachi⁹. Ut qd cū tāta supbia loqris: ⁊ illa. nō.
sed cōstātia. cui almachi⁹. Infelix ignoras: q vi
uificandi ⁊ mortificandi mibi est tradita potestas:

De .s. clemente

et illa. Contra veritatem publicam pro te nunc esse mentem: vitam enim vincit tollere potes: mortuis autem dare non potes. Es igitur miser mortui vite. cui almachius. Ita deponere alimentum et sacrificia diis. cui cecilia. Resceto ubi oculos amiseris. nam tu quos deos dicis: oes nos saxa esse videmus: mitte igitur manum et tangendo discas quod oculi non vales videre. Tunc irat' almachius iussit eam ad domum suam reduci: ibique tota nocte et die iussit eam in bullioto balneo cremari: quod quoniam in loco frigido mansit: nec modicum fletus sudor pensavit. Quod cum audisset almachius iussit eam in ipso balneo decollari: quam spiculator tribus ictibus in colo percussit: sed tamen caput percussione decollatus accepit: eam femininam crucis carniferum dereliquit. Ipsi triduum autem supinam oia que habebat pauperibus tradidit: et oes quos ad fidem convertebat: bano episcopo commendavit dicere. Triduanas iduitas mihi postulavi: ut hos tue beatitudini commendare: et hanc domum meam in ecclesiam consecraret. Scimus autem verba nos contra eius inter duos episcopos sepelivit: et domum suam in ecclesiam ut rogauerat consecravit. Passa est autem circa annum domini .xxxz. tpe alexandri imperatoris. Alibi tamen legitur quod passa est tpe marci aurelij: quod imperavit circa annum domini .zzo.

De nomine.

Clemens dicitur a cleos quod est gloria: et mens: quasi gloriosa mens. Habuit enim gloriosam mentem. scilicet purgatam ab omni sordide: ordinatam omni virtute: et decoratam nunc omni felicitate: quod confirmat i hoc: sic dicit Augustinus in libro de trinitate: quod ibi esse nostrum non habet mortem: nosse nostrum non habet errorem: amare nostrum non habet offensionem. vel dicitur a clemencia: quod clemens et misericors valde fuit: vel sic dicitur a glorioso. Clemens dulcis: iustus: maturus: et pius. Iustus in actione: dulcis in sermone: maturus in conversatione: pius in iustitia. Et vitam ipse in suo itinere profecit: marie scilicet ad illud locum in quo quodammodo beatus petrus in pontificatu successit ostendit. cetera ex eius gestis quod continetur habetur: summuntur.

De sancto Clemente episcopo.

Clemens episcopus ex nobili romano eius faustinianus: mihi vero eius matidiana nunc cupata est. Habuitque duos fratres: quorum unus faustinus: alius faustus dicebatur. Cumque matidiana mihi eius mira corporis pulchritudine polleret: fratres viri sui libidinoso amore in eam vehementer exarsit. Cum autem ea quotidie molestaret: et ipsa sibi nullatenus assentire vellent: et viro suo hoc revelare timeret: ne inter duos fratres inimicitias suscitaret: cogitavit per aliquod tempus se a patria abscondere donec illicitus amor quiesceret: quem aspexit peritiam istam: ut autem a viro suo hoc obtinere valeret: sonum valde perficit callide: quod in hunc modum viro retulit dicens. Ecce quoddam mihi per visum assistit numen mihi precipiens: ut festi cum duobus geminis. scilicet faustino et fausto ierem: quod si non facere simul donec ipse mihi reditu iparet: quod si non facere simul cum duobus liberis iterum. Quod vir audies vehementer expavit: ac viro cum duobus liberis et familia multa athenas misit: ut ibi maneret et filios faceret erudiri. Adinor autem filium. scilicet clementem cum esset annorum quatuordecim sibi per solatium retinuit. Cum autem mihi cum filiis navigaret: no-

cte quoddam navis naufragium pertulit: et mihi sine filiis a fluctibus cecita super quoddam saxum enavit: quod duos natos perisse consideras pre nimio dolore in mari fudum se precipitasset: nisi quod saltu eorum cadauera se reptura spabat. At vero ubi nec viuos nec mortuos se reperire posse cognovit clamores et ululatus maxime dabat: manibus suas moribus lacerabat: nec vlla consolatione ab aliquo recipere volebat. Cumque milie mulieres astaret quod sua infortunia eidem narraret: et illa ex hoc consolatione non recipere: affuit quoddam mulier iter ceteras que viros suos adoleverat et nautam in mari perisse asseruit: ob cuius amoris postmodum nubem recusavit. Recepra igitur quicquid consolatione apud ipsam manebat: et quotidianum victum suis manibus acgrebat. Sed non multum post manibus eius crebris moribus laceraverat sine sensu et morte adeo sunt effecte: ut cum ipsis nullatenus operari posset. Illa autem quod eas suscepit palysis incurrit: et de lecto surgere non valebat: sicque matidiana medicare compellit: et ipsa cum hospita ex bis quod invenire poterat pascebat. Copleto igitur anno quo matidiana cum liberis discessit et prius misit athenas nuncios viros eius: ut ipsos requireret: quod agerent itinerem. Sed illi qui missi fuerant nullatenus redierunt. Denique cum alios misisset: et illi reverentes se nullum de vestigiis reperisse narraret clementem filium suum sub tutoribus dereliquit: et ipse ad quoddam virorem cum filiis navem persequitur: sed mitem rediit. Agit igitur annis clemens orbat' stetit: nec de prece viros eius vel de fratribus aliquod indicium invenire potuit. Ipse autem clemens studio literarum se perit: et summum philosophicam apicem apprehendit. Desiderabat autem vehementer et studio se querebat quod sibi aie immortalitas persuaderi posset. Ob hoc quod philosophorum scholas frequenter adibat: et si quod quod immortalis esset obtinebat gaudebat: sed si quod mortal' esset perinde tristis abscedebat. Denique cum barnabas romam venisset et fide christi predicaret philosophi cum tamquam istam et amorem deridebant: unde quoddam quodammodo fuit clemens philosophus: quod cum primo sic alij deridebat: et eius predicationes contenebat: tale quodammodo per derisum barnabe fecit dicere. Cum culer aial sit exiguum: quod est quod ille ser pedes habet: et super alas possidet: et lephas autem cum sit imane aial nec alas possidet: et tamen quatuor pedes habet. Cui barnabas. Sulte tue quodammodo in dere per facile posses: si vitam cum discedere quere videris. Sed nunc de creaturis nobis dicitur aliquid absurdum esse: cum a vobis creaturaz auditor ignorat. quod enim creatoris non cognoscit: iustum est ut creaturaz erret. In hoc vultu cordi clementis philosophi valde inebat: ita quod fide christi instructus a barnaba recepit: et inde ad petrum postmodum perperavit: quem ille de fide christi instruxit: et aie immortalitate evidenter edocuit. Et eo tpe summo magis duos discipulos habebat. scilicet aquila et nicetas: quod eius fallacias agnoscetes cum reliquit: et ad petrum per fugierunt: et eius discipuli sunt effecti. Cum autem petrus clementem de sua interrogatione pergenie: ille quod matris et fratris et patri acciderit per ordinem enarravit: addens quod credebatur quod mater cum fratribus in mari perierat: patet vero ante merore aut filii naufragio iterisset: quod audies petrus lachrymas continere non potuit. Et Quada autem vice petrus cum discipulis suis ad insulam per sex miliaria distantem: in qua matidiana mater clementis morabatur:

venit ubi qdā columne vitree mirae magnitudinis
erat. Quas cū petr⁹ cū ceteris miraret vidēs ipas
medicātes cur non potius suis manibus operaret
icrepavit. q̄ ridit. Specie tñ mī dñe hōo manūz;
q̄ meis sic sūt debilitate moribz: vt oīno sint isen
sibiles effecte: atq; vñā mē i mare p̄cipitasse vt
vltā nō vincere. cui petrus. Quid ē quod loqris?
Nescis q; aīe eoz q se iterum grauitur puniunt?
cui illa. Vñā hoc mihi certū fieret q; anime post
mortē viuāt. libenter. n. meipsā occiderē: vt saltem
vna hora dulces meos natos vidē possē. Cūq; pe
trus ab ea cām tāte tristitie interrogass; illa ei or
dinē rei geste narrasset: ait petrus. Est qdā adole
scens noīe clemēs q; hoc q; refert mī i frīb⁹ asserit
accidisse: qd illa audies nimio stupōe pensā cōmit.
cūq; ad semetipsā rediss; cū lachrymis ait. Ego sū
adolescētis mī? p̄cides ad pedes rogare cū cepit
vt sibi filiū suū testat. iter ostendere dignaret. cui pe
tr⁹. Cū adolescētē viderē paululū dissimula quosq;
ab īsula cū navi egrediamur. Quod cū se facturaz
pmississ; tenēs petrus manū eius ipsā ad nauē vbi
erat clemēs ducebat. Vidēs vero clemēs petrum
mana mulierē ducentē ridere cepit: mor āt vt mu
lier iuxta clementē fuit: se cōmire non potuit: sed
statim in āplexus eius ruit ⁊ crebro osculari cepit.
Quā ille tāq; īfamētē mulierē cū idignatōe repel
lebat: ⁊ aduersus petr⁹ idignatōe non modica mo
uebat. Cui petr⁹. Quid agis o fili clemēs: noli re
pellere mīz: tuā. Quod cū audiss; clemēs lachry
mis īfusus sup mēz lacente cōcidit ⁊ eā cognoscē
cepit. Tūc ad p̄ceptū petri hospita suā q; paralyti
ca iacebat adducit: ⁊ ab eo cōtinuū liberat tūc mī
clementē d̄ p̄e interrogauit. cui ille. Ad te gredī
fuit ⁊ vltā nō rediit. At illa audies solūmodo suspi
rauit. Grāde. n. p filio īcōto gaudīū hīs reliquos
glorabat merores. Interea cū niceta ⁊ aqla dēcūt:
⁊ redeūtes mulierē cūq; petro vidissent: q; nā sit hec
mulier p̄cētāt. qd clemēs ait. Mater mea est
quā mihi de? redonauit p dñm meum petr⁹. Ipost
hec petr⁹ oīa eis p ordinē enarrauit. Quē cū an
dissent niceta ⁊ aqla subito surrexerūt dicētes. Do
minator dñe de? vera ne sūt hec an sōmū ē qd an
diuim⁹? Tūc petr⁹: si nō inq; nos infamimus hec
vera sunt. At illi facie cōfricātes aiūt. Nos sum⁹
faustinus ⁊ faustus quos mī nra exīstīnat in mari
interisse: ⁊ accurrētes ī āplexus matris ruit: ⁊ eam
crebrius osculant. At illa ait. quid vult hoc cē? ad
quā petr⁹. Isti sūt filij tui faustin⁹ ⁊ faust⁹ quos in
mare p̄isse putabas. Nec audies mī p nimio gan
dio velut amēs effecta corruit: ⁊ post ad se reuerſa
ait. Obsecro vos dulcissimi filij narrate mihi quō
enastis: q; rīderūt. Cū natis fuiss; resoluta ⁊ nos
sup quādā tabulā vberemur: qdā pirrate nos ī
nemētēs ī suā nauiculā posuerūt: ac imitat. noīb⁹
euidā nos honeste vidue iustine noīe vendiderūt
q; tāq; filios nos habuit ⁊ liberalib⁹ artib⁹ nos eru
diri fecit: tā dē philosophie opā dedim⁹ ⁊ simōi cui
dā mago nobiscū educto adbestimus. Cūq; ei? fal
laciā cognouissē? ipm oīno deseruim⁹? petr⁹ di
scipli p zachēū effecti sum⁹. Sequenti āt die ascriptis

petr⁹ trib⁹ frīb⁹. s. clemēte: aqla ⁊ niceta ad quēdā
secretiorē locū ordinis grā descendit: quos venerād⁹
qdā fener: s; tñ pamp alloq cepit dicens. Adisereoz
vestri frēs: q; sub spē pietatis vos grauiterrare
cōsidero. neq; n. de? ē neq; cultus hic aliqd ē: nec
puidētia ī mundo: s; foruit⁹ casus: ⁊ genesis oīa
agunt. sicut ⁊ ego ex meipso manifeste cōperi ī di
sciplina mathēsis p ceteris erudit⁹. Nolite ergo er
rare: siue. n. oret⁹ siue nō qd vestra genesis cōtinet
vobis erit. Clemēs āt ī cū respiciēs anīo pulsabat
⁊ sibi se cū aliis vidisse videbat. Cūq; de mādā
dato petr⁹ clemēs: aqla ⁊ niceta cū eo dimisi? dispu
tassent ⁊ puidētiā aptis rōnib⁹ ostendissent cūq; ob
reuerentiāz crebro p̄cem vocaret dixit aqla. Quid
necesse ē vt cū p̄ez vocem⁹? cū ī mādatis habeam⁹
nemine sup terrā p̄ez vocare: ⁊ post hoc respiciēs
ad senē ait. Istō iuniorie accipias p̄: q; frēs meū cul
pant: q; te p̄cem vocauit: hēm⁹. n. tale mādātū: ne
aliqūe noīe isto vocem⁹? Cūq; aqla hoc dixisset ri
sit oīz astātū cet⁹ vna cū senē ⁊ petro: ⁊ cū ille cāz
risus igreret dixit ad cū clemēs: q; facis id de quo
alios culpas senē p̄ez vocādo. At ille negabat di
cēs. Vere nescio si cū p̄ez vocaueris: vix cū sat⁹ d
puidētia disputatū cēt: dic fener: credēs? vñq; pui
dētiā cē: s; a p̄pā cōficiētia phibeoz hūic fidei accō
modare cōsensū. Nōm. n. meā ⁊ cōing⁹ mee gene
sim accidisse. Audite īz? p̄ingis mee thēma: ⁊ lue
nier⁹ scema cui? exitis accidit. Hābuit nāq; marē
cū venere sup centz: lunā vō ī occasu ī domo maris
⁊ finibus saturni: qd scema aduiteras facit ⁊ fuos
p̄p̄os amare ī peregre ⁊ ī aqs defugit: qd ⁊ ita fa
ctū ē. Incidit nāq; ī amorē fuit: ⁊ periculū atq; op
probriū metuēs cū ipso aufugit ⁊ ī mari perijt. nāz
sicut ff me⁹ retulit ipz pmo ad amantē: s; cum ipse
assentire sibi nollet ī seruū sue libidinis amorēz re
torſit: nec tñ ei ip̄tādū ē: q; cā genesis hoc facē cō
pult. Narrauitq; quō sōmū fuxerit: ⁊ quō cū libe
ris atbenas vadēs naufragio p̄ierit. Cūq; filij vel
let ī cū irruē ⁊ rē apire. phibuit petr⁹ dices: q̄scite
quoadusq; mihi placuerit: diritq; ei petr⁹. Si ho
die p̄ingē tuā castissimā tibi cū trib⁹ filiis p̄signaue
ro credēs q; genesis nihil sit: cui ille. Sic ip̄ose ē te
exhibē qd p̄missi: ita ⁊ ip̄osibile ē cē genesis ali
qd fieri: diritq; ei petr⁹. Ecce iste ē fili⁹ tu⁹ clemēs:
⁊ hi duo gemini tui faustin⁹ ⁊ faust⁹: tūc senex reso
lutis mēbris cecidit ⁊ exanimis scūs ē. filij āt irraē
tes ī cū osculabāz verētes ne spm̄ renocare possz.
Tādē ad se rediēs oīa vt acciderāt ordinē audi
uit. Tūc subito vro: aduenit: cū lachrymis clama
re cepit. Ubi ē vir me⁹ ⁊ dñs me⁹? hoc cum illa q̄
amēs clamaret senex euenit: ⁊ cū mlt⁹ lachrymis
āplecti ⁊ strīngē eā cepit. Dū igit sūt manerēt: ad
uenit qdā nūciās appionē ⁊ ābionē faustīam ami
cissimos cū simone mago hospitari de quoz adue
tu faustīan⁹ valde gaudius ad cos vīstādōs mī.
Et ecce nūci⁹ venit q; dicēt ministz cesaris āthio
chīā aduenisse: vt magos oēs q̄reret: ⁊ morte puni
ret. Tūc simō mag⁹ ī odiū filioz q; ipm reliq̄rāt vñ
tus sui similitudinē ī faustīanū ip̄esūt: vt nō fau
stīan⁹ s; simō mag⁹ ab oib⁹ putaret: hoc āt fecit

Be. s. clemēte

vt a ministris cesaris loco sui teneret et occideret. Ipse autem simul de partibus illis abcessit. Quis autem faustinianus ad petrum et filios redisset expanerit filij vultu simonis et cum imētes vocē at prius sui audientes. Solus autem petrus erat qui vultu eius naturale videbatur: cumque filij eius et vxor eius refugeret et exacerant dicebat eis. Cur excremini et refugitis prius vrum? quid ridentur? quod id cum fugerent: quod ego vultu simonis magici appareret. cōfecerat. n. simo quiddam vnguentum et facie eius punverat: et vultu suū arte magica ipse effecerat i cū ipse igitur lamentabatur et dicebat. Quid mihi misero accidit vt vna die recognitus ab vxore et filiis letari non poteris cum eis? Vxor vero sparsis criminibus filij plūmū flebāt. simo autem magus dū adhuc cēt anthiochia petrum plūmū ifamauerat: magnū maleficiū et homicidiū cū dicēdo: dūq; itatū aduersus petrum populū cōcitauerat: vt ipm iuenire plurimum affectaret: vt carnes eius dētib; lamaret. Dixit ergo petrus faustiniano: qui quēdā simo magus ēē videret pge anthiochia et corā oī populo me excusa: ac ea qd me dixit simo ex psona sui retracta. Ipost hoc ego anthiochia vēiā et atē illū pplz hūc vultū a te effugabo et ppuz corā oīb; reddā: Ipost tū nullo mō credē dū ē: qd beat? Ipostus mentiri mādauerit cū deus nō idigeat nro mēdacio. Ideo itinerariū clemētis i quo hec scripta sūt liber apocr pph; ē: nec vt quibuldā placer suscipiēd; i talib; veniū dīci pōt: qd petrus i vba sua diligēter cōsiderent nō sibi dixit vt simonē magū ēē se dicēt: s; vt pplō effigie faciei su pindat; ondēs petz ex psona simonis cōmēdaret et mala qd dixerat reuocaret: ille dixit se ēē simonē nō qstūm ad veritatē: s; qstūm ad apparentiā: vñ qd dixit isra faustinianus. Ego suz simo et ēē debz accipi. i. qstū ad appētiā videor ēē simo: fuit ergo simo supple putatiū. Iposterit ergo faustinianus p clemētis anthiochia: et pplz quocās dixit. Ego simo ānūcio vobis et cōfiteor oīa sefellisse de Ipostro. Nequaquā. n. ē seductor vel magus: s; ad salutes mūdi missus: qpp si decetero aliqd cōtra ipm dire ro me tanq; seductorē et maleficū repellat. nūc. n. penitentiā ago: me maledixisse cognosco: Moneo igit vos vt ipsi credatis: ne vos et ciuitas vra infimul pereatis. Quāq; hec oīa qd petrus inlserat pplz et iam in amore petri populū incitasset: petrus ad eum venit et oratione sacra effigie vultus simonis ab eo penitē effugauit. Ipostulus. n. anthioce. nus petz benigne et cū mltro honore recepit et ipm i cathedra sublimauit: qd audies simo illuc prexit et pplm quocās ait. Ipostro qd cū vos salubrib; pceptis instrueri et a seductore Ipostro vos cauere mōstraueris: vos ipm nō solū audistis. s; et epali cathedra sublimastis: tūc oēs cū furore aduersus eū dire rit. Ipostro nobis filius es. nudū itū te penituisse dicebas: et nūc te et nos pcpitare conat; et ipetū in eū faciētes cū ignomina cū prin; expulerūt. Ipost oīa clemēs i libro suo de seipō narrat: et hāc histo. riā ibidē iseruit. Ipost hec autem petrus cū romā veniss; et passionē suā iminere videret: clemētē p se epz ordinauit. Ipost dūo igit pncipe aploz petro clemēs vir pūid; pcanēs i futurū: ne. s. p hoc exēplū qlibz vel-

let sibi i ecclia successorē statuere et hereditatē sāctuariū dñi possidere: lino cessit: et postmodū elero. Nonnulli asserūt qd lino et cler; n fuerūt sūm pōntifices: s; tū Petri apli coadutores: pp qd i cathalo go pōntifici meruerūt annuerari. Ipost hos autem clemēs eligi: et p hūc cōpellit: q ita mox ornatū pollebat: vt iudeis et gētilib; et oīb; xpianis pplz dēplacēt. Singlax iopes regionū notari scriptos bēbat et quos baptisimū seif canōe mādauerat n sinebat publice fieri mēdiciatū subiectos. Cū igit domi cilla vginē nepte Domitiani ipatoris sacro vclamine psecrass; et Theodora vxorē sūmū amici ipatoris ad fidē quertiss; et i castitatē pposito manē pmitteret. Ipostus; zelo dūc; ecclia pesti vxorē suā occulte itrauit seire volēs pp qd illa sic ecclia frēqn timeret. at vbi a seō clemēte dō fusa ē et a pplō nūc ē amē. Ipostus; et fura pēit; ē fecer; q statū pueri suis dixit: cito me tollite et foras educate. Iposteri autem p torā ecclia cū girabāt; ad ianuās puenire n poterāt: quos cū vidiss; Theodora sic errātes pūmo qdē ab eis declināuit putās qd vir su; eā cognoscē poss; Ipostmodū aut qd nā h; cēt eos introgavit. qd dixerūt. Dñs nū vult vidē et audire qd i licet: et cetera fura pēit; ē. Tūc illa i orōne se dedit de pēas vt vir su; ide exte poss; et post orōnē dixit pueri. Ipostmō et pducite dñm vřz ad domū. Quāq; abiissit seō clemēti theodora qd acciderat idicauit. Tūc fac; clemēs rogatu theodore ad eū vēit: et ips; iūcū apē oculis nil vidēt et nil penit; audiēt. Quāq; clemēs p eo orass; et ille auditū et lumē recepsit; vidēs clemēte iuxta vxorē suā stāte amēs efficit; et illuz magis artib; suscitāt; pceptiq; suis suis: vt teneret clemētē dicēs: vt igredēt ad vxorē meā magis artib; me excecavit: pceptiq; ministr; vt clemētē ligaret et ligatū traheret. At illi ligātes colūnas iacētē et sara putabāt: sic et sūmū videbāt qd scūz clemēte cū suis cleris attraheret et ligaret. Tūc clemēs sūmū ait. Quia sara dos dñs sara sibi meruisti. Ille atē vē cū ligatū exstimas ait. Ego te interfici facia. Clemēs atē ide abscedēs theodora rogauit ne ab orōe cessaret donec vir su; dñs vīstaret. Orati igit theodore petrus aplus appuit dicēs. Per te vir tu; saluabit; vt ipleat qd dixit ff me; paul; Saluabit vir ifidel; p mulierē fidelē. Et hoc dicēs abscessit. statiq; sūmū vxorem suā ad se vocauit obsecrās; vt p se oraret et scūz clemētē ad se vocaret. Qui cū veniss; ipz i fide instruit; et cū cū. 33. de domo sua baptizauit: p hūc at sūmū nūc nobiles et amici nerue ipatoris dñō crediderūt. Tūc comes sacroz pecuniā mltē dedit: et scūz clemētē seditōz maximā excitauit. Tūc mameritū vrbis pfect; ppli seditōz marimā nō ferēs ad se clemētē adduci fecit: quē cū redarguēt et ad se idinare tētarer; ait ille Optarē te ad rōnē accedē. Nā si canes mlti et nos latrauerūt et morsib; attrēctauerūt nūq; hoc nobis auerte pūit qd nos sūm; rōabiles hoies: et ipsi sūnt irrōabiles canes. Seditō atē ab ipis exorta oīdē se nihil hūc certū vel vey. Tūc mameritū de eo traiano ipatori scribēs nūq; accepit: qd aut sacri ficaret: aut trās pōtū mare i heremo qd adiacet ei-

nitati persone ipsū i exiliū mitteret. tūc p̄fect⁹ cle-
mētē cū lachrymis ait. De⁹ tu⁹ quē puer colis ipe
te adiuuet. p̄fect⁹ at̄ ei nūc tribuit: et oīa ne-
cessaria ministrant. Multi at̄ clerici et laici ipsū i
exiliū se secuti. p̄fectus at̄ i insulā inuenit ibi pl⁹
q̄s duo milia christianorū ibidē iadudū ad secunda
marmora dānatorū: q̄ sctū clemētē vidētes statim
i fletū et lachrymas prurperūt: quos ille cōsolās ait
Ad meīs meritis ad vos me misit dñs: s; vestrīs
coronis participē me fieri: et cū ab eis didiciss⁹ q̄ a
sexto miliario aquā suis humeris dporarēt: dixit
eis: Orem⁹ oēs dñs nřz iesū xp̄s vt cōfessioib⁹ suis
fōtē i isto loco ac venas aperiat: et q̄ pensit petram
i deserto signa et fluerūt aque i abundātia: ipse nob
latice affluētē impartiat: vt de ei⁹ bñficijs gratule-
mur. Cūq; orōne facta hīc ide circūspiceret vidit
agnitātē q̄ pede erecto dextro q̄si locū ep̄o onde
bat. Et intelligēs dñs iesū xp̄s eē quē solus ipe vide-
bat perrexit ad locū et dixit. In noīe patris et filij et
spūs scī: i isto loco penite: s; cū nullus i ip̄o loco in
quo agn⁹ iterat p̄tigerat: ipe accepto breui sarcu-
lo: leuicim locū sub pede agni pensit: statim mari
m⁹ fōs erupit: et i flumē creuit. Tūc vniuersis gau-
dētib⁹ factus clemēs ait. Flaminis ipe⁹ letificat ci-
uitatē dei. Ad hāc samā multi cōfluerūt: et vna die
quingēti et āpli⁹ ab eo baptisma suscepērūt: et idolorū
tēpla destrūctes p totā p̄uinciā intra ānū. 7. ecclē-
sias edificauerūt. Post tres ānos trāsan⁹ iperator:
q̄ cepit āno dñi. i. 106. hoc audiēs quendā ducē illuc
misit: q̄ cū oēs libētē mori cōspiceret multitudinē
cessit et solū clemētē ligatū ad collū ei⁹ āchora i ma-
re p̄cipitūit dicēs. Jā n̄ poterūt ip̄s p deo colere.
Statē at̄ oī multitudinē ad lit⁹ maris conuoluit
et pheb⁹ dūcipuli ei⁹ oēs orare p̄ceperūt: vt dñs cor-
p⁹ sui maris eis mōstraret. Statimq; mari p tria
miliaria recedētē oēs p ficeā igressi inuenērūt i mo-
dū tēpli marmorei hitaculū a deo paratū: et ibi ar-
chā sancti clemētis et āchorā iuxta eā. Reuelatū
ē at̄ discipulis ei⁹ ne ide tollerēt corp⁹ eius. Omni
āno tēpore passiois eius p septē dies ad tria mi-
liaria mare recedēt: et sicā iter adueniētib⁹ tribuit
In vna solēnitatē mulier cū filio suo parvulo ad
locū accessit. Cōpletis at̄ festiuitatis solēnijs cum
puer obdormiret son⁹ inmodū tūc aq̄ subito factus
ē. Mulier at̄ territa et filij sui oblita cū reliq; multi-
tudine ad ripā aufugit: que postmodū filij memor
cū ciuitate m. rimo flebat et vsq; ad celū lamētabi-
les voces dabat: ac p litōra clamās et euilans dis-
currēbat: si forte filij corp⁹ a litōrib⁹ eieciū vide-
rēt: s; cū i ea oīs spes dīceret ad domū redire: et to-
tū illū ānū i fletū et merorū dūxit. Post ānū igit ap-
to mari oēs āticipās ad locū cōcūta venit: si de filio
forte aliquod v. stīgū inuenire possz. Cū ergo ante
tumultū scī clemētis se i orōe dīdisz. surgēs vidit i-
fātē i loco vbi cū reliq;rat dormiētē. Et iūmās at̄
cū eē dīfūcū accessit ppi⁹ q̄si corp⁹ collectara exa-
mine. S; cū cū dormiētē cognouissz excitatū velo-
citer spectantib⁹ populis icolumē i vñis lenauit: et
vbi nā p illū ānū fuerit requisit. Ille at̄ se nescit re-
spōdit ānū ieger p̄terierat: s; tñ vni⁹ noctis

spatio se suauiter dormisse putabat. Ambro. i p̄sa-
tiōe sic ait. Cū inq̄ssim⁹ p̄sentor: brāz clemētē p-
nis afficere a diabolo cogere nō ei tōmētū itulit
s; triūphū. Factat ergo martyr i fluctib⁹ vt merge-
ret: et ex hoc puenit ad p̄mū. vñ petr⁹ magi ei⁹ p-
uenit ad celū: ābor ergo i fluctib⁹ xp̄s approbans
mētes clemētē ad palmā victorie de p̄fido reuo-
cat: petrū ad celestia regna i codē elemēto ne emer-
gere eleuat. C Refert leo ostiēns ep̄s q̄ ipe quo
michael ipator noue rome regebat ip̄m: sacerdos
qdā noīe philosph⁹ q̄ ob sūmū ingenū a pueritia
fuerat sic vocat⁹: cū cersonā puenisset: et d̄ his que
narrāt i historia clemētis habitatores iterrogassz:
qa aduene pont⁹ q̄ idigene erāt se nescit p̄fessi sē
Siquid miraculū marini recessus ob culpā ihabitā-
tiū iā dū cessauerat: et ob ieurū barbarorū tpe mari
ni recessus veniētū tēplū dīstrūctū fuerat: et archa
cū corp⁹ marinis fluctib⁹ obruta erat: erigētib⁹
culpīs ihabitātū: sup quo mirat⁹ pbs et accedēs ad
ciuitatē noīe georgiā cū ep̄o et clero et poplō ac-
cessit ad q̄rēdū sacras reliq̄as ad insulā i qua existi-
mabāt eē corp⁹ martyris: vbi cū hymnis et orōib⁹
fodiētēs diuina reuelatōe inuenērūt corp⁹ et ācho-
rā cū q̄ fuerat i mare p̄iectū: et deportauerūt ceruo-
nā. Deide p̄dicit⁹ philosph⁹ cū corpore scī clemē-
tis romā venit: et multis ostēns miraculis i ecclesia
que nūc dī scī clemētis honorifice corp⁹ collocatū
fuit. In chronica at̄ qdā legīt q̄ mari ab illo loco
exicato a beato cyrillo normāno ep̄scopo romā
trāslatū ē. C De sancto Crisogono.

Crisogonus iussu Dioclitiani
i carcere recludit⁹
vbi scē Anastasie alimonij s̄onebat. Cū
ergo anastasia vir ei⁹ i artissimā custodiā posuissz
crisogono q̄ eā erudierat talia scripta dixerit. Scō
p̄fessōi christi crisogono anastasia. Sacrelegi ingū
mariti suscepit: cui⁹ do misit tēpore mēta ifirmi-
te dēlinās die noctiq; dñi nři iesū xp̄i āplectō v-
stigia. Cū iste p̄monitū meū ex quo illustrat cū i dī
gnatōe ac turpib⁹ idolatris exhauiat: me quoq;
velut magā atq; sacrilegā custodie taz grauissime
mācipauit: vt me vitā tēporalē amittere suspicer.
Instil. n. sup̄est nūi vt emissio spū mortis succubam
In q̄ morte lz gloriē: tñ mea mēs valde p̄terit: qz
opes mee q̄s dō dūonerā a turpib⁹ p̄sumū. Vale
vir dī memētōq; mei. Cui crisogon⁹ r̄ndit. Unde
q̄ n̄ sturberis i hoc: q̄ tibi pie vñerū iherāt aduer-
sa. Ad. n. deperit: s; p̄baris. Cito ad te placitū tps
xp̄s quertet et q̄i post noctis tenebras floridū diei
lumē aspiciēs: et post glaciei frig⁹ aurea tibi tēpora
et serena succedēt. Vale i dño et ora p me. Deniq;
cū brā anastasia sic i custodia artaret: vt vir ei pa-
nis q̄drās daret: existimās se monturā crisogono
eplāz i hoc vba scripsit. Confessōi xp̄i crisogono
anastasia. Simis vñt corp̄is mei: vt egredietē aīaz
ipe suscipiat: p cui⁹ amor ista sustineo: q̄ et ore b⁹
verule recognouer. cui ille r̄scripsit. Scō ē vt lumē
tenebre ātcedāt. sic ē post ifirmitatē sal⁹ fuerit
et vita post mōrē p̄mittit. Uno sine dēclūt et ad-
uerfa bñ⁹ mūdī et p̄spa: me vel tristib⁹ desperatio

De sancta

vel letis clario dicitur: vñ mare ē: i quo nauticūle
corpi nfi vellificat: ⁊ sub vno corporis gubernato
re aie nostre nautico fūgunf officio. Quorūda igit
naues forissimis cathenar nexib⁹ solidare crebros
equoris cōcitaros fluit⁹ illese p̄tercūt. Quorūda
vero fragilis innetura lignoz cū i trāquillo vici
nū mo: n cōficiūt cursū. Tū aut o xpi famula crucif
tropheū tota mēte cōstrige: ⁊ teipsā p̄para ad op⁹
dei. Igit dioclitian⁹ aqlegie partib⁹ posit⁹ cete
ros xpianos occidēs sanctū crisogonū sibi p̄sentari
iussit. cui cū diceret. Accipe potestātē p̄fecture tue
⁊ cōsulatū generis tui ⁊ sacrificia dijs. respōdit cri
sogon⁹. Qñū deū i celis adoro: ⁊ dignitates tuas q̄
si lūū cōtēno. Data igit sup eū sentētia ad quēdā
locū ducit: ⁊ ibidē p̄m⁹ decollat⁹: circa annū dñi.
287. cuius corpus cum capite sanctus zelus p̄sby
er sepeliuit.

De nomine

Atherina dicit a catha: qd ē vniuersum
⁊ ruina qñ vniuersalis ruina. Omne enī
edificiū diaboli i ea vniuersaliter corruit
Nā i ea ruit edificū supbie p humilitatē
quā habuit. Carnalis cōcupiscētie p virginitatez
quā seruauit: cupiditatis mūdanc: q oia mūdāna
desperit. Vel catherina qñ cathenula. ipa cui sibi
p bona opera quādā cathenā fecit p quā vsq ad
celū ascēdit: que qdē cathena sine scala qtuor: gra
dus hēt q sunt inocētia operis: mūdicia. corporis:
d̄spectio vanitatis. locutio vitatis: quos ppheta p
ordinē ponit dicēs. Quis ascēder i montē dñi ⁊ c.
⁊ respōdet. Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q nō ac
cepit i vanū alaz suā: nec iurauit i dolo primo suo.
q̄liter at isti qmō: gradus i brā catherina fuerunt:
patet ex legēda sua. Et vtrū ipsa sit ceteris v̄gib⁹
gloriosior q sola fuit xpi spōsa familiarior: plene ha
betur i sanctuario maḡi leonardi de Utino.

De sancta catherina.

Atherina costī regis filia oībus
liberalū artū studiis
erudita fuit. Cū aut maxenti⁹ ipator: oēs
tā diuites q̄ pauperes ad Alexādrīā vocassz: vt
idola imolaret: ⁊ ch̄stianos imolare nolētes pu
nirer: Catherina aut cū eēt annū. 18. ⁊ in palatio
dimittit⁹ ⁊ pueris pleno sola remāssz audies aialū
diuersoz mugit⁹ ⁊ cātātū planus: nullo illuc mū
cio inquiri iussit celeriter qd hoc eēt. Quod cū didi
cisset assūptis aliqb⁹ de palatio signo crucis se mu
nitiens illuc accessit. Ibiq multos ch̄stianos metu
mortis ad sacrificia duci cōspexit: que vehemēti
dolore cordis sauciata se ad iperatore audacter i
gressit: ⁊ sic ait. Salutationē tibi proferre ⁊ ordinis
dignitas ⁊ rationis via monebat si creatore celoz
agnosceres: ⁊ a dijs aurē renocares: Nāsq̄ ate ia
nuā tēplū p varias cōclūsiōes sylogisnoz allegori
ce ⁊ methaphorice: diserte ⁊ mystice multa cū cesa
re disputauit. Deinde rediēs ad cōmune colloqū
inuit. Nec tibi tanq̄ sapiēti pferre curauit. Nunc
autē q̄re incassū cōgregasti hāc multitudinē ad co
lendā stulticiā idolor. Adiraris hoc tēplū manu
artificū operatū. Adiraris ornamēta p̄diosa: que
velut puluis ante faciē venti crūt. Adirare poti⁹

celū ⁊ terrā mare ⁊ oīa que i eis sunt. Adirare or
namēta celoz solē videlicet ⁊ lunā ⁊ stellas. Adira
re famulatū eoz q̄liter a mūdī initio vsq ad finē
nocte ⁊ die currūt ad occidētē ⁊ redeūt ad orientē
nec fatigātur. Et cū hec animaduertis iterrōga ⁊
disce qd sit eoz potētiō. Cū aut ipsū ipso donante
itelleris nec similit illi inuenire valueris ipsū ado
ra: ipsum glorifica: ipse. n. ē de⁹ deoz ⁊ dñs domi
nātū: Cūq de filij icarnatiōe sapienter plurima
disputasset: stupefactus cesar nō valuit ad hec re
spōdere: tādē ad se reuersus dixit ad eā. Sine nos
omulier: sine nos finire sacrificiū ⁊ post hoc tibi re
spōsa reddem⁹. p̄receptū igit eā ad palatiū duci:
⁊ cū diligētia custodiri: admirās nimū ei⁹ p̄uden
tiā: ⁊ corporis pulchritudinē. Erat. n. speciosa val
de ⁊ incredibili pulchritudine oīz oculis admirabi
lis videbat⁹. Veniens igit cesar ad palatiū dixit
catherine. Andim⁹ tuā eloquētiā ⁊ mirati sum⁹
tuā prudētiā: s; i deoz sacrificijs occupati omnia
plene itelligere nequim⁹: nūc aut ab initio p̄geniē
tuā regim⁹. Et sancta catherina ad hec respōdit.
Scriptū ē. Nec te collandes nec te culpaueris ipe
hoc faciūt stulti quos gloria verat inanis. Cōste
tor: tñ meā p̄geniē nō timore iactātē: s; humili
tatis amore. Ego enī sum Catherina costī regis
vnica filia que q̄uis i purpura nata: ⁊ liberalibus
disciplinis nō mediocriter istructa: hec tñ oia con
tēpti ⁊ ad diūm Iesum xpm cōfugi: dii aut quos co
lis nec te nec alios inuare possunt. O igit iselices
taliū idolor cultores: qbus aduocata i necessitate
nō assint: tribulatiōe nō succurrūt i periculis nō
deficiūt. cui rex: Si ita ē vt dicis tot⁹ mūdus errat
⁊ tu sola vix dicis: cū tñ oē vbi i ore duoz vel tris
tēstū cōfirmet: si angelus cēs si celica vir⁹ ad hnc
tibi nemo credere deberet: q̄stominus cū fragilis
femina eē p̄b̄aris. cui illa. Ne obsecro cesar a furo
re tuo te vinci pmittas. Inspiciēs aio nō stet tur
batio dira. sic nāq; poeta ait. Tu si aio rex eris rex
es si corpore seru⁹. Tūc rex ait. Et video: pestife
ra calliditate nos illaqueare disponis dū p crepla
philosophoz smonē p̄trahere interis. Cū dēs aut
cesar q̄ eius sapiētie obuiare nō possz mādauit oc
culte p litteras: vt oēs grammatici ⁊ rhetores ad p
torū alexādrīe festināter venirēt: imensa munera
recepturi si cōcionatricē virginē suis assertionibus
superaret. Adducti sunt igit de diuersis puincijs
quiquaginta oratores: q oēs mortales i omni mū
dana sapiētia excellēbat. Quib⁹ interrogantib⁹ cur
de tam remotis partib⁹ euocati fuissent: cesar re
spōdit. Est apud nos quedā puella sensu ⁊ prudē
tia icōparabilis q̄ oēs sapiētes cōfutar ⁊ deos oēs
demonēs eē affirmat: quā si superaueritis cū ho
nore magno ad p̄p̄ta redibitis. Ad hec vnus idi
gnat⁹ stomachātū voce respōdit. O magnū ipera
toris cōsiliū q ob vni⁹ puellē cōficiūt sapiētes mū
di de remotis partib⁹ aduocant: cū vn⁹ ex nostris
clicutulis poterit eā lenissime cōfutare. Et rex ait
p̄dota qdē hanc vi ad sacrificiū ipellere: s; me
lius iudicani: vt vestris argumētis penit⁹ cōfutef
Cui illi dixerūt. adducat eorā nobis puella vt fa

a temeritate cōiuncta nunq̃ se sapiētes vidisse co-
gnoscat. S3 cū vgo glorioſa certamē qd̃ ſibi imine-
bat didiciſſet: tota ſe dño cōmēdauit. Et ecce an-
gelus dñi aſtitit: et vt cōſtiter ſtare admonuit: af-
ſerēs q̃ nō ſolū ab illis vici nō poſit: ſ3 iſuper illa
ipſos cōuerſos ad palmā martirij deſtinabit. cum
ergo corā oratorib⁹ adducta fuiſſet: dixit iperatori.
Quali iudicio cōtra vnaꝝ puellā quāq̃ta oratores
oppoſitis: quos et p victoria remunerādos pmitte-
re: me ſine ſpe mercedis pugnare cōpellis? Erit tñ
merces mihi dñs ieſus xp̃s: q̃ ē ſpes et corona. p ſe
certatū. vey cū oratores deū fieri hoīes aut pati i-
poſſibile dicerēt: vgo etiā hoc a gētib⁹ p̃dictū eſſe
oſtēdit. Nā plato aſtruit deū circūrotūdū et decur-
tatū. Sybilla quoq; ſic ait. Felix ille de ligno q̃ pē-
det ab alto. Cū igit vgo cū oratorib⁹ ſapientiffime
diſputaret: et eos ap̃tis rōnib⁹ cōſultaret: obſtupēſa
eti illi: qd̃ dicerēt nō inimicētes muti penit⁹ ſunt
effecti. Tūc ipato: cōtra eos nimio furore replet⁹:
icrepare eos cepit cur ab vna puella tā turpiter ſe
vinci pmitteret. Tūc vnus magiſter aliorū ſic ait.
nouer⁹ iperato: q̃ nullus vnq̃z aū nos ſtare potu-
it: qui cōtinuo viceret. Hec at puella i q̃ ſpūs dei
loquit⁹: ſic nos i admiratiōe cōuertit: vt cōtra xp̃m
aliqd̃ dicere: aut oīno neſciam⁹: aut penitus for-
mi demus: vñ iperato: cōſtiter fatemur: q̃ niſi pba-
biliorē ſentētiā de dijs quos vſq; mō colum⁹ p̃u-
leris: ecce oēs ad xp̃m cōuertimur. Audies hoc r̃
rānus nimio furore ſuccēſus: oēs i medio citat⁹ cō-
cremari iuſſit. At vgo brā ipſos cōſortās ad marty-
riū cōſtātes effecit: et de fide diligēter iſtruxit. Et
cū doleret q̃ ſine baptiſmo decederet: vgo r̃ndit.
Ne timeas: q̃ effuſio yr̃i ſanguis vobis baptiſm⁹
reputabit⁹ et corona. Cū ergo ſigno crucis muniti fu-
iſſent: ſcāmis iniecti ita aīas dño reddiderūt: vt nec
capilli nec veſtimēta cor ab igne i aliquo lederent
tur. Cū at a xp̃iani fuiſſent ſepulchri: tyrann⁹ vginē
loquit⁹ dicēs. O vgo gñſa iuuenit tue conſule: et
poſt reginā in palatio meo ſecūda vocaber⁹: et ima-
gine tuā i medio citat⁹ fabricata velut dea adora-
beris. cū vgo. Deſine talia dicē: q̃ ſcelus ē etiā co-
gitare. Ego me xp̃o ſpōſā tradidi. Ille gloria mea
ille amato: me: ille dulcedo et dilectō mea. Abici⁹
amore nec blādimēta nec tormēta poterūt reuoca-
re. Tūc ille furore replet⁹ iuſſit eā ſpoliatā ſcorpio-
nib⁹ cedi: et ceſam i obſcur⁹ carcerē tradi: ibiq; die-
bus duodeci fame cruciari. IRege at p q̃buſdā cau-
ſis iſtātib⁹ extra regiōis cōfinia pcedere: regina ſā-
cte chaterine nimio amore ſuccēſa cū p̃ncipe mili-
tū noie porphiri media nocte ad carcerē vginis
pperanit. Quo cū regina iroiffet: vidit carcerē ie-
ſtimabili claritate fulgēte: et angelos plagas vgis
pangētes. Incipieſq; vgo cōna ei gaudia p̃dicauit
et ad fidē quertens martirij coronā eidē p̃dixit: ſic
vſq; ad mediā noctē ſimonē p̃traxerūt: q̃ cū omnia
porphiri⁹ audiſſet ad pedes vgis p̃cidit: et cū dūcē-
tis militib⁹ fidē recepit: q̃ vō per .iz. dies ſine cibo
tyrann⁹ eſſe eā iuſſerat: xp̃s p hos dies miſſa de celo
cādda colūba celeſti eam cibo reſouebat. Deinde
dñs cū multitudiē angelor⁹ et vginē eidē apparuit

dicēs. Agnoſce illa creatorē tuū: p cui⁹ noīe labo-
rioſuz ſubiſti cōſictū: cōſtās eſto: q̃ ego tecū ſum.
redies igit iperato: eā ſibi p̃itari iuſſit: et vidēs eā
ſplēdidiorē: quā tāto ſeiunio exiſtimabat afflictam
putauit q̃ eā aliq; i carcere ſuſtētaſſet: et furore re-
plet⁹ cōſtodes toigri p̃cepit. Illa vō ait. Ego cibū
ab hoīe nō accepi: ſ3 xp̃s me p ſuū āgelū enutrit.
Qui iperato: iRecede oro qd̃ moneo i corde tuo:
et noli dubijs r̃ndere ſimōib⁹. Nō te qñ ſamulā poſ-
ſidere cupim⁹: ſ3 regina potēs electa decore in re-
gno meo triūphabis. cui vgo. Attēde et tu obſecro:
et iudicij examē iuridica ſactiōe decerne: quē mag⁹
eligere debeo: aut potētē etnū gl̃ioſū et decore: vel
iſimū mortālē ignobilē et deformē. Tē ipato: idi-
gnat⁹ ait. E duob⁹ vnūz tibi elige: aut ſacrificare
vt viuas: aut exq̃ſita tormēta ſubire vt peas. Et illa
Quēcūq; tormēta potēs cogitare ne differas: q̃ car-
nē meā et ſāguinē xp̃o offerre deſidero: ſic ſpe p me
ſcijs obtulit. Ipe. n. ds me⁹ amato: me⁹: paſtor et
ſpōſus vnūc me⁹. Tē qdā p̃ſcus furenti regi ſua-
ſit: vt iſtra tridū q̃tuor rotas ſerris ſerreis et clauis
acutiſſimis circūſeptas p̃parer: vt eā raz horribile
tormēti diſſecaret: et ceteros xp̃ianos tā dire mort⁹
exēplū ereret. Ordinātūq; ē vt due rote vno ordie
voluerent: due at p̃rio ipetu agerēt vt ille deorſū
lacerādo ſheret. Ille repugnātes ſurſū deuorādo
ipigerēt. Tē vgo brā dñs exorauit vt ad laudē ſui
nois et quertionē ppli circūſtāz ipaz machinā diſſi-
paret: et ecce āgelus dñi molā illā cū tāto ipem di-
uellēdo p̃cuſſit: q̃ q̃tuor milia gētiliū iteremit. IRe-
gina at q̃ deſup h⁹ aſpiciebat et vſq; tē ſe celauerat
ſtati deſcēdēs ipato: de tāta ſcūcia durius icre-
pauit. IRe at furore replet⁹ cū regina ſacrificare
p̃tēneret iuſſit eā eſſet⁹ p̃us māmiliſ deollari. Que
cū ad martirij ducereſ catherinā rogauit: vt p ſe
diūm p̃careſ: q̃ r̃ndit. Ne timeas a deo dilecta regi-
na: q̃ tibi hodie p trāſitorio regno gmutabit etnū
et p mortali ſpōſo tibi imortale acq̃reſ: tē illa p̃ſtās
eſſet⁹ tormētes horatabat: ne qd̃ iuſſi fuerāt facē mo-
rarēt. Miſtri igit eē citatē eā dūcētes ſerreis aſtili
b⁹ māmillas ei enellūt: et poſtmōdū caput p̃cidūt.
cui⁹ corp⁹ porphiri⁹ rapiēs ſepeliuit. Seq̃nti die
cū d̃ corpe regine q̃ſtio fieret: et mltos ex h⁹ ad ſup-
plicij tyrān⁹ p̃thi iuberet: porphiri⁹ pr̃pēs i me-
diū exclamauit. ego ſū q̃ xp̃i ſamulā ſepeliui: et xp̃i
fidē recepi. Tē maxēt⁹ amēs eſſet⁹ rugitū tribile
emittēs exclamanit. O me miſerū et miſandū: ecce
porphiri⁹ q̃ erat vnūc aīe mee cuſtos et toti⁹ labor⁹
ſolatiū decepit⁹: qd̃ cū ſuis militib⁹ reſerret: illi. p-
tin⁹ r̃nderūt. Et nos xp̃iani ſum⁹: et mori p xp̃o pa-
ti ſumus. Tē ceſar furore replet⁹ p̃cepit oēs euz
pōphiri⁹ deollari et cōpa eoz cāib⁹ dimitti. Deide
catherinā aduocās ait. Quāuis arte magica regi-
nā mori fecer⁹: ſi tñ reſpuer⁹ p̃ia i palatō meo er⁹
Hodie igit aut dijs ſacrificia offeres: aut caput
amittes. cui illa. Fac q̃cūq; aīo p̃cepiſti. paratā. n.
me videbis p xp̃o ad oīa ſuſtinenta. Data iſt ſup
eā ſua deollari iubet. q̃ cū ad locū mort⁹ d̃ducta
fuiſſet: erect⁹ i celū ocul⁹ orauit dicēs. O ſpes et ſalus
credētū. O decus et gl̃ia vginē ieſu rex bone obſe-

Be. s. catherina

*p. cussa gla-
dio, dat lac
pro sanguine
collo, qui ma-
nus Angelica
sepelivit ver-
tice syna*

cro te vt quicq; passionis mee memoria egerit seu
i exitu aie vel i quicq; necessitate me inuocauerit tue
ppriatōis psequē efficitur: scā ē vox ad eā. d. Veni
dilecta mea spōsa mea: ecce tibi celi ianua ē apta.
Mā z his q passionē tuā celebrauerit optata pñdia
pmitto de cel. decide cū decollata fuissz d ei corpe p
sanguie lac emanauit. Angeli at corp⁹ ei accipientes
ab illo loco ad mōtes synai itinere plusq; diez. zo.
deduxerūt z ibide hōnonifice sepelierūt. Ex cuius
ossib⁹ idēfict oleū emanat: qd cūctorz debiliū mē-
bra sanat. Passa ē at sub marēcio sine maximo re-
rāno q cepit circa annū dñi. 30. Quatr at marēci⁹ p
h⁹ scelere z alijs q pmissit punire fuerit i histo. d. i-
nētōe crucis bēf. C. Df q qdā mōach⁹ rothoma-
gēns ad mōte synai prexibiq; p septe ānos i sui-
tio brē catherie dñor⁹ pmāsit: quā cū istāz exora-
ret vt aliqd d corpe suo hē mereret: subito rupit
de manu illi⁹ vn⁹ articulus digitorz: q domū dei let⁹
recepit z ad suū mōasteriū depōtāuit. C. Fers quo
q q dū qdā brē catherie denor⁹ existeret: z eā cre-
bro i sui adiutorij iuocarz p pcessū ipis mēt⁹ icuria
resoluit⁹ z deuotōz mēt⁹ pdidit: z ab ipi⁹ iuocatiōe
cessauit: q i oīone posuit⁹ vidit multitudinē vginū an-
te trāscūtū: iter qis vna erat q ceter⁹ splēdidior vi-
debat⁹: q cū sibi appropiqz facie suā opuit z sic an-
ipsū facie velata trāsiuit: cui⁹ splēdore cū ille nimis
miraret⁹: q cēt itrogaret: vna ex eis ei ridit. Idēc
ē cathēria quā oli cognoscere solit⁹ eras: nūc at qz
eā cognoscē n⁹ vider⁹ corā te sic velata facie tāq; a
te icognita ptrāsiuit. C. Quatr ē scā vgo z martir
xpi cathēria p⁹ ex teutonie prib⁹ adiacēb⁹ cepit
venerari: z festū ei⁹ solēnit agi ex quodā miraculo
collig⁹ qd i cameraco citate ipiali scū fuisse narra-
tur. Df aut locus ille cameracū: eo q spāl⁹ fuerit
Deputat⁹ ad camerā ipator⁹. Ibi dē hqde fuit qd
dā mōasteriū scimonialiū cui perat qdā soroz: q nō
min⁹ recentidie vite: q nobilitate gñis relucebat.
Ipa vō fies qndā bēbat militē strenuū q vice qdā
cā visitādi ad eā accessit. Cūq; abire veller vni d
familia sua ibide militē reliqt egrotātē quē tñ soroz
ri fue: vt ei⁹ curā hret diligēter qmēdauit: qpp sibi
a ffe suo pmissū militē cepit visitare: z qtr valuit i
ifirmitate pfolabaf. Ille vō aperuit ei secreta cor-
dis sui dicēs: q amore ei⁹ cap⁹ cēt: z nisi sibi pseti-
ret: q secū pēbēt vinū mīne valēt. Illa vō vt se
mina casta z deuota quātū valuit tā nefādo des-
derio ipz scō colloq; z benigno pñlio anertē nite-
bat. Sermo at ei⁹ nihil pfect i eo. Cūq; at diabol⁹
icēstāt bonis opib⁹ iustoz isidiet z iuxta aplz. Mo-
nos mores corūpuit colloq; pñia: qz illa ē incanta-
ipz visitare pfluenerat: elusq; vānis vbis aurē accō-
modabat ipa soroz q dñora fuerat p militē illū addo-
tērata fuit: vt iā secū ad seclz abire veller: qz ipa
antea valde religiosa fuerat: more solito qdā nocte
altaria sue ecclie oīontis gñā pñstrabat. Veniēs at
ad altare brē vgis Adariē corā imagie ei⁹ int cete-
ra vba sic beatā Adariā alloq⁹ dicēs. O scā Adariā
ego nimis islāmata amore illi⁹ mil⁹ fui: z nunc
qz manere nō valeo licetiā a te accipio: z locū istūz
tue grē recōmēdo. Beata at vgo apparuit ei dicēs

O filia esto pseuerās in pposito castitatis. qm filio
meo q ē flos vginū z speculū tot⁹ castitat⁹ eā vni-
tū. Nihil. n. valet vñe vñ aliqd bonū icōdare: nī
si i eo velit hō pseuerare. Tm enim saluator mūdi
amat castitatē q nō nisi de virgine voluit z potuit
nasci. Post hec illa ad secūduz pcessit. s. altare sce-
crucis: z q tñ pēpiscētia mala succēsa cēt: q nul-
laten⁹ manē posset i claustro scās corā crucifixo asse-
ruit. Statiq; dñs pēdēs i cruce ei apparuit dicēs.
O filia dilecta abit vt a me recedas: qm sanguine
meo te redēmi. Abit vt vñā tētationez supare nō
valeas: p q durissima sustinui crucis tormēta. Al-
tūmo pcessit ad tertiū altare. s. beate chatherine q
ibide patrona fuit. z corā ea sicut corā alijs fecerat
se penit⁹ superatā illicita pēpiscētia altrubeat: z
se nullaten⁹ i ordine posse pñtere referebat. Tūc
brā cathēria sibi appuit cū oī genere tormētoz q
p amore xpi passa fuerat dicēs. Admo: eē debes
filia q cū ego essem filia regis: z diuitias z delicias
regni possidisse ipas tñ z oēs mūdi gloriā pēpiscētia
sup diris tormētis me tradidi ppi xpm. Tūc ergo
sine ferro z sine sanguis effusioe saltē aliqd modicu
pati deceat p xpo. Sz heu ad tā clemētes appariti-
ones z allocutiōes illa emēdata nō fuit: secūda ē
z tertia nocte eidē misere soroz altaria pñcta plu-
strāt: z qm licetiā a scis accipienti eadē visio z allo-
cutio ad singula altaria scā ē. Illa at i suo nefando
pposito pmāsit. Et qz plata z magistra illi⁹ mona-
stērij fuerat totā curā illi⁹ quēt⁹ cui pceerat brē ca-
thērie vtpote patrone illi⁹ loci cōmēdauit. Et p-
sentat⁹ imagini ei⁹ clauib⁹ officij sui cū milite ad se-
culū clā recessit. Cūq; plurib⁹ annis i selo misera
mansisset: z ex milite dnos filios iā erate magnos
habuissz: tādē milite mortuo i se reuerfa z cōpūta
dicebat: qm misandēs dei milte sūt. nec aliqū pec-
catoz ad se redire volētē a mīa repellit: reuertat
ad locū vñ exiit: z hec dicēs iter arripuit: z q nobi-
lis gñe z dlicate educata fuerat int sara ābulās tā-
guē q d nudis ei⁹ pedib⁹ ānebat sua vestigia nubi
cabat. Cū at ad mōasteriū clā venissz: vt magram
q scimonialib⁹ perat rogaret vt ipas d selo reditē
ad pñiaz recipet. ecce res admiranda brāz cathēri-
nā pmā oīuz z solā iteri⁹ ad fenestrā vt magistrā
claustrī sedētē incit: quā cū illa minie cognoscēt: il-
la dixit. Tps ē vt ad celū redeā. iā. n. diu vices tu-
as suppleni. Vlti g⁹ aut⁹ vt religios⁹ vestib⁹ iduatis
z locū curāq; tui officij resūas. nō. n. scit adhuc te
dñisse. Illa g⁹ numiū gaudia z d tāto miraculo stupe-
scā claustrū irruit: z vestes z curā sui mōasterij re-
cepit. O qta hūiliras z pietas brē cathērie q p tot
ānos i forma z bitu pñcte soroz oē mīsteriū qd il-
la tennerat diligētissime adimpleuit. O qz felices fu-
rūt q talē mēuēt hē magistrā oīs vñuz z disciplie
plēnā. Illa vō q de selo reuerfa fuerat cū i matu-
ritis cēt sequēt⁹ diei z cārrit ei iūgēt: vt pñetū ē q
nonā lectionē legētipa inuēs se eē debile lectionē
alteri legēdā cōmēt. Adane at scō pñfari scē: vt
ad caplin tot⁹ quēt⁹ soroz veniat vt tñ miraculūz
publicaret. Cūq; oēs quēssent ipa oīa q circa eā
gesta fuerant p ordinez oībus enarrāuit. Tūc oēs

hūdicebāt et glificabāt dñs i gllofa ygine et māpre
fua catharina. Jila vō salubre pñiaz agēs postmodū
plēa vñtib⁹ i dño obdormuit. C. Adñdū qd brā ca
theria admirabil' appebat i qnq. pñio i sapia. 2.º i
eloqñtia. 3.º i pñtia. 4.º i iudicia castitat. 5.º i pñi
legio dignitat. pñio ig' admirabil' appet i sapia.
Iu ipa. n. fuit ois spēs pñie. pñia. n. sine sapia di
uidit i theoricā: pñica et logica. Theorica didit fm
quodā i tres. s. i intellectuale: nālē et mathematicā.
Hūit iqr brā catharina sapias itellcūalē i cognitōe
dñor q marie vñā ē i disputatōe q rhetores: qbus
vñū solū deū vñz cē pbauit: dos oēs falsos cē cō
uicit. Sedo nālē i cognitōe oīuz iferior: q maxime
vñā ē i disputatōe q ipatorē: sic pñ ibidē. Tercio ma
thematicā i pñpñu frenor. Hec. n. scia fm boenū
specul' formas sine mā i abstractōe: hāc brā cathe
rina hūit qñ aiūm suū ab oī māli amore abstraxit.
Hāc. n. se hīc oñdit cū ipatorū interrogātū rñdit. Ego
n. catharina sū costi regē filia q qñuis i purpura na
ta ē. hac marie vñā ē cū regina quā ad pñpñū mā
di et despeni sui et dñderiū regni alauit. C. pñacti
ca āt didit i tres. s. ethicā: economicā: et publicā: si
ue politicā. pñia docet mores iformare et se vñti
bus exōnare et pñner ad oēs. sedo docet familiā bñ
pñdē: et pñner ad pñem familiā. Tercia docet ad
vñbes pñfos et rēpu. bñ regē: et pñner ad rhetores
vñbiū. hāc ē triplicē sciaz hūit brā catharina. pñmā
n. hūit cū se oī mox hōestate pñposuit: faz cū fami
liā suā q sibi magna relicta fuit laudabil' rerit. etiā
cū ipatorē sapiētē istruuit. C. Logica didit i tres
pñes. s. dñratiū. pbabilē et sophisticā. pñia pñner
ad pños. Sedo ad rhetores et dialecticos. Tercia ad
sophistas. Hāc ē triplicē sciaz hūit vñ cū d ea scri
biē. p varias gēlōnes sylloz: allegorice et methano
mice diserte et mystice multa cū cesare disputauit.
Sedo fuit admirabil' i eloqñtia. hūit. n. eloqñtiā fa
cūssimā i pñdicatōe: sic pñ i suis pñdicatōib⁹. dñstissi
mā i rōnē reddēdo: sic pñ cū dicebat ipatorū. Adira
ris h' tēplū manu artificū fabricatū. Suanissimā i
atthēdo sic pñ i porphiro. et i regina quos eloqi sui
suauitate ad fidē attrit. Efficacissimā i quicēdo sic
pñ i rhetorib⁹ quos tā potētē quicit. Tercio i pñtia
fuit. n. pñtissimā i minis illat: q ipas pñpñit.
Vñ ipatorū sibi minātū rñdit. Quēq; tormēta po
tes cogitare ne differas: q cānē et sāguinē meū rpo
offerre dñdero. Itē fac qñq; aio pñcepisti. patā. n.
me videb ad oīa p rpo sustinēda. Sedo i donis ob
lat: q ea respñit. Vñ cū ipator sibi pñmittit q ea i
palatio sedas hīet rñdit. Desine talia dñe q scelus ē
et cogitare ē. Tercio i supplicijs irrogat: q ea su
panit: sic pñ cū posita fuit i carē et sup rotā. 4.º i mū
dicta castitat. Seruauit. n. castitatē inē ea inē q ea
stias periclitari solet. Quinq; sunt in quibus ca
stias periclitatur scilicet affluentia refoluens: op
portunitas inducens: inuentus lasciuens: libertas
effrenās: pulchritudo allicēs: inter hec brā cathe
rina castitatē suauit: hūit. n. maximā affluētā rer:
vipote q tā ditissimis parētib⁹ successisset. Hūit op
portunitatē. vipote q sui dñā tota die inē suos sa
nuolos vñbas. hūit trex etatē iuuenilē. Itē sui lib

tatē: q sola et libera i palatio remāsit: de his qñuo
sup. Catharina cū cēt ānoz. 18. in palatio diuitijs et
pueris pleno sola remāsit. hūit et pulchritudinē: of
q: erat speciosa valde et incredibili pulchritudinē oīuz
ocul' admirabil' videbat. qñto i pñlegio dignitatē
qñā. n. pñlegia spālia fuerūt i aliqb⁹ scīs dñ dece
derēt. vt xpi vñitatio. qñ fuit in Joāne euāgelista.
olei emanatio: qñ fuit i brō nicolao. lactis effusio qñ
fuit i brō paulo. seplēbri ab āgel pparatio. qñ fuit i
brō clemēte. pñtionū exanditio: qñ fuit i brā Adā
carita: qñ orauit p agētib⁹ sui memoriā: hec āt oīa
fuerūt i brā catharina sic pñ i legēda. Dubitatio āt
hī apud aliquos vñz a marētio vñ a maximino mā
tyrriata sit. ē. n. tres iperū tenebāt. s. pñtū q ex
tēditōe pñia iperū supsit. marēti⁹ maximā fili⁹ a p
torianis militib⁹ rome angust' appellat⁹: et maxim
nus i oriet' pñbus cesar effcūs. Sedo āt chōnicas
marēti⁹ rome: maximin⁹ vñ i onēte xpianos ty
rānidē exercebat. Videl' g' vt aliqb⁹ placet q vñ
tio scriptoris sit scñi: vt p Maximino Maxētiū
poneret. C. De scō Saturnino.

Saturninus ab aplor discipul
eius ordinat⁹ i vñ
bē tholosanā direct⁹ ē. Cū āt ipō igredie
te demones a rñsis cessarēt: vñ gētiliū dixit q nñ
saturninū occiderēt a dijs suis penit⁹ nil obtinerēt
Apphēdētes ig' saturninū nolēt sacrificare ad pe
des thauri ligauerūt: cū cū stūmū agitatēs et sumā
arce p grad⁹ capitolij pēpitauerūt. Sicq; capite cō
fracto et cerebro excussō mātyriū felicē psumauit.
cū cōp⁹ due femine rapiētes i pñsdo loco pp me
tū gētiliū qdiderūt. qñ postea successores ad locū re
uerētiorē instulerūt. C. Fuit et ali⁹ saturnin⁹ quē ro
me pñcūs dñi i carē maceratū i cūleū leuari i ner
uis et sustib⁹ et leo: pionib⁹ cedi fecit: deniq; laterib⁹
adust⁹. dñpositū d ecclēo dēcollari pēcepit circa ānū dñi
286. sub maximianō. C. Fuit et ali⁹ saturnin⁹ apud
aphricā ff scī satyri q cūz pñcō frē suo et reuocato et
felicitate sōore dñi reuocati: necnō et cū ppetua ge
nere nobili mātyriū passus ē: quoz passio alio tpe
potissimū recolit. cū ergo pñcōsul eis dixiss⁹: vt idol
imolarēt: illi nullaten⁹ assētirēt i carcerē missi sūt:
qñ audiēs pñ ppetue ad carcerē scēs eucurrit dicēs.
filia qd fecisti? Dehonefasti gen⁹ tuū: nunq; aliq;
de gñe tuo i carcerē missus fuit. Cū autē audisset q
xpiana cēt i ea cū ipetu cū digit⁹ irrñt ad oclōs et ei
oclos cruce voluit: et exclamās egressus ē. Videl' autē
brā ppetua hūiusmodi vñsionē: quā i crastino so
cīs enarrauit dicēs. Videl' scālā aureā mirabili alti
tudine vsq; ad celū erectā q adeo āgusta erat q nō
nisi vñ et pu' ascēdē potat. In dextā vñ et leua crāt
firi cultri et gladij ferrei limati et eracuti ita q ascē
dēs circa vñ ifra se nullaten⁹ respicē potat sz pp ad
celū cū erectū stare oportebat. Sub ea draco tēri
mus et igētis forme iacebat: et p timore qlibet ascē
dere formidabat. Videl' etiā satyr⁹ p ea ascēdētē vsq;
sursum et respiciētē ad nos dicētē. nñe timeatis hunc
draconē: sed securi ascendite vt meū esse possitis.
Hec audientes oēs grās egerunt: q se vocatos ad
martyrium cognouerunt. pñtati ig' iudici cum

De s. iacobo iterciso

sacrificare nollēt scē saturninū cū alijs viri a mlie-
rib? se parī: et dixit felicitati. Idēs viri? illa. Idēs: s?
gēno. cui ille. Quidēre tui puella vt rinas: marie
cū isātē i vto bēas. ad quē ait. Fac d me qēd vis:
qz ad tuā volūtātē me tūc n valebis. pparētes aut
bte ppetue cū viro accūrētē isātē puulū bte ppetue
q adhuc lactabat adduxerūt: et vidēs eā pī stātē an
pfcū cadēs i faciē dixit. Filia mea dulcissima mise-
rere mei: et hui? mestissime mris tue et huius mis-
rimi viri tui: q post te viuē nō valebit. pperpetua
vō imobil? stabat. Tūc pī filiū ad collū eius iacta-
uit: et pē et mī et marit? eius manus tenētes et scētes
osculabant eā dicētes. miserere nri filia et vine no-
bis. at illa pīciēs puulū et illos repellēs ait. Di-
scēdite a me inimici dei. qz nō nōm vos. Vidēs vō
pīciēs eor? pīciēs diuissime vberatos i carcere po-
suit. Statim vō dū plūmū mēti cētē de felicitate q
octo iā mētib? pgnās erat: p ea orauerūt: et dolores
ptus subito i eā tūnerūt. pepitqz filiū viuū. Quidā
vō de custodib? dixit ad eā. Quid facies cū an pfcū
veneris si nūc tā granit cruciaris: nūdit felicitas. Idē
p me patior: ibi p me dōs patiet. Extracti igit de
carcē ligat? post tēgū manib? et nudatis natib? p pla-
teas ducunt. Et dimissi bestijs satyrus et ppetua a
leonib? deuorant: et felicitas a leopardis comedit.
Vtū vō saturnin? gladio capite trūcat: circa annū
dñi. 36. sub valeriano et galieno iperatozibus.

C De scō iacobo iterciso.

Iacobus martyr cognomēto inf-
citus nobilis gñe: s? fide
nobilior ex regione pīaz et ciuitate elape
orūduus fuit. hic ex xpianissimis parētib? ortus ē.
et viorē xpianissimū hūit: eratqz notissim? regi pīaz
et inf opmātes pīaz. Accidit āt vt a pncipe nimio
amore seducere: et ad colendū idola flectere. Idē
aut mī et vior: audiētes pīaz? sibi scripserūt dicē-
tes. Obediēdo mortali defernisti eūqz vita ē. placē-
do future cito putredini defuisti sēpīnū odorē. Vi-
tatē i mēdaciū amutasti: et mortali obitēperās vior?
ac mōtuo? indicē reliqisti. Mōueris igit nos amodo a
te. futuras cīneas: nec tecū decetero aliqten? mora
tūras. Cū āt has lras iacob? legiss? amare flēs ait.
Si mī mea q me genuit et vior: mea a me cīnec scē
sūt: qto magis me cīnec scūs ē dōs me? Cū g? p er-
rore se plūmū affixiss? nūci? vēr ad pncipē q dicēt
iacobū xpianū eē: quēz pnceps aduocās ait. Dic
mibi si nazaren? es. cui iaco. Et iā nazaren? sū. et il-
le. g? magnus es. cui iac. Absit me magū eē. Cū g?
ei multa supplicia minaret. dixit iacob? nō me cō-
tui bēt mine tue: qz tāqz vēr? flās sī petra furor tu?
aures meas cito pīāsit. Cui pnceps. noli ipīdētē
agē ne grauiori mōte peas. Cui iacob?. Hoc non
mors: s? sōn? pon? ē dicēdū: cū post modicū resur-
rectio tribuat. Cui pnceps. nō te seducat nazare-
ni dicētes mortē eē sōnū: qz magni ipītores timent
eā. cui iacob?. nōs mortē nō timent: qz de morte
ad vitā trāsire spāmus. Tūc pnceps de pīlio ami-
coz hāc sup iacobū tulit sīaz: vt ad frōē alioz mē-
branz iacob? puniat. Cū aut qdā ex pīssione sup
eum fierēt. ille ait. Mōlite sup me flere. s? sup vol-

ipfos plāgite: qz ego ad vitā pīzo: et vobis supplicia
etna debent. Tūc carnifices pollicē mīn? ei? dex-
tre absceiderūt: et exclamās iacob? ait. Liberato: na-
zarene suscipe ramū arboris mīe tue: nā a clitorē vi-
nee sarmētū absceidit vī? vt pot? germinet et vbe-
rius coronet. cui carnifex. Si assēire vis adhuc ti-
bi parco et medicamētū adhibeo. cui iacob?. Mōne
pīsseristi stipitē vī? qz cū amputāt sarmēta: ille nō
dus q remanet i suo tpe cū trā calefēcē icipit: p sū-
gula abscessionis loca pducit germina: Si g? vītis
putat vīcissitudine ipis vt germinet: qto magis fi-
delis hō q in vera vīte xpo cōpac? ē? tūc accedēs
carnifex 2? absceidit digitū: būs āt iacobus dixit.
Suscipe duos ramos quos plātauit dñs tua dñe.
Absceidit et tūū: et dixit iacobus. De triplici tētātōe
liberatus bñdicā pī et filio et spūi scō. Et cū tribus
erept? de camino puer? pītebor tibi dñe: et i choro
martyr pīallā nōi tuo xpe. Abscessus ē qre? et iaco-
bus dixit. pīrector: filioz isrl? q in qrtā bñdictōe p
nūciatus es: suscipe a suo tpe pīssione qrti dīgi-
tīz qz i iuda bñdicti. absceisso qnto dixit. Cōpletū ē
gaudū mēti. tē carnifices dixerūt ei. pīarce iā nūc
aie tue ne peas: nec pīriferis vīnā manū amiseris
qm multi sūt vīnā manū tū hntes et multis diuitijs
et honoribus abūdātes. iacobus dixit. Cū pastores
icipiūt pecora tōdere: nūqz dextrū tū vellus anse-
rūt: et sinistrā dimittūt. Si g? pēcus q? aīal brutū ē.
totū vult vellus amittē: qto magis ego hō rōnalis
nō dedignabor p deo occidī: accedēs igit ipij ad
sinistrā manū digitū minimū iciderūt: et iacob? di-
xit. Tu dñe cū magn? eēs minim? et puus p nobis
fieri voluisti: icāreo reddo tibi corpus et aīam quā
creasti et pīo sūgūne nō redemisti. Absceidit septi-
mus digit? et ait. Septies i die laudē dīxi tibi dñe.
Absceidit octau? et dixit. octauo die circūcīsus ē ie-
sus: et bebi? circūcidit octauo die vt trāseat ad le-
gales cērimonias: et mēs fui tui dñe trāseat ab his
iērcūcīsis et cōmquātū hntibus pīutū: vt ventā et
pīpiciā faciē tuā dñe. Incidit nonus digitus: et ait
Mōramona fēdidit xps i cruce spūi: vī et ego dñe in
dolore noni digiti tibi cōstiteor: et grās ago. Incidit
decim? et ait. Decimus numerus ē i pēpīs et i ora-
pīma lra nōis iesu xpi: tūc qdā de astātib? dixerūt.
O dilectissime quōdā nī pīitē deū tū corā cōsule:
vt viuē valeas: licet. n. absceisse sint manus tue: sūt
tū pīssimi medici q tuīs dolorib? valeāt subueni-
re: qbus iacob? dixit. absit a me nefāda simulatio.
Nemo. n. mittēs manū suā ad aratū et aspiciēs re-
tro apt? ē regno dei. Tūc indignati carnifices acces-
serūt: et pollicē dextri pedis absceiderūt. Et iacobus
dixit. pīdes xpi pīoratus ē et sūgnis exiuit. Absceidit
s? pedis digitus. et ait. Magna mibi dies hec est p
oib? diebus. Hodie appe ad deū fontē quersus ibo
Absceiderūt et tūū et an ipī. pīecerūt Et subridēs ia-
cobus dixit. Uade tūc digite ad socios tuos et quē
admodū granū tritici multū fructū affert: et tu i no-
missimo cū socijs tuis regeferēs. Absceidit qrt? et ait.
Quare trist? es aīa mea: et qre pīurbas me? Spera
i dño qm adhuc pītebor illi salutare vultis mei et
dōs me? Absceidit qnt? et ait. Mācē icipīā dñe ad dñz

qm dignū me scē sociū suis suis. Tūc accedētes ad pedē sinistrū: digiti parvū absciderūt: et dixit iacob? Digite parve gloriare: q; magni? et parvus vnā h; resurrectōez. Capill? capis nō pibit: q;to min? a so cīs mis minime sepaberis. Abscidit scds: et iacob? ait. Destruite domum veterē: q; splēdidior: parat. Abscidit fr? et ait iacob? Tōsonib? firmat icus. Abscidit et qrt? et ait. Cōforta me d; vitas. qm i te pfidit aia mea et in vmbra allay tuay spabo donec trāseat iniquitas. Abscidit et qnt? et ait. Ecce tibi me dñe inolo decies. Tūc accedētes pedē dextrū absciderūt: et dixit iacob? Aūc offerā mun? celesti regi p cui? amore hoc patior. Absciderūt et pedē sinistrū: et brūs iacobus dixit. Tu es q facis mirabilia. Exaudi me dñe et salua me. Absciderūt manū dextrā: et ait. Hic tue dñe adiuuēt me. ad sinistrā ait. Tu es d; q facis mirabilia: absciderūt dextrū brachii: et ait. Circūderūt me dolores mortis i noie dñi vidicabo: i eis. Tūc accedētes absciderūt surā dextrī crurū scindētes vsq; ad femur. Tūc brūs iacob? ineffabili dolore grauāt? exclamās ait. Dñe iesu xpe adiuua me: q; circūderūt me gemit? mortis: et ait carnisicib?. Carnē nonā me dñs idnet: quā vīa vulnera maculare neqbūt. Nā carnisifices dñecerāt eo q; p pma hora diei vsq; ad nouā i ei? scisione sudastit: tūc itez accedētes sinistrī crurū surā abscidēdo vsq; ad femur extēerūt. Tūc exclamās brūs iacob? dixit. Dñator dñe exaudi me seminiū vinorū et mormor dñs. Dignos dñe nō hēo vt ipsos ad te porrigā: nec man? vt eas ad te extendā. pedes mei trācati et genna dñmollita sūt: vt tibi genna demollita flectere nō valeā: et sū velut casura dom? ablat? qb? sustētāt columnis. Exaudi me dñe iesu xpe et edue de carcē aiaz meā. Idēc cū dixisset vn? de carnisicib? accessit et caput ei? amputauit. Xpiani igit oculū accesserūt et corp? ei? rapiētes honorifice se pelierūt. Passus ē aut qnto calēdas decēbris.

De scō pastore abbate.

Pastor i heremo mults annis i abstinentia magna se affligēs multa scitate et religione pollebat: enī aut mī ei? ipz et frēs ei? desideraret vidē. s; nō posset obf. manit diē: et illis ad ecclīā cūtib? ptn? se eldē obtulit. At illi fugiētes et cellā intrātes i eius faciē clausērūt ostiū. Illa aut an ostiū stās cū nimio fletu clama bat. Pastor aut ad ostiū veniēs dixit ei. Quid sic clamas o vetula: q; audiēs vocē ei? anpli? clama bat flēs et dñcs. volo vos videre fili mī: qd. n. si videā vos: mūd nō ego sū mī vīa q; lactam vos: et iā cantis tota sū plena: cui fili? Idēc nos vis vidē aut i alio sclo? q; ridit. si non video vos hic videbo illic fili: q; ait. Si eqnimit ferre vales: vt nos hic nō videas illic pculdubio nos videb. q; discessit gaudēs et d. Si vos visura sū illic: nolo vos vidē hic. In der pñcie cū abbate pastore vidē cupet: s; negret filiū sororis sue tūq; malefōdē tenuit et i carcere posuit. d. Si pastor venerit et p eo incesserit cū dimittā. Adf igit pueri ad ostiū senis plorās dū ille nil si

binderet ait. et si visera ferrea hēs: et nulla ppassione moueris saltē misratio sanguis tui flectat te: et q; vnigenit? mihi existit. ille at mādānit et. Pastor filios nō gñauit. q; cū dolore discedente dixit cūi. der. Salte vbo inbeat: et ego cū dimittā. Ille aut ei remādāuit. d. Examina cāz h; legē: et si dign? pmo te h; ptn? moriat: sū at quō placet tibi fac. Docebat at frēs sic. d. custodire et seipz pñdere et discretionē hēe opatōes sūt aie. paupras tribulatio: et discretio sūt opatōes solitarie vite. Scriptū ē. n. si fuerit hi tres viri Moē Job et Daniel. Moē psonā h; nihil possidētū. Job tribulator. Daniel dñeritor. si duas res oderit monach? pōr ab h? mūdo liber cē: et qrti frī q; cēnt: dixit. Carnal' repausatio et vana gl'a. Si vis regē iuenire. v; i hoc sclo et i futuro i oi cā die. Quis sū ego: et nō indices quēq;. Cū qdā fr d; gregatōe offēdisset abbas de pñlio cuiusdā solitarij cū expulit: q; cū qñ scdo desparet abbas pastor eū ad se adduci fecit: quē benigne pñlās: misit ad illū solitariū. d. Audies de te videre te desidero. Fatiga igit te vsq; ad me: q; cū venisset dixit Pastor. Duo hoies erāt: q; ambo hēbāt mōtuos suos. reliq; aut vn? mortuū sūū et abiit plorare mortuū alteri? qd solitari? audies et itelligēs i s'mone ei? pñci? ē. Cū qdā fr pastor dixisset se pñbatū cē et locū velle desere. eo q; qdā vba de quodā frē audi nisset: q; cū nō edificauerāt. dixit pastor. ne hec vba crederet: q; vera nō cēnt. Ille vō vera cē asserbat. q; fr fidel' ca sibi retulerat. cui pastor. Nō ē fidelis q; tibi dixit: q; si fidel' cē neq; tibi talia dñet. et ille. Ego vidi ocul' meis. Ille aut interrogat? de festuca et de trabe qd cēnt. ridit de festuca: q; festuca cē et de tbe q; tbs cē. et pastor. pone i corde tuo q; pctā tua sūt sic hic trabs: illi? aut velut hec festuca pua. Cū qdā q; pctm grāde fecerat volēs penitere trinito interrogauit pastore si mltū cē: q; dixit multū ē. et qñt? si anū inberet ait. mltū ē. astātes at dicebāt vsq; ad. 40. dies. et ille multū ē: et adiecit. Pnto q; si ex toto corde hō penituerit: pctm nō iterauerit et pñiaz triduanā suscipiet dñs. Interrogat? de illo vbo. q; traseit frī suo sine cā et. ait. Ex oi re q; te gra uare voluerit fr tu? ne irascas aduersus eū donec oculū dextrū tibi cōbat: et si alr feceris sine cā sibi irasceris. Si at aliq; te voluerit separe a deo. p h? ira scē ei. dixit at pastor. Qui qñlosus ē mōach? nō ē. Qui maliciā i corde suo tenuerit mōach? nō ē: q; iracundus ē: mōach? nō ē. q; malū p malo reddat mōach? nō ē: q; elat? et vobus ē: mōach? nō ē: q; vō vō ē monach? sp ē humil: māsuet: caritate plen?: ti more dei sp et vbiq; p ocul' h;: et nō peccat. dixit iterū. q; si sūt tres i vñu ex qb? vn? bñ qescat: alr? aut isfirmet et grās agat: fr? vō mīster ei? sit ex sincera volūate: hi tres filijs sūt velut sint vñius opis. Cū qdā fr sibi qñreret q; mltas cogitatōes hñs i ipis pñditarē: eū sub aere nudo ciecit. d. Expāde sinū et appñde vētū: q; ait. nō possū. et ille. nec cogitatōes phibē potes ne intrōcāt: s; tūi ē resiltē eis. Interrogat? a quodā frē qd de hēditate sibi dimissa facēt dixit: vt post tres dies ad se rediret: q; cū redisset: ait illi. si dixero da cā ecclie faciet ide pñia. si

De .s. iohane et moise et arsenio

dixero da ea paritib? no e tibi merces. si dica da ea paupib? secur? eris. qe qd ergo vis fac: ego cam no habeo: hec in vitis patrum.

Dannes abbas cu p anos. 40. in heremo bitasser intro- ganit cu qda qstuz ex hoc pfectisset. et ille dixit: ex quo cepi solitari? et nunc me vidit sol ma- ducate: et iohanes nec me irascet. Sile fere legif ibide q cu epiphanius eps abbati hilarioni daret carnes. ille ait. Ignosce mihi: q: ex quo accepi hitu huc no m aducam qe qd occisi. cui eps. Ex quo acce- pi hitu huc no dimisi aliquem dormire: q aduerst me aliqd bier: nec dormiri hns aliqd aduersus aliqem. cui ille. Ignosce mihi: q: melio: es q ego. Volens iohanes ad similitudine angeloz nihil opari: s; deo sine infirmitate vacare seipz expoliavit: et p vna heb- domada i heremo fuit. Quia fame pigitaret et acu- leis muscarz et vesparz tot? vulneraret reuerfus ad ostiu frs sui pulsabat. ad quem ille. q: es tu? ille. Ego su iohanes. si at dixit ei. Neqz. Iohanes. n. an- gelus scis e: et int hoies yltra no e. et ille. Ego vere su: et no apies ei dimisit cu affligi vsq: mane: postea apies dixit. Si ho es op? bes itez opari: vi pascas et ynuas. si aut angelus es qd qris intrare cella: et ille dixit. Ignosce mihi fr: q: peccavi. cu at moreret ro- gauerit cu frs: vt aliqd vbi salutar? et opediosus loco hereditat sibi reliquer. q igemiscs ait. nunqz feci ppriam voluntatem. nec aliquem docui. quod plus ego ipse non fecerim.

Diles abbas dixit fr peteti a se fer- cebit te ynuersa. Cu qda senex ismar? ire veller i egyptu ne frs nimis grauaret. dixit ei abbas Adyfes: vadas qm i fornicatoe casu? es q gressu? dixit. mortu? e cor? meu: et mihi ista di- cis? Cu ergo iussit et qda ygo ex denore sibi ferni- ter. ille qualescs ea violant: q cu filiu pepisset se- nex puer: i ynuis accipies i die magne festiuitat q erat i sibi ecclia cora fruz multitudine itruit. Quz at ocs fieret dixit. Uideris ista huc? fili? e iobedien- tie. canete g? vob frs: q: i senectute hoc feci et ora- te p me: p qes ad cella ad pstinu statu reuerfus e. Ali? quoqz senex cu dixisset alteri mortu? su. ille ait. Ist? gidas i te donec creas de coipe. naz si dic: q: mortu? es: satanas tu mortu? n e. Cu ff qda pec- casset miserit ad abbat? moysen q accepta spota plena harena venit ad eos: que cu frs qduz hoc eet itrogaret. dixit. Peta mea st p? me currita et si video ea et veni hodie aliena indicare peti. Illi at hoc audietes fr peccet. Sile legif d abbate pori. na cu frs de quoda fr culpabili loqrent. ille tace- bat. Cu ergo accepisset faculu plen? afena retro et de eade harena mediu an se ferret. itrogat? quid hoc eet. dixit. Adita harena st peti mea q post me ferens ipsa si considero nec p eis doleo. Ad dicit? vo harena sit peti frs an me posita q sp qdiero et ipz indicor: cu ni peti mea an me sp portare deberet: et d ipis cogitare: et p ipis deu rogare. Cu aut abbas moyses scis fuisse clerice? et iposuisse ei? suphume- rale. dixit ei eps. Abbas scis e cadidat? Et ille. A- foris die papa aut itus: Volens at eps cu pbare di-

xit clerice suis: vt qm ad altare accederet ipz cu iu- ria expelleret: deide cu sequentes qd loqret audiret. Projiciens at cu foras dixerunt. Si foras ethiops q egredies dicebat. Si tibi fecerit cinerete et caca- bate: q: cu ho no sis qre te i medio hoiz dare pssu- pssu. hec i vitis patru.

Arsenius cu adhuc i palatio qsi- steret et vt ad salute diri- geret ozaret: auduit. Arseni fuge hoies et saluaberis. accedes igr ad monachale vita et ibidem ozas auduit. Arseni fuge: tace: qesce. Legif. n. ibi- de de hac qre appeteda q cu tres frs sci fuissent monachi: vn? elegit discordates ad pace reducere. sed isfirmos visitare: et? i solitudine qesce. Primi igr laboras pp lites hoiz no potuit oib? place et te- dio vici? venit ad z? que inenit aio deficiet et ma- datu pscie no valeret: pcorates ad etruq erat in solitudine venet: cui cu tribulatoes suas narasset: il- le missa aq i scipho dixit. Attedite i aqua: et erat co- mota et turbulenta. Et rursus dixit. attedite mo et vi- dere quod geta et lipida scis: q cu itederet: et vlt? suos videret ait. Sic q i medio hoiz qstut p turba si vi- det peti sua: cu at generit: peti sua videt valebit. Quid et cu iuciss? quedam i hemo velut bestia her- bas madicat et nudu: curcebat post ipz fugiet. d. Expecta me: q: pp deu sequor te. et ille. pp deu fu- gio te. Cu at vest? pieciss? expectant cu. d. qm mi- seria mudi piecissi a te expectant te. cui ille. Die mi- hi quod saluus efficiar: q ridit. Fuge hoies et tace. Adfona qda nobit? senex vici? vt abbat? arse- nu ex duore videt: q rogat a theophilo archiepo vt se videri pmitter: nullaten? acqenit: tade illa ad ei? cella pperas ipm for? an ostiu celle iucit: se ad ei? pedes pstravit. Ille at cu idignatoe nimia ele- namit ea. d. Si facie mea videt vis vide. Illa at facie ei? p fusioe et viciidia n qsiderant. cui senex. Quo- ch mlier sis tata nauigatoe: fac ppiupst: Ecce. n. roma redib et q abbat? arseniu videt: alijs mlieri- b? enarrab. et ille nlr vici? vt videat me. et illa. Si do date roma rediero nulla huc vici? pmita: s; sal- te obsecro vt oies p me et mei memor sis sp. cui ille. Quo deu vt oleat meora tra d code meo: et illa au- diet turbata nimu vici? i citate et p tristitia febrieta re cepit: qd archieps audies ad ea pfolada accessit illa at dicebat. Ecce ego gressata morio. cui archi- eps. Alscis q: mlier es? minime? p mlieres scis i- pugnat? et ppta senex hec ait. na p aia tua sp orat. sic pfolatoe recepta cu gaudio ad ppa remeavit. De quoda alio pie legif q cu discipulus ei? dret fenuisti abbas accedam? paz int mudi. ille ait. Ubi n e mlier illuc cam? dixit ei discipulus. Et vbi e loc? n hns mlier? mi forte solitudo? ille. g? i solitudine me tolle. Ali? et fr cu mlez sua vetula tras fluuii portare deberet: ille manus suas pallio inoluit. cui illa. Ut qd sic opusti man? tuas filie? ille. Corpus mulieris ignis e et ex eo q te gregib? aliaz feminaz memoria i meo aio veniebat. Arsenius aut p totu rps vite sue ad opus sedes manu suaz panu ha- bebat in sinu ppter lachrymas q trebio de oculis eius curcebat. tota nocte isomnem dicebat: mane aut facto cum ppter nature lassitudinem dormire

vellet dicebat sōno. Veni sūe male. et surripiebat
par sōni sedēdo. et statim surgebat. dicebat quoq.
Suffic mōacho si dōmierit vna hora: si ē nī pūna
tor. Cū pī sēi arsenij nobilissim⁹ senator vitā finies
testm faciens magnā hēditatē arsenio dimissit ma
griam⁹ pōictū testm ad ips⁹ dūlit: qd ille accipies vo
luit illd scidē magnā at ei⁹ pēdēd⁹ pūolūt rogant
ne hoc faceret: q caput ei⁹ pēideret. cui arsenius.
pōit mortu⁹ sū qd ille. Ipse igit cū mō mortu⁹ sit qnō
me fecit herede: et remisit testm nihil accepe volēs.
Quadā vice facta ē vox ad eū dices. Veni et oīdā
tibi opa hoīuz et eduxit eū i quendā locū oīditq; ei
ethiopē icidētē ligna et facietē sarcinā gradē quam
portare nō poterat: deide itex ligna icidebat et hoc
faciebat diut⁹: oīditq; ei rursus hoīez haurientes
aqua de lacu et effundētē aquā i cisternā pūfā que
aqua refundebat i lacū et ipsa cisternā implere volētē.
et oīdit itex tēplū: et duos viros i eqs portātes li
gnū trāsuersū. Volētēs at itroire i tēplū nō poterāt:
eo q lignū i trāsuerso portāret et erposuit dicens.
Hī sūt qī portāt qī ingū iusticie cū supbia et nō humi
lāt: pp qd remanēt foris a regno dei. Quī ligna i
cidit hō ē i peccat⁹ mltis: et p qd vt agat pniām nō
subtrahit d peccat⁹: s; addit iniquitates iniquitatib⁹.
q aut aquā haurit hō ē bona opa facies: s; q cū eis
sūt pniā mala pōit opa sua. Despere sabbati ve
niēte dilico relinqbat post se solē et extēdebat man⁹
suas ad celā donec mē die dūico sol ascēdēs facie
ill⁹ illustrabat et residebat. hec i vi. pa.

Bathon abbas p trīennib⁹ lapidē i
taciturnitatē disceret. Alius quoq; fr euz
itrasset cōgregatōes dixit itra se. Tu et asin⁹ vnum
esto. Sicut g asin⁹ vapulat et nō loqē iuriā panē
et nō ridet: sic et tu. C Ali⁹ quoq; fr a mēsa expulsus
nil ridit. Postmodū sup hō itrogat⁹ ait. Postui i
corde meo q eqilis sim canit: q cū sectat⁹ foras egre
dit. Infrogat⁹ agathon q vītus plus hiet laboris.
Ridit. puto nō cē talē laborē qle oīare deū. Nā i mi
nici ei⁹ sp laborāt ei⁹ oīdne destruerē. Nā i ceter⁹
laborib⁹ hō aliquā regē possidet. Orator at op⁹ hō
magni certaminis. C Infrogat⁹ agathō a quodā
frē qnō cū frīb⁹ vitare debēt: ait. Sicut in pma die
et nō assumas fiduciā. Nō ē. n. pctor: passio q fidu
cia. Benitrix ē. n. oīuz passionū. Dixit itex. Tracu
dus si mortuos suscitāt nō placet alieni vel deo pp
iracundiā suā. Frat qdā iracūd⁹ intra se ait. Si sol⁹
stare ad irā nō ita cito moueret. Quadā at vice cū
vireolū aq ipleret vītus ē. Sedō iplerit et iterum
vītus ē. Tertio iplerit et vītus ē: q cōmotus furo
re fregit vasculū. In se at reuerfus cognouit q ab
eodē demōe iracūdie illusus ē: et dixit. Ecce sol⁹
sū et nī ira me viciat. Iteuētar g i cōgregatōes: q
vbiq; labor et vbiq; patētia et adiutorio opus dī ē.
C Ecōtra erāt duo frēs q multis ānis inicē cōuer
santes: nūq; ad iracūdiā poterāt pūocari: qdā vice
dixit vnus alteri. faciam⁹ et nos litē sū hoīes d mū
do faciūt. et ille ridit. Nescio qle fiat lit. et dixit fr.
Tono i medio laterculā et dico. meū ē. Tu aut dic.
nō: s; meū ē. Et idē fiet litis inīnū. Postea ē g te.

Ita i medio: et dixit vn⁹. meū ē hoc: et alter dixit. nō:
s; meū ē: et ille ridit: et tū ē. Tolle g et vade. Et di
scesserūt nec int se grēdē potuerunt. Erat autem
abbas agathon sapiēs ad itelligēdū: ipiger ad labo
rādū: par⁹ i cibo atq; vestimēto. Dixit at. s; volū
tatē meā nūq; dormui. retinēs in corde aduersus
quēq; dolorē: nō dimisi dormire aliū hūit aduersum
me aliqd. Adortur⁹ quoq; agathon trib⁹ dieb⁹ mā
sit imobilis: aptos tenēs oclōs: q cū pūl sarea frīb⁹
ridit. In cōspectu dūmī iudicij assitō: Dixit ei. Et
tu times: et ille. In custodiēdis mādāt dī virtute q
potui laborant: s; hō sū: et nescio si placuerūt opera
mea dño. Dixit ei. Et si pōdis de opib⁹ tuis: q sim
deū s; et ille. Nō pūmo donec venero an illū. Alie
n. s; iudicia dī: et alr iudicia hoīuz. Cū at ad huc cū
itrogare vellēt alr. Quidite charitatē et nolite loq.
q occupat⁹ sū: q dco statī spz cū gaudio emisit. vi
dēt. n. eū colligētē spz quē admodū siqs salutē amē
cos suos dilectos. hec i vi. pa.

Arlaā cui⁹ historia iōānes dama
scen⁹ diligētī studio pūlavit
opāte i eo diuina grā scij iōsaphat regēz
ad fidē cōuertit. Et. n. cū vniuersa mādā
xpīāis et mōachis plena cēt surrexit qdā rex pporē
noie Auēnir q xpīanos et pēpue monachos pl. mū
psequat⁹. Accidit at vt qdā regē amīc⁹ i palatio suo
pūm⁹ diuina cōmor⁹ grā regā aulaz relinqret et mo
nasticū ordinē itroiret. Cō rex audies p ira isamēs
eū p queq; deserta igri sēt et vir inēnū ad se addn.
ci mādauit. Tūdensq; cū vili tunica cooptū et fame
maceratū q iplēdidis vestimētis ornabat⁹: et mlt⁹ diujs
assuē pūuenerat. dixit ei. O stulte et mēt⁹ pūte cur
honorē i pūmeliā gmutasti: et te ludū pueror feci
sti: cui ille. Si hōa me rōnē audire desideras: inuini
cos tnos pūl a te abijcias. Itege aut q cēt hī iui
mici qrēt: ait. ira et pūpiscētia. Nec. n. ipedit ne
vītaz videat. Amīcāt at ad audiētiā dīcedoz pū
dētia et getas. Cū rex. fiat vt loqz. et ille. Inspiē
tes ea q sūt despiciūt: qī nō sūt. Lavo q nō sūt: qī
sūt apphēdē mollit. Qui at nō gūstauerit eoz q sē
dulcedinē nō pōt addiscē vītaz. Adīta at illo d my.
kerio icarnatōis et fidei psequēte. rex ait. Nū tibi in
pūcipio pūuissē q de medio gēil⁹ irā remouerem
nūc vtiq; igni tuas carnes fderē. surge igit et fuge ex
oclis meis: ne vltia te videā: et male te pā. Cū dī
at tristī abscessit: eo q mātēriū pposus nō cēt. Inīca
dū rex liberos nō hiet: puer ei⁹ pūberrim⁹ nāscit⁹: et
iōsaphat appellat⁹. Cōgregatē at rege iūmā mlti
tudinē vt dijs p oīm pueri imolarēt: seragita astro
logos pūocauit: a qb⁹ qd futur⁹ cēt fillo suo diligētē
qūnit. Quē at ridētib⁹ cū magnū i potētia et diuini
tīs futur⁹: vn⁹ sapiētior: ex ipīs dixit. puer iste q na
t⁹ ē tibi o rer: nō i tuo erit regno: s; i alio icōpara
bilī meliori. Nā illi quā psequē xpīane religiōis: vt
eristimo futur⁹ ē cultor: hō at nō a scīpo: s; a dō ispi
rātē dixit. Audies hoc rex pūmū expānēs i citate
deorū palatium speciosissimū construi fecit: et
ibi puerum ad habitandū posuit: ibiq; secum in
uenes pūberrimos collocauit pūcipies illis: vt
nec mortem nec senectutem nec infirmitatem ve

De sancto

paupertate: nec aliqd qd possz sibi offerre tristitia ei
noiarer: sz oia iocunda ei pponeret qten? mes ei? le
ticijs occupata nil de futuris cogitare possz. Si que
vo militariu ifirmari ptingeret: huc ptin? rex pci
piebat eijs: z aliud loco ei? icolumē subrogari. pce
pitqz ne sibi d? xpo aliqua facerent mētoz. C. Lo
tpe erat cū rege vir qdā xpianissim? sz oclt? q iter
nobiles regz pncipes pm? erat: hic cū aliqui cū rege
ad venādū missz boiem qndā paupere pedē elsi a
bestia hūte z i ēra iacētē iuēt. A quo rogat: vt se su
scipe debeat. q: sibi i aliquo forstā pdesse possit.
Qui miles dicit. Ego qdē te libet suscipio: sz i quo
vtilis iueniar? ignoro: z ille dixit. Ego hō suz me
dic? vbor. Si n. aliqz i vbis ledat agnā scio adhi
bere medelā. Miles at qd ille dicebat p nihilo cō
putauit: pp deū nī ipz suscipies ei? curā egit. Chri
at qdā iudi i malitiosi vidētes palem pncipē i tāta
grā eē fgs: apd regē accusauerūt q n solū ad xpia
noz fātē declinassz: sz isup regnū conabāt sibi surri
pere: turbā sollicitās z sibi pēlitiās: sz h b? iquint ita
eē o rex scire desideras ipz secreto aduoca z vitam
hā cito finiedā zmemoz: z idcirco gliam regni te
velie dereliquē: z mōachoz bitū assumere asseras:
quos nī ignoz: ater bacter? fueras psecut? z tē vide
bis qd tibi mīdit: qd cū rex oia vt illi suaserāt fecissz:
ille doli ignat? pfusus lachrymis ppositū ei? lan
dauit: z vanitatē mūdi rememoras qstoci? ad hoc
adplēdū zfuluit: qd rex audiēs z vez eē qd illi di
xerat credēs furore replet? ē: nīl tū sibi mīdit. Vir
at pcedēs q rex grauit vba sua accepit tremēs ab
scellit z medicū se vbor hie scōles oia sibi narrauit
cui ille. Florū sit tibi q rex suspicāt vt pp h? dire
r? q ei? igni velis inuadē. surge igr? z comā tuā tōde
z vestimēta abijciēs ciliciū idue z sumo diluclō ad
regē igrādē. Quqz rex qd sibi h? velit itrogauerit
mīdebis: Ecce rex pat? sū seq te. Mā z si viā p quā
cupis ire difficil sit tecū nī exēuti facit mibi crit. si
cut. n. locū me hūisti i. pspēs: sic hōbis piter i ad
uersis. Mūc igr pto sū qd morar? qd cū ille p ordi
nē fecissz rex obstupuit z falsarios arguēs: viz aplio
ri honore ditauit: fili? at i palatio educat? ad eta
tē adultā puenit z in oi sapia plene edocet? fuit. Ad
mirās at cur p se cū reclusissz: vñ de gseruis sibi
familiāre fecero de hac re itrogauit. d. se i mltā
mestitia pōitū p eo q sibi foras egredi nō licet ado
vr nec cib? sibi sapet nec pot? qd p audiēs z dolēs
equos idoneos pari fecit: z choros plaudētes an euz
mētēs ne qd sibi sedū occurreret diligēt phibuit.
sz de cō igr inuene talr. pcedēte: qdā vice vñ le
profus z vñ cec? sibi obuiauerūt: quos ille vidēs z
stupēs q sint z qdā bēant igrunt. Et mīstri dixēit
passiones iste sūt q hōib? accidūt. z ille: Oib? hōi
bus hoc ptingē solēt: negātib? ill mīdit. Mōti sūt igr
q h? pati debeat an sic idiffinitē pueniunt? z illi. z
qs hōiuz futura scire valer? Ualde igr anxi? eē ce
pit p iōfmetudine rei. Alia vice qdā valde senex
ruges. i hūte facie z decorsū ienratū z cadētib? dēti
bus balbutiēdo loquēte inuenit. Stupēfact? at disce
re cupit visionis miraclz: cūqz didicisset q pp āno
rū mltitudinē ad talē statū venisse ait. Et qz ē hū?

finis? dñt ei. Adora. z ille. Est ne oīuz mors vel ali
quoz? Quqz dedicissz oēs mori debē: itrogauit in
quot ānis hec supueniet. Et illi i octogita vel cētū
annis senect? inducit. Deinde mors ipa subseq: hec
igit inuenis frequēter i corde suo recogitās i multa
desolatōe erat: sz corā pte leticiā pcedebat plimū
vita z opione pfcūs hitās i defto tre senmar noie
barlaā hec q circa filiū regz agebāt per spm cogno
uit: z mercator? hitū sumēs ad ciuitatē illā deuēit:
ascēdēs qz pedagogo filij regz locut? ē. Ego nego
ciator cū sim lapidē pciōsū venalē hēo q cec? lumē
trūbit: sardis aures apit: ispiētib? sapias ifundit:
nūc igr due me ad filiū regz. z hūc sibi tradā: cut ille
Elider? hō mature prudētie: sz vba tua prudētie nō
pcedāt: veritū cū lapidū noticiā habēā ipz lapidē
mibi oīdē: z si tal? vt asser? fuerit pprobat? a filio re
gis honores maximos pseqr. Ad quē ille. A apis
me? isup hāc bz vtutē: q qnō bz sanā oclōz acie
q nī fuar itegrā castitatē si forte illū aspererit ipam
vtutē quā bz isēhibilē pdit. Ego at medicinal? artis
nō expers video te sanos oclōs nī hfe: filiū autē re
gis audiui pudicū eē z oclōs pulcherrimos hfe z
sanos. Cui ille. Si sic ē noli mibi oīdē. qz z oclū
los sanos nō hēo: z i pccis sordescō. Mūciās igr fi
lio regis ipm ad eū qstori? itroduxit. Cū ergo itro
duct? fuisset: z rex cū reuerēter suscepisset: ait bar
laam. Hōc rex hūc fecisti. q: defor? puitati appenti nī
attēdisti. nā rex qdā magn? i curru deaurato pce
dens cū qbusdā attritis vestes idut? z macie atte
nuat? obuiassz: z timo de curru exilēs ad pedes p
cidēs ipos adorauit: z surgēs i oscula eoz ruit. pce
res at idigne h? ferētes: sz regē sup h? arguere for
midātes fri rettulerūt: qbz rex magnificētia regali
idigna fecissz. sz at regē sup hoc redarguit: Erat at
regi pmetudo q qn aliqz mortū tradend? erat: rex
an cūz iannā pconē cū tuba ad hoc dptata mitte
bat. Vespē igr veniēte an frīs ianuā tubā sonari fe
cit: qd ille audiēs: z de sua saluatōe despans totam
noctē isomnē durit: z testm fec. mane at fec idutus
nigr? vestibus cū vxore z filijs ad fores palatij lu
gēs accessit: quē rex ad se igredi faciēs dixit. O mī
te si pconem frīs tui cū mīl te deliquisse cognoscis
adeo timuisti quō pconē dñi mei i quē adeo pecca
ui timē nī debeā q sonabilis tuba mibi mortē signi
ficāt z trībile iudiciū aduēnū mibi denūciāt: deinde
qtnoz capfas fieri iussit: qbz duas eaz extrīfec? auro
vndiqz opiri z ossib? mortuoz putridis ipleri: duas
vero pice limi z gēmīs margaritisqz pciōis ipleri
fecit. Uocassz illos magnates quos sciebat qrimo
niā apnd ffez depōuisse qtnoz illas capfas an eos
pōnit z q pciōioz eēnt igrunt. Illi vñ duas dan
tatas imagni eē pciū reliqs vñ vilis peij eē iudica
uerūt. sz recepit igr rex deauratas apiri: z ztimmo
ide fetor itolerabil? emanauit. qbz rex. Hde ill? siles
st q gliōis vestib? st amictiū? vñ imūdiā vicioz
st pleni: deinde alias apri fec: z ecce odor mirabilis
ide exalauit qbz rex. Vst illis pauprimis quos ho
norani similes sūt: qz si vilib? vestimentis operi
atur: it? nī oi vntū odore resplendēt. Cios at solū

q̄ deforis sūt atēditis: q̄ deitis sūt nō cōsidera-
tis. Scdm̄ igit̄ illū regē tu quoz bñ fecisti suscipi-
ens me. Incipies igit̄ barlaā: cepit ei de mūdi crea-
tione et hoīs purificatiōe ac filij dei incarnatiōe: pas-
sione et resurrectiōe lōgū simonē iterere: necnō et de
die iudicij et retributiōe bonoz et maloz multa
pferre: et sermōes idolis plimuz exprobrare ac de
eoz fatuitate tale exēplū ponere dicēs. C Sagit-
tari qdā auiculā pūlā noīe philomenā capies cū
vellet eā occider̄ vor data ē philomene. et ait. quid
tibi pderit o hō si me occideris: neq. n. vētrē tuuz
de me implere valeb: si me dimittere velles tria
tibi mādāta darē: q̄ si diligētī cōseruares magnā
ide vtilitatē cōsequi posses. Ille vō ad ei? loq̄lā stu-
pefact? pmissit q̄ eā dimitteret si hec sibi mādāta
pferret. et ille. Hūq̄ rē que apphēdi nō pōt apphē-
dere studeas. de re p̄dita irrecuperabili nūq̄ dole-
as. vbiū incredibile nūq̄ credas. hec tria custodi et
bñ tibi erit. Ille at̄ vt pmisserat eā dimisit. philo-
mena igit̄ per aerē volitās dixit ei. Vbi tibi hō q̄
malū cōsiliū hūisti et q̄ magnū thesaurū hodie p̄di-
disti. Est. n. i meis viscērib? margarita q̄ struētis
ouū sua vicit magnitudine. Qd̄ ille audiens valde
gristat? ē q̄ eā dimiserit: et eā apphēdere conabat̄
dicēs. Veni i domū meā et oēs tibi humanitatē ex-
hibebo et honorifice te dimittam. cui philomena.
Hāc p certo cognoui te fatū ē: nā ex his q̄ tibi
dixi nullū pfectū hūisti: q̄ et de me p̄dita: s; irrecu-
perabili doles: et me tētas cape cū neq̄as meo itine-
re p̄gere: i sup margaritā i meis viscērib? credidi
sti eā: cū ego tota ad magnitudinē ouī struētis nō
valeā pringere. Sic ergo stulti s; cōfidit̄ i idolis
q̄ plasmatos a se adorāt et custoditos a se custodes
suos appellāt. Cepitq̄ cōtra fallacē mūdi delecta-
tione multa disputare et plura ad hoc exēpla addu-
cere dicēs. Qui corporales delectatiōes dñderant
et aīas suas fame mori pmittit: siles sūt cuiā hōi
q̄ dū a facie vnicornis ne ab eo denoraret vlocat?
fugeret i qdā baratrū magnū cecidit. Dū at̄ cade-
ret in aīb? arbusculā apphēdit qdā et i base qdam
lubrica et instabili pedes fuit. Respicies vero vidit
duos mures vnu albū et vnu nigrū iēssāter radi-
cē arbuscule quā apphēderat corrodētes et tā ppe-
rāt vt ipaz absiderēt. In fundo at̄ baratri vidit
draconē terribilē spirātē ignē: et apto ore ipz deuo-
rare cupiētē. Sup basē vō vbi pedes tenebat vi-
dit q̄tuor aspidū capita idē p̄deumia. Eleuās aut̄
oculos vidit exiguū mellis i ramis illi? arbuscule:
oblitisq̄ piculū i quo vndiqz posuit erat scipz dulce
dini illi? modici mellis tomī dedit. Unicoz? antez
mortis tenet figurā que hoīez s; p̄p̄q̄: et apphē-
dere cupit. Baratrū vō mūd? ē oib? malis plen?.
Arbuscula vniūsentisqz vita ē q̄ p horas diei et no-
ctis q̄si p murē albū et nigrū iēssāter cōsumit et iei-
fioni appropinquat: Basīs vō q̄tuor aspidū corpas
ex q̄tuor elemētis cōpositū qb? iordaniis corpis cō-
pago dissoluit: draco terribil? os ifernū cūctos dno
rare cupiēs. dulce do ramusculi delectatio fallax mū-
di p quā hō seducit vt piculū suū minime itineat.
Addidit quoqz dicēs. Similes s; itez mūdi amato

res hōi q tres amicos habuit: quoz vnu plusqz se-
sedz tñ quātū se. tertiu min? q̄ se et q̄si nihil dilexit
In magno itaqz piculo posuit? et a rege citat? cucur-
rit ad p̄mū amicu ei? auxiliū q̄rēs et q̄lit eū dile-
xit s; cōmemorās: cui ille. Nescio qz sis o hō. ha-
beo alios amicos cū qb? me hodie letari oz: quos et
amicos amodo possidebo. p̄bebo tñ tibi duo cili-
ciola: vt habeas qb? valeas opiri. Rōsus? igit̄ ad
sedz venit et silr ei? auxiliū postulauit. cui ille. Nō
vacat mihi tecū subire agone. Curis etenī multis
circundor: modicū tñ vsqz ad ostiū palatij te secta-
bor: et statū domū reuertar. p̄p̄is vacās negocijs.
Tristis igit̄ et despās ad tertiu amicu prexit: sibi qz
facie dimissa dixit. Nō habeo os loq̄ndi ad te: qm̄
vt debui n amari te: s; tribulatiōe circūdat? et ab
amicis destituit? rogo vt mihi auxiliū seras: et mi-
bi veniā pbeas. Et ille hilari vultu dixit. Certe
amicū carissimū fateor: te eē: et tui l3 modici dñicij
n̄ inemor: pcedā te et apd regē iterueniā. p te: nec
i manib? tradet te inimicor. p̄mū igit̄ amicu ē di-
uitiaz possessio: p qb? hō multis piculū subiacet. Ele-
uētē vō mori termino nihil ex oib? nisi viles ac-
cipit ad sepeliēdū pāniculos. Scdus amicu ē vroz
filiū et parētes q tñ vsqz ad monumētū secū p̄gētes
p̄tin? inuentū sūto vacātes curis. Tertiu? amicu ē
fides: spes: et charitas: et elemosina et cetera bona
opa que nos cū erim? d corpe possūt pceder: et p̄o
nobis apd deū iteruenire: et ab inimicis i. demoni
b? nos liberat. Hōc isup addidit dicēs. In qd̄ m
magna ciuitate p̄suetudo fuit q̄ hoīez extraneū et
ignotū oī āno i p̄ncipē eligebāt: cui oī p̄tate accep-
ta q̄qd volebat facer licitū erat: et sui oī p̄stitutiōe
terrā regebat. Illo igit̄ i oib? dñicij pmanēre: et s; p
sibi sic eē existimāte repēte cines i eū iurgēbāt: et
p totā ciuitatē nudū trahētes i remotā isulā exulē
trāsmittēbāt: vbi nō cibū nec vestimētū inueniēs fa-
me et frigore vrgebat: tādē qdā ali? sublimat? in
regno cū illoz ciuiū cōsuetudinē didiciss? infinitos
thesauros ad isulā illā trāsmisit: vbi post ānū i eri-
liū relegat? cū ceteris fame deficientib?: ille inēns
delitijs abundabat. Ciuitas hec mūd? iste ē. Cines
tenebrar? p̄nceps q nos falsa mūdi delectatiōe alli-
ciūt. nobisqz i speratib? moris supuenit: et locū tene-
brar? demergimur. Diuitiaz vō ad eternū locū p-
missio sit manib? egenor. Hūc cū barlaā p̄fecte fili-
um regis docuiss?: et ipe cū tā relicto patre seq vel-
let: dixit ad eū barlaā. Si hoc feceris cutdā inueni-
simul eris: q cū quādā nobilē despōsare noller vro-
rē: ipe remiēs aufugit et i quēdā locū deuētiēs vir-
ginē quādā cuiusdā senis paupis filiā laborātē ma-
nib? et ore deū laudātē vidit. Ad quā ille. Quid est
qd̄ agis mulier? Cū. n. ita paup sis q̄as nī agis dō
ac si magna recepisses ab eo. Ad quē illa. Sic p̄nā
medicia sepe a magno lāguor liberat: sic gratiarū
actio i p̄tis donis magnor efficit auctrit donozū
Hōc tñ q̄ extrisee? s; nra n̄ s; ea q̄ i nob sūt nra
sunt: et a deo magna recepit: q̄ me ad suā imaginē
fecit: intellectū mihi dedit: ad suā me gloriā vocauit
et ianuā igni sui mihi aperuit: p tāt ergo et tā m
gis donis ipū laudare cōuenit. Hūc inuenis

De sancto

ci⁹ pmdictiā eā a pte suo i vxore petijt. Qui ille.
 Filiā meā accipe n̄ vales: q⁹ diuitiū & nobiliū fili⁹ es.
 Ego at paup⁹ sū. s; cū ille oīno istaret. ait sener. Nō
 possum eā tibi dare: vt i domū p̄ris tui dncas eā cū
 vnica mihi sit. & ille. Apd vos manebō: & vob me
 i oib⁹ cōformabo. Deponēs igit p̄ciōsū oīnamētū
 habitū senis idnit: & apud eū manēs ipsā i vxore
 accepit. Postq⁹ vō sener diuit⁹ cū pbanit i thala
 mū eū duxit & imēlū pōd⁹ diuitiay qnātū nūq⁹ vi
 derat sibi oīdit & oīa sibi dedit. Dixit at Josaphat
 Cōueniēter ista me tēgit narratio: & a te hoc dictū
 eē de me existid: s; dic mihi p̄ quot ānoy es: & vbi
 cōuerfariis q⁹ a te nūq⁹ volo separti. & ille. Amoz
 sū. 45. i desert⁹ terre semmar degēs. Ad quē Josaphat
 Ampli⁹ p̄r mihi appares. 70. ānoy. & ille. Si
 a natinitate mea oēs ānos q̄ris discer⁹ bñ eos estī
 masti: s; nullo mō a me i mēsuray vite cōputā quot
 quot i vanitate mūdi expēsi sūt. Tē. n. i iteriori ho
 mine mortu⁹ erā & ānos mort⁹ nūq⁹ vite noīabo.
 Cū igit Josaphat eū i desertū seqveller dixit bar
 laā. Si hoc feceris & tuo p̄fortio carebo & p̄secutio
 nis frīb⁹ meis auctor eris: s; cū opportū tps vi
 der⁹ ad me venies. Barlaā igit filiū r̄gis baptizās
 & i sū optie istrūcs eū osculat⁹ ē & ad locū suū fuer
 sus ē. Postq⁹ at rex filiū xpianū factū audinit: i do
 lore nimio posu⁹ ē quē qdā amie⁹ su⁹ noīe arachis
 cōsolās ait. Cognosco rex senē quedā heremitay
 q⁹ de secta n̄ra ē: q⁹ p oīa barlaā similit. Idic igit bar
 laā se simulās pmo xpianoy fidē dēfēder: deīde se
 supari pmitter⁹: & oīa q⁹ docuerat renocabit. & sic fili
 us r̄gis ad nos redibit. Assūpto igit p̄dicto p̄ncipe
 magno exercitū ad grēdū barlaā iuit: & b̄finitā illū
 capicēs se barlaā cepisse dixit: qd⁹ fili⁹ r̄gis audiens
 caprū. f. magis suū amare sicut: s; postmōs p deī
 reuelationē hūc n̄ eē cognovit. Ingress⁹ igit p̄r ad si
 lū ait. Fili mi i tristitia magna me posuisti & meaz
 canitē idonorasti: & lūmē oculoy meoy abstulisti.
 Quare fili hoc fecisti: & deoy meoy cultū reliquisti:
 eni ille. Tenebras p̄r fugi: ad lūmē cucurri: & erro
 rē deserui: & vitatē agnovi. Noli at frustra laboraf
 am nūq⁹ a xpo me posses r̄uocare. Sic. n. tibi ipos
 sibile ē altitudinē celi manu tēgere aut marimū sic
 care pelag⁹: sic i istd eē cognosce. tē rex ait. Et q⁹
 boz mibi auctor ē maloy nisi ego q⁹ tā magnifica ti
 bi feci q⁹ nūq⁹ aliq⁹ patz feci filiū. qpp prauitas vo
 lūrat⁹ tue & tue & p̄tēno effrenata aduersus caput
 meū te isanire feci: Adherito astrologi i natinitate
 tua direx⁹ te arrogātē & p̄tib⁹ iobediētē futuz: nūc
 vō si mihi n̄ aqener⁹ a mea discedes filiatidē: & p
 p̄re inimic⁹ effect⁹ illa tibi faciā q⁹ nec adhuc hosti
 b⁹ feci. cui Josaphat. Cur rex mistras: q⁹ bonoy pri
 cept⁹ effect⁹ sū: q⁹ vnq⁹ p̄r i filiū sui p̄speritate tui
 sū appunt⁹: nō ē iā p̄ez vocabo te s; si mihi aduer
 sari⁹ sūt: sic a sp̄te fugiā a te. Iker igit cū ira ab eo dī
 scēdēs arachi amico notā feci filiū duritiā: q⁹ sibi cō
 suluit vt nō aspīs r̄bis cū eoy r̄erē: q⁹ blādis & le
 nib⁹ puer meli⁹ traheret. Seqnti igit die rex ad si
 lū v̄it & circūplectēs osculabat⁹ eū dicēs. Fili dul
 cissime honora canitē p̄r tui. verē fili p̄ez tui. an
 ne scis q̄le bonū ē p̄r obedire & cū lenificat. sic eō

tra malū ē ipz exacerbare: Quotquot. n. fecerit ma
 le piet⁹ em Josaphat. Tps amādī & tps odiendī:
 tps pacis & tps belli. nullo. n. mō auertētib⁹ nos a
 dō obedire dbeim⁹. siue sit m̄r siue sit p̄r. Quidē igit
 p̄r ci⁹ ostātā ait. Ex quo video tuā p̄uaciā: nec
 mihi obedire vis saltē veni: & abo p̄ter vitati cre
 dam⁹. Barlaā n. q⁹ te seduxit a me: vici⁹ tenet. Nō
 igit & vti cū barlaā pueniāt & p̄conē mittā vt oēs
 galilei sine timore veniāt & disputatidē incepta: si
 vī barlaā obtinuerit vob cedem⁹. Si at nū nobis
 p̄fētiē. Qd cū reg⁹ filio placuiss⁹ & illi cū simulato
 barlaā ordinassēt quomō p̄us dbebat simulare se fi
 dē xpianoy dēfēder: postea se pmitteret supari. oēs i
 simul pueniēt. Cōner⁹ igit Josaphat ad nachor di
 xit. nosti o barlaā q̄le me docuisti: Si igit fidē quā
 me docuisti dēfēder⁹ i doctria tua vsq⁹ i finē vite p
 manebo. Si at supari fuer⁹ statū i te meā p̄tūnellā
 vidicabo: & cor tuū & lignā manib⁹ extrahēs dabo
 canib⁹ ne alij apli⁹ p̄sumāt filios regū i errore m̄r
 tere. Idis audis nachor tris⁹ & p̄mā⁹ vehemēt⁹
 fact⁹ ē: vidēs scipz i foneā quā feci decidisse: & laq̄o
 suo p̄p̄hēsi eē. Aduertēs igit cognovit meli⁹ eē
 filio reg⁹ adherē vt piculū mort⁹ euadē poss⁹. Iker
 at sibi palā dixerat. vt fidē suā sū timore dēfēderet
 vñ⁹ g⁹ rhetoy surgēs dixit. Tu es barlaā q⁹ filiū re
 gis seduxisti: & ille. ego sū barlaā q⁹ filiū i g⁹ i errore
 i m̄r: s; ab erro⁹ liberam⁹. & rhetoy. Cū eximij & mi
 rabiles viri deos n̄ros adorauerint quomō tu ad
 uersus eos audes isurgere: & ille ridēs ait. Caldei
 greci & egyptij errātes creaturas deos eē dixerunt
 Nā caldei elemēta deos eē arbitrati sūt. cū creata
 sint ad vtilitatē hominū: vt eoy dñatidē subiacēt
 & mult⁹ passiōib⁹ corūpāf. Greci quoq⁹ nefādos
 hoīes deos putāt: sic samuū quē alunt filios suos
 comedisse & virilia sibi abscidisse: & i mare picisse
 & venerē ide natā fuisse. A filio quoq⁹ suo idne alli
 gatū i tartarū picitū eē. Iupij quoq⁹ rex alioy dō
 nū eē describit⁹: quē tam i aīalia transformātū sepe
 dicūt vt adulteria cōmitteret. Venerē quoq⁹ deam
 adulterā dicūt. Nā aliqū habuit vir marte mechū
 aliqū adonidē. Egyptij at aīalia coluerūt. f. ouē: vi
 tulū: porcū: & huiusmōi. Christiani at filiū altissimi
 colūt q⁹ d celo dēscēdit & carnē assūp̄it. Lepit scilicet
 nachor fidē xpianoy euadēter dēfēdere & ratiōib⁹
 cōmuni⁹: ita q⁹ rhetoy illi m̄r effectū n̄bil oīno
 respōdere scinerūt. Josaphat igit vehemēter
 erulebat eo q⁹ domūis p̄r inimicū veritatis
 vitatē dēfēdis. Iker at furore nimio s̄plet⁹ ē. Iussit
 igit p̄liū dissolui q̄s i his scōnti die dñuo fctatur
 dixitq⁹ Josaphat p̄r. Aut mag⁹ meū p̄mitte meū
 hac noctē manē: vt sil⁹ d̄ r̄n̄sib⁹ fidēs crastino cō
 feram⁹: & tu tnos tecū assumas & cū eis cōferas aut
 tuis meū p̄missis accipe meū: aliqñ nō iustitiā: s;
 violētā exercebis. Quapp nachor sibi p̄cessit sp̄ez
 adhuc hūis q⁹ cū seducēt. Cū igit fili⁹ reg⁹ cū nachor
 domū r̄dis: dixit ei Josaphat. ne putes me igno⁹ ar
 qs sis. Scio te nō eē barlaā: s; nachor astrologū: id
 picisq⁹ Josaphat viā salut⁹ ei p̄dicauit: ad fidem
 cōuerēs mane ad heremū misit: vbi baptisimū su
 scipies heremiticā vitā duxit. Ad. ag⁹ at qdā noīe

theodas: hec que gerebant audiens ad regem ve-
nit et quod filium suum ad leges pharis redire faceret, permisit.
Qui rex. Si hoc feceris statim auream tibi erigam: et ipse
sic dux sacrificium offerat: et ille. Et filio tuo cunctos re-
moneat: et mulieres decoras et ornatas introduci pec-
pet: ut super eum cohabitent: et quiescant et morietur cum
eo. Ego autem unum de spiritibus meis ad eum dirigam: qui cum
ad libidinem inflamabitur, nihil inuenies sic potest seduci
et sic facies multum. Rex. n. quid cum filio tuo videris: quod
dixerunt pitissimi medici quod si ista. x. annos solus vir lu-
na viderit lumen oculos puabit. Rex igitur in quodam pe-
tra spelunca exivit filium ibi vultu ad. x. annos manere se-
cit: quod fuit rex vultu rex gila an cum addu-
ceret: ut ovis noia et nectia possit hie. Adductus igitur
an cum auro et argento lapidibus preciosis: vestibus splendi-
disque regalibus: et ovis rex gila cum uniuscuiusque
noia interrogaret multum ovis sibi noia indicabat. Cum
autem nomine mulier discere anire querebat spatium: regis
inducto dixit demones eas esse quod boies seducunt. Re-
ge autem interrogante filium quid de ovis quod viderat pla-
ceret: quod inquit per alium multum demones illos qui seducunt
boies: In nullo. n. sic i. his sic erant aia mea. Ad
igitur alit putes te filium tuum superare nisi hoc modo. Rex
igitur ovis multum: cunctas puellas decoras ei sociavit: qui
cum super ad libidinem provocabat: nec habebat alium ad que-
respiceret: aut cum quo loqueretur: vel cum quo vesceretur. Ad-
huc igitur spiritus a mago missus in iuvenem irruit et ma-
gnam inter caminum ignis accendit. maligum igitur spiritus iste
flamabat: puelle autem exteri duntaxat excitabat ardore: qui
se tam fortiter verari sentiens tenebat et totum se deo reco-
mendans duntaxat consolationem recepit: et ois tectatio absces-
sit. Deinde quandam puellam pulcherrimam regis filiam: qui
per ovis barā ad eum misit cum cum vir diu predicaret illa rui-
dit. Si me ab idolo cultura salutare desideras co-
mune mihi nuptiarum copula. n. et christiani coniugia non ab-
horret: sed laudant quod per archiepiscopos et propheta et petrus
apostolus gingas huerunt. ad quam ille. Inamē mulier ista
mihi psequens. permittit quod christiani viros ducere
sed non his qui permiserunt christo vigitate finire. et illa. Sit
ita ut vis: sed si gratia mea salutare desideras vna mi-
nimā petitionem mihi psee. Concede mecum tuum hac
noctem: et permitto tibi quod summo diluculo efficiar christia-
na. n. si ut dicitur gaudium ē agere i. celo super vno pec-
catore pniaz agere: auctori perferendis nōne magna
merces habet: semel tamen mihi acquiesce et sic meipsum
saluab. Illa igitur turri aie illi fortiter percutit cepit: quod
demon videns sociis suis ait. videtis quod puella ista
percutit quod nos non possumus comone: vultu g. et i. cum
fortiter irruam: ex quo percutit tempus inenim. Vernef
igitur seuis iunctis se tam fortiter captivatum: quod et percutit
ita scitabat: et salus vni? puelle diabolo suggerente
ipse comonebat: lachrymis osoni se dedit: i. quod osoni
obdormiens vidit se ductum quoddam pratum decoris flo-
ribus ornatum vbi folia arborum dulces sonu reddebant
aura quod gratia agitata: et odor mirifice emanabat:
vbi fructus vultu speciosissimi et gustu desiderabiles:
vbi sedes posite erant auro et gemis fabricate: lecti
lucidi cum preciosissimis ornamentis. aqua lapidissime prer-
fuites: debic i. citate ipse introduxerunt eum murt ex au-
ro et obrizo erat quod claritate mirabili resplendebat vbi

etherci quod exercitū caritates caritū quod auris mortali
um non audiret: dicitur ē ei. Iste ē locus beatorum. Cum autem
vellent eum reducere rogabat: ut eum ibi manere permittere-
ret: qui dixerat: cum labore multo adhuc venies huc. si tu
tibi vi inferre poteris. Deinde ad loca teterrima ipse
duxerit ois feditate plebs dicitur ē. iste ē locus unitorum
Cum autem evigilasset perhibuit illi? puelle et ceterarum
stercore fetidior ei videbat. Uox cum maligni spiritus
ad theodā redisset et ipse eos exprobraret dixerunt.
Ipsi signum crucis signaret super ipse irruerit fortiter
ipse perturbant. Et autem seipsum signo crucis munivit
nos persecutus ē cum ira. Et theodas cum rege ad eum ista
nit speras: quod ei persuadere possit: sed pater magis capere
ab eo quod cape voluit: et ab eo conversus baptisma
suscepit: laudabile vitam duxit. Rex igitur desperans
dimisit ei de consilio amicorum medium regni sui. Ille autem
l3 duntaxat tota mente desideraret: ut per fidei dilatationem
ad tempus ipse regnum susceperit: ac i. suis citatibus templis
et crucibus erexit et ois ad christum convertit. Ipsi autem tunc filii
romani et predicantibus assensum populus fide christi recepit et
baptismum susceperit et totum regnum filio suo dimisit: et
ipse pnie opibus vacabat: et post hoc laudabile vitam su-
minit. Iosaphat autem barachiam regem pniaz pluribus
fugere voluit: sed spem perit captus vir tunc pualuit.
Cum ergo per defuncti pergeret eundem pauperem regalē hunc dedit
et ipse i. pauperima veste remansit. Diabolus autem multas
ei insidias pabat. aliqui gladio euaginato i. eum irru-
bat. et eum percutere mabat nisi duntaxat: aliqui i. forma se-
raz sibi appebat frēdes et duntaxat mugiti emittēs ille
aut dicebat. Dns mihi adiutor ē: nō timebo quod faci-
at tē. Quobis igitur annis i. heremo iosaphat vagabū-
dus mansit nec barlaā inenire potuit. Tandem spelunca
invenit et an ostium stans dicebat. Vidite per bidie: et vo-
ce barlaā audies exilij: et osculantes serventissime se
se alterutrum amplexibus strigebat nec fatiari poterat
Iosaphat autem iosaphat barlaā oia quod acciderat: et ille
inestas gratias egit deo. Adhuc autem ibidem multum annis i. ab-
stinencia mirabili virtute: tunc coples diebus barlaā
i. pace genuit. circa annum dñi. 380. Iosaphat igitur i. anno
25. regnum deserens. 35. annis heremiticū laborē subijt
et sic multum clarum virtutibus i. pace genuit: et cum corpore barlaā
a3 post mortem: quod audies rex barachias illuc cum multo
exercitu venit: et corpora assumēs i. citate sua trāstulit:
ad quorum tumulis miracula multa sunt. C. d. f. pelagio

Pelagius papa multo sanctus fuit
ac i. pontificatu laudabi-
lit se gerēs tunc plen? bonis opibus i. pace
genuit. Adhuc autem iste pelagus predecessor scilicet
Gregorius: sed alii autem ipse: hunc. n. pelagio Bre. suc-
cessit. Ape igitur primi pelagus i. logobardi in Italia ve-
nerunt: et quod multi hunc hystoriam ignorare. pbant: i. o
eā hic iheredā decreni. put i. hystoria logobardorum
quā i. Paul? logobardorum hystoriarum copilavit
et i. diversis chronicis expl. m. a. h. f. Mens etenim quā
germanica erat plurimum populosa quod de littoribus
oceani pte septentrionali egressi: de insula scan-
dinavia p bellos multa certamina duntaxat ter-
rarum circuitus tunc panonia denensiter ultra non
audens pcedere sedē sibi perpetue habitatiōis insti-
tuit. Ibi per hunc postea logobardi sunt appellati

De sancto

Dū āt adhuc i germania refiderent Aligund rex
lōbardoz septē pueros i piscina a meretrice ad ne
cādū pietos inenit: quos vno pti dicta meretrice
ediderat: quos dū rex casu reptos cū basta admi
rās renoluēt vn̄ eoz basta regē mān tenuit: quem
rex vidēs stupēs nutriti fecit: lamissionē vocauit
magnū cū futurū eē pñiciās: q tāre pbitatis extitit
q mortuo rege cū lōgobardi regē fecerūt. Idē idē
fere tps. s. anno ab incarnatiōe dñi. 490. dñm eps
qdā arrian⁹ vt ait entropi⁹ qndā noie barbā bapti
zare volēs dicēt. Baptizo te barba in noie pñis p
filiū i spū scō: filiū ē spiritū scm̄ miorē pñe p h̄ offē
dē volēs: subito aq disparuit ē baptizad⁹ ad ecclē
siā pfugit. C. Idē idē fere tps floruerūt sanct⁹ me
dard⁹: gildaldus frēs vterini ē vno die nati: vno
die epi cōsecrati: vno die mortui: vno die a xpo as
sūpti. C. An̄ vō h̄ tps vt i qdā cronica dī circa an
nū dñi. 450. dū itra gallias Arriana heresis pullu
laret vñitas substantie triū psonaz euidentī miraclo
demonstrat vt ait siglbert⁹. Dñ. n. i vbe vascēsi
missi eps celebraret vidit tres guttas eq̄lis magni
tudinis sup altare emissas q̄ sil dñuētes i vñū pñte
gēmā plēherrimā effecerūt. quā cū i medio cūmīdā
crucē auree posuissit alie gēme q̄ ierāt d̄ ipa pñte ce
cidērūt. Addidit q̄ ipi obscura ē mūdis clara vide
bāt: ē q̄ i fūmīs dabat sanitatē ē adorātib⁹ crucē au
gebat duotōz. Post h̄ āt lōgobardis hīs qdā rex
perat noie albuin⁹ vir qdē fortis ē strenu⁹ q cū rege
gebardioz plū gerēs ei⁹ exercitū pñitit ē regē i
terfecit. quapp filius pñicti regis occisi q̄ sibi i regnum
successerat i tñionē pñis sui ē albuinū mān arma
ta fortit pcessit. H̄ quē albuin⁹ exercitū suū monit ē
ipm supās iterfecit. Filiūq̄ suū noie rosmūdā ca
pitiā dñēs i vxorē accepit. S. ē capite ipi regis
sibi cuppā parauit quam argēto circūclūdēs ide bi
bebat. In ill̄ āt dieb⁹ iustit⁹ minor iperū guberna
bat q̄ quēdā pñcipē enuncum hēbat q̄ dicebat nar
ses: viz quōdā nobilē ē strenuū ē gottos q̄ tñc totā
italiā inaserāt pcedēs ipos supauit: regē eoz attī
lā flagellū dei occidit: vñuersā italiā pacatā red
didit: q̄ p magnis bñficijs magnā inidā ptulit a ro
manis: q̄ p opf apd ipatorē accusat⁹ falso: a pfato i
peratore dposit⁹ ē: vxor quoq̄ ipatoris noie sophia
hāc pñmētiā sibi misit q̄ cū ancill̄ suis faciet fi
lare ē lan. az pēsa diuidē. Ad hec vba narfes ridit
Et ego talē telā tibi ordiri pcurabo quā donec vi
terē dponē nō valeb. Neapoli igit narfes secedēs
lōgobardis mādauit vt pauprīma pānonie rura d̄
sererēt ē ad italie fertile solū possidēdū pfuerēt qd
albuin⁹ audis pānoniā dñit: ē āno ab incarnatiōe
dñi. 668. cum lōgobardis italiā intrauit. Erat
āt pfuctudo eis lōgas barbas portare. Cū cū qdā
vice vt aiūt exploratores. ad eos vñre dberēt pce
pit albuin⁹ vt oēs mulieres solutos crines circa mē
tū circūduerēt: vt barbati hoies ab exploratorib⁹
crederēt: ē ide lōgobardi a lōg⁹ barbis postmodū
sūt vocati. Barda. n. i eoz lingua barbati sonabat.
Alij dicūt q̄ cū hūmili cū vādā pñgnaturū eēt: ē
ad quēdā q̄ hēbat spm̄ pphie accessisset: vt p eoz
victoria exoraret ē eis bñdicēt d̄ cōsilio vxoris iust

fenestrā i q̄ mane ad oriētē orabat se posuerūt: ē
mulieres circa mētū capillos circūducere d̄ cū scē
gilio pceperūt. Cū ḡ ille fenestrā apēs eos vidis
set exclamauit: q̄ sūt isti lōgobardi: vxor sua adiū
xit vt qb̄ nomē dderat victoriā ddonaret. Ingres
si igit italiā oēs pene citates cepērūt: cūc bitato
rib⁹ iterfecti. Spāpiā āt trib⁹ ānis obfessā tandē ce
perūt. Idē āt albuin⁹ iurauerat se oēs xpianos oc
cisurū. Cū cū papiā intrare deberet equ⁹ ei⁹ an̄ portā
citatis gressū figēs quātūcūq̄ calcarib⁹ vgeret fur
gere nō valebat: quousq̄ ad monitionē cuiusdam
xpiani rex iuramentū mutauit. Adediolanū ḡ lōgo
bardi igressi totā pene italiā itra breue spaciū tps
subingauerūt pter romā ē romādiolā: q̄ romanilia
ē vocata: q̄st altera roma: ex eo. s. q̄ romē semp ad
hēfisset. Cū igit rex albuin⁹ verone erat ē quodā
magnū pñitū pparat⁹ ē scyphū suū quē d̄ capite
regis fecerat afferri faciēs ex eo bibit: vxorē suam
noie rosmūdā de eo bibē fecit dicēs. Bibe cū pie
tuo. Qd cū rosmūdā didicisset odiū magnū ē regē
cepit. Erat āt regū dū qdā q̄ quādā domicillam
regine carnalit cognoscebat. At regina absente re
qdā nocte ācille sue cubiculū intrās pñicto duci
ex psona ipi ācille mādauit: vt ad se illa nocte de
beret accedē: q̄ cū venisset regina pñicto duci vice
ācille se supposit: ē postmodū dixit ei. Scis q̄ sū
cui cū se ē talē amica suā dicēt. illa ait. Nēq̄q̄. sed
sū rosmūdā: certe talē rē ppetrasti hodie q̄ aut al
buinū occides aut albuinū gladio iterib⁹. Volo igit
vt d̄ ipo viro meo q̄ pñes mē occidit: ē de ei⁹ capi
te cuppā sibi faciēs me ē caribē fecit me debeas vi
dicare. Cū ille nō aqesces aliū tñ se inenire pmi
sit q̄ hoc negociū ppetraret. vñde illa arma subtra
hēs spatā illius q̄ erat ad lectulū caput ne tolli aut
enaginari posset fortit colligauit. Dux ergo rex in
stratū dēmit: hōicida ei⁹ cubiculū intrare conat⁹:
qd̄ rex fēntis de fratu exiit ē spatā arripēs: sed
ēbhere nō valēs cū scabello se virilitē dēfēdē cepit.
S. ille cū optie eēt armat⁹ i regē inaluit ē occidit.
Accipēs igit vñuersos thesauros palatij cū rosmū
dā ranēnā vt d̄ aufugit. S. cū rosmūdā quen
dā inuenē pulcherrimū: pfectum. s. rauēne vidisset
ipm i viz hie dñderās venenū viro i calice ppina
uit: ē amaritudinē ille pñentis iubet vxori vt refi
dū bibat: qd cū recusaret: ille enaciato gladio cā
bibē coegit: ē sic ābo sibiē pierūt. Tādē rex qdē lō
gobardoz noie adolaoth baptizāt⁹ ē ē fidē xpi su
cepit. S. ē thodolida lōgobardoz regina xpianis
sima ē dñota apd medocetā pulcherrimū oratoriū
pñituit. ad quā reginā gregori⁹ libros dialogorum
trāsmisit: q̄ viz suū noie agisulphū p̄ dñc thauri
nētiū: ē postmodū lōgobardoz regē ad fidē cōuer
tit: ē cū romāo ipio ē ecclia cū pacē hie fecit. Sicq̄
i festo scōz gernaſij ē pthasij scā ē parit romāos
ē lōgobardos: ē iō gregori⁹ i eodē festo cātari insti
tuit in officio misse. Loquet dñs pacem tē. In na
tinitate quoq̄ sancti Joannis bap. pñictor par ē
cōuersio āplus confirmata fuit. Thodolinda vō i
bñi Joannē specialē deuotionē habebat. Cuius
meritis gentis sue cōuersionē ascribēs predictum

oratoriu apd modoctia fabricauit: eiusq genti ioa-
nez patronu et defensoru ee cuida viro sco reuelatu
fuit. Adortuo gregorio succellit ei fabiu: et fabiu
Bonifacio tertio. Bonifacio fruo Bonifacio qrt.
Ad cui pces focas ipator donauit ecclie xpi pa-
rthos: circa annu dñi. 610. Et ad pces tertij bonifacij
pus statuit sedē romanā ee caput oim ecclie.
Nam ecclia cōstātinopolitana se pma oim ecclie
scribebat. Idm? bonifacij tēpore mo: tuo foca et re-
gnate eradio: circa annu dñi. 710. mangmet? pscudo
ppheta et mag? agarenos sine hifinabclitas. i. sa-
racenos hoc mō decepit: sic legiti qdā historia ipi?
et in qdā chronica hf. **C. Cleric?** qdā valde famo-
sus cū i romana curia honore que cupiebat assequi
nō potuiss: indignatus ad partes vltimarinas cō-
fugiēs sua similitudē innumerabiles ad se attraxit:
iueniēs q mangmetū dixit ei q ipi illi pplo pficere
vellet: nutrie q colubā grana et alia huiusmodi i au-
rib? mangmeti ponebat. Colubā at sup ei? huius-
ros stās de auribus ei? cibū sibi sumebat: sicq iam
adeo assuefca erat: q qñcūq mangmetus videbat
ptin? sup humeros pñlicis rostr: in ei? aure pone-
bat. **¶** Predictus igr vir pplm cōducās dixit: se illū
sibi velle pficē: que spūs scūs i spē colūbe mōstra-
ret. Statq colubā serento emisit: et illa sup hume-
ros mangmeti: q cū alijs affabat euolās rostrū i ei?
aure apposuit: qd ppls vidēs spū scūz ee credidit:
q sup eū defecderet: ac i ei? aure vba dī iſſeret: et sic
mangmet? saracenos decepit: q sibi adbrētes re-
gnū pñdis ac oriētāl ipi fines vsq ad alexādriam
inaferūt. **¶** Hoc qdē vulgarit dī: s. ver? ē qd iſeri?
hf. **¶** Mangmet? igr pphas leges pfingēs ipas a spū
scō i spē colūbe q sepe vidēte pplo sup eū volabat
se recepisse mētiebat. i. qb? qdā de vtroq testō in-
fuit. **¶** Alā cū i primeua eate mercimonia exercēt et
apd egyptū et palestīnā cū camelis pgrt cū xpianis
et iudeis sepe cōuersabat: a qb? tā nouū qz ver? di-
dicit testm. **¶** An fm ritū iudeoz circūcidit saraceni:
carnes porcinas nō comedūt: cui? rōnē cum vellet
mangmet? assignare dixit: q ex fumo cameli porc?
post diluuiū fuerit pcreat? et iō tāqz imūd? a mūdō
pplo ē vitād? **¶** Cū xpianis at cōueniūt: qz credunt
vnū solū deū oipoterē oim creatorē. **¶** Aſſerunt etiaz
psudo ppheta vā qdā falsis imiscēs: q moyses su-
it magn? pphā: s. xps maior et sum? ppheta: nat?
ex maria vgie vntē dī absq semie hois. **¶** At quō-
qz i suo alcorano q xps dū adhuc puer eet dō limo-
tre volucres pcreauit: s. venenū imiscuit: qz xps nō
vere passū nec vere resurrexisse dixit: s. aliū qndā
hoiez sibi filiz huiusmodi egisse vel passū ee docuit.
Quedā at matrona noie cadigā q perat cuidā pro-
uicie noie corocania vidēs hoiez iudeoz et sarace-
noz cōtubernio vallari existimabat i illo maiesta-
tē diuinā lare. **¶** Et cū eē vidua ipi i martiū accepit:
et sic mangmet? totū illi? prouicie obtinuit pncipa-
tū. Ille at suis pñgijs nō solū pñictā dñaz: s. et iud-
os et saracenos demū adeo mētauit vt se messā in
lege promissū publice faterent. **¶** Adebat epilētica
passione: qd cadigā cernēs plimum tristabat: eo q
ipurissimo hoī et epilētico nupissz: quā ille placare

desiderās talib? cā smonib? dñicebat dicēs. **¶** Ga-
briel archāgelū frequēt mecu loqntē cōtēplor et nō
serēs splēdore vult? ei? i me deficio et tabesco: qd
sic ee et mulier et ceteri crediderūt. **¶** Alibi tñ legiti q
fuerit qdā monach? q mangmetū iſtruxit noie ser-
gius: q i errore nestorij icidēs dū a monachis fuissz
expulſus i arabīā venit et mangmeto adbeſit: licet
alibi legat q fuerit archidiacon? i pñb? antiochie
degēs: et fuit vt aſſerunt. iacobita: q circūciſionē p-
dicat: xpm nō deū: s. hoiez tñ iſtū et ſcū d spū scō
cōceptū: et de vginē natū aſſerunt: q oia saraceni
aſſerunt et credūt. **¶** **¶** Predict? igr fgi? mangmetū de
nouq et veteri testō vt tradūt plā edocuit. **¶** Mang-
met? n. vtroqz parēte orbatus sub patris sui cura
pueritie ānos agebat: mltioz tpe cū vniuerſa gēte
sua arabū idolor? cultū deſeruit: que admodū i
alcorano ſuo teſtat deū ſibi dixiſſe. **¶** Orphan? fuisti
et ſuſcepi te. i. errore idolatrie diu māſiſti: et ide equi-
xi te. paup eras et ego locupletavi te. **¶** Vniuerſa eiz
gēs arabū cū mangmeto venerē. p dā colebat et ide
ē: q adhuc ſexta feria apud ſaracenos i magna ve-
neratōe hf: ſicut apud iudeos ſabbatū: et apd xpia-
nos dies dñica colit. **¶** Mangmet? igr pñcte cadigā
vidue locuplerat? diuinis i tāā prupit mentis
audaciā: vt regnū arabū ſibi vſurpare cogitaret: s.
cū videret ſe p violētiā hoc aſſeq nō valere mari-
me cū a cōtribulib? ſuis q eo maiores fuerāt deſpi-
ceret: ppheta ſe ſingē voluit: vt quos non poterat
ſubingare p potētiā: ſaltē p ſcitarē attrahēt ſilatas.
¶ Predictiqz ſergij viri valde prudētis pñlijs adbe-
rebat. **¶** Ipſ. n. abſcōdite manē faciebat: et ab eo oia
regrebat: et pplo referebat: ac gabriel archāgelus
eū noīabat. **¶** Et ſic mangmet? totū illius gētis pro-
phetā ſe ſilando obtinuit pncipatū: oēs qz ſibi ſpōte
vel timore gladij crediderūt. **¶** Et iſtud ver? ē qz il-
lud qd ſup dēū ē d colūba. et ſic tenēdū. **¶** Predict?
igr fgi? cū mōach? eet voluit vt ſaraceni mōach?
li hūm vterēt. **¶** Cuculla ſine caputio et vt iſtar mo-
nachoz mltas et ordinatas genuſerides facerēt: et
ordiate valde orarēt: et qz indi vſus occidēt et xpia-
ni vſus oriētē orabāt: voluit vt ſui vſus meridiem
orarēt: q oia adhuc ſaraceni obſeruat. **¶** Alſtās at le-
ges mangmet? pmlgauit qz pñict? fgi? cū docuit.
qz mltas de moſayca lege accepit. ſepe nāqz ſara-
ceni ſe lauāt et maxime cū orare debēt: verēda ſua
man? brachia facit et os et oia mēbra corpis abluit:
vt mūdi? orare poſſint. **¶** Orates at vnū pñictē deū: q
nullū eglē vel ſilēz hēat: cūſidēq mangmetū pro-
phetā. i. āno quozqz itegz mēſe ieiunāt. **¶** Ieiunantes
at nocturno tpe comedūt: diurno vō ieiunāt: ita vt
ab ea hora diei q nigr ab albo diſtignē pñt vsq ad
ſol occaſū comedē aut bibē aut ſe vxoris cōmitione
ſedare nemo audeat. **¶** Poſt ſol occubitu vsq ad
ſeqntē diei crepuſculū ſp licet eis cibo et potu et pñis
vxorib? vti: iſirmi at nō obligāt. **¶** Semel at p ſinglō
ānos cā recognitiōis ad domū dī q ē i mecha ire p-
cipiūt et ibi adorare: eāqz icōſutilib? regumēt. **¶** Cir-
cūire et lapides p media ſemora p diabolo lapidā-
do ſactare: quā domū dicūt adā cōſtruiſſe oibz ſqz
ſilijs ei? et Abrahā et iſinabcl locū ordōis fuiſſe. **¶** dñū

De sancto

maugmetū eā domū sibi cōstitūq; gentib; tradidisse
affirmat: oēs carnes pter porcinas: sanguinē & mor-
ticinū comedē pnt: q̄uo: legitimas vxores infimul
hīc eis licet: & qualib; vīq; tertio repudiare: & rur-
sus recipere: ita nī q̄ q̄ternariū numer; nō trāscēdāt.
Empitinas vō atq; captiuas quot volūt hīc licitū
ē: & eas vendē possūt cū velint: nisi ear; aliquā imp-
gnasset. Q̄cedit eis de p̄p̄a cognatōe hīc vxores:
vt sanguinis ples accrescat: & fortī inf eos amicitie
vinculū alstrigat: circa possessiones repetēdas ob-
seruāt vt actor testib; p̄b; & reus iuramento se p̄pro-
bet inocētē. Cū alia sit fornicatus octoginta vberibus ple-
ctū: maugmet; tū dicit sibi a dño āgelo Gabriele
nūciatē fuisse cōcessum qd alioz vxores accedere
poss; vt viros virtutis & p̄phetas gñaret. Quidā
āt fūus eius cū pulchra vxorē hēret & sibi ne cū do-
mīno loqrēt iterdirisset: qdā die ipam cū eo loquē-
tē inuenit: & p̄m; cā a se reiecit. quā maugmet; re-
cipiens int altas suas mulieres cōnumerat. Ti-
mēs vō ex hoc murmur p̄p̄i cartā de celo sibi dela-
tā cōfinxit: i q̄ cōtinebat qd si aliq; vxorē repudia-
ret cū esset vxor qeā suscepiss; Qd saraceni vsq;
bodīe p lege obseruāt. Fur p̄ma & scda vice ver-
berib; plectit. tertia mari; ei p̄cidit. q̄rta pedis trū-
catōe dūmit. A vino semp abstinere iubent. Ser-
uātib; hec & alia legis mādāta p̄misit de: vt asse-
rūt: paradisi. i. hortū delitiar; ags p̄terfluentib; irri-
gati i quo sedes habebūt p̄ternas: nec frigore aut
estu aliquo affligent oib; ciboz cūlib; vescēt. qe-
qd appetierit corā eis statī inueniēt seriet vestimē-
tis oib; colorib; iduenit: & virginib; speciosissimis
cōiungent. In delitijs oibus accubabūt: qbus āge-
li p̄ternaz more cū vasīs aureis & argēteis deābu-
labūt i aureis lac: i argēteis vinū afferētes & dicen-
tes. Comedite & bibere i letitia. Tria flumina. s. la-
ctis mellis: & vini optimi aromatici eos habere di-
cit maugmet; i paradiso: & q̄ āgelos pulcherrimos
sunt visuri & adeo magnos qd ab vno oculo angeli
vsq; ad aliū sit spaciū vni; diei. nō credētib; vero
deo nec maugmeto erit vt asserūt ifernal; pena si
ne fine. Quibuscūq; āt p̄ccis q̄lib; obligatus fuerit
si i die mort; deo & maugmeto crediderit: i die iudi-
cij maugmeto infueniēt vt asserūt: salu; erit. Hūc
p̄fendo p̄phetā saraceni tenebr; indolūt spm p̄phe-
tie sup oēs habuisse affirmat: & decē āgelos sibi fa-
nētes & eū custodiētes eū habuisse p̄dicāt. Addunt
quoq; qd anq; dñs celū & t̄raz creass; maugmet; i cō-
spectu dei ashabat: & nisi ip̄e maugmet; futur; fuiss;
nec celū: nec t̄raz: nec padisus fuiss;. Adērit quoq;
de eo qd luna ad eū accessit quā ille i sinu recipiēs i
pres duas diuinit; & iter; cōiūxit. Menenū i sup sibi i
carne agnina oblatū fuisse dicit. Agn; āt ei locut; ē
dicens. Tunc ne me immas: qd in me hēo venenū: &
tū post p̄les ānos veneno sibi dato iteriit. C Sed
iā nūc ad p̄fandā longobardoz hystoriā stilus se-
vertat. Longobardi isē romāo ip̄io plūmz molesti
erāt: licet f dē xpi recepissēt. p̄st hoc āt pipin; p̄n-
ceps maior: regie dom; frācoz desic; ē: cui succe-
dit Carolus fili; ei; q̄ entides appellabat: q̄ mltas

vt torlas facies restit; duos filios eiusdē aule regie
p̄ncipes. s. carolū magnū & pipinū. s. carol; magn;
relicta seclī p̄p̄a casinēsis mōach; effectus ē. pipin;
āt aulā regni strenne gubernabat. S; cū childeric;
rex ēēt intill; & remissus p̄suluit pipin; zachariā pa-
pān ille deberet ēē rex q solo noīe regio p̄tēt; ēēt.
cui papa ridit. illū debē regē vocari q bñ rēpubli-
cā regeret. q̄ r̄ssione alati frāci childericū i mōaste-
rio recluserūt: & pipinū regē creauit circa ānū dñi
740. Rex cū baystulph; rex lōgobardoz ecclīā ro-
manā suis possessionib; & dñio spoliass; stephan;
papa q zacharie successerat ad pipinū regē francie
auxiliū petiit; accessit. Pipin; āt copiosū exerci-
tū p̄gregās i italiā v̄it: & baystulphū regē obsecit
a quo. 30. obfides accepit vt eccl; e romane p̄dia q̄
abstulerat redderet: & ipaz amplius nō igetaret. s;
recedēte pipino baystulph; totū qd p̄miserat irri-
tū fecit. q tū post modicū dū veniāt p̄geret subito ex-
pirauit: & desiderū eisdē successit. p̄st idē tps dñm
theodonē rex gothoz infuū ip̄atoris italiā regeret
& arriana heresi deprauiat; ēēt: & boen; phūs p̄sula-
ris p̄icius cū simmaco p̄icio genero ei; heresib; pu-
blice ipugnaret & anctēs romani senat; Theodo-
ricū dñfaret idē Theodonē boetiū papie i exiliū
trūxit: vbi librū de p̄solatōe p̄posuit: & tādē eū cri-
xit. Ei; vxor elpes noīe bymūū ap̄loz petri & pauli
q sic icipit. Felix p oēs seclū mūdi cardines. edidisse
fert. Epitaphiū quoq; suū ip̄a p̄posuit vīce ita. d.
Elpes dicta fūi sūnle regionis alumna.
Quam p̄ocul a patria coniūgis egit amor.
p̄dorticius sacris iam nunc peregrina quiesco.
Iudicis etermi testificata thronum.
Theodoricus aut subito defunctus a quodā scō
heremita visus ē a iōāne papa & simmacho quos
ipse occiderat nudus & discalciatus i ollā demerit;
sicut ait Gregorius in dialogo. Circa annum dñi.
687. Beda venerabilis p̄s byter & monachus in an-
glia claruit: qui l; in scōz catholico cōpntes: tamē
ab ecclēsia non scūs: sed venerabilis appellatur: &
hoc duplici de causa. p̄dima est qd cū p̄e nimia se-
necute eius oculi caligassent: habebat vt aiunt
quendam ductorem a quo per villas et castella se-
dūci faciebat: & vbiq; verbum domini predicabat.
Quadam aut vice dñm p quādam vallē magnis
lapidib; plenā trāsrēt ei; discipulus derisōis eā
eidē dicit qd ibi ēēt magn; popul; cōgregat; q ei;
p̄dicatōes silēter & auide expectabāt. Tūc ille fer-
uenter p̄dicare icipiēs cū i fine p oia seclā seculoz
cōclusiss; mor vt aiunt alta voce lapides clamane-
rūt. Amē venerabilis p̄s byter. Q; igit venerabilē
cū miraculose lapides vocauerūt: sō venerabilis
appellat. Vel vt alii asserūt ei; aeli responderrunt.
Bene venerabil; p̄s dixisti. Sed q cā ē qd post eius
mortē qdā clerice; sibi deuot; quēdā v̄sū edere cu-
piebat quē ei; ei; tumulto facere sculpi volebat: ita i-
cipiēs. Hāc sūt i fossa volēs taliter v̄sū terminare
bede scī ossa: s; qd talē finē v̄sus p̄gruitas nō patie-
bat; & sedula mēte inuolueret: nec p̄gruit finē vide-
ret: dū qdā nocte mltū sup h; cogitās mane ad tu-
mulū p̄perass; manib; angelicis versum taliter

sculptū repperit et finitū. Mac sūt i fossa. Vede ve
nerabiliū ossa. Et corp? cū deuotide cōgrua colit
apd ianuā. Et idē tēp? s. circa annū dñi. 700.
cathorū rex frisonū cū baptizari deberet: et ianu
pedē i lamacro iticū alcey. retrahēs interrogauit:
vbi nā plures maior suoz eēt i inferno an i para
diso: et audies plures eē i inferno iticū pedē retra
hens: ficit? ē iqt plures qz pauciores seq: et ita ludi
ficat? a demōe. pmittere ei qz tertia die ab hic in
cōparabilia bona sibi daret: ipe quarta die subita
et eterna morte perijt. In capania italie frumētuz
et ordeū et legumina istar plunie de celo cecidisse re
fert p idē tēpus. s. circa annū dñi. 760. cū corp? scī
benedicti de morte casino ad mōasteriū floriacense
et corp? scē seholastice sororis ei? apud ceromanas
fuisse trāslatū: Carolus mōach? casinēsis corp? scī
bndicti castri casinū trāsserre volebat: s; miracul
a deo ostēsis et frācis resistētib? pbiit? fuit. Et tē
pore. s. circa annū dñi. 764. terrēmor? magn? factus
ē quo vrbes alie sūt subuersę: alie a montanis ad
subiecta cāpestria cū muris et habitatorib? suis ite
gre et salue vltra sex miliaria trāsmigrarūt vt dicit
Corp? scē petronille petri apostoli filie trāsfertur
i cū? sepulchro marmoreo ipsius petri manu scri
ptū legebat. Aurec petronille dilectissime filie. hoc
ait figbert? . Et tpe tynj armenia iestāt: i quoniz
patria cū olim pestilētia fuisse suasu xpianoz in mo
dū crucis sua capita toruēre: et qz p hoc signū salus
reddita ē: hūc tādē retinuerūt ritū. Ispino tan
dē post multos triūphos defūcto carolus magnus
ei? fili? eidē i regnū successit: cū? tpe i romana se
de adrian? pōnser psidebat: q ad carolū magnū le
gatos misit postulas ab eo auxiliū cōtra desiderū
regē lōgobardoz: q more pñs sui baystulphi eccle
siā plurimū iestabat. Cui carol? obedies magno
cōgregato exercitu p mōre senitiū italiā itrauit: et
Ispia cinitatē regiā porēter obsedit: et ibi deside
riū capies cū vroz filijs et pñcipib? ad gallias in
eriliū misit: et oia iura ecclesie q lōgobardi abstule
rāt sibi restituit. Grāt tūc i exercitu caroli amicus
rameli? milites strenuissimi xpī quoz miri act? le
gunt q apd mortariā vbi lōgobardos carol? supā
nit ced derūt: et hic terminatū ē regnū lōgobardo
rū. Iñā deiceps illū regē habebāt quē cesares sibi
dabāt. Iprosciscēte carolo romā papa synodum
i 54. epoz aggregauit. In q synodo papa ius eligē
di pōnificē romanū et ordinādū apostolicā sedē caro
lo dedit. Archiepos quoz et epoz p singulas pui
cias ate cōsecrationē ab ipō iustitūā accipe diffi
nuit: filij quoz ei? irome i reges vnaunt. s. pipi
nus sup italiā: lodonic? sup agtaniā. Alchuninus
magr caroli tūc florebat. Ispin? caroli fili? de cō
iuranōe cōtra pñz cōiue? i mōachū tōsurat. Cir
ca annū dñi. 780. Tēpore. s. beyrme ipatrics et filij
sui noie cōstātini hō qdā i lōgis muris thracie fo
diēs: sic i qdā chronica legūt inenit archā lapideā
quā cū expurgassz et relenassz viz lacēre ibi reppe
rit: et iras taliter cōtinētes. rps nascē ex Adaria
vgine et credo i eū sub cōstānio et beyrme iperātib?
o solitep me virebis. Defūcto adriano leo i ro

mana sedē sublimat? ē: vir poia reuerēdus. cuius
sublimationē adriani ppiqui egre ferētes cū leta
nias maiores ageret cōtra eū. populo cōcitato ei
oculos cruerūt: et liguā pcederūt: s; de? miraculose
liguā et visū sibi restituit. Dū ad carolū cōfugisset:
ipe eū i sede sua collocauit et reos puniuit. Romā
igr suadēte papa āno dñi. 734. relicto iperio cōstā
tinopolitano vno oīuz cōsensu ipatorias laudes ca
rolo acclamāt: eūqz p manū ledīs ipatore coronāt
cesarē et augustū appellāt. post cōstātinū. n. magnū
iperial? sedes apd cōstātinopoli habebat: p eo qz p
dict? cōstātin? romanā sedē vicarijs bñ petri reli
qt. Et apd pdictā vrbē sedē sibi ordiauit. Ceterū
pp dignitatē ipatores romani nūcupati s; vsqz ad
illd tēp? quo romanū ipiū ad reges frācoz trāsla
tū ē. Ipostea vō illi grecoz siue cōstātinopolitani.
Isti vō romanoz ipatores vocati s; . Hoc āt d tan
to ipatore valde mirabile fuit q nulla filiaz suaz
qzdm vint voluit cōiugio copulare. Dicebat. n. se
eaz cōubernio n posse carere: et vt alchunin? ei?
magr de eo scribit: s; alias felix eēt i hoc aduerse
fortūe malignitatē expe? ē. Saz dclarās qd super
hoc dicere veller: qd n ita ipator dissimulauit: ac
si de eo nulla suspitio hñet qzns de hoc mlt? s; mo
fieret. Vñ i quocūqz ibat semp eas secū ducebat.
hū? caroli tpe officiū pōstōanū maxie dimissū ē et
gregorianū maxie diuulgatū ipiali auctoritate ad
hoc plurimū adiunāt. Amb. nāqz vt testat Aug.
i h? cōfessionū. cū iustina ipatrice arriana pfidia de
prauata psecutionē pateref: et itra eccliāz cū plebe
catholica iudijz vgeret: instituit hymnos et psal
mos scōz mōre onctaliū dēctari ne pplz meroris
tedio pabesceret: qd p oēs fuit postmōz eccliāz d
riuanū. vey greg. postmōz supuenies plura muta
uit addidit et dēuicauit. Scī. n. patres nō stari oia
ad dēorē officij pñetia vider potuerūt: s; diuersi
diuersa ordiauerūt. nā i misse iceptio tres varia
tes habuit. Oli. n. a lectōe ichoabat sic adhuc in
sabbato scō sit. Ipostmōz celestin? papa psalmos
ad itroinū misse cātari iustituit: greg. vō itroinū mis
se cū cātū ordiauit: et vñ vñ de illo psalmo q tor?
cātabat itinuit. Ipsalmos oli circa arā i mōz coro
ne circūstātes cōcorditer cōcinebāt: et ide. choz? dñ:
s; flaman? et theodor? q alternati cātētur istimēt
ab ienatio hoc habētes q sup hoc dñit? fuit edo
ce? . Ideron? psalmos eplās et euāgelia et ex ma
gna pte officia diurna et nocturna pñr cātū ordina
uit. Delasi? et greg. orōnes et cāt? addidit et lectio
nib? et euāgelij cōaptauerūt. Gradalia tract? et
alla abros? gelasi? et greg. amissā cātare iustituit.
Idilari? addidit ad glā i excel. laudam? te et cetera
q sequūt: Irober? abbas scī galli sequētiā p neu
mis ipi? alla pus pposuit: s; nichola? papa ad mis
sas eas cātari pcessit. Arman? tract? theotonic?
scē. Irex oipotes. Scī spūs adit nobis grā: et ane
maria. et anthonā. Alma redēptoris mī. Et simō
bariona. O gloriofū lūmē. Et hec dies et alia plu
ra. petr? vō d ipostella epz scē. Salue regiā. Sig
bert? nō dicit q Irobert? rex frācoz scē sequētiā
Sancti spiritus adit nobis gratia et c. Carolus vt

De sancto

refert Turpin⁹ archiepiscopus erat corpore decor⁹
sz visu ferus: statura ei⁹ pedum octo: et facies ei⁹ pal-
mum et dimidium in longitudine possidebat: barba vero
palmum unum: frons erat unum pedis: militie sup equum
armatum sedere a vitice simul cum equo uno ictu cum
spata scidebat: quatuor ferraturas equorum simul faci-
le manibus erere debet. militie armatum rectum stare sup
manum suam a terra usque ad caput suum sola manu ve-
lociter eleuabat. Epore itegrum aut duas gallinas
vel asere edebat: modicum unum et lymphatum bibebat
tam parum et bibendo erat quod sepius cena raro vel nunquam
plus quam ter bibere solebat: cenobia multa construxit
ac laudabiliter vitam finivit: et sine reze suarum reze be-
red fecit: cui in ipso successit lodouicus ei⁹ filius vi-
clemetissimus circa annum domini. Sis. cuius tempore episcopi
et clerici cingula auro terta et exquitas vestes et alia or-
namenta secularia deposuerunt. Theodolphus au-
relictus episcopus falso apud ipatorem accusatus ab eodem est
custodie andegauis inuicatus. Cum autem in quadam chro-
nica habetur in die palmarum processio iuxta domum in qua
custodiebatur transiret ille apud fenestra: factus filio-
tio pulcherrimos illos versus a se editos. scilicet gloria:
laus et honor tibi sit rex christe rex. presente ipatore canta-
uit: quod tantum ipatori placuerunt quod ipse a vicul⁹ mor ab-
soluit: et in sua sede restituit. Legati michaelis ipa-
toris constantinopolitani iter cetera munera dimiserunt
Lodouico filio caroli magni libros dionysij de ce-
lesti hierarchia de greco in latinum translatis et cum gau-
dio se receperunt. et. 19. ifirmi in ipsa nocte in ecclesia ei⁹ en-
rati. Dormio lodouico Lotharius iperium tenuit.
cui frater ei⁹ carolus. scilicet lodouicus bellum indicentes tan-
ta viribus facta est strages ut nulla ei⁹ etas memine-
rit tantum aliqui fuisse in regno francorum. tunc pacto inito
carolus: regnat in francia: lodouicus in germania: lotha-
rius in italia et parte francie que ab ipso lotharigia di-
cta est: quod postmodum lodouico ei⁹ filio iperium dereliquis
habitu monachale accepit. Lodouicus tunc per et alia quidam
chironica dicitur erat papa sergius natione romanus
quod primo os porci dicitur: est: mutato nomine vocatur ser-
gius. Ab illo tempore ordinatus est ut omnes pape noia
mutaretur: tunc quod dominus his quos in apostolatum elegit no-
mine mutauit: tunc quod sic mutant in nomine sic in vite pre-
sentie: tunc ne ille quod ad deorum officium eligat aliquo no-
mine idcirco turpesset. Lodouicus lodouici tempore. scilicet anno
domini. 857. ut in chironica quidam habetur in parrochia ma-
guntina in malignis spiritibus parietes domorum quasi malleis
pulsando et manifeste loquendo et discordias seminando
ad adeo homines infestabat: ut quocumque intrassent statim il-
la domus exurebatur: presbyteris autem letanias agentibus
et aqua benedicta spargentibus inimice lapides iacta-
bat: et multos cruciabat. Tunc aliqui coquefecerunt co-
fessus est se quod aqua spargebat sub cappa talis sa-
cerdotis quasi familiaris sui latuisse: accusatus est quod cum
filia procuratoris in peccatum lapsus fuerit. Per
idem tempus rex bulgarorum cum gente sua ad fidem conuersus
tunc perfectus fuit ut maiore filio in regnum ordinato
ipse habitum monachale accepit: sed cum ei⁹ filius inue-
nisset agens ad gentilitatis cultum redire vellet: resu-
pta militaria preuenit eum cepit: effossis oculis in carce-
re truxit: et in regnum statuto filio inniore habitum sacre

resuppsit. In italia apud brixiam tribus diebus et nocti-
bus sanguis de celo pluuisse narratur: Per idem tempus
puls locuste innumerabiles in gallijs apparuerunt: se-
nas habebat alas sex pedes: duos dentes lapidibus
duriores: ut castrorum acies turmati volantes: spacium
diurni itineris quatuor aut quinque milibus extenderet:
omnia viridia in herbis et arboribus vastantes que usque
ad mare britannicum peruenientes: tandem statu veterum in
fundo maris demerse sunt. Sed estu oceani ad litus
reiecit ex putredine sua aerem coruperunt. Tunc mor-
talitas maxima et fames perualida est secuta: ut fere
tertia pars hominum interiret. Per tempus per octo
ipauit. Anno domini. 938. Dum autem in pascale solennitate di-
ctus Otto principibus consilium preparasset antequam sede-
rent cuiusdam principis filius more puerili feroculum
mensa accepit: quem dapifer fuisse prastrauit: ad cernens
pedagogus pueri ipsi dapiferum mor peremit. Quae
cum sine audientia cesar condempnare vellet: ille cesa-
rem ad terram deiecit et suffocare cepit. Qui cum de ei-
manibus vir eratus fuisset ipsi refuari iussit se cul-
pabilem clamans quod festo non distulit. Tunc ipse libere abi-
re permisit. Ottoni primo successit otto secundus: hic dum
italici pacem sepius violaret: Romam venit et omnibus pro-
ceribus magnatibus et pontificibus apud gradum ecclesie con-
uini gratie fecit. Quibus epulantibus latenter iocis digi-
fecit armat. Deinde de violata pace agrimoniam mo-
uens iubet in scriptis culpabiles recitari. quos statim
ibidem decollari fecit: alios vero epulari satagebat.
Lodouicus successit Otto tertius circa annum domini. 953. Iste
cognominabatur mirabilia mundi: hic ut in quadam chro-
nica dicitur: quidam vxorem habuit: que cuiusdam comitis se pro-
stitueret voluit: sed cum ille noller tantum facinus perpetrare
illa indignata predictum comitem apud ipatorem adeo infan-
mamit: quod cum ipator sine audientia decollari fecit. Qui
antequam decollaret rogauit vxorem suam: ut iudicio cadere
tis ferri post mortem ipsius cum coprobaret innoctem.
Adest dies in quo cesar pupillis et viduis se asserit
iudicium facturum. Affuit et vidua mariti caput ei⁹ se-
cum suis portans et vniuersis. Tunc quasiuit ab ipatore quod mor-
te dignum esset: quod iussit aliquem occidisse. Qui cum puatio-
ne capitis dignum eum assereret: illa tulit dicens. Tu es
ille vir qui maritum meum ad suggestionem vxoris tue in-
nocenter occidisti mandasti: et ut me vxorem dicere copro-
bes hoc cadentis ferri iudicio coprobabo. Quod cesar
videns obstupuit: et in manu femine punientem se dedit
interuentum tunc pontifici et pueri iudicium decem dierum.
Deinde octo. Tertio septem. Quarto sex a vidua ac-
cepit. Tunc ipator eam examinata vitare cognita vxor-
em suam concubauit: et per deceptioem sui quatuor castra
vidue dedit: quod castra se in cinitate limitum et vocat ab
inductis diebus: decem octo septem sex. Post hunc brutus
benricus quod fuit dux bavarie. Anno domini. 1002. ipsum sum-
psit. Quod Stephano regi vngarie adhuc gentili vxore
sua nomine galla vxorem dedit et tamen ipse regem quasi totum ei⁹
gentem ad fidem christi conuertit: quod stephanus tunc religionis su-
it ut multorum miraculorum gloria de ipso illustris reddi-
derit. Deinde benricus et vxor ei⁹ Lunegundis vngarum
primaserunt: et celibe vitam ducetes in pace genuerunt.
Lodouicus successit Lodouicus quidam dux francorum quod nepos sancti
benrici duxit vxorem: Lodouicus ipse visus est in celo trabes

igne mire magnitudinis sup solē lā ad occasū ver-
gēte currē: et ad terrā eadē. Hic quosdā epōs d' ita-
lia i vicula pēcit: et q' mediolanē archieps de vi-
cul' fugit suburbia mediolani icēdit. Hic vō pēthe
costes cū ipator i pua ecclia fec' vrbē coronaret ad
missā tā grātia tōmtrua fulguraq' fuerūt: vt aliq
mēte exaderēt: aliq spū exhalaret. Bruno vō ep'f
q' missā cantabat: et secretari' ipatoris cū alijs dīe
rūt se inf' missaz solēna vidisse scū Ambrosiū ipa-
tori cōminātē. Hui' cōradi tpe. f. āno dñi. 1025. co-
mes leopold' vt i qdā chronica dī: trā reg' memēs
cū vxore sua i siluā fugiēs in quodā tugurio latita-
bat: i q' filia dū cesar venaret nocte supueniēte in
eodē tugurio ipm oportuit hospitari. Cui hospita
pgnās vicināq' pñi decent: vt potuit strauit: et ne
cessaria ministrant. Eadez nocte mlier filiū pepit: et
vocē fūdo ad se veniēte cesar audiuit. Cōrade hic
puer nō pgenit' gener m' crit. Hanc ille surgēs
duos armigeros sibi secretarios ad se vocauit di-
cēs. Ite et puerulū illū d' māt' infis violēt auferre
et ipz p mediū scidētes cor ei' mibi portare. pēti illi
eūtes d' gremio mris puez rapuerūt: quē vidētes
elegātissime forme mīa cōmoti ipz sup quādā ar-
borē ne a ser' denozaret reposuerūt: leporē scidē-
tes cor ei' cesari dūlerūt. Eodē die dū qdā dñr in
de trāsiret et puez vagiētē audiret ad eū se duci se-
cit: et dū filiū nō hēet vxori attulit et nutri ei' faci-
ens a se d' vxore sua genitū eē fuxit: et hēic' voca-
uit. Qū igit iā creuiss' erat co: pe pleberrim' ore fa-
ciat' oib' gratiosus. Quē cesar tā deoz et pūdētē
vidēs a prē ipm petijt et i curia sua manē fecit: s' cū
videret puez oib' grōsū et ab oib' cōmēdari dubita-
re cepit ne post se regnaret: et ne iste sit ille quē occi-
di mādauerat. Volēs igit eē secū lras māt' suis
scriptas p cū vxori dūgit i hūc modū. Inquātū ē
cara tibi vita tua mor vt lras istas recepis puerū
hūc necabis. Dū igit pēs i qdā ecclia hospitatus
fuisse: et fessis super bacū qesēt et bursa i q' erant
lfe depēderet sacerdos curiositate dñet' bursum
aperuit et lras sigillo regis insignitas vidēs: i p'as sal-
no sigillo aperuit: et legēs scēl' abhoruit: et radens
subtilis qd dicebat istū necabis: scripsit filiā nram
isti i vxorē dab. Quq' regia lras sigillo ipatoris
munitas vidēt: et d' māu ipatoris scriptas esse co-
gnoscēt: pnotat' pncipib' celebrant nuptias: et fili-
am suā eidē in vxorē dedit q nuptie agsgrant cele-
brate sūt. Qū at cesari a dicētib' narraret q' solēne
fuisse filie sue nuptie celebrare: ille obstupescit' a
duob' armigeris: et dūce: et sacerdotē veritate cōpia
dei ordinatōi resistendū nō eē vidit: et id p puero
mittēs cē suū genex approbant: et post se i ipio re-
gnare iustunt. In loco at vbi puer henric' nat' fuit
nobile mōasteriū edificatum ē: qd vsq' hō ē vīa
nia noīat. Iste hēic' oēs ioculatores a curia sua re-
monit: et q' eis dari pñuerāt pauperib' erogabat
hui' tpe tān scīna i ecclā fuit: vt tres i sumos pō-
tiffices electi eēt. A quodā tandē pñio noīe gra-
no magna illis data pecunia eidē cessit et ipe pa-
patū obtinuit. At hēic' dū p sedādo scīnate ro-
mā pget gfan' et obnās aui eā coronā sibi obtulit:

vt pñitū sibi hēet. Ille at cūcta dissimulans syno-
do pnotata grānū d' simonia cōmicit et aliū subroga-
uit. In libro tñ bonizi quē misit ad comitissam ma-
thyldā dī: q' cū pñoyt simplicitate dūce' pñificatū
sibi p pecuniā acquisierit. vt scīnati obuiaret ipe
postmodū errorē suū cognoscens seipz suadēte ipa-
tore dposuit. Post hūc hēicuz tert' hēic' impat.
Hui' tpe bruno i papā eligit et leo vocat' q dñz ad
capessendā sedē aplicā romā pget audiuit voces an-
geloz canētū. Hic dñs ego cogito cogitationēs pa-
cis et. Hic d' mlt' scīs cār' cōposuit: h' tpe p beren-
gariū turbata fuit ecclia q afferebat cor' et sangui-
nē xpi nō vere: s' figuratiue eē in altari: q' quē scī
pñt egregie lafrāc' pōr betēs natiōe papiēis q fuit
magister anselmū cānuaric'. Deide q' hēic' ipat
āno dñi. 1157. tpe maxie floruit lafrane: ad e' exi-
miā doctrinā pnotauit de burgūdia anselmus vir
postmodū mltā vīte et sapiētia adornat': et ei i po-
ratu mōasterij betēs successit. Sub h' tpe hēic' a
sarracenis capta a fidelib' recuperata ē. Ossa beati
nicolai apud barēse vrbē trāsata sūt. d' quo int ce-
tera legat: q' dū i qdā ecclia q dī crux subiecta fecē
marie de charitate nōdū bñ nicolai nona historīa
cātaret: frēs pōrē vt eā sibi cātare licēt istā' erro-
rā: q' nullaten' acqesēt dīuicōgruū eē morē pñi
nū nouitatib' imutare. Quq' adhuc frēs istat' il-
le idignat' rēdit. Recedite frēs nūq' a me licentia
cōcedet vt noua cātica imo ioculatoria qdā i mea
ecclia decātent. Aduētiēte vō festiuitate eiusdē frēs
cū qdā tristitia inatutina: vigilas pegerunt. cūq'
oēs se i lectis recepissēt: ecce nicola' pñi visibil' ap-
paruit tribul' quē p capillos a lecto abstrahens dor-
mitorij pāuimēto collisit: icipiesq' ātiphonā. O pa-
stor: cūne p singulas vocū dñas rgis q's i māu tene-
bat grauissimos ict' sup dorsū pñis igeminās per
ordinē morose canēdo ātiphonā vsq' ad finē pdu-
xit: q' cū oēs suis clamorib' excitat' seminū ad le-
ctū dportat. Tādē ad se rediēs ait. Ite et historiam
nouā scī nicolai āmodo dēatate. h' tpe ex molimēti
cenobio. zi. mōachi cū abbate suo roberto cistertij
solitudinē adeuntes: vt ibi regule sue pñfessionē dī-
strict' obfuarēt nouū ordinē ex veteri iustitice. bil
debrād' pñi cluniacē fact' papa grego. ē vocat'. h'
dū i mōrib' pñit' legatide fūgeret apd lugdunū
archieps embomēt d' simonia pñit' miraculose.
nā dū idē archieps oēs accusatores suos corūpet:
et quic nō possz legat' vt glia pa. et fi. et spī. sū. dī
cēt i pāuit. Ille glia pñi et filio expedite dicebat: spī
ritu scō vō dicē n poterat: q' i spū scī pñit' peccānerat
Qui pñit' suū pñitēs moy vt dposuit est clara voce
spū scī noīauit. Hōc miraculū recitat bonizo i li-
bro ad comitissā mathyldā. Adortuo henrico qñto
spire et cū alijs regib' seplto i ei' epythaphio vsus
iste iscripēt. Fili' hēic' pñi hic: au' hēic' pñi iacet istic.
Hūc successit hēic' quē āno dñi. 1107. q papā euz
cardinalib' cepit et eos dūmittēs iustitūrā epōz et
abbatū p annulū et baculū pastoralē accepit. Sub
h' tpe bernard' cū frīb' suis cistertiū ingredit'. In
prochia legiēt pōrca pocellū faciē hōi hūitē cūta
ē. Hūll' galline qdrupes nat' ē. L. oib' hūc successit

De dedicatione

hērico tpe mlier qndā hīspāia mōibz bisgeminī
corpiſ euita ē auerſi vltibz corpiſ ſibi coherēſ aū
qdē effigies erat hōis itēgra corpiſ mēbriozū or
die diſticta ſtro vō facies canis corpiſ t mēbriozū p
petate itēgra. p hūc regnauit grad^o āno dñi. lxxviii.
Eo tpe hugo d ſcō vic. doctor excellēſſim^o t m oī
ſcia ſum^o t religioe duot^o obiit. d quo reſeſt q cū i
firmitate vltia laboraret t nullū cibū retinē poſſet
corpiſ nū dñicū ſibi dari cū mltā iſtāia poſtulabat.
tē frēs turbatōz ſedat volētes ſimplicē hoſtiā iſtar
corpiſ dñici ſibi dñleſt: q ille per ſpū ſcognoscēs
ait. miſereat vñ dñs frēs: cur me deludē voluistiſ
Iſte. n. n ē dñs me^o quē dpoſtaſtiſ: mor illi ſtupēſa
eti encurrēt: t ſibi corpiſ dñicū dñleſt: ſz ille vidēs
q recipe n valēt elenat i celū māib^o ſic orauit. aſcē
dat ſibi ad pīez t ſpū ad deū ſuū q ſec illū: t inter
hec vba ſpū exalauit: t corpiſ dñi ibidē diſparuit.
Eugen^o abbas ſci anaſtaſij papa gſtuit: q ab vñ
be explūſ eo q ſenatores alii creauerūt galliaſ ve
nit t bernardū aū ſe mſit q vñ dñi pāicabat t m
ta miracula faciebat. gilb^o ponectan^o florebat. ſede
rie nepoſ gradi ipauit āno dñi. lxxv. floruit magiſ
petr^o iſbarda^o eps piſci^o q libz ſuaz gloſā pſalterij
t eplaz pauli vilit cōpilauit. eo tpe tres lune i ce
lo viſe ſūt t i medio ſignū crucis nec mltū p^o viſi ſūt
tres ſoleſ. Tūc alex. in papā candice ē elect^o q quē
octaman^o. Jo. cremēſ tituli ſci calixti: t Jo. ſtrum^o
ſuccēſſue i papā eligūt t ſanoſ ipatoz ſuſciūt. du
rauit hoc ſaſina ānis. iſ. Inſra qd tps theutoni q
apd tuſculanū p ipatoze morabāt: t Romāos apd
mōtē portū inadūt t tota nona vſqz ad veſpas oc
ciderūt vt nūqz ex romāis tot milia ſint occiſa l3 tpe
hāmbal tot occiſa ſint vt tres cophinos annuloz
quos d dignis pēx occiſoz idē hāmbal eībi ſecit
carthaginē dſtinanerit: quoz mlti apd ſcū ſtepha
nū t ſcū laurētū ſepti ſe t hūi b^o epytaphiū. mil
le decē decies t ſexdecies quoz ſem. Impator ſe
derie dñi trā ſcāz viſtaſſz t i ſtūine quodā lanareē
ibidē necat^o pūj: vt vt alij aſſerit equo ſuo ipigēte i
aquā cecidit: ibiqz iterijt. l. Duic ſuccēſſit hēric^o fili^o
er^o āno dñi. lxxv. Eo tpe ſtāte pluuiē cū tonitruſ t
fulmib^o t tēpeſtatib^o ſcē ſt qſtas nulla meminit ho
minū ātigitas. t apides. n. gſtitatē onoz qdrāguli
muri cū pluuiā de celo cadētes. arbores vineas: t
ſegetes dſtruxerūt t mltos hōies occiderūt. Romi
quoz t qz plures aues p acē i hāc tēpeſtatē volā
tes viſi ſūt: carbonēs viuos in roſtro portare t do
mos incēdē. t romanā eccliam ſp tyrānidē hēric^o
erent: t iō eo mōituo innocēt^o ſu^o ne ſſ ci^o phil
lipp^o pmo nē ſe oppoſuit: t ottoni ſilio dñs ſaxo
nie adheſit t cū agſgrami in regē alamanie corona
ri ſec. C Eo tpe dñ plures barones frācie p liba
tione ſre ſcē vñ mare pgerēt gſtatinopoli ceperūt.
C l. Dis tpi^o vñ dñes pāicator t mior: frat^o orti ſūt.
Inno. ſu^o legatos ad philippū regē frācoz miſit vt
frā albigēſiū inadēt: t hēricos dleret: q oēs capicēs
pcremari ſcē. Deniqz inno. ottonē ipatozē corona
uit: t vt iura ecclie ſaluarēt ab eo iuramētū exegit
q ſtati ipō die t iuramētū ſcē: t romipetaſ expolia
ri miſit. Un papa cū exōicauit t ab ipio depoſuit

Eo tpe ſuit ſcā heliſabet ſilia regis vngarie q ſuit
vxo: lantgrauij: q inē alia innumera miracula pſea
mortuos vt ſcribit ſuſcitauit t ecclū natū illumina
uit: d^o corpe vſqz hodie oleū fluere phibet. Otto
ne dpoſito frederic^o hērici fili^o eligūt t ab honoio
coronat. Reges optias p libtate ecclie t t hereti
cos edidit: hic ſuper oēs dinitijs t glia abundauit
ſz eiſ i ſupbia elat^o abuſus ſuit: nā tyrānidē t ecclie
ſiā exercuit dyos cardiales viculauit. platos quos
grego. 9. ad cōcilū cōuocauit capi ſcē: t iō ab ipſo
exōicāt. Deniqz grego. mltis tribulationib^o pſus
morit. Et Innocēt^o q^o natiōe ianuēſ cōcilium
apud lugdunū cōuocans ipz imperatozē depoſuit
quo depoſito t defuncto ſedes imperij vſqz hodie
vacat.

C De dedicatione ecclie.

Dedicatio ecclie in alias feſtiui
tates ab ecclia cele
braſ. Et qm duplex ē ecclia ſine tēplū. ſ.
māle t ſpūale: iō d hui^o tēpli daphic^o dñi
catiōe hic breuit ē agēdū. Circa dedicationē at tē
pli mālis tria vidēda ſūt. pmo qre dāicāt ſine cō
ſecrat. 2° qre dſecrat. 3° p quos pphanaſ. Et q i
tēplo dno ſt q dſecrat. ſ. altare t ipm tēplū: iō pmo
vidēdū ē qre cōſecrat altare. ſcdo qre tēplū. Alta
re at dſecrat ad tria. pmo ad ſacm dñi offerēdū
Benē. 8. Edificauit iſoe altare dñi t tollēs de
cūct^o volucib^o t pecorib^o mūdīs obtulit ſup altare
l3^o at ſacm ē corpiſ t ſāguis xpi q i mēoria paſſioſ
dñice imolam^o: ut qd nob^o pcepit dicēs. l. Hoc ſaci
te i meā cōmemoratoz. l. Habem^o. n. triplex memo
riale dñice paſſioſ. Unū i ſcripto. ſ. paſſio xpi ima
gūib^o figurata: t hoc h3 fieri qſtū ad viſū. Ipa. n.
crucifixi imago t alie imagines in ecclia ſūt p p
rememoratiōe exatādā deuotiōz t inſtrūctōz: q
ſūt qſi libri laicoz. Scdm in vbo. ſ. paſſio xpi pāica
ta: t h3 fieri qſtū ad auditū. Tertū i ſacfo. ſ. pas
ſio i hoc ſacfo tā ſignāt expſas i quo corpiſ t ſāguis
xpi veracit cōtinet t nobis offerē: t hoc memoria
le h3 fieri qſtū ad guſtus. Si g^o affectū nrm accēdit
paſſio xpi deſcripta t apli^o pāicata mltō ſorti^o mſtā
mare d3 i hoc ſacfo tā ſignant expſa. Scdo ad no
mē dñi inuocādū. Benē. 12. Edificauit Abrahā al
tare dñi q appuit ei: t inuocant ibi nomē dñi. l. Dec
at inuocatio h3 aplm ad Lamo. h3 fieri aut p obſe
cratiōes q ſūt cum adiutandē p mal^o remouēdis
aut p poſtulatōes q ſūt p bonis cumulandis: aut
p grāz actiōes q ſūt p bonis hīs gſuādīs. Inno
catio at q ſit ſup altare d3 p pnie miſſa eo q celeſtiſ
miſſus. ſ. xps a pie murt: q ipaz boſtā dſecrat: t p
eūdē a nob^o inſcedat. vñ hugo. ipa boſta ſacra miſ
ſa vocari pōt: qz trāſmiſſa ē. p^o a pte nobis p inear
nationē. ſcdo a nobis pñ p paſſionē. Silic i ſacfo
pmo a pie nobis p ſancificationē q nobiſcū cē in
cipit. poſtea a nobis pñ p oblationē q p nobis iter
cedit. Et nota q miſſa i trib^o linguſ canit. ſ. greca
hebraica t latina ad rēpēntādū titulū dñice paſſi
onis q ſcript^o erat grece: hebraice: t latine. Itē ad
notādū q oīs lingua d3 deū laudat q p hāc triplice
lignā itelligit: latina at ſūt enāgelia eple oſiones t
cantus. Greca kyriel. xpel. q nonē vñab^o cantātur

ut ad societate. 9. ordinu aglor pueniam. Debrai
ca. for. alla. amē sabaoth. 7. ofina. Tertio ad carā.
dū. Eccl. 4. 7. Dedit illi 3 inimicos potētā 7 stare
fec cātores 3 altare: 7 i sono eoz dulces fec modu-
los. Et diē modlos i psalm: qz s3 ldu. de scō vi. tres
sūt spēs sonoz q faciūt tres modulos. Fir. n. sonus
tribus modis pulsus: flatus: 7 cātū. Ad cytharā pūnet
pulsus. Ad organū flatus. Ad vocē cāt. Assignari
pōt hec psonātia sonoz 2co: die mox: si referat ad
pulsū cythare manuū opatio: ad flātū organi mētē
denotio: ad cātū vocē smonis exhortatio. 7 ifra. qd
pdest dulcedo oris sine dulcedine cordis. frāgis vo-
cē: frāge 7 volūtātē. Seruus psonātia vocū: pna cō-
cordia moriū: vt p exēplū 2co: dies prio p volūtātē
dno: p obediētiā magro. Hec igit triplex gen? mus-
ficor: referat ad triplicē dīaz officiū ecclie: scē dī i mi-
trali de offō: nā ipz offiū ecclie cōstitit i psalmis: in
cātū 7 lectōibz. pmiū igit gen? musficor ē qd fit pulsū
digitor: vt i psalterio 7 silibz: 7 ad illud pūnet psal-
modia. psal. Laudate eū i psalterio 7 cythara. Scōz
ē qd fit cātū: sicut in voce: 7 ad istud pūnet lectōes.
psal. psallite ei i vociferatiōe. Tertiu. qd fit flātū
sic i tuba: 7 ad istud pūnet cāt. psal. Laudate eū i
sono mbe. Tēplū aut seu ecclia cōsecrat qduplici
rōe. pmo vt ide diabolus 7 ei? ptās penit? expellat
vī refert Grego. i dialogo. qz cū qdā ecclia arria-
noy fidelibz reddita cōsecraret 7 relige sei sebastia-
ni 7 brē agathe illuc delate fuiss: ppis ibi 3 grega-
tus: porcū subitō itra suos pedes huc illucqz discen-
tere cōfessit: qz fores ecclie reperēs a nullo videri po-
tuit: oēs qz i aduocatiōez cōmonit qd iccirco dñs oī-
dit: vt cūctis parefieret qz de loco eodē inuā? bita-
to: eriret. Scēnti at nocte magn? i eiusdē ecclie re-
cē strepit? scūs ē: ac si i b? aligs errādo discurreret
Scēda itez nocte granio: son? iccirco: tāto vō troe-
tia sonuit ac si oīs illa ecclia a sudamētē fuiss? ener-
sa: statiqz cōcessit nec apli? illa atiqz hosti? iquetudo ap-
paruit: s3 p frōis sonitū quē fecē iotuit qz a loco quē
dū tenuerat qst eoaet? eribat. hec Greg. Scēdo cō-
secrat vt ad eā fugiētes saluent: vī aliq ecclie post
dedicatōez a pncipibz pūlegiāt: vt q ad eā pfuge-
rint saluēt: vī diē canon. reos sūguis defēdit ecclie-
sia: ne pdāt vitā 7 mēbra: 7 ob hoc iobā i taberna-
culū fugit: 7 cōmū altari? apphēdit. Tertio psecrat
vt ibidē oīones erudiant: qd signatū ē. 3. regū. 8.
vbi salomō dīcatō tēplo ait. Quicūqz rogauerit i
loco isto erandēs i loco bitacū tui i celo: 7 cū exau-
dieris ppiū? cris. Adorant? at i ipis ecclijs ad oīē
tē: qd fit triplici rōne s3 dama. li. 4. c. s. pmo vt pa-
triā nraz nos reqrere oīdam? 2. vt ad rps crucifi-
xū respiciam? 3. vt veniētē iudicē nos expectare
mōstrem? ait. n. sic. De? padisū i edē s3 oīētē plā-
tauit: vī hoīem trāsgressū erulē fecē: 7 aū padisū ex-
occidēte bīare fecē: antiqz igit pīaz nraz exgrētes 7
ad ipsā aspicientes deū ad oīētē adoramus: s3 dñs
crucifix? ad occidēte respiciebat: 7 ita adorant? ad
ips? respicientes. Et assūpt? ad oīētē sursum ferebat: 7
ita ips? apli adorauerūt. 7 ita venit quō viderūt eū
eū i celū: ips? itā expectātes ad oīētē adoramus.
hec dama. 4. cōsecrat vt ibidē laudes deo reddat:

qd qdē fit i. 7. hoīs canonicis. s. matutinis. pma. l.
tia. sexta. 7c. Et l3 i qlibet hora dici dō cēt laudā?
cū qz ad hoc ifirmitas nra nō sufficit: ordināt ē vt i
his hoīs spāl? deū laudem? eo qz he bore ab alijs
pūlegiātē sūt i aliqb? nā i nocte media q matuti-
ne celebrat? xps nat? ē: cap? 7 illufus a iudeis fuit.
i hac itez hora ifernū spoliānt: dñ. n. i mitrali qz in
media nocte ifernū spoliānt: large accipēdo. s. aū
lucē. mane surrexit hora pma apparuit: i media ē
nocte ad iudiciū vētur? afferit? vī bīcro. l. Reo: igt
ēditōez aplicā pūāfisse vt die vigiliay pascē aū no-
cē? mediū dimitte nō liceat pplos expectātes aduē-
tū xpi. et postqz aduenerit illud tps securitate p-
supra festū cūctos agē diē. In hac igit hora laudes
deo cātānt? vt ei de ei? natiuitate caprōe 7 patrū
liberatōe grās agam? 7 ei? aduētū solliciti expecte-
mus: addunt ē matutinales laudes: qz i mane ege-
pnos i mare submersit mūdū creauit 7 surrexit. In
hac g? hora laudes dō reddim? nē i mari hui? mū-
dicū egyptijs dīmergamur: vt p nra creatōe 7 ei? re-
surrectōe grās deo reddam?. In hora pma xps ad
tēplū marie quēiebat: 7 pplis ibidē ad eū manica-
bat. i. ad eū mane festinabat: vt dī luce. zi. pilato
pītar? fuit. In hac ē hora resurgēs mulieribz pmo
apparuit. l. Dec ē ē pma hora diei: iō i hac hora in
ecclia laudes deo exoluim? vt xps imitemur 7 sibi
resurgēt 7 apparēt grās agam? 7 vt dō tāqz oīz
pncipi ipi? diei pūtiat? pfoluam?. In hora tna xps
sūguis iudeoz crucifix? ē: a pilato ad colūā flagel-
lat? ē: 7 ad huc vt dī i historijs: colūna vbi ligat? fuit
vestigia cruorū oīdit: 7 eadē hora spūs scūs missus
ē. i feta i cruce clausi? xpus ē: tenebre p vniuersū
mūdū fecē sūt: vt i mōte dñi sui sol lucēs se vestibns
nigris ptegeret 7 ne dñs crucifixibz lūmē pberet.
Et i hac hora i die ascēsiōis cū discipul? discubuit.
In nona hora xps spm emisit: miles lat? ei? apuit.
cētus aploz adorādū quentre puenit: 7 rps i celū
ascēdit. p dīopt has pūgatinas deū i his hoīs lau-
dam?. In vespa xps i cena sacz cōpis 7 sūguis isti-
tuit. pedes disciploz lauit: d cruce dpositus: i sepl-
chro collocat? fuit: discipul? i hūm pegrini se mātife-
stauit 7 p his oīb? i hac hōa ecclia xpo grās agit. In
ppletorio rps sūguieas guttas sudauit: monimēto
ei? custodia dīputata fuit: 7 ibidē quēit. resurgēs pa-
cē discipul? nūciāuit: 7 p his grās deo reddim?: has
at laudes qīr deo exoluē debeam? diē būs. Ber.
frēs mei imolātes hostiā laudis: iūgam? vbi scūs
scūs affcū: affcū exultatōez: exultatōi maturitatē:
maturitatē humilitatē: humilitatē libratē. s. psecrat
vt ibidē sacra ecclasticā mīstrent. vī ipa ecclia effi-
cē: qst ipa tabna dei in q sacra pūnent. 7 mīstrant.
Quedā. n. mīstrant 7 dan? itranb? vt baptisimus.
qdā ereūnb? s. extrēa vinctio: qdā cōmoratib? . hor
qdā sē mīstrātes. his dāfordo: qdā pūgnātes: 7 hor
qdā pūgne succūbūt: his dā pūia: qdā iustit: 7 his
pferē audacia aīr roborēnt: 7 hoc per cōfirmatio-
nē. dāf cibus vt sustēnt: 7 hoc p eucharistie sūpti-
onē. sit remotio ipedimētū ne deiciāt: 7 hoc p mī-
monij cōiunctionē. Scēdo videndū qīter cōsecrat?
s3 pmo de altari. scēdo de ecclia. Ad cōsecrationē

De dedicatione

aut altaris plura cōstruūt. Primo. n. quatuor: cruces
de aq̄ bñdicta in quatuor: cornib⁹ altaris cōfigurātur.
Secūdo ipm altare septies cirenit. Tercio aqua bñdi
cta cū isopo septies aspgit. Quarto icēsum in ipso
cremat. Quinto chāsmate iungit. Sexto mūdus pā
nis opit: hec at̄ repñtant ea q̄ debēt hīc illi q̄ ad al
tare accedūt. Debēt. n. pmo hīc charitatē q̄drupli
cē p cruce acq̄ritā: vt. s. diligāt deū: seipos: amicos:
et inimicos. et hec signāt p quatuor: cruces i quatuor: coro
nib⁹ altaris scē. Et de his quatuor: cornib⁹ charitatē dī
i gene. 28. Dilataber: ad orientē et occidentē septētri
onē et meridie: vel id quatuor: cruces i quatuor: cornibus
sūt ad significādū q̄ xp̄us p cruce quatuor: mūdū pres
saluauit: vt id ad significādū q̄ cruce dñi quatuor: mo
dis dōbem⁹ portare. s. i corde p meditationē: i ore p
p̄fessionē: i corpore p cānis mortificatōē: i facie p affi
dñā ip̄fessionē. Secūdo debēt hīc curā et vigilātiā qd̄
significat p circuit⁹: vñ tūc cātāt. Inuenerūt me vi.
ci. 7c. debēt. n. solliciti vigilare sup gregē suū vñ ne
gligētiā plati ponit. Silber⁹ int̄ ridiculosa. d. Ri
diculosa an magis piculosa res ē speculator: cec⁹: p
cursor: claud⁹: negligēs platis: doctor: nescius: pco
mut⁹. vñ p septē circuit⁹ circa altare significāt se
ptē meditātōēs et p̄siderātōēs q̄s circa septēphicē
tūtē humilitatē xp̄i hīc debem⁹: et p ipas frequē cur
care. p̄tia vñ ē cū dīces eēt scīs ē paup. Secūda q̄
i p̄sepio posīt. Tercia q̄ parētib⁹ subdit. Quarta
q̄ sub manu fuit caput inclinauit. quia q̄ discipulū
furē et p̄ditōrē sustinuit. Sexta q̄ an iudicē iniquū
māfuer⁹ stetit et tacuit. Septima q̄ p crucifixorē
element⁹ orauit. Vel p septē illos circuit⁹ significāt
septē vie xp̄i. p̄tia fuit de celo i vter. Secūda de vto
i p̄sepio. Tercia de p̄sepio i mūdū. Quarta de mū
do i panibulū. Quinta de panibulo i seplēph. Sexta
de sepulchro i libū. Septima de libo resurgēs i ce
lū. Tercio debēt hīc dñice passiōis memoriā qd̄ si
gnificat p aspgionē aque. septē. n. aque aspgiones
sūt septē sāguis xp̄i effusōēs. q̄ p̄ma fuit i circūsi
ōe. Secūda in orōne. tertia in corpore flagellatio
ne. Quarta i capitis coronatōe. quia i manu p̄fora
tiōe. sexta i pedū affixione. septima i laterē aptōe.
De at̄ sāguis aspgiōēs scē fuerūt cū isopo humilita
tis et iestimabilē charitatē. Isop. n. ē herba humil⁹ et
calida. Et id septies aspgit ad significādū q̄ i bap
tismo septē dona scī spūs dant. Quarto debēt hīc
orōne seruētē et deuotiā qd̄ significat p crematōē
thuris. thuy. n. h̄z virtutē ascedēdi ex humi lenitate: cō
solidādi ex sua q̄litate: p̄strigēdi ex p̄glutinitate: cō
fortādi ex aromaticitate. sic oī ascedūt i dei memo
riā. aīaz p̄solidat q̄tū ad culpā p̄teritā ipetrādo me
delā: p̄strigit q̄tū ad futurā ipetrādo cautelā: p̄for
tat q̄tū ad p̄nitē ipetrando cautelā. Vel p̄t dīci q̄
deuota oīo p thūs significat. q̄ h̄z ad deū ascendē.
Ecclesiastici. 35. oīo humiliat⁹ se nubes penetrabit.
odore deo reddē. Apoc. 5. dñites singuli cytharas
et phylas aureas plenas odoramentorū 7c. Et cor
de isāmato. pcedē. Apoc. 8. Data sūt illi icēsa mul
ta 7c. et isra. Accepit āgelus thuribulū et impleuit illū
de igne al. 7c. Quinto debēt hīc mīorē p̄fite et odorē
bone fame: qd̄ significat p chūsina qd̄ p̄ficiat ex oleo

et balsamo. Debēt. n. hīc p̄p̄ā p̄fclaz vt possint dīe
cū aplō ad Balla. Gloria nra hec ē testimoniū p̄fclē
nre. J̄tē bonā famā. Eū. i. thi. 3. Op̄z at̄ et illud testi
moniū hīc bonū ab his q̄ foris sūt. L̄ysofomus.
Clerici nullā debēt hīc maculā nec i vbo nec i cogi
tatu: neci scō: nec i opione: q̄ ipi sūt p̄lebitudo et vñ
ecclesie: et si mali fuerint totā deturpāt ecclesiā. Sexto
debēt hīc mūditiā opatōis bōe: qd̄ significat p pā
nos albos et mūdōs qd̄ altare opit. Ius. n. vekt
mētōz inēt⁹ ē ad regēdū calefaciēdū et ornādū. Sic
bona opa tegūt aīe nuditatē. apoc. 3. Vestimēt⁹ al
bis iduār: vt nō appareat p̄fuso nuditatē tue: or
nat aīam ad honestatē. Roma. i. 4. Induamur ar
ma lucē 7c. Calefaciūt isāmādū ad charitatē. Job.
37. Mōne vestimēta tua calida sūt 7c. Modici. n.
valeret accedēdi ad altare si hīc dignitatē sumaz et
vitā isāmā. Bernardus. Mōstruosa res ē sedes p
ma et vita ima. grad⁹ supm⁹ et stat⁹ ism⁹: vult⁹ gra
uis: ac̄ leuis: fimo male: fruct⁹ null⁹: igēs auctas
et animi instabilitas. Secūdo vidēdū est: q̄tē ecclesia p̄f
clē erat et ad hōq̄plura p̄currūt. Ep̄s. n. ip̄s ecclesiā ter
circuit: et quibet vice veniēs ad ecclesiā: iamā p̄cunt
baculo pastorali. d. Alpite p̄oras p̄ncipes vras 7c.
Interi⁹ et exteri⁹ aq̄ bñdicta ipa ecclesia irrigat. In
pauitō fit crux d̄ cūc et sabulo ex tranerfo āgulo
oriēt⁹: vñq̄ ad āgūlū occidēt⁹: et liis grec⁹ et latinis:
scribit⁹ alphabetū: i p̄ctib⁹ ecclesie cruces d̄p̄gūt: et
ipe cruces illuīant: et chūsinate iungūt. p̄mū g
s. triplex circuit⁹ signat triplicē circuitū quē scē xp̄s
ppter ip̄s ecclesie sc̄ificatōēs. p̄mū fuit quo de ce
lo venit i mūdū. Scōs quo de mūdo descendit ad li
bū. Terti⁹ quo de libo rediēs et resurgēs ascedit in
celū. Vel triplex circuit⁹ fit ad ornādū: q̄ illa ecclesia
p̄fclē erat ad honorē trinitatē. vel triplex circuitus si
gnificat triplicē statū saluādōz de ecclesia q̄ sūt v̄gi
nes p̄tinetes et p̄iugati. Hec et designant i dispo
sitiōe mālīs ecclesie: sicut oīdūt Ricardus de scō vi
ctore. nā sanctuariū significat ordinē v̄ginū: chor⁹
ordinē p̄tinetū. Corpus p̄iugator⁹: strict⁹ ē sāctua
ritū q̄s chor⁹: et chor⁹ q̄s corp⁹: q̄ potiores sūt v̄gines
q̄ p̄tinetes: et isti q̄s p̄iugati: sāctior ē etiā loc⁹ san
ctuarij q̄ chor⁹: et chor⁹ q̄s corp⁹: q̄ dignior ē ordo
v̄ginū q̄s p̄tinetū: et cōtinetū q̄s cōiugator⁹. hec Ri
cardus. Scōs. s. trina ad ostiū p̄cussio significat tri
plex ins qd̄ h̄z xp̄s in ecclesia āre sibi d̄z aperiri. Et
n. sua creatōe redēptōe et gl̄ificatōis p̄missione: de
hoc triplici iure dicit anselm⁹. Certe dīe q̄ me se
cisti debeo amorī tuo meip̄z tibi totū: q̄ me redemi
sti. debeo amorī tuo meip̄z totū: q̄ tāta p̄mittis de
beo amorī tuo meip̄z totū: imo tū debeo amorī tuo
plus q̄ meip̄z: q̄tū in es maior: meip̄so. p quo de
disti teip̄z: et cui mittis teip̄z: trina aut̄ p̄lamatio
Attollite portas p̄ncipes vras: significat t̄mā eius
potētiā. s. i celo i mūdo in inferno. Terti⁹. s. q̄ ter
iterius et ceterius aqua bñdicta aspgit fit triplici de
cā. Primo ppter demonis expulsiōē. Aqua eim
bñdicta h̄z p̄p̄ā v̄nitē expellēdi diabolu. vñ i exor
cismo aque dī: vt fias aq̄ exorcizata ad effugādā
oīz p̄tātē inimici. Ista aut̄ aqua bñdicta fit ex quatuor
reb⁹. s. ex aq̄ vino et sale et cinere: q̄. vñ. quatuor: sunt q̄

maxime inimicū expellant. s. lachrymarū effusio q̄ p
 aquā. spūalis exultatio q̄ p vinū. natura discretio
 q̄ p sal. et p̄fuda humilitas q̄ p cinerē designat. Se-
 cundo pp ip̄i eccleie exptatōes. Oia. n. frenā bec pp
 p̄ctū corrupta sūt: sedata: tō loc̄ ip̄e aq̄ bñdē
 asp̄git: vt ab oī seditate et inuidia liberet purget
 et expiet. Hic ē ē q̄ i lege oia pene p aquā mūda-
 bant. Tercio pp̄ oēs remouēdā maledictōes. Ter-
 ra. n. a p̄ncipio cū fructu suo maledictōem accepit:
 ex eo q̄ ex ei⁹ fructu deceptio scā fuit. Ad q̄o nulli
 maledictōi subiiciunt. Hic ē q̄ dñs comedit piscē: s.
 nō legi comēdisse carnē noīat: nisi forte de agno
 pascali pp̄ p̄ceptū legi et exēplū. s. abstīnēdi aliq̄i a
 licit̄: et aliq̄i eadē comedēdi: vt ergo oīs maledi-
 cto remoueat et bñdictio introducat: nō aq̄ bñdicta
 asp̄git. Quarto i p̄ncipio alphabeti scribit: qd
 qdē rep̄itat ḡuñtionem vtriusq̄ ppli: vel paginā
 vtriusq̄ testi v̄ articulos n̄re fidei. Illud. n. alpha-
 betū ex lris grec̄ et latinis i cruce sc̄m rep̄itat vnio-
 nē i fide ppli gētilis et iudei p cruce xpi sc̄m. Cū i
 illa crux et trāverso angulo oīetis vsq̄ ad angulū
 occidēt ducit. ad significādū q̄ ille q̄ p̄us erat dext̄
 sc̄us ē sinist̄: et q̄ erat i capite sc̄us ē i cauda: et ecō-
 n̄rso. Secdo rep̄itat paginā vtriusq̄ testi qd p cruce
 xpi adimpletū ē. Cū mōrēs dixit. Consumatū est: et
 crux et trāverso ducit: q̄ vnū testm i alio p̄tinet:
 q̄ rota erat i rota. Tercio rep̄itat articulos fidei:
 eccleie. n. p̄ncipm̄ ē n̄re fidei fūdamētū. Elēmta
 q̄ scribūt sūt articuli fidei q̄b⁹ rudes et neophiti
 de vtroq̄ pplō i ecclesia erudiunt q̄ se puluere et ci-
 n̄rem rep̄itare debēt: n̄ illud qd dicit. Ab: aā ge-
 n̄es. 18. Loquar ad dñm meū cū sim puluis et cinis.
 Quarto cruce i ecclesia depingunt: qd qdē fit triplici
 rōe. p̄mo pp̄ demoniū frōē: vt. s. demones q̄ i-
 de expulsi sūt videntes signū crucis fr̄at̄: et illuc
 igredi nō p̄sumat. Tūc n. valde signū crucis. Cū
 dicit. Abicūq̄ demones signū crucis dñicū viderit
 fugiūt timētes bacculū quo plagā acceperūt. Secdo
 pp̄ter triūphi oīstionē. Cruce. n. sūt verilla xpi et
 signa ei⁹ triūphi. Cū vt oīdat q̄ loc̄ ille xpi dñi
 subingat: ē: nō ibidē cruce depingunt. Itā et apud
 ip̄erale magnificētia obfuscat: vt qm̄ aliq̄ cūstas ei
 tradit ip̄erale verillū ica erigit. In huius figura
 tione dñi Ben. 28. q̄ iacob lapidē quē supposuerat
 capiti suo erexit i titulū. v. i. titulū p̄ntalē: memo-
 rialē et triūphalē. Tercio pp̄ ap̄loz rep̄itatōes. Itā
 illa duodecim lūaria ante cruce posita significāt
 duodecim ap̄los q̄ p fidē crucifiri totū mūdū illūia-
 uerūt. Hic ignē cruce illuminat et christmate iun-
 gunt. qm̄ apli fide passōis xpi totū mūdū illūiaue-
 rūt: et ad cognitiōē iſlāmauerūt et amorē: v̄nerūt
 ad p̄fēcitiōē: qd p oleū significat et ad bonē vite
 odorē fr̄erūt: quod p p̄falmū intelligit. De t̄tio. s. p
 quos p̄phanat: se cū q̄ ipsā domū dei p tres p̄-
 phanatā legim⁹. s. p Jeroboā. p nabuzardā. p an-
 thiocū. Jeroboā. n. sicut legi t̄tio regū. 17. duos vi-
 tulos fecit ponēs vnū i dan et aliū i berbel. q̄ dñs do-
 mus dei: et hoc pp̄ auariciā fecit: ne. s. regnū ad ro-
 boā rediret. p̄ter hoc significat q̄ auariciā clericorū
 multā ecclesiā dei ḡammat q̄ in ip̄is clericis multū

regnat Jeremie. 8. A minimo vsq̄ ad maximū oēs
 auariciā sequunt. bernardus. Quē dabis. n̄lpi de
 numero p̄latōz: q̄ nō magis iungit subditōz eū-
 enādis marcupis q̄ vicis extirpādis: vituli sunt
 nepotuli quos i Berbel. i. domo dei ponit. Ecclesia
 ē p Jeroboā p̄phanat: si ex auariciā vsurariorū vel
 raptorū edificat: Cū legi q̄ cū qdā vsurari⁹ ecclesiā
 quādā de rapinis et vsuris p̄struxisset ep̄m ad eius
 dedicationē multis p̄ibus iuitauit. Cū igit ep̄s cū
 suo clero oīem cōsecratōis agerēt: vidit post altare
 diabolū stātē i cathedra et inbiu ep̄iscopali: q̄ dixit
 ep̄o. Quare ecclesiā meā cōsecras: cessa tā: q̄ iuristi-
 tio ei⁹ ad me p̄tinet: q̄ de vsuris et rapinis edifica-
 ta ē. Cū ergo ep̄s ide cū clericis tr̄t fugerit: diabolus
 p̄mū ip̄as ecclesiā cū grādī strepitu destruxit. Itā
 buzardan similiter sicut legi t̄tio regum. 25. do-
 mū dei cōbussit. nabuzardā at p̄nceps cocorū signi-
 ficat illos q̄ gule et luxurie dediti sūt: q̄ de v̄tre suo
 deū suū fecerūt s̄z q̄ dñs ap̄is. Quorū dñs v̄ter ē rē.
 Quatr at v̄ter dñs dicat oīdit hugo de scō victo-
 re i suo claustrali. d. Solent dñs tēpla cōstru: alta-
 ria erigi: ministri ad fūcēdū ordinari: imolari pecu-
 des: thura cōcremari: deo sigdē v̄tri tēpli ē coqna
 altare mēsa: ministri coci: imolate pecudes carnes
 cocte: sumus icōsoz: odor: sapor. It̄er anthiocus q̄
 fuit sup̄bissim⁹ et ambitiosus domū dei polluit: p̄-
 phanauit: sic legi. i. Macha. i. p̄ter quē significat
 q̄ sup̄bia et ambitio q̄ v̄get i clericis q̄ nō appetūt
 p̄desse: s̄ p̄desse mltū ecclesiā dei ḡammat: de quoz
 sup̄bia ambitōe dicit Bernar. Hōnorati sc̄dūt de
 bonis dñi q̄ dñs honore nō deserunt. Unde is quēz
 quotidie vides meretrici⁹ mitor. histronie⁹ hie⁹. re-
 gius apparat⁹. ide aurū i frenis et sellis et calcarib⁹.
 plus calcaria q̄ altaria fulgēt. Et sic p̄ tres p̄pha-
 nata extitit. ita p̄ alios tres dīcata et p̄secrata fuit.
 dedicatōz. n. p̄mo fecit moyses: sc̄do salomō. t̄tio
 Judas machabe⁹: p̄ qd iſnuat q̄ i dedicatōe eccle-
 sie debem⁹ h̄re hūilitatē q̄ i moyses: sapias et discre-
 tionē q̄ i salomone: verā fidei p̄fessionē q̄ i iuda de-
 signat. C̄ Secdo vidēdū ē de p̄secratōe seu dedica-
 tione tēpli spūalis qd tēplū sum⁹ nos. s. ḡregatio
 oīz fidelīz: qd ḡstruit ex lapidib⁹ v̄nls. i. petri. z.
 Itāq̄ lapides v̄ni sup̄edificamini rē. Ex lapidib⁹
 polnis v̄i cātaf. tōstionib⁹ p̄suris rē. ex lapidibus
 q̄dris. q̄tuor. n. latera lapidis spūalis sūt fides spes
 charitas et opatio q̄ cōlia sūt. q̄ vt dñs B̄reg. quātū
 credis tū speras quātū credis et speras: nū diligis.
 quātū credis speras et diligis: tū opas. In hoc qdē
 tēplū altare ē cor n̄s sup̄ qd altare tria debent deo
 offerri. p̄mū ignis dilectōis p̄p̄etue. leuiti. 11. Ignis
 s. dilectōis erit p̄p̄et⁹ et nūq̄ deficiet i altari. s. cor
 dis sū icēlū orōis odoriferē. i. paralip. vi. Aaron
 et filij ei⁹ adolebūt icēnsū super altare holocausto-
 matis et thimiāmatis. Tercū sacrificiū iusticie qd
 sacrificiū ḡstruit i oblatōe penitentie et i holocausto
 dilectōis p̄fēc et vitulo carnis mortificate. d̄ his psal-
 m⁹. Acceptab sacrificiū iusticie oblatōes et holocau-
 stū: tūc iponēt super altare tuū vitulos. Tēplū aut
 spūale qd sum⁹ nos ad s̄litudinē tēpli m̄lis cōse-
 crat. p̄mo enī sum⁹ pontifex. s. xps oīū cor: dis

De sancta

clausi iuuenēs ter circuit dñ peccatū cordis: oris: et operis ad memoriā ei⁹ reducit. De hoc triplici circuitu dicitur Iſa. 23. Summe cytharaz quo ad pñm circuitu ciuitatem cordis. ſ. quo ad 2^m: meretricis obliuioni tradita ppter tertiu. Scđo ipſuz oſtñ cordis clauſū ter pcutit: vt ſibi apiat. Percutit. n. pñ cor ſectu bñficij: qñlij: et flagelli. De q̄ triplici pcuſſione dñ. puerbior pñm qñtū ad malos. Extēdi manum meā et ē. hoc qñtū ad collata bñficia. Deſperisti oē qñliū meū: hoc qñtū ad iſpirata qñlia: et ierepatōes meas neglexisti: hoc qñtū ad illata flagella: vñ ter pcutit dñ rōnālē monet ad pcti cognitōez: pcutiſci ſcibilē ad dolorē. irāſcibilē ad pcti vidictā et deteſtationē: tertio ipſū tēplū ſpūale ter aqua ſtus et extra debet irrigari. Hec at trina irrigatio ē trina lachrymaz: iterioz vel aliqñ exteriorz effuſio. Affēs enī ſci vñ vt dicit Gregori⁹ dolore afficit qñderādo: vbi fuit: vbi erit: vbi ē: vbi nō ē. Vbi fuit iquit i pctō: vbi erit i iudicio: vbi ē i miſia: vbi nō ē i glia. Qñ ſ^o iteriores vñ extiores lachrymas fūdit qñderādo. ſ. q: fuit in pctō et de ipſo rōnē reddet in iudicio. tūc iſtud tēplū iā ſemel aq̄ aſpgit. Quādo at p miſeria i qua ē ad ſcētū p̄pungit: tūc ſcđo irrigat. Quādo p gloria i q̄ nō ē lachrymas fūdit. tūc etiā aquā ſpargit. Hūc at aque admiſcent vinū: ſal et cineres: q: cū his lachrymis obem⁹ bñe vinū ſpūalis exultatōis: ſal mature diſcretōis: et cineres. pñ de humiliatōis. vel p vinū lipham itelligit humiliatā xpi quā habuit i carnis ſuſceptōe. vinū. n. limphatū ē vñū humanatū. p̄der ſal itelligit ſcitas ſue vite q̄ ē oib⁹ adimētū religiōis. p̄der cinerē itelligitur ei⁹ paſſio. Hūc i q̄ trib⁹ cor nrm debem⁹ aſpgerē. ſ. bñficio ſcarnatōis: p qđ puocemur ad humilitatē. exēplo ſue querſatōis p qđ iſformemur ad ſcitatē: et memoriā paſſionis: p quā icitemur ad charitatē. Quarto ſcribit i hoc tēplo cordis ſpūale alphas betū. i. ſpūalis ſcriptura. Hec at ſcriptura q̄ ibi ſcribitur triplex ē. ſ. dicamina faciēdoz: teſtimonia diuinor bñficioz: accuſatio p̄pior delictor. De his tribus ro. 2. Cū. n. gētes q̄ legē nō hñt nālī ea q̄ legis ſūt faciunt: hñ legē nō hñtes ipſi ſibi ſūt lex q̄ diſcūt op⁹ legis ſcriptū i cordib⁹ ſuis. Ecce pñm teſtimoniū. reddēte qñcia ipor. ecce 2^m. et iter ſe cogitationū acenſatū vel etiā deſcendentū. ecce tertiu. Quito debēt pigi cruceſ. i. aſſumi penitētie auſteritates: q̄ qđ debēt iungi et igne illuſtrari: q: nō ſolū ſerēde ſūt patiēter: ſ; etiā libēter: qđ p̄uictōez ſignat⁹: et ardēt qđ p ignē. vñ bernar. Qui morat in timore crucē xpi portat patiēter. Qui p̄ſcit i ſpe portat libēter: ſ; q̄ ſumat in caritate amplectit iā ardēt. Idē. multi vidēt cruceſ nraſ: ſ; nō vident vnctiones nraſ. Qui ergo i ſe hoc hēbit vñ tēplū ad honorē dei dedicatū erit: dign⁹ plane i quo xps habitet p grā: vt tandē i eo ſtare dignet p gliaz: qđ ipe nobis pſtare dignet: q̄ vñit et regnat de⁹ p omnia ſecula ſeculorū.

De nomine.
Elisabet iterptat⁹ dens me⁹ cognouit vñ di mei ſeptima: vñ dei mei ſaturitas. Vñ ergo pñm elisabet de⁹ me⁹ cognouit: q: de⁹ cā cognouit. i. ſuo bñplacito obſerna

uit et approbavit: vel cognouit. ſ. noticiā ſue cognitionis ſibi iſudit ſcđo dñ heliſa. i. dei mei ſeptima: ipſa enī habuit ſeptimā dei: vel q: ſeptē opib⁹ mie ſe exercuit: vñ q: nūc ē i ſeptima etate q̄ſectū pūctura tādē in octaua reſurgētū: vel ppter ſeptē ſtate in qbus fuit. Ipſa nāq: fuit in ſtatu ygmali: ſcđo in ſtatu zingali. tertio i ſtatu yduali: qñto i ſtatu actiuo. qñto i ſtatu p̄ſeplatio. ſexto i ſtatu religiōſo. Et nūc ſeptimo i ſtatu glīoſo. Et iſti ſeptē ſtate ma niſeſte pñnētū i legēda ſua: vt poſſit dici de ea qđ dñ in danielē de nabuchodonozor ſeptē tēpora inu tantur ſup eā. Tertio dicit dei mei ſaturitas: dens .n. mō ſatiavit eā et repleuit ſplēdore veritatis. Dulcedine ſuauitatis et vigore etnitatis: vñ auguſtin⁹ i libro de ciuitate dei: agēs de ciuitate celeſti dicit: i eternitate riget. in veritate dei lucet: in bonitate dei gaudet.

De ſancta Elisabet.
Elisabeth illustris regis vngarie filia gñe nobilis ſ; fide ac religione nobilis: ſtirpē tā nobiliſ ſ; fide ac religione nobilis: ſtirpē tā nobiliſ lem nobilitauit exēplis: illuſtrauit miraculis: et decorauit grā ſcitat⁹: quā auctore nature ſupra nāz quodāmo extulit: dñ puella regalibus nutrita delitijs oīa puerilia aut oīno cōtēneret: aut ad dei obſequiū māciparet vt ligdo clareat tenera ei⁹. ſ. ſatia qñ ſimplicitate vigit: q: dulci denorē ice pit. Et ſic ſi qđ cepit bonis aſſueſcere ſtudijs: ludos ſpernere vanitatis: ſuccēſus p̄ſperos fugere mūdi: p̄ficere ſemp i reuerētia dei. Cū adhuc eēt quinquēſ in ecclia orādī grā tā ſecula pmanebat: vt eā eius ſodales vel ancille auellere vir valerēt: quā cū ancille vel coetaneę obſeruarēt: aliq: de illis cā ludi verſus capellā iſequi videbat: vt p hoc iſtrādī ecclia oportunitatē captaret quā i gredies genna ſcectaret: aut paumēto totali ſcumbat: et licet iſtraz peritiā nō hñt: tū corā ſe i ecclēſijs ſepe pſalteriū expādebat: vt quodāmo ſe legere fingere: nē velint occupatā q̄s ipe dñret: ſe quoq: cū puellis ad trā pſtratā ludi ſpē mēſurabat: vt ſub tali occasione deo reuerentiā exhiberet. In ludo etiā et annuloz et alijs ludis ſpez torā i deū ponebat. Ex his que puella parua lucrabat: vel alias peculi aliter poſſidebat: puellis paupculis decimas exhibebat: inducens eas vt ſepe orationem onicam dicerent: et crebro virginē ſalutarent: creſcens vero per etate temporis creſcebat amplius per affectū deuotionis. nam beatā virginem dei genitricem in ſui patronam et aduocatā et beatum iohannem etiā. geliſtam in ſue caſtitatis cuſtodem elegit. Cū enim ſingule cedule ſinguloz apoſtolorū nomibus inſcripte altari imponerentur: et quilibet aliarum puellarum caſu ſibi cedulam contingentem acciperet: iſta oratione ſuſa tribus vicibus cedulam vbi nomen ſancti petri erat inſcriptum: vt deſiderabat acciperet ad quem tanto deuotionis ſerebatur affectu: vt niſi in eius nomine perentibus dene garet. iſte vero mundi ſuccēſus ſibi nimum blan diretur quotidie in rebus p̄ſperts ſibi aliquid detrabebat. Cum enim in aliquo ludo ſibi proſpere ſuccederet: reliquum intermittens dicebat: i nolo

procedere: sed ppter deum reliquit internimitto. Ad
choreas quoque cum puellis ceteris aduocata cum vnu
circuitu peregrinaret dicebat. Sufficiat nobis vnu cir-
cuitus. **¶** Ppter deum alios dimittam? et sic p tale mo-
du puellas a viciis temperabat. Vestimentorum la-
scius vsus semp abhorruit: et oem i his honestatez
dilexit: certu quoque sibi numeru oronu idirerat. que
si qui occupatõe aliq pucta no potuissz pficere: ab
ancillis lectu igredi cogere: celesti spso vigiliis
vigiliter soluebat. Dies quoque solenes puella no-
bilis rata deuotõe colebat vt et manicas sibi cosui
nulla rone pateret ateqz missaz solene compleret.
Cibitocaz et vsus ate meridi i dieb? discis sibi
iterdixit: volens i hoc sacre deferre solenitat: et sue
satisfacẽ denotat: ppter qd solita erat ad hec et filia
se p votu astrigere ne qs ea possz aliqb? suasioibus
a suo proposito renouare. Officiu ecclesiasticu audie-
bat cu tanta reuerẽtia: vt cu sacra legerent euangelia
vel sacra hostia coficeret manicas si forte consute
eent solueret: monilia deponet et capitis orname-
ta i uno locaret. At vbi gradu virginalẽ pndet re-
xit: et inocent pcurrit: cõgale gradu itare opelliẽ
vt pote q ad huc pino ipso yrebat: fructu pceptu-
ra tricesimũ: q sile trinitatis finit i decalogu pce-
ptoz. Cõsensit igit l3 iuita i copulã cõgale nõ vt
libidini cõsentiret: s; ne pris pceptu cõtineret: et vt
sitos educatõe ad dei fuitium pcrearet. Quis n.
fuerit legi thoz dngalis abstrica: nulli n dilectatõ
fuit subiecta: qd ide manifeste cõstat: qm i manibus
magistri coradi votu emisit: q si viro suo eã supui-
uer cõfiteret cõtinẽtã ppetuã obfuerat. Fuit igit
languis turigie sociata cõgale put regalis exi-
gebat magnificẽtia i dispositio ordianit diuina: vt
i. libidẽ mltos ad dei amorẽ adducet et ictos hoies
edoceret. **¶** Iet at mutauerit statũ non mutauit tũ
mẽtis affectũ. Quare at fuerit duotõis et humilia-
tõis ad deũ: quare auferatit et abstinentie ad seipz
quare largitatis et mie ad paupes ex his q subiecta
sũt apertũ declarat. nã i orõne tãti extitit feruoris
vt et acillas ad ecclia gradu cõetto pueniret: vt qsi
qbusdã clandestinis orõnib? aliquã dei grãm ipe-
traret. In nocte ad orõnẽ sepe surgebat rogãte eã
marito vt sibi parceret: et geti alicui corp? donaret
Ordinavit at cu qdã domicilla sibi int ceteras ma-
gis familiari: vt si forte sũdo depressa nõ surgaret eã
pede rãgẽs ercitarer. Quadã vō vice pedẽ dñe tã-
gere voluit: et casu i pedẽ mariti ipegit: q subito ex-
citãt? rẽ vt erat didicit: et patient sufferẽs pndetẽr
dissimulauit: et vt orõnez suã deo pingue redderet
sacrificiu: sepe ipm irrigabat abijctã lacrymaz:
q̃s qdẽ lacrymas fũdebat iocũda: et sine aliq in-
decetũ vult? pmutatõe: ita vt sp cu dolore fletet: et
dolore gaudet. tante se humilitati subiecit: vt ppei
amorẽ vilia et abiecta si sperneret: et hec cu duotũ
nũntia crederet. **¶** Iã i firmũ quẽdã vultu deforme:
capitis setore horribile i sinu ppo reclinauit et hor-
ridũ crinẽ tãdẽs ei? caput acillis ridetib? lauit. In
rogatõib? sepe pcessione nudis pedib? idnta lincis
sedbat et i pãicatõz stationib? inter pauperculas
tãqz pauper et humilis residebat. In purificatione

post partũ neqz se vt ceterẽ gẽmis ornat: vestĩ-
bus deauratẽ tegebat: s; exẽplo itemerate puerpe
re filiu ppiis gestas i vltus ipz ad altare euz agno et
cãdela humiliter offerebat: vt ex his et secuz pãpã
cõtẽnẽdã oideret: et se illibate puerpe cõformaret.
Deide domũ redies vestimẽta ipa cu qb? ad ecce-
sia pcesserat alicui pauperi mulieri tribuebat. Ac-
cidit quoque ad sue humilitatis pconũ q ipa liber-
tate pcellẽs et dignitate sublimis cuiusdã viri. i. ma-
gistri coradi pauperis et medicu: s; tũ scia et religioẽ
pcepit saluo iure mĩmũdĩ et cõfennete marito obe-
diẽtie adeo se subiecit: vt qeqd pcepit ipa cu reuerẽ-
tia et multo gaudio adimpleret: vt ex hoc et obediẽtie
pcepit meritũ et dñi saluatoris q factus e obediẽs vsqz
ad mortẽ imitaret exẽplũ. **¶** Quadã autẽ vice ad
q̃dã pãicatõe ab ipo vocata supniete marchio
milla mense ipedita nõ venit. Qd ille egre ferẽs
tantã ei obediẽtiã fluxare noluit: donec vsqz ad ca-
mĩtã expoliatã cu qbusdã acill suis q culpabiles fu-
erant fortiter se vberare fecit. Sibi quoque tãtã ab-
stinẽtiã et rigorez iponebat vt suũ corpus vigiliis
disciplinis et ieiuniis maceraret. Iã sepe a viri tho-
ro abstinentes noctes ducebat isomnes: vt orõnibus
posset insistere: et in abscondito patrez celestẽ orare.
Quz somni interpellaret necessitas sup strata ta-
petia dormiebat. Sed cu marit? abesset cu sponso
celesti i orõnibus pnotabat. Sepe etiã per manũ
acillaz faciebat se i cubiculo fortiter vberari: vt sal-
uatori flagellato vice repederet et carnẽ ab oĩ lasci-
ua coecretet. Tãtã autẽ i cibo et potu tẽperantiã ex-
hibebat vt i mēsa mariti iter diuersa feruloz gĩa
interdũ pane simplici eẽt cõtenta. **¶** Magister. n. sibi
corad? iterdixit: ne de cibis mariti qeqz ptinget d q-
b? sanã cõfciãz nõ h̃ret. quod ipa tãtã diligẽtia ob-
seruauit: vt alij diuersis abudantibus ipa euz acillis
suis cibis grossiorib? vteret. Sepe tũ ad mensã se-
dẽs cibos manu cõtrectabat et diuidebat: vt ex hoc
comedere videre ne supstitõis notã incurreret: s;
vrbantare tali cūctos quinas letificarz. Quadã vi-
ce cum longi itineris fuisset labore depressa et ma-
rito et sibi fuissent abi diuersi oblari: q nõ credebã-
tur de iustis laboribus oĩno abstinerẽ: et nigz panẽ
et durum in aq madida calefactũ cu suis acillis pa-
tienter comedit. Ob hoc quosdã reddit? iustos vir
suis sibi assignauerat: de qb? cum quibusdã acillis
suis que sibi ad hec oĩa cõsentiebãt viuẽbat. Sepe
at cibos curie respuit: et aliquoz bonoz viroz ciba-
ria requisit. **¶** Hec at vir suus oĩa cum patien-
tia supportabat. Afferens q hoc et ipe libenter sa-
ceret si turbationẽ sine familie non timeret. Status
quoque paupertatis in summa gloria sũmopere asse-
ctabat vt et ipo pauperi vicem rependeret: et mun-
dus in ea nihil propriuz haberet. Quapropter in-
terdũ cum sola eẽt cu acillis vestimentis vñib? idu-
ens se et despecto velo caput suũ operies dicebat:
taliter incedã cum ad statum vñero paupertatis.
licet autem sibi abstinentie frenum imposuerit tã-
ta tamen liberalitate se ad pauperes effũdebat. vt
nullum aliqua premi inedia pateret: sed omnibus
adeo largissime subuenebat: vt omnes eã matrez

De sancta

paupcz acclamarēt. Septē. n. mīe opib⁹ tota vī-
lāria īfūdabat vt regnū ppetuū ppetuo regnatura
pceperet: paternā bīdīctōē cū bīdīctis ad dexte-
rā pōlīderet. Ip̄sa nāq; nudos vesticbat fīqdē ve-
stīmēta ipēdebat pauperibz nudis. peregrīnoꝝ ⁊
paupcz composib⁹ sepelīcīs ⁊ pueris baptīzandis
quos qdē pueros sepe de sacro fōte leuabat ⁊ p-
pīs mamib⁹ eoz vesticmēta suebat vt paternitate cō-
tracta eis liberius subueniret. Accidit āt vt cūdā
pauperele quoddā satis bonū tribueret vesticmētū.
Ip̄sa ēt vidēs donū tā magnificū tā īgēti gaudio ē
phīsa vt ad terrā eadēs mōtia crederet. qd beata
belisabēth vidēs doluit se sibi tāta dedīctīmens
nē sibi fieret cause mortis: s; tū p ea orant ⁊ ip̄sa
nata surrexit. Sepe āt ip̄a cūz ācīllīs p̄pīs mamib⁹
lanā filabat: ⁊ dē vesticmēta fieri faciebat: vt ex hoc
bonoꝝ laborz glorioꝝ recipet fructū ⁊ exēplū vere
humilitatis pberet: ⁊ de p̄pīs corporis laboribz
ēlemosinā dō daret. Ip̄sa cūfuriēs pascēbat. pau-
perib⁹ n. alimēta pbebat: adeo vt lanigrāuio viro
suo. pfecto ad curiā federici ip̄atoris q tūc erat cre-
mone ip̄sa oēm annonā de suis granarijs collegit:
⁊ cōgregatīs vīdecūq; pauperib⁹ quōtidie eis ne-
cessaria ministrabat: eo q tūc carīstia ⁊ fames vali-
da īmnebat. Sepe āt cū pecunia eis deficeret: or-
namēta vēdebat vt pauperib⁹ subueniret: mltā ēt
sibi ⁊ suis ācīllīs cōsueuit subtrahere ⁊ paupib⁹ re-
fnare. Ip̄sa sītīetēs potabat. ¶ Quādā āt vice cer-
uīstā pauperib⁹ dīstrībūtīs cū vīlucijz fūficienter
dedīssī īuentū ē q vas nullā habuit dīmīnutionē:
s; eadē quā pus mēsurā fūauit. Ip̄sa hospītio pe-
grīnoꝝ ⁊ paupczs suscipiebat. domū. n. maximāz
sub altīssīmo castro suo pstruxit: quā īfirmoꝝ ma-
gnā mltitudīnē rēfouebat: quos dīeb⁹ singlīs non
obstāte dīfficultate ascēsus vt descēsus vīstās oīa
necāria mīstrabat ⁊ vīs excitatoꝝ ad pīā īdu-
cebat. Et īz oēs corruptōēz aeris sēper peregre por-
tauit: īfirmoꝝ tū corruptionēz pp dēī amorē: et tpe
estīno ī abhoruit: s; remedia adhibuit: vltimo pp̄ij
capīstēter: ⁊ mamib⁹ p̄pīs p̄trectantur: īz ancīle
talia grauit tolerarēt. In codē quōq; domo puero
los fēmināz paupcz nutriti cū sūmo dīlīgētia facie-
bat: qd se tā dulcē ⁊ humīlē erhibebat vt eam oēs
mīez vocarēt: ⁊ trātē domū cūcti tāq; mīez filij se
hārent ⁊ āte se caternatīz cū sūmo studio collocarēt.
Ip̄sa vīo olīllēas ⁊ ānulos vītīreos ⁊ qdā alia vītīrea
cūī fecerat vt pueri ludos puerīles ī talīb⁹ exerce-
rēt: qd ī pallio p̄po cūctās ī castūz deferrerē de ru-
pe alūssīma sup lapīdes ceciderūt: s; nullā ī eis le-
sīo ē īuenta. Ip̄sa īfirmos vīstābat. Miserōꝝ op̄as
fīo adeo āius eī vēdicauit: q licite vīstābat. cōmūz
canernulas famulārī ⁊ deuote subtrās: nec dīffī-
cultate vīte perrīta: nec lōgītudīne lacescīta: qbūa
subuenīebat ī necessarijs: ⁊ vība erhibebat cōsolā-
tōis: pp qd ex gntīphā pīderatōe remuneratōēz
acciperet. s. ex dīgnatōe vīstatoꝝ: ex labore ītīcris:
ex affectu cōpassīōis: ex affatū cōsolatōis: ⁊ ex lar-
gītōe mīuner. Ip̄sa seplīuras paupcz frēqntābat:
mīetē nāq; deuote paupcz curriebat ad fūncra: ⁊ ve-
stēs q̄s p̄pīs mamib⁹ fecerat eoz corpōib⁹ coapta

bat: adeo vt semel velu sua linea magnu i pres co-
cideret ⁊ cuiusda corp pauper inuolueret: eorūq
fimera p̄pis manib⁹ cōtrectabat: in ipoz obsequis
deuota manebat. Int̄ hoc laudāda est deuotio viri
sui q̄ licet negocijs multis cēt iplicat⁹: idē tū obsequio
erat deuot⁹: ⁊ ipe q̄ talib⁹ personalit̄ itēdē nō vale-
bat vxori sue prātē cōcesserat agēdō ia q̄ dei bono-
rē sp̄ciat⁹ ⁊ aie sue salutē afferret. Cupiēs vō btā
beli. vt vir sui⁹ i fidei defēsiōe potētie sue arma cō-
uerteret ip̄z salubra exhortatōe idixit: vt ad terraz
scām pergeret visitādā. vbi dūz eēt lāgram⁹ p̄nceps
fidelis deuot⁹ ⁊ iclēt⁹ fide itēgra ⁊ deuotōe sine-
ra deo reddidit sp̄m: suoz opoz fructū recipiēs glo-
riofu⁹: ⁊ sic ip̄a vidualē statū cū deuotōe āp̄citur.
ne vidualis zūctie p̄mio fraudaret⁹: ⁊ fructū. 60.
p̄cipet: vt pote q̄ decalogū p̄ceptoz sui septem m̄ie
operib⁹ obseruaret. Vt q̄ mox viri sui per totā
fuit⁹ turingiā diuulgata: d̄ p̄ia ip̄a tāq̄ dissipatrix
⁊ p̄diga a gub̄sā vafallis viri sui turpiter ⁊ totalit̄
ē electa vt ex hoc cū p̄ticiā claresceret: ⁊ pauper-
tatis dū cōceptū dēfideriū obtrineret. Adueniente
igī nocte i domo cuiusdā tabernarij loco viri porci
iacuerāt se recipit: deo gr̄as mltas agēs. Hora vō
matutinali ad domū frat⁹ minor⁹ p̄gēs rogauit:
vt p̄ sua tribulatōe deo gr̄as ageret: ⁊ te dū lauda-
m⁹ cātaret. Sequēti die domū cuiusdā sui emuli cū
suis parulis iussit ē īgredi arcto sibi loco ibidē ad
modū assignato: q̄ dū ab hospite ⁊ hospita pl̄mūz
granarē parientib⁹ valefecit dicēs. Libent⁹ hoib⁹
ualefacerē si bñficiis īuenirē. Cōpula ip̄i: ad locū
p̄oz redijt: ⁊ paruulos suos ad loca diuersa alēdof
trāsmisit. Dū vō p̄ quādā viā stricā luto pfundo
plēnā super quoddā lapides ibidē positos p̄geret
⁊ verna quēdā cui tā multa bñficia cōtulerat super
eosdē lapides trāsens eidē cedere recusat⁹ ipsa i
lutū pfundū cecidit: ⁊ furgēs veltimētia sua gaudēs
⁊ ridens absterfit. Ipost hoc aut̄ abbatissa eius ma-
tertera ip̄ius nimū pauperitū cōpatiens ad ep̄m
banep̄gerenfēz ip̄ius auiculūz cōm dixit: qui eā
hōcile suscipiēs caute retinuit: intendens ipsā se-
cundis nuptijs copulare. Quod euz ancille que se-
cū cōtinuāt vouerāt didicissē: ex hoc mltis se
lachrymis affligerēt brē belisabeth cū gemitū hoc
rectulerūt: q̄ eas cōfortās ait. Rōdido i dño: p̄ cm⁹
amore cōmētā vomi p̄petuā: q̄ meuz p̄positū fir-
mū. custodiēt: oēm violentiā conteret ⁊ consiliū
humanz dissoluet. Et si forte auiculus meus vo-
luerit me alicū copulare: anio dissennaz: ⁊ verbis
pariter cōtradiciā. Et si nullū mihi aliud euadēdū
sup̄eresset remediū nasuz mihi p̄pūm detrūcā-
rē: vt me sic deformē q̄bet abhorreret. Cum igī
de mādato ip̄ius ep̄i ad quoddā castrū iuuta fuiss⁹
deducta moratūra ibidē donec alicū in coniugium
traderet⁹: ⁊ ip̄a suam castitatem dño cū lachrymis
commendasset: ecce dño disponente ossa viri sui de
vltimarimis partibus deserrēt. Iussit eū igī ab
ep̄iscopo reduci: vt ossibus viri sui deuota occu-
rat. Ipsa ergo ossa ab ep̄o cū honorabili p̄fectione:
⁊ ab ip̄a cū multa deuotione ⁊ lachrymaz effusioe
suscepta sūt: q̄ cōuersa ad dñz dixit. Gratias ag-

tibi dñe: ga i suscepide offiū virtū mei dñi. et tui me
miserā solari dignat⁹ es. in scis dñe qz l3 ipm te
amāte multū amaueri: nō ob tui amorē ei⁹ pñentia
libēter carui: i scē tre tue subsidij destinaui. Et
qñis dilectabile mihi cēt adhuc cū eo vincere tali
cōditōe vt cū ipso paupere p totū mūdū paupcula
mēdicarēs: nō te teste cōtra tuā volūtatē vno crine
ipz nō redimerē nec ad vitā mortālē itēz renocarē
Ipñ autē me tue grē recōmēdo. vtz ne fructū cē
tesimū pderet q pfectionē euāgelicā suā antib⁹ dñi
q de sinistra miserie ad dexterā glorie transferunt
religio sū habitū iduit vestes. s. griseas: humiles: et
abiectas: cōtinētā post mortē vni ppetuā seruans
obediētā pfectā custodiēs: et volūtariā paupratē
amplectēs. fuit at ei⁹ hīc tā despect⁹ vt dēferret
pallij griseū pāno color⁹ alteri⁹. plōgatū manicas
et tunice ruras alteri⁹ color⁹ pāno hūit emēdatas
Ipñ vō fuis rex vngarie audies filiā suā ad tātam
deuēnisse iopiā comitē quā ad eā misit: vt ipam
ad pāna lūnia reducē. pcuraret: q vidēs eaz talī
bitu ornata cernēs: eā sedēte humilē et filatē p cō
fusione et admiratōe exclamās dixit. Mūqz filia re
gis taz vili bitu iduta appuit: nec lanā filare aliqñ
visa fuit. Cū vō p sua reductōe vehemētē istiusz
nullaten⁹ acqñit: cū paupib⁹ mallēs i pauprate de
gere qz diuinitz mltis cū dñibus abūdare: vt vō ei⁹
aius i deū tor⁹ trāsiret et itēta ei⁹ deuotiō nullū ipe
dimētū hēret: rogauit dñz vt dñz tpaliū pceptū sibi
iūderet: et filioz dilectoz a suo corde auelleret: et
oēs pumellas cōtēptū et pñtāz largiret. fusa vō
ōione audiuit sibi dñz dicēte. Exaudiat⁹ eō o tuā.
que dixit acillis. Exauduit dñs vocē meā: quia et
oia temporalia vt stercoza reputo: et de filiis meis
plurib⁹ de alijs pñmis nō curo: et mei cōtēptū et op
probria pūpēdo nūlqz aliud tā diligere video: ni
si deū. Adag⁹ vō quoz cōrad⁹ sepe sibi molestā et
cōtraria iponebat: et quos apli⁹ diligere videbat
ab ei⁹ cōsō: tio separabat: adeo vt duas fideles an
cillas et pñlectas que a iuēntē sua fecū fuerant
enutrite ab ea remoueret multis effusis lachrymis
hic et ide. Ildoc faciebat at vir scūs: vt ei⁹ volūtatē
frāgeret: et vt ipa suū affectū ad deū totalē crige
ret: ne aliq de acillis pñmā gloriā ad ei⁹ memo
riā renouaret. In his at oib⁹ iueniebat et veloz ad
obediētā: et cōstās ad patiētā: vt p patiētā aiām
suā possideret: et p obediētā victoria dēcoraret. Di
cebat quoqz. si pp deū tāz timēo hoīez mortales:
qñtū timere debeo iudicē celestē. Jō at magis cō
rado paupē et mēdicozū alieni dñi epō obediē
tiā facere volui: vt oēs occasionē tēporal⁹ consola
tiōis a me penit⁹ abdicarē. C Quādā vice cū clau
strū quarūdā scimōtaliū ab eis obnire rogata in
trasset: nō hita licētia a suo magis fec eā tā graui
ter vberari: vt post tres hebdomadas i eavestigia
vber appareret. dicebat at suis acill⁹ se et illas con
solās. Sic gramē finio iudicare dpmē et dēsecē
te erigē sic nos aliq afflictōe adueniēte debem⁹ p
hūilitatē submitti: cessāre vō ad deū p spirituale le
ticiā eleuari: tāta se hūilitate dpmēbat: vt nullate
nus patere q acille eā dñz appellarēt: s3 singula

ri tān ad eā numero loqrent⁹: eo mō. s. quo isertori
b⁹ loq soleit⁹. Scutellas isuper aliaqz cōgne yren
silia lauabat: et ne ab ancillis pñderet eas tūc ad
loca alia trāsmittebat. dicebat et si vitā aliā magis
despectā inenisse ipsā poti⁹ elegisse. Ceterz vt euz
maria optimā pñt possideret sedule cōtēplatiōi va
cabat q qdē cōtēplatiōe specialē grām habuit la
chrymas sudere: celestes visōes crebro vidē: et ad
amorē dei alios iūāmāre. Qñ qdē magis videbat
tūc iocūda iocūde duotiōis lachrymas emittebat
ita vt lachryme de vultu ei⁹ iocūde tāqz de fonte
serenissimo effluere videret vt simul fies videret
et gaudēs nūqz i deformitatē vl rugas vultū ex sic
tu cōuertēs. Dicebat. n. dñs q vultū i fletu desō
māt videt qñ dñz dēterre. Dē dñs qdē habet euz
iocūditate et hilaritate. Visiones celestes in ipa sui
ōione et cōtēplatiōe sepe videbat. Quādā vō die
sacro qdragesimali tpe i ecclia cristēs: sic ad altare
oculis defixis itēta manebat ac si ibidē dei pñctiaz
miraret⁹: vbi p magnū spaciū cōsolata diuina ē re
uelatiōe resecta. Deide domū reuerfa dñ se p de
bilitate i acille gremiū apodiassz: et illa p fenestraz
oculos ad celū defixos attolleret tāta hilaritate vul
tus ei⁹ pñdit⁹: vt etiā risus mirabilis seqret. Que
cū diu tota iocūda visōe letificata fuisset subito in
lachrymas cōuerfa: rursus oculos apēs pñtina
iocūditate pñt oculosqz claudēs pñtis lachry
mus irrigat⁹: et sic vsqz ad ppletōnū talib⁹ et diuinis
solatiōib⁹ inuozata. Cū vō diu tacēs nullū verbū
emississz penit⁹: tāde pñpēs locuta ē dicēs ita. Dñe
tu vis ec mecū: et ego tecū et nūqz volo te separa
ri. Ipñmōz cū ab acillis rogaret⁹: vt ad dei bono
rē et ipaz edificatiōē qd viderit idicaret: illa ipsa
rū ipoztunitate deuota ait. Vidi celū apertū: et ie
sū se ad me benignissime iclinātē: vultūqz ad me
suū sincerissimū dñdētē. Ego vero de sua visōe i
effabili iocūditate pñsa de suo recessu remanebā.
multo merore deicta q mei misertus itēz me sui
vult⁹ dñs iocūde letificās ait. Si tu vis esse mecū: ego
ero tecū. cui ego nūdi. put me loqntē audis. Cū
qz rogaret⁹ vt et visōē quā iuxta altare vidit ex
poneret: illa rñdit. Que ibi vidi si expedit narrare
ibi tū i gaudio multo fui: et dei mirāda cōspēri. Se
pe quoqz dñ i ofōne cōsisteret ei⁹ facies mire spīe
debat: et ei⁹ oculi istar sol⁹ radij pñbāt. Sepe at ei⁹
ofo tāti sermōis iueniebat⁹: vt et alios iūāmaret:
Inuenē nāqz quēdā seclāriter idutū ad se vocans
ait. Videris nimis dissolute viuere: cū deberes
creatori tno suire. velles ne qz p te deū orarē: et il
le: Volo et id vehemētē exposito. Cū igr ofōnt se
dñssz et iuenē fili⁹ p se ofōm icūbere monissz in
uenis alta voce clamant dicēs. Cessate dñā ab
ōione tā cessate: s3 cū illa attēn⁹ oraret iuenis al
ti⁹ clamās dixit. Cessate dñā qz tor⁹ ofōio: et cōbn
ro. Ipñ. n. tāto calore fuerat succēsus et tor⁹ sudās
et fumās vt corp⁹ et brachia velut amens lactaret
adeo vt pleriqz accurrētes ipsūqz tenētes vestes
ei⁹ p nimio sudore madidas iuenirēt: et estū eius
manib⁹ ferre nō possēt ipō clamāte et dicēte. Tor⁹
ardeo et cōsumor. Et vero brā heli. orationē com

De sancta

plente fumentis estuare cessauit: q̄ rediēs ad scipz: & diuina gr̄a illustrat: ordinē frat̄ minorū ingressus ē: Illa at̄ isāmatio sic ostēsa feruore orōnū suarū ignē dēmonstrabat: q̄ tā validus extitit q̄ ēt frigi- gidiū isāmatur: s̄ ille carnalib⁹ assuet⁹: & spūalib⁹ nōdū idone⁹ talia capere nō valebat. Ad sumū vō cumlū p̄fectiōis pp̄ marie cōcēplatiōis oculū nō d. seruit marthe officiū laboriosū: sic supra i septē ope- rib⁹ m̄ficeor: dīc ē ostēsi: n̄hilomin⁹ nī postq̄ reli- giosū habitū iduit sedule pietatis opib⁹ deserui- uit. Nā cū p̄ dote sua duo milia marchaz recepisset partē i pauperes distribuit & de reliquo i mar- pure magnū hospitale cōstruxit: pp̄ quod oēs cam- purabāt dissipatricē & p̄digā & cūci appellabāt eā isānā. Et q̄ oēs iniurias nouerat gaudēter accipe- re ip̄properabāt ei q̄ nimis cito memoriā viri sui a cordē cicerat: q̄ taliter exultabat. Ipostq̄ at̄ hospi- tale cōstruxerat seruitijs pauperū sese tāq̄ acillaz humilē m̄cipauit. nā paupib⁹ tā sollicita ministra- bat vt eos etiā balnearēt in lectis collocās adeo vt acillis gratulabūda diceret. q̄ bī nobiscū agit que dñs sic balneam⁹ & tegim⁹. i ip̄o aut̄ pauper obse- quio sic hūit se hūit q̄ puerulū quēdā monoculū & scabie p̄fusu vna nocte septē vicib⁹ pp̄s brachijs ad locū necessitatē dēruit: & p̄nos ip̄i sedatos li- bēter lauit. Quādā ēt mulierē horribilē leprosa se pe ablūc i lectulo collocauit vlcera tergēs & ligās medicamēta adhibens yngensq̄: & p̄cīdens: ei⁹ ēt pedib⁹ p̄strata corrigias calciāmētōrum soluebat. Ipos at̄ isfirmos ad cōfessionē: & cōmunionē indu- cēs: vetulā quādā penitē cōsiteri renūcēt vberē ca- stitātē idūit. Cū vero a pauper vacabat officio silabat lanā de quodā mōasterio sibi missā & p̄cium qd̄ ide accipiebat paupib⁹ diuidebat. Cū at̄ post mltā paupertē q̄nētas marchas p̄ dono suo fcep- tas paupib⁹ diuidēt & oib⁹ ordiate locat̄ ip̄a succel- ta trāfēs mīstraret posita ē lex: vt figs i alior̄ pau- per̄ p̄iudiciū locū mutaret: vt iter acciperet: capi- loz suoz detruationē aliq̄ sustineret. Et ecce qd̄ puella noīe ildegūdis q̄ mira capilloz pulchri- tudie pollebat ide trāstura aduenit: nō vt elemo- sinā acciperet: s̄ vt quādā sorore suā isfirmā vīstaz que cū tāq̄ legis p̄uaricatrix ad brām helisabeth adducta fuisset: ei⁹ capillos p̄tin⁹ detruari mādauit: ip̄a scēte: & plurimū reluctate. Cū vero qd̄ de- astātib⁹ eā inocētē affererēt: illa ait. Salte de cere- ro nō poterit cū tāta capilloz abitiōe ad choreas ac- cēdē: nec cū illis vanitates aliq̄s exerce. Interro- gata vero puella a brā helisabeth. Utr̄ aliqū salu- b̄is vite p̄positū cōcepiss̄ r̄ndit q̄ iādū habitū re- ligiōis assūpiss̄: nisi tāta fuisset i ea delectatio i ca- pillis: illa. carū ē mibi q̄ capillos p̄dideris: q̄ si fili- us me⁹ fuisset i regnū sublimat⁹. Cōtinuo igit̄ puel- la habitū religiōis iduit: & i hospitale cū. b. helis. d- gēs laudabilē vitā dūit. Cū qd̄ paupcula filiam pepiss̄. b. helis. filiā de sacro fōre leuauit: nomē suū eidē ip̄osuit & mī necessaria mīstrauit: ita vt d- pellicia acille sue manicas auferēs ad inolūddā pu- ellā sibi tribuēt: & calcos p̄pos eidē dōare. Ipost- tres sit septimanas mulier dimissa puella latenter

cū viro suo aufugit. Qd̄ cū scē helisabeth nūciat⁹ fuisset i ofone se dedit: & vir & mulier vltra p̄gressi n̄ valētes ad ip̄az coacti redierūt ab ea veniā po- stulātes. quos vt insū erat d- geratitudie redargu- ens eis puellā nutriēdā tradidit: & d- necessarijs eis p̄uidit. Appropinquāte vō. tpe quo dñs dilectā suā de mūdi ergastulo vocare t̄posuit: vt que p̄cēpse- rat regnū mortaliū regnū p̄ciperet āgeloz: dū fe- bre cōcepta decuberet: & ad parietē facie vsq̄ te- neret: audita ē a circūstātib⁹ dulcissimā p̄mere me- lodīā q̄ cū ab vna acillaz gdnā hoc cēt p̄cērata su- iss̄: illa r̄ndit. Anicula qd̄ā iter me & parietē se po- nēs tā suauiter cecinit: q̄ me ad canēdū silr̄ puoca- uit. In ip̄a at̄ sui egritudine sēp̄ hilarē extitit: & nūq̄ ab orōne cessauit. Ultima vō die āte ei⁹ trāstū eis dixit. qd̄ acire essetis si diabol⁹ ad vos adueniret. post paululū vō alta voce q̄i diabolū licētias fuge- trib⁹ vicib⁹ exclamauit. Deinde dixit. Ecce appo- p̄quat media nox i q̄ hora x̄ps nasci voluit: & i p- sepio regeuit. Appropinquāte vō hora sui trāstū ait. Jā t̄ps istat i quo oīpotēs de⁹ eos q̄ amici sui sunt ad celestes nuptias euocauit. Ipost paululū vō au- no dñi. izzi. ad extremā horā veniēs domiuit i pa- ce. & 3 at̄ ei⁹ venerabile corp⁹ ihūmatū q̄tuor die- b⁹ iacuss̄ null⁹ tū fetoz ex eo p̄dibat: s̄ qd̄ odor aromatic⁹ cūctos reficiēs exalabat. Tē at̄ vīse sūt auiculē multe sup̄ eacūcē ecclēie p̄gregate q̄s nūq̄ aliq̄s p̄us viderat: que tā suauī modulationē cātā- bāt: & tāta varietate modos cātādī formabant vt cūctos i admirationē adducerēt eo q̄ eius exegas quodāmodō agē viderēt. Ad h̄ at̄ ibi fuit clamō pau- perū: mltā dñotio p̄p̄oz ita vt alij capillos capis detruerēt: alij p̄riculas p̄anoz iciderēt: & hec p̄ sū- mis s̄ligis resuarēt. H̄ at̄ co: p⁹ i monimētū ē po- sitū quod postmōz s̄dūdare oleo ē reptū. Est igit̄ m̄ifestū i ei⁹ trāstū quāte ip̄a. b. helis. fuerit san- ctitatis: & hoc quo ad auiculē modulationē: & demo- nis expulsiōe. Illā at̄ auiculā q̄ iter ip̄az & parietē se posuit: & tā dulciter cecinit q̄ ēt ip̄az ad cātādūz iduxit credim⁹ fuisse ei⁹ āgelū q̄ fuerat ad ei⁹ casto- diā d̄putat⁹: q̄ eidē eternū gaudiū nūciat. Sic. n. p̄probo iterdū āte suū trāstū suelaf eterna sui dam- natio ad maiorē sui p̄fusione: sic elect̄ iterdū reue- lat eterna sui saluatio ad maiorē sui p̄solationē. Il- le at̄ cāt⁹ quē ip̄a. prulit fuit imēsi gaudiū quod ex tali suelatiōe p̄cepit: qd̄ qd̄ tā imēsi extitit: vt in corde totali capi n̄ potuerit: s̄ se p̄ suauitatis vocē m̄ifestauit. Diabol⁹ is̄ p̄ si forte aliqd̄ ius p̄ret ad scōs ēt moriētes accedit: s̄ q̄ a. i. b. helis. mī iuris habuit: ideo turpī licētiat⁹ aufugit. Per hoc igit̄ intelligi dā quāte fuerit scīat⁹: q̄ & diabol⁹ territ⁹ fugit: & cū āgel⁹ eternū gaudiū renūciat. Ad h̄ se sū ē scō q̄te fuerit mūditie: & puritatis: & hoc quo ad odorē exalationē: q̄ a. n. co: p⁹ ei⁹ i oī mūditia & castitate i vita tenuit: ideo i morte odorē suauitate fragrauit. Ad h̄ se sū ē tertio quāte fuerit excellen- tie & dignitatis: & hoc quo ad amū iubilatiōē. Il- las. n. aues que i eacūcine ecclēie iubilātes & can- tātes apparuerūt. credim⁹ fuisse āgelos: q̄ a dō mī- si fuerūt: vt ei⁹ aīaz i celū d̄fererēt: & co: p⁹ celestib⁹

imitaret expofuiffet eidē ille manu elevata eū bene
 dixit dicās. Securus perge q̃ fanitatem recipies.
 Dimodo manu ifirmā ad caput feplūchū ī qdā so
 uca ibi facta fub lapide nufcis. Quā quāto pfum
 di? miferis: tāto citi? fanitate obtinebis. Tūc at fā
 cetū nicoīū in memoria habēas q̃ fēc heli. tanq̃ co
 mes? foci? in fuis miracul' cōparat eidem. Adie
 cit eū fultos eē q̃ plectis oblatiōib? ftati difcedūt.
 cū fāctis placeat vt cū pfueritāia eozum fuffragia
 pofteulentur: morq̃ fener ab eis difparuit: nec vl
 tra ip̃z vidē potuerūt: fup quo plurimū admirati p
 gebat plenā fanitatis recuperadē fiduciā obtinen
 tes. Vir igit inū fenis cōfiliū manu fub lapide mo
 numētū pofuit ⁊ ip̃z p̃tinuū rerratit oīno finatā.
 ¶ Quidā de diocefi coloniēfī herimānus noīe dū
 ī carce teneret a iudice: ad deū fe totalit' tulit ⁊ be
 atā helifabeth ⁊ magiftrū cōradū ī fui adiutorium
 deuotiōe q̃ poterat inuocabat. Sequenti autē nocte
 ambo ifimul cū mīto lumine fibi apparuerūt multi
 plicet cū pfolātes. tandē finia ī eū data fufpendi
 t ad fpatium vnius miliaris theutonici in patibulo
 detinere. Iudex autē cōceffit parentibus vt ipm
 deponerent ⁊ in tunulo fepelirēt. ¶ Separata igit
 fur fouea cum efferet depofitis pater ⁊ patruus ce
 perunt pro mortuo beate helifabeth patrocina in
 uocare. Et ecce mirantibus ⁊ fupentibus viuier
 fis qui fuerat mortuus furrexit viuis. ¶ Schola
 ris quidam de diocefi maguntinēfi onitardus no
 mine cum pficationi mīnus cautus infuleret ī flu
 men lapsus cecidit. Adigno autē temporis fpatio
 interfecto: dū eius corpus eē extractum adeo fine
 fenfui mori ⁊ rigidū ē reperitū p nullo ī eo figno
 vite inuēto vere mortuus ab oībus eſt iudicatus.
 Tūc btē helifabeth iplo: aut merita? cūctis vidē
 tibus ⁊ admiratib? fibi reſtituit falus ⁊ vita. ¶ Ju
 uenīs qdā tres annos ⁊ dimidiū hīs de diocefi ma
 guntinēfi bngolunus noīe dū fp̃m emiſſer: ⁊ corpus
 eius p fpatū q̃tuor miliarioꝝ theutonicoꝝ rigidū ⁊
 exanimē iacuiſſet: mater ad inuocādū fcāz helifa
 beth tota deuotōe fe tulit: ⁊ pncz viū ⁊ fanū re
 cepit. ¶ Quē qdā q̃tuor annoz dū in pntē cecidi
 ſſ: caſu qdā veniēs aquā haurire animaduertit
 pncz fubmeritū tris ſicere cōt poſq̃ qdā difficulta
 te erraret ip̃z mortuū dep̃hēdit: cuius qdē mortis
 erat idicta: t̃pis diuturnitas: corp̃is rigiditas: oris ⁊
 oculoꝝ horribilis ap̃to: denigratio cutis: vtrūq̃ iſta
 q̃o dimoda fenſus ⁊ mors p̃uatio. ¶ Ido ip̃o igit
 fuſcitādo ad btāz helifabeth votū emittit: ⁊ p̃tinuū
 vite p̃ſtine reſtaurāt. ¶ Quēdā etiā puella ī fumū
 ne fubmerfa: dū fuiſſet extracta cūq̃ meritis p̃tinus
 eſt vite reſtituta. ¶ Vir qdam noīe federicus de
 diocefi mag. ī arte natadi valde peritus dū fe ī qdā
 aqua balnearē ⁊ paup̃erē quēdā per brām he
 lifabeth illuminatū deridēs in eius faciē aquā cō
 ſp̃nſibuliter ſpargeret: ille p̃uocatus dixit. Domi
 nī illa ſancta que mihi gratiā p̃ſtitit de te me vi
 dicet ita vt hinc non excas mihi mortuus ⁊ fubmer
 ſus. Ille aut ip̃ecationes paup̃eris parip̃ndens
 in aquā laſcive fe imittens viribus penitus de
 titutus: fe inuare non potuit: ſed in profundum

De. x. milibus mar.

quasi lapis descendit. Post multum vero temporis requisitus de aqua mortuus ē delatus. Quis magis planctus fieret super eum: quidam eius propinquos ceperunt. p. eo ad brachium helisabeth vocati facere et ei suffragia deuotissime implorare. statim igitur spiritus in eam rediit: et viui? et san? surrexit. ¶ Quidā noīe d. de dioceſi mag. cū quodā fure innocēt dephēſus et ſuſpēdio cū ipſo aduincat: cūctos rogauit vt beata helisabeth oraret: vt ſz ſua merita inuaret. Cū g? eēt ſuſpēſus audiuit vocē ſuper ſe dicēte. Conſide et i ſcāz helisabeth ſiducia habe et libaberis. Statimq; alto remanēte ipſo ſine fracto de loco alto grauiffime eecidit: nullā tñ leſionē incurrit: lz noua q̄ in dū? erat cauiſa rūpē: q̄ exilabar? ait. Scā helisabeth tu me liberaſti et i ſtratū molle cadē me ſeciſti. Cū n. aliq̄ dicerēt ipſz itez ſuſpēdēdum: index ait. quē deſiderauit denno ſuſpēdi nō permittaz. ¶ Conuerſus qdā fuit in quodā monaſterio dioce. mag. volamai noīe admodū religioſus: q̄ carnem ſuā ſic afflixit: vt circa ānos viginti lorica ad carnē portaret: et in lapides et ligna facēt. ¶ Hui? manū dū i molēdino eēt lapis molaris caſa apphēſus ſic p̄triuuit vt carnem ab vtraq; parte auelleret oſſa et neruos p̄tereretur: ita vt i quodā mortario p̄trita quodā modo viderent. Qui tāto doloris aculeo vgebat vt rogaret q̄ man? ſibi p̄ideret. Cū igit brā helisabeth crebro i ſui auxiliū inuocaret q̄ ē in vita ſua ſibi familiaris exiſterat. qdā nocte ſibi apparuit dicēs. vis ſan? fieri: q̄ cū rīderet libent. Illa manuz apphēdēs neruos ſanauit oſſa itegrauit: et carnem ab vtraq; parte reſtituit et p̄ſtine ſanitatē donauit. ¶ Hanc at ſcō perfecte ſanată ſe reperit: et toti p̄ntai manū ipaz cūctz ſuſpētib? ſanată oīdit. ¶ Qui dā puer quinquēnis diſceret noīe magūtinent? dioce. cū eēt nat? eēt meritis be. helisabeth lumē recepit. ¶ Pellis qdē itegra ſine pilis palpebrar? vel aliqua pellis diuiſiōe ocul? ſuperiducta fuerat adeo vt totalit? oculos tegēt: nec ſubſtātie oculor? vllum idiciū apperetur. ¶ Hic igit ei? ad ſepulchz be. helisabeth ipz ducēs de ſra ſepulchri oculos ei? limitt: et ſuper eū beate helisabeth merita inuocauit. Et ecce pell? itegra p̄ mediū ſcindit: et ei? oculi paruiffimi turbu lēti et ſāquino lēti vidēt. Sicq; puer be. helisabeth meritis ſuffragātib? viſus biſſicio ē poſit? ¶ ¶ Puella qdā cūſdē dioce. beatriz noīe cū diu magnis et diuerſ? fuiſſet iſſimilitatib? moleſtata tandē gibbo et doſſo et ſtruma i pectore excreſcētib? ſic ē in toto corpore icurua: vt nulla ſe rōne erigēt: ſz manib? ſup? genua poſit? corp? ſuū talit? ſuſtētarer. Cū igit mī i qdā ſporta eā ad tumulū ſcē helisabeth depottaffer: et p̄ decē dies cōmorātes ibidē nulluz poſuiſſent ſanitatē remediū inuenire. irata mī ei? beatā helisabeth inuocauit dicēs Oib? biſſicia ipēdis et me miſerā nō eraudis. ¶ Reuerſes igit oēs quos potero a viſitatioe tua auertē penrabo. Cū igitur irata recederet: q̄ā miliare et dimidiū peregiſſet: et ei? filia dolorib? cruciata lugetet. Tādē ipā puella obdormiēs vidit quādā pulcherrimā dñaz cum ſa de reſurgētī q̄ corp? ei? in doſſo et pectore limiēs: dīxit ei. ſurge et ambula. Enigilans puella et ſe ab oī

deformitate et curuſtate penit? ſanată inueniēs viſi onē matri rettulit et gaudiū et leticiā gſiauit. ¶ Hede untes igit ad ſepulchrum ſcē helisabeth deo et ſibi grās egerūt: et ibidē ſportā in q̄ puella portata fuerat dimiſerūt. ¶ ¶ Aliter qdā gertrudis noīe cūſdē dioce. p̄ multos ānos vtroq; crure ſceta et toto corpore curua i ſōnis admonet: vt ad ſcāz iſticolā p̄ficiſcēs ei? debeat merita implorare q̄ ad quādā eccleſiā ſcī nicolai portari ſe fecit et in vno crure ſanitatē inuenit. Tādē ad ſepulchz be. be. pducta et ſup ei? tumulū poſita grauiffimis dolorib? ſtimulata: et velut amens effecta ſana et incolumis excurrerit. ¶ ¶ Aliter qdā gertrudis noīe cūſdē dio. cū p̄ ānū itegriū penit? ceca māſſet: et alioz ſp̄ auxilio duceret ad rogādā ſcāz heli. tota deuotione ſe p̄ulit: et amiſſū lumē recepit. ¶ ¶ Vir qdā hēric? noīe mag. dioce. dū lumē oculor? penit? eēt puat? ſepulchz ſcē heliſa. viſitās plene curatiois biſſiciū reportauit. ¶ ¶ Poſtmodū vō idē vir fluxu ſanguis adeo ē grauatus: vt moritur? a familia crederet. Accipies vō de terra ſepulchri ſcē heliſa. et ipaz p̄terēs aq̄ cōmiſcu it et bibēs plenā ſanitatē recepit. ¶ ¶ Puella qdā metididis noīe treuerē. dioce. dū viſū et auditū puata eēt et loquēdi et abulādī potentiā amiſſiſ? p̄ ſu? mī ad beatā helisabeth eā deuouerūt: et p̄fecte ſanată dei et hē heli. laudātes magnalia receperūt. ¶ ¶ Aliter qdā noīe helibingis treuerē. dio. cū p̄ ānū ceca penit? extitit: et p̄ ſua curatione be. heli. merita inuocaffet ad tumulū ei? duci ſe faciēs vniūſ oculi lumē recepit q̄ ad p̄pa reuerſa in alio grānt? torq̄ ſe ſcēt. Cū vō itez ei? merita implorāſſ? apparuit ei dicēs. Accedēs ad altare ſac cū corp? pal? tuos oculos vtilari et ſic recipies ſanitatē: q̄ cū iuſſa compleniſſ? ſanitatē recepit. ¶ ¶ Vir qdā theodericus noīe mag. dio. i genib? et crurib? diu grauiffime iſſimatus: ita vt nō poſſ? p̄gē: niſi ab alijs portaret vō tñ ſcē. q̄ ſepulchz ſcē heli. ei? oblatiōib? viſitaret: et cū loc? ei? a tumulo tñ p̄ decē miliaria diſtaret: vir i octo dieb? potuit puenire. Cū vō ibidē p̄ q̄tuor ſep̄timanas māſſet et nullū remediū ipetrāſſet: domū redibat. Cūq; i loco quodā in aliu iſſimū decubēs geſcēt: vidit i ſōnis quādā ad ſe venēte: et aq̄ totalit? p̄ſudētē q̄ enigilās i ſociū irat? ait. Quare me aq̄ totalit? p̄ſudiſti? q̄ ait. Ego te nō p̄ſudi: ſz credo q̄ illa perſuāſio erit tibi cā ſalutis. Ille igit ſurgēs et ſe totalit? ſanatus inueniēs: baculos ſup humer? poſuit et ad tumulū ſcē heli. rediēs et grās agēs: lete? ad p̄pa remeant. ¶ De paſſiōe. x. miliū marty.

¶ Aſſio et memoria decē miliū marty. rū venerat et colit. io. cal. iulias: q̄ oēs vna die p̄ r̄pi noīe paſſi ſūt ſb Adriano ipatore: et alijs ſer regibz: q̄ il linc venerūt i adiutorū. ¶ Iſdi ſcī martyres cū ab impatore ad ſacrificādū idol? cōpellerēt dixerūt. Sacrificiū vinū et imuculatus offerimus noſmetipſos domino noſtro ieſu x̄o: qui pro humano genere naſci dignat? ē: deſcēdere de celis mult? mal? affligi: et ad vltimū voluit ē et p̄ nob? crucifigi: quē tu miſer ignoras. Tunc irat? ipator: miſit eos diu torq̄ri: et ad vltimum crucifigi: et oīa tormentā q̄ paſſus eſt

dñs nř iehus xps forti anio t fide firmissima p dño
sustineret: int quos passus ē ihermola archiep̃s
q cos baptizauerat. X oē igit vbi passus fuit marty-
res mōs ē magn⁹: t vocat ararat: t distat ab alexā
dria itate gngentis qñ stadijs. A qb? ar passus fue-
rit exercit⁹ regū q illuc venerāt i adiutorū. 30. mil-
lia. Hora vero serā i l? diei terremot⁹ fact⁹ ē ma-
gn⁹. petre scisse fē: sol obscurat⁹ ē: t oia signa q i pas-
sione dñi visa fuerūt etiā ibi visa sūt. Tūc scī mar-
tyres sūdētes oīonē ad dominū dixerūt. Dñe de⁹
memeto nři i hoc patibulo crucis t suscipe penitētes
nřam t ea q a te exposcim⁹ nobis cōcedē dignens
vt qcuq; memoria nře passiois cōde t ore cū ieiūio
t dñorō celebrāmerit: mereā a te asseq; fructuosā
mercedē: tribuēdo eis sanitatē corporū: medicamē-
ta: t i domib⁹ eorū: t foris bonorū oīum vber-
tatē cōcedē: t si fuerint i p̃lio nō eis nocē p̃ualeāt
inimici visibiles t invisibiles: te p eis pugnāte: sed
sicut placet tibi armis tuis cos ptege. Hicq; vñ
nostro passionis vñū penitētiarū: annū cōdudat ob-
uātib⁹ se denoto corde: t hoc dominator dñe a te
poscim⁹: dissipatōes: occupatōes t oēs inuidiā spm
oīum: i firmitatē eorū expelle: q; gloriosū t laudabi-
le ē nomē tuū p oia se. se. Et ridentibus oib⁹ amē.
Fā ē vox d celo dicēs. Que petitis dilectissimi mei
scitote vos ipetrasse. gaudete quod t letamini: q;
orōnes vestre corā xpo t immortalī rege veracitē sūt
exaudite: his dict⁹ t gressib⁹ emiserit spm vacit p-
cepturi p̃mia regni celorū amē. ¶ De. b. Judoco.

b **Latus** indocus fuit iudabeli regis
bitonū fili⁹. habuitq; frēm
maiorē natū beatū. vñ. iudabelū: q; succes-
sit patri i regno. Isti duo frēs imo due gē-
me celestes p̃p̃oranei fuerūt regisfratōrū dageber-
ti cū quo post graues inimicitias adiūctē pacifica-
tus ē ipse rex bitonū iudabelus: t magnis ab ipo
munerib⁹ honorat⁹. Recessus itaq; i britāniā co-
gitauit regnū frēm p celesti regno relinque: t vitā
monachicā dūce: frēm suū Judocū inuicē se cōue-
niri fecit de suscipiēdo regni gubernaculo: vt sunz
posz adimplere ppositū t frūi cohabitatione mona-
chorū. Beat⁹ aut iudocus nō min⁹ fernēs i dei dile-
ctōe deliberādū idutias octo diez vix a frē ipetra-
uit. Interz die noctuq; antius cogitare cepit quō
posset effugē regnū sil t p̃ias t frīs sui circa se stu-
diū declinare. Ipo igit i mōasterio quodā vbi lras
didicerat gmoate t orōi frēqnti icūbēte cōtigat. ii.
illuc pegrinos venire q cā denotōis limina aplorū
petri t pauli visitare desiderabāt. Hic secreto asse-
ciat⁹ parisi⁹ venit cū eis ac vtz vltēri⁹ cū eis dē
cederet dubitanti: cōsiliū tādē a spū scō cōsecut⁹ q
gressus ei⁹ i oib⁹ dirigebat: ab hoc itinere t a socijs
itineris declinauit t ad pōtini cōfinitā q ārijs ple-
na memorib⁹ erat t feris ac aīalib⁹ solū habitabilia
festinavit. Delectat⁹ itaq; loci illi vāsta solitudie
disposuit habitatōes ibi facē sup flumī alzeiuz: s; a
duce beyndē il l? ire dñi p septē ānos ab hoc p-
posito retardat⁹ ē. Int quos ānos lras mag⁹ didicē
t sacros ordines suscepit. Tandem sacerdos iam
effectus dicti ducis filius q cū i maxima venerationē

hēbat de sacro fōte suscepit. Elapso āt septēnio ad
vitā solitariā trāsiuit in loco alzei fluminis riuulū
vndiq; circūdato ibidē ecclia t domūclā edificata.
p̃terea q p cū dñs opat⁹ ē miracula hic sūt cōfi-
derāda q; volucres t pisces diuersi gñis ad sacraz
ei⁹ manu palpabiles recepti ab eo alimētis venie-
bāt t recedebāt qñ domestici. ¶ Quādā die dū ad
victū quotidianū n h̃ret nisi panē modicū sibi t di-
scipulo suo dñs i spē paupis ṽcit elemosynā petēs.
Vir āt dei Judoc⁹ panē diuidi iussit i qtuor pres t
paupī petēt: vñ p̃tē d qtuor erogari. vix egressus
erat: ecce dñs fuerit i forma egēi dñiciē scidā:
t 2. panis qdrate sanctificat⁹ ē ei⁹ penitōi. nec mora
regressus 3. qñ esuriēs t deficiēs fame donata ē ei
et panis ps itia: p̃r visus ē dñs i alta paupis effi-
gie rogatur⁹ elemosynā: sic iā tñio fecerat āte. nec
erat vñ reficeret nisi de residuo panis qdrate. Vi-
ro itaq; dñi Judoco t hūc erogare iubēte ait mini-
ster. Hic ne vt aliqd nobis remāeat: volo igit scis
totū tribuē esuriēt: q potēs ē dñs et nře bodie p-
uidē necessitati. Vir recessit dñs t iteq; dū cōsola-
ret su⁹ dei discipul⁹ de panis erogate cōmotū. ec-
ce p fenestrā visē sūt t iūte i aluco fluminis qtuor
nauiēle onusse victualib⁹ d qb⁹ eas adduxerit vl
ille q⁹ duenerit postq; fuerūt victualib⁹ exonerate
vřq; i bodiemū diē ignorat: Hec t alia q p cū dñs
ibidē miracula dñfere dignat⁹ ē lōge lateq; p̃iā ad
ei⁹ visitatōes t ad ipetrāda ei⁹ suffragia gmovent
Lūq; ibidē octo ānis elapsis ppli frēqntiā neqret
sustine ad vltērius desertū dño duce pcessit. p̃stru-
ctozq; ibi oratorio i honore bñi martini t māstūclā:
ibidē plimas ab hoste ātiq⁹ passus iñdias p qtuor-
decī ānos qb⁹ illic ē gmoat⁹. Ido i loco signo crucis
facto p̃p̃a manu aqlā de sublimi p̃stravit q galluz
suū abstulit: t duodeci gallinas sigillat⁹: gallūq; suū
icolumē accepit. nō lōge post diabolus i horribiles
mutat⁹ colubz grauit ipz momordit i pede: q lesio-
ne p semē edoct⁹ ipm vt ad aliū locū trāfret adiūcto
sibi duce beyndē vāstā circūbat heremū vt inci-
ret hitatōis locū. īgrēdo aut cū ibidē grauit dux tor-
qret sitis iopia p lassitudine t siti obdormiuit. In-
teriz seru⁹ dei iudoc⁹ orōm icubuit: surgēsq; bacu-
lo intēbat frē iñro: sicut alter moyses aquā pdurit
i fōte ide largit effluētē: quo exbilarati dux t ei⁹ fa-
milia sue frēs extrēxerūt ardorem t trāseūtib⁹ adhuc
aquā administrat sufficētē. p̃gressus ide versus
mare i vmbrosa valle cliuū ascendit pparum quo
delectat⁹: hec ē ingt cathedra: Hec re. m. in f. duce
itaq; reuerso ad p̃p̃a vir dei p̃p̃a manu dño ibidē
p̃struit oratoria: vñū petro aplorū p̃ncipi: alter pa-
lo gētū doctōri. p̃rofect⁹ ē et postmodū romā vo-
cat⁹ a beatissimo martino: tūc romane sedis āstite
q; mltō tpe cōcupierat cū vidē: t a scissimo ei⁹ collo-
qo sanari recept⁹ ē igit ab eo cū honore dñito t feta-
tus. Ibidēq; a spū scō doct⁹ ē quē i oib⁹ custodes t
magr̃z habuit vt ad heremū suū reuertēret: quaz i
frīs sibi elegerat habitatōes. Inde i breui exiturus
a corpe t trāsmigratur⁹ ad cōsortiū angelorū. p̃post
mlta sacra de eternitate colloq; t mutua orationū
suffragia intē ipm t sūmū pōtēficē hita p̃ciosissimis

De. s. otmaro

a dño papa sibi collatis scõp religis reuerfus ē cūz
toti patre gaudio ad pōtinij cōfina vbi in monte
habitatōis sue i q̄ mō regerent corpus scī iudoci p-
posito parētū gñlio adducta ē sibi puella abfqs oeu
lia nata q̄ sic docta fuerat i visione facies ⁊ loca vbi
ocli dēbāt eē lanit d̄ aq̄ illa q̄ vir scūs man⁹ ablu-
erat: ⁊ mōr recept⁹ oculis clare cepit videre. Duce
itaq; beynde pite cū mūnera dei plebisq; turbas
i occurrū bti iudoci gregatas: sacrisimīs q̄s attu-
lerat religis: cū oī q̄ decuit veneratōe: repositis in
noua bti martini ecclia i q̄ nūc ei⁹ sacz corp⁹ rege-
scit: tūc d̄ nono scā lapidea a p̄fato duce: p̄vir be-
pparant se ad diuina mysteria casula idm⁹ ad mo-
dū mnis alba. Qui cūz altaret altari fr̄io idus iunij
⁊ ministraret cū dñorōe marina dīna man⁹ appa-
ruit sup eū visibl̄r int̄ sacrosā missaz solēna suūq;
sacerdotē ⁊ locū illū assignauit ⁊ cōfirmauit bñdi-
ctōe ppetua cūz pmissōne tali: voce mirabili celit⁹
subsecuta. qz gēpisti diuinitas tēnas ⁊ refutasti pa-
terni regni culmina ⁊ elegisti paup eē ⁊ latē abiect⁹
i fr̄a ista destra pparauit tibi coronā int̄ agmina āge-
lox: erogz loci h⁹ i quo resolveris defensor: ac iugis
custodia. vniuersiq; hūc locū visitaturi i ppetuū cū
denotōe pura cordis itēōe p tui nois memoria di-
uina i fr̄is gñā nō defraudabunt ⁊ post ad gaudia
puenit̄ septima. Sequi itaq; tpe be. iudoc⁹ i car-
ne pter carnē viuēdo nō hō: s; āgelus videbat: idē
b⁹ decēbis obdormiuit i dño ipō dño p̄fere ⁊ āge-
lox obsequis: dñi p̄fetiā oīdit itolerabil claritatē splē-
doris: ⁊ icōpabil dulcedo dñi odoris. corp⁹ ē eius
qz vgo fuerat ⁊ i mūnis a carnalis cōmixtiōis cōtra-
gio: ita sanū p̄māsit ⁊ itēq; vsq; ad ānos q̄dragita
i tūmfo ac si spūs viui foret i cor: ⁊ a custodib⁹ corpis
sibi vngues manū ⁊ pedū ⁊ capilli capitis ⁊ barbe
q̄t vinct̄ exercefētes icidebāt: ⁊ radebāt oī sabba-
to quousq; successor beyndis mūn⁹ reuerent ⁊ p̄fū
ptuose inuicem: scripture dicētis. nō tētabis dñm:
sacrificiū violēt̄ irrupit cū satellitib⁹ suis ⁊ intravit
vbi repositū erat corp⁹ scīssimū: visogz miraclo sta-
tū cecitate percussus: sus ē i amētiā ⁊ exclamāf ab ab-
scē iudece furd⁹ p̄māsit ⁊ mut⁹ quoadusq; diē clau-
sit extremū. p̄lritatē āt miraculor: q̄ p ipz dñs ex-
hibē dignat⁹ ē suis fidelib⁹ i nris tēporib⁹ vidim⁹:
sic d̄ plib⁹ a morte r̄fufcitāt: v̄l suspēdio v̄l alio mor-
tis gñe defunctis sine i aq̄ suffocatis: seu ēt ip⁹ bñfi-
cia quo ad mltiplicatōez bonor tēporaliū nec cala-
mo scribē: nec simone enarrare sufficiū. Cuiusdā
dñoni sibi filiū i amabul iacētē cū eē: icēdiū vndiq;
i domo circa puez. be. audo. miraculose cōseruauit
pānis q̄b⁹ iudolūt⁹ fuit ⁊ ipis amabul cū puer leua-
tus ēēt i fauillā ⁊ cinerē penit⁹ resolutis: vt oibus
patē q̄ edacitas flāme q̄ lignoz ac lapidum potuit
duritiā cōsumere tēnez: isātē bti iudo. custodie tra-
diū nō licuit ledere: q̄ postmodū fili⁹ i monasterio
scī iud. monach⁹ scūs ē. quet furdos: elandos: pali-
tices: ⁊ alios isirmos curauit: nō ē mūero colligere:
vñ ē qd̄ de regni fastigio sibi voluit post mortem
rennē: i loco vbi sacz ei⁹ corp⁹ regeretur: ali⁹ ardeat
liquet: nisi liquoz cere: qd̄ isortunio expti sunt tres
monachi q̄ i ecclia vbi corp⁹ ei⁹ fuit. delatū d̄ sepo-
lucernaz tētanerūt accēdē: nec aliq̄ten⁹ poterunt.

Contigit āt i signū temeritat⁹ sue duos spoz icōtinē-
ti decēdē. Tertiū vō ens p̄tōe puniri: ac ita p̄mā-
sit oib⁹ dieb⁹ vite sue. Sūt āt be festiuitates be. an-
do. p̄ma. vs. i die be. barnabe: qñ infra missaz solē-
nia man⁹ dñi sup eū apparuit: qd̄ ēt miraculū sepi⁹
p alios scōs oīfuz v̄t diuina ad v̄itatē illi⁹ ⁊ sacris-
simi sacrificij cōp̄obādā i cordib⁹ fragiliū mīfcor-
dis demānt. scēda ē i die scī iaco. ap̄l. si is scī Joā-
nis euāgeliste de iuerōe sacri corpis ei⁹. Tertia de
mōre ei⁹ ē i die scē lucie v̄gantis. C De. s. Otmaro.

Otmarus p̄ atq; nutrit⁹ ē. dū eēt
puer a fr̄e suo curiā pducit⁹ litteris ibnit
v̄tutib⁹ tū plus v̄l eq̄ q̄ seie studuit iuxta
illd̄ sapie. Que i iuētute nō gregasti quō iucies
eā senectute: Theroni comiti eiusdē regiōis factus
adolescēs fuit. p̄per cui⁹ p̄uidētā ac dilectōez i-
tegrā ad ipz: qz vidit i co indolē bonā ad sacerdo-
tiū p̄mouēt timlo scī florini. Cogēte p̄fato comite
plar⁹ ibi posuit⁹ ē p̄ suā religione scīaz ⁊ famā volā-
tē de mūdicia vite sue. Baltramīn⁹ q̄ ex iure hēdi-
tario dñs fuit heremi illi⁹ i q̄ be. gallus cellā sibi cō-
struxerat. obtinuit a p̄fato comite: vt otmar⁹ p̄cēt
illi cellē: i oib⁹ q̄ ad ipaz ptinē videbāt. isup durit
eū ad p̄pūm r̄ge: v̄t auctate regia p̄cedēte ipz cūf-
dē loci abbate p̄firmaret: cū p̄ntōi tāq; iust⁹ rex
p̄fē sū p̄buit: ⁊ p manū regis otmaro p̄firmato in ab-
batē: baltramīn⁹ oīa bona sua seu possessiōes libē
i integrali resignauit. Adāant itaq; rex ac p̄pō ore
iust⁹ ibidē vitā istitūē reglarē. Hec dñs igi⁹ otmar⁹
locū reformauit ⁊ infra ānos paucos tā i possessiōi-
b⁹ q̄ i religioe valde diues effūs ē: edificis p̄f-
b⁹ p̄firmat⁹. Bñs igi⁹ otmar⁹ abbas cū vidisset pos-
sessiōes tpales suo mōasterio ex dei bonitate accre-
scē i mēfū: timēs sue p̄fone v̄tutū icremēta decre-
scē a seipso icēpit: ⁊ p̄fūmōie reuēnti⁹ istitēbat:
ita vt ēt i p̄cipuis icūniōz dieb⁹ de cōfuetudie bi-
duo abstinentiā p̄tmarz. paup̄at⁹ ⁊ hūilitatē ama-
tor p̄cipu⁹ ⁊ cū his elyñator magn⁹: paup̄atē ei⁹ il-
lud oīdit q̄ crebri⁹ sine tunica sola tū capa indut⁹
ad mōasteriū remeant exēplo xpi q̄ v̄lūb⁹ pānis in
sua natinitate obuolūt⁹ fuit: ⁊ postea creuit in oib⁹
e⁹ paup̄tas: vt nos sup istāti p̄cūia minime gñda-
m⁹. C In nēitate mōasterij sui asello p equo fre-
quē v̄tebat. In mīa ⁊ elyña nulli serus fuit: vñ ⁊
paup̄ib⁹ i p̄pā p̄fona fūnit: leprosis nō lōge a mo-
nasterio hitaciz scē: capita paup̄ez ⁊ pedes i p̄pā
persona lauit. vñ ēt p̄ paup̄ez a plurib⁹ ē appel-
latus. nocte eos visitauit ⁊ eis dē vt dictū ē obsecu-
t⁹ ē: hospitale insup cōstruxit vbi ceci paup̄eres re-
cipiebāt quoz: curā adeo sollicitē gessit: vt ēt d̄ no-
cte mōasteriū egrediēs isfunitati eoz mltō obsego
desuēret. Int̄ hec vuarim⁹ ⁊ rufhard⁹ q̄ tūc totius
alemanie curaz ministrabāt: diabolo suadēte ima-
nissimo morbo anaritie puenit res eccliarum sub
sua p̄fate sitaz: per v̄z sibi mīnsē v̄edicabāt q̄ ma-
la loco sacri galli silr iserebāt: sup q̄b⁹ mīuris be.
om. pipino regi de ipis ānumōiā mouit dicēs se
grauissima mēfuz: si eis dissimulādo cōfentiret.
quibus rex gñaz suā icredidit: si illi monasterio non
restituerent oīa mīnsē ablata. Illi vero auaritia

victi regis pceptū nullaten⁹ obseruauerūt s; insup
be. om. dū reuerteret a rege captiuatē missis ob
hoc militib⁹ victū ad se duci fecerūt & lāptū falsū
frem cenobij ip⁹ om. q. ab ip⁹s iduct⁹ fuit: vt ab
batē suū falso & mōdaci⁹ d' crimine accensaret & meq
ter ifamaret qdaxerūt: quā pdmōd⁹ & i nocētē neq
ille mōdaci⁹ cōmitter nullaten⁹ formidauit. Itaq
cōcilio iniquo cōuocato corā militis ip⁹e lāptus. b.
Omarū d' femina accensauit. vii ad penā exilij ip⁹
cōdenauerūt i isulā remi misabilib⁹ relegantes: vbi
post mltas q's patiēter sustinuit miserias i cōfessio
ne xpi. 16. cal. decēbris bono fine quēit: lūm⁹ ar lā
penti iniquā machinationē: q' suū platiū inoētē i
uoluit d' iust⁹ iudex sic eū puniuit q' ip⁹ mōdaci⁹
sebus adeo grātis arripuit: vt isoluto vigore mē
b'or caput ip⁹ ad terrā frequēt⁹ vteret: & more
qdrupedū cogere abulare: vii enā coact⁹ diuino
iudicio ē purgēt: vt se peccasse i scēm dei publice
fateret. Quiescite iqt sācta synod⁹ i cena & nolite
psequ eos q' recte deo famulāt⁹ & sincera voluntate
supna dei mōdaci⁹ custodiūt & nris legib⁹ subiūgiūt
q' n' decet vt carnales spirituales psequāt⁹. Un' ē
greg. ait. Qui calūniā illarū n' pbat: penā icurrere
debet: quā n' pbat; reus vni⁹ sustineret: cōciliū at
illd neqter ichoatū nequt⁹ ē finitū. Sepulc⁹ ar bea
tus Omarus i exilio vbi hodie i isula capella oī
diē ānis decē ibidē corp⁹ suū icorrupt⁹ permāsit.
Post vō decē ānos vīsi ē discipul⁹ ip⁹: vt corpus
sui abbatis ad sci galli mōdaci⁹: cui sed⁹ volūta
tē dei pūit i spūalib⁹ & tēporalib⁹ d'ferre oib⁹ obe
rēt. psergetes itaq ad locū corp⁹ tollētes in nani
posuerūt: quoz duoridē & corp⁹ ip⁹i fācitātē mi
racul⁹ crebra & plura cōsequāt⁹. Tēpestas. n. mul
ta vētor & peccat⁹ q' p totū lacū cōstātineſē tūc
tēporis visa fuit i oi via illa nulli eoz impedimēto su
it. Vlasculū ēt modiciū vino plenū qd secū talerāt
ip⁹s mōdaci⁹ ad refectoriū cōfēdēb⁹ quonēscūq
exhaustū fuit liquoris vini nullū fēit detrimētū.
Vbi igit Omarus corp⁹ ad mōdaci⁹ b' galli dlatū
mult⁹ ibidē pcedētib⁹ & cōsequētib⁹ miracul⁹ felicē
& honorifice qesit. ¶ De scō cōrado.

Ancus cōradus d' nobilib⁹ parē
educat⁹ ē. lūdie qā mltē honestat⁹ & bono
rū mox adomatus erat a nobisgo ecclē
cōstātineſis episcopo totū episcopatu auditi pſci
tar cāz. Sucedēte ar tpe i ppositū maior⁹ ecclē
eligat. Nobisgo ar epō viā vniuerſe carnis igressō
vocat scūs vdalric⁹ ecclē angustinentis ep⁹: & ab
ipō corp⁹ epī dſſicti sepelir⁹ clero & pplō tridua
nū iditū icimū vt benignitas dei illi ecclē daret
placētē sibi āntitē. Statuto igit die qno ad electio
nē vt pōt⁹ cōmūne iſpirationē d' epō pcedēdū fu
it. scūs vdalric⁹ dſcribit ip⁹ ppositū. b. cōradū talē
ē: sic apōstol⁹ ad timo. & titū. O; ē ep⁹ irespēſibi
lē vni⁹ vror⁹ virū sobriū ornatū prudētē pudicū
hospitālē doctoz n' vinolētū. n' pensiorē: s; modestū
ū linguosū. nō cupidū. sine domini b' ppositū. filios
habētē subditos cū oi castitate: siq; domui sue p
cē nescit qdō ecclē dei diligit⁹ hēbit⁹: n' neophitū

n' i supbiā elatū ne i iudiciū decidat diaboli. O; at
& testimoniū habere bonū: ab his q' foris sē. vt i op
probiū nō icidat & i laqueū diaboli. Itē ad thi. sic
ait. O; n. ep⁹ sine crimine ē sic dei dſpſatorē &c.
Seqt⁹ & eosq; dſdicū arguere. lūdis oib⁹ corā multi
tudie a scō vdalrico de ipso recitat⁹: oēs ibidē con
fēserūt. Ali ibidē rapit⁹ trahit⁹ & qūis plurimū re
mitēs ep⁹ iſtituit. In cathedrālī ergo isula sublima
tus scūs cōrad⁹ pncipalē scē dei matris ecclē dſ
tauit reliq's pſoſis & ornatū maximo. Insup tres
cōstruxit ecclēas vna i ciuitate cōstātineſi: duas ex
tra. In qz vna. v3. ecclēa b'ri mauritiū sepulchrum
dñi nri iesu xpi simillimū illi qd ē i hierl'm cū mltā
diligētiā cōstrui pcurauit. Vbi etiā duodeci pbe
das clericis ibidē xpo famulātib⁹ i ppetuū iſtituit
Auxit nihilomin⁹ canonicoz numer⁹ maioris ecclē
sic cū alio die ppij primoniū. Cupiēs ēridē vir sū
ctus cū aplo corp⁹ suū castigare trib⁹ vicib⁹ tran
fretās vñs scām ciuitatē hierl'm adiit i q' locū pas
sionis xpi & sepulture & refurrectionis simal⁹ & ascen
sionis i duoridē maria vīſitauit. Postmōd⁹ apd ca
strū lausen cū scō vdalrico exiſtēs: cū vidit⁹ i ipſa
turbine aq. pecllis hic ide spūalib⁹ aues introcū
tes mergi & ereſtes: itellexit vir scūs in spū duas
aias fore sub specie illaz auiū: q' ibidē ob ſcelex suo
rū aliqū cōmūſoz mltitudinē suū purgatoriū iſſi
nerent. Itaq; abo viſcerib⁹ mifericordie moti vdal
ric⁹ pñā miſſā p dſſictis celebrare n' diſtulit. cōra
dus ar ipſa die ſecūdā miſſā ſilr p dſſict⁹ cōplec
t⁹ i pigratus ē. Et sic i eoz deuotiōe & ſolēni altarīs
oblatoe illaz auiū spēs āplius n' viderūt. Vebhar
do optio adoleſcētī q' caſu ſup epī ſedē cōſederat p
phetabat cōradus dicēs: pmatire ſedē meā geb
harde occupasti: mihi ſuccedet q' pōt⁹ tē i hac cathē
dra ſedebit⁹ v3. gamelon⁹. Scūs ēt cōradus infra
miſſaz ſolēniā poſt cōſecrationē corp⁹ & ſāguinis
dñi nri iesu xpi i die ſcō pſce araneā lapſā i calicē
cū ſāguie dñi fidaciātr ſūpſit. Quāq; terminat⁹ rite
miſſaz ſolēnijs pur digniſſimū ē ipſa die ad pādū
pſcediſſ⁹ attenuat⁹ corpe p ſcās qdragenā n' come
dit. Interrogat⁹ a ſuis cur nō comederet. ait. Ex
pecto hoſpitē: i primū veniet⁹: & iclinato capite ſu
p mēſā exiſtū araneē pbet apto ore: Quāta de tali
adnētū qn pōt⁹ miraculo iter cūctos ibidē exiſten
tes fuerit letitia nullas fane mētis ignorat. Obijt
ar btās cōradus ep⁹ poſt multaz exercitiā vñtuz
6. calē. decēbris. āno dñi. 976. epatus vero. 6z. ſe
ner & plen⁹ diez. ¶ De ſcō hillarione.

Hllariō scūs mōdaci⁹ fuit: cuius
vitā vñtib⁹ plenā ſcribit
hierō. h' parētes idol' deditū. ipe vt dſ ro
ſa d' ſpiniſ floruit: alexandriā miſſus: ibi grāmaticā
diſcēs ibidē ēt baptizat⁹: tota q; illi volūtati ecclē
pgregatōib⁹ ſint. Audiēs nomē āronij i egꝑtū p
rerit ad vidēdū eū: quē vt vidit ſtati habuit muta
uit: & duob⁹ mēſib⁹ vir cū eo māſit. pſēplat⁹ ē. n. or
diez vire ſue granitate mox: q; creber i orōnib⁹: q;
hūil⁹ ſuſcipiēdis ſrib⁹: q; ſeuer⁹ i cōſpiciēdis. alacer
i erbſtādis: talē ēt hūit qmētū vt cū ei aſpiratē
nulla ei iſſirmitas frāgēt his vñtib⁹ hillariō iſtruet⁹

De sancto

reclit ad patriā cū qbnfā mōachis: parētib⁹ suis
iā defūctis: pte substantie frīb⁹: pte etiā paupib⁹ de
dit: sibi nihil oīno reservās: C Erat at̄ ānoꝝ qu-
decī: solitudine īgressus ē sacco tātū coopit⁹: et fac
cū rusticū quē brūs atont⁹ ei dedit cū ab eo discessit
secū tulit. tātū. is. caricas post solis occasū come-
dēs hoc cibo cōdēt⁹ fuit a. is. vsq; ad. 20. etatis sue
ānū. Estus et pluvias hīcui turgurio quod nūco et ca-
ricis tererat declinavit: deinde brene cellā paravit
latitudie pedū q̄mor: lōgitudie vō pedū quīq; ut
sepulchr⁹ poti⁹ q̄ domū crederes. Capillos semel
i āno. v3. die pasce totūdit: sup mūdā terrā i initio
vsq; ad mortē cubavit. Saccū quo semel fuit idu-
tus nūq; lauas nec murās altero nisi cū pmo scis-
sus ēct: scripturas scās q̄si memoriter tenens: post
ofonē psalmos q̄si deo p̄fete cecinit a. 21. āno vsq;
ad. 26. trib⁹ ānis p̄mis dimidiū lētis fectariū made-
factū aq̄ frigida comedit. Alijs trib⁹ seq̄ntib⁹ panē
aridū cū sale et aq̄ sūpsit vsq; ad. 30. l̄erbis agre-
stib⁹ et virgultorū radicib⁹ crudis sūstēat⁹ ē. A. 30.
vnciā panis et coctū modicū oll⁹ absq; oleo come-
dit. Sēties at̄ caligare oculos et totū corp⁹ i iper-
iginē verti: et punicea scab: edie cōtrahi: ad supiorē
cibū adiecit par olei et hoc vsq; ad. 64. annū vite
sue tali cūcurrit gradu nihilum gustans pomorū:
anteguminiū seu cuiusq; alteri⁹ delectabil rei hic
dū se videret corpe fatigatū et exītū crederet imi-
nere a. 44. vsq; ad. 70. panē abstīnuit incredibili
feruore mētis: ut eo tpe q̄si non⁹ accederet ad sul-
tutē dei: q̄i ceteri solēt remissi⁹ vinere. Fiebāt at̄
ei forbicūcula de farina et cū minimo olei vix p ci-
bo et potu qm̄q; vncias appēdēs: sicq; cōpleuit or-
dinē vite sue. nūq; āre solis occasū nec i dieb⁹ festis
nec i sūma inalitudinemq; soluit ieiuniū igit potē-
tissim⁹ i miracul. sctitate iēōparabil. 80. etas sue
āno cū abfēs ēct Erit⁹: q̄ eū sēp familiariter dile-
xerat q̄si i testimoniū testamēti breuē manu p̄pria
scripsit l̄r̄as oēs diuitias ei dereliquēs q̄s habuit
v3. tunica de sacco. cucullā et paliolū. iāq; modic⁹
calor i pectore erat: et q̄si iā vix vinebat aptis ocul⁹
hec loq̄bat. egredere qd times egredere qd dubi-
tas. 80. fere ānis xp̄o fūisti et mortē times: iter hec
vba exalavit sp̄m. Stetitq; corp⁹ ei⁹ humatū ob-
rutū ē. Sicq; et ipe oēs q ad egrotatē venerāt ro-
gavit ne qdē p̄ntū hore post mortē ei⁹ corp⁹ sua-
ref. p̄d̄mmodū Erit⁹ vir scūs cū piculo vite post
decē fere mēses corp⁹ ei⁹ furat⁹ ē et i palestina de-
ferēs: mōachis crebris p̄sequētib⁹ laudib⁹ mōaste-
rio cōdidit cū tunica cuculla et pallio toto corpore
q̄si adhuc vineret itegro et multo fragrāte odo: q̄si
optimis delibātū ēet vnguētis: i testimoniū ei⁹ sū-
ctissime vite ad laudē et ex̄pabile ip̄i gl̄iā q̄vinit
et regnat. Festū aut̄ ip̄i recolit. iz. cal. nonēbris.
quo v3. die videri milū vginū et b. vrsale festū ce-
lebratur. C De sancto turpino.

Arpinus remēs archiep̄s so-
ci⁹ caroli. iz. ānis. cū
hispaniā et galitiā a prāte paganorū libe-
rass: q̄ vidit scripsit leprādo dcano aq̄-
granti. C Primo quō sct⁹ Jacob⁹ apostol⁹ appa-

ruit carolo rogās ut locū sepulture sue purgaret et
viā ad locū sui sepulchr⁹ p̄pararet ut militado pe-
grinorū ibi peccata deleret. p̄romisit etiam sibi se
fore adiutorē i oib⁹ et cū hoc vitā eternā posside-
dā. Cōuersi at̄ fuerāt multi p̄dicatiōes discipulo
rū iacobis: s; reciditū passi sūt: et fides xp̄i ibi deleta
erat vsq; ad rps caroli q bispaniā et galitiā xp̄ianā
fecit p rps. p̄d̄ma vrb̄s quā obsedit fuit p̄d̄pilo-
na. trib⁹ mētib⁹ nequit eā cape. q; icxpugnabiles
erāt muri. Orant ergo. Dñe iesu xp̄e p cui⁹ fide
huc veni da mihi hāc vrbē. scē iacobe: si vix ē q
mihi apparuit da mihi cape eā. Tē muri collapsi
fūdūt⁹ ceciderūt: Saracenos aut̄ q baptizari volue-
rūt vinē p̄misit: alios oēs occidit. quo audito alie
ciuitates miserūt ei tributū et se ei subiecerūt et sa-
cta ē tota illa terra sub tributo. C̄hitato sarcophā-
go hī iacobī venit petronū: et ibi iuxit lācē a i ma-
re dicēs. grās: et addit huc vsq; nūq; nisi nūc potui
Tūc subingavit sibi oēm galitiā et hispaniā a mari
vsq; ad mare. Itē vñā ciuitatē obtinuit i qua erāt
90. turres. Itē lucernā ciuitatē quatuor mētib⁹ ob-
fedit: quā capere nō valēs deū et sanctū iacobū in-
uocauit. Tūc ceciderūt muri ei⁹ et ē desertā vsq;
nūc cū alijs trib⁹ ciuitatib⁹ q̄s ipse dñs anathemā
tizauit: ut olī hierico. Oia idola deleuit p̄ter vñū
q̄o vt dicit saracēi manginet⁹: quē ip̄i colūt cū vi-
ueret i suo noīe fabricauit: et demonū legionē arte
magica sibi alligauit: que tāta fortitudie illud fūat
q a nullo vñq; frāgi potuit. Cū. n. alijs xp̄ianus
ad illud appropinquat statū piclita: s; pagan⁹ cum
orādī eā venit ille sus abire. am̄s q̄ sup illd̄ fedit sta-
tū morit. Est igit i maris margie lapis alt⁹ q̄tū po-
test cor⁹ volare sursum: ista lat⁹ et q̄drat⁹ supra scti-
ctus sup quē ē imago illa de anricaleo oprio i effi-
gie hoīs infra sup pedes suos erecta: faciē habens
v̄sus meridiē: i manu dextra habēs clauē magnā
q̄ cadet de manu ei⁹ āno quo rex i gallia nat⁹ fuit
q totā hispaniā xp̄ianā faciet. moꝝ q viderit clauē
lappā gazis suis i terrā positis oēs fugiet. Ex auro
qd reges et p̄ncipes dabāt carolo: similit⁹ quodq; pa-
gani: ipse carol⁹ fecit tēplū scō iacobo et ornamēta mū-
ta et canonicos istituit: Sillr aq̄sgrani de illo edifi-
cavit et mltas alias eccl̄ias. R̄uerso carolo paga-
nus rex ap̄bican⁹ hispaniā sibi subiugauit: xp̄ia-
nos occidit: quos carolus terre custodes posuerat:
quo audito carol⁹ redit cū multis exercitib⁹ et venit
batonā vrbē vascoꝝ vbi romari⁹ moriēs cuidam
cōsanguineo ei⁹ suū equū et cetera sacerdotib⁹ et pau-
pib⁹ distribuēda cōmisit: q̄m n̄ cōpleuit super
se auduit demōdes: q̄si rugitus leonū: luporū: et vi-
tulorū habētes: et rapt⁹ p dietas quatuor ductus ab
exercitu caroli inētus ē. Carolo igit i crastio pu-
gnaturo cū argolādo q hispaniā reacq̄sierat i sero
parat se milites caroli: vt mane sint ad bellādum
prompti et hastas suas āte tētoꝝa i parat⁹ fixerūt in
terra: q̄s mane iuenerūt corticib⁹ et frōtib⁹ deco-
ratas et in terra radicatatas. Absciderunt autem eas
prope terram et de radicibus postea crenit magna
silua. l̄d̄orum haste flouerunt qui ip̄o die cedēdi
erāt et scōꝝ martyꝝū numero īserēdi. Sūt aut̄ tunc

occisa. 40000. et dux milo pi rotholadi et equo carolo. Tunc sic ut carolo cum duobus. Ad. et spata qd di gan-
diofa multos paganos occidit: i sero vtrius redeunt i
castra. Rastino venerunt quatuor nobiles cum quatuor
milibus pugnatores. Cui pagani fugerunt et carolo i galli-
am rediit. Postea rediit rex cum quatuor milibus mili-
tibus carolo. Hic basile flouerunt: qd leni et pmi pugna-
uerunt: paganos innumerales occiderunt: et p ipi
occisi sunt: equo caroli ibi stas multos occidit donec
fugeret pagani. Rex mandauit argelad carolo bel-
lu: vni carolo venit cum. 14. 4 milibus: tunc argelad et ca-
rolus filii locuti sunt de casu belli et fide. Tunc qd dicit
argelad pugnem? p fide: et si vincat baptizabor.
Quidut g? viginti xpiani et viginti paganos et occi-
dit eos. Postea ostendit qd dragita et venit ut pns: postea. 100.
et factu e filii. Rex mille sz sp xpiani paganos occi-
derunt. Tunc datus treug? venit argelad ad carolum
baptizad? dices carolo. Rex tua factio e: et pcepit
pagani ut baptizaret. Illi at pferunt. Tunc argo-
lad? vidit oculos i mensa et quidit q cent: ridit caro-
lus de epos: hos moachos: hos canonicos: hos
pauperes: quos dicit et nuncios dei. cui ille. Adale
tractas nuncios dei. pp b? nolo baptizari. Ille nota
du qz graue petu sit male tractare paupes: pp b?
carolus tanta leticia baptizad? e? pnat. Rastino
carolo pugnatur? huius. 13. 4. Ad. argeladus vo. 100.
Ad. ibiqz occisus e argeladus et sua. 100000. victo-
res i sanguie stabat vsqz ad bases ciuitatis: q mor ca-
pta e pagani oib? occisi. Tunc. 1000. xpiani nocte
sepeluerunt mortuos carolo ignorate: q onustati ar-
geto et auro: cu ad carolum redire vellet a pagani
q fugerant sunt occisi: et hoc fecit eis auaritia. Idm
ceps at nauarroz madat rex carolo bellu: q orauit
dnz: vt omdat sibi i illo bello mortuos: rastino at
armato exercitu carolo vidit rubea cruce i hueris
mo: idco? retro super locas: quos oes i oratorio
suo retruxit ne occiderent: pacto bello et occisus fe-
re. 10000. paganor? carolo? quos i oratorio truserat
rexit mortuos. vs. 150. tunc carolo expugnauit totaz
patriam nauarroz. Postea vo di carolo q rex ba-
bylonis miserat q cu de syria. 20000. curru et ipe
de gnie goliath q vulnerari no poterat nisi in vin-
bilio. 60. 40. fortu huius. statuta ei? cubitoz. az. faci-
es ei? loga vni? cubiti. digiti trib? palmis: q oes q
se missos portauit in ciuitate orthoz: pmo raimal
du: secudu? pstatinu regem romanor? et aliu comitem:
tres illos oes fil leuas qsi pueros dextra et lena tu-
lit i carcere: et viginti pugnatores. similiter depor-
tauit: rotholad? vero fixit cu i vmbilico. vni clama-
uit. mangnet iuna: qz monoz: accurrut g? pagani:
et portat cu mor i ciuitate: et sic xpiani cu eis traue-
runt: et pstatu gigate occidit: ciuitate capiuit. Ro-
tholad? vo gigati pdaunt de trinitate qren. abra-
ha vidit tres et. It e cythara cu sonat tria st ars
man? et corda. i amigdala tria sunt conu testa nucle-
us: filii i sole cursus splendor et calor. In rota plan-
stri: mediu brachia circuli: i boie corp? aia vmbra
sic vnu. n. e tria ita i deo tres psone vnu sunt. It e
rit gygas. Quo potuit vgo parere: ridit rotholan-
dus. Dens q fabe gurgulioi: et arbori facit gignere

vermes: multosqz pisces ex aqua pducit: vultures
apes: serpentes sine masculino semine facit ple gigne
potuit id e de? et vigne facit parere. de ascensione qreni
ridit: rota molendini quatu ad una descendit de su-
peri? ratu ascendit: ecotario amis d morte descendit
rediit i altu: sol i oriente surgit et redit i occidente: et ite-
ru redit i oriente: ita et xps vni descendit itez ascendit.
Cui gygas. mo pugnem? p fide. Postea dictum e
quod exercit? caroli facies equor? lumbis opuit ne
videret laruas hostiu: et obstruxerunt aures equor?
ne audiret tympana p q pus fugati fuerat qn paga-
ni fecerant singlos viros an singlos equos icedere
larnatos et tympana pcutientes: vni mo victoria ha-
buerit. Tunc carolo irrupes vexillum i curru absidit:
als. n. nuqz fugisset: et sic occidit. 8000. paganor? v-
bi cepit: et postea i hispania nemo carolu ausus e i
pugnare. Postea venit ad sciu iacobu et oia destru-
era ibi reedificauit: statuitqz ad honore sci Jacobi
oes reges et principes pntes et futuros epo sci iaco-
bi obedire. Tunc g? turpin? remen? archieps sci iaco-
bi ecclesias et altare cu. 60. epis caroli rogati cal. Ju-
nij hanonifice ddicauit: et carolo tunc dedit ecclesie sci
iacobi i dor? tota galitia et hispania: vt qlibet pos-
sessor dom? annuatim quatuor denarios pfolueret: et ab
oi fuitate regis et principu liberi eent: et vt ibi sint gci-
lia et vge epales et corone regales p man? epi loci p-
beant et beati iacob? et Jo. cu mre petierit: vt vni se-
deat ad dexteram al? ad sinistram xpi. Jo. i oriente pfo-
n? e apd ephesiu. Jacob? i occidere. Iko. aplica se-
de petri? bz: merito q ipi erat xpo p ceteris familia-
res. principal? tu e petri? qz xps voluit eu ee pncipe
aploz. Tunc at fortitudis fuit carolo q quatuor ferra-
turas eq fil? mab? facile extendebat: et militie arma-
tu staret sup palma sua a fra vsqz ad caput suu faci-
le lenabat. tate largitaz q in quatuor scissis curia p-
pue huius i hispania. vs. an natiuitate xpi i pascha et
pethe. et festo sci iacobi. p singlas noctes cu custodi-
ebat. 120. fontes. Idia noctis vigilia. 40. ci altitetr.
10. ad caput. 10. ad pedes. 10. ad dextram. 10. ad sini-
stram dextra spata nuda: sinistra cadela ardere habet
res. h? mo secunda vigilia. 40. sic. 40. tertia vigilia
fecerit. Qui plura de vntib? ei? scire voluit i cer-
nat quod rome fuit ipator. ecclesias et abbatias instituit
seplebz dñi visitauit. multoz sedoz corpa i argeto et
auro locauit: lignu crucis secuz tulit: vni multas ec-
clesias dotauit. Cu rediret carolo de hispania ad-
huc erat duo reges pagani apd cesarea angustam
marit? et beligad? fr ei? a rege babylonie d phide i
hispania missi: q carolo sicte subiacbatur: qd carolo
mandauit: vt baptizaret vl tributū sibi mitteret. Qui
miserit ei triginta equos oneratos auro et argento ga-
zizqz hispanice: et qdrigetos equos vno du cessione
oneratos pugnatoib? ad potadu et. 1000. sarrace-
nas formosas: nuncio vo caroli gan. leeni triginta
equos oneratos auro et argento et pallis dda iur: vt
pugnatores i man? eoz tradet: qd et fecit. nunci? carolo
lo munera tulit: sz vnu et mulieres acceperit pugna-
tores. Dixitqz q rex marit? veniret baptizad? cui
occurrit carolo? cu. 55. milib? venere et pagani et hoz
viginti milia occiderit. xpiani filii: et xpianor? triginta

De .f. Builielmo

milis a paganis sūt occisa. pp. hebetudine ai et for-
meator eor. ibi occisi sūt oēs pugnatōres pietatē ro-
tholādū et alios quos. Tūc rotholādū cū. idō. viris
enafit et occidit māsiriū. ipe solū q̄mōr: lāccis sūt ena-
fit: et marmoreū lapidē trino ictu i duas ptes diui-
sit a sumo vsq; deo: sū gladio suo quē voluit frāgē
qū vidit se moritūz ne pagant eūde acciperet: cor-
nu suū sufflādo fregit et cernicē colli sui lesit: socios
vocādo cū sufflādo. Qd carol? vt audiuit venire
voluit: s; p̄fat? traditor eū auertit dicēs cū i vena-
tione cē. Adhuc. n. carol? necē et traditōz suoz igno-
rabat. Ad obitū rotholādū vēit theo. et vidit copā-
ctiōz et oionē ei? trib? vicib? carne suā tetigit dicēs
Et i carne mea videbo deū saluatōrē meūz. Silr
tetigit et oculos dicēs. Quē visur? sū ipe rē. et ait: me-
mēto mei dñe q; p. hono? tuo exul morior: memor
esto sociōz meoz silr occisoz p. te. Tunc signās se
cruce ait. Illic video qd oclis nō vidit rē. et sic ex-
pirauit sactissim? martyr rotholādū. Ego turpin?
nesciēs rotholādū dñctū ipso die obiit? ei? missā de-
fūctor p̄fete carolo celebrāui. iō. cal. Julij et rapt?
i extasim audiuī choros i celestib? cātates ignorās
qd b? cēt. Ipost b? demones q̄si p̄dā dñctēs. qbus
dixi. qd fertis? rīderāt. Adarsiriū ad inferna sic mi-
chael rotholādū ad celestia. missā celebrata dixi
b? carolo. Cū b? dicere vēit baldemū? sup equū ro-
tholādū dicēs. rotholādū se dreligisse i agonia: cito
exercit? vēit ad fun? s; carol? p̄m? iuenit eū exan-
matūz: q. brachia sup pect? posuerat i formā crucis.
Tūc carol? irrūit sup eū. q. plāctū illi? explicet? bal-
samo mirra et aloē p̄dit? est: et cū eo ibi p̄notauit
exercit?. Triginta octo ānoz obiit. crastino armati
vadūt ad locū certaminis: vbi alt? amicu suū semi-
nuū repit: alt? mortuū. Oliueriū defūctū inueniūt:
q̄tuor: pal? i terrā fixis extēsū textis retoritis ligatū: a
collo vsq; ad yngulas pedū et manū exornatū: sa-
gitis: lāccis: spat? p̄foratū. totū nem? clamorib? imple-
tur glibz suū amicu euolādo. Tunc carol? iurauit p.
oi potētē q. currē nō cessaret: donec hos hostes in-
ueniret. Inuenit eos cenātes q̄tuorq; milia occidit
stetit sol imobil? et plōgata ē dies illa spatio triū di-
erū: et incto traditor e. ganaleone p̄cepit eū carolus
q̄tuor: eqs fortissimis totū exercitū alligari: et super
eos asseffores agitantes q̄tuor: o. his plagas et sic
digna morte interijt discept?. Exēplo āt macha-
bei iude. az. milia talētoz auri vestes et cibaria da-
ta sūt p. defūctor aiab?. Rotholādū i ecclia roma-
na sepeli? gladi? ei? ad caput suspēditur: oēs terrā
circa oppidū blamen? sex diez spacio vbi rotholā-
dū sepult? ē canonicz regularib? quos ipe carol? re-
staurauerat iussit dari: vt ānuati i anninerfario sci
rotholādū. 30. paupes oib? necessarijs vestib? idue-
rēt: cibis reficerēt. 30. psalteria et tot missas p. oīum
dñctoz aiab? occisoz dicerēt: et d. reliquo ipi viue-
rēt. Ipost b? carol? sem? dionysii honozauit oēs frā-
ciā ecclie ei? p̄dio dedit: et p̄cepit vt oēs frāci p̄sen-
tes et futuri ēt reges pastores ecclie obedirent: et q̄li-
bet dom? ānuati q̄tuor: denarios daret ipi ecclie
et stās apud corpus. b. dionysii: orauit. p. aiab? occi-
soz i hispania: et p. bis q. libēt p̄fatos denarios sol-

uerēt. nocte. p̄ria regi dormiētī dionys? apparuit
eūq; excitauit dicēs. Qui tuo exēplo i hispania oc-
cisi sūt vt occidēt oīz dñctoz veniā ipetrāni. Silr
q̄tuor: d. suis vulnerib? medicinā ipetrāni. Ipost ca-
rol? dixit oibus. Tūc carol? aq̄sgram mirā mī dei
opat? ē. vii. puocati sūt et ad bona faciēda mlti alij
Tūc mihi turpino moris caroli relata ē b? mō. Cū
apud viennā die qdā in extasi rapt? oīni vacarēs
et psalmū. de? i adiutorij. dicerē: demonū agmina
p̄cedebant vsus lotharingiā. Cūq; oēs trāsissent
vidi vnu q̄si ethiopē gressu tardo sequētē. Cui di-
xi. quo itis? Rūdit. Agsgram tollere aiāz carol?
Cui dixi. Adiuro te p. iesū xpm vt redcas ad me
dicēs qd actū sit. Tūc paz morati redēit vt pus or-
dinati. Dixi q? ei cui pus dixeraz qd egissis? rīdit.
Galatian? sine capite tot lapides: et ligna eccliarū
tulit i statera q. plus appenderūt ei? bona q; mala
et iō aiām ei? a nobis abstulit. Quo dieo enauit: et
ego cognoui illa hora carolū ēē defūctū. Ipe etiam
mihi q̄i abinuicem recessimus me rogante. p̄misit
q. si fieri posset nūciū mortis sue mitterē. silr ego sibi
d. mea morte p̄misi. Cui egrotās ad mortē p̄cepit
euidā militi alūno suo vt morē ei? mihi nunciaret
qd et fecit. s. cal. february. obiit anno dñi octingē-
tesimo quarto decimo. C. De scō Builielmo.

Empore illo quo diuine placuit
de mal? suis corrigē et sine fuitus? officijs
arcti? astrigē: gloriofissimo normānoz du-
ci guilielmo eadē patriā obellādo subegit: et ei? vir-
tute et industria totū ecclēsiastice dignitatē honores
i meli? reformauit: cui? pie intētiōis operib? inuicēs
ille bonoz oīz inimic? diabolus tū familiaris fra-
dib? tū cīncoz: icurib? mltoties conat? ē eis obfistē
succesib?. S; dño p̄tegēte et timētē se regē glori-
cāte ad nihilū deduct? ē malign?. Audientes āt da-
cij anglia subiectā ēē normānis graui? idignati se
suo hereditario q̄si iure p̄uari arma p̄parāt: classe
adaptāt: vt eos aduenies a dāta sibi diuinitus pa-
tria expellant. Ipost cōpto rex p̄uictissim? belsinū
quēdā religiosū abbātē remēt cenobij accerētū i da-
tiā dirigit: vt ingrat? sitatē b? rei. At ille vt vir ad
modū sagax ingenij strenue negociū regē eregē.
Quo fidelit? pacto ad āgliā cupiēs reuerti mare i-
gredit: et iā maximā pte maris p̄spico cursu trāsie-
rat. Cū subito nauts surgētib? vndiq; vēz bonida
tēpestas celū cōmonit et vndas. fatigat? igit? nan-
tis nec vltra obniti valētib? fractis remis funibus
ruptis: cadētib? velis spes oīz salutis amittit: ni-
hil nisi submersiōis iudiciū deniq; expectat. Cūq;
de salute corporis desperati aiāz curam solūmodo
creatori suo magnis clamorib? cōmēdarēt: et beatā
dei genitricē miseroz. s. sfugiu et d̄spantiū spes duo-
te i clamaret. ecce subito cōspiciūt quēdā reuerēde
habundis vir? pōtificiali ifula p̄ximi: q. aduocans
ad se abbātē belsinum his v̄bis cepit appellare di-
cēs. Cū iquit piculū maris euadere? vis in patriā
sua? redire? Cūq; ille cū fletu se id toto corde desi-
derare: id solū expectare rīderet: tūc ille. Scias igit
me ad te a dñā mea genitrice dei maria quaz tam

Dulci reclamasti directu: si deis meis obrepere
volueris san' cu' comitib' euades imines' pich' mar's
Spoder ilico se ei i oib' obrepatur: si hoc euaderet
pich'. Promitte igit ille dicit mihi: q' die pceptis
mris xpi solent' annati celebrabis 7 celebradu' p'di
cabis: ille vt vt prouidentissim': 7 q's igit dies mihi
hoc festo erit celebrad'? Sexto ait id' d'ebis hoc
solennizadu' festu' tenebis: 7 quo igit abbas off' d' v're
mur i ecclesiastico obsego: Q' igit offm' q'd d'r i ei' na
tuitate dicet' i pcepto ei': excepto q' nome' nati
uitat' mutabit i nom' pceptois. His deis ille dispa
ruit: 7 cit' d'co sedata t'pestate abbas cu' suis scolu
mis cito statim applicuit aglic' litorib': 7 q' viderat
7 audierat q'b' potuit notificauit: statiq' remisi ceno
bio id' festu' solennit' celebrare fec' 7 t'p'e quoad uixit
duos obsequis duore celebrauit: 7 nos q' fr's dile
ctissimu' si potui salutifer' volum' ap'phede' dei geni
tric' pceptois 7 g'ruis obsequis celebrare: vt ab ei'
filio digna mercede remuneremur q' cum p're 7 sed
spu' uiuit 7 regnat. C De sca Otilia.

Otilia

q' ceca nata fuit p' su' ea oc
cidit' voluit: vi' m' eius cuida
ancille sue ea' alleda' amittit: q' pp' marmur
pp'li' iubere m're logissime culpellula fugit: vbi cum
ipa puella nutrire' xps epo erardo de p'nb' b'aua
rie appuit. d. vade ad q'da' monasteriu' q'd d' pal
ma: 7 ibi iuenies puella a natiuitate ceca qua' bap'ti
zab: nome' otilia ipone's ei: 7 mox p' baptisimu' visu
recipiet. Quo sed cu' diu oprie i religio'e p'fess' m'i
fit s'ri suo l'fas d'cedie p'leas. vt ea' p'ri reco'iliat' re
nocaret: cui cu' p'f' no' anneret fili' i'co'fulto p're p' so
rore misit vi' p' filiu' tui vberib' castigauit q' i'fir
mat' fuit: de q' et egritudine obiit. p'f' ex b' i' t'atu
g'urbat' fuit 7 op'uer' q' p' filia sua misit 7 m'aste
riu' q'd g'struxerat filie cu' oib' suis appendicijs libe
donauit. post h' itaq' d'fuit' e'. Otilia vo' scies p'rez
sui i purgatorio vi' i late' m'or's vbi n'cl' claustru' est
futu' t'atu' 7 t'at' lachrymabil' orauit q' cellu' sup' ea' ap
tu' e' 7 lux magna circumsulit ea' 7 vos dixit ei: pp' te
liberat' e' p' tu': 7 i choro p'riarchaz collocad' ab
angel' d'nat'. Ildec b'ra p'ter dies festos nihil come
dit: nisi pan' orideaceu' 7 legumia: pellis v'ri fuit. p
lecro. lapis vo' p' cassino. q' vo' m'os alt' vbi ceno
biu' Otilie situ' e' faciebat paupes q'retes elemosy
na' 7 pegrinos nimis laborare: fec' m'asteriu' i'fieri?
p' hospitali: q' loc' s'oroib' t'atu' placuit: vt et ibi co
nectu' i'stitueret. ibi i noie p'ris 7 filij 7 sp'us sei p'pria
manu tres tylias platanit q' vsq' hodie valde vi
les s'ut i calore. Orado vas oino vacuu' i'pleuit vi
no: cu' q'da' s'oro' iter dina officia vasa e' vacua di
ceret. Jte q' i baptisimo visu' recepit sp'alt' b'm' Jo.
baptista venerabat: 7 ei ecclia' face' cogitauit. Qua
da' et nocte se dedit o'ioni supra petra' vbi n'ic ma
gna crux lignea locat' ob m'oria' t'ati miracl'i. Jbi io
ane rogabat q'd d'et sibi modu' edificij: q'd 7 fec'. Jo.
n. i'foma q' xps baptizauit: i maria tui claritate sibi
appens ecclie locu': longitudine' 7 latitudine' d'ndit:
q'd vidit vna s'oro' luce'. vs. s. io. i'ne no' vidit. cui ori
lia i'hibuit ne an' ipi' obitu' alicui' vision'e m'ifesta
ret. In i'choat'oe claustru' bones cu' plaustro lapidu'

cadat d' m'ore q' bz i altitudine. 70. pedes 7 ille s'ob
uiat' suis ascededo ite'p' onerati. Generat. n. fuit cu'
gaudio ipos occide' vt no' e'ent cib' vniu' s. h'oluz.
Otilia sua nutrice' p'p'is m'ab' sepeluit: 7 p' 80.
anos sepelchro apto dext' mamilla nutrice' itegra in
ueta' e': q' ea' quoda' lactauerat 7 reliquu' corp' i'cine
ratu'. Post plima vntu' i'fignia Otilia scies sine sibi
adee' quocarb' ad se s'oroib' ap'd sem' ioane' p'dicauit
eis 7 rogauit eas orare p' se 7 p' p're suo. p'f' h' p're
pit eis vt i'ret i oratoriu' m'ris dei v'gis marie 7 lege
ret p'saltiu'. Interi du' hec fieret ipa obiit sola t'atu'.
q' odorib' fuit q'si o'es dom' plene e'ent aromatib'.
I'cedentes s'oro'es cu' videret m'rez sua' sine eucha
ristia d'fuita' adeo i'fater' orauit q' d' m'ore suscita
ta eis dixit. Cur me i'ngestallis? Lucie' p'ucta sui 7
illd' gaudiu' hui' q'd oculis no' vidit nec aur' audiuit
nec i cor' hois ascedit. r'iderit. I'fob' fuisse' p'fufio. d'ia
si absq' co'ione sacra obij'sses. T'c Otilia calice' allatu'
i quo erat corp' 7 sanguis xpi p'p'is m'ab' p'recra
uit: 7 coicauit. Ob hoc id' calix vsq' m'o' f'uat. Q'd
vo' p' dies octo durauit. Ad'at'ri igit lucie' io' p'ucta
fuit. q' ipa 7 otilia duob' modis m'aryr fuit voluta
te 7 canis macerat'oe. C De .s. bonifacio.

Bonifacio fci bonifacij m'aryr sub diocli
tiano 7 maximo ap'd tharfu
citare pass: s. rome i via q' latia n'cupaf
sepulti q' cu' e'et pcurator rex cuiusda' nobil' m'fone
noie aglaes: 7 cu' ea i stupro misce't: tade' v'f'q' d'ino
nutu' p'p'iet' p'filiu' h'ueit vt ad regreda' corpa mar
tyr' bonifaci' m'ittet: si quod fuites atq' obsequentes
eis p' cor' ordes saluari mereret. p'f' uenientes igit p'
dies aliquot tharfu' citate' dixit ad eos q' cu' eo erat.
Boni viri e'ntes regrite nob' hospitiu'. Ego at' ibo
vide' eos quos valde d'idero m'aryres certates. Se
stinas itaq' ad locu' vidit b'issimos m'aryres aliu'
suspensu' p' pedes igne supposito: aliu' m'ab' abscissu'
aliu' stipite' i collo h'it' affixu' 7 i altu' eleuatu'. Et sic
p' diuersa supplicia 7 m'aryria ab ipio carnifice dis
posita cu' emm' feruens 7 ipo amore xpi r'spicit' ma
gnu' deu' sedoz m'aryr' clamare cepit: p'fedit pedib'
eor' d'ofculas vicia ac. d. Certate m'aryres xpi cal
care diabolu' modicu' p'seuerate: pu' q'de labo' s' m'
ta reges 7 i'effabil' postmodu' satietas. Jsta. n. to'ia
ta q' p' d'initat' amore patimini t'palia se' 7 q's i mo
m'eto i'nfecutia: post breuissimu' tui ipis sp'atiu' ad p'pe
tue felicitat' vos t'ransmittere gaudia: vbi reg' vi' vi
fioe gaudetes illucq' celestiu' c'atationu' laudes iter
cho: os ageloy i'mortalit' d'oe v'eluti i'feretes i'ef
ne calamit'at' aby'sso ipissimos v'ios videbit'. cru
ciari t'oro'es. Aspiciens at' simplici' i'nder iussit cu' ap
plicari ad tribunal: etq' dixit. Quis es tu? Scis bo
nifaci' dixit. Xpian' su' 7 bonifaci' voco. T'uc irat'
i'nder iussit cu' susp'edi: 7 tadin' corp' ei' vngul' radi
d'oe ossa ei' apperret: deui calamos acutos sub vn
gul' manu' ei' affigi. Quq' scus dei m'aryr in cellu'
aspiciens alacrit' dolores toleraret: videt' ipi' i'nder
iussit ap'ri os ei' 7 plubu' bulies i'fudi. Scus at' mar
tyr dicebat. gras ago tibi d'ne iesu xpe fili' dei viui:
deide i'nder iussit afferri ollam 7 cam pice impleri:
atq' verfo capite sanctum m'aryrem in bulentem

De. s. scholastica

pice matri. Sz cū nihil lesus eēt inſtit iudei vt gla-
 dio caput ei? abſcideret: qno ſcō fremot? ſcūs ē ma-
 gnus it. i vt multi fideles vntē xpi i martyris cer-
 nentes crederet. Vſerui vō martyris bonificā cī-
 enibāt vbiq; regreſtes eā? nō iuenientes adiūce di-
 cebat: ille mō adulterio aut i taberna poſitus epy-
 laſ. Lū ergo inter ſe colloqūent pūgit vt obnlarē
 eis vñ? cōmētariē. quē iterrogāt. Vidiſti aliquem
 viz pegrinū romanū? ille ait. heſterna die vir pegri-
 nus abſciſſus ē capite iſtadio: itez interrogat. Qua-
 lis erat aſpect? ei? at illi dixerūt. Vir hārat? et craf-
 ſus robuſto capillo coccinea arminillaſa idut? et di-
 cit. Ille quē qūit apud nos heſterna die martyrio
 ē ſinit? at illi. Idicet quē nos qrim? adulē ē et ebri-
 ſus. dicit eis ille. Tlenite et videte eū. Lūq; vñdū-
 ſer eis beaſſimū in martyris corp? pſciōſū caput ei?
 dixerūt ei. Iſte ē quē qrim? petim? vt des nob eū:
 rñdūt. ego gratis corp? ei? vobis dare nō poſſuz.
 Illi at dātes ei ſolidos quēctos accepterūt corpus
 ſci martyris: et vngētes eū aromatib?: inolnēteſq;
 liteaminib? pſciōſos poſuerūt illud i beſterna: et ſic
 reuerētibz gaudētes et gloriſicātes deū. Angel? at
 diū apparēs diē quōdā ipſi rē factā beati martyris
 idicant: et qſſeti cū ei venerationē obſtinuit ſcō cor-
 pū et edificā ei domū dignā repoſuit illū i ea ab-
 vbe romana ſpatio ſtadioz qnqz. Affartyriſat? ē
 aut bon? fac. i. 4. die mēſis maij. apud tharſū me-
 tropoli alicie: ſepult? ē rōme nōnis iulij. Hā vō
 aglaēs ab: enūciāuit mūdo et pōpis ei? distribuens
 vniuerſa q poſſidebat ecceſis ac monaſterijs rela-
 t. iſ vniuerſā familiā ſuā i uing ſinit: et i ipſa ſine
 itermiſſione vacās oñibz et i ciuiſſis: tātā grām a
 dno iſcū pmeruit: vt ei? noſc? vntū clareſceret
 ſignis. ſupervit aut i habitu ſcemoniali annis. i. ſe-
 pulcra apud pſatū martyre opib? pijs gſummata.

De scâ seholastica.

Soror nāq; pñ bñdicti scholastica
noie oiporet dñio ab ipō pñu
ritie sue tpe dedicata ad cū semel p annū
venire pñuerat: ad quā vir dei nō lōge ē tannā
i possēssione monasterij dēscēdebat. Quādā vō cū
venit er more atq; ad eā cū discipulis venerabilis
ei? dēscēdit frater: q torū diē in dei laudib? sacrisq;
colloqis ducētes: iūbētib? iā noctis tenebris simul
accepērit cibos. Cūq; adhuc ad mēsa fēderet: i
ter se sacra eloqa narrasset ardiorq; se hōra ptra
beret: eadē scimonialis femina soror ei? cū rogauit
dicens. Queso tene ista nocte me dēscas vt vllg
mane aliqd de celestib? vite gaudijs loqmur. cui illē
rñ sit: qd ē qd loqris soror? manere ē cellā inulate
nus p: sūi: tāta vō serenitas celi erat vt nulla i acie
nubes appareret. Scimonis illis aut femina cū vba
frīs negātis audisset iste rās digit? man? supā
mēsa posuit: caput i manib? oiporetē dñm rogaturā
declinauit. Cūq; lenaret de mēsa caput tāta conu
scatōis tōmitruib? tātaq; iundatio plunie erupit
vt neq; venerabilis pñ bñdict? neq; frēs q cum eo
aderat ē loci limē q pferat pēdē monere pos
tūisset. Scimonialis oppe femina caput i manibus
declinās lachrymaz fluuios i mēsa fuderat: p quos

ferenatē acris ad pluuiā trit: nec paulo tardius
post orōnē inundatio illa secuta ē: s; tāta fuit quētie
tra orōnis i inundatōis: vt de mēsa caput iā cō toni
truo lenaret quōt? vnu idēq; eēt momētū t lenare
caput t pluuiā deponere. Tūc vir dei iter cornusca
tionē t tonitruos atq; i gētis pluuię inundatōes vi
des se ad monasteriū nō posse remeare cepit que
ri pstrisat? dices. p̄pareat tibi d's oipotēs soror: qd
est qd fecisti? cui illa rridit. Ecce te rogāi t audire
me noluisti. i Rogāi dñz meū t exaudiuit me: nō
ergo si potes egredere t me dimissa ad monasteriū
recede. Ipse autē exire ēē rectū nō valēs q manere
ipōre noluit i loco māsit inuit? siq; scū ē vt totam
noctē paigilē ducerēt atq; p sacra spūalis vite col
loqa sese vicaria relatōe fatiaret. q de re dixi eni
voluisti aliqd: s; minime potuisti: q si venerabilia
virtutē aspiciū? dubiū nō est: q eādē ferenatē
voluit in q defecderat pmanere: s; p hoc q voluit
i vtute oipotētis dei ex femine petitiō miraculū i
uenit nec miz q plus illa femina q diu frēz videre
cupiebat i codē tpe valuit. qz. n. iuxta iōānis voces
d's charitas ē. insto valde iudicio illa potuit q am
plius amauit. Lūq; de altero eadē venerabilis fe
mina ad cellā ppriā recessisset vtr dei ad monaste
riū rediit. cū ecce post tridū i cellā qstis elenatis
i aera oculis videt eiusdē sororis sue atq; de corpe
egressā i colūbe spē celi secreta penetrare q tāte ei
glie gaudēs oipotēti dñi i brynisi t laudib? gra
tias reddidit: eiusq; obitu frīb? denunciāt: quos ēē
ptinus misit vt corpe? eius ad monasteriū deferret
atq; i sepulchro qd sibi ipse parauerat poneret: quo
fco p̄tigit vt quoz mēs vna semp i deo fuerat corpe
quoz: corpe: nō separarent. Eodē vō anno quo
b. bndict? erat cōmiz? quibsdā discipulis secū puer
fātib? qbusdā locē manētib? scissimū sui obit? demū
ei. nūt diē: p̄tib? idicēs vt audita p silētiū tegerent
absētib? idicēs qd vel āle eis signū fieret qñ ei aia
de corpe eriret. Ante sextū vō erit? sui diē apiri si
bi sepulchre inbet: q mor corpe? febib? acri cepit
ardore fatigari. Lūq; p dies singlos lāguo: igrane
sceret. 6. diē pōtari se i oratoriū a discipul? fec: ibiq;
eritū suū dñici corpis t sāguis p̄cebtō munuit at
q; iter discipulorū man? ibecilla mēbra sustētās ere
ct: i cellū māib? stetit: t vltimū spm int? vba orōnis
efflavit: q. d. die duob? de eo frīb? vni i cella qmorā
ti: a: tāt lōgi? posito reuelatio vni? atq; idissilis vi
siois appuit. Elidit nāq; q: strata palliis atq; inn
mers? cōnfās lāpadib? via recto oriēt? imite ab ei?
cella i cellū vsq; tēdebat: cui venerādo hitu vir de
ful clar? afflēs cū? eē vna quā cerneret iquisit: ill
ār se nescire p̄fessi sē. qb? tpe ait. i. Dec ē via q dilect?
dñi bndict? cellū ascēdit: itaq; scī viri obitū sic p̄
tes discipuli viderūt: ita abētes ex sic? qd eis p̄dcm
fuerat cognouerūt. Sepult? vō ē i oratorio bti iōā
nis bap. qd destructa ara apollinis ipse p̄struit.

C De sancto rupertō.

Odierna festinitas sanctissimi ac
bea. p̄is n̄i Iſupri q̄
ei⁹ nob̄ i padifiū finiti exultabile reddit:
pijs mēib⁹ mystica gaudia exhibz: q̄ dū ānoꝝ cur-

sus ide voluit i nris edib? sp reterā iocūditare ino
 naf. Cū. n. dicat scriptura. In memoria etna erit in
 st? digne i meoria vñt boiuz q ad gaudiū trāsit au
 geloz. Cūqz dicat. glia pñs ē fili? sapiēs. qñt b? se
 glie q tot barbaricas natōes ad agnitōes dei i xpo
 iesu p enāgelū regnauit. A pe nāqz bilopti regē frā
 coy ano. s. regni ei? scdo: scus pñsfor xpi i boimaria
 hēbat eps q ex regali pñsapia frācoz nobilit? ort? no
 bilio: fide t pñte fuit. Erat. n. māsuet? t cast? sim
 plex t prudēs i laude dī duor? plen? spū scō puid?
 i qñlio: iust? i iudicio: a dñr? t a finis? vñtū armis
 munit? gregi suo forma bñ agendi scūs: q qd vñs
 monuit h? opex pñgatiua pñmavit: hic. n. se fre
 qñtib? exercebat vñgalijs ide pñnuar? inacerabat i
 edijs: op? suū mīa dēnabat q thesauros dispñt vt se
 pe egētes paupes dñtēscēt: q suū solū h? eē credidit
 q nud? aut iops accepiss? Cū igr pñcellēssima fa
 ma h? viri i fines ēraz exiiss? qñplm illustres viri
 n solū a vicinis: s? ēt ab extēis natōib? ad ei? scīssimā
 pñfluerūt doctrinā: vt vñ illi? sacratissimō allogo i
 pñsilia cūmilib? anictas? pñolatōes suscipērēt vel
 ecclīastice religiōis ab eo purā vitatē audirēt. vñ t
 mlti illi? benigna dēnotōe a laqīs host? antiq libati
 st: t vias pñtēvite igrediebāt. S? infideles q pl?
 mi crāt i regiōe vñmācchū illi? scitātē n ferētes mlt?
 eū supplicijs affcū t vñs cessū a ciuitate cū magna
 eiecerūt iuria. igr eodē tpe theoda dur banaroz
 audēs bñ viri scitātē t miracū q faciebat deside
 raut illū vidē: t missis optimatib? obnixe eū postu
 labat qñtenu regiōes banaroz visitare dignaret t
 ei? salutifere credulitat? vñ insinaret. Scūs vñ eps
 vñ tātē legatōis postulatōes pcepit: scīs h? cām
 ex diuina dispñsatiōe pcedē: grās celesti clemētie
 agebat q sedētes i tenebris t vmbra mōt? auctore
 vite lūm vñx xpi lesū agnosce optaret. Itaqz tñ eis
 dē legatis sacerdotes suos qñ radios fidei ad eū
 dūcē pñmisi: t ipse nō lōgo tps spacio inposito p?
 eos i banaroz iter aggredit. Qd dñ pñat? dur au
 dist? magno pfusus gaudiō cū pñcētū pñx suoz
 obuiā pperauit: t i vñberatib? cū sūma alacrita
 te illū excepit. tē ibidē scūs ruper? idcō ieiunio cele
 stib? mīsterijs dūcē iformauit: t i fide vñ roborauit
 t idolo: cltib? ab: enūciare fecē: t i noie scē t idui
 due trinitatē baptizauit. baptizati sūt cū eo optima
 tes sui t ppl? nō modic? nobiliū ac ignobiliū redē
 ptōre mūdi landatiū q eos de tenebris i admirabile
 lūmē suū vocare dignat? ē. bñ pñsforē xpi: p cur?
 vñbā irradiata sē cōda tenebrosa t ifideliū arctia pe
 ctora fōrē vite sñtebāt. Baptizato itaqz dūcē t po
 pulo q dīna illustrāte grā sacfz salutar? lanacri su
 scepat obsecr? a theodone scūs ruper? navi ascēsa p
 alueū danubij descēdēdo vñas t castell? libera voce
 enāgelū xpi pñdicauit: t p finios noricoz vñs i ife
 riorē pñoniā ipe clara lūminasup cādelabz pos
 ta lūmē fidei mīstrādo pñuit. Undeqz n frā reuer
 sus lanriacēsiū vñbē intrauit: i q mltos aq baptisina
 tis regñando ab idolo: cultura pñertit: pñs va
 rijs lāguonib? oppñs i noie dñi sanauit. Auriaco
 nāqz digressus i quocūqz loco āpli? feruē gētilitaz
 errozē cognouit: illuc intrepidus accessit: destrūēs

idola: diuinitates sñlacra: pñmēdas vñbz dñi nri iesu
 xpi diuinitatē parit t sacra ei? icānatōes vt vñ idēqz
 de? eē credēt t hō: an lucifer? a pñe deo vñs dñs ge
 nitus i fine tēpōz p humana salute ex vñgē mñe vñ
 bñ dei ver? hō nar? q: illuminati oēs hoiez veniē
 tē i hūc mūdū. S? cū tā vir dñi s? postulatōes dūcē
 t ppli sibi locū ad epālē sedē elige apū meditaref?
 fec? stagnū vñalarij lacū venit: vñ ecclīā i honore
 pñcipis aploz petri pñstruxit t dñcauit: erit ide ad
 iunaz flumiū vñ oli inuania vñs fuit: q ātqz mī
 rabilt? exstructa t pñbz int? banaricas vñbes cūmebat
 nobilissima: s? tē raro icola ihabitātē pene delapsa
 t vñgult? erat coopta: quē locū su? dei ad cathedrā
 epālē pñderās eē idoneū qñpe int? mōrtuā a pplā
 rī tūmētū semotū pñtate h? a dūcē sibi fēda cū sū
 mo studio inuauit: pñstrūēs ibi basilicā quā i hono
 re bñ petri aploz pñcipis dñcauit: t clericoz offi
 cijs rebusqz necijs inuñificētia theodōis magnifice
 dotauit: postea vñ dñlegato sacerdotū offō oēs ibidē
 quoridie cursū pñgno ordie fecē celebrari. Scūs ita
 qz vir dñi cupiēs augmētare loca a pñfato dūcē ali
 quē fñcū suū vocablō dñi pñdige: int? aux t argētū
 cū mīlētis pñauit solidis: t sic dñiceps deo auriā
 te ex fēditōe regū siue dūcū siue fidelū viroz loci res
 accresce cepit. pñdō ijs dieb? qdā pñbables viri
 bñ pñfici cū magna admiratiōe nārauerūt q ipe i
 hēmo q tē tps vño appellatōis caruit: nūc vñdō
 bi dñ i ecclīa pñdigia ardētū lucernaz ter qñterqz vñ
 diffēt i mīrifice suauitatē odore ibi redolere scīssēt
 mīrāntib? cūcē q aderāt sup tñbz pñdigijs scūs eps
 dñningū pñbz suū ad eūdem locū mīst: pñcipēs vt vi
 tatē h? sñgt diligēt approbaret: pñcēdo i codē lo
 co cruce lignēā quā ipe scūs sua mān bñdixit t illic
 direxit. Dñning? vñ cū illic pñmisi: nāti pñmo no
 cē exōdiō cū religiōis q secū aderāt celit? emissas
 aspiciēbat claras lucernas descēdē t torā illā regio
 nē loci ad istar solar? radij irradiare: t hāc vñsionē p
 tres noctes cū suauitate mīrifici odor? ibi videbat
 radiare. tē ipe i codē loco bñdēz cruce erexit: t sup
 fabricato tugurio ad scñ ruptū regressus ē pñdē af
 fertōes certa relatōe pñmās. Scūs ruptus quoqz
 cōicās pñlio cū theodone pñmētib? cūcē heremū
 adiit t vidēs locū hūanis hitatōib? posse fieri apū
 ānosa robora extirpar? siluarūqz pñdēsa i planitiē cā
 pi redigē: ac ecclīā cū hitacul? suoz dei edificare ce
 pit. Eūsdē vñ t pñbz theodo aduēsa icidit vñlitudinē
 Cūqz sibi vite tminū appropināre scītrēt vocauit
 ad se theoptū filiū suū t dūcē noyicoz illū pñstruxit:
 pñcipēs ei obedire scō rupto ad xpianitatē suā. t ad
 op? dñi illū diligēt adiuuare: scūqz locū inuānic
 sis ecclīe amore t honozib? t dignitatib? iugit s bñ
 mare hūmīscēdō mādāt: t oib? qb? voluerat filiū
 iñstruxiss? vñtimū diē clausit migrās ad dñs. pñdō h?
 vñ theoptus cū opñatib? suis ad scñ ruptū vñscēdi
 grā ire prexit: t veniēs ad illū in supdēā hēmo locū
 pio venerabāt affcū pñs ad ecclīā quā scūs ruper?
 ibi pñstruxit: ac ipso dūcē pñte i honore scī maximā
 dñcauit: tria miliaria vñdīqz de eadē silua: t vñllā
 albinā cū ceter? dñarijs i alimoniā mōachoz: quos
 scūs pñntēx ibi ad deo fūitēdum posuerat. Idus ita

De s. floriano

gesti vidēs vir dei bavarice dignitas culme iugo
xpi sese subdidisse: s; gētilitatē errore ples inolutos
supēe ad pīā suā repedavit & ide cū. i. z. ad pīcādū
sibi socijs electis: int quos erat eximij Chy. & scūs
cūlarī? pībū viri scī & secū vgnē xpi scās erudru-
de neptē suā adducēs qst cū tot lūarib; ad vrbē in-
naniēse regredit. Tē i supiori castro eiusdē civitatē
pstruxit i honore dñi nri iesu xpi & sue scē genitricē
ppetue vgis marie mōasteriū: & ibidē gregatōem
icmōialij posuit scās erudrudē ad fuitiū celestē re-
gis: atq; cū theobrti dñes astiplatōe q possēdēs ad
illud cenobiū fidit itinitas. eaz; pueratōz p oia rō
nabirū disposuit. Idis itaq; explet iste vir brūs ice
pīū pīcatōis op? cū sūmī opificē adiutorio studēs
ad pīcōz pducē norica regna discipulōz suoz comi-
tate casua circūire destituit: ab vrbē egrediēs in
uansē gētes qb; nōdū fidei lūmē respēduerat vi-
sitavit: & eis tritū credulitatē lolio pēte semiauit:
nā q cōdib; eoz bābaricē hospitib; diaboliē dece-
pōis pfugat. illuc itromisit fidē: caritatē: mīaz: hu-
militatē: p quos pacificos hūatores xps oīz bono-
rū largitō & oīgo hūane mētē domiciliū intrare solet
Quq; sic bavaroz fīmos circūiret ac oēs vt in fide
stabiles permanerēt admonuit: & dimissis pī bīs q
ppl; ad dīna mysteria gñescerēt ipē ad vrbē iūna
mētē remeare studuit: q spū pphēico replet? diē
vocatōis sue istare pscuit quē discipul; suis pñūcia-
uit. Illi tali & tā tristi iudicio gñernati cur eos & tā
nouellā xpīatātē plebē dēferet lachrymati s. Ille
spe erecta ad xps vrbē iūnanēse & ppl; noricōz oi-
potētī deo gñedavit & vitalē vir; scū & oi ppl; ac-
ceptū sibi fieri successorē elegit. Cū vō dies qdrage-
simā obfīnatē agēnt febrū ardore vir dei fatigari
cepit. Quq; scīssima dies resurrectōis xpi illuxisset
solēna missaz celebravit & munī? sacroscti cōporis
xpi viatico: p oīces pīne pietatē admonitōes & p
extrea charitatē vba frēs gfirmāta int scās man?
lachrymati vōces: int pīos plāgētū singul? cer?
āgelici a qbusdā religiosīs virs i celo audiebant: q
voce canora aīaz scās ferebāt ad etnā felicitatē.

De sancto floriano.

Empore Dioclitiani scūs floriana pnceps officij militie fuit: de q. 40. milites crediderūt xpo: q ab aglino pīcō ad pīca noricōz. i. banaroz destinati apud lauracū supplicis affi iēcerant: tē scūs floriano? vlt se xpianū gñet: & cū flecti n poss; ad cltū idoloz bis durit cecus ē: acut; sustib; scapule ei? pfodiunt: tādē inbz aglin? vt a pōre i flumē auit p-
cipit. Qat scūs stupēt licōres: s; vn? alijs atro-
cior scū pīpitat cui? oclī statū vidētib; oib; crepue-
rūt. mārē ascedēs h fluxū fluij i mag? saxo. Aqla
adulāt exp. isis alis i modū crucē tegit cōpns. mō
ne dñore scūs appuit: iūgit illa aīalia & cōp? vglē
inolit ne apīcentib; videat: s; cū est aīalia dñi
cerēt ad pēs seie. **Perupit** q vsq; hodie fluit: ve-
mētēs g? bones ad locū martyri patū vltia se mo-
nere nō poterāt: ibiq; sepultus miraculis multipl
coruscet. **De sancto crasmo.**

Acta ē pīcutio xpīoz a dioclitiano ipatore: vt figs inēt? fuisse nō

sacrificare dijs mltis supplicis iteriret. Diverse ēt
fere vīebāt i cellā ei? & pīnebāt se ad vestigia ei?
& scā ē vor ad cū d celo. d. crasme dīcedē ad tuā cita-
tē & statū surrexit & dīcedit ad citatē. Quq; dīcedūz
mlti qdē verabāt spiritib; inūdis & occurrebāt ei.
Tē. b. crasim? ipōebat eis man? i noīe dñi & statū sal-
ui fiebāt. mltos ēt p baptisimū gñēbat ad dñz. hoc
audīēs dioclitian? ipatō iussit bēz crasimū teneri &
pītari sibi. Quq; itroducēt sedēte ipatōe p tribūali
inērogauit eū. d. Quid vis ēē aut d. quo gñe es? Tē
b. crasim? dixit. xpian? sū & ipz gñitō. erat. b. crasim?
nō solū spū: s; ēt cōpe pleber: vlt? ēt ei? āgelicē: oclī
ei? radij sol; loqla ei? sine vlla offēdō: secū? vīde-
bat nō trepidabat: & ait ipatō. acqesce & sacrificā dijs
meis ne male mōiar; diē ei. b. crasim?. Idō ipator
nūq; ero scūr? vt lapidib; & scipulib; qb? tu ipē silis
es ego sacrificē: s; ego sacrifico dō vīno q scē celū &
frā mare & oia q i eis sūt ipi soli sūo & aīa mea: nā ti-
bi nūq; gñitō. Tē ipatō furōe rplet? iussit mltros
plūbat; fūdē lata ei? q dū cedēt respexit i celū & dī-
xit. gñas ago tibi dñe iesu xpe q es via vite credētū:
q; pūci ad qd dīderat aīa mea: adiūua fuū tuū vt nō
abfōbeat abyss mōis. tē ipatō dixit. Crasme video
te iuuenē & plebz gñile aīe tue: & sacrificā dijs mīs
& dabo tibi aux & āgētū: velle iestīabilē & factā te no-
bilē i palatō mō. diē ei. b. crasim?. **Upe rapax** sedu-
ctō aīaz: nō pīma tua separēt me a charitate xpi. nā
aux & āgētū & vestes tue terribiles sūt tecū i dies
pīctōis tue. ego āt lōicā hēo fidei quā ifern? cōrūpe-
n pī: tu vō cū pīe tuo diabolo eris i ignē etnū arsur?
ipatō furōe rplet? iussit. b. e. sustib; mactari: & ter. no-
mies mutauit & i dōso ei? ulla mactā videbat: vni-
uēsa vō plebz clamabat. d. Vere q; magn? ē ds xpīa-
noz q tāā vīntē opat i illo. ipatō dixit ad ppl; & r-
rat; artes maleficōz opat iste. dixit. b. e. **Alone** tu
diabol? es silis illi q p? proplāntū d padiso. pīcē?
Imple cāniser: draco inīqtat; dñi maleficōz: male-
ficia mā xps ē fili? dī vni quē vgo gēit maria ex v-
bo: xps quē pphēvērūz pīcauerūt: q soluit pctā mū-
di illūians tenebras ignorātie nīe q te pēntiet i et-
nū cui tu rōz reddidit? es. ipatō furōe rplet? iussit
bri crasim cānes vngul; fereis cōdō. Qui gratulās
& psallēs pphicū psal. dō cābat. d. pposuerit irl; vt
pomoz custodiā: pposuerit mōticinā suoz mox be-
stij ire. Tē ipatō furōe rplet? iussit mlti: plūbū: pī-
cē: sulphur & resinā cū cēa & oleo soluz: b. e. pīndi.
stabat āt āgel? dñi cū eo. q ifrigeriū pīstabat: tē. b. e.
dixit ipatō: vbi sūt mine tue & furō tu? magn? ecce
cōpi mō pīstasti magnū ifrigeriū. vīnēsa vō plebz
clamabat. d. Dimitte hoīez istū: & epz citat. sue q;
ds xpīoz opat i illo. Et ecce subito scūs ē tremor?
magn? tōtūna cōnsecatōes: ita vt pene oīs vltīa
ps ppli mōeret. āgel? vō dñi cū scō crasmo stabat
& cecos hoīes ad xpi lūm dñucebat. ipatō āt fūgēs
spabat citatē ab ira dī pīre: q locut? ē ad ppl; & dixit
Iste quē vidist; deū blasfemauit. iō tal ē gñitatio
Tē ipatō rplet? furōe iussit. b. e. i cācēz itrodnei. &
40. pōdēa fēri i cēnicē vlt i māt? ei? pōi. Et pcepit
mīstr; figs inēt? fuisse panē vlt aquā ei dare morte
mōret. Impatō āt annulo suo signauit ostiū cācer?
& circa mediā noctē exclamauit. b. crasim? ad dñz. d.

Die iesu xpe accelera t eripe me ne gliet inimie
i suis tuis ne dicat geres vbi e de? cor: ecce subi
to carcer illuxit t fragranit qñ fuisse ardentib? plen?
t visa st velut. iz. cādelebra ardētia aū be. eras. mā
t rē t epz. āgel? .n. dñi igressus fuerat ad eū dicēs.
Eras. ecce ego vbi ad te: t stat ligfactū ē ferrū tā
qz cera t i medio eoz stabat pfallēs t būdicebat de
us dicēs. Audiet? es dñe q fecisti celū t t rāz: cui a
stāt āgel? t archāgel? cū tremore t nūd martyrū q
passi st pp te: q fecisti misericordiā cum suo tuo t li
basti sydrac: misit: t abdenago de medio fornacis
ignis ardētis t d manu nabuchodonosor regis: qda
mel suū tuū de lacu leonū. ci oblato pādio p aba
cuch pphētā. t susanā de falso crimie libasti: t me
cū fecisti mīfico: diā. t ecce āgel? dñi dixit ad eum.
Erasme exurge t ābula mecū in italiā tibi dñs
eternā vitā tribuet i selz selz: qñ colūba xpi plau
dēs: sic i lugrido deposuit. alia vō die curres ad car
cerē signatū ānuli sui inuenit. Lūqz designast? pce
pit mīstris. adducite magū q dōs meos p nihilo fe
cit. Ingressi āt carcerē nūqz cū inuenerūt. ferrū vō
sic ānis videbat fuisse: qd vt auduit ipator: alapā
sibi i fōte percussit dicēs. veb mibi. dñsū ē regnum
meū. q dicit? ero poplo? Uenerūt. n. qñ. 40. milia
viroz t muliez ad spectaculū militis xpi. turbat to
ta ciuitas i tremore grādī posita. xpīdī xpanū qre
bāt: vidne t orphāi episcopū regrebāt dicētes: qd
fecisti hōi iusto: tē ipator: timore pterit? dixit. qz a
deo ei? i celū rapt? fuisse: t p pūmū magnū se rede
mit: t cū b. eras. i lugrido veniss? multos i xpi noie
baptizās: oia vtuib? opabāt. nā infirmos t cecos
orōnib? saluabat. nā nobilis t pmar? ciuitat? noie
anastasi? cui? fili? mortu? fuerat: t corp? ei? ad se
pulchrū ducebāt. iussus. n. fuerat a dño be. era. vt
eū resuscitaret: t redderet pentib? suis t apphē
dēs be. eras. sepulchrū ei? dixit. Anastasi si credis i
dños iesu xpo q nat? ē de spū scō ex maria vgnere:
cipies filiū tuū saluū. Alūtra. n. turba poplū mira
bāt. ad hec vba. anastasi? dixit. t tu potes filiū meū
resuscitare? be. erasim? dixit. n. ego sz dñs iesus xps
eni ego sum. Anastasi? dixit. Si filium meū mibi
saluū reddideris: credo ego t dom? mea t ppl's vni
uersus. Tē. b. erasim? iussit corp? ei? depōi secrero:
t parentes iussit stare fletis gēmbus sup corpus
ei? t dixit. puer sge. cūqz surreuiss? clamauit voce
magna. veb: q magn? ē de? xpianoz. p? vsqz nūc
errauim?. dij. n. quos colebam? nihil st. vidi. n. eol
i inferno nō habere reges a tortonib?. De? āt vin?
famuli erasim? magn? ē. t credidit anastasi? t tota
dom? ei? t ppl's vniuersus q i illa hora fuerūt ba
ptizati: q st qñ. 40. Al. hoīz. tūc be. eras. exclama
uit voce magna dicēs. grās ago tibi dñe iesu xpe q
zgregasti poplū tuū i via vitatis: t n. dixisti i enā
gelio luce. isēntē t accipit: qrite t inueniens: pul
late t apiet vob. Audie pplin tuū hūc quē acqfisti.
t scā ē ad eū vox de celo dicēs. Erasme fue bone
q p me laborasti i tra oīa qñqz perieris dabūt tibi
Et bndixit dñs poplū hūc q crediderūt i illa hora.
oīa idola q colebāt euertebāt. p. 7. āt dies. be. eras.
docēs poplūz t pfirmās i doctrina xpi dicebat. Tu
scodite mādara ei? q audistis t magnalia dī: q scē i

vob: iduti fide t fideles estote: Audies b? maria
mus ipator: q scā fuerūt i lugrido ciuitate a pbo mi
glio hoie t sacrilego q dixit. Audi pic ipator: q scā
st i ciuitate tua regnū tuū delusū ē: t dij nostri ne
scio quo hoie ātiochēno sbuersi st: q pñtē illū te
sū xps q crucifix? ē ab hoib? iudea dñs ē. quo audi
to ipator: iussit. b. eras. teneri: t pperati tribunal ar
scēdit t igressus ē b. eras. ad quē ait impator. dic tu
scelerate: t d q tibi ē religio: tē. b. eras. tacuit: sz ocu
lis suis respexit i celū. Impator dixit. nūb? loqrīs
t iussit maxillas suas pñdi. tē. b. e. dixit. Lūpe ra
pax plen? i magtate malefice qd pñqris suū dī: ipa
tor dixit. n. ne t hic ipē ē q crucifix? ē ab hoib? i
udea: Tē. b. e. sbriades ait illi. Optie ipator bñ dixit
mibi vt illi? ego merear vestigia seq: t effusio sū
guis ipi? nra illuminatio ē: quē si vel agnoscere t i
illū credere salu? eris. Impator dixit. tu i illū cre
das t gēns tuū. b. e. dixit. Optie dixit mibi. plane
qz sic credim?. hostias būilitat? t tribulatois mune
ra offerim? ei? saluauit mūdū a pctis eoz. Impator
dixit: pñle tibi t acqesce t sacrificia dñs meis. be.
e. dixit. Si videro forte facio. Tē gaudio replem
ipator: cū vniuerso poplo vsqz ad tēplū iouis iussit
hoiez dī deduci ad ciuitatē firmitanā: t pcepit or
gana t oē gen? musicoz i tēplo parari. t hoc vidēs.
b. e. igemuit corde: t oculos suos ad celū direxit di
cēs. xpe fili dī esto pñs i ista hōa: t mitte āgelū tuū
q mibi auxiliē: t pñmet in ista hōa t pugna dia
boli quā pparuit. Lūqz pñss? i tēplū. b. e. dixit. vbi
ē de? quē iubes me adorare? Impator āt apphē
dēs manū ei? igressus ē tēplū: t oñdit ei statūā creā
magnitudis cubitoz. t dixit. Ecce de? me? cui
ego sum. Statqz vt diabol? aspexit i faciē marty
ris xpi cecidit statua t i cinerē vsa ē t exiuit draco
magn? ex illa. t occidit pene tñā partē ppli. ipator
vt vidit se cē dñsū ascēdit equū t ad palatū pge
bat: t pcutiēs pect? suū dixit. veb mibi dñsū est re
gnū meū. nescio a quo hoie ātiochēno. Alūtra. āt
pars ppli clamabat. Serue scē dei ora p nob vt n
peam? ab isto dracōe. tē. b. e. ipanit dracōi vt quēqz
hoiez n? pñamāz. vidēs āt vniuersus ppl's xpianoz
qñtas vntes p suū suū opabāt: ceperūt oēs credē
xpo. b. āt. e. dixit. Ecce qñs vntes opat dñs i eos q
credūt i illū: t baptizati st qñ. 40. m. hoīz. Eras. n.
gaudiū i celo t spectaclū āgeloz: t quō pās diaboli
pugnabat aduersus electōs dī: t n valebat mtes eoz
auertē a cogitatōe dī. tē. b. e. clamauit voce magna
d. Glia i excelsis dō: t tra pax hoib? hōe volūta
tē: q hic fuerāt ad dñz pñsi respōdēt. amē. t pñba
ta ē ois firmitana. pñit? vō ipator misit armatos t
iussit oēs q ad dñz pñsi st gladio pñri. Alūtra. pñza
uerūt ē. 330. hoies pñdātes se oionib? scī erasim
mātris qb? ait. Tre i noie dñi felicit ad scāz ciuita
tē quā pparauit vob dñs. t ego p? modicū tps sbse
quor. erāt āt āgelī currētes p nubes celi suscipiētes
aias eoz t triūphātes mātires ad celū pñxerūt: t āt
dita ē vox pñllētiū i celo. via iustoz recta scā ē t it
pparatū ē. qd audies. b. e. gratulat? ē vt bon? pa
stor omib? suis qñ tradidit xpo. Tē ipator: furore
replet? iussit. b. e. teneri t diuersis suppicijs torqñ
t iussit mīstris tunicā creas aduersus staturā ei? t

De sancto.

igneā fortē cū vesti dīcēs. nūc videbo si de⁹ in⁹ eripiet te de māib⁹ meis. Tūc. b. e. dixit. Carnifer plen⁹ inq̄tāt sibi⁹ diaboli verēcūdiā mā laudo q̄ d⁹ terior: es cane dixi tibi: nē dico. Nō timeo mias tuas si āpliora facias: cor meū nō trepidabit: signās se signo crucis vestiuit se tunica ignea pfallēs t⁹ pphetiā pfallinū dīcēs. Trāsinū⁹ p ignē t aquā t i duristi nos i frigeriū. Itē. tāq̄ aur: i fōnace pbasti eos q̄ i te credunt t sic holocausti hostias suscipis. Stati tunica ignea q̄ idur⁹ fuerat scā ē frigida. sic nix vt nulla macula sup eū inēta fuisset. Tūc. b. e. dixit. Ecce ipator: q̄sū⁹ es: cū pte tuo diabolo eris i ignē eternū arsur⁹. Itā dñs nr iet⁹ xps fili⁹ di liba uit me: pplis āt clamauit vob: q̄ magn⁹ ē de⁹ xpia nox q̄ tātas vntes opat i illo: tūc ipator ait. Artes sū malificor vt igni iper t dos nros bludat. tūc. b. e. dixit. Stulte ipator: que putas malificia: meū ē xps fili⁹ di: ipe q̄ ipat t dos tuos deludit: lapides t gramina surda ab hōib⁹ pflata: q̄b⁹ tu filis es: nā dñs dñs iet⁹ xps viū⁹ ē t vntib⁹ vicat. ipator dixit. Quādin iurias tuas tolerare possum⁹: tūc. b. e. dixit. Enā t ego miro: verēcūdiā frōis tue: q̄ nō erubescis. Tūc ipator furore replet⁹ iussit ministris suis ollā parare vrnas viginti plūbi picis siml⁹ cū cera t refina t oleo solui t repleti t succēdi: t fecerūt ministri sic pceptū eis fuerat: t seruēs facta ē olla t fluctuās sic mare. tūc. b. e. dixit ipatori. ista olla me us ē refrigeriū: t facto signaculo crucis descēdit in ea. Statq̄ ait. vox dñi sup aq̄s dñs maiestāt itonu it: t effudit vnā vndā ex olla t vltulauit ipatores: q̄ clamauit adō. hō dī ora p me. tūc. b. e. dixit ipator. Vch tibi lupe rapax: t gehēne ignis quez tibi parauit dñs siml⁹ cū pte tuo diabolo t ministris ei⁹. Scio q̄ cor tuū obduratū ē: s̄ pp populū istū circū statē erit tibi bñ t genit illi dolor. Adulti āt i illa hora crediderūt. ipator āt vt vidit se arsi eē iussit martirē dī recipi t i arcta custodia hēri t i gentis ferro poder⁹ colligari. Cūq̄ oras appuit ei iuicis filis filio di vocās eū t dixit illi. Ego sū michael āgel⁹ di mīl⁹ ad te: vt te ducā i cāpaniā pūciā q̄ vocat for. mana ad docēdū pplm. t apphēdēs eū eiecit dī ciuitate firmitima. remisq̄ nauiculā patā a dño iuenit t trāsinigrauit i pūciā cāpaniā. Alia vero die turbat⁹ ipator q̄ n iueniss⁹ eū. dīcēs. q̄ de⁹ eripuit eū. Scrui⁹ āt dī t martyri dñi vēit t sedit i ciuitate formana septe ānis docēs populū viam veritatis. Angel⁹ āt dñi panē ei quot die mīstrabat. Postea āt orabat ad dñz: vt i ciuitate sua eternalit qesce- ret: t facta ē vox ad eū dīcēs. Erasme veni t rege sce i ciuitate quā pavit dñs sibi⁹ tuis martyrib⁹ t pphetis t recipe laborē tuū. p te. n. honorificat⁹ sum i celo t i terra. tūc. b. Erasim⁹ p viduis t orphāis deprecabāt. Dñe vnigēit⁹ dī pris q̄ me fecisti rege- scere i loco meo q̄ loc⁹ habitatiōis tue: q̄cede vt q̄ me petient i noie tuo recipiat mercedē suā: t re- sperit. b. e. i celū viditq̄ coronā ienarrabilē t occur- si sibi de choro aplōz t pphetaz t icliant caput suū t dixit. Dñe suscipe aīaz sūi tūz. t plecta oīo. ne scū reddidit spm: t rīsa ē aīa ei⁹ cādida sic nix: q̄n ab angel⁹ deducebat cū glia magna t cū illi celū penetrabat. q̄rto nōaz iūlaz regnāte dño. n. i. xpo.

De sancto ciliano.

Cilianus

scotoz gñe nobilib⁹ pē. tib⁹ dñe tñ gre scūs est nobilitate clarissim⁹. Scotia que t hiber- nia dī isula ē maris secūda qdē glebis: s̄ scissimis clarioz viris: ex q̄b⁹ colūbāo gaudet italia. gallo di tat alemāia: culiāo theutōica nobilitat frācia. q̄ vt dixim⁹ nobili pspia edit⁹ a pueritia libalib⁹ sta- dijs tradit⁹ siml⁹ cū lraz cremēt⁹ diligēt cepit idaga re viā vitat. tādē pñemēte se gra dī spret⁹ hūanaz lraz studijs oibusq̄ butismōi illecebdis mōasteriū pctijt: abnegauit semetipz tūlitq̄: crucē suā t secu- tus ē xps. Itē i mōasterio posuit⁹ q̄ste obediētie: q̄ te frugalitāt: q̄ste fuit vīgaliaz t oīonū istātie vire pūis tūinis declarauit. q̄uis eteniz martyri pal- mā p gīaz magis q̄ p meritū pster: bōis tñ adiple tur operibus. Quidētes itaq̄ s̄res mōasterij i vntū pfectiōibus bñ vīri pscuerātā. pmo eū p ecclīasti cos grad⁹ ad offiū p̄s bytar⁹ p̄tib⁹ ascedere. deinde ciuicē mōasterij regiminis curā sumere coegerunt Ille āt scīs pfectiōe caritat⁹ sine dilectiōe p̄imi directe p̄stare nō posse: passus ē i p̄p̄ijs se aliq̄tūli miorari: vt frat⁹ pdesse posset vilitati: imitat⁹ a- postolū cupiētē anathēa fieri a xpo p sūb⁹ t cogna- tis s̄z carnē. verūtū cū fama bñ viri lōge lateq̄ cre- breferz metūēs ipe ne fauor poplaris macule sibi rugā iingeret cepit meditari q̄lit notos t p̄p̄ios reliqueret: peteretq̄ lōge spōstas terras: vbi ob- securus fama t vilit⁹ gñe poss⁹ haberi: quo liberi⁹ di- nūis cultib⁹ vacare valeret. delibatiōe itaq̄ rece- dēdi pacta: collectq̄ sūb⁹ i q̄b⁹ idē sermo ardebat ad vicinā scotie britāniā deuenit: deinde galliaz attri- git: q̄ pūcata i pūciā germāie deuenit. q̄ ab icol tre ipi⁹ onēlat frācia vocat⁹ ibiq̄ i vrbe hēbipoli se mo- rari disposuit nō vit⁹ icredulē gētis feritātē expiri: eo q̄ itrepid⁹ coronā optat⁹ martirij: s̄ tñ a p̄dica- tionis vbo itēri abstīnuīt dōce romano se pōtūci p̄stare: q̄ten⁹ apd sedē romanā t iteq̄ xpianē reli- gīōis dogma t licētiā p̄dicādi accipet. Itē āt perat romāe ecclīe canō pōtifer hūanis diuisq̄ lris pol- lēs pōtīficali offō zgru⁹: t i reb⁹ ecclīasticis idōens q̄ audita fide bñ culiāi charitat⁹ nerib⁹ illigata. dō- grās retulit: eiq̄ sese charitat⁹ amore ip̄nuīt ex- ultās semia diuini eloq̄ ab isulanis ac lōge positz doctorib⁹ angere. Erat. n. apd egregiū pōtūficē nō modica cyultatio q̄ cēnebat paulatī euacuari fran- dē antiq̄ hostis crescētib⁹ ministris dñe opandis. Itē ex p̄sensu toni⁹ vrbis bñi virū i p̄sulat⁹ offiū. p- monuit quo t crisina cōfēdere t ecclīas dedicare t sacros ordines dare irrep̄hēsbilit valeret. Ilis ita pact⁹ dimisit eū vt cepto ope isiteret parato sibi a dño p̄mio eterne retributiōis. b. itaq̄ culiāus vrbē egressus pacto itinere cū colūbāo p̄sbo t romāno leuita ad locū sibi destiatū p̄uēt: colūbāo i italia re- licta. nā romā p̄cēs gallū i alēania granatū febre di- misit. pñemēs igit ad p̄dicā vrbē herbipoli nō eū quē i eadē pūciā dūcē reliq̄rat iudē: s̄ alium noie gōpertū. Itōzo venēabil⁹ vir paulatī cepit pabula diuini vbi icredul⁹ populū mīstrare: tātāq̄ ei dñs grāz cōtulerat: vt i hēu tēpe gētis loq̄lā p̄dicēet: ei q̄z p- pō sūmōe scia vitat⁹ eroget. mirabāt āt oēs nō solū

nonitate doctrine: s; et cumberantia eloquentie, facum
dia quoq; finonit comitabat efficacia vntu, ipleru
e illo qd vitas aplis, pmitit dicēs. Ego dabo vob
os et sapias; et itez opa q ego facio et vos faciet; s;
cū iā semia dūi eloqi succresceret et plebs gradati
minueret ab error getilitat; vsq; ad pncipes popli
sciviri fama puenit vt dūcē quoq; pūcie n lateret
q; cūde scis viz sibi pferari iussit: expiri cupiēs q cēt
hec doctria baten? sibi tēcognita. Erat at ipe pū
ceps naturali igenio pūc? l; gētilitat; erro; sedat?
Ad quē brūs culian? pueniēs qstāt vē flugidōis do
gma istinnat cepit: docēs pūc; et filiū et spūscū vnu
eē dūz icōmutabilē visibiliū et invisibiliū oīnz creato
rē pfer? vō pūceps admirat? tāta. b. viri qstātā: et si
monū īsupabilē veritatē: q; nāli vt dixim? pollebat
igenio: veris se scētūz supatū ad ei? distulit audi
tionē: volēs frequētī apd se tractatu rūrari: vtrū
quē culian? docebat an dīane cult? pponēd? foret
Dīana nāq; apd illū sūma veneratōe hēbat. ver
tū vir egregi? iugā istātia laborabat vt dō redderet
aias qd diabol? pder cōabat. s; dōz pnoiat? dur
cernēs qstātā pūcātōis bti culiani secreto vēt ad
eū cupiēs doctrinis ei? istrur: qten? agnito tramite
veritat; abigē valeret anfract? error; s; a beatiss
mo viro catholice fidei documēt; diligēter istruct?
primo die dūice resurrectōis cū mltis alijs dato
noīe aq; lor bap̄tismat; absolutōz p̄stini pmeruit
erroris: sicq; scū ē: vt pene tota pūcia oūctal frā
cie relicto demonū cultu dūice religiōi opā daret.
s; p̄cedit? dur gōper? monitu assiduo bti culiani
ad meliora de die i diē pficiebat. erat at illi gūm
s; gētilitat; nūū q quōdā frīs ipi? qūgio fuerat co
pūlata noīe geilana. S; vir dū icēreō i mūdo fidei
tale noluit qūgiū phibē ne ipenitndie credulitat;
grauitate monitib? phibat? pnceps dūceret: et h? ē
qd apostol? nōdū i fide pfect; dūc: tāq; pūū i xpo
lac vob potū dedit: nē cscā: pfectoz. n. solū ē cib?
iō qd nouerat graui? distulit i futur; sitq; dūno re
uelātē spū scīs i hac re sibi et socijs cāz qstare mar
tyrij: vt mltis itēca pdes; iteri omisit tale dānar
cōiugū: l; cupet dissolui qēc cū xpo imitat? apl; q
i spora a frīb? p murū dimissus ē: n vt mortē time
ret: s; vt mltis an mortē pdes; dūcētū cū qdā die
be. pful dūcē familiaritē alloqret dūisse iter cetera
ferf. sili mi quē p euāgelii genui gaudeo valde i
pfectu fidei tue: s; mltū me mouet q illicit; nupri
is detieris: et vcor nūmis q a recto itinē tali qūgio
rtarder. Legit. n. b. iaco. dicēte: q; q totā legē fma
uerit offēdit at i vno fact? ē oīnz re. s; p̄ctea i ba
ptismate inouat hō: et ex pte s; tot? vt at tot? ino
nari possit nūbī p̄stini fūmē debz erroris. Audiēs
at h? pnceps pmo hēsit stupō: dūde alta suspiria
trabēs: valde. n. diligebat eā quā habebat vrorē.
tale decidē ferf dūisse nūf. Audim p̄ te docēte: q;
tesus pcepit nūbī amari suo p̄cedū. nō patrē n
matrē: nō filios: nō vrorē: et icēreō q; nūis vūice dili
gā iūctā mlti vrorē: ppono tū dūm amorē: s; nūc
n adest mibi oclū iqrēdi q̄lī eā dūmittā q; s; hostes
nre reipu. festio. Qū at reuerfus fuero iūctā oppō
tūitate dūmittēdi sepabor ab illa. lldēvero cū ad
aures geilane pueniēt: q; n. fallere poss; amātē

grauitēcāuit ira. cen rapē catat leenā: dūq; secū
hacebata ex eo cepit qre quō scōs viros extignēt
nulla. n. bestia i h? mūdo sumit est mulieri male: sic
hec mulier nefāda callida meditatōe pgrebat: q̄lī
sine pplari strepitū et vulgi cognitōe scōs viros p
dēt. armabat nāq; ipatētie ire et libidia furo: et q;
diabol? inūq; cupiētib? fomēta malitie submistrat:
inētī sē duo misri crudelitāt; q; pmitterēt se satis
facturos geilane dūcērijs datis sibi munerib? mi
sime executōis. Solebat itaq; b. culian? p? puā
dormitionē necessitat; ad studiū vigilat; pūctez
ordis: qdā vero nocte cū leues sōnos caperita vt
nec dormiret itegre: nec vigilaret apte: apparuit
ei vir bitu formaq; pulchērim? dicēs. culiāe amice
surge nolo te dūti? laborā: vno dūtarat certamie
tāgeris: et sic sēp meū eris. his dict; abscessit. cuigi
lās at egregi? vir itelligēs dūā sibi adēē vīsitatio
nē cōducāt; frīb? ait. s; res vigilate cito aderit dūis
et pulsabit iannā. Caudēdū ē g? ne nos sōno torpē
tes inueniat. Addam? oleū lāpadib? dū rps ē ne si
forte dūccerit: tūc icēpiam? qre qū n poterim? in
ueni. Ill itaq; ordi vacātib? media nocte carni
ces stric; gladijs locū i quo orabat penetrarūt: qd
cū sacerdos dū ituit? cēt: ait. amici ad qd vēstis: in
plebit; pceptū psumabit; cursū. his dict; iterfecti
st: ibiq; terre mādātū ne q; scire poss; qd d ill factū
foret. Vestimenta quoq; cū qb? dūna officia pagebāt
sacriq; libri simul cū eis dūfossa st: ne qd idicū necē
cor p̄bēdi poss;: s; clā discessisse putarēt ac sōlite
pegriatōis. Erat tū qūā nobil? mlier burgūda noīe
qā pncipio pūcātōis cor scīs adheferat viris hūf
cellulā iūf oratorū scōz: quo facili? dūis laudib? i
teresse valeret. hec itēta vigilijs q facta fuerāt dili
gēt studio inestigauit. recedētib? iqrē carnicibus
litheolo mūdo sūfū sāguinē scōz collegit ac tre dili
gēt ifodit vigilijs et ordib? vacās: vbi scōz corpa
dūnta nouerat excolebat loca veneratōe q pote
rat l; si ēter: ne sic postea scū ē geilane iūssa reimo
ueret. Sādē nāq; sceleratissima mlier strāt; quoq;
plātis stabulū eqnoz i loco vbi scī martyres hūari
erāt fieri iussit ne quo iudicio sacra corpa pderent
ferunt tū ab his q tūc fuer postēz relatu q; aialia
ibi stablata sup sepulchra martyz nec sterora nec
vrinā iacerēt hono: ē martyrib? exhibēna: vt qd d
capite. pphā variat? ē h? i ei? mēbris respiret.
Loguunt iqēs hos possessore sūū tē. s; israel at nā
cognonit me. taliz mō vt dūcēt dūscōz corpa hoib?
pene ignota forēt: nisi p̄fata burgūda i extremo vi
te posita qbusdā fidelib? vbi posita cētū renelass;
Qūq; at vt dur pacta militia reuertēt ad locū
vbi scōs viros dūmiserat quos cū n inuenisset cepit
studiose pqrē qū et q cā recesserit quone abierit: ei?
vero vror: veneno malitie sedata aliqū rubo: p̄fu
sa: aliqū pallore dēp̄sa: aliqū qfidētia roborata di
nerfos āfract? neq; sue fraudib? p̄cedebat dicēs
n se eos custodisse neq; custodes adhibuisse: qū vō
luerit venisse: qū sibi placuit fcessisse quo pegriua
tōis sue morē fūarēt: quē seica vba n emollit: quē
a statu recitūdis n retrahūt: credal itaq; vbi cō
ingis pnceps aliq; tūlū cepta ab iqrēde qenit: s; q;
iuxta dūicā vocē nil opertū ē qd nō fueret et ocul-

De .s. henrico

et qd n sciat. Qu que facta fuerat panlati obliuioi
traderet vni? cor q scos viros gladio inaserat subi
to demio arripit? ppiis sedetib? laniat a pleti mi
grauit i etna pena. ale vo i rabi? vus gladio semet
ipz appetijt: effusisq? viscerib? p? tormeta pui? tpiis
ad etna puenit. n mltio p? t ipa bellina d q loquimur d
morb? arrepta voce magna clamabat. Iuste torq?
or: q scis viros totore? adhibui? t cu magno cruciatu
ad cruciatu diabolo patu puenit. C De .s. henrico.

Anno ab incarnatione dni. 1001. ab vr
be at adita. 1752. Ottone ter-
tio. rome dñcto vacare regni folio cu de
pncipe ageret s brogādo oinz vota nutu
dño ad cu inclinat: q tñc i regno potissim? habebat
fuit nāq? eodē tpe qdā dux banaroz noie hēric?
hēric? eiusdē gēis ducis fili? cui? tpi? scis vnuol
gāgus rati?ponētiū pñit eps tā bonitate q? nobili
tate regia pñit: t vniuersa mox honestate pñit
r? .h? inuittū sapie timorē dñi pleniter est secut? q?
erat oinz lraz studio pñcipali ibat? t tot? sane fid
t actōe catholice. hic g? ab oib? pari voto t cōi cō
fessu oinz ascessit: dina vtiq? disponēte clemētia vt
p tpal regni fastigia ad culmē regni celestis pñgēt.
Cūq? pñit rex ben. necdū cesar? ipatoris obri
neret dignitatē apparuit ei rati?pō. b vnuol gāgus
eps talt vñdē. Cūq? nāq? ē ei q manēs i ecclia sci
ēmarān? epi t martyr? accedēt orādi gā ad beati
vnuol gāgi seplēbz: i eadē basilica sitū. cūq? ibidem
dñs t scis vnuol. iūmīs pñib? conaret exorari: subi
to videbat ei tpe scis vnuol gā? astat cūq? bi? ver
bis appellar. Intuer diligēt lras i muro q ē sec? tu
mulū scriptas. Erat at sic sibi videbat scriptū. fo
lūmō. post ser. euigilās at rex retractatiōe diuitur
na secu reuoluit paucissima hui? vñdē scripta. In
pñmis ergo arbitrat? q post sex dies cēt moritur?
mlta dispēsat paupib? . Cūq? dñx sex numer? p
terijt? t nihil i se rer molestie cōporal? scñs pñta
nit pñictā vñdē ad sex mēses pñnere. Trāfactis
vō sex mētib? cū nihil iñmītat? se pateret? arbi
trat? ē hūc numer? ad sex ānos pñnere. idq? vt ē ce
pit tñmē. Cūq? sex ānoz numer? lteger pñtrāsisset
t septimi āni dies reuoluit? venissit: ipo die p apli
cā bñdictionē suscepit cesaris dignitatē. Tūc tādē
senēs q? ēēt sua vñsio grās egit dō scōq? vnuol. epō
q sibi talē reuelat? dignat? ē dignitatē: Cūq? g? in
regē bñssim? dñi famul? ben. tpal regni n pñt? an
gustijs p adipiscēda imōralitat? corona sumo regi
cui fuit regnat? ē: mlta? disposuit: sumā etenū dili
gētiā i aplificādo cultū rligiōis adhibuit ecclias dñ
dñtar possessiōib? t imēis ornātib? auget cepit. se
des quoq? epalis bñdēsim. v3. a pñero vbi fuerat
enutrit? t lras edoct? . Deniq? pñmat? hui? vite la
bonb? postq? bone opmōis odorē lōge lateq? redo
let fecerat locūq? sibi dilectū t ceta mōasteria dñā
do: omādo: t excolēdo ad pñectū adduxerat ad pñ
pñctā imarefēbile coronā q dñs vocat? ē ab erga
stulo carnis: q cernēs dñc mōē sibi immet? vocatis
ad se pñtib? bñssime ipatric? cūcūq? dñs necnō ē q
busdā regni pñmōib? manu eā apphēdit t pñmēda
uit eā ill? bi? vñbis memoria dignissimis. lñdē ecce
iq? mibi a vob imo a xpo pñgnatā ipi xpo dñs nro

t vob resigno vñdē vñs: i et? vō trāsitu fra plorā
te celū exultauit sic ēt dñs p suā mīrēdōdiā reuelā
uit. In ipa etenū hora exi? illi? cū dā fūo dñi solitu
die pñmōi dñi diaboli? t hñana specie ferē appmisse
quē vñ di p spiritū pñm? agnouit: t ait ad eū: quo
pñs: At ille ridit. ad exeqas ipator? pñs. Cū ille
ait. vad? t cōple negociū tuū qñtū a dño tibi pñmīf
Clerūm pñmato officio tuo admirat? p dñi vñmā
ad me reuēter: vt p te rei exitū possis cognoscere
pñost modicū vō reuēsus corā fūo dñi genēbūd?
astitit? t vocē qñla cū igēti ciuitatē dixit. Hēu hēu
delnū sum? i vanū laborauim? qñ etiā ab āgel dñi
cōfusi discessim? . De hoc regre i legēda sancti lau
rēti martiris. C De sancta Barbara.
e Ibat tpe marēti? ipator? vñr qdā nobil? di
ues noie dñs cor? cui erat filia pñmōia noie
barbara. Ipa at q? erat cōpe pñmōia: eā pñmōi
diligēbat: qpp scilicet eā i turri altissima quā eidez
edificari fecerat ne ab aliq? hoīe videret. erat at .b.
bar. igētiōia t a tenera etate vanas cogitaciōes re
liquēs cepit dina cogitā. Cū .n. semel. tēplū itra
ret vidēs simlacra pñib? suis ait qd sibi volūt be
silitudies hoīuz? rñdēt pñtes. Taccas: nō sē hoīuz?
sz dñz: t volūt adoriari p illd qd nescit? t qd nō vñ
Barb. dixit. fuerūt quōdā hoīes quos nūc colim?
rñdēt ita. Et h? .b. ba. die noctūq? pñplicabat tacitā
d. si hoīes fuēt dñi nri: g? nati sunt vt hñs: mōtūi
fēt vt hoīes si dñi cēt nec nati fuisset nec mōtūi: q?
ditas vt mibi vñ nec cepit nec dñit ēē. hō ēt h3 ori
gine tñc: q? fra ē mā ei? .h. g? hō dñ fra ē: t hō dñ? ē
g? aliqd pñcessit cū qd ei? origo dñ: sic apt? dicim?
frā dñ: sz q? nec fra a se ē: nec celū a se: nec aer a se
nec aq? a se. ex qb? qñtū elemēt? pñstat hō: sz creat?
fē: necesse ē hñs ē creatorē. ecce qñta sapia i tā iū
uenili puella. tādē tradita studi? sliberalib? alta trā
fēdēbat: sz dñit ei notitiā vi dñi: vanos at dñs ocnl
te. spñt. t cū vidit dñs .f. lignis t lapidib? flectē ge
nna scñbilia scñbilib? mnt? aio valde cōrexit. iccir
co vñt rumō laudis nicomēdiā clamās sapiēssim?
mū viroz alexādrie fore. s. origenē c? facidia totaz
frā pñdēt q? vis idicys darz cognoscer? vā deitatē
t idolor? pñdēt vñtatē. hec audies .b. bar. multū
gausa ē i domo pñdōr? sui: t cepit sedule tractare
q? genē possz cū audir. erat .n. pñ ei? nobil? t valde
potēs. g? misterū suū ei nī inelant. cū neminē cura
torē hēret: scurrit ad h? .pñlū vt lras eide sapiētiā
sumo origeni dirigēt t secretū ei patē facēt i bec vba
Cūro alexādrie nobilitatē ai lōge lateq? pñspō ori
geni bar. nicomēdie tua scilla dēc? t honorē dēfi
derij iū. Accepi fōi te vñ dñtar? onfōrē. a pñma .n.
scñilla igeni mei cū toto cōdē cōcipim? vt ad veri
dei notitiā pñnirē mēte cōcepi mllā deitatē iesse
lignis t lapidib? q? hñana arte cōposita sēt. q? nī capi
unt scñbilitatē t nec loq nec audire pñt. vñ sp pñra
ctamē ē falsos dñs nec hoīes posse ēē dñs. q? hō i
cipit t dñit ēē. dñs at an ipa fuit? nī g? vñq? dñs cre
der? pñmī quos hoīes mōtales cognoui. In mltis
tū morib? posita sp dñz nob ignotū. pñlū dñbō ēē
putam? q sol? cūcta fēc quē sp amam hñc me sp d
nomi a q? sū id qd sū: nūc me hñia fa? ite? sp nī aīatā
mō scñio nec dñstā donec ad eū pñgā qpp fame tue

tumultu pensa p̄ venerabil̄ mentē meā his aptius
volūē cēsi illū d̄ solūmō inestigat: e? agnūz apd
te cē cognōm̄ vū sū ita ē vt fama r̄fert: supplicet offe
ro p̄est q̄ten? d̄icēte digner̄ noctē ignorātie chaos
p̄fūdīs ab ācella tua r̄ inducē solē iusticie lumēq;
diferētis. Appeto. n. vey deū scire q̄ scē vībilia
r̄ iūbilia: r̄ vey vey vū? sit vt ip̄a iā nūc dūdū me
cū argumētata sū r̄c. Itē eplāz dixerit alexādriā
ad origēē p̄sbitey q̄ ē i pab? ap̄brice caput regiōis
illū? lōge distās a nicomedia: ne āt puaret. legatide
quā legauerat ad deū quē nouerat i cubicō cordis
sui lachrymas fudit dices. Dne firma pedē ei? quē
ad famulū tuū misi ne aut illū mors pūciat vsq;
flegatio viciat. his r̄ alijs postulatiōib? qb? deuote
poterat nūci? alexādriā igredī: origēē repit i pa
lato mānee m̄f̄ alexādrie cefar? vbi occupabat
i docēdō xpianā filigōne: q̄ leticia magna lras bar
ba. accepit laudās deū q̄ hī? semē suscitabat r̄ talia
opaf. Et statū origēēf docto: p̄stātissim? accelerat
r̄ edidit desiderū barba. i hūc modū. Origēes ve
ri dī idign? facēdof? vt possibile ē oīfōr ei? adhuc
ēt alexādrie nūc regēs barbare barbarice gēt. ad
optionē filioy dei iesu xpi verā salutē. Sic scripse
ras scire te velle vey deū q̄s sit. scir̄ debes q̄ vū?
ē ver? de? i sba r̄ trin? i psonis. s. p̄i r̄ fi. r̄ spi. s̄a. q̄cū
q; hec oīa credit dīno h̄z quo ad deū p̄tingē possit.
Tu āt h̄ itellige r̄ intellecta crede: r̄ si qd defuerit
ad plēitudinē d̄iderij i legato regre q̄ te legē scām
erudiet r̄ libros quos secū defert tibi leget: nō etiā
dubites te p̄ noie xpi m̄l̄z tomēt̄z tradi. Jpe. n. dī
cit luce. 9. Qui p̄diderit aīaz suā i h? mūdo pp̄ me i
vitā etnā custodiet eā. Origēes misit vūū ex plu
rib? cū nūcio barbare ad barbarā q̄ modū darz ma
gno d̄iderio. p̄cessit nūci? barba. r̄ nūciavit nūciū
viri dei adesse. r̄ p̄misit eū for? stat? nesciēs vtz que
mēs eēt cū m̄re. Tē illa hoīez aduocari fecē q̄ igres
sus offerēs salutatōz i xpo: illa asurgēs ielmat: r̄ tā
dei nomē q̄z hoīez venerat. Jpe ei? grā visitatiōis
ad eā vēit r̄ vidēs vtz ignotū tremēs iqr: q̄s hic r̄
cur h̄rūdī. alexādriā medēdi arte perit? q̄ midet
magistz se h̄e alexādrie q̄ v̄sus medicor̄ ē aīst
curat. Jpe audiēs fecit r̄ p̄cessit fieri cū eo colloq;
Tūc valēriū sacerdos r̄ bar. p̄ferit inf̄ se sua misse
ria: ibi tē plecta eplā r̄ bñ docta qd defuit eplē ad
plenitudinē d̄iderij a legato q̄muit r̄ ad libitū ine
nit. Cognito āt quō p̄i r̄ fi. r̄ spi. s̄a. sit sol? de? r̄ quō
fil? missus sit a p̄e r̄ p̄sceptā bñanitatē hominē
p̄ditū r̄uocass: captinū r̄demiss? r̄ p̄ facz lanacx ei?
p̄cā lauisz accelerant ad baptisimū ab eodē p̄sbo
baptizata ē i turre i q̄ eā p̄i posuerat: apli? q̄ dī erat
q̄muit r̄ q̄ sursum sē cupiēs. libros quos ei origēes
miserat: frequēt legit r̄ valde creuit i scia dīnoy: ēt
sine magis r̄ i sapientia dīna. Legit ēt de ea q̄ qz
plebza fuit qdā de optiantb? tre illi? p̄i ei? locuti sē
vt vtz sibi acciperet. Jpe vō accedēs ad eā i turri p̄
suadebat eā dices. filia mea qdā de potentib? cō
memō: aīi sē de te vt acciperet te i zingio: qd ergo
vis de h? Jpā vō ituta p̄ez cū ira dixit: ne cogas
me h? agē p̄i. At ipe fecerit ab ea descēdēsq; insti
tuit institutinē artificij q̄ faceret lanacx r̄ p̄stituit
quō fieri debuit tribuēs singul? mercedē i integz.

Jp̄osectusq; ē in regionē lōgīnquā: descēdēsq; fa
mula dei vidē op? qd factū ē: vidit 3 septētrionez
dnas solūmodo fenestras r̄ dixit artificib? q̄re du
as fenestras instituis. Dicit ei: p̄i tu? disposuit: q;
b? illa facire r̄ mihi aliā fenestrā. q̄ dixerit. timem?
dīa ne indignet p̄i tu? 3 nos r̄c. Dicit ei famula
dei: facite mihi fenestrā: ego de hoc acq̄escē faciā
p̄iez meū. Jp̄i vō fecerit aliā fenestrā. perambulās
vero barba. in natatorio 3 oriētē instituit marmo
rib? ei? digito p̄ciosā cruce: r̄ post ascēdēs in turri
vidit simulacra q̄ colebat p̄i ei? r̄ suscipiēs spiritū
sēm̄ inspuat in facie eoz r̄ dixit. Siles vū fīat q̄ fa
ciūt vos r̄ oēs q̄ p̄sūt i vob: finitoq; ope fueris
ē p̄i ei? de ep̄gratiōe r̄ p̄tēplar? tres fenestras: di
xit artificib?. Quare tres fenestras instituis? di
cūt ei: filia tua sic nob p̄cepit. Jpe vō ait filie. tu i
perasti tres fenestras fieri: ar illa. ēt bñ feci. nā tres
fenestras illumināt totū hominē: r̄ assumēs eā p̄i
ei? descēdit i natatorio r̄ dixit ei. quō abūdāt? illu
mināt tres fenestre duabus? Illa r̄idit. tres sē mū
dū illuminātes r̄ stellaz cursū regulātes. p̄i. s. fili. r̄
spi. s̄a. r̄ h̄z tres vūū sē in essētia. Tē r̄pletus furor
p̄i tūlit spātā suā vt eā occideret. ap̄a āt orabat ad
dnz r̄ absēsa ē petra r̄ suscepit eā vey? r̄ eiecit eā
super mōtē in quo pastores erāt pascentes oues su
as: r̄ illi p̄siderauerit q̄ be. bar. a facie p̄is ei? petra
fugēt. Jpe āt ei? q̄ritādo discurreēs vēit ad p̄dictos
pastores iqrēdo vtz barbarā filiā suā vidisset. vū?
āt eoz cōsiderās irā p̄is iurauit se nescire eaz: alē
vero eā p̄didit. be. āt bar. p̄ditōi suo maledixit. r̄
subito ipe versus ē i statuā marmoreā r̄ oues ei? in
locustas mutata sē: h? apochy p̄phū ē. At p̄i eā rapī
ens flagellauit r̄ coma traxit eaz: cathenis r̄ clauē
reclusit vt n̄ apiret ei q̄sq; cōstituitq; custodes vsq;
dū abiēs nūciaret p̄sidi martiāo: audiēs p̄i p̄ses inf̄
sit eā p̄stari. p̄ses āt vidēs mirā plēitudinē ei?
dixit ei. qd vis p̄e tibi r̄ sacrificia dījs: aut aceri
mis tomēt̄z traderis. cui illa. ego h̄cō sacrificare deo
mco iesu xpo q̄ fecē celū r̄ trā r̄ mare r̄ oīa q̄ i r̄c. 8
demonib? mis dicit p̄pha. p̄a. iiz. Os h̄it r̄ non lo
quēt: oculos h̄it r̄c. Siles illis q̄ faciūt ea: r̄ oēs r̄c.
Tē p̄ses furore replet? inssit eā expoliari r̄ carnes
q̄ n̄ p̄staurinis sine mīa discerpe: ita vt oē cor
p̄i ei? ignaret. s̄guie: r̄ inssit eā carcē recludi q̄ten?
tractaret q̄ p̄ea eā cōsumēt. media nocte circūfult
eā h̄rūdēlo i q̄ appuit ei xps dices. Tēfortare fi
lia qm̄ copiosū sit gaudiū i celo r̄ in trā sup passōe
tua. n̄ ergo metuas minas terrā: ego. n. sū tecū vt
ernā te ab oīb? plagis q̄ ierūt tibi: statū m̄l̄z ap
puit. r̄ dīc ei p̄ses: ecce quō repropitiati sē tui dīz r̄
diligūt te: q̄ plagas tuas sanauerūt. midet bar. Siles
sē tui surdi cecī r̄ muti r̄ quō plagas meas curat po
terit q̄ sibi p̄is r̄ medū p̄ferre n̄ p̄it. me āt q̄ curant
ē xps fili? dei vini quē tu uō vidēs: q̄ idurātū ē cor
tuū a diabolo. tūc p̄ses vt leo fremēs inssit ei lapa
des ardentes applicari ad latera: r̄ malleo caput
ei? cecidit: ip̄a āt inuita i celū dixit. Tu nosti cognitor
dīc q̄ amoris tui occasiōe patior: me g? nō dereli
q̄s. Tūc inssit ip̄i p̄ses gladio abstudi mamillas
ei? q̄ aspiciēs in celū ait: ne p̄icias me a facie tua
dīc: r̄ spiritū sēm̄ tuū ne auferas r̄c. Qu āt h̄c plagā

De s. Brigida

sortit sustinet: insit ea nudā circuire regionē illā: plagis iherētib⁹ flagellari: at martyr xpi vidēs in celū att. Dñe de⁹ q opif celū nubib⁹ adiutor ⁊ pector: me⁹ esto ⁊ rege nudatū corp⁹ meū ne videat ab oculis ipsoꝝ viroz. hec dicēs dñe dedit agel⁹ dñi opiens eā stolla cādidā. h⁹ cū vidēt ipi⁹ pñes pcepit eā gladio trucidari. Tūc furoꝝ rplē⁹ pñi ei⁹ suscepit eā a pñide ⁊ pduxit eā i mōte. At vō ipa gaudēs sup h⁹ festinabat: vt pfectū vite etne brauiū acciperet: ⁊ ad ducta i mōte ad dñz orabat dicēs. Dñe ihu xpe cui oīa obediūt pñi mihi hāc petitiōz: vt si q̄s memor fuerignois tui ⁊ famule tue facies mēoria passiōis mee: dñe ne memineris petoꝝ ei⁹ in die iudicij: s; p pñi⁹ esto ei: tu. n. scis q: caro sum⁹. Et scā ē vox d celo ad eā dicēs. Vbi pñiberrima mea regesce te i cubilib⁹ pñis mei q ē i cel. qd postulasti donatū ē tibi: quo scō martyr xpi ad locū supdictū venit ⁊ ibi martyrū suū finit. a ppo. n. pñe eius decollata ē. pñe eius d mōte dñe dedit ignis de celo descendit ⁊ cōbussit eū ita vt nec pñis ei⁹ iuciret. C fuit vir nobil⁹ comes saronie q inimicū suū capiuauit quē statū i turri scludi fecit ⁊ sālue sue stricte mādauit ne sibi aliq̄s cibū vel potū mīstraret vt sic eo citi⁹ morē fame. Cūq; p aliq̄d tps sine cibo ⁊ potu māsisset custodē turris voce lugubri ⁊ lamentabili rogauit: vt ei modicū daret de pane ob reuerētiā gloriose vgis bar. ne sic fame morē: custos nec clamorē nec pñes aduertebat: ⁊ sic p aliq̄d tps iacebat ⁊ nūq̄ dabat custos vō existiabat illū iā mortuū. rogauit g⁹ dñm vt illū cū pmitteret pñsq; corpus mortuū exalaret feret. Iniecit igit funē i collū detēti: ⁊ ad sumitā tē deducēs sic eū de alto piecēti: q cū ad trā puenisset statū se crexit: ⁊ oēs q aderāt hoc vidēs i suā querfū se quos ille dulcē monuit: ac pp deū rogauit ne fugerēt: s; vt ppi⁹ accederēt ⁊ cū accessisset ad eū interrogauit eū quōd hoc fieret aut quōd vñ poss; qd ille rñdit. be. vgo bar. me i oib⁹ āgustis meis cōditiuit ⁊ in eiectione turris suis scissimis māsib⁹ me sustētauit: ⁊ mori n possū nisi pñesset: ⁊ sa cra cōione munit⁹ ⁊ iunct⁹. Interrogat vñ hāc gñaz bñer: dixit se iunij ⁊ oīomb⁹ oī die ⁊ oī āno honorauit eā ⁊ hāc gñaz mihi apud deū obtinuit: vt mori nō possē absq; sacris: qb⁹ pcepit statū spū exalabat. Aliud ex legimus. C Tpe serenissimi odolfi regis rom. accidit: vt qd i comes ex mādato regis in pñib⁹ oīatilib⁹ pñidēt. labēte vō tpe famul⁹ de pñia militari q vgnē violauerit i cūsa: q capē vin cul⁹ iclusus quousq; cogitare de cōsilio nobiliū ac citat⁹ q ē eū eēt sūa faciēda tpe statuto oēs cōne nēre: ⁊ inuenis adduct⁹ ē q tñme rogauit vt cōfite ret: vocat pñessor. audies cū inocētē ipz inuenit. vñ pñessor eū indurit. vt be. bar. ppetuū sūitū vñēt nec ad domū vñret ⁊ rediret nisi pñs locū ātiquū culmē i pñia vñret. qd ⁊ inuenit fec. iterea mulier clamā iudiciū ipsoꝝ inuenit ad iudiciū ducit iudex qñt d sūa. iudicis iā d vita sūa despās: qd iā iāno⁹ accessit quē nō nonit exhorat sūenē vt in dieē rogaret ipz sūū vñū posse loq. qd factū ē. Tūc tota vñneritas enervat q ⁊ qñt ille despect⁹ vñs fari: ⁊ rñnabilē dñdes plātā sūa: ⁊ inuenē eē mīl lā: ⁊ qñt pñas: q oēs tā nobiles q ciues ⁊ oēs q

aderāt illud vñ eē dicebāt: ⁊ sic sūaz renouauerit: q vñ dñanū sensū pñit: cui null⁹ pñdicere potuit. Et dñ pñit: inuenis āt tribunal exstebat pñmīo gaudio pñtern se volēs casu accidit: vt collū iudicis āplectēt. Qd vidēs sūi iudicis hostiliē irruēt i cū. h⁹ pñi ⁊ amici vidēs despāt: sctēs ⁊ lamētātes qñ mortuū cū reliq̄rūt. Qd itelligēs pñessor: cōfideēt amicis suis ait: neq̄q; sic de bñficijs be. bar. dif fideēt. q veracit scio q san⁹ ē ⁊ nullā partē corpis molestiā. Accedēs pñi ⁊ amici eius cū festinanōe nullū vestigiū vulneris inueniūt i eo. gratulabāt illi ⁊ meritis ⁊ bñficijs be. bar. pñitis: ⁊ magnifice eā laudauerūt: ⁊ sic inuenis tādē in fuitio be. bar. vitā suā finit.

C De sancta brigida.

Brigida vgo religiosa vidēs sibi i stare tps despōsitiōis dñz rogauit: vt aliquā deformitatē sibi imitteret vt saltē h⁹ mō pñer istātiā vitaret. Tūc vñ oculus ei⁹ crepuit ⁊ liq̄fact⁹ ē i capite suo: accepto g⁹ sacro velamine brigida cū alijs vñib⁹ sacris velat⁹ ⁊ deo deuot⁹ in oppido mād⁹ extitit: vbi dñs ei⁹ oīone plurima dignat⁹ est facere miracula. C Hospitē quāā marci noie sanauit: decē ⁊ octo ecclesijs de vno modio ceruise a cena dñi vsq; in finē pasche sufficēt mīstrauit. C Leprosos cūdaꝝ petēti lac cū nō bñer aquā frigidā pōneret: s; in lac aq; quersa ē: eoq; hausto puella sanata ē. Deinde leprosu curauit: duos cecos illuminauit. Lōtigat vt eā cogēte iter facies i vadū sūuū labēt: ⁊ fracto capite sūguis emanauit: quo mlieres due mote linitē vocē receperūt. Post h⁹ vñs pñosū regis a manu rustici lapsū disiluit ⁊ nerustic⁹ dānaret a brigida itegz restituit ē. Cūq; mlier qdā leprosa poma negaret brigide pñib⁹ pomariū fūdīt: eraruit ⁊ poma nouit int⁹ relicta penit⁹ euānerit. Nec iter faciēs i curru vidit paupere qndā cū sūilia sua mīla sūdof ligna ferēt ⁊ mīstra dāt illi equos suos. Et illa cū puell suis iūt viā pñedit. ⁊ ait. sōdite sub cespite p pñnoꝝ ⁊ aq; pñipat pp pegrinātes. mor cespite cie eto sōs pñiles emanauit. h⁹ scō dñx ide trāsēs brigide duos equos dñit. Appropinquāte die pasche dixit brigida puell suis. q lauabit infirmas nras soroꝝ. Cūq; ille vñpote inuēcule oēs recusaret brigida itranit māsib⁹ illas lauās ⁊ ab infirmitate sanauit: qz vna erat palitica: alia dñmōiaca: alia leprosa. C In domo qdā aliā scā brigida manēte: casu cōtigit vt oēs erirēt: ⁊ venēt qdā petētes panē: ⁊ brigida cūspiciēs dixit puero ppe cubātī palitico: ⁊ muto: qd tñ ipa ignorabat: puer scis vbi sit clamit: ⁊ ille rñdit scio. dixit ei brigi. surge ⁊ mīstra ill. ⁊ fēu ē ita. In domo vna duodeci infirmos curauit. In pñilio magno: mlier qdā vñt epō crimē sui pñi ipo fuit. cū be. bri. os signo crucis signass; illa itunuit a vñce capis vsq; ad plātā pedis. nec tñ veritatē pñessa ē. dixit. die itānle qd ē pñi: ⁊ ille rñdit. epf pñi me⁹ nō ē. S; qdā i extrema pte cōcilij vñtim⁹ ⁊ turpis ⁊ vñt: i dieb⁹ ill⁹ vñt ad scās brigi. qdā vgo qñens elemosynā ab illa. cui brigida dixit. Accipe vaccā meā ⁊ abdne. cui illa rñdit. vacca mihi mībil pñest: veniē ergo latronef ⁊ auferēt eā mihi. Brigida dixit. Accipe cingulū meū ⁊ eo aqua intincto

pgēs sanabis infirmos: quo arrepto leta abiit et ab infirmis sanatis lucra multa erit et pauperibus christi distribuit. In tpe famis brigida prexit ad ep̄s ibox vt ab eo petet fruges. Ille tpe qdragesime cu aliu n h̄et panē dux cū lardo pposuit et illa euz ep̄o comedit. Due at illi puelle nolētes cānē cōcedē abscedē: s; ille v̄se se i duos sp̄etes vii grauit a brigida corā ep̄o icrepate sūt. Tūc eis penitētib; illis orātib; sp̄etes mutati sūt i panē. Post multa tlia admirādā brigida migravit ad dñm.

Angolfus

ex nobili gñe burgū die onūd fuit: q qdā vice i cāpania ad fōrē veniēs et de aq bībēs venit dñs loci vbi fōs emanauit: et ei fōrē v̄cālē exhibuit. Scīs vō memor: illi vbi diuici. Si dixeris hūc mōti tolle te et ēmit fōrē cētū soli dis. Cū at hoc v̄ro domū veniēs narraret et ab ea drifus bacculū quē manu tenebat solo iſxit quo re feto statū fōs erupit: sic ille quē emerat et i loco vbi i cāpania fuerat nūq; plus emanauit. v̄ro: eius at a quodā clerico nefario polluit: ita q d h̄cā sup hīs intpellaret et ipa iſtāt negaret. Immitte igit manū i fōrē: vt d; q cūcta videt vitatē ondat. i la ip̄rita i misit. statū carnes v̄fās ad ossa d̄pēdebāt. Tūc ille. morte qdē digna es: s; ei q cūcta indicat refuo te. Cleric⁹ vō mulieri adherēs qdā nocte cernicē. gāgolfi abscedē volēs ipm i corā vulnerauit q p ali quos dies supra cōdōne ad dñm migravit: et miraculis mltis claruit. Cleric⁹ vō vt iudas mōta erepuit medi⁹. v̄ro: at gāgolfi cū andiuit q maritus eius egros sanaret nūdit. sic fac v̄ntes gāgolfus: sic an me? statū a pre illa turpison? pdiit. Taliq; demceps subiācunt opprobrio vt oī vita sua eodē die. f. feria sexta quot vba pmlit tot turpes sonos ab illa pte emisit.

Balricus

ex nobili alamanorū gñe or̄ i monasterio fci galli emittit: vbi cū habitu vellet accipe ab iclusa p̄bibeē dicēte sibi q futur⁹ cēt ep̄s in angustia: qd pcedēte tpe sc̄m ē. Quodā vō die cum sc̄s cōrado ostiāti ep̄o ad mēfā cōfedit a h̄cōsur gēs ter missā celebravit. qd dū cōrado innotuit dixit nemo illo hodie saturior: ad missā accessit credēs cū comedisse. p̄der oleū i cena dñi ab eo p̄secratū mlti sūt sanati et oculi plimi illuminati. Quodā tpe in die fci iōānis baptiste grani iſrimitate op̄fusus duo inuenēs astiterūt ei: quoz vn⁹ ait qre n̄ surg; debes. n. ad sc̄m iō. missā hodie celebrare: q surgens bis eodē die celebravit. Post multa miracula āno dñi nōgētesimo: etat⁹ sue octogēsimotertio. ordinat⁹is sue qn̄gētesimo migravit ad dñm cū corp⁹ euz ad lanādū fuit dñndatū tāta fragrātia d eo emanauit vt cūcta pectora astātia r̄plerēt: portafigi ad ecclīā sup̄nēt v̄nolfgāg? ratiſponchis ep̄s et ip̄s i ecclīa scē affre honorifice sepeliuit.

Affra

filia hilarie em̄ pgenitores a cyp̄o venerūt: cū essent cultui veneri dñi ipa cū acill hīs mētricio se dīcanerat. Max p̄stibulū n̄arcisus ep̄s cū se: ice diacono p̄secutionem dioclitiani deuitas

ignorās igressus ē. Et p̄mū turpi amatore suscepe? ē: postea xp̄ianor ep̄s conat⁹ affra pedib⁹ ep̄i aduoluit: et cōuertit. De man⁹ xp̄iani q̄rūt: s; affra sub lini fasciculis eos abscedē. tūc affra ep̄s ad hilaria m̄fēs suā ducit q ēt ad adluta pedib⁹ ei⁹ efficiē xp̄iana. Tūc clamat demō sup ep̄s se iniuste a suis hitarōib⁹ expelli: et recusat abscedē nisi aliq aia sibi i p̄tatē det. Dat ergo ei draco magn⁹ ab ep̄o i fan cib⁹ alpiū quē statū occidit demō. Tūc n̄arcisus domū hilarie i ecclīā cōsecrauit et dionysii aūticulum affre ep̄s ordinauit i angusta. Affra vō cū solita exercec neglexit: caio iudici accusat cū dū iudex paga n⁹ dret denz xp̄ianor meretrices abhorrere et xp̄m hitare i talib⁹ nō posse. Affra ridit xp̄m p p̄toribus venisse. iubeat igit i insula lici fluminis cremari m̄r at et acille dū eā sepelisset ibidē cōp̄elēse i igne cremant.

Sualdus

rex anglor filius achie. sororis fci admūdi regis q et p xp̄o occubuit: fuit vir magnaz ele mosyn⁹ i die pasche ab adriāo idifranchi dīna audies: cū lignā ignozaret rex p̄p̄lo it̄rprabat: ea die dū paup; p̄fugerēt et iā oīa victualia eēt distributa discū argētū scē p̄frigi et dan egēs. Cui ep̄s cōgratulas manū ei⁹ osculabat dicēs. iſlūq; senescat hec man⁹: et sc̄m ē ita. p̄mā. t. n. vsq; hodie q ēt die ac nocte vacabat diuinis et aut supm⁹ aut flexis genib⁹ grās agebat. f̄re suo cāfrido ab ip̄ia p̄p̄to dū cēbitonū cū mltis sup se veniētē ip̄e erecto crucē v̄xillo et f̄eris gēib⁹ sup̄ant. q. igr̄ regni sui āno erat. 38. rex miricior q aicefforē suū p̄merat ip̄s i p̄lio occidit: et caput cū m̄ā b⁹ et brachijs ignominiose st̄piti sup̄pedit: q postea mltis claruit miraculis. seho lastie? qdā bona dicēs et mala faciēs ad extrema p̄duct⁹ vidit se ad iſeros duci: iuocat auxilium osnaldi et allata sibi p̄tiela pali i q caput osnaldi euz m̄ā b⁹ pepedit i aq b̄ndicta posita et eo potato vitā obtinuit et salutē.

Ecla

spōsa thauri sedēs i fenestra sua audiuit paulū q iconū venerat de v̄gmitate p̄dicātē: eidē adhesit. tit⁹ imbi p̄cesserat et paulū sic d̄scripsit. Statura breuis capite robusto: sup̄cilijs iūctis: naso aqlino ḡra plen⁹: tē m̄r teele filiā cū ap̄lo accusauerat: vii ābo ad p̄cōsulē t̄bāt: m̄fē 3 filiā clamāte: q spōsū suū p̄tēnit et hūc adh̄et: tē paul⁹ expellit et tecla igni i iecta illesa eruit et inuenit paulū p se orātē et statū eū seq̄at̄ biochiā. Ibiq; a quodā p̄cipiscit: s; vidēs se cōtēni p sacrilega iudici f̄dit. Seq̄nti die tecla iter leones: leonas: et v̄rſos p̄iſcit: s; oēs se iūctē iſerficiūt: et v̄go illesa p̄māsit. tūc i aquā int̄ feras p̄iſcit et dixit. In nō. pa. et f. et f. sit mibi hic aq fōs baptisim⁹: et oēs fere moriūt. Itē i ap̄b̄teatro int̄ feras p̄iſci crudeliores iubeat. s; pie matrone p̄fuit et odorifera qdā aprāt: vt fere dormiant et mitigent: qb⁹ statū soporans thauri fortissimi adducit qb⁹ iſmita feramēta ad genitalia ligātur vt mag⁹ semāt: et v̄go ligata int̄ illos p̄iſcit: s; illesa ēt ḡbuit v̄icūl absoluit. Deū it̄r: cū ap̄lo romā p̄git: tādē a paulo reecta b̄ndictōe iūpta iconū rediit: et spōsū suū moriūt

Turp et foma

De sancta

reppit. mī igrī i sua negtia p̄māsit: ip̄a mltaz v̄ginū
mī extitit: orās ad dñz migravit. De. l. cunegūde.

Enobilissimo parētuz ma-
gnor. v̄s. au-
gustor. sūgūne duo imarcescibil' glie flo-
res emicuerūt: scūs v̄s. henric' Mo. ip̄y
gl'iosissimū decus eiusq; dignissima collectalis pie-
memorie cunegūdis ipatrit. Eadē v̄o be. r. dō di-
lecta cunegūdis freno ipatorū cōpāl' n carnalr. pū-
cta celesti regi v̄ginatē suā p̄secrauit quā vsq; i fi-
nē casti zingz p̄fēu dō teste p̄nauit: qd postmodū
diuinitas ne lumē i tenebris lateret ondit: dū cā ad
p̄fūdēdū v̄ginatē hostē r obstruēdū os mēdaciū
v̄ginē xpi loqntiū sup ignitos vomēs icedē r ille fā
pcedere dedit. In fastib' itaq; p̄stituta cōtinentie
sue gl'ia sub tēni clamidē ip̄y satagebat abscondē:
vt rāto p̄p̄h' q̄to efficac' poterat. p̄moueret: q
dō istigū illo quoq; adiunāte ad laudē ip̄i cogi-
tabat p̄ficere. Deniq; post nouellam secundissime
plātatois sue eccl'ia quā cū illo studiofissimo coopa-
toe henrico i loco bābergēsi venustissime sic hacte-
n' cernit fabricauit sub p̄cinio p̄ncipis ap̄lor be.
petri r sci georgij martyr: mōasteriū sub reglā be.
benedicti ad aglonarē plagā i honore sci michael. ar.
extruxit n̄ miori studio p̄dior quoq; ac diuersor do-
narijs ornatissor. Tertiā demū v̄sū meridies sub
ordie canonicor sub titulo be. p̄tomartyr stephāi
p̄uo qdē fecimate: s; maiori opa de suo m̄rionio ec-
cl'ia dedicauit: ad quā dedicādā be. papā quē p̄fa-
t' deo dign' ipator hēric' ad p̄firmādū bābergēse
p̄dificatiū aduocauerat venire rogauit: ip̄a quoq;
illō p̄salmographi fecū decātas. Dñe dilexi decore
dom' tue diuersa eidē eccl'ie iuxta ip̄ialē magnifi-
cētiā p̄mit i diuersis eccl'ie ornamētis: q oīa ip̄e dñs
ap̄lic' vt sp̄ memoria fūdatricē ip̄i illic floreat ne
qū p̄frandē aut violētiā v̄l furto subtraherēt ide du-
ra bāni sui inodatoe septmagita quoq; duor ep̄or
q illic aderāt auctate ip̄o die p̄firmavit. Itē mōa-
steriū sci saluatoris n̄ri iesu xpi r ei' victoriosissime
ernēs i loco q p̄fugia dī magnifice p̄struxit r ācillaz
di ibidē dō fin regulā be. bndicti fūctiū p̄gregatōe
decentissime dēliant. p̄doro coopāte ei i oib' ip̄iali
maiestate idē mōasteriū oī ornatu decorauit. An p̄n-
cipale altare āconā de auro r lapidib' p̄ciōsissimis
statuit. calices aureos r argēteos: catinos aureos:
aureos v̄reos: pallas r casulas vela r cortias cap-
pas auro r gēnis itextas r ceta v̄silia sine vasa
ad misteria tāto studio r tā sūptuosus expēsis eides
eccl'ie cōtulit: vt quēq; ea itūc reglā munificētiā r
mirā v̄ritusq; ipatoris. v̄s. r ipatricē denotōz i dēū
magnopere admirari n̄ cessēt. p̄fret has p̄ncipales
sue opatōis p̄marias eccl'ias q cōuēntialis eccl'ia q
mōasteria illor donatino n̄ gloriā se aut i p̄diss di-
latatas aut decoratas ornamētis: Alias. n. āngitāte
collapsas reedificauerūt. qsdā ē dīstructas r ad ni-
hilū redactas i p̄stinū p̄t ē i meliorē statū istaurane-
rūt: r sicuti p̄uēdēs v̄gēs oleū sue mīe i diuersos
effūdērūt vt merito dīe possint xpi bon' odo: sum'
r i oī loco. O zingū nō voluptate s; bōa volūtate
copulatū. o sēm infūmonū vbi v̄nā fides iniolate
castitatē vbi v̄n' spūs mīe r v̄ritatē. vbi idē velle in

v̄tutib' idēq; nolle i vicijs: vbi nec p̄m' nec alē dī
scerni p̄mit dū alē qd p̄m' voluit: vbi par āius in
multifarijs operū effecib' pares in dñob' ondit
affect' q̄s has nuptias dixerī nescio: v̄nū scio: qz
n̄ra mō nescit regio tales dū pp regnū celoz se ca-
strātes nec plē tēne secūditar: expectātes celibē a
deo gūatōes recipent a quoz ore la' dei nūq; defi-
cier. Hec ē gl'iatō grētiū dñz q v̄nētes in xpo mē-
bra sua mortificātes pp x̄p̄z super trā mortuū re-
gnātes cū xpo bona dñi sui vidēt i regiōe v̄nētū.
Qui de v̄ra r miraculis p̄ij hērici x̄p̄ianissimi ipato-
ris r mīfatōib' varijs q̄s fec i domo dñi. De signis
quoq; r miraculis q post trāsitū ip̄i p̄u ēc fat' di-
gne scripta scā recepit eccl'ia. nūc āinz p̄upugit ac
i mēte venit vitam memorāde v̄ginis n̄re benē
explicare r mēorie scripto p̄mēdare: vt ad exēplū
ei' se itētes q̄cūq; v̄gēs quūq; v̄e vidne p̄fē v̄ite
normā arbitrent' quē fatōz illi' idēq; n. nobis
magis ope p̄uū digne duxim' vt illi offiū subtraha-
m' oris cui' p̄uidētiā quotidie aliūta p̄cipim' cor-
porē. Hec itaq; itaq; suo sue castitatē p̄ntissio sp̄ cu-
stode: vbi eā suis v̄ginē v̄ri trāsdūcerat i xpo resu-
gnauit. ad celestiaq; ingit suspirabat gaudia trāsta-
to illa se ad deū vt sp̄ totā cōtulit ip̄i sue castitatē
necitātē ac salutē adesse illū suis eccl'ijs illum filijs
quos ei i ip̄o aggregauerat p̄ntē affore: aduocare:
vigilijs orōib' istare: die p̄icā cū martha: noctu
p̄tēplatiā cū maria vitā agē n̄ cessabat. Quāta v̄o
elemosynaz largitate: q̄ta orōis istātia p̄bū zingū
defūcti aīa desudauerit i subseripta pagia quā ip̄e
p̄ se: nā l̄rārū r artū aliarū distinguē auro gēmisq;
sacras vestes p̄tissima fuit. p̄posuit r scripsit quēq;
voluerit agnoscere potuit. C. Cunegūdis dīna
dispēlatōe solo ipatrit noie sp̄at dilecte p̄gregatōi
i p̄fugia q̄cūq; iuste quēt dilectōi p̄p̄e aduēsitātē sar-
cinā facit' veluti existio tolerare si v̄ias res saluas
icolumēq; existē viderē: q̄tūis. n. mēs p̄cellōstiq;
enraz fūctib' v̄ndiq; q̄tūis: v̄ie tū recōdatōis āco-
ra a cordis p̄fūditate n̄ euellit: r lz lōge remote ab
ocul' ab aīo tū nūq; recedēt q̄s nos sepabit a chari-
tate xpi: casus dolorē aut lōgitas remotōis: qn ēt
si amisse facultatē vsus p̄cederet: volūtas hec op̄is
exhibītōe p̄p̄obaz. Ip̄z tū modicū qd adhuc deo
volēte reliquū tenem': v̄e p̄monitōi alienū ē v̄o
lum': vt p̄cipatōe p̄ntat. r elenē magnitudo de-
uotōis. Ad nāq; si par habuerit par filijs tribuit.
Ecce hec modici sup' m̄mūselā ad refectōez vob
mittit carnīs: vt aīaz scīor p̄is v̄ri ātūna oīonis
alimōia reñciat: qm tot insor p̄ces v̄namint p̄ti-
nnate ap̄ deū mltū p̄nt p̄ficē: Jac. attestāt. Ad
tū valz depēctio iusti aff. dñā. ille ē atq; ēt iust' dñs
q iusticias dilexit eq̄tatē supplicatōis exaudir n̄ re-
spuit: s; vob idēfessis itēfessōib' sup̄dci chari mēo-
riā faciēb' salutē dabit p̄mū. qd ip̄e p̄mittit. d.
Qui p̄seuerauerit vsq; i finē salu' erit. Atq; bonū
op' i p̄spū ēt di placitū ē cernit: si n̄ solū p̄ ill' q i
hac vita positi mltā vob dōa: s; q nlla fecerit orane-
rit. Obsecro g': vt cū a cordib' v̄is nūq; abijciat
q vos tāq; p̄pas amauit: atq; hūc locū v̄ra fuitute
florere voluit. Estote quoz mēe necitatis mēores
sp̄ hilaritate cordis misericordes i illud ap̄osto i

dilectōe sui simlatoe necnō vfe iūis i quādā mutue
charitatē soliditatē magis ac magis gerescat qten? i
die tribulatiois elamōe vrs ipsi? aures exaudiat q
die. Vbi duo vlt tres gregarij fuerit i noie meo in
medio eorū sū: qd vos dūm pmereri bonō eodē p
stare q cū pfe? si. vi. re. p oia sēla sēlor. Amē.
¶ Deniq? Corado sibi succedere i rēno ipa curis
seclārib? nē iā diu dīderat exonerata iā i rpo
ānuerfario die trāsit. s. hērici archieps cū epīs ad
dīcatōes pūgādis ecclie gnoant vbi int missay
solēnia ipiali dēctissima oī oīn atū culta āte pīnci
pale altā vgo dō dūora pēssit ibiq? thesaur? icōpa
bile ligni. vj. dūici cruce pūā qdē i mā: s. marimā i
vīute dūi obulit. at vbi lectio enāgelij i q sup arbo
rē crucis afcēdes conspiciēt se iesu suscipe? ab eo
bndictionē pusill? meruit facipe leta fuit rēale pur
purā erēs tūcā fultiorē quā ipa māibus suis opa
ta fuerat sacerdotali bndictioe data. vesse fligōis
iduit? mltis qdē p se flētib?: p illa āt gaudētib? q
iā seculū dānāst? i vestib? capill? q buensq? eodem
mōasterio p veneratōe suā pēssit: iposito sibi ab
epo velo: ānulo fidei subarata gratulabūda succin
nuit. posuit signū i facie meā? ānulo suo subarra
nit me dūis me? iesus xps. In spōso xpi cōsecrata
dū filiaz suay se scissimō? pūbērio applicuiss?: nō
vt mī filiab? se pferēbat: s. oib? ifuēs suile psonā
se oīdebat: ita mī vt cū oīa faceret ostētatōe fuge
ret singlor? ne rēper i pūti seclō mercedē suā. opa
bat māibus suis sciens scriptus esse. qui non opa
tur nō māduet. Spōso suo aut oīas loquebat aut
psallēs ad ecclie lūmā pene iūsa ppabat nūb? se
ueritate illi? iocūdi? nūb? iocūditate seueri? tri
stis i risu: i tristitia suavis bene vite spatū eterna
memoria cōpēfabat. Idē illi orōis loc? q gēt fuit
idē sp? habit? scultū corp? dū sciret reijciēdas deli
tias corpis qd paulopost vmb? exarādū fuit. spēa
legere: aut legēte audire vidisse: mltā illi circa cō
tubnāles denotio frequēs decubātū vīsitatio: so
luta paupū solatio. pēfeca cā fecisse plura mira
cula credim?: s. q glā humanā? oleū adulatōis
sēp fugeret cē suppsā aut i curia hominū seu suo
lutiōi tēpor? nō defectui deputādū vīutū: vā ēt tāte
maiestati idigna scribēdi minor: matia fuit panca
tm q i script? repim? vī veridica scimōnialm vbi il
la p rpo militabat relatiōe cognōim? hic iserre
dignū durim?. Cū p? orōis frequētā iter lectiōis
lassitudinē ācilla xpi i lecto nō plūmis extructo: s. ci
licio strato mēbra sopor granata remissis? puella sa
cra q de more illi affidebat sacros codices legens.
Cū fere ad mediū noct? lectionē extēderet caligā
tes oculos clausit: lūmēs? e māib? elapsū paleas cō
ripies sui fragor cūctilactēs sorores excitauit: cla
more? cōcurfū facto vgo xpīde sōno exēssit: dum
colluctātes iter se flāmas circa se asperit ad orōis
arina se gnerit? i signo crucis adustionē illā absq?
oī suay lēsiōe vestitū auertit. Tūa hec xpe opa q ba
bylonios ignes vt pueri tui seruētur illes. Aliud mira
culū q? tūmēdū q? mirādū hic placuit subseribē in
quo nūm illi? cōstātā? i rigōis seueritatē discē po
ter: hūit fecit sororis sue filiā yā noie quā a pīmis

ānis educatā oī disciplia seclāriū quoq? lī ay sciē
tia istruxerat. hec māsterā nō min? religiōis q? dile
ctiōis amor i mōasterio secuta? cōsecrata fuit: bāc
i oib? plene istructā: vt ei? i orōib? vigilijs ac ie
iunjs pseuerātā? a dño patiētā pserit oī affēsu
? rogati p mā i ipō cenobio cā abbatissā pscit. Cū
vgo mī filiā suspiciēs iuxta cōmōitōes scāy iādu
dū bīd pcedētū patz? repetēs alloq? moner ob sa
lutis affectū vīlia ac dō placita sepe dicer: frequē
ter audire: solitas religiōis itueris vias nō deserē
mag? magisq? errorū dūia: ac diaboli caleat? signē
ta nullā luci ac tenebr? vīrati atq? mēdācia turpitu
dini atq? egestati apō dei suos decet cē cōlonem
sollicite cauere ne vana sectādo defineret cē tēplū
dei: fieret hitatio tenebray. fieret dūmōis monumē
tū: lūmā sua i dei defigē aspectū. p dūmāq? docet
facere: vt fructū doctrie sue ipa i illis dō adinūare
possit inenir: hec? p hūmīnōi iter atq? iter: māno
studio ei? sculcāst? q? i oib? iā psectā? ipaz māgrāz ve
nerari cepit. Ipā vbi i matura librate posita ē pau
lati a rigore suo dīcē: meliorē cultū lautiōe cibum
vīuorū alimēta dīderare: vltima i choro p mā i cō
mūio puellay fabul? itere? i oib? lūx? se agēf? ce
pit: p hūmīnōi leuitatib? dū cā scā dei pūat? iter
se publice corā oib? argueret sepi? obsecraret icre
paret: nec illa velut mīrere p fōcūcio aut familiari
tate vana cōfīsa emēdare: qdā die cū ipa cū quē
tu cruce: nā dies dñe? erat: seq? abbatissā defuit:
quā illa igrēs? epulātē cū coeuis in zelauī repiēs
zelo pietat? armata cū vbo cōceptiōis dextā ma
xillā ei? pēssit: q? q? sigillū quoddā formā digitōis
accepit: q? oī tpe vite sue nō caruit: d quo nimiz? fū
cto gīst: q? nō tū p se s. aliorū emēdatione h? pūlit
vt hūi? vīso alijs pferet: ad meliōis vite statū
a vītijs suis rector? gref. Sōte? illd dīractorib? fabu
losū? i fīdelib? vider? rīfibile putabī? q? scītatē illi?
quā grā hūilitat? ipa boies late? voluit elemēta lo
quūt. Deniq? cū post lectiōes enāgelij suo solēni
more ad altā sacrificatura accederz? dextre man?
sue chirotecā dīrahēs cū null? q rēper adess? a se
ficcit quā radi? sol p fenestre rimlas i trās suscepit
? tādū q? famulādo sustinuit donec illa p? sacrifi
ciū fīdēs cā rēper. Tale ēt qd i bī yestegoaris ali
qū dīna vīute oīfū fuisse legī? q dū a sed rīstici tre
uerēs pōtīfīcēs a sūma maiestare dīspici? p maiorē
lūmīar? famulātū honorat. Quiz itaq? capax erat
mentoz? q iudicē cūctoz? meruit hīe vīutū: quidecī
i sed pposito supūit ānos tā hūilitat? grā q? p re
ligiōis fūerēt. oib? admirāda. Tādē p nimia ci
boz? abstīnētia oīonis? i vigiliay? i credibīlī pseuerā
tia cepit co: pe lāgnescē? i grānscēte morbo pan
lati dīcer: s. dū mēbra dolo? p herēt? exteri? mī spū
q? la? dī ore ei? sp? cōstābat iteri? vocabat āge
los quoz? hic vita: illic nūc cōsōrno frūit. Aplos? cō
fessores quoz? fidē sēp? cōfessionē tenuit iterpel
labat. Cūq? xpi i suo exītu iūtabat eboz? quaz?
emulatiōe i carne dū pter: carnē vīuē se iūmaculātū
xpo cōsecrauerat eboz? oīz? dī famulātū sibi ade
sibi occurrē orabat: aurilū vē qd scriptū ē tūmēti
b? deū oīa cōopā? i bonū i obitu tāte vgis vidim?
cōprobat: nec dū spūm exhalauerat: nec dum xpo

Be. s. dorothea

debita reddiderat vitā: et tā fama volās tāti pñun
cia luct? n tñ sacratas vñes aut diuerſi ordiſ vi-
ros: ſz et toti? vrbis populos ad eregas gregabat
Sonabāt pſalmi et totā domū vbi ſac? corpūculū
i medio ſup illo nobili ciliicio cōpoſitū iacebat i ſub
lime reſonās letantia p ereſte aia qñebat. Interi
ex more regales tāq? ipatrici nō vt paupcule debē
tur foron parāt obſeqe: aurea feretro obtinēda p-
ferūt velamina: cū illa pſallētes vult? quos an vt
ſpōſo veniēt letos videres ad os retro: qre manu
ānuere: amict? iſte ait nō ē me? auferre hic. orna-
tus hic alien? ē: his terreno ſpōſo: iſtis celeſti ſum
copulata nuda de vtero mñſ ince egreſſa ſū: nu-
da regrediat illuc. his miſere vilez carnis materi-
am inuoluit et corpūculū meū iuxta tumultuz friſ
mei ac dñi hēric ipatois quē me vocātē video in
ppio lōcello reponite. Idis deis i manu dñi ſpūz
cōmōdās carnis ſarcina abiecta ad ſuū aia reuola-
uit auctor: et i ātquā poſſeſſionē dñi pegrinata cō-
ſecdit: terris mñez cōem ſe amiſſiſe ſcēb? celis at
cōciue i ſuū cōſortiu ſe ſuſcepiſſe gaudēb?. Ita de
mū ſacro illo corpore feretro ſuppoſito nobiliū or-
dine pcutē: multis hici de cōſueñb? tūmū cū illo
ſibi ſp familiariffimo paupēz cōtubernio ad locuz
pdeſtinatū ſepulture felices erege vñq? delate ſūt:
Cū vero relictas vrbes vacua rura: deſolatas ci-
uitates vñdiz cōcurrē pplōs videres: mñez par-
uulos ſuos i brachijs gēlātes. iſirmos i grabatis
iacētes ſanitatē gñā ſperare. ſelicē ſe credere ſi cū
aut feretro lūg aut ab ipō cōtingiſz vimbati: tādē
i ecclēſiā bñ petri corp? nō ſine labore deportatz
triduanas ibi meritis ſuis ac bñficijs cōdignas ha-
buit eregas: filij quos ipſa illic i xpo aggregauerat
de mñſ pace tā ſecuri. p ſe at ſollicitū i ceſſāter pſal-
lebāt: dū cā ſibi ad horā ſubtractā ſine timor amiſ-
ſiōis i ſpe ppetue interceſſiōis recepiſſe plaudebāt.
mñ de celo filioz pſpectās affectū gaudebat: itave
lūm ſac? corp? ſacris veſtib? diademate xpi ſuppo-
ſito ſuo loculo i dextro latere: ſic hacten? venerat
repoſitū ē. O ſelix bābergēſis ecclēſia ſecpiſti theſau-
rū: quē amiferas. pear et malefica lūgna detractor
oculor teſtimonio cōſutata ē: dū virgitas ei? reb?
approbata: ſcītās clareſcēb? ſignis vñ teſtificata
p xps dñz nſz. Chriſtiāc ſligiōi pñciēs fidel? ecclēſia
q i euāgelio voce dñi teſtāte dei mñ et filia p gñam
noſat. mñ q: ſcē opatōis exēploſ. lios dño generat.
filia: q vñs filio p ſalute mūdi incarnato eruditōe
ſcōz patrū quondie gñat: ſalutē miſſā a dño celeſti
archiatri effcib? medicine plenā tā corpis aurib?
aīaduerrat. Adūā ſe machine adito: būmo gñi p
iobediētiā lapſo adolē: vt eñe vite fruct? ſaciēte
nouā plātatoz. ſ. pñ: tūā e: elia iſereret pñarchas
et pphetas i mūdū mittere dignat? ē. Qui crediti
ſibi officiū qñq? corpis ſcēb? ſerto quoz q eſt ſpūs
pph? tie myſteriu incarnationis xpi: et oia q de ipō
annūciāda erāt pñciantes: alij aſpitate vñe alij di-
uerſis penaz mortib? ipſi quē pphetabāt ſimula
tū ſuū fidel? iplenerūt: hor limes xps eñi pñs cō-
ſilio p liberādis hoib? de inemerate vñs vtero p-
ceſſit: vt tā ichoate plātatoī miſſis p orbē apoſtolis

atq? de ſuo corpore ſuſo errore ſabricatā nonellā ſup
edificaret ecclēſiā. Que ſcē trinitatē fide ibuta et mū-
data baptiſmi gñā martyres pſeſſores et iſirmi ſe-
rus virgites aīo m cōſtātes pñitias obtulit: iter qſ
brā cūnegūdis ſios bābergēſis ecclēſie cū ſcō henri-
co q romanū tenuit ipū ſub cōingij ſpecie imorta-
li ſpōſo caſte virgitatē honor dſeruiuit: vñ iā ei? ſā-
citatē merita p orbē māſeſta declaratiōe apparēt:
qz i loco vbi ſcūz cōp? ei? geſet iſirmi qñq? labo-
rātes egritudie ſanitatē recipiūt. vt at ad oia cau-
tiſſimi teſtes ſim? veritatē amatorib? etati nſe ſue
cedētib? de his que ſcribim? curioſe id agāb?. ſ.
quo tpe curationū opandēs meritis pſate iperatri-
cis intū habuerūt largiēte dño. put poſſim? expli-
care volum?. Anno dñice incarnationis. 1089. idūde
ij. Ziemone. 13. bābergēſis ecclēſie epō. quarto pōti-
ficat? ſui āno ad vicinā ſci petri ne de ſcitate pñ-
cre virgīs ābigerem? ſignoz expñcta certificati ſu-
m? nā dū ſolito mor? pplus ad pñctū locū orenum
et vigiliāz cā cōueniſz: aſſuit et qdā demoniac? de
villa q dñ beirrent: q nec pietatē agnoſcēs nec ſce-
lus abhorēſe filiū ſuū igne cremauerat: hic duris
ſumb? aſtrict? ad ſepulch? ſcē cūnegūdis ita man-
ſueſcere cepit: vt ſuriali morbo abſolut? deū oīpo-
tētē laudaret: ei? cū? pñciant meritis b? accidit
ſe cognouit cū caterna qñſes exiterat dñitas lau-
des declamaret. Igit dū hec cū ſolēmitate chori
et populi agereſ qdā ſcē? i ſuburbio de hoſpitali ſcē-
egidij adduct? ſanitatē poſtulabat et miſericorditer
eraudit? qd pēbat obtinuit. Dū ſignoz fama to-
tū bābergēſe locū reſpñſiſz ſcē? de domo cōzadi p-
poſiti maioris ecclēſie ſanitatē affectās: et qñis na-
tura i mēbrs ei? oberrāſz: tñ put potuit velocius
reptās venerabili ſepulchro ſe igēſſit: vbi a dño
ſalutē optataz inuenit. Audiēs b? et ſcē? de domo
ottonis i eadē ecclēſia canonici vñt qñon? ad locuz
ſepulchri ſpās ſibi ex bñficio grē: ſic ceteris ſubue-
niri: cui ſine mora ſubnētum eē i xpo teſtāmur.

De ſancta Dorothea.

Loroſa vgo et martyr dorothea
ex pſe doro et mīre thea
fuit. pgenita ex nobili ſāguie ſenator. Ill
tpib? vigit pſcentio xpianor i terra romanor: vñ
tpe dor? ſpñē ſidola romana dñelinqūs pñia cū poſ-
ſeſſiōib? agr? vñcis: caſtr? ac domib? trāſſetant
cū vxore ſua et duab? filiab? criſten et califē: et pre-
rit i regnū capadocie: vñtq? i citatē ceſareā ibiq?
bitās genuit filiā de cui? vita nūc itēdum loq. Et
ipā genita ſcōz morē xpianor occulte ē baptizata a
quodā epō ſcō q ei nomen ipoſuit ex pſe et mīre cō-
poſiti. Dorothea at ipā puella iplera ē ſpū ſcō vñ-
tib? et oī pacis diſciplinā ibuta ſermoni valde ſuper
oēs puellas regūdis illi: qd iud? ſpēs inuicē ca-
ſtigat. diabol? n ſuſtīnēs ſabriciū terre pſectū i amo-
rē vñs Doro. ſtimulās vt ipaz carnali pñpſeſſeſſia
appeteret q abſq? cōpoſt dñerminatiōe p dore p-
dere ipaz legiō thoro pñmitteret. Audiēs b? dñlē
Dorothea qñ lūm terre deſpicuēs terrenas diuiti-
as intrepidā ſe xpo dſpōſatā facebat. Qd audiēs
ſabici? ſuroi ſuccēſus: moy cā i doliū plenū ſeruēs

olei mlti iussit. Ipaq; adiutorio xpi illesa mansit ac
 a balneo vngeri. mlti at paganoz videtes h^o mi
 raelz int se ad xps conuertit. fabia^o vo credes h^o
 magis artib⁹ fieri ipaz i carcere clausit nonne dieb⁹
 absq; cibo: alunt⁹ q; nutrita a seis angel⁹ du⁹ pducit
 ad tribunal plebuz q; vniq; villa facit appuit: cu
 ctisq; mirabat q; tot dieb⁹ absq; cibo ta formosa vi
 det. fabia^o vo dixit. mlti deos i pscn adores: eculci
 penas ii euades. doro. ridit. den adoro ii demonē:
 diu. n. tui demōes st: pstrata i terra eleuati: celū
 oculorant ad dñz vt dñdēt oipotentia sua: q; ipse
 sit sol? de? nō al⁹ pter eū. Ereretur nāq; fabia. co
 lunā: desup idolu. ecce multitudo agelez: cū ipe
 tu venies coterit idolu: q; nec pculā colūne iuueni
 ret: audita ē vox demonū p aera clamātū. doro.
 cur nos sic deuastat? mlti milia paganoz ad xps
 māsse cōuerrebāt q; et martyri palinā igressi st.
 ipa at doro. eculq; suspēsa: pedib⁹ eleuati. viciis
 laerat corp⁹ ei⁹. ysg castigat: flagell⁹ flagella t: dei
 de ad mamillas yguicas facule ardētes applicate
 st. ipa sēuortua vsq; ad crastinū sculsa ē. de ma
 ne pducta nec villa lesio appuit: de q; et cū ipe pscf
 miraret: dixit ei. Adhuc fuerat o amena puella.
 sat nāq; castigata es: misit eā ad dñs sorores su
 as epulēt: calistē: q; metū mortis a xpo recesserāt
 vt ipe doro. sororē suā a xpo auellerēt. Doro. at le
 nit alloquēs pūctas sorores auferē ab eis cecitate
 cordis eas ad xps cōuertit. Qd audiet fabia? abas
 sorores doro ad dñm ligari fecit: i ignē psci t cre
 marit: dixit doro. Quousq; malefica nos ptribis
 aut sacrificia vt vinas aut snia capitali plecteris. alla
 leto vultu ridit. qdā vis passura suz p xpo dñō t
 spōso meo i e⁹ doro delitne t rosas cū pomis collu
 gat: letabo: cū ipō i cñm. hoc audiet tyrān? i seipz
 iuremuit: pcepitq; vt plebitudo ei⁹ facies ei⁹ bac
 cul⁹ t hñub⁹ cedēt: vt torores fatigaret: q; nec ve
 stigia satiet ipa apperēt t i carē suā i crastinū: d
 mane vo pducit illesa a saluatore nro curata snia
 capitali indicat: t dñm ei⁹ mūx ducit vidēs eā theo
 phil⁹ pthonotari⁹ regni qñ illusione rosas de viri
 dario spōs sui petēs sibi mitti: qd illa pmissit. Qñ at
 vēit ad locū dcollatiōis rogauit dñz p oib⁹ q; ad ho
 norē sui nois sue mēonā passiois pegerēt: vt i oib⁹
 saluaret tribulatiōib⁹: t pcepit a verēcūda paup
 tare t a sfo arie liberaret: i fine vite pūtiōz t re
 missionē oīuz pctōz obtinerēt: mlieres vo pīctes no
 mē ei⁹ iuocātes celerē sētiāt t dolonb⁹ pfectū. Et
 ecce vox d celo audita ē: vci electa mea oia q; peti
 sti ipeasti. Do. vo ieliata adictū spiclatōz appu
 it puer purpura idut: discalciat: crisp⁹ capite: i e⁹
 veste auree stelle fuerit: serēs i māu ozariū. i sportu
 lā cū trib⁹ rosas t tot mal: cū doro. Obsecro te dñe
 mi seras cas theophilo scribe: t dcollata ē: t ad xps
 suū spōsū felicit collocata ē. spassa ē at gliosa ygo
 doro. āno tñi. 287. idib⁹ february a fabicio pside
 sub dioctiano t maxiano ipatonib⁹. Theophilus
 at stās i palatio pñdis t ecce puer appuit circa eū.
 t sustulit eū i partē dicēs. has rosas cū pomis mit
 tit tibi soror mea doro. de paradiso spōs sui: puer vo
 disquit. Tē theophilus pūpit i voces laudādo t

glorificādo xps deū dorothee: q mēse february dñ
 magna frigora trā. cogebāt ne aliqd vglutū frondi
 b⁹ vestiret rosas t poma qb⁹ vult mittere potēs ē: e⁹
 nomē sit bñdictū: t illi⁹ affirmatōe t pūcatione fe
 re tota trā cōuertit. Quidēs h⁹ tyrān⁹ plurib⁹ gñib⁹
 tormtoz q; doro. cruciauit. Ultimū vero i pūctas
 minimas succidi iussit t volatilib⁹ ad mādacādū p
 iicit. theophil⁹ vo sacro baptisinate t mystico cor
 pore t sagnie xpi cōicat: prexit ad xps q; glorificat
 scōs suos: t glorificat ipe in eis: q; v. t re. in secula
 seculoz amen. C De sancto Wolfgango.

Wolfgang⁹ natōe alaman⁹ t gñe
 ingenu⁹ ab ipis mātīe
 rudunt⁹ deū totē vite suē t sei spūs grā
 illustrat: qñis mūdi amatoz b⁹ vidēt cō
 tēptib⁹ magna meritoz pūgatiua emicare cepit.
 nā reuera necesse ē: vt quē mūd⁹ odit: diligat a dō
 Scōs viros i h⁹ selo qstat pegrinds cē t hospites
 tñi t rephēdit pet⁹ q; tabernaculū fieri i mōtē co
 gitauit: q; seis i h⁹ mūdo tabernaculū ii ē qb⁹ pūa t
 dom⁹ i celo ē. sei viri fūdū selo fūciātes: ita hūic
 mūdo moriū vt soli dō vīgē dleat: qñoz ab h⁹
 seli pūctatōe se subtrahūt: tāto iternē mēs acie
 pūtiā dei t āgelice societātis frēquū pūplā. Qui
 .n. renūciat reb⁹ suis sua abnegat: q; vo renūciat
 morib⁹ pūis semetipz. s. abnegat: h⁹ adimplet brūs
 bolg. pūmū int canonicos laudabilē t castā vitā
 duxerat. deide arctioz b⁹ regū i plicari dēderās i
 suenia apd cenobitas q; solitarij vocāt mōachice
 vite normā pfectus ē. In q; qñto rigore qñq; obfū
 tia vixit: t virtutū suaz exī: t oīse sibi dñt⁹ vi
 siois patefecit pūct⁹: nā cū beat⁹ bolg. adhuc i pino
 solo posīt pegrinari. p amor dñi affectaret. t h⁹
 dñderijs scōz suffragijs magis cōmēdaret bñi xpi
 pfectōe ormar⁹ cui se suaz frēquūssime cōmēda
 bat: sibi i sōnis astat videbat quē iussus mēdē ab
 eo h⁹ accepit verba. q; rogat a te rogauit dñz. p te
 māssesto tibi nūc futura qdā. paup t iops de hac p
 uicta egredieris: s; i alia i q; p amor dñi exulab epa
 tū caducū reb⁹ sat locupletē pdestinatōe dñi susce
 pūit⁹ ers. e⁹ i administratōe si fidelē te exhibueris ex
 plet⁹. 22. ānis vitā trāstōiā ers erit⁹ t etnā in
 gressur⁹ t h⁹ pculdubio scit te volo q; alaz tuā qd
 toz reddim⁹ es in loco vbi sub noie xpi a xpianis
 mēoria mea venerat t colit⁹: q; me i hora erit⁹ tui
 d egypto h⁹ mūdi spō aduētur: cū ceteris quos d ci
 mib⁹ supnis ad te venturos pfolatores hūc merue
 r. scūs i g⁹ bol. hac vishōe pcepta eo āpli⁹ q; cert⁹ i
 tedebat acie mēz i speculū dñe cōtēplatiōis repu
 tās magis secū qñ i salute alioz sibi pcessū duplica
 ret talentū: e⁹ rei grā mōasteriū t mōachū dēferēs: i
 mo f; aplz maiora emulari charisimata cupiēs p al
 manā dñit exul in nozū: ad e⁹ ouētalē pte cū hūi
 li comitatu pcedēs pūcādū grā pānonie petijt cōfi
 mia: e⁹ q; pegrinū parauit e⁹ pū eucat⁹ pie vt de
 cuit hūanitatē ab eo suscipit t fouet officio. Apud
 quē ē rogat⁹ t iussus māsit aliquot dieb⁹: h⁹ int ce
 tera prudētī secū tractā sūte: qñ pbit⁹ sit ab addu
 cēda ad deū pānonoz gēte. q; cōmōatiōis tpe idē
 e⁹ opūc vñus vtpore q; erat appūe erudit⁹ t gñe

De. s. Bolfgango

in bñssimū clādestina et mñifesta diuini fuitij obfua
tōe ac assidua sacre scēptne idagatōe salutē pbauit
hūc quē suscepit pegrinū nē ē gyrographū: s; sta-
bile et vē fidei dōesticiū. vñ et quōdā d suis fāiliaris
p eo alloq; dicēs. O q; felix ecclia q dō volēte isto
dōabit facēdote. g. necessariū valde vñ mibi et vñ
le: vt hūc fāulo di petā regimē rānsbonē epij q;
optie pūcti hēubi abūdat bōa volūtas vt eā ēt ad
bōa opa pcedē faciat bñ collata faciat. bonū qppe
q; h vñ seminare voluit idurat. cō: dib? paganor: et
salutē obsequi qd ipu: it cecitas alior: quq; fōitass: h?
eodē agz dñicu excolente dabit fructū suū in pplis
xpianor: ad h qdā niddēs dixerit quō fieri pē vt ille
paup et ignotus ad bonorē accedat tāti epā: cū iā
aliq; alti fāguis pōe hūc apd ipatorē pūys et pecūia
cōpēsātes sibi pētāst acgrē: qb? ille refert vba pō
derosa: s; nādeo morosa. dina et būana valde mē
se pbāt distat iudicia s; scrutator cordiū et renū ab
initio mūdi elegit grēpabilia et ignobilia vt pūdet
fortia: et egrō mūd? q; suū ē supbe ad horā exto: lit
ac i bēni cū cōfusiōe distollit: vñ opēpū cēleo q;
mittit ad marchū comitē. et pūho mīa solz facē ipa
tor vt suggēt ei ne p ābitōz aut simōiacā heresim
quēq; epālē finat accipe dignitatē: s; ob etnā simu
neratōz. quē hūilē et modestū ac eruditū iacnerit:
necnō officiis ecclīasticis apū cē pbauerit: hūc cū
iūsq; sit additōis vñ parētele pmoneri faciat ad cul
mē ecclīe. plegatōz igit epī ac suggestiōz pūliarij
ipator: sūe et ecclīastice vtilitatē admōit: imo q; ve
ri? ē nutū dei et mīa ē cor: regis. pnceps bon? otro
secūd? aio mutat? oēs q; p eodē epāu adipiscēdo
laborabāt auerit: et se totū ad electōz venerādū vi
ri quertit bol. sicq; legatōs p? cū celcrē mittit: q; vt
sui fuerāt pgetes inueniēt cū cū pnoiato epō cō
mor: itē: s; iā ad pūā repēdāt cogitāt. beat? āt bol.
ignar? erat legatōis ipatoris et ceteraz rex: p se ge
staz: et iccirco aio itēdebat alio: sū. Quq; legatū qre
venerint ei idicārēt: pūū fēurit ad secretariū cor
dis: se suazq; deo cōmēdās i intimis: deide epō pe
grīo et charitate ibi detēt? erat cāz suā exponēs: ad
q? granabāt tpāmto scibat simplicitatē colūbine ac
pūdetie ppetie: atq; i hūc modū. ploq; dicēs. h? no
nū qd mibi p nūcios ipatoris dñi otōis secūdi vēit
charitas tua effcē: cū pūiū bōe volūtatē absq; du
bio erit: s; mee pūitatu tūcē ientit: q; nescio si volū
tas dei sit. et q; mūd? s; spē fligōis mltos ad vitia
ēbit. cū niddēs epō dixit. q; dñs te timē h? mētē ē. p
uide: s; hūc i bonā spēs erigat psalmista q; dñ. mītiū
fāpiēne ē rior dñi. et itez. Lior dñi sacē pmanēs in
se. se. talia quoz pōntice ploq;te: vir venerād?
bol. p mīs spectatōz dispēfatiōis dñe itūēs mode
ramē segt dicēs. ecce sū? dñi fiat mibi s; vñ tūū.
Et arcepto itūē cū bis q; missi fuerāt ab ipatorē te
rēdit i ptes occidētales banarie. Quq; vēit ēēt ad
fāiā citatē: cler? et pplā s; morē ecclīasticū vñāimū
vt ipator: petijt sēm bol. elegerit atq; cū vñ electōe
ad curiā cū regiā misert. cūq; i pūia cesarē cēt de
lar? an pedes ei? pstrat? se dixit idignū: idocū: igno
bilē s; mōachi pfcēsiōe degētē sine licētia sui abba
et nihil accipe dōē. posttēo ne locū sēm vilitate vio
laret iplozant. ipator: āt vidēs cū deifice renuētē:

magis de probitatē ei? dignitate cert? q; nīs relictā
ti mltūq; gēnti epātū cōmēdauit: deide cū comita
tu fideli mltor: fmissus rānsbōe ē igressus: ibiq; cū
cāticē leticie fuscipit atq; morē pōntifici itronizatū
a clero et ppolo sūmo pastori cōmēdat: necnā a frede
rico archiepo illiusq; suffraganeis p? aliquor dñs i
sacerdotē aplīcū ibidē cōsecrat. Jgit p? mltā pieta
tis et cqtas opa qb? deo fuire studebat febriatate
cepit: quā corpis molestiā illi q; nescit occasū sedul
pēb? vite sue cōmēdauit excursū dicēs. de? miseri
digne et mibi mīso pctōi mortē nē subeūt: et cū
q; ea timide ac hūilē aspiciēt: hec cū dixisset rene
rēt oculos clausit: ac velut i sōno pānsās pāie cal
nonē. i pace genit. C. Epōs qdā mediolan. fabm?
noie vir vite venerabil: sic fferit pet? rauenē i li
bro gēstoz nōbiliū p? mltor dñi vñū catherinā in
pēpua deuotiōe hēbat: hāc ēt ab infātia sibi spōrā
elegerat. et ipsā oib? sacris vñib? pferre solebat: vt
pote adiutricē fidelissimā. cū igit pūci? pūl vltra
mare nauigass; cū abbate theodoro de mōte cassi
no et duob? capellāis et mltitibus et is suis: et sepul
chz dñi visitass; mōtē syria sūt adieit. et ecce dux q
dā turcor: ferocissim? host? xpianor: a soldāo rediēt
cū mltis armatis epō i pede mōtē occurrit: et comiti
nā vt vidit atrocit mōz pemit dicēs. Sic feci fālie
sic faciā dñis. Qd cū dicit? epō et abbas vidissēt ce
perit dūcē rogare dicēs. Uiceat nob? qsum? mōtē
pusascēdē et gliose vñs tūbā visitat. deide qeqd
tibi placuerit sustinebim? pūcēt: qb? rīdit. Necesse
ē hac vice vt mea n vñ volūtas fiat: et pfcēstz p
cepit: vt ligua: ocul: aurib?: narib?: manibz ac pe
dū sūmitatib? vñq; pūarēt: sicq; ad hūc sēmiuui i
iūmū ad tumulū vebēt: dūitq; nē qd vob valer
h? seplebei visitano: et adiecit cū mltā vob renaf
cū qd ipossibile ē: tē absq; dubio dei vñ legat? ad
hereo. Qu g? ad tūbā vñs vēissēt: abbas cōtinuo
expirauit: epō vero sic pōmit pces suat: et ecce cir
ca noctē mediū mōs tot? vebemēl? gremiuit. tātus
q; troz ac payoz dūcē iuasit cū suis: vt ide fugē vel
lēt nec valerēt: postea vō p tridui p certa hōzarū
spatia tāta lumis redūdāna ibidē reiplēdunt vt nō
solū vicini: s; et farraceni in remonīs pūb? pstituti
hora eadē vigilātes diē clarā erederent cē factā: et
ipz mōtē syria i solē quersū cristibāt. Intea vgo
catheria d tumulo pcessit: et triste caput sui amato
ris tactu blando permulcens: pūmo oculos: aures
nasum: et linguā: deinde membra omnia dolorosa
perungēs p fine restituit sanitati: cūq; vir dei glo
riosaz virgine corporalibus cerneret oculis ineffa
bili gaudiō replebat: sed fulgorem pulchritudinis
eius ferre nō valens ad pedes eius cecidit: quem
ipsa statim picipiens eleuari. Itā duo pulcherrimū
iuuenes iuxta cū stabāt: ipsū de terra eleuabāt. cū
virgo. Scire debes mi care q; amator me? et spon
sus meus iēsus xps hic et in futuro te et oēs hono
rātes me paratus ē honorare: et q; pdidisti. ppē me
linguā tuā vix in ppo idiomate expeditā: ecce cō
modauit tibi meā in greco et latino pūssimā. pte
rea oēs aias fālie tue noner? cē i sinu abrae. scō
in sup die crastino cū missaz solēnia celebrauerz le
cto euāgelio singla mbra abbat? d oleo q; sudat de

multo mo puges: neq; suscitabit. et aliq; dñi offm
apleas ad vigore et statū pñmū refomabit. Sds di
et vgo bñssima dextera pñhēs apphēdit: dñs illi
ānūā pñosū et cāthulā aureis lris scriptā dispuit: et
miri odorū ibidē fragrantia remāsit: cartula vō tres
vbox lineas hēbat et b° p ordinē pñnebat. pñia li
nea. Sabie be lre ff int me et re signa dilectōis ppe
me. scda scē tibi meritiū iūq; dolo faciet tibi gaudā
vehemēs amō. tñia dñe baptizab: san? ad ppa re
meab: neq; decēmo expleto laudabil meū et i ce
lesti palatio. Tē vir unēsas grās et laudes dō reddi
dit p tā iestabili pñlatōe quā ei exhibuerat pñtia
vñs glōse. scō iqr die dax mōtē ascedit et cū epm
ad altā pcedētē: vidētē loqntē: et oia mēbra integra
lū hñtē pñpēt obliupuit vehemētē: tē lecto cuāge
lio pñte dñce ep̄s mēbra abbat q i mñdio posīt erat
vñgēs p ordinē. abbas oib? vidēb? rēduū? appuit
Sicq; mēbrs oib? inascentib? anq; dñi offm pñcēt
plēssime sanāt? ē: quo vñs miraclo dñx lachrymis
pñdit. cōde pñpūit: et aplectit fide: et cū mñs nobi
lū? pñcē credētib? ab ep̄o baptizāt: q cū hēdib? ca
reret seld fñiciatū trā suā vēdidit: bonā portōez
frīb? i mōte signa dēctib? ididit. Romā cū ep̄o et ab
bate et alijs mñs dñorōis grā vñt: mñta auri pōde
ra scō dñs pñpib? tribuit: dem ad pñliū scī sa
bini famosissimū mñasteriū vñgñū qd dñ aula dei i
honore. b. catharine fñdant: qd i mñs possessōib?
et dñitjs aplianit. post rēo i mōte casino mñachalē
bitū suscepit: ibidēq; xpo fñi sineq; mñi et bñe Cathe
rine qdñu vñit dñotissimē militavit. Scūs vō sabi
nus cū p dēctiū ad extremū vñs dignū deo spñ
efflavit. Sz cū ligna dñis i ore ei? mñme appareret
nulli dubiū: qñ vgo glōsa eā tulit q suo dñoto eā p
decēniū mutavit. In b? quoq; glōsi ep̄i memoriā
fñalus et cartha apud mediolanū vñs hodie fñat.

C De scō Bernardino.

Aciuitate iclyta senaz q citas ē
vñgñs nūcupata: ex
nobilī familia de albiseclis ortus nobil
vir noie tollus dñi dñi Badi mñs vir pñdēs bo
ne opñtōis human? et simplex: q sua i iuicili etate
ad citatē Massanā i ditōe senēsiū se pñlit. et cū ci
ues illi sāt annicarent familie sue ac pdecessoribus
suis. Rā alē toll? patru? su? trina vice cū grā massa
ni ppli pñdatū citaz illi? gubnauerat ibidē ab oib?
dñect? se firmavit: fodiq; faciebat argētū d mincrs
massanis et pñs alij nobiles mercatōes. Hoc tpe q
dā gñosus miles nobil massan? noie dñs Badi? de
aduednē admodū senex aduētēs qñitatē ac landa
biles mores pñbati tolli pcuravit cū dē in genex et
sibi nerā filiā suā mñmōio coplare et Tollū tāq; si
liū adoptare cū alios n hñet fillos pñerq; dianā ne
re sorore qñplib? ānis i ātea alē gñō copulatā: et sic
dñō placuit ita scñ ē: nā tollus et nera se pñgio co
pulāt s post paz tps dñō Bido Tolli socero dece
dente: Toll? ibidē massane et nera remāserūt Tol
lus et nera pñe pñitōis timētes dñē et i brāz vñgñē
deuorōez hñtes i mñmōio obsequi deo pñtado ma
sculā plē ad honore dñi optabāt: et disponente dñō
bonoz oium largitore vota deuorōez pentū pñpleta
sunt. Ecce n. filiū genuerūt q i lucez pñit et nat? ē

octava die septēbr: die natitat? vñs glōse marie
currētib? ānis a natitate dñi nñi iesu xpi. 1380. cui i
posītū ē nomē ber. i q? āno. b. catharina de senis vo
lauit ad supos nera ber. mñ felix vñā vñuerse car
nis exolūdo cū eēt āno. 22. dō āiaz reddidit. āno
1383. imānēte ber. āno. triū. Toll? vō pñssim? pñ et
diana cognata ei? bñssime vñs deuoti dñssimū si
liū ber. p pñerili faciltate et tenella etate hñs mori
b? iñstruētēs et dñot? pñtē erga reuerētiā vñs glōse.
āiaz tādē toll? sue creatōi iñstituit i ānis. 1386. supñi
te vñico et dilectō filio suo ber. āno. 6. diana venera
bil mñona nere mñs ber. olī soroz curā pñeri et bo
noz ibi suoz suscepit: illūq; tāq; filiū gubnauit et
aluit ānis. 5. et cū dñota mñter eēt vñi glōse pñer mo
rib? optimis et vñuofis iñstruit: cū dē idūdo ad duo
tōez. b. vñs qñū potat: sz 13 tāq; pñer qdā pñerit
agēt: atñ oēs alios i mñs excellēbat. nā ita in lris et
grāmaticis iñstruētib? pñciebat: q lōge oēs coetane
os suos supabat: et vñe idole et iqrō appebat tā iñel
lū qd ēt i qñsdā manu qñciēdis q mirabil erat af
pñs ei? oib? massanis adeo q illū arbitrat euafor
i claz et magni iqrō vñz. Assuevit se pñer tñ elis. vt
i mñlo fere mag? pñtari videbat q pñpib? elaz cro
gar et cū aliqñ pñgerz casu paz d pñe supeē i domo
et paup elaz postlāssz: et diana illā denegassz qñebat
bñdctis pñer: rogo dem? paup elinā et n cenabo vñ
pñadebo: q paup poti? paup opto q mñbi. Gande
bat diana valde iñtēs pñeri bñitatē et optimā idole
idūdo ēt cū ad ieiunū qñtū pñerit pñtebat frag
litas. et sāt etate tener: ad honore vñs glōse sabbi
ieiunū cepit: illūq; toto tpe laicat? pñnuauit. Cū
ā ēt āno. 13. et i grāmaticab? pñer? a nēijs suis
xpo soroz et āgelo pñtib? sibi pñtib? de albiseclis
aduocat? ē senaz pñiā suā: sō cura tñ et custodia xpo
son venerabilq; mñone vñor? sue pia vocare noie
et re. Que cū fili? null? eēt ei ber. pñer plusq; filiū dñ
lerit: et moribus iñstruit. Scholas trinal? doctrine
sub honofrio pñnuauit pñceptōe. mirabilq; vñt oēs
coetaneos suos doctiō fñebat oib? affabil gñosus: bo
nest? et dñot? Altaria sp domi faciebat: et ornabat i
tenciorib? ānis. Et cū aliqñ pia ipz ad and ēdū pñi
catōez dñcēt: idē reuerfns pñeros pñuocabat: cñsq;
pñerit pñdicabat qñq; de pñdicatōe iā audita mēa
rie pñmēdauerat: tñq; mō tñā faciebat: vt a mñs pñ
sagñū fuerit ipz futur? facēdotē et pñdicatōē. Sz cū
senas aduētiz speclz illd hñctaz doctrine trinal? et
moral pñie iñstruēt: optim? iōānes spoletan?: q 13
āniqu? adhuc ēt vñit i hñanis hñctissim? adolefcēs
hñctaz et doctrine cupid? ad illū se pñlira et latē
qñtū licebat mñme discēdebat p aliquot ānos iēnt?
ē cū apd quē mirabil pñcē adeo q ab eodē iōāne olī
ē pñceptōe mō pñies audint et schol suis nñq; enasit
se aliqñ doctiōē ber. nec vñq; vidisse scholares oi
hñctate iplētū et a quo mñq; vñū hñctū fñerit au
ditū sic de ber. cognouit. Itaq; nec vñb. nutu: sig?
seu aliqñ iter pñtade collegat ex illo aliud q pñssim
mā hñctate. Tēstā et h? idē sui tps scolastrici coeta
nei tātā fuisse iuicēssim? hñctate: et ita turpid? vide
bat cū aliqñ hñctū dici audissz: ita q illi rubō i fa
cie vñcidle appebat: ac si iuria qs ei alayā iñhñs:
ex q si alij pñissz vt sepe pñgit pñeros: adolefcētē

De sancto.

sine iuuenes aliqđ honestū iter se pfabulari: et ber. casu supuenissz statū ipso viso dicebant. Taceam? qz ber. vñt ecce iā adē. Qñ repntabat ab oibz exēplar qđdā honestatis et bōitatz. Cōtigit his ipibz ipub. tatū cū formosus cēt: et nā delicat? valde quēdā cinē nō de minoribz i cāpo seu magna platea citatū inf fōrē ber. turpe vbiū dirisse: ex quo malignitate ci. uis illi? pcepta florid? et honestissim? adolescēs stā tē audis vbiis magno icu pugno pensit cinē illum isfra mētū credēs pcutere faciē: et tā magno sonitu astātibz ppiqs qz plibzqz cinibz qz fere totā pla. teā replēuit auditu: et cinis ille psumus ab alijs deri sus festinus recessit. Sz cū renoluiz ipibus et annis mltis. b. vir Ber. sup eadē platea vniuerso pplo pdicaret vidit pñominatū cinē pdicatōez audierē ita pñcutū et exuberantibus lachrymis pcolerē ac si puris flagellis fuissz cecus. Cōtigit et eisdē ipibus cū qđā ali? malignus et nequā cinis nō tñ semel: sz pl es ihonestis vbiis et nutibus onderet turpe desi. deriū et neficiū erga ber. idē ber. spectz honestatis rogauit quosdā sibi coetaneos et bone opionis ado lescentes et socios: vt cū adiunaret a molestia illi? et iter eos capto pñlio ordianit quēlibz eoz iplere sinū: et cubitos lapidibz: quo facto iniquū qñerunt: et eo repto iuxta portā magnificoz diuoz pōz ciuita tis. ait ber. Nō ē faciēd? rano: iuxta palatū. sz ex. traham? cū de cāpo: deide isēqmur ipz lapidibus. Venit qz statū hō iniquitans libidie excecāt? imēs ber. cidē plēs florenos oīdit tali nutu ac si diceret tu si oēs si mihi asseferis. tūc sapiēs adolescēs an. nunt vt plateā exiret: quā cū statū egredere p viā porte salarie ilico ber. exclamauit. Inique sceles te igne cremāde ad cū ad cū ad cū et cū voce pcutē ce pit: pfoch vero vocibz et lapidibz vna rīderūt et i. sonuerūt: iniqu? ille fugiebat. Illi at clamoribz et la pidibz cū rētes isēquebant vsqz fere ad pusterulā vbi ab eoz oculis euauit: et sic molestia iniquitatis tūc Ber. cessauit. Ildec dno publica signa euide. tisse honestatis floridi adolescētis talē et tātā opio. nē bōitatz et virtutē apd oēs gñauit et auxit: vt ne dū aliqs apli? ihonestū aliqd ab eo tēprassz: sz ab oibus venerabat addo vt corā eo ēt sui dōestici nullū de. decens dīe pñpñssēt: quersatōez suā ber. lz let? sp alacer affabil: gñosus: et oibz libet? et gñose fineret: cū portioribz eligebat sine i schol sue alibi et libet? val de cū spūalibz virs. Sz iā fere adult? dimissis schol trimahb? et moralibz pbie i qb? p ceteris excellēbat sacroz canonū pñā āplecti conat? ē: in qbus annis tribus solerti studio vacauit. Sacra paginā ēt pa. ri dilexit qz mltū delectabat et ea degustata oia se. re studia sua pñima parmipēdebat nec sibi aliqd sa poris et gñs? mēire videbat i lris nisi i sacrs. Cū vō iteri cēt ānoz fere. 17. Thobia affīnē suā crebri? vi sitabat. Thobia. n. mīona venerāda cōi loqntes vo cabulo ei foroz pñobia erat filia. diāe fuit foroz ne rec mīs ber. A iet thobia ānis. 30. bernardinū su paret et vltra thobia vidua erat ordini stio bñ frā cisci religata: relicta viri nobil? Mndōis betthola de tholomeis hec pñō mlier ex gest? monb? et de. uenitōibz suis oib? approbata ab oibz venerabat: hec pñimis ieiunijs: vigilijs disciplinis vacabat: et

vestita iacebat sp: alijsqz se deuotōibz suis pñimo macerabat. Ildec illa ē q curā isfirmaz mlier: pegri. naz cepit i hospitāli de la scala tpe magne pestis i iu bileo cētēno. Ildec illa fuit cui se hix ber. cū cēt ānoz. 31. Senis ex epidimia isfirmat? a medicis diffidat? et i articlō mōrē pñitit? fecerēt sue puritat? et icōru pñōis patefecē asserēs se ab oī vino carnis icōmptū diuina opitulāte clemētia: sic de vētre mīs exiuit. Ildec illa erat cui bñs vir loqbat cū null alijs mlie ribz loqret. Ildec bñdicta mlier fuit cui? mōrē et ei? ataz ad celū volātē vidit ber. dū mediolani pñcās i pulpito isfra pñcatōez se firmant: et illā icōpleta di misit. pñia. v3. die qdragesime. Et dicē deide cō. stricē qñe sic se firmassz: et icōpleta pñcatōez cū mō rē reliqssz: cū p? cāz patefecē recenassz: debic magis astricē? ait. Illo tē spirasse thobia foroz suā pñobi nā quā sp bñerat i mīez: et ataz ei? ad celos vñdissē volātē. Quare caute missū fuit Senas vt de tho. bia qñeret: et inuētū ē cā decessisse ridēre eadē die et hora q pñixerat ber. sz redeamus vñ digressi sum? Dico q adolescēs iā inuenis effcūs cū thobia sepi? referebat: eāqz frēqntius vñitabat. Nā se mutuo di ligeāt tāqz mī et fili? Cōtigit h? tpe q aliquā larē thobie dīcedēs. Volo ire vñu amānā meā dicebat iter sedo et alia vice dixit. Volo ire ad amānā meā pñō plēbērimā reuīdēdā. putabat thobia qz loco. se dīet ber. tū isrogauit q ē amānā tua? vbi morat? cui ille rīdit. Amānā mihi ē thobia plēbērima ex q oīo philocapt? sū dilectissima ē mihi ei? pñā camol lie. Ipsa quotīdie remīdē pñuro: nec mihi nocte vi deref posse dormire: nisi illā pñidissē. Ildec audiēs thobia suspicari cepit: tū itūēs ber. frēqntissime reu. nare: quotīdie missā audire oīdibz et deuotōibz va. care vestitū dormire: et alia pñbitas idicia exerce: nī videbat ex h? sinistrā opionē vl suspicatioēz debē suscipe: sz ex aduerso pñiderās formositatē inuenis sūilitatē: demōis: fragilitatē cānis: et iniquatē hoīs et qz ei? pñā camollie erat qđdā monasteriū mlier: dubitauit ne ibi fuerit excecāt? fauciat? et itricat? et isfra se dolebat amaricata valde tñēs pñidissē fru ctū labor suoz. Nā mag? cū zelo sp isirnerat cū: q re disposuit pñonali vīdē: quo ipe tēdebat: et seqnti die thobia se pñtulit ad locū ei? pñā vbi videbat et nī videbat. Ecce aduētū ber. sol? et cū ibi sup pñā pl. chērima pictura gñosa. f. Maria vgo figurata cēt et adhuc ē. statū corā ipā gñnter? nudisqz gñibz suis petiōibz adorauit. Sed at deuotōe sua domū statū redeūdo pñerebat. Thobia hec ercēs admirata ē: sz suspicata fuerat ab illo itato ocelte veniēs idē qđ sup de Ber. vidit: sz vt cētō effcēt qđdā spālē sibi pñeciā vñu mīst: illa adē qđ p thobia cognitū fuerat et ipa cognouit. Quapp thobia oī suspitōe rīnotā: sz gaudēs ber. ait. fili mi pñic dirixit te philocaptū cē rogo. ppales mihi oēs vītate ne me āpl? teneas i sup pñō. cū ber. rīdit. pñostqz sic inbes qz nll alci ppa larē arebauū mēpēctorz referabo. pñilocaptus qppe sū de brā vāgne dei genitricē Maria: quā sp dilexi: in q oīs spēs mea reposita ē. Illā sūme dili. go: illā qñō illā vīdē desidero: sz cū nō valeā i hoc se lo. ppnā vīdē pñonā statū amorē sui quotīdie vñtare sup noliātā picturā i camollia cū mihi vīdeat

Bernardino

pulchrior: et i sua maiestate decetior: q̄s aliq̄ q̄ sit in hac citate: sp̄as quorūdie visito fletis gemb⁹ me si bī recōnūtes sp̄as ab ea p̄seq̄ gr̄as et misicordiaz quā vltiēte d̄sdero: et hec ē amasia mea et sp̄es mea ygo mī del. T̄bobia hec audic̄s lachrymas p̄rines n̄ valēs āplexata ē illā dicēs. Fili mī vere nō cade bat i mēte meā de te sinistra suspicio: s̄z aliq̄stulū titubauit itūes machinatōes demōis et yfurias a q̄ b⁹ oib⁹ ē conatib⁹ p̄cauēdū: s̄z b̄ndicte fili mī opti mā amasiā cepisti: optimū tue salutis refugiu: sp̄e i dubitatā oib⁹ pecōib⁹: illā q̄re: illā sc̄q̄ris: oiq̄s d̄no dōe i ea cōfidās. Nullū n̄ sustentaclū tue salutis salubri⁹: h̄ere potes q̄ ip̄as m̄fēs p̄ctas et m̄e: nec aliq̄s i ea cōfidēs vacū recedit. Q̄ d̄tinuauit demū Ber. h̄ac denotōne visitatōis p̄fatā plurib⁹ ānis et ē postq̄ i religioe senuit sepi⁹ visitauit testib⁹ socijs. Vere m̄itis ex cōiectur⁹ tā ex dictis suis q̄ ex eniditissimis signis colligi potuit: Ber. toto tpe vite sue fuisse h̄re ygini deuotissimū. Ego illo p̄di cāte senis de brā virgīe i āno. i. 427. i die sue nati nitat⁹ ab ip̄o andini hec verba formaliter. Ego s̄ Ber. sp̄ sui h̄re virgini deuot⁹. Ego n̄ i die natiuitatis sue nat⁹ fui i codē die i baptisinate xp̄ianus effect⁹: i eadē die renat⁹ et vestit⁹ fui religio: eadē die feci p̄fessionē: eadē die citam p̄mā nūllā: i ea dē d̄sdero mori: hec ille. Et v̄e nūq̄ audim ali quē de brā virgīe deuot⁹: libēt⁹ et ardēt⁹ p̄dicātē q̄s ber. Iob⁹ i iuuenis ber. dū seclō viuēret dō f. uire cupiēs vt suas duotion: s angmētaret p̄cura uit annumerari i cōfraternitatē disciplinatoz h̄re marie ygis i hospitali de la schala situatā vt i codē duotissimō oratorio et cōsortio iura eoz p̄batos et deuotos mores suā duotionē p̄fēt. Et cū ibi nō admirat⁹ nisi p̄bati virt: de q̄b⁹ bōa opio h̄at: cū loc⁹ ille fuerit h̄gissimō tpe speculū duotoz secula ruit: tāq̄ p̄b⁹ ab oib⁹ cōfratrib⁹ approbat⁹ alacrit⁹ admissus ē. Ofones: disciplias et alias iocūdas auferat⁹: duotēs die noctuq̄ ibidē p̄fictas sup alios exercebat. hic loc⁹ antiq̄ssim⁹ ille ē: vnde fere oēs duotēs italie disciplinatoz laicoz originē tre runt. Ilic sci et b̄ti p̄fēs egressi s̄. Je suatoz p̄m⁹ ille seruētissim⁹ iōānes colūm⁹ cū socio suo dilectis simo fr̄at̄isco de vicētijs hic fuit exordiu. mōr̄s oli neri: odis fūdatores hic d̄m̄i s̄. b̄tis patron⁹ de pe tronys: deide cartusic̄s effeās ē. Andreas de galteranis spec̄s fecit: aliq̄s p̄m̄i heroci p̄replan tes: i iūeri fere religioi hic oriamē p̄uerūt: n̄ ē g⁹ mix si ber. h̄re ygis deuotissim⁹ i domo sua voluit aggregari: d̄ q̄ tot stellas et d̄nos viros viderat p̄ deūtes: quā n̄ domū sup oēs alios sibi cōfratres illustrauit: s̄z cū videret adhuc n̄ sibi sufficē locū il lū ad cōplēmētū sue seruide denotōis ad macera tionē sui cōpis fide dignissimo relatu p̄cepi cū per plura tpa vltra frequētata sc̄mnia se flagell sumen lūq̄ afflictebat et macerabat: et sepi⁹ cū v̄tica et cili cio: et i hoc oculatissime facit vt soli deo cui fine bat: nec alteri cogniti cēt d̄no disponēre p̄bitates inuenis ill⁹ aliq̄ lucēscē pmisit: hec nota fieri de bere: et adhuc sup sūt q̄ n̄ ex p̄posito s̄z i excogitat⁹ casib⁹ Ber. m̄ime p̄pēdēre: hec oia viderūt et tēti gerūt. Uelut ānis plurib⁹ dormiuit sup cap̄sā po

ti⁹ q̄ sup lectū. Tib⁹ et ei⁹ pot⁹ i p̄e et tēpat⁹ cōis erat: neq̄ i excessu seu defcū delicatoz seu ignobi liū et vilū cibo: um singl̄aritatē: s̄z cōdez vitā iuenio h̄llaris: iocūda: affabilis: h̄uit: et cū oib⁹ cōis sēper fuit tristitie: torp̄is: et ignaue inimic⁹. In actōe vi uis et assidu⁹: irascl nūq̄ malo aio visus ē: vitatis amic⁹: caritate plen⁹ misabilib⁹ misicors: prudēs et circūspect⁹ valde: nec videbat m̄esticia locū ibi posse p̄pare vbi aderat ber. s̄z i eo quo sēp ab oib⁹ cōmēdāt⁹ ē vltra oēs alios iuuenes senēs fuit la us h̄estatis vbo n̄nti et opere: i quo sp̄ oēs vno o: e cōfēserūt: ac si n̄ iuuenis carne⁹ s̄z lapide⁹ poti⁹ fu iss. Ildabit⁹ vō sp̄ ei fuit scolastic⁹ et honest⁹: pluri b⁹ n̄ ānis d̄ns ber. vocat⁹ ē: eo q̄ canonica iura au diebat opinantibus oib⁹ vt insignijs canonicis decoraret: Adueniēte illa tribili maxia et vniuersa li peste i āno. i. 400. tpe iubilei: et numer⁹ isinte⁹ pe grinoz romā petitiū et ide redeitū applicat⁹ bo sp̄itale magnū it oēs xp̄icolas famosissimū domū pijsimū b̄e. ygis marie d̄ la scala d̄ senis. Adulti plicat⁹ ē ibi magn⁹ numer⁹ isirmoz: ex q̄b⁹ morie bāt q̄s plurimi: et cōit quorūdie mētib⁹ trib⁹ cū d̄m̄i dio et vltra i. 13. 14. 15. et 18. d̄cedebāt et aliq̄. 20. Et d̄ p̄pā familia dom⁹ eiusdē et domesticci decesse rūt. 22. f̄res dei hospitalis. 18. mulieres cōmisse pau perib⁹ m̄lierib⁹ m̄stratib⁹. 9. sacerdotes. q̄q̄z cle rici. 7. aromatarij medicias isirmis et vnguentaria puidētes. 36. p̄ueri i hospitāli nutriti. et 60. famli p isirmoz cura deputati. Quoz oīz domesticcoz et cōtubernaliū d̄fctoꝝ numer⁹ ascēdit ad. 157. pe regrinoz vō ibi d̄cedētū seu d̄fctoꝝ sunt pene nu mer⁹ isinte⁹. ob m̄ltitudinē isirmatū et d̄cedētū ni mio fetoz hominib⁹: loc⁹ ille tribil⁹ erat oib⁹ itūeti b⁹ cū: et nemo fere repiebat: q̄ quocūq̄ p̄cio famu lari vellet i. puidēdo et m̄strado isirmos: f̄res. n. et aliq̄ q̄s plimi moriebāt: et cū maior ibi necessitas in cūbebat m̄sterij mag⁹ loc⁹ erat derelict⁹. Adag hospital et rector vir optim⁹ charitate plen⁹ et ab oib⁹ virgo reputat⁹: d̄ns iōānes de giādaromibus i. 15. fener n̄ cessabat oē bonū p virib⁹ opari: s̄z p̄stiter: ignē cū vidēt accēssū et iā fere oia cōbrētē m affligebat valde dubitat⁹ q̄ neq̄ pecūia i. largas man⁹ h̄eret neq̄ p̄cio cū oēs epidimie cōtagiōes timeāt n̄ posse p isirmis cōgruos h̄re m̄stros d̄u rogabat et v̄ales eiusdē pijsime dom⁹ cōseruatricē vt dignaret sue domū et paupib⁹ xp̄i. puidē: s̄z m̄ sericōis et miseratoz d̄ns q̄ cōfugietes ad se nūq̄ d̄ reliq̄t: et gloriofa ygo paup̄ez et miserabilū isirmo rā i domo sua d̄gētū puidē itēdē: et ecce suscitane rūt sp̄u ber. i. 15. p̄pe ānoz. 20. vt egris et paupibus puideret et pijsime domū deseruēret. Ber. vō in tuens isirmozum necessitates maximo zelo con citatus epidimale p̄ragionē n̄ timēs: s̄z sp̄ote mōrē subire exoptās: vt xp̄o i paupib⁹ suis m̄straret p̄ libat⁹ isirmis plib⁹ hebdomadis oī zelo et diligēcia fmebat. S̄z cū vidēt m̄stroz iopiā et paucitatē et i firmoz m̄ltitudinē et n̄citatē p̄uocauit. i. 2. sp̄iales iuuenes et illos h̄ōt⁹ ē: vt velūt vna secū paupes xp̄i gubnare isirmos: asserēs ill⁹ q̄ q̄ paup̄i xp̄i mini strat⁹ xp̄o m̄strat⁹: et si casu i tali exercitio i m̄sterio q̄s morit⁹ p xp̄o morit⁹: et q̄ nil optabū xp̄iano eē

De sancto

dicitur p. rpo. mori: q. mori? e. p. nob. dicebatq. illis.
 Sim? oēs p. res deus inuabit nos. Videtis iā frēs
 ignis accēsus ē iā fere cremat mūd? secus ad ar-
 bore positā ē: fāt mēse felicitat: quā d. nob. hīe cer-
 tudinē possimus: cū t. alios quondā crebro mori
 videam? t. fere viuos t. sanos mori: quos iā videm?
 nob. iūuos socios t. amicos si i hac charitate mori
 mur ad deū volam? Si at euadem? toto tpe vite
 nre letabimur. tale obsequi i paupib? suis p. sisse
 deo nob. recolētes deū illd q. nullū bonū irremu-
 neratū ē apd deū. quocūq. igit vītam? siue vīta-
 m? siue moriamur dō fūcēdo lucrāur. audis v. bis
 t. suadēdib? ber. duoti iuuenes ilico deis suis p. sen-
 scit: ex qb? aliq. adhuc supsūt t. vīuāt: t. p. sulto ber.
 p. sēst t. cōcāt lēto aio p. gaudētes magno seruo: cu-
 rā t. mīsteriū ifirmoz vīa cū ber. eoz capite t. ma-
 gistro acceperūt. cui statim a magro hospital assigna-
 re sūt clauēs totū? fere dom? t. illi dat? ē on? ifirmo-
 rū ac pegrinoz adueniētū t. fē oīz elyaz distri-
 buēdaz ad dō q. p. libito fere oīa dispōebat t. dispē-
 sabat: tāq. si p. sissime dom? fuissz: feruor: igit t. cha-
 ritatē exēplar ber. t. socioz bonoz ei? q. p. les alios
 iuuenes t. ciues attraxit: ad fūmū ifirmoz: d. qbus
 nī n. panti eo tpe discesserūt. Ber. seruo: iohāns do-
 mū pmo ordinauit exercina: officia: mīsteria: labo-
 res t. vicissitudines distribuēdo t. ponēdo p. loco tē-
 pō: labo: t. psonaz cōgruitate. Ipe tū sp. i oib? co-
 nabat p. nialr itereffe. Iā t. die noctq. ifirmis
 astabat: medicia: t. medicamīa parabat cibaria fin-
 q. lītates ifirmoz mīstrabat: oī sparcitē ifirmis ne-
 cessarie se spōre vītra oēs subijciebat n. laborib? n.
 fetorib? maris: n. vigiliis: neq. i cōmodis aliqb? par-
 cēdo: s. recēdo: sp. t. spū vīu? appebat ea cū chari-
 tate ac si p. rez frēs aut p. pios filios gubernarz. nec
 mīz: Iā cū amore di hec facerz dō fūcēbat: q. plus
 q. p. p. plusq. fr. plusq. fili? ē. Cōpariebat ēt aliq. t.
 p. dōlebat: t. p. lōbat cū egror: canebar ridebat ēt
 t. blādēbat: t. cū ill talē se habebat q. l. videbat ex-
 pedies p. solatiōe ifirmi: nec fere videbat sibi ali-
 qd posse ad vota sue charitatē cōplete p. fici nisi oīa
 viderz t. tāgēt: moriturū ifirmis sacramēta ordina-
 bat mortuos q. mlti erāt i sero sepultū tradēbat: pe-
 grinos fere innumeros sero adueniētes cena ciba-
 bat: dominionē pabat t. cū lecti i pegrinatio ordi-
 nati: s. multi eēt n. iufficerēt pegrinis strata pluri-
 ma faciebat: i terra lectisterniis fulcita adeo q. nul-
 li cōpetēs loc? p. dormitiōe dīcē: crebros parabat
 ignes t. fūmicia odorifera acetaq. mltā spēbat fe-
 re p. vniuersā domū: vt corup? aer p. pte saltem
 rectificaret t. libēt? a ministris p. uiderēt ifirmis.
 Permīst dñs q. i medio tot laboz t. vigiliāz: euz
 i cōmodis iñuit ber. nūq. ifirmat? est s. alacer sēp
 p. opt? vigil t. idēssus vbo t. ope egroros t. mīni-
 stros p. moraboz: sed cessata peste post tale obsequi
 p. illū deo p. sūmū i hospitali mētib? q. tuos: t. vītra do-
 mū rediit. S. cū Ber. xp. i suis paupib? vt p. sēf
 vīstauerit ifirmū t. de? pi? atq. misericors Ber-
 nardinū vīstauit ifirmū. Iā ab hospitali recedēs
 fere imēdiate ifirmat? ē i cōmīnis febrib? casu i
 domo nobil. i lībz: adīnt de maner. sibi dīlectissimi
 t. charitate cōlūcti: iacuit mētib? circa q. tuos: licet

alij plures currēt atē recuperatā p. sūā sanitatez:
 patiēssime iñ iñmitatē seu poti? vīstatiōē dei
 tolerauit: nec molest? ferebat aliqd q. molestiam
 alioz sue gubernatiōi astātū: s. sūma t. dīlīgēt cha-
 ritate laborat: iter quos thobia tanq. pia mī ac-
 ēt Iustina de maner. nobilis matrona ab ei? latef-
 fere nūq. discesserūt: nec ab ope pietatē depōsita i
 firmitate Berna. cessauit. Iā cum bartholomea
 matrona vīcenda oīi soroz p. ris ei? tolli relicta
 nobilis trogliardi de tolomeis iā fere nōagenaria
 ceca neruis relaxata t. de lecto surgere n. valeret
 t. ex obitu cuiusdā sibi spūitua? cōsōciū debito gu-
 bernio careret: statuit delicat? t. p. b? iuuenis t. illā
 p. sonat p. p. ijs manib? gubernare nec spūcū t. fa-
 sūdiosū aliq. uēditare ac si p. pte matri deserui-
 ret: oīaq. p. ficit que p. ficiēda erat: de pmo ad vīti-
 mū p. ānū itegrit? t. vītra denec soluto debito natu-
 re optia mulier ad p. riaz supnā trāsuolauit. Ad uli-
 er vīcēda t. bīdīcta spūal? multū a q. pluribus
 opīonē habuit sātītātē: ieiunijs: vigilijs: t. oīo-
 nib? t. maceratiōib? sui corpis lōgo tpe post recep-
 tā regulaz sēi angustīni: cui religata erat vacauit:
 grās deo reddebat sp. t. cū i p. dīcatiōib? taliter p. i-
 uati audiebat recordari nomē iesu: ipa ēt vocē cō-
 tinere nō valebat: q. pluries t. pluries iesu clama-
 ret rauca voce: stridulo accētū t. singultu. Et s. sa-
 piētissima sorē videbat aliq. tactu spūit? t. seruo-
 re iñtīre cū recōdatiōe noīs iesu quē semp cordē
 gestabat t. ore: t. crebro i lecto laudes alta t. clara
 voce canebar. Opīnā mlti q. oīones t. lachryme
 mulieris bīdīcte q. s. lōgo tpe p. Ber. sibi dīlectissi-
 mo effudit sicut lachryme. b. monice Augustinū
 cōuenerūt ad xp. sic iñst? lachryme ber. auerunt
 t. firmauerūt ad vīā dei. Inadebat sp. bartholomea
 Ber. vīā dei i religionē capessēda: cā sub regula
 heremitaz Aug. cui t. ipa religata erat i cōuentu
 t. loco deuotissimo de lecto vbi spūales p. res deo
 fūmētes morabāt. Ber. at suadēdib? ill? ieliat? t. cū
 spūalib? illis de lecto cōuersat? ē approbās satis
 i corde suo mores t. laudabilē vītā illoz parz tantā
 hūit iclinatiōē q. ibi forte fuissz i gressus nīsi q. illā
 sibi tāq. mīez dū vīneret i humanis minime dere-
 liquere voluit. Affortua bartholomea Ber. iā cor-
 de sātī? deo seruīre cupiēs cū nec quā religionē in-
 gredere? deliberasz statuit hītare solus vt p. uati
 posset facili? t. cōmodi? expiri: q. expiēda viderēt
 p. se quēda vīta regulari: t. deo grata magis domū
 elegit foris iuxta portā de trīstis t. i secreto loco ca-
 pellulā ordinauit cū altari t. crucifiro. Ibiq. oīoni-
 b? ieiunijs: vigilijs: flagell? disciplis: alitū: duotio-
 nib? frequēt? solito t. aspi? vacādo oēs quā potuit
 expiētiā exp? ē i p. sōna sua vsq. ad cibū herbar: t.
 aq. potū. lectiōes sue cū fere oēs alias studio hīet
 i sacz libris deuotiōe plenīs p. sumabāt ill? letabat
 illas iā toto corde p. plectebat spūales quērēdēs
 vlt solitū q. rebar: t. illa q. libēt? i qb? aliqd creplari
 tat? itueret s. aio sepe fūelūēs q. i statu q. familia
 dō familarū p. stat? dībeat p. res ac p. rics toto cōde
 p. strāt? crucifirū orauit vt ei grāz tribueret potiorē
 vīā t. vītā eligēdi quā sua clemētia fāuēre se q. r. ē:
 ve credo q. ei mīst? dīderit crucifirū: sūi vides me

hic nudū: sicut cruci: si me diligis et sequis nudus et tunc
fuit cruci me sequis et me inuenies. Quo intellecto
et pluries ponderando: aduertens vero optimum
consilium christi crucifixi et eo me: ac saluberrimum nequiquam pos-
sit inueniri. Illud omni totum virum toto corde domino prece-
dere disposuit. Et cum seraphicus ille archimandrita
fratris? ultra oēs alios christi nuditate et cruce fuerit
secutus sub eodem fratre deo? Bernardinus milita-
re deliberat. Congit et ibi eodem modo agere possit?
ecce ber. et quāvis eligat in me intelligit pīssimū? in
sericoris dō qd fugientes ad se nō dereliquit: s; ad viā
dirigit salutare pīssimā dōne de sero facta cū ob-
dormirz: hāc sibi visionē obtulit. Videbat. n. sibi
Bernardum ppe sōre solonū cū mentia ciuitatis: et a
quēta minorum parū distāte videre palatium quoddā
magnū pulchre fenestris plenum: et ignē itus videbat
accēsus: oia fere palatii iustitia pborēt: et oēs fe-
nestras flāmas exētes pter qd p vna tū: que sola
cū vna camera ab igne pfnata videbat. Videbat
insup fenestram illā itus quēdā vir: hūm frāscē idu-
tū qd vt fugeret piculū ignis fenestraz apropinquā vi-
debat velle de fenestraz se precipitare: et cū cerneret
manifestū pīssimū piculū magna voce clamabat. frā-
scē: et post clamorē redibat itus: et iterato videbat
ad fenestram cū eadē dōne precipitare: et pīssimū ti-
mēs eadē mō clamabat frāscē. Et sic tria vice se-
cit frāscē clamās pnt pma vice et hāc clamauerat.
Venerat demū totū palatium fuisse pīssimū pter ea
mētā et fenestram illā: vbi vir ille frāscē clamās sal-
uū remāsit. Ille autē reuoluēs aio Bernardinus? arbi-
tratur? et deū sibi hāc visionē dedisse. vt intelligeret
cū auxilio seraphici dñe: frāscē posse cānales mū-
danas atq; diabōlicas flāmas euadē. Queritās igit
vt sua vota pfiat quē meliores virz militē frā-
sci repiret religiosissimū patrē Joannē ristori senē-
se ordīs miorū mī cor: suū inēit virz magni pīssimū p-
bū et optimū iā sēo pfectū ac lōga expiētā et pēnitē-
tijs maceratū. Is. n. 30. ānis i bosna qd hereticos pu-
gnādo inuēribiles fer et ill pīssimis baptizauit ad fi-
dē xpī. Vbi fener iā effect? et fra scā pagrata ad pa-
triā remeādo fer scūs ab oib? hēbat. Qd cor suū
Bernardin? venerabili pīssimū deregit. et i mājib? suis oī ab-
iecta volūtate totū se posuit: soliditatēq; pīssimū et vi-
tarz i illo reppit. Quare post multa colloquia suo fre-
t? pīssimū hūm pauprīm frāscē statuit inducere: pīssimū
tū euāgelica imitat? pīssimū oīa que possidebat pos-
sessiōes domos et alia pīssimū vēdēdo: et pīssimū donādo oēs
sbtātiā suā: tū elemosinis: tū maritādis puell? di-
stribuit: vt nudū xpī nud? seqret: statimq; die in-
gressus sacre religiōis domū octaua die septēbris:
die v3 natiuitatē Marie vgis glōse. senis i ecclia
et quēta miorū frūz sci frā. apd altare mai? p man?
pīssimū venerādisimū pīssimū Joānis ristori ac reueren-
disimū pīssimū galganchis: tē mīstri ac pīssimū famo-
sissimū magno cū imbulo et duorde idue? ē felix Ber.
duode hūm. f. seraphici dñe currētib? ānis ab icar-
natōe dñice. 1401. Etas vō Ber. erat ānoz. 22. hū-
tu iā accepto: et dō gratijs pīssimū reddidit: et obla-
to Ber. sacro altari sicut āniqua pphetissa āna obla-
to xpō altari de illo pphetauit: sic et vir di iohannes

ristori de ber. altari oblato pphetauit i hec vba p-
rūpēs. Quid nī vē iā dū talē receptōz nī fecit ex p-
maior fruct? appareat: et exaltatio ordīs sicut de re-
ceptōe ista hodie p nos facta de ber. pīssimū paucos
dies pīssimū et bndictōe fret? pīssimū filigiosissimū pīssimū
recedēs de senis ler? lēis: hūllaris et id. ad. ilico se
tulit colubariū locū i senēti agro deuotissimū et al-
pīssimū vbi beat? frāscē? morā trarit. Ibi. n. patres
optimi et pauprāt. frā. regulā obpnātes morabāt:
q tē tēpōis rariōres quodā mō repiebāt. Ber. p-
b? tyro illic tāto feruore et aspietate deo fnebat vt
apud isalsū iudiciū mūdāz delirare possit? videbā-
tur qd fūire dō: et sup vires hūanas qd plurib? as-
perantib? ac macerantib? vtebat: s; cū stulticia
mūdi sepe sepi? q magna pndētia fit i pīssimū di-
mūdo ber. iā excecāt? illū nī vidēs nī audēs solūm
que placita dō forēt itēssimū ei? feruore pīssimū cona-
bat: pīssimū ē regulā pauprāt. frāscē obediētē et
castitatē viculū reuoluto āno. eadē die natiuitatis
virgis glōse missā cātāuit. Anno. v3. 1404. et pīssimū
care cepit: ibi alt. ānib? quicinis: et cū post ānos pīssimū
fidiōis senas vēiret a rectore hospital de seila postu-
lauit heremitorū bī honofrij de la capriola ppe
ciuitatē. vt ibi paupculuz nidum pīssimū et socijs bīssimū
recolēs venerā? rector Joānes iādarōn? obsequiū
imō: tale et ppetuo recolēdū a ber. pīssimū hospitali
eadē tpe magne pestis iā dicte libentissime caplari
ter et plēti locū illū dōauit frī ber. p se et frīb? vni-
uersis seraphici frā. de obfūātia nōenpāt cū reco-
gnitōe cerei tū vni? libe singul? ānis i sēto ānūcia-
tiōis seu icarnatiōis dñice: q oli āgust? et pauprīm?
locus ab eadē di grā et auxilio ciuiū pīssimū ecclia
plētiā h3 et deuotā cū plētiā et capaci pīssimū et ana-
plis bonis. Admirabil fuit ber. i religione. mirabilia
enī fecit i vita sua: pīssimū pīssimū exēplar diaboli
stimulus et cōtra eūz sedulus atq; icōcussus pugil
maria et stupēda gesta diuina potius qd hūana opa-
tus ē deus per illū ne dū vniuerse italie s; vniuer-
so fer mūdo notissimā: s; bonoz opēz pīssimū et re-
munerato: eternus de? ber. optimū vinee opera-
riuz et agricolā mercede dignū pp tot labores inue-
ses cōsolari voluit. Nā cū vltimo ber. massano su-
os vbi ortus erat suis pīssimū cōsolasset: et se-
nas veniss; hinc discedēs vt i regno apulie pīssimū
ret infirmitate in itinere suo pīssimū apud ciuitatē
de reate applicauit aglā felice aprutij ciuitatē vbi
cū p? paucos dies appropinquat hora q spiraret ad
dñz: mortē sui pīssimū frāscē sequēs se poni fecit in ter-
rā et statim qd ridēs spirauit ad celos. v3. ad deuz
q misit illū i vigilia ascēsiōis dñice. die mercurij
hora. 22. in q die per fies ānphona illa dicebat de
currēs. pīssimū manifestauit nōm tuum hōibz: quos. d.
m. e. a. p. et nō p mūdo: qā ego ad te venio. Thrit
bernardinus in sēto ānis. 22. in religiōe ānis. 41.
mēsis. 8. diebus. n. horis. 22. cōputatis omnibus
stetit i mūdo ānis. 63. mētib? 8. diebus. n. horis. 22.
In celo āt i ppetuū vinit apd dñz: cui sit sp la? Amē.

Venerijs. tertio nonas nouembis. 1488.

20. Santa Sabina h. 2. Jacopo
Pier Giovanni — 3 2
Pier Giovanni da Immacolata
Giovanni da Immacolata — 3 1

...minime custod
du extraneis actionib; in
...ministerium actionis nr̃e
...nullū puto fr̃s km̃.
...naus p̃iudiciū quā sacerdos
...llerat d̃s. quando eos quo
...rū correctionē possint dar
...xēplū prauitatis cernit. Q
...camus qui cōpescere peccat
...nus. Plerūq; quod ē grauis
...onis qui p̃pria debuerant. et
...diripiunt. Plerūq; si quop̃biā
...iter si quos continenter ui
...aspiciunt irridunt. Confidū
...rgo quid de gregib; agatur
...lo lupi pastores sunt. Hi
...stodiā gregi suscipiunt. et
...uos d̃i greges custodiri de
...nt. Nulla animarū Lucr.
...nus. sal infatuatum
...re non ualet cibis
...circo abauictor non
...a exigente fatuitate
...conditur. Pensē
...quā plingua nr̃am
...de pueris suo ope
...correcti penitentiā
...Luxuriā ex nr̃a
...deserunt quis aua
...declinauit.
...dō feci
...ac
...missi sumus. et
...Negotiamini dum
...iam ueniet. ecce dō
...requirit qua
...de nr̃a nego

147

Com. sol. 24

147

147

147

147

147

147

147

147

147

ore nisi cū scā scōrū ingredier
 secreto sui conditoris appareb
 los ergo sumus fr̄s km̄i nō sum
 pides scūarii qui apparere sēp
 buimus in secreto dī. Quos nū
 ā necesse ē foris conspici. id ē
 ūquā in extraneis actib; uide
 ed disp̄si sunt lapides scūarii mca
 te om̄iū platearū. quia hī qui
 er uitā reprobā foris uacant. Ec
 iam intē nulla ē scī actio. quā
 on sacerdotes administrant. Dū
 go in scō habitu constituti. q̄re
 ora sunt quę exhibent. quā scūa
 ni lapides foris iacent. Quā tñ
 reca uoce. platea a latitudine uo
 atur. Scūarii lapides in plateis
 mt. cū religiosi quiq; lata mun
 i mnera sectantur. Nec solum

*In nomine domini Amen
 Ego sum p̄p̄ter
 p̄p̄ter & p̄p̄ter p̄p̄ter
 p̄p̄ter & p̄p̄ter p̄p̄ter*

grediens
apparebat.
nō nō. sūm
partre sēp
i. Quis nū
aspic. id ē
abūden.
s. scūm inca
ua hī qui
uacat. Ec
ā actō. quā
nstrat. Dū
titut. exte
it. quā scūa
nt. Quia enī
attulne uo
implatē
p. Latamun
ec se lum

scē usu cessamus. sal infatuatum
est qui condire non ualeat cibos
dī. Adq; idcirco abauictore non
sumitur. quia exigente fatuitate
nrā minime conditur. Pensē
ergo qui umquā plingūā nrām
conuersi qui de pueris suo ope
in crepatione correcti penitentia
egerunt. Quis luxuriā ex nrā
in crepatione deserunt quis aua
ritia. quis supbiā declinauit.
Pensemus quod lucrū dō feci
mus. Nos qui talento ab eo ac
cepto ad negotiū missi sumus. et
enim dicit. Negotiamini dum
uenio. Ecce iam ueniet. ecce dō
nrō negotio lucrū requireret qua
le ei. Lucrū animarū de nrā nego

ore nisi cū la
tunc prepetitorū macula plem
cuius dānt. Unde c
funt
uel
sub
me
ser
nec
se
accuso. Quā uis barbari

pos

to

de

rib

rt

de

pa

dd

sa

du

bu

re

ma

qu

en

tr

bu

